

**PAULI MONTANI
... TRACTATUS
NOVUS, DE IURE
TUTELARUM ET
CURATIONUM, ...**

Paulus : van den Berghe

M

V V
V V
V V

13-12-2-5

~~ZZ~~

~~VIII~~

~~III~~

NN

IX

II

—

—

—

W V

X

!

PAULI
MONTANI

Turisconfulti, & in Senatu Ultra-
jectino Serenissimi Philippi Hispania-
rum Regis quondam Consilarii
dignissimi,

TRACTATUS NOVUS,

DE

IVRE TVTELARVM

ET

CURATIONUM,

In quo

*UNIVERSA TVTELARIS MATERIA,
cum amplificationibus (ut dicitur) limitationibus,
questionibusque huic cognatis, novè & plenè, tam theoricè
quàm practicè declaratur, & enucleatur.*

**Opus omnibus Doëtoribus, Judicibus, causarum
Patronis, aliisque in foro ac scholis versantibus
perutile, ac necessarium.**

*Cum Summariis ac Indice Rerum, ac Materiarum
signum locupletissimo.*

—(O)—

HAGÆ-COMITUM

Apud ADRIANUM VLACOR

S

M. DC. LVI.

Illustri, Generoso, ac Præclaro

DOMINO

WALRAVO BREDERODIO,

Liberæ Vianæ Domino, Civitatis Ultrajectinæ
Burggravio, Domino in Ameyden, Cloetingen, &c.
Patrono suo perpetua observantia
colendo,

BALTHASAR MONTANUS S. D.

Vetus hujus Regionis mors fuit, Illustris &
Generose Domine, ut quoties aliquis ad
sublime dignitatis solium noviter assuma-
tur, eidem à subditis munuscula qualiacumque quis-
que posset, offerantur: quem morem & mihi obser-
vare jucundum fuit. Cum autem in præsentia nulla
dona, vel munuscula haberem, quibus vestra Celsi-
tudini gratificari possim: visum mihi fuit tutorio
nomine primogeniti filii fratris mei majoris, Vasalli
vestri Domini Vianensis, librum posthumum patris
sui Pauli Montani olim Senatoris Regii Provincia-
lis Curia Trajectensis (quem de Tutelis conscripsit)
ob veterem cum fratre contractam amicitiam, & no-
vitatem materiae, Amplitudini vestrae dono mittere,
maximè ob generis claritatem, vitæ & morum inte-
gritatem, singularem erga civitatem Vianensem a-
morem constantem, sanctam, gratuitam, & incorru-
ptam justitiam, quam æqua lance per vestram Gene-
rositatem administrari non dubitamus, tum etiam ob
vestram divinam & innatam clementiam, qua nihil
laudabilius, nihil magno, præclaro, & nobili viro di-
gnius esse possit, Cicerone patre eloquentiæ teste, quæ
& Principem Deo similem procul dubio efficiat. Qui-
bus

EPISTOLA

bus accedit liber, constans, & sincerus animus, nulli voluptati deditus, incomparabile vestrum in rebus agendis, ac Reipublicæ negotiis administrandis iudicium pariter, & eximia humanitas, ac summa mansuetudo in omnes, in tanta rerum ac fortunarum amplitudine: ut aditu nemo facilior, in congressu nemo suavior, nemo deniq; ad bene de rebus promerendum paratior esse possit, omnesque boni certissimum sibi in te præsidium constitutum, spem capiant non exiguam: ut interim taceam constantiam vestram in adversis, prudentiam in prosperis, in ambiguis & obscuris mirificam ingenii vestri solertiam, singularem benevolentiam erga subditos & externos, atque etiam animi propensionem singularem erga viros probos, & eruditos. Quibus aliisque immersis virtutib. vestris (quas nec lingua exprimere, vel calamo facile significare possum) nobilissima Herois Gertruda à Bronckhorst mota, vestram Generositatem universalem heredem omnium bonorum suo testamento instituit, quod non solum civitati Vianensi, verum etiam subditis omnibus, exterisque nobilibus justitiam amantibus, jucundissimum fuisse, nemo est qui nesciat: ita ut merito felix sit civitas Vianensis tali tantoque domino decorata, in quo quidquid in vero domino desideretur, facillime reperiatur. O sælices subditi: quibus hujus consilio, prudentia, pariter, & ope omnia tuta erunt. Accipe igitur generosissime, & nobilissime Domine, hilari & sereno vultu, a quo atque benigno animo, librum hunc posthumum tutelarem fratris mei charissimi, continentem eam juris partem, qua impuberum infirmitas, & nimia imbecillitas sustentetur, idque munusculi loco, ab eo, qui tuis laudibus ita favet, ut

omne

DEDICATORIA.

mne suum studium, officium, operam & diligentiam ad virtutem vestram amplificandam publicè privatimque sit collocaturus. Nec enim mihi præ cæteris ad omnia te opportunior hoc tempore occurrere potuit, vel in mentē venire, cui hoc quidquid est exigui scripti dedicarem, quàm Vestra Nobilitati, quæ novum & veterem fratris nostri partum fovendum suscipiat, & ab invidorum moribus, sua auctoritate defendat, cum pupillos pia, ac præcipua tutela protegere soleas. Nullus enim tam bonus liber in lucem emittitur, qui non insectatores mox, & multo magis quidem quam emulatores inveniat. Quare non dubito, quin quæ es virtute incomparabili, humanitate, & intelligentia, hæc fratris mei scripta, & adjudicandū, & ad defendendum, benignè sis suscepturus, & patrociniò Amplitudinis Vestrae amplexurus, ut vestro Amplitudinis clypeo sultus, in lucem latus prodiens, emulorum latratus effugere queat, quos authoris nomine omninò floccifacimus, ut ab illis prope ipsum vituperari, quam probari malumus, quod cæteris magis placitum putemus, si istis displiceat. Posthumus enim libellus est, utpote destitutus authore, & parente eo, cujus munere, & ad vestram Amplitudinem, omniumque manus amplior, ornatioque pervenire potuisset, ni repentina morte, & præcipiti quodam fato, ab hac luce fuisset subtractus: quem vix dubito, quin æterna & vera Majestas, rectissimus Iudex, & indulgentissimus Pater, in summa æternaque gloria vivere permittat. Quæ ob causam filii patris sui obitū, etiam inopinatū acerbius, quam par est, ferre non debent: sed ei potius gratulari, cum de servitute in libertatem, de ærumnis ad fælicitatem, de caligine in lucem, de periculis in tutum, de morte ad vitam, de morbis ad immortalitatem

EPIST. DEDIC.

*tatem, de tot malis ad summum bonum, de caducis ad
æterna, de terrenis ad cœlestia & ab hominum collu-
vie, ad Angelorum contubernium traductus sit. Vale
vir nobilissime, atque omnibus modis laudatissime,
cui me totum (ut debeo) dedo dicoque. Deus Opt.
Max. Dominum cum suavissima conjuge, diu servet
incolumem, ac omnibus bonis florentem. Ex Ultraje-
cto Cal. Majis, Anno M. D. XCV.*

D. V. addictissimus

Balthasar Montanus.

AD

Solent Veteres J. C. quoties aliquam Juris partem ex edicto perpetuo auspicarentur, eam ab utilitate & frequenti usu commendare, quod hic mihi minimè præstandum existimavi, cum hæc juris materia, quæ de Tutela & Curatione est, nulla commendatione egeat, ipsa enim se ostendit: nam præterquam, quod latè patet, sive personas pupillorum pupillarumve, sive tutorum & curatorum, & eorum præsertim officium respicias (quamquam alioqui lege 12. Tab. unde originem trahit, paucissimis verbis comprehensa) quotidiana quoque est, adeoque frequens, ac summè utilis, quam ob id primum veteres prudentes, perpetuis suis commentariis, deinde Impp. qui ad curam publicam pertinere tutelam pupillorum optimè norant, suis constitutionibus & rescriptis, tam ex usu fori diffusè tractarunt, atque illustrarunt, quib. postremo posterior ætas decisiones aliquas, quæ paulatim usu increverunt, adjecit: quæ causarum decisionibus satis esse possent, nisi propter multitudinem causarum, negotiorumque, & propter fraudulentam tutorum administrationem, quotidie novi casus emergerent, qui propter varietatem circumstantiarum juris & facti (prout minima circumstantia jus vel mutat, vel variat) ex anterioribus legibus ac decisionibus decidi vix, ac ne vix quidem possunt, adeò ut unus & item alter, sive Commentarius, sive Tractatus, in hac diffusa materia minimè sufficiat, quinimo opus sit aliorum quoque elucubrationibus, ex quibus pro re nata, & prout quæstiones factique species occurrunt, magis ac magis illustretur, ut minimè mirum videri debeat, quod ego post aliorum doctorum virorum eruditas lucubrationes, hujus Tractatus posthumî frarris mei, quem ille privato, non publico usui destinarat, cudendi laborem susceperim, maximè in his studiis, quæ quotidie incrementum suscipiunt, & accessione aliqua illustrari possunt. Quis enim esse in his studiis modus potest! Quid autem ille in hoc suo tractatu præstiterit, si nosce cupis,

PRÆFATIO AD LECTOREM.

confer eum cum aliorum, qui illum antecesserunt, vel Commentariis vel Tractatibus. Nihil quidem ille in eo innovavit, aut innovare voluit: quia periculosum, & invidia plenum, ob id, quod communis opinionis nomen apud plerofque adeo sacrosanctum est, propter præjudicatam pragmaticorum opinionem, ut qui contra receptas doctorum authoritates in foro, rationibus & argumentis certare velit, statim errare, furere, ne dicam insanire dicatur, id quod olim Labeoni aliisque J. C. à quibus Proculianorum, Sabinianorum, Pegasianorum & Cassianorum sectæ prodierunt, vitio versum fuit, & patrum memoria Andreæ Siculo, vulgo Barbatias cognominato, æque vitio cessit, qui eo nomine hæreticus in jure appellatus fuit. Sed ambigua tantum interpretari, obscura illustrare, & jus novum, quo hodie passim hac in parte utimur, aliquibus in locis interpretari voluit, quod tam præclarum est, quam innovare periculosum, idque nulla ferè habita juris antiqui ratione, veluti L. Claudiae, L. Juliae, liarumque legum & Senatusconsultorum obsoletorum, & eorum quoque, quæ de Cessitia tutela tradit Ulp. *in fragmentis, tit. de tutelis*. Quotus quisque enim est; qui velit discere, quod in foro usuque communi nullum locum sit habiturum. Lege itaque Lector optime, atque hoc nostro fratrisque authoris studio, quod publici commodi juvandi causa hic impensum est, fruiere arbitrati tuo. Vale. Ultrajecto 4. Cal. Maij 1595.

Ad librum Pauli Montani J.C. clariss. ut in li-
cem prodeat, Carmen,

E Cquid inornato Liber abditus esse sub antro !
Ecquid adhuc gaudes delituisse domi ?

Pone metus, age, pone iuâ de fronte pudorem ;

Causa timoris abest, causa pudoris abest.

Scilicet insigni curavit Kempius arte,

A Criticis verso ne fodiare stylo :

Ille gravi studio, summoque labore peregit,

Ne quæis mendosis inficiare typis :

Iam sine labe nites, jam te formosior ipso es ;

Vlla nec in toto corpore menda latet.

Mens nisi me fallat, plaudentibus undique dextris

Iustinianæis excipiêre choris.

Pupillis lumen numenque videberis ipsum

Incustoditis, dum Medicina venis :

Nam modo Tutoris, modo Curatoris avari

Explodis mirâ dexteritate dolos.

Vade Liber, liberque vola super aera, doctis

Hospes eris, Plebi sed tamen hostis eris :

Nil refert. stolidi vitia & convitia Vulgi

Non poterunt laudes attenuare tuas :

Nam latus egregium niveis circumdata pennis

Fama, sub occiduas te vehet usque plagas :

Tunc, mundi Mundum, tot regna videbis & urbes,

Et venient longæ tædia nulla via.

Sic tibi non imber partos abolebit honores,

Non intempestis sæva procella Notis :

Non ferrum, non ignis edax, non fulmen & Iris,

Dira nec ira soli, dira nec ira poli.

Tolle per astra caput. St' garrula desine Cleio,

Annuit, & placido sic sonat ore Liber ;

Iam squalor pallorque vale, juvat ire per orbem,

Lux mihi dux, tandem nox diuturna vale.

I. Felis I. B.

In Tractatum
DE TUTELIS
absolutissimum

Maximi & acutissimi I. C.

PAULI MONTANI,

Ab Balthasare Montano J. C. in lucem editum,

Pauli G. F. P. N. Merula I. C. Carmen.

Montane, ut vidi, ut stupui tua posthuma scripta,
Quæ peperit crebro nox vigilata tibi :
Ut mihi acuta cohors Priscorum, ænigmata juris
Solventum solidè, visa redisse virum.
Tutorum quæ jura sient, quæ Curatorum,
Quæ infantum, in cunctos cuncta recludit Amor.
Quæ nobis auro contra, quam serior ætas' sit
Miratura; brevi singula doces methodo.
O Pater, o verè Tutor, Vir magne, Nefrendum,
Immortale tuæ grande decus patriæ.
Te coler æternum, cui vernat læta juventa,
Agnoscerque Patrem te sine voce Puer :
Gestabunt oculis illi tua Scita perenne,
Quis Tutela pia' sit credita, Cura quibus.
Unum quod possunt hoc tempore consternati,
Manibus effundunt publica vota tuis :
Sit tibi terra levis, mollique tegare sepulchro,
Ut benè nunc Animæ sic benè sit Cineri.

ELEN:

ELENCHVS CAPITVM HV-

JUS TRACTATUS DE JURE TU-

TEL. Et CURAT.

CAP. I. Tutela in genere sumpta quam late pateat.

II. De definitione tutela.

III. Explicantur verba definitionis, in capite libero, & patrem habenti an tutor dari possit.

IV. Verba, ad tuendum eum, in definitione posita explicantur, & exemplis illustrantur reg. Tutorem principaliter dari personæ, & secundario rebus. Item, an tutor a iudice vel testamento datus, censeatur datus omnibus bonis ubicunque sitis. Et an iudex laicus clerico tutorem dare possit.

V. Plene declarantur verba definitionis: Qui per ætatem se defendere nequit, ubi agitur de divers. ætat. gradib. & an infans qui fari potest, nihil agere possit, etiam accedente tut. auctoritate, & quis dicatur prox. infantia, & an is sit doli capax, & ad iudicium sine tutore vocari interpellari, eique notificari, denunciari, offerri: Item, an sponsalia contrahere, ad beneficia præsentare, & pater de bonis ejus adventitijs agere, defendere, vel procuratorem constituere possit. Quis item dicatur pubertati proximus: an is iudex eligi & in collegiata vel cathedrali ecclesia canonicus esse, ad honores & officia publica admitti, & in delictis suffragio ætatis excusari, in testem admitti, testamentum facere, vel ad id statuto, consuetudine, vel princip. indulgentia vel juramento habilitari & accusari possit. Item de puberi, virili & senili ætate, earumque requisit. & privileg.

VI. Quo jure introducta sit tutela.

VII. De divisione tutela seu diversis tutorum generibus. De testamentariis & quadruplici eorum genere. Honorarij & notitiæ causa dati qui, legitimi qui. Et an mater testamento legitima filiorum tutela privari possit. Et cur fœmina prohibeantur esse tutrices. Item de matre & avia. Et de dativis tutoribus.

In Tractatum
D E T U T E L I S
absolutissimum

Maximi & acutissimi I. C.

P A U L I M O N T A N I,

Ab Balthasare Montano J.C. in lucem editum,

Pauli G.F.P.N. Merula I. C. Carmen.

Montane, ut vidi, ut stupui tua posthuma scripta,
Quæ peperit crebro nox vigilata tibi :
Ut mihi acuta cohors Priscorum, ænigmata juris
Solventum solide, visa redisse virum.
Tutorum quæ jura sient, quæ Curatorum,
Quæ infantum, in cunctos cuncta recludit Amor.
Quæ nobis auro contra, quam serior ætas est
Miratura; brevi singula doces methodo.
O Pater, o verè Tutor, Vir magne, Nefrendum,
Immortale tuæ grande decus patriæ.
Te coler æternum, cui vernat læta juventa,
Agnoscerque Patrem te sine voce Puer :
Gestabunt oculis illi tua Scita perenne,
Quis Tutela pia est credita, Cura quibus.
Unum quod possunt hoc tempore consternati,
Manibus effundunt publica vota tuis :
Sit tibi terra levis, mollique tegare sepulchro,
Ut benè nunc Animæ sic benè sit Cineri.

ELENCHVS CAPITVM HV-

JUS TRACTATUS DE JURE TU-

TEL. Et CURAT.

- CAP. I.** Tutela in genere sumpta quam late pateat.
- II.** De definitione tutela.
- III.** Explicantur verba definitionis, in capite libero, & patrem habenti an tutor dari possit.
- IV.** Verba, ad tuendum eum, in definitione posita explicantur, & exemplis illustrantur reg. Tutorem principaliter dari personæ, & secundario rebus. Item, an tutor à judice vel testamento datus, censeatur datus omnibus bonis ubicunque sitis. Et an judex laicus clerico tutorem dare possit.
- V.** Plene declarantur verba definitionis: Qui per ætatem se defendere nequit, ubi agitur de divers. ætat. gradib. & an infans qui fari potest, nihil agere possit, etiam accedente tut. auctoritate, & quis dicatur prox. infantia, & an is sit doli capax, & ad judicium sine tutore vocari interpellari, eique notificari, denunciari, offerri: Item, an sponsalia contrahere, ad beneficia præsentare, & pater de bonis ejus adventitijs agere, defendere, vel procuratorem constituere possit. Quis item dicatur pubertati proximus: an is judex eligi & in collegiata vel cathedrali ecclesia canonicus esse, ad honores & officia publica admitti, & in delictis suffragio ætatis excusari, in testem admitti, testamentum facere, vel ad id statuto, consuetudine, vel princip. indulgentia vel juramento habilitari & accusari possit. Item de puberi, virili & senili ætate, earumque requisit. & privileg.
- VI.** Quo jure introducta sit tutela.
- VII.** De divisione tutela seu diversis tutorum generibus. De testamentariis & quadruplici eorum genere. Honorarij & notitiæ causa dati qui, legitimi qui. Et an mater testamento legitima filiorum tutela privari possit. Et cur fœmina prohibeantur esse tutrices. Item de matre & avia. Et de dativis tutoribus.

ELENCHUS

- VIII. *Quis testamento tutores dare, & quibus dari possint. Item de tutore in minus solemni, rupto, falso, vel inofficioso testamento dato. Item de matre & patruo, an liberis & nepotibus tutores dare possint.*
- IX. *Quinam testamento tutores dari possint.*
- X. *Quomodo tutores testamento dari debeant: & an sub conditione, & ad certum tempus & certæ rei vel causæ dari possint.*
- XI. *Quibus verbis tutores testamento dati vel scripti censeantur.*
- XII. *Datio tutoris an sit favorabilis vel odiosa.*
- XIII. *Quo ordine tutela deferatur.*
- XIV. *Legitimum tutorem quis constituat.*
- XV. *Quibus deferatur legitima tutela, & quæ sint pœnæ secundò nubentium & non petentium tutores.*
- XVI. *Quando locus sit legitimo tutori.*
- XVII. *Qui petant tutores, sive petere possint.*
- XVIII. *Qui tutores petere teneantur.*
- XIX. *Qui olim tutores dederint, & qui hodiè dent.*
- XX. *Quis judex tutorem det, an judex originis, domicilii vel bonorum.*
- XXI. *Quando à judice dari possit tutor.*
- XXII. *Quomodo detur tutor, & qualis ad id inquisitio & causæ cognitio requiratur.*
- XXIII. *Quinam à judice tutores dari, & an tutores salaria petere possint.*
- XXIV. *Cui à judice tutor dari possit.*
- XXV. *Quando dentur tutores.*
- XXVI. *Tutela an sit honor vel onus. Item an sit munus publicum.*
- XXVII. *De curatoribus eorumque variis generibus.*
- XXVIII. *Quibus personis curatores dentur, videlicet captivo, surdo, muto, ventri, furioso, & an citatio ad id requiratur. Item an furioso interdiciatur administratio à lege vel iudice. Præterea seni, deliro, prodigo. Et an filius curator esse possit patris prodigi. Item an prodigus contrahere, & bona alibi sita alienare, item pendente lite super interdictione alienare,*

C A P I T U M.

nare, & ante interdictionem donare, & filiis suis pupillariter substituere possit. Item an assiduo lusor, & mulieri prodiga, vel luxuriosè viventi. Item viro luxurioso, hereditati jacenti, ecclesia vacanti, bonis debitoris, ejusque qui apud hostes est, absentis vel vagabundi, & quando curator detur. Et qui curatores dari eosque petere possint, quaque sit curatorum potestas. Item an & quando regibus, ducibus & comitibus curatores dentur.

XXIX. De differentia tutorum & curatorum.

XXX. De auctoritate tutorum, & in quibus actibus easit necessaria. Et quos actus pupillus vel infans, vel infantia proximus cum vel sine tutore gerere vel non gerere: Et quinam tutores vel curatores, & quibus actibus, quando & quomodo auctoritatem suam accommodare valide possint, & quae verba ad id requirantur. Item an auctoratio actum subsequi possit. Et de acceptilatione vel donatione tutori à pupillo facta, & contractu inter eos celebrato, an valeat. Item an pupillus sine tutore naturaliter obligetur. Et an tutor inscio pupillo, & vice versa pupillus sine tutore hereditatem adire bonorumve possessionem agnoscere, item societatem contrahere, judicium suscipere, accusare & testis in criminalibus esse possit.

XXXI. De effectibus tutela, curae & administrationis, quorum primus est, quod tutor domini loco habeatur, & quae inde sequantur. Secundus, quod bona tutorum & curatorum pupillo & adulto sint tacite hypothecata. Tertius, quod tutores vectigalia conducere non possint. Quartus, quod ex contractu tutoris, actio utilis detur pupillo. Quintus, quod ex contractu tutoris actio detur contra pupillum, & non contra tutorem. Sextus, quod tutore condemnato actio iudicati non detur contra tutorem, sed pupillum. Septimus, quod tutor vel curator non possit pupillum suum arrogare vel adoptare, si minor sit viginti quinque annis. Octavus, quod nec tutor pupillam suam uxorem ducere, vel filiis nuptum dare possit.

XXXII. De offic. tutor. & curator. quae facere debeant, ut recte
tute-

E L E N C H U S.

tutelam gerant. 1. Quod res minoris cum decreto judicis accipere. 2. jurare debeant se utilia pupillo facturos, & inutilia pratermissuros. 3. Se non relicturos pupillum indefensum. 4. Ut cogitent se tutores esse, etiam ante decretam sibi administrationem, si intra tempora statuta se non excusent. 5. Quod teneantur conficere inventarium antequam administrent. 6. Quo non factopoteſt contra eos jurari in litem. 7. Quod teneantur ſatifficere rem pupilli ſalvā fore. 8. Ut librum rationum conficiant, in quo omnia data & accepta, redditus & expenſas de die in diem ſcribant. 9. Ut eandem diligentiam præſtent in rebus pupilli, quam bonus paterfamilias in ſuis rebus non ſolet, ſed debet præſtare, ubi agitur, ad quæ tutores & curatores ex negligentia, aut aliis factis vel omiſſis teneantur.

XXXIII. De requiſitis in alienationibus bonorum minoris, & quibus caſibus decreto prætoris opus ſit, quibus non, plena declaratio.

XXXIV. De eo quod falſo tutore auctore geſtum eſſe dicitur.

XXXV. De excuſationibus tutorum vel curatorum, & an à tutela delatione appellari poſſit; & quomodo ſint proponendæ excuſationes. Item an falſa excuſatio liberet ab adminiſtratione.

XXXVI. De ſuſpectis tutoribus & curatoribus. Et 1. qui dicantur ſuſpecti. 2. An paupertas ſuſpectum faciat. 3. An ſuſpecti ſint removendi. 4. Vnde crimen ſuſpecti tutoris deſcendat. 5. Cui cognitio de ſuſpectis tutoribus competat. 6. Adverſus quos detur. 7. An omnibus licitum ſit ſuſpectum tutorem accuſare. 8. An remotus à tutela ſit infamis, nec ne. 9. An pendente accuſatione, quoad cognitio ejus finiatur, interdicta ſit adminiſtratio, nec ne. 10. An ſuſpecti poſtulatſio extingatur, ſi pendente lite mors tutoris interveniat.

XXXVII. Quomodo & quando tutela vel cura finiatur. Item an pubes teſtamentum facere, teſtimonium perhibere, jurare, in judicio agere, vel ſe defendere, religionem ingredi, ſe-

CAPITULUM.

que à patris potestate eximere, & votum sacri ordinis facere, item torqueri possit. Et an tutela Regis pubertate finiat. Item an tutor causam an pubertatem coeptam, finito officio prosequi possit & debeat. Item, an prodigi & furiosi si ad sanam mentem & mores revertantur, ipso jure desinant esse sub cura, vel opus sit judicis declaratoria. Et de impetratione venæ ætatis, ejusque requisitis, & quis eam concedere possit. Item de de adultis, an sine curatore testamenta facere, contrahere, aliosque actus exercere possint. Et de deportatione, capitis diminutione, servitute, captivitate, & morte pupilli vel tutoris. Et quid, si ex pluribus tutoribus unus decedat, an inter superstites sit jus accrescendi, vel ad heredes defuncti tutela transeat. Quid item si furor vel alius morbus tutori superveniat. Item de matre tutrice ad secunda vota transiente.

XX XVIII. Quomodo administratores alienarum rerum, item tutores & curatores rationem reddere, qui in reddendis rationibus observare, an semel redditæ rationes item reddere debeant. Et an vel quando remitti possint. Item de errore calculi, plenè tractatur.

XX XIX. De actione tutela directâ & contraria, quando, quibus, & contra quos competant. Et an, quando, & ad quid tutor ante decretam sibi administrationem teneatur. Et quid si tutor cesset gerere vel administrare tutelam, vel pecuniam pupilli in suos usus convertat, vel eam se simpliciter, vel ad alendos pupillos habere neget. Item de protutore, ad quid teneatur, & quando contra eum agi possit. Item, quando tutor de levissima culpa & casu fortuito, de dolo, lata & levi culpa; item heres ejus ad quid teneatur. Quid item si tutor alteri tutelam gerendam mandaverit, vel alium substituerit. Et si cum uno ex tutoribus actum vel transactum sit, an ceteri liberentur. Item an omnes in solidum teneantur. Et quid si administratio inter eos divisa fuerit. Item de beneficiis ei, qui solus convenitur, competentibus, cedendarum videlicet actionum, divisionis, ordinis, quando & quibus competant vel non.

ELENCHUS CAPITUM.

non. Item coram quo iudice tutores conveniri & rationem reddere debeant, & quando. Item quando contra magistratum agi possit tutela iudicio.

XL. De actione tutela contraria, quando ea tutori, contra quem & ad quid competat. Item an protutori, curatoribus minoris, furiosi, prodigi vel ventris: item heredibus tutoris & tutori suspecto remoto detur, & quamdiu duret. Item quas expensas tutor repetere possit.

PAULI MONTANI I.C.

Et in Senatu Ultrajectino quondam
Consilarii Regii

De Jure Tutelarum & Curationum *Tractatus Novus.*

CAPUT PRIMUM.

Tutela in genere sumpta quàm latè pateat.

SUMMARIA.

- 1 *Tractatus tutelaris frequens, utilis, ac quotidianus.*
- 2 *ICti proprietatis verborum observantissimi.*
- 3 *Multiplicem esse significationem verbi Tueri.*
- 4 *Tueri, id est, defendere.*
- 5 *Tutanus, Deus Gentium.*
- 6 *Tutelarius.*
- 7 *Tutilina Dea.*
- 8 *Varro togatorum doctissimus.*
- 9 *Intellectus l. plerique, ff. de in jus vocando, & multa-
rum aliarum legum.*
- 10 *Tutor à tuendi verbo descendit.*
- 11 *Tutor pupilli defensor.*
- 12 *Tutela est defensio.*
- 13 *De qua Tutela in hoc Tractatu agatur.*
- 14 *Tutoris appellatione venit curator, & econtra.*
- 15 *Tutela pro curatione.*
- 16 *Finium tutores.*
- 17 *Tutela corporis & pectoris humani.*
- 18 *Declaratio l. ut vim, ff. de Iustitia & Iure.*

19 *Quatuor tutelarum genera ex Varrone.*20 *Tutela rerum.*21 *Tutela adium.*22 *Tutela navium.*23 *Tutela civitatum.*24 *Dij tutelares vel patrij.*25 *Dei Topici.*26 *Halicarnasseus damnatur.*27 *Mos evocandi Deos.*28 *Dei Tutelares remissive.*29 *Tutela ancilla.*30 *Tutelares causa.*31 *Prætor Tutelaris.*32 *Marcus Antoninus eximia doctrina & probitatis princeps.*33 *Ulpiniani liber singularis de officio Prætoris Tutelaris.*34 *Tutela Iannæ & Veneris.*35 *Tutela Dei.*36 *Tutelatus ager.*

1. **T**UTELARIS tractatus, utpote qui est * frequens, utilis & quotidianus, commentarios scripturus, operæ pretium fecero, si quàm fieri potest, brevissimè ostendero, quo sensu tuendi & tutelæ verbum, non solùm apud idoneos & probatos authores veteres, sed

2. etiam apud * nostros ICtos, proprietatis verborum observantissimos, (ut Fabius dicit) acceptum fuerit; cujus discussio, licet plerisque indoctis, qui de nullo dubitant (juxta philosophum) frivola videbitur; tamen quia ad sequentium intellectum necessaria est, non sunt prætermittenda, neque eadem est modici effectus, ut in sequentibus ostendamus.

3. Tuendi verbum * generaliter sumptum latissimè pa-

patere, etiam remotis à nostra professione hominibus notum est: cujus ea est propria & genuina significatio, ut pro defendere * sive protegere accipiat; 4 id, quod ex Oratoribus, Poetis, aliisque scriptoribus omnibus latissime demonstrarem, sed brevitatis causa, paucis contentus ero. Cicero pater eloquii, lib. 2. ad Caelium: *Te tamen oramus, inquit, quibuscum erimus in terris, ut nos liberosque nostros tueare, ut amicitia nostra & fides postulabit.* Et ingeniosus ille & præceptor amoris Ovidius, de Arte amandi, lib. 2.

Nec minor est virtus quàm querere parta tueri.

Hos secuti sunt nostri Jurisconsulti, qui sæpissime eodem sensu hujus verbi meminerunt, & illud usurparunt in passiva significatione, contra Grammaticorum regulas, ut Papinianus in l. filio, ff. de injust. rupt. & irrit. fact. testam. Ibi: *attamen voluntas testatoris ex bono & æquo tuebitur.* Et ita quoque Paulus dicit; *libertatem pro parte tueri debere, in l. duobus, ff. de liberal. caus.* Idque etiam Ulpianus ponit in l. filium, §. ad ea, ff. de legat. præstand. ibi, *usque ad virilem tueantur.* Et Julianus in l. consilio, ff. de curatore furios. Ibi, *consilio & opera curatoris tueri debet, non solum patrimonium, &c.* Denique Alexander Imperator in l. & in provinciali, C. de servitut. & aqueduct. Ibi, *tueri enim placita inter contrahentes debent.* Et in l. si modo, C. ad Senatusconsultum Vellejanum, ibi: *authoritate juris tuetur.* Inde * Tutanus, Deus gentium, quem, 5 teste Varrone, Romæ omnes qui laborabant, invocabant, quod homines tueri putabatur. Plinius quoque lib. 14. cap. 7. appellat * Tutelarium eum, 6 qui tuetur ædes suas, publicasque, Græci *ἱεροπόρος*. Et Tutilina * Dea, quæ adesse mortalibus credebatur, & frumentis collectis atque reconditis præesse, ut tutò servarentur, si credimus Varroni, togatorum * omnium doctissimo, & Blondo Flavio 8

Foroliviensi insigni Historico, *de Roma triumphante*, lib. 1. Huc pertinet, quod Cajus *ad leges 12. tabularum* scribit in *l. plerique*, ff. *de in jus vocando*. *Domum suam unicusque esse tutissimum refugium & receptaculum*. Licet^{*} enim olim invitatus quis adversarium in jus vocantem, & manus injicientem sequi cogebatur ex lege 12. tabularum, ac deinde ex media Iurisprudencia, non autem contemnere prætoris auctoritatem, *l. ex quacunque* ff. *si quis in jus vocat. non inerit*, *l. si quis ex aliena*, ff. *de Iudiciis*, tamen ex domo in jus vocare, & nolentem venire in jus rapere, & domo extrahere, non fuit permissum. Et hoc est, quod Paulus dicit *lib. ad edict.* & est inter regulas juris antiqui relatum in *l. nemo*, ff. *de regul. jur.* *Neminem de domo sua extrahi debere*. Et Cicero, *pro domo sua ad Pontifices*: *Quid est sanctius* (inquit) *quid omni religioni munitius, quam domus uniuscujusque civium; hic ara sunt, hic foci, hic di penates, hic sacre religionis ceremonia continentur: hoc perfugium est ita sanctum omnibus, ut inde abripi neminem fas sit, ut idem Cicero, Romanæ eloquentiæ fons, eleganter graviterque in Vatinius ostendit, scribens: Quid igitur? an qui in jus vocatus est, si domi se contineat, eludere impunè iudicium poterit? edictis evocabitur, si non veniat, mittetur adversarius in possessionem bonorum ejus, tandemq; ea etiam vendentur propter longiorem contumaciam latitantis; & qui jus dicenti non obtemperat, pœnali iudicio damnatur, ut præstet quanti res est, quæ petitur, sicque ejus contumacia damno litis coercetur, l. unic. ff. si quis jus dicenti non obtemp. & l. contumacia, ff. de re jud. Cui ad fine est, quod Ulpianus scribit ad edictum prætoris in l. dies cautioni, 4. §. prætor ait. 5. ff. de damn. infect. quo jubetur, ob ædificium ruinofum caveri, & si non caveatur, in possessionem iri jubetur; idque non simpliciter, sed dum ei, qui aberit, prius domum denun-*

nun-

nuntietur verecundè, siquidem non extractionem solum de domo, sed etiam omnem inverecundam denuntiationem ad domum veteres prohibuerunt, *l. dies cautioni*, §. *prætor ait*, ff. *de damn. infect.* Ideo Paulus *lib. 4. ad edict.* ex Ofilio refert in *l. qui in domum*, ff. *de Injur.* Eum, qui in domum alienam invito Domino, quamvis in jus vocato, introiit, injuriatum teneri.

Sed ut ad institutum redeamus, superioribus adde, quod à tuendi * verbo descendit tutor, id est, pupilli * defensor sive protector. Et tutela, id est, defensio * & protectio; de quibus in hoc nostro Tractatu latissimè agemus, quæ verba tamen & alium habent latiore * usum, & ex propria significatione, ad multa elegantia referuntur, quæ hîc explicare non extra rem videtur.

Non enim tutor, & tutela tantum accipitur pro defensore, vel defensione impuberum; sed quandoque etiam pro defensione puberum, & horum defensoribus & curatoribus.

Nam & * appellatione tutoris venit curator; & econtra curatoris appellatione, tutor, qui & in paucissimis partibus inter se differunt, ut suo plenius dicemus loco.

Eodem quoque modo animadvertimus, alios auctores Tutelam, pro * curatione accipere. Plinius in *Lucullo*: cum alienata mente desipere cœpit, Tutela ejus M. Lucullo fratri permessa est, unde Horatius: *Interdicto huic omne adimat jus prætor, & ad sanos abeat Tutela propinquos.*

Similiter in Anastasii Constitutione in *l. ne lucrum*; C. *de curat. furios.* Tutela videtur accipi pro curatione: ibi, nihil verò de oneribus tutela prospexisse videamur, ubi de fratre curatore furiosi Imperator loquitur, ita quoque in *l. pater Severinam*, §. *conditio-num*, ff. *de condit. & demonstr.* ibi: *Si tutelam in annum*

6 PAULI MONTANI TRACTATUS

octavum gesserint, quo etiam in loco tutela sumitur pro cura; quem textum multum notabilem dicit Jaf. Doctor non minus eruditione integritateque, quàm stemmate clarus, in l. quod dicitur, num. 12. ff. de verb. oblig.

16 Proinde* etiam inveniuntur finium tutores, quorum meminit Horatius lib. 2. Epodon: *Et te pater Silvane tutor finium.*

17 Invenitur & * tutela corporis, scribit enim Florentinus in l. ut vim, ff. de justitia & jure. *Quem jure fecisse videri, qui ob tutelam corporis sui quid fecerit: quod utique intelligendum est, non de ea tutela, sive sui tuitione, de qua loquitur Scevola in l. penultima & ultima, ff. de in rem vers. Et Ulpianus in l. 1. §. sed nonnullos, ff. de tutel. & ration. distraben. ibi, se tueri, ubi non pro corporis sustentatione, toleratione & alimentis ponitur, sed pro necessaria corporis sui defensione, adversus vim & injuriam ab altero eo illatam, quam unicuique propellere licet, dummodo id agat, non ulciscendi animo, sed, ut dicunt Imperatores Diocletianus & Maximianus, cum moderamine inculpatæ tutelæ, l. 1. C. unde vi, ut quando scilicet aliter se defendere seu tueri non potuit, nisi cum injuria personæ, vel rerum suarum, ut tradit Princeps Legistarum Bartolus in l. furem, ff. de sicar. & d. l. ut vim, num. 9. & ibid. Phil. Dec. Mediolanens. excellen. illimus Jurisconsultus n. 12. Guido Pap. Doctor in juris peritia exercitatissimus, singulari suo 304. n. 3. quæ quidem inculcata tutela in tribus partibus constituitur.*

18 Primò, ut * inermis cum inerme, armatus cum armato, & pari telorum genere congregiatur. Unde dicit Baldus oculatissimus Doctor, & incomparabilis memoriæ vir; petentem te telo, non licere arcu depellere.

Secundò, ut illicò fiat, & in continenti, non ex in-

tervallo, nam tunc ipsa esset ad vindictam, non autem ad defensionem: ut tradit Nicolaus Boerius Gallus, olim Præses Burdegalensis celeberrimus, *decis. 168. num. 3. Ferretus de bello justo & injusto, num. 148. & hoc nisi sit timor, quod offendens iterum offendar.*

Tertiò, quod fiat ad defensionem, & non ad vindictam, quæ est distinctio glossæ in *d. l. ut vim*, ex qua distinctione colligitur, quod proportionata debeat esse defensio, puta pugnus pro pugno, baculus pro baculo; ut tradit Ioannes de Amicis *cons. 77. n. 14. nisi aliter pugnum quis evadere potuit; quod si moderamen exceßerit, punitur tantum de excessu, ut tradit Alexand. de Imol. uberrimus fons juris, consilio 2. numer. 14. lib. 7. & cons. 119. num. 10. eodem, & Decius consil. 482. num. 15. qui excessus punitur arbitrio judicis: ut optimè tradit Iulius Clarus Alexandrinus, vir consultissimus, libro 5. criminalium, in §. homicidium, nu. 34. secundum communem opinionem, de qua per Socinum Iuniorem cons. 36. num. 10. lib. 2. & Fredericum Schenck à Tautenberck in sua triade forensi, part. 1. cap. 2. vers. sexto moderare, & Zasium in *d. l. ut vim*, num. 11. 12. 13. & ibi in additione. Est & tutela pectoris humani, videlicet vestimenti genus, quod de coactili ad mensuram conficitur de mollibus lanis per se coactis & subcoactis, quam timoris sollicitudo solertiæ magistra composuit, ut tradit Barnabas Brissonus lib. 3. de verbor. significat. in verbo, coactilia.*

Quin & Marcus Varro *de re rustic. lib. 1. cap. 14. ubi 19 de septis* * agit, tutelas appellat ea, quæ scil. tuendi fundi causa aut prati fiunt.

Earumque tutelarum * quatuor esse genera ait; 20 Unum naturale; Alterum agreste; Tertium militare; Quartum fabrilis, cujus generis etiam easunt, quæ Ulpianus in *l. 1. §. septa sunt, 4. de rivis*, dicit ad

incile opponi, aquæ derivandæ compellendæve causa, sive ea lignea sint, sive lapidea, sive qualibet alia materia, ad continendam transmittendamque aquam excogitata, vulgò *een huel*, ofte *zijlguet*.

Eodem ferè sensu & rerum tutela invenitur apud Horatium, i. *epistol.* i. quo loco Mæcenatem vocat rerum suarum tutelam, cujus etiam meminit Neratius in l. *penultima*, ff. *de impensis in rebus dotalibus factis*, quo loco dicit: *Si quid extra tutelam necessariam in res dotales impensum est, id non in ea causa esse, nam tueri res dotales vir suo sumptu debet.*

21 Et adium* tutela, teste Varrone de *re rustica* lib. 6. invenitur, ubi dicit, quod majora tecta pluries ædificamus, & majore sumptu tuemur. Sic & gallina dicitur pullos suos tueri.

22 Eodem etiam sensu dicitur* navium tutela Petronio, & Senecæ, signum scilicet in prora, unde navis nomen accipit.

23 Sicut autem ad personarum, & rerum particularium defensionem, tuendi, & tutelæ verbum invenitur translatum: Pari modo sunt & alii, qui illud* ad civitatum defensionem retulerunt, comparatione deducta ab ægroto humano corpore ad reipublicæ corpus, ex multis partibus constans, malè affectum: ut enim infirmæ & imbecillioris ætatis hominibus, tutore sive custode aliquo opus esse viderunt, eo modo, imo multo magis ægrotae, malè affectæ, & propè desperatæ reipublicæ, vel civitati.

Quo spectat id, quod Ulpianus in l. i. de *Cloacis* dicit: nempe *refractionem & purgationem cloacarum ad salubritatem & tutelam civitatum pertinere*; nam & cælum (inquit) pestilens, & ruinam minantur immunditiæ cloacarum, & Callistratus in l. non tantum, ff. de de-

cur. non tantum (inquiens) qui teneræ ætatis, sed etiam qui grandes nati sunt, Decuriones fieri prohibentur. Illi quasi inhabiles rempublicam tueri ad tempus excusantur, hi verò in perpetuum amoveantur.

Ex quo * etiam videntur processisse tutelares dij, 24
quos Virgilius patrios vocat. Qui * & topici Dei 25
vocantur, utpote qui locorum, Regionum, Urbium
peculiarem tutelam gerebant; Nos verò Divos pa-
tronos, non aliena voce, nuncupamus peculiares
singulis ferè urbibus. Et * Halicarnasseus perperam 26
cum penatibus confundit, ut observavit in eleganti
sua nomenclatura, Adrianus Junius insignis & ex-
pertus Medicus; ex eo ita dicti, quod urbium tute-
læ præessent, illarumq; Præsides & propugnatores
essent Quos Romani, * ex veteri more, & celebri, in 27
omni obsidione, ubi ad ultimam dimicationem ven-
tum esset, certo carmine, & conceptis verbis evoca-
re solebant, templaq; ampliora, & solemnes aras
promittere, nefas opinati, eos urbe direpta hostili-
ter, velut mancipia captivos habere. Ut tradit Ale-
xander Neapolitanus, *Genial. lib. 6. c. 4.* & post eum
latissime Lelius Giralduſ *de Diis gentium*, ubi, *syntag-* 28
mate primo, de topicis Deis agens, commemorat
nonnullos tutelares deos, quos brevitatis causa hîc
prætereo, & rursus, *syntagm. 3.* agens de Junone, me-
minit ancillæ, quæ vocabatur Tutela * vel Tirula 29
(variè enim legitur) cujus historia celebrata est
apud Plutarchum, & Ovidium in *Arte*, cum ait:

Porrige & ancilla qua poenas luce pependit

Lusa maritali Gallica veste manus.

Et meminit Macrobius *Saturnal. lib. 3. cap. 9.* & Li-
vius *lib. 5.* quos refert Eguinarius Baro Gallus, ho-
mo acerrimi judicii, in *l. Imperator, ff. de rer. divis.* &
Blondus, *loca supra allegato, fol. 28.* ad quos lectorem
studiosissimum remittimus.

Qua ratione mori, quidam dixerunt, muros fan-

ctos esse, rejecta ratione Imperatoris in §. *sancta*, *Institutis*, de *rerum divisione*, quam putant à Treboniano male confictam: atque ideò ut suspectam, & minus probabilem meritò rejiciendam; sed illud, utpote alterius loci, nihil quicquam ad nos in præsentia pertinet.

30 Cui tamen * adde, eodem fere sensu, causas tutelares appellari illa scilicet, quas adversus tutorem vel ejus hæredem intendimus; vel etiam tutor nomine pupilli, adversus contutorem remotum, fortè suspicionis causa, vel ob causam legitimam excusatum quibus modis finire tutela solet, ut rectè tradit doctissimus ac magni ingenii vir, Franciscus Duarenus, in *primis verbis Commentariorum*, de *in litem jurando*, contra alios, qui causam tutelarem eo loco pupillarem interpretabantur, contra mentem Iurisconsulti, & sermonis proprietatem: ex quibus locis jam arbitror satis intelligi, tutelæ appellatione venire omnem protectionem, & defensionem, quod etiam apertius declarat Cicero *libro tertio*, de *finibus*, Cum enim inquit, Iovem Optimum & Maximum, cumque eundem salutarem, hospitalem, Statorem dicimus, hoc intelligi volumus, salutem hominum in ejus esse tutela.

31 Meminit * & Tutelaris Prætoris Capitolinus,
32 quem * Marcum Antoninum, eximie doctrinæ, & probitatis principem primum fecisse ait, ut diligentius de tutoribus tractaretur, cum antea tutores à consulibus poscerentur, ut Blondus, *Romæ triumphantis libro quarto*, scriptum reliquit. Et hoc refert quoque Franciscus Balduinus, *Institut. de Attiliano tutore*, verbo *pratores*, & in *sua catechesi*, nec non in *Notis ad pandectas*, titul. de *Iurisdic. in verbo pupillus*. Quo loci dicit, Ulpianum de officio prætoris Tutelaris librum singularem scripsisse. Quibus * addo Ciceronem narrare, Verrem dicere solitum esse: *Pupillos,*

los, & pupillas esse certissimam prædam Prætoribus, fuit fortasse talium, non tam Prætorum, quam prædonum improbitas, ut adempta sit Libanis Prætoribus datio tutoris. Invenitur quoq; apud Plautum, * 34 in *Truculento*, tutela Iannæ, & Veneris, * & in *Tri-* 35 *nummo*, foribus tutelam gerere, item tutela Dei: videmus enim à Deo servari, & defendi bonos Principes, quod etiam animadverterunt gentes, ex eo, quod nitantur Principes Deorum præsidio; nam Homerus Poeta ait, Deum objicere clypeum suum in bello, ut Principes tueatur: fingit etiam quemcunque Principem sui Dei tutela securum esse, quemadmodum Palladem Deum Achilli adfuisse, &c. Quandoque * etiam coloniæ alicui, vel reipu- 36 blicæ ægri donabantur; & si sylvæ erant ex quibus ligna in reparationem publicorum mœnium distraherentur, vocabatur ager tutelatus, ut tradit Andreas Alciatus lib. 1. *parergon*, cap. 38.

CAP. II.

De definitione Tutelæ

SUMMARIA.

- 1 Tutela definitio ex Servio Sulpitio.
- 2 Definitio tutelæ ex Paulo Jurisconsulto.
- 3 Variæ lectiones circa definitionem tutelæ.
- 4 Jurisconsulti non tam definitione, quam descriptione uti solent.
- 5 Serpius Sulpitius Aquilij Galli auditor, & Marci Ciceronis collega.
- 6 Elogium Servij Sulpitij.
- 7 Doctorum digladiatio circa interpretationem verborum, vis, ac potestas.
- 8 Accursiana & Glossographi interpretatio.
- 9 Copula posita inter duo substantiva idem significantia resolvitur in adjectivum alterius.

10 *Authoris sententia, nu. 20.*

11 *Consuetudo loquendi observanda in verborum significatione.*

12 *Andreae Alciati, juris civilis illustratoris egregij opinio.*

13 *Theophili, & Harmenopuli lectio.*

14 *Vis & potestas, dictiones, sæpè conjungi.*

15 *Petri Loricæ opinio.*

16 *Potestas tutoris circa bona pupilli, num. 18.*

17 *Filius, & pater censentur una persona.*

18 *Lex magis de tutore quam de patre confidit.*

ET quoniam superiore capite, varias verbi tutelæ significationes attulimus, & in omni artificiosa disputatione princeps quæstio est circa definitionem, consequens est, ut eandem adferamus; ita enim lectores benevoli, claris verbis intelligent rem de qua tracturi sumus.

1 Est igitur* Tutela, vis ac potestas, in capite libero, ad tuendum eum, qui se per ætatem defendere nequit, jure civili data, atque permissa, §. est autem, Instit. eod. l. 1. ff. eod.

2 Quæ* quidem definitio apud Paulum Jurisconsultum lib. 38. ad edict. paulò aliter legitur, paucis adjunctis verbis, in hunc qui sequitur, modum: Tutela est vis, atq; potestas, in capite libero, ad tuendum eum, qui propter ætatem suam, sponte se defendere nequit, jure civili

4 data, atq; permissa. Varii* ut sunt Pandectarum Codices, ita variae hoc loco sunt lectiones, qua de re consulendi sunt notæ Ludovici Rossardi, quas in jus civile, manuscriptorum librorum ope, summa diligentia conscripsit. Quæ* definitio, si Dialecticorum regulas intueri volumus, fortasse minus bona erit. Sed quia Jurisconsulti nostri, legibus & rationibus definitionum supersticiosè non inservierunt, satis illis visum fuit, si ex his, quæ plerumque accidunt, definitionem constituerent, ac quandam demonstrationem, & descriptionem nobis relin-

que-

querent, ut rectè tradunt Ulricus Zasius, vir longè doctissimus, atq; consultissimus in *l. possessio, num. 11. & 12. ff. de acq. possess.* Longovallius in *l. Imperium, num. 55. ff. de Jurisdic. omn. jud.* & benè eruditus Johannes Corraſius in *l. qui liberos, in prin. num. 71. ff. de rit. nupt.* quos in hac definitione videtur secutus Servius Sulpitius Aquilii Galli auditor, & Marci * Ciceronis collega, qui si voluisset, sine ullo negotio, Dialecticis 5
satisfacere potuisset; licet enim tardè ad jus civile venisset; tamen quia eloquentiæ lumen, * & Diale- 6
cticæ Methodum adhibuit, citò se absolvens, eminentiæ palmam omnibus sustulit, non modo ejusdem ætatis, sed etiam qui antea fuissent; teste Cicerone, de datis Oratoribus, adeo quod idem Cicero, *Philippica nona* apertè dicat, ipsum longo rerum usu exercitatissimum, admirabili quadam, & incredibili, ac penè divina in legibus interpretandis & æquitate explicanda scientia præditum fuisse. Quare nos, omiſſis inutilibus difficultatibus, quas Doctores movent, singula definitionis verba excutiamus, eis-
que congruam, ex scriptis Jurisconsultorum, nostrisque (qualescunque sunt) observationibus, interpretationem accommodemus.

Primum * omnium dicitur: *vis, ac potestas*; quæ 7
verba Doctores variè interpretati sunt; & quot capita, tot ferè fuerunt sententiæ. Nam Accursius (scriptor ingenii, judiciiq; dexteritate; si sæculi sui peccata cernimus; non levi honore prosequendus) ea interpretatur, pro violenta, ac necessaria potestate, cum glossa in *l. 1. ff. eod.* At idem * Accursius *princ. Instit. hoc tit.* pro potestate executionem habente eadem exposuit: movetur ea ratione, quod tutor datur invitus, & invito; & ea sit longè alia potestas, quam patria, vel dominica, quæ ad commodum datur, hæc verò ad onus; quia tutor tenetur de dolo, & culpa. Bartolus vero, cum post secutus, ejusdem argu-

gumenta confutavit, & bene quidem, meo iudicio, aliter ea verba interpretatur, scilicet, pro potestate non infrugifera; ea ratione motus, quod quando copula * invenitur posita inter duo substantiva idem significantia, copula debeat rejici, & unum resolvi in adjectivum alterius, per glossam in *leg. prima, ff. de pactis*, quo loci glossa, verba: *placitum & consensus*: interpretatur placitus consensus; dicens, quod pari ratione verba hæc: *vis & potestas*, debeant interpretari, pro viridi, & non sicca potestate; non ut Accursius putavit; pro violenta potestate; cum dictio: *vis*; non à violo, sed à vinco descendat; ut ipse dicit ex Hugone; quæ interpretatio nunquam placuit, & omnino ridicula videtur (quod pace manium tanti viri dixerim) quibuscum contendere, aut pugnare nolim, vel in minimo eorum immortalī gloriæ derogare, sed tantum veritatis studio; quamvis non ignorem, plerosq; hanc Bartoli doctrinam in hoc, & casu simili fuisse amplexos, & eandem amplificasse; hoc scilicet modo: Quod si cui data fuerit commissio, prout arbitratus fuerit, & voluerit; eam interpretari debere prout voluntarie fuerit arbitratus. Pari modo verba testamenti: *lego & dono fundum Titio*; exponi debere, pro legando, dono; ut tradit Marcus Anthonius Baverius, in *repetitione authentica*, hoc inter liberos, num. 81. *Cod. de testamentis*, de quo non satis mirari possum; cum nemo non videat, hæc planè commentitia esse, quæ facile in utramvis partem agi possent; adeo subtilia, ut auditores legum ea nunquam viderint, nec cogitaverint. Quare nobis * dicendum videtur, verba hæc: *vis & potestas*; rectius interpretationem recipere debere ex phrasi, usu & consuetudine sermonis, sive loquendi; vel si forte dubia, obscura, ex totius negotii circumstantiis, sive ex legali equitate: Siquidē ignotū non est, loquendi * consuetudinem, quando de verborum signifi-

catione agitur, ante omnia esse inspiciendam, *vulgata l. si servus plurium, §. ultimo, ibi: ante omnia ipsius patris familias consuetudo, ff. de legat. 1. l. supellectile, in fin. ff. de supellectile legata; ubi de modo loquendi, licet erroneo, Imperatorum dicitur, quod faciat jus l. librorum, §. quod tamen, ibi: in usu, phrasi, libros chartas appellant, de legat. 3. l. in usu juris, de verborum significatione, l. fin. ibi: sed in usu in eodem.* Qua ratione motus Andreas Alciatus, vir certè admirabilis * doctrinæ & ingenii, qui primus horridam, & incultam nostram jurisprudentiam, bonarum literarum luce illustravit, libro suo *parergon* 1. cap. 8. hæc verba aliter interpretari cœpit, dicens, *vim* pro jure accipi debere, & verbum, *vis ac potestas*; adfinia & ferè eadem esse; quia jure gentium ex viribus jura metiebantur, quem deinde alii quidem secuti sunt, aliis, & pluribus rationibus adductis, quod scilicet Theophilus Græcus paraphrastes* & Hermenopulus hoc loco, juris verbo, nempe *δικαιο*, usi sunt. Et passim videmus hæc duo * verba velut adfinia & idem terè significantia 14 conjungi, ut in *l. scire leges, ibi, vis atque potestas legis, ff. de legib. l. ibi, quarum actionum vis, ac potestas, ff. de noxal. act. §. seq. ibi; quorum bonorum interdicti vis, ac potestas hæc est, Institut. de Interdict.* Post eum * Petrus Lori- 15 otus Salinensis, *de juris arte, tit. 6. qui est de tutelis*, has præcedentes interpretationes reprobans, dicit, vim esse majorem potentiam, quam tutor habet in eo, quod jure non est prohibitum; allegat Theophilum, in §. *summa, versic. vis quidem, Institutis, de jure personarum*, ut cum tanquam Dominus, patris mandatum negligit, si pupillo inutile sit, *l. tutor qui tutelam, ff. de administratio. tutorum, l. quidam decedens, alias l. ita autem, §. Papinianus, eodem tit.* Potestatem vero nihil aliud esse, quam auctoritatem, per *l. sed si pecunia, in principio, versiculo pignori. & versiculo, hæc enim, ff. de rebus eorum qui sub tutela.* Hanc Domini

- Loriori sententiam, iis quoq; veluti pedamentis eriges, atq; stabilies, quod tutor habeat mandatum cum libera à lege, id est plenam, & liberam administrationem, per notata Bartoli in *l. inter bonorum*, ff. de *administ. tut.* Mariani Socini *conf.* 148. n. 23. l. 1. & communem esse dicit Francisc. Curtius Junior, olim primarius professor Papiensis, vir magni ingenii, *conf.* 147. n. 13. ex glossa fin. in *l. mandato general.* ff. de *procurat.* quo etiam loci dicit, maiorem esse tutoris potestatem circa bona pupilli, atq; filii circa bona patris, ut qui * non habeat liberam potestatem administrandi, nisi si expresse concedatur, *l. contra juris regulas*, §. fin. ff. de *pactis*, cum tamen * filius censeatur una & eadem persona * cum patre, & res unius censeatur res alterius. Tutor verò non sit Dominus rerum pupillarium, sed quoad earum administrationem, habetur tantum loco, vel vice domini: Facit etiam in hanc partem, quod lex magis confidit de tutore, quam de patre; quia cum tutore * pupillus obligatur, §. *pupillus*, *Instit. de inutili. stipul.* sed cum auctoritate patris minimè, *l. finali*, §. *pupillus*, ff. de *verb. obligat.* Ex quibus satis constat, horum verborum interpretationem inter Doctores esse omnino controversam: Si tamen in dubiis libera sententia cuique est, Ego his * neque omnino accedo, neq; planè dissensio, sed quia Jurisconsulti nostri, vel Laurentio Val-la Latinitatis censore, & observatore morosissimo teste fuerunt proprietatis verborum observantissimi; puto dicendum, ut etiam superius aperui, hæc verba interpretanda esse ex eorum phrasi, & consuetudine loquendi, ut tutela sit virtus, effectus atque auctoritas quædam, ex lege profecta, tutori data, & competens in personam, & patrimonium pupilli; ita enim invenio eadem verba conjunctim posita plerumque accipi, & loco verbi *vis* positum *jus*, uti patet ex legibus superius per nos allatis, ac præterea

terea in l. ult. C. de patria potest. ibi, *jus, ac potestas vitae, & necis pater in filios habet*, cujus juris & potestatis etiam meminit Cicerō in orat. pro domo sua: Credo, inquit, *quanquam in illa adoptione legitime factum est, nihil tamen te esse interrogatum, aut hōrne esses, ut in te P. Fonteus jus vitae necisque potestatem haberet*: adeo ut non peccaverit, aut à veritate aberraverit, si quis ea verba interpretetur; pro jure potestatis tutelarisi; ut in simili facit Ulpianus noster in l. 1. ibi, *jure patriæ, in fin. ff. de lib. exhib.*

CAPUT III.

Explicantur verba definitionis, in capite libero: & enodatur illud juris Axioma; *Patrem habenti an tutor dari possit?*

SUMMARIUM.

- 1 Multiplex significatio verbi Caput.
- 2 Caput membrum hominis principale.
- 3 Religio hominis in capite.
- 4 Caput sedes animi.
- 5 Reverentia in capite.
- 6 Caput sanctior pars in homine.
- 7 Percutiens caput hominis occidendi voluntatem habuisse praesumitur.
- 8 Caput pro primaria civitate.
- 9 Capitalis curia quæ dicatur.
- 10 Capitale ingenium.
- 11 Roma caput orbis.
- 12 Ultrajectum caput aliarum civitatum ejusdem provinciae.
- 13 Caput pro persona.
- 14 Tributum capitis.
- 15 Iumenta antiquitus capita vocata.
- 16 Constitutio Servij Tullij de singulis recens natorum capitibus.

- 17 *Vetus bonorum liberorumq₃ profitendorum mos.*
- 18 *Servorum nomina in censum non deferbantur.*
- 19 *In capita hereditatem dividere; id est in viriles partes.*
- 20 *Pœna capitalis.*
- 21 *Appellatione pœnæ capitalis venit pœna mitior in dubio, & non mortis.*
- 22 *Mos ferendi sententias in causis capitalibus.*
- 23 *Communis opinio.*
- 24 *Auth. ingressi, C. de sacrosanctis Ecclesiis, apud Belgas non observatur.*
- 25 *Liberum caput multifariam accipi.*
- 26 *Numa Pompilius secundus Romanorum Rex.*
- 27 *Libera persona, Caio & Vlpiano quæ dicatur.*
- 28 *Liberū caput quomodo accipiatur in hac definitione.*
- 29 *Liber populus.*
- 30 *Liberum dicitur, quod est liberum omni libertate, & absolutum ab omni servitute.*
- 31 *Princeps mundans condemnationes liberè cancellari, intelligitur quoad omnia.*
- 32 *Liberè, verbum importat totalitatem.*
- 33 *Vis dictionis liberè.*
- 34 *Patrem habenti tutorem non dari.*
- 35 *Furioso in potestate patris constituto non dari curatorem.*
- 36 *Tutorem non dari ei, cujus pater est in hostium potestate.*
- 37 *Amor patris in liberos inestimabilis.*
- 38 *Pater præsумitur capere consilium pro liberis.*
- 39 *Filijs emancipatis non dari tutorem.*
- 40 *Paria dicuntur, nullam ab initio fuisse causam, vel fuisse aliquando, sed eam esse finitam.*
- 41 *Emancipatio solet dari in præmium & favorem filio.*
- 42 *Multa concedenda ob memoriam, & reliquias præcedentis potestatis, & affectionis, & quando hoc procedat.*

- 43 Tutorem non dari servō.
- 44 Datio tutela non tenet in dubitante de suo statu.
- 45 Matri familias non dari tutorem.
- 46 Nuptæ apud Ultrajectinos nullos actus Iudiciales faciunt, sine marito, vel tutore electo.
- 47 Filio, patre mortuo, non datur tutor, si est in potestate avi.
- 48 Venti an possit dari tutor.
- 49 Agens actum aliquem, oportet, ut tempore illius actus habeat legitimam personam agendi actum illum, nec sufficit; quod postea efficiatur legitimus.
- 50 Auctoritas Dyni apud Veronenses magna.
- 51 Patre deportato, filio datur alius tutor; quod declaratum. 57.
- 52 Deportatio in locum interdictionis aquæ & ignis successit.
- 53 Severinus Boetius vir consularis, & Christianus Philosophus.
- 54 Tribonianus omnium artium, & memoria præditus.
- 55 Deportatus loco mortuo habetur.
- 56 Deportato patre, nepos admittitur ad avi bonorum possessionem.
- 58 Impossibile censetur quod à voluntate solius Principis dependet.
- 59 Declaratio sublimitationis.
- 60 Patre recusante administrare, vel res filij agnoscere, an ad unum actum dari possit curator, eleganter distinguitur.
- 61 Filius familias, in causis, in quibus patri nihil queritur, absq; consensu patris in iudicio stare potest.
- 62 Minori in causis beneficialibus agenti post annum ætatis 14. datur curator.
- 63 Minori datur curator in castrensibus, vel quasi, si agere velit.
- 64 Confessio facta sine auctoritate curatoris, an ei noceat.

65 *Filio adoptivo potest dari tutor in casibus, in quibus is in potestatem ejus non transit.*

Sequitur in definitione; *In capite libero* : Quæ vox varia * significat, & proprie membrum hominis principale, quia * eo amputato, frustra jactat quis se habere membra, *cap. illi offerunt, in fine 1. quest. 1. & solum caput * sine aliis membris facit locum religiosum, l. cum in diversis, ff. de religiosis & sumpt. funer. ibi : quod principale est conditum, id est, caput, l. capitalium, ff. de pœnis.* A quo sensus & nervi initium capiunt. Et * id eo dicitur animi sedes. Unde si quem reverebantur veteres, aut honore dignum putabant, ad omnem
4 occursum caput * revelare, & assurgere, ac de via decedere solebant, scilicet existimantes nudo, & aperto capite, in exhibendis honoribus esse oportere. Unde quoque Regum capita insigni fascia ornari, sicut Imperatorum aurea corona, vel lauro, quoniam ea
5 pars corporis * sanctior in homine, & ideo ibi insigne honorum & diadema esse voluerunt.

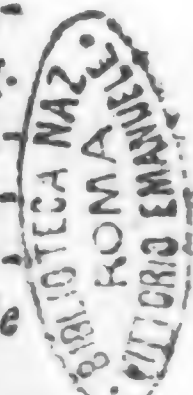
Ex quo inferunt Doctores, eum qui aliquem percussit & vulneravit * in capite, habuisse animum occidendi ; ut rectè tradit utriusque juris Doctor, & olim Advocatus in suprema Curia Parisiensi, Petrus Rebuffus in *l. licet, de verb. signific.* Quo loci scribit, se vidisse alicujus gratiam periclitari, quod in ea dixerat, se noluisse illum occidere, cujus tamè caput percusserat ense. Sed extra hanc propriam significationem ad multa alia eleganter refertur ; puta, interdum
8 pro primaria * civitate cujusque provinciæ, quam alias Metropolim, sive matricem civitatum vocamus, ut in *l. observare, §. ingressus, vers. quadam, ff. de Offic. Procons. l. si duas, ff. de Excusat. tut. l. unic. Cod. ut omnes obediant judici, §. si. Insti de satisfda. tut.* Sic curia
9 suprema * capitalis dicitur, non quod de capite tantum cognoscat, sed dicitur capitalis, id est principalis, tanquam caput aliarum curiarum ; ita Ovidius
libro

bro Faſtorum 3. capitale ꝛ ingenium, pro ſolerte exponit. Quo ſenſu Roma ꝛ olim dicta quoque fuit caput orbis, & fere fuit. Idque portenderat caput humanum repertum à jacentibus fundamenta Capitoli. Quæ viſa ſpecies (inquit Livius) haud præter ambages, arcem eam Imperii, caputque rerum fore portendebat. Inſtar cujus etiam Ultrajectum ꝛ 12 Regia verè civitas, & dulcis patria, & caput cæterarum ejusdem provinciæ civitatum dici promeretur, facit *l. ſi in aliquam, ff. de offic. Proconſ.* Et rectè quoque dicta fuit Roma caput orbis; quia omnes provinciæ debent obſervantiam ejus ſequi, *§. ultim. Inſtit. de Satisfat. tut. & l. de quibus, ff. de legibus.*

Aliquando pro *perſona ſumitur; in qua ſignificatione hîc, capiendò partem pro toto ponitur, & ita perſæpe in jure noſtro, *l. Titia, in princip. de Legat. 2. ibi, tot capita ſervorum, l. liberos, §. emancipato, l. tutelæ, §. injuriarum. ff. de cap. diminut.*

Inde prodiit Axioma illud apud Iuriſconſultos noſtros celebre; noxa ſequitur caput, de quo *in l. 1. §. ſi apud ſervum, ff. Depoſiti, l. qui ex pluribus, l. ultim. ff. de noxal. actio. l. 2. ff. ſi ex noxal. cauſa agatur. l. rem mihi commodavi, §. in exercitu, ff. Commod. l. 1. in fin. ff. de privatis delictis, l. quod dicitur, ff. de Furtis*: in quibus legibus vox, caput; pro perſona capitur, quæ caput habet, cum qua lege agi poteſt, quam, ut nocentem ſequitur: Et hoc eſt quod Paulus dicit *in dict. leg. tutelæ, actionum ex delicto obligationem cum capite ambulare*: Sic quoque intelligenda lex; ne Conſules in caput civis Romani poſſent avimadvertere, de qua *in leg. ſecunda, §. iiſdem temporibus, 2. ff. de orig. juris.*

Inde etiam tributum ꝛ capitis dicitur, quod in ſingulas perſonas confertur, *l. etatem, l. in Luſitania, ff. de Cenſibus, l. cum antea, Cod. de agricolis & cenſit. lib. 10. quod alias capitatio dicitur l. ultim. C. de capit.*

civium, lib. 11. l. unica, C. de colonis Thracens. l. 1. C. ne rustica ad ullum obsequium, eodem lib. Alias census capitum, & capita, quæ sunt vetustissimæ indictiones, in masculo unus aureus, in fœmina dimidius, ut est glossa in rubrica Cod. de annonis & tributis, libro decimo, quas omnes pendere cogeantur, sola Ecclesia Thessalonicensi excepta, quæ exemptionem obtinuit à Iustiniano Imperatore, ut apparet ex leg. sacrosancta, Cod. de sacrosanctis Ecclesia. Quamquam non ignorem, capitaciones & capita etiam de prædiis dici, & pro jugorum & capitum relevatione, siue collatione accipi, ut in l. si minor, ff. de action. empti, l. ultim. C. Theod. sine censu, vel reliquis, & pluribus aliis locis. Inde est, quod juga & capita, capitacionem & jugationem, in eadem oratione, tanquam paravi vim habentia, sæpissime inveniamus posita, l. immunitates, Cod. de agricolis & censu. lib. 10. Sed & junctum jugorum capitacionem dici, ut in Novolla 17. cujus appellationis diversæ traduntur rationes, quarum duæ sunt præcipuæ; Primò, quod jug-
15 menta * antiquitus capita vocarentur, à jugis animalium, pro quorum numero pensitatio inferebatur Cæsaribus, vel secundò, quia colonorum mancipiorum, quæ in præciis erant, nomine præstabantur. Quod genus indictionis diximus esse vetustissimum cum ab ipso ferè Romanæ civitatis exordio originem trahat: Siquidem constat quod Servius Tullius, siue ut alii volunt, Tullus Romanorum Rex sextus, & bonorum ultimus, qui incerto patre natus esset, ex Ocrisia, vel ut alii volunt, Ocretia, vel alii denique, Corniculana, ut Plutarchus refert, de fortuna Romanorum apud Græcos doctissimus Philosophus, & Medicus insignis; & latissimè suo more Andræas Tiraquellus, Gallus, sui sæculi Varro, de nobilitate, ca.
4. num. 61. Is inquam fortissimus juxta ac prudentis-
16 mus * Rex, in singula recens natorum capita ali-
quid

quid Junonis Lucinae templo inferri, patrisque in censu habendo, nō facultates modò, sed suum quoq; & uxoris, & liberorum nomen, & ætatem profiteri instituit: quemadmodum Dionýsius Halicarnasseus *lib. 4.* auctor est, idque eā (ni fallor) de causa, ut ex his tabulis quilibet, & natalium, & ætatis probationem, quando opus esset, petere posset.

Ex qua Servii constitutione deinde motus videtur populus Romanus, ut singulis * lustris, id est ¹⁶ singulo quinquennio, censum fieri voluerit, puta quod singuli cives Romani comparerent apud Censores in campo Martio, & nomina sua cum familie suæ capitibus, & fortunis deferrent & profiterentur, ut in tabulis censualibus perscriberetur, non tamen in censum deferrebantur * nomina servorum, quia si ¹⁷ consentiente vel jubente Domino nomen in censum servus detulisset, civis Romanus fiebat, & servitutis vinculo solvebatur, ut tradit Antonius Gubertus Costanus *questionum juris, libr. 1. capit. 2. numer. 11.* quibus etiam adscripta fuit ætas eorum, qui censebantur, adeo ut ex his tabulis, teste Plinio *libro septimo*, longissima quorundam vitæ spatia exscripta fuerint, cujus professionis adhuc vestigia extant in jure nostro, & aliis idoneis scriptoribus. Quæ quia adfert Barnabas Brissonus in elegantissimis antiquitatum observationibus *libro primo, capit. quinto*, non repeto, sed tantum addo *l. 1. Cod. si minor se major. dixerit.*

Hinc manat nomen exactoris pecuniæ pro capitibus: cujus meminit Arcadius Charisius, in *l. ultim. §. qui annonam, de muneribus & honoribus*, & personalis muneris sollicitudinem sustinere dicitur, ac præterea illud, quod vulgo dicimus, succedere vel dividere * in capita, idem est, quod in viriles partes: ¹⁸ ut interpretatur Imperator noster *Novel. 118.* sic videlicet, ut æquales partes quisque ferat, & tot fiant

partes, quot personæ sint. Cui opponitur successio vel divisio in stirpes, in *leg. si libertus praterito*, §. *ultim.* ff. *de bonis libertorum*, §. *penult.* Institut. *de heredit. quæ ab intest.* §. *hæc etiam*, Institut. *de Legit. agnat. succes. leg. penult.* Cod. *de legit. hered. leg. secunda.* Cod. *de suis & legit.* Paulus lib. 3. *senten. tit. 2. l. 8. de inofficioso testamento*: atque hoc eodem loquendi genere utitur Statutum nostrum Ultrajectinum, Rubrica 23. §. 27.

- Cui simile est, quod dicimus, servum non posse interrogari vel torqueri in caput Domini, *l. §. si servus*, §. *cum questio*, §. *cum quidam*, *l. 2. & sequent l. extraneo*, *l. si quis viduam*, ff. *de quest.* nec libertum in caput patroni, *d. l. 1. §. sed nec libertum*, de quo latè Barnabas Brissonus antiquitatum illustrator vigilantissimus, *de adulteris, cap. 22. & sequent.* Ac pari modo nomen
- 20 * pœnæ capitalis, quæ ita dicta est, non à capite materiali (ut vocant) principali hominis membro, quod collo confine est, sed quod per eum caput civile, id est, persona in civitate eximitur, morte, vel deportatione, sive aquæ & ignis interdictione, Capitalis enim pœna est, quæ mortis, vel civitatis amissionem continet, *l. licet*, ff. *de verborum significat.*
- 21 & in dubio ejus * appellatione venit pœna mitior, ut tradit Alexandr. *consil. 104. num. 2. lib. 1. idem 121. num. 2. & ibidem Carolus Molineus Jurisconsultus Parisiensis*, & in eadem Curiâ olim Advocatus, vir nunquam satis laudatus lib. 7, quæ opinio communis, etiam generali consuetudine approbata est, teste Nicolao Boerio ornatissimo olim Præsidesenatus Burdegalensis, *Decis. 254. num. 10. 11.* qui dicit ideo receptum esse, & ab omnibus iudicibus observari, ut in suis sententiis, quibus aliquem condemnant pœna capitis, apponant hæc vel similia verba: *Quod*
- 22 *anima * separetur à corpore*: cujus etiam receptæ *
- 23 pinionis meminit Franciscus Vivius *commun. opin. lib. 2. opin. 15.*

Neque omnino dissimile est, quod Papinianus docet in *l. qui ex liberis. §. testamento, ff. de bonor. possess. secund. tab.* Eum, qui se dedit arrogandum cum capite, fortunas quoque suas in alienam domum ac familiam transferre; id est, cum persona sua, res omnes, bonaque sua, non aliter atque hodie ingredienti monasteria, bonorum capacia, se & sua Deo dicuntur dedicare, ut in *Authen. ingressi, C. de sacrosanct. Eccles.* nisi tamen locorum statuta & consuetudines id impediant, quo jure ferè utuntur omnes Belgicæ Provinciæ; ita quod monasteriis ad * acquirendum opus sit 24
 Principali rescripto, ac præterea debet impetrari iurium Dominicalium peremptio, & apud nos servatur.

Ex quibus jam puto satis probatum esse, capitis nomen persæpè, ut & hic, pro persona capi, & homine ipso, nec id solum obtinet apud ICtos nostros, sed etiam omnes probatos auctores, ut facilimè ostenderem, nisi me penè hujus tractationis cepisset fastidium; quare ne in hisce interpretationibus longior quibusdam videar, ad alia transeamus.

Et quia hæc definitio loquitur *de capite libero*: videamus, quodnam illud sit. Constat enim * libe- 25
 rum caput diversimode accipi, etiam apud nostros ICtos; & ut incipiamus à primis rei Romanæ temporibus, inter leges Numæ Pompilii secundi Romanorum † Regis una invenitur his verbis conce- 26
 pta: *Si quis hominem liberum dolo morti sciens duit, parricida esto*, ita eum refert Sextus Pompejus Festus *lib. 14.* quem referunt & sequuntur Andr. Tiraq. *variar. & indefessæ lectionis vir, in tract. de poen. caus. 13. n. 4.* Jacob. Cuiac. clarissimus, & summæ apud literatos authoritatis ICtus, *obser. 3. c. 40.* Nicol. Anthon. *Gravat. Briacensis, ad Octav. Vestr. lib. 2. cap. 5. nu. 8.* & novissimè Guliel. Forner. *Aurelianensis select. lib. 1. c. 10.* quo loci Festus dicit, Numam non solum parricidam

dam vocasse, qui parentem, sed qui qualemcunque hominem occidisset; vim, ut opinor, legemque naturæ, qua omnes homines pares sive æquales sunt, intuitus; ita enim interpretatur hanc legem Iacobus Reinardus Brugenſis in *l. ferè, in fin. ff. de reg. jur.* & facit *l. quod attinet, ff. eodem*

Rurſus Cajus *libr. 7. ad edict. Provinciale in l. ex hac lege, ff. si quadrup. pauperiem fec. dicatur*, dicit etiam liberarum personarum nomine agi posse: fortè si patremfamilias vel filiumfamilias vulneraverit quadrupes: ne scilicet deformitatis ratio habeatur, (cùm liberum corpus æstimationem non recipiat) d. *l. ex hac lege, & l. 1. §. sed & quia, & l. cum liberi, ff. de his, qui de jec. vel effud. & l. 2. §. corporum, ad l. Rhod. de jact.* & ibidem optimè Franciscus Balduin. vir diligentissimus atque doctissimus, & *Institut. de obligat. quæ ex quasi delicto nasc.* in verbo (*Iudex enim*) sed impensarum in curatione factarum, & operarum amiſſarum, quasque amiſſurus quis esset inutilis factus, quo loci Cajus *liberam * personam & ejus liberum corpus* intelligit pro persona ingenua, vel à servitute exempta, non de omnino libera, vel nullius juri subiecta, id quod evidenter ostendunt verba ejusdem legis, ibi: *fortè si patremfamilias vel filiumfamilias vulneravit*; cum enim notum sit filiumfamilias in patris sui esse potestate, non potest aliter intelligi.

Similiter Vlpianus in *l. 2. ff. de acquir. possess.* & Imperatores Severus & Antoninus in *l. 1. C. de acqu. heredit.* scribunt, per liberam personam nobis etiam ignorantibus acquiri possessionem; quibus & infinitis similibus locis accipitur pro exempta à servitute, subiecta tamen alterius juri, quod ex eisdem textibus apertissimè convincitur, quibus ex locis plerisque videri posset, liberum caput pro persona libera huc dictum esse, ad differentiam servilis personæ, cu-

jus

jus meminit Vlpianus in *l. in personam servilem*, ff. de reg. jur. vel etiam capitis servilis, de quo in *l. liberos*, §. emancipato, ff. de cap. diminut.

Verum hoc loco *liberum* * *caput* longè aliter accipitur, pro persona scilicet libera, nullius alterius juri, vel potestati, dominicæ, patriæ, vel etiam maritali subiecta, sed ea, quæ propriæ est potestatis, proprii arbitrii, sui juris vel potestatis, quorum tutela propria res omnino inepta & aliena ab his, qui alieno juri subditi sunt, ut aperte tradit Theophilus *hoc tit.* & satis etiam clarè Imperator Justinianus. Ex quo fit, ut nec filiofamilias, qui in patris potestate, sive sacris patris est, nec matrifamilias, quia in manu viri est, nec denique servo, ob dominicam potestatem, tutor dari possit, ut infra latius dicemus.

Et hanc nostram & communem interpretationem optimè confirmat Proculus *libr. 8. epistolar. in l. non dubito*, §. *liber autem*, ff. de captiv. & postlimin. revers. cum dicit, *liberum* * *populum* esse, qui nullius alterius populi potestat est subiectus: sive is fœderatus est, sive non fœderatus est, item, sive æquo fœdere in amicitiam obvenit, sive fœdere comprehensum est, ut is populus alterius populi majestatem comiter conserveat: hoc enim adjectum esse, ut intelligatur alterum populum superiorem esse, non ut intelligatur alterum non esse liberum; non aliter atque clientes nostros liberos esse dicimus, etiamsi neque authoritate, neque viribus nobis pares sint,

Nec huic etiam abhorret dictum Oldradi de Ponte, Landensis, qui fuit Advocatus consistorialis Romæ, *cons. 234. factum tale est, quidam miles, nu. 2. Id liberum* * *dici*, quod est liberum omni libertate & absolutum ab omni onere; quem refert & sequitur doctus & diligens vir Aymo Cravet. *cons. 122. n. 5. & 6. Ex eo inferens*, quod si Princeps faciens alicui gra-

gra-

gratiam, mandet condemnationes liberè cancellari, verbum, *liberè*, generaliter debeat intelligi, & quoad
 31 omnia contenta * in condemnationibus. Quia (ut
 32 inquit Anchoran. conf. 407. col. 2. vers. & certè non
videtur dubiam) verbum, *liberè*, importat * totalita-
 tem: quod latius probat And. Tiraq. in repetit. l. si un-
 quam, verbo, revertatur, nu. 134. & 25. seq. C. de revoc.
 donat. Quo loci dicit, hanc dictionem ejus esse natu-
 ræ, ut non requirat alterius consensum, authorita-
 tem, factum, ob omni necessitate abhorreat; quod
 operetur sine aliqua re extrinseca, & denique, quod
 sit abstractus ab omni observantia necessitatis & so-
 lemnitatis, ideoque eandem dictionem reponi in-
 33 ter eas, quæ * faciunt substitutionem directam, id
 est, quæ nullo alterius ministerio indiget, ac præ-
 terea omnem moram excludat, & denique indu-
 cere canonem latæ sententiæ.

Quod si verum est. sicuti est verissimum, consequi
 34 rectè videtur, * patrem habenti tutorem dari non
 posse, cum talis caput liberum non habeat, sed in
 patris sui sit potestate, qui ejusdem potestatis ratio-
 ne ejus legitimus tutor est atque curator, Instit. de
 Tutel. in prin. & ibi communiter Dd. Philippus Corne-
 us, fidelis consultor, conf. 129. n. 11. lib. 1. Maria. So-
 cin. conf. 59. n. 30. 31. 32 lib. 3. Arius Pinellus, vir abs-
 que dubio cordatus, & juris apprimè doctus, & sub-
 tilis in l. ult. n. 15. 16. C. de bon. mater. & Decis. Pedem. 89.
 n. 5. tradit rationem de capite libero, & omnium
 novissimè Ascanius Clementinus in Tractat. de Patr.
 potest. effect. 14. n. 1. & 2.

Ideo etiam furioso in * patris potestate consti-
 35 tuto non datur curator, l. cum furiosus, C. de Curat. fu-
 36 riosi. Nec ei, cujus * pater est in hostium potestate,
 sed tantum curator datur substantiæ, ne medio tem-
 pore pereat, l. muro, §. ei cujus, ff. de Tutel.

Cujus Tutelæ sunt & aliæ rationes non obscuræ.

Qua-

Quarum prior est: quod pupillis, non aliis datur tutor; Pupillas autem dici non possit, donec in potestate patris est, sed is tantum, qui desit, vel morte, vel emancipatione, *l. pupillus est, in prin. & ibi notat. de verb. sign.* Sed efficacior est altera ratio ab imis naturæ præcordiis deprompta, scil. amor patris in liberos, cuius* paterni amoris ardor dicitur inæstimabilis. *Quis enim, inquit textus in l. ult. in princ. C. de Curat. furios. talis affectus inveniatur extraneus, ut vincat paternum.* Ex eo inferens, nulli* res filiorum credendas esse, quàm patri, cum is etiam prolem indignam & malè de se meritam amare præsumatur, & pro his capere salubrius consilium; Etiam si patris actus prima facie videatur minus utilis liberis, ut latè tradit Andr. Tiraqu. in præfat. d. l. si unquam, & nos plenè diximus in tract. nostro *Præsumptionum.*

Et hoc est, quod dici solet, naturalem stimulum patrem hortari ad cogitandum pro liberis, de quorum salute semper est sollicitus, *l. cum pater, §. mando, ff. de legat. 2. ibi: mando filia mea, pro salute ipsius sollicitus,* ad quod etiam alludit Virgilius lib. 1. *Æneid.* scribens:

Omnis in Ascanio chari stat cura parentis.

Hæc, quæ de* Patre diximus, & ejus tutela in liberos, ita se habent etiam in filiis emancipatis, licet in iis desuisse videatur patria potestas, atq; ideo cessante causa, videretur cessare effectus. Quæ regula generalis est, & in omnibus dispositionibus locum habet, teste Petro Ancharan. *cons. 47.* Et paria sint, nullam ab initio fuisse causam, vel fuisse aliquam, sed eam esse finitam, per textum in *l. 1. ff. de condict. sine causa, & l. nihil interest, ff. de nautic. fœn.* cum* hoc eis specialiter reservatum sit, ad exemplum Tutelæ patronorum, *Inst. de legit. parent. tutela, & in §. præterea, Inst. quib. mod. jus patr. potest sol.* Idque optimo jure, cum* si aliter diceremus, inducta in favorem

verterentur in odium, contra *cap. odia, de regul. juris, in 6. & l. quod favore. ff. de legibus*. Si quidem certi juris est emancipationem in præmium & favorem filio dari: juxta ea, quæ latè tradit Andreas Tiraquel. in *d.l. si unquam, verb. donatione, nu. 146*. Et pari modo, tutelam ad ejus defensionem, ob ineuntis ætatis imbecillitatem, minoris ætatis lubricum infirmumque hujus ætatis consilium, multorum infidiis & captionibus expositum fuisse inventum, *l. 1. ff. de minoribus, §. 1. Institut. de tutel.* qua ille medio emancipationis privaretur.

- 42 Superioribus rationibus hanc plerique addunt; eam patri reservari ob memoriam* & reliquias præcedentis potestatis & affectionis: Licet enim, inquit, per emancipationem soluta sint jura civilia, non tamen sublata esse jura naturalia: ita Angelus Aretin. clarus & non contemnendus Doctor in *§. & hi qui, num. 1. Institut. de hered. quæ ab intest.* Et ideo quamvis una earum cesset, non tamen cessare effectum sive dispositionem: vulgata *l. si non lex Ælia Sentia, ff. de hered. inst.* Quæ tamen ratio me non movet; cum sciam regulam illam de memoria, vestigiis, sive reliquiis præcedentis potestatis non procedere, nisi in certis casibus, in quibus lex aliquid statuit ob illas reliquias pristinae causæ; ut tradunt Ludovicus Romanus, vir summæ memoriæ, & Imola, summus veritatis Doctor in *l. 2. §. ult. ff. de don. quos & refert & sequitur Andr. Tiraquel. in hac eadem regul. limit. 16. nu. 9.* nisi tamen, inquit, sit eadem ratio in reliquiis, quæ hîc non reperitur: Imo ob eam causam credo editam *l. ult. C. de emancipat.* Qua constitutum, ut sicut olim pater emancipans filium, contracta fiducia, id est, reservato sibi jure succedendi, in consequentiam ejus successionis, ad eundem etiam tutela perveniebat: Ita hodie pater emancipans filium videretur, licet specialiter non expressisset,
- sub

sub eadem fiducia emancipasse; qua Constitutione necessario opus fuit, cum ex dispositione legis tantum fieri possit, ut quis censeatur esse partim in potestate patris, & partim non, nec quidquam in eo valeat hominis dispositio, ut tradit Alex. *cons. ult. nu. 5. & 5. lib. 5.* Andr. Barbat. copiosus utriusque juris Interpretes in *tracta. de praestant. Cardinalium, 1. questio. 1. questio principalis.* Quamvis non ignorem esse alios, qui putant, hoc non procedere quo ad effecta ex emancipatione resultantia, quæ existimant expresse excipi posse, cum communis omnium opinio sit in contrarium: ut de ea attestatur Guliel. Benedict. multæ lectionis homo, & in praxi peritissimus, in *repetit. c. Raynuntius, verb. matrem in super cleram, n. 27.* Ita quod nullo modo dubitandum est de hac ampliatione.

Existenti ergo in potestate, ut hoc reassumam, tutor dari non potest, quia talis liberum caput non habet. Quæ regula longius producenda est, ut nec servo dari * possit, ob dominicam potestatem: is enim suæ potestatis non est, sed fit demum manumissione, teste Venuleio in *l. ult. ff. de liberal. causa.* Quare rectè dicit Iulian. in *l. servus, ff. pro emptore,* & Papinian. in *l. eo tempore, §. servus alienus, ff. de peculio, servum pro capite pecuniam solvere, quoniam pro libertate solvit: quam locutionem non solum ICI nostri, sed & alii usurparunt, ut Plant9, qui sic loquitur in Rudente: Doctà atq; astutè ego illi pauxillatim pollicebar pro capite argentum ut sim liber, ac me emittat manu, & alii aliis in locis.*

Idem tractatus est, si quis dubitat de suo * statu: putâ, si de eo litigat, quæ datio non tenet, si liber non est, ut tradit Ulpianus *libr. 9. ad edict. in l. ei qui, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. 1. & utrobique glossa, C. qui dare tutores.* Simile est, quod idem Ulpianus scribit *libro duodecimo ad Edictum ex Rescripto Divi Pii, in l. de statu, ff. de testament. fac. poss.* Nempe de suo statu

statu dubitantes, vel errantes, testamentum facere non posse.

- 45 Idem dicendum * in matrefamilias, cum ea sit in manu sive potestate sui mariti, per in manum conventionem, atque ideo maritus uxori olim non aliter, atque pater filio, testamento Tutorem dare poterat, vel etiam Tutoris optionem, ut ipsa sibi eligat Tutorem, quem velit; Et hic Tutoris est quem *pro Muræna* Cicero ait potestate mulieris contineri: ut rectè annotavit Iacobus Cuiac. Ictorum omnium posterioris ætatis facilè Princeps, *obser: 7. c. 11.* Eoque jure maritalis potestatis nos utimur, & de Gallis attestatur Andr. Tiraquel. *l. 1. connubiali.* Inde fit, quod quotidie videmus, quod nuptæ omnes actus judi-
- 46 ales faciant authore marito, vel * alio Tutore ad hoc specialiter electo.

- Eodemque argumento, patre etiam mortuo, filiofamilias Tutor non potest dari, si est in potestate * avi: ut ex facto respondit Philippus Corneus, *conf. 129. nu. 9. 10. libr. 1. per l. cum filius famil. ff. de milit. testa.*
- 47

Verùm hæc, quæ superius diximus, non in omnibus vera sunt, sed quasdam restrictiones recipiunt: Et primò quidem in iis, qui in utero sunt; cum hi non nisi absurdè pupilli dici possint, *l. non est pupillus, ff. de verb. signif.* sed viscerum matris quædam portio. Et ideo ancilla prægnante vendita, si partus evincatur, non agitur duplo, quia non videtur magis in contractu, ad partum habitus respectus, quam ad quodvis aliud intestinum, *l. si prægnans, ff. de evict.* Propterea quoque matre prægnante, in exilium acta, filium ibi natum, non videri exulem, dicit Bartolus, luminare juris civilis ardentissimum, in *l. in servorum, ff. de statu hominum*, quia homo non est vel animal, *l. in lege Falcidia, ff. ad l. Falcid. l. 1. ff. de ventre inspic.* Siquidem pupillus non solùm ætatem significat,

cat, sed & conditionem ejus, qui ante pubertatem defuit esse in potestate patris; & cœpit esse in potestate tutoris: non possumus autem dicere eum defuisse esse in potestate, qui in utero est, quia nec antequam nascatur, dici potest in patris potestate fuisse, *l. ult. ff. de collat. bonor. & l. ult. ff. de assignat. libert. §. cum autem, Institut. de tutel. Ideo * nec etiam tutor ei dari potest, 48*
§. ultim. l. si nemo tutorem, 2. (Saltem datus tutor non est, antequam nascatur) *ff. de testament. tutel. l. ventri, ff. de tut. & cur. datis ab his, l. 1. §. si quis quasi, ff. de eo, qui pro tut.* Sed interim curator datur tantum bonis, aut ex his, qui tutores dati sunt posthumo, aut ex necessariis affinibusque, aut ex substitutis, aut ex amicis defuncti, aut ex creditoribus: sed is utique, qui idoneus videbitur: aut si de personis eorum quæstio moveatur, vir bonus eligitur, *l. 1. §. eligitur, ff. de vent. in poss. mitten.* Si tamen patrem habet, quem nuptiæ demonstrant, vel patre defuncto, avum, in cujus potestate esset, si nasceretur, hic omnino dandus est, cujus jus minui non debet, ex ratione *l. cum filius famil. ff. de milit. testam.* quia qualiscumque sit, suo muneri decedet, statim atque infans natus erit, *l. 1. §. tamdiu, ff. de vent. in poss. mit. Angel. in §. cum autem, Inst. de tutel.*

Ex qua limitatione multa inferri possunt, quæ quia latius ab aliis sunt tradita, omitto: remittens Lectorem ad Andræam Tiraquellum in *l. si unquam, verbo, suscepit liberos, num. 144. usque 156. C. de revoc. donat. & de retract. lig. §. 1. gloss. 9. num. 75. & 5. sequ. & novissimè Iacobum Cuiac. in l. 2. vers. altera causa, ff. de excusat. tut.*

Unum superest, quod ad superiora adjiciendum putato, & ex dicta limitatione infertur. Puta, omnem actum à patre vel avo factum, ut tutorem vel uteri administratorem, esse nullum, nec eum confirmari ex postfacto, cum natus erit posthumus, quia oportet, quod tempore actus agens* actum habeat legitimam 49

personam, nec sufficit ex post facto supervenire legitimationem personæ, ita Alex. *cons.* 171. in 8. lib. 2. Baldus omnium nostratum Doctorum oculatissimus *consil.* 126. idem 173. lib. 1. allegat Dylum Muxellanum in cap. non firmatur, de reg. jur. in 6. cujus tanta fuit
 50 ita autoritas apud Italos, ut Veronenses * statuto caverint, cessante statuto patriæ, judicandum esse secundum glossam Accursii per Dylum approbatam, tradit Castrensis *cons.* 172. n. 1. lib. 1.

51 Sed nec procedit dicta regula, quando * pater esset deportatus, quo casu filio dandus est alius tutor *l. final. §. minores, C. de sentent. pass.* Cujus ratio est in promptu. Quia deportati in insulam, cum sint apolides, *l. 2. §. hi quibus, ff. de legat. 3. l. quidam. ff. de pæn. & inter peregrinos numerentur, l. sed etsi, §. solemus, ff. de hered instituend. civitatem amittebant, omniaque Romanæ civitatis jura, hoc est, ea omnia, quæ juris civilis sunt. Ideo deportatio dicitur media, sive minor capitis diminutio, per quam civitas amittitur, libertate retenta omnibusque aliis, quæ meri juris sunt gentium. *dict. l. quidam. ff. de pænis, l. si deportati. §. 1. ff. de legat. 3. l. neque, §. 1. ff. de milit testamen.* Et Ulpianus in fragmentis tit. 11, de tutelis. vers. media. Quo loci enumerat inter media exempla aquæ & ignis interdictiones, in cujus locum
 52 deportationem * successisse omnes norunt, *l. ejus ff. de testamentis, eum similibus.* Quamvis non ignorem Severinum * Boetium, virum consularem & Christianum
 53 Philosophum, eam inter maximæ capitis diminutionis exempla reponere, lib. 1. *commentarior. in locum ab adiunctis, & in eadem hæresi fuisse Callistratum, sive potius * Tribonianum, omnium alioqui artium & memoria præditum, in l. cognitionum, §. ult. ff. de variis & extraord. cognit.* Quos tamen excusare poteris, si dicas, maxima sive magna capitis minutione juris anthores non uno in loco mediam comprehendere, ut in *l. 1. §. si filius, ff. de suis & legit. l. 1. §. capitis, ff. ad Tertul.**

Tertull. & in l. 1. ff. de usufruct. legat. ut annotavit Franciscus Duarenus Biturigum suo tempore Professor primarius, disputat. anniv. sar. 1. c. 9. eaque de causa fortè Vlpianum in d. l. 1. §. si filius, tantum duas potuisse capitis minutiones, quam tamen excusationem non videtur admittere Barnabas Brisslonius in suo libello de ritu nupt.

Inde manat, pœnam deportationis inter capitales pœnas referri, authore Paulo in l. 2. ff. de public. judic. *Publicorum inquit judiciorum quedam capitalia sunt, quedam non capitalia: Capitalia sunt, ex quibus pœna, mors, aut exilium est, hoc est, aque & ignis interdictio. Per has enim pœnas eximitur caput de civitate, cetera non exilia, sed relegationes propriè dicuntur.*

Et hoc est, quod Vlpianus dicit in l. 1. §. qui habebat, ff. de bon. poss. contra tab. & in l. verum, §. societas, pro socio. Interire homines maxima & media capitis minutione, aut morte. Atq; ideo deportatos * mortuorum loco habendos esse, quos sequitur Imperator noster in §. cum autem, Inst. quib. mod. jus pat. potest sol.

Ex quo & illud proficiscitur, deportato * patre, non secus atque mortuo, nepotem admitti ad avibonorum possessionem. l. 1. §. quidam filium, ff. de bonor. poss. contra tab. Et pari modo deportati patroni, filio ejus competit bonorum possessio, in bonis liberti, cui inquit Paulus in l. si necem, §. si deportatus, ff. de bonis liberti, non erit impedimento pater superstes, ut qui mortui loco habeatur.

Quam tamen limitationem non injusta ratione poteris declarare, nisi pater ex indulgentia * Principis fuerit restitutus, cum per eam restitutionem pristinum statum recipiat, d. §. cum autem. & cessante causa depositionis, tutela vires suas recuperat, l. non solū, §. fin. ff. de excus. tu. si quis sub conditione, §. si tutor, ff. de test. tu. Quæ licet indulgentia Principis non soleat sperari, vulgata l. apud Vlp. aliàs Africanus, §. constat, ff. de legat.

58 *legat. i.* & ideo vulgo dici soleat, ea * quæ dependent à voluntate solius Principis impossibilia judicari, ut est communis opinio Doctorum in *l. continuus, §. cum quis, ff. de verbor. obligat. & in d. §. constat.* Tamen quia quis dum spirat, sperare debet: non admittit deportatio cum civitate omnem restitutionis spem, cum ea non rarò à Principibus obtineri soleat, quo casu quoq; non procedit prædictum commune Doctorum axioma, de quo ego semper dubitavi; sed quia non est hujus loci, satius alibi attingam.

Cui consimile est, quod Vlpianus scribit *lib. 13. ad legem Papiam, in l. intercidit, ff. de condit. & demonst.* Intercidere legatum, si ea persona decesserit, cui legatū est sub conditione: si verò non decesserit, sed in civitate esse desierit, puta si consul fuerit; & is in insulā deportatus sit, non interim extinguī legatum, quia in civitate restitui potest, cum aliis similibus adductis per Tiraquellum in *l. si unquam, verb. suscepit, num. 162. & seq. C. de revoc. donat.* & idem latè in suo tract. cessante caus. parte 1.

59 Hæc autē declaratio * procedit in plena indulgentia, sive in integrum restitutione Principis, quæ plenè vel indefinite concepta est, ut in *l. 1. & l. ult. §. ult. C. de sent. passis*, quæ omnia jura complectitur, ut patriam potestatem, jus agnationis, & alia ejusdem generis, non autem cum jura tantum quædam nominatim continet, ut in *l. in insulam, C. de sent. passis*, quæ ultra expressa se non extendit: Nec itidem in generali sive communi indulgentia, sive restitutione, cujus fit mentio in *l. si ademptis, & l. generalis, C. de sent. passis*, ea siquidem reditum duntaxat in patriam indulget. Itaque nec bona confiscata restituit, nec ullas actiones, sive pro illo, sive contra illum conceptæ si sint.

60 Non procedit etiam dicta regula, quando pater recusat * administrare, vel res filii agnoscere, quo casu ad unū actū, sive illis rebus datur curator; ut tradi

Iason, Doctor non minus eruditione integritatēque quā stemmate clarus, in *l. bonorum, C. qui admit. ad bonor. posses. per l. cum in una, §. tutor, ff. de appel.* & notat Bart. in *l. si impuberi, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. fin. §. sin autem, & ibid. glos. verb. hereditatem, C. de bon. qua lib. & Auth. ut lic. mat. & av. in prin.*

Sed contra hanc limitationem Doctores communiter tenent in pupillo filiofamilias, in secunda etate constituto, hoc est, pubertatem ingresso, quē solum dicunt, patre recusante illi cōsentire, posse hereditatē adire, vel bonorum possessionum agnoscere; idq; ex *l. fin. §. sin autem in 2. etate, vers. sin autem patre recusante, C. de bon. qua li.* qui textus hoc apertē probat, dicens, patre recusante administrare filium posse adire competentē judicem, & ab eo petere curatorem hereditati dari, per quem gubernatio rerum ad eum delatarum procedat. Ex quibus faciliē intelligimus, filium solum posse adire sine tutore, ut bene explicat Phil. Dec. in *d. l. bonorū, n. 2.* Et iterum ex verbis sequentibus in utroq; casu integrum restitutionis auxilio minimē denegando, quasi velit dicere textus valere aditionem per solum pupillum factam, ne violetur regula nostra: Et hīc agi de modico pupilli præjudicio, cui læso Imperator specialiter pollicetur auxiliū restitutionis in integrum; & ita quoq; salvatur regula, quod aliquñ ad unū actū tutor dari possit, ut latius infra dicemus, pariter & de 2da æt. cuius suprà meminimus.

Idem juris est, quando filius agit in iudicio super re, quæ non pertinet ad patrem, ut in actione personali, vel criminali; sive ipse agat, sive conveniatur, quo casu non sufficit * patris autoritas, sed datur curator. Ita tenet Angel. in *stit. de tutel. in prin. n. 2. vers. ex his infertur, cum vers. seq. per l. 1. C. de bon. mater. l. fin. §. ubi autem in unum, C. de bon. qua lib. Bart. in l. fin. §. 1. ff. de verbor. obligat.*

Et pari modo in causis beneficialib. vel dependētibus,

- 62 bus, post annum ætat. 14. datur* minori curator. Vel
 63 quando agitur* de castrélibus, vel quasi: vel latè tra-
 dit Seb. Vantius Rever. Ariminensis, *de nullit. process.*
tit. 11. nu. 40. 41. 42. Aufrelius *ad decis. Tholos. 175. Decis.*
Vmbria 13. n. 5. 6. 7. 10. Ascanius *in tractatu de patria po-*
test. effect. 4. & ex nostris Fredericus Schenck, ex li-
 beris Baronibus à Tautenberck, *in triade forensi, parte*
 64 *2, cap. 2.* Quibus in locis dicunt, confessionē* à minore
 in causis criminalibus, sine consensu & autoritate
 curatoris emissam, esse nullius momenti, ac proinde
 minori nō prejudicare, secundum Cynū & alios *in l.*
clarum, C. de auth. praestand. saltem adversus eam aliter
 non probato, facile debet restitui, Alex. *in l. nam &*
postea, §. si minor, & ibi Ias. de jure ju. Afflict. decis. Nea-
pol. 208. idem Constitut. Neapol. lib. 2. rubric. 38. n. 10.
 Thom. Grammat. *conf. 16.* & ex recentioribus. Joh.
 Maurit. Dolanus *in tract. de restitut. in integr cap. 150.*
 Iulius Clarus *in practic. crimin. §. 1. quest. 50. in princ.*
 Quod quoq; axioma, quo ad beneficium restitutio-
 nis, credo verum esse. Sed quod attinet ad dationem
 curatoris, nunquam vidi observari, nisi ex Constitu-
 tione quadam Regia, temporibus Ducis Albani e-
 dita, ut etiam attestatur Iulius Clarus *in dicta sua*
practic. d. §. final. quest. 55, vers. ulterius, Rebuffus *in*
proœmio Constitut. gloss. 5. numer. 72. Iohannes Im-
 bertus, vir doctissimus, *in suo Enchiridio, verbo, au-*
thoritas curatoris.
- 65 Nec denique procedit regula in filio * adoptivo,
 in casibus, in quibus is in ejus potestatem non tran-
 sit, quos annotavit Ascanius *in d. tract. de patria po-*
testat. c. 5. & ante eum alii *in §. sed hodie, Institut. de*
adopt. & in l. penult. C. eod. annotarunt,

C A P U T I V.

Verba: *ad tuendum eum*, in definitione posita ex-
 planantur, & exemplis illustratur regula;

In-

Tutorem principaliter dari personæ, & secundariò rebus. Et: An tutor à Judice vel testamento datus, censeatur datus omnibus bonis, ubicunque sitis. Item, an Judex laicus clerico tutorem dare possit.

S U M M A R I A.

- 1 *Tutores quasi tutores, sive defensores.*
- 2 *Tutela est res minus tuta, incerta, fallax, fragilis & periculosa Papiniano.*
- 3 *Perfidia Aphobi tutoris Demosthenis.*
- 4 *Sempronius Rutilius improbus tutor.*
- 5 *Exempla aliquot perfidorum tutorum.*
- 6 *Contra tutores affectantes tutelas vehemens oritur præsumptio, velle grassari in bonis pupilli.*
- 7 *Tutores tollitores dici Alberico.*
- 8 *Ratio, cur curatores non dantur invitis.*
- 9 *Tutores fraudantes vel spoliantes pupillos, extra ordinem puniuntur.*
- 10 *Rufinus Britannus, & Stilico Vandalus, tutores Honorij & Arcadij filiorum Theodosij Imperatoris sunt hostes & perfidiosi proditores.*
- 11 *Tutor veneficus à Galba imperatore cruci affixus.*
- 12 *Lycurgi Lacedæmoniorum Principis integritas.*
- 13 *Tutelaræ materia legislatoribus cura & cordi fuit.*
- 14 *Inspiciendū non tã quod factū, quam quod fieri debeat.*
- 15 *Tutor datur moribus pupilli.*
- 16 *Tutor mercedes præceptoribus pro facultatibus patrimonii & dignitate natalium constituere debet.*
- 17 *Arete Aristippi filia, post patrem scholas cum laude rexit, & disciplinas docuit.*
- 18 *Regula; Tutorem dari principaliter personæ, & secundariò sive per consequentias reb. sive patrimonio pupilli.*
- 19 *Tutores sepe ratim non dantur, ut unus personæ, alter rebus detur.*

- 20 Tutoris auctoritas maior curatoris.
- 21 Communis opinio.
- 22 Tutor datur pupillo ab eo iudice, cuius iurisdictioni persona eius est subdita, licet etiam bona alibi sita sint.
- 23 Tutor simpliciter datus, an & quando censeatur datus omnibus bonis, declaratur 24.
- 25 Iudex laicus non potest clerico dare tutorem, sed à Iudice ecclesiastico dandus est, & an hoc sit perpetuum 31.
- 26 Auctoritas Ioannis Fabri sacrosancta apud Gallos.
- 27 Tutor clericus datus à Iudice seculari, an habeat potestatem in personam pupilli clerici, & in bonis ecclesiasticis.
- 28 Authoris opinio.
- 29 Laicus an possit esse tutor clerici.
- 30 Laicus an possit esse procurator clerici & syndicus ecclesie.
- 32 Iudeus non potest esse tutor Christiani pupilli, sed suorum filiorum, sic, n. 40.
- 33 Christiani cum Iudeis non possunt cohabitare, nec simul in balneo stare, aut ab eis medicinam recipere.
- 34 Secta Iudeorum peior secta Saracenorum.
- 35 Iudeus prohibetur habere Christianum mancipium, vel nutrices, vel famulos Christianos in domo.
- 36 Iudei non possunt ingredi scholas Christianorum, etiam cum dispensatione Episcopi vel Principis.
- 37 Debitor non potest esse tutor sui pupilli.
- 38 Anima cunctis rebus praefenda.
- 39 Sententia Authoris de Iudeis, quod possint esse tutores Christianorum.
- 40 Iudei crucis Christi inimici.
- 41 Reprobatur opinio Ioannis Croti.
- 42 Posteritatis verbum explicatur.
- 43 Theophilus antiquus Graecus paraphrastes.
- 44 Intellectus vers. jam autem, l. spadonem, s. neque librarios, ff. de excusat. tut.
- 45 Modestinus Ictus quo tempore vixerit.

- 46 *Modestinus Iulij Maximini Alexandri Imperatoris filij institutor.*
 47 *Plures Pontifices miserrimè occisi.*
 48 *Dissensio auctoris ab Alciato.*
 49 *Paulus Iurisconsultus vertex legum quo tempore floruit.*
 50 *In dubio juris correctio non est inducenda, & quando hoc procedat.*
 51 *Communis opinio.*

IN eadem definitione ascribuntur verba; *Ad tuendum eum*: Quæ hoc significant, quod tutores eos tueri & defendere debeant; quod & nomen indicat, l. i. ff. de minoribus, l. i. ff. de Tutelis. Pract. Ferrariens. in forma libelli quo agitur ad reddendam rationē tutelæ, vers. suos tutores, in princ. Appellantur enim tutores * quasi tutores atq; defensores. Quare mirum videri posset, cur Papinianus noster in l. fidei commissi, §. nonnunquā, in fine, ff. de usuris, potuit legitimè dicere, Tutelā * esse rem minus tutā, incertam, fallacem, fragilem, & periculosam, cum in ea lege dicit, mulierem quandā prætulisse lubrico tutelę remedium fidei cōmissi, ne filię tutoribus, sed potius necessitudini res cōmitterentur: Sed mirum videri nulli debet, cū certū sit, plerumq; tutores non satis respondere suo nomini, id quod (nempe habere quem tutores aliquando improbos) Demosthenes suo magno malo expertus est; Qui cum septennis Aphobo * tutori esset relictus, in opulento patrimonio, puta quindecim talentū, hoc est novē millium aureorū nostrorum; ita est ab improbo tutore spoliatus, ut vix ei superfuerit unde suis præceptoribus mercedem persolveret. Et ob id coactus fuit ad ulciscendam suorum tutorum perfidiam, ab hac favorabili causa eloquentię suę tyrocinium auspiciari. Notum quoq; vetus exemplum & periculum infœlicis pupilli Æbutii, qui tutorem improbum habebat suum vitricum * Sempronium 4

Rutilium, de quo apud Liviū in historia Bacchanalium. Cui exemplo convenit cujusdam* helluonis; Qui cum tutor pupillis datus esset, eorumque patrimonium decoxisset, & jūberetur rationem reddere, proferreq; libellos, qui acceptum cōtinerent, & expensum ridens: ostendit primū gulam suā, deinde podicem: indicans, illic recepta esse omnia hīc exposita. Certē meminisse poterant Decemviri, quod de Euripidis fabula narrāt, Is scripserat, Cresphontem quendam perfidum tutorem pupillis suis Messenem fraude surripuisse, hancq; ejus vocem fuisse: Pecuniam summum esse bonum, quod & virtuti, & pietati sit anteferendum. Hanc vocē cū populus Athenis in theatro audiisset, dicitur ita cōmotus fuisse, ut & Actorem & Poētā scena deturbare voluerit. Sed Euripides oravit, ut finis fabulæ audiretur, & exitus tam nefarii tutoris. Id Athenis accidit, vix annis viginti ante Decēviros. Deinde si magis Romana queris exēpla, producam illum C. Malleolum quēstorē, cujus tutor Verres, quod argenti placuit, invasit: quē mancipia voluit, abduxit: de ceteris rebus, quantum libuit, abstulit: nec rationē interim dans, nec pecuniam reddens: ut optimē scribit Cic. *Act. 3. in Verrem*. Quibus etiam affine est quod scribit Albericus in *l. 1. ff. de Tutelis*, olim se excusare tutores solere, & hodie bene multos, ut bona pupilli furentur, & sibi usurpent, petere tutelas pupillorum, & affectare, & ut eas habeant litigare, contra quos* vehemens oritur præsūptio illos velle grassari in bonis pupilli, & ideo judices hoc animadvertētes, debent esse cauti, & providi, ne ejusmodi personis administratio cōmittatur. Cum non sit verisimile, quod velint tueri pupillos, sed tollere eorum bona. Unde tutores (inquit 7 Albericus dicto loco) hodie* non dici tutores, sed tollitores, ab effectu, quia tollunt & furantur bona pupillorum, Quam etymologiam à se rejiciant, qui

Chri-

Christianam cum effectu (uti omnes decet) profiten-
 tur religionem. Et quia Curatores idem facere solent,
 ideo iustè hodie introductum est, ut adulti * recusare 8
 possint curatores, qui illis invitis non datur, *l. nec non,*
ff. de tut. & curat. datis ab his. §. item inviti, Institut. de
curat. Quam quidem ob causam adversus hujusmo-
 di tutores, qui pupillos suos * fraudant atque spoli- 9
 ant, constitutum est, ut si peccaverint, & non sint sol-
 vendo, extra ordinem puniantur, etiamsi tantum
 peccarint in cellatione, veluti propter omissam com-
 parationem fundorum, *l. ob fœnus, ff. de administrat.*
tut. Et hujusmodi spoliationes, & mala, imò furta, non
 solam patiuntur, supina magistratuum negligentia,
 mediocris fortunæ homines, sed aliquando etiam
 Principes viri. Et inter cæteros id contigit filiis & hæ-
 redibus Theodosii magni Imperatoris, vix dum pube-
 ribus, videlicet Honorio, & Arcadio: nam qui iis à pa-
 tre erant dati tutores, Rufinus * Britannus, & Stilico 10
 Vandalus, perfidiosi proditores, atque adeo prædo-
 nes fuerunt, ille citius, hic posterius: Vix mortuus erat
 Theodosius: & ecce Rufinus in Oriente ex Arcadii
 tutore fit hostis, & ipsos etiam hostes Gothos adver-
 sus Arcadium excitat, cumque iis conspirat. Sed per-
 fidiosus proditor in conspectu Arcadii à militibus di-
 scerpitur & dilaniatur, testes sunt Claudianus in suo
 eleganti carmine, & Carolus Sigonius *in principio libro*
1. de Occidentali Imperio. Et Carolus Molineus *de Mo-*
narchia Francorum optime, nu. 14. & 15. Legimus quo-
 que apud Suedonium in Galbæ vita, *ca. 9.* Galbam Im-
 peratorem, * tutorem (quod pupillum, cui substitutus 11
 hæres erat, veneno necasset) jussisse, ut cruci affigere-
 tur. Nec absimile est quod legitur apud Iustinum Hi-
 storicum *lib. 34.* de Antiocho Rege, qui decesserit, re-
 licto parvulo admodum filio: cui cum tutores dati à
 populo essent, patruus ejus Demetrius, qui obses Ro-
 mæ erat, cognita morte Antiochi patris, senatum
 adlit,

- adiit, obsidemq; se vivo fratre venisse; quo mortuo, cuius obses sit, se ignorare, dimitti igitur se ad regnū petendum, æquum esse, quod sicut jure gentiū, majori fratri cesserit, ita nunc sibi, qui pupillum ætate antecedit, deberi: cum se non dimitti animadverteret, à senatu, tacito judicio tutius apud pupillum, quam apud eum regnum futurum arbitrante, specie venandi ab urbe profectus, Hostiæ tacitus cum fugæ comitibus navem conscendit; delatus in Syriam, secundo favore omnium excipitur, regnumq; ei, occiso pupillo, à tutoribus traditur, sed quomodo hoc ei cesserit, tradit idem Iustinus. *lib. 36.* & ibidem traditur de Triphone, qui se tutorem Antiocho Demetrii privigno à populo dari laboraverat, quomodo occiso pupillo, regnum Syriæ invaserit. Laudandus est
- 12 summopere Lycurgus * Lacedæmoniorū Princeps, qui patre suo, Spartiatorū Rege mortuo, nec non & ejus fratre, natu majore mortuis, cū regnare potuisset, certior factus quod fratris defuncti uxor prægnans esset, ut legitimus & pius tutor è vestigio declaravit regnum pueri esse debere, si mas foret. Sed cum mulier verba fecisset de perdendo puero, quò illi nubere posset, & Spartiatis imperaret, ejus opinionem detestatus est. De quo Plutarchus & Val. Maximus *capit. de ingratis.* Et quotidie ea quæ diximus vera esse, magis ac magis experiuntur illi, qui sub tutoribus vivunt. Quæ causa est, quod semper
- 13 legislatoribus tutelaribus * materia tantopere curæ & cordi fuerit. Quin nec Decemviri in suis legibus 12. & Imperatores tantum, sed etiam J Cti multum in ea fudarunt, ut hanc tutorum improbitatem & perfidiā retunderent & reprimerent, atq; omnem occasionē, opportunitatem & ansam mali amputarent, ut ex infra dicendis clarissimè patebit. Sed quia Proculus noster rectè dixit in *l. sed licet. ff. de offic. præsid.* nō tam
- 14 *spectandum esse, quid Romæ factum sit vel fiat, quā quid

quid fieri debeat. Et auctore Paulo in *l. jus pluribus*, ff. *de just. & jure*, Prætor quoq; jus reddere dicitur, etiã cum iniquè decernit, relatione scilicet facta, non ad id, quod Prætor ita fecit, sed ad illud, quod Præto-rem facere convenit: non malè dici poterit tutor à tuendo, sive defendendo pupilli personam principa-liter, & secundario res ejus, sive patrimoniũ. Siqui-dem lex vetus sive Decemviralis jubebat tutorẽ su-per pecunia & tutela dari, teste Cornificio *l. 1. ad He-rennium*, Vlp. tit. 11. & Paulo in *l. sæpe*, ff. *de ver. signific.*

Rursus idem Paulus in *l. cum plures*, §. *cum tutor*, ff. *de administ. tut.* dicit, Tutorem non * rebus duntaxat, 15 sed & moribus pupilli præpositum esse, & mercedes * præceptoribus, non quas minimas poterit, sed pro 16 facultatibus patrimonii, & dignitate natalium con-stituire debere. Id quod Julianus latius etiam ad fœminas pupillas extendit in *l. qui filium*, ff. *ubi pupillus educari debeat*: nam & hæ non minus atque masculi olim liberalibus artibus instituebantur, auctore Sue-tonio, de claris Grammaticis, ubi refert Attici filiam M. Agrippæ uxorem his institutam fuisse à Q. Cæ-cilio Epirota grammatico, Attici Liberto.

Cui consimile est quod de Aræta * Aristippi filia 17 narrat Alexand. *Genial. 6. c. 5*. Nempe eam tanto in-genio valuisse, ut post patrem scholas cum laude re-xerit, & disciplinas docuerit, quæ filium habuit Aristippum, qui quod à matre Philosophiam hau-sisset, Metrodidaetus cognominatus fuit.

Nec admodũ huic abludit quod Modestinus scri-bit in *l. pater*, ff. *de test. tu.* patri quidem permissum esse filio, vel instituto, vel exheredato Tutorẽ dare; ma-rris vero non concedi, nisi instituto, quasi inquit in rem potius, quam in personam tutorem dare videatur: quod ipsum etiam confirmat Vlp in *l. 1. ff. de legit. tut.* cum dicit: legitimam tutelam deferri his, qui ad legitimam hereditatem admitti possent: & hoc sum-

ma

ma providentia; ut qui sperarent hanc successionem
iisdem tuerentur bona, ne delapidarentur.

- 18 Ex quibus Doctores constituunt * axioma; *Tuto-
rem dari principaliter personæ, & secundariò, in consequen-
tiam sive per consequentias, rebus sive patrimonio pupilli.*
Prima siquidem ratio dationis tutoris ea est, ut per-
sonæ pupilli esset provisum, & quia bona, sive ejus
res, personam, veluti digniorem, sequantur, per con-
sequentias fit, ut etiam rebus censeatur datus, si non
æquè, saltem minus principaliter. Ita tenet glossa in
§. 1. *verbo data, Inst. de tut. & in §. ad certum, verbo perso-
næ, Inst. qui testam. tut. Marian. Socin. cons. 97. nu. 6. idem*
148. nu. 2. li. 1. idē 85. nu. 25. l. 3. Alex. cons. 44. n. 17. l. 5.

- Quæ quidem intelligenda sunt, Tutorem non
19 posse * separatim sine pecunia dari, videlicet ut unus
Tutor detur personæ, & alter rebus; quia hoc fieri
non potest separatim, sed uterque erit Tutor super
pecunia, id est, super patrimonio pupilli, & super
tutela personæ, id est tutione, *l. ut vim, ff. de justit. &
jur. nec debet intelligi, ut quidam intelligebant,*
quod non detur tutor, nisi pupillus habeat pecuni-
am; cum personæ detur, ut dictum fuit.

Contra quam tamen Regulam disputat Johannes
Crotus in *Rub. de operis novi nuntiat. nu. 7. vers. tenendo.*
Sed quia argumenta ejus valde levia sunt, non fuit
visum ea referre. Hoc loco attingam tantū præcipua.

- Ex qua Regula infertur primo; tutoris auctori-
20 tatem majorem * esse auctoritate curatoris, cum is
principaliter rebus detur, non personæ, *vulgata l. in*
copulandis, C. de nupt. & ita tenet in terminis Decius,
in l. infantis, lect. 2. nrm. 10. 11. C. Qui admitti ad bonorum
possess. Bart. in l. 3. in fine, de bonorum possess. infanti delata,
21 *per l. cum in una, §. tutor, ff. de appellat. Quo loco * di-*
cit eam esse communem.

- 22 Pari ratione inferunt; Tutorem * dari debere pu-
pillo ab eo judice, cujus jurisdictioni persona ejus
est

est subdita, licet ejus bona alibi sita sint : ita Alex. consi. 44. num. 17. lib. 5. per l. 1. in fin. ff. de tut. & curat. datis ab his, l. propter litem. §. licet, ff. de excusat. tut. & plenè notatur per Doctores in l. 1. C. ubi tutor, in l. si curatores, per illum textum, C. de excusat. tut. Albericus in rubrica, C. de in litem dando tut.

Cui consequens est, Tutorem* simpliciter datum 23 à Judice, censeri datum omnibus bonis ubicunque sitis, §. datus, instit. de excusat. tut. Alexand. consil. 128. num. 3. 4. libr. 1. per dictam l. propter litem, §. licet. ff. de excusat. tut. l. magis puto, §. illud, ff. de rebus eorum. Licet contrarium velit glossa, in l. non solum, §. qui testamento, ff. de excusat. tut. quam ibi reprobant Dynus Muxellanus, præceptor Cyni, Jacobus Aretius, Cancellarius olim Franciæ, & Cynus in l. in locum, Cod. qui petant tutores, Andreas Tiraquellus de jure primogenitura, quæst. 46. num. 20. 26. ubi plures allegat idem tenentes, & ita respondit Castrensis, consil. 413. numer. 1. vers. 1. in fine, & vers. 3. in fine, optimè Ioannes Faber, subtilissimus, & consummatissimus juris Doctor, de Attil. tut. num. 3. Quod non tantum in dativo procedit, sed etiam in testamentario tutore locum habet. Et ita ex facto Marianus Socinus consil. 148. numer. 2. libro primo, respondit per dicta jura, quæ dicit esse regularia.

Cæterum id non est perpetuum. Si enim tutor simpliciter datur à suo Iudice, censetur datus omnibus bonis, nisi de alio tutore. vel per * testatorem, legem vel statutum sit provisum, quo casu ea datio 24 non se extendit ad ea bona, per l. pupillo, ff. de tut. & curat. dat. l. si tamen, cum ibi notatis, ff. de testament. tut. Et ita tenet Marianus Socinus d. cons. 48. num. 1. 2. Andr. Tiraq. d. quæst. 46. num. 28.

Similiter de alio tutore providebit alius Judex, si quæ bona sita sint extra provinciam dantis, & quoad ea, datus se excuset, teste eodem Fabro,

- Iisdem de causis existimant non incelebres Doctores, Iudicem * laicum non posse dare Tutorem clerico, sed illum ab Ecclesiastico Iudice omnino dari debere : ita Marianus Socinus in *l. quis clericus, num. 23. in fin. de foro compet.* Franciscus Ripa cordatus Doctor, in *cap. 2. num. 10. de iudiciis* : & Ruinus *consil. 89. num. 1. libr. 5.* Quia inquit, persona clerici, cui principaliter datur, non est laico iudici subdita, & in ejus datione tangitur subjectio clericalis. Allegant quoque Bart. in *l. 1. ff. de tut. & curat. dat. ab his*, & Ioannem Andreæ in *c. fin. de iudic. in 6.* & Ioan. Fabr. consuetudinum Gallicarum scientissimum, cuius auctoritas * apud eos sacrosancta fuit, *Instit. de Attil. tut. num. 4. in fin.*
- Imo etiamsi esset tutor † clericus datus à Iudice seculari, is non haberet potestatem in personam pupilli clerici, nec etiam in bonis ecclesiasticis: ut dicunt Anchoranus & Perusinus in *d. cap. fin. de iudic. in 6.* Quia non qualitas tutoris dati, sed iudicis vel superioris dantis inspicitur, Decius *cons. 150. nu. 9.*

Sed contrarium ex diametro tenet Carolus Molineus, ad Decium *cons. 150. Quo loco nu. 8.* dicit prædicta esse fatua. Cum etiam sacerdos possit dari Tutor clerico. à Iudice seculari, ad quem spectat etiam, generalen Curatorem, vel Tutorem, clericis dare: allegat Stephanum Aufrerium, in *repet. Clement. 1. regul. 2. fall. 28. & reg. 4. fall. 25. de offic. ordinarii*: qui dicit ita observari in Gallia, & pro ea observantia facere *l. consuta, C. de testamentis*, & notata Baldi in *l. repetita, C. de Episcop. & cleric.* Ac præterea, quod datio Tutoris, nedum personam respicit, sed etiam patrimonium pupilli, de quo Iudex temporalis maximè de immobili- bus solus se intromittere potest, excluso omnino Iudice ecclesiastico. Fatetur tamen Gulielmus Benedictinus, vir Senatorius, & eruditissimus, in *repet. ca. Raynuius, verbo: & uxorem, Dicit. 2. num. 128. de testament.* tales Tutores à laico Iudice clerico datos, non habere pote-

potestatem in beneficialibus & Ecclesiasticis negotiis: ut dicit omnes tenere *in d.c. fi. de judic. in 6.* cuius opinio etiam apud nos servatur. Puto tamen * priorem 28 de jure veriore, quod ecclesiasticus dare debeat, quando principaliter datur personæ: Cæterum si datus tutor se excusat de parte bonorum sitorum extra provinciam tutoris dati, quia tunc rebus datur, posse eo casu tutorem dari per laicum judicem.

Haud absimili ratione sunt, qui inferunt * Laicum 29 non posse esse tutorem clerici: quia laicus non potest habere potestatem in personam clerici, cui principaliter datur, & clericus dicitur res spiritualis, quæ laico subjici non potest: ut notant Abbas, & alii *in ca. at si clerici, col. 8. in prin. de Iudicijs, Decius cons. 150. num. 8. & Franciscus Ripa d. c. num. 10.* Sed sunt alii, qui contra tenent, ex eo, quod clericus potest esse tutor laici, *cap. pervenit. 86. distin.* ergo idem è contra. Et quia clericatus retorqueretur in odium, contra *l. quod favore, C. de ll. ita tenet apertè Bald cons. 143. in questione illa, libr. 1. Ripa d. c. 3. n. 10.* dicens, quod eodè modo laicus possit esse procurator clerici, & syndicus ecclesiæ, *cap. 1. de procur. c. 1. de syndic.* Item & hospitalarius, sive rector hospitalis, fundati auctoritate Episcopi, ut tradit idem Ripa, *d. c. num. 66.* Quin etiam Dominicus *in d. c. fin. §. fin. de judiciis in 6.* dicit laicum * tu- 30 torem datum clerico à lege, vel à patre in testamento, debere confirmari. Quare si laicus potest esse tutor legitimus, vel testamentarius, eodem modo poterit esse dativus, cum nulla subsit ratio diversitatis, ut dicit Ripa dicto loco.

Quam posteriorem opinionem ego veram puto, quando datus fuit tutor ab Ecclesiastico * Judice, ad 31 quem principaliter ejus datio spectat, nam talis etiam poterit constituere laicum tutoré, qui habebit potestatem & auctoritatem ab Ecclesiastico, sicut in simili glossa & communiter Doctores tenent *in cap. 2. de judicis.*

dicijis. Quod Episcopus causas civiles laico delegare, & committere possit: & idem glossa in *c. bene quidem* 96. *dist. in verb. prater*, Archidiaconus in *c. clericum cuiuslibet*, 11. q. 1. Fredricus Senensis excellentissimus & magnæ scientiæ Doctor *consil.* 125.

Inferunt denique alii ex hoc Axiomate; Quod Ju-
 32 dæus * non potest esse tutor Christiani pupilli: quia
 Christiani prohibentur cum his conversari, ne animi
 simplicium ipsorum improborum perfidia deducan-
 tur in eorum fidem, *cap. Iudæi, cum cap. sequen.* 38. *que-*
 33 *stio.* 1. Nec * ad invicem cohabitare, seu communica-
 re: nec in balneo simul stare, nec aliquem Judæorum
 in infirmitatibus suis vocare, aut medicinam ab eis
 percipere, *cap. nullus* 28. *quest.* 1. *c. Iudæi*, 2. *de Iudæis*. Quin
 34 & eorum secta * est longè peior secta Saracenorum,
 quia cum in die Parasceves, ecclesia orat pro omni-
 bus, tamen pro Judæis non flectit genua. Et tradit
 Oldradus *cons.* 51. *incipiente*, *iudæus transeat*. Idem *consil.*
 87. *incipiente*, *queritur an Princeps*, & *consil.* 263. *incipien-*
te, *illa videtur*. Et Decius in *cap. Canonum*, num. 17. &
 ibidem Gigas in *addit. de constitut.* Et hanc opinionem
 tenet Bart. in *Rubrica de justit. & jure*, quem sequitur
 Joan. de Anania Bononiensis in *Rubr. de Iudæis*, & *cap.*
final. eod. tit. Et Angel. in §. *præterea*, *Inst. de except.* Zali-
 us d. *Rubrica* num. 6.

35 Ex quo profectum videtur; quod * Judæis prohi-
 bitum est habere Christianum mancipium, vel etiam
 habere nutrices, vel famulos Christianos in domo, vel
 36 etiam intrare * scholas. Quod usque adeo procedit, ut
 nec Episcopus, vel secularis Princeps in contrariū di-
 spensare, vel statuere possit: ut latè tradit Decius in *cap.*
consultuit. 3. *appell.* Jacob. Menoch. utriusque juris pru-
 dentissimus, *de mancip.* 9. *remed. recup.* q. 40.

Et illationem hanc mirum in modum confirmat
Auth. minoris debitor, Cod. qui tutores dari possunt. Qua
 37 constitutum est; quod debitor * non possit esse tutor
 ejus,

eius, ne in eius manibus bona periclitentur: Quare multò magis repelli debet Iudæus, ne periclitetur pupilli anima, quæ cunctis * rebus est præferenda, *l. jan-* 38
cimus, C. de sacrosanct. eccles. c. præcipimus 21. q. 1.

Alii tamen sunt, qui contrarium sentiunt, & moventur: quod tutela sit quid onerosum, non verò honorificum; ex eo inferentes, quod si Iudæus ob suam perfidiam ad tutelam non admitteretur, ex ea sua malitia consequeretur commodum & immunitatem, contra ea quæ nos latè adduximus, in verbo: *vis, ac potestas*, & in terminis tenet Ioannes Crotus, *ad dict. Rubr. de oper. nov. nuntiat. num. 9.* qui eodem loco, ut supra diximus, disputativè tenet; Tutorem non dari principaliter personæ, sed rebus, & in consequentiam tantum personæ; & movetur ex *l. cum plures, §. cum tutor, ff. de administ. tut. & l. 2. §. tractari, ff. ad Treb. l. cum in una, §. tutor, ff. de appel. & l. ult. §. pupillus, ff. de verb. oblig.* cui tu adde meliorem textum in *l. 1. ff. de legit. tut. & l. quo tutela, ff. de reg. jur.* Hoc amplius adducunt textum expressum in *leg. spadonem, §. neq. librarios, versi. jam autem, ff. de excusat. tut.* In quo Modestinus dicit; etiam Iudæos, non Iudæorum tutores esse, quemadmodum cætera munera subeunt, nam eos constitutiones solutos esse volunt illis solis rebus, per quas superstitio eorum pollui videatur. Cujus Modestini dictum confirmat Vlpianus *lib. 3. de offic. consulis, in l. 3. §. eis, ff. de decurionibus.* Vbi sic scribit: *Eis, qui Iudaicam superstitionem sequuntur, Divi Severus & Antoninus honores adipisci permiserunt. Sed & necessitates eis imposuerunt, qui superstitionem eorum non laderent.*

Et hujus posterioris opinionis sunt Raphaël Fulgofius, homo alioquin perquam tenui memoria, ut dicit Andreas Alciatus in oratione Avenionensi, Martinus Laudensis, & Claudius de Seisello, aliàs Aquensis in dicta Rubrica, de justit. & jure, & ibidem latissimè Iason, Andreas Barbatia, communium opinionum

oppugnator , *consil. 15. Clementissimi, in primo dubio, libr. 1.*

Verum quidquid dicant posteriores : nos sequimur priorem opinionem , quæ rationem habet & æquitatem : Quomodo enim * posset esse fidelis pupillo, qui Christo infidelis est , ut dicit textus *in cap. non potest. 2. quæst. 7.* Quomodo pupillo amici erunt , qui * crucis Christi sunt inimici, *c. licet universis, de testibus.* Et blasphemi nominis Christi, *cap. 1 c. cum sit nimis, de Iudæis, fidei nostræ hostes : cap. in civitate, & ibi glossa de Iudæis, imo peiores Sodomitis, cap. nomen, 1. quæst. 1.* Quare perniciosissimi esset exempli , hoc ad Christianorum tutelam admittere, vel etiam admissos non rejicere, ut scribit Ulpianus *in l. tutor quoque, §. si tutor inimicus, ff. de suspect. tut.*

Nec ad rem pertinet , quod diximus ; non debere quem ex sua malitia commodum , sive immunitatem consequi ; cum hic Iudæus nullam immunitatem consequatur, sed ob suam infamiam puniatur, ne possit esse tutor Christiani : & licet relevetur ab onere tutelæ, tum non otiosus erit, sed cogetur portare rudera, lapides, & cæmenta : ut dicit Ulricus Zasius, decus admirabile juris, *in l. nulla, in fin. ff. de ll.* Sed hæc quæ diximus de Iudæo, quod non possit esse tutor Christiani, non procedit in Iudæo, quoad tutelam suorum filiorum , cum vivant legibus Romanis, & appellatione Populi Romani veniant : ut optimè tradit Andræas Barbaria *consil. 15. num. 1. & 2. lib. 1. per glossam, invito textu in c. jus quæsitum, distinct. 1.*

Argumenta 2. loco adducta per Crotum non magis urgent : siquidem * per eum, & nos , allegata jura , non probant , Tutorem principaliter dari rebus, sed hoc tantum dicunt, eos dari, ut bona pupillorum etiam conservarent : non tamen negant eos principaliter dari personæ. Quinimo Imperator noster apertis verbis dicit, incertum tutorem dari non posse , & hanc adjicit rati-

rationem efficacissimam : quod scilicet quis debeat certo iudicio posteritati * suæ providere : Quæ verba non ad res sive bona , sed ad personas pupillorum necessario referri debent . Quemadmodum eo loco verbum ; *Posteritatis*, interpretatur glossa, pro filiis. Quem sequitur Theophilus * antiquus Græcus Paraphrastes , Alex. consi. 160. num. 4. lib. 2. Rubeus in l. Gallus, §. qui-
dam rectè, num. 111. ff. de lib. & posthumis, novissimè Andr. Tiraq. de retract. lig. §. 1, gloss. 9. num. 239.

Pariter non obstat, * quod diximus, ex l. spadonem , §. neque libentarios, vers. iam autem, ff. excusat. tut. Quia ad eam legem diversæ dantur solutiones : quia is textus potest intelligi de aliis, quam de Iudæis; quia dicit, quod poterunt esse tutores non Iudæorum. Quæ verba necessario non inferunt, quod poterunt esse tutores Christianorum. Cum certum sit, * tempore
Modestini (cujus ea lex est) plures fuisse ordines hominum, quam Iudæorum, & Christianorum. Vixit enim tempore Alexandri Imperatoris, Anno Christi 221. qui ejus curæ & institutioni filium suum Iulium * Maximinum tradidit, quo tempore nomen
Christianorum Romanis vix fuit cognitum, nec admissum, & adeo exosum, ut vix credere possim, eos leges condidisse in favorem Christianorum, quod ex historiis patet : Cum inveniamus à D. Petro omnes sequentes * Pontifices, sive Romanos Episcopos, usque
ad Marcellum : qui creatus est anno Christi 302. solo Anaceto excepto miserrimè ab iis fuisse occisos & crudeliter trucidatos : & hanc interpretationem sequitur Iason. in rubr. de instit. & jure.

Quam nostram solutionem, sive potius Iasonis, hand parum adjuvat, quod Alcitatus scribit. ad l. quidam ignavia, C. de decurionib. lib. 10. Quo loco dicit, verba Ulpiani in l. generaliter, in §. eis, de decurionibus, ibi, *Iudæicam superstitionem*, accipiendam esse, pro Christiana religione : & dicit hoc probari ex Tacito lib. 18. Tranquillo

in Tyberio, Plinio & Tertulliano, in apologetico adversus gentes. Quod si verum est, ex eo consequitur, Christianos Iudæos fuisse vocatos eo tempore. In quo tamen Alciato, * viro alioqui docto ac disertio, non assentior. Cum inveniamus Iustinianum Imperatorem eadem appellatione usum fuisse in l. quoniam multi, C. de hereticis. Et Pontifices, in cap. auguriis, 26. quest. 5. quod est consilii Carthaginensis, & in cap. Iudæi 28. quest. 1. Quibus in locis Iudæi à Christianis, & Iudæica superstitio, ac religio Christiana, velut separata ponuntur: ut rectè ante nos observavit doctissimus, ac in Pandectarum emendationibus diligentissimus Antonius Augustinus libr. singularium ad Modestinum. Nec id tantum ex Iustiniano, & dictis capitulis, per Antonium Augustinum allegatis, sed etiam ex Iulio Paulo Iurisconsulto probatur, quem Modestinus noster verticem legum vocat, in l. scire oportet, §. aliud, ff. de excusat. tut. & Lampridius, juris prudentissimum, qui eodem * tempore ferè scripsit, & floruit sub Septimio Severo, sub quo una cum Domitio Ulpiniano fuit assessor Papiniani, Præfecti Prætorio, ut Clodius Clodianus, ff. de acquir. heredit. & dicitur obiisse sub Alexandro Severo, vel paulò post: Is inquam Paulus sent. lib. 5. tit. 22. sic loquitur: Cives Romani, qui se Iudaico ritu, vel servos suos circumcidi patiuntur, bonis ademptis in Insulam perpetuò relegantur: Medici capite puniuntur, rursus idem (inquit) si alienæ nationis comparatos servos circumciderint, aut deportantur, aut capite puniuntur. Quin & Modestinus ipse lib. 6. regularum, in l. circumcidere, ff. ad l. Cornel. de sicariis, scribit: Iudæis tantum permissum esse filios suos circumcidere, ex rescripto Divi Pii, at in non ejusdem religionis hominem, qui hoc fecerit, castrantis pœnam irrogari. Quæ leges apertissimè demonstrant, Ulpiani, Modestini, Pauli & Papiniani temporibus Iudæos semper separatos fuisse à Christianis. adeoque Iudæicam superstitionem aliam fuisse atque Christianam reli-

religionem, Si quis tunc sub verbis Modestini: *non Iudorum*; velit comprehendere Christianos, (quod non puto verum) rectius dicere poterit, *d. l. spadonem*, quæ Modestini est, correctam fuisse per posteriores leges Codicis, & Pontificias sanctiones. Postquam enim fides Christiana per orbem terrarum recepta florere cœpit, non fuerunt Iudæi admissi, ad hæc, & similia officia, cum posteriora jura abhorreant nimiam conversationem, & eorum familiaritatem cum Christianis, ut suprâ diximus: & patet in *l. si. & per totum tit. C. de Iudeis, & tit. ne Christian. in ancip.*

Sed hic evellendus est scrupulus, qui nonnullos mirum in modum stimulat & pungit. Is verò est ejusmodi; In * dubio non esse inducendam juris correctionem, *l. san-* 50
cimus. C. de testamen. l. præcipimus. in fin. C. de appell. nisi in alia lege expressè dicatur; quia per tacitos & subauditos intellectus non indicitur legum correctio, sed ea semper vitanda est, & potius jura concordanda, juxta ea quæ tradit Ripa in *l. si constante, nu. 57. 58. solut. matr. Zas. cons. 4. n. 9. 10. lib. 1.* Ideo talis intellectus dicitur vitiosus, ut tradit Alex. *cons. 227. nu. 10. lib. 6.*

Verum hic scrupulus facile eximi poterit, si dicamus illud vulgare Axioma non procedere: quando ex verbis posterioris legis, vel statuti, constat de mente, quod voluerint derogare prioribus; quo casu non requiritur hujus derogationis expressè facere mentionem. Ita Salycetus in *l. hac edictali, in 6. q. in fi. C. de secun. nup. Carol. Ruin. Regiensis*; vir certè & doctrina, & judicio celebris, *cons. 59. lib. 3.* Nicol. Boër. Præses olim ornatissimus, in celebri senatu Burdegalensi, *Decis. 113.* Paulus Paris. *cons. 191. lib. 3.* Augustinus Berous, vir summi & pleni ingenii, *questione familiarium 119.* quo loco dicit eam * esse communem, & novissimè Rolandus à 51
Valle, discipulus Ruini, de lucro dotis *quest 25. n. 3.* De qua mente cum ex posterioribus legibus clarè appareat, non est quod amplius dubitemus,

C A P. V.

Declarantur plena manu verba definitionis: Qui per aetatem se defendere nequit. Ubi agitur de diversis ætatis gradibus. Et an infans, qui fari potest, nihil agere possit, etiam accedente tutoris auctoritate. Item quis dicatur proximus infantia, & an is sit doli capax, & ad iudicium sine tutore vocari, interpellari, eique notificari, denuntiari, offerri; Item, an sponsalia contrahere, ad beneficia præsentare, & pater in ejus bonis adventitiis agere, defendere, vel procuratorem constituere possit, sine ejus consensu. Quis item dicatur pubertati proximus. An is Judex eligi, & in collegiata, vel cathedrali ecclesia canonicus esse, & ad honores & officia publica admitti, & in delict. suffragio ætatis excusari, in testem admitti, testamentum facere, vel ad id statuto, consuetud. vel Princip. indulgentia vel juramento habilitari & accusare possit. Item de puberi, virili & senili ætate, earumque requisit. & privileg.

S U M M A R I A.

- 1 Prator suscepit tutelam impuberum.
- 2 Impuberes in tutela esse naturali juri conveniens est.
- 3 Qui ad officium tutela sunt vocandi.
- 4 Tutela pupillaris.
- 5 Tutela muliebris.
- 6 Mulieres olim in perpetua fuisse tutela.
- 7 In tutelam suam pervenire quid sit.
- 8 Ætatis appellatione simpliciter quid veniat, numer. 10. 13.
- 9 Ætas pupillaris, num. 21. 22. 39.

- 11 *Ætas edificiorum.*
- 12 *Ætas vivorum.*
- 14 *Diversi ætatum gradus.*
- 15 *Tres ætatum gradus ex Gellio & Vlpiano.*
- 16 *Pythagoras Philosophus summæ authoritatis, hominis ætatem quatuor anni temporibus comparabat.*
- 17 *Quinque gradus ætatum ex Terentio, Varrone.*
- 18 *Hypocrates Pythagoræ discipulus, Medicorum Deus, ætatem hominis in septem partes recipit.*
- 19 *Sex hominum ætates, ex opinione glossatoris.*
- 20 *Authoris opinio.*
- 23 *Infantia quando incipiat, & quamdiu duret.*
- 24 *Existens in utero an dicatur infans.*
- 25 *Vestēs infantiles.*
- 26 *Infans non potest de feudo investiri.*
- 27 *Infantes apud Ultrajectinos ad investituram non admittuntur, etiam septem annis maiores, sed eorum tutor.*
- 28 *Iohannes Faber, Gallie consuetudinum peritissimus.*
- 29 *Explosa quorundam opinio, infantem, qui fari potest, nihil agere posse, ne quidem tutore authore.*
- 30 *Proximus infantie quis dicatur.*
- 31 *Proximus pubertati.*
- 32 *Communis opinio.*
- 33 *Infantes secundi generis.*
- 34 *Pueri qui dicantur.*
- 35 *Puerilis ætas.*
- 36 *Prima ætas.*
- 37 *Impuberes & admodum impuberes.*
- 38 *Pupilli.*
- 40 *Pupillaris substitutio.*
- 41 *Pupillares tabula.*
- 42 *Pupillare testamentum, & impuberis filij testamentum.*
- 43 *Secunda tabula.*
- 44 *Hæredis institutio caput testamenti.*

- 45 Tutores in qua parte testamenti scribi soleant.
- 46 Proximus infantia non censetur doli capax, & ideo non incidere in poenam leg. si quis in tantam, C. unde vi.
- 47 Proximus infantia non committit causam exheredatione dignam.
- 48 Proximus infantia non committit futurum.
- 49 Infanti proximum in judicio sine tutore esse non posse, sed citandus est tutor vel conjuncti.
- 50 Magis communis opinio.
- 51 Proximo infantia sine tutore nihil notificari, denuntiari, offerri, vel interpellari posse.
- 52 Explosa est opinio Matthaei de Afflict.
- 53 Proximus infantia an possit contrahere sponsalia.
- 54 Septennio major an possit presentare ad beneficium ecclesiasticum vacans, si est patronus ratione juris patronatus laicalis sine tutore, & an ejus presentatio debeat preferri presentationi tutoris.
- 55 Authoris opinio.
- 56 Cura animarum ars artium & salus animarum.
- 57 Ecclesia Pastor, Prelatus & parvus Episcopus dicitur.
- 58 Cura patroni in presentando qualis esse debeat.
- 59 Intra qua tempora patroni presentare debeant.
- 60 Bona patroni tacite ecclesiae obligata esse pro mala administratione, ut bona tutoris minori.
- 61 Periculum patroni presentantis indignum.
- 62 Authoris opinio in presentando.
- 63 Ratio tradita, cur proxime infantia sponsalia contrahere & non presentare queant.
- 64 Laicus an jus patronatus praescribere possit.
- 65 An jus patronatus vendi vel donari possit cum universitate honorum.
- 66 Episcopus liberatur à patria potestate ob suam dignitatem, quoad suum commodum.
- 67 Pater an in adventitiis possit agere, vel defendere, Pro-

curatorem constituere sine filij consensu, qui est proximus infantia.

68 Pubertati proximus quis dicatur.

69 Communis opinio de proximo pubertati

70 Mellephebus.

71 Infirma etas.

72 Proximum pubertati in iudicem eligi non posse, nec ordinarium, nec delegatum, etiam ex certa scientia.

73 Impuberes an possint esse canonici in collegiata vel cathedrali ecclesia.

74 Impuberes an vocandi sint ad electionem Episcopi.

75 Impuberes ab omnibus officiis civilibus remoti sunt, declarata 76.

77 Proximum pubertati, veluti doli capax, causam exheredatione dignam committere, & in delictis non excusari, declarata n.80.

78 Homerus omnis virtutis parens, & justissimus omnium rerum explanator.

79 Puer in alea lusu sodalem occidens exilio punitur.

81 Proximus pubertati an torqueri possit.

82 Proximus pubertati an testis esse possit.

83 Proximus pubertati an possit testari de his, quæ in minore etate vidit.

84 Communis opinio & ejus interpretatio.

85 Proximus pubertati non potest testamentum facere, ampliatur n.88.89.91.93.94.

86 Hodie à sententia nulla, etiam ipso jure ex consuetudine appellatur.

87 Ingrediens religionem ante legitimam etatem, professio est nulla.

90 Textus in l. ult. C. de milit. test. an possit defendi à vulgari lectione.

92 Dictio. nullo modo, explicatur.

95 Tenera etas an possit accusare.

96 Pupillus ex consilio tutoris patris mortem exequi potest.

- 97 Pubes atas.
- 98 Pubertas quomodo olim in masculis & fœminis aestimabatur.
- 99 Verba ex habitu corporis quomodo accipienda, 103.
- 100 Apud Romanos nuda mulieres in scenam prodire solabant.
- 101 Valerius Maximus quo tempore floruerit.
- 102 Romani à Græcis multa vitia susceperunt.
- 104 Cassianorum & Proculianorum secta.
- 105 Secunda atas.
- 106 Minor atas.
- 107 Iusta atas, 134.
- 108 Definita atas.
- 109 Nubilis atas.
- 110 Nubiles anni.
- 111 Quæ atas ad generandum idonea.
- 112 Adolescentia sive adulta atas.
- 113 Prætextatorum & proximè prætextatorum atas.
- 114 Anni prætextati.
- 115 Bulla aurea prætextatorum puerorum insigne.
- 116 Toga pura quæ dicta.
- 117 Virilis toga quo anno fuerit sumpta.
- 118 Iuventus, juvena, vel juvenilis atas.
- 119 Potestas Pedagogi apud Romanos desinebat post pubertatem.
- 120 Iuvenis imbellis.
- 121 Imberbis Iuvenis.
- 122 Vesticeps.
- 123 Investiceps.
- 124 Iuvenis pro impubere in Scævola responso.
- 125 Marcellus Ictus declaratur in l. non aliter, ff. de legat. 3.
- 126 Admodum juvenes qui dicantur.
- 127 Pubertatem inchoare anno 14. in masculo, & 12. in fœmina, & an id sit perpetuum, 128. 129.
- 130 Statutum vel consuetudo potest inhabilem facere habilem

bilem, & minorem majorem, & quomodo hoc intelligatur.

131 *Plena pubertas quomodo in masculo & foemina circumscribatur.*

132 *Legitima etas Longobardorum qua dicatur.*

133 *Ætas firmata.*

135 *Legitima etas & cur ita dicta, 136.*

137 *Ætatis legitima appellatione quid veniat.*

138 *Legitima etas Theophilo.*

139 *Perfecta etas.*

140 *Imperfecta etas.*

141 *Robusta etas.*

142 *Vir homo perfecta ætatis.*

143 *Ætas status.*

144 *Major etas.*

145 *Iuventa viridis.*

146 *Tertia etas.*

147 *Naturalis etas.*

148 *Sue ætatis homo.*

149 *Senior etas.*

150 *Extrema etas.*

151 *Senectus quando incipiat, digladiantur interpretes.*

152 *Neminem ad militiam cogi posse post quinquagesimum annum.*

153 *A muneribus personalibus quem excusari anno quinquagesimo quinto.*

154 *A tutela & cura quando quis excusetur.*

155 *Infirma etas.*

156 *Ægra etas.*

157 *Statutum de infirmis an habeat locum in senibus.*

158 *Episcopus senex potest coadjutorem petere.*

159 *Infirmi an dicantur senes.*

160 *Declaratio l. filium, ff. de his, qui sunt sui vel alieni juris.*

161 *Ætas defecta.*

162 *Ætas infantis cur infirma dicatur.*

SUB-

SUBSEQUUNTUR jam alia verba in eadem definitione :
S Qui se per aetatem defendere nequeat. Quibus indicare
 voluit Servius, se sub ea definitione velle comprehen-
 dere impuberes; quorum* Prætor naturalem æquita-
 tem secutus, suscepit tutelam, authore Ulpiano *in l. i.*
ff. de minorib. Constat enim fragile & infirmum esse
 hujusmodi ætatum consilium, & multis captionibus
 suppositum, multorumque insidiis expositum. Quod
 pertinet, quod scribit Imperator *Instit. Attit. tut.* nem-
 pe impuberes* in tutela esse naturali juri conveniens
 est, seu æquitati, ut hi, qui perfectæ ætatis non sint,
 alterius tutela regantur. Ad quod officium vocandi
 sunt non illi, quos amicos mensæ Seneca vocat, sed fi-
 deliores amici, quorum fidem multis rerum* argu-
 mentis testator cognovit, ut inquit textus *in §. cumq;*
in præm. Instit. Vel ut Paulus ICtus ait *lib. responso. 9.*
amicissimi & fidelissimi, l. amicissimos, ff. de excus. tut. Nec
 lædit Servii definitionem dictum Ulpiani *in suis frag-*
ment. tit. 11. de tutel. cùm ait, mulierem etiam* post
 pubertatem esse in tutela : cùm constet olim fuisse*
 tutelam pupillarem & muliebrem; ut hunc locum in-
 terpretemur de pupillari tutela, ne Ulpiano adverse-
 tur: At qui est in muliebri tutela, in perpetua tutela
 esse* dicitur, in qua nulla definitur ætas; simul atq;
 tamen viripotens esse cœperat filiafamilias, tutela pu-
 pillari liberabatur, & tunc ea quodammodo in suam
 * pervenire tutelam dicebatur, idque respondit Pau-
 lus IC. *in l. si famil. ff. de legat. 3.* Qua & simili loquen-
 di formula veteres delectari solebant, cum dicunt : *Et*
prius moriatur, quam in suam tutelam venerit. Id quo alio
 loco interpretatur Imperator, antequam pubes factus
 sit, *Instit. de pupil. subst. in prin.* Cæterum quia ætatis in
 Servii definitione fit mentio, paulò latius id verbum
 explicandum duxi, quia ad totius tractatus nostri in-
 tellectum confert : Quare videamus, quid significetur
 appellatione ætatis simpliciter sine adjuncto in legibus
 nostris

nostris positæ: & certè invenio ejus* appellatione ali-
quando pupillarem ætatem significari, ut cùm in pœ-
nalibus judiciis ætati succurri dicitur in *l. ferè, de reg.
jur.* Quod etiã ad * publica & criminalia judicia refe-
rendum videtur, sic videlicet, ut impuberibus, & in-
fantibus succurratur, puberibus verò minimè, *l. de mi-
nore ff. de questionib. l. si adulterium, §. 1. ff. ad l. Iul. de a-
dult. l. auxilium, ff. de minor. l. 1. C. si advers. delict.*

Aliquando etiam pubertas, sive minor * ætas, ejus
appellatione venit; ut cū suę ætatis aliquē factum esse
dicimus, Alex. Imperator in *l. si tutores, C. de testa. tute.*
Verùm in materia legati putat hãc magis esse facti q̃-
stionē, utrū de pubertate, an de 25. annis testator sen-
serit, *l. cū filiofam. §. 1. ff. de leg. 3.* & hoc rectè: Cùm in-
veniamus apud Modest. *lib. 2. resp. fratrem minorem*
annis, ab eo, qui suæ ætatis est, (quē idem Modestus
eodē loco majorē appellat) separari, *l. ex duob. ff. de ne-
got. gest. quem secutus est Ulpian, l. 4. ad Sabin. dicens,*
minorem suæ ætatis, factū majorem, venditionem per
tutorem suum nulliter factam comprobare posse, *l. pu-
pillus. §. item ipse, ff. de auth. tut.* Quod tamen sic intelli-
gendū est, ut majorē 25. annis dicam, nō eum, qui est
ann. 25. Sed tantū de eo, qui est major 25. ann. ut pro-
bat Iac. Cuiac. ex *l. si minor ff. de verbo. oblig. & l. senatus,*
ff. ad l. Corn. de fals. obs. 6. c. 3. Quo loco dicit et aliã in-
veniri in jure nostro ætatis significationē, ut in *l. domos,*
ff. de leg. 1. Ubi Papinianus dicit restituendas esse post
mortem hæredis res hæreditarias exustas, & hæredis
nūmis exstructas, fideicōmissō subjectas, viri boni ar-
bitratu sumptuū rationib⁹ deductis, & ædificiorū æ-
tatib⁹* examinatis; & ea verba, *ædificiorū ætatibus,* inter-
pretatur pro amplitudine & magnitudine: sed Guil.
Fornerius Aurelianens. *select. l. 1. c. 2.* ea verba interpre-
tatur pro vetustate ædium, ætatis senio confectarum,
& hoc dicit probari in *l. si quādo, C. de oper. publ.* Et Ag-
geno Urbico in *com. ad Iul. Frontin.* qui idem ad sylvas
&

& arbores transtulit; Cujus interpretatio mihi probabilior videtur, quod tamen pace doctissimi Cuiacii dixerim. Cum in eodem sensu apud Plautum *lib. 23.*
 12 etiam vivorum ætas * inveniatur. Et inde manat, quod dicimus, fructus non fugientes ætatem ferre, & ævum pati. Cujus interpretationem confirmare videtur, constans omnium ferè opinio & regula, qua traditum est, hujusmodi sumptuum æstimationem faciendam esse secundum tempus restitutionis rei, non impensarum factarum; de quo Antho. Negusan. Fanensis *de pign. & hypoth. 4. membr. 5. partis. n. 16.* & post eum Jacob. Menoch. *in 15. remed. recup. n. 557.* qui attestatur de communi.

Ex quibus puto jam satis probari, ætatis verbum variè apud Ictos capi, & interpretari pro ratione subjete
 13 etæ materiæ, nunc pro hac nunc pro illa * ætate, & hoc generale & propè perpetuum est, verba debere intelligi secundum subjectam materiam, puta secundum qualitatem actus, cui adjiciuntur, vel secundum qualitatem personæ loquentis, qualitatem personæ, ad quam verba dirigantur, & qualitatem sive conditionem partium contrahentium, secundum qualitatem temporis rei suppositæ adjuncti: juxta ea, quæ latè tradit magni Senatus Belgici olim Præses Nicol. Everard. vir doctissimus *in loco à subjecta materia.*

Videamus ergo, quam interpretationem hoc loco recipiant dicta verba: *Qui per ætatem se defendere ne-*
 14 *quit;* Quæ * res prima fronte obscura videtur, cum diversi diversos cōstituerint ætatis hominis gradus. Servius quidem Tullius Romanorum Rex, tres tantum gradus cōstituit, & ita describit, ut qui minores essent
 17. annis, pueri, qui majores usq; ad annum 46. juniores,
 14 res, qui hac ætate grandiores, seniores * appellarentur: ut refert Aul. Gell. *lib. 1. noct. Attic. c. 28.* Quem apertis verbis secutus est Ulpianus *lib. 5. de omnib. tribunalib.* Quo loco dicit, in transactione super alimentis alicui

testamento relictis (quæ fieri non potest inconsulto prætore) eum inter alia arbitrari debere ætatem ejus, qui transigit, & valetudinem: nam aliter inquit cum puero, aliter cum juvene, aliter cum sene transigi palam est. Constat enim alimenta cum vita finire, *l. cum hi, §. modus, ff. de transact.*

Deinde Pythagoras (qui ejusdē Servii Regis & Tarquinii Superbi temporibus vixit & floruit) Philosophus summæ authoritatis, hominis ætatem * quatuor 16 anni temporibus comparabat, atq; ita in quatuor partes dividebat, quam divisionem probasse videtur Accursius in gloss. 2. l. hereditatum, ff. ad l. Falcid. & Zas. in l. quidam consulebant, n. 8. ff. de re jud. atque ejus videtur fuisse quoque sententiæ Xenophon; qui pueritiam usque ad 16. annum producebat; Adolescentiam verò decennem facit, hoc est, usq; ad annum 27. unde virilem ætatem exorditur, quā per 25. annos producit, id est, usq; ad annum 52. à quo senectutem incipit.

Verum Marcus Terentius Varro, rerum antiquarum scriptor, & luculentissimus author (cui adhuc superstiti Asinius Pollio, qui primus Romæ Bibliothecam dicavit in ea, pro cumulo magnæ gloriæ viventis imaginem posuit.) Is, inquam, Varro ætatis gradus quinque putavit esse divisos, unumquemq; scilicet præter extremum in annos 15. Itaq; primo gradu usq; ad annum 15. pueros dictos, quod sint puri, id est impuberes. Secunda ad 30. annum, adolescentes, ab adolescendo sic nominatos, quod corpus proceritate ac latitudine ad id ætatis adolescat. In tercio gradu, qui erant usq; ad 5. & 40. annos, juvenes appellatos, eo quod rem publicā in rebus bellicis armis tutari & juvare possent. In quarto usque ad 60. annum seniores vocitatos, quod tunc primū senescere corpus incipiat. Inde usq; ad vitæ * metam uniuscujusq; 5. gradum fa- 17 ctum, in quo qui esset, senex appellatur, quod ea ætate corpus senio laboret: ut tradit Censorinus lib. de die natali,

tali, c. 14. quem videtur secutus fuisse Constantinus Imperator in *l. 1. C. Theodos. de his qui veniam ætatis*, dum itidem 5. enumerat ætates. Pueritiam, Adolescentiã, firmatam ætatem, perfectam ætatem, & senectutem.

- Quin & dicto loco Censorinus tradit, Hippocratem Pythagoræ discipulum (quem medicorum Deum appellant) dixisse ætatē * hominis 7. partes recipere: Infantiam, Pueritiam, Adolescentiam. Juventutem, Virilitatem, Senectutem & Decrepitatem. Quam partitionem sequitur gloss. in *c. 1. de celebrat. missarū*, & Hieron. Zanetinus in *suo tract. de differ. jur. civil. & can. nu. 138.* & ante eum Alberic. Rosates in *suo diction. verb. ætas*, & post eos, Joan. de Selva Gallus in *tract. de beneficio, p. 1. q. 4. nu. 3.* sed * ead. glo. in *proëm. decretal. in verbo, perfectus*, sex tantum hominis ætates constituit. Nos
- 20 verò quinq; tantum constituemus, hoc modo: Ut *
- 21 prima ætas sit pupillaris ætas, * quæ à nativitate usq; ad decimum quartum annū excurrit, & eo terminatur, *l. ait Divus, ff. de jur. fisci, l. si testamento, C. de impub. l. ? . C. de prescript. 30. ann. l. quæro, §. Lucius, ff. de testamen. tut.*
- 22 Cujus * ætatis nos cum Theophilo in § *pupillus*, *Instit. de inutil. stipul.* tres facimus gradus. Primus * gradus est
- 23 infantia, id est, nec dum fandi potens ætas, ex facundo Horatio *lib. 4. carmin.* Theophil in §. *pupillus*, *Instit. de inutil. stipul.* sequitur Baldus in *l. proinde*, verbo *neq; im- puberem*, *ff. de edilit. edict.* Decius latè in *l. infantis*, *C. qui admitti.* Quæ incipit à primordio ætatis sive nativitate, & durat usque ad annum 7. tam in mare, quàm fœmina, *l. si infanti C. de jur. delib. & ibi omnes scribes, l. infantis, C. qui admitti ad bon. possess. l. in sponsalibus, ff. de sponsalib. l. 1. §. sufficit, ff. de admin. tut.* Et hanc esse communem, dicit diligens vir Ioan. Corrañ. in *l. etiam infantem*, *ff. de adopt. idem in l. precib. n. 26. C. de impub. & aliis substit. Didac. Covar. à Leyva Hispanus, vir eruditione & virtute insignis, ac perspicacis ingenii, in epitome, de sponsal. par. 1. c. 2. nu. 2. & novissimè Jac. Menochius*

chius *de arbit. jud. lib. 2. cent. 1. casu 57. nu. 7. 8. 9. 10.* Licet non ignorem Decium eam velle protendere usque ad annum 12. *in l. infantis, C. qui admitti ad bonor. possess.* Quo loco Menochius meminit etiam anniculi infantis, de quo *in l. inter socerum, in prin. ff. de pact. dotal.* Et infantis 8. dierum. Hoc amplius dicit, & illum infantem dici posse, qui in utero est, *Lucæ cap. 1.* Quod * tamen cum Jacobo Menochio improprie dici cre- 24
do, cum talis non possit dici homo vel animal, sed tantum spes animalis, *l. cum inter. C. de fideicom. libert. & ibid. Bald. l. in l. Falci. ff. ad l. Falci. l. 1. ff. de ventre inspic. & tradit latè Andr. Tiraq. contra Galenum, de retract. lig. gloss. 6. nu. 76.* Idem *in l. si unquam, verbo suscepit, num. 147. & seq. C. de revoc. don.* Novissimè *Iac. Cujac. in l. 2. vers. altera causa, ff. de excusat. tut.* Inde * vestes infan- 25
tiles, quarum fit mentio *in l. vestis. ff. de auro & argento legato.* Cujus ætatis nullus est sensus, *l. quamvis, ff. de acquir. poss. id est, ratio & judicium, sed auctoritate tutoris suppletur, non intelligit quod agitur, l. in sponsalibus, ff. de sponsal. cum innocentia consilii tueatur, & fati infœlicitas excuset, l. infans, ff. ad l. Cornel. de sicar. nec dicitur doli capax.*

Ex quo inferunt * Doctores; Infantē non posse de 26
feudo investiri, quia verbis opus est ad eā obtinendā: ut tradit *Phil. Dec. celeberrimus suæ tempestatis juriū interpret, in d. l. infantis nu. 8. ex Jac. Alvar. c. 1. §. persona quoq; in penul. q. per quos fiat investit. ubi tū dicit hoc intelligi debere, quando peteret intra 3. annos cū dimidio, quod dicit observari Decius, d. nu. 4. allegans pro eadem observantia ea, q̄ tradunt Doct. de balbutiente.* Verū idem Decius *in l. 2. §. impuberes, n. 5. & 6. ff. de reg. jur.* aperte contrarium tenuit: Quia, inquit, juramentū nō est de substantia feudi quod habet magis naturam beneficii, quā contractus. Et ideo potior ratio videtur, quod actus feudales sūt actus seriosi, & prudētū, dedecentes eos, qui nondū stabilem mentem adepti sunt,

ut fidei præstatio, induciarū petitio, videlicet in quibus sæpè multum periculi versetur, ad quam requiritur ætas idonea: ut in simili dicit text. in *l. final. C. de testamen. milit.* Ob quam causam videtur infantes ad hos actus non admitti, cùm in his nullus sit intellectus, & ideò furiosis, absentibus & dormientibus æquiparentur, Zas. in *l. possessio, §. adipiscimur, ff. de acq. possess. late Sebastianus Vant. de nullit. sent. tit. 11. nu. 10. 3. 14. 15.*

Imo jus nostrum in plerisq; casibus plus favet infanti quàm furioso, ut tradit Jacobus Cujac. in *l. sequitur, ff. de usucap.* Idem in *§. pupillus, verb. & qui infantia Instit.*

- 27 *de inutil. stipulat.* Quare * apud nos non admittuntur ad investituram etiam 7. annis majores, nisi tutor eorum, nomine tutorio agat, vel etiam ad legitimam ætatem ipsi pervenerint, quod & in Gallia observari scribit Mol. ad Decium, d. *l. infantis*, & plenius in *consuetud. §. 21.* Licet contrarium suo tempore observatum fuisse dicat Joannes Faber, alioqui Gallia consuetudinum * peritissimus in *l. 1. C. ut causa post puber. &* eum refert Benedictinus ad c. Raynutius, verb. *adjectam, n. 56. de te testam.* qui tamen de hac Fabri assertionem dubitare videtur; quæ Gallia praxis etiam apud nos recepta est, nec id quidem abs re, cùm aperti juris sit, infantem etiam eum, qui fari potest, nullum actum gerere posse sine tutore, multo minus is, qui fari nō potest, qui furioso comparatur; sed omnia ejus negotia per tutorem gerenda sunt; nisi tamen fari nequeat, nō defectu ætatis, sed aliquo vitio, vel casu, in quem eventum potest, aut hore tutore, gerere omnes actus, qui ab invitis geri possunt, *l. servo invito, §. si pupillo, ff. ad Trebell.* vel etiam sine tutore acquisitionem naturalem rerum modicarum, suæ notitiæ & affectui congruentium, *l. in negotiis, ff. de reg. juris, l. 1. §. furiosum, ff. de act. & obligat.* & dicemus latius infra.

Cavendum ergo à Doctoribus generaliter dicentibus, infantem minorem septennio, contractus atque judi-

judicii esse subjectum penitus inhabile & incapax, ob defectum, seu fragilitatem & innocentiam consilii natura proveniente, atque ideo eum nec cum tutore quidem, ullum negotium gerere posse, sed per tutorem solum geri debere, *per l. 1. §. sufficit, ff. de administr. tut.* sive in judicio, in quo quasi contrahitur, sive etiam extra; cum in contrarium sit juris regula, eum qui fari potest, etiam si nihil intelligat, tamen omne negotium, tutore * authore, gerere posse, tam in judicio quam extra, ut latissime contra communem probat Mol. in *l. 1. n. 4. usque ad n. 26. ff. de verb. oblig.*

Secundus gradus pupillaris * ætatis est proxima infantiae ætas, ejus scilicet, secundum quosdam, qui excessit semestri, ultra 7. annos, sive septennium, non ita dudum egressus, sed rerum adhuc ignarus est, seu non intelligit, quod agitur, *Zaf. in tractat. suo, de Judais, quest. 2. in princ. allegat Innocent. in c. continebatur, de desponsat. impub. & plures alios Legistas & Canonistas;* eo argumento moveretur: quod sicut proximus dicitur pubertati, cui * tantum sex menses deficiunt, *l. non tantum, ff. de excusat. tut.* ita putat eodem modo dici proximum infantiae eum, cui supra septem annos sex menses accesserunt. Sunt enim, inquit, inter sese, accessus & recessus, reciproca, quæ, teste Modestino, sese respiciunt: vel certè, ut duo contraria, quorum (juxta id, quod per manus traditur) alterum ab altero infertur. Adducit præterea aliud argumentum ex *Vlpiano in l. deinde, §. in hoc interdicto, ff. de lib. exhib.* quo loco dicit: *Proximè prætextati ætatem accedere eum, qui puberem ætatem nunc ingressus est.*

Sed contrarium tenet communis schola, eum dici proximum * infantiae, qui 10. & dimidiatum annos habet: ita tenet *Accurs. in d. §. pupillus, Institut. de inutil. stipulat. & ibidem Theoph. & in l. pupillum, ff. de regul. juris,* quem sequitur *Bartol. in l. 1. in fin. ff. de novat. Angel. in §. pupillus, & Zasius d. q. 2. dicit esse communem:*

quam opinionem etiam novissimè sequitur Franc. Hotoman lib. de verb. significat, verbo proximus. In qua ætate constitutos Zasius ideo in l. possessio, §. adipiscitur, ff. de acq. vel amit. poss. vocat infantes secundi * generis, quia habent aliqualem intellectum, sed non perfectum discursum, sive, ut dicit Iacobus Cuiacius in d. §. pupillus, linguæ quidem gnaros, sed rerum adhuc ignaros: Ideo potest omnia quæ naturali consensu explicantur, ex quo oritur obligatio naturalis; ut capere & amittere possessionem, sponsalia contrahere, nec ea solum quæ sunt facti, sed etiam quæ sunt juris: ut stipulari usufruere, & quidquid tendit ad acquirendum sine onere, vel causæ cognitione: Zas. d. q. 2. vers. & quia, idem d. §. adipiscimur, & l. 1. nu. 27. ff. de verb. oblig. Soares de sponsal. & minore septennio, §. 159. & 4 seq. Hos * etiam alii pueros vocant usque ad 14. annum, unde puerilis ætas descendit per l. pueri, ff. de verb. sign. & ibidem * Rebuff. quæ in constitutione * Iustiniani dicitur prima ætas, l. cum quidam, C. de impub. & aliis substit l. ult. C. de bonis quæ lib. Iac. Cuiac. in l. 2. ff. de excusat. tut. Alii im- puberes * appellant, & admodum impuberes, qui ingressi sunt annum duodecimum. Sunt * & alii, qui hos pupillos appellant usque ad decimum quartum annum. Nicolaus Boerius in consuetud. Bituricenses, tit. 1. §. 10. in prin. Ioan Coras. * in l. precibus, verbo ætatis suæ, C. de impub. Arius Pinellus in 2. parte l. nu. 66. vers. suadetur C. de bonis quæ lib. Inde pupillaris ætas, quam diximus finire anno decimo quarto, & probatur in l. si. §. ff. de rebus eorum, l. si. §. ubi autem 2. C. de bonis quæ liberis. Inde etiam * pupillaris substitutio, quæ fit liberis impuberibus in potestate constitutis, in eum casum, si intra pubertatem filius decesserit, l. 2. de vulg, & pupill. & Instir. de pupill. substit. Eodemque * modo pupillares tabulas accipere debemus, * quas etiam pupillare testamentum, & imuberis filii testamentum, juris nostri auctores vocant, l. plane. §. si coniunctum, ff. de legat

1. l. Papinianus, §. sed neque impuberis. ff. de inoffic. testam. l. 2. §. interdum, l. patris, l. qui plures, in fi. l. ex facto, ff. de vulg. & pupill.

Sed & alio * loco, *Secundas tabulas*, vocant has, cu-
 jus appellationis ratio ea est, quod patris testamentum, 43
 siue tabulæ, in quibus pupillaris substitutio fiebat, pri-
 mæ & principales tabulæ, diversis in locis vocentur, ut
 à Paulo in l. post legatum, §. qui principale, ff. de his quib. ut
 indign. Qui principale (inquit) testamentum arguit: & à
 secundis tabulis repellendus est: item à codicillis ad testa-
 mentum factis; licet non confirmatis. Non idem sequendum
 est, si secundas tabulas, vel codicillos coraguit, quia non
 utrumque hoc casu improbasse videtur. Rursus Gajus in l.
 duplicibus, ff. ad l. Falcid. Ulpianus in l. qui statu liberi, §.
 si in primis, ff. de statu lib. & in l. 1. ff. si cui plus quam per l.
 Falcid. l. tabularum, §. testamentum, ff. quemad. testam. aper.
 Solebant eaim * parentes in priore testamenti parte 44
 plerumque ex veteri more, ponere heredis institu-
 tionem, siue unus, siue plures essent, qui in universum
 omnia defuncti bona ex ejus voluntate caperent. Dein-
 de in sequenti, siue inferiore testamenti parte, vel ca-
 pite, siue ima cera, secundos hæredes, legata, tutores
 & reliqua scribere: * ut rectè annotavit Alexand. Nea- 45
 polit. *genialium* l. c. 1. & plenius post eum Barn. Brisslon.
Antiq. 3. c. 12. Quas dicit aliquando separatim à pater-
 nis tabulis, aliquando coniunctim fuisse signatas, iisque
 scilicet paternis sæpe cautum fuisse, ne vivo filio, & ad-
 huc impubere aperirentur, ne fortè substitutus vitæ
 pupilli aliquas insidias moliretur: & ob eandem cau-
 sam, si quando seorsim signatæ essent, etiam cessante
 tali cautione patris, Prætor eas, nisi causa cognita, a-
 periri patiebatur, l. pupillaris, ff. quemad. testamen. aperia-
 tur.

Ex eo * quod supra diximus; in hac ætate constitutum 46
 nondum rerum gnarum esse, & habere qualem qualem
 intellectum, non tamen perfectum discursum: inferunt

ferè omnes, talem non esse doli capacem, & ideo non incidere in pœnam *l. si quis in tantam*, Iacob. Menoch.

- 47 9. *remed. recup. quæst. 3.* Nec committere posse * causam exhæredatione dignam, Anton. Gomez. *de testament. c. 4. n. 3.* Ioannes Coral. *in l. si testamento, n. 20. C. de impub. & al. substitut.* Nec furtum committere, *l. impuberem, ff. de furtis.* Nec denique * aliquod delictum ei adscribi, *l. infans, ff. ad l. Cornel. de sicar. l. 2. ff. de term. mot. l. 3. §. prima verba, ff. de sepul. viol.* Et Pet. Placa. *Hispan. lib. 1. epit. delict. c. 32. n. 1. 2. & 3.*

Inferunt secundo, hunc sine tutore ad iudicium vocari non posse, sed vel ejus tutorem, si quem habet, vel
49 eo deficiente, coniunctos * citandos esse, alioqui processum contra eum factum esse nullum, Alex. *in l. neque impuberem, nu. 2. 3. ff. de in jus vocan.* Dicit esse communem, & plures alios allegat Arius Pinel. *in 2. part. l. 1. num. 67. in verbis, verior enim & receptior sententia est, C. de bon. mat.* Quo loco latè reprobatur contrarium tenentes, & dicit hanc esse magis communem, quam sequitur Petr. * Rebuff. *in proœm. constit. n. 73.* Andr. Tiraq. *de retract. lig. §. 1. gloss. 13. nu. 16. & 369. seq.* Ioach. Mynsinges. *cent. 2 observat. 35.* Quam tamen declarata non procedere, quando tutor comparet pro pupillo citato, ante litem contestatam: ita Arius Pinel. *dict. numer. 67 in fine.* Vel etiam quando citatus est tantum, ut detur curator ad litem, Andr. Tiraquel. *d. gloss. 13. num. 19. in fine.*

- 51 Pari modo tertiò inferunt, nec huic * soli sine tutore notificari, vel denuntiari, offerri, vel eum interpellari posse, per text. *in l. si ex legati causa, cum l. seq. ff. de verb. obligat.* Sed tutorem adeundum esse, vel si tutore caret, iudicem, ut faciat provideri de tutore, per l. Divus. *ff. qui petant tut. & ea, quæ tradit Soc. in tract. citatio artic. 20. num. 49.* ita Carol. Mol. *in consuet. §. 13. gloss. 11. nu. 7.* ubi dicit cavendum esse à Matthæo de Afflict. *in tract. de jure protomis. colum. 6. vers. sed quid ille, contrarium*

trarium tenente, per §. pupillo. l. si dictum, ff. de evict. per-
 functoriè inquit allegatum, & malè intellectum, qui
 in materia citationis eodem errore lapsus est, lib. 2. seu-
 dorum, titul. de milit. vasall. qui contumax est, num. 35. &
 in decis. Neapol. 262. num. 2. & 4. Quam tamen illatio-
 nem limitat Molineus * non procedere, quando ei ru- 52
 tore carente, fieret denuntiatio litis motæ pro recurſu
 evictionis; idque propter necessitatem talis denuntia-
 tionis, qua omiſſa, denuntians gravi damno afficere-
 tur, & perderet actionem & recurſum evictionis, adeo-
 que certat de damno vitando, cujus, inquit, conditio
 non debet usque adeo deterior fieri ex persona hæredis
 auctoris sui, quia, inquit, periculum est in mora, d. n. 7. &
 seq. rejecta ratione communiter data per Doctores in
 d. l. si ex legati causa. Idem Molin. de usuris, quest. 40 nu.
 529. ubi hanc suam limitationem explicat.

Inferunt quartó; * hujus ætatis hominem, imo sep- 53
 tennio tantum majorem, sponsalia rectè contrahere,
 quia id fieri ab utraque parte intelligitur, dicit Mode-
 stinus in l. in sponsalib. ff. de sponsalibus, & naturali consensu
 explicatur: Id quod & jus Canonicum passim probat, ca.
 lueris, ca. accessit, c. ad dissolvendum, de desponsat. impub.
 Quod tamen ante septem annos ei non permittitur,
 etiamsi sit maximè discretus, ac doli omnino capax:
 Quia ubi certa ætas ad intellectum & discretionem
 requiritur à jure, ea non potest suppleri malitia, nec
 præcoci judicio: juxta notata Abbatis in cap. Juvenis. de
 sponsalib. Et Philippi Franci Rubr. de testam. in 6. vers. i
 prohibetur Quam esse communem attestatur Didacus
 Couarruvias in 1 par. Decret. cap. 2. dicens tamen con-
 trariam opinionem esse veriore, cum Iuriconsultus
 solum requirat eos intelligere quid agant, & ætatis se-
 ptem annorum mentionem faciat tantum gratia ex-
 emplii, ut ex ipso textu apertè colligitur: quæ exempla
 non solent restringere, ut ibidem latius probat; dicens
 tamen, septimum annum debere esse completum, nec

sufficere inchoatum, nisi tamen ultimus ejus anni dies fuerit inceptus, licet nondum completus, ex Abbate in *c. attestations, de desponsat. impub. per l. qua etate, de testamentis.*

54 Cui illationi affinis est quæstio per Canonistas multum agitata; An puer septennio major, posset præsentare aliquem clericum, *vel alias qualificatum ad beneficium ecclesiasticum vacans, si est patronus ratione juris patronatus laicalis, sine tutore: Et an ejus præsentatio debeat præferri præsentationi tutoris sui; quod illi putant communiter receptum esse, & Roch. Curt. verbo *competens, quest. 3. n. 12.* Citadinus in *6. par. 3. art. quest. 40.* Idem *part. 7. quest. 13.* & post eos, Cæsar Lambertinus, *1. part. 2. lib. articul. 9, 2. questionis principalis,* Gulielmus Benedictinus in *repetit. cap. Raynuius, verb. adjecte, num. 61. de testam.* Et præcipue movetur fundamentis, quod major septennio potest contrahere sponsalia; & sic unum de tribus, quæ sunt in conjugio; ergo eodem modo unum de tribus in matrimonio spirituali, de quibus in *cap. inter corporalia, & cap. ultim. de translat. Episcopi*, scilicet, præsentare, ducto argumento à matrimonio carnali, ad spirituale. De quo latè Præses Everardus in *suis locis legalibus*, vir legalis doctrinæ peritissimus.

Alterum est, quod Jus patronatus ad sacerdotia sit spirituale, seu spirituali annexum, Decius in *Rubrica 10. de Iudicijs, num. 8.* & in *cap. quanto, num. 1. eod.* & ibidem latè Abbas, post Antonium de Butrio: & novissimè Francisc. Ripa in *dict. Rubric. num. 60.* Quin sunt, qui sustinent, illud esse merè spirituale de sui natura; quia laicis est tantum ex gratia communicatum, *cap. 3. de jure patronatus*, super quo, inquiunt, non operatur quidquam patria, tutoria, vel curatoria potestas: quæ juris civilis est, per *cap. si annum, de judic. in 6.* & ibi latè Doctores, Dec. *conf. 432. nu. 8.* Jason in *l. patre furioso, nu. 47. ff. de his qui sunt sui vel alien. juris*

Nos

Nos verò * in contrariam sententiam deducunt va- 55
lidiores rationes : Quia in præsentatione ad beneficia
Ecclesiastica onus est, præsentanti incumbens, quod
teneatur præsentare non solum idoneum, sed idone-
iorem, saltem foro conscientiae : ut dicunt omnes,
quos allegat Rochus Curtius in tract. juris patronatus,
verb. onerosum, quest. 2. nu. 5. glossa pragmatica, de elect.
verb. utiliore, & latè Didacus Covarr. in repet. cap. pec-
catum, part. 2. §. 7. num. 1. vers. igitur. Maxime quando
fundatio habet, quod debeat aliquis præsentari de fa-
milia, & in ea idoneior altero reperitur: ut tradit Co-
varruvias d. loco vers. 5.

Quin & hoc amplius dicunt, quod præsentans ini-
doneum, vel indignum, graviter peccet: ut tradit glos-
sa pragmatica in secundo proæmio. verb. indignorum, &
titul. de collat. verb. gradus. Et secundum quosdam,
magis quam confirmans, vel instituens : Quia fons
peccati est, & origo, ut in simili dicitur, per Hostien-
sem supremum Doctorem, & canonicae censuræ Mo-
narcham: in summa, §. final. Quo loco dicit, eligentem
magis peccare, quam confirmantem, & in Evangelio,
qui me tibi tradidit, majus peccatum habet. Atque
ideo talem etiam in foro contentioso teneri de mala
administratione præsentati, ad restitutionem illati da-
mni. Quia qui caus. damni dat, damnum dedisse vide-
tur, l. nihil interest, ff. ad l. Corneliam, de sicariis, l. qui oc-
cidit, §. in hac ff. ad l. Aquiliam, cap. si culpa x. de inju-
rijs, Rubric. Cod. & ff. de Magistrat. conveniendis, l. 1. §.
nunc tractemus ff. de tutel. & rationib. distrah. & in spe-
cie dicta glossa prag. verb. indignorum, Rebuffus super
concordata, tit. de nominat. facienda, §. 1. verb. sedes, Feli-
nus Ferrariensis in cap. si quando, numer. 7. de rescriptis,
Ioannes Lupus in repetit. ca. per vestras, in 3. notab. §. 26.
num. 11.

Quod tum præcipuè obtinere debet, quoties quis
præsentatur ad beneficium habens curam animarum:

Si-

56 Siquidem * ea cura ars artium, & salus animarum dicitur, cui propterea non rudes, ignari indiscreti, sed tales præfici debent, qui scientia, ætate, discretionem præemineant, & morum fulgeant honestate: ut habetur in *cap. Iudeorum, cap. cum sit, de atate & qualit.* alias

57 si cæcus cæcum ducit ambo * in foveam cadunt, *d. cap. cum sit.* Ideo ecclesiæ pastor dicitur prælatus, *cap. cum ab ecclesiarum, de officio ordinarij, cap. tua, de clerico egrotante, cap. ut animarum, de constit. in 6.* ac quidam parvus Episcopus: nam & eum Episcopo æquiparat Romanus *consil. 340. nu. 4.* Non alia ratione, quàm quod ad regimen præficatur animarum, pro quibus Dominus noster Iesus Christus mortuus est, *c. cum Marthe, §. ex eo de celebrat. missarum, clementinarum, §. & quia in hac, de summa tria.* Et sanguis ejus prætiosus effusus. In quo non simplex sufficit idoneitas, sed longè major, quàm in aliis præsentatis ad beneficia merè simplicia, ut vocant.

58 In quibus etiam * non minima cura circa præsentationem est adhibenda, ut scilicet patronus in primis observet, & sequatur formam, & tenorem fundationis, si fortè extat: sin minus, ut præsentet personam idoneam de jure communi; non inhabilem, vel etiam consanguineum ignarum, *c. grave, de praben. c. ex parte, & ibi Cardin. quest. 2. de constit. c. ad decorem, de Instit. cap. is cui, de praben. in 6. & in extravag. ad regimen. de prab. in communibus.* Sed & honestum, ut dicit textus in *cap. post electionem, de concess. prabend.* Debit enim patronus in præsentando puro, justo, & rationabili motu, non carnali, ad eam procedere. Quia non sanguini, sed vitæ meritis sunt ecclesiastica beneficia conferenda, *cap. Moyses 8. quest. 1. d. ca. grave, & cap. relatum. de prabendis.*

Hoc amplius etiam, intra certum tempus, fortè in fundatione expressum, vel eo cessante, si solus est laicus patronus, intra quatuor menses, à die notitiæ in loco

loco beneficii : Sin verò cum alio ecclesiastico patro- 59
no, intra sex Menses ordinario præsente aliquem
tenetur, alioqui pro ea vice, collatio devolvitur ad su-
periores, *c. unic. & ibi gloss. singul. de jure patron. in 6.*
cum similibus.

Cum autem superius diximus, hos quidem linguae
gnaros, rerum tamen adhuc ignaros esse, aliqualem
tamen habere intellectum, sed non perfectum discursu-
m, nec doli capaces esse: quis jure poterit dicere, i-
psos esse habiles ad præsentiandum aliquem superiori
ecclesiastico, ad beneficia ecclesiastica, ac ejus præsenti-
tationem tutoris præsentioni debere præferri; cum
videamus ex ea non solum ejus bonis, sed & ejus ani-
mæ (quæ præciosior est corpore, *c. precipimus 12. quest.*
1. & omnibus rebus præterenda est, l. sancimus, Cod. de
sacrosanct. eccles.) grave periculum imminere: in bonis
namque maximum damnum patietur, quia nisi tem-
pori conferat, vel qualificato, juxta tenorem fundati-
onis, ea vice privabitur jure conferendi, quod devol-
vitur ad superiorem ecclesiasticum; si verò indignum,
quod facile fiet, tenebitur ecclesiæ, de mala admini-
stratione præsentati sui, qui non solum curare debet,
ut acquirat ecclesiæ quid, si potest, sed & curare debet,
ne jura & bona ecclesiæ ejus negligentia pereant, ali-
oqui tenetur * ob negligentiam de proprio patrimo- 60
nio ecclesiæ satisfacere, & eo defuncto, ejus hæres;
Suntq; ejus bona tacite ecclesiæ obligata pro eadem
mala administratione, ut bona tutoris minori, condu-
ctoris vectigalium fisco, & in subsidium his deficien-
tibus, patroni qui eum præsentavit, *glo. pragm. in 2.*
proam. verb. jura, & verb. depereunt.

Pariter ejus anima periclitabitur; quia mortaliter
peccat præsens indignum: grave siquidem est tales
Dei servitio applicare, *c. monasteriis 19. quest. 3. gloss. pe-*
nult. c. ad apostolicam, de regularibus: & domino suo in-
fidelis est committens indignum suum ministerium,
con-

61 contra id quod dicitur in Evangelio, *fidelis servus & prudens, &c.* & vergit in detrimentum ecclesiæ, * cultus & honoris divini, qui per bonos promovetur, & colitur, dum hi verbo prædicationis (quæ est Dei manifesta commendatio & instructio, & spiritualis animæ cibus) suos pascunt, Rebuff. *de collat. §. 1. verb. prædicationis, fol. 271. & sequent.* residentes in loco beneficii hospitalitatem exerceant, fructu orationum pascant, horum vita sit innoxia & bona cōversatione, & bonis moribus imbuant, confessiones audiant, sacramenta ministrent, visitent, atq; ita vultus sive vulnera gregis sibi commissi agnoscant: Cōtra, per malos destruitur & attenuatur, dum cultū divinum negligunt, nec verbo doctrine, vel etiam vitæ exemplo suos nutriant & poscant, hospitalitatē non exercent, ne in suos quidē temporali subsidio indigentes, non vigilant super gregem, ne lupo rapax eos invadat, & quod longē deterius est, velut lupi rapaces suos dilaniant, bona ecclesiæ turpiter absumunt, loco orationum & lachrymarum (quæ clericorū arma dicuntur, *cap. non pila, cap. convenior 23. quest. 8. c. final. 36. distinct.*) gaudio, crapulationibus & meretricio indulgēt, & quandoq; bene poti ad arma militaria concurrunt, & aliis nocent; deniq; malo exemplo, & pravis colloquiis suos corrumpunt, quo nomine, quia ipsi quoad populum, sunt quasi signum ad sagittam positi, *c. qualiter 2. de accusat.* & normam vivendi dat minoribus majorū modestia regulata vel irregulata in *extravag. Joannis 22. in-
cipiente, dat vivendi normam*: Tot mortibus digni sunt, quot ad subditos perditionis exempla transmiserunt, *c. præcipuè 1. q. 3.* à quo non potest excusari hujus patronus, ut qui fons est, & origo hujus mali.

Sed dicet quispiam, nihil culpæ patrono adscribi posse, sed hoc mali soli ecclesiastico superiori, qui talem præsentationem admisit, & præsentatum instituit, imputari debere, cū is ex injūcto sibi munere, in ipsa
colla-

collatione, per se, nō per procuratorem, præsentatum possit & debeat examinare, *cap. veniens, ibi, examinandi Episcopis presententur. de verb. signific. in 6. Panor. in cap. cum autem, de jure patronatus, & gloss. prag. tit. de collatio. verb. gradus, fol. 120. verso, & potuit non admittere, adeoque perficit delictum, & magis tenetur, eo quod incepit. Cui respondebimus, neutrum eorum excusari, sed utrumque teneri, ut latè tradit Rebuffus, de Regia ad Prælaturam, no. fac. §. primo, verbo, sedes, fol. 144. & sequen.*

Quare intrepidè dicendum, non solū esse honestum (ut putant Canonistæ) auctoritatem tutoris obtinere, sed etiam Juridicum magis, ac ex re pupilli, ut eo modo sese liberet ab his periculis, & culpā rejicere possit in tutorem, & contra * eundem (si fortè læsus 62 fuerit) regressum habere; vel etiam, secundum alios, restitutionem perere: juxta tradita per Carolum Ruinum, virum & doctrina & judicio celebrem, *confi. 1. 9. num. 8. 19. 20. libr. 5. Et Marianum Socinum, conf. 148. num. 35. lib. 1.*

Neque huic nostræ opinioni impedimento est argumentū de matrimonio carnali, ad spirituale; quod quidem fatemur in jure nostro validissimum, quando eadem subest ratio: ut latè tradit Nicolaus Everardi, eximius olim Hollandiæ, & Parlamenti Mechliniensis Præses, *eodem loco*. Sed hīc * diversa omnino ratio: 63 quod enim jura permittunt impuberi septem annis majori, sponsalia contrahere, consensu eorum, quorum in nuptiis desideratur, ea ratione factum est, quod ea naturali consensu explicantur, nec in eis aliquid sit periculi, cū ea resolvantur, si impubes tandem pubes factus, ea dirimi postulaverit remisso nuntio, *l. potestatem, l. si puella, ff. de sponsalibus, l. quarta, Cod. eodem*. Quod genus renuntiationis repudiū appellatur, *l. inter stuprum, §. 1. l. inter divortium, de verb. signific.* Quod etiam jure Canonico obtinet, *cap. de illis, cap.*

à nobis, de desponsat. impub. Cujus contrarium est in præsentatione ista, ad cuius perfectionem nullius (ex Canonistarum opinione) requirit pupillus consensum, nec ea resolvi poterit adveniente pubertate, ad ejus lubitum, sed firma & rata permanet.

Secundum argumentum non magis adversatur; quod enim dicunt; jus patronatus esse quid spirituale, saltem spirituali annexum: licet enim hoc plerique omnes turmatim sequantur: tamen frivolum & ineptum est: ut latè ostendit diligentissimus Carol. Mol. in consuet. Paris. §. 37. gloss. 10. num. 7. 8. Idem ad Dec. cons. 634. & ideo illud in bonis nostris esse respondit Andreas Tiraq. in l. si unquam. verb. donatione, nu. 354. Ideo summus Pontifex eadem beneficia vacantia, etiam in mensibus suæ sanctitati specialiter reservatis, ea non confert: ut tradit idem Mol. ad Dec. consil. 117. num. 1. vers. 3. etiam. Idem Alex. cons. 74. nu. 27. lib. 4. Quo loco dicit hoc communiter observari in Curia Romana: Licet non ignorem esse aliquos in contraria opinione, maxime quando tale jus patronatus est quæsitum non ex fundatione, sed ex sola præscriptione: ut Decius dict. cons. 117. num. 3. idem 126. num. 3. idem 149. nu. 3. Aymo Cravetta à Saniliano Illustriss. Ducis Ferrariensis olim Senator dignissimus, cons. 64. nu. 6.

- 64 Pari ratione laicus illud* præscribere potest: ut tradit Decius, dicens esse communem, cons. 117. ubi solvit contraria. Sed & in feudum potest recognosci à laico, & vendi, & donari liberè, quando est temporali annexum, & cum universitate bonorum transfertur, etiam si per se subsistat: * ut tradit Mol. d. §. 37. gloss. 10. nu. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Sed demus etiam illud esse quid spirituale, adhuc corruere debet opinio Canonistarum: Cum plus quàm manifestum sit, bona omnia hujus beneficii à principio fuisse laicalia; quæ licet ex post facto per erectionem iuris patronatus videantur facta spiritualia, vi amor-

amortificationis ; tamen illa superveniens qualitas non mutat conditionem priorem, licet augeat statum.

Ex quo * inferunt, quod licet Episcopus liberetur à patria potestate ob suam dignitatem, id tamen debere intelligi, quo ad suum commodum, non autem incommodum: quare eodem modo dicendum in præfenti casu, pupillum hoc loco manere sub tutore, ne ejus resolutio in ipsius incommodum & perniciem retortqueatur, juxta prædicta. 66

Sextò inferunt, Patrem in adventitiis non posse agere, vel etiam defendere, nec sine hujus consensu procuratorem constituere ut notavit Innocentius in cap. accedens, num. 1. de procurat. per textum l. finalis, §. ubi autem 1. ibi, adhibeantur etiam filiorum consensus, nisi adhuc in prima ætate sint constituti, vel longe absint, C. de bonis qua liberis, quem videntur sequi communiter Legistæ & Canonistæ, quam illationem latè disputat & declarat Arius Pinellus consummatæ doctrinæ Jurisconsultus in 2. part. l. 1. num. 66, C. de bonis mater. ad quem lectorem remittimus. Qui eo in loco probat, quoad constitutiones procuratoris, contrariam sententiam, quæ Bartolo adscribitur, esse receptiorem, quam & nos sæpe vidimus observari. 67

Tertius gradus pupillaris ætatis est, pubertati sive puberi ætati proxima ætas: In cujus * ætatis descriptione, nostri in diversas sententias ierunt, nec veteres tantum, sed etiam recentiores. Sunt enim qui annum decimum & dimidiatum requirunt: ut glos. in l. pupillum, ff. de reg. jur. Sunt & alii, qui requirunt, ut propre pubertatem sit, ita ut semestre tempus tantum deficiat. Rursus alii annale tantum tempus deficere satis putant: Sunt etiam qui dicunt pubertati proximum dici eum, qui in undecimo anno est, ut Evignarius Baro, clarissimus Jurisconsultus in §. pupillus, Instit. de inutil. pupulat. Alii in ea sunt opinione, ut septimum annum expletum esse satis judicent. Quorum omnium opinione 68

F

latè

latè recenſet Iacobus Menochius, *de arbit. jud. libro ſe-*
cundo, cent. 1. caſu 57. Quo loco dicit, veriorẽ eſſe &
 69 magis * receptam opinionem, quam relinquendam
 eſſe dicit arbitrio Iudicis, qui inſpecta conditione per-
 ſonæ, qualitate actus, & regionis unde quis natus eſt,
 hæc arbitrabitur, cum ingeniorum, actuum, ſive cau-
 ſarum mille ſint formæ & variæ figuræ, hunc veteres,
 70 *μειζωτερος* vocarunt. Quamquam non * ignorem Cen-
 ſerinum, *de die natali, capit. quinto*, eum *μειζωτερος* vocare,
 qui decimo quinto anno primam pueritiã egreſſus
 71 eſt, & iam * futurus eſt ephœbus, anno, ſcilicet deci-
 mo ſexto. Eadem dicitur infirma ætas, *l. civitatibus, ff. de*
legatis primo, Ulpianus *in fragmentis, titul. de tutelis*. Ut ut
 tamen ſit, ejus nullum eſſe animi iudicium, ait Impera-
 tor noſter Iuſtinianus, *in §. præterea, Inſtitut. Quibus non*
eſt permiſſum facere teſtamentum: Et quod videt, ignorare,
in leg. prima, verſ. Impuberis, Cod. de falſa moneta, Martia-
 nus dicit *in l. excipiuntur, ad Senatusconſultum Syllanianum*,
 eum rei intellectum habere poſſe & intelligere ſe delin-
 quere, *§. in ſumma, Inſtit. de oblig. quæ ex delicto*, & intelli-
 gere id quod ſit, *l. in ſponſalib. ff. de ſponſalib.* Quare Za-
 ſius *in l. quidam conſulebant, num. 8. ff. de re jud.* dicit, e-
 um poſſe gerere facilia, quæ magno diſcũſu non egent:
 Ex quibus patet hujus ætatis definitionem ad multa
 pertinere.

72 Primò enim ex prædictis inferunt, hunc * Iudicem
 eligi non poſſe, vel ordinarium, vel etiam delegatum;
 cum magna & prægnantia multa ad iudicem pertine-
 ant, *cap. judicante 30. quaſtio. 5. cap. cum clerici, de ſentent. &*
re judic. in 6. cap. quoniam contra. de probat. ſcilicet ſci-
 entia, & maturitas mentis & conſilii, Molin. *in conſue-*
tud. §. 29. num. 6. in ſine, & impubes iudicio careat, qui
 ob id natura impeditur, ne Iudex ſit, *l. cum Prætor, ff. de*
judic. Hoc amplius ajunt, Principem non poſſe, eti-
 am ex certa ſcientia, impuberem iudicem deputare,
 non quod defectus ſit in Principe, ſed in ſubjecto, in
 persona

persona scilicet impuberis. Quemadmodum dicunt Theologi, Deum non posse ea, quæ implicant contradictionem, quod non est ex defectu potentiae divinæ, sed ex defectu subjectæ, nempe creaturæ, quæ contradictoriorum non est capax: ut latè Rodericus Suarez, doctissimus Hispanus, *allegatione 12. num. 8. 9. 10. 11. 12.* Nisi tamen hoc fiat ex speciali Dei provisione, ut *Danielis cap. 14.* Vel nisi hoc Princeps agat ex iusta causa, five id poscat utilitas publica; exempli gratia: Si illustris aliqua familia civitatem regat, ut Bentivoli Bononiæ, & illa familia ad impuberem unum redigatur, Princeps eo casu talé in magistratum eligere poterit. Suares ubi *suprà latissime, num. 28. 30. & aliquot seq.* Vel si Comites, vel Barones habentes iurisdictiones impuberes Herales relinquant, jam magistratus ordinarij in eos jure hæreditario influunt, & rectè propter dignitatem Judices & Magistratus dicentur. Cæterum hujusmodi iurisdictiones reguntur per tutores, donec Herales adolescant, ut rectè tradit Ulricus Zasius, vir inter bonos optimus, & inter doctos doctissimus in *d. l. quidam consulebant, num. 8. & 9. ff. de re judicata.* Sed & Decius in *l. 2. §. impuberes, num. 4. ff. de reg. jur.* tradit generaliter, Principem super defectu iudicii naturalis dispensare non posse, nisi cum doli capace, qualis est pubertati proximus, ut infra dicemus.

Cui non dissimile est, quod * impubes nedum in 73 collegiata, sed nec in cathedrali ecclesia potest esse Canonicus, ex communi Doctorum sententia: ut latè disputat, & decidit Quintilianus Mandosius *Regula cancell. 18. quest. prima, num. 3. post Molin. ad Decium in d. l. 2. §. impuberes, num. 6.* & ibidem Cagnolus *nu. 11. 12.* allegat alios contrarium tenentes, post Ludovicum Gomefium doctum Hispanum, Episcopum olim Sarnensem, & Rotæ Romanæ Auditorem in *tractatu suo de gratijs expectativis, num. 86.* Sed quia ejus ætatis homo * nō potest sapienter tractare concernentia consi- 74

lium prudentium & jura, vocem in capitulo non habet, nec ad Episcopi electionem vocatur, ut tradunt Zasius & Mandosius locis præallegatis: pro qua opinione optimè facit textus in *ca. ex eo, de elect. in 6.* & ante eos Dec. in *l. 2. §. impuberes, num. 6. de reg. juris.*

- 75 Secundo inferunt, Impuberes* ad honores, & officia publica non esse admittendos, etiamsi necessitas penuriæ hominum cogat, auctore Ulpiano, in *l. 2. §. impuberes, ff. de jure immunit. l. 2. §. item impuberes, ff. de reg. juris, & ibi Decius num. 1.* Cujus rei causa hæc est, quod civilia officia virilia sint, hic autem non veniat appellatione viri, *l. cum quis, §. Codicillis, & ibi Bart. ff. de legat. 3. Bald. in l. 1. C. de dignit. lib. 12.* Quæ virilia officia ante sumptam virilem togam non subibat juvenus Romana: Verebantur enim Romani hanc improvidam & infirmam ætatem, quæ iram colligit, & ponit, temerè mutatur in horas, & nihil posse scire intelligitur, & ideo aliis consulere & præesse non potest, nec debet, cum non habeat nisi semiplenum intellectum, ut dicit subtilissimus Jurisconsultor Bald. in *c. 1. Quo temp. mil. invest. pet. deb.* Et nullum eorum animi sit judicium, ut dicit Imperator in *§. præterea, Instit. quib. non est permissum facere testam.* qui etiam hac de causa leges annales seu annonarias scripserunt; de quibus latius infra dicemus. Id quod tamen intelligendum est,
- 76 quando* dignitas habet administrationem annexam, non si sine administratione sit: ut rectè tradit Decius in *d. §. impuberes*, sed nec quando succedit in dignitate jure hereditario, quo casu, secundum quosdam, debet regi per tutorem, Decius dict. *§. impuberes, num. 8.* quem ibi sequitur Cagnolus *num. 18.* ex doctrina Oldradi, *consil. 52.* ubi loquitur de filio Regis, qui mortuo patre succedit, vel, secundum alios, per se, & nomine suo, cū consilio, & de electione prudentum & fidelium Procerum: quæ videtur sanior & humanior opinio, quam late probat Carolus Molin. in *consuetud. §. 29. & post eum*

eum Franciscus Balduinus antiquitatum illustrator vigilantissimus, *Instit. quib. mod. tut. finiatur, in princip. ad quos Lectorem remitto.*

Inferunt tertio; eum velut *doli capacem commit- 77
mittere posse causam exhæredatione dignam, Accursius in §. *quacunque*, *Instit. de pupill. substit.* Oldradus & Bart. in *l. moribus*, ff. *de vulgari*, quos refert & sequitur novissime Joannes Corasius, vir diligens & bene eruditus in *l. si testamento*, nu. 20. *C. de impub. & alijs substitut.* Atque incidere in pœnam *l. si quis in tantum*, *C. unde vi.* Alexand. consi. 103. num. 12. lib. 1. Denique in delictis non excusari suffragio ætatis, cum ea non præbeat impunitatem, *l. impunitas*, *C. de pœnis*, aut beneficium restitutionis *l. si ex causa*, §. *nunc videndum, de minoribus.* Qua ratione apud Cajum, alias Mæcianum, lib. 11. *de publicis judiciis*: ita enim habent Pandeetæ Florentinæ: laudatur Trebatius; alias Trebius Germanus Legatus: quod de impubere qui non multum à pubertate aberat, sumi jusserit supplicium, *l. excipiuntur*, ff. *ad Syllanianum*. Et refert ex Homero *omnis virtutis paren- 78
te & justissimo omnium rerum explanatore, Claudius Saturninus lib. singul. *de pœnis paganorum*, in *l. aut facta*, ff. *de pœnis*. Patroclum *puerum cum in aleæ lusu sodalem suum fortè occidisset, exilio punitum esse, rectè, nam talis dolo non caret, & fictione quadam in furtis, injuriis, fraudibusque cunctis pro pubere habetur, *l. apud Celsum*, §. *quæ in tutore*, ff. *de doli except. l. tutor*, ff. *de furtis*, *l. heredibus*, §. 1. *de dol. mal.* Idque maxime procedit in illis, quibus quis intelligit abstinendum esse, naturali ratione dictante, de quibus licet lex scripta non sit, tamè quia orta est cum mente divina, pro certissima lege naturæ omnes ligat, ac in omnes est diffusa: Itaq; ignorari non potest, quin in illis numeretur adulterium, *l. probrum*, ff. *de verborum significatione*, Incestus, scilicet inter parentes & liberos, vel eos qui parentum inter se liberorumque locum obtinent.

- *l. ult. ff. de rit. nupt. l. ult. ff. de condict sine caus.* Vis & violentia, *l. 3. ff. de justit. & jur.* & dicit Petrus Rebuffus in *l. pueri, ff. de verb. significat.* se vidisse puerum non excedentem duodecim annos, propter delictum suspendi, non per collum, sed sub brachiis, erat tamen restis in collo ejus longior; qui postea fuit fustibus cæsus per civitatem.

80 Quod tamen intelliges non procedere, quando talis*impubes ob justam aliquam causam credere potuit se non peccare, sed rei licitæ operam dare, quo casu, probata illa justa causa, putat omnes eum excusari, vel saltem non debere ei negari beneficium restitutionis, juxta *l. 1. C. si adversus delictum. Alexan. d. consil. 103. n. 12. vers. nisi aliquid.* Aymon Cravettam *cons. 193. num. 2.* quos & alios novissimè refert, & sequitur Jacobus Menochius in *9. remedio recup. quest. 3.* quo etiam loco idem Menochius dicit, pœnam ordinariam mitigari debere *ex dict. leg. si ex causa, §. nunc videndum, l. auxilium, §. in delictis, de minoribus*, & ante eum, Marcus Mantua Jurisconsultus Patavinus *Dialog. 18.* Quod tamen non est ita generaliter statuendum, ut semper pœna ordinaria debeat mitigari, sed ita, si hoc Judici sederit, & miseratio ætatis eum ad mediocrem pœnam produxerit, *dict. leg. auxilium, §. in delictis, ff. de minoribus.* Siquidem tota res pendet ex circumstantiis; ita ut impossibile sit, quid certi statuere, ob delictorum & ingeniorum varias, imo mille formas, cujus etiam sententiæ videtur esse Andreas Tiraq. in *libel. suo, de pœnis temper. caus. 7. in fine.*

81 Quartò inferunt, non tantum*in suppliciis impuberi parcendum esse, sed etiam in quæstione, & hoc usu observari solere, ut habena & ferula cederentur, ut expresse testatur Vlpianus in *l. 1. §. impuberi, ff. ad Syllanum*, ætas enim hos adversus asperitatem quæstionis tuetur, inquit Callistratus in *l. ex libero, §. de minore, ff. de quest.* Maximè cum nullis extrinsecis argumētis

accu-

accusatio impleatur. *dict. §. minore*. Cujus decisionis ea est ratio, quod in criminibus eruendis, sive scrutandis, quæstio adhiberi solet, & ita is qui tormentis subjicitur, ad testimonium provocari; quæstio siquidem adhibetur ad veritatis indaginem & veritatem illuminandam, *l. cum testamentum, l. hoc quod, C. de quæst. l. 1. ff. de quæst.* Huic autem testimonium denuntiari non possit, *l. inviti, ff. de testibus*, quia quidquid videt, ignorat, *l. fin. circa fin. ff. rem pupilli salvam fore, l. fin. ff. de juris & fact. ignoran.* esset enim, ac si cæcus de coloribus judicaret, ut dicit Baldus in *l. testium, col. 2. vers. redeo ad primum, C. de testib.* quem referunt & sequuntur Dec. & Cagnol. in *l. 2. §. impuberes, ff. de reg. juris*. Et hoc nimirum est, quod Callistratus dicit in *l. 1. §. lege, ff. de testibus*, aperte impuberem* ad testimonii fidem non esse, 2 8
admittendum, propter lubricum consilii sui, quemadmodum alio loco Vlpianus dicit: Impuberem facile capi lubrico ætatis, *l. verum, §. sciendum, ff. de minorib.* Imò nec in criminalibus, pubes ante 20. annum completum, cogi potest, *l. in testimonium, ff. de testibus*, quam Cælean. *cons. 10. n. 8. vers. nec obest*, communem dicit.

Quæ quanquam ita se habeant, tamen receptum est utilitatis causa, ut in majestatis crimine, quod ad personas minorum attinet, si qui ad testimonium provocentur, omnes omnino, cum res exigit, torqueantur: idque ex rescripto D. Pii ad Cæcilium Jubentianum, cujus meminit Aurelius Arcadius Charisius, in *l. de minore, ff. de quæstio*. non ut indicium plenum faciant, sed tantum quale quale, ad instituendam religionem judicantis, ut in eo loco tradit Bartolus.

Quin & sunt qui optimis rationibus probant, hos & similes non admitti in testes, quando agitur tantum de probando crimine læsæ Majestatis, non facti, sed verbis commissi; Vel etiam de probandis adminiculis ejus delicti, ut Dec. *cons. 410. nu. 5.* & Aymon Cravetta *con. 6. nu. 9. 10. 11.*

- 83 Pariter alii tradunt, hos jam puberes* factos testificari non posse etiam in civilibus causis, de his quæ viderunt, dum prope pubertatem essent, ex quo eorum dictum refertur ad tempus pupillaris ætatis, in quo non habebat iudicium. Et quia jam pubes factus non deponit, prout nunc, sed prout tunc, ex ratione textus in *l. 3. §. si. ff. commodati*, ubi major factus non obligatur pro commodato facto in ætate pupillari. Decius *d. l. 2. §. impuberes, in fin. ff. de reg. jur.* & post eum alios laudat Tobias Nonius, Italus, vir doctus in *§. testes, nu. 21. 22. Institut. de testamentis*. Quamvis non me lateat communem esse in contrarium, ut attestatur Nonius *d. loco*, & Didacus Covarruvias in *c. possessor. 2. part. §. 3. num. 8. ff. de reg. juris, in 6.* Quæ tamen intelligenda
- 84 est, si deponat* de his rebus, quæ eo tempore verisimiliter intelligere potuit, & non aliter: ut optimè tradit Iulius Clarus in *sua Practica criminali, §. ult. qu. st. 24. vers. vidi quandoque*, & Carolus Mol. ad *Alexand. cons. 29. num. 12. lib. 7.* ubi dicit puberem etiam posse deponere de his, quæ cadunt in notitiam infantis, si quæ fortè infans vidit.
- 85 Quintò inferunt, hunc* testamentum facere non posse, cuius rationem explanat apertè Imperator, in *l. ult. C. de testamen. milit.* Quia, inquit, *stabilem mentem nondum adeptus est, & indignum videtur in tam tenera ætate sapientum hominum jura pertractare, & fortè parentibus vel alijs propinquis nocere, & propriam substantiam extraneis relinquere.* Idem in *§. præterea, Inst. quib. non est permixtum facere testamentum.* Quia, inquit, *nullum est eorum animi iudicium; quare non est opus aliundè arcescere aliam magis claram & evidentem, ut probatur in l. qua ætate, ff. de testamentis.* Quod usq; adeo verum est, ut sententia, qua Iudex pronunciat, minorē quatuordecim añis posse testari, sit ipso jure nulla, &
- 86 ideo in ea specie nō sit* appellationis auxilium necessarium, ex rescripto *Alexan. in l. 2. C. quando provocare nō est*

est necesse. Licet nos hodie in praxi aliud observemus, ut ab omni sententia, etiam nulla ipso jure, appellari debeat, quod & apud Gallos observari testatur Petrus Rebuffus utriusque juris Doctor, in *proem. Constitut. gloss. 5. nu. 87.*

Nec distinguitur, an alioqui prudens, sive sagax & doli capax sit, cum malitia hac in specie ætatem non suppleat, quia ubi certa ætas ad intellectum & discretionem requiritur à jure, non potest suppleri malitia, nec præcoci judicio, *l. qua atate, ff. de testam. & ibi Doct. sequitur Philippus Francus in rubrica de testamen. in 6. Ioan. Dilectus Durant. Gualdensis, de arte testandi, tit. 1. caut. 5. Benedict. in cap. Raynutius, verb. adjecta, nu. 63. de testamentis. Decius in l. si frater, num. 4. & 5. C. qui testam. facere possunt, & ibidem quoque Castrensis.* Quia, inquit, lex figit* pedes taxando ætatem, unde si im- 87
pubes ante legitimam ætatem religionem solemniter profiteatur, professio est nulla, *c. 1. de regularibus, in 6.* Etiam si maximè discretus sit puer, & doli capax: ut est glossa communiter approbata, in *c. postulasti, de regularibus*, quam sequitur Abbas, in *c. significatum, eod. titul.* Et Cardinalis, in *Clementini finali, atate & qualitate, quest. 3.* Licet secus statutum sit in matrimonio, in quo præmatura potentia ad generandum ætatis defectum supplere dicitur, *ex c. fin. de desponsat. impub. & notat. in cap. juvenis, de sponsalibus*, cuius rationem hinc non discutio.

Neque refert etiam, quantum ad hoc, * si testatus 88
sit ad pias causas, ut tradit Bart. in *l. quest. 2. C. de sacrosanct. Eccles.* Decius in *l. pupillum, num. 5. ff. de reg. juris. Alex. consi. 182. num. 2. lib. 5.* Tiraq: *de jure constitut. limit. 2. num. 4.* & Benedictin. *d. §. adjuncta num. 69.* quo loco dicit, eam esse cōmuniter receptam. Licet idem Benedictinus quædam in contrarium adferat, ex Richardo de Saliceto, in *repetit. dict. leg. 1. C. de sacrosanct. Eccles.* quibus ipse tamen non inhæret, sed communi;

- 89 plus dicens, etiam* ad hoc tutoris auctoritatem nihil prodesse; quia, inquit, effectus ultimæ voluntatis incidit post mortem pupilli, & ita in tempus, quo finita erit tutela, quem sequitur Andr. Tiraq. *d. limit. 2. nu. 4. & 5. Idem late de Privil. pie caus. privil. 9.*

Quibus rationibus Imperator Iustinianus motus, licet olim Vestalibus Romanis, privilegii loco, honoris ac favoris respectu atq; religionis causa, tributum fuisset jus faciendi testamenti ante pubertatem: statim enim exhibant patriam potestatem, & quidvis poterant sine Curatore, etiam vivo patre, cum tamen aliæ mulieres essent in perpetua tutela: ut Plutarchus in Numa docet. Eoque exemplo Constantinus Magnus, primus Christianus Imperator, idem Christianis Vestalibus concessisset, ut habet historia tripartita, & auctores sunt Sosomenus & Nicephorus; Atque idem 90 quoq; antiquis* legibus pupillis, quia tribunatum numerorū meruissent, permissum fuerit: tamen, quia licentia hujusmodi videbatur nimis periculosa, nunquam quoad vestales, fuit recepta: Et, quod ad tribunos numerorum attinet, eam peculiari constitutione sustulit Iustinianus in *ult. C. de milit. testam.* cujus litteram Iacobus Revardus, vir certè doctus, *libr. 4. variarum, cap. 8.* putat esse vitiosam & corruptam, & potius legendum esse; *in tribunatu numerorū*: ea nimirum ratione, & forma loquendi, qua, *in officio tui culminis merendi licentiam habere*, præfecto cuidam prætorio rescripsit Imper. Constantinus in *l. fin. C. de cast. pecul. milit.* Nec enim (inquit) verisimile est, hujusmodi dignitatē à Romanis Principibus in pupillos unquam collatam fuisse, argutè quidem ille: cæterum mihi religio est à vulgata lectione recedere, maximè* cū inveniamus apud Alexandrum Neapolitanum *Genial. 6. c. 18.* Hadrianum Cæsarem edicto vetuisse, ne imberbis adolescensvè tribunus militum fieret, cujus dictum confirmat Spartianus, qui dicit, quod idem Hadrianus, eos non

non solebat eligere, nisi plena barba, ut eum refert Vlricus Zasius in l. 2. §. deinde cum post aliquot, ff. de orig. juris. Ex quorum dictis mihi omnino verisimile fit, etiam pupillos aliquando Tribunatum militum cohortium, siue numerorum meruisse.

Quin & sunt qui asseveranter affirmant; nec * eum 91
statuto, consuetudine, vel etiam Principis indulgentia ad hoc habilitari posse, maximè si populus vel Princeps recognoscat superiorem: Angel in l. si quæramus, de testamentis, Bald. in cap. cum vigesimum, de offic. deleg. idem in l. 1. vers. quæro quæ sunt exempla, col. 2. C. de confessis, Angelus & Romanus in l. more, ff. de acq. hered. Benedictinus d. verbo, adjectæ, num. 63. Anchoranus in c. quia ingressa, de testam. in 6. Et latè Rodericus Suares allegat. 12. num. 14. 16. 17. Quia inquiunt, vitia naturalia sunt immutabilia, nec possunt à Principe suppleri per dispensationem; tum etiam, quia lex final. C. de testam. milit. prohibet impuberes, etiam tribunos * militum, 92
de bonis suis testari, & ultra procedens, dicit, hoc nullo modo concedendum esse, ut indignum suis temporibus & irrationabile. Per quæ verba tollitur omnis potestas dispensandi, juxta glossam singularem, in verbo, nullo modo, in Clementina, hi qui, §. illi verò, de atat. & qualitat. Quam glossam secutus est Imola, in d. l. si quæramus, & prius Bartolus sibi contrarius in l. neque, Cod. de testamen. milit. Ioannes Crotus in l. omnes populi, nu. 12. ff. de justit. & jure, & latè in simili materia, Andr. Tirac. de retract. lig. in prefat. num. 19.

Hoc amplius etiam juridicè sustineri posset, nec Principem * vel civitatem, etiam superiorem non re- 93
cognoscentem; de quibus juxta communem conclusionem, idem judicari debet: ut notat Bart. in l. 1. §. de qua, de postul. Idem in l. hostes, ff. de capt. & postlim. reversis, latè Decius cum Mol. cons. 534. num. 2. licet regulariter contra jus statuere possint; imo etiam limitare, siue interpretari jus divinū ex causa, & doctrina Inno-

centii in cap. que in ecclesiarum, de constitut. quem ibi sequuntur Imola, Abbas, Felyn. colum. 2. & Decius num. 13. Bart. in 1. constit. Digestor. & Baldus in l. 2. in fin. C. de preo. Imperat. offer. Etiam si tale jus divinum nunquam fuit limitatum, qui fortè casus non evenit, tamen jam causa justa subest: ut tradit Decius dict. c. que in Ecclesiarum. num. 16. vers. 2. in ista. Tamen in hoc nostro casu dispensare facile non posse, nec debere. Cujus sententiæ multi quoque sunt ex Doctoribus, superius à nobis laudati. Nisi tamen justa & evidens causa subesset & de ea constaret, in quo nō puto verbis Principis narrativis credi debere: ut tradit Decius conf. 576. nu. 10. idem conf. 602. num. 13. 15. & 16.

Rursus alii dicunt; quod si pupillus doli capax de bonis suis in eventum mortis donando, disponat sub conditione: Si decesserit in pupillari ætate; & eam suã
 94 dispositionem* etiam juramento firmaverit, eam non valere nec eum astringi religione juramenti: quia impubes non habet plenum judicium, quod requiritur, ut obliget juramentum: ut notatur in Auth. quod eis, C. de nupt. & in c. Et si Christus, de jurejurando. Et in tali ætate non cadit perjurium, l. qui jurasse, ff. de jurejurando. Quam etiam magis communem esse dicit Andræas Alciatus in cap. cum contingat. num. 144. de jurejurand. Mol. ad Dec. in l. pupillum, ff. de regul. juris. Quamvis contra communem esse dicat Decius in d. l. pupillum. Castrensis conf. 213. l. 1. Abbas conf. 108. libr. 2. Alex. in l. qui jurasse, ff. de jurejur. Iason, post Bart. in Auth. sacramenta, C. si adversus vendit.

95 Pari ratione tradit Macer, hanc teneram* & ætatem nec accusare posse, in l. qui accusare, ff. de accusat. Nec enim justus accusator ullus est, qui nōdum exacti cōsilio capax est, cum is accusatoris officium implere minimè possit, & magnis se subiciat periculis. Cui tamē
 96 ex consilio tutorum patris* mortem exequi, nec non de patris testamento agere D. Vespasianus permittit,
 l. 2.

l.2. de accusat. & ita eodem sensu teneram ætatem posuit Imperator Novel. 155.

Pupillarem * ætatem sequitur pubertas, sive pubes 97
 ætas, cujus fit mentio in l. coheredi, §. cum pater, ff. de
 vulg. & pupill. l. deinde, §. item si quis, ff. de lib. exhib. l. ex-
 ciipiuntur, ff. ad Syllan, l. tutor post, C. arbit. tutel. quam ve-
 teres non * solum ex annis, sed etiam ex habitu cor- 98
 poris in masculis æstimari volebant, ut refert Impera-
 tor, instit. quib. mod. tutel. finiatur. Habitum corporis ad
 obscœnam, sive indecoram quandam indagationem,
 sive inspectionem referens, in l. ult. C. quando tit. vel cu-
 rat. esse desierint. Per veteres * Platonem, summum Phi- 99
 losophum fortè intelligens, qui lib. de ll. 11. jubet ad de-
 prehendendam pubertatem, sive ætatem ad nuptias i-
 doneam, fœminas nudas inspicere, usque ad pubem: ita
 quod virginum pudenda non omnino nudarentur;
 Mares tamen omnino nudos: Ut refert Eusebius li. 3.
 de præparatione Evangel. cap. 12. vel forte etiam Lycur-
 gum Lacedæmoniorum Legislatorem, qui virgines
 omnino nudas proponebat oculis omnium, in publi-
 cis spectaculis: ut tradit Plutarchus in vita ipsius Lycur-
 gi, & in Apophthegmatis Laconicis, & Euripides in An-
 dromacho, Alex. lib. 2. cap. 25.

Quin & sunt, qui hoc ad Romanos referri posse pu-
 tant, ex eo, quod inveniamus apud eos aliquândo mu-
 lieres * nudas in scenam prodiisse. Refert enim Valer. 100
 Maximus, qui Tiberii Cæsaris temporib. floruit lib. 2.
 cap. 241. Marco Portio Catone ludos * Florales, quos 101
 Messius ædilis faciebat, spectante, populum, ut mimæ
 nudarentur, postulare erubuisse, eumque statim atq;
 hoc à quibusdam cognovisset, discessisse è Theatro,
 ne præsentia sua spectaculi consuetudinem impedi-
 ret: quem abeuntem ingenti plausu populus prosecu-
 tus priscum morem jocorum in scenam revocavit:
 cōfessus plus se majestatis illi uni tribuere, quàm uni-
 versos sibi vindicare. Cujus etiam meminit Lactan-
 tius

tius Firmianus *Institat. libro primo, capit. vigesimo*. Sed & propius est, quod scribit Blondus *Roma triumphantis, libr. 1. in fine*, ad Vallem ægeriæ, (quam dicit fuisse ad sextum decimum ab urbe lapidē; ubi Cinthianum est summi viri Prosperi Cardinalis columnę oppidum, lacus illi subjectus, sicut semper aliàs, nunc Nemorensis est dictus) templum fuisse virilis fortunæ; ad quod virgines viripotentes à parentibus perductæ convenire solebant, quas ejus templi sacerdos omnino nudatas undique inspicere consuevisset, ut corporis vitia apparentia indicaret, & admonitæ virgines, cum Fortunæ thura imolassent, vitium illud maritum, qui cōtingebat, perpetuò celari impetrasse tenebant. A quo non recedit Alexander Neapolitanus, *genial. 1. cap. 13.* dicens, istud templum fuisse extra urbem, ad Tyberis ripam, ad quod, inquit, mulieres, quæ nuptiū dabātur, frequentes ventitabant, & corpore invelato singula membra, ne quo morbo vitioque affectæ forent, aut labe aliqua tenerentur, detegebant.

Ex quibus jam satis perspicuum esse putō non solum in Platonis umbratili republica & Laconica, ex legibus Lycurgi eorum Legislatoris gravissimi: sed & in Romana Republica hanc indecoram & inhonestam indagationem sive inspectionem fuisse toleratam aliquando. Quod malum à Græcis ortum videtur, quorum levitas, instructa dicendi facultate & copia, incredibile est quantas vitiorū nebulas excitavit, ita quod
102 Romani* eos admirati, & alia etiam longè pejora exempla secuti sint, horum vitia susceperint, & universis gentibus tradiderint. E quibus unum exemplū, quod à vitiorum matre Græcia Romani didicerunt, adferam: Apud Spartanos, lege Lycurgi sancitum fuit, ut speciosus puer & forma liberali, publicè educaretur, mæcus verò & deformis in loca vasta & prærupta exponeretur, & in ultimas terrarum oras ablegaretur; eundem morem licet efferum & immanem, Romani
 tamen

tamen secuti sunt, etiam à Romuli temporibus, qui legibus suis permisit, monstruosum sive deformem partum statim in fluven aut mare exponi, ut Alexander *genialum* 2. cap. 25. & Halicarnasseus, *lib.* 2. tradiderunt: quem morem multis post annis retinuerunt, ut alio loco dicemus.

Quæ licet ita se habeant, non puto tamen verba Iurisconsultorum pubertatem ex habitu corporis æstimantium, eam recipere debere interpretationem, quam eis dedit Iustinianus, sive potius * eo nomine, Tribonianus, & post Accursium, locis superius laudatis: sed per ea verba significari universi corporis dispositionem, formam ac figuram, ex qua facile quis cognoscere possit, quem ad liberorum procreationem esse idoneum: ita enim invenio hæc verba ubique usurpari apud probatos auctores omnes. Sic enim loquitur Cicero 3. *de Finibus*: *Habitus oris & vultus*. Idem *de Finibus*: *Æquabilis modoratusque corporis habitus*. Ac Plinius *Epistol.* 6. *Habitus corporis quiescenti, quam defuncto similior*.

Quin & hoc idem demonstrari poterit ex scriptis nostrorum Iurisconsultorum, Ulpiani scilicet *in fragmentis*. qui *titul. de tutelis* 12. dicit controversum fuisse inter Cassianos sive Sabinianos & Proculejos, Proculianos sive Pegasianos, quorum principes puta Attius Capito, & Antistius Labeo, sub Augusto floruerunt, & has sectas excitarunt, aluerunt, & post se reliquerunt: an & quando quis pubes diceretur. Et eodem loco refert Cassianos, sive scholam * Cassianam (ita enim eos vocat Plinius Geminio suo scribens, *lib.* 7. *Epistolarum*) *Puberem eum dixisse, qui habitu corporis pubes apparet*, id est, inquit, *qui generare potest*. Proculejos autem, qui 14. an. explevisset. Verum Priscum: qui etsi Labeonis partes secutus esset, & inter Proculejos censeretur, eum demum puberem dixisse, in quem utrumque concurreret, & habitus corporis & numerus annorum, Nam hi diversæ sectæ auctores, non ita præceptoribus additi

addicti erant, quin ab eorum traditionibus nonnunquam recederent, ut patet *ex l. 2. §. quid si funere, ff. de her. vel act. vend.* ubi Iabolenus, qui Sabinianus, tamen Labeonis sententiam probat.

Hoc eodem sensu accipi debet, quod tradit Paulus *in l. minor, ff. de minor*, ubi de minore 25. annorum ait: a-
dito Preside, ex aspectu corporis probari quandoque perfectam ætatem, per aspectum corporis non aliud intelligens, quam corporis habitum, ut sæpè apud probatos auctores invenitur.

Et licet Ulpianus dicto loco non aperiat, cujus olim sententia obrinuerit, idem tamen Ulpianus id exprimit *in l. 2. ff. de vulg. & pupill.* Moribus enim, inquit, introductum est, ut quis liberis suis impuberibus testamentum facere possit, donec masculi ad 14. annum perverint, foemina ad 12. annum. Rursus idem Ulpianus offendit annorum numerum solum attendi, non corporis habitum, cum *in l. Mela, ait, de aliment. & cib. legat* disputans de alimentis alicui ad pubertatem relictis, dicit Hadrianum constituisse, ut pueri ad 18. Puellæ usque ad 14. annum alantur, & deinde in eadem lege adiicit; *Sed etsi in generaliter pubertas non sic definiatur, tamen pietatis intuitu, in sola specie alimentorum hoc tempus ætatis esse observandum.* Quod & aliis auctoritatibus probat Jacob. Cuiac. *in l. minor. verb. decreto, ff. de minor.* & post eum Jacob. Revard. *variorum 4. cap. 10.* ita quod Proculianorum sententia videtur olim obtinuisse, quæ & adhuc hodie servatur ex constitutione Iustiniani, *in dict. l. ult. in §. 1. Instit. quib. mod. tut. finatur.*

Quæ cum ita sint: videamus primò, quibus aliis nominibus pubertas sive pubes ætas appelletur, & apud nostros exaudiatur: Deinde, an perpetuum sit, quod diximus, eam inchoari anno 14. in masculo, & in foemina 12. Ita enim intelligemus perfectè omnia ferè, quæ ad hujus ætatis tractatum pertinent. Et certè quod
150 ad primum attinet, invenio hanc ætatem * appellari secundam

cundam ætatem, usque ad annum 25. à Iustiniano Novell. 72. in princ. ibi: *vel puberes quidem in secunda tamen adhuc ætate constitutos.* Et rursus Novell. 155. ibi, *secunda ætatis curatorem.* Et iterum in l. ult. C. de bonis, quæ lib. & ita interpretatur ea jura doctus, & diligens Hippol. Rimin. in prim. tit. de donat. num. 523. & post eum Iacob. Cuiac. ad l. 2. ff. de excus. tut. Decius in l. bonorum, C. qui admitti ad bon. possess. post glossam in l. hereditatum, ff. ad l. Falcid. Quæ causa est quod eadem ætas * usque ad an- 106
num 25. appelletur minor ætas ab Ulpiano, in l. 1 ff. de minor. ubi dicit hujus minoris ætatis consilium fragile esse, & infirmum, multis captionibus suppositum, & multorum insidiis expositum: quem secutus est Imperator Iustinianus, Novell. 155. circa fin.

Aliquando etiam * hæc ætas vocatur justa, ut à Nera- 107
tio, in l. 2, ff. de condict. caus. dat, aliàs * definita. ut in l. in 108
sponsalibus, ff. de sponsalib. quæ nuptiis jure * contrahen- 109
dis præfinita est. Et ideo etiam sæpe * nubilis ætas vo- 110
catur. Et nobiles anni à Virgilio magniloquo omni-
umque Poëtarum principe, Cicerone & aliis: cujus eti-
am meminit Ulpianus in l. hæc conditio, ff. de condit. & de-
monstrat. Franciscus Balduin. latè Instit. de nuptiis, verbo
fœmina. Quo siquidem anno, in masculis moveri vim
generationis, scribit Macrobius, & Aristoteles * Peri- 111
pateticorum Princeps, maximusque rerum naturæ Pro-
fessor: semen quidem abundare fatetur, sed non credit
satis esse maturum ad generationem ante annum vi-
gesimum: quare idem in Politicis præscribit maribus
trigesimum septimum annum, puellis decimum octa-
vum. Quamvis Plato gravissimus omnium Philoso-
phorum & Princeps, contentus sit annis triginta, &
eum qui cælebs mansisset usque ad annum trigesimum
quintum, nullo dignum honore, & postremum haberi
voluerit, lib 4. & 6. de legibus. Sed utcumque sit, sem-
per expediret Republicæ non enervari juventutem
præmatura Venere, (non quod velim libertatem nu-
ptia-

ptiarum certis cancellis concludi ; ita enim facile fieret, ut ruerent in pejora : puta, nefarias libidines) sed expedire, ut exerceantur in laboribus & corporis patientia ; & ut constitutionibus principalibus statuatur, ne quis ante certi temporis ætatem matrimonium contrahat, sine parentum, vel his fortè defunctis, proximorum consensu, quas constitutiones credo esse justas & sanctas, salvo tamen semper judicio sanctæ matris Ecclesiæ, cui me subijcio.

112 Sæpe etiam vocatur* adolescentia, vel adulta ætas, (atque inde adolescentes & adulti) quã ætatem Censorinus, *lib. de die natali*, & Varro putant excurrere usque ad annum trigessimum, & probant jura nostra, quæ adolescentes & adultos semper ab impuberib. separant, ut in *tit. Rem pupilli salvam fore, l. Impuberibus, ff. de suspect. tut. l. §. 1. ff. de contraria & utili act. tutel. l. tutor, ff. de appellat. l. eum qui, §. actori, ff. de constit. pecun.* Et eos adolescentes vel adultos nominant, qui sub curatoribus sunt, ut in *l. 1. §. finali, ff. de minor. l. si judex, eod. l. sine hærede, §. interposito, ff. de administrat. tut. & l. mutus, §. is qui, ff. de procurat. l. 1. §. in causis, ff. de administ. tut. l. ult. ff. de appellat. l. Aurelio, §. 1. ff. de libert. lega.* sequitur Joannes Corasius, in *l. precibus, num. 20. C. de impub. & aliis substit.* ex eo, inquit, quod cum sanguine simul perturbationes animi effrænatiùs crescant & adolescant, videtur tamen adolescentis nomen etiam pro majore viginti quinque aënis à Marcello nostro fuisse positum, in *l. de atate, ff. de minorib.* Nec me latet, alios aliter accipere adolescentis & adulti nomen, ac existimare, adolescentem dici ab anno duodecimo, usque ad vigesimum primum, quamdiu crescit in longitudinem, postea adultum dici, qui creverit ad justam staturæ suæ altitudinem.

113 Nonnunquam etiam nominatur prætextatorum* & proximè prætextatorum ætas: cum scilicet puberem ætatem jam quis ingressus est, *l. deinde, §. ult. ff. de lib. exhib.*

hib. Gellius lib. 1. cap. 23. Inde anni prætextati. Quod
*ut intelligatur; sciendum est, in more * celebri fuisse* 114
Romanis, ut impuberes non solum pueri, sed etiam
puellæ toga uterentur prætexta, & bulla aurea, quæ
*prætextatorum * puerorum insigne erat, & eis à pe-* 115
ctore dependebat: ut tradit Ulpianus, in l. vestis, §. puerili-
a, ff. de auro & argento legato. Idque ad differentiam virilis
togæ, quæ Pura appellabatur. Sic enim scribit ad At-
ticum Cicero libr. 9. Volo Ciceroni meo togam puram
 *dare. Dicebaturque toga pura, quod ei nulla * purpu-* 119
ra esset prætexta. Et Bulla, Ingenuis scilicet aurea (in-
signe nobilitatis) libertinis & plebeis, scortea erat, ha-
bens figuram cordis, ut signarent eam ætatem alte-
rius consilio regendam esse, auctore Festo, de verb.
signific. libr. 2. qua primum à Tarquinio Prisco, quinto
Romanorum Rege, donatum esse filium tradunt, quem
in prætexta ætate hostem occidisse dicunt: sed propi-
us vero est, in fœdere icto cum Sabini & Tacio cau-
tum fuisse, ut bulla, prætextaque, per eas tempestates
Sabinorum ornatu, raptarum filii uterentur, de cujus o-
rigine ac usu, optime Macrobius libro quinto Saturnalio-
rum 1. cap. 6. ut eum refert Gulielmus Budæus, in Pan-
dectis, in l. ultim. ff. de senatorib. Sed quomodocunque
hæc res se habeat, illud minime dubium est, quod cum
pueri puellæque eam acciperent; ex veteri more Sa-
crificium perageretur, quod dicebatur sacrum prætex-
tatum, quo infirmas puerilis sacra fieret, & venerabi-
lis: Puerorum enim tanta fuit cura & educatio, ut nul-
li, ne patri quidem, fuerit permissum quid insolens,
perniciosum, vel minus decorum, his præsentibus di-
cere vel facere; néve vir quispiam mali exempli in eo-
rum convictu esset, qui malis vel servilibus vitiis ani-
mos imbueret: magni liquidem interesse purabāt quos
quisq; audiret domi, quibusq; cum; loqueretur puer,
atq; ideo cum de his ad exhibendum ageretur, nō apud
quemvis, sed tantum apud matrem familias, hoc est, ut

Vlpianus interpretatur in d. l. denique. §. ult. nota auctoritatis *fœminam*, Prætor eos, easve deponi jubebat. Quam togam non temere & è re nata occasione, ac quolibet, prout incidisset, die, deponebant, sed solemnini festo Laribus suspendebant; sicut Romanæ puellæ, puellare rudimentum, puppas Veneri Argivæ, & maturæ viris, compositum capillum Palladi consecrabant. Quia depositione facta, anno ætatis * decimo sexto vel decimo septimo, Virilem togam, quã supra puram diximus, sumebant, festo videlicet solemnique die, amplissimo cultu & apparatu magnifico; præcipuè Bacchanalibus festis & mense Martio, quibus diebus sumere virilem togam in religione fuit, qua signabatur, liberioris vitæ pueris facultas dari, & in forum ad causas audiendas, his permissum fuit descendere. Quia, ut dicit Vlpianus noster; *hanc aetatem moderatam Prætor ratus est, ad procedendum in publicam, qua ætate aut paulo majore fertur Nerva filia & publicè de jure responsisse, l. 1. §. initium, in verbis, quia moderatam, ff. de postul.* Quo etiam exemplo Imperator noster Justinianus, id ætatis hominis judicium satis stabile esse credidit, ut possit, non obstante lege Aelia Sentia, testamento servis suis libertatem dare, §. fin. Instit. quib. ex caus. manumittere non licet.

118 Denique hæc * ætas quandoque etiam *Juventus* si-ve *Juventa*, vel etiam *Juvenilis ætas* appellatur. Nam facundus Horatius, & alii veteres Scriptores, ubique fere *Juventutem* cum *Adolescentia* confundunt: sic enim loquitur de Arte Poetica:

*Imberbis Juvenis, tandem custode remoto,
Gaudet equis, canibusque & aprici gramine campi.*

Quod carmen Terentius in Andria sic posuit:

*Quod plerique omnes faciunt adolescentuli,
Ut animum ad aliquod studium adjungant, aut equos
Alere, aut canes ad venandum, aut ad Philosophos.*

Per custodem non alium intelligens, quã pædagogum, quem

quem Romani pueris suis adhibebant, quorum potestas desinebat statim post pubertatem: ut patet ex Plauto, in *Bacchide*: ubi Pistoclerus adultiore jam ætate ad pædagogum * magistrum suum Lydo ab amore turpide hortantem: 119

Iam inquit exessit mihi ætas ex magisterio tuo.

Quin & ferè omnes hos vocant imbelles: Horatius 3. Carminū, *quasi sine viribus & bello minimè aptos*; & constat, Romanos * nunquam septem & decem annis minorem, sed paulò majorem, militiæ & Tyrocinio adscribi voluisse. Idque à Servio Tullio 6. Romanorum Rege, veteri censione primum cautum; deinde subsequente ævo à C. Graccho, lege Sacrata sancitum fuit, auctore Alex. Neapolit. *Genialium* 1. cap. 20. & Gellio *lib. 10. cap. 28.* Sunt & * qui hos *imberbes* appellant, ut paulo ante. Idem Horatius *de arte Poetica.* *Vel virilem vestem sumpserat*; & Ovidius ad Pisonem: 120 121

Quamvis nunc juvenile decus mihi pingere malas cœperit.

Et nondum vicesima venerit ætas.

Haud dubiè accipientes pro *Impubere*. Siquidem veteres *Vesticipem* * illum appellarunt, cujus genæ prima barba vestirentur, vel qui nondum vestem virilem sumpserat, *investem*, cui nulla vestis, id est, lanugo obumbrat malas, nam *vestis* barba est, Virgilius: 122

Aurea casaries ollis atque aurea vestis.

Lucretius lib. 5.

Tum demum pueris ævo florente Iuventus

Occipit, & molli vestit lanugine malas.

Et iterum:

Nec minus incerto dentes cadere imperat ætas

Tempore, & impubem molli pubescere veste,

Et pariter mollem malis dimittere barbam.

Quod imitatus est Virgilius 8. *Æneidos.*

Tum mihi prima genas vestibat flore Iuventas.

Sic etiam Festus *Vesticipem* puerum vocat, qui jam vestitus

- stitus est pubertate. Contrà *Investicipem*, qui nondum
 123 pubertate* vestitus est, & mirè eleganter expresse-
 runt Græci ἡλικία, qua & ætas & pili indicantur: etsi in-
 honestiores, ut benè observavit Obertus Gifanius in
suis doctissimis, licet brevibus collectaneis ad Lucretium, verbo,
Vestis, & in appendice, verbo, *Iuventas*. Quibus omni-
 no consentire videtur *l. creditor, §. substituti, ff. de appel-*
lat. ubi sic scribit Scævola: Substituti tutores in locum le-
gitimi tutoris experti cum eo tutela judicio, cum arbiter ini-
què condemnavit, aliter quam rei aequitas exigebat: à senten-
tia ejus provocaverunt, pendente causa appellationis juvenes
adoleverunt: quasitum est, cum omnis executio hujus ad
adultos pertineat, & causam ad se pertinentem, idoneè tue-
ri possunt: an postulatio eorum contra quos appellatum erat,
dicentium illos debuisse causas appellationis reddere; qui
primi sunt experti, admittenda non sit? Respondit, eos
quorum tutela gesta esset, si vellent causam exequi non pro-
hibendos, Idem & in curatoribus observandum esse, si inte-
rim adultus ad legitimam ætatem pervenit. Ex quo loco
 124 satis perspicuum esse puto Scævola * *Iuvenem pro*
Impubere accepisse. Non absimili ferè ratione Cælius
lib. 4. ad edictum Provinciale, in l. patri, §. 1. ff. de min. quem
in principio minorem viginti quinque annis vocavit,
eundem statim post appellat Iuvenem. Quare mirari
satis non possum, quid causæ sit, quod Marcellus lib.
singul. respons. in l. non aliter, ff. de legat. 3. scribit: Eum Iu-
 125 *venem existimari* posse, qui adolescentis excessit ætatem, quo-*
ad incipiat inter seniores numerari. Nisi Marcelli verba
inrerpretemur de viridi, non de prima juvenia, ut ea
rectè interpretatur Cujacius in l. 2. ff. de excusat. tut. Et
 126 *talem* admodum Iuvenem, id est, nimium credulum*
vacat Vlp. in l. si cum dotem, §. nec non illud, ff. solut. matr.
Ut ut tamen sit, Juvenum rudes adhuc, & infir-
mos esse animos, scribit Imp. Justin. in §. his, Inst. de
just. & jur. faciles & mobiles, teste Virg. 3. Georg. hos ple-
rumq; mereri, stultos praterisse dies, dicit Tibul. lib. 1. eleg. 4.
 His

His sic explicatis, superest tractare; an semper hæc ætas incipiat ab anno decimo quarto in masculis, & duodecimo in fœminis; quod licet superius diximus regulariter obtinere, ista tamen doctrina non est in omnibus vera. Primo enim non procedit * in causa alimentorum alicui testamento relictorum, in qua, pietatis intuitu, puellæ ad decimum quartum, puero usque ad decimum octavum debebuntur. Idque ex D. Hadriani constitutione, quam refert Ulpianus, in *l. Mela, ff. de aliment. & cibariis legat.* rectè, nam & Paulus in *l. civitatibus, ff. de legat. 1.* (quæ desumpta est ex ejus libro regularum) scribit * talia legata, quæ in alimenta infirmæ ætatis, puta senioribus vel pueris puellisque relicta fuerint, ad honorem civitatis pertinere. 127
128

Non procedit etiam prædicta * doctrina in spadone, sive castrato, qui pubescit demum anno decimo octavo, Paul. in *sent. lib. 3. tit. 4. de testam. l. 2.* Neque pariter, quando in loco aliquo est statutum, aliquem ante 14. annos, vel post pubescere: ut apud Bituriges, ubi pubescunt anno demum decimo octavo, quam ob id *Spadonum patriam* nominat Cuiac. *lib. 4. fend. c. 13.* quod tamen non invenitur in lib. Statuti Bituricensium comment. à Nicol. Boerio, & ita statutum apud Ultrajectenses *rubrica 13. §. 1.* quod scilicet mares pubescant anno decimo octavo; fœminæ anno 20, 129

Neque id novum cuiquam videri debet, cum generaliter traditum sit, statutum * vel consuetudinem posse inhabilem facere habilem; & ita de filio familias ad testandum, tradit Rebuff. in tract. suo de consuet. nu. 86. per notata in c. Raynuntius, x. de testam. & de minore majorem facere, ut dicit Bald. consil. 103. incip. *Quaritur*, lib. 4. Anchoranus in repet. ca. 1. in 14. quæst. princip. vers. *ultim.* hic refero questionem, de constitut. Quod tamen intelligit Castrensis, consil. 106. n. 2. lib. 2. & idem in l. 2. c. de his qui veniam ætatis, non procedere quantum ad bonorum immobilium alienationem, per text. in l. 2. vers. 130

ita autem, & in l. eos, C. de his qui veniam ætatis. Curtius Senior cons. 44. incip. super contingentia facti, col. 10. vers. minor jurando. Decius cons. 403. num. 10. refert & sequitur Andr. Tiraq. de nobilit. c. 20. num. 41. 42.

Sic è diverso habilem inhabilem facere, ut eligibilem de jure communi facere ineligibilem, cap. cum olim, & ibi notatur, de clericis conjugat. habilem ad contrahendum matrimonium inhabilem, cap. super eo, de cognat. spirit. Oldradus cons. 105. incipiente, videtur dicendum. Didacus Covarr. in epit. decretalium, cap. 6. §. 10. num. 18. per glossam, quam dicit communiter receptam, in c. quod super his, de consanguin. & affin.

- 131 Subsequitur jam plena * pubertas, quæ in masculo decimo octavo anno, in fœmina decimo quarto anno circumscribitur: quod ea maximè valeant, & sint habiles tam corpore quam animo, cujus meminit Modestinus in l. arrogato, ff. de adopt. & Imperator, in §. debet autem, Insti. de adopt. quam Cicero in Catone, 132 Ineuntem adolescentiam vocat. Et dicitur Longobardorum legitima ætas, uti tradit Cujacius lib. 5. feudorum, tit. de pace componenda & retinenda. Et Constantinus 133 firmatam ætatem * vocat in leg. 1. C. Theod. de minor. Et Virgilius Ecloga 4.

Hinc ubi jam firmata virum te fecerit ætas.

Qua ætate plerumque solebant Principes fœminis ætatis veniam dare, masculis tamen non nisi anno vigesimo, ut patet ex l. 2. C. de his qui veniam ætatis, quod quia excurrit in annum usque vigesimum quintum, finis pubertatis dicitur, de quo infra latius.

- 134 Puberem hanc * ætatem excipit Iusta ætas, quæ vigesimo quinto anno inchoatur, auctore Vlpiano, in l. 2. de vacat. mun. l. cum filio familias, de legat. 3. Quæ * & 135 legitima appellatur, in l. quæro, in fin. ff. de testam. tut, l. 1. ff. de fidejuss. tut. l. Aurelio, ff. de liber. leg. l. ex duobus, ff. de negot. gestis, l. ult. §. Divus, ff. de Publicanis, & aliis innumeris locis, quam Barnabas Brissonus, in suis elegantissi-

mis

mis antiquitatum observationibus, lib. 3. c. 2. ita appellatam existimat, quod olim lege aliqua adolescentibus id spacium ætatis ad res suas recipiendas præscriptum fuerit, lege népe Lætoria, quam de minoribus viginti quinque annis scriptam, totamq; in argumento versatam fuisse, dicit & probat ex Cicerone, Spartiano, Suetonio & Plauto, vir clarissimus, atque in omnium bonarum artium disciplinis egregius. Cujus sententiam probat Jac. Cuiacius primarius Professor Bituricensis, celeberrimus nostræ tempestatis juris interpres, & omnium bonarum artium disciplinis egregius, & cōfirmat per l. 2. C. Theod. de donat. in qua ita scriptum est: *donec annos Lætoria legis egressus legitimam compleverit ætatem*. Et plenius in l. 2. ff. de excusat. tutor. ubi dicitur: *initium legitimæ ætatis definitum esse lege Lætoria, finem verò, lege Regia*, de qua Gellius lib. 10. cap. 28. Quibus addo, quod ubi fit mentio * de legitima ætate, intelligitur de ætate naturali 25. annorum, non autem de ætate dispensata per rescriptum Principis, & sic per accidens, ita Alex. consi. 2. in 1. volum. Dec. cons. 258. Quo loci istud ideo esse dicunt; quia licet * Princeps possit dispensare minorem, non potest tamen eum facere verè majorē 25. annis: Ideo ubi fit mentio ætatis legitimæ de majore 25. annis verè & non fictè intelligitur, ut verba propriè, & secundū jus cōmune intelligantur. Non ignoro tamen Theophilum in §. & deditios, Instit. de libert. legitimam ætatem eo loco accipere, pro ea * quæ major est triginta annis.

Appellatur & perfecta ætas à Paulo in l. minor viginti quinque annis, ff. de minor. l. si reliquero, ff. de legit. tut. l. cum de indebito, §. fin autem, 1. ff. de probat. Caio l. tutela, ff. de tutel. Modestino, l. quo defuncto, ff. de legit. tut. Vlpiano. in l. si tutor, §. 1. ff. de tut. & rat. distrah. l. si in rem suam, C. si res aliena pignori, §. ult. Institut. de Attil. tut. & in pluribus aliis locis.

Ex quo fit, ut è converso major * sive pupillaris ætas,

tas, quæ justæ opponitur, ab Vlpiano in *l. ait Divus*, ff. de jure fisci, imperfecta ætas vocetur, in *l. ult. C. in quibus caus. in integ. restit.*

141 Dicitur & robusta* ætas ab Vlpiano in *l. si maritus*, §: *lex Julia*, ff. de adult. propterea quod tunc virilis vigor completur, eodem Vlpiano auctore, in *l. 1. in fin. ff. de minor.* quæ causa est, quod Paulus in *l. cum de indebito*, §. *fin. autem, de probat.* perfectæ ætatis hominem, Virum

142 appellat, * & eum minori, sive pupillo opponit, ut & facit Vlpianus, in *d. l. ait Divus*, ff. de jure fisci.

143 Eadem quoque status* dicitur à Papiniano, in *l. cum pater*, §. *curatoris*, ff. de legat. 2. & ab Alexandro Imperatore in *l. ex his verbis*, C. quando dies legati cedat, quia eo tempore quis dicitur pervenisse ad suum statum, & fit crescendi finis. Quamobrem & Perfecta, (ut supra diximus) & plena & integra ætas, sæpe à nostris appellatur, & ea quæ sequitur ætas *ωδὲρον* dicitur. Eadem tamen verba, Status ætatis, aliquando non pro hac statæ ætate viginti quinque annorum, sed pro conditione, sive qualitate ætatis ponitur à Celso, in *l. cum de ætate*, ff. de probat. Non aliter atque status conjecturalis, dicitur apud Rhetores, in quo causa maximè vertitur: Cum de ætate, inquit, hominis quæreretur, Cæsar noster in hac verba rescripsit: Et durum & iniquum est cum de statu ætatis alicujus quæreretur, & diversæ professiones proferuntur, ei potissimum stare, quæ noceat, sed causa cognita, veritatem excuti oportet, & ex eo potissimum annos computari, ex qua præcipuam constare fidem in ea re credibilius videtur.

144 Nonnunquam etiam Major* ætas dicitur, in *l. cum mandato*, ff. de minor. Et ideo plerumque major opponitur minori, qui viginti quinque annos natus est, ut in *l. denique*, §. *ult. l. quod si minor*, ff. de minoribus, & tototit. ex quib. caus. major. *l. qui cum natu major. in prin. ff. de bonis libert.* Quomodo autem probetur talis major aut minor ætas, optimè tradit Borgnin. *Cavalc. de tutor. & curat. n. 294. cum duob. seq.* Sæpe etiam appellatur Ju-

ventus, ut supra retulimus ex Marcello in *l. non aliter*, ff. de leg. Quod tamen * intelligendum est, non de prima 145
juventa, sed viridi : quam Romani ad annum ætatis
50. quod est senectutis initium, producebant : ut au-
ctor est Cicero in *Catone*, ubi loquitur de consulatu
primo & sexto M. Valerii Corvin. Licet gloss. in *d. l. non aliter*, & in *l. hereditatum*, ad leg. Falcid. ad 70. an-
nos protendat, qui etiam hanc vocant *tertiam* * *atatem*, 146
& eum sequitur Ioannes Corasius in *l. precibus*, nu. 29.
30. C. de impub. & alijs substit.

Quin & Theophilus verus paraphrastes Græcus,
hanc ætatem triginta annis minorem *naturalem* * vo- 147
cat ætatē, licet omnis ætas naturalis & natura omnē
ætatem agnoscat, ut in §. & dedititios, Instit. de libert.

Denique id ætatis homines nostri juris auctores, u-
bique ferè suæ * ætatis esse dicunt, ut Modestinus in 148
leg. ex duobus, ff. de negot. gest. ubi eum quem vocavit
maiores, eundem *sua ætatis* & *legitima ætatis* appellat,
ac minori annis opponit, & ita eodem sensu minorem
suæ ætatis factum, emtionem à tutore de rebus pupil-
laribus factam, comprobare posse respondit Ulpianus
in *leg. pupillus*, §. item ipse tutor, ff. de auctorit. tut. Ve-
rum idem Ulpianus libr. 23. ad eundem Sabinum, in ma-
teria legati alicui relictī, cum *sua ætatis factus erit*, vo-
luntatis seu facti quæstionem esse scribit, utrum de
pubertate, an de viginti quinque annis sensum sit : at-
que ideo rectè de voluntate disputari posse ; non mi-
nus, quàm si ita ascripisset : cum *iustæ ætatis*, vel *matu-
ræ ætatis factus fuerit*, vel cum *adoleverit*. Quo exem-
plo puto Tribonianum in rescripto Alexandri Impe-
ratoris verba hæc : Si *sua ætatis factus sit*, interpretatū : si
pupillarem ætatē excesserit, *l. si tutores*, C. de testam. tut.

Subsequitur juventam sive legitimam ætatem *senec-
tus*, sive *senior ætas*, *l. non aliter*, ff. de leg. 3. ultima homi-
nis ætas, aliarum ætatum tanquā fabula, ut Cic. dicit
lib. de Senectute, peractio & terminus * ad 100. usq; an- 149
nos

- nos perdurans. Nempe is est finis vitæ lōgævi homi-
 nis, *l. an ususfructus, ff. de ususfruct. l. ut inter divinum, C. de sacrosanct. eccles.* Et ideo appellatur, *extrema ætas* à
 150 docto, & facundo Catullo, in Argon, & *occasus* vitæ*, à
 Cicerone in *Topicis*. Quæ quando incipiat, non con-
 veniunt nostri, neq; etiam alii scriptores; quorum o-
 piniones Iac. Menoch. *de arbit. jud. lib. 2. cent. 1. casu 59.*
 151 latè recenset, & tandem resolvit, quod in*casibus, in
 quibus extat clara juris constitutio, ea sequenda sit, in
 aliis verò non decis, hoc relinquendum esse arbitrio
 Iudicis: cuius opinio menti legum conformior est; li-
 cet receptior sit, senem quoque dici eum, qui annum
 quinquagesimum perfectè artigit, usque ad septuage-
 simum ex gloss. in *l. non aliter, de legat. 3. & l. hereditatē,*
ff. ad l. Falcid. quam & ex recentioribus sequitur Co-
 152 rasius in *d. l. præcibus, num. 29.* Proinde* dicendum est,
 militem non cogi post quinquagesimum annum, ut
 auctor est facundus, prudens & acutus Seneca, *de bre-
 vitate vitæ*, in quo tamen quadraginta sex annos suffi-
 cere putat Alexan. Neapolitan. *lib. 1. genalium, cap. 20.*
 quem sequitur Florianus noster, in *l. in viti ff. de testib.*
 dicens quod quemadmodum quinquaginta quinque
 annos natos bello non est idoneus, ideoque vacatio-
 nem militiæ obtinet: ita non est quis idoneus rei uxo-
 riæ, quem refert & sequitur Tiraq. *l. connub. 5. num. 5.*
 153 A muneribus* personalibus quæ excusari anno quin-
 quagesimo quinto, *leg. 2. §. ultim. l. non tantum, ff. de de-
 curionib. l. ult. C. de decur. l. C. qui etate se excus. libr. 10.*
 154 A civilibus verò, ut est* tutela & cura, non item, sed
 septuaginta exiguntur, *l. 3. ff. de jure immunit. l. 3. §. quamvis*
& §. cura, de muner. & honor. l. 2. §. numerus, de vacat.
 Nec sufficere sexaginta quinque, & tres liberos, cum
 utraque species excusationis imperfecta sit, cum vel
 septuaginta anni, vel quinque liberi exigantur, *leg. 1. §.*
ult. de vacat. muner. l. 1. Cod. qui numer. tutel. se excusant.
 Ab honoribus sexaginta annos excusare, ut ex Plinio,
 lib.

lib.4. epist. & Varrone lib.3. de vita populi Romani, probat Cuiacius in l.3.C. qui atate se excus. lib.10. & ex Seneca, de brevitare vite, in l.2.ff. de excusat.tut. qui tamen inquit lib.2. controversiarum, sexaginta quinque exigi. Dicens, inde fortè natum esse proverbium: Sexagenarios de ponte dejici oportere, id est, ut suffragium non ferant.

Quam ætatem* Jurisconsulti nostri, & alii Scriptores variis nominibus appellant. Sunt enim qui eam *infirmam* atatem* vocant, ut Tibullus *lib.1. Eleg.* Ovidius *14. Metamorph.* vocat *agram*. Et Paulus noster in *l. civitatibus, de legat. 1.* quo loco dicit; *Relictum in alimentis* infirma atatis, puta senioribus, vel pueris, puellisque* *ad honorẽ civitatis pertinere.* Ex quo infert Abbas, Statuta de Infirmis & Valetudinariis in Senibus locum habere; in *c. magna, de voto, per c. 1. §. sin autem Episcopus, de clerico agrotante, in 6.* ubi dispositum in*Episcopo ægrotante, ut possit coadjutorem petere, etiam locum habet in Episcopo sene, sequitur glossa *prag. tit. de collat. §. ita tamen, verb. præmutationis,* quæ dicit, regulam Cancellariæ, de infirmis resignantibus scriptam, etiam locum habere in sene resignante, allegat Joan. Andreæ in *d. c. magna, & in c. quoniam frequenter, §. in alijs,* & ibi quoque Panor. *ut lite non contest.* quos refert latè Lud. Gomef. in *d. reg. cancel. quest. 7.* quo tamen loco ipse dicit, eam regulam in sene non habere locum, nisi in decrepito, & copulari.

Quorum opinio mihi nullo modo probatur, cum definitio infirmitatis non conveniat senectuti: Est enim morbus habitus cujusque corporis contra naturam, qui usum ejus ad id facit deteriorem, cujus causa natura nobis ejus corporis sanitatem dedit, ut ex Sabino refert Ulpian. in *l. 1. §. sed sciendum, ff. de adilit. edict.* Quam definitionem A. Gellius *lib.4. cap. 2.* indicat Sabinum à Labeone accepisse. Qui quidem habitus cōtra naturam non*ineft senectuti, cum illa ex natura

fit, quam ob id ex veteribus aliqui, *priorem ætatis partem*, vocant, ut Lucretius lib. 2. & ejus exemplo, Virgil. in *Æneid.* priorem partem *melio-rem* vocat. Et Paulus noster in l. 2. §. 1. de verb. signif. dicit, *Majorem diei partem esse horarum septem primarum, non supremarum.* Alii. *Malam ætatem* vocarunt: ut latè tradit Nonius, in verbo *Senium* & Plautus in *Menachmis*, *Act. ut ætas.*

Cui affine est, quod Paulus scribit valetudine impeditum militem, casu impeditum censi, adeoque excusari à pæna emansionis vel desertionis, dummodo probet se non tardius à loco profectum; quam ut occurrere posset intra comineatum, l. qui commeatus, ff. de re milit. Quo etiam respiciens Ulpianus noster, in leg. si cui, in §. ff. ex quib. caus. major. respondit; eum etiam rei-publicæ causa abesse videri, qui finito officio in urbem reverti potuisset, sed infirmitate impeditus, iter continuare non potuit, habebitur ratio humanitatis, sicuti haberi solet & hyemis, & navigationis, & cæterorum, quæ casu contingunt. Ex quibus demonstratur, infirmitatem casu contingere, contra atq; senectus, quæ natura omni homini occurrit, ut omnes res humanæ natura senescunt, & ad finem temporis veniunt, præter solam impudentiam, inquit Theodectus, quæ sola quanto magis augetur genus mortalium, tanto fit mejor quotidie. Cui convenit, & illud Theognidis: *verecundiam quidem inter homines perire, at impudentiam verò ubique terram peragrarè.*

Quin & Paulus noster, lib. 11. ad eundem Sabinum in l. cui dens, ff. de adilit. edict. apertissime respondit: *Eum cui dens abest, non esse morbosum.* Magna enim pars hominum aliquo dente caret. Et maximè senes; alioqui, inquit, nullus senex sanus esset. Ex quo loco aperte colligitur, senes non infirmos, sed sanos dici, idque dictat sensus communis, & ratio naturalis, quæ legis loco esse debet.

Superiora haud debiliter fulcit, quod ubique & I Cti nostri & Imperatores infirmitatem, valetudinem, morbum & senectutem, ut diversa & separata ponunt, ut
Ulpianus

Ulpian. in l. licet, ibi : *valetudo aut atas*, ff. de recept: arbit. Et Pomponius in l. solet, ff. de tutel. ibi : *propter adversam valetudinem, vel senium ætatis*. Ulpian. iterum in l. si ut certe, §. nunc. videndum, ibi : *si senectute, vel morbo contingat*, ff. commodat. Et Imperator, tit. C. Qui ætate. Et tit. qui morbo se excusant. quibus constitutum est, non nisi perpetua valetudine tantum à tutela & cura excusari, nec senem quoque tamen 70. annis majorem. Quare dicendum est, senes non esse infirmos aut valetudinarios propriè loquendo ; & dispositum in infirmo ad senem non debere trahi, nisi talis sit, quem adeo premit senectus, ut in materia, de qua loquimur, ab infirmo non differat, qui rebus illis nullo modo supresse possit, ut resolvit Dec. in l. senium, num. 7. C. qui testam. facere poss. exempli gratia : In materia regulæ, de resignandis beneficiis, non debet sufficere sola senilis ætas resignantis, sed ultra talis valetudo, siue indispositio requiritur, quæ virisimiliter tempore resignationis non potuisset supervenire viginti diebus, sed vicina mors videbatur imminere ; licet enim dicantur senes proximi morti, non tamen sunt ita vicini quin adhuc possunt sperare quinque annorum vitam, ut volunt probare Dd. maximè Cast. & Alex. in l. hereditatem, ff. ad l. Falcid. quos refert Roderic. Suares, in repet. l. quoniam in prioribus, ampl. 3, nu. 12. C. de inoffic. testam. & Gomes. d. quæst. 7. & ita in materia ejus tradit, d. regula, nu. 142. dicens, ita temperari, & restringi debere glossam pragmaticam : sequitur Rebuff. d. regula.

Pari modo quando sumus in materia l. filium, ff. de his qui sunt sui vel alieni juris, non debet sufficere * ad 160 tollendam præsumptionem ejus legis, scilicet filium quem esse ejus, quem nuptiæ demonstrant, non solum senium ætatis in marito, sed accedere debet infirmitas, siue mala valetudo mariti, eaque longa, & talis, quod verisimile sit uxorem ex eo non potuisse concipere, ut optimè tradit contra Paul. Paris, Jacobus Menoch.

noch. de arbit. Iud. lib. 2. cent. 1. casu 89. Licet enim leges nostræ credant sexagenarium ad generandum minus idoneum esse, ut constat ex lege Papia, cuius meminit Imperator in l. penult. C. de nup. & patet in l. si pater, §. ult. ff. de adopt. & ideo eam ætatem defectam vocet Ulpianus, quasi viribus * carentem, l. arboribus §. de illo, ff. de usufructu, & l. 3. §. ignoscat, ff. ad Syllan. Et Valerius Maximus lib 2. cap. 1. defunctam virium cursu ætatem; tamen sæpè compertum est, & quotidie experimur sæpè viros idoneos fuisse & esse ad generandum, & ex honestissimis uxoribus liberos suscepisse, quibus certe atrox inferretur injuria, si quis ob solam ætatem mariti dicere vellet tales esse adulterinos, quales esse deberent, stante opinione Parisii, cons. 29. lib. 2. In quo tamen is non dicisive loquitur, sed tantum disputative. Siquidem eo casu ejus consilii aderant diversæ aliæ circumstantiæ, præter senilem ætatem, in quibus se principaliter fundat.

Nec contra faciunt verba Pauli & aliorum, qui hanc ætatem *infirmam* vocant. Ex quibus inferri posset, eam à pari procedere cum infirmitate, sive adversa valetudine. Iuxta ea quæ tradunt Canonistæ in c. quoniam frequenter, §. 1. ut lite non contestat. & ea quæ latè tradit P. Paris. d. cons. 29. num. 67. & seq. cum ea verba longè alium habeant intellectum, ut ex eodem textu apparet. In quo Paulus non solum Seniorum, sed etiam Puero-
rum ætatem *infirmam* appellat. Nec solum Paulus, sed etiam Ulpianus in fragmentis. tit. 11. qui est de tutelis, ubi dicit : Impuberibus dari tutorem ob ætatis infirmitatem, foeminis autem tam puberibus, quam impuberibus, propter sextus imbecillitatem, infirmitatem, & forensium rerum ignorantiam. Quæ verba non possunt * intelligi de adversa valetudine, sive corporis infirmitate, sed sic accipienda sunt, ut infantis ætas, ideo *infirmæ* dicitur, quod ejus nullus sit sensus, id est, nulla ratio, nullum judicium, lubricum, fragile & infirmum ejus ætatis consilium,

CAP. VI. TUTELE. QUO JURE. INTROD. 113

lium multorum insidiis & captionibus expositum, *l. 1. ff. de minorib.* cujus legis mentionem fecimus in principio hujus capituli, & ideo tutoris auctoritate suppleri debeat, ut dicit Paulus in *l. quamvis, ff. de acquir. poss.* ita pariter senilis ætas, cujus ætatis imbecillitas naturæ præsidii destituta, extrariis rebus fulcienda est, ut rectè dicebat Diogenes Cynicus, contemptor humanarum divitiarum: & hoc sensu sæpè juris nostri auctores meminerunt.

C A P. VI.

Tutela quo jure introducta sit, breviter, sed concinnè agitur.

S U M M A R I A.

- 1 Origine cujusque rei spectanda.
- 2 Verba definitionis, Jure civili data atque permixta, exponuntur, nu. 20.
- 3 Jus Civile quid propriè dicatur.
- 4 Auctoris opinio de jure Tutela.
- 5 Tutelare jussisse antiquissimum.
- 6 Lycurgus Legislator Lacedæmoniorum quo tempore vixerit.
- 7 Lycurgus tutor Charilli fratris filij.
- 8 Pupillorum Regum tutores apud Lacedæmonios ædixot vocati.
- 9 Solon Legislator Atheniensium, quo tempore floruerit.
- 10 Tutores pupillorum apud Athenienses, qui erant.
- 11 Charondas Thuriorum antiquus Legislator, & quo tempore vixerit.
- 12 Plato gravissimus, & in sanciendo legibus nulli Ethnicorum secundus, & quando floruerit.
- 13 Lex Platonis de pupillorum tutela & pœna non petentium tutores.
- 14 Lege 12. Tabellarum multa piè ac sanctè statuta de tutoribus.
- 15 Munus prudentum in quo consistebat.

16 Iustutelare ex vetustissimo Græcorum jure descendisse.

17 Romani multa mutuaverunt à Græcis.

18 Civitates Athenarum & Lacedæmoniorum totius Græciæ oculi.

19 Tutela equitati naturali conveniens.

21 Romani lingue suæ valde zelotypi.

22 Declaratur lex decreta, ff. de re jud.

23 Legata, Testamenta, Tutela, & Libertates, quæ lingua relinqui, scribi, & dari debuerint.

1 **N**on videtur ab instituto nostro alienum, ut exponamus quo jure Tutela fuerit *introduc̃ta: Origō enim cuiusque rei potissimum spectanda est, leg. prima. ff. de origine juris, notant interpretes, in l. 1. ff. de contrahen. empt. & in §. & non ineleganter, Instit. de jure naturali. Et ait *hic Textus, Iure civili data & permissa. Quæ verba videntur demonstrare Tutelam esse juris civilis, l. 1. ff. de tutelis. An ergo ex *prudentum interpretatione Tutelæ descenderunt? Quod videtur, cum ea proprio & speciali nomine Ius civile dicatur, l. 2. §. his legib. ff. de orig. jur. Paul. in Sent. lib. 4. tit. fæmina, ibi, jure civili, id est Voconia rogatione videtur effectum. Cæterum lex 12. Tab. nulla discretionē sexus cognatos admisit, & verba simpliciter prolata ad specialem significationem referre solent. Nos verò in *contrariam sententiam deducunt validiores rationes. Cum 5 inveniamus Tutelare *jus in usu fuisse 140. ferè annis 6 ante urbem conditam, videlicet Lycurgum *nobilem Spartiatum Polydectæ filium & Lacedæmoniorum legislatores, (qui circa id tempus vixit) illud regnum administrasse tutorio nomine, 18. ferè annis, donec Charillus *eius fratris filius posthumus regno maturus esset, ut tradit Plutarchus, in vita ejusdem Lycurgi. Nec 8 solum apud Lacedæmonios (apud quos *pupillorum Regum Tutores vocabantur *οὐδῖνοι*) id receptum fuit, sed & apud Athenienses, quib. Solon *unus è septem 9 sapientibus, & Legum scriptor solus *leges dedit, & 10 floruit.

floruit tempore Tarquinii Prisci, si credimus A. Gell;
lib. 17. c. 21. Vel potius si fidem habemus Ciceroni ad
 Brutum, siue de claris Oratoribus; tempore Servii. Et
 inter alias hanc esse de Tutelis: *Quod Tutores pupillorum*
essent & proximi consanguinei, non tamen illi ad quos post mor-
tem pupilli redundarent, ne qua fraus; neve quis dolus com-
positus pupillis exitio forent: referente Alexandro Nea-
 politano, *Genial. dier. lib. 6. cap. 10:* quem secutus est
 Charondas * Thuriorum antiquus Legislator; qui 11
 non multis annis ante Decem-viros vixit; qui Tute-
 lam ita dividebat, ut agnatis proximis bonorum cu-
 ram, cognatis verò aliis educationem committeret, si
 credimus Diodoro, *lib. 12.* Sed nec Plato * legum pe- 12
 ritissimus, omnium gravissimus, & in sanciendo legib:
 nulli Ethnicorum secundus (vel Cicerone teste; qui
 non multis annis post Decem-viros floruit; si credi-
 mus Athenæo, *lib. 5. cap. 12.* Alexand. Neapolitan. *lib. 6.*
cap. 5.) pupillorum curam neglexit. Voluit * enim, 13
 quod si orphanorum Tutor obiisset, ut Cognati & Af-
 fines ex utriusque parentibus, vel ad Consobrinos &
 Patruales, qui præsentibus essent, alium intra decem dies
 constitui curarent; alioqui drachma singuli singulis
 diebus mulctarentur, ut patet ejus *lib. 6. de legib.* Hoc
 amplius & Decem-viri in suis 12. tabulis, in hac eadem
 materia, multa piè * ac sanctè statuerunt; non solum 14
 de testamentariis, ut in *leg. prima; & l. Tutor incertus, ff.*
de testam. tut. sed etiam legitimis; *l. tres Tutelas, ff. de cap.*
minut. l. 1. ff. de legit. tut. & suspectis, l. tres Tutores, ff. de ad-
ministr. tut. l. 1. ff. de suspect. tut. & sparsim in infinitis alijs lo-
cis juris nostri. Quare dicendum est, jus * tutelare non 15
 ex interpretatione Prudentum (quorum munus con-
 sistebat in jure interpretando; non in introducendis
 novis formis) sed ex vetustissimo * Græcorum jure de- 16
 scendisse, & Romanos illud, ut pleraque alia, ad suam
 Rempublicam * inde traxisse. Quæ causa est, quod Ju-
 stinianus Imperator, in d. 9. & non ineliganter, *Inst. de jure*

- 18 *naturali* originem juris civilis repetit & dicit, * fluxisse ab institutis duarum civitatum scilicet Athenarum & Lacedæmoniorum, duobus totius Græciæ oculis, ita enim eas appellat Justinus *lib. 5.* & Leptines apud Aristot. *l. 3. Rhetoric. c. 10.* Id si verū est (ut certe est) nemo dubitare debet originem tutelarum ex jure naturali, sive gentium descendere, cum etiā disertè scribat Vlpian. *in l. 1. ff. de minorib.* Præto rem naturalem * equitatem secutum, suscepisse tutelam minorum & opitulatum fragili, infirmoque hujus ætatis consilio, quod multorum insidiis & captionibus est expositum. Cui consentaneum est, quod scribit Imperator, *in §. penult. de Attiliano tut.* & ibi Portius, naturali juri conveniens esse, ut is, qui perfectæ ætatis non sit, alterius, scilicet prudentioris, tutela regatur. Par enim est sapientiores opitulari imperitioribus, præcipuè ætati imbecilliori, cujus etiam hostes misereri solent: eoq; diligentius, quo magis insidiis & captionibus est exposita, dict. *leg. 1.* non sine magno reipublicæ periculo. Siquidem ejus spes est in recta institutione juventutis, atq; is est naturæ cujusdam melioris instinctus, ut propensiores simus in eos tuendos, qui nondum per ætatem in sese tueri possunt. Neq; his adversum est, quod *in d. l. ff. de tut.* & *in §. 1. eod. tit. Instit.* dicitur, tutelā jure * civili datam ac permissam esse. Quia hoc ad formam à juris nostri auctoribus excogitatam referendum est, veluti ne quis peregrinus civis Romani tutor sit, ut certæ tutelæ sint legitimæ, fiduciariæ, quasi legitimæ, Attilianæ; ut unius auctoritas satis sit, vel nō sit: quomodo aliqui se excusare possint à tutela, & qui, quomodo suspecti accusandi & removendi sint: capitis minutione nonnullæ pereant, nonnullæ verò amittantur. Hæc inquam omnia, & alia sexcenta, Romanorum Juris inventa esse constat. Nam quoties actibus Juris gentium, vel naturalibus, aliquid jus civile addit, eorum causam & originem non mutat, sed tantum facit

facit, ut ob formæ vel solemnium adjectionem de jure civili censeantur, ut dicit Vlpian. *in l. jus civile. ff. de justit. & jure*. Sed dicet quispiam, tutelam juris civilis esse, non autem Jurisgentium, quia ea quæ sunt Jurisgentium, quounq; sermone, sive Latino sive Græco, fieri possunt, auctor Vlpian. *in l. an inutilis, in fine, ff. de acceptital. ibi: quia hoc jure utimur, ut Jurisgentiū si. acceptilatio, & ideo puto, & Græcè acceptum fieri posse, dummodo sic fiat, ut latinis verbis solet*. Contra atq; ea quæ solennis & legitimi & Quiritium proprii juris sunt, quæ Latina duntaxat lingua olim utiliter explicabantur. Cum enim Romani linguæ * suæ valde zelotypi essent, & 21 ejus propagandæ desiderio flagrarent, partim ut ejus honos per omnes gentes venerabilius diffunderetur, partim etiam, ne ulla re Toga Pallio subjiceretur, statuerunt ut à Magistratibus suis, vel in ipsa etiam Græcia non nisi Latinè responsa darentur, & ejus sermonis imperiti albo judicum eraderentur, ut in Claudio refert Sueton *c. 16. & Dion. l. 58*. Atq; ideo Tripho-
 nius *in l. decreta, ff. de re judic.* respondit, ea à Prætoribus * Latinè interponi debere. Legata quoq; Latinè 22 tantū relinqui potuisse Vlpian⁹ auctor est *in fragmentis, tit. de fideicommissis, tit. 25*. Eademq; lingua tantum testamenta scribi, tutelas * & libertates directo dari 23 potuisse certum est. Vnde non immerito fuit dubitatum *in l. qui testamento, §. & reteres, ff. de testam.* an testes ad testamentum adhibiti Latinè scire deberent, quod tamen Imperatores Arcadius & Honorius, & immediate post, Theodosius junior solus *sua Novella, de testamentis tit. 7. §. ult.* & post idem cum Valentiniano emendarunt, ac translato Constantinopolim Imperio, ubi Græca lingua vernacula erat, & decreta Græcè pronuntiari, testamenta scribi: legata, libertates, tutelas directo Græcè dari permiserunt, *l. judices. C. de sent. & interlocut. omnium judic. l. hac consultissima, §. fin. C. de testam. l. ult. C. de testamen. tutela, l. directas, C. de Manu-*

miss. testam. In quibus etiam legibus, scilicet penultima & ultim. Latina verba, legitima verba, ideo appellantur, & Græcis opponuntur.

CAP. VII.

De divisione Tutelæ,

SUMMARIA.

- 1 Tutelarum divisio.
- 2 Testamentarius Tutor quis dicatur, & quomodo instrumentum testamentariae tutelæ concipiatur remissive.
- 3 Testamentarius Tutor ab Ulpiano Dativus nuncupatus.
- 4 Verba legis 12. Tabularum, utilegassit super pecunia, tutelave rei suæ, ita jus esto.
- 5 Filiusfamilias testamentum facere non potest.
- 6 Testamentarios tutores quadruplicis generis esse.
- 7 Tutor generaliter datus, censetur datus omnibus bonis ubicunque sitis.
- 8 Tutor principaliter Personæ, & secundo Rebus, datur.
- 9 Glossa reprobatur in l. non solum, §. qui testamento, ff. de excusat. tut.
- 10 Tutores certis rebus dati qui censeantur.
- 11 Pater testamento suo declarans quis Tutorum tutelam geret, ejus declarationi standum esse.
- 12 Honorarii tutores cur ita appellentur.
- 13 Honorarius titulus dicitur sine administratione.
- 14 Honorarii tutores licet non administrent, æquè tamen tenentur, excussis prius facultatibus ejus, qui gessit.
- 15 Lex est Africana, ergo difficilis.
- 16 Azo maxima & receptissima auctoritatis doctor.
- 17 Accursius Azonis discipulus.
- 18 Tutores notitiæ causa dati qui dicantur.
- 19 Liberti solent notitiæ causa tutores dari.
- 20 Tutor datus causa notitiæ ita tenetur ut alius.
- 21 Solutionem fieri tutori notitiæ causa.

- 22 Legitimus tutor quis dicatur, & quomodo instrumentum legitima tutela concipiatur remissive.
- 23 Auctores juris nostri facientes mentionem Legis absolute, intelligunt de lege 12. tabularum
- 24 Legitima hereditas.
- 25 Legitimi heredes.
- 26 Legitimi curatores.
- 27 Attiliani & Iuliani Dativi appellantur tutores.
- 28 Administratio licet fuerit per Iudicem decreta, legitimi tutores adhuc dicuntur.
- 29 Legitimos tutores nemo dat, sed Lex facit.
- 30 Testator an possit privare matrem legitima tutela.
- 31 Legitimorum tutorum duæ species jure veteri cognita.
- 32 Quintus Mutius Scævola Pontifex Maximus, Præceptor Marci Tullij Ciceronis, & Aquilij Galli.
- 33 Gallus Aquilius in jure civili regulas generales constituit.
- 34 Fœminæ cur prohibita esse tutrices.
- 35 Tutela est virile officium.
- 36 Legitima patronorum tutela.
- 37 Fœminæ non defertur legitima patronorum tutela.
- 38 Senatusconsultum Rubrianum quo tempore factum.
- 39 Tutela fiduciaria.
- 40 Fœminæ olim à Principe impetrare potuit, ut tutrix esset.
- 41 Mater & avia tutrices esse possunt filiorum suorum.
- 42 Tutela matris, & avia legitima dicitur.
- 43 Tutela matris & avia nonnunquam extraordinaria, irregularis, sæpè etiam anomala vocatur.
- 44 Tutela matris & avia permissiva tutela vocatur.
- 45 Tutela matris & avia legitima voluntaria appellatur.
- 46 Fœminarum tutela quæ fuerit apud Græcos.
- 47 Prisci Romani fœminis tam impuberibus quam puberibus Tutores dare solent.
- 48 Cessicus tutor.

49 *Cessita tutela.*

50 *Attilianus Tutor.*

51 *Prætorianus Tutor.*

52 *Mulier in multis locis contrahere nequit sine consensu Manualdi.*

53 *Mulieres apud nos in iudicio nihil agere possunt sine tutore electo,*

54 *Dativi tutores.*

55 *Dativus tutor simpliciter datus censetur datis omnibus bonis.*

56 *Magis communis opinio.*

57 *Generi per speciem derogari.*

Superiori capite tutelæ definitionem adduximus, & ejus verba satis superq; explicavimus; nunc deinceps divisionem transgrediamur, nec enim omnium eadem est natura. Et primum quidem summa, prima sive præcipua earum divisio hæc est: Quod sit
 1 *Testamentaria, vel Legitima vel Dativa.* Unde Testamentarii, Legitimi, & Dativi tutores descendunt. Testa-
 2 *mentarius sive * testamento datus dicitur, qui testamento justo, sive jure datus est, vel etiam si codicillis testamento confirmatis scriptus, leg. testamento datos, ff. de testament. tut. leg. secunda, Cod. eodem titul.* Cujus testamentariæ tutelæ instrumentum quomodo concipiatur, tradit Speculator, *tit. de tutore, num. 3. rubric. 3. de testam. tutel.* quem tutorem Ulpianus in fragmen-
 3 *tit. de tutel. 2. Dativum * appellat, quod is nominatim testamento datus lege 12. tabularum confirmatur, his verbis; Uti legasset super pecunia, tutelave rei sue, ita jus esto.*
 4 *Quam ita integriorem * legimus auctore Cornificio, lib. 1, ad Heren, Paterfamilias uti legasset. Rectè paterfa-*
 5 *miliæ, quia filiusfamilias testamentum * facere non potest, etiamsi hoc velit pater, sive consentiat, l. qui in potestate, ff. de testam. & Instit. quib. permis. est fac. testament. in prim.* Quod tamen eo loco ab Ulpiano minus propriè dictum est. Licet enim Testamentarii, Attilia-
 ni,

ni, Iuliani, datione tutores fiant, nullo tamen loca **Dati**vi appellantur, sed hi propriè, qui neque lege, neque testamento instituti, sed à magistratu dati sunt; & ideo **Dativi & testamentarii** separantur à Iurisconsulto Modestino, ut in *l. dativus*, ff. *rem papilli salvam fore*. Pari modo à Testamentariis, & Legitimis à Iustiniano, in *l. generaliter*, C. de Episcop. & Cler. *l. ultim.* C. de legat. tut. Sunt autem hi Testamentarii tutores * quadruplicis generis. **6** Quidam simpliciter dantur, id est, generaliter, & ut Græci dicunt, ἀπαρτί, quia non exprimitur, pluribus datis, quorum quisque bonorum administrationem habebit, quis Italicarum, vel Provincialium, Africanarum vel Syriacarum rerum, vel similium, quo casu hi * cen- **7** sentur dati omnibus bonis, ubicunque sitis, §. *datus*, Instit. de excusat. tut. *l. propter litem*, §. *licet*, ff. de excusat. tut. *l. 2. eodem*. Cujus ea est ratio, quod tutor personæ datur principaliter, & secundariò * rebus, ut suprà di- **8** ximus, & tradit Marianus Socinus *consil. 148. nu. 2. lib. 2.* Neque solum rebus præsentibus, sed etiam futuris, si quod postea augmentum accesserit, *l. quoties*, §. *pe. contrarium*, ff. de administrat. tut. Quod eadem ratione omnes ad Dativos extendunt, Alexand. *consil. 128. num. 4. lib. 1.* Castrens. *cons. 413. n. 1. v. 1. in fin. & v. 3. in fin. lib. 3.* & novissimè Andr. Tiraq. de Primogen. *quest. 46. nu. 20. 26. 28.* contra * glossam in *l. non solum*, §. *qui testamento*, **9** ff. de excusat. tut. Nisi tamen de tutore provisum sit, quo ad bona, extra territorium sita, quo casu sequens datio, etiam simplex ad ea bona se non extendit, per *l. si tamen*, & quæ ibi notantur, de testam. tutel. & pupillo, ff. de tut. curat. datis ab his.

Quæ cùm ita sint, facile intelligimus, alterius generis esse eos, qui certis * rebus dantur, puta universitati, **10** ut rebus Italicis, vel provincialibus, vel similibus, quod ferè fit, quando amplum & diffusum est patrimonium, in diversis provinciis situm. Idque ne detur simpliciter, datur occasio sese excusandi, ne ultra centesimum

lapidem tutelam gerat, nisi in eadem provincia patrimonium pupilli sit, quo casu rebus provincialibus à præsidibus earum, alij tutores earum rerum in provincia dari solebant, ut apparet ex Marciano, in *l. propter litem, §. licet, & §. seq. ff. de excusat. tut.*

- Aliquando etiam parens, vel pater, qui in potestate habet, testamento suo declarat, quis tutorum tutelam gerat: cujus declarationi, sive destinationi Prætor merito stari debere putat, qui eosdem propterea ita confirmat, atque ita cæteri non administrabunt, sed ille tantum, quem parens destinavit, nisi tamen justa causa Prætorem moveat, qui nonnunquam ab eo, quem pater delegavit, recedere potest: ut puta, si
- 11 pater minus * penso cōsilio hoc fecit, fortè minor viginti quinque annis: vel eo tempore fecit, quo tutor istæ bonæ vitæ, vel frugi videbatur: deinde postea idem cœpit malè conversari, ignorante testatore, vel si contemplatione facultatum ejus res ei commissa est; quibus postea exutus est: atque ideo etiam sæpè uni à patre dato, alij curatores adjunguntur, non servata patris voluntate. Sin autem Prætor simpliciter patris voluntatem sequitur, quod semper fere facit, ne tutela per multos spargatur, sed per unum solum facilius administretur: eo casu is solus, quem pater destinavit, administrat, actiones exercet & excipit: cæteri se non
- 12 immiscent, sed erunt hi, quos * vulgo *Honorarios* appellamus, *l. si plures 1. ff. de admi. tut. l. 3. §. sed et si quidem, ff. judic. solvi.* Qui ita appellati sunt, quod sine administratione tutores sunt. Eodem sensu quo honorarius * titulus dicitur sine administratione, *l. ad similitudinem, C. de Episcop. & Cleric. & l. ult. C. ubi Senat. vel. clarissimi.* qui licet non administrent, sibi blandiri non debent, quasi omnino non tenerentur, cum ad eos periculum æquè redundet. Constat enim eos, excussis prius facultatibus ejus, qui gessit, cōveniri posse. Dati
- 14 enim * sunt, quasi observatores actus ejus & custodes, impu-

imputaturque illis, cur, si quando eū malè versari videbant, eum suspectum non fecerint, rationes ab eo assidue non exegerint, & sollicitè omnia curaverint, quæ concernunt pupillorum utilitatem, *d. l. si plures. 1. ff. de admin. tut. l. si quis tutor, §. 2. ff. de ritu nupt. l. quod si forte, §. 1. ff. de solut.* Quod tamen non est accipiendum de eo, quem voluit pater rationes accipere à cæteris tutoribus, quib⁹ negotia gerenda mandavit, nec enim is honoris causa datus videtur, ut dicit Papinianus in *l. jure nostro, §. 1. ff. de test. tut.* Quæ ratio est, quod nec horum filii pupillam possunt ducere uxore, *d. l. si quis tutor*, nec etiam pupillus eo auctore possit vendere & tradere: quia requiritur auctoritas gerentis, *l. et si pluribus, ff. de author. tut. l. 3. §. sed et si quidem, ff. judicatum solvi. Decius. cons. 47. nu. 2. & communem esse dicit. Curt. Junior. cons. 29. n. 6.* Verum adversus ea videtur esse subtilis lex Africani (ut ejus ferè sunt omnes) usq; adeo ut in proverbium abierit, *Lex est* Africani, ergo difficilis*) qui 15 in *l. pupillis, ff. de acq. hered.* pupillum etiam eo auctore, qui tutelam non gerat, hereditatem adeundo obligari dicit. Et pariter Vlp. in *l. quod si forte, §. 1. ff. de solut.* dicit, tutori etiam Honorio rectè solvi, quem obicem ut tollant interpretes se mirè torquēt. Nam Azo, suo * tempore maximæ & receptissimæ auctoritatis Do- 16 ctor, dicit in *d. l. et si plurib. de auctorit. tut.* introductam * à Prætoře fuisse eam administrationem tutori, cujus 17 auctoritas ibi negatur sufficere, quem sequitur ejus discipulus Accursius, *ibi in gloss. in verb. concessa non est*, & Bart. quoq; eodem loco, ad quos brevitatis causa lectorem relegam⁹. Sæpè etiā parens liberis* suis plu- 18 res dat tutores, quos tamen omnes administrare non vult, sed unū tamē quē nominat, quib. alios eodē test. adjicit notitię causa, quia diu in familia versati, cognititas atq; perspectas pupilli facultates haberēt: qui propterea olim dabantur inter alios testam. ut alios con- tutores suos, & maximè gerentē, instruerēt earū rerū

- 19 notitia. Et ideo plerumque † tales erant liberti *l. quaro, §, idem Paulus, ff. de testamen. tutel. l. 1. §. si pupillis, ff. de tutel. & rat. distrab. l. 1. Cod. de peric. tut. l. quod si forte, §. sunt quidam, ff. de solut.* qui si sese exhibere non possent, poterant alii tutores certam summam alimentorum loco statuere, quod non solum in testamento, sed & ex inquisitione datos procedere receptum est, *d. l. 1. §. si pupillis, ff. de tut. & rat. distrab.* Nec id quidem abs re. Nam & hi licet aliquando soli non gererent aut administrarent tutelam propter tenuitatem sui patrimonii, nisi
- 20 pater hoc voluisset, tamen perinde in † omnibus & administrationis & accessionis jure conveniri poterunt atque cæteri tutores, qui eodem testamento dati essent, *l. quaro, §. 1. de testamen. tutel.* sive ea quæ scire debebant, ex utilitate eorum tutores vel curatores dissimulassent, sive fraudem aliquam adhibuissent, vel cum aliis participassent, aut cum suspectos facere deberent, vel in officio muneris, vel debito obsequio cessassent, *d. l. 1. C. de pericul. tut.* Cui ob id licet ad instruendum tantum
- 21 dato, quia tamen tutor est, & æquè obligatur † cum aliis, rectè solvitur, nisi prohibitum fuerit ei solvi, *d. l. quod si forte, §. 1. ff. de solut.* cujus rei rationem supra explicavimus.
- 22 Legitimus autem † tutor dicitur, cui tutela à lege est delata: cujus legitimæ tutelæ instrumentum, qua forma concipiatur, tradit Speculator *tit. de tutore, Rubrica, de legitimo tutore, num. 2.* Legem autem excellentiæ sive eminentiæ causâ, Legem 12. Tabularum intelligimus, ut sæpè aliàs juris nostri auctores faciunt, cum
- 23 absolutè † Legem dicunt, ut in *l. 3. ff. de usurpat. & usucap. l. intra dies, ff. de re jud. l. obvenire, ff. de verb. signific. & in aliis infinitis legibus.* Quo sensu & modo etiam le-
- 24 gitima † hereditas, legitimi heredes & legitimi † curatores
- 25 dicuntur ab Ulpiano in *Fragmentis, tit. 12.* Et licet Atti-
- 26 lianis & † Iulianis, etiam ex novis legibus tutela deferatur, hi tamen legitimorum nomine non intelligun-
- tur,

tur, l. tutelas, de capit minut. sed proprie *Dativi* appellantur, ut infra latius dicemus. Qui quidem legitimi tale
 * nomen retinent, licet administratio eis per judicem 27
 fuerit decreta, secundum * Philippum Cornæum, *cons.* 28
 282. præmittendum est, *vers.* item neque, lib. 3. unde quoque
 dicimus, *legitimum tutorem* * *neminem dare seu constituere*, 29
sed eum legem facere, l. legitimos. ff. de legit. tutel. Alex. *cons.*
 161 nu. 7. lib. 5. qui eam etiam ob causam tutores legi-
 timos vocat *invitos*, post Cynum, & Ioannem Andreæ,
 sequitur Philippus Cornæus *consil.* 164. num. 23. lib. 4.
 Et ideo testator non posset privare matrem legitima
 tutela filii, nisi indirectè providendo pupillo de tutore
 testamentario. Et est ratio, quia testator * legitimam 30
 tutelam non dat, ergo nec adimere potest, ut optime
 Baldus, *cons.* 308. nu. 2.

Sunt autem legitimorum * duæ species veteri jure; 1
 cognitæ; quarum primaria est & vetustior *Agnatorum*.
 Siquidem Lex 12. tabularum, patrefamilias ab intesta-
 to mortuo, cui suus hæres non extaret, agnatum pro-
 ximum familiam habere voluit, id est, defuncti hæ-
 reditatem detulit. Et quia naturaliter æquum vide-
 batur, ut eum, qui speraret commodum successionis,
 etiam onus tutelæ sequeretur: eadem lege (ut inquit
 Ulpianus noster) summa providentia statutum fuit, ut
 quo hæreditas, eo etiam tutela rediret; &, ut Ulpianus
 dicit, per consequentias hæreditatum, l. 1. & 3. de le-
 git. tutel. Idque nulla admissa sexus differentia. Cujus
 postea videntur prudentes primi rationem habuisse,
 ut patet ex l. quo tutela, ff. de reg. juris. quæ desumpta est
 ex libro singulari ὁρῶν Q. Mutii Scævola Pontificis
 Maximi, & Præceptoris M. Tullii * Ciceronis, & Galli 32
 Aquilii, qui primum jus civile constituit generatim, si-
 ve per generales regulas, quod ante eum nemo * fece- 33
 rat, teste Pomponio in l. 2. §. post hos Quintus, ff. de orig.
 juris, cujus tempore id ita definitum fuisse verisimile
 est, cum antea fœminis omnino adempta non fuisset
 ad-

- administratio tutelæ, sed primus ille inter omnes hanc
 sexus differentiam constituisse inveniatur, & genera-
 lem regulam ex ipsis naturæ præcordiis depromptam
 restrinxisse, ut eo rediret tutela, quo hereditas perve-
 niret, nisi cum fœminæ heredes intercederent, *d. l. quo
 tutela*, quem deinde secuti sunt alii, ut Ulpianus *in d. l. 1.
 §. l.* & Hermogenianus *in l. agnato*, ff. *de legit. tut.* Alex.
 Imperator, *in l. C. quando mulier tutela officio*. Cujus
 rei optima ratio est: cum enim scirent prudentes tuto-
 ris officium esse, res pupillares diligenter administrare,
 eaque in re opus esse, non solum consilio & prudentiâ;
 34 pariter & in exigendis debitoribus, * actionib. exer-
 cendis & excipiendis, prædiis idoneis comparandis, vel
 pecunia bene collocanda, multum periculi versari; mu-
 lieres aut ad hoc minus esse idoneas propter sexus infir-
 mitatē, forensium rerum ignorantiam, earumque con-
 ditionu mnaturæ & verecundiæ stolam non permittere;
 ut in foro, judiciis, aut etiam in publico in contumeliam
 matronalis pudoris sæpè conspicerentur, vel conven-
 tibus virorum interesse cogerentur, sed potius esse &
 è republica, ut sese domi continerent, rei familiari ope-
 ram darent, atque ibi philosopharentur. Rectè, justè,
 atque sanctè, iis omnem tutelæ administrationem ad-
 emerunt, manente nihilominus apud eas hæreditate,
 §. *finali*, *Instit. de legit. patr. tut.* & ob eam causam dictæ
 35 regulæ derogarunt, ac generaliter statuerunt * tute-
 lam esse virile officium, *l. si. ff. de tutel. d. l. 1. C. quando mu-
 lier tut. off.* De qua infra latius dicemus.
- 36 Altera species * est patronorum legitima tutela, Li-
 bertorum & Libertarum, quæ & ipsa *legitima* vocatur;
 non, quia nominatim in lege de hac tutela cavetur, sed
 quia per interpretationem perinde accepta est, atque
 si verbis legis introducta esset (ex legibus enim est, tam
 quod ex verbis, quam quod ex sententiis legum profici-
 scitur) Nam eo ipso quod hæreditatem Libertorum,
 Libertarumque, si intestati decessissent, ad Patronos,
 liberósyæ

liberóſve eorum pertinere voluerunt; eadem ratione voluerunt etiam, horum tutelas ad ipſos, eorúmve liberos pertinere; cum agnatos non habeat libertus: nec ſit in poteſtate patris, à quo teſtamentarium tutorem accipere poſſet. *Inſtitut. de legit. patr. tutel. l. nominis, §. i. ff. de verb. ſign.* quam tutelam habent patroni, & eorum liberi, ſi plures ſunt, ſive ſponte, ſive compulſi ex cauſa fideicommiſſi manumiferint, vel etiam ſi hac lege emerint ut manumitterent, ſed in ea concurrentibus plurium patronorum filio & nepote, filius præfertur nepoti, qui etiam remoto, vel fortè excuſato filio non ſuccedit, ſed alius à Iudice datur: *l. tutela legitima, §. ſi duo, & §. ſed eſſi, & §. proinde, ff. de legit. tut.* Verum hæc tutela nunquam * deferitur fœminæ, ut nec agnatorum 37 legitima, *d. §. ſi duo, & l. i. §. i. eod. tit.* Neq; etiam deferitur patrono, quando quis pronuntiatus eſt liber ex SC Rubriano, factò * temporibus Trajani, Rubrio Gallo, & 38 Cælio Hiſpa. conſulibus. Quo caſu non habet tutorem eum, qui rogatus eſt, ſed Orcinus libertus effectus ad familiam teſtatoris pertinebit, in qua ſpecie incipit tutela ad liberos patroni primos pertinere, quæ ad patronos non pertinuit, *l. i. §. interdum, l. tutela, §. plane, ff. de legit. tut. l. cum viro, §. ſubventum, ff. de fideicom. libert.*

Hujus patroni tutelæ exemplo recepta eſt & alia tutela. Si enim parens filium aut filiam, nepotem, aut neptem ex filio, & deinceps inpuberes, quos in poteſtate habet, emancipaſſet, vicem legitimi tutoris † ſuſtinebat, 36 id eſt fiduciarius tutor erat tantum, ideo quia non ex lege 12. Tabularum, ſed magis ex jure prætorio deſcenderet, & eam eſſe communem dicit Portius, *hic n. i.* Si tamen eos emancipaſſet contracta fiducia, id eſt reſervato ſibi jure ſuccedendi, jure civili ſuccedere potuit, & ita tutor fieri. Sed cum hodie ex nova Juſtiniani conſtitutione ſemper intelligatur contracta fiducia emancipare, ſine ullo dubio legitimus dici debet, *l. final. C. de emancip. lib. §. ſin. Inſtit. de legit. agnat. ſucceſſ.*

Eſt

Est & alia tutela legitima veteribus incognita, & jure novo introducta, quæ *Fiduciaria* vocatur, de qua Alexander ab Alexandro, *lib. 6. Genialium dierum, cap. 10.* Nam si pater filium, nepotem vel neptem emancipavit, eo defuncto si liberi perfectæ ætatis existant, fiduciarii tutores fratris vel sororis efficiuntur, & parentum loco succedunt, non ex *l. 12. tabularum*, vel ejus interpretatione, vel etiam ratione, quia eo jure non vocabatur ad hæreditatem, sed propter charitatem sanguinis, cum ejus amor nulli alteri æquandus est, cujus tutela, quia lex de eo multum confidit, ob id *Fiduciaria* dicta est, quæ multo magis hodie *legitima tutela* dici debet, cum nova lex fratrem ad successionem fratris emancipati vocet: & e contra lege *12. Tabularum, l. Nescennius, l. fratres, C. de legit. tut.* Quod tamen intelligendum est de liberis virilis sexus tantum, *Instit. eod. §. quo defuncto*, & majoribus viginti quinque annis, auctore Modestino, *in l. quo defuncto, ff. de legit. tut.* quod postea nova constitutione generaliter statuit, & locum habere voluit in omni tutore & curatore Iustinianus *in l. ultim. C. de legit. tut. & Instit. de fiduc. tutel. in fine.*

Hac eadem ratione fiduciæ & amoris motus Imperator Iustinianus (licet jure veteri mulieres † ad tutelas & curas non admitterentur, ob sexus fragilitatem, & alias causas, supra à nobis adductas, nisi tamen hoc à Principe specialiter impetrassent, *ut in l. fin. ff. de tutel.*)
 † statuit generaliter novissimo jure Authen. † ut mater & avia ad tutelam filiorum suorum vel nepotum, accedere possent de jure communi, absque impetratione Principali, etiam legitimis aliis extantibus, *in authentica, & avia, C. quando mulier tut. offic. §. quia vero, in authentica, ut sine prohibet. mat. debit. l. matres, C. qui pet. tuto-*
 24 *res*, quæ ob id † merito etiam legitima dici potest, Decius *in cap. ex parte, 2. num. 6: de appellat.* A cujus tamen regulari natura ea in aliquibus differt, & ideo nonnunquam
 43 quam *extraordinaria* vel *irregularis*, sæpe etiam *anomala* vocatur

vocatur à Dd. nostris, ut à Castrenf. in l. omnem, Cod. ad Tertul. Nam etsi eo statuto propter agnatos successione excludatur, non tamen à tutela excluditur, cum in eis locum non habeat Regula; Quò tutela redit, eò & hereditas pervenit, sed ordine successionis non servato ad tutelam admittuntur, ut notat Salic. in d. auth. Matri & avia, q. 9. Imbert. in Enchir. verb. tutela, Dec. in l. 2. nu. 19. ff. de reg. jur. idem conf. 16. nu. 2: quo loco alteram tradit differentiam, dicens, legitimas tutelas regulariter esse & necessarias, sive justas, ad quas suscipiendas agnati vel cognati cogi possunt. Cæterum matris & avia tutelam non esse talem, sed tantum permissam, cum eis non jubeatur, sed tantum permittitur, ut in auth. ut liceat matri & avia, ibi: secundum ordinem graduum tutelam subire permittimus, & in auth. Matri & avia: ibi, subire permittimus, C. quando mul. tutel. offic. quare eam * legitimam voluntariam dici tradit Decius d. c. ex parte, n. 6. de appell.

Promenda denique est ex antiquitate fœminarum legitima tutela, nam antiquis Græcis jus fuit, ut mulieribus tutores darent, sine quorum arbitrio & auctoritate nihil agere possent, ut videre licet ex Cicer. in Orat. pro L. Flacco & Demosth. in orat. adversus Neæram, quam tutelam postea Romani, ut pleraque alia, ad suam Rempublicam transtulerunt. Apud quos fuit hoc in more priscis temporibus positum, ut tutores constituerentur tam masculis quam fœminis. Masculis quidem impuberibus duntaxat, propter ætatis infirmitatem: Fœminis autem * tam impuberibus, quam puberibus, & propter sexus infirmitatem, & propter forensium rerum ignorantiam, ut refert Ulpianus in Fragmen. tit. 11. de tutelis, & Sever. Boët. libr. 2. in Top. Cicer. dicens, eas antiquo jure perpetua tutela contineri. Quarum tutela tripartita fuisse videtur, scilicet Pupillaris, quæ durabat ad annum usque duodecimum, sub tutoribus vel testamento datis, vel legitimis, quibus pupillaribus annis finitis, si tutores testamento dati, vel legi-

legitimi onere tutelæ defungi vellent, poterant inju-
 re alteri ex agnatis, post eum proximo, tutelam cede-
 48 re: & is, cui tutela cedebatur, *Cessicus* * tutor dicebatur.
 Atque inde manat, *Cessa* vel *Cessitia* tutela, cujus me-
 49 minit Ulp. *d. tit. 11*. Quam *Cessitiam* * tutelam postea
 Divus Claudius Imperator sustulit, & fœminarum le-
 gitimas tutelâs sustinuit, id est (ut rectè interpretatur
Rævard. Varior. 1. c. 10.) distulit, & ultra pubertatis an-
 nos prorogavit. His verò deficientibus, quia, ut superius
 diximus, eas perpetua tutela continebat, ut ne priva-
 tam quidem rem gerere possent sine tutore, teste Liv.
libr. 44. nec earum promissio valeret, ut ex Cicer. pro
Cecin. liquet, nec manumissio, nec in manum conven-
 tio; ideo eis, interponendæ auctoritatis gratia, olim
 dabatur tutor Romæ ex lege Attilia à Prætoribus, &
 50 majore parte Tribunorum plebis, quos * *Attilianos* ap-
 pellamus, & aliquando *Prætorianos* tutores. In Provin-
 51 ciis ex lege Julia & Titia * à Præsidibus earum, ut latè
 tradit Ulpian. *d. tit. 11*. ubi etiam tradit differentias inter
 pullorum & pupillarum tutores, quarum ea est præ-
 cipua, quod harum tutores auctoritatem tantum in-
 terponant, non autem negotia gerant, ut pupillorum
 tutores, de quorum & singulorum potestate & aucto-
 ritate nos infra suis locis agemus latius. Verùm ex his,
 quæ diximus, satis opinor constat, quomodo intelligi
 debeat, quod Paulus scripsit in *l. si quis tutor, §. quid ergo, ff.*
de ritu nupt. Tutoris officium post pubertatem finire. Et idem
 Paulus in *l. si filia familias, ff. de legat. 3.* legatum filia familias
 factum, cum in tutelam suam pervenerit, tunc deberi, cum viri-
 potens facta fuerit; scil. de pupillari tutela, non de alia.
 Et pari ratione in omnibus locis, in quibus in Pande&t.
 mulieribus curatores tributi inveniuntur, pro curatores
 esse tutores reponendum, ut rectè observavit Vertra-
 nius Maurus, *de Iure lib. cap. 31.* & vir raræ & reconditæ
 doctrinæ Rævard. *Varior. 2. c. 10.*

52 Hinc mos videtur * inolevisse apud omnes ferè Ita-
 los,

los, ut ipsis mulieribus sit potestas contrahendi interdicta sine consensu Manualdi, ita enim loquitur Ang. *cons. 191. de Statuto Florent. post prin. Bald. cons. 467. lib. 2. idem in l. 2. q. 9. C. de rescin. vend.* Et apud nostros Ultrajectinos, qui non admittunt mulierem, etiam virginem * in iudicio quicquam agere sine electo tutore ad eum actum. 53

Sequitur tertio loco * *Dativa tutela*, inde *Dativi tutores*. Et propriè sunt, qui neque lege, neque testamento instituti, sed à Magistratu dati sunt *l. Dativus, ff. rem pupilli salvam fore, l. generaliter, Cod. de Episcop. & Cleric. l. ult. C. de legit. tut. ut suprà attigimus*. Ulpian. etiam testamento datos *Dativos* appellat. Quomodo autem instrumentum *Dativæ tutelæ* conficiatur, tradit Speculator, *tit. de tutorē, Rubr. de Dat. tut. nu. 5. 7. & 8.* Quare mirum videtur, quod quidam dicunt; stante statuto, qui etiā extantibus legitimis vel testamentariis, nihilominus defuncto pupilli patre, omnes ejus agnati, cognati, vicini, & affines, ad nominandum & eligendum tutorem pupillo, coram Iudice, in cujus territorium defunctus pupilli pater mortis tempore domicilium habebat, citari debent, iisq; citatis, & auditis, Iudex ex eorum nominatione tutorem decernat, quo jure multi utuntur, tales *Dativos* dici. Hoc enim ita intelligendum est, nisi cum nominatis ab aliis consanguineis concurrant legitimi, vel etiam testamentarii, & contendant, se illis nominatis esse anteponeandos, quos si Iudex ut idoneos dederit, ut certè debet, alio non obstante legitimo impedimento, hi non desinunt esse legitimi vel testamentarii, licet à Iudice eis sit decreta tutela, ut notat Bar. in *l. legitimos, ff. de legit. tut.* Barthol. Chassan. Iurium Doctor, & summus Practicus, *tit. des enfans des plusieurs lietz, §. 6. glossa, & prendre, idem §. 7. glossa 1. eod. tit.* ubi loquitur in patre & matre.

Horum autē quidam simpliciter dantur, & censentur * omnibus bonis etiam extra territorium dantis sitis 55
dati

dati, ut suprà de testamentario diximus; & in Dativo tenet expresse Alex. *cons.* 28. n. 3. 4. lib. 1. Corn. *cons.* 102. num. 6. lib. 2. Cassan. in *consuet. tit. des confiscations*. §. 1. in verbo, & appartient. num. 15. idem tit. des *mainmors*, §. 16. verbo, va demeurer, num. 9. & novissimè Rebuff. tit. de
 56 *sent. provision. artic.* 3. gloss. 2. num. 12. & eam esse * magis communem dicit Salic. in l. 1. num. 4. C. ubi petant. tut. contra gloss. in l. non solum, §. qui testamento, ff. de excusat. tut. quam nominatim reprehendit Cornæus dict. *cons.* 202.

Et hæc quidem locum habent, si non est alius tutor datus, quo ad bona extra territorium sita, per Iudicem ejus loci; qui, quo ad illa bona, dicitur competens licet pupillus alibi sit oriundus, l. 1. C. ubi pet. tut. Roman. *cons.* 250. alias sequens datio, etiam simplex ad ea se non extendit, l. si tamen, & ibi notat. de testam. tutela, l. pupillo, ff. de tut. & curat. datis ab his. Nam hoc regulare est, ut
 57 semper generi * per speciem derogetur, vulg. cap. generi, de Reg. juris in 6. l. servus, §. si. ff. de leg. 3. Bart. in l. Sempronio, ff. de usufruct. leg. Maximè quando post datur ad bona, quæ post accesserunt, vel aliud augmentum, l. quoties, §. constat. ff. de administ. tut. ut supra diximus ad verbum, ad tuendum eum.

Alii sunt, qui non simpliciter, sed ad augmentum dantur, vel etiam (si forte est amplum & latè diffusum pupilli patrimonium in diversis disiunctisque locis situm sive constitutum) divisim, vel in partes, vel in regiones. Quo casu ita inter eos à Magistratu divisa tutela sine ejus administratione, unusquisque exceptione submovetur ab ea parte, vel regione, quam non administrat, l. vel in partes. ff. de administ. tut. De quo Paulus in l. quæro, ff. de solutio. intelligendus est: ubi sic ait: Quæro, an curatoribus vel tutoribus in provincia datis Roma pecunia solvi possit, quæ in provincia ita ab his sœnerata esset, ut Roma solveretur: cum iidem curatores vel tutores verum Italicarum administrationem non sustinerent? an
 si solve-

CAP. VIII. QUIS TUT. TESTAM. &c. 133

si solverit debitor liberetur? Paulus respondit, tutoribus his vel curatoribus rectè pecuniam pupillo debitam solvi, qui negotia ejus administrant; eos autem, qui provincialium rerum curatores vel tutores sunt, Italica negotia administrare non solere nisi specialiter tutores Provincialium rerum, ut res sibi Romæ redderentur, promitti curaverint.

CAP. VIII.

Quis testamento Tutores dare potest, & quibus personis dari possint.

SUMMARIA.

- 1 Testamentaria tutela ceteris dignior est.
- 2 Parentes posse dare Tutores testamento suis liberis, si-
ve masculini, si-ve fœminini sexus; si modo in potestate
sint.
- 3 Ancus Martius quo tempore floruerit.
- 4 Amoris intuitu multa introducta contra Iuris regulas.
- 5 Adulti minores 25. annis dant liberis tutorem, modo sa-
pient pensoq; consilio in eo usi sint.
- 6 Patri permissum filio suo exheredato pupillariter substi-
tuere.
- 7 Tutor datus in minus solemni testamento, an egeat confir-
matione?
- 8 Communis opinio.
- 9 Datio tutoris facta in rupto, falso vel inofficioso declarato
testamento, an valeat sine inquisitione.
- 10 Confirmatus à Iudice non satisfat.
- 11 Parentes dant liberis tutores Codicillis testamento con-
firmatis.
- 12 Tutor datus Codicillis testamento confirmatis non satis-
fat.
- 13 Datis alijs tutoribus Codicillis, testamento confirmatis,
atque intestamento dati prius, in testamento non cen-
sentur revocati in codicillis; sed novi tutores adjuncti,
quod tamen declara.

134 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 14 Declaratur l. ultim. C. Familia-erciscunda.
- 15 Tutoris datio in testamento simpliciter facta omnibus aliis praefertur, etiam matri.
- 16 Actus morientium pure factos suspensionem non recipere.
- 17 Reipublica interesse ut suprema hominum judicia exitum habeant.
- 18 Sui heredis existentia confirmat dationem tutela in testamento.
- 19 Parens dat tutorem filiis emancipatis.
- 20 Curator testamento regulariter non datur.
- 21 Parens dat liberis tutorem invitis.
- 22 Dativus tutor tam praesenti, quam absenti, nec non ignorant, & invito datur.
- 23 Tutoris officium non finire pupilli voluntate.
- 24 Liberorum appellatione qui veniant.
- 25 Parentes nepotibus dant tutores, & quibus.
- 26 Venti an tutor dari possit?
- 27 Iuris nostri auctores à Peripateticis instituti.
- 28 Chrysippus summae Stoicae sapientiae praefectus.
- 29 Existentes in utero, quo ad illorum commodum, pro natis habentur.
- 30 Avus centum relinquens cuilibet nepoti, qui tempore mortis suae vivet, etiam is, qui in utero est, admittitur.
- 31 Venti legari, donari, stipulari directo, per fideicommissum relinquere, & è diverso eorum fidei committere potest.
- 32 Venter heres institui potest.
- 33 Mater tenetur ventri Curatorem petere.
- 34 Curator ventri datus desinit esse curator nato posthumo.
- 35 Pater filio suo naturali testamento jure tutorem non dat.
- 36 Vetus mos Romuli, primi Romanorum Regis, de instituendis clientelis.

37 *Fœmina liberos non habent in potestate.*

38 *Mater liberis tutorem non dat sine confirmatione, & ibi declaratur.*

39 *Mater non potest filio dare tutorem, si pater ei alium testamento tutorem dedit.*

40 *Cautela Dd. pro matre in dando tutore.*

41 *Patruus testamento tutores non dat, sed ab eo datos, jubet Prator à Magistratibus confirmari.*

EXposita definitione, atque divisione tutelarum, consequens est, ut ordine singula divisionis membrata tractemus. Et quia * Testamentaria tutela cæteris dignior est, ejus causa prior & potior; de ea primò agamus, cujus tota quæstio his capitibus continetur.

Quis testamento tutores dare possit?

Quibus dari possint?

Qui dari possint?

Quomodo dentur?

Quibus verbis censeantur dari?

Quomodo interpretetur datio?

An datus testamento, alijs præferatur; legitimis & dativis.

Quibus omnes omnino tutelæ testamentariæ causæ explicantur. Quod attinet ad primum & secundum caput, est vulgi ore trita sententia. * *Parentes posse testamento tutorem dare suis liberis, sive masculini sive fœminini sexus, si modo in potestate sint, eamque permissionem ex lege 12. tabularum descendere, auctor est Cajus, lib. 12. ad edict. Provinciale, in l. 1. ff. de testam. tut. Paul. in l. tutor, eodem. Vlpian. in Fragm. tit. 11. de tut. Cujus hæc sunt verba: Parentibus Tutorem in liberis in potestate dandorum testamento jus esto, & ante eum Paulus in l. sæpè, ff. de verbor. signific. refert verba dictæ legis 12. Tabularum; & plenius Cornific. lib. 1. ad Heren. quorum supra meminimus. Neque dubium est, quin apud Romanos eadem etiam in usu fuerit ante 12. Tabulas. Nam legimus * Ancum Marcium IV. Roman. Regem (qui*

anno Urbis 113. usq; 137. claruit auctoribus Dionysio, & Solino, adeoq; 170. añ. & quod excurrit, ante Decem-viros) dedisse filiis suis tutorem L. Tarquinius, ut tradunt Carolus Sigon. *de Iure Roma. cap. 13.* & Franciscus Balduinus, Atrebatensis, in 12. *Tabul. cap. 38. & i. ff. de titel. in verb. permissum.* Id quod more majorum comparatum est, ob effectum patriæ potestatis, & ardentem parentum amorem in liberos; de quibus plene confidebant, nec credebant eos quidquam actores vel disposituros in præjudicium liberorum, sed pro eis salubrius consilium capturos, cujus

4 amoris intuitu & plura alia* contra juris regulas sunt recepta, de quibus latè Andr. Tiraq. Regius ille Senator, in *repet. l. si unquam, C. de revoc. donat. in præfat.* Nec solum id permissum est parentibus majoribus 25.

5 annis, sed & * adultis minoribus 25. annis, modò sapiant, satisq; penso consilio in eo usi sint, ut dicit Angel. Aretin. in §. furiosus, num. 2. *Instit. Qui testam. tut. dari possunt*, & singulare esse dicit Romanus, *singulari 70. incip. Adultus per l. si plures, §. quamvis, ff. de administ. tut.* Quod usque adeo verum est, ut satis sit eo testamento bonorum hæredem scribere etiam alium, quàm filium, nec sit necesse in eo quidquam filio relinquere. Angel. in §. permissum, nu. 5. *vers. advertas, Instit. de Tut. l. pater hæredi, ff. de Testam. tutel.* & est optima glossa in *l. naturali, ff. de confirm. tut. in gloss. 1.* Neque verò obscura ratio est: quia datio Tutoris est in favorem filij, cui adde aliam, & meliorem, scilicet effectum patriæ potestatis, cujus respectu patri permissum est

6 filio suo pupillo etiam exhæredato pupillariter substituere, §. non solum, *Instit. de pupill. substit.*

Tantundem dicendum est, etsi patris testamentum non fuerit solemne ex causa præteritionis vel exhæredationis, quo casu non indigebit confirmatione sed sufficit sola legis confirmatio, ut in *auth. ex causa, C. de liber. præteritis.*

Idemq; est si fuerit voluntas minus solemnis * ex 7
 alia causa, puta propter minorem numerum testium,
 & datus sit tutor unus ex liberis, per *l. hac consultissima*,
 §. *ex imperfecto*, C. *de testam.* & *ibid.* Bald. & Fulg. Nisi
 tamen pater eum dedisset tutorem, qui ab intestato
 non fuisset tutor, alia scilicet eum præcedente; quo
 casu datio non valeret sine confirmatione, si credimus
 Saliceto, * in *d. §. ex imperfecto*, & communiter rece- 8
 ptum esse, dicit Jul. Clar. *de Testamentis*, q. 10. num. 3. 4.
 Neque etiam quando in tali minus solemnivolunta-
 te extraneum dedisset tutorem, ut tradunt omnes in
d. §. ex imperfecto, & communem esse dicit Corn. *conf.*
 238. n. 10. lib. 4. Clarus *d. q. 10. num. 3.*

Eadem Regula* locum habet, non solum in datio- 9
 ne facta in minus solemnī, sed & in rupto, falso, vel in
 officioso declarato testamento, quo etiam casu leges
 nostræ volunt, Iudicem sequi debere voluntatem pa-
 tris, *l. pater*, §. *jure civili*, §. *fin. cum l. seq. l. si pater*, ff. *de test.*
tut. l. quia à patre, ff. *de confirm. tut.* idque sine alia inqui-
 sitione, §. *ult. Instit. de tutel. l. 1.* & *ibi omnes*, ff. *de confir-*
man. tut. & late consuluit Corn. *conf.* 175. num. 13. lib. 3. &
conf. 38. num. 10. lib. 4. ubi & hoc extendit ad aliam pa-
 tris dispositionem circa filiorum educationem, maxi-
 mē si pater in proximo mortis tempore eos tutores
 scripsit. Cæterum si ante annos, ut spatio medio cau-
 sa, propter quam datus videbatur, in eo mutari potu-
 erit, veluti si ex amico inimicus, vel ex divite paupe-
 rior effectus sit, vel morum ante celata vel ignorata e-
 merfit improbitas, vel cum fisco aliquem damnosum
 contractum miscuit, eo casu Prætor potius pupillorū
 utilitatem, quam patris scripturam sequi debet; sed
 quia eo casu deberet removeri, multò magis confir-
 matio denegari. Corn. *d. conf.* 238. num. 12. lib. 4. Gratus
consil. 115. num. 4. lib. 1. dict. *l. pater*, ff. *de testam. tut. l. in con-*
firmando, cum duab. ll. seqq. ff. *de confirman. tutor.* Quæ ta-
 men suspicio contra tutorem à patre testamento da-

tum facile capienda non est, quando verisimile est patrem tempore dationis hoc non ignorasse: puta, quia eadem ejus patrimonii facies permansit, & nihil post accedit, quod omnino palam faciat mutationem morum, vel diminutionem patrimonii, ut rectè tradit Franciscus Aret. in *l. is cui lege*, ff. de testamen. per dict. leg. in confirmando, cum leg. seq. ff. de confirmando tut. leg. tres Tutores, §. ultim. ff. de administrat. tut. sequitur Alexan. consi. 140. nu. 8. lib. 1. dicens, debere constare evidenter de errore testatoris, quæ causa est, quod confirmatus à Iudice non satisfat, quia quo ad eum censetur testamentarius,* auctore Portio, in d. §. permissum, nu. 4.

Quæ autem diximus de testamento, non absimili ratione* locum habent in tutoribus datis in codicillis: Nec enim minus hi testamento dati videntur, quàm qui codicillis testamento confirmatis scripti sunt, *l. testamento datos*, ff. de testam. tutel. l. 2. C. eodem. Ideo nec talis confirmatione eget, nec satisfat, ut tradit* Rebuff. de Sent. provisionali, §. 3. gloss. 2. num. 3. Port. dict. §. permissum, num. 4. & ibi additio. Corn. cons. 168. nu. 12. lib. 2. Sin verò solum facti fuerint codicilli, & eis fuerit datus tutor, datio non valet, *l. 1. ff. de confir. tut.*

Quin etsi alii dati fuerint tutores codicillis testamento confirmatis, atque in testamento, qui prius testamento dati erant, non censentur revocati in codicillis, sed potius* novi tutores adjuncti: nisi tamen Testamentarios vel alterum eorum codicillis reprobaverit, vel solum alterum ex testamentariis approbaverit, *l. 2. C. de testam. tutel.* & ita consuluit Barthol. Soc. cons. 283. nu. 3. vers. 2. respondeo, & nu. seq. lib. 2.

Consimilem rationem habet, quod scribit Alexander Imperator in *l. 2. C. de confir. tut.* Neque per epistolam, neque ex imperfecto testamento Tutorem rectè dari: Iudicem tamen, cujus de ea re cognitio est, voluntatem parentis in constituendis tutoribus in hujusmodi casibus servare solere. Nec id quidem mirum est, sed jure optimè fundam-

fundatum, cum Constantinus Imperator scribat, in *l. ultim. C. familiae erciscunda*, ad validitatem testamenti patris inter liberos, nedum * sufficere codicillum, vel 14 epistolam, sed etiam quodcunque ejus voluntatis indicium; sed talem epistolam sequi Judex non cogitur, nisi ejus veritas per quinque testes probetur, ut tradit Mantic. *lib. 16. nu. 21.*

Estque hæc tutoris datio simpliciter facta, nisi in ea dies, vel conditio fuerit apposita, tam favorabilis, ut omnibus aliis debeat præferri, atque etiam matri, ut infra dicemus, * & statim debeat effectum sortiri, 15 per reg. *l. in omnibus obligationibus, ff. de reg. jur. l. omnia, ff. de legat. 2. l. 1. in prin. ff. de condit. & demonstrat.* Quo * spe- 16 ctat. id quod vulgo dicimus: *Actus morientium purè factos suspensionem non recipere, l. finali, in fin. ff. communia præd. & * publicè expedire, ut suprema hominum ju-* 17 *dicta exitum habeant, l. vel negare, ff. quemad. testamen. aperiantur.* Quod tamen intelligendum est, statim atque aliquis hæres extitit. Nam si nemo hæreditatem adierit, nihil valet ex his quæ testamento scripta sunt, nisi tamen * unus ex pluribus adierit. Quo casu 18 tutelæ statim valent, nec expectandum erit, ut omnes hæreditatem adeant, *l. tutores, l. si nemo, ff. de testamen. tutel.* Vel deniq; nisi institutus fuerit suus hæres, per cujus existentiam statim confirmantur tutelæ, ut tradit Bart. in *d. l. si nemo.* Quod licet controvertat Bald. de Ubaldis Perus. in *repet. l. in suis, n. 60. ff. de lib. & posthum.* fatetur tamen hanc esse veriore, quam etiam sequitur Dyn. in *d. l. si nemo.*

Neq; solum parens tutorem dat filiis in sacris suis adhuc constitutis, sed & emancipatis, * quos in pote- 19 state non habet, quam Præses sive Prætor omnimodo, id est, sine inquisitione confirmat, *l. 1. & l. si filium, ff. de confir. tut. §. ult. Instit. de tutel.*

Quin & his permissum in testamento etiam adultis dare curatores ubicunque is dari posset, à lege, licet regu-

- regulariter testamento curator non detur. Præses
 20 Everard.* in loco à lege, ad Testatorem, ubi allegat
 Bald.& Castrenf.in *l.curatorem tibi*, C.de negot.gestis.
 21 Nec volentibus* tantum, sed etiam invitis, glossa in
d. §. permissum, verbo *impuberibus*, *l. nec non*, ff. de tut. & curat.
dat. ab his. Nec enim exigendum est à Pupillo, inquit
 Pomponius, ut sibi tutorem petat, *l. 2. ff. de tut.* Deci-
 us in *l. quo tutela*, §. *nemo*, nu. 3. ff. de reg. juris. Quod &
 in dativo tutore receptum est, qui tam præsentì, quàm
 absenti, nec non ignorantì & invito detur, *l. illud*, cum
 22 *l. seq. ff. de tut. & curat. dat. ab his*, quibus* suffragatur,
 quod Diocletianus & Maximianus rescripserunt, in
 23 *l. 2. C. quando tut. vel curat. esse desinant*, tutoris* officium
 ex sola pupilli voluntate non finiri.

Cùm autem præcedens permissio parentibus data
 24 de liberis loquatur, & liberorum* appellatione veni-
 ant filii, nepotes, pronepotes, ceterique, qui ex his
 deinceps descendunt, *l. liberorum*, ff. de verb. signif. *l. quod*
si nepotes, ff. de testam. tutel. *l. sed si*, §. *liberos*, ff. de ius vo-
 cando, cum similibus, eadem ratione qua filiis tutorem
 25 etiam nepotibus dare permissum* videtur patri, &
 est textus in §. *permissum*, Instit. de tutel. Non tamen ge-
 neraliter nepotibus omnibus, sed iis demum, qui post
 mortem dantis non sunt recasuri in potestatem pa-
 tris, de §. *permissum*, & ibi glossa, verbo *non poterunt*, cum
 glossa sequen. *l. 1. §. final. l. si hereditas*, §. *qui filium*, ff. de te-
 stam. tutel.

Etiam si testator tutorem dans miles esset (quan-
 quam aliter de substitutione pupillari statutum sit) ut
 à Divis fratribus rescriptum esse tradit Vlpianus, in *l.*
2. ff. de testam. tutel. & *l. cum filius familias*, ff. de milit. te-
 stament, ubi sic scribit: Cùm filius familias miles decessisset,
 filio impubere herede instituto, eiq; substituisset in a vi po-
 testate manenti, tutoresque dedisset: Divi fratres rescripse-
 runt, substitutionem quidem valere, tutoris autem datio-
 nem non valere: quia hereditati quidem sua miles, qualem
 velit

velit substitutionem facere, potest, verum tamen alienum jus minuire non potest.

Sed an id * quod de liberis dicitur, idem in ventre 26
sit, & quibusdam videri posset, quod non, quia non dicitur animal, neque homo, sed spes animantis, ex Stoicorum sententia, qui dicunt *εμβρυα* non esse animalia, quorum sententiam Iurisperiti nostri sequuntur, ut Marcellus in l. 2. ff. de mortuo infer. Papinian. in l. Falcidia, ff. ad l. Falcid. Ulpian. in l. 1. ff. de ventre inspiciendo; sunt enim, cum Peripateticis omnis disciplinæ Principes, teste Lactantio, lib. 2. cap. 9. & ab his omnes * 27
fere juris nostri auctores sunt instituti, ut rectè observavit Iacob. Cuiac. in l. conditio. in prateritum, ff. de verb. obligat. & Novell. 74. Quare Marcianus in l. 2. ff. de Legib. merito laudat Chrylippum, quem vocat summæ 28
Stoicæ sapientiæ * Philosophum: ergo multo minus pupillus dici poterit, qui non tantum ætatem significat, sed & conditionem ejus, qui ante pubertatem desuit esse in potestate patris, & cœpit esse in potestate tutoris, quod in ventre dici non potest, quia ante quam nascitur, non potest dici in patris morientis potestate fuisse, ut auctor est Paulus in leg. si pręnantem, ff. de collat. bonorum.

Verum, his non obstantibus, contrarium est receptius, ex eo quod in datione tutoris * commodum ver- 29
satur eorum, quibus dantur, & per manus traditum est eos, qui in utero sunt, quando de eorum commodo agitur, in rem suam haberi pro natis, l. qui in utero, ff. de statu homin. l. quod dicimus, & ibi Alciat. & in l. intelligendus, ff. de verb. significat. quod quibusdam exemplis ostendi potest, veluti, si avus centum * relinquat cuili- 30
bet nepoti; qui tempore mortis suæ vivet; etiam qui in utero est, admittetur, ut ex Dyno refert Alciatus in d. l. intelligendus; sic & liberis annueretur in constitutione Divi Hadriani, qua pluribus liberis, id est tribus vel quatuor, vel quinque omnia damnatorum bona con- 31
ce-

ceduntur, *l. qui in utero ff. de statu homin.* Sic & eis legari, donari, stipulari, directò per fidei commissum relinqui, & è diverso * eorum fidei committi potest, ut late tradit Tiraq. *de retract.* lig. §. 1. glossa 9. num. 75. & in *l. si unquam, verbo suscepit, nu. 144. Cod. de revoc. donat.* Sed & propius accedit quod scribit idem Tiraq. *d. verbo suscepit, n. 146.* hunc * hæredem institui posse, non tamen esse antequam nascatur, atque matrem teneri huic petere * curatorem, non aliter atq; jam nato tutorem, alias puniri: eumque curatorem statim officio decedere, jam nato posthumo. Quare * eadem ratione dicendum patrem quidem testamento tutorem dare posse ei, qui in utero est, sed eum no. dum esse, nisi posthumo edito, atque interea, si opus est, ventri dari curatorem, ut sunt textus expressi in *l. si nemo tutorem, §. 2. ff. de testam. tut. l. 1. §. quoties, §. eligitur, & §. tamdiu, ff. de Ventre in poss. mist.* In quibus legibus Vlpian. tradit, quis petere debeat talem curatorem, quare peti debeat; quis dari debeat, an aliquis ex tutoribus posthumo testamento datis, vel quis alius; & quamdiu ejus officium duret. Eoque spectat illud Tranquilli de Julio Cæsare; C. Octavium etiam in familiam nomenque adoptasse pluresque ex iis, qui eum occiderunt, tutores filii si quis sibi nasceretur, nominasse.

Et in hanc sententiam optimè facit, quod scribit Callistrat. *lib. 3. edicti monitorij, in l. cum pater. ff. de negotiis.* Cum pater testamento, inquit, posthumo tutorem dederit, isq; tutelam interim administraverit, nec posthumus natus fuerit, cum eo non tutela, sed negotiorum gestorum agendum erit: quod si natus fuerit posthumus, tutela erit actio, & in eam utrumque tempus veniet, & quo antequam nascetur infans, gessit; & quo posteaquam natus sit.

Sed quia supra diximus omnem hanc potestatem dandi filiis Tutorem patri concessam esse intuitu patriæ potestatis, & ardētis amoris in liberos; ideò rectè
 35 consequitur, * non procedere regulam in casibus, quibus
 bus

bus deficit illa potestas. Ex quo primò infertur ex Hermogeniano, in *l. naturali*, ff. de confirm. tut. patrem filio suo naturali testamento tutorem jure dare non posse, nisi tamen instituat eum, vel aliquid ei relinquat intra præfinitum legibus modum, quasi eo casu potius in rem, quam in personam dare videatur, ut in simili dicit Modestinus. in *l. patri*, ff. de testam. tutel. & Imper. Justin. in *l. fin. C. de confirm. tut.* sed eo casu debet à competente iudice confirmari, & ita res gerere pupillares, sed non opus est tam diligenti inquisitione, d. l. fin. *l. qui à patre*, ff. de confir. tut.

Qua eadem ratione & Paulus scribit in *l. si patronus*, ff. de confir. tut. patronum, vel quemvis alium etiam extraneum impuberi, quem hæredem instituit, rectè tutorem dare posse, etsi extra ea nihil in bonis pupillus habeat, non malè dici, quod ejus judicium sequendum sit, quippe qui personam ejus, quem tutorem esse voluerit, noverit & impuberem ita dilexerit, ut eum hæredem institueret.

Quin etsi patronus impuberi liberto frustra tutorem det; tamen ejus voluntatem, si fides inquisitionis congruit, Prætor sequitur, ut est auctor Papinianus, in *l. qui tutelam*, §. impuberi, ff. de testam. tut. Neque * id 36 mirum cuiquã videri debet, cum notum sit, quomodo Romulus, primus Romanorum Rex clientelas instituerit, ut firmissimum sanctissimumq; Reipublicæ vinculum, dans cuilibet è populo optionem, quæ vellet, patronum eligendi, statueritq; ut patroni clientibus suis, non secus atque parentes liberis suis consulerent, in judiciis adessent, tam pro præsentibus, quam absentibus, & ut clientes patronos suos colerent, non secus atq; filij parentes, nevé adversus eos testimoniū perhiberent, vel accusationem instituerent, si alteruter secus faceret, is factus esset improbus, intestabilisq;. A quibus institutis operas, obsequia & officia libertorum, aliaque patronorum jura in libertos, (quo-

rum in jure nostro crebra fit mentio) originem & radicem sumplisse, non est dubium.

- 37 Inferunt secundo matrem, * quæ liberos in potestate non habet, §. *fœmina*, *instit. de. adopt.* his testamen-
- 39 to tutorem dare * non posse, per l. 1. ibi, si modo in potestate fuit: *de testam. tutela*, l. 1. ibi: *velut mater* ff. *de confir. tut.* & §. *permissum*, *Instit. de tutelis*, & ita declarat Angel. Aretin. in tract. suo de testamentis, vers. *Tutores autem*, & post eum Marian. Socin. *consi.* 59. num. 29. lib. 3. Dec. in l. *quo tutela*, §. *nemo*, nu. 2. ff. *de reg. juris*, in quem tamen à matre testamēto datum lex vult inquiri, & ita, ac non aliter, eum confirmari, quia fragile est judicium matris, l. *pater*, ff. *de testam. tutel.* l. *mater*; C. *eodem*, l. 1. & 2. ff. *de confir. tut.* Quod qualiter fiat, tradit Bald. *consi.* 163. in 2. dubio, lib. 5. Stephan. Bertrand. Gallus, non spernendus IC. *consi.* 290. *quamvis mater*, in princ. lib. 4. & novissime Tiraq. qui hoc relinquit arbitrio Iudicis in *presat. l. si unquam*, nu. 25. Quod tamen non procedit, quando filium testamento heredem instituit: quo casu etiam eidem tutorem dare potest. Cum enim hoc cuilibet extraneo permittitur, ut supra diximus, multo magis concedi debet matri, d. l. *pater*, ff. *de testam. tutel.* Decius in d. §. *nemo*, num. 1. & 6. l. *mater*, C. *de testam. tutel.* Nisi filius * patrem habeat, in cujus tutela sit, vel pater ei alium tutorem dederit testamento, quo casu matri non permittitur filio suo alium tutorem dare, ne jus alienum minuat, contra l. *cum filius familias*, ff. *de milit. testam.* & quia obstat juris regula; Quod tutorem habenti, alius dari non potest, vel datus confirmari, si quem dedit, in §. *interdum*, *Instit. de curat.* & ita in terminis respondit Marian. Socin. *consi.* 59. num. 32. 33. lib. 3. Verum si mater patrem, vel etiam tutorem ab eo filio datum suspectum habet, nec velit ab eo bona filii
- 40 administrari, cautelam tradunt Dd. * hanc esse adhibendam, ut mater in testamento dicat, se illud facere, ut melius filio consulatur, & quem velit tutorem dare, hæ-

hæredem instituat, & roget, ut filio ipsius testatoris, cum is ad pubertatem venerit, hæreditatem plenè restituat, & interim ex fructibus filio alimenta præstet, ita enim scriptus hæres erit nudo nomine, & administrabit quamdiu filius erit impubes, & factò puberi hæreditatem restituet cum fructibus perceptis, nulla etiam deducta Trebell. ut est text. sing. in l. in fideicommissi, §. cum Pollidius, ff. de usuris, glo. communiter approbat. in l. in fideicommissi, §. fin. in verb. In fideicommissum cadit, ff. ad Treb. quem sequitur & singulare dicit Imola, in l. cum filio, ff. de legat. 1. & ibi Alex. & alij, & novissimè Gualdensis, in tract. suo Cautel. ultim. volunt. tit. de Tutel. caut. 4. Aymo, in repet. l. cum filium, in 3. part. nu. 32. 33. & 34. ff. de legat. 1. quam cautelam in dictandis aliorum testamentis ego sæpè practicaui.

Ex eadem ratione consequitur, nec patronum liberto impuberi tutorem dare posse, & ita rescripserunt Divi Sever, & Anton. Imper. in l. 1. C. de testam. tutel.

Neque etiam patruus, sed tamen * ab eo datos, 41 jubet Prætor à Magistratibus confirmari, cautioneque ab eis accepta & idoneis declaratis decretum interponit Prætor, non ante, ut in l. tutores, ff. de confir. tut.

CAP. IX.

Qui testamento tutores dari possunt.

SUMMARIUM.

- 1 Quilibet testamento tutor dari potest, sive Prætor, sive Consul sit.
- 2 Filiusfamilias tutor dari potest.
- 3 Patria potestas in his, quæ publici juris sunt, non attenditur.
- 4 Filiusfamilias tanquam publica persona patrem in jus vocare non potest.
- 5 Filiusfamilias tutor quatenus teneatur.
- 6 Communis opinio.

- 7 *Filia familias mater potest dari tutrix communibus eorum liberis.*
- 8 *Mater, quæ in potestate patris est, filiorum suorum tutrix esse potest sine consensu patris.*
- 9 *Servus an tutor testamento dari possit.*
- 10 *Complures fuisse servos Philosophiæ & aliarum artium peritissimos.*
- 11 *Terentius Comicus Afer Terentio Lucano Senatori Romæ servivit.*
- 12 *Anaxilanus Rheginorum Tyrannus servo suo credidit tutelam librorum suorum, cum universi regni administratione.*
- 13 *Staius Cacilius servus.*
- 14 *Æsopus servus Fabulator laudatissimus.*
- 15 *Veteres Romani solent è servis deligere pedagogos liberis suis.*
- 16 *Servo tutor datus liber fiebat. Declara nu. 17.*
- 18 *Capienda est præsumptio ut actus potius valeat quam pereat.*
- 19 *Servus alienus an & quando tutor dari possit.*
- 20 *Error in qualitate, vel conditione persona tutoris vitiat ipsam dationem.*
- 21 *Heres testamento tutor dari potest.*
- 22 *Civis alterius civitatis tutor dari potest, & quando.*
- 23 *Inhabilis testamento tutor dari potest.*
- 24 *Inspici non tempus, quo actus geritur, sed quo effectus consummatur, & ibi exemplificat.*
- 25 *Inhabilitas an & quando vitiet.*
- 26 *Qui se à tutela excusat, perdit quod sibi suisque ea contemplatione relictum est. Ampliatur nu. 27. 28. 29. 30. 31. Declaratur nu. 32.*
- 33 *Communis opinio.*
- 34 *Mutus tutor esse non potest.*
- 33 *Reprobatur opinio Iacobi de Arétio quondam Doctoris Tholosani, & Franciæ Cancellarij.*
- 36 *Pupillus inhabitans domum paternam, sciente & patiente*

te tutore , non censetur ex eo adire hereditatem.

Declara nu. 37.

38 *Matus factus ex accidenti an desinat esse tutor ipso jure, ingens Doctorum controversia.*

39 *Multa prohibentur fieri, quæ facta tenent. Declara num. 42.*

40 *Multa impediunt ab initio quæ non tollunt jam factum.*

41 *Scito opus fuit, ut in locum furiosi, & muti; & surdi tutoris alius tutor daretur.*

43 *Surdus tutor esse nequit.*

44 *Surdus stipulari non potest.*

45 *Surdus non potest fidejubere, nec postulare in judicio.*

46 *Exempla mirabilia de naturaliter surdis.*

47 *Surditas à patrimonialibus oneribus non excusat.*

48 *Surdus ad negotia constitui potest.*

49 *Tutor testamento dari nequit, cum quo testamenti factio non est.*

50 *Fœmina de jure veteri tutela erant incapaces.*

51 *Causa tutelæ an tutor dari, & quis debeat, compromitti non potest.*

52 *Iure Authenticorum mater & avia tutrices esse possunt, absque aliqua impetratione.*

53 *Frustra precibus impetratur, quod jure communi conceditur.*

54 *Mater in educatione liberorum præfertur agnatis.*

55 *Tutela matris & avia anomala vocatur.*

56 *Creditorem arceri à tutela, vel cura pupill. debitoris, & an id procedat in reali, vel personali actione, numer. 58.*

57 *Frater creditor vel debitor pupilli, tutor esse nequit.*

59 *Creditor vel debitor, an curator dari possit?*

60 *Habentes communionem cum minoribus ab eorum tutela vel cura arcentur.*

61 *Judicis arbitrio relinqui quod magnum vel parvum debitum dicatur, & debitor removeatur à tutela, & cura creditoris.*

62. Creditori vel debitori pupilli aliquando contutor, vel curator adjungitur.

63. Dispositio Auth. minoris, C. qui dare tutores, an locum habeat in omni tutore?

64. Matris & patris appellatione qui veniant.

65. Declaratur dict. Auth. minoris, C. qui dare Tutores, num. 67.

• 66. Dispositio predictæ Auth. minoris, an locum habeat in tutore faciente Inventarium, cum estimatione rerum singularium.

68. Probatio specialis fortior, & potentior generali.

69. Lex specialis debet attendi præ generali.

70. Mandatum speciale derogat generali.

71. Voluntas in specie fortior & potentior.

72. Distinctio communis scholæ.

73. Communis opinio declaratur.

74. Excommunicatus à tutela repellitur.

1. SEquitur ut tractemus, * qui testamento tutores dari possunt. Et in primis Regulam ponit Paulus in l. tut. ff. de test. tut. Quem libet testamento Tutorem dari posse, siue is Prætor, siue Consul sit; quia inquit, lex 12. Ta-

2. bul. id confirmat. Neq; * solum patrem familias, sed & filiūfam. §. 1. Inst. quæ test. tut. licet is alienę potestati sit subiectus, & ideo videatur eū non posse alium habere sub tutela, per l. sic eveniet, ff. ad leg. Jul. de adult. & notat Bart. in l. patre furioso, ff. de his qui sunt sui vel alieni juris.

3. Quia in his, * quæ sunt publici juris, patria potestas non attenditur, l. filius familias, & ibi Coras. ff. de his qui sunt sui vel alieni juris, Cornæus cons. 17. num. 14. & 15. lib. 2. & novissimè Ioannes Ramus lib. 1. de tutelis, tit. 14. in prin. aliam rationem tradit. Maximè in quibus quis aliquid agit tanquam publica persona, publica auctoritate electa, ut est Magistratus, Tutor, ut tradunt Angel. & Port. d. §. 1. num. 1. & 5. quo casu duplicem personam

4. representant, ex eo inferentes, * filium familias tutorio nomine posse patrem in jus vocare sine venia, ut &

po-

potest libertus patronum, *per l. quasitum, ff. de in jus vocando*. Posse quoque eundem si pupilli nomine legatum petierit ex testamento, nihilominus adhuc suo nomine illud dicere iuofficiosum, si queritur se injuria exhæredatum, §. *tutor, Instit. de Inofficioso testament*. Porro ubi * filius familias tutor datus est testamento, 5 si pater pro eo intercessit, & quasi in se periculum recepit (quod facere non tenetur) tenebitur pro filio in solidum. Sin autem tantum consentiit, de peculio tantum, vel de in rem verso, *l. Lucius Titius, ff. de admittut*. Et eam esse * communem opinionem asserit 6 Port. *in d. §. 1. nu. 6. & Angel. nu. 4. & 5.* licet aliud statutum sit in *dativo*, de quo post dicemus.

Hæc, quæ de filio familias diximus, * etiam in ma- 7 tre filiafamilias procedunt. Quæ licet in patris sit potestate; tamen rectè à marito communibus eorum liberis tutrix dari potest testamento. Neq; patris potestas impedimento est, etiamsi fortè statutum loci dicat, mulierem sese non posse obligare sine præsentia patris, cum illud statutum debeat recipere interprætationem à jure communi, & ideo non videatur habere locum in obligatione * inducta à lege; & ita 8 consuluit Andr. Barbat. *conf. 11. nu. 11. lib. 3.* in quo tamen contrarium tenuit Bart, *in l. 2. ff. de legat. 1.* licet hoc cogitandum relinquat Andr. Alciat. *de præsumpt. regula. 1. præsumpt. 52. num. 70.*

Similiter & servus testamento tutor scribi potest, 9 neque id cuiquam mirum videri debet, servos liberis imperare; cum inveniamus multos iniquitate fortunę servientes, qui digni essent, ut etiã quibusvis liberis imperarent, & multos * ad supremum usq; Philoso- 10 phiæ & aliarum nobilissimarũ artium fastigium fuisse evectos, longoq; post se intervallo liberos suę tempestatis homines reliquisse, ut Terentius Comicus Afer quidem ille, * sed qui Romæ Terentio Lucano Sc- 11 natori servivit, à quo ob ingenium & formam non

institutus modò liberaliter, sed & maturè manumissus
 est ut à Donato illius interpretare scriptum est, unde
 novum videri non debet id quod historici literis man-
 12 darunt, nempe Alaxilani Rheginorum * Tyrannum
 cuidam servo suo credidisse tutelam liberorum suorum,
 13 cum universi regni administratione. Idem * quoque
 14 dicitur de Statio Cæcilio & Æsopo fabulatore * lau-
 datissimo, atque aliis, quorum nomina refert Andr.
 Tiraq. de nobilit. c. 31. nu. 524. Itaque veteres non dubi-
 tarunt suis pupillis præficere virtutem in servis depre-
 hensam, & tam Pædagogos quam tutores ex servis de-
 15 ligere *, ut patet ex l. collataneus, ff. de manumiss. vindict.
 & ex Instino lib. 4.

Verum quia libertas debeat præcedere tutelam, &
 16 ea requirat personam habilem, talis * datio statim ipsis
 servis tribuebat libertatem, etiam antequam tute-
 lam administrarent; puta, si servus minor viginti quin-
 que annis datus erat tutor, is quidem liber fiebat ab
 adita hæreditate, sed ante legitimam ætatem tute-
 la non onerabatur, auctore Paulo, in leg. quero, §. fi-
 nal. ff. de testamen. tutel. Quod tamen sic intelligen-
 17 dum est * ut procedat in servo proprio, non alieno, d.
 §. 1. Institut. qui testamen. tutel. nisi enim ita interprete-
 18 mur, actus non valeret, * quam præsumptionem cape-
 re non debemus, sed aliam, quod testator voluerit tol-
 lere omne impedimentum, ad tutelam, & sic servitu-
 tem, quam dare potest proprio servo. Et ideo hanc in-
 terpretationem nostri juris auctores vocant aliquando
 aptiorem & reigerendæ convenientiorem, l. quoties, ff. de
 reg. jur. l. quoties, ff. de verb. oblig. ibi. ut res de qua agitur in
 tuto sit. Sæpè etiam benignam interpretationem, per l.
 cum in testamento, junctâ glo. & Soc. in 2. notabili, ff. de reb.
 dubiis. Quin & ferè omnes dicunt, hanc præsumptio-
 nem superare omnes alias, Decius consil. 140. numer. 6.
 Idem in leg. si donatione, Cod. de collat. l. postquam liti,
 numer. vigesima tertio, Cod. de pactis, cap. quoniam Ab-
 bas,

CAP. IX. QUI TUT. TEST. DARI POS. 151
bas, num. 5. de offic. delegat. quod tamen hoc loco non dis-
cutio.

Poterit etiam * alienus servus recte testamento tu- 19
tor dari sub conditione, *cum liber erit*, non purè, obstan-
te regula juris antiqui, quo alieno servo libertas dire-
cta dari non potest, & data non valet, etiam si detur ser-
vo hæredis, *l. servo tuo, Cod. de testamen. manumissis*, quia
etiam rei hæredis legatæ dominium rectò non transit,
l. inquilinos. §. cum servum, ff. de legat. primo. Verum si te-
stator servum dans filiis tutorem, & ita ei libertatem
conferens, solvendo non fuerit, non poterit nisi unum
ex propriis servis hæredem instituere, filiis tutorem da-
re, & ita manumittere, *l. si is qui solvendo 1. ff. de heredit.*
instituendis, etiam si is testator miles esset, *l. in frau-*
dem ff. de milit. testament. Et inter plures scriptos vel
datos unus tantum, isque primo loco scriptus liber-
tatem consequetur, *leg. si is qui solvendo 2. ff. de hered.*
instituendis, quæ omnia plenius tractantur & decla-
rantur *in §. licet, Institut. quibus ex causis manumit. non li-*
cet.

Non absimili * ratione dicendum est, si quis ideo 20
scripserit aliquem tutorem, quod putaret eum esse li-
berum, eo casu neque libertatem peti posse, neque tu-
telam libertatis præstationi patrocinari, sed manebit
inutilis datio, ut ex Marcello refert Ulpianus *in l. gene-*
raliter, §. si quis tutorem, ff. de fideicommissaris libert. Pau-
lus *in l. si quis tutorem, ff. de testament. tut.* Cujus
decisionis ratio est in promptu, quia error in
qualitate, vel conditione personæ tutoris, vitiat i-
psam dationem, ut dicit Angelus *in dict. §. primq, nu-*
mer. 3.

Sed * & hæres ipse testamento tutor dari potest,
quia tutores non ab hærede, sed à testatore proficif-
cuntur simulatque aliquis hæres extiterit, ut auctor est
Paul. *in l. tutores, ff. de testamen. tutel.*

Alterius * quoq; civitatis civem tutore testamento
dari

dari posse Paul. respondit, in *l. quæro, ff. de testamen. tut.* & est glo. notab. in *l. Divus, ff. de tut. & curat. dat. ab his. l. amita, C. qui pet. tutores.* Si tamen is in eo se gravatum senserit, excusare se poterit ab ijs bonis, quæ pupillus in alia Provincia, quam unde ipse tutor est, vel ubi moratur, possidet, idq; intra quinquagesimum diem, quod si fecerit, usitatissimum est ei earum administrationem remitti, *l. illud, ff. de excusat. tut.* Quin etsi hoc facere neglexerit, excusatio quidē temporis præscriptione submovetur, sed propter latè diffusum patrimonium, si datum tutorem insufficientem deprehenderit, nihilominus Præses Provinciæ, vel alius competens Iudex æstimare debet, curatores aliquot ei ad-
 jungi, *l. testam. C. de excusat. tut. l. illud, l. propter litem, §. licet, ff. de excusat. tut.* Quod & in legitimo tutore locum habet, cum eum lex det, quæ ubique suam potestatem exercet, *l. legitimos, in prin. ff. de legit. tut. l. fin. C. de præscript. long. temp. & not. in l. ex ea, ff. de. postulat.* Et ita, cū ex facto incidisset species talis, respondit Alex. *cons. 16. num. 7. lib. 5.* non tamen in Dativo, cum is detur à Iudice inspecta sua jurisdictione, *ut est text. & ibi tradit Salic. in l. 2. C. qui dari tutores, l. naturali, ff. de confir. tut. l. si ut proponas, ibi optima glo. C. de confirm. tut.* Nisi tamen ita datus consentiat, quo casu valebit, *ut notatur in d. l. Divus, ff. de tut. & curat. datis ab his, & tradit Alex. d. cons. 161. nu. 7.*

Potest * & inhabilis testamento tutor dari, & intelligitur cum erit habilis, etiamsi hoc non exprimatur, ut docet Paul. in *l. furiosus, ff. de tutel.* & assentitur Vlpianus Pomponium secutus, rejecta Proculi adversantis sententia, in *l. si hereditas, §. si furiosus, ff. de test. tutel.* Imperator, in *§. furiosus, Institut. qui testam. tut.* Cujus ea ratio est, quod inspicitur non tempus, quo actus geritur, sed quo effectus consummatur, ut tradunt Aret. & Port. *Instit. qui testamen. tut. dari possunt.*

24 Quo loco Angelus dicit, * idē esse in datione procuratoris:

ratoris, & collatione beneficii, quod ultimum de collatione beneficii non placet Fabro, quia, inquit, collatio non potest esse in pendentem, *per cap. secundum, de elect. in 6.*

Inferunt etiam iidem Angelus, Portius, & ante eos Plateanus, quod statuto prohibitus habere officium infra certum tempus, infra illud non prohibetur eligi ad officium quod inchoari debet post illud tempus: quia sufficit habilitas temporis, quo officium exercetur, quod & placuit Dec. *cons. suo 40. nu. 2.* In quibus tamen locis in eo omnes conveniunt, id non procedere in institutionibus & legatis, quas inhabilitas tempore mortis* vitiat, §. *in extraneis, Inst. de hered. qual. & differ.* quia hi ad sui commodum recipiunt, *l. cogi, §. hi qui, ff. ad Trebell. contra atq; tutores*, qui dantur ad provisionem alterius, non sui. Quare non mirum, si ejus inhabilitas non impedit, quin valeat, ut valere potest. Et ut interim bona conserventur, datur à Jure dice tutor, idque secluso legitimo, qui desinit statim superveniente habilitate testamento dati, *ut tradunt Aret. d. §. furiosus, num. 1. vers. & advertas. Portius, num. 2.* Sunt enim ex die datis tutoribus similes, in quorum locum ideò non curator, sed tutor datur, *l. si quis sub conditione, ff. de testam. tutel. & §. Instit. de Attil. tut.*

Ne autem testamento datis tutoribus facile esset eludere testantium voluntates, & tutelam mandatam excusationis jure effugere, rectè statutum fuit, ut tales non solum legatis sed & omnib. aliis* eo testamento relictis, submoverentur, *l. qui tutelam, ff. de testam. tut. Roman. cons. 235. Segur. in rep. l. cum patronus, nu. 21. ff. de legat. 2. Ang. cons. 166. Bart. & Alex. in l. si legatarius, C. de legatis, & novissimè Tiraq. de privil. pia causa, privil. 71. ubi limitat in legato pia causa.*

Quod procedit* etiam si talis esset conjunctus testatori, juxta ea quæ tradit Dec. *cons. 192. num. 4. & cons. 178, num. 1. & 2.*

- 28 Idque etiam * nulla facta distinctione, an testator reliquerit animo compensandi, & aliàs fuisset relicturus, vel non. Et ita respondit Roman. *consi.* 235. *num.* 1. Bald. *consi.* 356. *lib.* 4. Castrens. *consi.* 337. *lib.* 1. Dec. cum Molin. *d. consi.* 192. *num.* 3. & 4.
- 29 Maximè * in legato liberationis à redditione rationis, quia habet connexitatem cum tutela, etiamsi non administret ut tutor, sed ut coniunctus vel negotiorum gestor, ut tradit Dec. *consi.* 178. *n.* 2. & *consi.* 192. *n.* 4.
- 30 Et multo * magis is, qui semel suscepit, sed post desit, vel ut suspectus remotus est. Rom. *consi.* 235. *num.* 1. per l. *quid autem, vers. multo magis ff. de excusat. tut.*
- 31 Neque * absimili ratione & is, qui etiam si apertè non renuit tutelam suscipere, tamen in notabili mora fuit, & interim pupillus decessit. Angelus dict. *consil.* 166. *vers.* 3. *casus.*
- 32 Hoc autem ita * intelligendum est, ut procedat jure novo, sive hodierno. Siquidem jure veteri si quid relictum esset coniunctæ personæ, vel aliter constare poterat, quod testator alioquin daturus fuisset, etiam sine tutela ab huiusmodi relictis non cadebant, ut responderunt Romanus, *d. consi.* 235. Decius *consi.* 192. & 178. per l. *Nesennius, & Tutor, §. quæ tutoribus, l. amississimos, ff. de excusat. tut.* Et eam communem * esse post Roman. dicit Plotus in tract. *de in litem jurando, §. 9. n.* 3.
- 33 Sed & Ruin. *consi.* 38. *lib.* 2. putat, novum jus non procedere in relictis alimentorum, sed quia non loquitur in nostro casu, sed talio diverso, nihil ad nos in præsentiarum pertinet, quare illud reservamus ad nostrum tractatum alimentorum.
- 34 Sed hæc Regula * multis modis limitanda est. Et primo quidem in muto, quia auctoritatem præbere non potest, ut dicit Angel. in dict. §. 1. & est textus apertus l. 1. §. *mutus, ff. de tutel.* Et eam cōmunem esse dicit Bal. rubr. *Instit. de tutel.* & Portius *d. §. 1. n.* 4. dicentes contrarium tenuisse glossam, & Iacobum Aretinum quoniam

quondam Doctor. Tholosanum, & Franciæ* Cancel- 35
larium, si credimus Benedictino in *repetit. c. Raynut. ver-*
bo, & uxorem, decis. 2. nu. 194. extr. de test. in l. ubi non voce,
ff. de reg. jur. Sed quia ea opinio communiter est re-
probata, ut etiam attestatur Portius in *d. §. 1. num. 4.*
ulterius non insisto, cum & is legitimus, nec dativus
esse possit, *l. penult. ff. de legit. tut.*

Quæ tamen intelligenda sunt non de eo muto, qui
balbus est, vel lingua hæsitante, vel qui blæsus est, cui
lingua est impedita, & inexplanata, sed qui elinguis
est, & nihil eloqui potest. Et ideò Vlpian. tractans
edictum Ædilium, & docens mutum morbosum esse,
veluti explicaturus quis esset mutus, subjicit morbo-
sum eum esse, qui sine voce apparet, sed qui graviter
loquitur, morbosus non est, ut neq; qui ἀσπασίς, planè
quique ἀσπασίς loquitur, is utique morbosus est, nem-
pe, quia pro muto habeatur, qui sic balbutit, ut non
intelligatur, *l. mutum, ff. de adilit. edict.*

Ex quo inferunt Dd. nempe Portius, in *d. §. 1. nu. 4.*
& ante eum Bald. in *rubr. de tutel. nu. 1.* Bart. in *l. gerit, in*
fin. de acq. hered. Quod * etsi pupillus inhabitaret do- 36
mum paternam sciente & patiente tutore, non cense-
ri aditam hæreditatem, quia talis patientia tutoris
non operatur auctoritatem, quæ ei necessaria est, *l. pu-*
pillus, ff. de acq. hered. & l. potuit, C. de jure deliber.

Quod tamen * non procedit, si tutor mandasset pu- 37
pillo, ut aliquid faceret in domo illa, quia talis ex-
pressio mandati auctoritatē induceret, vel si pupillus
in domo diu mansisset, videlicet per decem annos, nā
per hoc aditio probaretur, & omnia fuisse solemniter
acta, *l. qui in aliena, §. sed et si non adierit, ff. de acq. hered.*

Quin etiam si * suscepta tutela aliquis ex accidenti 38
mutus fiat, is definit esse tutor ipso jure, ut tradit gloss.
quam sequitur Bart. in *l. 1. §. ult. ff. de tut.* De quo muto
refert Bal. in *tit. Episc. & Abb. §. mutus*, se vidisse quendam
mutū, cui si quis voce inaudibili loquebatur, in gut-
ture

ture ejus vocem mutus audiebat, sed si vocem exprimeret, non audiebat, ut eum allegat Guilielmus Benedict. ad c. Raynutius, verbo, in extremis positus, num. 35. de testamen. Ratio autem hujus est, quia actus devenit ad eum casum, à quo incipere non posset, quo casu vitatur, l. existimo, l. pluribus, §. sed etsi placeat, ff. de verb. obligat. & ibi Bart. Sed glossa * in d. l. ubi non voce, contrarium tenet, quæ in eo se fundat, quod multa prohibentur fieri, quæ tamen facta tenent, & facilius conservatur in esse productum, quam si de novo deduceretur, vulg. l. patre furioso, & ibi latè Iason. ff. de his qui sunt sui, vel alieni juris. Niconit. rubric. solut. matrimon. num. 11. Et quod dicunt Dd. quod multa impediunt quid ab initio, quæ non tollunt jam factum, * l. in ambiguis, §. non est novum, & ibi Dec. ff. de reg. juris. Gomes. in cap. 1. nu. 76. & seq. de judic. in 6. Ideo facilius quis repellitur ab obtinendo, quàm ab obtendo, cap. super his, de accusat. etiam quando aliquid illegitimè factum est contra juris prohibitionem, vel propter honestatem, aut alias, ut latè tradit Dec. dict. §. non est novum, num. 5. & 6. de Guardiano executore testamenti, Prælato suscipiente delegationes à Laicis, notario non admissio, scribendo instrumenta. Maximè quando talis actus legitimè ab initio factus non solum est inchoatus, sed & perfectus & consummatus, l. si Gaudentius, C. de contr. empt. Qua ratione tutela (quæ matrimonium cum pupilla impedit, l. tutor. ff. de Sponsal. l. non est matrimonium, ff. de ritu nupt.) curatelaque cum adulto, l. tutor. l. Sc. ff. de ritu nuptiarum, post contractas legitimè nuptias superveniens, eas non infirmat, l. 3. C. de interdict. matr. Sic & furor, qui matrimonium contrahi non sinit, rectè contractum non impedit, d. l. patre furioso, l. oratione, in fin. ff. de ritu nupt. Sed hæ rationes non tanti sunt ponderis, nec tam urgent quàm prima fronte videntur, si paulo penitius inspiciantur. Nam quantum attinet ad rationes glossæ, l. 1. §. ult. ff. de tutel. ex qua se fundat Bart.

illa

illæ non probant eorum dicta, & tamen idem Bart. dicit, & communiter sequuntur alii, glossæ & Dd. dicta esse intelligenda secundum ea, quæ allegant in *l. non solum, §. si liberationis verba, ff. de liberat. legat.* quem refert & sequitur Alex. *cons. 218. num. 4. lib. 2.* In primis enim *l. post susceptam ff. de excus. tut.* nihil minus probat, imò potius contra, cū dicit, quod post susceptam tutelam cæcus, mutus, aut surdus, aut valetudinarius deponere tutelam potest, quia verba apertè demonstrant, ipsam non desinere ipso jure, cum in ejus potestate relinquat deponere, vel non deponere. Eodem modo nec *lex 1. §. casum, ff. de postul.* quidpiam probat, sed eam opinionem convellit prorsus & jugulat. Dicit enim, quod magistratum cœptum cæcus retinere potest, non tamen ad novum aspirare. Tertium argumentū, quod nos superius ultra glossam adduximus, non magis urget, quia nō procedit in actu perfecto & consummato, ut dixim⁹, qualis est tutela, statim atq; est semel legitimè suscepta. Licet enim ea tractū temporis habeat, & continuam actionem, nihilominus perfecta dicitur, non solum quo ad obligationem, ne liceat eam relinquere, quam in simili Dd. vocant essentialē perfectionem; sed etiam quo ad obligationes & periculum, ut per totum titulum *de admin. tut.* Cum enim regulæ juris utrunq; obstarent, scilicet tutorem habenti alium dari non posse, *de qua in §. interdum, Inst. de curat.* & quod actus perfectus & consummatus, eo casu superveniente, non vitaretur, S C. opus fuit, * & eo statutum, ut in locum furiosi, & muti, & surdi tutoris, alii tutores darentur, cujus meminit Paulus in *l. complura, ff. de tutelis.* 41

Rursus impedimento non sunt rationes ex altera parte adductæ, quod multa prohibentur fieri, quæ tamen facta tenent. Maximè * quando actus est perfectus & consummatus, quia illa regula non procedit, quando res devenit ad eum casum, quo causa finalis defi- 42

deficiat, ut tradit Dec. d. §. *non est novum*, præsertim quando concurrat præsumpta, & virisimilis mens legis, ut hoc casu, quæ causa est dicti SC.

Quare dicendum tutorem, tali casu superveniente, non manere in tutela, neque etiam ob eum casum desinere ipso jure, sed in ejus locum alium sententia cōpetentis Iudicis substituti debere, ut & in locum suspecti, convicti, ac remoti, in locum excusari, vel defuncti, vel relegati, id est, deportati, furiosi & surdi, l. 4. C. *In quibus causis tut. hab.* & in d. l. complura, ff. de tutelis, & ita sæpè vidi praticari.

43 Quæ de muto diximus, in surdo similiter probantur. Nam ut Pomponius dicit, non tantum loqui, sed & audire tutor debet, dict. l. 1. §. *final.* ff. de tutelis, quare non potest esse legitimus vel dativus, l. penul. ff. de legit. tut. Etiam si talis sit surdus, qui ad motus labiorum loquentis, quid dicatur, intelligit, ut tradit Bald. dict. §. 1. vers. *sed pœna*, & Ioan. de Plat. in l. 2. nu. 1. C. *Qui numero liberronum*, lib. 10. quia lex requirit, quod intelligat per sensum auditus, & sonum vocis, non motu labiorum, vel alio nutu; talis enim non audit, vel loquitur naturaliter, sed signis & actibus alienis dijudicat mentem alterius: sicut ille non dicitur legere, qui oculis corporeis non legit & perspicit, hæc sunt scripta, sed tum extrinsecus intelligit, l. 1. in prin. ff. de his quæ in testam. delent.

44 Nec dissimile est quod scribunt * Dd. tales etiam non posse stipulari, licet intellectum habentes omnes alios actus facere possunt, quia in stipulatione verba pro forma necessaria sunt, l. 1. §. *final.* ff. de actio. & obligat. §. *mutum*, Instit. de inutil. stipulat. ut & in fidejussione, l. *Blondius*, C. de fidejuss. & in autorisatione tutoris, ut dicit Bart. in d. l. 1. §. *fin.* ff. de tutel.

45 Ex quo ibidem inferit * Andr. Alciat. in l. 1. §. *eadem*, n. 52. hunc tutorem esse, vel fidejubere non posse, nec etiam postulare pro alio in iudicio, quia decretum Prætoris exaudire non poterit

Sed

Sed dicet quispiam vix fieri posse, ut quis ad motū labiorum alterius intelligere possit, quid ille loquatur, cum experiamur quotidie etiam homines habentes aures acutas, & scientes, sæpè non intelligere ea, quæ dicuntur. Cui respondemus hoc quidem verum esse, sed Deum sua dona sæpè variè distribuere, & surdis ac mutis plus ingenii tribuere, quo ad intellectū; atque aliis, quod uno aut altero exemplo ostendam. Refert Bartol. in *l. num. 7. ff. de verb. obligat.* suo tempore fuisse quendam D. Nellum de Gabrielis de Eugubio, qui ob perspicaciam ingenii, licet * non audiret, 46 omnino tamen ad motum labiorum homines quantumcunque secretè loquentes, quatenus visus ejus protendebatur, intelligebat. Cujusmodi alium & Senis fuisse, & se vidisse, Joannes de Imola refert dicto loco. Rudolphus quoque Agricola *lib. 3. de Inventione, cap. ultim.* testatur se vidisse surdum à primis annis, & (quod est consequens) mutum, qui didicerat, ut quæcunque scriberet aliquis, intelligere, & ipse quoque, tanquam loqui sciret, omnia mentis suæ cogitata perscribere posset.

Huc spectant quæ scribit Plin. *lib. 10. c. 69.* nempe cui homini auditus primo negatus est, hunc & sermonis usum ablatum, nec sunt naturaliter surdi, ut non sint & muti. Muti verò naturaliter multi sunt, qui tamen audiunt, ut meminit de Cræsi filio A. Gell. *lib. 5. cap. 9.* quem elinguem à puero fuisse, & tamen articulatè ad hostes exclamasse, refert.

Si quis tamen non surdus fuerit, id est, nihil prorsus audiens, sed tantum surdaster, sive minus audiens, qualem fuisse Marcum Crassum refert Cicero *lib. 5. Tusculan. 16.* rectè tutor dari poterit ex Pauli sententia, in *l. ult. ff. de legit. tutel.* & tradit Portius in dict. §. 1. *num. 4.* post Joan. Plat. in *l. 2. C. Qui morbo se excusant,* neque enim auditus gravitas, sive aurium tarditas huic rei impedimento est.

47 Pari modo * nec surditas (licet à personalibus muneribus, ut est tutela vel cura, *l. 1. ff. de munerib. & honoribus*, non tamen patrimonialibus, in quo sumptus maximè postulatur) aliquem excusat, teste eodem Portio, *num. 4.*

Quin & idem surdus (quamvis ad judicia inhabilis sit) & pro alia postulare non possit, quia decretum Prætoris exaudire non potest, & ideo, eo non exaudito, facile ut contumax * plecteretur, *l. 1. ff. de postal. l. mutus, ff. de procur.* tamen ad negotia rectè procurator dari poterit, ut tradit Bald. *d. rubr. §. 1. Instit. de tutel. per l. mutus, ff. de procu.* & ita quoque tenet Ioan. Plati. *d. l. 2. C. qui morbo se excusant.*

49 Frustra quoque * ei testamento tutela mandatur, cum quo testamenti factio non est, id est, cui vel hæreditas, vel legatum relinqui non potest, sive ut nostri Dd. loquuntur, qui non habet testamenti factionem passivam. Et ita accipit hæc verba Accurs. noster semper, ut in *§. legari, Instit. de legat. §. extraneis, Instit. de hæred. qualitat. & differ.* sic Paulus in *l. testamento*, & ibi gloss. communiter recepta, *ff. de testam. tutel.* loquitur: *Testamento tutores ii dari possunt, cum quibus testamenti factio est.* Multi autem sunt, qui ex testamento capere nequeant, ut deportati, hostes, peregrini, collegium illicitum, in metallum damnatus, incestuosus, & alii, de quib. Accurs. *d. §. legari*, quo loco & hæreticos, apostatas, mulierem intra annum luctus nubentem, & personam incertam inter eos nominat.

Sufficit autem hîc passiva testamenti factio, licet desit activa, nam & furiosi rectè tutores dantur, ut supra diximus, tamen activam testamenti factionem non habent, sed ex testamento capere non prohibentur.

50 Neque etiam admittunt * leges nostræ fœminam testamento tutorem dari, inquit Cajus in *l. tutela*, *ff. de tutelis*, plerumque virile officium est, & Neratius, id mu-

id munus masculorum esse dicit, in *l. fin. eodem tit.* & ibi glossa communiter approbata. Rationem explanat Imp. Alex. in *l. 1. C. Quando mul. tot. offic. ne aliam aliunde accessere sit opus*, quia virile munus, & ultra sexū foemineæ infirmitatis tale officium. Qua ratione dicunt Dd. officium illud esse differens, ad quod etiam masculi, cæteris paribus, magis idonei, ut tradit Corn. cons. 284. nu. 6. lib. 3. & cons. 164. n. 2. lib. 4. Quin et si pater testamento communium liberorum tutelā mandavit matri, & præses provinciæ imperitia lapsus patris voluntatem sequendam decreverit, successor ejus sententiam (quam leges nostræ non admittunt) sequi non tenetur, auctore Papiniano in *l. jure nostro ff. de test. tut.* Neque etiam poterit filiis testamento tutores relinquare ad dationem uxoris suæ, quia ubicunq; in dispositione ultimæ voluntatis electio personæ in alterius arbitrium confertur, adeò ut illo non eligente, nullus esset, qui ad eam dispositionem admitteretur, ea dispositio tanquam captatoria, sive potius ab alieno arbitrio dependens, non valet, *l. illa institutio*, & ibi Bart. in ultima quest. ff. de hered. instituendis, quo loco communiter Dd. & maximè Imola dicit, id locū habere non solum in hæredis institutione, sed etiam in legatis, quod ipsum & alia graviore ratione confirmari potest, quia tutores constituuntur, aut à testatore, aut lege, aut Judice, non autem à privato, adeò quod nec Judex alteri mandare possit, ut is videt, *l. nec mandante*, ff. de tut. & curat. dat. ab his. Cum ergo hoc jus dandi tutorem aliquibus tantum speciatim permissum sit, §. *permisum*, & ibi notat gloss. Instit. de tut. l. 3. ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. intestato, ff. de legit. hered. atque ideo causa * tutelæ, an tutor dari, & quis debeat, 51 compromitti non potest, ut tradit Bart. in *l. Prætor*, ff. de tut. & cur. dat. ab his, qui ab arbitrio & electione alterius pendere non potest, licet Bartolus ibi aliam rationem adferat, longè minus ab arbitrio & electione

alterius pendere non potest, licet Bartolus ibi aliam rationem adferat, longè minus ab arbitrio & electione fœminæ, quæ ab officio tutelæ penitus exclusæ est, ob sexus imbecillitatem, infirmitatem & inconstantiam, ut supra dictum est. Si tamen patri visum fuerit testamento tutores dare, eisque mandare, ut consilio matris pupillorum tutelam gerant, neque id non idcirco minus integrum erit tutoris officium, sed viris bonis conveniet, salubre consilium matris admittere, alias contemnere, cum & illis permissum sit etiam quandoque patris præceptum negligere, *l. ita autem, §. Papinianus, ff. de administrat. tut.*

- 52 Quæ tamen * de matre dicta sunt, licet veteri jure ita obtinuerint, nisi à Principe filiorum tutelam specialiter postulassent, tamen hodie non procedunt novissimo jure Authenticorum, quo generaliter constitutum fuit, ut mater & avia ad filii vel nepotis tutelam admittantur, idque jure communi absque alia impetratione:
- 53 FRUSTRA quidem precibus postulatur, quod * jure communi conceditur, *l. 1. C. de Theſauris, lib. 10.* quod eis concessum est propter affectionem & pietatem in filios, ut in *Auth. matri & avia, C. Quando mul. tut. officio fungi potest, §. quia vero, in auth. ut sine prohibet. matr. cred. ibi, cum illam namque naturæ amor pius circa filios sine suspitione faciat, & l. matris pietas, C. qui petunt tut. & hac etiam*
- 54 ratione jura * antiqua concedebant educationem filii potius matri, quam agnatis, *l. 1. C. ubi pupill. educ. debeat.* Decius latè, *cons. 16. num. 2.* de quo infra, quando de legitimo agemus, latius dicendum erit. Et quamvis hæc testamento dantur, tamen ad tutelam ejus mandatum cogi non possunt; sunt enim testamentariæ voluntariæ, & harum tutela ob id dicitur * irregularis &
- 55 anomala, ut notat Bar. in *d. auth. matr. & avia, n. 10. & 18.*

Et licet jure veteri potuerit tutor pupillo dari, vel curator adulto, ejusdem creditor, vel etiam debitor, *l. creditorem, C. Qui dari tut. possunt, l. neque, C. de excusat.*

fat. tut. l. ita autem 1. §. debitor. ff. de admin. tut. nec is quo-
que, qui litem habuerit cum pupillo vel adulto, non
excusaretur, nisi lis esset de statu, vel omnibus bonis,
vel maxima parte eorum, l. si pupillum, cum l. seq. ff. de ex-
cusat. tut. qui tamen Imper. Justin. experientia didice-
rat, tales creditores vel debitores multa contra suos
moliri in intercipiendis chyrographis, apochis, aliisq;
probationibus supprimendis: necesse enim est ple-
rumq; eorum fidem sequi, & res pupillares custodiæ
eorum committere, ut hanc delinquendi materiam
sive occasionem tolleret, rectè & sanctè Novella sua* 56
constit. 72. statuit, ut hi dari tutores non possent, etiã
si à lege vocarentur. Imò etiam si fratres sint, Bart. in* 57
dict. Auth. minoris, n. 3. & 4. quia non est tantus amor in-
ter fratres, sicut inter ascendentes & descendentes, &
inter eos est sæpè invidia magna. Sed & si quis dissi-
mularit se creditorem esse, & ita factus fuerit tutor,
perderet jus suæ contra pupillum actionis. Quod si* 58
debitorem se dissimulaverit, non posse tutelæ tem-
pore sese ullo modo debito liberare, etiam si esset cre-
ditor vel debitor in actione reali, ut est cõstans omni-
um sententia, reprob. glo. in d. Auth. minoris, quia eadem
ratio militat in reali, quæ in personali actione, ergo i-
dem jus, vulg. l. illud, ff. ad leg. Aquil. Et eadem Novella
loquitur de iis, quibus minor tenetur, vel res mino-
ris, Portius in d. §. si inter, num. 17. ff. de auctorit. tut. Corn.
conf. 238. nu. 13. lib. 4. Bart. d. Auth. minoris, num. 7. & 8.
dicunt communem. Idemque esse in omnibus curatoribus* 59
bus, nostri uno ore dicunt, & Novellæ verba demon-
strant. Quod licet Angel. in §. actionum, num. 33 Institut.
de Action. controvertat, fatetur tamen eam esse com-
munem, quem sequitur Andreas Barb. conf. 6. numer.
14. lib. 3.

Hoc amplius* ajunt, non solum creditores & de- 60
 bitores, ab eorū tutela vel cura arceri, sed & commu-
 nionem tantum cū minoribus habentes, ut est gloss.

communiter approbata in *l. quod res, C. de excusat. tut.* quia in communione oritur quidam quasi contractus, producens obligationem & actionem communi dividundo, & sic potest dici debitor & creditor, & militat eadem ratio, ut tradit Andr. Barbat. *d. conf. 61. n. 14.* dicens communem, & ante eum Barto. in *d. Auth. min. n. 9. C. Qui dari tut.* Quo loco tamen idem Bart. dicit id non procedere, quando talis esset communio, quæ nullas posset parere lites, sed. facile explicari: puta, si tantum unum fundum habeat cum minore communem, vel aliàs est modica communio, ita ut cesset omnis maligna suspicio, quod ipsum bonus Judex variè pro personarum & rerum qualitate æstimare debet, ut in simili * de parvo sive modico debito, vel credito tradit Angel. in *d. §. si inter, vers. & prædicta, & d. §. actionum, num. 33.* Barbat. *d. conf. 6. num. 14.* Alexan. *conf. 186. num. 1. lib. 7.* Tiraq. *de judiciis exiguis, vers. 33.* & omnium novissimè Jacob. Menoch. *de arbitr. Iud. libr. 2. cent. 2. casu. 196.* quo loco alios laudat.

Qua ratione motus idem Imp. eadem Novella, ut si post susceptam tutelam vel curam ipsi acquirunt obligationem adversus minores, fortè adita hæreditate creditoris pupilli, vel etiam alio modo incidant in obligationem, eis tali casu adjungeretur contutor, vel concurator, * quod & olim fiebat litis causa ex constitutione Imperatoris Alexandri, in *l. neque de excusat. tut.* Neq; eo contentus Imperator ulterius contra legem non fit, ff. *de reb. eorum, quæ sub tutel.* statuit, quod si post susceptam tutelam, vel curam tutor vel curator minoris jure cessionis obligationem acquireret contra minorem, fortè donationis, venditionis, vel alio titulo, eadem nulla esset ipso jure, nec eo casu tutor hereret regressum adversus cadentem, & pupillus sive adultus ab utroque esset liberatus, etiamsi talis cessio facta fuisset finita tutela, tamen ante datas si-
ve redditas rationes, ut patet ex contextu *d. Novella 72.*
sive

five ex titulo *Authenticorum*, ut hi qui obligant se habere prohib. res *minorum*, & ita eam consulendo interpretatus est *Marian. Socin. cons. 148. num. 13. 14. 15. lib. 1.* Atque hujus *Novellæ* ratione, vel non absimili moti fuisse videntur *Divi fratres*, in suo rescripto ad *Rutilium Luppeum* (cujus meminit *Vlpian. in l. rescripto, §. debitores, ff. de muner. & honor.*) & post eos *Imp. Anton. in l. 1. C. de debit. civitatum, lib. 11.* cum rescribunt debitorem reipublicæ ab honoribus & administratione honorem habente annexum arcendum tantisper donec tale debitum exsolverit, & reipublicæ satisfecerit.

Quæ cum ita sint, * videamus an dicta *Authent. Minoris*, semper procedat, & in omnibus vera sit, atque etiam locum habeat in testamentario, de quo in presenti agimus. Et in primis *Imp. Justin. in dd. suis novellis constitutionibus*, puta, novella hac eadē, & 94, ab ea excipit matres, excipit & avias, eodē modo quo de matre constitutio *Divi Severi* trahitur ad aviā, *l. 2. §. & quid si nepotibus, ff. ad Tertull.* quas non vult ullius obligationis nomine à filiorum vel nepotum tutela arceri, quia cum peculiari pietatis motu agantur, non sunt extraneis conferendæ, & aliàs semper * matris appellatione veniant omnes ascendētes, sicut etiam patris, secundum *Innocent. in c. si vero 1. & ibi glo. de senten. excom. & est text. cum gloss. in §. illud quoque, in Auth. ut liceat matri, vel avie, Boer. cons. 17. num. 6. 7.* quæ ratione & sunt qui ab hac *Novella* excipiunt patrem & avū, imò & parentes omnes virilis sexus, ut *Jacob. Cujac. d. Novell. 72.* atq; filius quoq; *Curator patris furiosi, d. Auth. minoris, nu. 2.* propter ipem successionis, 65
cujus spei intuitu dicitur quasi Dominus rerum paternarum, etiam vivo patre, adeoque administrator bonorum propriorum, quia eo casu cessat omnis suspicio, nisi tamen plures essent filii ejusdem patris furiosi, quo casu minus suspectus debet dari.

Sunt & qui dicunt, d. Anth. non procedere, quando tutor conficeret inventarium cum æstimatione rerum singularum, * ad quod de jure non tenetur, *l. fin. & ibi Salic. C. de magistrat. convent.* quia, inquiunt, per inventarium recurrimus ad jus antiquum, quo debitor non arcebatur à tutela, *d. t. creditorem.* De quo tamen merito dubitat Sebast. Montic. in tract. suo de Inventario hæredis, c. 13. num. 254. quia inventarium non corrigit nec abrogat leges anteriores vel posteriores, nisi quatenus in duabus constitutionibus Justin. continetur. Et quia militat adhuc eadem ratio, licet in inventario, ad cuius confectionem omnis tutor tenetur, si bona fuerint æstimata.

Sed magis dubium est an d. auth. etiam locum habeat in testamentario? Et quidem glossa in d. auth. minoris, & in corpore, unde sumpta est, aperte * decidit, etiam in eo auth. procedere, quia in eadem tantum excipiuntur mater & avia, ergo nulli alteri videtur permissa, Et licet, inquit, ejus fides videatur à testatore approbata, ea tamen approbatio non se extendit ad alia, quam ad satisfactionem, à qua liberatur per testatoris approbationem, ut inferius dicemus, & hanc partem tenuit Dynus judicando & consulendo, *consi. suo 38.* quem deinde secutus est Azo Bonon. in *summa sua tit. Qui dari tut. possunt*, ut cum allegat Portius, *d. §. si inter, n. 17.* quo loco dicit horum opinionem esse veriore, & ideo sequendam.

Alii tamen, quæ maxima turba est, contrarium sentiunt. Primo ex eo, quod ejus fides est electa & approbata, non generaliter, sed specialiter à testatore, *1. Instit. de satisfd. tut.* Qua ratione Ulpian. in *l. testamento, ff. de testamen. tutel.* dicit, eos non esse cogendos satisfacere rem pupilli salvam fore, idque certo certius esse, & Justinianus in *l. ult. §. & siquidem parens, Cod. de curat. furiosi, & l. de creationibus, C. de Episcop. audientia patrum testimonium pro satisfactione sufficere dicit. Et*

rursus

rursus Justinian. *in dict. Novell. 72.* non loquitur de testamentariis, sed tantum à lege datis, quorum fides licet etiam lege approbata videatur, non tamen specialiter, sed tantum generaliter, inter quæ longa est differentia, juxta ea quæ tradit Portius, *Institut. de satisf. tut. num. 2.*

Hinc videmus* quod probatio specialis est fortior 68
& potentior generali: Aymo *cons. 143. nu. 2.* Paris. *cons. 29. num. 87. lib. 2.* Innocent. Canonist. coriphæus, & alii, *in cap. auditis, de præscript.* & præsumptio in specie tollit aliam generalem. Aymo, *cons. 250. num. 2.* Molin. *in consuetud. §. 46. num. 13.* Gratus, *cons. 2. num. 67.* Idem *consil. 11. num. 37.* Idem *cons. 43. nu. 41. lib. 2.* Dec. *in c. quoniam Abbas, de offi. deleg. in l. Divus, de in int. restit. l. cum de indebito, ff. de probat.*

Nec huic etiam* abhorret, quod dicimus, legem 69
specialem debere attendi præ generali, & quando duæ leges sunt generales, illa, quæ est minus generalis, pro specie reputatur, Dec. *consil. 382. nu. 4. per not. Dyn. cap. generi, de reg. jur. in 6. ut respondit idem Dec. cons. 664. num. 89.* per regulam quam tradit Angel. *in l. cum Prator, de judic. Bart. in l. 1. §. hoc interdictum, col. penult. ff. de oper. novi nunc.* Et ideo* quoque mandatum speciale dero- 70
gat generali. Dec. *d. cons. 664. num. 8. 9.* Alexand. *in l. Titia textores, ff. de legat. 1.*

Sed & propius accedit, quod scribit Angel. Aret: 71
cons. col. 3. quod voluntas in specie sit fortior* & potentior, quem refert & sequitur Aymo, *cons. 143. num. 2. per l. sanctio legum, de pœnis, & d. c. generi.*

Sed quamvis* ista utcunque videantur colorata, 72
tamen communis schola hanc controversiam componit, hoc modo; ut si testator, qui dedisset talē tutorē, sciverit ipsum esse creditorem, vel debitorem, eo casu valeret datio, quia ejus fides & diligentia est per testatorem approbata, per *l. tres tutores, §. finali, ff. de administ. tutel. quam sequitur Bart. in d. Auth. minoris, num. 11. 12.*

& communem dicit Ang. in d. §. si inter, vers. tertio casu, ff. de auctorit. tut. Idem in §. actionum, num. 33. Institut. de actio. Barb. d. cons. 61. num. 15. 16. lib. 3. Socin. Junior, consil. 5. num. 1. lib. 4. & ex recentioribus Gualdensis in tract. Cautelar, ult. volum. tit. de tutore, cautel. quæ dicit ideo expedire, ut eam scientiam testator aperiat in suo testamento.

Ex quo inferunt alii etiam tales posse dari per inquisitionem, maxime quando Iudex inquisivit, an esset creditor vel debitor talis debiti, ob quod deberet à tutela repelli, quia, ut supra diximus, hæc ab arbitrio boni Iudicis pendent, Bart. in d. Auth. minoris, nu. 12. Angel. in d. §. actionum, num. 33. vers. advertas, allegat text. in l. si nemo tutorum, §. 1. de testam. tut. ibi, quamvis verba edicti ad testamentarios pertineant. Nec enim horum fides minus specialiter est approbata à Iudice, atque illorum à testatore, sequitur Barbat. dict. consil. 61. num. 16. libro tertio.

Sin autem testator ignoravit eum esse creditorem vel debitorem, eo casu dationem non valere, quia non videtur ejus fidem approbasse, quem talem ignorabat argum. leg. mater, ff. de inoff. testamen. Et hanc putat esse veram Barbat. d. Auth. minoris, nu. 12. ubi hujus opinionis & distinctionis coryphæum laudat Oldrad. sed liber mendosus est, cum sit Odofred. in d. Authen. minoris cujus jam etiam meminit Barbat. d. cons. 61. Soc. Jun. d. cons. 5. Idem consulendo tenuit Barbat. consil. 148. quo etiam loco liber ejus æque vitiosus est.

Cujus distinctionis posterior pars confirmatur ex eo, quod dicit Cynus in l. si quis testibus, in 8. questione, C. de testib. Et Paul. de Leaz. in c. testimonium, de testib. quod licet testes instrumentarii non videantur posse repelli aliqua exceptione, quia eorum fides est à partibus approbata. Curtius Senior l. 2. §. sed quia veremur, C. de juram. propter calum. dand. Idem consil. 55. num. 8. Jason. in l. C. de testib. Alex. consil. 70. numer. 6. lib. 1. hoc

lamea

tamen non procedere, quando non apparet de scientia partim, quod sciverunt illorum defectum, quia ignorans non videtur approbare, *l. in repudianda, ff. de acq. hered. d. l. mater*, & ignorantia in dubio præsumitur, *vulg. l. verius, ff. de probat.*

Quam rationem * sic etiam puto temperandam esse, ut si nova aliqua causa supervenerit, vel etiam antiqua detegatur, quæ verisimiliter testatori fuit ignota, hos eo casu non esse admittendos; idque relinquendum esse arbitrio boni Iudicis, secundum ea quæ supra diximus.

Repelluntur * præterea à tutela & cura excommunicati; secundum Decium, *in cap. Intelleximus, num. 56. de Iudiciis*. Idque hac ratione, quod quia ei non communicemus, interponere auctoritatem nequiret, secundum Lanfran. *in repet. cap. quoniam contra, cap. 4. num. 17. de probat.*

CAP. X.

Quomodo Tutores Testamento dari debeant.

SUMMARIA.

- 1 Tutor non solum purè, sed sub conditione, & usque ad conditionem testamento dari potest. *Declar. num. 4.*
- 2 A Iudice sub conditione inutiliter tutor datur. *Declar. num. 8.*
- 3 Ratio cur à Iudice tutor sub conditione dari nequeat.
- 5 Deficiente conditione, actus habetur; ac si nunquam factus fuisset. *Amplia num. 6.*
- 7 Communis opinio.
- 9 Actus legitimi non recipiunt diem nec conditionem.
- 10 Tutoris datio actus legitimus.
- 11 Lex, actus legitimi, de reg. juris declaratur.
- 12 Tutor ad certum tempus, vel ex certo tempore dari potest.
- 13 Tutor ante, & post heredis institutionem dari potest.

- 14 Tutor Latinis & Græcis verbis dari potest.
- 15 Tutor testamento datus, posteriori testamento vetari potest.
- 16 Posteriori testamento jure perfecto, prius rumpi.
- 17 Tutor codicillis mutari potest.
- 18 Exsecutores testamento datos codicillis posse cassari.
- 19 Tutor codicillis non confirmatus an mutari possit.
- 20 Clausula, Valeat jure alterius cujuslibet voluntatis, quid operetur.
- 21 Incertus Tutor dari nequit.
- 22 Incertitudo personæ vitiat rescriptum delegatorium, executoris testamentarij deputationem, legitimationem personæ & libertatis dationem.
- 23 Incertitudinem vitare omnes actus, non solum inter vivos, sed etiam in ultima voluntate. Declara num. 24. 25. 28. 30.
- 26 Idem judicandum de verisimili, quod de ipsa veritate.
- 27 Verisimilitudo maxime attendenda in materia probationis & presumptionis.
- 29 Paria censeri quid esse certum, vel postea certificandum.
- 31 Tutoris datio sive electio in alterius arbitrium conferri non potest.
- 32 Legatum non potest conferri in alterius arbitrium.
- 33 Qui sibi asscripsit tutelam in testamento, non erit tutor.
- 34 Pœna illius, qui se testamento scribat heredem.
- 35 SC. Libonianum & edictum D. Claudij, an habeat locum in testamentis nuncupativis.
- 36 Communis opinio, & ea declaratur, num. 37.
- 38 Ipse facere videtur, qui per alium à se solum delectum quid facit.
- 39 Gabriel Mudeus Preceptor auctoris.
- 40 Tutor certæ rei, vel causæ dari non potest.
- 41 Tutor testamento datus, tutelam sibi mandatam dividere, & ad certum, vel certos actus tantum acceptare non potest.

- 42 Intellectus verborum hoc enim jure utimur, in l. si tamen, ff. de testam. tutel.
- 43 Datio tutela ad bona existentia in certa villa an valeat.
- 44 Tutor datur impuberi ad adeundam hereditatem, non curator.
- 45 Deficiente tutore testamentario, locus est legitimo, excluso dativo, Declaratur 46.
- 47 Statutum permittere potest tutorem dari ad certum actum, & quomodo id procedat.
- 48 Tutor ad unum actum dari potest, quando pater administrationem recusat.
- 49 Tutor ex lege Julia de maritandis ordinibus datur à Praetore urbis mulieri, virginive tutorem non habenti.

Superest ut quartum caput aggrediamur; *Quomodo scilicet tutores testamento dari possint?* Et ultra ea quæ diximus in definitione, de simpliciter dato, * certis rebus, ad augmentum, honorariis, notitiæ causa datis, & aliis ut gerant, certo certius est, non solum purè, sed etiam sub conditione & usque ad conditionem testamento tutores dari posse, auctore Ulpiano, in l. tutor, §. tutorem, ff. de testam. tut. Quod * tamen Præsidib. Provinciarum non esse permissum idem Ulp. auctor est, in l. mato §. sub condit. ff. de tutel. & ita respondit Marian. Soc. cons. 85. n. 45. lib. 3. contra regulam, de qua Ioan. Coras. Tholos. in l. servitutes, nu. 9. ff. de servit. Et est * ratio differentię non obscura; quia pendente tempore vel conditione adjecta testamento, potest provideri pupillo de tutore legitimo, vel dativo, secus si à Iudicè, ut tradit Portius, in §. 1. nu. 9. Instit. Qui testament. tut. dari possunt. Angel. in §. ad certum, nu. 2. Instit. eod. Cyn. in rubr. C. de testam. tutel. Tum, quia nullus erit, qui post eum vacantis tutelæ tempora impleat, tum etiam quia videtur absurdum, ut quicquam eorum, quæ magistratus in republica facit, sit imperfectum, argum. l. actum, de

alterius pendere non potest, licet Bartolus ibi aliam rationem adferat, longè minus ab arbitrio & electione fœminæ, quæ ab officio tutelæ penitus exclusæ est, ob sexus imbecillitatem, infirmitatem & inconstantiam, ut supra dictum est. Si tamen patri visum fuerit testamento tutores dare, eisque mandare, ut consilio matris pupillorum tutelam gerant, neque id non idcirco minus integrum erit tutoris officium, sed viris bonis conveniet, salubre consilium matris admittere, alias contemnere, cum & illis permissum sit etiam quandoque patris præceptum negligere, *l. ita autem, §. Papinianus, ff. de administrat. tut.*

- 52 Quæ tamen * de matre dicta sunt, licet veteri jure ita obtinuerint, nisi à Principe filiorum tutelam specialiter postulassent, tamen hodie non procedunt novissimo jure Authenticorum, quo generaliter constitutum fuit, ut mater & avia ad filii vel nepotis tutelam admittantur, idque jure communi absque alia impetratione:
- 53 **FRUSTRA** quidem precibus postulatur, quod * jure communi conceditur, *l. 1. C. de Theſauris, lib. 10.* quod eis concessum est propter affectionem & pietatem in filios, ut in *Auth. matri & avia, C. Quando mul. tut. officio fungi potest, §. quia vero, in auth. ut sine prohibet. matr. cred. ibi, cum illam namque naturæ amor pius circa filios sine suspitione faciat, & l. matris pietas, C. qui petunt tut. & hac etiam*
- 54 ratione jura * antiqua concedebant educationem filii potius matri, quam agnatis, *l. 1. C. ubi pupill. educ. debeat.* Decius latè, *cons. 16. num. 2.* de quo infra, quando de legitimo agemus, latius dicendum erit. Et quamvis hæc testamento dantur, tamen ad tutelam ejus mandatum cogi non possunt; sunt enim testamentariæ voluntariæ, & harum tutela ob id dicitur * irregularis & anomala, ut notat Bar. in *d. auth. matr. & avia, n. 10. & 18.*
- 55

Et licet jure veteri potuerit tutor pupillo dari, vel curator adulto, ejusdem creditor, vel etiam debitor, *l. creditorem, C. Qui dari tut. possunt, l. neque, C. de excusat.*

fat. tut. l. ita autem 1. §. debitor. ff. de admin. tut. nec is quo-
que, qui litem habuerit cum pupillo vel adulto, non
excusaretur; nisi lis esset de statu; vel omnibus bonis,
vel maxima parte eorum, l. si pupillum, cum l. seq. ff. de ex-
cusat. tut. qui tamen Imper. Justin. experientia didice-
 rat, tales creditores vel debitores multa contra suos
 moliri in intercipiendis chyrographis, apochis, aliisque
 probationibus supprimendis: necesse enim est ple-
 rumque eorum fidem sequi, & res pupillares custodiæ
 eorum committere, ut hanc delinquendi materiam
 five occasionem* tolleret, rectè & sanctè Novella sua 56
 constit. 72. statuit, ut hi dari tutores non possent, etiā
 si à lege vocarentur. Imò* etiam si fratres sint, *Bart. in* 57
dict. Auth. minoris, n. 3. & 4. quia non est tantus amor in-
 ter fratres, sicut inter ascendentes & descendentes, &
 inter eos est sæpè invidia magna. Sed & si quis dissi-
 mularit se creditorem esse, & ita factus fuerit tutor,
 perderet jus suæ contra pupillum actionis. Quod* si 58
 debitorem se dissimulaverit, non posse tutelæ tem-
 pore sese ullo modo debito liberare, etiamsi esset cre-
 ditor vel debitor in actione reali, ut est cōstans omni-
 um sententia, *reprob. glo. in d. Auth. minoris*, quia eadem
 ratio militat in reali, quæ in personali actione, ergo i-
 dem jus, *vulg. l. illud, ff. ad leg. Aquil.* Et eadem Novella
 loquitur de iis, quibus minor tenetur, vel res mino-
 ris, *Portius in d. §. si inter, num. 17. ff. de auctorit. tut. Corn.*
conf. 238. nu. 13. lib. 4. Bart. d. Auth. minoris, num. 7. & 8.
dicunt communem. Idemque* esse in omnibus curatorii- 59
 bus, nostri uno ore dicunt, & Novellæ verba demon-
 strant. Quod licet Angel. in §. actionum, num. 33 *Institut.*
de Action. controvertat, fatetur tamen eam esse com-
 munem, quem sequitur Andreas Barb. *conf. 6. numer.*
14. lib. 3.

Hoc amplius* ajunt, non solum creditores & de- 60
 bitores, ab eorū tutela vel cura arceri, sed & commu-
 nionem tantum cū minoribus habentes, ut est gloss.

communiter approbata in *l. quod res, C. de excusat. tut.* quia in communione oritur quidam quasi contractus, producens obligationem & actionem communi dividundo, & sic potest dici debitor & creditor, & militat eadem ratio, ut tradit Andr. Barbat. *d. conf. 61. n. 14.* dicens communem, & ante eum Barto. in *d. Auth. min. n. 9. C. Qui dari tut.* Quo loco tamen idem Bart. dicit id non procedere, quando talis esset communio, quæ nullas posset parere lites, sed facile explicari: puta, si tantum unum fundum habeat cum minore communem, vel aliàs est modica communio, ita ut cesset omnis maligna suspicio, quod ipsum bonus Judex variè pro personarum & rerum qualitate æstimare debet, ut in simili * de parvo sive modico debito, vel credito tradit Angel. in *d. §. si inter, vers. & prædicta, & d. §. actionum, num. 33.* Barbat. *d. conf. 6. num. 14.* Alexan. *conf. 186. num. 1. lib. 7.* Tiraq. *de judiciis exiguis, vers. 33.* & omnium novissimè Jacob. Menoch. *de arbitr. Jud. libr. 2. cent. 2. casu. 196.* quo loco alios laudat.

Qua ratione motus idem Imp. eadem Novella, ut si post susceptam tutelam vel curam ipsi acquirunt obligationem adversus minores, fortè adita hæreditate creditoris pupilli, vel etiam alio modo incidant in obligationem, eis tali casu adjungeretur contutor, vel concurator, * quod & olim fiebat litis causa ex constitutione Imperatoris Alexandri, in *l. neque de excusat. tut.* Neq; eo contentus Imperator ulterius contra *legem non fit*, ff. *de reb. eorum, quæ sub tutel. statuit*, quod si post susceptam tutelam, vel curam tutor vel curator minoris jure cessionis obligationem acquireret contra minorem, fortè donationis, venditionis, vel alio titulo, eadem nulla esset ipso jure, nec eo casu tutor hereret regressum adversus cadentem, & pupillus sive adultus ab utroque esset liberatus, etiamsi talis cessio facta fuisset finita tutela, tamen ante datas si-

ve redditas rationes, ut patet ex contextu *d. Novella 72.*

sive

sive ex titulo **Authenticorum**, ut hi qui obligant se habere prohib. res **minorum**, & ita eam consulendo interpretatus est Marian. Socin. *cons. 148. num. 13. 14. 15. lib. 1.* Atque hujus Novellæ ratione, vel non absimili moti fuisse videntur Divi fratres, in suo rescripto ad **Rutilium Luppeum** (cujus meminit **Vlpian.** in *l. rescripto, §. debitores, ff. de muner. & honor.*) & post eos Imp. Anton. in *l. 1. C. de debit. civitatum, lib. 11.* cum rescribunt debitorem reipublicæ ab honoribus & administratione honorem habente annexum arcendum tantisper, donec tale debitum exsolverit, & reipublicæ satisfecerit.

Quæ cum ita sint, * videamus an dicta Authent. 63
Minoris, semper procedat, & in omnibus vera sit, atque etiam locum habeat in testamentario, de quo in præsentiarum agimus. Et in primis Imp. Justin. in dd. suis novellis constitutionibus, puta, novella hac eadē, & 94, ab ea exemit matres, excipit & avias, eodē modo quo de matre constitutio Divi Severi trahitur ad aviā, *l. 2. §. & quid si nepotibus, ff. ad Tertull.* quas non vult ullius obligationis nomine à filiorum vel nepotum tutela arceri, quia cum peculiari pietatis motu agantur, non sunt extraneis conferendæ, & aliàs semper * matris appellatione veniant omnes ascendētes, sicut etiam patris, secundum Innocent. in *c. si vero 1. & ibi glo. de senten. excom. & est text. cum gloss. in §. illud quoque, in Auth. ut liceat matri, vel avie, Boer. cons. 17. num. 6. 7.* qua ratione & sunt qui ab hac Novella excipiunt patrem & avū, imò & parentes omnes virilis sexus, ut Jacob. Cujac. d. *Novell. 72.* atq; filius quoq; Curator patris furiosi, d. *Auth. minoris, nu. 2.* propter spem successionis, 65
cujus spei intuitu dicitur quasi Dominus rerum paternarum, etiam vivo patre, adeoque administrator bonorum propriorum, quia eo casu cessat omnis suspicio, nisi tamen plures essent filii ejusdem patris furiosi, quo casu minus suspectus debebit dari.

66 Sunt & qui dicunt, d. Anth. non procedere, quando tutor conficeret inventarium cum æstimatione rerum singularum, * ad quod de jure non tenetur, *l. fin. & ibi Salic. C. de magistrat. convent.* quia, inquiunt, per inventarium recurrimus ad jus antiquum, quo debitor non arcebat à tutela, *d. t. creditorem.* De quo tamen merito dubitat Sebast. Montic. in tract. suo de Inventario hæredis, c. 13. num. 254. quia inventarium non corrigit nec abrogat leges anteriores vel posteriores, nisi quatenus in duabus constitutionibus Justin. continetur. Et quia militat adhuc eadem ratio, licet in inventario, ad cujus confectionem omnis tutor tenetur, si bona fuerint æstimata.

67 Sed magis dubium est an d. auth. etiam locum habeat in testamentario? Et quidem glossa in d. auth. minoris, & in corpore, unde sumpta est, aperte * decidit, etiam in eo auth. procedere, quia in eadem tantum excipiuntur mater & avia, ergo nulli alteri videtur permissa. Et licet, inquit, ejus fides videatur à testatore approbata, ea tamen approbatio non se extendit ad alia, quam ad satisfactionem, à qua liberatur per testatoris approbationem, ut inferius dicemus, & hanc partem tenuit Dynus judicando & consulendo, *consi. suo 38.* quem deinde secutus est Azo Bonon. in *summa sua tit. Qui dari tut. possunt*, ut cum allegat Portius, *d. §. si inter, n. 17.* quo loco dicit horum opinionem esse veriore, & ideo sequendam.

Alii tamen, quæ maxima turba est, contrarium sentiunt. Primo ex eo, quod ejus fides est electa & approbata, non generaliter, sed specialiter à testatore, *1. Instit. de satisf. tut.* Qua ratione Ulpian. in *l. testamento, ff. de testamen. tutel.* dicit, eos non esse cogendos satisfacere rem pupilli salvam fore, idque certo certius esse, & Justinianus in *l. ult. §. & siquidem parens, Cod. de curat. furiosi, & l. de creationibus, C. de Episcop. audientia paterum* testimonium pro satisfactione sufficere dicit. Et
rursus

rursus Justinian. in dict. Novell. 72. non loquitur de testamentariis, sed tantum à lege datis, quorum fides licet etiam lege approbata videatur, non tamen specialiter, sed tantum generaliter, inter quæ longa est differentia, juxta ea quæ tradit Portius, *Institut. de satisf. tut. num. 2.*

Hinc videmus* quod probatio specialis est fortior 68
& potentior generali: Aymo *cons. 143. nu. 2. Paris. cons. 29. num. 87. lib. 2. Innocent. Canonist. coriphæus, & alii, in cap. auditis, de præscript. & præsumptio in specie tollit aliam generalem. Aymo, cons. 250. num. 2. Molin. in consuetud. §. 46. num. 13. Gratus, cons. 2. num. 67. Idem consil. 11. num. 37. Idem cons. 43. nu. 41. lib. 2. Dec. in c. quoniam Abbas, de offi. deleg. in l. Divus, de in int. restit. l. cum de indebito, ff. de probat.*

Nec huic etiam * abhorret, quod dicimus, legem 69
specialem debere attendi præ generali, & quando duæ leges sunt generales, illa, quæ est minus generalis, pro specie reputatur, Dec. *consil. 382. nu. 4. per not. Dyn. cap. generi, de reg. jur. in 6. ut respondit idem Dec. cons. 664. num. 89. per regulam quam tradit Angel. in l. cum Prætor, de judic. Bart. in l. 1. §. hoc interdictum, col. penult. ff. de oper. novi nunc. Et ideo* quoque mandatum speciale dero- 70
gat generali. Dec. d. *cons. 664. num. 8. 9. Alexand. in l. Titia textores, ff. de legat. 1.**

Sed & propius accedit, quod scribit Angel. Aret: 71
cons. col. 3. quod voluntas in specie sit fortior & po- tentior, quem refert & sequitur Aymo, cons. 143. num. 2. per l. sanctio legum, de pœnis, & d. c. generi.*

Sed quamvis * ista utcunque videantur colorata, 72
tamen communis schola hanc controversiam componit, hoc modo; ut si testator, qui dedisset talé tutorē, sciverit ipsum esse creditorem, vel debitorem, eo casu valeret datio, quia ejus fides & diligentia est per testatorem approbata, per l. tres tutores, §. finali, ff. de administ. tutel. quam sequitur Bart. in d. *Auth. minoris, num. 11. 12.*

& communem dicit Ang. in d. §. si inter, vers. tertio casu, ff. de auctorit. tut. Idem in §. actionum, num. 33. Institut. de actio. Barb. d. cons. 61. num. 15. 16. lib. 3. Socin. Junior, consil. 5. num. 1. lib. 4. & ex recentioribus Gualdensis in tract. Cautelar, ult. volunt. tit. de tutore, cautel. quæ dicit ideo expedire, ut eam scientiam testator aperiat in suo testamento.

Ex quo inferunt alii etiam tales posse dari per inquisitionem, maxime quando Iudex inquisivit, an esset creditor vel debitor talis debiti, ob quod deberet à tutela repelli, quia, ut supra diximus, hæc ab arbitrio boni Iudicis pendent, Bart. in d. Auth. minoris, nu. 12. Angel. in d. §. actionum, num. 33. vers. advertas, allegat text. in l. si nemo tutorum, §. 1. de testam. tut. ibi, quamvis verba edicti ad testamentarios pertineant. Nec enim horum fides minus specialiter est approbata à Iudice, atque illorum à testatore, sequitur Barbat. dict. consil. 61. num. 16. libro tertio.

Sin autem testator ignoravit eum esse creditorem vel debitorem, eo casu dationem non valere, quia non videtur ejus fidem approbasse, quem talem ignorabat argum. leg. mater, ff. de inoff. testamen. Et hanc putat esse veram Barbat. d. Auth. minoris, nu. 12. ubi hujus opinionis & distinctionis coryphæum laudat Oldrad. sed liber mendosus est, cum sit Odofred. in d. Authen. minoris cujus jam etiam meminit Barbat. d. cons. 61. Soc. Jun. d. cons. 5. Idem consulendo tenuit Barbat. consil. 148. quo etiam loco liber ejus æque vitiosus est.

Cujus distinctionis posterior pars confirmatur ex eo, quod dicit Cynus in l. si quis testibus, in 8. questione, C. de testib. Et Paul. de Leaz. in c. testimonium, de testib. quod licet testes instrumentarii non videantur posse repelli aliqua exceptione, quia eorum fides est à partibus approbata. Curtius Senior l. 2. §. sed quia veremur, C. de juram. propter calum. dand. Idem consil. 55. num. 8. Jason. in l. C. de testib. Alex. consil. 70. numer. 6. lib. 1. hoc

lame

tamen non procedere, quando non apparet de scientia partim, quod sciverunt illorum defectum, quia ignorans non videtur approbare, *l. in repudianda, ff. de acq. hered. d. l. mater*, & ignorantia in dubio præsumitur, *vulg. l. verius, ff. de probat.*

Quam rationem * sic etiam puto temperandam esse, ut si nova aliqua causa supervenerit, vel etiam antiqua detegatur, quæ verisimiliter testatori fuit ignota, hos eo casu non esse admittendos; idque relinquendum esse arbitrio boni Iudicis, secundum ea quæ supra diximus. 73

Repelluntur * præterea à tutela & cura excommunicati; secundum Decium, *in cap. Intelleximus, num. 56. de Iudiciis*. Idque hac ratione, quod quia ei non communicemus, interponere auctoritatem nequiret, secundum Lanfran. *in repet. cap. quoniam contra, cap. 4. num. 17. de probat.* 74

CAP. X.

Quomodo Tutores Testamento dari debeant.

SUMMARIA.

- 1 Tutor non solum pure, sed sub conditione, & usque ad conditionem testamento dari potest. *Declaratum. 4.*
- 2 A Iudice sub conditione inutiliter tutor datur. *Declaratum. 8.*
- 3 Ratio cur à Iudice tutor sub conditione dari nequeat.
- 5 Deficiente conditione, actus habetur, ac si nunquam factus fuisset. *Ampliatum. 6.*
- 7 Communis opinio.
- 9 Actus legitimi non recipiunt diem nec conditionem.
- 10 Tutoris datio actus legitimus.
- 11 Lex, actus legitimi, de reg. juris declaratur.
- 12 Tutor ad certum tempus, vel ex certo tempore dari potest.
- 13 Tutor ante, & post heredis institutionem dari potest.

- 14 Tutor Latinis & Græcis verbis dari potest.
- 15 Tutor testamento datus, posteriori testamento vetari potest.
- 16 Posteriori testamento jure perfecto, prius rumpi.
- 17 Tutor codicillis mutari potest.
- 18 Exsecutores testamento datos codicillis posse cassari.
- 19 Tutor codicillis non confirmatus an mutari possit.
- 20 Clausula, Valeat jure alterius cujuscunque voluntatis, quid operetur.
- 21 Incertus Tutor dari nequit.
- 22 Incertitudo personæ vitiat rescriptum delegatorium, exsecutoris testamentarij deputationem, legitimationem personæ & libertatis dationem.
- 23 Incertitudinem vitare omnes actus, non solum inter vivos, sed etiam in ultima voluntate. Declara num. 24. 25. 28. 30.
- 26 Idem judicandum de verisimili, quod de ipsa veritate.
- 27 Verisimilitudo maxime attendenda in materia probationis & presumptionis.
- 29 Paria censeri quid esse certum, vel postea certificandum.
- 31 Tutoris datio sive electio in alterius arbitrium conferri non potest.
- 32 Legatum non potest conferri in alterius arbitrium.
- 33 Qui sibi asscripsit tutelam in testamento, non erit tutor.
- 34 Pœna illius, qui se testamento scribat heredem.
- 35 SC. Libonianum & edictum D. Claudij, an habeat locum in testamentis nuncupativis.
- 36 Communis opinio, & ea declaratur, num. 37.
- 38 Ipse facere videtur, qui per alium à se solum delectum quid facit.
- 39 Gabriel Madaus Præceptor auctoris.
- 40 Tutor certæ rei, vel causæ dari non potest.
- 41 Tutor testamento datus, tutelam sibi mandatam dividere, & ad certum, vel certos actus tantum accipere non potest.

- 42 Intellectus verborum hoc enim jure utimur, in l. si tamen, ff. de testam. tutel.
- 43 Datio tutela ad bona existentia in certa villa an valeat.
- 44 Tutor datur impuberi ad adeundam hereditatem, non curator.
- 45 Deficiente tutore testamentario, locus est legitimo, excluso dativo, Declaratur 46.
- 47 Statutum permittere potest tutorem dari ad certum actum, & quomodo id procedat.
- 48 Tutor ad unum actum dari potest, quando pater administrationem recusat.
- 49 Tutor ex lege Iulia de maritandis ordinibus datur à Praetore urbis mulieri, virginive tutorem non habenti.

Superest ut quartum caput aggrediamur; Quomodo scilicet tutores testamento dari possint? Et ultra ea quæ diximus in definitione, de simpliciter dato, * certis rebus, ad augmentum, honorariis, notitiæ causa datis, & aliis ut gerant, certo certius est, non solum purè, sed etiam sub conditione & usque ad conditionem testamento tutores dari posse, auctore Ulpiano, in l. tutor, §. tutorem, ff. de testam. tut. Quod * tamen Præsidib. Provinciarum non esse permissum idē Ulp. auctor est, in l. mato §. sub condit. ff. de tutel. & ita respondit Marian. Soc. cons. 85. n. 45. lib. 3. contra regulam, de qua Ioan. Coras. Tholos. in l. servitutes, nu. 9. ff. de servit. Et est * ratio differentię non obscura; quia pendente tempore vel conditione adjecta testamento, potest provideri pupillo de tutore legitimo, vel dativo, secus si à Iudicē, ut tradit Portius, in §. 1. nu. 9. Instit. Qui testament. tut. dari possunt. Angel. in §. ad certum, nu. 2. Instit. eod. Cyn. in rubr. C. de testam. tutel. Tum, quia nullus erit, qui post eum vacantis tutelæ tempora impleat, tum etiam quia videtur absurdum, ut quicquam eorum, quæ magistratus in republica facit, sit imperfectum, argum. l. actum,

de reg. jur. & Baro hic. Quæ tamen ratio plerisque periculosa videtur, quia etiam quando Iudex dedit tutorem sub conditione, posset alius Iudex supplere defectum ejus, cum multi possunt dare, *Instit. de Attil. tut. in prin.* quem obicem alij tollunt per *l. ubi cœptum, ff. de judicijs, & l. null, C. eod.* Corasius tamen in *d. l. servitutes, num. 23.* aliam rationem commiscitur, quod in datione tutoris, Iudicis decreto vel sententia opus sit, quod non potest fieri sub conditione. Et hoc quidem locum habet in testatore, quando conditio non est prohibita; cæterum si est prohibita in odium domini, qui noluit servo suo dare libertatem, non tutelæ, secus erit, *Gloss. & ibi notat Ang. in §. servus autem, Instit. Qui dari tut. Riminal. sequitur Instit. per quas personas, §. item vobis, nu. 69.* ubi optime explicat, sicut facit Alciat, *libr. 3. Parerg. cap. 8.*

- 4 Idem erit * etiamsi conditio testamento adjecta post defecerit, *l. tut. datus, in prin. l. Tutoribus, ff. de testam. tutel.* Nam * ex commununi Regula, deficiente conditione actus habetur, ac si nunquam factus fuisset, *l. 1. ff. de donat. l. si donaturus, in princ. ff. de condict. causa dada, l. hac venditio, ff. de contrah. empt. l. necessario, §. 1. ff. de peric. & commod. rei venditæ. Aymo. cons. 15. num. 3. & ante eum Dec. hanc regulam posuit, cons. 377. num. 1. etiam*
- 6 * ipso jure deficit dispositio, tam inter vivos, quam in ultimis voluntatibus, *l. Mævius, l. qui heredi, §. ult. ff. de condict. & demonstr. l. si rem, §. omnis. ff. de pignorat. act. l. Iulianus, §. offerri, & l. qui pendentem vineam, ff. de contrah. empt. Dec. in materia substitutionis, d. cons. 377. n. 1. idem cons. 427. n. 1. & 2. Carol. Ruin. in l. hoc edicto, §. nuntiatio, n. 193. ff. de oper. novi nuntiat. Bart. Bald. & alij post gl. in l. 1. C. de his qui ante apertas tabulas. Et eam communem esse dicit Socinus Junior cons. 43. n. 1. lib. 4. contra gl. in*
- 7 *l. is cui, ff. de act. & obligat.* quam dicit * communiter reprobari, etiamsi deficit conditio mixta ob aliquem casum supervenientem, *l. in testamento 2. ff. de cond. & demonstr.*

monstr. Vel etiam si casualis deficiat, l. 1. §. *sin autem aliquid sub conditione*, C. de caduc. toll. & notat Bart. in l. 1. C. de instit. & substit. & post eum Dec. cons. 485. nu. 4.

Sed & quæ de iudice sive tutore ab eo dato diximus, locum non habent, quando non suspenditur tutoris datio, sed tantum *administratio; puta, si is adiciat conditiones, quæ tacitè subintelligebantur, quo casu ea non conditionem, sed tantum monitionem inducit, ut auctor est Ulpianus in l. *muto*, §. ff. de tutel. Hanc, inquiens, adiectionem, quam *Præsides* Provinciarum faciunt, **TUTOREM DO**, si satisfecerit, non conditionem in se habet, sed admonitionem, non aliter ei tutelam committi, quam si satisfecerit. Et ita interpretatur Ang. Aretin. in d. §. *ad certum*, num. 2. vers. *advertas*, Instit. qui testam. tut. Dec. in cap. *significasti*, num. 14. de elect. Bart. in l. 1. num. 3. vers. *instatur ergo contra prædicta*. ff. de cond. & demonstr. quem sequitur Georg. Nat. consil. suo 529. num. 26. post Bald. & Abbat. in locis per eum citatis.

Cujus rei duas potissimum reperio rationes. Nam licet actus legitimi (inter quos speciatim tutoris *datio numeratur) non recipiant diem, neque conditionem: tamen hæc intelligi de conditionibus extraneis, five extrinsecis, non autem de intrinsecis, five *tacitis, quæ sunt de natura actus, ex ejus natura intelliguntur, & ipsam *respiciunt, ut est conditio, **SI SATIS DEDE- RIT**, in hac materia, ut tradit Dec. in l. *actus legitimi*, nu. 8. 9. & ibidem Cagn. num. 28. Rip. in l. *is apud*, num. 17. C. de edendo. Rimin. Inst. per quas personas, §. *item vobis*, num. 66. & 67. Sed hæc ratio dubia redditur ex notatis per eundem Dec. in dict. l. *actus*, num. 10. 13. 14. quæ expressa conditio in actibus legitimis in ea lege enumeratis inducet vitium formæ, & hæc rationem solum habere videtur in aliis actibus legitimis, quem sequitur Decisio Pedemont. 146. nu. 7. vers. *nec etiam movet*.

Ideo altera ratio solidior videtur, quod scilicet talis conditio non respiciat substantiam actus, sed tantum
ejus

eius excusationem, quæ nec expressa vitiat, ut tradit Decid. nu. 7. Cagn. num. 7. decis. Pedemont. 145. nu. 4. & 8. Ludov. Gomes. in c. si pater, num. 3. de testam. in 6. Georg. Nat. d. conf. 529.

12 Ut autem sub conditione, vel usque ad conditionem dare permissum est, eadem ratione, & à certo * tempore, id est, ut à certo die, vel tempore incipiat, vel usque ad certum tempus, id est, ut certo die, vel tempore finiatur tutela, dare testator potest, eodem Ulpiano auctore, in d. l. tutor, §. tutorem, ff. de testam. tutel. sicque ea verba accipienda esse infinitis propè legibus, & aliis auctoritatib. probatur. Tantus enim est tum pupillorum, ne sint indefensi, tum affectionis paternæ favor, ut hîc omnis juris communis regulæ cessent & conturbentur.

13 Neque solum * ante hæredis institutionem, §. ad certum, Inst. qui testam. tut. sed & post mortem hæredis rectè dari potest, l. tutores, ff. de testam. tut. qui tamè antiquitus non obtinebat; Siquidem antiquo jure ante hæredis institutione libertas relicta, vel aliud quodcumque relictum, dicebatur nullum, ut tradit Port. in §. an servo, nu. 3. Insti. de legat. cujus antiquitatis meminit Jul. Paul. Sent. 3. tit. 6. l. 2. & Imperator, in §. ante hæredis, Inst. de legat. quo loco, & §. seq. corrigit jus vetus.

14 Neque * etiam verbis tantum Latinis, sed etiam verbis Græcis testamento dari potest, quod supra à nobis satis est declaratum, super verbis definitionis Iure Civili, ad quem locum lectorem remittimus, ne bis idem repetamus.

15 Denique * non solum dari, sed etiam datus vetari potuit testamento sequente, l. tutor datus, ff. de testam. tutel. quia ultima testatoris voluntas est ambulatoria usque ad mortem, l. quod si iterum, ff. de adimen. legat. ca.

16 cum Martha, de celebrat. missarum. Et posteriore * testamento jure perfectò, prius rumpitur. Nam posterius prorsus tollit prius & abolet ipso jure, cum omnibus suis

suis partibus, veluti substitutiones, legata, fideicommissa; etiam si testator principalem suam voluntatem non mutaverit, *l. si jure ff. de legat. 3. l. 3. §. item si ipse, ff. si plus quam per leg. Falcid. l. si quis eum, ff. de vulgari, l. si mihi & tibi, §. in legatis. ff. de legat. 1. l. clari, C. de fideicom.* Estque id generale, novissimam semper testatoris voluntatem esse servandam, *l. sancimus, §. ipso jure, Cod. de testamentis.*

Neque* id solum fieri potest testamento, sed etiam ¹⁷ codicillis *d. l. tutorem, in princip.* quod tamen omnes intelligunt de codicillis testamento confirmatis, sive ad testamentum factis, vel pertinentibus: puta, si quis in testamento suo dicat, **CODICILLOS QUOS POSTEA FECERO, VALERE VOLO:** Vel sic, **SI QUID TABULIS ALIOVE GENERE AD HOC TESTAMENTUM PERTINENS RELIQUERO: VEL IN HIS TUTOREM FILIJS MEIS DEDERO, VALERE VOLO.** Bart. in *d. l. tutorem*, post gloss. commun. approbatam. Baldus in *l. si emancipati, num. 10. C. de collat. & in l. 2. C. de testam. tutel.* Ex* quo ¹⁸ infert Bald. eodem loco, executores testamento datos, codicillis posse cassari.

Et licet Dd. textum *d. l. Tutorem*, ita restringant, nobis tamen semper visum fuit etiam in codicillis non confirmatis idem esse, * ex Oldr. clariss. *IC. consi. 138. num. 7. incip. existimaverit.* Quamvis enim hæreditas, vel ejus pars regulariter nō possit directò dari vel adimi codicillis, *l. 2. C. de codicill. l. hæreditas C. de his quibus ut indign. l. nō codicillum, C. de testam. §. pen. Instit. de codic.* Id tamen non procedit in tutela, cujus rationem tradit Bart. in *d. l. tutorem*, neque etiam in codicillis conditis à patre inter liberos, & in eorum favorem. Bart. in *l. multis codicillis, ff. de testam. milit. Alex. in l. hac consultissima, §. si quis autem, C. de testam. Dec. consi. 361. nu. 4.* Et licet in hoc aliqui teneant contrariū, quando suā voluntatem vocaret codicillos, ut tradit Alexan. *con. 146. num. 10. l. 2.* quia tñ hodie cōmuniter codicillantes illis apponūt* clausulas consuetas, **QUOD SI NON** ²⁰

VALET jure Codicillorū, valeat jure cujuslibet alterius ultimæ voluntatis: cessat disputatio, quia propter hæredis institutionem in codicilli sustinentur in vim testamenti imperfecti inter liberos, de quo videtur codicillans cogitasse, saltem in genere, non restringendo se tantum ad unam speciem codicillorum. Nam illa verba; SEU ALTERIUS cujuslibet ultimæ voluntatis, ad testamentum imperfectum inter liberos referri possunt, cum sit æqualis vel minoris solemnitatis, ut tradit Bart. in l. 1. q. 17. ff. de jure Codicill. Et ita salvari potest opinio Oldr. ab impugnationibus Socin. conf. 283. num. 3. vol. 2.

21 Quamvis autem patris potestas in dandis testamentis tutoribus. * ex verbis legis 12. Tab. supra relatis, latissima & amplissima videatur: eam tamen juris nostri auctores certis iisque legitimis finibus contineri voluerunt, favore pupillorum. Ac primo quidem non admiserunt veteres tutorem dari nisi certo judicio, rejicientes omnem incertam tutoris dationem, quia de præjudicio filii tractatur, ne malè gubernetur. Unde de certa persona est illi providendum, siue ea incertitudo sit circa personam tutoris dati, ut in l. Tutor, l. duo sunt Titii, ff. de testam. tutel. Cornæus consi. 46. lib. 4. quo loco tradit nec talem à Iudice confirmari debere, maxime, quando tutor est incertus & declarandus ex futuro eventu, puta, si dicit, RELINQUO TUTOREM eum qui erit consul, §. Tutor, Insti. de legat. siue etiam circa personam ejus, cui datus est, l. Tutor ita, ff. de testamen. tutela, & Petrus Rebuff. in l. subsignatum, in §. incertus, ff. de verb. signific. in verbo, Quarto.

22 Eademque * ratione incertitudo personæ rescriptum delegatorium, executoris testamentarii deputationem, legitimationem personæ, ac denique libertatis dationem vitiat, ut de Primo tradit Hostiensis, in summa tit. de officio delegat. §. quibus modis, vers. quid si impetrant, idem cum Ioan. Andr. & Panormit. in cap. quoniam Abbas, de officio delegat. contra gloss. ibi in verbo, præfixit.

præfixit. De Secundo Baldus, in *l. si quis à filio*, §. 1. in fin. de legat. Hippol. de Marfil. tit. de probat. num. 406. De Tertio Bald. cons. 146. incip. titulus Principis, lib. . & iterum cons. 388. lib. 5. De Quarto est text. in *l. si fuerit ff. de reb. dubijs*, *l. si quis ex pluribus*, (alias, cum ex pluribus) eo. tit. & ibid. bona glossa, Alex. cons. 46. lib. 4.

Et hoc generale est, & propè perpetuum, ut incertitudo vitiet omnes actus, non solum inter vivos, sed etiam * in ultima voluntate, ut tenet Alex. d. cons. 46. 23 lib. 4. Bart, in *l. 1. nu. 14 ff. solut. matrimon.* Gomes. in §. sed iste, num. 31. Instit. de act. Cornel. Bevincasius Perusin. in tract. de paupert. in 3. speciali, ult. volunt. nu. 1. usque 10. & latè Menoch. de arbit. Iud. libr. 2. casu 288. Quintil. Mandos. reg. Cancell. 3. q. 4.

Quod tamen non semper locum habet. Si enim talis incerta persona potest certificari ex * verbis per testatorem prolatis, ante vel post conditum testamentum, vel etiam tempore conditi testamenti, non dicitur incerta, juxta ea quæ scribit Paul. Paris. cons. . nu. 13. 14. 36. 37. 38. 39. 40. 41. lib. 3. Alexan. cons. 00. num. 10. lib. 4. *l. heredes palam*, §. & quid si post, cum ibi notatis per glo. & Dd. de testam. Bart. in *l. cum proponeretur*, ff. de legat. 2. & in *l. si quis in fundi vocabulo*, ff. de legat. 1. latè Ulricus Zas. Friburg. IC. suæ Germaniæ decus admirabile, consil. 2. num. 8. 9. lib. 1. 24

Sed & * Aymo Cravet. cons. 121. num. 1. idem putat 25 esse, quando talis incertitudo ex aliqua verisimilitudine potest verificari, puta, quia testator majorem affectionem habuit ad unum, quam ad alium, vel alia similis datur conjectura, Roman. cons. 408. nu. 8. Bald. in *l. voluntatis*, num. 11. C. de fideicom. & facit tex. in *l. si quis ita*, §. si quis cum ignoraret, ff. de testam. tutel. *l. triticum*, ff. de verb obligat.

Et hoc est * quod Dd. dicunt, idem judicari debere 26 de verisimili, quod de ipsa veritate, neque rem eam censendam dubiam, quæ est verisimilis, sed & verifi-

& communem dicit Ang. in d. §. si inter, vers. tertio casu, ff. de auctorit. tut. Idem in §. actionum, num. 33. Institut. de actio. Barb. d. cons. 61. num. 15. 16. lib. 3. Socin. Junior, consil. 5. num. 1. lib. 4. & ex recentioribus Gualdensis in tract. Cautelar, ult. volunt. tit. de tutore, cautel. quæ dicit ideo expedire, ut eam scientiam testator aperiat in suo testamento.

Ex quo inferunt alii etiam tales posse dari per inquisitionem, maximè quando Iudex inquisivit, an esset creditor vel debitor talis debiti, ob quod deberet à tutela repelli, quia, ut supra diximus, hæc ab arbitrio boni Iudicis pendent, Bart. in d. Auth. minoris, nu. 12. Angel. in d. §. actionum, num. 33. vers. advertas, allegat text. in l. si nemo tutorum, §. 1. de testam. tut. ibi, quamvis verba edicti ad testamentarios pertineant. Nec enim horum fides minus specialiter est approbata à Iudice, atque illorum à testatore, sequitur Barbat. dict. consil. 61. num. 16. libro tertio.

Sin autem testator ignoravit eum esse creditorem vel debitorem, eo casu dationem non valere, quia non videtur ejus fidem approbasse, quem talem ignorabat argum. leg. mater, ff. de inoff. testamen. Et hanc putat esse veram Barbat. d. Auth. minoris, nu. 12. ubi hujus opinionis & distinctionis coryphæum laudat Oldrad. sed liber mendosus est, cum sit Odofred. in d. Authen. minoris cujus jam etiam meminit Barbat. d. cons. 61. Soc. Jun. d. cons. 5. Idem consulendo tenuit Barbat. consil. 148. quo etiam loco liber ejus æque vitiosus est.

Cujus distinctionis posterior pars confirmatur ex eo, quod dicit Cynus in l. si quis testibus, in 8. questione, C. de testib. Et Paul. de Leaz. in c. testimonium, de testib. quod licet testes instrumentarii non videantur posse repelli aliqua exceptione, quia eorum fides est à partibus approbata. Curtius Senior l. 2. §. sed quia veremur, C. de juram. propter calum. dand. Idem consil. 55. num. 8. Iason. in l. C. de testib. Alex. consil. 70. numer. 6. lib. 1. hoc
tamen

tamen non procedere, quando non apparet de scientia partim, quod sciverunt illorum defectum, quia ignorans non videtur approbare, *l. in repudiandis, ff. de acq. hered. d. l. mater*, & ignorantia in dubio præsumitur, *vulg. l. verius, ff. de probat.*

Quam rationem * sic etiam puto temperandam esse, ut si nova aliqua causa supervenerit, vel etiam antiqua deregatur, quæ verisimiliter testatori fuit ignota, hos eo casu non esse admittendos; idque relinquendum esse arbitrio boni Iudicis, secundum ea quæ supra diximus. 73

Repelluntur * præterea à tutela & cura excommunicati; secundum Decium, *in cap. Intelleximus, num. 56. de Iudiciis*. Idque hac ratione, quod quia ei non communicemus, interponere auctoritatem nequiret, secundum Lanfran. *in repet. cap. quoniam contra, cap. 4. num. 17. de probat.* 74

CAP. X.

Quomodo Tutores Testamento dari debeant.

SUMMARIA.

- 1 Tutor non solum pure, sed sub conditione, & usque ad conditionem testamento dari potest. *Declara num. 4.*
- 2 A Iudice sub conditione inutiliter tutor datur. *Declara num. 8.*
- 3 Ratio cur à Iudice tutor sub conditione dari nequeat.
- 5 Deficiente conditione, actus habetur; ac si nunquam factus fuisset. *Amplia num. 6.*
- 7 Communis opinio.
- 9 Actus legitimi non recipiunt diem nec conditionem.
- 10 Tutoris datio actus legitimus.
- 11 Lex, actus legitimi, de reg. juris declaratur.
- 12 Tutor ad certum tempus, vel ex certo tempore dari potest.
- 13 Tutor ante, & post heredis institutionem dari potest.

- 42 Intellectus verborum hoc enim jure utimur, in l. si tamen, ff. de testam. tutel.
- 43 Datio tutela ad bona existentia in certa villa an valeat.
- 44 Tutor datur impuberi ad adeundam hereditatem, non curator.
- 45 Deficiente tutore testamentario, locus est legitimo, excluso dativo, Declaratur 46.
- 47 Statutum permittere potest tutorem dari ad certum actum, & quomodo id procedat.
- 48 Tutor ad unum actum dari potest, quando pater administrationem recusat.
- 49 Tutor ex lege Julia de maritandis ordinibus datur à Praetore urbis mulieri, virginive tutorem non habenti.

SUPEREST ut quartum caput aggrediamur; Quomodo scilicet tutores testamento dari possint? Et ultra ea quæ diximus in definitione, de simpliciter dato, * certis rebus, ad augmentum, honorariis, notitiæ causa datis, & aliis ut gerant, certo certius est, non solum purè, sed etiam sub conditione & usque ad conditionem testamenti tutores dari posse, auctore Ulpiano, in l. tutor, §. tutorem, ff. de testam. tut. Quod * tamen Præsidib. Provinciarum non esse permissum idē Ulp. auctor est, in l. mato §. sub condit. ff. de tutel. & ita respondit Marian. Soc. cons. 85. n. 45. lib. 3. contra regulam, de qua Ioan. Coras. Tholos. in l. servitutes, nu. 9. ff. de servit. Et est * ratio differentiae non obscura; quia pendente tempore vel conditione adjecta testamento, potest provideri pupillo de tutore legitimo, vel dativo, secus si à Iudicè, ut tradit Portius, in §. 1. nu. 9. Instit. Qui testament. tut. dari possunt. Angel. in §. ad certum, nu. 2. Instit. eod. Cyn. in rubr. C. de testam. tutel. Tum, quia nullus erit, qui post eum vacantis tutelæ tempora impleat, tum etiam quia videtur absurdum, ut quicquam eorum, quæ magistratus in republica facit, sit imperfectum; argum. l. actus, de

de reg. jur. & Baro hic. Quæ tamen ratio plerisque periculosa videtur, quia etiam quando Iudex dedit tutorem sub conditione, posset alius Iudex supplere defectum ejus, cum multi possunt dare, *Instit. de Attil. tut. in prin.* quem obicem alij tollunt *per l. ubi cœptum, ff. de judicijs, & l. null., C. eod.* Corasius tamen in *d. l. servitutes, num. 23.* aliam rationem commiscitur, quod in datione tutoris, Iudicis decreto vel sententia opus sit, quod non potest fieri sub conditione. Et hoc quidem locum habet in testatore, quando conditio non est prohibita; cæterum si est prohibita in odium domini, qui noluit servo suo dare libertatem, non tutelæ, secus erit, *Gloss. & ibi notat Ang. in §. servus autem. Instit. Qui dari tut. Riminal. sequitur Instit. per quas personas, §. item vobis, nu. 69.* ubi optimè explicat, sicut facit *Alciat. libr. 3. Parerg. cap. 8.*

- 4 Idem erit * etiam si conditio testamento adjecta post defecerit, *l. tut. datus, in prin. l. Tutoribus, ff. de testam. tutel.* Nam * ex commununi Regula, deficiente conditione actus habetur, ac si nunquam factus fuisset, *l. 1. ff. de donat. l. si donaturus, in princ. ff. de condict. causa dada, l. hac venditio, ff. de contrah. empt. l. necessario, §. 1. ff. de peric. & commodo rei venditæ. Aymo. cons. 15. num. 3. & ante eum Dec. hanc regulam posuit, cons. 377. num. 1. etiam*
- 6 * ipso jure deficit dispositio, tam inter vivos, quam in ultimis voluntatibus, *l. Mævius, l. qui heredi, §. ult. ff. de condit. & demonst. l. si rem, §. omnis. ff. de pignorat. act. l. Iulianus, §. offerri, & l. qui pendentem vineam, ff. de contrah. empt. Dec. in materia substitutionis, d. consi. 377. n. 1. idem cons. 427. n. 1. & 2. Carol. Ruin. in l. hoc edicto, §. nuntiatio, n. 193. ff. de oper. novi nuntiat. Bart. Bald. & alij post gl. in l. 1. C. de his qui ante apertas tabulas.* Et eam communem esse dicit Socinus Junior *cons. 43. n. 1. lib. 4. contra gl. in his cui, ff. de act. & obligat.* quam dicit * communiter reprobari, etiam si deficit conditio mixta ob aliquem casum supervenientem, *l. in testamento 2. ff. de cond. & demonst.*

monstr. Vel etiam si casualis deficiat, l. 1. §. *sin autem aliquid sub conditione*, C. de caduc. toll. & notat Bart. in l. 1. C. de instit. & substit. & post eum Dec. cons. 485. nu. 4.

Sed & quæ de iudice sive tutore ab eo dato diximus, locum non habent, quando non suspenditur tutoris datio, sed tantum * administratio; puta, si is adiciat condiciones, quæ tacitè subintelligebantur, quo casu ea non conditionem, sed tantum monitionem inducit, ut auctor est Ulpianus in l. *muto*, §. ff. de tutel. Hanc, inquiens, adiectionem, quam Præsides Provinciarum faciunt, TUTOREM DO, si satisfecerit, non conditionem in se habet, sed admonitionem, non aliter ei tutelam committi, quam si satisfecerit. Et ita interpretatur Ang. Aretin. in d. §. *ad certum*, num. 2. vers. *advertas*, Instit. qui testam. tut. Dec. in cap. *significasti*, num. 14. de elect. Bart. in l. 1. num. 3. vers. *instatur ergo contra prædicta*. ff. de cond. & demonstr. quem sequitur Georg. Nat. consil. suo 529. num. 26. post Bald. & Abbat. in locis per eum citatis.

Cujus rei duas potissimum reperio rationes. Nam licet actus legitimi (inter quos speciatim tutoris * datio numeratur) non recipiant diem, neque conditionem: tamen hæc intelligi de conditionibus extraneis, five extrinsecis, non autem de intrinsecis, five * tacitis, quæ sunt de natura actus, ex ejus natura intelliguntur, & ipsam * respiciunt, ut est conditio, SI SATIS DEDE-
RIT, in hac materia, ut tradit Dec. in l. *actus legitimi*, nu. 8. 9. & ibidem Cagn. num. 28. Rip. in l. *is apud*, num. 17. C. de edendo. Rimin. Inst. per quas personas, §. *item vobis*, num. 66. & 67. Sed hæc ratio dubia redditur ex notatis per eundem Dec. in dict. l. *actus*, num. 10. 13. 14. quæ expressa conditio in actibus legitimis in ea lege enumeratis inducet vitium formæ, & hæc rationem solum habere videtur in aliis actibus legitimis, quem sequitur Decisio Pedemont. 146. nu. 7. vers. *nec etiam movet*.

Ideo altera ratio solidior videtur, quod scilicet talis conditio non respiciat substantiam actus, sed tantum
ejus

eius excusationem, quæ nec expressa vitiat, ut tradit Decid. nu. 7. Cagn. num. 7. decis. Pedemont. 145. nu. 4. & 8. Ludov. Gomes. in c. si pater, num. 3. de testam. in 6. Georg. Nat. d. conf. 529.

12 Ut autem sub conditione, vel usque ad conditionem dare permissum est, eadem ratione, & à certo * tempore, id est, ut à certo die, vel tempore incipiat, vel usque ad certum tempus, id est, ut certo die, vel tempore finiatur tutela, dare testator potest, eodem Ulpiano auctore, in d. l. tutor, §. tutorem, ff. de testam. tutel. sicque ea verba accipienda esse infinitis propè legibus, & aliis auctoritatib. probatur. Tantus enim est tum pupillorum, ne sint indefensi, tum affectionis paternæ favor, ut hic omnis juris communis regulæ cessent & conturbentur.

13 Neque solum * ante hæredis institutionem, §. ad certum, Inst. qui testam. tut. sed & post mortem hæredis rectè dari potest, l. tutores, ff. de testam. tut. qui tamè antiquitus non obtinebat; Siquidem antiquo jure ante hæredis institutione libertas relicta, vel aliud quodcumque relictum, dicebatur nullum, ut tradit Port. in §. an servo, nu. 3. Insti. de legat. cujus antiquitatis meminit Jul. Paul. Sent. 3. tit. 6. l. 2. & Imperator, in §. ante hæredis, Inst. de legat. quo loco, & §. seq. corrigit jus vetus.

14 Neque * etiam verbis tantum Latinis, sed etiam verbis Græcis testamento dari potest, quod supra à nobis satis est declaratum, super verbis definitionis Iure Civili, ad quem locum lectorem remittimus, ne bis idem repetamus.

15 Denique * non solum dari, sed etiam datus vetari potuit testamento sequente, l. tutor datus, ff. de testam. tutel. quia ultima testatoris voluntas est ambulatoria usque ad mortem, l. quod si iterum, ff. de adimen. legat. ca.

16 cum Martha, de celebrat. missarum. Et posteriore * testamento jure perfectio, prius rumpitur. Nam posterius prorsus tollit prius & abolet ipso jure, cum omnibus suis

fuis partibus, veluti substitutiones, legata, fideicommissa; etiam si testator principalem suam voluntatem non mutaverit, *l. si jure ff. de legat. 3. l. 3. §. item si ipse, ff. si plus quam per leg. Falcid. l. si quis eum, ff. de vulgari, l. si mihi & tibi, §. in legatis. ff. de legat. 1. l. clari, C. de fideicom.* Estque id generale, novissimam semper testatoris voluntatem esse servandam, *l. sancimus, §. ipso jure, Cod. de testamentis.*

Neque* id solum fieri potest testamento, sed etiam ¹⁷ codicillis, *d. l. tutorem, in princip.* quod tamen omnes intelligunt de codicillis testamento confirmatis, sive ad testamentum factis, vel pertinentibus: puta, si quis in testamento suo dicat, **CODICILLOS QUOS POSTEA fecero, valere volo:** Vel sic, **SI QUID TABULIS aliove genere ad hoc testamentum pertinens reliquero: vel in his tutorem filijs meis dederò, valere volo.** Bart. in *d. l. tutorem*, post gloss. commun. approbatam. Baldus in *l. si emancipati, num. 10. C. de collat.* & in *l. 2. C. de testam. tutel.* Ex*quo ¹⁸ infert Bald. eodem loco, executores testamento datos, codicillis posse cassari.

Et licet Dd. textum *d. l. Tutorem*, ita restringant, nobis tamen semper visum fuit etiam in codicillis non confirmatis idem esse, * ex Oldr. clariss. *IC. consi. 138. num. 7. incip. existimaverit.* Quamvis enim hæreditas, vel ejus pars regulariter nō possit directò dari vel adimi codicillis, *l. 2. C. de codicill. l. hæreditas C. de his quibus ut indign. l. nō codicillum, C. de testam. §. pen. Instit. de codic.* Id tamen non procedit in tutela, cujus rationem tradit Bart. in *d. l. tutorem*, neque etiam in codicillis conditis à patre inter liberos, & in eorum favorem. Bart. in *l. multis codicillis, ff. de testam. milit.* Alex. in *l. hac consultissima, §. si quis autem, C. de testam.* Dec. *consi. 361. nu. 4.* Et licet in hoc aliqui teneant contrariū, quando suā voluntatem vocaret codicillos, ut tradit Alexan. *con. 146. num. 10. l. 2.* quia tñ hodie cōmuniter codicillantes illis apponūt* clausulas consuetas, **QUOD SI NON** ²⁰

VALET *jure Codicillorū*, valeat *jure cujuslibet alterius ultimæ voluntatis*: cessat disputatio, quia propter hæredis institutionem codicilli sustinentur in vim testamenti imperfecti inter liberos, de quo videtur codicillans cogitasse, saltem in genere, non restringendo se tantum ad unam speciem codicillorum. Nam illa verba; **S**EU **A**LTERIUS *cujuslibet ultimæ voluntatis*, ad testamentum imperfectum inter liberos referri possunt, cum sit æqualis vel minoris solemnitatis, ut tradit Bart. in l. 1. q. 17. ff. de jure Codicill. Et ita salvari potest opinio Oldr. ab impugnationibus Socin. cons. 283. num. 3. vol. 2.

21 Quamvis autem patris potestas in dandis testamentis tutoribus. * ex verbis legis 12. Tab. supra relatis, latissima & amplissima videatur: eam tamen juris nostri auctores certis iisque legitimis finibus contineri voluerunt, favore pupillorum. Ac primo quidem non admiserunt veteres tutorem dari nisi certo judicio, rejicientes omnem incertam tutoris dationem, quia de præjudicio filii tractatur, ne malè gubernetur. Unde de certa persona est illi providendum, siue ea incertitudo sit circa personam tutoris dati, ut in l. Tutor, l. duo sunt Titii, ff. de testam. tutel. Cornæus consi. 46. lib. 4. quo loco tradit nec talem à Iudice confirmari debere, maxime, quando tutor est incertus & declarandus ex futuro eventu, puta, si dicit, **R**ELINQUO **T**UTOREM eum qui erit consul, §. Tutor, Insti. de legat. siue etiam circa personam ejus, cui datus est, l. Tutor ita, ff. de testamen. tutela, & Petrus Rebuff. in l. subsignatum, in §. incertus, ff. de verb. signific. in verbo, Quarto.

22 Eademque * ratione incertitudo personæ rescriptum delegatorium, executoris testamentarii deputationem, legitimationem personæ, ac denique libertatis dationem vitiat, ut de Primo tradit Hostiensis, in summa tit. de officio delegat. §. quibus modis, vers. quid si impetrant, idem cum Ioan. Andr. & Panormit. in cap. quoniam Abbas, de officio delegat. contra gloss. ibi in verbo, præfixit.

præfixit. De Secundo Baldus, in l. si quis à filio, §. 1. in fin. de legat. Hippol. de Marfil. tit. de probat. num. 406. De Tertio Bald. cons. 146. incip. titulus Principis, lib. . & iterum cons. 388. lib. 5. De Quarto est text. in l. si fuerit ff. de reb. dubijs, l. si quis ex pluribus, (aliàs, cum ex pluribus) eo. tit. & ibid. bona glossa, Alex. cons. 46. lib. 4.

Et hoc generale est, & propè perpetuum, ut incertitudo vitiet omnes actus, non solum inter vivos, sed etiam * in ultima voluntate, ut tenet Alex. d. cons. 46. 23 lib. 4. Bart. in l. 1. nu. 14 ff. solut. matrimon. Gomes. in §. sed iste, num. 31. Instit. de act. Cornel. Bevincasius Perusin. in tract. de paupert. in 3. speciali, ult. volunt. nu. 1. usque 10. & latè Menoch. de arbit. Iud. libr. 2. casu 288. Quintil. Mandos. reg. Cancell. 3. q. 4.

Quod tamen non semper locum habet. Si enim talis incerta persona potest certificari ex * verbis per testatorem prolatis, ante vel post conditum testamentum, vel etiam tempore conditi testamenti, non dicitur incerta, juxta ea quæ scribit Paul. Paris. cons. . nu. 13. 14. 36. 37. 38. 39. 40. 41. lib. 3. Alexan. cons. 00. num. 10. lib. 4. l. heredes palam, §. & quid si post, cum ibi notatis per glo. & Dd. de testam. Bart. in l. cum proponeretur, ff. de legat. 2. & in l. si quis in fundi vocabulo, ff. de legat. 1. latè Ulricus Zas. Friburg. IC. suæ Germaniæ decus admirabile, consil. 2. num. 8. 9. lib. 1. 24

Sed & * Aymo Craver. cons. 121. num. 1. idem putat 25 esse, quando talis incertitudo ex aliqua verisimilitudine potest verificari, puta, quia testator majorem affectionem habuit ad unum, quam ad alium, vel alia similis datur conjectura, Roman. cons. 408. nu. 8. Bald. in l. voluntatis, num. 11. C. de fideicom. & facit tex. in l. si quis ita, §. si quis cum ignoraret, ff. de testam. tutel. l. triticum, ff. de verb obligat.

Et hoc est * quod Dd. dicunt, idem judicari debere 26 de verisimili, quod de ipsa veritate, neque rem eam censendam dubiam, quæ est verisimilis, sed & verifi-

27 multitudinem in qualibet materia debere attendi, maxime in materia Probationis & Præsumptionis, juxta ea quæ tenet idem Aymo de antiq. temporum, §. 4. num. 43. idem cons. 269. num. 4. idem cons. 298. num. 16. & cons. 61. num. 9. quas conjecturas puto relinquendas esse arbitrio boni viri, juxta ea quæ tenet Goines. reg. cancel. 7. & post eum Andr. Tiraq. in præfat. l. si unquam, num. 53. circa fi. C. de revoc. donat.

Non procedit etiam regula incertitudinis, quoties quidem tempore testamenti quis est incertus, tamen
 28 dubium non est posse * certificari, ut in l. quidam relegatus, ff. de reb. dub. Atque ideo Bald. ait, paria esse, quid
 29 esse * nunc certum, vel postea certificandum, l. 1. ff. de legat. 2. eumque refert & sequitur Salom. in l. Gallus, §. & instituens, nu. 15. ff. de lib. & posthum.

30 Neque etiam * præfata regula procedit, quando talis incertitudo potest certificari per relationem ad aliud, puta, quia causa est admixta, & tantum in uno verificari potest, l. ait Prætor, §. si Iudex, ff. de re jud. l. ubi autem, §. illud, ff. de verb. oblig. Bald. in repet. l. 1. nu. 116. 118. 122. ff. solut. matr. Coras. in l. qui liberos, in 2. parte, n. 173. & post eos Aymo cons. 12. num. 5. & 6.

31 Secundò * limitatur jus patrum dandi tutores liberis, quia non potest illam dationem, sive personæ tutoris electionem in alterius arbitrium conferre, ut nec
 32 legata conferri possunt * in alterius voluntatem meam, l. senatus, §. legatum, & ibi gloss. & Dd. ff. de legat. 1. & respondit Corn. cons. 258. lib. 1.

Quin & legatum quod ita relinquitur; SI HÆRES ARBITRABITUR; eo cui relinquitur decedente, antequam hæres arbitrando more argui possit, inutile omnino est, ut tradit Socin. in l. arbitrato, nu. 22. ff. de verb. obligat. longe minus in electione sive nominatione uxoris, vel alterius similis personæ prohibetæ, ut diximus cap. præced.

33 Non permittit * quoque sententiæ S^Cti. Libaniani, ut quis

ut quis se testamento tutorem pupillo scribat, *l. ex sententia, ff. test. tut.* Neq; etiam eum, quem in potestate habet, vel eum, qui in eadem potestate cum eo est, *l. 1. de eo, l. Divus, ff. ad leg. Corn. de falsis.* Etiam si testator ipse dictaverit tali Scriptori, & hoc generali subscriptione confiteatur, sive recognoscat, nihil valeat ea subscriptio, adversus S.C. auctoritatem, *d. l. Divus.* Sed & talis testamentarius sive testamenti Scriptor ultra tenebitur pœna legis Cornel. de falsis, vel quasi falsi pœna, quæ * deportatio est, & omnium bono- 34
rum publicatio in liberis, & in servo ultimum supplicium, *l. in fin. de Falsis.* Cujus S.C. & Claud. edicti ratio evidens est. Nam si licet testamentario impunè sibi adscribere, aperta esset via falsi fabricandi, nullo non alieni testamenti Scriptore sibi adscribente aliquid vel inscio testatore.

Sed circa hujus materię cognitionem versatur elegans dubitatio, quæ quotidie in foro occurrit, & ad alia multum * utilis est; An illud edictum D. Claudii 35
& S.C. Libonian. etiam locum habeat in testamentis nuncupativis, quæ hodie communiter & ferè semper fiunt, quando testator coram notario, & testibus duobus vel pluribus suam voluntatem declarat, & per notarium in scriptis redigi, & per testes à se rogatos, subscribi facit, ad faciliorem probationem tantum, nō se arctando ad viam testandi in scriptis, in qua Doctores se adeo involvunt, ut Mæandri alveus nō sit ita erroneus. Sunt enim qui dicunt, quando quis ritè suam voluntatem ultimā declaraverit coram Notario & testibus, nullo de ea facto instrumēto, cessat dispositionem S.C. cum subiectum nusquam sit cui aliquid ascribi possit, in quo videntur omnes convenire. Bart. in *l. 1. §. ex illa, de falsis.* Baldus in *l. dictante. Cod. de test.* Cynus in *l. 1. C. de his qui sibi ascribunt.* Sin autem desuper scriptum fuerit instrumentum publicum ad reprobationem & memoriam, putat Speculator *tit. de*

*Instrum. edit. in §. postremo, vers. item excipitur, SC. locum non esse. Licet enim regulariter dispositio in testamento facta in scriptis trahatur ad nuncupativum, l. fin. C. de bonor. poss. secundum tab. gloss. in l. fin. verbo, de positionibus, C. de edict. Divi Had. toll. tamen quia ille, qui sibi ita ascribit, potest suam innocentiam probare per testes, qui audiverunt voluntatem testatoris, excusatur. Cujus etiam opinionis videtur esse Alex. cons. 50. num. 2, 3, 4, 5. lib. 3. QUIA, inquit, E O C A S U testam-
mentum non capit vires à scriptore solo, sed à testibus. Licet ipse Alex. loquatur in alio casu quàm nostro.*

36 Verùm contraria opinio, quæ communis est, magis placet, * & ita sentit Cyn. in d. l. 1. dicens, SC tum procedere in omnibus testamentis, quæ secundum generalem consuetudinem rediguntur in publicam formā, & quibus ex eadem generali consuetudine fides adhibetur, etiamsi testes omnes in eo descripti decesserint, juxta gloss. & Dd. in l. 2. C. de testam. l. ult. C. de fideicōmiss. cum & in his adsit eadem facilitas, occasio, & materia falsi fabricandi, ut quotidiana docet experientia. Licet enim testes adsint, tamē hi facile obliviscuntur ea, quæ ad ipsos non pertinet, nec multū attēti sunt, quando ea testamenta per Notarium testatori præleguntur. Quin & sæpe sunt homines idiotæ, qui testes adhibentur, qui vix intelligunt quid legatur: quare & hanc sententiam secutus est Dyn. ab eodem Cyn. relatus, quem cōmunis schola sequitur, ut dicit Bellon. cons. 80. num. 3. & seq. & novissimè Ludovicus Boisset, Doctor Dolanus, inter consilia Mol. cons. 33.

37 Quæ opinio communis maximè procedere debet, quando * hujusmodi testamentum nuncupativum clausum fuit, & ab alio scriptum, testator coram Notario & testibus declaravit illud esse suum testamētum & ultimam voluntatem, ut in casu Alexand. consil. 176. libro quinto, quem morem multi hodie observant, ne eorum suprema judicia publicentur, nam eo casu

casu longè major subest materia & suspitio falsi. Idem puto dicendum, quando quis ignorante testatore, ipse sibi propria manu ascripsit quid testamento, vel alteri scribenti dictavit, etiamsi id ipsum post testatori infirmo, & fortè morti vicino à Notario in præsentia testium à scribente convocatorum fuerit prælectum, & ab eodem Notario cum testibus subscriptum. Neque enim eo casu Notarius poterit dici organum testatoris, à quo nunquam fuit rogatus, neq; adhibitus, sed solius scribentis, vel dictantis, adeoq; personæ sub pœna falsi prohibitæ, quo casu magis augetur falsitatis materia. Dicitur enim * ipse facere verè, qui per 38 alium à se solum delectum facit, ut latè in materia testamenti tradit Carol. Molin, vir omnibus modis laudatissimus, *cons. suo 31. & 34. q. 4.* quamvis Gabriel Mudèus, Præceptor meus, & Joannes Wammesius, Dd. Lovaniens. contra responderint, *consil. inter ejusdem Molin. cons. 32.*

Si tamen testator * in calce testamenti id, quod 39 quis sibi adscripsit sua manu, non tantum generaliter, sed specialiter approbaverit, valebit relictum & excusabitur testamenti scriptor à pœna S. C. l. Divus, §. & quaternis, vers. si tamen, ff. de falsis, sequitur Gualdensis, *dict. cautel. 1.*

Quia autem * personæ, non rei, vel causæ tutor da- 40 tur, ut autor est Marciianus, in l. quia personæ, ff. de testament. tut. Imperat. in §. certæ, Instit. Qui test. tut. ideo non potest dari certæ rei vel causæ, & si datus fuerit, tota datio non valebit, l. certarum, cum l. seq. ff. de testam. tut. quia nihil haberet ejus quod est tutelæ. Est enim Tutela jus ac potestas in capite libero ad tuendum eum, qui se per ætatem defendere nequit: quam rationem ponit Bar, in d. l. certarum, num. 1. Angel. & Port. in d. §. certæ, idem Port. tit. de curatoribus, num. 4. Et hanc esse veram conclusionem dicit Curt. Jun. *cons. 29. num. 2.* ex eo inferens, non posse datum testamento tutorem tutelam 41

sibi mandatam dividere, & ad certum, vel certos actus tantum acceptare, sequitur novissimè decisio Pedemontana 89. num. 3. 4. 5. Dec. cons. 479. nu. 3.

Si tamen. inquit Vlpian. in l. si tamen, ff. de testament. tutel. tutor detur universitati, puta, rei Africana vel Syriaca, Italicis vel provincialibus rebus, utilis datio erit, d. §. certa, & ibi Angel. num. 2. Port. num. 9. non quidem stricto iure, dicit Angel. l. obstante ex facto, ff. de hære. instit. sed ex consuetudine, quia magis usu quàm stricta
42 ratione probatur. Et hoc est * quod dicit Vlpian. in d. l. hoc iure utimur, & Bart. in l. certarum, nu. 1. ff. de testam. tutel. Ego tamen hæc verba longè alium habere sensum puto, scilicet his verbis significari ius illud, quod disputatione communi quadam Prudentum definitione conclusum erat, & aliàs ius receptum appellari solet, id quod evidenter probatur ex l. si tibi decem, §. pactum, ff. de pactis, & bene observavit Iacob. Rævardus Brugensis, de auctorit. Prudentum, c. 15.

Cuius limitationis exemplum tradit Rebuff. in sua Praxi benefic. titul. de Vicar. Episcoporum. quod licet idem Vicarius debeat esse generalis, c. constitutus, c. fin & ibi Dd. de concess. præb. c. fin de offic. Vicar. lib. 6. c. deliberatione, §. prohibemus, de offic. legat. ibidem tamen docet, eum posse constitui in temporalibus & spiritualibus ad conferenda omnia, & quæcunque beneficia vacantia in aliqua Provincia puta Aquitania, & ita post longam disputationem fuisse conclusum.

Idem dicit Angelus, in d. §. ad certum tempus, nu. 2. in gloss. verbo, certa causa, eadem ratione statuendum esse, quando quis deputatus est tutor ad bona alicuius territorii, vel etiam civitatis: cum, inquit, hodie quælibet
43 civitas habeat suum * territorium, & in eo habetur loco Principis, ut notat. in l. fin. ubi glo. & Cyn. C. de præscr. long. temp. dicens, ex Iacobo Aretio, secus esse quando datus esset ad bona existentia in certa villa, quem in eo sequitur Port. tit. Qui testam. tut. num. 9. allegans Bart.

in l. certarum, num. 1. & 2. ff. de testament. tutel. Ex causa quoque permissum esse scribit Martianus impuberi 44 tutorem dari ad hæreditatem adeundam, l. impuberi, de tut. & curat. dat. ab his, cujus auctoritas in eo necessaria est: quia curatoris auctoritas ad hoc inutilis esset, auctore Modestino, in l. cum in una, §. tutor, ff. de appellation. quia cum pupillus infante major non possit adire hæreditatem, etiam lucrosam sine tutoris auctoritate, §. neque, Institut. de auctorit. tut. & infra dicemus latius: Tutor autem testamento scriptus tutor non sit ante aditam hæreditatem, per quam ejus datio confirmatur, l. si nemo, ff. de testamen. tutel. Ideo necessaria fuit ei dari tutorem Attilianum, ad eam hæreditatem adeundam, cujus officium statim adita hæreditate finitur, & incipit testamentaria tutela, ut rectè tradit Angel. in d. §. ad certum, num. 2. ff. qui testam. tut. & ibidem additio ad Port. num. 2.

Sed dicet aliquis, * quomodo poterit dari tutor à 45 Iudice, cùm regulam habeamus; Deficiente testamentario tutore, locum esse legitimo, excluso dativo: imo ab legitimo superveniente, dativum excludi, l. si tutor Reipublicæ, §. 1. ff. de tut. & rat. distrah. l. non solum, §. si libertus, ff. de excusat. tut. l. sorores, C. Qui dari tut. & probatur ex ordine titul. Digest. & Instit. Alex. latè consil. 161. nu. 1. & 2. lib. 5. de quo nos etiam post suo loco agemus. Cui * respondere fa- 46 cile est, regulam illam non procedere, quando est spes testamentarii, ut probatur Instit. de Attil. tut. in princ. quo casu interim locus est dativo, & ita bene solvit Angel. in §. quod autem, nu. 2. de legit. tut.

Potest & statutum * permittere tutorem dari ad cer- 47 tum actum, ut respondit Dec. consil. 479. num. 2. 3. qui tamen id putat procedere in dato à Iudice, non permittens tutori testamento dato tutelæ administrationem ad certum actum restringere, quia inquit, officium tutoris individuum est, quem sequitur Curt. Jun. d. consil. 29. num. 2.

48 Sunt qui dicunt, *tutorem dari posse ad unum a-
ctum, quando pater legitimus filii administrator re-
culat administrare, ut tradit Iason in *l. bonorum, C. qui
admitti ad bonor. possess.* quem sequitur Bart. in *l. impube-
ri, ff. de tut. & curat. dat. ab his, per text. in l. cum in una, §.
tutor ff. de appellat. & l. finali, §. sin autem patre recusante,
C. de bon. quæ lib. ex eo concludentes, tali casu non esse
permissum pupillo soli hæreditatem adire, quia mili-
tat eadem ratio, quod obligari non possit sine tutore,
l. more, ff. de acq. hered. Sed major pars nostrorum reci-
pit ex dict. *l. finali, §. sin autem patre recusante*, eo casu so-
lum pupillum posse adire, nec impedimento esse di-
cit, *l. cum in una, §. Tutor, de appell.* quia illa loquitur in
pupillo, qui sit sui juris, non in eo, qui in potestate
patris est, & ita cum communi concludit Dec. dict. *l.
bonorum, in 1. lect. num. 2. & in 2. lect. num. 12.**

49 Postremo * ex lege Julia de maritandis ordinibus
tutor dari potest à Prætoribus urbis, mulieri, virginive
tutorem non habenti, & quam ex hac lege nubere o-
portet ad dotem dandam, dicendam, promittendam-
ve, quod & postea Senatus Præsidibus in Provincia si-
militer ex eadem causa permisit, ut auctor est Vlp. in
Fragm. tit. de tutel. Quin & idem Vlpian. *lib. 1. de omnib.
tribunal, in l. non tantum, ff. de tutor. & curat. datis ab his,*
non tantum ad dotem dandam nupturæ curatorem
dari oportere, verum etiam ei quoq; quæ jam nupta
est: sed & ad dotem augendam datur, & mutandæ
quoq; dotis gratia dari potest, ubi *tutoris loco curato-
ris* nomen suppositum invenitur in Pandectis nostris,
qua de re latè Vertranius Maurus, *de jure lib. cap. 31.*

C A P. XI.

Quibus verbis Tutores testamento dati vel scripti
censeantur.

S U M M A R I A.

1. *Varia forma dandi tutores.*

2. *Testa-*

- 2 Testator relinquendo liberos suos sub potestate alicujus, an faciat eum tutorem?
- 3 Testator relinquens liberos sub manibus alicujus, eum tutorem facere censetur.
- 4 Pater relinquens filium suum vivum & mortuum Titio, quid verba illa operentur.
- 5 Testator relinquens filios sub gubernio, regimine, administratione & cura alicujus, an censeatur tutorem constituisse?
- 6 Quid denotent verba illa, si pater testamento dixerit, quod voluit liberos suos ali, sive educari, sive gubernari apud aliquem.
- 7 Testator relinquens filium sub custodia matris, non censetur per ea verba tutricem constituisse.
- 8 Pater constituens aliquem omnium bonorum suorum administratorem, non videtur per hac verba eum scripsisse tutorem filiis suis. Declara. num. 9.
- 10 Testator relinquens curam filiorum matri, seu quod cum filiis moretur, an censeatur tutricem constituisse.
- 11 Communis opinio.

EXposito dandi tutoris testamētarii modo, consequens est, ut ordine exequamur; Quibus verbis testamento dati vel scripti censeantur. Cujus rei investigatio non solum utilis, sed etiam necessaria erit. Nam si quis putans se testamento tutorem datum, tutelam administrare velit, fortè agendo, à judicio repelletur, si tutor non fuerit; neque solutionem recipiendo debitores liberabit, ad extremum omnia per eum acta erunt nulla. Dari autem* consuevisse non semper una eademque verborum forma, sed varia; facile colligi potest ex l. si quis ita, l. quæro, l. Tutoribus, ff. de testam. tutel. & infinitis alijs legibus. Et si, quando verba testamenti clara sunt & aperta, ut in legibus supra citatis, nulla dubitatio erit: sin autem minus clara & aperta, facile super iis disputari contingeret. Quid ergo* si te- 2

stator dicat se liberos suos relinquere sub potestate alicujus, dicemusne per hæc verba talem scriptum esse tutotem omnino, & ita resolvit Decius, *in c. ex parte 2. de appellat.* & ante eum Bald. *ibidem.* & Præpositus Mediolan. *in 3. notab.* quos refert & sequitur Nicolaus Boërius olim Præses Burdeg. celeberrimus, *Decis. 124. num. 6.* Quo loco idem esse dicit, si testator dixerit, *se liberos relinquere sub manibus alicujus*, cujus etiam * opinionis est Iason *in l. manumissiones, ff. de justit. & jure*, ubi dicit, se ita consuluisse Mutinæ, & eam esse tutiorem & veriore opinionem.

Quibus jure concinit, quod scribit Bartholomæus Socin. *in l. qui duos, ff. de reb. dub.* ubi dicit, se consuluisse super testamento, quo pater reliquerat filium suum vivum * & mortuum Titio, quod scilicet per verba, quibus relinquebat vivum, censebatur illum reliquisse tutorem filio; per reliqua verò verba, illum filio impuberi substituere voluisse, *per cap. si pater, verb. moriatur, de testam. in 6.* & ita consuluit *consi. suo 83. lib. 1.*

Idemque multo magis dicendum erit, * quando testator dixit se liberos suos relinquere *sub gubernio, regimine, administratione & cura alicujus*, atque ita se ex Socin. in locis præallegatis, consuluisse dicit Carolus Molin. *ad Dec dict. c. ex parte*, quem sequi videtur Castrenf. *in l. si vir uxori, alias l. sed si hoc, §. cum vir, ff. de cond. & demonstr.*

Non idem juris erit, * si pater testamento suo dixerit, quod voluit liberos suos ali sive educari & gubernari apud aliquem. Neq; enim verba æquipollentia sunt, ac si diceret, *Tutorem filiis do.* Licet enim tutela principaliter respiciat personæ gubernationem, tamē respicit etiam nec minus principaliter bonorū administrationē, ut patet *in C. & ff. de admin. & peric. tut.* & nos supra diximus, & notum est nomen tutoris & tutelæ omnibus etiam idiotis & rusticis, quod testator facile expressisset & exprimere potuisset, & ita cū in fa-

Et incidisset species talis, respondit Corn. *cons.* 280. num. 1. 6. 7. lib. 1.

Quo etiam loco *idem Corn. num. 6. tradit, quod si 7
pater reliquerit filium sub custodia matris, non cense-
ri eum per huiusmodi verba reliquisse tutricem, per
glossam, quam dicit ab omnibus approbari, in *l. qui in
aliena, §. quanquam, ff. de procurat.* quam ibidem nomi-
natim approbant Bald. Ang. & Fulg. Idem Bald. *cons.*
438. lib. 4. idem *cons.* 294. incipiente, *cujus initium est, da-
ta particula libr. 5. Aretin. consil.* 76. viso testamento. Ca-
strenf. in *l. cum ita legatum, ff. de condit. & demonst. Ro-
man. sing.* 164. *committo. Dec. d. cap. ex parte, de appellat.*
& novissimè Boërius *d. Decis.* 124. num. 1. Marian. Soc.
consil. 85. num. 26. lib. 3. & Chassan. *tit. des enfans, §. 4. in
verbis, si par le pere, num. 4. & 5.*

Sed si pater aliquem *constituerit omnium bono- 8
rum suorum administratorem, non videtur per hæc
verba eum & scripsisse tutorem filiis suis, sed solū Pro-
curatorem, etiam si talis administratio data fuerit ma-
tri, quia & huic potest dari simplex administratio bo-
norum, ut est textus & ibi Bald. annotavit in *l. matri, C.
ad Vellejanum, Boër. d. decis.* 124. nu. 2. 3. Neque enim, in-
quit, hæc verba sunt ad tutelam congrua, sed alius sollici-
tudinis expressiva, sive declarativa, nisi tamen vel ex com-
muni usu loquendi, ea verba in matre latius interpretentur,
vel ex sequentibus, vel præcedentibus. *verbis testamenti aliis- 9
ve legitimis conjecturis mens alia testatoris declaretur.

Tantundem *dicendum est, si pater filiarum sua- 10
rum curam reliquit matri, & voluerit quod ea cum i-
pſis moraretur, ibique victum haberet & vestitum, ni-
si alia verba proferantur, quæ sonant eam fieri tutri-
cem, ita Bart. in *d. l. qui aliena, §. quanquam, ff. de negot.
gest.* & ibi Odofred. Albericus, Angelus & alii, & inter
alios Bald. & Fulgos. in terminis quos refert & sequi-
tur, dicens esse communem, *Marian Socin. *d. cons.* 11
85. num. 26. lib. 3.

De datione tutoris, & an ea sit favorabilis vel odiosa.

S U M M A R I A.

- 1 Datio tutela an sit favorabilis, vel odiosa?
- 2 Tutor datus filiis, vel filiabus, an censeatur datus posthumis.
- 3 Filii vel filiae appellatione posthumus continetur.
- 4 Ratio traditur, cur in datione tutela appellatione filii veniat posthumus, & non in legatis.
- 5 Legatis relictis filiis, vel filiabus, non procedit in posthumis. Declara num. 6.
- 7 Legatum relictum filiabus, an unicae posthumae debeatur?
- 8 Petri Rebuffi consideratio de legatis filiabus relictis.
- 9 Extensio an possit fieri de persona ad personam, & quando?
- 10 Tutor datur tribus fratribus, indivisum patrimonium habentibus, unam tutelam suscepisse videtur.
- 11 Lex vel Statutum loquens de filiis, etiam postumos includit.
- 12 Dispositio nunquam trahitur ad ignorata.
- 13 Tutor datus filiis an datus videatur filiabus?
- 14 Masculinum non concipere foemininum, & an sit perpetuum?
- 15 Magis communis opinio.
- 16 In testamentis an & quando larga interpretatio facienda, num. 17.
- 18 Tutor datus filio, cum plures haberet, an censeatur datus omnibus?
- 19 Singularis locutio uno contenta est.
- 20 Pomponius I.C. 78. annos natus discendi cupiditate tenebatur.
- 21 Pater dans tutorem filiis, & unicum relinquens, ei quoque dedisse censeatur.

- 22 Pluritas quandoque in singularitatem resolvitur.
- 23 Tutorem dans filiis non censetur dedisse ei, quem ignorabat se habere.
- 24 Generalis institutio facta de filiis non extenditur ad filios, quos testator ignorabat se habere.
- 25 Clausula Codicillaris, an sustineat testamentum nullum, ex causa prateritionis, quando posthumus, vel alius filius est ignoranter prateritus.
- 26 Communis opinio.
- 27 Tutor datus filiis an censeatur datus nepotibus.
- 28 Filiorum appellatione in favorabilibus an nepotes contineantur.
- 29 Filiorum appellatione an nepotes contineantur in materia tutelari? Declaramus. 30. 31.
- 32 Tutor datus liberis censetur quoque datus nepotibus.
- 33 Liberorum appellatione veniunt nepotes, pronepotes, ceterique ex his descendentes.

Nunc ad interpretationem dationis transeamus. Et primum videamus, an ea debeat latè tanquam favorabilis interpretari, an verò ut odiosa strictam interpretationem recipere? Et quia *inferius dicemus, tutelam ex parte pupilli esse favorabilem, respectu verò tutoris onerosam, adeoque odiosam, ideo rectè tradunt Castrensis & Alex. in l. si quis ita, §. si quis cum ignoraret, ff. de testam. tut. eam debere restringi, ne onus tutoribus impositum accipiat incrementum: & qui modicum fit præjudicium pupillis, quibus, mediante provisione legis, facilimè de legitimo vel dativo provideri poterit, & ita tenet gloss. in l. Gallus, §. instituens. ff. de lib. & posthum. Alex. cons. 9. num. 2. lib. 1.

Quo constituto, videamus an datus filiis vel filiabus, censeatur etiam datus posthumis? Quod *videtur; quia filii vel filiae appellatione *etiam posthumus continetur, dicit Imper. in §. si quis filiabus, Instit. qui testam. tut. Vlpian. in l. si quis filiabus, cum l. seq. ff. de testam. tut. l. qui quartam, l. qui filiabus, ff. de legat. 1. l. nomen filii-

- 4 *filiarum*, ff. *de verb. signific.* Et est, * quia in hac dispositione, quæ fit ex officio, & quasi debito patris, cōcurrit par affectio nati & nascituri, quia fit ratione filiationis, ut tradit Zas. in l. *si quis filiabus*, nu. 6. ff. *de leg. 1.* & eadem est utilis posthumis, nec hæreditati dam-
 5 nosa, Alciat. d. l. *nomen*. Qua de caussa* in legatis filiis vel filiabus relictis hæc interpretatio non procedit, quia in illis tantū habetur ratio præsentis affectionis, quæ non æquè in nascituris atque natis procedit. Idē Zas. d. l. *si quis filiabus*, Alex. consi. 29. nu. 8. l. 3. Hieronymus Giatus consi. 5. num. 32. idem consil. 18. nu. 19. l. 2. & latè probat i. i.raq. in l. *si unquam*, verbo, *filios non habens*, n. 1. C. *de revocand. donat.* & propterea multum gravant hæredem, quia verisimiliter testator non reliquisset tot legata, si de pluribus liberis cogitasset, quæ rationes in datione tutelæ cessant. Angel. in d. §. *si quis*, n. 4. Port. num. 6. Rub. in d. l. Gallus, §. *quidam recte*, num. 98.
 6 ff. *de lib. & posthum.* Si * tamen aliquo modo constiterit, quod ventris non fuerit ignarus testator, vel etiam de futuris liberis cogitaverit, ut quia in aliqua parte testamenti eorum mentionem fecerit, etiam in legatis filiorum appellatione posthumi cōtinebuntur, d. l. *qui filiabus*, de leg. 1. Ang. & Port. d. loco, & Alc. in d. l. *nomen*. Præses, in loco, à vi numeri. Quo amplius, legatum reli-
 7 ctum filiabus* etiam unicæ posthumæ deberi, quam-
 8 vis non ignorem* Petr. Rebuff. in d. l. *nomen*, aliter interpretari; etiam posthumis legata indistinctè deberi, siue eorū mentio facta fuerit in aliqua testamenti parte, siue non: Quia, inquit, licet non ventant ex dispositione testatoris, tamen veniunt ex dispositione legis. Ex quibus Zas. in l. *si quis filiabus*, infert, quod si pater aliquid assignaverit loco dotis filiabus, vel etiā eas instituerit in legitima, sub eadē assignatione vel institutione, etiam contineri posthumos vel posthumas, quia illa sunt à patre & officio & debito patris, de quorū agitur cōmodo; & testamentū, quod alioqui rūperetur, valebit.

Sed

Sed objiciet fortè aliquis, quod si ita interpretamur in tutela, onus tutori datum incrementum accipiet, contra ea quæ supra diximus: quia facilius erit paucorum habere tutelam, quàm pluriū, & ita magis gravabitur tutor, si cogi possit ad suscipiendam quoque posthumorum tutelam, non aliter atque diximus, heredem magis gravatum esse, si legatum filiis relictum traheretur ad posthumos: atque tale incrementum (si tamen ita appellari potest) non debet venire in considerationem, cum veniat ex verisimili mente testatoris, quod si de posthumo cogitasset, vel de eo interrogatus fuisset, haud dubiè idem statuisset, quare hic casus haberi debet pro expresso, ut est textus quem ita summat Bart. in *l. Titius, §. Lucius, ff. de lib. & posth.* & est gloss. singularis in *l. tale pactum, §. fin. de pactis*, quam omnes Dd. approbant, teste Afflicto, *decis. 141. num. 1.* Alex. *cons. 130. num. 4. lib. 2. idem cons. 17. nu. 1. lib. 7.* Bellon. *cons. 9. nu. 15.* quæ verisimilis mens testatoris non concurrat in legato, juxta ea quæ supra diximus.

Nec ad rem pertinet, si dixerit aliquis hanc extensionem ex verisimili mente fieri non debere, quando fieret extensio de persona* ad personam; ut in proposito fieret, ut pro regula tradit Aretin. *l. Gallus, §. & quid si tantum, collat. 3. vers. 2. adverte, ff. de liberis & posthumis*, quem communiter sequuntur alii præter unicum Jasonem, *consil. centesimo quinquagesimo quarto, libro secundo*. Nam ea Aretini & communis regula non procedit, quando late sumpto vocabulo, comprehenditur alia persona, ut in casu præsentis, etiamsi sumus in materia odiosa, per textum in *l. filium habeo, ff. ad Macedonianum*. Neque etiam quando persona, ad quam fit extensio, non est omnino omissa, sed in ea reperitur qualitas in persona expressa, *dict. leg. tale pactum, §. finali, ff. de pactis*. Et ita hanc regulam limitat Hieronymus Gratus, *consil. 5. num. 44. & sequentibus, libro secundo*.

Præterea, si in hac materia tutor simpliciter datus, etiam datus censetur omnibus bonis ubicunque sitis, atque etiam ad augmentum, si quod postea accesserit, auctore Ulpiano, in *l. quoties*, §. *per contrarium*, ff. de *administ. tut.* non video quod excusationis tutor adferre possit, quod se excuset à tutela personarum testatori post accedentium, & ejus familiam augmentium. Neque enim fratres consortes plurium loco habendi sunt, neque non fratres, si idem patrimonium possideant; & ratio administrationis pariter reddenda sit: & ex diverso fratres diviso patrimonio duæ tutelæ sunt, non enim, ut dixi, numerus pupillorum, sed patrimoniorum separatio & difficultas rationum conficiendarum & reddendarum considerata est. Et ideo, qui tribus fratribus tutor datus est, qui indivisum patrimonium habent, unam tutelam * suscepisse videtur, testibus Ulpiano, in *l. tria onera*, & Paulo, in *l. si is qui tres*, §. *ceterum*, ff. de *excusat. tutor.* de quo post suo loco latius dicemus.

Pari ratione, quia statuta comparantur ultimis voluntatibus, eorumque naturam sequantur, & ab illis interpretationem quoque mutuuntur, ut not. in *l. 1. per gloss. & Dd. C. de his quib. ut indig.* Tiraq. latè ad fin. tit. *retract. lig. num. 13.* Jason. *cons. 149. num. 4. vers. 1. dubitatio, lib. 2.* respondit, quod si lex vel statutum aliquo casu providerit liberis in alicujus potestate constitutis, etiam provisum censerì posthumis, qui * tamen non possunt dici unquam in potestate fuisse, per *l. final. C. de collat. bonorum*, ut quibus verba legis, vel statuti nullo modo conveniunt: Quia, inquit, licet verba non conveniant; tamen mens & causa finalis conveniunt, & verisimiliter statuentes idem statuissent, si de eo interrogati fuissent. Ergo haberi debet pro statuto, per dict. gloss. *l. tale pactum*, ff. de *pact.* quo loco & alia allegat ad ejus sententiæ confirmationem. Idemque putat Baldus, *consil. 472. illa verba, libr. 5. dicendum, si dederit filiis, qui*

qui tutoribus indigent. De quo tamen dubitat Rea-
buff: d. l. nomen. Si tamen certum sit, testatorem de post-
humo non cogitasse, quia forte putabat uxorem steri-
lem esse, cessabit in ejus persona non tantum legatum,
sed etiam tutoris datio, quia cum is sit patri, re & spe
incognitus, non poterit patris dispositio eum comple-
cti, ut tradit Angel. in d. §. si quis, nu. 4. per l. si quis ita, §.
penult. ff. de testam. tutel. & Zasius in dict. l. si quis filiabus,
num. 10. 11. ff. de legat. 1. & hoc generale est, * & propè 12
perpetuum, ut dispositio nunquam trahatur ad igno-
rata, l. cum Aquiliana, ff. de transact. l. tres fratres, ff. de
pactis, l. mater, ff. de inofficioso testamen. l. legitimum, ff. de
petit. heredit.

Rursus * videamus, si pater filiis providerit de tu- 13
tore, an continebuntur filiae? de quo dubitari posset,
quia cum sit verbum Masculinum non commune, Foe-
minam non * comprehendit ex vi verborum, l. justa 14
interpretatione, l. pronuntiatio, verb. porrigitur, ff. de verb.
signific. & tradit Alber. in 2. part. statut. q. 107. Alex. cons.
61. nu. 1. lib. 1. Dec. cons. 171. num. 4. & si dubium esset, ad-
huc contra eas esset datio interpretanda, per regulam
l. veteribus, ff. de pactis, Decius cons. 41. in prin. & in cap.
in praesentia, nu. 46. ff. de probat. Iason cons. 39. lib. 1. quam
regulam receptissimam esse dicit Zasius, cons. 14. nu. 36.
37. lib. 1. Sed contrarium verius est, cum habeamus te-
xtum expressum in l. si quis ita, ff. de testam. tutel. Ergo
nulla dubitatio. Neque cuiquam scrupulum injicere
debent superius objecta argumenta: Prius enim ar-
gumentum valde leve est. Demus enim eam regu-
lam communiter esse receptam, & regulariter veram,
ut affirmat Tiraq. de retract. lig. §. 1. gloss. 9. num. 178. &
seq. & ante eum Mol. §. 12. nu. 2. & novissimè Mantica,
de conject. ult. volunt. lib. 6. cap. 7. num. 18. hi tamen fa-
tentur eam esse multum controversam, adeo ut non
desint, qui intrepidè asserant, contrariam esse veriore
& magis communem, * ut Molin. d. §. 12. Arius Pinel. 15

d. l. 3. num. 33. & alii per eum allegati, quod & plerique alii faciunt, qui & uno ore resolvunt, priorem communem non procedere in ultima voluntate, adeoque in hac testamentaria tutela. Alex. cons. 61. num. 2. vers. non obstat. lib. 1. Tiraq. d. gloss. 9. num. 219. & Molin. d. §. 12. nu. 4. Decius cons. 236. num. 5. Iason cons. 140. libr. 2. per d. l. si quis ita. ff. de testam. tutel. l. si ita scriptum sit. ff. de legat. 2. Id quod ea ratione factum interpretandum, quod
 19 in testamentis larga sit interpretatio, facienda, l. in testamentis, ff. de reg. jur. l. plenum, §. sed si pecoris, ff. de usu & habit. Quia, inquit Ulpianus, in l. si sponsus, §. si quis rogatus, ff. de donat. inter vir. & uxor. saepe credimus defunctum aliquid voluisse, & tamen non rogasse, quod tamen non placet Molin. d. §. 12. Siquidem is putat, eam regulam non procedere, nisi in institutione hæredis, quando agitur de conservando, vel rumpendo testamento, quia tunc agitur de interesse publico, & ideo in dubio pro eo est judicandum, neque contra illud admittenda aliqua subtilitas; non verò in legatis particularibus, in quibus stricta interpretatio est facienda, ut minimum debeatur, & ut minus gravetur hæres. Quod quidem regulariter verum est, ut latè tradit Dec. cons. 289. nu. 2. idem Dec. d. l. in testamentis. Soc. Iun. cons. 9. nu. 4. lib. 1. & novissimè Aymo cons. 297. in princ. vers. 3. videtur. non tamen procedit, * quando qualitas personæ testatoris aliam interpretationem suadet: Dec. cons. 289. nu. 2. vers. 9. maximè si concutrat qualitas legati & legatarii, puta conjunctæ personæ, ut est filius, vel filia, quo casu lata interpretatio facienda est, ut est text. in l. Aurelius, §. Titius testamento, ff. de liber. leg. Dec. cons. 69. nu. 4. vers. confirmatur hoc idem, cons. 289. num. 2. vers. 8. & cons. 92. circa fi. Quo loco licet id controvertat & dicat, d. l. Aurelius, tantum loqui in patre cui liberatio relicta erat à filio, tamen idem Decius in aliis consiliis superius allegatis tradit, hoc procedere in omni legato, relicto conjunctæ personæ, quæ sequitur Aym. cons. 279. numer.

mer. r. etiam testamento gravati sint æquè conjuncti testatori: tamen probatur, quod ad legatarios majorem habuerit affectionē, vel ex priorē nominatione, prælegatis eis factis, vel alio modo, *Aym. d. conf. 297. n. 2. 3. 6. & 7. vers. postremo.* Quare ratio communis per Alexand. adducta, *d. conf. 61. lib. 1.* non omninò imperitina videtur; licet in hac materia non plenè concludat, nisi communem sequamur, quæ tamen & mihi erronea videtur in materia indifferenti, etiam in contractibus, ut bene declaravit *Molin. d. §. 12. Tiraq. d. gl. 9. Arius Pinel. in dict. leg. 3. & alii per eos laudati.* Si tamen patris dispositio de filiis tantum loqueretur, ad filias non deberet porrigi, juxta ea quæ tradit *Dec. consil. 318. in prin. & nu. 1. Guald. de substitut. cautel. 17. n. 3.* neque etiam quando sumus in materia differenti quo ad tutelas, vel ex statuto, vel ex mente testatoris. *Decius in simili, conf. 15. nu. 4. & 5. vers. secus videtur, Alex. consil. 32. nu. 7. 8. 9. 35. 36. lib. 4. Idem 38. lib. 6. Tiraq. d. glo. 9. num. 195.*

Nunc explorandū an datio facta filio, cum plures quis habeat, etiā omnes alios cōprehendat. Et prima *facie quilibet diceret alios non contineri, cū singularis locutio regulariter uno sit contēta, & plures abhorreat: * & est ratio, quia verba sunt intelligenda, ut salvetur ratio recti sermonis, quæ non servabitur si dationem tutoris à patre filio factā volumus porrigere etiam ad alios filios, quos idem pater habebat ejusdē dationis tempore, juxta ea, quæ tradit *Nicol. EverPres. meritissimus, in loc. suis legalibus, loco, à vi numeri.* Quare * non sine causa *Pomponius* unus ex præcipuis nostris *JCtis* (qui adeo studiosus fuit, ut annos octo & septuaginta natus diceret, se adhuc discendi cupiditate teneri, ut ipse refert in *l. apud Iulianum, C. de fideicom. libert.*) dubitasse dicitur, ut idem sæpè alias. Sed quia naturalis ratio dictat, patrem omnibus liberis suis providere debere, idq; etiam certo iudicio, §. Tu-

tot autem, *Instit. de legat.* hac naturali ratione attentata, potius quam singulari locutione & subtili juris regula, magis esse visum fuit, ut omnibus datus videretur, auctore Ulpiano *lib. 39. ad Sabinum, in l. si quis ita, ff. de testam. tutel.* quia mens arguit & verba patiuntur, dispositum in uno ad alios extendi, ut est in simili text. *in l. si ita scriptum, ff. de lib. & posthum. l. ab omnibus, in princ. ff. de legat. 1. & alioqui æquitas suggerit, consulitur polteritati testatoris, & ejus verisimili menti.*

- 21 Idemque * è diverso decisum est, quando pater tutorem dedit filiis, & unicum tantum reliquit, ut eo casu
22 scilicet pluralis * locutio resolvatur in singularitatem, licet proprietas verborum (à qua tamen in dubio recedendum non est, *l. non aliter ff. de legat. 3.*) repugnet. Quia eadem ratio naturalis est in uno, quæ est in pluribus: ac propterea ea pluralitas diversos respicit effectus, quibus traditum est, pluralitatem resolvi in singularitatem, etiam in his, quæ sunt stricti juris, atque etiam pœnalibus; nedum in dispositione patris inter liberos, & in eorum favorem, ut latè tradit Decius, *cons. 47. num. 9.* Idem in terminis nostris, *cons. 50. per totum, idem cons. 484. nu. 4. in materia statuti, & de eodem statuto, cons. 627. num. 6, 7.* Tiraq. *in l. si unquam, verbo, suscepit liberos, nu. 247. & seq. usque ad num. 261.* quo loco adducit multa similia exempla, post Alex. *cons. 109. num. 6. usque 14. lib. 7.* Tiraq. *de retract. lig. 9. 1. glo. 21. num. 8.* Hippolytus Riminaldus, *Rubr. Institut. Quibus alienare licet, num. 14. & seq.* Rolandus à Valle, *de lucro dotis, q. 55. num. & 10.*

- 23 Quid item, si quis filiis suis * dedit, ignorabat autem se habere filium Titium, vel certus fuit eum decessisse, qui tamen supererat, an & huic dedisse censeatur? Quod non puto, sed cessare in eo dationem, licet nomen filiorum, tales admittat. Nec enim verisimile est, patrem ei dare voluisse, quem ignorabat, quem obiisse credebat, dicit Ulpianus, *in d. l. si quis ita ff. de testam.*

testam. tutel. de qua ne in genere quidem testator potuit cogitare, & facit vulgaris Theorica: quod generalis dispositio nunquam referatur ad ignorata, *l. tres fratres, ff. de pactis, l. qui cum tutorib. in fi. l. cum Aquiliana, ff. de transactio, & tradunt omnes, in l. si de certa, Cod. de transactignibus.*

Cui ad fine est, quod scribit Alexan. & communiter sequuntur alii, in *l. sicut certi, C. de test. milit.* quod licet jura multum faveant testamentis militū, *l. 1. ff. de test. milit.* adeo ut præteritio ipsorum habeatur pro exhæredatione, & eorum ultimæ voluntates, siue suprema judicia sustineantur, tamen præteritionem militis non comprehendere filium, quem ipse ignorabat se habere, ut ille videatur exhæres factus, *d. l. sicut certi, & l. si cum vel in utero, C. de testam. milit.* quo loco glossa communiter approbata dicit, quod generalis institutio facta de filiis non extendatur * ad filios, quos testator ignorabat se habere, quem sequuntur communiter Dd. in *l. Titius, C. de lib. & posthum.* 24

Sed & huc commodè * referri potest, quod tradit 25 Bart. in *l. 1. ff. de Iure Codicill.* clausulam Codicillarem non sustinere testamentum nullum ex causa præteritionis, ita ut heres, qui succedit ab intestato, censeatur rogatus restituere hæreditatem per fideicommissum hæredi scripto, quando posthumus, vel alius filius est ignoranter præteritus. Quo casu hæc clausula nihil operabitur, & eam hodie esse communem fateatur Carolus Molinæus ad Alexand. *confi. 26. num. 5. lib. 1. idem confi. 41. num. 6. vers. non obstat, eodem libro,* & novissimè Julius Clarus, *de test. quest. 46. ubi ** & hujus & al- 26
rius opiniones multas recenset, & nos in tractatu nostro testamentorum latius discussimus.

Illud etiam * dubitationem recipit, an tutor datus 17
filiis censeatur etiam datus nepotibus? Quod videtur dicendum, quia filius ab amore dictus est, qua ratione multi existimant nepotes filios vocari, cum plerum-

que videamus, avum non minus hos, atque proprios
 28 filios amare, & certum * sit, appellatione *filiarum* in ul-
 timis voluntatibus favorabilibus contineri nepotes, ex
 præsumpta mente testatoris. Bart. in l. *liberorum*, ff. de
 verb. significat. quem referunt & sequuntur Alexand.
 consil. 1. num. 4. lib. 1. Idem cons. 5. num. 26. & 7. lib. 3. Dec.
 cons. 95. nu. 5. & 7. Socin. lun. cons. 43. nu. 8. lib. 4. Verum
 satis constanter decreverunt veteres cessare hanc da-
 tionem in personis nepotum, cum regulam habeamus,
 29 *filiarum* appellatione nepotes non contineri, sed tan-
 tum primi gradus * filios ex ejus propria significatio-
 ne, idque etiam in hac materia tutelari, in l. *quid si ne-*
potes, ff. de testam. tutel. & §. fin. Instit. qui testamen. tut.
 Et eam communem esse in omni ferè materia, tradit
 Curtius Junior, cons. 57. nu. 6. Alex. cons. 125. nu. 12. lib. 5,
 Andr. Alc. in l. *filii*, de verb. significat. Zas. consi. 7. num. 4,
 & 5. lib. 1. Nec quidquam contra faciunt ea, quæ supra
 diximus, quod in favorabilibus, ultimis voluntatibus,
filiarum appellatio porrigatur ad nepotes. Hoc enim
 verum est, quoties principaliter agitur de favore ne-
 potum, & ea dispositio non est alteri onerosa, ut est tu-
 tela, quæ licet pupillis favorabilis sit, tamen respectu
 tutorum onerosa est omnino: quare ejus datio late in-
 terpretari non debet, ut *filiarum* appellatione conti-
 neantur nepotes, quibus nec per hoc multum incom-
 modi oritur, cum his facile per Iudicem de alio tutore
 provideri possit. Alex. consi. 9. num. 2. vers. *nec obstat*, lib.
 1. idem cons. 5. nu. 10. lib. 3. idem cons. 26. num. 6. & 7. lib. 3.
 Dec. cons. 97. nu. 7. & 9. Dicit communem idem consil.
 545. nu. 10. & cons. 593. num. 5. Curt. lun. cons. 111. num. 2.
 communem dicit Alciat. l. *liberorum*, ff. de verb. signific.
 30 Et hæc quidem * regulariter procedunt & locum ha-
 bent, etiamsi filiis non fuerint dati nominatim, sive
 propriis eorum nominibus expressis, aut alio simili mo-
 do, puta, per verba, ut nostri dicunt, arctativa, non con-
 venientia nepotibus, de quib. Alex. cons. 204. n. 4. lib. 4.
 idem

idem *conf.* 4. n. 7. lib. 4. Bald. *conf.* 302. lib. 4. Dec. *conf.* 355. n. 5. Zas. *conf.* 7. lib. 1. *ferè per totum*. Aymo, *conf.* 98. Hieron. Zanch. *in repet.* §. cum ita, l. *heredes mei*, n. 237. ff. ad Treb. & novissimè Rol. à Vall. *in tract.* de lucro dotis, q. 56. Cæterum si talis sit nepos, quem testator solebat tractare ut filium, & ita nominare: ad eum, non dubito, quin * talis datio extendi debeat, juxta notata Bart. *m* 3ⁱ l. *alimenta*, ff. de aliment. legat. quem refert & sequitur Zas. *conf.* 7. circa fin. lib. 1. & ante eum Romanus *in repetit.* l. si vero, §. de viro, ff. solut. m. ur. & novissimè Andre. Tiraq. *in tract.* de pœnis, causa 22. nu. 22.

Quæ * cum ita se habeant, jam facile intelligimus 32 dationem liberis factam, multo magis ad nepotes extendi debere: latior enim est liberorum significatio quam filiorum, ut quæ comprehendat nepotes, pronepotes, cæterosque, qui * ex his deinceps descendunt, 33 l. liberorum, ff. de verb. signifi. & ibidem Alex. idem Alex. *conf.* 1. num. 36. lib. 1. Bald. *in l.* 1. C. de conditionib. incertis, ut nos latius dicemus aliquando, Deo dante, *in tract.* de verb. signific. & est text. *in terminis nostris*, *in* §. si quis filiabus, Instit. Qui testam. tut. l. quid si nepotes, ff. de testamen. tutela.

CAP. XIII.

Quo ordine Tutela deferatur.

SUMMARIUM.

1. Tutor testamentarius legitimo & dativo præfertur.
2. Causa testati facit cessare causam intestati.
3. Testamentaria tutela cæteris dignior.
4. Tutor testamentarius non satisfacit, secus in legitimo atque dativo.
5. Tutor datus in testamento minus solemniter, à Præatore confirmatus, præfertur legitimo & dativo.
6. Tutor testamentarius præfertur fratri puberi impubes-

tis.

- 7 Tutor testamentarius præfertur matri.
- 8 Mater non admittitur donec spes est tutela testamentaria.
- 9 Datis pluribus tutoribus testamentariis, si unus decedat, vel se excuset, vel ex causa remotus sit, quamdiu unus superest, non admittitur legitimus.
- 10 Declaratio regule.
- 11 Pendente aditione hereditatis, potest dari pupillo tutor temporarius.
- 12 Tutor testamentarius licet excludat tutorem legitimum, non tamen legitimum administratorem, ut est pater.

¶ **N**unc explorandum * an testamentarius aliis, tam legitimis, quam dativis præferatur, de quo habemus regulam: Eum his præferri, l. si tutor, §. si duobus, ff. de tutelis, & rat. distrab. l. intestato, ff. de legit. tutel. & Instit. tit. de legit. agnat. tutel. in princ. Nec id quidem abs re: quia tutela legitima non defertur, donec locus est testamentariæ, vel ea speratur, l. si quis sub conditione, ff. de testam. tutel. & regulatur ad instar hereditatis, quæ ab intestato non defertur, donec est locus, vel esse potest ex testamento, * quod facit cessare causam intestati, l. antequam, C. communia de success. l. quamdiu, ff. de acquir. hered. Qua de causa * eadem testamentaria tutela cæteris dignior, & ita datus satisfactioni non est subjiciendus, contra atque dativus, vel legitimus, * qui satisfacere tenentur, l. si nemo, ff. de testam. tutel. & ibi latè gloss. & Dd. & Instit. eod. in princip. ubi glossa etiam extendit ad testamento datum, & à Iudice confirmatum, de qua infra latius. Cujus regulæ non obscura est ratio, quod fides eorum & diligentia à testatore approbata est, idque in specie, cum legitimi fides tantum à lege sit in genere probata, ut dicit Port. Instit. de legit. agnat. tutel. in princip. & ibidem Apostilla ad eundem Angel. num. 1, Marian. Socin. cons. 85. numer. 13. 31. lib. 3.

Idque adeo obtinet, etiamsi datus est in testamento minus solemni, tamen à Prætorè confirmatus est, ut tenet Bart. in l. neque, per illum text. C. de confirm. tut. & ibidem quoque Salic. quos & plures alios refert & sequitur Alex. consi. 140. num. 4. lib. 1. dicens, eam esse receptissimam, sequitur Port. in §. permissum, num. 5. Instit. de tutel. reprobata glossa in l. 2. C. de confir. tut. Idem 6 & fratrem puberem impuberis excludit ex rescripto Imper. Alexand. l. si tutores. C. de testamen. tut. quod novum videri non debet, * cum & is matri præferatur. 7 Philip. Corn. consi. 168. n. 12. lib. 3. etiamsi datus sit in testamento minus solemni, tamen à Iudice confirmatus, quia, ut inquit Alex. consi. 140. num. 4. & 6. lib. 1. ea nunquam admittitur contra voluntatem patris; quem sequitur Marian. d. consi. 85. nu. 13. libr. 3.

Quin * nec eadem admittitur, donec spes est tutelæ testamentariæ, d. l. si quis sub conditione, ff. de testam. tutel. ut tradit Port. Instit. de tutel. num. 7. vers. dicunt aliqui, & tit. Qui testam. tutores dari possunt, in princ. num. 9. Mar. Socin. d. consi. 85. num. 31.

Hoc amplius, si unus ex pluribus testamentariis decesserit, vel sese excusarit, vel ex causa remotus fuerit, quamdiu unus superest, non admittitur in locum defuncti excusati, vel remori legitimus, nisi omnibus defunctis: sed alius * à Iudice datur, per d. l. si quis sub conditione, §. final. ff. de testam. tutel. sive tales decedant vivo testatore, uel eo mortuo, l. intestato, ff. de legit. tut. §. quid autem, Instit. eodem.

Hæc tamen regula non in omnibus vera est. Si enim nullus ex eo testamento, quo tutor datus est, hæres extiterit vel hæreditas nondum adita fuerit, ex quo tutor speratur, verius est, * inquit Ulpianus, alium tutorem dari posse, quasi nondum sit, * nec speretur, l. si hæreditas, ff. de testam. tutel. sed is temporarius tutor erit, quia statim atque hæres scriptus extiterit, definit esse tutor, §. sed etsi, Instit. de Attil. tut.

- 12 Neque etiam * testamentarius, licet legitimus tutorem excludat, administratori legitimo præfertur, ut est pater, l. 1. C. de bon. mater. & tradit Port. in d. §. permis- sum, & ibi Apostilla, nu. 4.

CAP. XIII.

Quis faciat legitimum tutorem.

SUMMARIA.

- 1 Legitimum tutorem nemo constituit, sed eum lex facit.
- 2 Tutor non potest dari a Iudice, qui habitat extra jurisdictionem dantis.
- 3 Iudex secularis an possit cogere clericum ad suscipiendam legitimam tutelam.
- 4 Intestatus decedens an censeatur tacite vocare venientes ab intestato ad legitimam ejus hereditatem.
- 5 Communis opinio.
- 6 Legitima tutela licet a lege deferatur, tamen ejus exercitium sive administrandi facultas legitimo tutori non competit, nisi ei a Iudice decernatur.
- 7 Mater vel avia tutrix legitima, non habet exercitium, nisi tutela fuerit decretâ.
- 8 Decretum Iudicis non requiritur in tempore perituris, vel delationem non admittentibus.
- 9 De jure veteri, proximioribus idoneis existentibus, dabant Consules alium tutorem ex agnatis idoneum, ex lege Claudia.
- 10 Extra ordinem fieri verba quid denotent.
- 11 Apud Gallos omnis tutela est Dativa.
- 12 Minor septennio in jus vocari non potest, ut legitimus compareat, sed vel tutor, si quem habet, citari debet, vel eo deficiente, citandi sunt proximiores agnati, & cognati infantis.
- 23 Proximiores ad legitimam tutelam non admittuntur, nisi cum decreto Iudicis.

Hactenus

HActenus de testamentaria tutela, nunc de legitima agamus. Et quia supra diximus summam, quare ita dicta sit, & quibus ea deferatur, * statuenda est hoc loco in primis regula; *Legitimum tutorem neminem dare, sive constit. sed eum legem facere*, auct. Vlpian. in *l. legitimos*, ff. de legit. tut. *Cornelius cons. 164. num. 2. & 3. lib. 4. Alex. cons. 161. num. 7. lib. 5.* Ex eo inferens * à Iudice non posse dari tutorem habitantem extra jurisdictionem Iudicis dantis, sed legitimum ubiq; à lege dari: Quia, inquit, *lex ubiq; potestatem suam exercet, per l. finalem, C. de præscript. long. temp. & ea quæ notant. in l. ex ea, ff. de postulando.* Ex quo infert Steph. Aufrer. Gallus Senator olim Tholosanus, & inter Gallos pragmatizans facile Princeps, in *repet. Clement. 1. de Offic. ord. reg. 2. fall. 38. num. 28.* Iudicem secularem * posse cogere clericos ad eam suscipiendam, quo tamen jure non utimur.

Sed adversus hanc regulam acerrimè urget alia juris Theorica, quod intestatus decedens videatur tacitè vocare venientes ab intestato ad legitimam * ejus hæreditatem: ergo & per consequentias ad tutelam, *l. si quis, l. conficiuntur, ff. de jur. codicill.* quam * communem esse dicit Curt. Iun. *cons. 4. num. 8. Aymo cons. 176. in fin.* & novissimè Arius Pinel. supremi prætorij olim Senator, in *1. par. l. 1. nu. 73. C. de bonis mater. cum & talis credatur sponte sua de bonis suis disponere, d. l. confici. Cagnol. rubrica, C. quando non petent. part. 2. 16. & post eum Hieron. Zanch. d. §. cum ita, legis hæredes mei, nu. 709. ff. ad Treb.* Verum hoc difficile explicatus non habet, quia licet talis intestatus decedens censeatur velle vocare hæredes suos proximiores ab intestato: ea voluntas non est dispositiva, sed tantum permissiva, atque ideo talis succedens non dicitur habere tit. à defuncto, sed à lege, ut rectè resp. *Alex. cons. 44. in fin. lib. 5. per not. gloss. in l. Lacius 2. ff. de hæred. instit. sequit. Ioan. de Garon. in Authen. ex testamento, nu. 7. & 8. C. de secund. nupt.*

Et

- 6 Et licet * tutela ipsa à lege deferatur, tamen ejus exercitium, sive administrandi facultas, legitimo tutori non competit, nisi ei à Judice illa decernatur? Corn. d. cons. 164. num. 3. lib. 4. per l. fin. C. arbit. tutel. Etiam si mater vel avia tutrix fuerit, teste eodem Corn. d. cons. 164. num. 4. Quod * tamen decretum non exigimus, quo ad tempore peritura, & dilationem non admittentia, * ut respondit idem Corn. d. cons. 164. num. 4. & nos infra latius.
- 9 Non procedit etiam dicta regula * jure veteri, quo proximioribus idoneis existentibus, ex Lege Claudia, Consules alium ex agnatis idoneum subrogabant, quod dicebatur fieri extra ordinem, ut bene * declarat Ravard. Varior. 1. c. 10. quamvis alii aliter interpretentur eadem verba. Verum hodie manente inidoneo, relinquitur administratio apud alium idoneum, ut est apud Caium lib. 3. ad edictum provinciale in l. saepe, ff. de curat. furiosi.
- 11 Neque etiam * locum habet eadem regula ex consuetudine Galliae, quae omnis omnino tutela est dativa potius, quam legitima. Nam, ut legitimi, aut testamentarii tutores etiam sint, debent postulare jurisdictionis (in cujus territorio defunctus pupilli pater mortis tempore domiciliū habebat) procuratore, vel alio quopiam impulsore, in jus vocari ad ejusdem jurisdictionis Iudicem agnati & cognati, vicini, vel affines pupilli, ut ad nominandum & eligendum pupillo tutorem accedant, qui ea nominatione & electione facta decernet, & pronuntiabit eum, ad quem ea res pertinebit, satisfactionemque ab eo exiget, una cum jurejurando rectè benèque res pupilli administratum iri, ita tamen: ut si agnati, quibus defertur hæreditas, cum aliis nominatis concurrant, seque illis anteponi contendant, sint omnino, si idonei fuerint, præferendi aliis nominatis, quoniam non ideo consanguinei tutores desinunt esse legitimi, quod à Judice dentur, siquidem legitimis etiam

etiam debet à Judice decerni tutela, ut tradit Bart. in l. legitimus, ff. de legit. tutel. Et de ea consuetudine latè Joannes Imbertus in suo Enchirid. in verb. tutela in princ. & vers. sanè dativa, quare hæc tertia limitatio propriè limitatio non est. NEQUE ENIM, inquit idem Imbertus, tam late accipienda est legum abrogatio, ut statim ob usum quendam, qui etiam ex legibus proficiscitur, ab illis omnino desciscere oporteat, cum & jura nostra eandem convocationem ferè requirant, & Judici suadeant convocationum judicium in deligendo tutore sequi, ut est videre apud Corn. cons. 163. num. 8. & 9. libr. 4.

Cui non absimile est, quod Ulpian. scribit in leg. hac autem, §. non defendi, ff. ex quib. causis in possess. Præto-rem non debere permittere bonorum possessionem contra pupillum, nisi ei liqueat pupillum non defendi. Hoc autem constare debere sic, ut evocentur ad Præto-rem tutores pupilli, ut defendant: sin autem eos non habeat, requirendos esse cognatos, & adfines, omnes-que alios, quos verisimile est defensionem ejus non o-missuros, vel propter necessitudinem, vel propter cha-ritatem, vel qua alia ratione.

Ex qua * lege inferunt omnes, minorem septennio 12 in jus vocari non posse, ut legitimè compareat, sed vel tutorem, si quem habet, citari debere, vel, eo deficien-te, citandos esse proximiores agnatos & cognatos in-fantis, ut notat Alex. in l. neque impuberes, ff. de in jus vo-cand. & in l. contra pupillum, ff. de re jud. Bald. consil. 340. cujus exordium est, Tria sunt, in fine, lib. 2. quos refert & sequitur Matth. de Afflict. decis. Neapolitan. 262. num. 1. & 2. & Aym. consil. 225. num. 1. & 2. quo loco dicit simi-le observari, quando curator datur bonis absentis, per notata Alex. cons. 107. lib. 5. de quo nos infra latius.

Quæ cum ita se habeant, jam facilè convincitur er-ror non parvus, multorum tutores legitimos ad judi-cium adducentium in ea sola qualitate, quod proxi-miores sint pupilli (vulgo *geboren Members*) qui error
inde

inde manavit, quod falso crediderint, & imperitè putarint satis esse eos à lege datos esse, neque ad ejus exercitium vel administrationem aliquo Judicis decreto, ac aliis requisitis opus esse.

CAP. XV.

Cui deferatur legitima tutela, & quæ sint pœnæ secundò nubentium & non petentium tutores.

SUMMARI A.

- 1 *Regula est: ei deferri onus tutelæ, cui deferitur hæreditas ab intestato. Limitatur 16. 17. 132. 133. 134. 135. 136.*
- 2 *Communis opinio.*
- 3 *Plures legitimi in eodem gradu concurrunt in tutelâ, sublata differentia juris agnatici & cognatici.*
- 4 *Statuto Prælati in successione præfertur & in tutela.*
- 5 *Mater & Avia licet excludantur ab hereditate, non tamen à tutela.*
- 6 *Avia postponitur matri in tutela.*
- 7 *Legitima tutela deferitur etiam invitis proximioribus.*
- 8 *Mater & avia invita non fiunt tutrices.*
- 9 *Dispositio Auth. Matris & Aviæ, an habeat locum in proavia?*
- 10 *Origo legitimæ tutelæ demonstratur.*
- 11 *Pater dicitur intestatus, respectu tutelæ, etiam qui condidit testamentum, si in eo tutores liberis nō dederit.*
- 12 *Patrono deferitur tutela libertorum & libertarum.*
- 13 *Patronorum tutela legitima vocatur.*
- 14 *Pater legitimus tutor filij emancipati.*
- 15 *Fiduciarij tutores qui dicantur.*
- 16 *Minor 25. annis, licet proximus, tutor esse non potest.*
- 17 *Minor 25. annis ante Iustinianum non potuit esse fiduciarius tutor.*

- 18 Mater minor 25. annis non potest esse tutrix. Declara
19.
- 20 Tutelam virile munus sive masculorum officium esse, re-
cepta est sententia.
- 21 Livius quo tempore vixerit.
- 22 Fœmina an ex Principis habilitatione admissa excludat
testamentarium & legitimum tutorem.
- 23 Fœmina hodie tutrix esse potest.
- 24 Mater præfertur in tutela avo & avia.
- 25 Mater filij spurij potest esse tutrix.
- 26 Mater semper certa est.
- 27 Spurij succedunt matri alijsque conjunctis per lineam
maternam.
- 28 Mater succedit filijs spurijs.
- 29 Filij spurij possunt dicere testamentum matris in officiosum
& legitimam petere.
- 30 Spurij quo ad matrem pro legitimis habentur.
- 31 Communis opinio.
- 32 Mater etiam in potestate patris filiorum suorum tutrix
esse potest.
- 33 Tutela jus publicum.
- 34 Mater creditrix, vel debitor pupilli, tutrix esse potest.
- 35 Mater etiam pauper, dato idoneo fidejussore, tutrix esse
potest.
- 36 Mater & avia omnibus agnatis, & sic legitimis & da-
tavis præferenda sunt.
- 37 Mater in tutela præfertur fratribus, cum quibus pariter
succedit.
- 38 Mater præfertur patruo, licet à filij successionem excluda-
tur.
- 39 Avia sive materna sive paterna præfertur legitimis &
dativis.
- 40 Mater, etiam dato alio tutore intra tempora & ante
moram, volens præfertur & datus removetur.
- 41 Mater testamentario tutori non præfertur.

- 42 Mater testamentario tutori non praefertur etiam dato in testamento minus solemni, tamen confirmato.
- 43 Quamdiu spes est testamentaria tutela, non admittitur mater, sed interim locus est dativae.
- 44 Paria sunt, non dare, vel malè dare tutorem.
- 45 Pater non potest privare matrem, vel aviam tutela, sed tantum indirecto providendo de alio.
- 46 Mater an praferatur legitimis ascendentibus vel descendentibus.
- 47 Avus maternus in tutela vincit aviam & patrum.
- 48 Requisita, ut mater vel avia, legitimos vel dativos tutores excludat.
- 49 Mater intra quatuor menses, vel aliud tempus à statuto praefixum, debet assumere tutelam.
- 50 Communis opinio.
- 51 Mater tutrix solet apud acta jurato promittere, quod ad secundas nuptias non convolaret; secus hodie.
- 52 Mater tutrix secundis nuptiis apud acta renunciare, eamque renuntiationem in testatum sive testationem redigere debet.
- 53 Renuntiatio secundarum nuptiarum an sit de substantia?
- 54 Mater tutrix testamentaria secundis nuptiis an renunciare debeat?
- 55 Magis communis opinio.
- 56 Tutela defendi potest à nullitate, si mater tempore assumptionis ea promittat omnia observare, ad quae de jure tenetur.
- 57 Renuntiatio secundarum nuptiarum, an morib. Galliae sit sublata?
- 58 Auctoris opinio de renuntiatione secundarum nuptiarum.
- 59 Mater & avia non admittuntur ad tutelam, nisi renuntiaverint SC. Vellejano.
- 60 Mater & avia an tempore renuntiationis SC. Vellejani debeant certiori de ejus beneficio?

- 61 Conditio solemnitatē continet.
- 62 Mater & avia fidejussores ut tutrices dantes illi non obligantur, si non renuntiaverint Senatusconsulto Vellejano.
- 63 Renuntiatio SC. Vellejani an exigatur in matre, vel avia ex moribus Galliae?
- 64 Mulieres in multis melioris sunt conditionis, quam viri.
- 65 Mater vel avia tutrix renuntiat Vellejano, & omni alio legis auxilio.
- 66 Mater an pro debito contracto ratione tutela carcerari possit?
- 67 Bona tutoris tacite sunt pupillis pro ejus administratione obligata.
- 68 Par effectus tacita & expressa hypotheca.
- 69 Mater & avia tutrices expresse tenentur obligare bona pro defensione pupilli.
- 70 Effectus plures expressa, quam tacita hypotheca.
- 71 Mater vel avia, an liberetur dando fidejussores pro assumptione tutela tales quales potest.
- 72 Renuntiationes in matre & avia an & quando presumantur intervenisse?
- 73 Matris vel avia gesta ante renuntiationem quatenus valeant.
- 74 Mater vel avia convolans ad secundas nuptias tutrix esse desinit. Ratio ibid.
- 75 Mater vel avia tutrix testamento data an amittat tutelam, convolando ad secundas nuptias?
- 76 Magis communis opinio.
- 77 Mater an reassumat tutelam ob mortem secundi mariti.
- 78 Quid in matre sponsalia contrahente de presenti, non tamen cognita.
- 79 Solus Princeps matrem secundo nubentem ad tutelam admittit.
- 80 Matre transcurrente ad secunda vota, tutela in solidum

remanet apud tutorem testamentarium, nec potest iudex alium adungere, si testamentarius solus sit sufficiens.

81 Argumentum bonum à tutela ad educationem, & e contra.

82 Pupillus vel pupilla educari non debet apud matrem, quæ vitricum induxit. Declara ut nu. 83.

84 Mater transiens ad secunda vota, antequam filiis impuberibus alium tutorem ordinari fecerit, rationem reddiderit, & reliqua persolverit; privatur successione eorundem.

85 An idem in matre inhonestè vivente?

86 Matri non sufficit petere tutorem, sed instare debet, ut datus ad administrandum compellatur, & an illa duo requisita copulativè concurrere debeant?

87 Ignorantia an excuset matrem in petendo tutorem.

88 Mater in dubio docere debet se prius implevisse, ut non repellatur à successione filij defuncti.

89 Mater tutrix filiorum non jurans, sed tantum renuntians secundis nuptiis, incidit in easdem pœnas, in quas incideret, si jurasset.

90 Mater volens ad secundas nuptias transire, an teneatur petere tutorem filio, si is habeat agnatos, ad quos spectat legitima tutela.

91 Mater non petendo tutorem filiis an privetur omnibus legatis & fideicommissis sibi obvenientibus à viro & patre pupilli relictis.

92 Quid in donationibus causa mortis.

93 Pœna constitutæ adversus mulieres secundo nubentes an habeant locum in muliere vidua inhonestè vivente.

94 Communis opinio.

95 Quando mulier inhonestè vivere dicatur.

96 Bona secundi mariti sunt tacitè obligata pro muliere, convolante ad secundas nuptias, suscepta legitima tutela liberorum, non petito tutore, nec redditis rationibus.

- 97 Bona ejus; qui accipit in concubinam viduam, quæ gererebat tutelam filiorum, nec curaverit alium tutorem in locum ejus substitui, an sint tacite hypothecata pro administratione talis tutela.
- 98 Matre de facto administrante absque susceptione legitima tutelæ, an secundi mariti bona sint obligata?
- 99 Mater non incurrit pœnas secundo nubentis, finita tutela pubertate liberorum.
- 100 Mater, quæ acceptavit & gessit tutelam filij impuberis, an si eo mortuo, transierit ad secundas nuptias, non reddita ratione fratribus impuberis defuncti, incidat in pœnas, de quibus in Auth. eisdem pœnis, C. de secundis nuptiis.
- 101 Quid in matre ingrediente monasterium.
- 102 Mater, quæ petito tutore filijs, & reddita ratione administrationis, transit ad secundas nuptias, an patiatur pœnas, ob id quod per errorem calculi minus solverit de reliquis quam debuerit, & quid si in parva quantitate fuerit erratum.
- 103 Mater excusatur, si reddat rationem secundum juris dispositionem, non tamen statuti, requirentis forte præsentiam alicuius, qui non fuit adhibitus.
- 104 Mater an filijs egenis tutorem petere teneatur; ut non incidat in pœnas.
- 105 Mater, quæ petito tutore filijs, & reddita ratione, transit ad secundas nuptias; an incidat in pœnam, si propter paupertatem reliqua restituere non potuit?
- 106 Mater an excusetur à pœna, si non habet de quo rationem reddat.
- 107 Mater minor 25. annis an teneatur pœnis auth. eisdem pœnis, C. de secun. nupt.
- 108 Mater executrix testamenti non privatur officio executionis, convolando ad secunda vota.
- 109 Pater convolans ad secunda vota an privetur liberorum tutela.
- 110 Actus non potest incipere à casu, quo finire debet.

- 111 *Pœnæ secundò nubentium communes sunt viro & uxori.*
- 112 *Communis opinio.*
- 113 *Vir & uxor ad imparia non judicantur, sed statutum in uno militat & in alio.*
- 114 *Exemplum patris, qui in gratiam impie novercæ filium necavit.*
- 115 *Lex magis confidit de patre quam de matre.*
- 116 *Matri non est permissum exemplariter substituere, si liberis vitricum inducat, secus est in patre.*
- 117 *Pupilla apud vitricum non educanda.*
- 118 *Viduae difficiles abstinent ab actu venereo.*
- 119 *Statuta Italia pro refrenanda libidine viduarum.*
- 120 *Mater binuba non revocat collata per donationem in liberos primi matrimonij prætectu ingratitude: secus est in patre.*
- 121 *Fœminæ inconstantes, leves, minus credulae, & decipi faciles.*
- 122 *Mater licet vehementius amare dicatur, pater tamen constantius.*
- 123 *Fœmina præsumer magis amare fœminam, quam masculum, propter sexus similitudinem.*
- 124 *Major licentia maribus, quam fœminis de jure concessa.*
- 125 *Viro olim fuit permissum uxorem adulterantem impunè occidere, sed non e contra.*
- 126 *Auctoris opinio.*
- 127 *Varia epitheta Novercarum.*
- 128 *Habens regulam generalem pro se dicitur habere intentionem fundatam.*
- 129 *In pœnalibus an & quando fiat extensio?*
- 130 *Dictio, plerumque, frequentiam denotat.*
- 131 *Erubescimus sine lege loqui, verba quomodo intelligenda sint?*

CUM superiori capite diximus, à lege dari tutorē legitimū, hic locus poscere videtur, ut aperiamus

mus, cui lex eam deferat tutelam, & est firma omniū
 sententia; * *Ei deferri onus tutela, cui defertur hereditas ab
 intestato.* Et hoc est, quod Vlpian. dicit, in *l. tutela legi-
 tima, ff. de legit. tut.* tutelas deferri per consequentias
 hæreditatum. Quintus Mutius Scævola, in *l. quo tute-
 la, ff. de reg. juris.* Quò tutela redit, eo & hæreditas per-
 venit. Idque summa providentia factum esse, dicit
 idem Vlpian. in *l. 1. ff. de leget. tut.* Vt qui sperarent
 hanc successionem, iidem & bona tuerentur, ne dila-
 pidarentur. Ideo & Iacob. Menoch. *de arbit. jud. lib. 2.
 cent. 3. casu 150. num. 32. & 35.* dicit, hanc * regulam 2
 communi omnium calculo esse receptam post Dec.
cons. 6. num. 1. & cons. 188. num. 1.

Sed etsi plures sint in eodem gradu, hi concurrunt
 auctore. Caio, *lib. 2. rerum quotidianarum, in l. si plures, ff.
 de legit. tut.* & imperatore, in *§. cum autem, Instit. de ca-
 pit diminut.* Cornæo *cons. 175. num. 2. lib. 3. & cons. 274.
 nu. 1. eodem lib.* Verùm idem Imperator Novella sua 118.
 jubet omnes tam agnatos, quam cognatos, qui proximi
 sint, & idonei ad tutelam, ut hæredes, ita & tuto-
 res esse, sublata differentia juris agnatici & cognatici
 in successione ab intestato, & per consequentias in
 tutelis. Et ita quoq; * cum ex facto incidisset quæstio 3
 talis, respondit Corn. *d. cons. 274. num. 1. & plenius cons.
 101. num. 1. & 2. eodem lib. 3. & novissimè Plot. in tract.
 de in lit. jur. §. 9. nu. 10. 11.* ubi plures laudat.

Et ita quidem hæc obtinent, ut etiam statuto Præ-
 latus * in successione præferatur in tutela. Dec. in *l. quo 4
 tutela, num. 1. & l. 2. num. 19. eod. tit. de reg. jur.* Idem dict.
cons. 16. num. 2. Andr. Barbat. *cons. 11. nu. 7. lib. 3.* Boër. in
consuetud. Bituric. tit. 1. §. 6. in verbo, à son pere. & novissi-
 mè Menoch. *d. casu 150. nu. 32. 33.* Corn. *cons. 101. nu. 1.
 2. & 3. lib. 3.* Iason *conf. 149. num. 2. vers. 2. persisto, lib. 2.*

Hanc tamen ampliationem non injusta ratione de-
 clarant omnes, non procedere in matre, quæ licet per
 statutum à successione filiae excludatur, si tamen velit

tutelam filii suscipere, non prohibetur. Quod* enim dicimus eo pervenire tutelam, quo hæreditas redit, locum habet in tutelis iussis, quæ jure agnationis vel cognationis deferuntur; non autem in tutelis permis-
 sis, qualis est tutela matris, neq; enim ei jubetur, sed permittitur: ut in *Auth. ut liceat matri & avia*, ibi, *secundum ordinem, scilicet graduum, tutelam subire permittimus, & in Auth. matri & avia, C. quando mulier tutela officio*. Quæ tutela ideò non regulatur ab hæreditate, quod & probatur ex eo. Nam licet mulier tutelam subire non posset, quia virile officium est, *l. si. ff. de tutelis*. tamen jure Digest. & Cod. mater potuit habilitari à Principe, ut filii tutelam suscipere posset, sed neque tamen eo casu admittebatur, extantibus legitimis, quibus nihilominus omnibus per S. C. Tertull. fuit in successione prælatâ jure veteri: sed novissimo jure Authenticorum ea admittitur absq; ulla impetratio-
 ne, idq; propter affectionem matris, & ejus in liberos pietatem, ut rectè consuluit Dec *d. conf. 16. nu. 1. 2. & 3. Idem d. l. 2. nu. 19. Alex. conf. 109. n. 2. v. & posito, & num. seq. lib. 3. Corn. d. conf. 101 lib. 3. Idem conf. 7. n. 7. lib. 2. Barbat. d. conf. 11. n. 8. lib. 13. Boër. d. §. 6. & novissimè Imbert. in Enchirid. in verb. tutela*.

Eademq; ratione & in avia locum habet dicta ampliatio: quia jura in ista materia pariter loquuntur de matre & avia, ut patet in *d. Novell. 18. & tradit Dec. in d. l. quo tutela, & conf. 16. n. 5.* quæ tamen matri postponitur. Corn. optime, *d. conf. 274. n. 1. lib. 3. Menoch. d. casu 150. n. 38.* Neque solum volentibus, sed etiam
 7. * invitis proximioribus, lex hanc tutelam defert, quia jussa est, inquiunt Dd. hæc tutela, non permessa, ut est matris & aviæ, ut supra probavimus, si pupillus masculus sit, si fœmina, sublata lege Claudia, *l. constitutione, Cqd. de legit. tutel. l. 2. C. Theodos. de tutor. & curator. creandis*, de quo nos supra.

8. Quæ tamen ampliatio similiter, * nec in matre, nec in

in avia procedit, quarum tutela, ut supra diximus, dicitur Anomala, Extraordinaria, sive irregularis, ut tradit Decius *d. cons. 16. n. 2. 3. 4. & 5.* Marian. *cons. 16. nu. 19. lib. 2.* Corn. *d. cons. 101. nu. 8 lib. 3.* Idem *cons. 164. num. 2. lib. 4.* Boër. §. 6. verbo, *à son pere.*

Quod & Corn. extendit * ad proaviam, *cons. 20. l. 9 2. de quo non sine causa dubitat Dec. d. cons. 16. n. 4.*

Estq; hæc legitima tutela * non solum juris Romani inventum, & descendens ex legibus 12. tabularum, *l. 1. ff. de legit. tut. §. 1. Instit. eodem*, sed & originem trahit ab institutis Lacedæmoniorum 140. ferè annis ante urbem conditam, ac deinde quoque Atheniensium, uti expresse testatus est Plutarchus, dicens, quod mortuo Clinia Alcibiadis patre, tutores legitimi Alcibiadis impuberis fuerint Pericles & Aripheon: quam constat, Solonem aliquando vetuisse ad eos tutelam deferri, ad quos pertineret pupilli hæreditas, ut supra probavimus. Cui periculo leges nostræ occurrerunt, jubentes ut præsentibus cæteris propinquis Prætor provideret, ubi pupillus tutò moretur, & sine suspicionē alatur, *l. 1. l. si disceptetur, ff. ubi pupillus educ. debeat, & C. eod. tit.*

Quod autem lex vocat ad tutelā agnatos, non hanc habet significationem, si omnino non fecerit testamentum is, qui poterat tutores dare, sed si, quantum ad tutelam pertinet, intestatus decesserit, id est, testamentum quidem fecerit, sed in eo nullos liberis suis tutores dederit, quod & tunc quoque accidere intelligitur, cum is, qui datus est testamento tutor, vivo testatore decesserit, *l. intest. ff. de leg. tut. §. quod autē, Instit. eod.* Ex ejusdem legis interpretatione etiam patrono defertur tutela libertorum & libertarū, *l. 1. l. tut. leg. ff. de leg. tut. qua & ideo legitima dicitur*, quia ex interpretatione, i. e. mente legis provenit, de quo nos sup. latius.

Ejusdemque legis exemplo & patri ab eadem lege defertur, qui filium aut filiam, nepotē, aut neptem

41 ex filio, & deinceps impuberes, * quos in potestate habebat, emancipasset : maximè cum hodie semper censetur hoc facere , contracta fiducia, ut nos supra probavimus, *ex l. fin. C. de emancip. liber. & §. fin. Instit. de legit. agnat. success.*

35 Haud dispari ratione eadem lex propter sanguinis charitatem, in locum defuncti parentis , qui filium filiamve, nepotem neptemve, ex filio videlicet, emancipaverit, perfectæ * ætatis fratri fiduciariam tutelam fratris vel sororis impuberis defert, quæ novissimo jure longè magis *legitima* dici debet, cum novissima lege frater ad defuncti fratris successionem vocetur , ut supra diximus.

Neque absimili ratione charitatis & pietatis in liberos motus Imperator Iustinianus matri & aviæ eandem tutelam permisit, sublata juris veteris austeritate, ut à nobis satis superque ostensum est.

Hæc tamen, quæ secundum regulam supradicta sūt, locum non habent in agnato , vel alio proximioris minore 25. annis. Qui licet olim excusabantur, tamen hodierno jure ad tutelam vel curam aspirare prohibentur, * adeo ut nec excusatione opus sit : Siquidem incivile putavit Imperator Iustinianus , eos , qui alieno auxilio in rebus suis administrandis egere noscuntur , & sub aliis reguntur, aliorum tutelam vel curam subire, *§. minores, Instit. de excusat. tut. & ibi optima glossa, in verbo, subire, l. final. C. de legit. tutel. Corneus consil. 274. num. 1. lib. 3.*

17 Quin * & jure veteri ante Iustinianam talis non poterat esse fiduciarius tutor, *§. si. & ibi glossa, in verbo, perfectæ, de fiduciaria tutel. quam ibi quoque sequitur Bald. verbo, nostra constitutio, Idem tit. de excusat. tutel. verbo, olim, l. quo defuncto, ff. de legit. tut.* Nec admittebatur ad alia munera , quæ non patrimonii sunt , *l. ad rempublicam, ff. de muneribus & honoribus, l. 2. §. 1. ff. de vacat. munerum.*

Neque etiam hodie * admittitur mater minor 25, 18 annis, l. 2. C. quando mul. tut. offic. Marian. cons. 8 nu. 7. 9. & 10. lib. 1. Quo loco dicit; nec matri minori jus petendæ tutelæ fuisse datum ante maiorem ætatem : & quod Iudex decernens eam tutricem sive expresse errore, sive tacito, nulliter dicitur procedere, ex crebra Doctorum traditione, quos sequitur Boër. decis. 124. nu. 7. Idem. in consuetud. tit. 1. §. 6. verbo, à son pere. Chafsan in consuetud. tit. Des enfans des plusieurs lietz, §. 9. in princ. nisi ex consuetudine maritata habeatur pro * maiore, 16 vel statutum matrem minorem expresse admittat, ut in Gallia observari dicit Boërius d. §. 9. & decis. 124. num. 7.

Et quia * tutela virile munus, sive masculorum offi- 20 cium est, l. si quis ita, & l. fin. ff. de tutel. Et eam communem esse regulam dicit Corn. cons. 164. nu. 2. lib. 4. Dec. in l. 2. num. 18. ff. de reg. jur. Boër. d. §. 6. in verbo, à son pere. Non procedit dicta regula, quoties scæminæ hæredes intercedant, quæ quidem hæredes manent, tamen alibi est tutela, l. 1. §. si duo, l. penult. ff. de legit. tut.

Quod tamen in matre non obtinuit ante tempora Scævola, quo ea indistinctè admittebatur. Quod ex eo suspicari licet, quod scripserit in hunc modum Livius, qui sub Augusto vixit, libr. 39. P. Æbutius, cujus pa- 21 ter publico equo stipendia fecerat, pupillus relictus, mortuis deinde tutoribus, sub tutela Du. eniæ matris, & vitrici, T. Sempronii Rutili educatus fuerat, ut observavit Reivardus in l. quo tutela, ff. de reg. jur.

Quin * & ipsa Iure Digest. & Cod. fuit ad eam ad- 22 missa, obtenta habilitatione à Principe, l. fin. ff. de tutel. Dec. d. cons. 16. num. 2. ubi tamen dicit, eam habilitationem neque testamentariis, neque legitimis obsuisse, quem sequitur Marian. d. cons. 8. nu. 7. lib. 1.

Verùm * ut supra annotavimus, eadem hodie rati- 23 one præsumptæ charitatis & pietatis, indistinctè admittitur patre mortuo, ut tradit Dec. d. cons. 16. num. 2.

vers. postea vero, & regulam esse dicit Hieron. Grat. *consil.* 115. num. 12. libr. 1. Angelus de legit. patro. tutel. num. 24 5. & præfertur * avo & avia, Afflictus, *decis.* 231. n. 1. & 3. sed matre mortua, eadem avia matris locum subintrat, l. ubi, l. nepotes, C. de suis & legit. Angel. d. num. 5. diciturque earum tutela legitima voluntaria tantum. Dec. in cap. ex parte, nu. 6. de appell. Corn. *consil.* 136. num. 3. lib. 3. Bart. in Auth. matri & avia, nu. 9. C. quando mulier tut. offic. Quod licet Corn. *consil.* 20. lib. 2. ad proaviam extendat, id tum Decio, d. *consil.* 16. & Angelo, d. tit. de legit. patronorum tutela, non probatur, neque nobis placet: quamvis idem Angelus dicat, quod durum esset contrarium in practica obtinere, contra opinionem Bartoli, quam nunquam vidimus observari; est enim casus rarissimè contingens.

25 Quod * adeò verum est, ut etiam si sit mater naturalis tantum, vel etiam filius spurius sit, eadem ad tutelam filii admittatur, excluso etiam patre naturali, nō aliter atque si is filius esset legitimus, l. ult. Cod. quando mul. tut. offic. l. ult. C. de confir. tut. Ang. de legit. patronor. tutel. nu. 6. Bart. in d. Auth. matri, n. 3. quia mater semper
26 certa & cognationis * jura cum illis retinet, & ideo nō solum matri, sed & avia maternæ aliisque coniunctis
27 per lineam * maternam succedunt, l. Modestinus, l. hac parte, l. spurius, ff. unde cognati. Alberic. in l. parentes, in
28 si. ff. de in jus vocando, & e contra * mater his, d. l. hac parte, & l. si spurius, ff. unde cognati. Guid. Pap. *quest.* 280.
29 quare velut * legitimi possunt dicere de inofficioso testamento matris, quia ipsis legitima debetur jure sanguinis, & quoad matrem pro legitimis habentur, l. si
30 suspecta, §. de inofficioso, ff. de inoffic. testam. §. tam autem, & ibi Aret. Instit. eod. Alex. in l. ex facto, §. si quis rogatus,
31 num. 4. ff. ad Trebell. ubi dicit * eam esse communem, quem sequitur Boër, *decis.* Burdegalensi 240. nu. 14. Benedictinus in repet. cap. Raynuntius, in verbo testamentum prima, nu. 84. de testam. & ex recentiorib. Palcottus, in
ele-

eleganti suo tract. de Nothis & spuris, cap. 36. num. 4. Tiraq. in l. si unquam, verbo susceperit, num. 62. idem de retract. lig. §. 1. gloss. 8. nu. 9. Didac. Covar. in 2. part. decret. cap. 8. §. 4. num. 5. Ascan. de Patria potest, cap. 5. nu. 41. & 43. qui tamen omnes fatentur supra relata procedere tantum secundum distinctionem l. si qua illustris, C. ad Orphit. ut tenet Bart. in l. si quis sub conditione, num. 7. ff. de testam. tutel. Angel. in tit. de legit patron. tutel. nu. 6.

Quin etsi mater sit * in potestate patris filiorum suo- 32
rum, tutrix esse poterit. Quia cum tutela sit jus publi- 33
cum, non curatur jus patriæ potestatis, & ideo non so-
lum paterfamilias, sed etiam filiusfamilias tutor dari
potest, l. si filiusfamilias, ff. de tutel. & in prin. tit. Instit. qui
tutores dari possunt, & ita in terminis nostris respondit
Barbat. cons. 11. nu. 11. libr. 3.

Idem dicendum * etiamsi mater sit debitorix vel cre- 34
ditrix filii pupilli, ut supra de testamentario diximus, &
ita Alex. respondit cons. 190. n. 16. lib. 2. Corn. cons. 17. nu.
16. lib. 2. & Boër. in consuet. Bituricens. d. §. 6. in verbis, à
son pere.

Idemque etiam si mater est pauper, * saltem dato 35
idoneo fidejussore, Corn. d. cons. 17. nu. 16.

Hoc amplius * mater & avia omnibus agnatis, & 36
sic legitimis, & multo magis dativis præferuntur, ut
not. in d. Auth. Matri & Avia, & ita respondit Corn.
cons. 101. lib. 3. ubi dicit, matrem * quoque præferri fratri- 37
bus, cum quibus pariter succedit, atque etiam patruo,
licet * à filii successione excludatur, sequitur Decius 38
in cap. ex parte, de appellat. Idem cons. 16. Boër. d. §. 6. ver-
bo, à son pere, & Guald. de cautel. ultim. volunt. tit. de tutore,
cautel. 1. Idque etiam obtinet, * sive avia sit materna 39
sive paterna, ut in terminis respondit Alexan. cons. 109.
lib. 3. Quod adeo verum est, ut si intra quatuor menses,
& sic ante moram aliis fuerit datus, * is removeri de- 40
beat, ea volente, Dec. cons. 16. nu. 6. 7.

Non tamen semper & indistinctè omnibus aliis
agna-

agnatis præferuntur. Nam si pater testamento agnatos, vel alios liberis suis tutores dederit, hi eas excludunt, * quia data testamentaria tutela cessat legitima,
 41 *Corn. cons. 129. nu. 10. lib. 1. Idem cons. 175. num. 9. l. 3. Alexand. cons. 140. nu. 4. lib. 1. Marian. Socin. cons. 85. nu. 17. lib. 3. Dec. in l. 2. nu. 18. & ibi additio, de reg. juris. Boër. d. §. 6. & Guald. d. cautela 1.*

42 Etiam si * pater eos dederit in testamento minus solemni, tamen confirmati fuerint, *Alexand. d. consil. 140. nu. 4. lib. 1. vers. etiam si tantum spes est testamentarie*
 243 *tutela*, quo casu * hæ non admittuntur, sed interim locus est Dativæ, *Corn. d. cons. 175. nu. 2. lib. 3. Marian. d. cons. 85. nu. 31. lib. 3. per l. si quis sub conditione, ff. de test. tut.* Si tamen testamentarii datio effectum sortita non
 44 fuerit, admitti debent: quia * talis datio non dationi æquiparatur, *Iason consil. 149. in fin. lib. 2.*

45 Non poterit etiam * pater eas expressè privare hac tutela, sed tantum indirectè providendo de alio, quia testator legitimam tutelam non dat, ergo nec adimit. *Bald. consil. 308. n. 2. lib. 2.* quo loco miratur Bartolum de eo dubitasse, *in l. miles, §. sexaginta, ff. ad leg. Iul. de adult.* sequitur *Dec. in l. 2. nu. 18. ff. de reg. juris.* ubi tamē *Mol.* in apostillis dicit, hoc ex causa fieri posse, quod & nobis placet, si causa fuerit evidens & legitima.

Nec similiter hæ præferuntur legitimis ascendentibus, vel descendentibus, quia in ascendentibus jus antiquum manet incorrectum, nisi secundum ordinem
 46 hæreditatis, sive successionis. Ideo mater præfertur avivæ & avo saltem paterno, ut respondit *Corn. d. cons. 101. nu. 6. l. 3. Afflict. decis. 281.* licet, inquit, *gloss. in dict. Auth. matri, C. quando mal. tut. offic.* velit avum præferri, & eam sequitur *Jac. de Belvis. in Auth. ut liceat matri & avia*, quod non nisi deficiente sexu masculino, fœmineus non sit admittendus: quæ opinio Bartolo non placet, cum hodie in successionibus, & consequenter in materia tutelari, sublata sit differētia juris agnatici.

& co-

& cognatici, l. maximum vitium, C. de liber. prator. & in Auth. de hered. ab intest.

Ideo etiam avus maternus * vincit aviam, & multo 47
magis patrum, quia proximior, etiam stante statuto,
quod mater ad tutelam non admittatur, nisi cum uno
ex cognatis, quæ ratio statuti in persona avi cessat, ut
latè defendit Dec. cons. 188. nu. 1. & 2. nisi tamen ex sta-
tuto patruus eum in successione præcedat, ut in casu, in
quo consuluit Ludovic. Gozad. consi. 54.

Ut tamen * mater, vel ea fortè defuncta, avia alios 48
legitimos, vel etiam dativos excludat, multa debent
intervenire: ac in primis intra quatuor menses, vel aliud
tempus à statuto præfixum debet assumere tutelam,
ut patet * ex notat. per Dyn. Bart. in l. tutor si petitus, ff. 49
de tutel. & curat. dat. ab his, & eundem Bart. & alios, in
d. Auth. matri, ad fin. quos refert & sequitur Alexand.
consi. 140. num. 5. lib. 1. Idem consi. 109. num. 2. lib. 3. ubi di-
cit eam esse * communem. Dec. consi. 16. num. 7. Maria- 50
nus consi. 85. num. 16. 17. lib. 3. ubi pariter hanc dicit esse
communiter receptam.

Debebat & ipsa olim in assumptione tutelæ apud a- 51
cta jurato promittere, quod ad secundas nuptias non
convolaret, Novella 22. & tradit Bart. in Auth. matri,
& avia, num. 11. per l. 2. & final. C. quando mulier tutel. of-
fic. ubi tradit rationes, quod juramentum post idem Im-
perator Iustinianus eis remisit, Novell. 94. volens ta-
men * ut secundis nuptiis apud acta renunciarent, ea- 52
que renunciatio in testatum, sive testationem redige-
retur, Boer. d. decis. 124. num. 9. & 10. Alexand. consil. 103.
num. 13. lib. 2. Molin. in consuet. §. 56. gloss. 1. nu. 30. & hanc
esse * de substantia, dicit Capiet. decis. 50. vers. 8. adeo, 53
ut non sufficiat uno die suscipere tutelam, & alio re-
nunciare, vel è contra. Boërius, d. decis. 124. nu. 124. num.
10. Tiraq. de jud. in reb. exiguis, vers. 15. per not. Bart. in d.
Auth. matri, col. 2. vers. quid si mater, C. quando mul. tut.
Quod * & in matre turtice testamentaria procedere 54
magis

magis communiter receptum est, quamvis aliqui
 55 contradicant, ut latè * Ioan. de Garonibus, in *Auth. eis-*
dem, nu. 41. 42. C. de *secund. nupt.*

Verum ad defendendam hanc tutelam à nullitate
 satis esse putat Capytius d. *decis.* 50. si tempore assum-
 ptionis ea promittat omnia observare, ad quæ de jure
 tenetur: maximè si pars nō opponit, & ea fuerit in lo-
 56 co remoto, in quo nō * potuit facile consulere peritio-
 res, & ita per eam non stetit. Boër. d. *decis.* 124. nu. 20.
 57 Quamvis etiam * Ioannes Imbert. in *suo Enchirid.*
verbo, tutela, scribat, hanc renuntiationem moribus
 Galliæ non esse receptam ex Boërio, in *consuetud. Bitu-*
ricens. tit. 1. §. 6. in verbo, a son pere, in *fi.* atq; id vulgo ob-
 servari dicat: invenio tamen quod Petrus Iacobi anti-
 quus Galliæ practicus in *libello, de Actione tutela directæ*,
in fin. hanc renuntiationem exigit etiam à matre tu-
 trice testamentaria, & quod ex recentioribus eximius
 practicus, Carolus Molin. in *cons.* §. 56. *gloss.* 1. nu. 30.
 super omissione hujus renuntiationis se fundat, nulla
 vel minima mentione facta contrariæ consuetudinis,
 Quo etiam loco allegat Specul. Gallum Narbonens.
 idem tenentem. Quare verisimile est, hanc renuntia-
 tionem magis per errorem, & ex imperitia quorun-
 dam Practicorum contraria observantium, esse abro-
 gatam, quam satius esset rursus in usum revocari, cum
 58 alijs * renuntiationibus jure requisitis, de quibus sta-
 tim dicemus, quas semel vidimus observari in hac cu-
 ria nostra Ultrajectensi.

59 Cum autem * tutela species quædam sit interces-
 sionis, teste Bart. in d. *Auth. matri*, nu. 12. & Iac. Cuiac.
Novell. 22. rectè quoq; Imperator Iustinianus voluit,
 ut ad tutelam non admitteretur mater vel avia, nisi
 renuntiet beneficio S.C. Velleiani, ut patet in d. *Auth.*
matri, & in *corpore, unde sumpta est*, & l. *fin.* Cod. *quando*
mul. tut. offic. Quam renuntiationem licet Cyn. in *dict.*
Auth. matri, & post eum Federicus Senensis excellen-
 tissimus;

CAP. XV. Cui DEF. LEG. TUT. &c. 223
tissimus, & magnæ scientiæ Doctor, in quodam suo
consilio, dicat esse modici præjudicii, atque ideo ejus
omissione tutelam non vitari: Bart. tamen in eadem
Auth. matri, dicit & probat, eā esse magni præjudicii &
se quatuor vicibus contrarium, cum ex facto incidisset
species talis, consuluisse. Sequitur Signorolus de
Hondodeis acutissimus Legista, & contemporaneus
Bart. *cons. 216. cujus init. est, Mulier, num. 1. 2. 3. & 4.* Quo
loco dicit, eam *renuntiationem esse nullam, si mater 60
tempore renuntiationis de eo beneficio non fuerit
certiorata, Capyt. *d. decis. 50. vers. 7. Dec. in c. ex parte,*
num. 4. de appell. & novissimè Mol. *d. §. 56. glo. 1. nu. 30.*
quo loco dicit, quod cum mater speciali beneficio
Novellarum ad tutelam admittatur, debeat prius o-
mnia legibus requisita facere, ita ut omissio modicæ
solemnitatis vitiet: & plures alios allegat, cum & hæc
renuntiatio cum præcedente & sequente non possit
dici levis solemnitatis, *quam lex conditionaliter re- 61
quirat, & vulgò notum sit, conditionem continere
non levem solemnitatem, *l. Prat. ff. de collation. bonor.*
latè Abbas, Præpositus, Franciscus & Decius, in *cap. ex*
parte, de appellat.

Neque *solum tutela ipsa vitatur, & nulla est, sed 62
etsi mater vigore illius tutelæ inventarium confecerit,
tutelamque gesserit, ut vera tutrix, ac in eam rem
fidejussores dederit, neque hi erunt obligati, ut in ter-
minis dicit Signor. *d. cons. 216. nu. 6. 7. & 8. per l. si*
ante, ff. judicat. solvi.

Hanc tamen *renuntiationem ex moribus Galliæ 63
non exigi, tradit idem Imbertus, *d. verbo, tutela*, ex
Boër. *d. §. 6. qui decis. 124. nu. 11. 12. & 13.* amplius di-
cit, etiam matrem tutricem testamentariam ad hoc
de jure teneri: sed magis communem esse in contra-
rium, supra probavimus ex Ioan. de Garonibus.

Quia verò *mulierib. multa specialiter jure nostro 64
indulta sunt, in quibus sint melioris conditionis, quā
viri;

virī; de quibus latè Dec. in *l. fœmina*, nu. 70. usque 83. ff. de reg. juris, & omnium latissimè Commentator in consuet. Alvernia, tit. des donations, cap. 13. artic. 11. Eadē ratione statutum fuit, ut ea volens accedere ad tutelā, non solū Vellejano, sed & omni alio legis auxilio renuntiare teneatur, *l. ult. C. quando mulier tut. offic.* per quā
 65 *renuntiationem ea privilegia amittit, quæ aliàs ei competere. Et ideo licet mater tutrix retineat beneficium, ne conveniatur ultra quam facere potest, tamen pro omni debito contracto ratione tutelæ in carcerari poterit, non obstante privilegio mulieribus
 66 competente, quod * pro civili debito capi non possit, Dec. in *d. l. fœmina*, n. 74. post Bart. in *d. auth. matri*, num. 13. & in *l. si quis sub conditione*, ff. de testam. tutel.

Sed contrarium ex professo tenet Didacus Covarruvias *variarum resolut. lib. 2. cap. 1. n. 3.* Nam si, inquit, privilegium habet, ne teneatur ultra quam facere potest, ut omnes fatētur, ejus bona capienda sunt, si quæ inveniantur, antequam ad carceres ducatur, si verò bonis caret, hoc privilegio tutā erit. Deinde hoc privilegium, ait, introductum est favore honestatis conservandæ, & ad bonos mores conservādos; Nimis siquidem incivile esset, parentes, quibus honor & reverentia à liberis debetur, ob civile debitum in carcerē cōjici, quare ei renuntiari non posse omnes tradunt in *l. ius publicum*, ff. de pact. & cap. si diligenti, Extra de foro, compet. & est text. in *l. alia*, §. eleganter, ff. solut. matrimon. Sed & melius facit, quod tradit Bald. in *l. liber captus*, in fin. C. de capt. & post l. reversis, & Aretin. in *l. maritum*, §. eleganter, ff. solut. matr. non posse capi eum personaliter, qui nō potest conveniri ultra quam facere potest: ubi dicit se hoc sic vidisse practicari Ferrariæ. Verū quid quid dicant Didacus Covar. & alii ejusdem opinionis in eo conflictu Interpretum, non puto recedendum esse à communi, & hætenus recepta sententia. Nec me movent ea, quæ supra retulim⁹, quæ locū habere possunt

sunt in secundo capite obligationis Tutelaris, quod in datione, sive reliquorum solutione consistit. Non in primo, quod in faciendo consistit, cuius implemen- tum mater sine aperto dolo negare non potest. Quid enim prohiberet, quo minus eæ rationes, volumina, cautiones, instrumentaque actus sui exhibeat legen- das, percunctandas, dispungendas, atque excutiendas offerat, doceat, quantum fieri potest, fidem constare his, quæ ab eo gesta sunt: codices rationum restituat, & filium suum iam maiorem notitia rationum instruat. Quare si mater in eo capite, quod in executione prius est, tergiversatur, non video quid obstat, quin illa ad hoc faciendum in carcerem duci non possit, maxime cum dicat Ulpianus, eum facere posse, qui dolo facit quo minus possit, nec æquum esse dolum suum quem- quam relevare. Qui licet loquatur in materia societa- tis, voluit tamen & in cæteris, qui in id, quod facere possunt, conveniantur, id accipiendum esse, *l. verum, §. tempus, ff. pro socio, l. penult. ff. de jure dotum*. Idemque puta- rem dicendum esse de secundo capite, si fortè casus con- ringeret, in quo detegeretur evidens matris dolus, ut sæpe fieri potest: Et hoc est, quod videtur mihi dicere voluisse Andr. Barbat. *in c. 2. de pignorib. matrem tutri- cem pro magna summa posse incarcerari, licet non ita declaret.*

Non trahit me quoque in contrarium, quod secun- do loco adducitur, huic privilegio renunciari non pos- se, quia introductum est propter honestatem personæ & sexus, cum hæc renunciatio fiat de conscientia juris iam admittentis, ut dicit Bald. *in l. 1. in 1. lectura, ante si. ff. si quis in jus vocatus non ierit*, quem sequitur Bartol. & Salicet. *in d. Auth. matri, Roman. in l. si vero, §. de viro, in 2. principali fallentia, ff. solut. matr. & in l. plerique, ubi Alex. col. ult. Socin. col. 6. vers. Secundus casus. & Iason col. ult. ff. de in jus vocando, Mathesilan. notab. 109. & novissime Andr. Tiraq. in prefat.*

- 67 Et licet * bona tutoris tacitè sint pupillis pro ejus
administratione obligata, *l. pro officio, C. de administrat.*
- 68 *tut. de quo nos infra latius dicemus, & regulariter taci-*
ta hypotheca tantundem operetur atque expressa, ut
notat Dyn. in regula. Qui prior, ff. de reg. juris. & Bart. in
l. si is qui, ff. de jure fisci, latè Negusan Fanens. in suo ele-
gantissimo tract. de pignoribus & hypothecis, in 4. membrò 2.
partis, num. 1. & 166. & in 1. membro, 5. patris, num. 14.
& 18. & novissimè Jacob. Menoch. in 3. remedio adi-
piscenda, num. 105. voluit tamen Imperator Iustinianus,
ut mater & avia in assumptione tutelæ omnem suam
substantiam pro tutelari administratione expressè ob-
- 69 *ligarent, sive supponerent * pro defensione pupilli, ut*
Bart. scribit in d. Auth. matri, num. 15. Mol. d. §. 56. glo.
1. num. 3. Capyt. d. decis. 50. Boerius decis. 23. num. 100.
& est textus, in l. ult. C. quando mulier tutela offic. & in Auth.
*ut sine prohibitione, quia * multi sunt effectus expressæ ul-*
- 70 *tra quam tacitæ, maximè in casu l. assiduis. C. qui pot. in*
pign. ut dicit Bart. d. loco, volens tutelam aliter assump-
tam esse nullam, quem sequuntur alii. Dicit tamen
Imbertus d. loco, ex Boer. in consuetud. Bituricens. §. 8. ma-
- 71 *trem * non satisfacere ex moribus Galliarum. Et plus Andr.*
Barbat. eo casu sufficere, quod mater det fidejussores
tales, quales potest, etiam stante statuto vel consuetu-
dine fidejussores requirente, ex notatis Raph. Fulgof.
in l. de creationibus, C. de Episc. audient. per illum text. vers.
in quantum possibile, ubi refert, Uberr. de Bobio, dum le-
geret in studio Vercellensi, ita consuluisse, ad requisi-
tionem & in favorem Reginae Franciæ Blancae, quæ
tutelam filii impuberis patri in regno succedentis assump-
serat, & quosdam nobiles fidejussores dederat, quo-
rum facultates videbantur minus sufficientes.

Si tamen mater * vel avia duobus vel pluribus an-

72 nis administraverint, & ejus gesta longo tempore te-
nuerint, præsumere debemus, omnes renuntiationes
intervenisse, omniaque solemniter acta esse, nec ipsa
per

per judicem admissa decepta sit, ac etiam illi, qui cum ea contraxerunt, argumento, *l. fin. §. filius, ff. de petit. hered. l. 1.* & ibi Bald. C. de patria potest. & ita in terminis nostris consuluit Socin. *cons. 1. l. 2.* quem & plures alios refert & sequitur Boër. *decis. 124. num. 13. 14.* Quin & ab ea nullitate excusabantur gesta matris vel aviae, si quid ante has renuntiationes ad usq; requisita egissent circa bona pupillaria, quæ tēpore peritura* fuissent, vel etiam ea, quæ concernunt utilitatem pupilli, ut est text. in *l. fin.* & ibi Dd. C. si tutor satisfd. non dederit, *l. quidam decedens, §. usque adeo, ff. de administ. tut.* & *l. non ideo minus,* & ibi omnes, C. de Procurat. cum alijs multis allegatis per Boer. d. *decis. 124. num. 19.* 73

Hæc cum ita sint, non est jam obscurum, quod mater vel avia, quæ ad secundas nuptias convolavit, hanc tutelam administrare non debeat. Cujus rei aperta causa est, quam explanat Imperator Constantinus, ne aliam aliundè arcessere sit opus, in *l. lex que tutores, §. lex enim, C. de administ. tut.* quia tales immoderate fœminæ plerumq; *novis maritis non solum res filiorum, sed etiam vitam addicunt, Cornæus *cons. 113. nu. 6. lib. 4. Dec. cap. ex parte, num. 2. de appellat.* Boër. *decis. 266. num. 1. & 2. Paul. Paris. cons. 56. num. 3. libr. 1. Aym. cons. 8. nu. 1. & novissimè Ascan. de patria potestate, cap. 4. num. 34.* 74

Quod* obtinet, etiam si ea testamento tutrix *data fuerit, idq; magis communiter receptum esse dicit Boër. *decis. 124. num. 12. decis. 266. num. 4. idem in consuetud. tit. 1. §. 6. verbo, à son pere.* Ioan. de Garonib. in *auth. eisdem, nu. 43. C. de secund. nupt.* ubi postquam allegavit quosdam alios contrarium tenentes, dicit hanc esse magis communem, *sequitur vir prudens Ioach. Mynsing. *cent. 3. observ. 83.* 75

Quam nec *reassumit, si post matrimonium solvatur morte secundi mariti. Boër. d. *decis. 266. n. 4. Robert. Marant. Venus. in l. is potest, nu. 203. ff. de acq. hered.* 77

Mynsing. *d. observat.* 83. & novissimè Tiraq. *ad regulam, cessante causa, limit.* 12. num. 8. & 9. quia effectus privationis fuit statim consummatus, quum ad secundas nuptias convolaret, nisi tamen eis liberis de alio tutore nondum fuerit provisum, vel alium habere non possunt, ut tradit Marant, *d. l. is potest.* & Boër. *d. decis.* 266. circa finem, quamvis aliter sentiat Mynsing. *d. observat.* 83. vel nisi ex eo tantum privata fuit tutela, quod declarasset se velle nubere, nec tamen nupserit, quibus casibus tutelam reassumere poterit, secundum magis æquam opinionem. Boër. *d. decis.* 266. num. 5. Afflict. *decis.* 357. num. 3. & 4. Mynsing. *d. observ.* 83. licet sunt, qui & in hoc articulo dissentiant, quos referunt Boër. & Afflict. *loco præalleg.* August. Berous *quæst.* 66. & Tiraq. *in d. reg. cessante causa, limit.* 12. num. 10.

78 Idemque * dicendum est, etiamsi sponsalia contraxerit de præsentis, nec tamen cognita fuerit, secundum Boër. *d. decis.* 266. & Afflict. *decis.*

Et est ea legis suspicio contra matrem binubain tam
79 vehemens, ut non permittatur inferiori, * à Principe eam in tutela defendere, sed hoc soli Principi permis-
sum sit, Aym. *cons.* 18. nu. 2. Menoch. *de arbit. jud. lib.* 2. cent. 2. casu 151. in fin.

80 Imo nec potest * in locum matris contutricis testamentariæ remotæ alium adiungere alteri testamentario contutori, si is solus est sufficiens administrationi tutelæ. Aymo *d. cons.* 8. nu. 5.

81 Quo fit (quia bonum * est argumentum à tutela ad educationem, & è contra, ut tradit Iacob. Cuiacius, *observ.* 6. cap. 24. per l. 1. §. ult. ff. ubi pupill. educari debeat)
82 ut etiam * apud eam filius educari non debeat, l. si. C. ubi pupill. educari, Castrenf. *cons.* 117. lib. 1. Ioannes de Garonib. *d. rub. C. de secund. nupt.* nu. 19. novissimè Aymo, *d. cons.* 18. nu. 3.

Maximè quando mater filio ab intestato esset successura Bald. *cons.* 487. lib. 5. Curt. Junior, *cons.* 94. n. 9. & Aym.

Aym. *d. conf.* 18. nu. 3. Si tamen mater aliàs est honestæ vitæ & conversationis, & filio tantum ab intestato succederet in modico, puta, in tertia parte bonorum, vel etiam * commodè apud alium educari non potest, putat Curtius *d. loco*, bonum judicem huic permittere posse educationem filii, si aliud non obstat, quod & mihi placet omnino, ut infra latius dicam.

Quin etsi mater * suscepta filiorum tutela ad secundas nuptias convolarit, antequam filiis impuberibus fecerit alium tutorem ordinari, rationem reddiderit, & reliqua persolverit, eorundem successione privatur, *l. omnem, C. ad Tertull. Robert. Marant. in repet. l. is potest, nu. 202. ff. de acq. hered. Ioan. de Garon. in d. rubric. C. de secund. nupt. num. 69. & in auth. eisdem, num. 7. 15. & 31. eod. tit. dicens, * idem esse in matre inhonestè vivente. Marian. Socin. consi. 8. nu. 1. & 2. libr. 1. Philippus Port. commun. regul. & conclus. lib. 5. cap. 5.*

A qua pœna eam non excusat petitio sola, sed ea instare debet, ut det, & datus compellatur ad administrandum, *arg. l. 2. §. sed quid dixerim, ff. ad Tertull. Lex enim * à matre plenum officium desiderat, non imperfectum, gloss. Bald. & alii in l. matris pietas, C. Qui pet. tut. Salicet. & Raph. Fulgos. in l. sciant, C. de legit. hered. & ita interminis respondit Corneus, consi. 132. num. 11. lib. 2.*

Neque etiam sufficit, si alterum ex his impleverit, sed hæc omnia copulatione requiruntur, ut scribit Ioannes de Garon. *in d. Auth. eisdem, num. 7. 15. 29. 30. 31. & ibid. Bald. tradit optimam cautelam & practicam, pro securitate matris. Marian. Socin. d. consi. 8. nu. 2, Alberic. Castrenf. & alii in d. l. omnem, argumentum l. si heredes plures, ff. de condit. instit.*

Neque item * proderit matri ad excusationem, si dicat se ignorantia lapsam, licet agat de damno vitando, quando potuit facile consulere peritiores, quia talis ignorantia dicitur quasi juris naturalis: Plotus latè,

de in lit. jurand. §. 5. num. 27. Quare si fuerit in loco remoto, ubi peritorum copia non aderat, quos consulere potuit, putarem eam in hanc pœnam non incidere, saltem in integrum restitui debere, si alium tutorem petierit, vel alias bona administraverit, per ea quę notabiliter vult Bald. *in l. matres, ad Tertull.* quem & alios multos refert & sequitur Ioan. de Garon. *in d. auth. eisdem, num. 33.*

- 88 Quo loco * idem Ioan. de Garon. *nu. 28.* dicit, stante dubio, an mater prius impleverit, vel ad secunda vota transierit, eam gravari onere probandi, quod prius impleverit, alioqui repelli à successione filij defuncti, quem sequitur Corn. *cons. 132. nu. 12. lib. 2.*

- Quod dicit obtinere, etiamsi mater non juravit, ut
89 hodie non facit, * sed tantum renuntiavit secundis nuptijs, Ioan. de Garon. *in d. auth. eisdem, n. 27.* dicit communem Corn. *d. cons. 132. nu. 5. 6. 7.*

- Etiamsi filius habeat agnatos, qui matre præsente,
90 ejus sunt legitimi tutores, * nisi mater in eorum manibus renuntiet tutelæ, ipsi eam acceptent cum decreto judicis, & rationem eis reddat cum effectu solutionis, & inde ad omnem & majorem securitatem confectum fuerit instrumentum refutationis, ut dicit Alber. summus Practicus, *in l. omnem, quest. si C. ad Tertull.* Bald. *in d. auth. eisdem,* & ibidem latè Ioan. de Garon. *nu. 29. & duob. seq. C. de secund. nupt. & novissimè Plotus, de in litem jur. §. fin. num. 27.*

- 91 Pari ratione * eadem privatur omnib. legatis & fideicommissis sibi obvenientibus à viro & patre pupilli relictis, Maran. *d. l. is potest, nu. 202.* Plot. *d. §. 5. nu. 27.*

- 92 Atque pariter * donationibus causa mortis, quę vadunt ad heredes mariti, ut est tex *in l. 1. §. omn. juncta auth. eisdem, in fin. C. de secund. nupt.* per quem text. ita tenet Soc. *cons. 39. col. 6. lib. 1.* Marant. *d. l. is potest, n. 202.*

- 93 Quod multo magis * procedit in matre inhonestè vivente, quę non solum privatur tutela, sed & patitur

omnes pœnas secundò nubentium, & alias, Boërius in consuetud. tit. 5. 6. Ioan. de Garon. in d. rub. C. de secund. nupt. nu. 58. 59. 60. 61. idem in auth. eisdem, n. 23. 25. 26. & eam communem * esse dicit Arius Pinellus, in l. ult. nu. 94 mer. 18. C. de bonis maternis.

Sive id egerit parte vivo, & ignorante, sive eo mortuo, ut respondit Hieron. Grat. conf. 115. nu. 4. 5. 6. lib. 1.

Ad cuius probationem non est necessarium probare stuprum, vel concubitum, sed sufficit probare actum aliquem inhonestum, ut tradit idem Gratus, d. conf. 115. num. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

Hoc amplius * bona secundi mariti sunt obligata pro muliere, quæ convolavit ad secundas nuptias, suscepta legitima tutela, non petito tutore, nec redditis rationibus, per tex. in l. pen. C. in quib. causis pign. vel hypoth. Aym. conf. 230. nu. 4. Socin. consi. 126. nu. 3. vers. imo quod fortius, lib. 1. Dec. conf. 591. Ioan. de Garon. d. rubrica Codicis, de secund. nupt. nu. 54. 55. & in auth. eisdem, nu. 32. eod. tit. quo loco, scilicet d. Rubrica, nu. 57. dicit idem obtinere in bonis retinentis * matrem in concubinam, quæ, inquit, est magna ampliatio ad d. l. pen. si vera est, per rationem l. his solis, C. de revoc. don. & allegat Barthol. Belenzinum, quondam egregium Rotæ Romanæ auditorem, in additione, ad Anton. de Butr. & Panorm. in cap. ex parte, de appellat.

Sed hanc ampliationem * non procedere in matre, quæ tantum de facto administravit, absque susceptione legitimæ tutelæ, post longam disputationem concludit Dec. d. conf. 591. per totum, ubi Molin. optimè solvit argumenta in contrarium per Dec. adducta: sequitur Ioan. de Garon. in d. auth. eisdem, nu. 9.

Neque etiam * quando mater convolavit ad secundas vota, finita, per liberorum pubertatem, tutela, nu. 2. vers. 2. & 3.

Neq; item in bonis mulieris, cuius bona sunt obligata pro præcedente administratione tutelæ viri, ut tra-

dit Bald. *d. Auth. eisdem*, & post eum Ioan. de Garonib. *d. rubr. nu. 56.*

100 Hæc autem, quæ supra diximus, multis modis sunt declaranda, & limitanda. Primò, quod nō procedant, quando * mater, filiis impuberibus mortuis, convolvit ad secundas nuptias, non redditis rationibus fratribus impuberibus pupillariter substitutis, ut latè tradit Ioan. de Garon. *in Auth. eisdem, nu. 11. usque ad 17.*

101 Neque etiam * secundò; quando mater ante notabilem moram vel incursum pœnam intravit monasterium, juxta notata Baldi, *in l. omnem, C. ad Tertull. & in c. ex parte, de appellat.* quem refert & sequitur Ioannes de Garonib. *in d. Auth. eisdem, nu. 17. vers. ulterius*, Idem dicendum putat Bald. *in d. Auth. eisdem, Cod. de secundis nuptiis, & in l. omnem, C. ad Tertull.* quando mater reddit quidem rationem, sed non omnia* reliqua persolvit ob errorem calculi. Nam ritè, inquit, dicitur factum, quod bona fide factum est, *per not. in l. eum qui, §. in popularibus, ff. de jureiur.* & mediocris error matri non obest in redditione rationum, *l. quamvis, ff. de condit. & demonstr.* poterit tamen is error corrigi, & ab ea exigi ratio ad unguem, ut dicit Ioan. de Garon. *in dict. Auth. eisdem, nu. 35,*

Non absimili ratione ea excusatur, si reddidit rationem secundum juris dispositionem, non tamè secundum dispositionem statuti, * requirentis fortè præsentiam alicujus, qui non fuit adhibitus, nisi statutum ulterius procedat: & ita in facti contingentia respondit Bald. *consi. 8. cujus exordium est. factum tale est: Quidam Franciscus, lib. 2. & est repetitum consil. 59. lib. 4.* ubi post longam disputationem ita concludit.

104 Iisdem ferè * de causis scribit Vlpianus matri ignoscendum, quando filiis penitus egenis non petiit tutorem dari *l. 2. §. si mater, ff. ad Tertull.* vel etiam ea ob paupertatem reliqua solvere non potuit. Si tamen in eam paupertatem incidit non per adversam fortunā, sed

sed sua culpa, non excusabitur, per notata Bart. in *l. fin.* 105
§. non, ff. quæ in fraudem credit. & ita resolvit Ioan. de
 Garonib. in *d. auth. eisdem. num. 37. 38.* ubi adducit a-
 liquot similia.

Sunt & qui existimant matrem excusari, quando ea
 non habet de quo rationem reddat, puta, quia brevi
 tempore fuit in tutela, vel ita benè administravit, ut 106
 nulla * sint reliqua, ut paul. de Cast. *consi. 264. incip.*
pro ista quod est, 155. in 1 vol. Corn consi. 132. lib. 2. per l.
Thais, §. Spendeph. ff. de fideicom. libert. Iulius Paulus, ff. d.
condit. & demonst. l. qui libertatis, § servus, de evict. Sed
 sunt multi & numero, & ætate & auctoritate (pace a-
 liorum dixerim) superiores, & in contraria sententia,
 quorum coryphæus est Baldus, in *d. auth. eisdem, & in l.*
omnem, ad Tertull. quem & alios refert & sequitur Io-
 an. de Garon. in *d. auth. eisdem, nu. 39.*

Non procedit * etiam dicta regula in matre minore 107
 25. annis, quamvis ea etiam de facto tutrix decreta
 fuerit, quamvis ea post major facta fuerit: quia lex lo-
 quitur de matre tutrice, ut supra attigimus, & in ter-
 minis tradit Marian. *consi. 8. nu. 9. & quatuor seqq. &*
consi. seq. Neque enim erroneum iudicis decretum
 hanc dationem justificat.

Nec similiter * in matre exsecutrice testamenti, quæ 108
 per secunda vota non privatur officio executionis, ju-
 xta notata Bart. in *l. à filio, ff. de aliment. & cibarijs legat.*
 & Bald. in *d. auth. eisdem pœnis, in fi.* quos sequitur Dec.
 in *d. c. ex parte, de appellat.*

Sed hic sese offert difficilis quæstio, an idem dicen-
 dum * sit in patre, qui convolavit ad secunda vota? In 109
 qua Angelus in *Auth. de non eligendo secundo nuben. §.*
quia vero, num. 16. & in Auth. de nuptijs, §. si vero exspe-
ctet, num. 28. respondet negativè, scilicet patrem, qui
 nuptias iteravit, atq; ita liberis novercam superindu-
 xit, liberorum tutela privandum esse, ergo multo mi-
 nus ab initio admitti debet, quia actus nunquam po-

test incipere à casu, quo finiri deberet, & Turpius ejicitur, quam non admittitur hospes, cap. quemadmodum, de jure-jurando, & multa impediunt contrahenda, quæ non tollunt iam contracta, vulg. l. patre furioso, ff. de his, qui sunt sui vel alieni juris, & ibi latè Iason. Quam suam sententiam Angelus fundat in communi illa Theorica, quæ
 111 dicit; * Pœnas secundò nubentium esse communes viro & uxori; præter eam, quæ imponitur uxori nubenti intra annum luctus, qui tamen nullos laudat auctores.
 112 Sed * adde Decium, consi. 87. nu. 3. & cons. 230. num. 2. quo loco dicit, eam esse communem, sequitur Ioan. Dilect. Durand. in tract. suo de cautelis ult. volunt. tit. de legat. 6. cautela 18. num. 5. Barthol. Chassan. in consuet. Burgund. tit. Des infans de plusieurs, lictz §. 1. nu. 5. & omnino latissimè, ut prope semper aliàs Andr. Tiraquel. ad l. boves, §. hoc sermone, nu. 157. & 160. ubi etiam probat hanc esse communem. Fatetur tamen Angelus patrem manere administratorem legitimum filiorum suorum, per l. generaliter, circa principium, C. de secundis nuptiis, cui adde vulgare Axioma: Virum & uxorem non debere * ad imparia judicari, sed statutum in viro, æqualitance in mulieres persona servari debere & econtra, æquitatis ratione suggerente, l. non tantum, ff. de re judic. Zas. cons. 15. lib. 1.

Neque solus Angelus ejus est opinionis, sed & alii non contemnendæ auctoritatis, nec parvi nominis, nempe Barthol. Chassan. commentator consuetud. Burgund. qui tit. 6. §. 8. nu. 2. in fin. & nu. 7. & 8. dicit, idem esse in patre, quod in matre: idque ex natura Correlativorum, & ut æqualitas servaretur, quam in omnibus hominum actionibus atque negotiis juris prudentes servari voverit, Emanuël Costa latè de Dote, cap. 6. num. 4. ubi amplius dicit statutum corrigens jus scriptum in matre, quæ violavit defunctæ cōjugis thorū, multo magis corrigere in patre, qui defuncta uxore cepit secundam: quia, inquit, ratio correctionis juris est

major in matre, quàm in patre, argumento, eorū, quæ tradit Franciscus Curtius Junior magni ingenii vir, *confi. 6. num. 1. & 2.* & ante eum Franciscus Aretius, *conf. 130.* Nec præterea quidquam adducit pro confirmatione ejus suæ opinionis, nec ullam facit mentionem Angeli, quem generaliter sequitur, citato Angelo, cordatus Doctor Ioannes Franciscus Ripa de sancto Nasario, in *leg. final. questio. 26. num. 96. Cod. de revoc. donat.* ubi tamen de tutela non loquitur, sed tantum se fundat in generali regula per non superius adducta, quod pœna binuborum sit communis, & quod pater secundo nubens plus injurietur liberis suis primi matrimonii, quam mater.

Et in hanc sententiam optimè facit, quod Charondas Thuriorum legumlator prudentissimus, nec viris quidem secundas nuptias permiserit; *Qui liberis, inquit, suis novercam superduxit, eum neq; ullo dignitatis loco precipue virum habeto, neque ulla civium consuetudine communicare frui vè finito: quippe qui malum alienum rebus ipse suis intulerit.* Quod à Diod. Sicul. lib. 12. Bibliothecæ relatum est, quem referunt & sequuntur duo præclara Galliæ lumina, videlicet Arnold. Feronus, scientissimus olim Consiliarius Regius in *consuet. Burdeg. tit. de Dote, §. 8.* & Andr. Tiraq. ad *l. boves, §. hoc sermone, n. 157.* Videbat enim optimus legislator, quod licet vir constantior esse videretur muliere, illos tamen plerumq; novercalibus delinimentis & instigationibus corruptos, circa sanguinem suum malignè judicium inferre, quod nec ignoravit Cajus noster, *libr. singularium, ad l. Gliciam, in l. non est enim, ff. de inoffic. testam.*

Sed mittamus gentilia & externa. Legimus* Sigismundum scil. Burgundionum Regem Christianum in gratiam novercæ Sugerium filium, ex filia Theodorici Ostrogothorum Regis procreatū necavisse, in-
tromissis duobus ad quiescentem filium, qui, laqueo cervici injecto, spiritum intercluderent: quod is im-
pro-

providè matrem defunctam laudaret nimis, generosiorēque eam fuisse contenderet, quam cujus mundo ornamentisq̃ue illam excoli conveniret, ut refert Paulus Æmilius Veronensis Historicus, in *Childelberto* 1. Rege 6.

Contra ex diametro tenet Arius Pinel. in *l. ult. num. 15. & 16. Cod. de bonis mater.* quo loco citat ejusdem suæ opinionis assertores, Raphael. Fulgos. in *l. jubemus, nu. 6. & Corn. ibidem, num. 4. C. ad Trebell. Ioan. de Imol. in l. ex facto, num. 16. ff. de vulg. & pupill. & ex recentioribus, Anton. Gomes. Hispanum. ad l. 40. Tauri, nu. 15. quam dicit omnino tenendam contra Angel. Chassan. & Ripam: quorum sententia primò fundatur ex eo; quod non inveniamus jure cautum, patrem ob secundas nuptias tutela filiorum privari; sed hoc tantum inveniat, statutum in matre, ideoque ad patrem extendi non debere, cum pœnales casus sint stricti juris, nec recipiant interpretationem extensivam. Dec. consi. 380. in fin. idem consi. 406. nu. 6. idem consi. 531. num. 1. Nicol. Bellon. Albensis, olim Professor Dolanus, & Patrius Casalensis ex Monteferrato, consi. 42. num. 6. in fin. & num. 7. Rochus Curt. de consuetud. sect. 4. nu. 20. quo loco attestatur, eam esse communem cum similibus, etiam data rationis identitate, & omnimoda similitudine, Aym. Crav. de antiq. tempor. §. transeo, nu. 147. vers. contrarium, Molin. in consuetud. §. 52. num. 3. Hippolyt. Rimin. in §. 1. num. 544. Instit. de donat. & eam communem esse dicit Petr. Duen. Hispanus, Doctor Salmanticensis, reg. 287. quia, inquiunt, pœna non imponitur, nisi lex expressè dicat, ut tradit Alex. cons. 103. nu. 15. lib. 1. & ibid. Molin. Herculanus, de negativa, num. 9. Franciscus Nikon. ad Rubr. Cod. de edendo, num. 51. Aym. d. §. transeo, num. 148. & duob. seqq. Rimin. d. §. 1. num. 544. Mol. consilio suo 38. num. 15. & eam communem esse fateretur Soares, lib. communium opinionum, sub litera P. nu. 126. Quod dicunt potissimum obtinere in hac materia*

secun-

secundarum nuptiarum, in qua erubescimus sine lege loqui, ut est text. in §. cum igitur, vers. sicut enim patres, ibi, nec enim lex aliquid tale dicens, in auth. de non elig. secundo nubentes, ita hoc axioma ampliat Joan. Nicolaus in repet. l. generaliter, num. 21. C. de secund. nupt.

Et ad argumenta aliorum respondent, ea non debere quemquam movere, cum longè diversa sit ratio in patre, atq; matre: quia lex magis confidit de patre in providendo liberis, * quam de matre. Nam si pater dat tutorem filio, non est necessaria alia iudicis inquisitio: Sin verò à matre datus est, non antè tutor erit, quàm per Iudicem causa cognita fuerit confirmatus, l. 4. ff. de testam. tutel. & l. 4. C. eodem. l. 2. ff. de confirm. tut. Cornæus optimè confi 175. num. 13. lib. 3. ubi hoc etiam extendit ad aliam patris dispositionem, circa filiorum educationem: sequitur Zas. in tract. Substitutionum, cap. de exemplari, vers. 2. particula. 115

Ex eo deniq; profectum videtur, quod communiter receptum est, matri, quæ liberis induxit vitricum, jus non permittere eisdem * exemplariter substituere, quin etiam substitutionem jam factam irritari, seu evanescere per transitum ad secundas nuptias, patri tamen hoc permitti, ut tradunt omnes in l. ex facto, ff. de vulg. & pupill. Jo. de Garon. in rubr. Cod. de secundis nuptijs, pœna 22. nu. 46, & seq. Zasius in suo Substit. tract. cap. de Exemplari, in prin. d. vers. 2. particula. 116

Haud absimili ratione statutum est ab Alex. Imp. pupillum apud matrem, quæ ad secunda vota convolvit, * non debere educari, cui non ignota fuit perfidia matrum, etiã in proprios liberos, propter novos maritos, utq; plerumq;, teste Constantino Imperatore, novis maritis non solum res filiorum, sed etiam vitam addicunt. l. lex quæ tutores §. lex, C. de administ. tut. Quo spectat quod latissimè tradit Andræas Tiraquell. l. connubiali 8. n. 85, 86, 87, 88, multas fuisse mulieres, quæ ut libidini suæ indulgerent, * nec liberis, nec pa- 118
ren-

rentibus, nec patriæ pepercerunt, eoque vitio maximè laborare viduas, quibus difficilius est sese cohibere, quod illicitum Veneris expertæ sint. Qua de causa Italicorum statutorum conditores considerantes, quod viduæ Italicæ difficulter admodum respirarent secundum maritum, extantibus ex earum priore matrimonio liberis, impediēte hoc ipsum constitutione Divorum Leonis & Anthonii Imperatorum, in l. hac edictali, C. de secun. nupt. ac metuentes ne filiorum vitæ, ut facilius renubere possent, insidiarentur, abrogarunt d. i. hac edictali, & similib. eaque statuta eo nomine ab Italicis Doctoribus laudantur, ut refert solemnī Doctor, ac acutissimus Legista Signorol. de Hondod. cons. 37. de Statuto * civitatis Astensis; & de Statuto Florentino, Dec. consi. 19. num. 2. & ante eum Paul. Castrens. optimus legum Doctor, in l. 1. ff. de inoffic. testam. quo loco dicit se fuisse tutorem hujus statuti tempore compilationis (sic enim loquitur) eorundem. De statuto civitatis Alexandriæ, idem Decius consi. 195. & de Mediolanensi, idem consi. 283. & ibidem latè Molin. Idem de Pistoniensi, consil. 19. & 353. de Vicentino, Fulgos. consi. 63. de Mutinensi, Romanus consil. 44.

Ex hac legis de matre binuba diffidentia etiam illud proficiscitur * quod ea non potest revocare collataper donationem in liberos primi matrimonii, prætextu ingratitudinis, nisi in tribus tantum casibus, expressis in l. quod mater, C. de revoc. donat. quia præsumitur minus sincero animo ingratitudinem inducere in favorem secundi matrimonii, ut est text. in §. mater, in auth. de nupt. sive constitutio. 22. quo loco clarè scribit Cuiac. id in patre binubo non esse * constitutum: quia, inquit, gravius coërcentur mulieres ob earum facilitatem, varietatem, & inconstantiam: viri non adeo sunt faciles, & inconsiderati, ut etiam rectè dicit Andr. Alciat. in suo libell. præsumptionum, regul. 1. præsumpt. 47. quamobrem nec ullo modo mulctabantur olim, ut

paret

patet ex l. 2. §. ult. C. Theodos. de secund. nupt. Nam suadet tantum Theodosius Magnus, ut mares abstinerent secundis nuptiis, extantibus liberis, vel ut eadem subeant quæ mulieres, quæ suasio non est conjuncta necessitati: nulla siquidem legis virtus est in suadendo, sed tantum in imperando, permittendo, puniendo, vetando, ideoque quod suaserat Theodosius Magnus, ei Theodosius Iunior necessitatem iniecit, *l. generaliter, C. de secund. nupt.*

Ejusdem notæ est, quod licet olim mulieres ad filiorum tutelam admittebantur, nec ullam sexus, quo ad tutelas, veteres fecerint differentiam: tamen prudentes ejus rationem habuerunt, easq; à tutelis removerunt, quod videntur præ se ferre verba Scævolaë, *in l. quo tutela, ff. de regul. juris.* Quo tutela, inquit, redit eo, & hereditas pervenit, nisi cum femina intercedant: poterant enim esse hæredes non tamen tutrices, *l. 1. §. 1. pen. ff. de testam. tut.* nisi tamen matres specialiter à Principe postulassent & impetrassent, *l. fin. ff. de tutelis.* Quæ postulationes siue desideria matrum non sine delectu passim apud Principes admittebantur, nisi faterentur actis, sacramento præstito, ad alias se nuptias nō venturas: & ne facilis esset in eas, post tutelam susceptam irruptio, bona ejus, qui tutelam gerentis nuptias affectaverit, pro rationibus parvulorum in obligationem venire, & obnoxia teneri, Imperatores Valent. Theod. & Arcad. statuerunt, *in l. 2. quando mulier tutela offic.* ne quid (inquiunt) incuria, ne quid fraude deperiret, quam cum vitrico mater participasse videtur, id quod in patre constitutum non est neque receptum, Joannes de Garonibus, *d. Rubr. de secund. nupt. nu. 56.* Quin nec hodie adhuc admittitur ad tutelam, nisi renuntiet secundis nuptiis, & Senatusconsulto Vellejano, licet jusjurandum non exigatur, sed sufficiat testatio apud acta, *ex Novell. 94.*

Quibus accedit, quod licet ardor paterni maternique

varietate? Ego arbitror posteriorem opinionē in puncto juris veriorē, sed priorem equiorē, & fortē etiam veriorē, ex argumentis primo loco adductis, quæ prorsus meo iudicio convellunt & jugulant argumenta posteriora, quod apertum fiet, si semota parumper ratione disputandi (quam subtilem rationem appellat Julian. *rationem naturalem*, quæ legis loco est: optimus dicitur legis clypeus; & in omni re dominatur, qua nec est major nec certior in mundo) si inquam æquitatem vivā & naturalem justitiam; humanitatem siue humaniorem & benigniorem interpretationem intueri & sequi, ac majori iniquitati & fraudi occurrere volumus, & ad publicam pupillorum utilitatē respicere, ut debemus ex præcepto Imp. Severi, *de quo in l. 2. cum l. seq. ff. qui petant tut.* Quis enim quotidie non videt, majus periculum pupillis obvenire ex patris matrimonio per Novercas, quàm econtra ex secundis nuptiis matris per vitricum. Equidem longo usu & experientia didici, inter vitricum & novercam longā esse differentiam, si ad pupillorum commodum spectare volumus, nec dubito quin idem mecum asserent omnes illi, quorum parentes alteras nuptias aggressi sunt: quæ causa est, quod non vitricis, sed novercis diversa egregia epitheta sint peculiariter attributa, quod scilicet malæ, injustæ, sævæ, crudeles & pertinaces in privignos, diræ, *funestæ, sceleratę, terribiles, 127. Inde etiam odia novercalia pro inexplebilibus, capitalibus, & vehementer acerbis. Inde manus novercales pro avidis, rapinis intentis, imò rapacissimis, inde deniq; delinimenta & instigationes novercales, apud probatos auctores exaudiuntur, ut partim tradit Tiracq. *leg. connubiali* 9. n. 149. Quare licet nulla lege nominatim cautū sit, patrem ob secundas nuptias à tutela liberorum removendum, tamen quia jura sunt aperta, ac generaliter definitiā pœnas secundò nubentium esse communes inter virum & uxorem, exce-

pta pœna nubentis intra annum luctus, & eam definitionem Doctores communiter sequantur: non tamen puta facilè recedendum esse ab hac generali regula, seu definitione, nisi quis alia lege, vel ratione, legis vim habente, exceptionem à regula proferat: habens enim regulam communem, sive generalem definitionem pro se, dicitur habere intentionem fundatam, & transfert onus probandi * eam exceptionem in adversarium, Alex. cum Mol. consi. 79. num. 5. libr. 7. Tiraq. de retract. lig. §. 1. gloss. 9. num. 209. Zas. cons. 12. num. 8. lib. 1. idem consi. 9. num. 46. lib. 2. & novissimè Arius Pinel. in 3. par. l. 1. num. 23. C. de bonis mater. per text. in l. suis quoque, §. puto, ibi, ad generalem definitionem recurrendum est. ff. de hered. instit. cum simil. alleg. in dd. locis.

¶ 29 Nec huic nostræ opinioni facit * aliquod præjudicium, quod supra adduximus, in pœnalibus non debere fieri extensionem: quia pœna non imponitur, nisi expressè dicatur, etiam data rationis identitate & omnimoda similitudine, maximè in hac materia secundarum nuptiarum, in qua specialiter statutum est, quod sine lege loqui non debeamus, cum hæc res non omnino certa sit, sed in ea mirè variant scribentes. Dec. in l. 1. num. 15. in fin. C. de edendo, & latè Aym. de antiq. temporum, §. transeo, num. 146. & seq. licet fateatur alteram communem esse, in eo tamen omnes conveniunt, etiam in pœnalibus fieri extensionem ex rationis identitate & verisimili mente, quando agitur de favore publico, ut occasio delinquendi tollatur, & præsumptis fraudibus occurratur, per ea quæ tradit Aym. de antiq. temporum, §. ordinarii, num. 6. Ludovic. Gomes. doctus, multæque lectionis & experientiæ vir, regul. de Infirmis, quest. 3. vers. 2. pro hac parte Idque maximè, quando ratio est expressa in lege pœnali, quo casu fit extensio ad omnes alios casus, in quibus viget eadem ratio, quia ex ratione colligitur mens potius, quàm ex verbis, Aym. de antiq. §. videamus, num. 18. 19. 20. Francisc. Niconius rubr.

rubr. C. de edendo, n. 50. & novissimè Hippolyt. Rimin. §. 1. num. 546. Instit. de donat. Quo casu dicitur magis comprehensio, seu dispositio legis immediata, quàm extensio, l. his solis, C. de revoc. donat. Rimin. de donat. in prin. num. 273. & aliquot seqq. quò loco dixit ex Baldo, quod quando multa habeant eandem rationem, licet de uno fiat mentio, videri factam exemplariter, non restrictivè: & quod tali casu lex non dicatur extendi, sed enucleari; nec novum jus addi, sed quod in ratione legis includebatur, secundum æquitatem detegi: & ante eum latè Aym. d. §. videamus, & cons. 183. num. 3. & eo quidem magis, quando dispositio pœnalis loquitur in uno causa majoris frequentiæ, Ias. cons. 112. num. 2. vers. 4. principaliter lib. 1. Aym. d. §. videamus, num. 37. Quin & generale est, dictum causa majoris frequentiæ non restringere, sed comprehendere casus etiam non adeo usitados, Curtius Iunior consi. 107. num. 8. dicit communem. Alex. consi. 119. num. 45. lib. 6. Tiraq. de retract. lig. §. 26. num. 4. usque 12. Molin. ad reg. Cancellariæ, de public. resign. num. 61. Idem in consuetud. §. 13. gloss. 3. nu. 7. & §. 28. num. 3. & 6. Zas. in l. 2. §. mutui, nu. 43. & 44. ff. si cert. pet. & novissimè Arius Pinell. in 2. part. l. 2. cap. 1. num. 13. C. de rescind. vendit. Quibus in locis tradunt, id obtinere etiam in pœnalibus, si ve dictum sit in legibus, si ve in statutis, præcipuè quândo agitur de fraude vitanda, & quando ille rarior usus est similis expresso, & in utroque est eadem ratio. Cum ergo ex præcedentibus appareat evidenter, in patre secundò nubente, & novercam liberis superinducente, longè majorem saltem eandem subesse prohibitionis rationem, & rationem prohibitionis, quo ad matrè in lege, scilicet l. quæ tutores, §. lex enim, C. de administ. tut. & in Novell. 118. §. ex his expressam, pariter & tres alias rationes à Dd. allatas, ut Boër. decis. 266. nu. 1. Aym. consi. 18. num. 1. itidem urgere in hoc casu, & ex dicto textu l. quæ tutores, §. lex enim, hoc dictum esse in matre causa majoris frequen-

tiae tantum: quia utitur verbo plerunque novis maritis, quæ denotat * casus frequentiam, ut in casu ferè simili respondit Iacob Menoch. *in. 8. remed. recup. poss. q. 8.* consequens est etiam, hunc casum sub expresse de matre comprehendere debere, ac prorsus rejiciendam esse ampliationem Ioannis Nicolai, quam facit *in d. l.*

- 130 *generaliter num. 21. C. de secund. nupt.* ad vulgare * illud Axioma, erubescimus cum sine lege loquimur, quasi id maximè locum habere deberet in materia secundarum nuptiarum. Siquidem ea verba à Iustin. ibi prolata, *nec est lex aliquid tale dicens*, non eo animo dicta sunt, ut putat Ioan. Nicolai, sed sunt enuntiatura tantum *ἡ τῆς περισσεολογίας* solitæ Iustin. quæ nullā vim legis habent: ut in simili ferè respondit ad alia similia, Molin. *in l. 1. §. eadem, nu. 36. ff. de verb. obligat.*
- 131

Alia argumenta non magis urgent, & non nisi quadam subtilitatis specie non animadvertentibus imponunt. Non enim hic quærimus, uter conjugum honestius convolare possit ad secundas nuptias, urius amor sit major vel cōstantior, nec an alter altero levius puniatur ob peccata venerea, sed hoc tantum, an patris, qui secundas nuptias aggressus est, fides æquè bona, integra & sincera permanferit erga liberos prioris matrimonij, ut ei tuto persona & res pupilli committi & credi debeant, aliter atque matri binubæ, cui ea tutela sive fides adimitur? De quo recensui supra casus aliquot, in quibus jura plus confidunt de patre, quàm de matre, sed ea partim loquuntur de patre restante, non tamen binubo, & qui binubi meminerunt, non sunt expedita, sed controversa, ut illud de exemplari substitutione apud Ripam, *in l. ex facto, num. 66. 67. & 68. ff. de vulg. & pupill.* & ibidem Bald. & Salicetus. Quo etiam loco Alexander fatetur hunc articulum esse dubium, & alterum de educatione, cum lex non simpliciter prohibeat, sed hoc relinquat arbitrio judicis, cōsiderata qualitate matris & vitrici, cui vitrico lex sepe confidit,

confidit, ut dicit Gordianus in *l. si paterno*, C. de negot. gest. & *ibid. gloss.* cum & olim apud matrem etiam binubam educabantur, auctore Livio, *lib. 39.* hunc in modum loquente: *P. Æbutius*, cujus pater publico equo stipendia fecerat, pupillus relictus, mortuis deinde tutoribus, sub tutela Dironia matris & vitrici Tib. Sempronij educatus fuerat.

Pari modo controversum est, quod diximus de revocanda donatione & renuntiatione, quo ad secundas nuptias. Nam in primo contrarium tenet Ripa, *d. l. generaliter*, quo loco laudat plures ejus opinionis, & secundum non observatur de consuetudine apud nostros, nec etiam in Gallia, ut attestatur Joan. Imber. vir doctissimus in *suo Enchiridio*, verbo, *tutela*, allegans Boërium, in *consuetud. Bituricenses*, tit. de *estatx, des personnes*, §. 6. in verbo, *à son pere*, qui tamē seipsum declarans, *decis. 124. num. 10. 11. 12.* dicit hoc tantum obtinere in matre testamentaria tutrice. Ex quibus jam puto satis probatam esse priorem opinionem, quam existimo æquiores: nolo tamen inficias ire, alteram quoque opinionem optimē defendi posse.

Quare necessum non est hīc ulterius discutere questionem, an idem dicendum sit in patre inhonestē vivente, quam puto per præcedentia satis esse decisam: ne plus habeat luxuria quā castitas, ut dicit *tex. in d. l. fin. & in §. si. in auth. de restitut.*

Sed ut ad id, unde paululum digressi sumus, tandem revertamur, tertio limitant regulam nostram, in principio hujus capituli positam, videlicet, *Ei deferri omnis tutela, &c.* Ulpianus in *l. legitimos*, §. *fin. ff. de legit. tut.* Imperatores, Diocletianus & Maximinianus in *l. 2. Cod. eod.* & Imperator noster Justinianus in §. *quod autem*, *Instit. de capitis diminution.* quando proximior est capite minutus. 132

Idque adeo procedit, etiamsi ea delata fuerit ante capitis minutionem, quia tractum habet temporis, &

continuum actionem, aliter atq; hæreditas, quæ uno momento statim acquiritur, simulque amittit nomen hæreditatis, & ideo ei abesse non potest casus superveniens, *l. ult. C. unde liberi, l. Paulus, ff. de acq. hered.*

133 Imò etiam * si is post manumissus fuerit. *dict. §. quod autem, & ibi gloss. in verbo si manumissus*, quia manumissio delet tantum nubeculam servitutis, *l. manumissiones, ff. de justitia & jure.*

134 Adque ideo * aliud dicendum est in restituto: quia restitutio fit pleno jure. Quam differentiam inter manumissionem & restitutionem tradit Portius *in d. §. quod autem*. Idemq; dicendum est in omni tutela, in qua agnationis non habetur ratio, sive quæ non nititur jure agnationis, etiamsi ab aliqua alia lege, quam 12. Tab. deferatur, ut in fratre emancipato, *l. frater emancipatus, C. de legit. tut. l. ne lucrum, C. de curat. furiosi.*

135 Eadē ratione, quia per deportationem in Insulam sive hodie perpetuum bannum, cum bonorum * confiscatione (ita enim interpretatur Alex. *cons. 26. num. 1. lib. 1. & cons. 116. num. 2. lib. 1.* & ibidem Mol.) cognatio solvitur: agnatus vel cognatus alioqui proximus in Insulam deportatus ex lege tutor non est, *d. §. quod autem, Instit. de capitis diminut.*

136 Sed & antiquo jure * proximiori capite minuto, qui proximior erat, in tutelæ administratione succedebat, non tamen in hæreditate, *l. tut. §. queri potest, ff. de legit. tut.* Proximior verò in idoneo existēte, alius dabatur extra ordinem, illæsa manente successionis causa, vel, ut alii volunt, manente tutore in idoneo, penes alium relinquebatur administratio, ut annotavit Rævard. *Variorum l. c. 10. per l. saepe ad alium, ff. de cur. fur.*

C A P. XVI.

Quando locus sit legitimo tutori?

S U M M A R I A.

1 Deficiente testamentario tutore, locus est legitimo, exclu-

exclusio dativo. Fallit num.18. Declara ut num.19.

- 2 Tutor legitimus donec extat, ad dativum non pervenitur.
- 3 Legitimus tutor superveniens excludit dativum.
- 4 Legitimus tutor per annum expectans, licet privetur successione, non tamen tutela.
- 5 Alius tutor dari non potest in prejudicium matris negligentis, nisi ad hoc citata, & quando.
- 6 Non subditus potest esse tutor legitimus, si velit.
- 7 Mater, contractis secundis nuptiis, ipso jure tutrix esse desinit, & est locus legitimo.
- 8 Tutore testamentario non existente, nisi spe, locus est dativo, non legitimo.
- 9 Mater acceptans tutelam filia, si transeat ad secunda vota, accedens judicis officium pro tutoris provisione, dat locū tutori dativo, non legitimo, & quādo, 11.12.
- 10 Communis opinio.
- 13 Tutor ad matris petitionem datus, qui dari non debuit, excludit dativum, Declara num.14.
- 15 Statuti forma precise debet servari. Amplia num.16.
- 17 Quomodo tutor cum inquisitione dari debeat?
- 20 In tutela matris & avia receditur à regulis juris communis.
- 21 Cautela Cornai.
- 22 Testator si dederit testamento tutores liberis suis, hoc adjecto, quod unus non possit gerere sine alio, mortuo uno ex eis, ad quos pertineat tutela.
- 23 Tutore capto ab hostibus, an locus sit dativo?
- 24 Quid in deportato, excusato, vel remoto?

Sequitur videre, Quando locus sit legitimo tutori?
In quo tractatu * Regulam constituunt omnes: i
 Quod, deficiente tutore testamentario, locus sit legitimo, excluso dativo, & quod existente legitimo tutore, cesset dativus. Cujus ratio differentiae patet ex ordine titulorū in ff.C. & Instit. §.1. & ibi glo. verbo tutor, Instit. de Attil. tut. Alexan. cons. 161, num. 2. lib. 5. Corn. cons. 274. na. 1.

*lib. 3. Aret. in §. quod autem, nu. 2. Instit. de legit. agnat. suc-
ces. & Curt. Iun. cons. 94. nu. 4,*

- 3 Imò legitimus superveniens excludit dativum, *l. si
tutor reipublica, §. 1. ff. de tut. & rat. distrah. non solum, §. si
libertus, ff. de excusat. tut.* quod tamen intelligitur, dum-
modo alius non sit proximior, ut dicit Alexand. *d.
cons. 61. num. 2.* Etiam si legitimus ultra annum exspe-
4 ctavit. Licet enim * successione privetur, non tamen
tutela, si in datione alterius tutoris non fuit iudici
narratum, legitimum extare, eum fuisse admonitum,
& coram eo probata fuerit ejus negligentia, ut latè
probat Alex. *d. cons. 161. nu. 3. 8. 9. lib. 5.*

Quinimò plus volunt Cynus, *in auth. matri & avia,
Cod. quando mulier tutelæ offic.* & ibi Odofredus, quos re-
fert & sequitur Bart. eodem loco, quod si mater extat,
quæ non jure communi, sed speciali jure admittitur,
5 ut legitima voluntaria, * & Judex procedat ad dati-
onem alterius tutoris, ignorante matre. Quamvis
etiam revera mater fuerit in mora assumendi tutelā,
vel petendi tutores: tamen non valebit datio tutoris,
nisi appareat, quod Iudex in datione tutoris cogno-
verit de negligentia matris; & eam citari fecerit ad
videndum dari alium tutorem. Et licet hæc opinio
ab aliquibus controvertatur, quo ad citationem, in
eo tamē omnes conveniunt, iudici narrari debere le-
gitimum extare, eumque esse in notabili mora, ut
respondit Alex. *d. cons. 161. num. 4. 5. 6. 8. 9. lib. 5.*

- 6 Nec refert, * an talis legitimus tutor sit alterius ju-
risdictionis, quàm pupillus, vel ejus bona essent in alia
provincia: tunc legitimum tutorem lex dat, ut dixi-
mus, & probat *l. legitimos, ff. de legit. tut.* quæ ubique
potestatem suam exercet, *vulg. l. fin. C. de prescript. long.
temp.* & tradit Alex. *d. cons. 161. num. 7.*

7 Quin etsi legitimus defierit esse ipso jure, iudice
hoc non agente, * & nullis reliquiis tutelæ remanen-
tibus (quod fit matre cōvolante ad secunda vota, quæ
de-

definit ipso jure tutrix esse, adeo ut nullæ reliquæ remaneant, judice etiam hoc non agente, *ut in authen. sacramentum, C. quando mulier tut. offic.*) locus est legitimo & non dativo, per ea quæ notantur per gloss. magnam in *l. si quis sub conditione, ff. de testam. tutel.*

Sanè quando * testamentarius tutor nunquam fuit, 8
sed ejus tamen spes est, tunc locus est dativo, non legitimo, per *l. si quis sub conditione, in prin. ff. de test. tut.*

Idemq; est dicendum, quando is definit esse tutor, judice hoc principaliter agente, ut tradit Angelus in *d. §. quod autem, nu. 2. de legit. agnat. tut.* puta, si mater, quæ tutelam cepit & administravit, antequam transferret ad secundas nuptias, judici exposuit, se velle experiri secundum matrimonium, * ideoq; petiit tutorem idoneum dari filiis suis, quo casu Judex ad matris petitionem alium dabit, fortè etiam nominatū à matre, & secundo marito, si hoc judici sederit, quia fortè proximior est inidoneus & vitricus est bonæ vitæ, famæ & conversationis, & is qui hoc casu à judice datus est, omnibus legitimis præferetur, ita gloss. in *d. authen. sacramentum*, quam sequuntur Bart. Bald. Salicet. & alii, & eam * communem esse dicit Berous, *questione 10 familiari 66, Curt. Jun. cons. 94. num. 5. Jason cons. 149. num. 2. vers. secundo principali, lib. 2.* Etiam si mater minor sit, licet Bart. in *d. auth. sacramentum*, hoc * decisivè 11
non tradat, ut respondit Curt. *d. cons. 94. num. 5. & 6.* non tamen semper ad matris nominationem datus legitimus excludit. Sed hoc distinctionem recipit; nam si mater nunquam tutelam suscepit, quia noluit, vel mora temporis fuit exclusa, legitimo locus erit, non dativo, *d. cap. ex parte, num. 6. de appellat. August. Ber. latè quest. 66. num. 5. & 7. per text. in l. 2. C. qui per. tut. & not. in authen. matri & avia. C. quando mul. tutel. offic.* ubi tradit hujus rei rationem.

Pari modo, si mater secundas contraxit * nuptias, 12
non prius adito judice, & tutore petito, dativus repellitur,

litur, Bero, d. q. 600. nu. 5. vers. secundus casus, num. 7. vers. 2. respondeo. Menoch. de arbit. jud. lib. 2. cent. 2. casu 151.

- 13 Atqui non absimili ratione, * quando ad matris pe-
 14 tionem quis datus est, qui dari non debuit, * ut de pa-
 tre, vel fratre matris, præsertim quando datus est per-
 functoriè & sine debita inquisitione, id est, non voca-
 tis vocandis, ut respondit Dec. cons. 674. num. 5. 6. & 7.
 Iason d. consi. 149. Menoch. d. casu 151. num. 4. Plot. de in
 15 litem juran. §. 9. num. 12. vel non observata * forma sta-
 tuti, cujus ommissio etiam in minima parte vitat actum,
 etiam pium & favorabilem, & debet præcisè servari,
 16 adeo ut non sufficiat implere per æquipollens, ut proba-
 tur in l. qui Roma, §. Flavius Hermes, ff. de verb. oblig. & notat
 Bald. * in l. testamentum non ideo, in secundo notabili, C. de
 testam. cum allegatis per Iasonem, d. consil. 149. nu. 2. lib. 2.
 Etiam si decretum non procedat ulterius annullando,
 ut in specie similis statuti Mediolanensis consuluit
 Curtius Senior consi. 46. incip. super, num. 14. vers. confir-
 mo. Iason d. consi. 149. quos refert & sequitur novissimè
 17 Plotus, de in litem juran. §. 9. num. 12. 13. Quinimo * nec
 eo casu sufficit, si Iudex dicat se dedisse tutorem ido-
 neum, nisi de ipsa inquisitione constet per alia acta præ-
 cedentia, eodem Curt. teste d. consi. 46. junctis notatis
 Bart. in l. scire, §. fin. ff. de tut. & curat. datis ab his. Bald. in
 l. omnem, vers. quæro an dativus, C. ad Tertull. Inquisitione
 autem dari confirmarique tutor curatorve dicitur, qui
 causa cognita & moribus, fide, facultatibus ejus æsti-
 matis, Magistratus decreto datur, vel confirmatur, l.
 mulier, & l. naturali, §. ult. ff. de confirmand. tut. l. 1. §. si
 pupillus, ff. de tutel. & rationib. distrah. & l. 4. C. qui satis-
 dar. cog. Idem multo magis dicendum stante statuto,
 quod non admittetur dativus, nisi deficientibus omni-
 bus legitimis, ut est Mediolani, super quo ita consuluit
 Iason d. consi. 149.

- 18 Limitatur quoque * Regula, quando desinit ex cau-
 sacivili, vel naturali, iudice hoc principaliter non agen-
 te, in

te, in personam unius tantum, aliis remanentibus, ut tradit Ang. in d. §. *quod autem*, nu. 2. per l. *si quis sub conditione in fin.* Bald. *cons.* 38. num. 2. lib. 2. & Corn. *cons.* 275. num. 3. & 8. lib. 3. Ubi idem Corn. num. 9. dicit hoc non obtinere in matre & avia, quia aliquando concurrere potest, inquit, ex postfacto testamentaria successio & 19 successio ab intestato per l. *circa*, ff. *de inoffic. test.* l. *in substitutione*, ff. *de vulg. & pupill.* & in harum tutela recedimus à regulis juris communis, quæ & propterea vocatur anomala & irregularis: * quod tamen nobis 20 non placet, non solum ob differentiam, quam facit Borrol. post Dyn. inter tutelam & hæreditatem, in l. *si quis sub conditione*, 2. col. vers. *oppono*. Verum etiam ex eo, quod non temerè recedendum sit à regula d. §. *plane*, l. *si quis sub conditione*, nisi probetur exceptio à regula, secundum not. Bart. & Iason. in l. 2. ff. *de in jus vocand.* Dec. in l. 1. num. 8. ff. *de reg. juris*, *cons.* 498. num. 5. l. *suus*, §. *puto*, ibi, ad generalem definitionem recurrendum est, ff. *de hered. instit.* quæ hoc casu non invenitur, sed hoc tantum, ut & matris & aviæ tutela permissiva, atq; voluntaria sit, contra atque alia legitima, quæ iusta & necessaria est, ut diximus. Quamobrem * idem Cor- 21 næus nolens inhærere huic opinioni, cautelam tradit, ut Iudex matri & aviæ tutelam decerneret, & si opus sit, eam daret tutricem.

Planè, si testator dederit testamento tutores liberis suis cum clausula, *Quos unus non posset gerere sine alio*, uno defuncto, nullæ manent reliquæ testamentariæ tutelæ, & ideo eo casu locum esse legitimo * Baldus respondit d. *cons.* 308. num. 1. & cum sequitur 22 Ang. §. *quod autem*, num. 2.

Cæterum * si unus ex testamentariis superest, & est 23 spes de jure communi, quod reassumet tutelam aliquando, ut in capto ab hostibus, eo casu locus erit dativo. Angel. in d. §. *quod autem*, per l. 1. §. *si apud hostes*, ff. *de legit. tut.* sequitur Corn. d. *cons.* 284. n. 3. 4. 5. l. 3. adducta.

ducto exemplo de matre, quæ licet minor testamento data impediatur esse tutrix, tamen dato interim temporario tutore, ubi major facta fuerit, tutelam assumit: Sin verò spes tantum superest, quod aliquando assumet jure speciali, puta deportatus, per in integrum restitutionem, ea spe minimè attenta, locus erit legitimo, Ang. d. §. quod autem, num. 2. Corn. dict. cons. 284. nu. 2. vers. si verò, lib. 3. per not. Bart. in dict. l. si quis sub conditione, in fin. i. quæst. nam. 1.

- 24 Quo ad excusatos verò, * & remotos, itidem regula non procedit, sed in eorum locum alius à Præto-
re datur, secluso legitimo, d. l. si quis sub conditione.

C A P. XVII.

Qui petant tutores, sive petere possint.

S U M M A R I A.

- 1 Omnes necessarij vel necessaria persona pupillis tutores petere possunt.
- 2 Necessaria persona qua dicantur.
- 3 Necessarij qui dicantur ex opinione Baldi.
- 4 Necessarij qui sententia Zasij.
- 5 Necessaria persona Iacobo Ravardo.
- 6 Auctoris opinio.
- 7 Necessariorum appellatio capienda pro subjecta materia ampliativè vel restrictivè.
- 8 Necessitudinis verbum quam latè pateat.
- 9 Volens litigare cum pupillo ad validandum iudicium, vocatis conjunctis, affinibus & amicis patris pupilli, tutorem à Iudice pupillo dari petere poterit.
- 10 Index, nemine petente, ex officio pupillis tutorem dat vel curatorem, si viderit bona perire, vel es alienum imminere, dummodo id faciat de consilio conjunctorum.
- 11 Discessio ab opinione Decij.
- 12 Adulto datur curator, nemine petente, ex officio Iudicis, cum consilio conjunctorum.

DE principiis testamentariae & legitimæ tutelæ satis dictū esse arbitror : deinceps de dativa, quæ ordine sequitur differamus, cujus tractatus his capitibus continetur. I. Qui petant Tutores sive petere possunt. II. Qui petere teneantur, & pœna non petentis. III. Qui dederint olim, qui hodie. IV. Quis dari potest. V. Quando detur. VI. Quomodo detur. VII. Cui detur.

Primo loco * videamus, quibus hoc permissum sit? Et constat, apud veteres necessarios sive necessarias personas, sua sponte, seu libera voluntate pupillis tutores petere potuisse : sic enim rescribit Antonius A. Domino, in l. si filiis, C. Qui pet. tut. Si filius debitoris tui non sunt necessarij, qui tutores petant, potes & ipse curare, ut accipiant per quos legitimè defendantur. In qua lege duo colligimus, necessarios pupilli petere posse, vel illis non petentibus, creditorem patris pupilli rogare posse eos, qui petere possunt, ut petant, & si hi neglexerint, curare posse, ut Præses det, quod & probatur in l. 1. Divus Severus, §. siquidem, ff. qui pet. tut. & planius in l. 1. §. ult. ff. de eo qui pro tutore. Qua de causa * hîc in dubi-
um venit, qui dicantur necessarij sive necessariæ personæ, de cujus vera definitione non satis convenit inter nostros juris Professores. Siquidem * Bald. dicit in cap. si pater, de testamentis, eos esse agnatos & consanguineos ex latere patris, per l. ult. ff. de justit. & jure, l. impuberibus, ff. de suspectis tut. l. in fideicommissi, §. cum Pellidius, ff. de usuris. Qui textus nihil minus probant, quam id quod dicit Bald. quamvis eū etiam sequantur Andr. Barbat. in l. cum acutissimi, num. 37. & 139. C. de fideicommiss. Ulric. verò Zas. in l. hæc verba, num. 6. ff. quibus excusis in possess. dicit * necessarios differre à cognatis, & adfinibus, quia textus ibi primo dicit evocandos esse ad pupilli defensionem tutores, quos si non habet, requirendos esse cognatos, adfines, & si qui alii fortè sint, quos verisimile est defensionem non omissuros, vel propter necessitudinē, vel propter charita-

- ritatem, vel qua alia ratione, putans eos esse necessarios, vel necessitudine junctos (si Latinis inquit hominibus credendum est) qui sunt extra gradum successibilem, id est, decimum, nec tamen aliquem laudat suæ opinionis assertorem. Ex recentioribus * autem Jacob. Revardus *ad leg. heredem ff. de reg. juris*: dicit Festum ex Ælio Gallo referre, eos esse necessarios, qui aut cognati, aut affines sunt, in quos necessaria officia conferantur, præter cæteros, dicēs hanc Galli definitionē vehemēter confirmari à Valerio Maximo *lib. 2. cap. 1.* ubi de Sacello Dæ Viri placæ agit his verbis: *Convivium, inquit solenne majores instituerunt, idq; Charistiam appellaverunt, cui præter cognatos & affines, nemo interponebatur, ut si qua inter necessarias personas querela esset orta, apud sacra mense, & inter hilaritatem animorum, fautoribus concordie adhibitis, tolleretur.* Quam etiam opinionem confirmat Martianus noster, in *l. ult. ff. de justit. & jure*. Nonnunquam, inquiens, etiam pro necessitudine jus dicimus, veluti, est mihi jus cognationis, vel adfinitatis.
- 6 Nobis * vero dicendum videtur, non semper necessariorum unam & eandem significationē esse, sed quandoque latius, * aliquādo strictius capi pro ratione subjectæ materiæ. Nam in *l. Jul. de adulteriis, ex Constitutione Constant. in l. quamvis, C. de adulteris*, horum appellatione veniunt tantum pater, frater, patruus & avunculus, quibus solis permissum est adulteram accusare. Rursus in *edicto, in jas vocati ut eant, l. 1. 2. & 3.* veniunt tantum parens, patronus, patrona, liberi, uxor & nurus Sic & quando agitur de imponenda lucrativa descriptione, tantū veniunt pater, avus, proavus, nepos, pronepos, filia, neptis, proneptis, ex constitutione Divorum Theodof. & Valent. in *l. 1. Cod. de imponenda lucrativa descript lib. 10.* scribit etiā Callistratus noster in *l. capitalium, §. omnia, ff. de pænis*, omnia admissa in patronum, patronive filium, patrem propinquū, maritum, uxorem, cætatasq; necessitudines gravius vindicanda

cāda esse. Scribit & Ulp. ex rescripto D. Pii, in *l. congruit, §. furiosi, ff. de offic. Præs. id.* Si furiosi per necessarios contineri non possunt, eo remedio per præsidem obviam eundū esse, scil. ut carcere contineantur. Denique scribit Modestinus. in *l. 2. ff. qui pet. tut.* Si minores non habent eos, qui ex legibus sunt defensores, siquidem tutoribus indigent propter amentem, possunt petere eis tutores constitui cognati, & qui secundum affinitatem sunt, familiares parentum masculorum & foeminarum, possunt & amici parentum, & educatores ipsorum puerarum hoc petere. Ex quib. satis superque probatum esse puto, necessariorū appellationem aliquando ampliari, & quādoq; restringi. Quare si in hac, vel simili materia favorabili significationē latissimē quis capiat, ut & facit Modestinus, non malē fecerit, meo 8
judicio. Siquidem, **necessitudinis*, verbū latissimē patere, nemo est, qui nesciat, cum illud comprehendat non solum liberos, fratres, propinquos, aliosque sanguine junctos, sed & contubernales, *l. Iulius, ff. de cond. & demonstr.* omnesque alios, vel hospitii, vel alterius amicitiae necessitudinisque vinculo nobis junctos, quibus omnibus jus nostrum hoc permisit, quod crederet, eos pietate necessitudinis ductos ad hoc sua sponte procedere, debere & ita naturale debitum persolvere, ut in simili dicit Imp. Theod. ad Valent. in dict. *l. 1. C. de imponēda lucrative descript. lib. 10.* Qui si in eo negligentes fuerint, & quis **fortē* sit, qui cū pupillo judicio 9
contendere velit, is ad validandū judicium, vocatis conjunctis, ad finibus & amicis patris pupilli, tutorē à Judice pupillo dari petere poterit, *d. l. si filiis, C. qui petant tut.* & est decisio Pedemont. 89. num. 7. Decisio Neapolit. 262. num. 2. quas sequitur Robertus Maranta in suo speculo, 4. parte, distinct. 16. num. 36. Quin & Judex nemine petēte, ex officio his tutorem dat, vel curatorem, si vidit quod bona aliās perirent, vel æs alienum immineat, dūmodo id faciat de cōsilio conjunctorū, ut ex Bart. & Bald. tenet d. decisio * Pedemont. quam 10
licet

- licet controvertat Dec. in l. 1. num. 6. ff. de jurisdic. omn. jud. nos tamen * putamus eam esse veram, quam & videmus sæpè observari in judiciis, & comprobatur ex sacra scriptura, Psalm. 12. *Tibi derelictus est pauper; orphanum tu eris adjutor*: ut latè in simili tradit Covar. practica. questionum, cap. 6.
- 12 Idemque * dicendum, quando adulto dandus est curator, l. 1. & l. matris pietas, C. qui pet. tut. l. Divus Severus, §. Curatores, eodem l. 1. §. si pupillus, ff. de tutelis.

CAP. XVIII.

Qui tutores petere teneantur?

SUMMARIA.

- 1 Mater intra annum petere debet idoneum tutorem liberis; si ipsa non velit esse, alioqui privatur successione liberorum. Declara nu. 7. amplia nu. 9.
- 2 Communis opinio.
- 3 Avia non petens tutorem nepotibus indigna judicatur eorum successione. Declara nu. 4.
- 4 Magis communis opinio.
- 6 Qui sperant legitimam successionem pupillorum, vel ab intestato, vel jure substitutionis, tenentur illis petere tutores.
- 8 Annus petendi tutorem non currit sequentibus, proximioris superstite, & quomodo hoc sit intelligendum, publice traditur.
- 10 Mater & reliqui ascendentes non petendo tutorem intra annum, an sint privandi legitima sua?
- 11 Mater non petens curatorem filio suo pupillo, in casib. in quibus est necessarius curator pupillo; privatur successione filij.
- 12 Mater pragnans, ventri curatorem non petens, privatur successione, si posthumus nascatur, & post moriatur.
- 13 Mater non solum tenetur petere, nominare & curare, ut de-

ut detur tutor ; sed necesse est eos compellerè , ut sese immisceant tutela, & eam legitime administrent.

- 14 *Communis opinio.*
- 15 *Declaratio communis opinionis.*
- 16 *Mater petens malum vel inidoneum tutorem filijs , expellitur legitima eorum hereditate , & quomodo hoc sit intelligendum.*
- 17 *Mater in locum rejecti, remoti , excusati, vel etiam defuncti, alium tutorem petere debet , ut non privetur successione.*
- 18 *Mater naturalis tenetur petere tutorem liberis intra annum, ad instar matris justæ & legitime.*
- 19 *Mater rustica an excusetur non petendo filijs intra annum tutorem.*
- 20 *Clericus ob non petitum tutorem pupillo excluditur à successione pupilli.*
- 21 *Mora purgari potest, quando dies & pœna à lege est apposita.*
- 22 *Purgatio moræ non admittitur , quando exsecutio facta est à lege.*
- 23 *Mater vel alia persona non acceptata tutela, etiamsi benè & legaliter administrasset negotia pupilli, privatur successione, ob id quod non petierit tutorem.*
- 24 *Libertus filijs patroni sub pœna deserti officij sive obsequij tutorem petere tenetur.*
- 25 *Protutor abstinere volens à tutela pupilli, certiorare necessarios pupilli debet, ut ei petant tutorem.*
- 26 *Tutor post pubertatem pupillum admone re debet , ut sibi curatores petat; alioqui non est liberatus periculo tutela.*
- 27 *Tutor curare debet , ut pupillo pubere facto administratio transferatur in curatorem , & ut is causas nondum coeptas prosequatur.*
- 28 *Magistratus moniti , ut darent curatorem , si non dederint, tenentur non habenti.*
- 29 *Apud Gallos mater non petendo tutorem intra annum*

- non privatur successione filii, sed mulctatur pecunia pro judicantis arbitrio.
- 30 Cessat privatio successionis in matre, si post pubertatem filius decedat, cui impuberi mater tutorem non petiit.
- 31 Explicatur statutum Ultrajectinum titulo 28. artic. 6.
- 32 Annus ad petendum tutorem an debeat esse finitus, ut sit locus poenae.
- 33 Mater justè impedita excusatur in non petendo tutorem liberis. Declara nu. 34. 35.
- 36 Mater & alii excusantur in non petendo tutorem, si id differant, ut pupillus à credito ib. non possit conveniri.
- 37 Legitimus tutor non privatur successione, si non petierit tutorem.
- 38 Excusatur mater in non petendo tutorem existente testamentario, Declara num. 39.
- 40 Extante legitimo tutore, non est locus dativo, & an eo casu sit locus poenae constitutionis, controversa questio est.
- 41 Mater excusatur in non petendo tutorem, si intra annum ab alio fuit praeventa.
- 42 Pupillus habens pupillarem substitutum, an excludatur mater à successione, si tutorem non petiit intra annum.
- 43 Mater minor annis, non petendo tutorem intra annum, an excusetur.
- 44 Magis communis opinio.
- 45 Mater prodiga excusatur in non petendo tutorem filiis, ut non privetur successione.
- 46 Mater ingrediens monasterium intra annum, & non petens tutorem, an privetur successione.
- 47 Non excluditur à successione pupilli, qui negligentem excludere potuit & tacuit.
- 48 Ius revocandi donationes ex causa ingratitudinis non transmittitur ad heredem.

49 Mater ob non petitum tutorem, licet privetur successione: non tamen legato particulari sibi facto.

50 Mater, non petendo tutorem, non privatur successione fidei commissaria.

51 Idem in substitutione vulgari observatur.

Iam qui petere teneantur videamus: Et quidem mater nisi ipsa velit suscipere liberorum suorum tutelam, intra annum petere debet idoneum tutorem illis, alioquin jus non habet vindicandorum sibi bonorum intestatorum filiorum, l. 2. §. si mater, ff. ad Tertull. §. sed quemadmodum, Inst. eod. tit. Et hanc communem esse regulam tradit Dec. in c. ex parte, nu. 6. de appell. Ioan. Bern. Diaz. de Luco Hispanus, vir moribus & doctrina excellens, reg. 458. Ang. in §. actionum, nu. 44. Instit. de act. Idem in d. §. sed quemadmodum, n. 9. dicit communem Ang. Perus. cons. 118. n. 3. & cons. 166. vers. sup. 2. Marian. cons. 8. n. 13. vers. remanet, lib. 1. Idem cons. 16. n. 1. lib. 2. Corn. cons. 87. nu. 2. lib. 1. Marant. ad rep. l. is potest, n. 179. ff. de acq. hered. Paris. cons. 84. nu. 21. 28. lib. 2. Rub. cons. 81. n. 1. omnium novissime Iac. Phil. Port. commun. reg. & conclus. lib. 5. c. 4.

Quod & ad aviam extensum est, ut si nepotib. non petierit tutorem, indigna judiceretur eorum successione, d. l. 2. & quid, ff. ad Tertull. Ang. d. cons. 118. nu. 2. Marian. d. cons. 16. n. 1. 3. & 4. & Paris. cons. 84. n. 22. lib. 2. nisi mater supersit, quæ eam præcedit in petendo tutorem, & in spe succedendi, ut bene respondit Marian. dicens eam esse magis communem, cons. 16. n. 3. & 4. lib. 2.

Idque in universum post constitutum fuit à Divis Theodosio & Valentiniano, de iis omnibus, qui pupilli legitimam successionem sperarent, vel ab intestato, vel jure substitutionis, l. sciant, C. de legit. hered. Marian. d. cons. 16. num. 2. Marant. in repet. l. is potest. num. 179. latè Port. dict. conclus. 4. ampliat. 2. & novissime Ioach. Mynsingerus, Academiae Friburg. olim Professor ordinarius, cons. 54. nu. 2. cujus ea ratio est, quia lex voluit, quod sicut dedit illis successionis pupillaris

7 rem, d. §. *sed quemadmodum*, quod tamen in matre non procedit, quæ ad hoc tenetur, etiã si statuto sit exclusa successione, Dec. *confi.* 16. Paris. *confi.* 41. nu. 50. libr. 2. Angel. *confi.* 118. Verùm is annus* qui est datus primo in gradu, non excludit, eo superstite, sequētes, ex cōmuni omnium sententia, ut ex Marco Mantua, *confi.* 262. attestatur Port. d. *conclus.* 4. Neque etiam post eum annum, primo excluso, secundus deinde annus currit sequentibus, ut latè probat Tirap. de *retract. convent.* §. 2. glo. 1. & unica, nu. 79. & 82. & communem esse dicunt Bened. Capra *confi.* 67. Corn. *cōf.* 113. lib. 4. & qui hos, & plures alios laudat, Portius *dict. conclus.* 4. Quamvis idem Portius eodem loco quosdã alios non levis etiam auctoritatis citat contrariæ opinionis. Etiam si tales contingant pupillum ex parte personæ exclusæ, ut respondit Corn. *conf.* 34. lib. 4. exceptis matre & avia: nã avia excluditur, quãvis alii non excluderentur, qui matrē sequuntur, ut tradit Port. *dict. conclus.* 4. vers. *sublimita* 1. & seq. ubi multos citat in utrâque partem. Pari modo defuncto priore in gradu, incipit currere annus sequenti, ut ex Mariano, d. *conf.* 16. n. 3. 4. lib. 2. & multis aliis tradit Portius *conclus.* 4. vers. *sublimat* 2. Similiter exclusa matre, exclusus etiam videtur avus, qui eam habet potestate, ex doctrina Bartoli, in l. *quid ergo*, §. *si quis alieno*, ff. de *his qui not. infamia*, quamvis Baldus ibi contrarium sentiat, ut eum allegat Portius, qui tamen in meo libro ne minimam quidem hujus rei facit mentionē, & eum sequitur Bened. Capra *confi.* 14.

9 Non solum autem privatur successione, quæ eis defertur jure communi, sed & ea, quæ obvenit jure statutorio, & hoc quidem optima ratione. Nam quoties lex privat aliquē hæreditate, propter aliquod extrinsecum, procedit, etiam si per statutū alicui hæreditas deferatur, Marian. d. *conf.* 16. num. 2. lib. 2. Paris. *confi.*

consi. 84. num. 26. lib. 2. ubi allegat Capram, consi. 148. & 152. & novissimè Portius, d. conclus. 4. ampliat. 17.

Sed & mater* ac reliqui ascendentes ex eadem causa privatur legitima sua, omni que alio commodo, si credimus Baldo *consi. 140. libr. 1. quem sequitur Andr. Barbat. consi. 67. circa fin. lib. 3. Maranta in repet. d. l. is potest. num. 188. quem Portius non allegat.* 10

Ut autem * tutorem petere tenentur pupillo, eadem ratione & curatorem in casibus, quibus is curator impuberi necessarius est, ut quando tutor legitimus non est idoneus: quamvis verba rescripti deficiant, quia eadem ratio est, *l. 1. ff. qui pet. tut. l. 2. §. quid si curatores, ff. ad Tertull.* Quæ tamen cura, & sollicitudo his non incumbit, quando est adultus, cum ipse sibi, si res ita exigat, petere debet, *l. 1. & l. matres, C. qui petant tut. & ita tradit Maranta in d. repet. l. is potest, nu. 226.* 12

Idem dicendum, * si muliere prægnante, ventri curatorem non petierit. Nam si posthumus nascatur, & post moriatur, in sententiam SC. incidet; nisi mulier peperisset intra 30. dies post mortem mariti *Bart. in l. 1. §. eleganter, ff. de lib. agnosc. quem refert & sequentur Marant. in d. repet. l. is potest. num. 184. Amplius putat Bald: consi. 288. lib. 2. eo casu sufficere, curatorem fuisse petitam intra annum, & si posthumus antè moriatur, excusari matrem, & alios à pœna SCti.* 13

Sed &, inquit Ulpianus, *l. 2. §. si mater 2. vers. quid si curatores furioso tutorem vel curatorem non petierint, magis est ut incidant.*

Tantundem* dicendum erit, etsi petiit, nominavit, & dari curavit, non tamen compulit eos se miscere tutelæ, & eam legitimè administrare: nam plenum officium in matre desideramus, & hæc omnia ei curanda sunt, ne in hæreditate ei obstant, inquit Ulpian. *in l. 2. §. quid ergo, vers. quid si non compulit, ff. ad SC. Tertull. & ita respondit Bald. consi. 489. proponitur, lib. 5. & Marianus d. consi. 16. nu. 28. usque 34. ubi dicit * eam esse com-* 14

munem, sequitur Marant. in d. repet. l. is potest, num. 180, & 187. & Ang. in d. §. actionum, nu. 33. vers. quaro quando, de actionibus. Quam tamen * communem putant procedere omnes in matre & avia, quoad tutorem ab eis petitum tantum, non verò quoad testamentarium, vel legitimum, ut scribit idem Marian. d. cons. 16. num. 28. & Ang. in d. §. sed quemadmodum, num. 7. qui tamen dicit se contrarium consuluisse.

Expellitur quoque mater legitima liberorum hæreditate, * quasi indigna existens hæreditatem eorum accipere, si petierit quidem liberis tutorem, sed inidoneum, puta talem, qui pravitatis gratia dimitti poterat, auctore Modestino, in l. 2. §. sunt autem, cum l. seq. ff. qui pet. tut. Angel. in d. §. sed quemadmodum, num. 8. Marant. in repet. l. is potest, num. 168. Rubeus consil. 66. & novissimè Portius d. conclus. 2. ampl. 8. & 15. Quod tamen intellige, si probetur, eam perfunctoriè non præmissa ulla diligentia, & quasi studiosè malos petiisse, quod in dubio non est præsumendum, ut rectè tradit Ang. in d. §. sed quemadmodum, per d. l. 2. §. sunt autem, ibi: studiosè malos petierit, Port. d. ampl. 8 & 15.

Idem tractatus erit, * si in locum reiecti, remoti, excusati, vel etiam defuncti (quamvis verba SC. deficiant) alium continuò dari non petierit, dict. l. 2. §. sunt autem, quia inquit Ulp. in l. 2. §. quid ergo, vers. quid si decesserint, ff. ad Tertull. sententia constitutionis locum habet.

Cum autem hujus tutoris petitio fundata sit in stimulo naturalis pietatis, & mater naturalis vocetur quoque ex lege ad hæreditatem filii defuncti, non ab simili ratione Zeno Imper. in l. matres, C. qui pet. tutor. hanc necessitatem petendorum tutorum huic imposuit atque matri justæ & legitimæ, dicens non ferendum esse * in ea juris ignorantiam, cum id ignorari pietas materna, & rationabilis animi ratio, quæ eam cogit sollicitam esse pro salute liberorū, non patiatur. Plotus de in litem jurando, §. 5. nu. 27. quam nec excusat ætas 70. annorum,

annorum, si credimus Baldo, in *l. matres, C. ad Tertull.* & Portio, *ampl. 3.* licet aliàs senectus dicatur domus oblivionis, ut latè Gomeſius in *c. 1. num. 97. de conſtit. in 6.* & ea, quæ per oblivionem fiant, venia digna videantur.

Neque etiam * ruſticitas, quando potuit conſulere 91 peritiores, vel etiam quando non potuit conſulere, niſi ipſa bene adminiſtraverit, Port. *d. conſul. 4. ampl. 10. in fin. & 12.*

Nec diſtinguitur, * an ſucceſſurus pupillo ſit laicus, 20 vel clericus, vel lapſo anno monaſterium ingreditur: quia leges æquè ligant clericos atque laicos, & ita in terminis tradit Felinus in *capit. Eccleſia Sanctæ Mariæ, nu. 67. de conſtitut.* Baldus in *cap. ex parte, verſ. ſed quid ſi mater,* & ibi Præpoſitus, *de appella.* & noviffimè Port. *ampl. 6. & 7.*

Et licet regulariter, * quando dies & pœna à lege 21 apponitur, mora purgari poſſit, ut notant Bart. & alii, in *l. ſi Inſulam, ff. de verborum obligat.* hæc tamen mora purgari non poterit, per *l. 2, §. conſeſtim, ad Tertull.* quia jam * exſecutio facta eſt à lege, quo caſu purgatio mo- 22 re nō admittitur, ut tradunt omnes in *d. l. ſi Inſulam,* & ita in terminis deciderit ibi Alexand. *fol. 11. num. 35.* Angelus in *d. §. ſed quomodo, num. 6.* Salic. in *l. ſciant, C. de legit. hered.* & noviffimè Port. *ampliat. 9.* Sunt tamen, qui putant purgationem admitti debere re integra, puta non dato alio tutore, quos laudat Port. *d. loco,* quod non adderem, niſi data juſta cauſa.

Plus arbitror, quod licet tutela ſit adinventata, ut pupillis (qui per ætatem ſe defendere nequeunt) eſſet conſultius, adeoque videretur matrem excuſari debere à pœna non petiti tutoris, quando vel mater, vel alius tutelā benè & legaliter adminiſtraſſet, noſtri tamen juris auctores etiam eo caſu * voluerunt, matrem 23 vel aliū per æquè privari debere, quia per talē adminiſtrationem non eſt pupillo ſatis conſultum; ideoq;

putant matrem excusari, si administrationem suscepit
cū decreto Judicis, licet alia solemnia omissa fuerint,
Salicet. in d. l. sciant, vers. quaro mater, Abbas consi. 90.
lib. 2. Marant. in d. repet. l. potest, nu. 197. Paris. consi. 86.
num. 19, lib. 1. idem consi. 84. num. 7. lib. 2. & novissimè
Port. ampl. 10. dicens, hoc casu etiam excusari mulie-
rem rusticam, quæ peritiores consulere non potuit, ut
etiam supra diximus: neque etiam hoc casu puniri
matrem vel alium, quando alius, puta testamento
datus tutor, tutelam administravit, licet minus so-
lemniter, ut respondit Abbas d. consi. 90. & Port. d. am-
plia. 10, ubi allegat Ang. consi. 107. sed corruptè.

Non solum autem mater, avia & alii quicumq; pu-
pilli successionem sperantes, ipsis tutore carentibus,
24 tutorem petere tenentur, * sed etiam libertus filiis pa-
troni, sub pœna deserti officii sive obsequii, l. §. liber-
ti, ff. qui pet. tut. l. 2. C. eodem, l. sancimus, §. personas, C. de
administrat. tut. Maximè quando constat, eos non pe-
tiisse per nimiam negligentiam, vel malitiam, quo ca-
su ex his causis accusati apud Præsidentem puniuntur, ut
emendentur, d. l. 2, §. liberti, & ibi glossa optima, d. l. 2,
verbo, subeas, C. eodem.

Quin etiam is, qui se pro tutore gessit compulsus
25 fortè, si post, comperto errore, vult abstinere, * tene-
tur certiorare necessarios pupilli, ut ei tutorem pe-
tant, l. 1. §. sed si cognito, ff. de eo qui pro tut.

Idem dicendum in eo, qui per errorem inutiliter
testamento datus, comperto errore, vult abstinere,
quia alium tutorem à Præatore constitui petere debet,
ne fortè si rem cœptam deseruerit, fraudis vel culpæ
causa condemnetur, l. tutores, §. qui se negotiis, ff. de ad-
ministr. tut.

26 Debet & tutor * pupillum suum puberem factum
admonere, ut sibi curatores petat: qui sacris constitu-
tionib. hoc facere jubetur is, qui tutelam administra-
vit, quasi connexum hoc sit tutelæ officio, l. ita autem,
§. si

§. si tutor, ff. de administ. tut. l. admone, C. qui pet. tut. qui si admonitus petere differat, ad hoc per Prætorem cogi potest, ut cum eo agi possit, l. 3. §. pupillus, ff. de tutel. maximè, instante tutore, d. l. admone, alioqui idem tutor nō est liberatus periculo tutelæ, sed curare debet, ut in curatorē * administratio transferatur, & is cau- 27
 sas nondū cœptas sive inchoatas prosequatur, ut tradit Dec. in cap. ex parte 2, in 3. notab. de appellat. Boer. in consuet. tit. 1. §. 8. & novissimè Mol. in tract. usurarum, q. 39. n. 298. ex eo singulariter tradens, tutorē, finita tutela pubertate pupilli sui, si usuras evitari velit, & morā irregularē, non solūm admonere, sed etiam curare debere, cōvocatis pupilli proximioribus, ut ei curator detur cum effectu, eisdemque non solum debere offerre se paratum esse rationes reddere, & reliqua solvere, sed etiam denuntiationibus frequenter interpositis, puberem ad Iudicium provocare, eoque existente contumace & tempus extrahente, debere apud acta in iudicio protestari, per se non stare, quo minus tutelam restituat, eumque tum demum ea solemni, seria & judiciali protestatione, oblatione & interpellatione facta, securum esse ab usuris, per text. in l. fin. C. de usur. pupil. quam dicit ita planè & simpliciter debere intelligi, quamvis eam Accursius aliter interprete-
 tur, scilicet solemni consignatione opus esse. Quin & 28
 Magistratus * moniti ut darent, si non dederint, tenentur nō habenti, l. 1. §. magistratib. ff. de magistrat. conven. & ita respondit novissimè Myn. conf. 54. n. 3. quæ tamen apud nos cessant: quia non facimus differentiā inter tutelam, vel curam, sed durat tutela semel suscepta in masculo, usque ad annum 18. in fœmina verò usque ad 20. neuter tamen poterit bona alienare, aut immobilia vendere ante annum 20. nisi interveniente consensu tutorum vel proximorum, ut nos latius infrà suo loco dicemus.

Hæc etiam, quæ diximus, locum non habent apud

Gallos, apud quos hujus segnitiei nomine mater tantum mulctatur pecunia * pro judicantis arbitrio, si
 29 credimus Masnerio in *sua practica. tit. de tutel. numer. decimoquinto*, & Joannes Imbert. in *suo Enchiridio, verbo, tutela*.

Neque etiam in locis, ubi ista dispositio rigorosa & pœnalis nunquam fuit observata, siue practicata: minime enim mutanda sunt, quæ diu certam interpretationem habuerunt, *vulg. l. minime, ff. de legib.* & ita in terminis nostris respondit *Mar. conf. 34. lib. 2.* In quo tamen ego secus arbitror, nisi probaretur nō usus implicans contrarium usum; neque enim per simplicem non usum lex tolli poterit, ut notat *Alex. conf. 132. n. 4. lib. 1.* & novissime *Molin. in consuetud. 9. 1. glo. 4. nu. 12.* Hoc amplius idem *Alexan. d. conf. 132. nu. 4.* exigit, ut talis non usus sit in judicio contradictorio obtentus, & eam suam opinionem frequentius receptam esse existimat, quod nos alio loco commodius excutiemus.

Cessat quoq; hujus pœnæ metus & periculum (lo-
 30 quor jam in terminis juris cōmunis) * pubertate filii: puta si post pubertatē decedat filius, cui impuberi mater tutorem non petiit, ut Imper. Constantin. Aug. Catul. Proconsuli Africæ rescripsit in *l. matres, Cod. ad SC. Tertul. Theodos. & Valent. in l. sciant, ibi, si impubes moriatur, Cod. de legit. hered.* id quod ea ratione factum interpretantur Bald. & Salic. quod non debeat quis puniri in alio tēpore, quàm quo deliquit, & quia mora, ætate contracta superveniente, damnosa ætate purgatur, per *l. Titia 2. §. usuris ff. de legat. 2.* & præcipuè, quia post pubertatem filius potuit testari, & non testando, tacitè videtur relinquere matri suæ. *l. si quis, & l. conficiuntur, ff. de jure codic.* siue is pubes sit jure cōmuni siue ex statuto, fortè minori tempore, *Port. ampliar. 5.* Sic è diverso, * quando ex statuto durat tutela usq; ad an. 18. ut si in hac nostra civit. *Ultrajectensi*, si
 31 pupil-

pupillus decedat ante eum annum, eo casu pœna locum habebit, ut in terminis tradit Anch. in c. canonum statuta, charta antepen. de constit. & post eum Io. Crot. in rep. l. omnes populi, n. 196. ff. de iustit. & iur. quia, inquit, statuta recipiunt interpretationem passivam à jure communi, & ideo videtur facta extensio pubertatis cum omnibus suis qualitatibus, ubi adducit plura similia, latissime in simili Tiraq. de retract. lig. 9. gl. 2. num. 55, & ante eum Gomes, in c. 1. nu. 216. de constit. in 6. & novissime in terminis nostris idem tenet contra Bald. in d. l. matres, Robertus Marant. in repet. l. is potest, num. 192. de acqui. hered.

Non excludetur etiam à filii luctuosa successione mater, quando is decessit intra annum à die mortis patris, adeoque * annus ad tutorem petendum datus 32 nondum præterit, ut respondit ex communi resolutione Alexand. cons. 185. nu. 10 11. lib. 6. & sequitur Marant. in rep. l. is potest, num. 189. & novissime Port. dict. conclus. 4. ampliatur. 14. & fall. 4. ubi plures alios citat, dicens tamen hanc esse æquiores & humaniores, quamvis non ignorem contrarium à multis teneri, & in puncto juris fortè veriores esse, quos idem Port. d. loco laudat. Quam communem tamen ita temperabis, nisi Iudex tempus anni restrinxerit, vel aliud à statuto sit præfixum: quo casu si filius moritur intra annum, tamen post tempus, vel à Iudice, vel etiam statuto præfixum, mater haud dubiè exclusa manebit, ut tradit Nicolaus de Ubaldis in tractatu, de successione ab intestato, parte secunda, limit. 3. Carolus Ruinus consil. 8. lib. 3. quo refert Portius dict. loco. Vel etiam, nisi mater citata fuit intra annum, ut filio periclitante, tutorem peteret, nec tamen fecerit, & ille inter moras anni decesserit, ut tradit Marant. & Port. loco prædicto. Vel denique quando expectavit usque ad finem anni, & ita se arctavit, quod non potuisset peti & decerni tutela, Marant. & Port. ubi supra.

Pari ratione excusata erit mater, si justam & probabilem causam adducat, & ita probet, quod per se non
 33 steterit, quo minus filio * curarit provideri de tutore :
 puta, quia fuit absens, ignorans, infirmitate, vel aliàs legiti-
 mè impedita. Et ita ignorantem matrem & alium
 excusant illi, quos citat Port. fall. 5. Marant. absentem,
 ignorantem, infirmam, 198. Idem bannitum, num. 200.
 Idem, quando misit procuratorem, qui in itinere obiit,
 nu. 190. Port. de peste & turbatione civitatis, fall. 8. Gra-
 tus de infirmitate sua vel suorum, cons. 83. num. 10. 11. 12. 13.
 lib. 2. Rubeus cons. 81. & est optimus text. in l. cum à ma-
 34 tribus, C. qui pet. tut. Quod tamen * intelliges, si modò
 vel alius, qui tutorem petere debuisset, probet quod
 id fecisset, si impedimentum non fuisset, textus est vul-
 garis, & ibi notat Bart. in l. qui commeatus, ff. de re milit.
 Idem in d. l. 2. §. Quod diximus, ff. si quis caut. & ibidem
 Iason, Felin. in cap. ex transmissa, in princ. ff. de præscript.
 Dec. consil. 454. num. 6. Ruin. consi. 15. lib. 4. & novissimè
 Boër. decis. 40. num. 4. & 5. dicit communem Legista-
 rum & Canonistarum, contra Castrensem & Fulgo-
 35 rium, per eum allegatos. Intellige secundò, * quando
 tale fuit impedimentum, quod impeditus non potuis-
 set remove, aliàs secus esset, per text. in l. fin. §. illud, C.
 de temp. appell. Nec enim dicitur quis impeditus, qui de
 facili potest remove impedimentum, ut notat Bald.
 in l. quibus diebus, per illum text. ff. de condit. & demonst.
 ubi post Iacob, de Aret. dicit, quod si impeditus non cu-
 ret, ut removeatur, dicitur volens illud pati, & ideo non
 excusatur, sequitur Dec. in l. 1. ff. de offic. ejus, cui manda-
 ta est jurisd. Alex. consi. 72. nu. 13. 14. 17. lib. 3. maximè in
 casibus, quibus jus aliquem arctat, ut summam ope niti
 debeat, Decius cons. 677. num. 1. 2. & 3. Alex. d. cons. 72.
 nu. 7. prout est præsens materia, in qua juris nostri au-
 ctiores nunc sedulum tutoris petendi officium (ut in l.
 cum à matribus, C. qui pet. tut.) & alio loco plenum offi-
 cium desiderant, ut l. 2. §. quid ergo, in fin. ff. ad SCum

Tertull. & omnes arctant ad petendum tutorem confestim à die mortis patris pupilli, saltem intra primi anni spacium, sub pœna privationis spei successionis pupillaris.

Non imputetur etiam matri, vel aliis, si suo pupillo consuluerint, ut tenentur, in non petendo tutorem, veluti si id faciant, ut ad tempus aliquod retundat, differatque vim ingruentium creditorum, qui adversus indefensum pupillum non possunt agere. Et hoc est * quod 36 *Ulpianus* dicit, in l. 2. §. *ergo*, ff. ad SC. *Tertull.* Ergo, etiamsi mater non petiit tutorem filio, qui solvendo non erit, puto ignoscendum: consuluit enim ei, ut minus inquietetur, quasi indefensus. Eodem spectat, quod in eadem l. 2. §. *tractari*, ab eodem *Ulpiano* bellè tractatur: Si amplum pupillo legatum sub conditione sit relictum, si tutores non habuerit, & propterea ei mater non petiit: ne conditione deficeretur, cessare constitutionem & pœnam: si damnum minus sit cumulo legati. Et ita tenent in terminis nostris *Bald.* & *Salic.* in d. l. *matres*, cum aliis citatis per *Portium*, limit. 7. *Marant.* in d. *repet.* l. *is potest*, nu. 195. & 199. contra *Anchor.conf.* 40. qui solus contrarium tenet, & adversus cæteros omnes non potest contendere.

Sed & cessat constitutio, quando is, qui petere debet, * est legitimus tutor, qui non tenetur alium pete- 37 re, nec privatur successionem, si non administravit, ut respondit *Angel.conf.* 37. quia, cum ipse tutor esse ex lege, quæ cum tutorem fecerat, nec ille intra tempora constituta excusaverat, non potuit petere alium ordinari, inquit *Angel.* per l. *si tutor*, §. 1. ff. de tutel. & rat. distrah. l. *si impuberi*, ff. de tut. & curat. datis ab his. Et licet ipse non administraverit, non ob id privatur successionem, sed cessans suo periculo cessat, cum per eum stet, quæ pœna sufficere debet, qui & cogi potest officio Iudicis extra ordinem, ut gerat, ut tradit *Corsetus*, singulari, incip. tutor, per l. 1. & ibi gloss. verbo, extra ordinem, ff. de administrat. tut. Scio tamen alios esse in contraria

traria opinione, quos laudat Portius, *fallat*. 9. quorum sententia non est sine ratione.

- 38 Non erit etiam, quod imputetur matri, quando extat Testamentarius, * quia eo casu non est locus dativo, nisi ille datus fuerit in testamento minus legitimè, ita ut indigeat confirmatione, quam petere debet, Marian. d. conf. 16. num. 6. usque 14. Dicit communem Ang. conf. 166. vers. 1. & novissimè Marant. in d. l. is potest, nu. 182. & 201. vers. 16. Port. fall. 13. vers. contrarium. Si tamen is testamento datus se exculavit, vel remotus
- 39 est, vel denique ab hac luce migravit, statim * curare debet, alium in ejus locum dari, ut supra diximus, amplia 10. & tradit Marant. loco præallegato, nu. 182.

- 40 Id in omnino * dicendum erit, extante legitimo, ita ut pariter locus non sit dativo, ut tradit Alexand. conf. 185. num. 12. libr. 6. & communem esse dicit Marian. d. conf. 16. num. 6. usque 14. sequitur Plotus, de in litem jurando, §. 5. num. 27. vers. sed mater, & Port. fall. 13. quamvis non me lateat, contrarium tenere Bart. Bald. & Alberic. in l. matres, C. ad SC. Tertull. contra glossam communiter approbatam ibidem, Guid. Papæ, consil. 279. Quæ communis maximè procedit, quando legitimus præcedit matrem in tutela, Port. d. fall. 13. Marian. d. conf. 16. num. 16. 19. 20. 21. 22. & Marant. num. 133. & seq. Et est talis, qui potest invitus compelli ad tutelam, Port. & Marian. ubi supra. Etiam si mater non curavit, ut legitimè administraret, tamen tutelam gessit, licet sine solemnitate, quam opinionem veriore esse dicit Angelus in §. sed quemadmodum, num. 70. Instit. ad SC. Tertull. & communem esse fatetur Marian. dict. conf. 16. num. 14. & 15. 28. usque 34. ubi solvit contraria adducta, num. 17. & 18. & Angel. d. num. 7. quos sequitur Marant. nu. 180. Multo magis quando servatis servandis administravit, licet malè & inutiliter, neque enim matri necessitas imposita fuit eos suspectos faciendi, l. 2. §. Quid ergo, ff. ad SC. Tertull. l. fin. personis, & ibi

& ibi notat. *Cod. de administrat. tut.* & ita facti contingentia respondit Raph. *cons. 52. nu. 4.*

Non prohibetur quoque mater * jus suum vindicare, etiamsi tutorem filio impuberi non petierit intra annum, quando ea intra eundem annum ab alio fuit prævenga in petendo tutorem, quo casu excusatur, ex quo non fuit in mora, ut est gloss. in *d. l. matres*, quam sequitur Angel. *cons. 166. in fin.* Marant. in *d. l. is potest*, num. 196. per *l. sororem*, & ibi est optima glossa, *C. de his quibus ut indign.*

Eodemque serè argumento scribit Bald. in *Authen. eisdem*, colum. 3. in princip. de *secundis nuptiis*, matrem excusari, si pupillo petenti & consentienti cnratorem petierit, cui tamen tutorem petere debuisset, & ita eum refert & sequitur Marant. in *repet. dict. l. is potest*. num. 190.

Cum autem hæc necessitas tutorem petendi imposita sit matri, partim ob spem successionis, & præcipue quoque ob respectum pietatis maternæ, & rationis naturalis animi, quæ eam cogit maximè sollicitam esse pro salute liberorum, *l. cum pater, §. mundo, ff. de legat. secundo*, *l. propter insidias*, *C. qui accusare non possunt*, *l. si mater*, *C. de inofficio testamento*, dubitare quis posset de dicto, Baldi, *cons. 317. libro quinto*, & *cons. 140. lib. 1.* dicentis, * matrem non incidere in hanc constitutionem, quando pupillus haberet substitutum pupillarem, ad quem dicit id onus spectare, ob spem sive per consequentias successiones, Angelus *cons. 118.* quem sequitur Marant. num. 201. & novissimè Port. *fallat. 10.*

Quare sunt tamen qui existimant, matrem hoc casu quoque incidere, ut Angel. *d. cons. 118.* Qui putat hoc non procedere in avia, quod ea uno gradu remotior sit, & lege cautum non inveniatur, eam necessitudine pietatis adstringi ad petendum tutorem, atque mater tenetur, & licet dulciora nomina quam filiorum & nepotum appellare non possumus, *l. liberorum, ff. de verb. signi-*

signific. tamen non tanta dulcedo versatur in nepotibus, atque in filiis nobis appropinquantibus, dicit Angelus.

Non denegabitur quoque matri successio filii, si eæ ætatis lubrico lapsa, ei tutorem non petiit, cum hoc in
 43 majoribus*matribus tantum obtineat, ex rescripto Divorum Dioclet. & Maxim. in l. 2. C. si adversus delect. & ita tenet Fulgos. *cons.* 52. Dec. in cap. ex parte, in fin. de appellat. communem dicit, & eum sequitur Maranta, in d. l. is potest, num. 191. Quo loco Fulgos. dicit, id quoque obtinere in omni alio, qui debet petere tutorem, siue masculo, siue fœmina, quem sequitur Speculator Gallus, maximus practicus, tit. de integ. restit. §. 1. vers. sed & si mater, licet Salic. contrariũ sentiat in d. l. sciant, in prin. existimans. eos non quidem ipso jure excusari, sed iis per restitutionem in integrum succurri posse: Neque ad rem pertinet, si post efficiatur major, sed sufficit minorem fuisse tempore mortis patris pupilli, ex magis communi omnium traditione, Marian. *cons.* 8. num. 14. 15. & 16. l. 1. Marant. n. 191. & Portius, qui
 44 plures alios laudat, & dicit esse magis communem, fall. 6. allegans Angelum & Castrensem,* qui existimavit hanc opinionem non procedere, nisi quando totus annus esset præteritus ante maiorem ætatem. Quare cõmuniter traditum est, eam quoque excusari, si post major facta adhuc non petierit tutorem intra annum, ut novissimè respondit Hieron. Gratus *consil.* 83. num. 7. lib. 2. ubi solvit contraria num. seq. post Port. d. fall. 6. Si tamen ex forma statuti quis major fiat ante annos juris, puta octodecim, & eo casu quis post completum annum decimumoctavum tutorem non petierit intra annum, is in constitutionem incidet, ut tradit Dec. in c. ex parte, circa fi. de appellat. & Marant. in d. repet. l. is potest. nu. 191.

45 Idem multo magis * constitutum in matre prodiga, quæ etsi non petat filio impuberi tutorem, tamen
 excu-

excusatur, ut omnis prodigus à delictis consistentibus in omittendo, *l. Falcinius, §. adeo, ff. ex quib. causis in poffes. tatur*, ita tenent in terminis Alex. & Angelus in *d. l. is cui bonis, ff. de verb. obligat.* quos refert & sequitur Marant. in *d. l. is potest, nu. 200.* & novissimè Port. *fall. 14.*

Scribit quoque Bald. in *c. ex parte, nu. 9. de appellat.* quid si mater * intra annum à die mortis mariti monasterium ingrediatur, illud non privari successione; quia monasterium non tenetur petere tutorem, de qua Baldi traditione non parum dubito, sed quia in regionibus monasteria non succedunt, non discutio, sed in aliud tempus reservo.

Cessabit & hujus constitutionis pœna, * si is, qui negligentem excludere potuisset, tacuit: quia eo defuncto, ejus hæres illum excludere minimè poterit, ut in facti contingentia respondit Anchor. *cons. 440. num. 3.* quemadmodum nec jus revocandi donationes ex causa ingratitudinis ad hæredē * transmittitur, *l. his solis, & l. final. C. de revoc. donat.* Mol. *latè in consuetud. §. 30. nu. 38.* & post eum Hippol. Riminal. in *§. 1. num. 550. Instit. de Donat.* dicens, eam esse communem.

Non prohibetur * etiam mater ob non petitum tutorem legata petere particularia sibi relieta, quamvis à filii successione arceatur, ut tradunt gloss. in *d. l. sci- ant*, & ibi Bald. in *1. quest. Corn. Castrens. & Salicet. in l. omnem, C. ad Tertull.* quos & alios refert Port. *fall. 1.* quod Salicetus putat tum demum obtinere, quando est quæstio de legatis de bonis patris, non si de bonis impuberis, cujus opinio non caret sua ratione.

Nō absimili * ratione nec repellitur mater hoc nomine à jure substitutionis fideicommissariæ, ne universalis quidē, *l. ult. §. si vero maritus, ff. qui pet. tut.* quia tū non pupillo, sed potius ipsi testatori patri succeditur, *l. coheredi, §. cum filiis, ff. de vulg. & pupill.* & ita tenet Marant. in *d. l. is potest, num. 181.* Port. *fall. 2.* ubi plures alios adducit, idē tenentes, & inter alios Bald. in *d. l. omnē,*

qui dicit hoc procedere, quando relictum est in primis tabulis, secus si in secundis, quæ quales sint, optinè explicat Barnabas Brissonus, *lib. 3. antiq. select. c. 12.*

- 5 Ex quo sequitur idem omnino dicendum esse in vulgari substitutione, quia per eam similiter succeditur testatori non pupillo, ut rectè scribit Anchor. *d. consil. 440.* Angel. *in d. l. sciant*, & novissimè Paris. *consil. 41. lib. 1.* quem sequitur Port. *fall. 2.*

CAP. XIX.

Qui olim Tutores dederint & hodie dant.

SUMMARIA.

- 1 *Attiliani Tutores.*
- 2 *Lex Attilia quo tempore lata fuerit, & nu. 4.*
- 2 *Attiliorum familia apud Romanos ingentium virorum ferax.*
- 5 *Prætores urbani auctoritas & potestas.*
- 6 *Prætores Roma complures fuisse, & quo tempore creati.*
- 7 *Lex Iulia & Titia.*
- 8 *Lex Claudia.*
- 9 *Extra ordinem tutores dare.*
- 10 *Consulis officium in dando tutore.*
- 11 *Prætor tutelaris à M. Antonino Philosopho institutus.*
- 12 *Cautio rem pupilli salvam fore à quibus inventa.*
- 13 *Præfecti urbis jurisdictio quàm latè protendebatur.*
- 15 *Tutoris datio mandari nequit, nu. 14.*
- 16 *Magne facultates impuberis quæ dicebantur.*
- 17 *Magistratus collegam tutorem dare potest.*
- 18 *Decuriones quomodo tutores dare potuerint.*
- 19 *Proconsul an in procusularibus Provinciis tutorem dare potuit.*
- 20 *Proconsulis dignitas apud Romanos maxima.*
- 21 *Iuridici in quorum locum surrogati.*
- 22 *Legati proconsulum potestas, & an tutores dare potuerint.*
- 23 *Præfectus Augustalis.*

- 24 *Augustalis jus dandi tutorem habuit ad exemplum pro-*
consulis.
- 25 *Ex constitutione Iustiniani defensoribus civitatum una*
cum ejusdem civitatis religiosissimo antistite jus cre-
andi tutores datum, & quando.
- 26 *Defensores civitatum qui fuere.*
- 27 *Defensores locorum.*
- 28 *Loci Iudices.*
- 29 *Patres civitatum.*
- 30 *Intellectus §. nos autem, Institution. de Attiliano*
Tutor.
- 31 *Publicæ personæ quæ dicebantur.*
- 32 *Tabularij qui.*
- 33 *Officium tabulariorum in rebus privatorum cujusmodi*
fuerit.
- 34 *Tabularij olim servi publici.*
- 35 *Servus civitatis.*
- 36 *Servus communis civitatis.*
- 37 *Arcadii & Honorii generali lege prohibitum. ne servi in*
posterum tabulario præficerentur.

SEquitur ut tractemus, qui olim tutores dederint, quam rem explicaturi, ab initiis urbis eam repetendam existimavi. Primum igitur se offert lex Attilia, quæ jubebat mulieribus pupillisve non habentibus tutores dari à Præatore & majore parte Tribunorum plebis, quos Attilianos * tutores appellabant, ut habet Ulpian. in fragmentis tit. ii. & Iustinian. Inst. de Attiliano tutore, in prin. Livius l. 39. ubi de Hispala libertina loquitur. A quo autem quove tempore lata fuerit, mihi nō constat, licet doctissimus Franc. Bald. Inst. de Attil. tut. existimaverit * eam fuisse latā an. urbis 443. 2 à L. Attilio Tribuno plebis, cum C. Mario suo collega, Cōsulibus M. Valerio, & P. Decio, qui nullam adfert auctoritatē, nec probat etiā conjecturaliter. Scio enim apud Romanos fuisse Attiliorum familiā, quāquā plebeiā, tamen ingentium * virorum feracem, in 3

- qua principem locum videtur habuisse M. Attilius Regulus & post eum Sext. Attilius, A. Attilius, C. Attilius atque L. Attilius, sive, ut est apud Pomponium P. qui Sapiens primum à populo Romano appellatus est, quod prudens esse in jure civili videretur, quem tamen Cicero Acilium nominat in *Lelio*. Ut ut tamen sit, ex Livio temporum ratio suadet, * eam latâ fuisse ante annum Urbis conditæ 668. Vertranius Maurus *de jure liberorum, lib. 1. c. 31.* Ex qua * lege Prætor urbanus (cujus Romæ summa fuit auctoritas & tantâ potestas, ut solus jura condere & abrogare posset) cum majore parte Tribunorum plebis, hoc est, sex tribunis tutores dabant. L. enim Minutio, & M. Horatio Pulvillo consulibus, decem creati sunt, anno Urbis 296. ut tradit Alex. Neapolitanus, * *Genialt dier. lib. 5. cap. 6. & lib. 6. cap. 24.* ac novissimè Iac. Cuiac. *Instit. de Attiliano tut.* Sed * quia lex Attilia tantum Romæ locum habebat, lege Julia Titia prospectum est, ut in Provinciis quoque similiter à Præsidibus earum tutores darentur, Ulpianus *d. tit. 11. & Imperator Instit. de Attiliano tutore.*
- 8 Secutis deinde temporibus D. Claudius, quia in supradictis legibus neque de cautione à tutoribus exigenda, *Rem pupilli salvam fore*, cavebatur, neq; de compellendis tutoribus ad tutelæ administrationem constitutum erat, has leges sustulit, inmanente tamen eadem conditione dandi & ratione, ac sanxit, ut pupillis tutores à consulibus darentur extra ordinem ex inquisitione, §. *sed ex his, Instit. de Attil. tut.* ut est testis Tranquillus, * *in vita ejusdem Claudii cap. 23.* id est, non servato ordine agnatorum proximorum, Rævardus, *Variarum 1. Cap. 10.* Cujus etiam consularis potestatis meminit Modest. *in l. ff. de confirm. tut.* Inquirebant enim
- 10 Consules, an hi, * qui tutores erant dandi, locupletes essent, ac honestam frugemque vitam ducerent, ad denique alienis bonis administrandis sufficerent, idque longo tempore, antequam proprius Prætor tutelar
- à M.

à M. Antonino Philosopho * institutus esset, Spartia. 11
nus in vita ejusdem Antonini.

Post hos autem & Prætores, ex constitutionibus
Principum, tutores dare cœperunt, intellige tutelares,
cujusmodi primus ex Senatorio ordine creavit M. An-
toninus Philosophus, & Imperator Alexan. Neapoli-
tanus *Genialium dierum*, 2. cap. 15. Rævardus *Variorum*
1. cap. 16. Balduinus *Instit. de Attiliano tut. verb. Prætores*.
Idem in Catechesi juris civilis, cap. 2. quem vix alia, quàm
Divi Marci appellatione à reliquis Antoninis discerni
invenies apud juris nostri auctores, qui Prætores inve-
nerunt dictam cautionem, rem pupilli salvam fore, ut
patet ex l. 1. ff. de Prætoris stipulat. Sanè Cicero narrat,* 12
Verrem dicere solitum esse, pupillos & pupillas cer-
tissimam esse prædam Prætoribus: fecit fortasse ta-
lium, non tam Prætorum, quam prædonum improbi-
tas, ut adempta sit urbanis Prætoribus datio tutoris.

Post Prætores verò in urbe quidem Roma, aut Præ-
fectus Urbis, aut Prætor secundum suam jurisdictionem
tutores dederunt, §. sed hoc jure, *Instit. de Attil. tut. l. Ti-
tius*, §. Rome, ff. de excusat. tut. quæ verba secundum su-
am jurisdictionem ita accipienda sunt, ut hi dare pos-
sint pro modo suæ jurisdictionis, sive intra locum, sive
territorium, in quo potest jus dicere, cujusque limites
non potest transilire. Latior siquidem * fuit Præfecti, 13
quàm Prætoris jurisdictio, quæ protendebatur ad cen-
tesimum ab Urbe lapidem, l. 1. §. quicquid igitur, ff. de
officio Præfecti Urbis, notat Alciat. in l. mille passus, ff. de
verb. significat. Adque ideo etiam Illustribus personis,
nec Præfectus solus, nec solus Prætor Tutelaris, sed hi
conjunctim adhibitis decem Senatoriis viris, tutores
dari rescriptum est à Valentiniano, Theodosio & Ar-
cadio, l. 1. C. de tut. vel curat. illustrium personarum. Quod
tamen postea Imperator Justinianus soli Præfecto cum
Senatu dedit, l. cum furiosus, §. sin autem testamentum,
C. de cur. furiosi. In Provinciis verò Præsides earum ex

inquisitione, *d. §. sed hoc jure, l. 1. l. pupillo, ff. de tut. & curat. datis ab his*, ut omnes quoque alii magistratus, ut
 14 tradit* Modest. *in l. scire, §. cum reliquis, ff. de tut. & curat. datis ab his*, ut scilicet mores creandorum investigent, & semper hoc observent, ne eos creent, qui se ipsos volunt ingerere, ut creentur, quique pecuniam dant, cum & eos pœnæ obnoxios esse, lege promulgatum sit. Dederunt & in Provinciis Magistratus, quia suo tempore Prætor Tutelaris ex suo ordine creabatur, Nov. 13. jussu tñ Præsidi hoc est præceptū, ut Paulus dicit *in l. Lucius, §. cum testamento, ff. de admin. tut.* neq; enim mandari potest tutoris datio, quæ nec imperii est, nec jurisdictionis, *l. muto, §. tutoris, ff. de tutel.*
 15 *lis*, sed meræ nudæque potestatis,* quæ à lege datur, nec cuiquam aliter competit, quàm ei, cui lex permittit. Et hoc est, quod Ulpianus *in l. nec mandante, ff. de tut. & curat. dat. ab his*, inquit, *Nec mandante Præside, alius tutorem dare poterit.* Quare hic adjicit magistratum dare posse ex præcepto Præsidis, non quidem generaliter, sed unum fortè, vel alterum, quando necessitas desiderat, & res est levior, quia non amplæ, nec magnæ sint facultates impuberis,* non excedentes 50.
 16 aureos, *l. nonnulli, ff. de accusat.* Cuiac. Nov. 15. quod tamen ante Justiniani tēpora indifferenter omnib. Magistratibus Municipalibus loci, unde pupillus per cōditionē patris originem ducebat, vel ejus erant facultates, datū erat, *l. 1. C. ubi pet. tut. vel curat. l. jus dandi, ff. de tut. & curat. dat. ab his.* dum tamen eum darent, qui ab eodem municipio vel agro ejus municipii esset, *d. l. jus dandi.* Servandus est enim modus jurisdictionis. Quia etsi tutoris datio jurisdictionis non sit, ut supra diximus, tamē tutoris dati cogendi ratio Jurisdictionis est. Nam ut quis, captis pignoribus aliisve juris remediis tutelam delatam agnoscere compellatur, sine jurisdictionis officio fieri nō potest: quo in loco si fortè deessent, qui idonei viderentur tutores, officiū horum

rum magistratum fuit, inquirere, ex vicinis civitatibus, honestissimum quemq; & nomina Præsidi provinciae mittere, non autem ipsos arbitrium dandi sibi vindicare, *l. Divus, ff. de tutor. & curat. dat. ab his. l. 1. §. si quando desint, ff. de magistrat. conveniend.* Quin & hi Magistratus collegam suum * tutorem dare potuisse, non 17 est dubium, *l. ubi absunt, ff. de tut. & curat. dat. ab his.* qui tamen cogi non potest, ut minus injunctum agnoscat, cum jure Magistratus se excusare posset. Iubentur & 18 Decuriones, ubi absunt hi, qui tutores dare possunt, tutores dare, dummodo major pars, id est, quæ partes convenient, nec enim aliter habetur ordo, quam duabus partib. adhibitis, *d. l. ubi absunt, l. 3. ff. de decret. ab ord. faciend. l. 3. ff. quod cujusque universit. nomine, l. nominationum, C. de decurionib. lib. 10.* qui & unum ex se, id est, suo ordine, collegio, curia dare possunt, *d. l. ubi absunt.* Vel etiam ipsum Magistratum, id est, Duumvirum, *l. decreto, ff. qui pet. tut.* Separantur enim ubique Magistratus Municipales ab ordine, ex quo scilicet Magistratus municipiorum sumebantur. Quare eadē curia, sive Decurionum ordo, dicitur seminarium honorum & munerum, & à Magistratibus municipalibus tutor datus non videtur, qui per ordinem datus vel electus est, *l. 1. ff. de Magistrat. conveniendis.*

Eadem quoque ratione, * & in Provinciis id non 19 solum Præsidi, sed & Proconsuli datum fuit in Procōsularibus Provinciis, ut est Africa, *l. ult. C. de Tyronibus*, Betica, Creta, Macedonia, Achaia, *l. si dominus, ff. de his qui sunt sui vel alieni juris, l. 3. §. idem Hadrianus, ff. de testibus, l. meminisse, §. legatum, ff. de offic. Procons. l. Divus Hadrianus, ff. ad SC. Turpil.* Syria, Babylon, Persia, Thessalia, omnisq; Græcia, ex lege Clodia de Provinciis, sive is proconsulatum obtineret, vel temporis causa Præside defuncto, vel quia ipsi Provincia regenda commissa fuerat, ut scribit Vlpian. *in l. 1. ff. de tutor. & curat. dat. ab his.* fuitque ea dignitas apud Roma-

- 29 nos in usu frequens, maximiq; splendoris, donec temporis intervallo post Hadrianum Imperatorem, & ordo & honor desinere, in quorum locum Divus Marcus
 31 Iuridicos dedit, teste Alex. Genial. dierum, 2. cap. 27. & novissimè Iacobo Cuiacio *observat. 7. cap. 21.*

Cum autem singulæ provinciæ in varia municipia solerent dividi, eaque proprium haberent Magistratum, Curiamq; municipalem, & omnium unius provinciæ municipiorum negotijs non posset commodè uno eodemq; tempore, & simul uno in loco Proconsul jure dicendo præesse; ea ratione factum est, ut ei
 22 adesset legatus, à crebris de uno * in aliud municipiū legationibus nomen sortitus, qui ei dabatur quasi adiutor, cui Provinciam ingressus Proconsul jurisdictionem mandare cogeatur, eoque facto, cum per singula municipia mittebat, provincialium querelas & desideria auditurum, ac de ijs non Principem, sed ipsum consulturum, cui propterea ex D. Marci oratione tutores dare posse datum fuit, *d. l. 1, §. legatus, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. muto, §. tutoris, ff. de tutel.*

Ad proconsulis similitudinem post Actiacum bellum, victis Antonio & Cleopatra, Augustus Præfectum constituit in Ægypto Proconsulari potestate,
 23 qui ideo Augustalis dictus est, ut auctor est Strabo, * *lib. 7. & in rubr. de offic. Præfecti August. l. ult. C. de moda mult. l. 3. C. de Navicul. libr. 11. & Augustalis absolute. l. precipimus, C. de appellat. & Novell. 23. & 26.* cui summum imperium & Proconsulari par dedit, neque ausus fuit ob gentis levitatem & regionis, frugumque omnium ubertatem & copiam eam Provinciam ulli Senatori cōmittere, ut habet Suetonius *in eodem*; Tacitus *lib. 2. & 12. Dion. lib. 51. Ammianus Marcellinus, lib. 22.* sub quo fuerunt sex Provinciæ; Lybia superior, inferior, Thebais, Ægyptus, Arcadia & Augustānica, quibus Alciatus, *C. de numerarijs arctuarijs, lib. 12.* adjicit Pentapol. in qua est urbs Cyrene, patria Callimachi,

chi, prius Calliste, deinde Thera dicta, cui etiam ob 24
id lex dandi tutoris potestatem dedit, ad exemplum
Proconsulis, *d. l. 1. ff. de tut. & curat. datis ab his.*

Novissimè verò Imperator Iustinianus, *volens re- 25
secare has difficultates hominum, per suam constitu-
tionem (quam tamen desideramus) disposuit, ut non
expectata iussione Præsidentum, Defensores civitatum,
una cum ejusdem civitatis religiosissimo antistite tu-
tores crearent, si facultates impuberis vel adulti usq;
ad quingentos solidos sive aureos valerent, *§. nos autē,*
Instit. de Attil. tut. per defensores civitatum intelligens
non eos, quorum nostri Iuriscōsulti meminere, & alio
nomine Syndicos appellarunt, *l. ult. §. defensores, ff. de*
muner. & honor. sed illos, * quos ad exemplum vete- 26
rum municipalium Magistratum posteriores Cæsa-
res curarunt in singulis civitatib. creari ex Christianis
sive Orthodoxis, *l. defensores, C. de defens. civit.* & aliās
vocantur defensores* locum, *l. orphanotrophos, C. de e-* 27
piscop. & cler. l. ult. C. de Iudicijs. Loci* Judices, *l. 2. C. de* 28
exhib. reis. Patres * civitatum, *Novell. 17. in fin. Novell.* 29
85. l. 3. C. de his, qui sponte mun. suscipiunt, vice tribuno-
rum plebis, *l. in hac, C. de donat.* & de quibus est titulus
53. libr. 1. Codicis: & tractatur Novella 8. 15, 18. 75. 85.
& in pluribus aliis locis. Cur autem loco iussionis Præsi- 30
dum requisierit auctoritatem Episcopi sive Antistitis,
non aperit, sed invenio, quod idem Iustinianus hunc
voluit esse speculatorem, qui aliis observandis & cu-
stodiendis præfectus esset, ut patet Novella 86, ubi
voluit, Episcopum de tarditate Præsidentis in expedien-
dis advenarum & peregrinorū litibus ad eum referre,
neque sine ejus relatione, se à provincialibus inter-
pellari debere. Quin & Præsidi suspecto in causæ co-
gnitione, Episcopum adjungendum esse pariter, *No-*
vell. 128. statuit, hunc cum primoribus civitatis creare
Curatorem reipublicæ, & eorum rationes discutere,
nec alium posse mitti discussorem.

- 31 Idem quoque dedit publicis personis, id est, Magistratibus, ut ipse interpretatur, quā loquendi phrasim eo sensu non memini me legisse ullo alio in loco juris nostri. Quin etiam Divi Leo & Anthemius, in *l. Orphanotrophos, C. de episc. & cler.* publicas personas interpretantur tabularios, quales duo solebant esse in singulis provinciis, *l. duos tabularios, C. de suscept. præposit. & arcariis, l. 10.* quī civitatum * aut provinciarum chartas & rationes tractabant, atque supputabant, & præerant tabulario civitatis, in quo plerumque publica & privata recondebantur, veluti debitorum obsignatæ pecuniæ, *l. 2. C. de jure fisci, l. 10. l. 1. & 3. de tabulariis, scribis.* In rebus tamen * privatorum plerumq; adhibebantur, ut vel pro imperitis literarum scriberent aut subscriberent, vel pro stipulari nequeuntibus stipularentur, quasi personæ publicæ, * & fuerunt olim servi publici, *l. non aliter, ff. de adopt. l. si pupillus, ff. rem pupilli salvam forem, l. 1. §. exigere, ff. de Magistratibus conveniendis,*
- 35 & aliàs vocatur servus civitatis, *l. ult. ff. quod cujusque*
- 36 *univers. nom.* aliàs servus cōmunis civitatis, *l. in tantū, §. 1. ff. de rer. divis.* vel etiam conditionalis, *l. defensionis, C. de jure fisci, lib. 10.* Quod tamen * postea ab Arcadio & Honorio generali lege fuit prohibitum, ne servi scilicet in posterum tabulario præficerentur; sed liberi tantū, adjecta pœna, ut in *l. generali, C. de tabul. lib. 10.* de quo alio loco commodiore dicemus. Rectè ergo Imper. Justin. hīc fecit, quod nobis mētem suam aperuerit, alioquin non immeritō potuissemus dubitare, præsertim cū idem Imperat. Justin. scribat *Novella sua 94.* clarissimum Scribam in provinciis esse quasi Prætorem quendam tutelarem, ut rectè annotavit Iac. Cuiac. *tit. de tabulariis, in prin. lib. 10. Codicis.*

CAP. XX.

Quis Iudex Tutorem det.

SUMMARIA.

I Omnis Iudex habens jurisdictionem in personam pupilli,

pilli, eidem dat tutorem, non alius.

- 2 *Extende, siue sit Iudex ratione originis paterna siue domicilij, siue bonorum; & multo magis, quando in loco originis vel domicilij habet facultates, vel aliquam earum partem.*
- 3 *Communis opinio.*
- 4 *Iudex originis vel domicilij tutorem dat, etiamsi in loco nulla possideat bona.*
- 5 *Apud Gallos a quibus dantur tutores nobilibus.*
- 6 *In dubio praevalet datio originis.*
- 7 *Causa originis fortior domicilij.*
- 8 *Iudex domicilij hodie communiter tutorem dat, & ejus tutoris administratio ad omnia pupilli bona etiam alibi sita, porrigitur.*
- 9 *Remissivè quis Iudex dat tutorem.*

V Ideamus nunc quis Iudex tutorem det pupillo. Et hodie hoc jure utimur: ut omnis Iudex habens jurisdictionem* in personam pupilli, eidem det tutorem, non alius, ut tradit Angelus in §. *sed hoc jure num. 2. Instit. de Attil. tut. Alex. consi. 44. num. 17. lib. 5. per l. 1. in fi. ff. de tut. & curat. dat. ab his, & plenè notatur in l. 1. C. ubi tut. & in l. si Curatores, per illum textum. C. de excusat. tut. & ita in terminis quoque tenet Alberic in rub. C. de in lit. dando tut. & ita practicatur apud nos, ut & de Gallis attestatur Rebuff. tit. de sent. provis. art. 3. glos. 2. num. 12. & 13. Practica Ferrariensis in forma libelli, quo agitur ad reddendam rationem tutela, in verbo, eidem Iacobo, num. 3.*

Idq; *procedit, siue is sit Iudex ratione originis paterne siue domicilij, siue bonorū, & multo magis qñ in loco originis vel domicilij habet facultates, vel aliquam* earum partem, l. unica C. ubi pet. tut. l. pupillo. ff. 3 de tut. & cur. & communem esset dicit Barbat. cons. 61. nu. 1. vers. quoad secundū, dubiū lib. 3. l. 2. C. de excus. tut.

Imo etsi* in loco originis vel domicilij nulla bona possideat, nihilomin⁹ rectè ab eo iudice tutor dabitur
fatis

satis est enim subijci jurisdictioni Iudicis personam pupilli, quam bona sequuntur, etiamsi Iudex sit tantum magistratus municipalis, ut supra diximus, *cap. preced.*
5 & tradit Rebuff. *d. num. 12.* Limitans, * quoad nobiles, quibus dicit apud Gallos tutores dari à Senechallo, Ballivo, vel aliis iudicibus, à quibus immediatè ad Senatum appellatur. Si tamen dubitatur de prioritatem
6 dationis * vel iudicis, originis vel domicilii, prævalet originis, Angel. *in d. §. sed hoc jure, num. 2.* Ferrariens. *d. num. 3.* quia causa * originis fortior est causa domicilii, *l. libertus, §. præscriptio, ff. ad municipalem.* Alexan. *consil. 100. num. 1. lib. 3.* & novissimè Roland. à Val. *de lucro dotis. quest. 22, num. 5. & 6.* Communiter tamen * Iudex
8 domicilii dat tutorem, & ejus tutoris administratio porrigitur ad omnia pupilli bona, etiam alibi sita, Rebuff. *d. gloss. 2. num. 12.* Alexan. cum Mol. *consil. 128. num. 3. & 4. lib. 1.* de quo nos latius diximus *supra cap. 4.* quo
9 lectorem * remittimus, eadem enim repetere non placuit.

C A P. XXI.

Quando à Iudice dari possit Tutor ?

S U M M A R I A.

- 1** Iudex non dat tutorem, nisi deficiente testamentario, & legitimo.
- 2** Tutor testamento datus, non adita hereditate, non est tutor, sed alius datur, qui desinit postea, herede ad-eunte.
- 3** Tutori testamento dato si lis moveatur, alius non da-bitur tutor, sed scriptus tutor confirmabitur sine præ-judicio litis.
- 4** Plures tutores testamentarii si fuerint dati, non succedit legitima tutela, nisi omnes decesserint, vel in civitate esse defierint.
- 5** Tutore absente vel appellante, datur tutor tempora-rius.

- 6 Pendente conditione, vel die, datur alius tutor, quamvis pupillus legitimum habeat.
- 7 Pendente excusatione, interim actor vel curator datur, non tutor.
- 8 Tutor si furere cœperit, vel relegatus fuerit ad tempus, Curator datur.
- 9 Absens reipublicæ causa, suscepta antea tutelam deponere non potest.
- 10 Reipublicæ causa abesse qui dicantur:
- 11 In locum furiosi, muti, cæci, surdi, & qui perpetuo excusantur, alius tutor datur.
- 12 Tutor alius datur in locum eorum, qui in consilium Principis assumuntur, vel Reipublicæ causa trans mare absunt.
- 13 Tutore suspecto, convicto ac remoto, alius datur tutor, & quando.
- 14 Tutor captus ab hostibus manet tutor, sed interim à Praesidibus alius tutor dabitur.
- 15 Tutore movente pupillo controversiam status, datur alius tutor.
- 16 Tutore administrationi non sufficiente propter adversam valetudinem, periculo illius actor constituitur.

SEquitur ut de eo disseramus, Quando à iudice dari possit? Et regulariter *traditum est, non dari nisi deficiente testamentario & legitimo, Instit. de Attil. tut. in prin. & ibi Port. num. 1. Ang. in §. quod autem num. 2. vers. 2. casu, sequitur Marian. consi. 16. num. 6. lin. 2. Ferrar. in forma libelli, quo agit ad reddendam rationem tutelæ, in verbis, coram, num. 4. eam tamen regulam multis modis intelliges. Primo, *ut non procedat, quando ex testamento, quo datus est, hæreditas non est adita, quo casu alius datur, qui definit, hærede postea adeunte, l. si nemo, cum l. seq. ff. de testam. tutel. §. item si jure instit. de Attil. tut.

Sic etsi impuberi servo libertas & hæreditas per fidei cōmissum data sit, & institutus adire nolit, Senatus

tus

tus censuit eum, si impuberis nomine desideretur
adire cogendum, ut tamen pupillo, pupillæve tutor
ab eo, cui jus dandi erit, detur, qui tutelam retineat,
quoad restituatur hæreditas, & rem salvam fore ab
hærede caveatur, *l. si impuberi, ff. de tut. & curat. dat. ab his.*

Si tamen super testamento, quo datus est, lis tantum
moveatur, alius non dabitur, sed ea lite pendente, sine
3 ullo illius litis præjudicio, * scriptus tutor confirma-
bitur, & eventus rei judicatæ declarabit, utrum ex te-
stamento patris, an ex decreto Prætoris auctoritatem
acceperit, *l. jure nostro, in fin. cum l. seq. ff. de testam. tut.*

Pari modo, si duo pluresve tutores testamentarii
fuerint, in locum ejus, qui decessit, vel in civitate esse
4 desiit, alius dabitur, neque * succedet legitima tutela,
nisi omnes decesserint, vel in civitate esse desierint, *l. si quis sub conditione, ff. de testam. tutel.*

5 Sed & quando * tutor scriptus appellat, vel abest,
alius interim datur temporarius tutor, *l. 2. ff. de tut. & curat. datis ab his, l. cum in una §. 1. de appell. l. curatorem, C. qui dare tut. Bartol. optimè in l. solet, ff. de tutel.*

6 Sic & datur * medio tempore alius, quamvis legiti-
mum tutorem pupillus habeat, quando testamento quis
tutor datus est sub conditione, vel ex die, *d. l. si quis sub conditione, in prin. §. sed et si, Instit. de Attil. tut.*

Similiter & in locum eorum, qui ad tempus excu-
7 santur, * interim Actor, vel Curator datur, non tutor;
quia non desinunt esse tutores: nec enim in totum excu-
santur, ut etiam in locum minoris ad tempus excu-
sati interim Curator datur, *l. non solū, §. qui primipilum, cum §. si libertus, ff. de excusat. tut.* Item in locum * fu-
8 riosi ad tempus, *l. idem Vlpianus, ff. de excus. tut.* & in lo-
cum relegati ad tempus, *l. si sine, §. ult. ff. de administ. tut. l. tutor petitus, §. fin. ff. de excusat. tut.*

Denique in locum absentis causa reipublicæ, vel
comitum ejus post susceptam tutelam Tutor, alias Cu-
rator,

rator, datur, l. in omnem rem, cum l. seq. ff. de tut. & curat. datis ab his, l. si tutor, ff. de tut. & rationib. distrah. quamquam * hi susceptam antea tutelam deponere non possint, l. administrantes, §. eorum, ff. de excusat. tut. Porro abesse reipublicæ causa dicuntur, qui bona fide non dolo absunt, & publici commodi, non privati * causa, 9 id quod multis prudentum responsis tractatū est, l. item ij, l. & qui data, l. reipublica, l. non verè dicitur, ff. ex quib. causis majores.

In locum autem eorum, qui perpetuò excusantur, ut furiosi, cæci, muti, surdi: quia desinunt esse tutores per excusationem in perpetuum, in eorum locum alius * Tutor datur, l. complura, ff. de tutel. l. si quis sub conditi- 11 one, ff. de nestam. tutel.

Qua ratione * & in locum eorum, qui in consilium 12 Principis assumuntur (quia in perpetuum excusantur, l. jurisperitor, ff. de excusat. tut. alius tutor datur. Quibus similes sunt hi, qui reipublicæ causa trans mare absunt, l. verum, §. ex facto, ff. de minoribus.

Sed & in locum * suspecti, qui convictus ac remotus 13 est, alius datus, l. licet tutorem, C. in quib. caus. tut. habenti, l. Curatores, l. Præses l. pietatis, C. de suspect. tut. Nisi tamen is, qui suspectus postulatus est, legitimus fuerit, cui, ne notetur, alius adiungitur, ut infra latius dicemus. Pari- ter & in locum relegati, id est deportati, d. l. licet Tutorem, & l. 3. C. qui pet. tut. & in locum defuncti, d. l. licet Tutorem, l. ult. §. pen. C. de curat. furiosi.

Haud absimili * ratione, si quis tutor nō sit captus ab 14 hostib. sed missus ad eos quasi legatus, aut et receptus ab eis, aut transfugerit, quia servus non efficitur, Tutor manet, sed interim à Præsidibus alius tutor dabitur, l. si quis Tutor, ff. de tutel. Longè * magis alius dandus erit, 15 qñ legitimus tutor moveret pupillo status controversiam, dicens, eum non esse filium defuncti, eumq; sub- jectum criminaretur, & ad se legitimam hæreditatem pertinere contenderet, l. idem fiet, §. cum aū, ff. de test. tut.

Idem-

Idemque omnio dicendum, si alia tantum lis moveatur inter tutorem & pupillum, de quo nos infra latius agemus. Unde & Cajus scribit, sæpe ad aliam curationem furiosi vel prodigi ex lege 12. tabularum pertinere, alii Prætozem administratorem dare, scilicet, cum ille legitimis inhabilis ad eam rem videatur, *l. sepe, ff. de curat. furios.*

16 Solet etiam Prætor, quando datus tutor administrationi non sufficeret, propter adversam fortè valetudinē, senium ætatis; vel quia diffusum est patrimonium pupilli, * vel quia alia necessitate impeditur, quem velit actorem periculo ipsius tutoris decreto constituere, quem adiutorem vocant, & magis administrator rerū, quàm Curator intelligitur, *l. solet, ff. de tutelis, l. decreto, ff. de administrat. tut. l. non solum, §. final. l. & non, & l. idem, ff. de excusat. tutel. l. testamento tutor, Cod. eodem, l. 3. C. In quibus casibus tutorem habenti. Farrariens. in d. verbo, coram, num. 4. §. quod si tutor, Instit. de curat.*

Sicque intelligendum est, quod Imperator Alexander rescriptit, Tutores non posse ex sua persona in re pupilli Procuratorem facere, sed Actorem constituere debere, *l. neque tutores, C. de Procurat.*

C A P. XXII.

Quomodo detur Tutor.

S U M M A R I A.

- 1 Iudex non dat Tutorem, nisi cum legitima inquisitione.
- 2 Legitima inquisitio quando dicatur fieri.
- 3 Mos dandi Tutores apud Gallos.
- 4 Matris iudicium an sufficiat in facienda inquisitione, & num. 5.
- 6 In inquisitione facienda non sufficere Iudicis asseriionem, dicentis se dedisse cum causa cognitione.
- 7 Quatuor considerata in inquisitione, ut rectè datus tutor dicatur.

- 8 *Inquisitio an sit observanda in datione Curatoris furiosi.*
 9 *Adversus furentes Vlisses opus est Palamedis prudentia.*
 10 *Exempla eorum, qui se furiosos simularunt.*

SED jam, *Quomodo detur*, videamus. Et quidem receptum est, Iudicem tutorem dare non posse, nisi cum legitima inquisitione, id est, causa cognita, iudice inquirente, an sit idoneus, an patiatur aliquam jurisexceptionem, & si idoneus repertus fuerit, super illius idoneitate dictus Iudex pronuntiare debet secundum Baldum, in l. tutores, in prin. ff. de confir. tut. & facit l. 2. in fin. C. quando mulier tutel. offic. l. ult. C. de auctorit. praestanda, §. sed hoc jure, Instit. de Attil. tut. hoc est, convocatis consanguines & amicis pupilli, ut dicit Bart. in l. scire, §. fin. ff. de tut. & curat. dat. ab his, & notabiliter Baldus in l. omnem, C. ad SC. Tertull. Iason. consi. 149. num. 2. vers. item Decretum, lib. 2. & novissimè Rebuff. de sent. provis. art. 3. gloss. 2. nu. 6. dicit, * evocandos esse proximiores ex parte patris quatuor, vel sex ad summum, & totalem ex parte matris, si sint, per text. junctagloss. in l. pietatis, verbo, parentibus, C. de suspect. tut. Sin verò duo, vel trestantum fuerint, citandos esse amicos vel vicinos pupilli ad eum numerum: è quibus sic convocatis, Iudex recipit iuramentum, ut declarent, quem credant pupillo utiliore, quod ubi, præhabita aliqua deliberatione, fecerint, ab eis electum pupillo tutorem dat, & ita dicit observari apud Gallos secundum practicam Masverii Galli, * tit. de tutore, §. item si nullus, quam practicam utinam nos sequeremur.

Nec sufficit * ad eam inquisitionem sustinendam matris iudicium, etiamsi maximè in bona propria liberis suis testamento tutores dederit, quod personarum qualitatem, earum facta, & mores dijudicare & aestimare potius vitilis animi sit, ut Auctor est Triphonus, in l. credendum, circa fin. qui petant tut.

- 5 Maximè, * quando ea declaravit se velle convolare ad secundas nuptias, Jason *d. cons.* 149. Bald. *in l. precib. C. de impub. & alijs substitut.*

6 Neque etiam in eo statatur assertioni judicis dicens, se dedisse * cum causæ cognitione, Jason *dict. cons.* 149. Bald. *in l. omnem, C. ad SC. Tertull.* Menoch. *latè de arbitrarijs Iud. lib. 1. quest. 76.*

Maximè, quia in ea inquisitione cum reliquis oportet Magistratum & mores creandorum investigare: neq; facultates enim, neq; dignitas ita sufficiens est ad fidem, ut bona electio, vel voluntas, & benigni mores, uti tradit Modestinus. *in l. scire, §. cum reliquis, ff. de tut. & curat. datis ab his.*

- 7 Et hoc amplius, * si quæeratur, an ex inquisitione rectè datus sit tutor, quatuor consideranda sunt, an hic dederit, qui dare potest, & ille acceperit, cui erat dandus, & is detur, cujus dandi facultas erat, & pro tribunali decretum sit interpositum, *l. naturali, §. si quæeratur, ff. de confir. tut. l. scire, §. qui non justè, ff. de excusat. tut.* Zasius *in l. justè possidet, n. 13. ff. de acq. vel amit. poss.*

Atque ideo rectè Martianus dicit *in l. tutor si petitus, ff. de tut. & curat. datis ab his*, quod si tutor petitus fuerit, habenti, sed absente eo, quasi nō habenti datus fuerit, dationem nullam esse: hac generali ratione adjecta; Nam etsi quoquo modo in petitione tutoris erratum fuerit in facti causa, maximè post constitutionem Divorum fratrum, non valet tutoris datio.

- 8 Quod non solum * in datione tutoris, sed & datione curatoris furiosi observandum est, ut scilicet idoneus detur, & ut inquiratur de vero furore. Unde Ulpianus scribit *in l. observare, ff. de cura. furiosi*. Prætorem observare debere, ne cui temerè citrà causæ cognitionem plenissimam curatorem * det, quoniam plerique vel furorem vel dementiam fingunt, quo magis curatore accepto, onera civilia detrectent. Ergo * adversus ejusmodi Ulysses opus est Palamedis prudètia. Ulysses

ſes ſiquidem Rex Ithace & Dulichii Inſularum, filius
 Laertæ & Anticleæ, fingitur ab Homero vir multa
 præditus facundia, nec minore experientia, vaſer cō-
 ſilio, egregius bello, laborum patientiſſimus. Vxorem
 habuit Penelopen Icari filiam, ex qua Telemachum
 filium ſuſcepit, eamq; tantō opere adamavit, ut reliquis
 Græcorum Principibus, ad bellum Troianum proſi-
 ciſcentibus, ipſe inſaniam ſimulaverit, futurum ſpe-
 rans, ut tanquam bello inutilis domi relinqueretur.
 Iunctis itaq; duobus diverſi generis animalibus, littus
 proſcindebat, & frugum loco ſalem ſerebat. Palame-
 dem tamen virum prudentiſſimum latere non potuit:
 qui ut technam illius detegeret, aranti illi Telema-
 chum filiū in ſulco objecit, quod Vlyſſes conſpicatus,
 ne filium læderet, aratrum ſublevavit. Quo argumento
 facile deprehenſum eſt, non veram illam, ſed ſimula-
 tam eſſe inſaniam. Pertractus itaq; ad Troiam, ſtre-
 nuam utiliſſimamq; , eo in bello, Græcis operam na-
 vavit. Nam & Achillē inter Lycomedis Regis filias,
 virginali habitu latitantē, ad bellum perduxit, & ſa-
 gittas Herculis à Philoſtete impetratas, ad Troiam
 pertulit. Cū Palamede frumentationis cauſa graviſſi-
 mas inimicitias exercuit, eumq; tandē per calumni-
 am circūventum lapidibus obruendū curavit. Deniq;
 plures alii prudentes viri furioſos ſe atq; ieſanos eſſe
 ſimularunt, ut ſibi commiſſorum aut committendo-
 rum impunitatem compararent, ut de Moyſe Iudæo-
 rum legiſlatore legitur, & de Solone altero Atheniē-
 ſium legum conditore, tradunt Plutarchus & Laer-
 tius, uterque in vita illius: qui quo & tutior vita ejus
 eſſet, & plus aliquanto Reipublicæ prodeſſet, furere
 ſe ſimulavit, ut tradunt Cicer. *lib. 1. Officior.* & Juſtinus
 Hiſtoricus *lib. 2. Hiſtoriarū*, & de Junio Bruto ſcriptū
 reliquit Livius *l. 1.* qui cum à Rege Tarquinio avun-
 culo ſuo omnē nobilitatis indolem diſcerpi, interq;
 ceteros etiam fratrem ſuū, quod vegetioris ingenii erat,

interfectum animadverteret; obtusi se cordis esse simulavit; eaq; fallacia maximas virtutes suas texit. Profectus etiam Delphos cum Tarquinii filiis, quos idem ad Apollinem Pythium muneribus sacrificiisq; honorandum miserat; aurū Deo, nomine doni, clam cavato baculo inclusum tulit: quia timebat, ne sibi cœleste numen aperta liberalitate, venerari tutum nō esset. Peractis deinde mandatis patris, Apollinem juvenes consuluerunt, quisnam ex ipsis Romæ regnaturus videretur? At is penes eum summam urbis Romæ potestatem futuram respondit, qui ante omnes matri osculum dedisset. Tunc perinde atq; casu prolapsus de industria se abjecit; terramque cōmunem omnium matrem existimans, osculatus est, quod tam vafre telluri impressum osculum Urbi libertatem, Bruto primum in Fastis locum tribuit.

C A P. XXIII.

Qui à Judice Tutores dari possint.

S U M M A R I A.

- 1 *Argumentum à testamentis ad judicia, sive à testatore ad Iudicem in jure frequens.*
- 2 *Regula, Quemlibet dari posse à iudice tutorem.*
- 3 *Iudex potest dare tutorem testamento patris inutiliter datum.*
- 4 *Plures à iudice simul dari posse tutores.*
- 5 *Absens tutor dari potest à iudice, & quando.*
- 6 *Curator absens dari non potest, ut agat adversus tutorem.*
- 7 *Furiosus à Iudice tutor dari nequit.*
- 8 *Spadones an à iudice tutores dari possint.*
- 9 *Spadones idonei sunt tutelæ puellarum, & ratio traditur.*
- 10 *Spado an possit esse Papa?*
- 11 *Fidejussorem tutoris contutorem dari, & manere tutorem.*

- 12 Superioris ordinis tutorem pupillo dari inferioris ordinis
& è contra.
- 13 Ingenuus libertino an tutor dari poterit?
- 14 Liberti an tutores esse possint.
- 15 Tutor à iudice invitatus datur.
- 16 Tutela an sit munus publicum?
- 17 Communis opinio.
- 18 Filiusfamilias à iudice tutor dari potest.
- 19 Tutor an salarium petere possit. Declara nu. 20. 21. 22.
- 23 Consuetudo apud Gallos tutores immobilium bonorum
pupillarium fructus, durante tutela, suos facere, mo-
do pupillum alant, as alienum solvant, & possessiones
sartas testas tueantur.
- 24 Mutus & surdus à iudice tutores dari nequeunt.
- 25 Servus à iudice tutor dari non potest.
- 26 Creditor vel debitor an tutor à iudice dari possit?
- 27 Fœmina à iudice tutrix dari nequit.
- 28 Minor 25. annis à iudice non datur tutor.
- 29 Adversa valetudo an faciat, ut quis à iudice tutor dari
possit.
- 30 Pauper suo vitio, inimicus pupilli, vel patris, ejus tutor
à iudice non datur.
- 31 Prohibitus à parentibus tutor à iudice non datur.
- 32 Contra prohibitionem matris non datur tutor à iudice.
- 33 Iurisdictioni iudicis dantis non subiectus, tutor ab eo dari
non potest. Declara nu. 34.
- 35 Absens Reipublicæ causa tutor à iudice non datur.
- 36 Miles à iudice non datur tutor.
- 37 Ministri ecclesiæ an possint à iudice dari tutores?
- 38 Curiales an admittantur ad Illustrium tutelam per judi-
cem?
- 39 Cæcus à iudice tutor dari non potest.
- 40 Cæcus propriè quis dicatur. Declara nu. 41. 42.
- 43 Ap. Claudius Cæcus Senator fuit.
- 44 Ap. Claudius legis actiones redegit in formam certam.
- 45 Aufidius vir Prætorius Cæcus sententiam dixit.

- 46 C. Livius Drusus, licet oculis captus, summæ auctoritatis Iurisconsultus fuit.
- 47 Celsus in l. si venditor, §. i. de act. empt. laudat justissimam Drusi sententiam.
- 48 Drusus licet à Pomponio præteritus, tamen à Valerio Maximo celebratur.
- 49 C. Cassius Longinus natus est ex filia Tiberonis, quæ fuit neptis Ser. Sulpitii.
- 50 Cassius Longinus licet luminibus orbatus sub Tiberio consul fuit cum Quartino.
- 51 C. Cassius Longinus sub Claudio Casare donatus est Syriæ Præfecturæ, legum peritia excelluit, militarem disciplinam ad priscum morem revocavit, legiones exercuit, ac si hostis ingrueret.
- 52 Nero infensus Cassio.
- 53 Neronis crudelitate Cassius exilio mulctatus, & in Sardiniam Insulam deportatus est.
- 54 Cassius Cassianæ scholæ Princeps & parens fuit.
- 55 Cassius sub Caligula iussus erat interfici, sed Cassium servavit fatalis necessitas in ipsum Caligulam irruens.
- 56 Cassius licet deportatus fuerit à Nerone in Insulam, postea tamen restitutus fuit à Vespasiano.
- 57 Cassii mors.

Subsequitur ordine caput, Qui à Iudice Tutores dari possint. Ad cuius explicationem licet nemo, quem viderim, regulam ponat: quia tamen in testamentario regulam fecit Paulus in l. tutor, ff. de testam. tutel. Quemlibet dari posse, & à testamentis * ad iudicia, live à testatore ad Iudicem argumentum apud nostros sit valde frequens, & eo sæpe utatur Ulpianus, dicens non mirum esse per Magistratum fieri posse, quod testamento fieri potest, l. non est mirum, ff. de pign. act. l. solet, ff. de aliment. & cibariis. legat. Paulus, libro singulari regularium, l. servus, ff. de manumissio. Titulo generali Præses in locis suis, loco à testamento ad iudicia. Ideo * nos similem hoc loco regulam collegimus, Quemlibet dari posse; etiam testa-

testamento patris inutiliter datum, si è re pupilli videtur, *l. 3. ff. confir. tutel.*

Atque eum quoque, qui se testamento tutorem ascripfit, si idoneus est, licet suspectus sit, neq; ejus admitti excusationem, per *l. uxori, ff. ad l. Cor. de falsis, l. scire, §. fin. & ibid. gloss. verbo, ingerere, ff. de tut. & curat. datis ab his.*

Atque etiam plures simul tam à judice, lege vel testatore, *l. simul, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. si plures, ff. de legit. tut. l. si quis sub conditione, §. plane, ff. de test. tutel.*

Neque solum * præsentem, sed etiam absentem, *l. illud ff. de tut. & curat. dat. ab his*, dum tamen, si peregrè agant, qui tutores vel curatores dati sunt, intra diem trigessimū id notum his fiat à Magistratibus ex rescripto Divi Marci, vel in facie, vel ad domum, extra quos alios triginta dies habebunt ad excusationem, *l. si peregrè, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. scire, §. qui autem supra, ff. de excusat. tut.* Quod tamen non obtinet in curatore, qui datur pupillo agere vel se defendere volenti adversus tutorem suum: neque enim talis nisi præsens dari potest, *l. qui habet, §. si pupill. vers. deniq; ff. de tutel. de quo tamen infra latius dicemus ex Molin. §. 6. gl. 6. nu. 9. 10. 11.* Neq; item obtinet in furioso, qui licet absentis loco sit, *l. in negotijs, ff. de reg. juris*, tamen rectè * tutor datur, sed intelligitur ita dari, cum suæ mentis esse cœperit. Ideoque interim alius tutor datur, *l. furiosus, & l. pen. ff. de tutelis.*

Non est etiam huic rei impedimento sterilitas naturæ, quo vitio laborant Spadones: * quia tales morboſi, aut vitiosi non sunt, nec eis hoc vitij impedimento est, quo minus suis & alienis superesse possint, *l. Spadonem, ff. de excus. tut.* Quo loco tamen Iac. Cujac. Spadonem putat accipi debere pro castrato: in quo, inquit, minor dubitatio erat, nam castratio sola propriè vitium est, & locum redhibitioni facit.

Maximè enim Spadones idonei sunt tutelæ puella-

9 rum, cum in his * omnis mala corrumpendi suspicio cesset, & magis sint avari quàm integri, ut tradit Rebuff. in l. Spadonum, ff. de verb. signific. in fin. ex eo concludens per Alciatum ibidem, hujusmodi Spadones ad quamcunq; dignitatem admitti posse, etiam Papalem. Nam quamvis, inquit, ante coronationem soleat
 10 inquiri * de electo in Summum Pontificem, & conclamari (ut fertur) dignum esse papari, quia testiculos habet: sufficit tamen eum habere mentulam, virque ea ratione dici potest.

11 Potest & fidejussor * tutori ei dari contutor, licet in una tutela duplex periculum sustineat. Ideoq; Romanus Appulus, qui cum Magistratis esset, aliquem nominasset suo periculo, post ei contutor datus, cum se eo nomine excusare vellet, rejecta appellatione ab eo interposita detentus fuit in tutela, l. Remanius, ff. de tut. & curat. datis ab his, facit l. Spadonem, §. si civitatis, ff. de excusat. tut.

12 Divus Marcus & Commodus quoq; rescripserunt, superioris ordinis aliquē * posse dari tutorem pupillo inferioris ordinis, & è converso minoris ordinem aliquem posse dari pupillo majoris ordinis, d. l. Spadonē, §. scire, & l. & qui non ff. de tut. & curat. datis ab his.

13 Eadem ratione * & ingnuus libertino dari poterit, tutorque perseverabit, nisi se excuset, l. pupillo, §. libertino, ff. de tut. & curat. datis ab his gloss. optima in l. patronus, ff. de tut. l. 3. C. de excusat. tut. nisi tamē patronus sit, qui liberto suo datus excusationem non habet, d. l. patronus, ff. de tut. vel etiam in loco libertinorum omnino sit penuria, l. i. §. libertinis, ff. de excusat. tut.

14 Et quia * liberti impetrato à Principe jure aureorum annulorum, quod non modici beneficii loco aestimabatur, omnia ingenuitatis munia consequerantur, quod ex Novella Justiniani, ut liberti de cetero. omnibus ad libertatem venientibus absque principali concessione competere cœpit: ideo & hi rectè dari possunt

possunt & perseverabunt, nisi se intra tempora constituta excusaverint, ut ex rescripto Imperatoris sui cum patre Severo refert Claudius Tryphoninus, in l. cum exoratione, ff. de excusat. tut. & ibi bona glossa, in verbo. rescripsit.

Sed & neque * volens tantum, verum etiam si invitus datur, cujus rei in aperto causa est, * quia tutela est publicum munus, §. 1. Instit. de excus. tut. Quod licet aliqui controvertant, ut novissimè Vertranius Maurus, de jure liberorum, cap. 18. tamè communios & receptior opinio est, * utilitatis publicæ respectu eam publicum munus dici, sive civile, non reipublicæ, aut etiam provinciale, licet utilitate privatum, Ioan. Crot. rubr. de nov. operis nuntiat. num. 10. Mol. in consuetud. §. 6. gloss. 6. nu. 9. 10. 11. Cuiac. d. §. 1. & plenius in l. si duas, §. Grammaticos, super verbo tutela, de excusat. tut. & post eum Revardus in l. 2. ff. de reg. juris. Ex eo * inferentes, etiam filium familias tutorem dari posse : qui, inquit, in his quæ sunt publici juris, patriæ potestatis non habetur ratio, vulg. l. filius familias, ff. de his qui sunt sui vel alieni juris, l. si filius familias, ff. de tutelis, quo casu pater pro filio tenetur, ut ibidem explicat Vlpianus & Angelus, in §. 1. num. 5. Instit. qui testam. tutores.

Ex quo * & illud proficiscitur, tutorem ratione officii salarium petere non posse nec debere ; quia sponte suscipere tenetur, & gratuitum esse debet, ex gloss. in l. 1. & in l. in eos, ff. de tutelis Guido Papæ, quæst. 68. maximè ubi ex affectione & amicitia per testatorè fuerit testamento electus, Andr. Barbat. consi. 62. num. 10. lib. 2. Imò punitur * extra ordinem, si data sibi pecunia tutelam suscepit : * ut respondit Corn. consi. 62. num. 910. libr. 4. Port. Instit. qui testam. tut. num. 10. Boer. in consuet. tit. 1. §. 11. Poterit tamen * Iudex ex causa remunerationis, vel alia justa causa, salarium constituere, quod ejus arbitrio relinquitur, nisi in loco administratos vigeat contraria consuetudo, nihil scilicet deberi, vel etiam,

l. absentia, ff. de reg. juris. ideoque in ejus locum alius tutor, vel potius curator datur, *l. in omnem, ff. de tut. & curat. datis ab his.*

- 36 Eripit etiam * sacramenti religio militem ab administratione tutelæ, ex rescripto Divi Antonini, *l. ab administratione, C. de legatis.* Non enim debet militiæ armatæ muneribus occupatus, neque si legitimus sit, neque si ex testamento datus fuerit, nec alio modo (et si voluerit) tutor vel curator fieri: si tamen errore ductus res administraverit, negotiorum gestorū actione conveniri poterit, ex rescripto Imperatoris Philippi, *in l. militia, C. qui dari tut.* Cujus rei in promptu causa est, quod miles non debet advocari à signis suis, & numeris, sed eis jugiter inhærere, propriæ muniis insudare militiæ, ut armorum quotidiano exercitio ad bella sit paratus, non sibi vacare, aut aliena obsequia peragere, *l. tribuni, l. nemo miles, l. milites, de re militari, lib. 12.* Quæ ratione etiam prohibetur esse conductor rerum alienarum, hujus fidejussor, mandator vel procurator, *l. milites, C. locati.* Negotiator vel mercator, *d. l. milites, & l. unica, C. Negotiatores ne militent, libr. 2.* vel etiam procurator ad lites, *l. militem, C. de procurat. l. filiusfamilias, §. veterani, eodem tit.*

- Porro autem ut non sunt milites advocandi à suis signis & castris, ita nec ministri ecclesiarum à suis ecclesiis;
- 37 ne ecclesiasticis * ministeriis addicti occupentur negotiis prophanis, *c. generaliter, causa 16. quest. 1.* quod maximè procedit, quando ad sacrosanctas ecclesias permanent, non divagantes, neque circa ministeria divina desides, *d. c. generaliter,* vel nisi Episcopus civitatis ecclesiasticarum rerum commiserit gubernacula & orphanorum ac viduarum, quæ indefensæ sunt, aut earum personarum, quæ ecclesiastico indigent adminiculo, propter Dei timorem. *cap. pervenit, distinct. 86.* Et ideo Imperator Justin. cum aliquando Episcopis permisisset sese à tutela excusare, *l. generaliter, C. de Episcop.*

scop. & cler. pòst Novella sua constitutione 124. statuit, ut nec volentes admitterentur; Presbyteris tamen & Diaconis & Subdiaconis permisit tutelam legitimam jure, sive lege cognationis administrare, quod videtur habuisse ex decretis Synodi Chalcedonensis 41. quam Martianus Imperator congregavit an. 437. vel secundum Onuphrii supputationem an. 451. Sanè D. Cyprianus in quadam epistola ad Diaconos & Presbyteros Furnenses, succenset cuidam Geminio Victori, qui testamento suo nominasset tutorem Geminianum Faustinum Presbyterum: & testator olim in consilio Episcoporum fuisse statutum, ne quis decedens clericum nominaret ad tutelam vel curam: ac ejus, qui hoc fecisset, memoriâ damnatam; idq; ratione superius adducta. Interim tamen nemo negat, admodum pium esse opus procuracionem & tutelam pupillorum, quos Deus tam sollicitè nobis commendat, & legumlatoribus quoq; semper curæ & cordi fuit. Severus quoque Imperator Ulpio Rufino scribens gloriatur, omnibusq; liquere desiderat in l. 2 ff. qui pet. tut. sese omnem rationem adhibere subveniendis pupillis, cum etiam id pertineat ad curam publicam. Certè quidem olim existimarunt utilitati publicæ repugnare hanc conditionem, Si pupillus tutores non habuerit, l. 2. §. tractari, ff. ad SC. Tertull. quod etiam apertè tradit Plato lib. 11. de legibus, diligenter admonens præcipuè curam esse habendam pupillaris ætatis.

Est & generali lege prospectum, ne Curiales ad Illustrium tutelam vocari possint l. 2. C. de tut. vel curat. 38 illustr. siquidem cum eorum bona fisco sint obligata, non satis* esset prospectum, ut tradit gloss. ibidem. 39*

Cæcus etiam, qui utriusq; oculi aciem prorsus amisit, quem propriè cæcum appellamus, ut rectè tradit Natta in repet. l. hac consultissima, §. ex imperfecto, nu. 34. C. de testamen. tutor dari non poterit, l. luminibus, C. qui dari tutor. & ibi notat. l. etiam. 2. de auctorit. tut, l. post success-

- 5 Maximè,* quando ea declaravit se velle convolare ad secundas nuptias, Jason *d.conf.* 149. Bald. *in l.precib. C.de impub. & alijs substitut.*

6 Neque etiam in eo statatur assertioni judicis dicentis, se dedisse * cum causæ cognitione, Jason *dict. conf.* 149. Bald. *in l. omnem, C.ad SC. Tertull. Menoch. latè de arbitrarijs Iud.lib.1. quest. 76.*

Maximè, quia in ea inquisitione cum reliquis oportet Magistratum & mores creandorum investigare: neq; facultates enim, neq; dignitas ita sufficiens est ad fidem, ut bona electio, vel voluntas, & benigni mores, uti tradit Modestinus. *in l.scire, §. cum reliquis, ff. de tut. & curat. datis ab his.*

- 7 Et hoc amplius, * si quæeratur, an ex inquisitione rectè datus sit tutor, quatuor considerata sunt, an hic dederit, qui dare potest, & ille acceperit, cui erat dandus, & is detur, cujus dandi facultas erat, & pro tribunali decretum sit interpositum, *l.naturali, §. si quæeratur, ff. de confir. tut. l. scire, §. qui non justè, ff. de excusat. tut. Zasius in l. justè possidet, n. 13. ff. de acq. vel amit. poss.*

Atque ideo rectè Martianus dicit *in l. tutor si petitus, ff. de tut. & curat. datis ab his*, quod si tutor petitus fuerit, habenti, sed absente eo, quasi nō habenti datus fuerit, dationem nullam esse: hac generali ratione adjecta; Nam etsi quoquo modo in petitione tutoris erratum fuerit in facti causa, maximè post constitutionem Divorum fratrum, non valet tutoris datio.

- 8 Quod non solūm* in datione tutoris, sed & datione curatoris furiosi observandum est, ut scilicet idoneus detur, & ut inquiratur de vero furore. Unde Ulpianus scribit *in l.observare, ff. de cura. furiosi*. Prætorem observare debere, ne cui temerè citrà causæ cognitionem plenissimam curatorem * det, quoniam plerique vel furorem vel dementiam fingunt, uo magis curatore accepto, onera civilia detrectent. Ergo* adversus ejusmodi Ulysses opus est Palamedis prudētia. Ulysses
- ses

ſes ſiquidem Rex Ithace & Dulichii Inſularum, filius Laertæ & Anticleæ, fingitur ab Homero vir multa præditus facundia, nec minore experientia, vaſer cōſilio, egregius bello, laborum patientiſſimus. Vxorem habuit Penelopen Icarī filiam, ex qua Telemachum filium ſuſcepit, eamq; tantō opere adamavit, ut reliquis Græcorum Principibus, ad bellum Troianum profiſcentibus, ipſe inſaniam ſimulaverit, futurum ſperans, ut tanquam bello inutilis domi relinqueretur. Junctis itaq; duobus diverſi generis animalibus, littus proſcindebat, & frugum loco ſalem ſerebat. Palamedem tamen virum prudentiſſimum latere non potuit: qui ut technam illius detegeret, aranti illi Telemachum filiū in ſulco objecit, quod Vlyſſes conſpicatus, ne filium læderet, aratrum ſublevavit. Quo argumento facile deprehenſum eſt, non veram illam, ſed ſimulatam eſſe inſaniam. Pertractus itaq; ad Troiam, ſtrenuam utiliſſimamq; , eo in bello, Græcis operam navavit. Nam & Achillē inter Lycomedis Regis filias, virginali habitu latitantē, ad bellum perduxit, & ſagittas Herculis à Philoſtete impetratas, ad Troiam pertulit. Cū Palamede frumentationis cauſa graviſſimas inimicitias exercuit, eumq; tandē per calumniā circūventum lapidibus obruendū curavit. Deniq; plures alii prudentes viri furioſos ſe atq; ieſanos eſſe ſimularunt, ut ſibi commiſſorum aut committendorum impunitatem compararent, ut de Moyſe Iudæorum legiſlatore legitur, & de Solone altero Athenienſium legum conditore, tradunt Plutarchus & Laertius, uterque in vita illius: qui quo & tutior vita ejus eſſet, & plus aliquanto Reipublicæ prodeſſet, furere ſe ſimulavit, ut tradunt Cicer. *lib. 1. Officior.* & Juſtinus Hiſtoricus *lib. 2. Hiſtoriarū*, & de Junio Bruto ſcriptū reliquit Livius *l. 1.* qui cum à Rege Tarquinio avunculo ſuo omnē nobilitatis indolem diſcerpi, interq; ceteros etiam fratrem ſuū, quod vegetioris ingenii erat,

interfectum animadverteret; obtusi se cordis esse simulavit, eaq; fallacia maximas virtutes suas texit. Profectus etiam Delphos cum Tarquinii filiis, quos idem ad Apollinem Pythium muneribus sacrificiisq; honorandum miserat; aurū Deo, nomine doni, clam cavato baculo inclusum tulit: quia timebat, ne sibi cœleste numen aperta liberalitate, venerari tutum nō esset. Peractis deinde mandatis patris, Apollinem juvenes consuluerunt, quisnam ex ipsis Romæ regnaturus videretur? At is penes eum summam urbis Romæ potestatem futuram respondit, qui ante omnes matri osculum dedisset. Tunc perinde atq; casu prolapsus de industria se abjecit; terramque cōmunem omnium matrem existimans, osculatus est, quod tam vafre telluri impressum osculum Urbi libertatem, Bruto primum in Fastis locum tribuit.

C A P. XXIII.

Qui à Judice Tutores dari possint.

S U M M A R I A.

- 1 *Argumentum à testamentis ad judicia, sive à testatore ad Iudicem in jure frequens.*
- 2 *Régula, Quemlibet dari posse à iudice tutorem.*
- 3 *Iudex potest dare tutorem testamento patris inutiliter datum.*
- 4 *Plures à iudice simul dari posse tutores.*
- 5 *Absens tutor dari potest à iudice, & quando.*
- 6 *Curator absens dari non potest, ut agat adversus tutorem.*
- 7 *Furiosus à iudice tutor dari nequit.*
- 8 *Spadones an à iudice tutores dari possint.*
- 9 *Spadones idonei sunt tutelæ puellarum, & ratio traditur.*
- 10 *Spado an possit esse Papa?*
- 11 *Fidejussorem tutoris contutorem dari, & manere tutorem.*

12 Superioris ordinis tutorem pupillo dari inferioris ordinis
& e contra.

13 Ingenuus libertino an tutor dari poterit?

14 Liberti an tutores esse possint.

15 Tutor à iudice invitatus datur.

16 Tutela an sit munus publicum?

17 Communis opinio.

18 Filiusfamilias à iudice tutor dari potest.

19 Tutor an salarium petere possit. Declara nu. 20. 21. 22.

23 Consuetudo apud Gallos tutores immobilium bonorum
pupillarium fructus, durante tutela, suos facere, mo-
do pupillum alant, as alienum solvant, & possessiones
sartas testas tueantur.

24 Mutus & surdus à iudice tutores dari nequeunt.

25 Servus à iudice tutor dari non potest.

26 Creditor vel debitor an tutor à iudice dari possit?

27 Fœmina à iudice tutrix dari nequit.

28 Minor 25. annis à iudice non datur tutor.

29 Adversa valetudo an faciat, ut quis à iudice tutor dari
possit.

30 Pauper suo vitio, inimicus pupilli, vel patris, ejus tutor
à iudice non datur.

31 Prohibitus à parentibus tutor à iudice non datur.

32 Contra prohibitionem matris non datur tutor à iudice.

33 Iurisdictioni iudicis dantis non subiectus, tutor ab eo dari
non potest. Declara nu. 34.

35 Absens Reipublicæ causa tutor à iudice non datur.

36 Miles à iudice non datur tutor.

37 Ministri ecclesiæ an possint à iudice dari tutores?

38 Curiales an admittantur ad Illustrium tutelam per iudi-
cem?

39 Cæcus à iudice tutor dari non potest.

40 Cæcus propriè quis dicatur. Declara nu. 41. 42.

43 Ap. Claudius Cæcus Senator fuit.

44 Ap. Claudius legis actiones redegit in formam certam.

45 Aufidius vir Prætorius Cæcus sententiam dixit.

- 46 C. Livius Drusus, licet oculis captus, summæ auctoritatis Iurisconsultus fuit.
- 47 Celsus in l. si venditor, §. i. de act. empt. laudat justissimam Drusi sententiam.
- 48 Drusus licet à Pomponio præteritus, tamen à Valerio Maximo celebratur.
- 49 C. Cassius Longinus natus est ex filia Tiberonis, quæ fuit neptis Ser. Sulpitii.
- 50 Cassius Longinus licet luminibus orbatus sub Tiberio consul fuit cum Quartino.
- 51 C. Cassius Longinus sub Claudio Casare donatus est Syria Præfectura, legum peritia excelluit, militarem disciplinam ad priscum morem revocavit, legiones exercuit, ac si hostis ingrueret.
- 52 Nero infensus Cassio.
- 53 Neronis crudelitate Cassius exilio mulctatus, & in Sardiniam Insulam deportatus est.
- 54 Cassius Cassianæ scholæ Princeps & parens fuit.
- 55 Cassius sub Caligula iussus erat interfici, sed Cassium servavit fatalis necessitas in ipsum Caligulam irruens.
- 56 Cassius licet deportatus fuerit à Nerone in Insulam, postea tamen restitutus fuit à Vespasiano.
- 57 Cassii mors.

Subsequitur ordine caput, Qui à Iudice Tutores dari possint. Ad cuius explicationem licet nemo, quem viderim, regulam ponat: quia tamen in testamentario regulam fecit Paulus in l. tutor, ff. de testam. tutel. Quemlibet dari posse, & à testamentis * ad iudicia, sive à testatore ad Iudicem argumentum apud nostros sit valde frequens, & eo sæpe utatur Ulpianus, dicens non mirum esse per Magistratum fieri posse, quod testamento fieri potest, l. non est mirum, ff. de pign. act. l. solet, ff. de aliment. & cibariis. legat. Paulus, libro singulari regularium, l. servus, ff. de manumissio. Titulo generali Præses in locis suis, loco à testamento ad iudicia. Ideo * nos similem hoc loco regulam collegimus, Quemlibet dari posse; etiam testa-

testamento patris inutiliter datum, si è re pupilli videtur, *l. 3. ff. confir. tutel.*

Atque eum quoque, qui se testamento tutorem ascripserit, si idoneus est, licet suspectus sit, neq; ejus admitti excusationem, per *l. uxori, ff. ad l. Cor. de falsis, l. scire, §. fin. & ibid. gloss. verbo, ingerere, ff. de tut. & curat. datis ab his.*

Atque etiam plures simul tam à judice, lege vel testatore, *l. simul, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. si plures, ff. de legit. tut. l. si quis sub conditione, §. plane, ff. de test. tutel.*

Neque solum * præsentem, sed etiam absentem, *l. illud ff. de tut. & curat. dat. ab his,* dum tamen, si peregrè agant, qui tutores vel curatores dati sunt, intra diem trigesimalū id notum his fiat à Magistratibus ex rescripto Divi Marci, vel in facie, vel ad domum, extra quos alios triginta dies habebunt ad excusationem, *l. si peregrè, ff. de tut. & curat. dat. ab his, l. scire, §. qui autem supra, ff. de excusat. tut.* Quod tamen non obtinet in curatore, qui datur pupillo agere vel se defendere volenti adversus tutorem suum: neque enim talis nisi præsens dari potest, *l. qui habet, §. si pupill. vers. deniq; ff. de tutel.* de quo tamen infra latius dicemus ex Molin. §. 6. gl. 6. nu. 9. 10. 11. Neq; item obtinet in furioso, qui licet absentis loco sit, *l. in negotijs, ff. de reg. juris,* tamen rectè * tutor datur, sed intelligitur ita dari, cū suæ mentis esse cœperit. Ideoque interim alius tutor datur, *l. furiosus, & l. pen. ff. de tutelis.*

Non est etiam huic rei impedimento sterilitas naturæ, quo vitio laborant Spadones: * quia tales morboſi, aut vitiosi non sunt, nec eis hoc vitij impedimento est, quo minus suis & alienis superesse possint, *l. Spadonem, ff. de excusat. tut.* Quo loco tamen Iac. Cujac. Spadonem putat accipi debere pro castrato: in quo, inquit, minor dubitatio erat, nam castratio sola propriè vitium est, & locum redhibitioni facit.

Maximè enim Spadones idonei sunt tutelæ puellarum,

9 rum, cum in his * omnis mala corrumpendi suspicio cesset, & magis sint avari quàm integri, ut tradit Rebuff. in l. Spadonum, ff. de verb. signific. in fin. ex eo concludens per Alciatum ibidem, hujusmodi Spadones ad quamcunq; dignitatem admitti posse, etiam Papalem. Nam quamvis, inquit, ante coronationem soleat
 10 inquiri * de electo in Summum Pontificem, & conclamari (ut fertur) dignum esse papari, quia testiculos habet: sufficit tamen eum habere mentulam, virque ea ratione dici potest.

11 Potest & fidejussor * tutori ei dari contutor, licet in una tutela duplex periculum sustineat. Ideoq; Romanus Appulus, qui cum Magistratis esset, aliquem nominasset suo periculo, post ei contutor datus, cum se eo nomine excusare vellet, rejecta appellatione ab eo interposita detentus fuit in tutela, l. Remanius, ff. de tut. & curat. datis ab his, facit l. Spadonem, §. si civitatis, ff. de excusat. tut.

12 Divus Marcus & Commodus quoq; rescripserunt, superioris ordinis aliquē * posse dari tutorem pupillo inferioris ordinis, & è converso minoris ordinem aliquem posse dari pupillo majoris ordinis, d. l. Spadonē, §. scire, & l. & qui non ff. de tut. & curat. datis ab his.

13 Eadem ratione * & ingenuus libertino dari poterit, tutorque perseverabit, nisi se excuset, l. pupillo, §. libertino, ff. de tut. & curat. datis ab his gloss. optima in l. patronus, ff. de tut. l. 3. C. de excusat. tut. nisi tamē patronus sit, qui liberto suo datus excusationem non habet, d. l. patronus, ff. de tut. vel etiam in loco libertinorum omnino sit penuria, l. i. §. libertinis, ff. de excusat. tut.

14 Et quia * liberti impetrato à Principe jure aureorum annulorum, quod non modici beneficii loco aestimabatur, omnia ingenuitatis munia consequerantur, quod ex Novella Justiniani, ut liberti de cetero. omnibus ad libertatem venientibus absque principali concessione competere cœpit: ideo & hi rectè dari possunt

possunt & perseverabunt, nisi se intra tempora constituta excusaverint, ut ex rescripto Imperatoris sui cum patre Severo refert Claudius Tryphoninus, in l. cum exoracione, ff. de excusat. tut. & ibi bona glossa, in verbo. rescripsit.

Sed & neque * volens tantum, verum etiam si invitus datur, cujus rei in aperto causa est, * quia tutela est publicum munus, §. 1. Instit. de excus. tut. Quod licet aliqui controvertant, ut novissime Vertranius Maurus, de jure liberorum, cap. 18. tamen communis & receptior opinio est, * utilitatis publicae respectu eam publicum munus dici, sive civile, non reipublicae, aut etiam provinciale, licet utilitate privatum, Ioan. Crot. rubr. de nov. operis nuntiat. num. 10. Mol. in consuetud. §. 6. gloss. 6. nu. 9. 10. 11. Cuiac. d. §. 1. & plenius in l. si duas, §. Grammaticos, super verbo tutela, de excusat. tut. & post eum Revardus in l. 2. ff. de reg. juris. Ex eo * inferentes, etiam filium familias tutorem dari posse: qui, inquit, in his quae sunt publici juris, patriae potestatis non habetur ratio, vulg. l. filius familias, ff. de his qui sunt sui vel alieni juris, l. si filius familias, ff. de tutelis, quo casu pater pro filio tenetur, ut ibidem explicat Vlpianus & Angelus, in §. 1. num. 5. Instit. qui testam. tutores.

Ex quo * & illud proficiscitur, tutorem ratione officii salarium petere non posse nec debere; quia sponte suscipere tenetur, & gratuitum esse debet, ex gloss. in l. 1. & in l. in eos, ff. de tutelis Guido Papae, quest. 68. maxime ubi ex affectione & amicitia per testatorem fuerit testamento electus, Andr. Barbat. consi. 62. num. 10. lib. 2. Imò punitur * extra ordinem, si data sibi pecunia tutelam suscepit: * ut respondit Corn. consi. 62. num. 910. libr. 4. Port. Instit. qui testam. tut. num. 10. Boer. in consuet. tit. 1. §. 11. Poterit tamen * Iudex ex causa remunerationis, vel alia justa causa, salarium constituere, quod ejus arbitrio relinquitur, nisi in loco administratos vigeat contraria consuetudo, nihil scilicet deberi, vel etiam,

si detectum fuerit, eum non bona fide in administratione fuisse versatum, Corn. & Port. *loc. praealleg.* Guido Papæ, *d. quest. 68.* Barbat. *d. conf. 62. nu. 10. lib. 2.* Sic è diverso extante consuetudine, quod tutor durante tutela omnes immobilium bonorum pupillarium fructus suos faciat, modò pupillum aliat, æs alienum solvat, & possessiones factas tectas tueatur, ea tanquam * valida omnino servanda erit, quam & receptam esse apud Gallos dicit Franciscus Balduinus *ad rubr. tit. de tutel.* Boër §. 11.

24 Hæc autem, * quæ diximus, non ita simpliciter intelligenda. Neque enim mutus & surdus legitimi tutores esse possunt, cum nec testamento, nec alio modo utiliter dari possint, *l. agnato, §. surdus & mutus, cum l. seq. ff. de legit. tut. cujus rationem in materia tutoris testamentarij diximus cap. 9. num. 34. & 43.* Solent enim hi quasi curatore omnino egentes, in jure nostro conferri prodigis adolescentibus debilibus, *l. dabimus, §. ult. cum l. seq. ff. de privileg. creditorum.*

25 Neque etiam * servus, licet testamento dari possit, quia Iudex servo libertatem, non tacite, nec expresse dare potest, *l. in servili, C. qui testam. tut. dari possunt.*

26 Neque item * creditor, vel debitor pupilli, jure novo. *Novell. 72.*

Non etiã fœmina, quia tutela virile officiũ sive munus * est, & ultra sexũ fœmineę infirmitatis tale officium est, *l. fin. ff. de tut. & diximus supra latè, c. 9. n. 50.*

28 Nec etiam * minor viginti quinque annis, ut supra quoque latissimè à nobis declaratum est.

29 Adversa quoq; * valetudine laborans, tali scilicet, ut quis suis ipse rebus superesse non possit, facit quem inhabilem ipso jure, ut etiam volens dari non possit, licet superveniens adversa valetudo perpetua excusationes det à suscepta, ut est *gl. in l. 1. C. qui morbo se excus.* & ibi clarè Salicet. & Aret. in §. item propter adversam, *Instit. de excusat. tut.* quos refert & sequitur Marianus

nus Socin. *cons. 59. n. 35. lib. 3.* ego tamen secus arbitror, cum habeamus textum expressum in *l. non solum, §. si quis, cum l. seq. ff. de excusat. tut.* eum excusare non tantum, ne incipiant, sed & à cœpta excusari debent: qui textus manifestè prosternt contrariam sententiam.

Idemque * dicendum in paupere suo vitio, & ini- 30
mico pupilli, vel patris ejus, quos tamen Iudex, etsi se non excusaverint, etiam rejicere debet, ut respondit Marian. Socin. *d. consil. 59. num. 39. & quatuor seq. lib. 3.* facit optimè *l. in confirmando, ff. de confir. tut. l. 3. §. si tutor, ff. de suspect. tut. §. sed etsi propter paupertatem, §. inimicitia, Instit. de excusat. tut.*

Sed etsi quis * prohibitus est à parentibus tutor es- 31
se, hunc neque creari oportet, & si creatus fuerit, nec recusaverit, prohiberi poterit eum esse tutorem, manente *impia*, id est, statu ejus integro manente, ac honore illæso servato: neque enim prohibetur gerere, ut suspectus, sed ob patris voluntatem, *l. scire, §. sed etsi, ff. de tut. & curat. datis ab his.*

Etiamsi mater * tantum prohibuerit, *l. unica, Cod. si. 32
contra matr. volunt. tut. datus sit.* Si tamen de fraude convictus fuerit, non manebit sine nota, *d. l. unica.*

Is quoque, qui jurisdictioni dantis subjectus non est, ab eo dari non potest, * nec cessatio invicti perperam 33
officii ad ejus periculum spectat, *l. neque à Præside, & ibi bona gloss. Cod. qui dari tut. l. etiam. ff. de tutelis, & ibi quoque gl. l. 3. & l. Divus, ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. §. si quando, ff. de Magistrat. conven. l. 3. C. qui petant tut. si tamen is * consentiat, datio valebit, ut ex Alex. consil. 34
161. num. 7. libr. 5. Andr. Barbat. consil. 61. num. 5. lib. 3.*

Eos etiam, qui in legatione sunt, Magistratus creari non posse vel debere, nec periculum per idem tempus, quo in legatione sunt, ad eos pertinere Modestinus scribet in *dict. l. scire, §. eos, ff. de tut. & curat. datis ab his.* Nam & Ulpianus scribit, absentiam ejus, qui Reipub. 35
causa ab est, neq; ei, neque alii damnosam esse debere,
l. ab-

l. absentia, ff. de reg. juris. ideoque in ejus locum alius tutor, vel potius curator datur, *l. in omnem, ff. de tut. & curat. datis ab his.*

- 36 Eripit etiam * sacramenti religio militem ab administratione tutelæ, ex rescripto Divi Antonini, *l. ab administratione, C. de legatis.* Non enim debet militiæ armatæ muneribus occupatus, neque si legitimus sit, neque si ex testamento datus fuerit, nec alio modo (etsi voluerit) tutor vel curator fieri: si tamen errore ductus res administraverit, negotiorum gestorū actione conveniri poterit, ex rescripto Imperatoris Philippi, *in l. militia, C. qui dari tut.* Cujus rei in promptu causa est, quod miles non debet avocari à signis suis, & numeris, sed eis jugiter inhærere, propriæ muniis insudare militiæ, ut armorum quotidiano exercitio ad bella sit paratus, non sibi vacare, aut aliena obsequia peragere, *l. tribuni, l. nemo miles, l. milites, de re militari, lib. 12.* Quæ ratione etiam prohibetur esse conductor rerum alienarum, hujus fidejussor, mandator vel procurator, *l. milites, C. locati.* Negotiator vel mercator, *d. l. milites, & l. unica, C. Negotiatores ne militent, libr. 2.* vel etiam procurator ad lites, *l. militem, C. de procurat. l. filiusfamilias, §. veterani, eodem tit.*

- Porro autem ut non sunt milites avocandi à suis signis & castris, ita nec ministri ecclesiarum à suis ecclesiis;
- 37 ne ecclesiasticis * ministeriis addicti occupentur negotiis prophanis, *c. generaliter, causa 16. quæst. 1.* quod maximè procedit, quando ad sacrosanctas ecclesias permanent, non divagantes, neque circa ministeria divina desides, *d. c. generaliter,* vel nisi Episcopus civitatis ecclesiasticarum rerum commiserit gubernacula & orphanorum ac viduarum, quæ indefensæ sunt, aut earum personarum, quæ ecclesiastico indigent adminiculo, propter Dei timorem. *cap. pervenit, distinct. 86.* Et ideo Imperator Justin. cum aliquando Episcopis permisisset sese à tutela excusare, *l. generaliter, C. de Episcop.*

scop. & cler. post Novella sua constitutione 124. statuit, ut nec volentes admitterentur; Presbyteris tamen & Diaconis & Subdiaconis permisit tutelam legitimam jure, sive lege cognationis administrare, quod videtur hausisse ex decretis Synodi Chalcedonensis 41. quam Martianus Imperator congregavit an. 437. vel secundum Onuphrii supputationem an. 451. Sanè D. Cyprianus in quadam epistola ad Diaconos & Presbyteros Furnenses, succenset cuidam Geminio Victori, qui testamento suo nominasset tutorem Geminianum Faustinum Presbyterum: & testator olim in consilio Episcoporum fuisse statutum, ne quis decedens clericum nominaret ad tutelam vel curam: ac ejus, qui hoc fecisset, memoriâ damnatam; idq; ratione superius adducta. Interim tamen nemo negat, admodum pium esse opus procuracionem & tutelam pupillorum, quos Deus tam sollicitè nobis commendat, & legumlatoribus quoq; semper curæ & cordi fuit. Severus quoque Imperator Ulpio Rufino scribens gloriatur, omnibusq; liquere desiderat *in l. 2 ff. qui pet. tut.* sese omnem rationem adhibere subveniendis pupillis, cum etiam id pertineat ad curam publicam. Certè quidem olim existimarunt utilitati publicæ repugnare hanc conditionem, *Si pupillus tutores non habuerit, l. 2. §. tractari, ff. ad SC. Tertull.* quod etiam apertè tradit Plato *lib. 11. de legibus*, diligenter admonens præcipuè curam esse habendam pupillaris ætatis.

Est & generali lege prospectum, ne Curiales ad Illustrium* tutelam vocari possint *l. 2. C. de tut. vel curat. 38 illustr.* siquidem cum eorum bona fisco sint obligata, non satis* esset prospectum, *ut tradit gloss. ibidem. 39*

Cæcus etiam, qui utriusq; oculi aciem prorsus amisit, quem propriè cæcum appellamus, ut rectè tradit Natta *in repet. l. hac consultissima, §. ex imperfecto, nu. 34. C. de testamen.* tutor dari non poterit, *l. luminibus, C. qui dari tutor. & ibi notat. l. etiam. 2. de auctorit. tut, l. post success-*

- sceptam, & utrobiq; gloss. ff. de excusat. tit. Quin etsi post
 41 cæcus fiat, *etiam à suscepta tutela excusare se pote-
 rit, d. l. post susceptam & d. l. etiam, l. 1. & ibi Platea. C.
 qui morbo se excusant, lib. 10. Quod tamen non est intel-
 ligendum de eo, qui alterum tantum oculum amisit,
 42 l. frater C. de excusat. tut. Neque etiam de eo, *cui visus
 tantum est debilitatus, vel habet pupillam oculi ob-
 scuratam, juxta ea, quæ tradit Nat. d. loc. Nec est igno-
 tum quod Cic. scribit, Ap. Claudium cæcum optimè
 43 præfuisse rei suæ familiari, atque adeo *senatoris mu-
 nia eum obiisse, testatur noster Ulpian. in l. 1. §. quam-
 vis autem, ff. de postul. severissimamq; in senatu dixisse
 44 sententiam *de Pyrrhi captivis, qui centum annis post
 Decemviros legis actiones ad certam aliquam redegit
 formam, & peculiari est complexus libro, ut tradit
 Francisc. Balduinus in suis Prolegomenis juris civilis ante
 primum librum Instit. fol. mihi 1. verso, numer. 8. sicuti et-
 45 iam *sententiam dixit Aufidius, vir Prætorius cæcus,
 Idemque ostendunt multi Romani prudentes, qui
 cum oculis capti essent, perspicacissimi fuerunt sum-
 46 mæque auctoritatis Jurisconsulti, ut *Livius Drusus,
 cujus fit mentio in l. si venditor, §. 1. ff. de act. empt. & a-
 47 lio nomine vocatur C. Liv. Drusus, ubi *Celsus lau-
 dat justissimam Drusi sententiam, emptorem, per quæ
 steterit quo minus venditus servus traderetur, præsta-
 re debere cibarium sumptus. Et licet hic Drusus à
 48 Pomponio *præteritus fuerit, tamen à Valerio Maxi-
 mo lib. 8. c. 7. celebratur. Qui & ætatis viribus, & acie
 oculorū defectus, jus civile populo benignissimè in-
 terpretatus est, utilissimāq; discere cupientibus mo-
 nimenta composuit. Nam & senem illum natura &
 cæcum fortuna facere potuit: ita natura interpellare
 non valuit, ne non animo & videret & vigeret. Caius
 49 quoque Cassius Longinus ex filia Tuberonis natus,
 50 quæ neptis fuerit Ser. Sulpitii, licet luminibus orba-
 tus, ut tradit Suetonius in vita Neronis cap. 37. is tamen

consul fuit cum Quartino, temporibus Tiberii, plurimumque auctoritatis habuit, * sub Claudio Cæsare 51
 Præfectus Syriæ legū peritia cæteris præeminuisse legitur, & qui militarem disciplinam ad priscum morem revocabat, exercebat legiones, ac si hostis ingrueret, dignum id majoribus & familia Cassia ratus, ut Auctor 32
 est Cornelius Tacitus *lib. 12. ad prim.* Huic tamen Nero cum infensus esset, quod opibus vetustis, & gravitate morum præcellebat, missa ad Senatum oratione, crimini objectavit, quod is Cassius inter Imagines majorum etiam C. Cassii, interfectos Iulii Cæsaris coluisset, ita inscriptam, *Duci partium*, quasi per hoc semina belli civilis * meditaretur. Itaque Senatusconsulto ex- 53
 ilio mulctatus, & in Sardiniam deportatus est, ut est auctor Cornelius Tacitus *lib. 5. & 16. post prim.* Plinius *lib. 7. Epistol.* Cassium * Cassianæ scholæ principem & parentem fuisse scribit, cuius domum ideo commendat, quod eam Quadratus habitaret, qui non minor foret Orator, quam fuerit ille Cassius Iureconsultus, quorum fit mentio * *in l. 35. ff. de mort. causa donat. & l. 18. ff. de furtis*, hic sub. Caligula iussus erat interfici, sed Cassium servavit fatalis necessitas in ipsum irruens Caligulam. Et licet hic Cassius Neronis crudelitate deportatus fuerit in Sardiniam, * Insulam pestilentem: 56
 tandem tamen revocatus fuit, & in pristinum statum restitutus à Vespasiano: quem tamen Suetonius in vita Neronis * luminibus orbatum inter eos ponit, quia à 57
 Nerone mortem sustinuerint.

CAP. XXIII.

Cui dari possit Tutor à Iudice.

SUMMARI A.

- I Regula, omni Impuberi à Iudice Tutorem dari. *De- clara nu. 2. & 3.*
- 4 Venti non datur tutor à Iudice.
- 5 Curator testamento non datur.

Tuto-

- 6 Tutorem habenti à Iudice non datur alius tutor
Limita nu. 11. 16. 17. 18. 19.
- 7 Pupillo habenti diffusum patrimonium non datur tutor, sed
tantum curator. *Declara num. 8.*
- 9 Tutor non jure datus an valeat alterius datio, priore non re-
moto, & ejus tutela non cassata, controversatur.
- 10 Auctoris opinio.
- 12 Tutor Prætorius.
- 13 Declarantur Novella Iustiniani 72. & 94.
- 14 Tutore appellante vel absente, datur temporarius.
- 15 In locum suspecti, remoti vel excusati alius idoneus substitui-
tur tutor.
- 16 Statuo permitti potest, ut tutorem habenti alius tutor de-
tur.

HActenus qui tutores dederint, hodie dent, & quis dari posset, superioribus aliquot capitibus diximus; deinceps cui dari possit, videndum est. Est autem
1 receptissima * regula, omni impuberi propter ætatis infir-
2 mitatem & lubricum consilium tutorem dari, etiam * ab-
senti, invito & ignoranti, *l. illud, & l. nec non, ff. de tut. & curat. datis ab his. Dec. in l. quo tutela, §. nemo, ff. de regul. juris, per l. 2. ff. de tutelis. Rip. in l. 1. §. fuit quæstum, num. 26. ff. ad Trebell.* Quare rectè Impp. Dioclet. & Maximianus rescripserunt *in l. 2. C. quando tut vel curat.* tutoris officium ex sola voluntate pupilli non finiri. Et-
3 iam * surdo, muto, mutæ, furioso, furiosæ, impuberib.
l. muto, §. surdo, ff. de tut. & curat. datis ab his. Deniq; etiã
iis, de quorum statu dubitatur, etiam lite pendente, sed
italdemum tenet datio, si liber est, ut scribit Ulpian.
in l. ei qui, ff. de tut. & curat. dat. ab his. Sed hæc licet regu-
lariter vera sint, non tamen in omnibus vera sunt. Vi-
deamus igitur in quib. speciebus locū habere non pos-
sint. Sanè, quoties lex de Curatore loquitur non de
4 tutore, tutor dari non potest. Et ideo * ventri tutor
dari non potest, *l. ventri. ff. de tut. & curat. datis ab his.*

Eadem

Eademq; ratione & Curatorem testamento dari non constat, *l. 1. ff. de confirm. tut.* quia *lex 12. Tab. de tutela* loquitur, non de cura, *Super pecunia*, inquit, *tutela vé rei sue*. Sed etsi * quis tutor detur quasi minori, qui tñ nō § erat, non valebit datio, & ideò non erit excusatio necessaria, neq; obligabitur sic datus, ex eo quod nō gesserit, *l. Seia, ff. de tut. & curat. datis ab his*. Quoniam autē tutor simpliciter datus ad universum patrimonium intelligitur datus, ut nihil supersit, in quo alteri tutori locus sit, & is habeat jus in caput liberum, à qua potestate si velis separare bonorū administrationem, nō alio tutore, sed potius curatore opus sit, qui rebus datur, certæ rei dari poreſt, ut supra latè diximus. Rectè igitur * diversis tam J Ctorum responsis quàm Imperatorum rescriptis statutum est, tutorem habenti aliū 6 non posse nec debere dari, §. *interdum*, & ibi Port. & post eum optimè Franciscus Balduinus, *Instit. de curat. Corn. conf. 281. num. 6. lib. 1. Castrenſ. conf. 413. num. 1. v. 3. lib. 2. Andr. Barb. latè conf. 61. num. 5. vers. 11. lib. 3.* & ex recentioribus Paris. *conf. 85. num. 1. libr. 3.* Quare & ita datum falsum appellat Paulus in *l. Paulus, ff. de verb. significat.* quia quoties actus juris civilis (ut est tutelæ datio) est nullus vel inutilis, ejus actus nomen proprium non habet, & ideo illa adjectione falsi à vero sive proprio distinguitur, quod & in similibus obtinet, ut de testamento nullo, stipulatione, sententia, electione, cessione & compromisso, tradit Andr. Alciat. in *d. l. Paulus*, ubi id benè declarat, dicens, secus esse in nominib. facti. Sed etsi * pupillus diffusum habeat 7 patrimonium in diversis locis; ita ut solus tutor administrationi non sufficiat, non poterit dari tutor, sed tantū curator, * etiamsi mater vel avia hoc petierint. 8 Ita respondit Andr. Barbat. *d. conf. 61. nu. 9. lib. 3.* additio ad Port. *tit. qui testamento tut. num. 3.* Hoc amplius, si detur causa specialis, in quo dari posset, si tamen alia causa minus legitima fuerit expressa, per quam

9 rum, cum in his * omnis mala corrumpendi suspicio cesset, & magis sint avari quàm integri, ut tradit Rebuff. in l. Spadonum, ff. de verb. signific. in fin. ex eo concludens per Alciatum ibidem, hujusmodi Spadones ad quamcunq; dignitatem admitti posse, etiam Papalem. Nam quamvis, inquit, ante coronationem soleat
 10 inquiri * de electo in Summum Pontificem, & conclamari (ut fertur) dignum esse papari, quia testiculos habet: sufficit tamen eum habere mentulam, virque ea ratione dici potest.

11 Potest & fidejussor * tutori ei dari contutor, licet in una tutela duplex periculum sustineat. Ideoq; Romanus Appulus, qui cum Magistratis esset, aliquem nominasset suo periculo, post ei contutor datus, cum se eo nomine excusare vellet, rejecta appellatione ab eo interposita detentus fuit in tutela, l. Remanius, ff. de tut. & curat. datis ab his, facit l. Spadonem, §. si civitatis, ff. de excusat. tut.

12 Divus Marcus & Commodus quoq; rescripserunt, superioris ordinis aliquē * posse dari tutorem pupillo inferioris ordinis, & è converso minoris ordinem aliquem posse dari pupillo majoris ordinis, d. l. Spadonē, §. scire, & l. & qui non ff. de tut. & curat. datis ab his.

13 Eadem ratione * & ingnuus libertino dari poterit, tutorque perseverabit, nisi se excuset, l. pupillo, §. libertino, ff. de tut. & curat. datis ab his gloss. optima in l. patronus, ff. de tut. l. 3. C. de excusat. tut. nisi tamē patronus sit, qui liberto suo datus excusationem non habet, d. l. patronus, ff. de tut. vel etiam in loco libertinorum omnino sit penuria, l. i. §. libertinis, ff. de excusat. tut.

14 Et quia * liberti impetrato à Principe jure aureorum annulorum, quod non modici beneficii loco aestimabatur, omnia ingenuitatis munia consequerantur, quod ex Novella Justiniani, ut liberti de cetero. omnibus ad libertatem venientibus absque principali concessione competere cœpit: ideo & hi rectè dari possunt

possunt & perseverabunt, nisi se intra tempora constituta excusaverint, ut ex rescripto Imperatoris sui cum patre Severo refert Claudius Tryphoninus, in *l. cum exoracione*, ff. de excusat. tut. & ibi bona glossa, in verbo. rescripsit.

Sed & neque * volens tantum, verum etiam si invitus datur, cujus rei in aperto causa est, * quia tutela est publicum munus, §. 1. *Instit. de excus. tut.* Quod licet aliqui controvertant, ut novissime Vertranius Maurus, de *jure liberorum*, cap. 18. tamen communis & receptior opinio est, * utilitatis publicae respectu eam publicum munus dici, sive civile, non reipublicae, aut etiam provinciale, licet utilitate privatum, Ioan. Crot. rubr. de nov. operis nuntiat. num. 10. Mol. in consuetud. §. 6. gloss. 6. nu. 9. 10. 11. Cuiac. d. §. 1. & plenius in *l. si duas*, §. Grammaticos, super verbo tutela, de excusat. tut. & post eum Revardus in *l. 2. ff. de reg. juris*. Ex eo * inferentes, etiam filium familias tutorem dari posse : qui, inquit, in his quae sunt publici juris, patriae potestatis non habetur ratio, vulg. *l. filius familias*, ff. de his qui sunt sui vel alieni juris, *l. si filius familias*, ff. de tutelis, quo casu pater pro filio tenetur, ut ibidem explicat Vlpianus & Angelus, in §. 1. num. 5. *Instit. qui testam. tutores*.

Ex quo * & illud proficiscitur, tutorem ratione officii salarium petere non posse nec debere ; quia sponte suscipere tenetur, & gratuitum esse debet, ex gloss. in *l. 1. & in l. in eos*, ff. de tutelis Guido Papae, quest. 68. maxime ubi ex affectione & amicitia per testatorem fuerit testamento electus, Andr. Barbat. consi. 62. num. 10. lib. 2. Imò punitur * extra ordinem, si data sibi pecunia tutelam suscepit : * ut respondit Corn. consi. 62. num. 910. libr. 4. Port. *Instit. qui testam. tut.* num. 10. Boer. in consuet. tit. 1. §. 11. Poterit tamen * Iudex ex causa remunerationis, vel alia justa causa, salarium constituere, quod ejus arbitrio relinquitur, nisi in loco ad ministratos vigeat contraria consuetudo, nihil scilicet deberi, vel etiam,

si detectum fuerit, eum non bona fide in administratione fuisse versatum, Corn. & Port. *loc. praealleg.* Guido Papæ, *d. quest. 68.* Barbat. *d. conf. 62. nu. 10. lib. 2.* Sic è diverso extante consuetudine, quod tutor durante tutela omnes immobilium bonorum pupillarium fructus suos faciat, modò pupillum alat, æs alienum solvat, & possessiones factas rectas tueatur, ea tanquam * valida omnino servanda erit, quam & receptam esse apud Gallos dicit Franciscus Balduinus *ad rubr. tit. de tutel.* Boër §. 11.

24 Hæc autem, * quæ diximus, non ita simpliciter intelligenda. Neque enim mutus & surdus legitimi tutores esse possunt, cum nec testamento, nec alio modo utiliter dari possint, *l. agnato, §. surdus & mutus, cum l. seq. ff. de legit. tut.* cujus rationem in materia tutoris testamentarij diximus *cap. 9. num. 34. & 43.* Solent enim hi quasi curatore omnino egentes, in jure nostro conferri prodigis adolescentibus debilibus, *l. dabimus, §. ult. cum l. seq. ff. de privileg. creditorum.*

25 Neque etiam * servus, licet testamento dari possit, quia Iudex servo libertatem, non tacitè, nec expresse dare potest, *l. in servili, C. qui testam. tut. dari possunt.*

26 Neque item * creditor, vel debitor pupilli, jure novo. *Novell. 72.*

27 Non etiã fœmina, quia tutela virile officiũ sive munus* est, & ultra sexũ fœmineę infirmitatis tale officium est, *l. fin. ff. de tut.* & diximus supra latè, *c. 9. n. 50.*

28 Nec etiam * minor viginti quinque annis, ut supra quoque latissimè à nobis declaratum est.

29 Adversa quoq; * valetudine laborans, tali scilicet, ut quis suis ipse rebus superesse non possit, facit quem inhabilem ipso jure, ut etiam volens dari non possit, licet superveniens adversa valetudo perpetua excusationes det à suscepta, ut est *gl. in l. 1. C. qui morbo se excus.* & ibi clarè Salicet. & Aret. in §. item propter adversam, *Instit. de excusat. tut.* quos refert & sequitur Marianus

nus Socin. *cons. 59. n. 35. lib. 3.* ego tamen secus arbitror, cum habeamus textum expressum in *l. non solum, §. si quis, cum l. seq. ff. de excusat. tut.* eum excusare non tantum, ne incipiant, sed & à cœpta excusari debent: qui textus manifestè prosternt contrariam sententiam.

Idemque * dicendum in paupere suo vitio, & ini- 30
mico pupilli, vel patris ejus, quos tamen Iudex, etsi se non excusaverint, etiam rejicere debet, ut respondit Marian. Socin. *d. consil. 59. num. 39. & quatuor seq. lib. 3.* facit optimè *l. in confirmando, ff. de confir. tut. l. 3. §. si tutor, ff. de suspect. tut. §. sed etsi propter paupertatem, §. inimicitia, Instit. de excusat. tut.*

Sed etsi quis * prohibitus est à parentibus tutor es- 31
se, hunc neque creari oportet, & si creatus fuerit, nec recusaverit, prohiberi poterit eum esse tutorem, manente *impūia*, id est, statu ejus integro manente, ac honore illæso servato: neque enim prohibetur gerere, ut suspectus, sed ob patris voluntatem, *l. scire, §. sed etsi, ff. de tut. & curat. datis ab his.*

Etiamsi mater * tantum prohibuerit, *l. unica, Cod. si 32
contra matr. volent. tut. datus sit.* Si tamen de fraude convictus fuerit, non manebit sine nota, *d. l. unica.*

Is quoque, qui jurisdictioni dantis subjectus non est, ab eo dari non potest, * nec cessatio invicti perperam 33
officii ad ejus periculum spectat, *l. neque à Praside, & ibi bona gloss. Cod. qui dari tut. l. etiam. ff. de tutelis, & ibi quoque gl. l. 3. & l. Divus, ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. §. si quando, ff. de Magistrat. conven. l. 3. C. qui petant tut. si tamen is * consentiat, datio valebit, ut ex Alex. consil. 34
161. num. 7. lib. 5. Andr. Barbat. consil. 61. num. 5. lib. 3.*

Eos etiam, qui in legatione sunt, Magistratus creari non posse vel debere, nec periculum per idem tempus, quo in legatione sunt, ad eos pertinere Modestinus scribet in dict. *l. scire, §. eos, ff. de tut. & curat. datis ab his.* Nam & Ulpianus scribit, absentiam ejus, qui Reipub. 35
causa ab est, neq; ei, neque alii damnosam esse debere,
l. ab-

l. absentia, ff. de reg. juris. ideoque in ejus locum alius tutor, vel potius curator datur, *l. in omnem, ff. de tut. & curat. datis ab his.*

- 36 Eripit etiam * sacramenti religio militem ab administratione tutelæ, ex rescripto Divi Antonini, *l. ab administratione, C. de legatis.* Non enim debet militiæ armatæ muneribus occupatus, neque si legitimus sit, neque si ex testamento datus fuerit, nec alio modo (et si voluerit) tutor vel curator fieri: si tamen errore ductus res administraverit, negotiorum gestorū actione conveniri poterit, ex rescripto Imperatoris Philippi, *in l. militia, C. qui dari tut.* Cujus rei in promptu causa est, quod miles non debet avocari à signis suis, & numeris, sed eis jugiter inhærere, propriæ muniis insudare militiæ, ut armorum quotidiano exercitio ad bella sit paratus, non sibi vacare, aut aliena obsequia peragere, *l. tribuni, l. nemo miles, l. milites, de re militari, lib. 12.* Quæ ratione etiam prohibetur esse conductor rerum alienarum, hujus fidejussor, mandator vel procurator, *l. milites, C. locati.* Negotiator vel mercator, *d. l. milites, & l. unica, C. Negotiatores ne militent, libr. 2.* vel etiam procurator ad lites, *l. militem, C. de procurat. l. filiusfamilias, §. veterani, eodem tit.*

- Porro autem ut non sunt milites avocandi à suis signis & castris, ita nec ministri ecclesiarum à suis ecclesiis;
- 37 ne ecclesiasticis * ministeriis addicti occupentur negotiis prophanis, *c. generaliter, causa 16. quest. 1.* quod maximè procedit, quando ad sacrosanctas ecclesias permanent, non divagantes, neque circa ministeria divina desides, *d. c. generaliter,* vel nisi Episcopus civitatis ecclesiasticarum rerum commiserit gubernacula & orphanorum ac viduarum, quæ indefensæ sunt, aut earum personarum, quæ ecclesiastico indigent adminiculo, propter Dei timorem. *cap. pervenit, distinct. 86.* Et ideo Imperator Justin. cum aliquando Episcopis permisisset sese à tutela excusare, *l. generaliter, C. de Episcop.*

scop. & cler. post Novella sua constitutione 124. statuit, ut nec volentes admitterentur; Presbyteris tamen & Diaconis & Subdiaconis permisit tutelam legitimam jure, sive lege cognationis administrare, quod videtur hausisse ex decretis Synodi Chalcedonensis 41. quam Martianus Imperator congregavit an. 437. vel secundum Onuphrii supputationem an. 451. Sanè D. Cyprianus in quadam epistola ad Diaconos & Presbyteros Furnenses, succenset cuidam Geminio Victori, qui testamento suo nominasset tutorẽ Geminianum Faustinum Presbyterũ: & testator olim in cõsilio Episcoporum fuisse statutum, ne quis decedens clericum nominaret ad tutelam vel curam: ac ejus, qui hoc fecisset, memoriã damnatam; idq; ratione superius adducta. Interim tamen nemo negat, admodum pium esse opus procuracionem & tutelam pupillorum, quos Deus tam sollicitè nobis commendat, & legumlatoribus quoq; semper curæ & cordi fuit. Severus quoque Imperator Ulpio Rufino scribens gloriatur, omnibusq; liquere desiderat *in l. 2 ff. qui pet. tut.* sese omnem rationem adhibere subveniendis pupillis, cum etiam id pertineat ad curam publicam. Certè quidem olim existimarunt utilitati publicæ repugnare hanc conditionem, *Si pupillus tutores non habuerit, l. 2. §. tractari, ff. ad SC. Tertull.* quod etiam apertè tradit Plato *lib. 11. de legibus*, diligenter admonens præcipuè curam esse habendam pupillaris ætatis.

Est & generali lege prospectum, ne Curiales ad Illustrium* tutelam vocari possint *l. 2. C. de tut. vel curat.* 38 *illustr.* siquidem cum eorum bona fisco sint obligata, non satis* esset prospectum, *ut tradit gloss. ibidem.* 39

Cæcus etiam, qui utriusq; oculi aciem prorsus amisit, quem propriè cæcum appellamus, ut rectè tradit Natta *in repet. l. hac consultissima, §. ex imperfecto, nu. 34. C. de testamen.* tutor dari non poterit, *l. luminibus, C. qui dari tutor, & ibi notat. l. etiam, 2. de auctorit. tut, l. post success-* 40

- sceptam, & utrobiq; gloss. ff. de excusat. tit. Quin et si post
 41 cæcus fiat, *etiam à suscepta tutela excusare se poterit, d. l. post susceptam & d. l. etiam, l. i. & ibi Platea. C. qui morbo se excusant, lib. i. o. Quod tamen non est intelligendum de eo, qui alterum tantum oculum amisit,
 42 l. frater C. de excusat. tut. Neque etiam de eo, *cui visus tantum est debilitatus, vel habet pupillam oculi obscuratam, juxta ea, quæ tradit Nat. d. loc. Nec est ignotum quod Cic. scribit, Ap. Claudium cæcum optimè
 43 præfuisse rei suæ familiari, atque adeo *senatoris munia eum obiisse, testatur noster Ulpian. in l. i. §. quamvis autem, ff. de postul. severissimamq; in senatu dixisse
 44 sententiam *de Pyrrhi captivis, qui centum annis post Decemviros legis actiones ad certam aliquam redegit formam, & peculiari est complexus libro, ut tradit Francisc. Balduinus in suis Prolegomenis juris civilis ante primum librum Instit. fol. mihi i. verso, numer. 8. sicuti etiam
 45 iam *sententiam dixit Aufidius, vir Prætorius cæcus, Idemque ostendunt multi Romani prudentes, qui cum oculis capti essent, perspicatissimi fuerunt summæque auctoritatis Jurisconsulti, ut *Livius Drusus,
 46 cujus fit mentio in l. si venditor, §. i. ff. de act. empt. & alio nomine vocatur C. Liv. Drusus, ubi *Celsus laudat justissimam Drusi sententiam, emptorem, per quæsteterit quo minus venditus servus traderetur, præstare debere cibariorum sumptus. Et licet hic Drusus à
 48 Pomponio *præteritus fuerit, tamen à Valerio Maximo lib. 8. c. 7. celebratur. Qui & ætatis viribus, & acie oculorū defectus, jus civile populo benignissimè interpretatus est, utilissimāq; discere cupientibus monimenta composuit. Nam & senem illum natura & cæcum fortuna facere potuit: ita natura interpellare non valuit, ne non animo & videret & vigeret. Caius
 49 quoque Cassius Longinus ex filia Tuberonis natus,
 50 quæ neptis fuerit Ser. Sulpitii, licet luminibus orbatus, ut tradit Suetonius in vita Neronis cap. 37. is tamen

consul fuit cum Quartino, temporibus Tiberii, plurimumque auctoritatis habuit, * sub Claudio Cæsare 51
 Præfectus Syriæ legū peritia cæteris præeminuisse legitur, & qui militarem disciplinam ad priscum morem revocabat, exercebat legiones, ac si hostis ingrueret, dignum id majoribus & familia Cassia ratus, ut Auctor 32
 est Cornelius Tacitus *lib. 12. ad prim.* Huic tamen Nero cum infensus esset, quod opibus vetustis, & gravitate morum præcellebat, missa ad Senatum oratione, crimini objectavit, quod is Cassius inter Imagines majorum etiam C. Cassii, interfectos Iulii Cæsaris coluisset, ita inscriptam, *Duci partium*, quasi per hoc semina belli civilis * meditaretur. Itaque Senatusconsulto ex- 53
 ilio mulctatus, & in Sardiniam deportatus est, ut est auctor Cornelius Tacitus *lib. 5. & 16. post prim.* Plinius *lib. 7. Epistol.* Cassium * Cassianæ scholæ principem & parentem fuisse scribit, cujus domum ideo commendat, quod eam Quadratus habitaret, qui non minor foret Orator, quam fuerit ille Cassius Iureconsultus, quorum fit mentio * *in l. 35. ff. de mort. causa donat. & l. 18. ff. de furtis*, hic sub. Caligula iussus erat interfici, sed Cassium servavit fatalis necessitas in ipsum irruens Caligulam. Et licet hic Cassius Neronis crudelitate deportatus fuerit in Sardiniam, * Insulam pestilentem: 56
 tandem tamen revocatus fuit, & in pristinum statum restitutus à Vespasiano: quem tamen Suetonius in vita Neronis * luminibus orbatum inter eos ponit, quia à 57
 Nerone mortem sustinuerint.

CAP. XXIII.

Cui dari possit Tutor à Iudice.

SUMMARI A.

- I Regula, omni Impuberi à Iudice Tutorem dari. *De-
clara nu. 2. & 3.*
- 4 Venti non datur tutor à Iudice.
- 5 Curator testamento non datur.

Tuto-

- 6 Tutorem habenti à Iudice non datur alius tutor
Limita nu. 11. 16. 17. 18. 19.
- 7 Pupillo habenti diffusum patrimonium non datur tutor, sed
tantum curator. *Declara num. 8.*
- 9 Tutor non jure datus an valeat alterius datio, priore non re-
moto, & ejus tutela non cassata, controvertitur.
- 10 Auctoris opinio.
- 12 Tutor Prætorius.
- 13 Declarantur Novellæ Iustiniani 72. & 94.
- 14 Tutore appellante vel absente, datur temporarius.
- 15 In locum suspecti, remoti vel excusati alius idoneus substitui-
tur tutor.
- 16 Statuo permitti potest, ut tutorem habenti alius tutor de-
tur.

HActenus qui tutores dederint, hodie dent, & quis
dari posset, superioribus aliquot capitibus dixi-
mus; deinceps cui dari possit, videndum est. Est autem
1 receptissima * regula, omni impuberi propter ætatis infir-
2 mitatem & lubricum consilium tutorem dari, etiam * ab-
senti, invito & ignorant, *l. illud, & l. nec non, ff. de tut.
& curat. datis ab his. Dec. in l. quo tutela, §. nemo, ff. de regul.
juris, per l. 2. ff. de tutelis. Rip. in l. 1. §. fuit quæsitum, num.
26. ff. ad Trebell. Quare rectè Impp. Dioclet. & Maxi-
mianus rescripserunt in l. 2. C. quando tut vel curat. tu-
toris officium ex sola voluntate pupilli non finiri. Et-
3 iam * surdo, muto, mutæ, furioso, furiosæ, impuberib.
l. muto, §. surdo, ff. de tut. & curat. datis ab his. Deniq; etiã
iis, de quorum statu dubitatur, etiam lite pendente, sed
italdemum tenet datio, si liber est, ut scribit Ulpian.
in l. ei qui, ff. de tut. & curat. dat. ab his. Sed hæc licet regu-
lariter vera sint, non tamen in omnibus vera sunt. Vi-
deamus igitur in quib. speciebus locū habere non pos-
sint. Sanè, quoties lex de Curatore loquitur non de
4 tutore, tutor dari non potest. Et ideo * ventri tutor
dari non potest, *l. ventri. ff. de tut. & curat. datis ab his.*
Eadem*

Eademq; ratione & Curatorem testamento dari non constat, *l. 1. ff. de confirm. tut.* quia *lex 12. Tab.* de tutela loquitur, non de cura, *Super pecunia*, inquit, *tutela vé rei sue*. Sed etsi * quis tutor detur quasi minori, qui tñ nō § erat, non valebit datio, & ideò non erit excusatio necessaria, neq; obligabitur sic datus, ex eo quod nō gesserit, *l. Seia, ff. de tut. & curat. datis ab his*. Quoniam autē tutor simpliciter datus ad universum patrimonium intelligitur datus, ut nihil supersit, in quo alteri tutori locus sit, & is habeat jus in caput liberum, à qua potestate si velis separare bonorū administrationem, nō alio tutore, sed potius curatore opus sit, qui rebus datur, certæ rei dari poreft, ut supra latè diximus. Rectè igitur * diversis tam J Ctorum responsis quàm Impe- 6 ratorum rescriptis statutum est, tutorem habenti aliū non posse nec debere dari, §. *interdum*, & ibi Port. & post eum optimè Franciscus Balduinus, *Instit. de curat. Corn. conf. 281. num. 6. lib. 1. Castrenf. conf. 413. num. 1. v. 3. lib. 2. Andr. Barb. latè conf. 61. num. 5. vers. 11. lib. 3.* & ex recentioribus Paris. *conf. 85. num. 1. libr. 3.* Quare & ita datum falsum appellat Paulus in *l. Paulus, ff. de verb. significat.* quia quoties actus juris civilis (ut est tutelæ datio) est nullus vel inutilis, ejus actus nomen proprium non habet, & ideo illa adjectione falsi à vero siue proprio distinguitur, quod & in similibus obtinet, ut de testamento nullo, stipulatione, sententia, electione, cessione & compromisso, tradit Andr. Alciat. in *d. l. Paulus*, ubi id benè declarat, dicens, secus esse in nominib. facti. Sed etsi * pupillus diffusum habeat 7 patrimonium in diversis locis; ita ut solus tutor administrationi non sufficiat, non poterit dari tutor, sed tantū curator, * etiamsi mater vel avia hoc petierint. 8 Ita respondit Andr. Barbat. *d. conf. 61. nu. 9. lib. 3.* additio ad Port. *tit. qui testamento tut. num. 3.* Hoc amplius, si detur causa specialis, in quo dari posset, si tamen alia causa minus legitima fuerit expressa, per quam

dari non debuisset, non valebit datio, etiam interve-
niente Iudicis decreto, per *l. tutor si petitus.* & ibi Bar-
tol. *ff. de tut. & curat. dat. ab his*, quem refert & sequi-
tur Corn. *d. consil. 28. num. 7. lib. 1. Castr. consil. 411. nu-
mer. 1. vers. 3. ratio. lib. 2.* & novissimè Paris. *d. consil. 85. nu.
2. & 3. lib. 3.* In quibus locis etiam concludunt; idem
esse quando Iudex in datione erravit. Denique scribit
Angelus, in *d. §. interdum*, num. 2. *Instit. de curat.* quod
9 si prior * non jure datus fuerit, non valere dationem
alterius, nisi illo prius remoto, & ejusdem tutela cassa-
ta, ad instar, inquit, electionis, quæ non potest secun-
do fieri, nisi priore cassata, *cap. consideravimus*, & *cap.
auditis, extra. de elect.* Dicit tamen in contrarium esse tex-
tum satis, ut videtur, expressum, in *l. si ut proponis, C. de
10 confir. tut. & ideo** relinquit cogitandum, cujus postero-
ris opinionis ego quoque sum. Hoc autem quod dixi-
mus, tutorem habenti non posse dari alium: multis mo-
dis venit declarandum, & limitandum. Primum enim
locum non habet jure veteri, quo jure debitorem, vel
11 creditorem pupilli * tutorem potuisse dari *supra cap. 9.*
diximus. Neque propterea impeditæ fuerunt actiones
inter eum & pupillum, saltem eæ, quarum causa & ori-
go fuisset ante tutelam, licet aliæ, quæ post tutelam o-
riebantur, interim cessarent, *l. nec non dantur*, *ff. de tu-
telis & rat. distrah.* de quo paulo post dicemus plenius.
Quo casu judicio existente inter tutorem & pupillum,
si non erat alius tutor (plures enim dari possunt) cujus
autoritate niteretur pupillus, quia ipse tutor in rem
suam autor esse non poterat, unus aliquis dabatur in
12 litem, quem Iustinian. * Prætorium appellat, in *§. si in-
ter*, *Instit. de authorit. tut.* Verum hodie hujus rei ratio
13 multum est imminuta, quia Iustin. * *Novella constitu-
tione 72.* prohibitum est regulariter, ne debitor, vel
creditor tutor fiat, sed quia idem Iustinian. *Novella 94.*
hac lege postea exemit matres, & d. *Novella* etiam
quosdam alios minimè complectatur, ut supra anno-
tavi-

tavimus. Rectè ergo Iustin. in d. §. si inter, statuit, ut deficiente contutore, in locum illius Prætorii tutoris curator daretur, quo interveriente, iudicium perageretur, eoque peracto is desineret, l. si plures, ff. de test. tut. Idq; si pupillus agat, si conveniatur, l. qui habet, §. si pupillus, ff. de tutelis. Quoties etiam aliqua pupilli bona sunt ultra centesimū urbis lapidem, id est, centum milliaria, si mille passus, se excusare poterit tutor: neq; enim tenetur ultra tutelam gerere, nisi in eadem Provincia pupilli patrimonium sit, & ideo illarū rerum dabunt tutores in Provincia Præsides ejus, non earundem, l. propter litem, §. licet, cum §. seq. ff. de excusat. tut. Tutor quoq; datus, si provocet, sive appeller, vel absit, interim, referente Ulpiano ex rescripto Divi Pii, * datur temporarius tutor, qui tutelam gerat. l. cum 14 quidam, ff. de tut. & curat. datis ab his, quod & probat Modestinus eo casu, quo tutoris auctoritas necessaria fuerit, veluti ad adeundam hæreditatem, quoniam ad hoc curatoris auctoritas inutilis esset, l. cum in una, §. 1. ff. de appell. Pari modo & in locum suspecti & remoti, & in locum excusati, alius idoneus substituitur sententia competentis iudicis. Et hoc quidem Senatus- 15 consulto introductum est, cum ex pluribus tutoribus unus ex pluribus aut removeretur, ut excusatur in perpetuum, l. si quis sub conditione, ff. de testament. tut. dict. §. interdum, & ibi Angelus in princip. vers. nota quod si tutor, & post eum Jacob. Cujac. super verbo, interdum, instit. de curat. quod * à Divis Valeriano & Galieno 16 extenditur ad defunctos, vel etiam relegatos, id est, deportatos tutores, l. 4. ff. In quib. caus. tutor. habenti. & dict. l. si quis sub conditione. Corn. consil. 175. num. 3. lib. 3. Angel. de Bannito d. §. interdum num. 1. Nam in ejus locum, qui relegatus est, salva civitate, curator datur, non tutor. Cujacius loco quo supra, per l. quod si forte §. quid ergo. ff. de solut. Datur & in locū furiosi, surdi, muti, tutoris legitimi alius tutor, ex Senatus- 17

consulto, *l. cum plura ff. de tutelis*. Sæpè etiam ad alium ex lege 12. tabularum curatio prodigi, aut furiosi pertinet, alii Prætor administrationem dat, scilicet, cum ipse legitimus inhabilis ad eam rem videatur, *l. sæpe ff. de curat. furiosi*. Sed etsi tutor missus est ad hostes. quasi legatus, aut ab eis receptus, aut transfugerit, quia servus non efficitur, & tutor manet, alius interim datur, *l. si quis, ff. de tutel.* Non absimili ratione, * quando ex testamento hæreditas non est adita, ex quo tutor speratur, vel is datur est sub conditione, vel die; pendente conditione, vel die, alius dandus est, qui definit, quando conditio exiterit, dies advenerit, vel hæres post adierit, *l. si nemo, l. si hæreditas, l. si quis, ff. de testam. tutel. §. sed etsi, Instit. de Attil. tutor.* Potest & mater, si nolit bona filiis suis relinquenda administrari per tutorem eisdem suis filiis patris testamento datum, aliquem ex necessariis suis heredem instituere, eundemq; rogare, ut filiis suis, cum ad pubertatem venerint, plenè restituat: ita enim scriptus hæres erit nudo nomine, & administrabit quamdiu erit impubes, & facto puberi hæreditatem restituet cum fructibus perceptis, nulla èt quarta Trebellianica deducta, ut est text. in *l. fideicommissi, §. cum Pollidius, ff. de usuris*. Imola in *l. cum filio, de legat.* & novissimè Gualdensis in tract. suo cautel. ult. volunt. tit. de tutore, ubi plures laudat ejusdem opinionis.

20 Postremò potest & statutum permittere tutorem habenti alium dari ex causa, puta, si petant consanguinei aliquem adiungi, allegata causa suspicionis, vel alia legitima vel verissimili, ut tradit Francisc. Curt. *consi. 46. incip. super controversia*. Thomas Feratius cautel. ult. & novissimè Paris. *consi. 85. nn. 3. lib. 3.* Sed eo statuto stante, si uno die petitus, & eodem quoque datus fuerit, nullius erit momenti datio, quia propter tēporis breviter non est verisimile Iudicem discussisse utilitatem pupilli, ut consuluit Paris. *d. loco*, & ante eum plenius Anchor. *consi. 36. incip. visa quadam petitione*,

Quando dentur Tutores.

S U M M A R I A.

- 1 Tutorem omni tempore; five die dari posse.
- 2 Feriatis diebus tutor dari potest.
- 3 Datio tutoris actus favorabilis & opus pium.
- 4 Constantinus Imperator primus Christianus.
- 5 Die dominico acta fieri posse.
- 6 Theodosius Imperator concessit diebus Dominicis emancipare, atq; manumittere.
- 7 Opera ruralia die Dominico ex necessitate explicari possunt.

NUnc ad extremū, quādo dentur Tutores, videamus. & sanè Ulp. lib. 8. de omnibus tribunalibus, scribit, in l. nec mandante, §. dari, ff. de tut. & curat. datis ab his, eum * omni tempore, five die dari posse. Refert & i-
dem Ulpianus l. 5. ad edictum, orationem D. Marci, qua in Senata recitata dicit effectum fuisse de aliis speciebus Prætorem adiri, etiam dieb. feriatis, * ut puta ut
tutores vel curatores dentur, ut officia admoveantur, cessantis excusationes allegentur, alimenta cōstituantur, ætates probentur, l. eadem oratione, ff. de feriis, cujus
rei non alia cōmodior ratio reddi potest, quā quod actus sit multum favorabilis, & opus valde pium, datio tutoris: cū Deus nobis tā sollici è pupillos cōmendaverit, cap. defensionis, distinct. 87. adeo ut Pagani olim Principes voluerint tutelam etiam geri à Iudæis & Christianis, indicantes, eorum religionem minimè pollui hoc civili munere. Qua ratione * Constantinus
Imperator, primus Christianus, in l. 1. ff. de feriis, dicit, gratum & jucundum esse die etiam Dominico maxime votiva compleri, & super his rebus acta fieri. Cujus etiam * exemplo ductus Theodosius Imperator, emancipandi atque manumittendi * licentiam dieb.
Dominicis, cæteris causis quiescentibus, tribuit, l. 2. C.

de Feriis. Sicuti etiam die Dominico * opera rustica ex necessitate explicari poterunt : quoniam frequenter evenit, ut non aptius alio die frumenta sulcis, aut vineæ scrobibus mandentur, ne occasione momenti pereat commoditas cœlesti provisione concessa.

C A P. XXVI.

Tutela an sit honor vel onus ?

S U M M A R I A.

- 1 *Varia interpretum sententiæ, tutela an sit honor, vel onus, nu. 21.*
- 2 *Baldus doctor oculatissimus, & omnium sui temporis celeberrimus.*
- 3 *Testamentaria tutela honor appellatur.*
- 4 *Honorificum ut fuit ex testamento amicorum, vel parentum quid capere, ita turpe ab iis præteriri.*
- 5 *Legata & hereditates plerumque dantur ob merita,*
- 6 *Legatarii amici vocantur.*
- 7 *Persona honoratæ quæ dicantur.*
- 8 *Cicero parens eloquentiæ.*
- 9 *Vsurpans indebitè nomen tutoris, an teneatur pœna sacrilegij vel falsi ?*
- 10 *Tutorem ratione officij & dignitatis non prius in carcerem ponendum esse, quàm esset convictus.*
- 11 *Numerus liberorum an excuset ab honoribus ?*
- 12 *Iudeus dignitatum & officiorum publicorum incapax.*
- 13 *Reprobatur opinio eorum existimantium tutelam honorem esse.*
- 14 *Ratio naturalis legis loco est.*
- 15 *Tutela an sit munus publicum, & quatenus.*
- 16 *Publicum aliàs civile dicitur.*
- 17 *Tutela quid onerosum, grave & molestum appellatur.*
- 18 *Tutela quare onus appelletur.*
- 19 *Statutum dictans agnatos cognatis præferri in hereditate.*

tate, intelligitur etiam ut præferantur in onere tutela quod declaratur nu. 20.

- 22 Intellectus legis, testamento, ff. de manumissis testamento.
- 23 Servus omnium hominum abjectissimus, & honoris incapax.
- 24 Servorum varia qualitates.
- 25 Ordinarij servi alios vicarios habuerunt in peculio, cum suis pecuniis.
- 26 Vicarij servi peculiare servi nuncupati.
- 27 Servorum dignitates, respectu aliorum servorum.
- 28 Servi nobiles.
- 29 Honor pro cultura, fide & integritate aliquando accipitur.
- 30 Nonius Marcellus doctissimus Grammaticus.
- 31 Reprobatur opinio Baldi.
- 32 Magistratus onus.
- 33 Episcopatus magis nomen oneris, quam honoris esse.
- 34 Reservatio dignitatum simpliciter facta non comprehendit dignitatem Episcopalem.
- 35 Iudei à tutela non sunt immunes.
- 36 Dolus & malitia nemini debet patrocinari.
- 37 Contractus factus contra legem tenet, licet sit nullus quantum ad commodum contrahentis, non tamen ad ipsius incommodum.
- 38 Nemo ex sua culpa, dolo, vel improbitate, vel delicto, debet consequi premium.
- 39 An nobiles, qui sceleribus nobilitatem amiserunt, sint immunes ab oneribus nobilitatis.
- 40 Contumax in non respondendo habetur pro confesso in eo, quod tendit in damnum.
- 41 Bannitus perdit jura civitatis in ijs, quæ tendunt ad ipsius commodum, non autem incommodum.
- 42 Dei memoriam habentes non præsumuntur ad tutelas & curas libenter accedere.

- sceptam, & utrobiq; gloss. ff. de excusat. tit. Quin et si post
 41 cæcus fiat, *etiam à suscepta tutela excusare se poterit, d. l. post susceptam & d. l. etiam, l. 1. & ibi Platea. C. qui morbo se excusant, lib. 10. Quod tamen non est intelligendum de eo, qui alterum tantum oculum amisit,
 42 l. frater C. de excusat. tut. Neque etiam de eo, *cui visus tantum est debilitatus, vel habet pupillam oculi obscuratam, juxta ea, quæ tradit Nat. d. loc. Nec est ignotum quod Cic. scribit, Ap. Claudium cæcum optimè
 43 præfuisse rei suæ familiari, atque adeo *senatoris munia eum obiisse, testatur noster Ulpian. in l. 1. §. quamvis autem, ff. de postul. severissimamq; in senatu dixisse
 44 sententiam *de Pyrrhi captivis, qui centum annis post Decemviros legis actiones ad certam aliquam redegit formam, & peculiari est complexus libro, ut tradit Francisc. Balduinus in suis Prolegomenis juris civilis ante primum librum Instit. fol. mihi 1. verso, numer. 8. sicuti etiam
 45 iam *sententiam dixit Aufidius, vir Prætorius cæcus, Idemque ostendunt multi Romani prudentes, qui cum oculis capti essent, perspicatissimi fuerunt summæque auctoritatis Jurisconsulti, ut *Livius Drusus,
 46 cujus fit mentio in l. si venditor, §. 1. ff. de act. empt. & alio nomine vocatur C. Liv. Drusus, ubi *Celsus laudat justissimam Drusi sententiam, emptorem, per quæ steterit quo minus venditus servus traderetur, præstare debere cibariorum sumptus. Et licet hic Drusus à
 48 Pomponio *præteritus fuerit, tamen à Valerio Maximo lib. 8. c. 7. celebratur. Qui & ætatis viribus, & acie oculorū defectus, jus civile populo benignissimè interpretatus est, utilissimāq; discere cupientibus monimenta composuit. Nam & senem illum natura & cæcum fortuna facere potuit: ita natura interpellare non valuit, ne non animo & videret & vigeret. Caius
 49 quoque Cassius Longinus ex filia Tuberonis natus, 50 quæ neptis fuerit Ser. Sulpitii, licet luminibus orbatus, ut tradit Suetonius in vita Neronis cap. 37. is tamen
 con-

consul fuit cum Quartino, temporibus Tiberii, plurimumque auctoritatis habuit, * sub Claudio Cæsare 51
 Præfectus Syriæ legū peritia cæteris præeminuisse legitur, & qui militarem disciplinam ad priscum morem revocabat, exercebat legiones, ac si hostis ingrueret, dignum id maioribus & familia Cassia ratus, ut Auctor 32
 est Cornelius Tacitus *lib. 12. ad prim.* Huic tamen Nero cum infensus esset, quod opibus vetustis, & gravitate morum præcellebat, missa ad Senatum oratione, crimini objectavit, quod is Cassius inter Imagines majorum etiam C. Cassii interfectos Iulii Cæsaris coluisset, ita inscriptam, *Duci partium*, quasi per hoc semina belli civilis * meditaretur. Itaque Senatusconsulto ex- 53
 ilio mulctatus, & in Sardiniam deportatus est, ut est auctor Cornelius Tacitus *lib. 5. & 16. post prim.* Plinius *lib. 7. Epistol.* Cassium * Cassianæ scholæ principem & parentem fuisse scribit, cuius domum ideo commendat, quod eam Quadratus habitaret, qui non minor foret Orator, quam fuerit ille Cassius Iureconsultus, quorum fit mentio * *in l. 35. ff. de mort. causa donat. & l. 18. ff. de furtis*, hic sub Caligula iussus erat interfici, sed Cassium servavit fatalis necessitas in ipsum irruens Caligulam. Et licet hic Cassius Neronis crudelitate deportatus fuerit in Sardiniam, * Insulam pestilentem: 56
 tandem tamen revocatus fuit, & in pristinum statum restitutus à Vespasiano: quem tamen Suetonius in vita Neronis * luminibus orbatum inter eos ponit, quia à 57
 Nerone mortem sustinuerint.

CAP. XXIII.

Cui dari possit Tutor à Iudice.

SUMMARIUM.

- I Regula, omni Impuberi à Iudice Tutorem dari. *De clara nu. 2. & 3.*
- 4 Venti non datur tutor à Iudice.
- 5 Curator testamento non datur.

Tuto-

Eademq; ratione & Curatorem testamento dari non constat, *l. 1. ff. de confirm. tut.* quia *lex 12. Tab.* de tutela loquitur, non de cura, *Super pecunia*, inquit, *tutela vé rei sue*. Sed etsi * quis tutor detur quasi minori, qui tñ nō § erat, non valebit datio, & ideò non erit excusatio necessaria, neq; obligabitur sic datus, ex eo quod nō gesserit, *l. Seia, ff. de tut. & curat. datis ab his*. Quoniam autē tutor simpliciter datus ad universum patrimonium intelligitur datus, ut nihil supersit, in quo alteri tutori locus sit, & is habeat jus in caput liberum, à qua potestate si velis separare bonorū administrationem, nō alio tutore, sed potius curatore opus sit, qui rebus datur, certæ rei dari poreft, ut supra latè diximus. Rectè igitur * diversis tam J Ctorum responsis quàm Imperatorum rescriptis statutum est, tutorem habenti aliū 6 non posse nec debere dari, *§. interdum*, & ibi Port. & post eum optimè Franciscus Balduinus, *Instit. de curat. Corn. conf. 281. num. 6. lib. 1. Castrenf. conf. 413. num. 1. v. 3. lib. 2. Andr. Barb. latè conf. 61. num. 5. vers. 11. lib. 3.* & ex recentioribus Paris. *conf. 85. num. 1. libr. 3.* Quare & ita datum falsum appellat Paulus in *l. Paulus, ff. de verb. significat.* quia quoties actus juris civilis (ut est tutelæ datio) est nullus vel inutilis, ejus actus nomen proprium non habet, & ideo illa adjectione falsi à vero siue proprio distinguitur, quod & in similibus obtinet, ut de testamento nullo, stipulatione, sententia, electione, cessione & compromisso, tradit Andr. Alciat. in *d. l. Paulus*, ubi id benè declarat, dicens, secus esse in nominib. facti. Sed etsi * pupillus diffusum habeat 7 patrimonium in diversis locis; ita ut solus tutor administrationi non sufficiat, non poterit dari tutor, sed tantū curator, * etiamsi mater vel avia hoc petierint. 8 Ita respondit Andr. Barbat. *d. conf. 61. nu. 9. lib. 3.* additio ad Port. *tit. qui testamento tut. num. 3.* Hoc amplius, si detur causa specialis, in quo dari posset, si tamen alia causa minus legitima fuerit expressa, per quam

dari non debuisset, non valebit datio, etiam interve-
niente Iudicis decreto, per l. tutor si petitus. & ibi Bar-
tol. ff. de tut. & curat. dat. ab his, quem refert & sequi-
tur Corn. d. consil. 28. num. 7. lib. 1. Castr. consil. 411. nu-
mer. 1. vers. 3. ratio. lib. 2. & novissimè Paris. d. consil. 85. nu.
2 & 3. lib. 3. In quibus locis etiam concludunt; idem
esse quando Iudex in datione erravit. Denique scribit
Angelus, in d. §. interdum, num. 2. Instit. de curat. quod
9 si prior * non jure datus fuerit, non valere dationem
alterius, nisi illo prius remoto, & ejusdem tutela cassa-
ta, ad instar, inquit, electionis, quæ non potest secun-
do fieri, nisi priore cassata, cap. consideravimus, & cap.
auditis, extra. de elect. Dicit tamen in contrarium esse tex-
tum satis, ut videtur, expressum, in l. si ut proponis, C. de
10 confir. tut. & ideo* relinquit cogitandum, cujus postero-
ris opinionis ego quoque sum. Hoc autem quod dixi-
mus, tutorem habenti non posse dari alium: multis mo-
dis venit declarandum, & limitandum. Primum enim
locum non habet jure veteri, quo jure debitorem, vel
11 creditorem pupilli * tutorem potuisse dari supra cap. 9.
diximus. Neque propterea impeditæ fuerunt actiones
inter eum & pupillum, saltem eæ, quarum causa & ori-
go fuisset ante tutelam, licet aliæ, quæ post tutelam o-
riebantur, interim cessarent, l. nec non dantur, ff. de tu-
telis & rat. distrah. de quo paulo post dicemus plenius.
Quo casu judicio existente inter tutorem & pupillum,
si non erat alius tutor (plures enim dari possunt) cujus
autoritate niteretur pupillus, quia ipse tutor in rem
suam autor esse non poterat, unus aliquis dabatur in
12 litem, quem Iustinian. * Prætorium appellat, in §. si m-
ter, Instit. de authorit. tut. Verum hodie hujus rei ratio
13 multum est imminuta, quia Iustin. * Novella constitu-
tione 72. prohibitum est regulariter, ne debitor, vel
creditor tutor fiat, sed quia idem Iustinian. Novella 94.
hac lege postea exemit matres, & d. Novella etiam
quosdam alios minimè complectatur, ut supra anno-
tavi.

tavimus. Rectè ergo Iustin. in d. §. si inter, statuit, ut deficiente contutore, in locum illius Prætorii tutoris curator daretur, quo interveniente, iudicium perageretur, eoque peracto is desineret, l. si plures, ff. de test. tut. Idq; si pupillus agat, si conveniatur, l. qui habet, §. si pupillus, ff. de tutelis. Quoties etiam aliqua pupilli bona sunt ultra centesimū urbis lapidem, id est, centum milliaria, si mille passus, se excusare poterit tutor: neq; enim tenetur ultra tutelam gerere, nisi in eadem Provincia pupilli patrimonium sit, & ideo illarū rerum dabunt tutores in Provincia Præsides ejus, non earundem, l. propter litem, §. licet, cum §. seq. ff. de excusat. tut. Tutor quoq; datus, si provocet, sive appellet, vel absit, interim, referente Ulpiano ex rescripto Divi Pii, * datur temporarius tutor, qui tutelam gerat. l. cum 14 quidam, ff. de tut. & curat. datis ab his, quod & probat Modestinus eo casu, quo tutoris auctoritas necessaria fuerit, veluti ad adeundam hæreditatem, quoniam ad hoc curatoris auctoritas inutilis esset, l. cum in una, §. 1. ff. de appell. Pari modo & in locum suspecti & remoti, & in locum excusati, alius idoneus substituitur sententia competentis iudicis. Et hoc quidem Senatus- 15 consulto introductum est, cum ex pluribus tutoribus unus ex pluribus aut removeretur, ut excusatur in perpetuum, l. si quis sub conditione, ff. de testament. tut. dict. §. interdum, & ibi Angelus in princip. vers. nota quod si tutor, & post eum Jacob. Cujac. super verbo, interdum, Instit. de curat. quod * à Divis Valeriano & Galieno 16 extenditur ad defunctos, vel etiam relegatos, id est, deportatos tutores, l. 4. ff. In quib. caus. tutor. habenti. & dict. l. si quis sub conditione. Corn. consil. 175. num. 3. lib. 3. Angel. de Bannito d. §. interdum num. 1. Nam in ejus locum, qui relegatus est, salva civitate, curator datur, non tutor. Cujacius loco quo supra, per l. quod si forte §. quid ergo. ff. de solut. Datur & in locū furiosi, surdi, muti, tutoris legitimi alius tutor, ex Senatus- 17

CAP. XXV.

Quando dentur Tutores.

S U M M A R I A.

- 1 Tutorem omni tempore; sive die dari posse.
- 2 Feriatis diebus tutor dari potest.
- 3 Datio tutoris actus favorabilis & opus pium.
- 4 Constantinus Imperator primus Christianus.
- 5 Die dominico acta fieri posse.
- 6 Theodosius Imperator concessit diebus Dominicis emancipare, atq; manumittere.
- 7 Opera ruralia die Dominico ex necessitate explicari possunt.

NUnc ad extremū, quādo dentur Tutores, videamus. & sanè Ulp. lib. 8. de omnibus tribunalibus, scribit, in l. nec mandante, §. dari, ff. de tut. & curat. datis ab his, eum * omni tempore, sive die dari posse. Refert & i-
dem Ulpianus l. 5. ad edictum, orationem D. Marci, qua in Senata recitata dicit effectum fuisse de aliis speciebus Prætorem adiri, etiam dieb. feriatis, * ut puta ut
tutores vel curatores dentur, ut officia admoveantur, cessantis excusationes allegentur, alimenta cōstituantur, ætates probentur, l. eadem oratione, ff. de feriis, cujus
rei non alia cōmodior ratio reddi potest, quàm quod actus sit multum favorabilis, & opus valde pium, datio tutoris: cū Deus nobis tā sollicitè pupillos cōmendaverit, cap. defensionis, distinct. 87. adeo ut Pagani olim Principes voluerint tutelam etiam geri à Iudæis & Christianis, indicantes, eorum religionem minimè pollui hoc civili munere. Qua ratione * Constantinus
Imperator, primus Christianus, in l. 1. ff. de feriis, dicit, gratum & jucundum esse die etiam Dominico maxime votiva compleri, & super his rebus acta fieri. Cujus etiam * exemplo ductus Theodosius Imperator,
emancipandi atque manumittendi * licentiam dieb. Dominicis, cæteris causis quiescentibus, tribuit, l. 2. C.

de Feriis. Sicuti etiam die Dominico * opera rustica ex necessitate explicari poterunt : quoniam frequenter evenit, ut non aptius alio die frumenta fulcis, aut vineæ scrobibus mandentur, ne occasione momenti pereat commoditas cœlesti provisione concessa.

CAP. XXVI.

Tutela an sit honor vel onus?

SUMMARIA.

- 1 *Varia interpretum sententia, tutela an sit honor, vel onus, nu. 21.*
- 2 *Baldus doctor oculatissimus, & omnium sui temporis celeberrimus.*
- 3 *Testamentaria tutela honor appellatur.*
- 4 *Honorificum ut fuit ex testamento amicorum, vel parentum quid capere, ita turpe ab iis præteriri.*
- 5 *Legata & hereditates plerumque dantur ob merita.*
- 6 *Legatarii amici vocantur.*
- 7 *Persona honorata quæ dicantur.*
- 8 *Cicero parens eloquentiæ.*
- 9 *Vsurpans indebitè nomen tutoris, an teneatur pœna sacrilegij vel falsi?*
- 10 *Tutorem ratione officij & dignitatis non prius in carcerem ponendum esse, quam esset convictus.*
- 11 *Numerus liberorum an excuset ab honoribus?*
- 12 *Iudeus dignitatum & officiorum publicorum incapax.*
- 13 *Reprobatur opinio eorum existimantium tutelam honorem esse.*
- 14 *Ratio naturalis legis loco est.*
- 15 *Tutela an sit munus publicum, & quatenus.*
- 16 *Publicum aliàs civile dicitur.*
- 17 *Tutela quid onerosum, grave & molestum appellatur.*
- 18 *Tutela quare onus appelletur.*
- 19 *Statutum dictans agnatos cognatis præferri in heredi-*

tate, intelligitur etiam ut præferantur in onere tutela quod declaratur nu. 20.

- 22 Intellectus legis, testamento, ff. de manumissis testamento.
- 23 Servus omnium hominum abjectissimus, & honoris incapax.
- 24 Servorum varia qualitates.
- 25 Ordinarij servi alios vicarios habuerunt in peculio, cum suis peculiis.
- 26 Vicarij servi peculiare servi nuncupati.
- 27 Servorum dignitates, respectu aliorum servorum.
- 28 Servi nobiles.
- 29 Honor pro cultura, fide & integritate aliquando accipitur.
- 30 Nonius Marcellus doctissimus Grammaticus.
- 31 Reprobatur opinio Baldi.
- 32 Magistratus onus.
- 33 Episcopatus magis nomen oneris, quàm honoris esse.
- 34 Reservatio dignitatum simpliciter facta non comprehendit dignitatem Episcopalem.
- 35 Iudæi à tutela non sunt immunes.
- 36 Dolus & malitia nemini debet patrocinari.
- 37 Contractus factus contra legem tenet, licet sit nullus quantum ad commodum contrahentis, non tamen ad ipsius incommodum.
- 38 Nemo ex sua culpa, dolo, vel improbitate, vel delicto, debet consequi premium.
- 39 An nobiles, qui sceleribus nobilitatem amiserunt, sint immunes ab oneribus nobilitatis.
- 40 Contumax in non respondendo habetur pro confesso in eo, quod tendit in damnum.
- 41 Bannitus perdit jura civitatis in ijs, quæ tendunt ad ipsius commodum, non autem incommodum.
- 42 Dei memoriam habentes non præsumuntur ad tutelas & curas libenter accedere.

- 43 Prasumitur quilibet potius res proprias curare, quàm alienas.
- 44 Charitas prima incipit à seipso.
- 45 Tutorum non est par similisq³ causa.
- 46 Affectatis negotiis nihil indulgetur.
- 47 Ignorantia affectata non excusat, sed pro sciente habetur.
- 48 Ignorantia affectata habetur pro scientia, etiam in personalibus.
- 49 Impedito regulariter tempus non currit, nisi sit affectatum. Declara num. 50.
- 51 Condicio absentis causa Reipublica in nullo deterior fieri potest, aut debet, & quomodo hoc procedat.
- 52 Legatus, qui procuravit sibi legationem, non gaudet privilegijs legatorum.
- 53 Tutelam affectasse quis dicatur.
- 45 Interpretatio legis, Spadonum, §. finali, ff. de excusat. tut.
- 55 Tutela affectata non censetur onus.
- 56 Modica non sunt curanda.
- 57 Modicum & nihil equiparantur.
- 58 Immunitas concessa à muneribus personalibus non comprehendit minima.
- 59 Defunctorie, vel dicis causa tutelam suscipere quando quis dicatur.
- 60 Textus legis 1. C. Qui numero tutelarum, pristinae suae integritati restituitur.
- 61 Gregorius Haloander diligentissimus & verus juris instaurator.
- 62 Franciscus Duarenus defenditur in 1. Iurispergentium, §. doli, ff. de pactis.
- 63 Honorarij tutores qui dicantur.
- 54 Tutor honorarius conveniri non potest, nisi excussis facultatibus ejus qui gessit.
- 65 Tutela an respectu personae pupilli dicatur onus.
- 66 Tutela ex parte pupilli est favorabilis.

DE illo nunc * videndum est, *An tutela sit honor, an* 1
potius onus? qua in re variatum est sententiis. Nam
 Baldus, Doctor * oculatissimus, & omnium sui tem- 2
 poris celeberrimus, ingenio feraci & fecundo, in *l. cum*
quidam, C. de verb. signific. eam ratione administratio-
 nis bonorum & rei tutelaris honoré appellat, motus
 ex *l. testamento centurio, ff. de manumiss. testam. ibi, ab ho-*
nore administrandi removet. Ex qua lege colligunt Do-
 ctiores, quod, ut est à tutela infame reiici, ita admini-
 strare honorificum, lequitur Socinus filius, in *l. utrum*
ita. y. cum quidam, in ult. notab. ff. de rebus dubiis, quam
 opinionem confirmat Papinianus *lib. 4. responsorum, in*
l. qui tutelam, in prin. ff. de testamen. tutela. Qui tutelam,
 inquit, mandatam excusationis jure suscipere noluit, ab
 his quoque legatis submovendus erit, quæ filiis ejus relicta
 sunt, modò si legata filii non affectione propria, sed ob hono-
 rem patris, id est, ut interpretari possumus, tutelam patri
 testamento mandatam meruerunt. Ex qua lege * aper- 3
 titissime colligitur, testamentariam tutelam honorem
 appellari, nec id abs re. Veteres enim honori duxisse, si
 morientis testamēto hæredes instituerētur, vel quan-
 tum libet etiam modicum sibi supremo morientium
 judicio relinqueretur, notū est; eo quod hoc ipso eo-
 rum fides, probitas & integritas ultimo morientis ju-
 dicio, probata munificentia ejus, ac liberalitate digna
 videretur. Sic item è cōtra * injuriosum ac turpe puta- 4
 batur amicorum parentumve testamento præteriri.
 Atque hinc prodit, quod passim dicunt IC. testatorē
 aliquem honorasse, quem scilicet instituit, vel legato
 providit, ut Cællistr. in *l. Divus, ff. ad leg. Cornel. de Falsis,*
ibi, legato honoratur, Ulpian. in l. sed & si mortis, §. hoc
autem, ibi, nec enim querimus cui acquiratur legatum, sed
cui honor habitus sit, ff. de legat. præstand. Idem Ulpianus
 in *l. sed et si suscepit, §. sed et si proponas, ibi, honorem habi-*
tum voluit, quibus reliquit fideicommissum, ff. de Iudiciis,
 Idem *l. fideicommissa, §. plerumque, ibi: licet multorum*

interfit uni voluisse honorem habitum, ff. de legat. 3. Paulus in l. amicissimos, ibi : ad suscipiendum onus tutela, etiam
 5 honore legati eos prosequi, ff. de excusat. tut. Et hoc * nimirum illud est, quod, cum plerumq; hæreditates &
 6 legata * ob meritum dantur, teste Vlpiano, libr. 30. ad
 7 Sabinum, l. nec adjecit ff. pro socio, legatarij * amici vocantur, l. quidam, ff. de reb. dubiis, & quandoque personæ honoratæ, ut in l. unica, §. sin autem, C. de caduc. toll. Sed ut ex alijs Scriptoribus aliquid etiam in rem nostrā mutuemur, etiā huic sententiæ non desunt Scriptores celemerrimi. Dicit inprimis Cicero, eloquentiæ parens, * pro Cecinna, usum fructum omnium bonorum Cæsenniae legavit, ut frueretur una cum filio: magnus honos viri, jucundus mulieri fuisset, si diuturnum esse licuisset. Rursus Symmachus ad Theod. lib. 1. epist. 41. agens de signatoribus, qui legatum ex testamento acceperant, aut subscripserant. Adducuntur etiam scripta Divalia, inquit, quibus adstipulatio cujusdam remota est; qui suam juvisse causam testimonio diceretur, quasi verisimile esset exemplum, ut tenuis honos, quo defunctus ob amicitiam subscriptores asperferat, legitimum possit abolere judicium.

Ex quibus videretur satis superq; probatum esse, tutelam, saltem testamentariam, honoris nomen esse, non oneris, quod & placuit mirum in modum Marco Anton. Nat. Astensi, in rep. l. hac consultissima, §. ex imperfecto, q. 24 C. de testam. Cyno in l. cum quidam. C. de verb. signific. & Imolæ. in l. si ex toto, §. 1. in fin. ff. de legat. 1. & novissimè Zuchard in rep. l. post humo, nu. 7. C. de bonor. poss. contra tab. Quod certè placitū pulchrū est & egregium, si verum esset, de quo nō parum dubito. Nam si illud verū esset, ex eo inferri posset, usurpantē indebitè nomen tutoris teneri pœna sacrilegij, vel falsi, juxta
 9 notata Bart. * in l. 1. per illum text. ut dign. ordo servetur, & quæ ample suo more tradit And. Tyraq. mirè diligens, & multæ lectionis vir, de Nobilit. cap. 13.

Posset

Possset & secundò inferri, tutorem velut honestam personam ratione * officii, & dignitatis non prius in carcerem poni debere, quam esset convictus, juxta ea, 10 quæ tradit Aretius in l. si post accusationem, col. si. de testam.

Pariter * & tertio inferri posset, non jure trium, sed neque sedecim liberorum jure quem à tutela excusa- 11 ri, quod Alex. Imper. placitum, in l. 1. C. de his qui num. liber. lib. 10. quum Inquit, Numerus liberorum ab honoribus non excusat.

Denique * ut semel finiam, sequeretur, quod Iudæus non posset esse tutor, quia est dignitatum & officiorum 12 publicorum incapax, ut tradit Zas. in rubr. de justitia & jure, nu. 4. 6. & 7. in doctore, avvocato, per l. laudabile, C. de advocat. diversorum Iudic. l. fin. C. de postul. maxime ex eo, quia sunt infideles, & non Christiani, cap. cum sit, cap. penult. de Iud. is. cap. cum sit. cap. constituit 17. q. 4. ubi sub interminatione anathematis & excommunicationis vetat concilium, ne Iudæi ad ulla officia publica admittantur: & si qui eos admitterent, tanquam sacrilegi haberentur, quod etiam constituerunt Impp. Theod. & Valentin. in l. fin. C. de Iudæis.

Videamus ergo vera sit, necne, ista opinio? & certe si verum fateri licet, puto hanc opinionem omnino erro- 13 neam esse, atq; ideo tutelam non Honoris nomen, sed Oneris esse. Ad quod dicendum primò me movet, quod honor sit administratio Reipublicæ, cū dignitatis gradu, sive cum sumptu, sive sine erogatione contingens, l. honor, ff. de munerib. & honorib. tutela verò non sit Reipublicæ munus, sed principaliter privatū, ut probatur l. non tantum, §. is qui, ff. de excusat. tut. dum ædilē plebis tutorem dari posse eo comprobatur, qui excusetur à privatis muneribus: excusatio autē est argumentū jure tutoris dati, l. Spadonem, §. pen. ff. de excusat. tut. qui etiam ratio * naturalis, quo legis loco est demonstrat. Satis n. tutela de re privata & familiari pupillorū & domo corū- 14 dem concluditur, & quot sunt domus, tot sunt tutelæ.

Non

Non inficiortamen, eam esse pro utilitate publicum, quod publicè, omnium intersit, orbos ac pupillos (in quorum recta institutione tanquam in herba sita est tota spes, & salus Reipublicæ pendet) tueri ac defendere, & in singulis civitatibus publicam tutelam minoribus deberi, ut ait Constantinus, in l. 19. de decurrioribus, Codic. Theodos. eorumque subventionem & protectionem ad curam publicam pertinere, ex Epistola
 15 Divi Severi, l. Divus l. qui per. tut. sed * principaliter privatum munus esse, & per consequentias publicum, si-
 ve civile, quæ appellatio latior est, quàm Reipublicæ. Nam munus Reipublicæ est, quod principaliter & directò ad Rempublicam, siue civitatis utilitatem spectat; publicum verò, quod aliàs * civile dicitur, est, quod
 16 tam ex consequentia, quam principaliter ad utilitatē publicam pertineat, ut latè tradit acutissimus interpres Iacobus Cuiac. ad l. 6. super verbo, tutela non est Reipublicæ munus, ff. de excusat. tut. & nos latius suprà diximus.

Et hoc est, quod dicunt veteres interpretes tutelam esse munus auctoritate publicum, sed utilitate privatum, ut Angel. in §. 1. num. 5. Instit. de excusat. tut. & ibidem Accurs. in glo. verbo, publicum munus, & l. si hereditas, §. servus, in fin. ff. de testamen. tut. Ioan. Crot. in repet. rubr. de oper. novi nunciat. num. 10. Bartol. in l. si filius, ff. de tutelis.

17 Quæ sententia * ex eo etiam fulciri potest, quod passim inveniamus tutelam, ut quid onerosum, grave & molestum appellari ab Ulpian. in l. 3. & 5. & Paulo, in l. Neseñnius, §. final. & l. amicissimos, ff. de excusat. tut. Modestino, in l. si quis duas, §. Grammatici, ibi, requiem habent, eodem, l. 4. C. de excusat. munerum, ibi, tutela sollicitudo. Neratio, l. cuius bonis, ff. de curat. furiosi, à Severo & Antonino. l. 1. C. quod cum eo qui in aliena, ibi, cum id onus exemplo ceterorum munerum civilium. Imperat. in §. tria onera, Instit. de excusat. tut. Paulo, l. si is qui, ibi, sube-

subeundum est onus illius, eodem. Et id quidem optima ratione, * propter onus administrationis & periculum tutelæ, difficultatem rationum conficiendarum, & reddendarum, ut dicit Paulus, *in d. l. si is qui.* Est enim, inquit Paulus, aliquando una tutela tam diffusa & negotiosa, ut ea pro pluribus cedat, & totum hominem occupet. 18

Cui congruit, quod tradit Q. Mutius *libro singularium opusculi, l. quo tutela, ff. de reg. juris, & Ulpian. 14. & 38. ad Sabinum in l. 1. in prin. & l. 3. ff. de legit. tut.* Imperator in §. 1. *Instit. de leg. patronor. tutel.* Quo tutela legitima, quæ onus est, redit, eo & hæreditatem ab intestato per consequentias quasi lucrum & commodum pervenire, cujus rationem expressit Paulus, *libr ad Sabinum 3. de tutelis,* incidenter differens; secundum naturam esse, inquiens, commoda cujusque rei eum sequi, quem sequuntur incommoda, per hoc inferens, quemadmodum tutor rectè institui potest heres; quia qui sentit incommodum, iniquum non est, ut etiam aliquod commodum sentiat: sic quoque hæredem tutorem rectè testamento dari. Commodum enim hæreditatis, etiam incertum, tutelam quodam onere pensari, & æquitas & ratio non dissuadent, *l. secundum naturam, ff. de reg. jur. l. tutores, ff. de testam. tutel.**

A quo nihil omnino* abest, quod tradit Bart. *in l. 1. in prin. ff. de legit. tut.* quod si agnati à statuto cognatis præferantur in hæreditate, eodem modo intelligi debet, quod habeant onus tutelæ, idem Bart. *cons. incip. civitas Mediolani,* quem & plures alios ejus sententiæ refert & sequitur Decius *dict. l. quo tutela,* quod tamen ipse declarat, non procedere in matre & avia, idque ea ratione præcipuè, quod harum tutela non sit iusta, sive necessaria, sed permissiva tantum, irregularis & extraordinaria, quæ ab hæreditate non regulatur, * ut tradit idem Dec. *dict. l. quo tutela, nu. 2. & plenius consil. suo 16. Alex. de Imola, cons. 109. lib. 3.* 19 20

Quare

Quare non mirum cuiquam videri debet, si alii sine
 21 qui contra Baldum* & alios supra allegatos Doctores
 confidenter & palàm tenent expresse, tutelã onus es-
 se, siue Oneris nomen, non Honoris, ut Mar. Socin.
cons. 100. n. 30. l. 2. quo loco is alios allegat. Idem Ma-
 rian. *in rep. l. cum filio familias, num. 41. de legat.* habent
 enim juris rotundos textus pro se, qui sunt testimo-
 nia irrefragabilia, ex quibus fundari viam esse sigilla-
 tam, Bald. dicit *cons. 97. lib. 2.* quem sequitur Zasius
consil. 2. in fin. lib. 2.

Neq; quenquam movere debent argumenta à Bal-
 de, & aliis ejusdem factionis adducta. Nam in primis
 22 quod dicunt, vim & potestatem* administrandi res pu-
 pillares honorem appellari à Pap. *lib. 14. responsorũ. in*
l. testamento, ff. de manumis. testam. argumentum valde
 23 leve est: cùm enim * ea verba referantur ad homines
 servos omnium hominum objectissimos, administra-
 tioni dominicę prepositos, vel ab ea remotos, nō pōt
 intelligi de honore publico, de quo hic loquimur, cuius
 servus est omnino incapax, ut qui pro nullo habetur,
 & quod ad jus civile attinet, pro mortuo compara-
 tur, nec velle habet, & obsequitur imperio domini; sed
 debet necessariò accipi, siue interpretari pro qualitate
 servi, qui apud dominum in honore est, & in pretio
 pre ceteris, & ut talis à domino alicui rei, vel admini-
 strationi prepositus est, quẽ eo ipso idẽ dominus in
 honore habere, sine honore ornare dicitur, quales a-
 24 pud Romanos fuerũt servi ordinarii, vicarius* opposi-
 ti, quos alii Actores, alii Atriẽsẽs, alii deniq; Dispẽsa-
 tores appellant, quorum summa fuit auctoritas apud
 dominum, in alios servos imperium, quibus rerum o-
 mnium sũma imminebat, & earum administratio cõ-
 missa fuit, ut latẽ probat Andr. Alciat. *in l. urbana, & l.*
in leg. Censoria, ff. de verb. sign. Iac. Rævard. Variorum 5.
c. ult. Idem l. non vult heres, ff. de reg. jur. & Barn. Bril.
in suo eleg. tract. de solut. §. quib. solvi potest, verbo, servis.

Quo

Quo loco * etiam scribit item Rævardus *d. cap. ult.* 25
 quod iidem ordinarii servi habuerint alios vicarios in
 peculio, cum suis peculiis iisq; velut dominis impera-
 rint, indeq; * vicarios peculiares servos passim ferè 26
 nuncupari, quod etiam probat Andr. Tiraquel. *de No-*
bilit. cap. 8. num. 4.

Non abs re igitur Papinianus servilem administra-
 tionem circa res dominicas honorem appellavit, &
 eam dignationis paululum quiddam secum adferre
 dicere voluit, cum Ulpianus *l. 21. ad Sabinum, l. gene-*
raliter, ff. de legat. 1. servum Actorem, Dispensatorem,
 five Atriensem, (ita enim eum Plautus vocat) ponat
 pro optimo & præstantissimo : *Legato generaliter reli-*
cto, inquit, veluti homine, nec optimus, nec pessimus ac-
cipitur, itaque actorem non posse eligi.

Nec est novus & infrequens hic loquendi modus
 apud nostros IC. cum & hi dignitatis servorum memi-
 nerint, * ut Paulus in *l. habitatio ff. de ventre in poss. mit.* 27
ibi, servis secundum dignitatem cibaria præstanda sunt, &
Ulpian. in l. sed et si quid, §. sufficīētes, ff. de usufruct. ubi
ita scribit, Sufficienter autē alere debet, & vestire secundum
ordinē, & dignitatem mancipiorū. Sed & Poetæ frequen-
 tes sunt in eodem ferè genere loquendi, qui servum
 respectu alterius servi nobilem & generosum appel-
 lant, quod Euripides apertè declarat in Helena; Ego,
 inquit, * *sum & existo tamen servus, inter generosos nu-* 28
meratus servos nomē non habens liberum. Rursus eadem
 fabula, *Ante dominos generosis servis gloriosissimum mori,*
 ut refert Andr. Tiraq. *de Nobilit. cap. 8. num. 4.*

Neque etiam huic sententiæ defunt aliorum cele-
 berrimorum Scriptorum testimonia, qui propius ad
 eam confirmandam faciunt : sic enim scribit Cicero
 pro Sex Roscio, Servos apud eum esse in honore, &
 in precio.

Secundū argumentū nō magis urget, quod ex Pa-
 piniano, & aliis adfertur, quod honor dicitur deferri
 his,

his, quibus testamento aliquid relinquitur, atque ideo tutela saltem testamentaria honor dici debeat, non onus: * non enim loquuntur de honore publico, siue dignitate, sed de fide, diligentia, integritate & dilecto amore, cultura, magnificentia amici, cui aliquid relinquitur. Cum enim vel testandæ, vel remunerandæ fidei causa, necessariis, notis, ac familiaribus ferè legamus, *d. l. nec adiecit, ff. pro socio*, eos honorare dicimur, in honore & precio habere, honore ornare, fidem & eorum diligentiam adprobare.

Et ne quis putet nobis ad hoc dicendum deesse auctoritatem, in primis adduco Ulpian. *libr. 3. ad edict. in l. si remunerandi, juncta l. salarium, ff. mandati. Si remunerandi, inquit, gratia honor intervenit, mandati erit actio.*

Rursus Papinianus ait *lib. 1. Responsorum, in l. tutor, §. 1. ff. de excusat. tut. Qua tutoribus remuneranda fidei causa testamento parentes relinquuntur, post excusationem ab heredibus extraneis quoque retineri placuit.*

30 Scribit præterea * Imperator noster in §. *Instit. de satisfact. tut.* tutores testamentarios non esse cogendos satisficere: quia, inquit, *fides eorum & diligentia à testatore approbata est.*

Denique hanc nostram sententiam confirmat Nonius Marcellus doctissimus extra omnem aleam Grammaticus, cujus lectionem plurimum antiquitatis elegantiorisque literaturæ cognitioni conducere, inficias ire nemo potest, qui honorem pro cultura, observantia, dilecto amore, fide & integritate, idoneorum exemplorum sylva docet.

Et ita quidem ex his locis omnibus perspicuum esse puto, tutelam non honoris, sed oneris nomen esse, ac proinde priorem sententiam, * cujus Baldus coryphæus est, meritò esse rejiciendam, consideratio sine, ad quem fiunt, siue dantur tutores, scilicet, ut pupillis prælint, & eorum curam habeant seu gerant.

Quia

Qua ratione motus Abb. in cap. ut debetur, de appellat. dicit Magistratum (quem tamen ubique IC. & Imperatores nostri honorem appellant, l. cui muneris, l. honor. l. quod ad honores pertinet, in prin. l. ut gradatim, de muner. & honor. §. Pratorum, Instit. de jur. nat. gent. & civili, l. 1. C. si quacumque præditus potest, l. 1. C. Rector Provincia, l. continet. ff. de eo quod metus causa) principaliter onus esse, quod cum honore* in Magistratu concurr- 32 rit, ut est gloss. in cap. si contra unum, verbo, probari, de offic. de leg. in Sixto.

Hoc Amplius Archidiaconus in cap. qui episcopatum desiderat, 8. q. 1. scribit ex Divis Augustin. & Hieron.* 33 in d. cap. qui Episcopatum, & cap. illud, eadem causa, quæst. 1. Episcopatum magis nomen oneris quam honoris esse: cum tamen aliis in locis Episcopatus non solum dicatur dignitas, sed culmen dignitatum, cap. Quia Pontificali, de offic. de leg. lib. 6. cap. fin. de sent. & re jud. eod. libr. & latè tradit Rebuff. super concord. tit. de collat. §. Præfati- 34 que ordinari, verbo, omnium dignitatum, fol. 294. in par- vis, & ante eum glo. prag. tit. de pacific. poss. verbo, * prælaturam, fol. 69. vers. ex eo inferens, in reservatione dignitatum simpliciter facta non comprehendit dignitatem Episcopalem, ut nec in dispensatione cum illegitimo, ut possit promoveri ad ordines & dignitates, nec etiam in gratia concessa alicui de fructibus beneficiorum vacantium ad tempus certum percipiendis.

Rectè ergo infer Ioannes Crotus in repet. rubr. de o- 35 per. novi nunc. num. 9. Iudæos non debere esse immunes à tutelis, ne, inquit, ex sua malitia immunitatem consequantur, per l. Spadonem, §. librarios, ff. de excusatio. tut. Sed Ulricus Zasius in præfat. de iustit. & jure num. 8. ex Bart. & Iohan. de Anan. in rubr. de Iudæis, contrariam opinionem, tanquam veram & indubitata tenet, ex eo quod etiam communio Christianis cum Iudæis sit prohibita, cap. ad hæc, de judiciis.

Cui simile est, quod tradunt Doctores actum nul-
lum

lum, qui regulariter nullum operatur juris positivi effectum, tamen operari quatenus concernit favorem, & commodum gerentis, qui ex eo actu licet nullo, detecta tamen ejus culpa, vel dolo, æquè benè punietur, ne ex improbitate sua * gaudeat, vel locupletetur, ac dolus & culpa sua sibi patrocinetur, ut voluit Bald. in l. fin. C. de peric. & commod. rei vend. Bart. in l. bona fides, ff. de act. empt. & latissimè Sebast. Vantius. tract. de nullit. sentent. tit. 8. quoties, & intra quod tempus, num. 53. usque fin. ubi diversa exempla adducit.

At similis est quod alij scribunt, contractum factum contra legem, vel statutum, quantumvis nullum, quoad commodum & favorem eorum, qui sic contraxerunt, * eundem tamen valere, quantum ad damnum & odium eorum, ut Bartol. in l. non dubium, & ibi Fulgosius, Cod. de legibus, & latissimè Andreas Tiraq. de retract. lig. §. 1. glossa 2. nu. 8. & §. 26. gloss. ff. 2. num. 7. & seqq.

Sed & quod proprius est, quod generaliter traditur ex sua culpa, dolo, improbitate, vel delicto, quem nō debere consequi pœnam & præmium, quia pœna non præstat immunitatem, l. si ve heredit. ff. de negot. gest. l. 38 relegatorum, §. fin. de interd. & relegat. Et * inducta in odium, nō debent verti seu retorqueri in favorē, & ob delictum non debet quis esse melioris conditionis, nec eum dignitas, sed pœna comitari, l. ne quis officium, C. de decurionibus lib. 10. c. audi vimus, de collus. deteg. Ex quo inferunt * Doctores eum, qui sceleribus nobilitatem amisit, perdere quidem privilegia nobilitatis honorifica, non tamen onerosa, quib. nobiles magis gravantur, quam ignobiles, ut tradit Andr. Tiraq. de Nobilit. c. 24. nu. 7. 8. 9. 10. 11. 12. & post eum Carol. Mol. in consuet. §. 37. glo. 6. num. 5. & 6. Zas. in l. nulla, in fin. ff. de legib. & ante eos glossa prag. tit. de excommun. vit. verbo, revelare. quibus in locis adducunt diversa similia exēpla, & inter alia valdè quotidiana, & in practica

Etica utilia, quod scilicet contumax * in respondendo 40
habetur pro confesso, in eo duntaxat, quod tendit in
damnum. Item * quod bannitus perdit jura civitatis, 41
in iis solum, quæ tendunt ad ipsius commodum, non
autem ad suum incōmodum. Item quod disponens,
usurarum mercatorem nō haberi pro mercatore, non
intelligitur quoad onera, quibus subsunt Mercatores.

Secundò inferunt * ex eo Dd. quod præsumere de- 42
bemus eos, qui Dei memoriam habent, non facile ad
tutelas & curas accedere, ut dicit Imperator, in §. quo-
niam, ut qui obligat se habere prohibent res minorum : &
Alciat. de presum. regula 3. presumpt. 18. eò, quod tute-
la res sit molesta, negotiosa, & periculi plena, & quili-
bet præsumatur * potius res proprias curare velle, 43
quàm alienas, ut dicit idem Alciat. reg. 1. pres. 52. quia
prima charitas incipit * à seipso, l. Praeses, C. de servit. & 44
aque duct. c. si non licet 23. q. 5.

Quod tamen * diximus, tutelam Oneris nomen 45
esse, non Honoris, non est perpetuum. Siquidem non
omnium tutorum par similisque causa est, cū quo-
rundam tutela sit iussa sive necessaria, aliorum permis-
siva tantum, qualis est matris, aviæ & proaviæ, quæ ob
id anamola, irregularis, & extraordinaria vocatur,
quod eis speciali quodam jure permissum sit tutelam
filiorum gerere, si velint, nec ad eam cogi possint.
Quare eadem onerola dici nō potest, ut quæ eas gra-
vare nō possit, nisi ultrò velint eam acceptare, sed po-
tius affectata, arg. l. spadonem, §. fin. ff. de excus. tut. & ita
ex facti specie consultus respondit Corn. cons. 20. l. 2.

Nec id quidem * tantum obtinet in matris, aviæ, & 46
proaviæ tutela, sed & in omni alia affectata tutela: nō
enim potest quis dicere sibi grave & molestum esse,
quod ipse cupidè ambivit, vel oneri esse, quod ultrò
captatum est, d. l. spadonem, §. fin.

Et hoc generale est, & propè perpetuum, ut non fa-
veatur, nec quidquam indulgeatur negotiis affecta-

tis, ut longè lateque probat Felinus, in oap. non debet?
 num. 3. usque ad fin. de testibus. Hippol. de Marfil. in l. 1.
 §. cum quis latrones, de quest. Tiraq. de retract. lig. §. 35.
 glo. 4. num. 27. 28. idem de pœnis, causa 13. nu. 22. usque ad
 fin. quibus in locis ipsi adducunt multa exempla pra-
 ctica & quotidiana.

- 47 E quibus hoc est, quod ignorantia affectata non ex-
 cusat, sed talis ignorans pro sciente habetur, l. qui con-
 tra, ibi, errore non affectato. C. de incest. nupt. & ibi Bald.
 cap. cum inhibitio, §. si quis vero, ibi, affectatores ignoran-
 tes, de clandest. desponsat. cum similib. per Tiraq. alleg. &
 ante eum Robertus Marant. in repet. l. is potest, num. 242.
 ff. de acq. vel amitt. hered. ex eo inferens, quod licet re-
 gulariter tempus non currat ignorantibus, aut restituat-
 ur, id tamen currere taliter ignorantibus, ut tradit idem
 48 Tiraq. ibid. num. 33. & quod * magis est, dicit eum ha-
 bere pro sciente etiam in pœnalibus.
- 49 Secundum est, quod * licet regulariter impedito
 tempus non currat, juxta ea, quæ tradit Dec. consil. 445.
 num. 48. Idem consil. 468. nu. 32. in fin. & seq. idem consil.
 498. num. 23. gloss. prag. tit. de p. ss. pacific. verbo, impedi-
 menti, & dicit esse regulare Arius Pinel. in autent. nisi
 triennale, num. 42. C. de bonis mater. cum similib. per nos
 adductis in tract. nostro Prescriptionum. Id tamen intel-
 50 ligendum est, * quando tale impedimentum non est
 affectatū, puta, quod impeditus non potuit remove-
 re impedimentum, quod si potuit, & in eo removendo
 fuit negligens, tempus ei curret non aliter, atque non
 impedito, idque præsertim in casibus, in quibus jus a-
 liquem arctat, ut summa ope niri debeat, Dec. consil.
 677. num. 3. 4. 5. & ibid. Mol. in materia appellationis, Lu-
 dovic. Gomef. reg. cancell. de annali possessore, quest. 71.
 Alexan. consil. 42. nu. 11. 12. 13. idem consil. 72. nu. 17. lib. 3.
 in materia peremptionis instantia. Pinellus d. Auth. nisi
 triennale, nu. 48. Iacob. Menoch. de arbit. jud. libr. 2. casu
 118. num. 67. & novissimè Francisc. Vinius in casu notabi-

li communium opinionum, lib. 2. opinione 234. Postremo & illud *adjicito, quod licet conditio absentis 51
 causa Reipublicæ in nullo deterior fieri possit aut debeat, l. absentia, ff. de reg. juris, idque generaliter lege Meminia (quam alii Reminiam vocant, ut Papinianus in l. quaesitum, ff. de testibus, & Martianus in leg. 1. §. 1. ad SC. Turpill. olim vetitum fuisse prodiderit. Valer. Maximus lib. 3. cap. 7. ac Suetonius in Iulio cap. 23 tradit, eo prætextu Iulium Cæsarem à Senatu impertasse, ne, dum Reipublicæ causa abesset, reus perageretur. Atque ideo Cicero etiam 4. in Verrem, eundem Verrem acerbissimè infectatur, quod absentis Stenii nomen deferri passus est, atque ideo eo nomine, tali absenti detur restitutio adversus fiscum, vel etiam alium absentem causa Reipublicæ, nedum pro damno, sed etiam pro lucro quod cessavit, ut tradit Decius in d. l. absentia. Hoc tamen non procedit in eo, qui litis, vel dicis causa abest; puta, qui alterius grandis commodi causa egit, ut Reipublicæ causa abesset, l. 4. cum l. seq. C. quibus ex causis majores.

Ex quo inferunt omnes, Legatum, quem vulgo Ambasiatorem vocant, qui legationem sibi procuravit, non gaudere privilegio * Legatorum, ut elegatur tradit Zasius in §. rursus, num. 24. Instit. de act. & consil. suo 52
 20. per totum, lib. 1.

Sed hic *quæri potest, quando quis dicatur affectasse tutelam? Et certè Paulus, lib. 3. sent. in l. uxori, ff. ad leg. Cornel. de falsis. scribit eum videri affectasse, qui se filio testatoris impuberi tutorem adscripsit, eoque nomine merito suspectum esse: si tamen, inquit, idoneus adprobetur, non ex testamento, sed ex decreto dandum esse, nec ejus excusationes esse admittendas.

Simile est, quod Ulpianus scribit in l. quæ omnia, ff. de Procurat. non ferendum esse procuratorem, qui sibi asserit procurationem, eumque hoc ipso suspectum esse, qui operam suam ingerit invito, & idem Ulpian. lib. 1.

de omnibus tribunalibus, in *l. Prætor, ff. de officio Prætoris*, & *l. Prætor, ff. de tut. & cur. datis ab his*. Prætozem neque tutorem, neque specialem Judicem seipsum dare posse, quod hoc ipsum magna suspitione non careat.

Quid ergò, si sibi non adscripsit, nec seipsum dedit tutorem, sed per interpositam personam procuravit, se tutorem scribi testamento, vel dari à Prætoze, fortè aliquo dato, promisso vel remisso, censebiturnè hic affectasse? & est verum. Hoc amplius scribunt Ulpianus, & Imper. noster Justinianus, quod is non solùm affectasse dicetur, sed quia improbè tutelam nundinatus est, vel corrupta fide inquisitionis vel corruptis ministeriis Prætoris, aliove simili modo, non solùm ut suspectus removebitur, sed remitteretur ad præfectum Urbis puniendus, *l. 3. §. tutor qui, ff. de suspect. tut.* & Imperator in *§. sed etsi quis præsens, Instit. cod.*

Hujus efficacissima ratio depromitur ex saluberrima constitutione Imperatorum Leonis & Anthemii; in *l. si quemquam, C. de episc. & cler.* & novella sanctissima Justiniani Imp. 8. ut Præsides sine ulla datione pecuniæ ad officia mittantur, cujus auctor est Alexander Severus, necessarium scil. esse, ut qui emit, vendat, nec sine rubore puniri posse eum, qui quod emit, vendit. Quis enim verebitur in suos usus convertere, quod suo emit impendio: quando quæ eimeris, vendere gentium jus est, ut testis est Seneca 1. *de beneficiis*? Quis locus tutus est & quæ causa esse poterit excusata, si veneranda Dei templa pecuniis expugnentur, quem murum integritatis, aut vallum fidei providebimus, si auri sacra fames in veneranda penetralia proserpat? Quid deniq. sanctum esse poterit, si sanctitas incorrupta corrumpatur, cesset altaribus imminere prophanus ardor avaritiæ, & à sacris adytis repellatur piaculare flagitium?

Quas leges si benè observari fecissent Principes, nunquam incidissemus in ista tam infœlicia, & plusquam ferrea tempora, in quæ hodiè incidimus, quibus
auda-

audacia pro sapientia uti licet, & inter multos improbos, ut Euripides dicit, unus sapiens pereat. Unde eleganter Ennius in 8. Annali.

*Pellitur è medio sapientia, vigeritur res,
Spernitur orator bonus, horridus miles amatur,
Haud doctis dictis certantes, sed maledictis
Miscet inter sese inimicitias agitantes:
Non ex jure manu confertum, sed mage ferro
Rem repetunt, regnum repetunt, vadunt solida vi.*

Cui optimè etiam convenit illud Menandri.

*Homini, si bonus sit, si nobilis, valdeque generosus,
Hoc tempore, ei profuerit nihil. Valet nunc omnium
Optimè assentator, deinde calumniator, Postremò
Nequissimus.*

Verùm enim verò, ut è diverticulo tandem in viam redeamus, superioribus adde, eum quoq; videri affectasse tutelam, qui levissimam & tenuissimam suscepit, quales ambiri & affectari plerumq; solent dicis causa, ut eo artificio trium tutelarum numerum explerent, & sese possent numero tutelarum commodius excusare, quæ est sententia l. spadonem, §. final. ff. de excusat. tut. in qua hæc verba sunt: * nam & tutor, qui modici 54 vel mediocris patrimonii factus est, affectasse videtur. Sic enim potius legendum esse, quàm pauper tutor, rectè arbitratur Iac. Cujac. ad l. 2. vers 3. causa ff. de excusat. tut. vel etiam mediocris pupilli tutor, cum utroque legendi genere nostri auctores utantur, ut Vlp. in l. 4. ibi, homini mediocri, ff. de usu & habit. & Iulian. in l. patronus, ibi, mediocris patrimonij sit, de operis libertor. Et hæc erit tertia limitatio, cum talis tutela pro nulla computetur, atque ideo onus * dici non possit, ut quæ 55 nullum aut sanè exiguum onus habeat.

Pro qua limitatione optimè facit, * quod generali- 56 ter & vulgò traditur, modica sive minima non esse Legumlatoribus curæ, vulgata l. scio, de restitut. in integrum, modicum & nihil æquiparari, Alexand. cons. 9. 57

58 *num. 1. lib. 7.* Ex quo Ludovicus Romanus * infert unum ad hunc tractatum omnino pertinens, & memoratu dignum, quod immunitas concessa alicui à muneribus personalibus non comprehendat minima, vel quæ brevi tempore expediri possunt, Roman. *singulari 17. incip si alicui.* Alexan. in *l. Senatus, §. Marcellus, ff. de legat. 1. per l. Decurio fortunam, & ibi Bart. C. de decurionibus, lib. 10.* quos refert & sequitur Thomas Parpalia, in *repet. l. placet, num. 11. C. de Sacrosanct. eccles.* & omnium novissimè Andr. Tiraq. in *suo tract. de Iud. in rebus exig. vers. 79.*

59 Cui adde quartam limitationem, * quando scilicet quis defunctoriè, seu dicis causa tutelam suscipit, puta, data opera quis se alicujus tutorem simulat, cum tutor non sit, eamque dicis causa ad hoc administrat, ut hac simulatione à nova tutela excusetur: is enim dicere non poterit se gravatum, qui hoc artificio se excusare ntitur, nisi propriam allegare velit turpitudinem, in quo non esset audiendus, *juribus vulgatis.*

Ab eo non longè abest, quod Ulpianus scribit in *l. 2. §. non solum, ff. ad S. C. Tertull.* Non solum matrè coerceri, quæ filiis suis impuberibus tutorem non petiit, sed & eam, quæ petiit quidem, sed defunctoriè, & idè Ulpian. *l. 1. circa fin. ff. ad Syllan.* excusari servum, qui auxilium tulerit domino sine dolo malo, non si finxerit se auxilium ferre, vel etiam dicis gratia tulit, id est, si non animo defendendi, sed tantum propter dicem, id est, eum qui aderat, & dicere poterat servum conatum esse, dominum defendere tulit, cui tale commentum nihil proderit, ut rectè declarat politissimus IC. Franciscus Hotomannus *de verb. significat.*

60 Et hoc sensu etiam accipi debet, quod Imperatores Severus & Antoninus Pompejano rescripserunt, in *l. 1. Cod. qui numero tut. excus.* Qui tres tutelas, vel curas, eodem tempore non defunctoriè susceptas administras, onere quartæ tutelæ non * gravaberis: qui lo-

cus me submovet, ut suæ integritati restituere debeam ejusdem legis inscriptionem. Quidam enim impressi codices habent Pontiano, quod erroneum est, sed legendum est Pompejano, ut habent Pandectæ Florentinæ. Siquidem in ejus temporis historiis nullibi mentio fit Pontiani, sed benè Pompejani, ut patet ex catalogo consulum collecto per diligentissimum & verum Iuris Romani* instauratorem Gregorium Ha- 61
loandrum, ac præterea ex inscriptione omnium aliarum legum, nisi me fallit memoria, ut ex *l. 1. C. qui ætate se excusant*, quæ est anni præcedentis, Chilone & Libone consulibus.

Sed & huc commodè etiam referri potest quod scribit Cajus in *l. 4. ff. commod.* Sæpè etiam, inquit, ad hoc commodantur pecuniæ, ut dicis gratia munerationis loco intercedant, ut sit in imaginarijs venditionibus, in quibus nummus unus, aut item alter intervenit. Quæ exempla memorent, ut * certo credam cum Duar. in *l. jurisgen- 62
tium, §. doli, ff. de pactis, & disputat. lib. 1. cap. 47. pro litis causa*, legendum esse in *l. 5. ff. ex quib. causis majores, dicis causa*.

Declara quintò, non procedere præcedentem nostram opinionem in honorario tutore, cum is non habeat onus administrationis, ut dicit Ulp. in *l. 3. §. 1. ff. de administ. tut.* Si parens, inquit, declaravit quem velit tutelam administrare, ille solus administret: cæteri igitur tutores non administrabunt, sed erunt hi, quos vulgò Honorarios appellant. Dati sunt enim 63
* quasi observatores actus ejus & custodies. Nec movere debet quod etiam ad hos periculum pertineat, ut auctor est Vlp. ad Sabinū *l. 30. in l. quod si fortè, §. 1. ff. de solut.* & Paulus, lib. singul. ad orationem Divi Antonini & Commodi, in *l. si quis, §. 2. ff. de ritu nupt. & d. l. 3. §. 1. ff. de admin. tut.* quia tale periculum non ex eorum personâ propria, sed propter alterius, scil. administrantis personam, ad eos pervenit: quapropter conveniri eo

nomine non possunt, nisi prius excussis facultatibus ejus, qui gesserit, testibus Paul. & Ulp. *locis præallegatis.*

64 Ex quo fit, ut nec ipsi Honorarii, * nec Magistratus, qui tutorem dederunt, nec fidejussores tutoris, vel curatoris, qui in periculum incidunt, & in subsidium tenentur, *l. 1. §. si curatores ff. de Magistr. conveniend. §. penult. Instit. de satisdat. tut.* tale periculum imputare possint in numerum trium tutelarum, ut dicit Paul. *in d. l. si quis, §. 1. ff. de ritu nupt. & Modestin. in l. Spadonem. §. si civitatis, ff. de excusat. tutel.*

65 Denique non procedit opinio nostra * quoad personam pupilli, cujus respectu non potest dici onus, vel ex ipsa tutelæ definitione patet, quæ habet, tutorem dari ad tuendum pupillum, *§. est autem, Instit. de tutel.* Et ideò licet datio tutelæ ex parte tutoris sit restringenda, tanquam onerosa tamen ex parte pupilli est favorabilis, & amplianda, * per id, quod aliàs notat gl. *in l. unica, C. de injus vocando, per l. si hac, §. si in. & l. quaesitum, ff. eod. tit. & ita in terminis nostris tradit Alex. cons. 9. n. 2. vers. nec obstat, lib. 1. & Corn. cons. 132. nu. 13. lib. 1. ex eo inferens, quod licet in legatis conjunctæ personæ relictis, fiat ampla interpretatio, l. in testamentis, ff. de regul. juris, tamen latiore fieri in datione tutelæ facta filiis, quàm in legatis relictis filiis, per l. si quis filiabus, ff. de testam. tut. juncta l. qui filiabus, ff. de legat. 1. quem sequitur Dec. cons. 545. n. 10. Idem cons. 95. nu. 6.*

C A P. XXVII.

De Curatoribus.

S U M M A R I A.

- 1 Curatores unde dicti.
- 2 Cura.
- 3 Curatio.
- 4 Curationis indicium.
- 5 Curationem restituere.
- 6 Tutelam restituere.

- 7 *Servus curax.*
- 8 *Curator hoc loco quis dicatur.*
- 9 *Multiplicis generis Curatores.*
- 10 *Legitimi Curatores quibus dentur.*
- 11 *Honorarij, sive dativi curatores.*
- 12 *Curator bonorum.*
- 13 *Curator ventri datus.*
- 14 *Curator ad lites.*
- 15 *Curator portionis.*
- 16 *Curator Caesaris, vel Principis.*
- 17 *Officium Curatoris Caesaris.*
- 18 *Catholitiani.*
- 19 *Cæsariani, sive Cæsarienses.*
- 20 *Curator divinæ, vel Dominicæ domus.*
- 21 *Procurator Rerum Privatarum.*
- 22 *Procurator patrimonij Principis.*
- 23 *Procurator rei Dominicæ.*
- 24 *Curator Reipublicæ.*
- 25 *Curatores civitatis.*
- 26 *Patres civitatum.*
- 27 *Defensores sive Syndici civitatum.*
- 28 *Assessores, & eorum officium.*
- 29 *Curatores calendarij, & à quibus creati.*
- 30 *Curatores operum, & à quibus creati.*
- 31 *Operum curatores ad quid tenebantur.*
- 32 *Curatores municipiorum.*
- 33 *Curatores viarum.*
- 34 *Vicuri Varroni.*
- 35 *Vico-magistri.*
- 36 *Daumviri & eorum officium.*
- 37 *Magistri pagorum.*
- 38 *Curatores frumenti & olei emendi.*
- 39 *Curatores olei & frumenti, à quibus muneribus immunes.*
- 40 *Curatores corporum.*
- 41 *Curatores Regionum Urbis.*

42 *Curator ad colligendas collectas & impositiones Regis.*

43 *Curatores aquarum.*

Superioribus capitibus satis superque tractavimus
 Somnia, quæ ad definitionem tutoris, ejusque datio-
 nem concernant: cui materiæ cum proxima sit curato-
 rum materia, & eisdem ferè juris regulis constet, ordo
 1 postulare videtur, ut de his agamus. Eos autem * à cu-
 ra dictos esse, nemo est qui nesciat, qui curent, custodi-
 ant, & teneantur res minorum, eo enim sensu sæpè a-
 pud nostros invenitur verbum *Curare*, ut in §. *si quis à*
non domino, ibi, pro cultura & cura, *Instit. de rerum divisione*,
l. fructus, §. *non solum*. ff. *solutio matrimonii*. *l. cum quaereretur*,
in fin. ff. *de legat. 3.* Quia ratione factum est, ut munus
 ipsum, quo curator fungitur ab Ulpian. cura appelle-
 2 tur, in *l. heres absens*, §. 1. ff. *de iudiciis*. Paulò *. in *l. cura-*
torem. ff. *de tut. & cur. datis ab his*. Alex. Imperatore in *l.*
age, & in *l. actione*, C. *de transact.*

3 Quandoque * etiam curatio, *l. 1.* ff. *de curat. furiosi*, *l.*
furiosæ, & *l. sæpè*, eodem. Inde Cajus *libr. 15. ad Edictum*
Provinciale, in *l. si ad pupillam*, ff. *de auctorit. tut. curationis*
 4 *Judicium* vocat, * administrationem, actionem curæ.
 Et Paulus curationem restituere dixit in *l. minor*, ff. *de*
 5 *minor*. Eadem * forma, qua Ulpianus in *l. tutor*, 1. §.
ult. de administrat. tut. Marcellus in *l. tutor*, §. 1. eodem tit.
 Papinianus in *l. 1. §. 1. ff. de usuris*. Scævola in *l. liberto*, in *fin.*
 ff. *de annuis legatis*. Martian. in *l. 1. §. ex ea*. ff. *ad leg. Cor-*
 6 *nel. de falsis*. Tutelam restituere *. dixerunt pro eo,
 quod dicimus, tutelæ vel curæ actiones reddere. Indè
 7 quoque * manat, quod Cajus in *l. si quid venditor*, ff. *de æ-*
dilit. edict. servum curacem ponit, pro diligenti & solli-
 cito. Sunt & qui idem munus *Curatellam* appellant, quo
 vocabulo & adhuc hodiè, omnes ferè Practici eodem
 sensu utuntur.

8 Ex quibus locis * satis intelligimus, curatorem ge-
 nerali nomine eum dici, qui præpositus est allicui ne-
 gotio: hîc verò eum esse, qui potestatem habet admi-
 nistran-

nistrandi bona ejus, qui vel ob ætatem, vel ob mentis corporisve vitium suis rebus non potest superesse, qui tutori in officio post pubertatem pupilli vel pupillæ succedit, ex naturali erga minorem ætatem pietate.

Multiplicis autem generis * **Curatores** libris no-
 stris memorantur. Ac primò quidem legitimi eodem
 sensu, quo legitimi tutores, qui dantur iis, * qui-
 bus lex duodecim tabularum dari jubet, nimirum fu-
 riosis & prodigis, *ut est textus in l. prima ff. de curat. furio-
 si*, & idem Ulp. scribit, *tit. 12. Paulus senten. 3. tit. 5.*
 Sunt & Honorarii sive Dativi, * qui à Prætorè dantur
 iis, qui nuper puberes facti idoneè sua negotia gerere
 non possunt. Item surdis, mutis, perpetuo morbo affe-
 ctis, Vlpian. *d. tit. 12.* Longè alio sensu atq; honorarii
 Tutores, qui honoris gratia dantur, de quibus suprà
 diximus. Inter quos * numeratur Curator bonorum, 12
 quem Prætor dat ad distrahenda vel gerenda negotia
 absentis, vel ejus, cui hæres non existit, vel qui apud
 hostes est, vel cum scripti hæredes deliberant, *l. inter
 bonorum, ff. de administrat. tut. l. sed et si is, §. cum autem,
 ff. de Carboniano Edicto. l. cujus bonis, ff. de curat. furiosi,*
 quem Pomponius in *l. si quis instituatur, ff. de hered. in-
 stituendis*, Procuratorem appellat, & alii Magistrum,
 Theophilus *tit. de succes. bonorum.* Cicero epistola ad
 Atticum 1. Rævard. in *l. si quis pregnantem, ff. de reg. jur.*

Dat & ventri * curatorem Prætor, qui viduæ mulie- 13
 ri gravidæ relictæ, cibum, potum, vestitū, tectum pro
 facultatibus defuncti & pro dignitate ejus atque mu-
 lieris ex defuncti bonis præbeat, cujus fit mentio in *l.*
*penult. §. sed et si, ff. de ritu nupt. l. inter bonorum, ff. de ad-
 ministrat. tut. l. 1. §. quotiens autem, & seq. ff. de ventre in
 bonorum, l. bonorum, ff. de curat. furiosi.* Rebuff. in *l. 57. ff.
 de verb. signific. per leg. 1. §. aque ff. de muneribus. l. si ven-
 tri, ff. de Privileg. credit.*

Ad lites quoque * Curatores dantur, quoties tutor 14
 contra pupillum, vel etiam è contra pupillus contra
 tu-

tutorem, non extante alio contutore, iudicio experiri vult: ut supra diximus, c. 3. nu. 6. quomodo autem datur, facit optimus textus in *l. qui habent, §. si pupillus ff. de tutelis*. Afflict. optimè, *decis. 256. nu. 1. 2. 3.*

- 15 His annumerari * poterit portionis curator, cuius meminit Vlpian. in *l. 1. §. si frater, & §. si cū duobus, ff. de collat. bonor.* nam si is, qui conferre tenetur, si non potest per satisfactionem, vel pignoribus cavere de conferendo, idq; per inopiam, etiamsi is frater sit, constituitur Curator portionis ejus, apud quem resecta, sive reducta pecunia collocetur, ut tunc demum recipiat, quod reductum est, cum bona propria contulerit.

- Præter hos & Romani, quia videbant respublicas, municipia corpora, denique Principem ipsum suis rebus non satis, neque semper superesse posse, salubriter alios quoq; Curatores adinvenerunt, & cōstitui curarunt, inter quos principem locum obtinere videtur
- 16 Curator Cæsaris, sive Principis, quem alio nomine Procuratorem Cæsaris invenio appellari in *l. 1. & ult. ff. de off. proc. Cæsaris, l. 5. de jure fisci*, qui initio ex equestri ordine legi consuevit, cujus non aliæ partes erant, quàm ut vectigalia colligeret, fisci jura tueretur, ex æquo cum privatis iudicio prosequeretur: lecti deinde fiscalium rationum causa, in provincias mittebantur,
- 17 vel rerum * omnium provinciæ, vel certarum procuratore mandata, sed & paulatim ejus jurisdictio tributa est, ut de fiscalibus causis cognoscerent inter fiscum & privatos. In provinciis siquidem in lite privatorum inidoneus erat & incompetens, nisi partibus vel vice Præsidis fungeretur: quo casu de omnib. causis in provincia incidentibus cognoscebat, non tamen eo cessante de criminū questionibus. Cujus cognitio ad Proconsulē vel Præsidiē pertinuit, quia tamen poenæ questione finita, vel crimine morte extincto, apud eum reliqua de bonis disceptatio peragebatur. Quare nec jus deportandi, relegandi, vel alterius poenæ inferendæ

rendæ, vel etiam mulctæ dicendæ habuit, nisi tamen pœnam infligat legibus definitam, sed nec, cum res inæstimabilis sit libertas, *l. libertas, ff. de reg. jur. l. non est singulis, §. infinita, eodem tit. l. liber homo, ff. de verb. oblig. quæ pecunia lui aut præstari nequeat, l. 9. §. penult. ff. de statu liber.* & ideo summum pretium à Terentio appellatur, de causa status: in qua de ingenuitate quæritur, cognoscere potuit; sed ea majores judices requirebat, *l. non distinguemus. §. de liberali, ff. de recept. arbit.* locare tamen atque addicere fisci prædia, debita fiscalia exigere, jubere servos fisci delatas hæreditates adire, potuit: quæ ut commodius expedire posset, suos habuit Apparitores, * qui Catholitiani dicti sunt, ab eo, quod ¹⁸ Procurator ipse aliquando vocetur Catholicus; vel etiam * Cæsariani, sive Cæsariensis, qui procuratoris ¹⁸ Cæsaris officiales essent, quorum fit mentio in *l. 5. C. de jure fisci, lib. 10. in l. penult. §. ult. de bonis proscriptis.* Ejusdem minus fuit diligenter incumbere exactioni tributorum, bona fisco delata occupare: quia tamen hi Apparitores fraudibus & rapinis infames erant, *l. 7. C. de jure fisci, lib. 10.* ideo eis non fuit permillum, lite pendente, bona, de quibus agebatur, temerè occupare, *l. 2. Codicis Theodos. de bonis vacantibus.* Neque etiam aliàs suo arbitrio, sine auctoritate Principali, & forma à Principe data: alioqui permittitur omnibus, quorum interest, eos propulsare impunè, *l. 5. C. de jure fisci, lib. 10.* & ibi optimè Cuiac. Quin nec ipsi Catholico, sive procuratori Cæsaris permillum fuit sine Principis auctoritate, & eo inconsulto transigere, uti hæc latè majore ex parte tractavit Barnab. Brissou. Antiq. 3. c. 18.

Sequitur, ut de curatore divinæ & Dominicæ domus aliquid dicamus & tractemus, quis ille fuerit? Et fanè * existimare quis posset, hunc eundem fuisse cum ²⁰ eo, quem alij Procuratorem * rerum privatarum Prin- ²¹ cipis appellant, qui habuit procurationem proprii patrimonij Principis, & * alio loco Procurator patrimo- ²² nij

nii Principis exauditur, in *l. cum servus*, §. ult. ff. de legat.

- 23 1. ex eo, quod * idem Procurat aliquando Procurator rei dominicæ appellatur, ut in *l. penult. C. de conveniendis fisci debet*. Ità enim eum textum allegavit Barnabas Brillonius *Antiq. 3. cap. 20. & de verb. signific. verb. Procurator*, qui tamen textus hoc non dicit, sed falsa esset ista persuasio. Constat enim sub posteribus Imperatoribus in locum Procuratoris rerum privatarum constitutum fuisse Comitem earundem rerum, eumque multum differre à Comite domorum. Quod enim domui Dominicæ seu divinæ (nam ita domus Principis designatur) deputat, cellario deputatur & cubiculo, res autem privatæ aliis necessitatibus serviunt. Quare ego existimo, eum fuisse curatorem divinæ & dominicæ, quem alio loco appellamus domorum sive Præpositum sacri cubiculi, licet non ignorem, domum sæpe etiam ad rem privatam referri.

- 24 Fuerunt etiam * apud Romanos Reipublicæ Cu-
25 ratores, quos * Papirius Iustus *l. ult. ff. de administrat. rerum ad civit. pertinentium*, Curatores civitatis appellat. Paulus administratorem rerum civitatis, in *l. ult. ff. quod cujusque universit. nomine*. Justinianus Novell. 128.

- 26 Patres * civitatum. Alciat. in *l. Praeses, C. de transact. de-*
27 fensores, Syndicos sive * sedicos ex Ulpiano, in *l. iusjurandum & ad pecunias*, §. 1. ff. de jurejur. & in *l. 1. §. tutores*, ff. quando appellandum sit. Paulo in *l. Lucius*, 2. §. 1. ff. de administ. tut. Sunt & qui eundem esse putant, quem Procuratorem Reipublicæ alii vocant, & ex decurionibus sumi solebat, qui Iudex fuit, & censor rerum ad civitatem pertinentium, & ideo appellatur λογιστής in *l.*

- 28 3. *C. de modo mult.* quare & Assessores * dicitur habuisse, qui ei in consilio assiderent: ut auctor est Papinianus in *l. ultim. ff. de offic. assess.* de cujus officio librum singularem scripsit Ulpianus, ex quo libro non supersunt, nisi quinque leges, que tanquam scalmus ex naufragio servatæ sunt: ex quibus legibus nihil aut pa-

tum colligi potest, quodnam fuerit ejus officium. Constat tamen ex aliis legibus, ad ejus officium spectasse, prædia publica & vectigalia locare, *l. 2. & 3. ff. de admin. rer. ad civit. pertinent.* ut annona undiq; in civitatem infereretur curare, pecuniam publicam tractari. Quare exactores tributorum collectas pecunias tenentur statim his præstare sine ulla diminutione, vel sportularum vel descriptionum specie; atque opera & loca publica curare; neque solum publica, sed etiam privata, si qua diruta essent, ne publicus deformaretur aspectus, *l. ad curatoris, ff. de damn. infect.* denique omnem ferè rerum publicarum procurationem habuisse, *l. 3. §. planè. ff. quod vi aut clam.* Ideòq; aliquid in publico facere volenti satis fuisse id huic denuntiare, *l. 5. §. item ait. ff. quod vi aut clam.* Qui licet ab ini:io videantur ab ordine fuisse creati, inventio tamen, secutis temporibus eos decreto Episcopi & primorum, id est locupletiorum civitatis fuisse creatos, ac coram eisdem & nullis aliis discussoribus administrationis rationem reddere potuisse cogi: de quibus Joan. Coras. Tholos. *lib. 3. Miscel. cap. 6. num. 13. & 14.*

Calendarii quoq; * curatores diversis in locis me- 29
morantur, de quo invenitur titulus in Cod. Theodosiano, quorum officium sive munus in aliqua civitate in scænerandis & exigendis pecuniis fuit, non inter honores; sed personalia munera recensetur ab Arcad. Charisco *lib. singul. de muneribus civilibus, in l. ult. de Muner. & honor.* ac plerumque servis mandari solebat, *l. penult. ff. de rebus creditis, quem cum Præses eligere solebat ex inquisitione, ab eo cautio non exigebatur, l. ult. §. item rescripserunt, ff. de administrat. rerum ad civit. pertinentium,* verum posterioribus temporibus creatus fuit ab his, à quibus curator Reipublicæ.

Operum Curatores * quibus extruendorum & re- 30
ficiendorum ædificiorum, aliorumque operum publicorum cura mandabatur, Romanos habuisse, omnibus constat ex *l. ultim. §. qui annonam, ff. de muner. & ho-*

nor. quo loco etiam dicitur, horum munus personale fuisse, ad quod munus ordinem eos vocasse & elegisse Ulpianus testatur in l. 2. §. *sed etsi primo*. ff. ad municipal. id quod posterioribus temporibus mutatum est, quibus creati fuerunt decreto Episcopi & primorum civitatis. Idem tamen Ulpianus in l. 7. ff. de offic. proconsul. tradit, Proconsulem quoque Curatores operum diligentes solemniter præposuisse, ut facta rectaque essent, quæ aliqua refectione indigerent, & cœpta consummarentur, prout vires Reipubl. permitterent: ministeria quoque militaria eundem Proconsulem, si opus esset, dedisse ad curatores adjuvandos. Olim tamen huiusmodi munus nulli deferri potuit ex D Marci rescripto, nisi prius adito Præsidi provinciæ per Principem consuleret ea de re quid fieri placeret, l. 6. ff. de oper. publicis. neque enim licebat publico sumptu opus novum sine Principis auctoritate facere, cum ob sanctitatis speciem, tum ne publicæ pecuniæ interciperentur, l. 3. de operis publicis. Hoc amplius nec muros municipales reficere sine Principis vel Præsidis auctoritate, nec aliquid eis conjungere vel supponere, ut scribit Ulpianus in l. sacra, §. muros. ff. de rerum divis. quod tamen & ipsum post ordinibus civitatis, & municipiorum permissum fuit à Divis Arcadio & Honorio, in l. omnes, & l. si quando, C. de operis publicis, l. 11. 19, 17. 19. 27. 31. 34. 37. Codicis Theodosiani eodem, fuit ergo cura hæc non levis, sed magni momenti: nam præter molestiam hi, quibus hæc cura mandata erat, eorumque hæredes ad quindecim annos usque tenebantur, si opera vitium fecerint aliter quàm fortuito, l. 7. C. de oper. publicis, l. ult. §. 2. ff. de administr. rer. ad civit. pertinentium.

32 Habuerunt & municipia, * quæ in singulis provinciis fuerunt diversa, præter proprium Magistratum curiamque municipale, suos curatores: quorum meminit Ulpianus in l. 5. §. hæc verba. ff. quod vi aut clam, qui jura municipiorum procurabant: & Hermogenianus

nus in *l. 1. ff. de muner. & honor.* videtur appellare defensores, sive syndicos, dicens, eorum munus esse personale, quod & Arcadius Chariscus probat in *l. ult. §. defensores, ff. de muner. & honor.*

Viarum etiam * curatores in eadem republica Romana existisse Paulus, *lib. 5. sent. tit. 6.* aperit, dicens, ne quis via publica aliquē prohibeat, ejus rei sollicitudinem ad viarum curatores pertinere, & ab earum munitione neminem exceptum esse, eosq; composito nomine viocuros * dictos fuisse plerique putant, 34 quod vocabulum apud Varronem *lib. 4. de lingua Latina* reperitur, nec tamē aperit, de quibus viis senserit: Verum Ædiles urbicarum viarum curam habuisse diversis Pandectarum locis comprobatur. Nam Paulus scribit, Ædiles lectos emptos in via positos cōcidisse, in *l. lectos, ff. de periculo & commodo rei vendite*, eosdemq; edixisse, ne quis animal aliquod, quò vulgò iter fieret, ita haberet, ut nocere cuiquam damnumve dare posset, *l. qua vulgo, ff. de Ædilit. edicto*. Clarius verò & plenius Papin. in *l. Græca tit. de via publica*, quæ desumpta est ex ejus libro singulari de Officio Ædiliū. Pari modo intelligendum est, quod de earū cura viarum, quæ aliquando Quatuor-viris data est, scribit Pomponius in *l. 2. §. deinde cum essent, ff. de orig. juris*, & de quæstoribus Tranquill. in Claudio, *c. 24.* Denique * idem de 35 Magistris viciniarum è plebe in Augusto, *c. 30. & ult.* & inscriptio, quæ Romæ est ante portam Palatii: quos uno vocabulo Vico-magistros Publius Victor appellat: & rectè observavit Barnabas Brissonus, *lib. 4. anti-quitatum, cap. 12.* Nec minorem diligentiam & curam eos ad rusticas vias adhibuisse, constat. Primo siquidem * manifestum est, Duumviros fuisse constitutos, 36 qui viarum extra urbem curam haberent: deinde Magistros pagorum, qui operas ad eas tuendas à possessoribus exigere solebant, * aut unicuique possessorii per singulos agros certa spatia assignare, quæ suis 37

impensis tueretur, uti scriptum reliquit Siculus Flaccus in libro de conditione agrorum, & apparet ex fragmento ei conjuncto ex libro Magonis & Vegoie: de quib. Lazius de Republica Romana, lib. 3. c. 16.

- 38 Reperiuntur* & in libris nostris Curatores frumentii & olei emendi, quos Græci *σιτῶνας καὶ ἰλαιῶνας* vocāt, l. alt. ff. de mun. & honor. qui non creabantur, nisi ut olim Præfectus annonæ extra ordinē, utilitatis causa, tempore necessitatis, veluti exercitus vel urbis inopiæ sublevandæ causa, à quo munere quod inter personalia refertur, in l. 1. de muner. & honor. nemo tum excusatur, non tamen oportet ad id vocari sextum decimum ætatis annum agentem, l. de vacat. mun. Ab eadē quoq;
- 39 *cura excusat ætas septuaginta annorum, vel numerus quinque liberorum incolumium, l. 3. §. cura, de mun. & honor. vacant & ab ea liberalium artium Professores, Auctore Anton. August. ad Modest. neq; solum in urbis, sed & in civitatum, municipiorum alimentaria ratione frumentatio publica & pecunia frumentaria fuit, l. 2. §. frumentarie, ff. de administrat. rerum ad civit. pertinentium, l. 3. C. de compensat. qui sitonis & frumentatoribus dabatur, ut necessitati & tenuiorib. subvenirent. Quæ subventio, ut debitè fieret, constitutum fuit, ut hi crearentur arbitrio possessorum, sive primorum civitatis, idq; non ex quibuslibet, sed ex cohortibus tantum, l. 3. C. ut nemini liceat in coemptione specierum se excusare, lib. 10. quam nobis ex lib. 57. Basilicon dedit Jacobus Cujacius illo eod. tit. quibus etiam solis rationem reddunt, in tantum, ut non possit mitti alius discussor rationum, Novella 128. Quorum tanta fuit potestas, ut indicto Synoveto omnes species annonas habentes ad earundem distractionem cogere possent, etiam Actores & Procuratores divinarum domuum, l. 1. ut nemini liceat in coempt. l. 10. idque forensibus preciiis, ut scribit Cujacius, observat. 1. cap. 35. non tamen ea, quæ quis usus sui causa comparasset, sed

superflua tantum, quod & in Præfecto annonæ statutum fuisse tradit Zasius, *in l. 2. §. deinde Cornelius Sylla, verbo, Præfectus, ff. de orig. juris.* Et ne illud munus eis damnosum esset, rectè à D. Hadriano statutum eos indemnes servari, & ab omni damno liberari debere, si non segniter officio suo functi essent: negligentes verò in sumptum tantum, fraudulentos tamen in duplum teneri, nec ad hæredes eorum pœnam descendere, *l. ult. §. item rescripserunt, ff. de administr. rerum ad civit. pertinent. l. 3. C. ut in coempt. specier. lib. 10.*

Denique & corpora, id est collegia sive universitates, suos habuerunt curatores, quorum fit mentio *in l. penult. in fin. de Collegiis*, quos * eosdem esse puto, quorum meminit Lampridius *in Alexandro*, à quo omnium artium corpora fuisse instituta, hisq; ex seipsis defensores datos narrat, Defensores appellans eos, quos Syndicos dicimus, per quos, quod communiter agi oportet, agitur & fit: quales hodiè sunt Decani corporum sive * confraternitatum: fuerunt & olim curatores Regionum urbis, sub Præfecto Urbis constituti: in quorum locum succedunt nunc Cardinales, Episcopi & Præsides, ut docet Lazijs, *lib. 2. de Republica, c. 2.*

Est & curator * ad colligendas Angarias, id est, ad colligendas collectas Regis & impositiones, *l. 1. C. quemadmodum civilia munera jud. lib. 10.* & ad colligendos civitatum publicos redditus, *l. finali, §. qui annonam, ff. de mun. veribus.*

Inveniuntur * & curatores aquarum, ad quos epistolam adferre debebant, qui aquam à Principe impetrarant: ut tradit Franciscus Bald. *ad §. 1. in verbo, Ducenda, Instit. de servitutibus.*

CAP. XXVIII. Quibus detur Curator.

SUMMARIA.

- 1 Regula, Curatores accipere eos, qui rebus suis superesse non queunt.

- 2 Curator datur captivo.
- 3 Surdo & muto curatorem dari.
- 4 Ventri curator datur.
- 5 Furioso majori etiam 25. annis curatorem dari.
- 6 In datione curatoris furiosi, an requiratur citatio.
- 7 Communi opinio.
- 8 Pœna Magistratus differentis dare curatorem furioso.
- 9 Curator furioso non datur sine inquisitione.
- 10 Furioso in pupillari etate constituto, curatorem non dari.
- 11 Furiosus patrem habens non accipit curatorem, sed ejus pater est legitimus administrator.
- 12 Curator à Iudice non datur, nisi deficientibus agnatis.
Sublimita 13.
- 14 Furiosus ex lege 12. Tab. in agnatorum & gentilium curatione fuit.
- 15 Gentiles qui remissive.
- 16 Lex Platonis de furioso.
- 17 Officium custodis furiosi.
- 18 Furioso an interdicatur administratio à lege, vel per judicem: questio controversissima.
- 19 Furiosos absentibus & ignorantibus comparari.
- 20 Cum furioso crimen committente dissimulandum esse.
- 21 Actu furiosos non posse acquirere possessionem.
- 22 Habitu furiosi communi sensu carere dicuntur.
- 23 Furiosus omnibus prerogativis fruitur, quibus minor ob etatis imbecillitatem potitur.
- 24 Statu furiosos testamenta condere & possessionem apprehendere posse.
- 25 Seni deliro curatorem dari.
- 26 Prodigus etiam minor 25. annis curatorem accipit.
- 27 Prodigus curatorem dari non petenti.
- 28 Prodigum furioso equiparari.
- 29 Prodigum vel furiosum esse, quomodo probetur.
- 30 Filius an possit esse curator patris prodigi.

- 31 In dando curatore prodigo, an sit necessaria citatio. *De-
clara 33.*
- 32 *Communis opinio.*
- 34 *Citatio in prodigo quando presumatur.*
- 35 *Prodigi quomodo puniri soleant apud Rom. & Græcos.*
- 36 *Effectus interdictionis in prodigo quis sit.*
- 37 *Prodigum mente carere.*
- 38 *Prodigus an contrahere possit.*
- 39 *Communis opinio.*
- 40 *Prodigus declaratus apud unum tribunal, an possit bona a-
libi sita alienare.*
- 41 *Datio curatoris in prodigo an valeat, si is, cui curator fuit
datus, non fuisset prodigus.*
- 42 *Alienatio honorum, lite pendente, super interdictione
facta, an valeat.*
- 43 *Prodigus palam, & apertè bona profundens, ante inter-
dictionem potest alienare bona.*
- 44 *Magis communis opinio.*
- 45 *Prodigus ante interdictionem latus, an possit restitui, si
non fuerit minor.*
- 46 *Prodigus ante interdictionem donare potest, cessante
fraude.*
- 47 *Prodigus ante curatoris assignationem filiis suis pupilla-
lariter substituit.*
- 48 *Prodigus delinquendo instar cuiusvis plectitur, & quomo-
modo hoc intelligatur.*
- 49 *Affiduo lusori datur curator.*
- 50 *Mulier prodiga an detur curator.*
- 51 *Natabilis cautela Thoma Ferratij.*
- 52 *Intellectus legis & mulieri, ff. de curat. furiosi.*
- 53 *Luxuriosè vivere fœmina quando dicatur.*
- 54 *Viro luxurioso an curator detur.*
- 55 *Recepta sententia viro incontinenti, & venereo, nisi
prodigus sit, curatorem non dari.*
- 56 *Hæreditati jacenti curatorem dari. Amplia 57. 58. 59.
Declara nn. 64. 65.*

- 60 Dari curatorem hereditati jacenti, nemine petente ex officio judicis.
- 61 Curator datus hereditati jacenti, an possit intentare remedium l. finalis, C. de Edict. Divi Hadriani tollend.
- 62 Curator hereditatis jacentis potest movere actiones etiam tempore non perituras & perituras, si necessitas urgeat.
- 63 Curator hereditatis jacentis an compromittere possit.
- 66 Ecclesia vacanti Curatorem dari si vacatio diutina sit.
- 67 Curator ecclesiae à quo detur.
- 68 Bonis debitoris dari curatorem, & quando.
- 69 Bonis cedentis dari curatorem, & quae sit ejus potestas.
- 70 Datur Curator substantiae ejus, cujus pater est apud hostes.
- 71 Curator liti datur.
- 72 Curator datur bonis absentis vel vagabundi, & quando. Declara nu. 84. 85.
- 73 Foemina officio Curatoris fungi non potest. Declara num. 74.
- 75 Minor viginti quinque annis dari non potest Curator bonis absentis.
- 76 Affectans curam bonorum absentis, non potest esse curator, nisi probus & diligens.
- 77 Proximus in successione praefertur in cura.
- 78 Mater & Avia quamvis per agnatos exclusae in successione, non tamen excluduntur à tutela & cura filij.
- 79 Quicumque conjunctus absentis Curatorem petere potest bonis absentis.
- 80 Curator bonis absentis datur, nemine petente.
- 81 Curator datus bonis absentis, ad quid teneatur.
- 82 Curator datus bonis absentis, an possit intentare actiones perituras, & non perituras, & quando.
- 83 Communis opinio.

86 *Caco non datur Curator, nec impuberi.*

87 *Curatores cur dentur Regibus, Ducibus, Baronibus.*

Commode sequitur ut explicetur, *Quibus Curator detur?* Et quidem constat curatorem dari his, qui suis rebus superesse nequeunt, *l. 2. ff. de curat. furiosi, l. his qui, ff. de tut. & curat. datis ab his, §. sed & mente captis, Instit. de curat. quo loci* * Franciscus Balduinus dicit, esse regulam generalem; *ut quicumq; non possunt rebus suis superesse, accipiant curatores, l. & qui negotiis, ff. de postulando, l. quod si forte, §. item curatori, ff. de solut.* Unde meritò * præfata regula locum sibi vindicat in captivo, *l. muto, §. ultim. ff. de tutel.* Id quod etiam * ea de causa locum habet in surdo & muto, *ut in præfato §. sed & mente captis, leg. nec mandante, §. finali, ff. de tut. & curat. datis ab his, l. cui eorum, §. in curatoribus, ff. de postulando, l. vel surdo, ff. de privileg. cred.* Et * ventri quoque dari curatorem constat ex *l. ventri, ff. de tut. & curat. datis ab his: uti in præcedenti capite dictum est, nu. 13.* quo lectorū remitto. Sed & * furiosum, majorem etiam 25. annis, curatorem accipere docet Iustinianus in *§. furiosi, Instit. de curat.* sed antè providetur eis jure cōmuni de tutore vel curatore, habitæ ratione ætatis, *l. de creationibus, C. de Episcop. audientia, l. 1. ff. de curat. furiosi, si, si sint perpetuò furiosi, si ad tempus, l. penult. C. de curat. furiosi.* In cujus datione * citationem non requiri, tradidit Decius *cons. 247. num. 5. in fin.* ubi dicit, eam esse cōmunem opinionem, cujus quoque * meminere Fredericus Schenck, ex liberis Baronibus à Tautenborch, Iurisconsultus nequaquam pœnitendus, sacræ Cæsareæ Majestatis olim consiliarius, & liberorū Magister in senatu curiæ supra modum meritissimus, atque Archiepiscopus hujus civitatis Ultrajectinæ, in *Triade sua forensi. cap. 5. & 6. part. 2.* Quin imo * Magistratus differens vel denegans ei curatorem dare, tenetur ad damnū interim passum: ut pulchre respondit Hieron. Gratus, *cons. 105. nu. 8. lib. 2. per. l. 1. §. sciendum,*

dum, & per totum titulum Digestor. de Magistratib. convenien-
dis, ubi notatur per Doctores, & maximè probatur in d. l. 1. §.

9 Magistratus, vers. idèd. Non tamen * datur Curator fu-
rioso sine inquisitione & plenissima cognitione, cum
plerique furorem fingunt, ut onera civilia detrectent,
Unde Ulpian. ait in l. observare, ff. de curat. furiosi. Obser-
vare Pratorem oportet, ne cui temerè citra causæ cognitionem
plenissimam curatorem det, facit l. 1. C. eod. l. nec mandante, §.
fin. ff. de tut. & cur. datù ab his.

Declaratur tamen supradicta regula, nempe furioso
majori 25. annis curatorem dari, non procedere in pu-
pillo furioso: ut tradit Ulpian. in l. 3. ff. de tutelis, quia,
10 inquit, * in pupillorum furiosorum persona agnatos
curatores non admittimus; idcirco putamus, si minor
25. annis furiosus sit, curatorem ei, non ut furioso, sed
ut adolescenti dari, quasi ætatis sit impedimentum, &
ita definiemus, ei, quem ætas curæ vel tutelæ subjicit,
non esse necesse quali dementi curatorem quæri: ut
Imperat. Antonin. August. rescripsit, cum magis ætati
quàm dementiæ tantisper sit consulendum.

Declaratur secundo non procedere, quando furio-
11 sus habet patrem, * eo siquidem casu ei Curator non
datur, sed ejus pater est legitimus administrator, ut
probatur in l. cum furiosus: ibi, quis enim talis affectus extra-
neus inveniatur, ut vincat paternum, vel cui alij credendum est
res liberarum gubernandas? parentibus derelictis, C. de Curat.
furiosi.

Declaratur tertio locum non habere extantibus a-
gnatis vel gentilibus: quia à judice non datur curator
12 nisi his, * vel idoneis deficientibus, id quod Paulus I C.
apertè docet in l. sapè, ff. de curat. furiosi. Quod tamen
sublimitandum existimo in filio, qui licet proximior
esset agnatus patris, curator olim esse non potuit, li-
13 cet hodiè * locus, ut observavit Francisc. Bald. in com-
ment. ad leges 12. tab. c. 39. sub finem. Veteres siquidem
grubescabant filium patri præficere, licet D. Pius tan-
dem

dem rescripsit rectè hoc fieri posse, vel etiam probat
Deo. consi. 274. nu. 2. per l. 1. § fin. cum l. seq. ff. de curat furiosi.
 Id quod confirmat Arius Pinel. Lusitan. in 1. part. legis 1,
 n. 64. C. de bonis mater. Qua quoque de causa hujus tu-
 tela dicitur legitima, ut & prodiga, sed aliorum omni-
 um dativa, teste Angelo in d. §. furiosi, in princ. vers. nota
 quod licet, ubi scribit id menti tenendum esse in practi-
 ca, & quod vidit aliquos in eo errare. Nec cuiquam
 mirum id videri debet, * cum etiam ex legibus 12, Tab. 14
 in agnatorum & gentilium curatione erant, unde na-
 tum quoq; est proverbium: *Ad agnatos & gentiles quem es-*
se deducendum, cum significarent aliquem furere, ut ple-
 nè tradit Andr. Tiraq. in suo tract. de pœnis, causa 2. in fin.
 post Andræam Alciat. in l. sæpè, ff. de verb. signific. ubi lex
 ait, *agnatorum gentiliumque in eo pecuniaque ejus potestas esto.*
 Quæ quidem verba, *agnatorum gentiliumque*, pro separatis
 ibi sunt accipienda, ut primùm agnatos, deindè si hi
 non sunt, gentiles esse curatores legitimos intelliga-
 mus, id quod verissimum esse testatur doctissimus Jac.
 Rævard. ad leges 12. Tab. c. 13. & varior. c. 5. quò loci pul-
 chrè explicat, * qui gentiles sint, post Alciatum, in d. l. 15
sæpè, ad quos brevitatis causa lectorem relegamus. Unde
 quoq; si eos oscitanter custodiant & deliquerint, agna-
 ti puniuntur, ut est textus in l. Divus, ff. de offic. Præsidis. u-
 bi Marcus & Commodus Imperatores rescribunt,
 mente captos & furiosos ad securitatem proximorum
 pertinere, quæ lex sumpta fuisse videtur ex legibus * 16
 Platonis, qui lib. 11. de leg. in hanc sententiam scribit: *Ne-*
mo furiosus palàm in urbe, sed furiosum propinqui domi, quo-
modocunque possunt, custodiant, quod nisi fecerint, mulctan-
tur, & ita quoque in terminis respondit Hieron. Grat.
 in d. cons. 105. num. 9. libr. 2. ubi scriptum reliquit ad
 custodem furiosi pertinere, * non solum ipsum custo- 17
 dire, ne sibi ipsi aliquid perniciosius moliat, sed et-
 iam providere, ut aliis exitio non sit, & præsertim ha-
 bitantibus in domo; allegans præfatam legem, Divus
 Czte-

Cæterum quia ex lege duodecim Tab. non erant rerum suarum domini, & removebantur à re familiari, dubitari cōtigit an statim ei sit interdicta administratio à lege, sed an requiratur, ut interdicatur administratio per judicem. Et receptum fuit, ut hodie statim
 18 sit eis interdicta administratio* à lege secundum glossam in l. 1. ff. de curat. furiosi, & ita tenent Bart. Ang. & Paul. de Castr. in l. is cui bonis, ff. de verb. obligat. Dynus, Bartol. Bald. Angel. & Imol. in l. is qui, ff. de testam. ubi Moderni testantur de communi opinione, ut refert Franciscus Vivius lib. 1. commun. opin. in verbo, Prodigus, licet non sim nescius, alios aliter sentire, puta requiri probationem furoris & judicis decretū, ut tradit Petrus Rebus. ad constitutiones Regias de sententia provisionali, gloss. 5. n. 9. Et similem fuisse legem apud Græcos, vel ex eo conjici licet, quod vocatus est à suis filiis Sophocles in iudicium, ut tanquam furiosus abs re familiari removeretur, & acciperet curatorē, cū propter studium Tragœdiarum in summa senectute desperare videretur, negligendo rem familiarē, quamquam absolutus fuerit cū carmen protulisset, ut mirū non sit, Græcorum exemplo Decemviros Romanos furiosis interdixisse bonis, curatoremq; dedisse. Vnde non malè à juris nostri actoribus dictum fuit, cū mentis
 19 compotes* non sint, nihil velle, vel scire intelligere, ideòq; absentibus & ignorantibus comparari, l. 2. §. ult. ff. de jure codicill. l. sed si unius, §. filio familias, ff. de injuriis, l. si tibi, §. unius, vers. quod si ante, ff. de opt. legat. l. furiosi, & l. ubi non voce, §. furiosus, ff. de reg. jur. Quare si furore percitus crimen committat, de pœna illius dissimulandum est; satis enim suo furore punitur, & illū
 20 fati infœlicitas excusat, * ut ferè sunt verba I C. in dict. l. Divus, & consonat l. infans ff. ad l. Cornel. de sicariis, & l. illud, §. sane, ff. de injuriis. Quibus suffragatur, quod legitur in l. ult. ff. de administrat. tut. in fine. Proinde habendum esse, quod à furioso factum est, ac si casu aliquo sine fa-

Et persona id accidisset. Et alibi dicitur; *aquè æstimandum esse damnum, quod furiosus dederit, ac si quadrupes fecerit, aut si tegula ceciderit, l. sed etsi, §. 1. ff. ad leg. Aquil.* Qua quoq; * de causa, qui actu furiosi sint, utpote qui 21 jam insaniunt, & sunt in impetu emotæ mentis, tales non possunt acquirere possessionem, ut habetur in *l. is qui ff. de acquir. vel amit. poss.* & meminit * Zasius in 22 *l. quod meo, in §. si furioso, num. 4. & 5. ff. de acq. vel amit. poss.* quo loco tradit etiam habitu furiosos, puta, qui aliquando sapiunt, sed mox in furorem recidunt, sicut sunt amentes homines, in quib. furor aliquando quiescit, & dicuntur esse inumbratæ * quietis, dicuntur ca- 23 rere sensu communi: hinc rectè scriptum est, furiosum omnibus iis prærogativis frui, quibus minor ob ætatis imbecillitatem potitur, ut frequenter placitum testantur Alex. & Iason in *l. impuberes ff. de re judic.* Fel. in *cap. pastoralis, de judiciis.*

Verùm excipiuntur * à præcedenti doctrina statu 24 furiosi, qui habent dilucida intervalla: insaniunt aliquando, & cessat in eis furor multo tempore, qui in dilucidis intervallis condere testamenta, & possessionem apprehendere possunt, ita Zasius, *dict. loco*, & meminit de testamento Hieronymus Gratus *consil. 30. n. 32. lib. 2.*

Extende * regulam præcedentem etiam locum ob- 25 tinere in sene deliro, cui quoq; curatorem dari constat, ut tradit Petrus Rebuff. in *constitut. regiae, de senten. provis. glo. 5. n. 3.* qui ita decisum fuisse scribit in *Rota, decis. 866. incip. Titius & Mavins, in antiq.*

Idem dicendum est in prodigo etiam majore 25. 26 annis, *l. dabimusq; §. sed æquissimum ff. de privilegiis creditorum*, quia interest Reipublicæ, ne quis re sua malè utatur, *dict. l. contra, §. si curator. ff. de pactis furiosi, & l. 12 ff. de curat. furiosi.* Ex qua quidem lege quoque constat, eos esse in curatione agnatorum, cum Ulpianus scribat, *leg. 12. Tabul. prodigo interdici bonorum suorum*
ad-

- administrationem : quod moribus quidem ab initio introdu-
ctum est sed solent hodie Praetores vel Praefides, si talem homi-
nem invenerint, qui neque tempus, neque finem expensarum
habet, sed bona sua dilapidando profundit, curatorem ei da-
re, exemplo furiosi: & tamdiu erunt ambo in curatione,
quamdiu vel furiosus sanitatem, vel ille sanos mores recepe-
rit.*
- 27 Qui quidem* Curator etiam prodigo datur non
petenti, ut notat Bartol. in *l. hoc autem*, ff. *quib. ex causis
in poss. eatur*, & idem tenet Bald. in *l. qui habet*, in vers.
- 28 *quid in prodigo*, ff. *de tutel.* ubi rationem* adducit, quia
furioso æquiparatur, *l. Fulcinius*, §. *adeo*, ff. *quibus ex cau-
sis in poss. eatur*, *l. is cui*, ff. *de verb. obligat.* Et sufficit, quod
conjuncti petant, utpote qui præsumuntur habere
notitiam de qualitate & conditione ipsius *l. de tutela*,
- 29 *C. de in integ. resti. minor.* Unde* probatur quis furio-
sus vel prodigus, si conjuncti habeant illum pro furi-
oso, vel prodigo, ex doctrina Baldi, in *d. §. item furiosi.*
Instit. Quibus non est permiss. facere testam. Et talis cura-
tio* etiam filio probo committi potest, si patrem ha-
beat furiosum, vel prodigum, *l. 1. §. final. cum l. seq. ff. de
curat. furiosi*, *l. his qui*, ff. *de tut. & curat. datis ab his.* Et ideò
Decius rectè respondit, *cons. 274. n. 2.* nempe filium
posse dari curatorem patri prodigo. Similiter & fu-
riosæ matris curatio ad filium pertinebit, *l. furiosa*, ff.
de cur. furiosi. de cuius officio, & quando finiatur, opti-
mè tradit Frederic. Schenck. in *sua Triade*, par. 3. c. 2. Ve-
rùm* an prodigus citandus sit ad videndum dari cu-
ratorem, ingens est apud jurium interpretes digladi-
atio. Et sunt, qui existimant eū citari debere in tali da-
tione curatoris, ex doctrina Angeli, in *d. l. is cui*, vers. *an
autem.* Quia, inquit, agitur de ejus præjudicio, cum ad-
ministratio ei auferatur, & ideò citatio requiritur ju-
xta *l. nam ita Divus*, ff. *de adopt.* Hieron. Cagnol. in *l. fu-
riosi*, ff. *de reg. juris*, ubi dicit* eam esse communem o-
pinionem & ibi Decius cum Mol. n. 6. latè Carolus
Ruin. *cons. 89. lib. 5.* idem placuit Angelo, Castrensi,
Alexan-

Alexandro, Imolæ & Modernis, in *d. l. is cui*, ubi Claudius Aquinensis audacter asserit, istam opinionem communiter recipi, & eam in praxi observari asseverat Carol. Mol. in *d. l. furiosi*. Quæ tamen communis opinio de citatione * facienda locum non habet, quando est notoriè prodigus, ut tenent Dec. *consil. 274. & in d. l. furiosi*, & Hieronymus Cucalon, *ibi: in additione*. Ruin. *consil. 89. num. 3. vol. 5.* Baro à Taudenborch, *dict. cap. 6.* Quæ quidem * citatio præsumitur, quando intervenit decretum judicis, quo casu præsumuntur omnia rite & rectè facta, ut notat Baldus in *l. cum hi. §. si Prætor, ff. de transact.* & est dictum Speculat. in *titul. de empt. & vendit. §. nunc dicendum, vers. & breviter scias*, & ita respondit Decius *d. consil. 274. num. 5.* quo loci idem esse tradit, quando secuta est ratificatio, ut in simili casu probatur in *cap. quod sicut, de elect.* Nec solum ex leg. 12. Tab. fuit in legitima agnatorum tutela prodigus, sed & ante leges 12. Tab. his bonorum administratio interdicebatur moribus Romanis, ut pulchrè ostendit Franciscus Balduinus in *commentariis ad Leges 12. Tab. c. 39.* & Jacobus Rævardus *ad easdem leges cap. 13.* & Jacobus Cujacius, *ad leg. moribus, titul. de testamentis*, qui etiam aliter apud Romanos solebant puniri. Alius siquidem Spartianus ait, * Hadrianum Imperatorem (cujus rescripta sæpius à nostris Jurisconsultis citantur) Senatoribus, qui non suo vitio decoxerant patrimonium, pro liberorum modo senatoriæ professionis explevisse: & paulo post eundem, decoctores bonorum suorum jussisse catamidari in Amphitheatro, & dimitti, id est, ut omnes intelligant, deridendos exhibilandosque omnibus in Amphitheatro exhiberi. Apud Græcos verò observatum, ut arcerentur concionibus, foro, & aliàs punirentur, sicut ex Demosthen. oratione contra Tymarchum * intelligi potest, cujus interdictionis effectus est, ut non possit testamenta condere, nisi tamen prudenter posteritati suæ & cognatis, & egenis

egenis consuluerit, ita declarat Jacob. Cujac. in dict. l. is
 cui bonis, sub finem. Nec testis esse in testamento, l. is cur,
 ff. de testamentis, ac ne naturaliter quidem obligari: cuni
 37 videatur mente carere. Luxus * siquidem ille amen-
 tia est, l. his qui, ff. de tut. & curat. datis, l. contra, §. si cura-
 tor, ff. de pactis, l. furiosi, ff. de reg. juris. Nec quidem fide-
 jussor pro eo, l. 1. §. si quis ita, & l. is cui bonis, ff. de verb. ob-
 38 ligat. Nec contrahere, vel bona sua obligare, * id quod
 tamen interpretationem recipit, si ex re ejus sit, ut si
 inutile prædium magno vendiderit, & pretium in rem
 utilem converterit, quo casu valere alienationem re-
 ctè annotavit Cujacius in d. l. is cui bonis, adeò quidem
 ut nec talis contractus juramento firmetur, ita Alcia-
 rus in cap. cum contingat, num. 138. de jurejurand. Baro à
 Tautenborch, in d. c. 6. ubi dicit eam esse communem
 39 opinionem, licet non ignorem, alios de eo * dubitare;
 quos refert Franciscus Tutzanus in suis communibus o-
 pinionibus, conclus. 183. ubi in utramque partem dispu-
 tat: Amplius interdictus bonis apud quoddam tribu-
 nal, si interdictio ritè promulgata sit, & præconis vo-
 40 ce nundinarii die & loco * inclamata; non potest
 bona sua alibi sita alienare; l. relegatorum, §. interdicere, ff.
 de interdictis & relegatis, & ita respondit Alex. Imolens.
 in consi. 69. volum. 3. Et manet ea interdictio; etiam si
 revera prodigus non est, donec per appellationem sit
 revocata: quia sententia pro veritate habetur, l. inge-
 nium, ff. de statu hominum, & gloss. in §. item prodigus; In-
 stitut. Quibus non est permillum facere testamentum; & l. si ab
 eo, ff. de usucap. facit l. penult. C. de cur. furiosi, & optimè
 Rebuff. in tractat. de sentent. provision. articul. 3. gloss. 4.
 num. 5. ubi tamèn adjicit, si error esset in sententia ex-
 pressus, utpotè si Judex diceret, Quamvis talis non sit
 prodigus, illi curatorem damus: tunc illi sententia non
 valeret, allegans l. 1. §. item, ff. qua sentent. sine appell. rescind.
 in qua quoque opinione videtur fuisse Bart. in l. is cui,
 ubi dicit dationem curatoris valere, etiam si is, cui da-
 tus

tur fuit Curator, * non fuisset prodigus, ut dicit Bald. ⁴¹
in l. 1. C. de curat. furiosi, & quod ista est communis opi-
 nio Advocatorum, quam etiam sequitur Angel. Aret.
*in §. 1. Instit. de tutel. & meminit Ioan. Imbert. in Enchi-
 rid. juris Gallia, in verbo, interdictus.* quo loco interdi-
 ctionis sententiam latam in prodigum absentem & i-
 gnorantem, eum ligare tradit ex Felin. *in c. ceterum,*
nu. 24. de rescript. Id quod tamē intelligendum existi-
 mat, modò legitimo edictorū numero in jus vocatus
 fuerit contumax. Sed quæstionis est, * an alienatio, li- ⁴²
 te pendente, super interductione bonorū facta valeat,
 cū interdictus bonis à iudice non possit alienare, *l.*
Julianus, ff. de curat. furiosi, & constat alienationem, lite
 super interdictione pendente, factam nullius esse ro-
 boris, *l. chirographis, §. 1. ff. de administrat. tut.* quia res
 immobiles ejus, qui postulatur interdici, efficiuntur
 litigiosæ, *l. ult. C. de litigiosis*. Quod tamen intelligen-
 dum venit, si postea in principis litis definitione vin-
 catur interdictione pulsatus, ut plenè declarat idem
 Imbert. *in d. verbo, interdictus bonis.* quod remitto. For-
 tius prodigus interdictione facta, etiā durante appel-
 latione, non alienat, ut probat textus notabilis in *l.*
Julianus, ff. de curat. furiosi. sic dicens; *Julianus scribit eos,*
quibus per Prætores bonis interdictum est, nihil transferre
posse ad aliquem: quia in bonis nihil habent, cum eis dimi-
nutio sit interdicta: Licet ante interdictionem & cura-
 toris dationem omnia pro animi arbitratu gerere po-
 terit * etiā liquidò, palàm & apertè bona profundens, ⁴³
 ut notant Alex. & Aretin. *in d. l. is cui bonis*, ubi ut fre-
 quenter placitum * affirmant, & magis communē po- ⁴⁴
 nit Vigilus *in §. item prodigus, num. 3. Instit. quibus non*
est permissum facere testamentum, & Boerius *in consuet.*
Biturigum, §. 8. in fine. Quare non immerito reprehē-
 ditur Anton. Nicel. *in gloss. concordat. 70.* qui malè con-
 trariam opinionem asserit esse communem. Et, si alie-
 nando * ante interdictionem læsus fuerit, facilè resti- ⁴⁵

tuendus venit, ut tenet glo. in *l. patri*, ff. de minoribus in verbo, *interdici*. Etiam si non fuerit minor, quia prodigus minori æquiparatur, d. *l. Fulcinius*, §. *plenè*. Unde Romanus *singulari* 223. incip. *fuit interrogatus*, scriptum reliquit, prodigalitatem esse justam causam restitutionis, qui allegat textum in *l. 1. & l. nec nō*, ff. ex quibus causis maiores, ut eum refert Rebuffus, in d. gl. 4. num. 7. ubi istud notandum existimat, dicens se læpius in praxi vidisse, ut restituatur prodigus in integrum, quando est lēsus, etiam si sit major, dummodo in regno impetret literas Regias, ut fieri solet. Quibus addendum cenſeo etiam prodigum ante interdictionē omnia bona donare posse, eamq; * donationem valere, cessante tamen fraude, ut tradit Baro à Tautenborch, dict. c. 6. ut mirum esse non debeat, etiam ante curatoris assignationem filiis suis pupillariter substituere posse, ut commune * pronuntiat Segui. in *l. Imperator* num. 10. Et quamvis prodigus tum remediis, tum prærogativis, tum privilegiis omnibus fruatur, quæ vel in furiosos, vel in minores 25. annis conferuntur, ut tradunt Alex. & Jac. de Sancto Georgio, in *l. si curatorem habens*, C. de restitut. in integrum, Iason in *l. Imperatores* ff. de re jud. Fel. in c. *pastoralis*, de judic. pœnas tamen nihilominus ob delecta instar cuiusvis luet, ita Cagnolus in *l. furiosi*, n. 13. de reg. jur. ubi cōmune pronuntiat, & sequitur Jul. Clar. in *Practica*, §. *ultim. quæst. 60. vers. ulterius quæro*, intelligens tamē hoc procedere in delictis, quæ fiunt committendo, non in iis, quæ fiunt omit-tendo. Juxta omnium Doctorum traditionem. Id quod adeo verum est, ut prodigus ipse etiam ad mortem condemnari posset, ut voluerunt Bald. in *l. furiosum*, circa finem, C. qui testamenta facere possunt. Angelus in *l. Fulcinius*, §. *adeo*, ff. ex quibus causis maiores. Aretin. in dict. *l. is cui bonis*, in fin. & Cagnol. in dict. *l. furiosi*, ut commune axioma ponit.

49 Rursus * extenditur præfata regula etiam in affi-
duo

duo lusore, cui quoq; curatorem dari tradit Decius in
cap. ult. in fin. de iudiciis, & ibi Carol. Mol. in suis erudi-
 tissimis annotationibus id comprobat. Quo loci idem
 Dec. n. 9. & 10. producendam existimat ad mulierem
 prodigam * & luxuriosam, quem secutus est Baro à 50
 Tautenborch, in sua Triade forensi, cap. 6. Arius Pinel.
 Lusitan. in doctiss. & amplissimis suis commentarijs ad l. 4.
 & ult. C. de bonis mater, nu. 20. 21. 22. allegans textum
 in l. & mulieri, ff. de curat. furiosi, in qua J. C. Paul. loqui-
 tur in hæc verba: *Et mulieri, quæ luxuriosè vivit, bonis in-*
terdici potest, ubi glo. in 1. exposit. intelligit de fæmina
 libidinosa, ut ei curator dari possit, & ita Cumanus
 ibi. Ex qua interpretatione quidam inferunt notabilẽ
 cautelam, nempe meretrici interdici bonis posse, * cū 51
 sit persona prodiga, quam notat Thomas Ferrat. cau-
 tela 6. Vnde si mulieri luxuriosè viventi ad petitionẽ
 mariti, vel consanguineorum interdicator bonis, &
 ipsa appellet, non obstante appellatione, interim cura-
 torem habebit, nec alienare bona sua poterit, & est
 bona cautela, ut dicunt pro consanguineis mulieris
 impudicę, ut illi faciant sic interdicare bonis patrimo-
 nialibus. Cæterum * illa lex hoc non probat, quæ hoc 52
 habet; *Et mulieri, quæ luxuriosè vivit, bonis interdici potest*.
 Luxuriosè * vivere dicitur, cum nimis pretiosis velti- 53
 bus, & aliis rebus utitur, & sic dicitur prodiga, nec
 vult ille textus intelligere de coitu, quamvis illa Do-
 ctorum sententia possit fortè servari, si peteretur, sed
 ego tamen hoc non vidi servari. Unde non male laco-
 bus Cujac. in l. 6. ff. de verb. oblig. interpretans illam le-
 gem, & mulieri, dicit, eam intelligendam esse de mu-
 liere dirupta dirutaque profusę libidinis, profusi sum-
 ptus. Et licet * in dubium revocetur, an idem locum 54
 habeat in viro luxurioso, ut existimant Segura, in leg.
Imperator, ff. ad Trebellian. qui ex dicta lege scripsit, vi-
 ro incontinenti & libidinoso curatorem dandum:
 arguens ex dictione (Et) quasi Iurisconsultus impli-

care velit, ut non solum masculo luxurioso, sed & foeminae Curator detur: Verius tamen & receptius est, viro incontinenti & venereo (nisi prodigus sit) curatorem non dari, *ita Specul. in tit. de actore, §. 1. & melius Alberic. & Cuman. in d. l. is cui bonis, Felin. & Dec. in c. pastoralis, de jud. Ias. in l. 4. §. sed & quod meretrici, ff. de condict. ob turpem causam ubi plus de muliere dicit, quod fiscus potest auferre datum mulieri luxuriosae ab amasio, etsi non sit meretrix, per l. Lucius, ff. de jure fisci, & in l. in heredem, ff. de calumniat. quod utinam servaremus ad fugandas tot meretrices.

- 56 Constat* insuper, dari curatorem hereditati jacenti, dum haeredes deliberant, cum alias contra hereditatem jacentem processus sit nullus, ut notat Angelus in l. 3. §. toties, ff. de damno infecto, ubi propter hoc dicit, se plures processus destruxisse factos contra hereditatem jacentem. Unde Alexan. conf. 100. n. 10. lib. 5. respondit, quod contra hereditatem jacentem non potest procedi ad diffinitivam sententiam, vel ad id quod habeat vim diffinitivae, nisi dato curatore hereditati jacenti. Alexan. si quis instituatur haeres in diem, cum ibi notat. per Bar. ff. de hered. instit. & notat expresse Angel. & Joan. de Imol. in l. 4. §. Praetor, ff. de damno infecto. Id
- 57 quod* intelligendum quoque est, si exstaret filius defuncti propter beneficium abstinendi, ut scribunt Salicetus, & alii, in leg. cum hereditas, Cod. de positi, pulchre Decius conf. 344. qui interpretatur statutum Florentiae de bonis jacentibus. intelligi, etiam si defuncti existat filius. Nam etsi is suus haeres esse dicatur, & in eum dominium continuari videatur; nihilominus ob abstinendi beneficium sit, ut hereditas nondum adita jacens dici possit, id quod multum convenit ad statuta & eorum interpretationem, de hereditate jacente
- 58 loquentia. Nec refert, * si ambigitur ne diu hereditas iaceat, cum ea dubitatio non proveniat ab eo, qui haeres institutus est, sed aliunde, utpote quia institutus est
- sub

sub conditione, ita Angel. consuluit, *cons. 193. mortuo.*
 Decius *cons. 509.* Etiam si * hæres præsumptus tantum 59
 patitur labi terminum sibi datum, ut habetur in dict. l. si
 quis hæres instituatur, & ibi notatur per Bartol. Bald. &
 Angel. & meminerunt Bart. & Bald. in l. 1. §. fin. ff. de
 jure delib. Decius d. *cons. 509. nu. 2. & 3.* In quo loco et-
 iam * dari, nemine petente, ex arbitrio & officio judi- 60
 cis scribit, id quod Alexander respondit, *consil. 100. nu.*
16. lib. 5. Addens idem Decius judicem debere tali cu-
 ratori administrationem bonorum cum decreto decer-
 nere ex doctrina Angel. in dict. *cons. 103. in vers. nunc vi-*
demus. Et potest * talis curator petere missionem in 61
 bona defuncti, intendendo remedium legis finalis, C.
 de edicto D. Hadr. toll. ut respondit Alex. *cons. 4. lib. 2.*
 Qui quidem * curator potest movere actiones, etiam 62
 tempore non perituras, ita Angel. d. *cons. 103. incipien-*
te, datus fuit Curator. & d. cons. 193. Dec. cons. 22. num. 2.
 optimè Marcus Anton. Blancus in tractat. de compromiss.
 quest. 3. num. 55. ubi etiam talem curatorem posse mo-
 vere actiones tempore perituras & distrahere tempo-
 re peritura, si necessitas urget, tradit, allegans l. 2 ff. de
 curat. furiosi. Amplius * voluit Decius, *cons. 401. num. 2.* 63
 nempe talem curatorem posse facere ea, quæ sunt ne-
 cessaria, ex traditione Angel. dict. *cons. 193.* ubi propter
 hoc concludit, quod possit facere compromissum ne-
 cessarium ex forma statuti, licet secùs dicat in volunta-
 rio. In qua opinione quoque fuit Marcus Anton. in d.
 quest. 3. quia, inquit, arbitri Judices sunt, & in locum
 primi judicis sunt. l. apertissimi, C. de iudiciis. Idem pla-
 cuit Decio *cons. 22. num. 2.* ubi de voluntario compro-
 misso dubitatum aliquando scribit, sed de compromisso
 necessario ex forma statuti figit pedes; & expresse con-
 cludit, quod curator tale compromissum facere potest,
 tum formaliter (inquit) illud sine dubio credo, quod si es-
 set compromissum necessarium ex forma statuti, ad quod,
 etiam si nollet, compelleretur per judicem, quod hoc potest

facere ex tali curationis natura, qui est ad actus necessarios provocatus, & non provocans.

64 Declara tamen prædictam ampliationem * vitari, quando de proximo speratur successor, cui datur terminus ad instantiam eorum, quorum interest ad ad-eundam vel repudiandam hæreditatem, *d. l. si quis instituatur. Angel. & Dec. locis citatis*, & quando satisfaciendum est creditoribus, non datur, nisi citatis illis, quorum interest, & prima causa successionis tangit, idq; nominatim, *l. §. denuntiari, ff. de ventre inspiciendo*, & est doctrina Bartol. in *l. si diu, ff. quibus ex causis in poss. eatur*. & in *d. l. si quis instituatur, §. ita si conditioni*, & ibi Bald. & Angel. notant, & ita respondit Alex. *conf. 137. num. 11. 12. 13. lib. 2.*

65 Declaratur secundo non procedere * quo ad ea, quæ non sunt magni præjudicii, quo casu contra hæreditatem jacentem proceditur sine curatore, *l. si diu, ff. quibus ex causis in poss. eatur, l. cum debitoris*, & ibi Bald. notat, *C. de judic. l. si bona*, & ibi Bart. *C. de bonis auctorit. Ind. poss. l. 4. §. Prator, vers. toties*, & ibi moderni, *ff. de damno infecto*, optimè Alex. *conf. 100. n. 3. lib. 5.* ubi exemplificat de excussione, licet non ignorem eundem Alex. *num. 10. vers. & quod debuerit*, alios referre, qui expresse tradunt, quod in processu excussionis debeat dari Curator.

66 Ex eadem * ratione constat, Ecclesiæ vacanti dari curatorem, cum quo iudicium agatur, si vacatio diutina esset, *l. 1. & 2. ff. de cur. bonis dando*, & notat Abbas in *c. si. ne sede vacante*, ubi dixit, quod solus Papa curatorem dare poterit Ecclesiæ Cathedrali, & ejus bonis

67 quoad effectum agendi, adducit * textum in argumentum in *c. is cui, de elect. in 6. & text. in ca. pastoralis, de offic. ord.* Si autē sumus in Ecclesia inferiori, Episcopus poterit curatorem deputare; quia Episcopus in Ecclesiis non collegiatis, quarum vacatio est diutina, agere & defendere potest, *c. fin. de success. ab intestato.*

Simi-

Similiter constat bonis debitoris dari curatorem, 86
 ejus bona distrahi debent, quando debitor est perso-
 na egregia & clari nominis, ut Senator, *l. curator, ff. de
 curat. furiosi*, & ita responderunt Angelus, *dict. consil.
 193. vers. datur etiam curator*, Baldus *consil. 172. libro se-
 cundo*, Aymo Cravetta, *consil. 2. 3. num. 1.* quo honestius,
 inquit textus, in *dict. l. curator*, ex bonis ejus satisfaciat
 creditoribus, curator distrahendorum bonorum gratia
 constituitur.

Datur quoque * curator bonis ejus, qui suis bonis 69
 cessit, *l. actor. ff. rem ratam haberi*, cum creditorum inter-
 fit ei satisfieri, qui quidem Curator diligenter animad-
 vertet, ut bona recte distrahantur, & æquè creditoribus
 satisfiat, & nullam actionem movere poterit, cum hac
 de causa datus non sit, sed solum ad bonorum distra-
 ctionem: ut respondit Ang. *consil. 193. vers. dari etiam po-
 test*, & Bald *consil. 327. visa serie. lib. 5.*

Quinimò * datur curator substantiæ ejus, cujus pa 70
 ter est apud hostes, *l. muto, §. ei cujus, ff. de tutel. l. ab hosti-
 bus, §. ego autem, ff. ex quibus causa majores*, & etiam de
 cujus statu dubitatur, *l. prima, & ibi gloss. Cod. qui dari
 tutor.*

Præterea * liti dari curatorem patet ex *l. 3. §. si pupil-* 71
lus, ff. de tutelis. De quo meminit Angelus, *tit. de curator.
 nu. 6. vers. quero.* Quo loco dicit Angel. & Bartol. in *d. §.
 si pupillus*, observandum esse in practica, ut semper scri-
 batur, talem curatorem esse datum præsentem, tali ad-
 ulto præsentem, & quod talis curator satisfacere debeat
 rem pupilli salvam fore, utilia facere, & inutilia præ-
 termittere, & pupillum indefensum non relinquere,
 Fred. Schenck, in *sua Triade, part. 2. c. 7.* inter alia tra-
 dens, an talis curator adulto datus constituere possit
 procuratorem? ad quem lectorem remitto.

Cæterum * quamvis ambigitur, an etiam curator 72
 dari debeat bonis absentis, vel vagabundi, de cujus
 morte ignoratur, quia tñ illius hæreditas adiri non pos-
 sit,

sit, dandum esse curatorem, voluit Bart. in *l. cognatos. C. de capt. & post liminio reversus. Alexan. consil. 4. nu. 4. lib. 2. Dec. consil. 575. nu. 1. & idem Alex. cons. 221. nu. 5. lib. 6.* quo loci eum dari ex arbitrio Iudicis post alios respondit, maxime dissentientibus creditoribus, ut tradunt Angel *cons. 103. vers. 2. ex defectu. Alex. d. consil. 4. lib. 2. Anton, Capyt. decis. 87. num. 1.* id quod tamen intelligendum est, quando Iudex est competens, ita Baldus *cons. 173. quidam Bartholomeus, lib. 2. Roland. à Valle, cons. 48. num. 18. lib. 1.* & quando absens non reliquit procuratorem ad omnia ejus negotia. Nam ubi procuratorem reliquisset, frustra de dando curatore ageretur, Ita respondit Socin. Junior *cons. 26. lib. 2.* qui quidem procurator efficit, ut succedentes ab intestato illi absenti rejiciantur, & si quid consequi volunt, absenteis mortem probare debent, juxta doctrinam Baldi in *l. 1. C. qui admitt.* Nec locus est dationi ejusmodi curatoris, nisi apud acta Iudici constiterit de absentia istius, de cujus bonis agitur, *l. hæc autem, §. non defendi, ff. quibus ex causis in possess. eatur. Angel. d. cons. 103.* Nec potest * fœmina à Iudice ad talem curam deputari, utpote quæ non sunt capaces hujus administrationis, sed requiritur, ut sit masculus, quem Iudex curatorem decernere vult, ut voluit Alex. *cons. 221. nu. 7. lib. 6. Decius d. cons. 575. nu. 4. ex l. cujus bonis, ff. de curat. furiosi,* nisi tamen * fuerit mater, quæ ad curam horum bonorum admittitur, juxta gloss. in *Auth. Matri & Avia, C. quando mulier tutel. officio.* ubi glossator dispositionem illam extendit etiam ad curam. Hinc non male respondit Alex. *d. cons. 221.* substitutum illius absentis matrem impedire non posse, cum adhuc de illius absentis morte non constet, ut pulchre declarat Boër. *quest. 88. nu. 1.* Et licet ad illius dationem masculus deputari debeat: id tamen non ita simpliciter intelligendum est, cum non potest dari alius, quam * qui daretur furiosis, vel prodigis, ut dixit Alex. in *cons. 221. num. 5. lib. 6.* unde

minor 25. annis (ut scribit eodem loco) dari non posset, per glo. in l. 2. verbo, curatorem, ff. de curat. bonis dando, id quod & Decio placuit, d. consi. 575. nu. 4. Nec esse potest is, * qui curam affectat, vel aliàs esset suspectus, 76
 l. scire, §. fin. ff. de tut. & curat. datis ab his, quam allegat Alex. consi. 86. nu. 6 in fin. lib. 2. modò non sit diligens & probus, ita gloss. in d. l. scire oportet, §. ult. unde Decius d. consi. 575. nu. 5. dicit, suspicionem non levem sed probabilem esse debere. Et quod in hujusmodi cura præferendi sint ij; qui in successione * præferuntur, vo- 77
 lunt Bartol. l. 1. ff. de legit. tut. Salicet. in l. ult. C. eodem. Augulus in §. actionum, num. 32. Instit. de act. Cagnol. in l. quo tutela, ff. de reg. juris, ubi dicit se ita aliquando obtinuisse, & ut verius ac receptius profitetur Dec. consi. 16. numer. 3. Id tamen temperandum censent jurium interpretes in matre & avia, quæ quamquã per agnatos excludantur à successione ob statuti dispositione, non tamen excluduntur à tutela filij, ut supra latè diximus, & ideo mater habet tutelam ob fiduciam, non ob successionis còmodum, ut pulchrè tradit Decius, dict. consi. 16. Et potest * hunc curatorem petere qui- 78
 cunque conjunctus bonis * absentis, Alexand. dict. 79
 consi. 4. num. 4. lib. 2. idem consi. 221. num. 5. lib. 6. Decius d. consi. 575. num. 3. quorum petitio est justa causa dandi, ut scribit Angel. d. consi. 103. qui etiam datur, nemine petente, juxta Decium consi. 575. nu. 3. Et mitti potest in quasi possessionem administrationis bonorum absentis judicis decreto, id quod * multis prabat Angel. 80
 d. consi. 103. qui in hoc obligatur & inventarium facere, juxta doctrinam Bart. in l. 1. nu. 5. ff. de curat. bonis dando. & Capyt. decis. 87. num. 1. & * satisfacere debeat, l. co- 81
 gnatis. C. de captivis & postlim. reversis, & eundem Capyt. d. decis. 87. saltem quando est datus sine inquisitione, ut tradit Alex. dict. consi. 221. num. 8. post Speculat. quem citat. In qua quoque opinione fuerunt Angel. d. con. 103. & Dec. d. consi. 575. cujus potestas præci-
 puè

puè versatur in conservatione bonorum, ne dissipentur, ita Angel. *dict. consi. 193. mortuo debitore*, affirmans eum alienare posse res tempore perituras, & etiam non perituras, si grave æs alienum urgeat, maximè si debitum sit liquidum, ut respondit Barbatus *consi. 28. libr. 1.* idem Alexandro placuit, *dict. consi. 4.* quo loci eum in-

82 tentare * posse actiones tempore perituras tradit: imo etiam non perituras, si hoc faciendo conservat bona absentis, puta, si absens est ære alieno pressus, nec potest aliunde satisfieri creditoribus, aliàs non. Quod licet controversum * sit apud jurium Interpretes, illa tamen magis recepta est opinio, nisi tamen datus fuerit tantum ad conservandum, non ad solvendum, ut tradit Ang. in *d. l. 2. C. de curat. furiosi*, quem refert Alexand. *d. consi. 4. num. 5.*

84 Declaratur id, * quod dictum est de curatore, qui datur bonis absentis, non procedere in eo, qui abest sua culpa, vel qui latitat: quia bonis viventis & non latitantis curator datur, ut dicit Ang. *d. consi. 103.* Et requiritur, ut magis vivus, quàm mortuus esse credatur is, cuius bonis curator datur, juxta *l. nec nos, C. de capt. & postliminio reversis*, quod in pulchro casu exemplificat Gozad. *consil. 68. num. 5.* ubi dicit, quod ille, qui petit curam sibi decerni, probare debeat absentem vivere, cum sit fundamentum suæ intentionis: quemadmodum è contra qui petit hæreditatem illius sibi decerni, debet probare eum esse.

86 Cæterum * præfata regula principalis, nempe curatores dari iis, qui rebus suis superesse non possunt, non habet locum in cæco: cum etiam tutor aliis maneat, *l. etiamsi, ff. de auctorit. tut.* nec in impubere, ut suo plenius dicemus loco.

87 Huc pertinent ea, * quæ comminiscuntur Doctores in *cap. grandi, de supplenda negli. Pralat. libr. 6.* & Speculator de feudis, §. 2. in fin. videlicet quod causæ dandi curatores Regibus, Ducibus, Comitibus & Baronibus

bus sunt imperandi impotentia, negligentia circa regnum, subditorum oppressio, prodigalitas, & dissipatio regni, *dict. cap. grandi*. Quod intelligitur, si ex accidenti, Dux, Marchio vel Comes, fiat inhabilis: tunc potest per curatorem regere, si verò à principio est inhabilis, tunc imperium transmittitur ad successorem proximum, ut tradit Bald. *in cap. 1. §. hoc quoque de success. feudi*, & *in auth. hoc amplius, C. de fidejuss.* verum si Princeps sit major 14. annis, potest administrare jurisdictionalia, absque curatore, ut tradit Bartol. *in l. qui consulebat, ff. de re judicata*, & Dominicus *in d. cap. grandi*.

CAP. XXIX.

De differentia Tutorum & Curatorum.

S U M M A R I A.

- 1 Tutores & curatores in quibus differant.
- 2 Appellatione, Curatoris, in dispositione legis venit tutor, & secus in dispositione hominis.
- 3 Tutoris appellatione curatorem venire, & quando.
- 4 Tutela pro curatione.
- 5 Statutum loquens de tutoribus & de curatoribus intelligendum.
- 6 Differentia tutorum & curatorum traduntur.
- 7 Tutor personæ, curator bonis tantum datur.
- 8 Decij opinio damnatur.
- 9 Curator personæ furiosi datur principaliter.
- 10 Curatores licet dentur rebus, non tamen negligere debent institutionem & gubernationem minorum.
- 11 Ventri curator datur, non tutor.
- 12 Is, qui est in utero, pro nato habetur, & quomodo hoc sit intelligendum?
- 13 Tutor testamento dari potest, non curator.
- 14 Miles curatorem testamento dare nequit.

- 15 Pater in testamento liberis suis curatorem scribere potest, & quando.
 - 16 Curator invito adolescenti dari nequit, secus in tutore.
 - 17 Infanti curatorem non dari, & ejus traditur ratio.
 - 18 Infans praesens pro absente habetur, & dormienti similis est.
 - 19 De curatore ad litem pupillo convento dando.
 - 20 Curator invitus non datur, secus in tutore.
 - 21 Sequestri officium voluntarium esse, & non necessarium.
 - 22 Curator invitus quando dari possit, nu. 23.
 - 24 Curator non potest cogi per merum exsecutorem, ut curam suscipiat. Declaratur nu. 25.
 - 26 Necessitas ratione licitum est privato capere debitorem fugientem, etiam die feriata, nu. 27.
 - 28 Curator invitus dari potest de consuetudine.
 - 29 Curator ad litem inventarium conficere non tenetur.
 - 30 Curatoris ad litem bona tacite sunt hypothecata pro administratione sicut tutoris.
 - 31 Tutor datur impuberi, curator vero impuberi.
 - 32 Tutorem habenti non datur tutor, secus in curatore.
 - 33 Tutor certa rei vel causa dari non potest, secus vero in curatore.
 - 34 Tutor alius testamentarius, alius legitimus, alius dativus: Curator vero dativus tantum.
 - 35 Tutela finitur anno aetatis pupilli 14. curatio vero anno demum 25.
 - 36 Curator tenetur sollemnia facere, prout tutor.
- I**am quomodo, & in quibus inter se differant tutores & curatores opportunè hoc loco quaeritur: In qua re * Modestinus scribit, in l. scire, ff. de excusat. tut. curatores in paucissimis distare à tutoribus; & ideò in dispositione legis * appellatione, curatoris, venit tutor, ut tradit gloss. in auth. minoris debitor, C. qui dari tut. possunt, licet aliud sit in dispositione hominis. Quia si re-
- stator

statator dicit se curatorem dare impuberi, nihil agit; adeo, ut per hæc verba non intelligatur datus tutor, per textum in *l. tutores*, §. & ibi Bart. ff. de administ. tut. sequitur Nicol. Ever. in loco à lege ad testatorem, in fine. Et è contra * tutoris appellatione curator, tutela pro curatione * accipitur, maximè quando eadem est ratio, non solum apud nostri juris auctores, *l. pater*, §. conditionum, ff. de condit. & demonstr. l. 2. §. si mater, ff. ad Tertull. sed & alios, ut apud Horatium:

Interdictq huic omne adimat jus

Prætor, Et ad sanos abeat tutela propinquos.

Quæ cum ita se habeant, * ex eo inferunt omnes, statutum sive dictum de tutoribus & de curatoribus intelligi debere, *l. qui neque*, §. 1. ff. de rebus minorum, d. l. Scire, in prin. ff. de excusat. tut. l. si in emptione, §. fin. ff. de contrah. empt. gloss. & ibi Bart. dicit communem, in authen. matri, & in verbo, tutelam, C. quando mulier tut. offic. idem Bart. in *l. si quis sub conditione*, de testam. tut. Abb. in c. ex parte 2. & ibi quoque Dec. de appellat. Boer. in consuet. Bitur. tit. 1. §. 6. verbo, à son pere, Rebuff. in constit. tit. de sent. provis. artic. 2. gloss. 2. num. 15. Quo loco dicit constitutionem Regiam, quæ sententiam dati tutoris, non obstante aliqua appellatione, exsequi mandat, etiam ad dati curatoris sententiam esse porrigendam. Quia tamen * Modestinus noster (ut diximus) 6 dicit unum ab altero in paucissimis distare, videamus, in quibus differant. Et sanè primò * in eo differunt, 7 quod tutor personæ datur, ut supra diximus, cap. 4. n. 18. curator bonis tantum, *l. in copulandis*. C. de nupt. Marian. Socin. conf. 97. num. 6. lib. 1. Et ideo datur à Iudice adulti, sub cuius jurisdictione bona sita sunt. Alexand. conf. 44. num. 17. lib. 5. Aym. conf. 271. in prin. vers. 2. posito, etiã si persona non sit ei subjecta, ut est persona clerici Alexand. d. conf. 44. num. 17. Cui etiam coram se litigandi curatorem dat, quia non personæ, sed causæ sine bonis datur. Mol. ad Alex. d. conf. 44. n. 17. Mar.

in

8 *in cap. si quis clericus, num. 23. de foro competen. * Ripa in*
cap. 2. num. 10. de judic. Decius cons. 150. num. 3. & 7. Qui
licet eo loco tradat, id tantum procedere in curatore
speciali, non in generali, tamen ab aliis reprehendi-
tur, quos refert Mol. d. loco, & bene: quod tamen in fu-
 9 *rioso curatore locum non habet, cum is æquè princi-*
paliter detur personæ, l. consilio, ff. de curat. furiosi, Dec.
in l. quo tutela, §. nemo, n. 4. ff. de reg. jur. & additio ad
Portium, tit. generali, de tutel. n. 12. idque non propter
imbecilliores ætatem, sed quod propter furorē &
prodigalitem sibi rebusque suis, vel interesse vel su-
pereffe nequeat, ut dicit Ioachimus Mynsing. Came-
tæ Spirensis olim consiliarius, in §. est autem, n. 8. Inst. de
tut. Neque etiam in aliis curatoribus, qui licet prin-
 cipaliter dentur rebus & negotiis: non tamen debent
 10 negligere institutionem * & gubernationem mino-
 rum & morum, quæ pubes minor revera maximè in-
 diget, utpote qui post pubertatis annos humorum &
 corporis perpetua agitatione & perturbatiōe gra-
 viorib. affectionum motibus perturbatur, & in præ-
 ceptis agatur, donec hæ cupiditates deferbuerint. No-
 tum siquidem est illud Flacci.

Imberbis juvenis, tandem custode remoto,

Gaudet equis, canibusque & aprici gramine campi :

Cereus in vitium flecti,

Itaq; tū præcipuè debet ejus temeritas gubernari
 consilio majorum, nisi adolescens ipse cum virili toga
 virilem sumat prudentiam, & pro curatore utatur cer-
 to rationis suæ judicio. Quam ob causam Aristoteles
 scribit eos non esse moralis philosophiæ idoneos au-
 ditores. Imper. Justin. in §. his igitur, ff. de justit. & jure,
 eos habere rudes & infirmos animos. Solomon stul-
 titiam agnatam esse cordi eorum, virgam verò casti-
 gatricem eximere eum, ut optimè tradit lac. Cujaci-
 us in rubrica de minoribus, ex Galeno & Aristotele.

11 Secundam differentiam * adfert Modestinus in l.

veris -

ventri, ff. de tut. & curat. datis ab his, dicens, ventri curatorem dari non tutorem Tiraq. de retract. lig. §. 1. gl. 9. nu. 75. 76. & in l. si unquam, verbo, suscepit, num. 147. de revoc. donat. cum tamen hæc datio ventri favorabilis sit, & apertissimi juris sit, eum qui in ventre sive in utero est, * hætenus pro nato haberi, quatenus ejus 12 commodum concernit, vulg. l. qui in utero, ff. de statu hominum, cum concord. in glo. alleg. quod tñ accipiendum est, quoties agitur de ventre in possessionē mittendo, quia edictum illud non de tutore, sed de curatore loquitur, de quo nos supra latè diximus, cap. 8.

Tertiam * differentiam tradit idem Modestinus. in l. 13 1. in fine, ff. de confir. tut. tutorem quidem testamento dari posse, curatorem minimè, cujus ei ratio traditur per Dec. in l. quo tutela, §. nemo. ff. de regul. jur. quia curator non datur invito sed petenti, §. item inviti, Instit. de curat. & tradit Socin. Iun. consi. 97. pro resolutione, nu. 15. lib. 1. Preterea etiam lex 12. Tab. de tutela loquitur, non de cura: super pecunia, inquit, tutela ve sua rei. Tutoris autem vel curatoris datio juris est, non patriæ potestatis, vel jurisdictionis, ut tradit Cujacius libr. 7. observat cap. 6. nam pubes judicium habens sibi providere potest, & pater ratione patriæ potestatis majorem habet potestatem in datione tutoris, quæ datur principaliter personæ, Portius in §. sed curator, num. 4. & ibidem Angulus in prin. vers. nota quod licet, Instit. de curat. Alex. cons. 3. nu. 9. lib. 2. Nicol. Ever. in loco à lege ad testatorem. Practica Ferrariens. in forma libelli, quo agitur ad reddendam rationem tutele, in verbo, curatores, nu. 3. quod usque adeo verum est, * ut nec militi quidem id 14 concedatur, ut tradit Decius in d. §. nemo, num. 4. Si tamen testamēto datus fuerit à patre, eum Iudex omnino confirmare debet, etiam citra inquisitionem, l. si filio, ff. de confirmat. tut. Angelus dict. vers. nota, quod licet verum ei non currit tempus proponendæ exceptionis ante confirmationem, Practica Ferrariens. d. lo-

eo, *l. libertum, ff. de excusat. tut. l. 2. C. de confirm. tut. nisi prius ultrò coeperit gerere, l. tutores, §. curatores testamento, ff. de administrat. tut.* Pari modo si puberi filio simpliciter datus fuerit testamento, non confirmabitur, nisi eo petente & consentiente omnino; is enim invitus curatorem non accipit. Poterit etiam curatorem pater * liberis suis testamento scribere, in omni casu, quo à lege datur. Bald. & Castrenf. in *l. curatorem tibi, C. de negot. gest.* sequitur Nicol. Evard *d. loco, à lege ad testatorem.* Quare pater filio furioso, vel mente capto curatorem rectè testamento dat, *l. fin. §. etsi quidè, C. de curat. furiosi,* quia principaliter personæ datur, & regula solum in dativo procedit. Baldus & Castres. *d. l. curatorem, Dec. d. §. nemo, num. 4. addito ad Portium, tit. generali, de tutel. num. 10.* Eademque ferè ratione valere dationem curatoris ad instar tutoris, quando is datus est filio, vel alteri instituto, ratione rerû ei relatarum, ut tradit Dec. in *d. §. nemo, num. 6.* & Bald. in *d. §. sed curator, per l. si patronus, de confirm. tut.*

Ex hac tertia sic declarata differentia resultat quarta. Quod licet tutor possit invito & ignorati dari, non tamen curator * invito adolescenti, cujus ratione supra attulimus, nempe qui nō sit Reipublicæ, sed munus publicum, §. 1. *Instit. de excusat. tut. verbo, tutela non est Reipublica munus ff. de excusat. tut.* Dec. in *d. §. nemo, num. 3. per §. item multi, Instit. de curat.* Ripa in *l. 1. §. fuit quæsitum, num. 28. ff. ad Trebell.* Et regulam ponit doctissimus Præses, Octavianus Cachهرانوس Ofasc. *decis. Pedemontan. 89. num. 1.* quo loco tradunt eum non dari, nisi præsentem & petenti, per *l. qui habet, §. si pupillus, ff. de tutel.* Rævard. *varior. 1. cap. 7.* Angel. *Instit. de curat. num. 6. vers. quid è contra, Afflict. decis. 262. num. 5.* & ante eos Angel. in *§. permissum, num. 6. Instit. de tutel. Mynsing. novissimè cent. 2. observat. 31.* declarat Alexan. *cons. 122. in fi. lib. 1.* ex eo bene * inferentes, infanti dari non posse, quia non loquitur ordinatè, neque intelligit quæ agit,

agit, *l. quod diximus*, *Instit. de inutilib. stipulat.* & quic-
 quid videt, ignorat, *l. fin. C. de falsa moneta*, *l. fin. C. de ju* 18
ris & facti ignorantia, *l. fin. ff. Rem pupilli salvam fore*; qui
 etli præsens sit, pro absente habetur, *l. si pupillus*, *ff. qui-*
bus ex causis in possessionem eatur, vel saltem sit dormi-
 enti similis, *l. 1. §. adipiscimur*, *ff. de acq. poss. optimè Se-*
bastian. Vant, *de nullit. sent. ex defectu mandati*, *nu. 9. &*
trib. seq. Osalc. d. decis. 89. num. 2. Afflict. decis. 262. nu. 4.
vers. Secundo dicitur, & *num. 5. Alex. d. cons. 122. in fine*,
lib. 1. Atque ideo puberibus, si volunt, integrum est, sua
 bona saltem extra iudicium alienationem & hypothe-
 cam suo arbitrio administrare, salvo etiam eis manen-
 te restitutionis beneficio, si fortè læsi fuerint. Quin et-
 si pater puberi testamento curatorem dederit, is à Præ-
 tore non confirmabitur, nisi eo petente & consen-
 tiente, nisi dederit furioso, aut prodigo, cujus volun-
 tatem Prætor omnino sequi debet, *l. si furioso*, *ff. de cu-*
rat. furiosi. Quæ tamen differentia non usquequaque ve-
 ra est. Si enim tutor contra pupillum iudicio contende-
 re velit, & is tutorem non exhibeat, vel differat petere
 curatorem, * eo casu Iudex curatorem dabit non pe- 19
 centi. Idemque tutorem habenti, quando is differt
 producere solemnna ad validitatem iudicii, etiam si ta-
 lis tutor fuerit testamento scriptus, ut benè & practicè
 tradit Afflictus, *decis. 256. n. 2. & decis. 262. n. 1. & 6.*
vers. in contrarium, & *Alex. cons. 22. lib. 1. Myns. Obser. 31.*
cent. 2. vel etiam, si pupillus agat, vel conveniatur: quo ca-
 su invito datur ad eam litem, vel causam, quia non habet
 legitimam personam standi in iudicio pubes, sed pu-
 pillis comparatur, *l. acta, §. ult. ff. de re jud. l. penult. C. de*
auctorit. præstanda, l. 2. C. qui legitimam personam standi
in iudicio habet, cum, ut inquit Iustinianus, in *d. l. penult.*
 cautius & melius sit cum suasionem perfectissima, & re-
 sponsa facere minores, litemque inferre, ne ex sua im-
 peritia, vel juvenili calore aliquid vel dicant, vel ta-
 ceant, quod si fuisset prolatum, vel non expressum,

prodesse eis poterat, & à deteriore calculo eos liberare; nisi tamen ageret tantum interdicto momentaneæ possessionis, *l.ultima, C. quì legit. person. vel veniam atatis impetraverit*, quibus casibus liberatur omni necessitate curatoris accipiendi.

- 20 Subsequitur quinta differentia, * quod licet tutor detur invitus, quia est munus publicum, non tamen curator: quia inviti etiam à suo iudice non debent assumi, sed voluntarii sunt quærendi, Angel. in §. *permisum*, num. 6. *Instit. de tutel. l. 2. §. quæritur*, ff. *de curat. bonis dando*, Bald. Salicet. in *l. tutor, C. de negot. gestis*, & notat Bald. in *l. fin. §. sed et si quis, collat. 3. per textum ibi*, in *verbo, noluerit, C. commun. de legatis*, quod Commissarius non tenetur acceptare commissariam, qua ratione Bartol. in *l. litibus, circa fin. C. de agricolis & censitis, lib. 11. dicit*, sequestri officium voluntarium esse & non necessarium, quem sequuntur Angel. Castrenf. & Iason* in *l. fidejussor, §. si satisfdatum*, ff. *qui satisfdat cog. Curt. in tractatu suo, de sequestrat. quest. 2. & latis probatur in d. §. quæritur*.

- Declaratur primò non procedere, quod dictum est, nempe curatorem invitum non dari, ex necessitate, quando res sunt in periculo; nec potest aliter cōmodè
22 provideri, * quàm per deputationem curatoris, & nullus voluntarius invenitur: eo siquidem casu cogitur cutator etiã invitus, de quo est textus pulcher in dict. §. *quæritur*, & ibi Glossator & Angelus meminere.

- 23 Declaratur secundò * non procedere propter commoditatem, ut quia nō reperitur idoneus magis vicino Titio, habente notitiã de omnibus, maximè quando non habet aliquam rationabilem excusationem, eo quoque casu Iudex posset ex officio, si vellet, Titiũ etiam invitum deputare ad huiusmodi curam, ita tamen, ut ponat solum operam, & non impensam aliquam de suo, ita hoc videtur voluisse oculatissimus Bald in *l. 1. ff. ubi pupillus educari debeat*, quem refert & se-

sequitur Franciscus Curtius *in suo tractat. de sequestrat. quæst. 2.* Id quod tamen intelligendum censeo, non posse cogi per alium, quàm per Judicem, & causa cognita, & sic non per merum executorem, ut est * ap- 42
 paritor, ita Bald. & aliis *in l. etsi non cognito, C. contra jus vel utilit. public.* Secus tamen, si fuerit executor missus, ut est Judex delegatus, *clementina unica de offic. & potest. Jud. delegat.* Cæterum quod dictum est, non posse cogi per merum executorem, * non habet locum quan- 25
 do periculum non esset in mora, vel non possit pati dilationem, & ageretur de periculo magnæ rei, quo quidem casu parendum est necessitati, *arg: l. 1. ff. de officio proconsulis*, ubi necessitas facit, quod efficaciter jurisdictionis & potestas competat non habenti, vel habenti ligatam, *l. ait Prætor, §. si debitorem, ff. qua in fraudem credit.* ubi propter necessitatem & moræ periculum licitum est privato capere debitorem fugientem, vel fugam adornantem, etiam die feriata in honorem Dei, *gloss. 2. in l. fin. C. de ferijs*, etiamsi * feriæ sint solemnissimæ, puta, 26
 Nativitatis, vel Paschæ Domini, Bald. *in cap. fin. de Fer.* ut plenè & doctè scripsit Carol. Molin. *in §. 6. gloss. 6. in verbis, rendre compte, num: 6 7. & 8.* quo loco tradit etiam non procedere, quando fit ex speciali mandato Principis; cui omnes subditi obedire tenentur, *cap. secundo, de majorit. & obed.* & quod detrectans graviter delinquat.

Declaratur tertio * non procedere in curatoribus, 27
 qui dantur pupillis, furiosis vel prodigis ad legitimatorem, seu integrationem personarum, qui alias non haberent legitimam personam standi in judicio, vel extra: quo casu cura est munus publicum, & quia publico munere funguntur, etiam inviti (nisi habeant excusationem legitimam) constituuntur, *textus est in l. 1. ibi, nam & tutelam, & curam placuit publicum munus esse, l. 2. l. satis oportet, ff. de excusat. tut.*

Declaratur quarto non procedere in curatore dato

- fortè adulto, auctori, vel reo ad lites, vel ad litem, juxta ea quæ tradunt Joan. Faber, in §. item inviti, *Instit. de curat.* Bart. in l. eandem, ff. de duob. reis. Angel. in l. 2. §. queritur, ff. de curat. bonis dando. Et licet Dd. hoc controvertant, ut Ang. *Instit. de curat. in princ. in vers. quid*
- 28 *econtra.* ubi * cum aliis tenet non dari invitum, per l. qui habet, §. si pupillus, ff. de tutelis, eo quod in ea lege dicitur talem curatorem neminem dari posse, nisi præsentem, verior tamen est opinio eorum, qui existimant invitum curatorem dari posse, & ita quotidie in judiciis praticari, scribit Molin. in d. gl. 6. n. 11. post Neviz. cons. 17. num 55, & post Joachim. Mynsing. observ. 31. cent. 2. ubi explicat quomodo ex stylo Camerae intelligendum sit illud dogma, curatorem ad litem non dari, nisi pupillo petenti, & meminerunt Marcus Mantua, sing. 682. quo loco scribit, * istum curatorem ad litem non teneri facere inventarium post Aretin *Instit. de curat.* ubi etiam ponit, quæ teneatur facere, & quod
- 29 ejus bona sint tacite hypothecata pro administratione, sicut tutoris, * ut per Anton. Negus. in tract. suo de pignorib. in 4. membro 2. partis, nu. 8.
- 30 Sexta differentia * est, tutorem dari impuberi, ut plenè dictum est supra, cap. 24. curatorem regulariter puberi, Dec. in l. quo tutela, §. nemo. ff. de reg. juris, l. curator, ff. de tut. & curat. datis ab his.
- 31 Septima differentia est, quod habenti tutorem, non
- 32 detur * tutor, ubi alibi quoque dictum est, puta d. cap. 24. cum tamen habenti curatorem curator dari possit, causa cognita, l. curatorem habenti, Cod. qui dari tut. possunt, l. ventri tutor, §. curatorem, ff. de tut. & curat. datis ab his, quia tutor, qui prius dabatur, plenam habebat potestatem, nec potest alius in eadem potestate secum admitti. Curator autem rebus tantum datur, leg. in copulandis, C. de nupt. & tutor auctorizatur hæreditati adeundæ; Curator autem pupilli secus, l. cum in una, §. tutor. ff. de appellat.

Octava differentia est, * nempe tutorem certæ rei 33
& causæ dari non posse, curatorem verò econtra, ita
Port. in tit. de curat. num. 4. Angel. in §. certa, & ibi gloss.
Instit. de curat.

Nona differentia in eo est, * quod tutor alius est te- 34
stamentarius, alius legitimus, alius Dativus. Curator
verò tantum est dativus: lex enim non vocat curato-
res, nisi ad prodigum & furiosum, & hoc, deficienti-
bus agnatis, secundum Speculatorem in tit. de curat. §.
cum autem, num. 19. Et si testamento fuerit relictus,
talis datio ipso jure non sustinebitur, nisi judicis fue-
rit subsequuta confirmatio, l. curatorem, C. de negot. gestis,
l. penul. in fin. C. de test. tut. & tradit Alex. cons. 3. in causa,
& lite vertente, num. 8. lib. 2. Si autem confirmatus ad-
ministrationi se ingesserit, negotiorum gestor, non
curatoris nomen merebitur, secundum Socin. Junio-
rem cons. 79. num. 21. lib. 2.

Ultimò differunt in eo, quod tutela finitur anno
ætatis pupilli 14. aliàs pubertate, 12. in fœminis, &
14. in masculis, * l. 1. C. quando tut. vel curat. esse desinant, 35
Instit. quibus modis tutela finitur in prin. qua de re ex pro-
fesso suo differemus loco. Curatio verò non finitur
nisi anno demum 25. §. 1. Inst. de curat. l. 1. ff. de minori-
bus, de qua etiam post plenius agetur.

Sunt deniq; & aliæ differentiæ, quæ passim apud
jurium interpretes reperiuntur, quas brevitatis causa
non refero: * satis est, quod curator tenetur solemnia 36
facere, prout tutor, & curam bonorum minoris ha-
bere, uti bonus paterfamilias, aliàs teneretur ad da-
mna, expensas, & interesse, & contra eum poterit ju-
rare in litem, secundum ea, quæ inferius dicentur.

CAP. XXX.

De Auctoritate Tutorum, & in quibus actibus ea sit
necessaria.

S U M M A R I A.

I Tutoris auctoritas pupillis maximè necessaria.

- 2 Gestum à pupillo, tutore auctore, valet : & quomodo hoc procedat? Amplia. nu. 5.
- 3 Pupillus tutore auctore debitorem suum alteri delegare potest.
- 4 Intellectus legis, quod decimus, §. si duo, ff. de auctorit. tut.
- 6 Minor procuratorem constituit, auctore tutore, in causa gravi.
- 7 Infans tam parvæ ætatis, ut nondum fari possit, nullum negotium recte gerit.
- 8 Infans, qui fari non potest, non defectu ætatis, sed aliquo vitio, vel casu, tutore auctore, actus potest gerere.
- 9 Infanti, qui fari nequit, hæreditas restituitur.
- 10 Infans sine tutore vel curatore acquirit possessionem naturalem rerum modicarum, ad quas aliquem intellectum & affectionem habet.
- 11 Infans, si fari potest, omne negotium tutore auctore gerit. Amplia nu. 12.
- 13 Infans qui fari potest, an possit esse in iudicio cum tutore.
- 14 Infans stipulari potest tutore auctore.
- 15 Infans quis dicatur.
- 16 Infantia proximus an stipulari possit.
- 17 Intellectum legis, Servum, ff. rem pupilli salvam fore.
- 18 Pupillus manumittendo præter tutoris auctoritatem, causam probare debet apud consiliū.
- 19 Pendente lue super testamento, quo datus est tutor, tutor auctorari non potest, sed alius datur sine ulla litis præiudicio.
- 20 Tutor non potest esse auctor in rem suam.
- 21 Auctoritas tutoris non gerentis tutelam non validat actum.
- 22 Tutor testamento datus inutiliter non potest esse auctor in negotio pupilli.

- 23 Tutor non satisfdans an possit auctor esse in negotio pupilli?
- 24 Gestum à pupillo pro tutore auctore non valet.
- 25 Tutor mutus auctoritatem præbere non potest.
- 26 Surdus auctoritatem interponere nequit.
- 27 Curator impuberi auctor esse non potest in ijs, quæ juris solemnitatem desiderant.
- 28 Auctoritas tutoris in ipso actu sive negotio interponi debet.
- 29 Auctoritas per epistolam, vel tutore absente interposita, non valet.
- 30 Tutoris auctoritas purè debet interponi.
- 31 Tutoris auctoritas expressis verbis interponenda n. 40.
- 32 Auctoritas interposita ab eo, qui ignoravit se esse tutorem, non valet.
- 33 Tutor per vim retentus, & auctor factus, nihil agit.
- 34 Auctoritas mala fide interposita nihil operatur.
- 35 Paria sunt auctoritatem non interponere, vel inutiliter, & illegitimè interponere.
- 36 Differentia inter mandatum & jussum, auctoritatem & consensum, sive rati habitionem, remissivè.
- 37 Auctoritas tutoris est actus legitimus.
- 38 Tutor interponens auctoritatem præsens esse debet ipsi pupillo.
- 39 Præsentia animi requiritur, non corporis, ut tutor auctoritatem præbeat.
- 41 Formatia verba an sint necessaria in præstando auctoritatem, vel sufficiant equipollentia.
- 42 Auctoris opinio.
- 43 Communis opinio.
- 44 In actibus tacitis sufficit tacita tutoris auctoritas sine verbis.
- 45 Stante statuto, quod filius familias non possit se obligare sine patris licentia, vel consensu, si pater & filius familias se simul in eodem instrumento obligent, satisfactum est statuto. Declara nu. 46.

- 47 In actibus judicialibus sufficit presentia tutoris, modo non contradicat.
- 48 Si post actum intervenit factū consentire debentis diuturnum, praesumitur auctoritas.
- 49 Communis opinio.
- 50 Auctoritas interposita in continenti post actum valet.
- 51 Quae in continenti fiunt videntur inesse.
- 52 Communis opinio.
- 53 Re integra potest auctoritas subsequi etiam ex intervallo, si agitur de commodo pupilli.
- 54 Intellectus §. tutor autem, Institut. de auctoritate tutorum.
- 55 Quando utraque pars post actum petit confirmationem, non requiritur auctoritas in ipso actu.
- 56 Donatio ex intervallo insinuata valet à tempore insinuationis, non donationis.
- 57 Tutor in rem suam auctor esse non potest.
- 58 Accommodare non potest quis auctoritatem ei actui, ex quo principaliter sibi aliquid queritur.
- 59 Regula juris antiqui, in rem suam auctorem tutorem fieri non posse.
- 60 Administrator non potest emere bona illius, cujus administrat.
- 61 Tutor non potest emere bona pupilli.
- 62 Officiales justitiae in officio existentes cum subditis non possunt contrahere. Declara nu. 64. 65.
- 63 Officiales administrantes Provincias, milites in hybernis vel aestivis degentes, an possint contrahere matrimonium cum eorum subditis provincialibus, vel incolis.
- 66 Conciliatur rescriptum Gratiani, Valentini, & Theodosij Imperatorum, sub titulo Codicis, Si Rector Provinciae, cum l. si quis officium, ff. de titu nupt.
- 67 Officialis ad arbitrium superioris deputatus equiparatur officiali perpetuo.

- 68 *Offic alis justitia equos & mulas emere potest.*
- 69 *Officialis justitiæ palam, bona de, vel cum auctoritate alterius officialis, contrahere potest.*
- 70 *Officialis durante officio hæres institui & legatum accipere potest.*
- 71 *Stante statuione nobilis recipiat cessionem adversus popularem, poterit tamen succedere in actione adversus eum.*
- 72 *Officialis ante ingressum officij, pignus pro observantia contractus celebrati capere potest.*
- 73 *Contractus ab officiali celebratus durante officio, silentio 30. annorum confirmatur.*
- 74 *Officialis per universitatem, cui præest, contrahere potest.*
- 75 *Pupillus hæres institutus & gravatus hereditatem restituere tutori non potest sine judice.*
- 76 *Acceptilatio facta tutori vel curatori per pupillum, durante tutela, an & quando valeat?*
- 77 *Pupillus tutori donare non potest etiam res mobiles, & quomodo hoc procedat?*
- 78 *Donare est perdere.*
- 79 *Cessio à pupillo tutori facta non valet.*
- 80 *Tutor hæres institui à pupillo non potest.*
- 81 *Contractus inter tutorem & pupillum factus in presentia amicorum, vel Iudicis, non valet, nisi Iudex ex magna causa approbaverit.*
- 82 *Tutor an emere possit rem pupilli, altero tutore auctorante.*
- 83 *Tutor in consequentiam auctoritatem sibi prestare potest.*
- 84 *Contractus inter tutorem & pupillum celebratus potest à pupillo majore facto approbari.*
- 85 *Contractus pupilli cum tutore celebratus valet, si ex eo contractu resultet commodum pupillo.*
- 86 *Tutor in sequendo bona fide præceptum testatoris potest auctor esse in causa sua.*

- 87 Tutor facere potest debitorē pupilli, sic accipiendo pecuniam pupilli mutuo. Declarat. n. 88.
- 89 Tutor an cum pupillo palàm & bona fide contrahere potest.
- 90 Tutor an possit in sui beneficiū interponere auctorit. in cōtractu ultro citroque obligatorio.
- 91 Intellectus legis Cū ipse, C. de contrah. empt,
- 92 Contractus quando dicatur fieri palàm, & bona fide cum pupillo.
- 93 Tutor tenetur magis curare res pupillares, quam suas. Declaratur num. 94.
- 95 Tutor nobilis potest esse auctor in caussa propria palàm contrahendo.
- 96 Pupill. sine tut. cond. deteriorē facere nō potest.
- 97 Pupillus vendens sine tutore fidem emptori servare non tenetur.
- 98 Pupillus sine tutore commutato non obligatur,
- 99 Pupillus novum opus munitate non potest.
- 100 Pupillus an sine tutore naturaliter obligetur?
- 101 Conciliantur l. pupillus, ff. de actio. obligat. & l. quod pupillus, ff. de condict. in deb. cū l. 1. ff. de novat. & l. si ejus pupilli, ff. ad Trebell,
- 101 Infans vel infantia proximus, naturaliter non obligatur.
- 103 Pupill. major, minor tamē 25. annis, nō habēs curatorem, obligatur naturaliter & civiliter,
- 104 Communis opinio. (Sed laesus restituitur.)
- 105 Contrahēs cū pupillo dicitur esse in mala fide.
- 106 Impubes nō solvit, nec ejus interpellatione perpetuatur oblig. nisi interpelletur tutore auct.
- 107 Pupillus sine tutoris auctoritate hered. adire
- 108 Communis opinio. (non potest.)
- 109 Ille, qui nihil habet in bonis, vel cujus bona ere alieno sūt exhausta, testam. facere potest.

- 110 *Hereditatis successio monstrum & portentū juris civilis est.*
- 111 *Heres adeundo dicitur contrahere cum creditoribus & legatariis.*
- 112 *Ratio diversitatis, cur pupillus cōtrahere possit sine tutore, nō tamē delatā hered. cōsequi.*
- 113 *Pupillus ex constituta pecunia non obligatur.*
- 114 *Filiusfamilias non potest adire hereditatem acquirendo patri ignorantī.*
- 115 *Pupillus hereditatem locupletē an adire possit.*
- 116 *Communis opinio.*
- 117 *Differentia an sit inter aditionem hereditatis locupletis & opulenta?*
- 118 *Stante statuto, quod mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum, an hereditatem opulentam adire possit.*
- 119 *Filiusfamilias prohibitus contrahere sine consensu patris, an possit adire hered. opulentā?*
- 120 *Tutor non potest adire hereditat. per se, absque scientia pupilli majoris infante.*
- 121 *Communis opinio.*
- 122 *Pupillus solus bonorum possessionem agnoscere non potest.*
- 123 *Tutor solus pro pupillo bonorū possessionē ag-*
- 124 *Communis opinio.* (noscere potest.)
- 125 *Pupillus solus potest adire, quando non remanet obligatus.*
- 126 *Pupillus filiusfam. major infāte solus potest adire, vel bonorū possess. agnoscere, & quando.*
- 127 *Communis opinio.*
- 128 *Stāte statuto, quod solus pupillus adire potest, valet aditio. Declaratur nu. 129, & 130.*
- 131 *Pupillus an possit agnoscere bonorum possess. si careat tutore, & copia Iud. controversū est.*

- 132 Reprobatur glossa, in l. de pupillo, ff. de operis novi nuntiat.
- 133 Pupillus suus haeres potest se immiscere hereditati paterna sine tutore.
- 134 Pupillus sine tutore auctore societatem contrahere non potest. Ampliatur num. 135, 136.
- 137 Societas à pupillo post aetatem pupillarem ratificari potest.
- 138 Societas contracta à pupillo valet, si auctoritas patris, ejusdemque tutoris post accedat.
- 139 Societas contracta in pupillati aetate valet, quando major factus simul vixerunt per plures annos.
- 140 Pupilli si patre mortuo utuntur eisdem ministris, tutore tacente, societas in pupillari aetate contracta, censetur renovata.
- 141 Societas per scientiam & taciturnitatem tutorum censetur renovata sub eisdem qualitatibus, quibus ab initio fuit ordinata.
- 142 Pupillus haeres debet adimplere inchoata per defunctum.
- 143 Pupillus in judicio esse non potest sine tutore.
- 144 Sententia contra pupillum lata sine tutore nulla est.
- 145 Pupillus à iudice vel arbitro non potest damnari. Ampliatur num. 146.
- 147 Pupillus accusare non potest regulariter.
- 148 Communis opinio.
- 149 Pupillus ad testimonium non admittitur.
- 150 Pupillus an testis esse possit in causa criminali, & quando?
- 151 Testimonium pupilli in criminalibus admittitur in subsidium, & quando?
- 152 Testimonium pupilli an admittatur in crimine laesa Majestatis.
- 153 Dictum impuberis ipso jure nullum est, licet non opponatur.

154 Testimonium majoris facti valet de his, quæ proximus pubertati vidit, & quando?

155 Communis opinio.

156 Proximus pubertati quis dicatur?

157 Sententia pro pupillo lata absque tutore, valet. Amplia nu. 158. & 159.

160 Pupillus non potest remittere, quod sibi debetur.

161 Pupillus promittendo se obligare non potest.

162 Pupillus conditionem suam meliorem facere potest sine tutore.

163 Pupillus legatum agnoscere potest sine tutore.

164 Pupillus heres factus, quodam facto interveniente, se immiscere sine tutore potest.

165 Pupillus ab extraneo sub conditione institutus, sine tutore conditionem adimplere potest.

166 Pupillus laudare potest sine tutore.

167 Intellectus legis, Julianus, §. si quis à pupillo, ff. de actio. empt.

168 Pupillus si alterius nomine contrahit, obligatur dominus.

169 Minor contrahens procuratorio nomine dominum obligat.

Postulat hic locus, * ut videamus de tutorum auctoritate, quæ maxima est, maximèque pupillis necessaria, cum sine ea nihil intelligantur, vel agere, vel intelligere, l. ultim. ff. de jur. & facti ignor. adeò ut tutores si benè suo officio utantur, domini loco habeantur, l. qui fundum, §. si tutor, ff. pro empt. l. tutor, qui tutelam, ff. de administr. tut. l. interdum fur, §. qui tutelam, ff. de furtis, cujus tractatio, quia perelegans est, & insignis, ideò in eo constituam aliquot juris conclusiones. Quarum prima est: * Gestum à pupillo, tutore auctore, valere, 2 l. Imperatores, ff. de auctor. tut. Idque maximè procedit; etiam si non interrogatus tutor auctor fiat, valet enim auctoritas ejus, cum se probare dicat id, quod agitur, hoc eum auctorem fieri, l. etiam, ff. de auctorit. tut. Et potest

3 test eo auctore pupillus * debitorem suum etiam alteri delegare, *l. potest. ff. eodem*, nisi tamen delegaverit ipsi tutori: Quia inquit IC. futurum sit, ut auctoritate sua liberetur, *d. l. potest.* Pari ratione, nec diversitas tutoris
4 auctorantium * impedit constitutionem duorum reorum, *l. quod dicimus, §. si duo, ff. de auctoritat. tut.* Id quod tamen locum non habere existimatur, in casibus, quibus unius auctoritas non sufficit, *ut in dict. §. si duo, & ibi glossographus annotat in verbo, sufficiat.*

5 Quin etiam etsi mutus sit, * & taceat pupillus, gestum ab eo tutore auctore valet & obligatur, *l. Impuberis, eodem tit. l. muto, ff. de tutelis*, maxime si quando à tutore bona fide quid gestum est, valet, *l. cum plures, §. qua bona fide, ff. de administrat. tut.* Et eo magis valet quoque ejus auctoritas, licet tutor instrumentum non subscripserit, *ut in l. inter pupillos, ff. auctorit. tut.* Vel etiam si is, qui cum pupillo contrahit, non exaudiat tutoris auctoritatem, puta, quia absens est, *l. obligari, §. final. ff. eodem.*

6 Amplius minor * constituit procuratorem auctore tutore in causa gravi, ut declaravit Petrus Stella Doctor Aurelianensis, *in leg. nec quicquam, §. ubi decretum, num. 3. ff. de offic. Procons.* ubi allegat *l. neque tutore, C. de procurat.* Cæterum, an infans omne negotium tutore auctore gerere possit, dubitari contingit: & putarem, ea in re hac posse quem uti distinctione. Nempe

7 * infantem tam parvæ ætatis, ut nondum fari possit, nullum negotium rectè gerere posse, sed per tutorem ipsum gerendum esse, eo quod furioso comparetur,

8 nisi talis infans sit, * qui fari nequeat, non defectu ætatis, sed aliquo vitio, vel casu, quo casu talis infans, tutore auctore, potest gerere actus, qui à mutis geri possunt, *l. servo invito, §. si pupillo, ff. ad Trebell.* ubi infanti, etiam qui fari nequit, potest quoq; tutore auctore hæreditas restitui, cum verba non requirantur. Quem-

9 admodum * etiam talis infans solus, sine auctoritate tutoris vel curatoris, potest acquirere possessionem

natura-

naturalem rerum modicarum, ad quas aliquem intel-
 lectum * & affectionem habet, *l. donatarum*, & ibi Cy- 10
 nus, Baldus, & Ioannes Faber, *C. de acqu. vel retinen. poss.*
 At infans, qui nihil intelligit, si tamen * fari potest, o- 11
 mne negotium tutore auctore gerit, per text. *in l. ne-*
gotiis, ff. de regul. jur. qui textus generali & communi
 regula juris, apertum discrimen facit inter furiosos &
 pupillos, etiam tam parvæ ætatis, ut quid agatur non
 intelligant, dummodo fari possunt, est & textus *in l. 1.*
§. furiosum, ff. de act. & obligat. & rursus *in l. pupillus, ff.*
de acquir. vel omitt. hered. qui quidem tres textus non
 requirunt, ut sint maiores infante, sed tantum requi-
 runt, ut fari possunt. Idque * procedit, etiamsi sit tan- 12
 tum trimus vel quadrimus, de quo est text. *in l. quam-*
vis, §. Infans, ff. de acquirend. vel omit. possess. ibi, nam ju-
dicium infantis suppletur auctoritate tutoris: & ibi, nullus
sensus infantis, ubi infans, & sic minor septennio potest per
 se acquirere, & retinere possessionem, tutore auctore,
 etsi nullum sensum possidendi habeat, de quo tamen a-
 liter sentit Dec. *in d. l. in negotiis.* Amplius etiam talis
 potest esse * in iudicio cum tutore, & ita quoque pra- 13
 cticari scribit Caro. Molin. *in l. 1. ff. de verb. oblig. num. 9.*
allegat. l. 1. §. sufficit, ff. de administrat. tut. addens in ele-
 ctione tutoris esse, ut vel pupillum per se solus defen-
 dat, vel ut pupillo defendenti auctoretur. Stipulatio-
 nes quoque * Judiciales & Prætorias, & multo magis 14
 stipulationes extrajudiciales tutore auctore facere po-
 test, *d. §. sufficit, & l. 1. §. furiosum, de act. & oblig.* Licet
 infantem regulariter stipulari non posse constet, *l. 1. &*
l. mulier, ff. de verb. oblig. quia loqui non potest. In-
 fantem * vocamus eum, qui septem annorum non 15
 est, *dict. §. sufficit, & l. si infanti, Cod. de jure delib.* Infantæ
 verò proximus, cujusmodi est septem vel octo anno-
 rum puer, quamvis intellectum non habeat, tamen
 utilitatis causa receptum est, * ut sibi stipuletur, idque 16
 non de stipulatione rem pupilli salvam fore tan-
 tum,

enim, Vel ad aliam regionem datus fuerit, dict. §. *quid enim*.

Declaratur septimò, * vitiari conclusionem in mu- 25
to, utpòte qui auctoritatem præbere non potest. Idem
& in furdo, cum non tantum loqui, sed & audiri tutor 26
debeat, l. 1. §. *fin.* ff. *de tutelis*.

Declaratur octavò, si quando curator impuberi au-
ctor fiat, ad ea siquidem * explicanda, quæ juris sole 27
mnitatem desiderant, tutore auctore opus est, l. *cura-*
torem, ff. *hoc tit.*

Declaratur nonò, * non esse locum conclusioni 28
prædictæ, quando auctoritas non interponitur in ipso
actu sive negotio, sed post tempus: quo casu interpo-
sita auctoritas, nihil agit. Idem si per Epistolam, l. *ob-*
ligari, §. *si tutor*, ff. *hoc tit.* Vel * quando non est præsens. 29
Neque, * quando auctoritas non est purè interposita, 30
l. *et si conditionalis*, ff. *hoc tit.* Sed * neque etiam quando 31
non expressis verbis, sive formaliter est interposita.
Nec similiter, * quando tutor tempore auctorisatio- 32
nis ignoravit se esse tutorem, l. *quæro*, ff. *de eo qui pro tu-*
tore negot. gessit, & voluit Bart. in l. *multum*, ff. *de condit. &*
demonstrat. Neque item, * quando per vim retentus 33
auctor factus fuit, l. 1. §. *fin.* ff. *hoc tit.* Neque * denique, 34
quando mala fide factum est & interpolita auctoritas,
l. *pupillus*, §. *item ipse*, ff. *hoc tit.* l. *cum plures*, ff. *de admini-*
strat. tut. Unde succedit secunda conclusio; Auctori-
tatem tutoris in ipso actu sive negotio intervenire, vel
interponi debere, alioqui nihil agi, l. *obligari*, §. *tutor*, ff.
hoc tit. Paria enim sunt, * auctoritatem non interpo- 35
nere, vel inutiliter & illegitimè interponere, leg. *quo-*
zies, ubi latè, more suo Jason, ff. *qui satisfac. cog.* Sic-
ut paria sunt etiam, aliquid non fieri, vel minus legi-
timè fieri, §. 1. *Institut. de hered. quæ ab intestato defer.*
pulchrè Christoph. Port. *Instit. de auctorit. tut. num.* 63.
ubi dicit, * differentiam esse inter mandatum & iul- 36
sum ex una parte, & auctoritatem & consensum, sive

rati habitationem ex altera, & tradit glossa, in cap. edoceri,
 de rescriptis. Et ratio est, tum quia est fundamentum,
 sine quo corrui t ædificium, l. egi, ff. de except. rei jud. cap.
 cum Paulus, i. q. i. tum solemnitas Bald. in c. cum consue-
 tudinis, de consuet. Et quia est * actus legitimus, qui non
 37 potest pendere, l. actus, ff. de reg. jur. Ideo quæ pure de-
 bet præstari etiam in actu conditionali, d. l. etsi conditio-
 nalis. Quæ auctoritatis præstatio nihil aliud est, quam
 approbatio ejus, quod agitur, l. etiam, ff. hac tit. Et hæc
 38 quidem conclusio usque adeo vera est, * ut tutor de-
 beat esse præsens saltem ipsi pupillo, §. tutor, Insti. hoc
 tit. & ibidem Ang. n. i. licet alteri contrahenti præsens
 esse non debeat. Unde etiam si non exaudiat tutoris au-
 ctoritatem is, qui cum pupillo contrahit, si scriptis ta-
 men hoc approbetur, rectè negotium geritur. Veluti, si
 absenti pupillo per epistolam vendam aliquid, aut lo-
 cem, & is tutoris auctoritate consentiat, d. l. obligari, §.
 ult. idque non corpore modo, sed animo, ut intelligat
 39 quod agitur. Neque enim * alioquin præsentia corpo-
 ris sufficit ad auctoritatem, ut si somno, aut morbo co-
 mitiali occupatus tacuisset, d. §. ult. Hinc pro absente
 habetur, qui amico præsens non est, l. diem proferre, §.
 coram, vers. item coram, ff. de recept. arbit. l. coram, ff. de
 verb. sign. Neq; sufficit simpliciter consentire, sed licet
 verba sonant, debet expressè, siue expressis verbis for-
 maliter præstari: ita hanc regulam probat textus, in l. i.
 40 §. mutus, ff. de tut. ubi mutus * tutor dari non potest; ra-
 tionem reddit ibi textus, quia auctoritatē præbere non
 potest. Idem probat glo. in l. 3. & ibi Bar. & alii, ff. hoc tit.
 Et hanc opinionem regulæ dicit esse communem Fran-
 cis. Aret. in l. gerit, nu. 7. ff. de acq. hered. Unde non suffi-
 ceret, si tutor esset præsens, & taceret; quia expressè per
 verba consentire debet, ut notat Bart. in l. etiam, ff. hoc tit.
 & l. ubi non voce, ff. de reg. jur. & Dyn. in l. qui tacet, ff. de
 reg. juris, in 6. Et adeo nec strictè in auctoritate obser-
 vatur, ut dixerit Innoc. Canonist. coriphæus, in d. c. con-
 suetu-

suetudinis, quod ex necessitate ille, qui præstat auctoritatem, debeat formaliter exprimere hæc verba: *Ego sum auctor huic negotio, vel auctoritatem meam præsto.* quâ sententiam* alii quoque sequuntur, licet multi hanc 41
sententiam tanquam nimis rigorosam reprobent, existimantes non omnino requiri ista verba: *Auctoritatem præsto,* seu æquipollentia, l. *Præses, ubi gl. C. de sent. & interloc. omn. jud.* & ista sententia in forensi iudicio servatur, quamvis multi contrarium teneant, quos referunt Dd. in l. *si quis mihi, § jussum ff. de acq. heredit.* Et ea sententia * mihi videtur quoq; probabilior, maxime 42
quia leges non sunt impositæ verbis, sed sententiæ, l. 2. *cum similib. C. com. de leg. & pro confirmatione adduci potest l. 3. cum sua gl. ff. de administrat. tut. l. quid tamen, § si arbiter, l. item arbitris, juncta l. 4. ff. de re jud.* In quibus dicitur, quod Judex in iudicando debet absolvere vel condemnare, & tamen sufficit, si per verba æquipollentia fiat. De quo est textus expressus in l. 3. *cum gl. ff. hoc tit.* aperte probans satis esse, si tutor verbo probandi utatur, sine mentione auctoritatis. Et hæc etiam partem expresse tenet Iason sibi contrarius in d. *§ jussum,* ubi etiam est bonus textus in *vers. sed quid si mandavit,* loquens in iussu, qui vim habet auctoritatis. & meminit Corser. in suis singularibus, in verbo, *minor, si ex dispositione statuti.* Et quanquam glossa aliquando fuit in ea opinione, ut auctoritas tacite præstari posset, ut in d. l. *ubi non voce,* & videtur esse bonus textus in l. *§. 1. ult. ff. hoc tit.* per quæ probatur à cōtrario sensu, quod præsentia tutoris, & ejus quidē intelligentis, inducat auctoritatem: tamen contraria opinio verior est, requirens auctoritatem verbis exprimi, ut norant Bart. & alii in l. 1. *ff. hoc. tit. & in l. gerit. ff. de acquir. hered.* ubi Franciscus Aret. hanc dicit * esse communem opinionē, 43
& confirmatur per textum in l. 1. *§. mutus ff. de tut.* ubi mutus dari tutor non potest, quia ut ibi dicitur, auctoritatē præstare nō potest. Ex quo liquet manifestè, au-

et auctoritatem non nisi verbis posse accommodari, aliam enim mutus quoque id ipsum facere potuisset nutu, & signis, per l. mutum, ff. de acq. hered. & ad hoc, illum textum §. mutus, exclamat elegantem & solemne Andr. Barbat. cons. 12. lib. 1. & meliorem de jure. Quo spectare videtur id, quod scribit Tull. in oratione in Catil. cum ait: *Quid expectas auctoritatem loquentium quorum voluntatem tacitorum perspicis?* Quibus verbis videre licet auctoritatem in verbis esse, voluntatem in mente tantum. Cæterum prædicta, nempe auctoritatem expressè præstari debere & non tacite, declaranda sunt, ut non habeant locum: Primò quando is, cujus consensus exigitur, loqui non potest, eo siquidem casu sufficit nutu vel signis fieri. Angel. in l. si pater naturalis, ff. de adopt. ubi per illum textum dicit, quod si pater non possit expressè consentire filio agenti, quia loqui non possit, satis est, ut nutu & signis consentiat, quia tunc lex fingit verba per textum, quem dicit notabilem, in leg. cum ostendimus, §. ult. de iud. iuss. tut. & idem dicit Angelus de auctoritate tutoris, ut videlicet satis sit, si loqui non possit, ut auctoritatem nutu & signis interponat, quod videtur esse contra textum in d. §. mutus, nisi dixerimus id non procedere, ubi expressè esset de forma: quo casu non satis esset, ut fieret per signa etiam indubitabilia, attestante Angel. in l. quoties, §. si quis nomen, ff. de hered. instit. Neque enim forma adimpleri potest per æquipollens, ut omnes notant in l. 1. ff. de liber. & posthumis.

Secundò declaratur, ut auctoritas debeat expressè adhiberi in actibus expressis, secus in actibus tacitis, quo casu sufficit tacita etiam tutoris auctoritas, sine
 44 verbis: ita* voluit Baldus, loquens de auctoritate præstita ad continuandam societatem, quæ tacite per actus scilicet sociales contrahitur, in l. si patruus, C. commun. utriusque iudicij, & Bart. in l. sciendum, ff. de verbor. obligat. ubi dicit, hanc distinctionem esse mirabilem.
 Idem

Idem voluit Bald. in l. 2. C. de jure fisci lib. 10. ubi etiam loquitur de auctoritate tutoris, & in l. potuit, C. de jure delib. cum dicit: Quod si pupillus major infante, unâ cum tutore possessionem hæreditariam est ingressus, videtur per hoc hæreditas legitimè, & cum auctoritate tutoris apprehensa, licet tutor nihil sit locutus, quia hic actus aditionis sive apprehensionis est tacitus, & circa actus tacitos tacitè loquimur reb. ipsis & factis arg. legis cum ostendemus, §. ult. ff. hoc tit. licet de eo dicto Baldi alii dubitent, existimantes, l. fistulas, §. fundum, ff. de contrah. empt. per Bald. citatam non loqui in actu per pupillum faciendo, in quo requiratur auctoritas, sed de executione prioris contractus, facti cum patre pupilli, quam tutor ipse exsequi potest etiam ad commodum suum, ut scribit Francisc. Atet. in d. l. gerit.

Declaratur tertio, ut non procedat, quando ultra præsentiam aliquid intervenit ante actum vel etiam in ipso actu, quod auctoritati astipulatur; puta, consilium datum ab eo, qui auctorari debebat, de quo est textus notabilis, in cap. dilecti, extr. de arbitris, ubi consilium prius datum ab eo, cujus in actu auctoritas requirebatur, deinde illius præsentia in ipso actu pro auctoritate habetur. Quem textum ad hoc commendat Ludov. Rom. in l. que dotis, ff. solut. matr. & dicit singularem & unicum Corset. in d. sing. minor. si ex dispositione statuti. Idem placuit Bart. in l. cum pater, §. libertis, ff. de legat. 2. Si pater & filius simul agant, videtur pater præstare consensum filio. Unde* Salicetus in l. ult. C. ad 45 SC. Maced. per hoc dicit, quod stante statuto, quod filius familias non possit se obligare sine patris licentia vel consensu, si pater & filius familias se simul in eodem instrumento obligent, satisfactum est statuto, per text. in l. is qui heres, §. ult. ff. de acquir. hered. nisi tamen statutum* requirat licentiam vel consensum expres- 46 sum, quo quidem casu requiri verba, hanc licentiam vel consensum exprimentia, ut voluit copiosissimus

simul & subtilissimus omnium scriptorum Bald. *in addit. Speculat. in tit. de actore, vers. sed quid si statutum.* quod tamen aded est cōtroversum, ut nihil certi de ea re statui possit, ut attestantur Dd. *in d. l. gerit. & in d. l. is qui hares, §. ult. ff. hoc tit.*

Declaratur quartò, ut locum non habeat in actibus judicialibus, * in quibus sufficit ejus præsentia, qui debet consentire, vel auctoritatem præstare, modò non contradicat, *text. in l. minorum, C. si tutor vel curator.* In judiciis siquidem loqui videtur, qui tacet, *l. i. C. de errore advocati.* & ita expressè voluerunt Bald. & Angel. in auctoritate tutoris, *in d. l. pater naturalis.*

Declaratur quintò, non procedere in Principe, qui ipse id potest facere peræq; ac expressè, attestante Innocentio, *in c. cum P. tabellio,* & ibi Bald. *extr. de fide instrum. per text. in l. i. §. omnia, C. de vet. jur. enucl.*

Declaratur sextò, ut non habeat locum, quando post actum intervenit factum consentire debentis diuturnum, scilicet decem annorum, * scientia & patientia: quia habet vim expressi consensus vel auctoritatis quæ saltem præsumitur, ita Bald. Ang. & Jason, *in l. qui in aliena, ff. de acq. hered. & in l. sciendum, ff. de verb. obligat.* Et licet id apud omnes non sit expeditum propter pugnantia, quæ per Doctores adducuntur; prima tamen opinio * verior & etiam est communior, teste Alex. *cons. 9. viso themate, lib. 3. & cons. 218. lib. 6.*

Porrò: quod superius dictum est, Auctoritatem interponi debere in ipso negotio, alioqui nihil agi, * intelligendum non est procedere, nisi fiat in continenti post, ut est *text. in §. tutor, Inst. eod. & in d. l. obligari, §. tutor. Ang. in §. 1. nu. 2. vers. in gl. post tempus. & ibi Port. num. 12. & 13. Instit. eod.* Ratio est, * quia, quæ in continenti fiunt, videntur inesse, *l. lecta, ff. si cert. pet.* & sic declaratur non posse tutoris auctoritatem interponi post tempus immodicum * & longum, & hæc est communis opinio, dummodo fiat unico contextu, ut notant

Dd. *in d. §. jussum*, & meminit Andr. Tiraq. vir omni prædicatione superior, *in tract. de retract. convent. glos. 5. num. 7. & seq.* ubi multas concordantias allegat.

Declaratur secundo, *non habere locum, quando 53
agitur de commodo & non incommodo pupilli, quo
casu re integra potest auctoritas subsequi, etiam ex in-
tervallo, & ratum haberi per tutorem potest, non ob-
stante §. *tutor autem*, *Instit. de auctor. tut.* quia ille §. non 54
est factus *ad incommodum, sed ad commodum pu-
pillorum, ut probatur per Panormitanum Pontificiæ
censuræ Præsidem, *in d. c. edoceri*, quem sequuntur
Andr. Barbatius, copiosus utriusq; juris interpretes, &
Felin. Ferrariensis, ibi, *de qua re*, puta, quando actus
est utilis ei, cui debet auctoritas accommodari, quod
tunc potest præstari post actum, omnino nihil dubi-
tandum, quia, etiam sine auctoritate tutoris valet
contractus hoc casu.

Declaratur tertio, *non habere locum, quando u- 55
traq; pars post actum petit confirmationem: quia vi-
detur contractus de novo renovari, juxta *l. pacta con-*
venta, §. Paulus ff. de contrah. empt. Id quod tamen exem-
plificant Dd. de donatione, quæ ultra summam legi-
timam non valet, nisi insinuata fuerit coram judice
præsentem, & auctoritatem interponentem, & tamen si
præcedat donatio & utraq; pars eam præsentat judi-
ci, ea reconvalescit, ut ex nunc, quia retrofactum tra-
hitur ad præsens, *l. observare, §. ult. ff. de offic. pro cons.* &
hoc expressè tenuit Bart. *in l. Modestinus. ff. de donat.* &
sic donatio ex intervallo insinuata, valet à tempore in-
sinuationis, non donationis, *ut voluit Bald. *in d. cap. 56*
edoceri, cū dicit hujusmodi auctoritatem postea inter-
positam actum validare, non quidem ut retrahatur
ad tempus ipsius actus, sed ut valeat ex hoc tantū tē-
pore auctoritatis præstitæ. Idem placuit Salic. *in l. ult.*
C. ad SC. Maced. ubi id intelligit, modò is, qui priorem
actū fecit, in consensu permaneat tēpore auctoritatis,

aliàs nullo modo valeret, Dec. in *l. semper qui non prohibet, de reg. jur. & in cons. 367. viso puncto.*

57 Tertia conclusio est, * tutorem non posse auctorari in rem suam, textus est in §. *si inter tutorem*, ibi quia ipse tutor in rem auctor esse non potest, *Institut. de auctorit. tut.* Unde Ulpian. in *l. 1. ff. hoc tit.* testatur, regulam esse juris civilis; In rem suam auctorem tutorem fieri non posse: quia sibi quodammodo jus diceret, & ministraret; & adjicit, idem esse, etsi in rem sui filij familias auctor fieret. Sed addit hanc regulam ita intelligi, ut directè & principaliter in rem suam esse non possit, per consequentiam verò alterius negotij esse posse. Potest enim tutor auctoritatem accommodare pupillo adeunti hæreditatem ejus, qui tutori debitor est, quamvis per hoc debitor tutoris efficiatur pupillus. Nam, inquit, Ulpia. in *d. l. 1.* prima ratio auctoritatis ea est, ut hæres fiat, per consequentias autem contingit, ut debitum subeat; ut pulchrè quoque declarat Dec. in *l. singularia*, num. 15. ff. *si cert. pet.* Quo loco etiam dicit esse regulam, cujus opinioni quoque subscribit ibi Andr. Alciat. num. 30. Idem placuit Philip. Corn. *cons. 77. num. 5. lib. 3.* ubi loquitur in materia interpellationis, & moræ, & declarat latè Francis. Ripa in *l. 1. §. fuit quesitum*, num. 1. usque 11. ff. *ad Trebell.* & Andr. Tiraq. *post leges connubiales. glo. 6. num. 111.* Idq; etiam si fiat jussu testatoris: nam & eo casu nunciatim loquitur *d. §. quesitum.*

58 Quæ quidem conclusio * tertia primò extenditur, quod nec potest quis accommodare auctoritatem ei actui, ex quo principaliter sibi aliquid queritur, ut respondit Alex. *cons. 105. in pr. lib. 1.* & declarat latè Tiraq. *d. num. 111. usque 123.* Hoc amplius etiam si esset tale quid, per quod tutor liberaretur, *l. ult. ff. eodem.* Id quod procedit quoque, quando fit per interpositam personam, *l. pupillus, §. sed si, & l. quod dicimus, in prin. & l. si pradia, ff. de rebus eorum qui sub tutela.*

Secundò extenditur præfata conclusio in quovis alio

alio in iudicio in rem suam quid agere volente, *l. si consul. & ibi notat. ff. de adopt. nisi tamen fuerint voluntariae jurisdictionis, ut emancipatio, adoptio, d. l. si consul. & ibi Eguinarius Baro, Port. in §. neque, in addit. F. Instit. hoc tit.* Eaque est Regula juris antiqui, desumpta ex *d. l. 1. ff. hoc tit.* quamvis non posita sub titulo de regulis juris.

Tertio, * extenditur conclusio in omni administra- 60
tore, qui non potest pro se emere bona illius, cuius administrat, ita Alex. *cons. 4. nu. 6.* & ibidem Carol. Molin. in suis eruditissimis annotationibus. *lib. 3.* & tradit Iason in *l. si mihi & tibi, §. regula, num. 5. de legat. 1.* cum dicit, regulariter * tutorem non posse emere bona pu- 61
pilli, nec eius filij, aut alia persona ei subiecta. Nec quidem per interpositam personam, de quo est textus in *l. pupillus, §. sed si per interpositam, ff. hoc tit.* ubi Bartolus & Dd. notant, & ita consuluit Baldus in *cons. 347. libr. 4.* Rip. *responsio 15. num. 11. lib. 3.*

Vnde etiam * officiales iustitiæ, dum sunt in officio, 62
cum subditis contrahere regulariter nō possunt, *l. principalibus, cum gloss. ff. si cert. pet. l. qui officij, ff. de contrab. empt.* Qui (inquit Modest.) *officij causa in provincia agit, vel militat, pradia comparare in eadem provincia non potest.* Et scribit Martianus, in *l. non licet, eodem tit.* cum, qui quid ex officio, quod administrat, emit, vel per se, vel per aliam personam, non tantum rem admittere, sed & in quadruplum conveniri, secundum constitutionem Divi Severi & Antonini Imperatorum. Et cur hæc tam disertè cauta & sancita fuerint, elegans est à M. Cicer. in *Verrina 6.* prodita ratio. *Qua fuit causa, inquit Cicero, cur tam diligenter nos in Provinciis ab emptione removerent? Hac, Iudices, quod putabant ereptionem esse, non emptionem; cum venditori suo arbitrato vendere non liceret..* In Provinciis, intelligebāt, si is, qui esset cum Imperio ac potestate, quod apud quemque esset, emere vellet, idque ei liceret, fore uti quod quisque

vellet, siue esset venale, siue non esset, quanti vellet, auferret. Et officiales iustitiæ contrahere non posse cum suis subditis, tradidit quoq; Ulricus Zasius, in *d.l.principalibus*. Quo loco scribit, hoc non solum procedere in Rectoribus Provinciarum, aut aliis, qui administrant provincias, vel civitates, sed etiam in eorum familiaribus & liberis, sicut sunt domestici, superiorum Consilarii, Cancellarii, Scribæ, ut eos nominat Bald. in *l.1.C. de contract. Iud. & §. hac autem, l.1.Cod. si Rector Provincia*, nec quidem Cæsaris Procurator, *l. non licet, ff. de contrah. empt.*

Quinimo extendit hoc & ad milites, qui in exercitu hybernant, vel æstiva tenent in aliqua civitate, vel provincia. Nam hi, inquit, non possunt negotiari, vel bona immobilia; puta agros, rura & similia emere, vel navem ædificare exceptis domibus, ut est text. in *l. milites agrum, ff. de re milit.*

- 63 Addens amplius, *quod hi officiales, qui vel administrant provincias, vel milites, qui in exercitu sunt, in hybernis vel æstivis, non possunt matrimonia contrahere cum eorum subditis provincialibus vel incolis, vel in loco officii; de quo textus est notabilis, in *l. si quis officium, ff. de rit. nupt.* Nec pater posset consentire filio ut tale matrimonium contraheretur, *l. qui in provincia, ff. de rit. nupt.* licet benè filiæ maritum dare, *dict. l. si quis officium*. Ne videlicet quoquo pacto protrahantur filiarum nuptiæ, in quibus timor est infamiæ & turpitudinis, in se genusq; suum, & amicos magis, quàm in masculis, & hanc rationem assignat Cynus de eo, qui in provincia administrat, in *l. unica, C. si Rector Provincia*. Cæterum quod dictum est, malè servatum fuit apud nos dum Hispani & Angli hîc hybernarent: quia equites, nobiles, & ignobiles fœlicia matrimonia cōtraxerūt. Et ratio prohibitionis, cur qui in aliqua Provincia officium administrat, inde oriundâ, vel ibi domicilium habentem uxorem ducere non potuit, prodita

data quoque fuit à Cicer. in *Verrina* 6. ne videlicet eripere magis, quàm consensu parentum amicorumque liberrimo, uxorem ducere videatur sensisse IC. in d. l. si quis officium.

Declarantur * quæ dicta sunt de officialibus justitiae, ut non procedant, primò; quando paterna eorum à fisco distrahantur, l. qui officii, ff. de contrah. empt. l. milites, ff. de re mili. Et hoc est, quod alii dicunt non habere locum supradictam regulam, nisi officialis emat rem, quæ fuit patris vel antecessoris sui, ut notatur in d. l. principalibus. Et ratio est, quia nihil magis proprium est filio, quàm patris successio, ut in §. igitur, in auth. quibus modis naturales efficiantur legitimi.

Declarantur secundò, * quoad sponsalia, quæ sic contrahi possunt, ut si post depositum officium mulier nuptias contrahere noluerit, liceat ei hoc facere arrhis tantummodo redditis, quas acceperat, d. l. si quis officium, ff. de ritu nupt. Nec pugnare * videtur rescriptum Gratiani, Valentiniani & Theodosii Imperatorum, quod extat sub titulo Codicis, Si Rector Provincia, ubi expressè traditum est, ne arrhas quidem invitam sponsam, quas acceperat, cogendam reddere. Existimo enim Constitutionem Gratiani, Valentiniani & Theodosii, hac in parte juri veteri derogare, licet non sim nescius acriter ea de re digladiari Interpretes.

Declarantur tertio, * non habere locum in officialibus perpetuis, & in deputatis ad arbitrium superioris, Jason in d. l. principalibus, gloss. & Cyn. in l. quisquis, ff. si cert. pet. & dicit Bald. quod de officiali ad arbitrium superioris disponitur, idem quod de perpetuo, quia ejus officium, quo ad tempus, non est certo modo definitum, l. Iurisperitos, ff. de excus. tut. latè Gulielmus Benedict. vir senatorius, in copiosissima repet. c. Raynutius, verbo, duas habens si ias, n. 47. & 6. seq. extr. de testam. & meminit Soc. reg. 278. fall. 7. per l. Praesidis, ff. si cert. pet.

Declarantur quarto, * eum posse emere equos & mu-

vellet, five esset venate, five non esset, quanti vellet, auferret. Et officiales justitiæ contrahere non possent cum suis subditis, tradidit quoq; Ulricus Zasius, in *d.l.principalibus*. Quo loco scribit, hoc non solum procedere in Rectoribus Provinciarum, aut aliis, qui administrant provincias, vel civitates, sed etiam in eorum familiaribus & liberis, sicut sunt domestici, superiorum Consilarii, Cancellarii, Scribæ, ut eos nominat Bald. in *l.1.C. de contract. Iud. & §. hac autem, l.1.Cod. si Rector Provincia*, nec quidem Cæsaris Procurator, *l. non licet, ff. de contrah. empt.*

Quinimo extendit hoc & ad milites, qui in exercitu hybernant, vel æstiva tenent in aliqua civitate, vel provincia. Nam hi, inquit, non possunt negotiari, vel bona immobilia; puta agros, rura & similia emere, vel navem ædificare exceptis domibus, ut est text. in *l. milites agrum, ff. de re milit.*

- 63 Addens amplius, *quod hi officiales, qui vel administrant provincias, vel milites, qui in exercitu sunt, in hybernis vel æstivis, non possunt matrimonia contrahere cum eorum subditis provincialibus vel incolis, vel in loco officii; de quo textus est notabilis, in *l. si quis officium, ff. de rit. nupt.* Nec pater posset consentire filio ut tale matrimonium contraheretur, *l. qui in provincia, ff. de rit. nupt.* licet benè filiæ maritum dare, *dict. l. si quis officium*. Ne videlicet quoquo pacto protrahantur filiarum nuptiæ, in quibus timor est infamiæ & turpitudinis, in se genusq; suum, & amicos magis, quàm in masculis, & hanc rationem assignat Cynus de eo, qui in provincia administrat, in *l. unica, C. si Rector Provincia*. Cæterum quod dictum est, malè servatum fuit apud nos dum Hispani & Angli hîc hybernarent: quia equites, nobiles, & ignobiles fœlicia matrimonia contraxerunt. Et ratio prohibitionis, cur qui in aliqua Provincia officium administrat, inde oriundâ, vel ibi domicilium habentem uxorem ducere non potuit, prodita

data quoque fuit à Cicer. in *Verrina* 6. ne videlicet eripere magis, quàm consensu parentum amicorumque liberrimo, uxorem ducere videatur sensisse IC. in d. l. si quis officium.

Declarantur * quæ dicta sunt de officialibus justitiæ, ut non procedant, primò; quando paterna eorum à fisco distrahantur, l. qui officii, ff. de contrah. empt. l. milites, ff. de re milit. Et hoc est, quod alii dicunt non habere locum supradictam regulam, nisi officialis emat rem, quæ fuit patris vel antecessoris sui, ut notatur in d. l. principalibus. Et ratio est, quia nihil magis proprium est filio, quàm patris successio, ut in S. igitur, in auth. quibus modis naturales efficiantur legitimi.

Declarantur secundò, * quoad sponsalia, quæ sic contrahi possunt, ut si post depositum officium mulier nuptias contrahere noluerit, liceat ei hoc facere arrhis tantummodo redditis, quas acceperat, d. l. si quis officium, ff. de ritu nupt. Nec pugnare * videtur rescriptum Gratiani, Valentiniani & Theodosii Imperatorum, quod extat sub titulo Codicis, Si Rector Provincia, ubi expressè traditum est, ne arrhas quidem invitam sponsam, quas acceperat, cogendam reddere. Existimo enim Constitutionem Gratiani, Valentiniani & Theodosii, hac in parte juri veteri derogare, licet non sim nescius acriter ea de re digladiari Interpretes.

Declarantur tertio, * non habere locum in officialibus perpetuis, & in deputatis ad arbitrium superioris, Jason in d. l. principalibus, gloss. & Cyn. in l. quisquis, ff. si cert. pet. & dicit Bald. quod de officiali ad arbitrium superioris disponitur, idem quod de perpetuo, quia ejus officium, quo ad tempus, non est certo modo definitum, l. Iurisperitos, ff. de excus. tut. latè Gulielmus Benedict. vir senatorius, in copiosissima repet. c. Raynutius, verbo, duas habens si ias, n. 47. & 6. seq. extr. de testam. & meminit Soc. reg. 278. fall. 7. per l. Præsidis, ff. si cert. pet.

Declarantur quartò, * eum posse emere equos & mu-

vellet, sive esset venale, sive non esset, quanti vellet, auferret. Et officiales justitiæ contrahere non possent cum suis subditis, tradidit quoque Ulricus Zasius, in *d.l.principalibus*. Quo loco scribit, hoc non solum procedere in Rectoribus Provinciarum, aut aliis, qui administrant provincias, vel civitates, sed etiam in eorum familiaribus & liberis, sicut sunt domestici, superiorum Consilarii, Cancellarii, Scribæ, ut eos nominat Bald. in *l.1.C. de contract. Iud. & §. hæc autem, l.1.Cod. si Rector Provincia*, nec quidem Cæsaris Procurator, *l. non licet, ff. de contrah. empt.*

Quinimo extendit hoc & ad milites, qui in exercitu hybernant, vel æstiva tenent in aliqua civitate, vel provincia. Nam hi, inquit, non possunt negotiari, vel bona immobilia; puta agros, rura & similia emere, vel navem ædificare exceptis domibus, ut est text. in *l. milites agrum, ff. de re milit.*

- 63 Addens amplius, *quod hi officiales, qui vel administrant provincias, vel milites, qui in exercitu sunt, in hybernis vel æstivis, non possunt matrimonia contrahere cum eorum subditis provincialibus vel incolis, vel in loco officii; de quo textus est notabilis, in *l. si quis officium, ff. de rit. nupt.* Nec pater posset consentire filio ut tale matrimonium contraheretur, *l. qui in provincia, ff. de rit. nupt.* licet benè filiæ maritum dare, *dict. l. si quis officium*. Ne videlicet quoquo pacto protrahantur filiarum nuptiæ, in quibus timor est infamiæ & turpitudinis, in se genusque suum, & amicos magis, quàm in masculis, & hanc rationem assignat Cynus de eo, qui in provincia administrat, in *l. unica, C. si Rector Provincia*. Cæterum quod dictum est, malè servatum fuit apud nos dum Hispani & Angli hinc hybernarent: quia equites, nobiles, & ignobiles fœlicia matrimonia contraxerunt. Et ratio prohibitionis, cur qui in aliqua Provincia officium administrat, inde oriundâ, vel ibi domicilium habentem uxorem ducere non potuit, prodita

dita quoque fuit à Cicer. in *Verrina* 6. ne videlicet eripere magis, quàm consensu parentum amicorumque liberrimo, uxorem ducere videatur sensisse IC. in d. l. si quis officium.

Declarantur * quæ dicta sunt de officialibus justitiæ, ut non procedant, primò; quando paterna eorum à filco distrahantur, l. qui officii, ff. de contrah. empt. l. milites, ff. de re milit. Et hoc est, quod alii dicunt non habere locum supra dictam regulam, nisi officialis emat rem, quæ fuit patris vel antecessoris sui, ut notatur in d. l. principalibus. Et ratio est, quia nihil magis proprium est filio, quàm patris successio, ut in §. igitur, in auth. quibus modis naturales efficiantur legitimi.

Declarantur secundò, * quoad sponsalia, quæ sic contrahi possunt, ut si post depositum officium mulier nuptias contrahere noluerit, liceat ei hoc facere arrhis tantummodo redditis, quas acceperat, d. l. si quis officium, ff. de ritu nupt. Nec pugnare * videtur rescriptum Gratiani, Valentiniani & Theodosii Imperatorum, quod extat sub titulo Codicis, Si Rector Provincia, ubi expressè traditum est, ne arrhas quidem invitam sponsam, quas acceperat, cogendam reddere. Existimo enim Constitutionem Gratiani, Valentiniani & Theodosii, hac in parte juri veteri derogare, licet non sim nescius acriter ea de re digladiari Interpretes.

Declarantur tertiò, * non habere locum in officialibus perpetuis, & in deputatis ad arbitrium superioris, Jason in d. l. principalibus, gloss. & Cyn. in l. quisquis, ff. si cert. pet. & dicit Bald. quod de officiali ad arbitrium superioris disponitur, idem quod de perpetuo, quia ejus officium, quo ad tempus, non est certo modo definitum, l. Iurisperitos, ff. de excus. tut. latè Gulielmus Benedict. vir senatorius, in copiosissima repet. c. Raynutius, verbo, duas habens filias, n. 47. & 6. seq. extr. de testam. & meminit Soc. reg. 278. fall. 7. per l. Præsidis, ff. si cert. pet.

Declarantur quartò, * eum posse emere equos & mu-

mulas, non tamen causa commercii, quia non debet ire pedes, & sunt similes alimentis, imò sunt pars alimentorum, ut notat Paris de Puteo, in suo tractatu, de Syndicatu, in verbo contrahere, num. 3. per l. denique, §. idem Labeo, ff. mandati. Quo loci etiam non procedere ait in eo, qui non habet Jurisdictionem, id, quod sentit Jason, *limit.*

69 9. Nec etiam, * quando contrahit palàm bona fide, vel cum auctoritate alterius officialis, glossa in d. l. non licet, de contrah. empt. licet ibidem Jason dicat apud se id esse dubium, Vel etiam in emptionibus vel donationibus, quæ ad alimoniam vel vestes pertineat, d. l. 1. C. de contrah. iud. Jason in d. l. principalibus.

70 Declarantur quintò, * in ultima voluntate, & ideò Officialis, durante officio, potest hæres institui, & sibi fieri legatum, ut in l. non dubium, vers. potestate, C. de testament. & ibi Bart. & Dd. quam opinionem sequitur Jason in d. l. principalibus, num. 2. & est textus in l. milites, §. ult. ff. de re milit. cujus hæc verba sunt: Milites si hæredes extiterint, possidere ibi prædia non prohibentur, & in l. 1. §. penult. vers. etsi jure, ff. de falsis. Ubi licet tutor & curator, nondum reddita ratione, non possunt contrahere cum fisco, tamen jure hæreditario possunt succedere in fiscalem contractum. Ex quo notat Bart. quod si sit statutum, ne Nobilis recipiat cessionem adversus

71 popularem, * poterit tamen succedere in actione adversus eum, nec incidet in pœnam statuti. Idem sentit Andr. Barb. in l. si ex legati causa, ff. de verb. obligat. ubi illum textum dicit singularem, & est pulcher textus in l. decurio qui, ff. de decur. cujus etiam hæc verba sunt: Decurio, qui prohibetur conducere quadam, si jure successerit in conductionem, remanet in ea: quod & in omnibus similibus servandum est.

72 Declarantur sextò, * non procedere in officiali, qui recipit pignus pro observantia & securitate contractus celebrati ante ingressum officii, ita tenet Bart. in l. in quorum, ff. de pignorib. cujus doctrinam sequitur Jason

in d.l.principalibus, num. 3. Francif. Aret. in l. Gallus, in §. & quid si tantum, num. 19. ff. de lib. & posthum. Vel nisi contractus fuisset confirmatus silentio 30. annorum, juxta conclusionem Azonis, in summa, C. de contract. 73*
Jud. quem sequitur Matth. de Afflict. capit. 1. §. si vero, num. 18. de feudis.

Declarantur septimò, * quando contraheret non per se, sed per universitatem, cui præest, *l. cujus ff. de u-* 74
suris. Vel quando ei concessum est ex rescripto Prin-
cipis, d.l.1. C. de contract. jud.

Sed ut unde digressi sumus tandem revertamur, non temerè statutum fuit, tutores non posse emere rem pupilli, & per consequentiam non valere donationē, vel aliam dispositionem à minore factam ad utilitatē tutoris vel curatoris, vel alterius administratoris, ut est tex. *in l. si in emptione, §. si. ff. de contrah. empt. & est gloss. in l. cum ipse, eod. tit.* quia tutores hoc casu auctoritatem pupillis præbere debent, & tanquam in re sua non possunt, ut relatum est *ex d. l.1. ff. de auctorit. tut.* Tutor enim datus est pupillo, ut eum tueatur, non ut eum spoliet, *§. tutores, Instit. de tutel.*

Quartò, extenditur supradicta tertia conclusio, qua dictum est, tutorem non posse auctorari in rem suam, ut procedat, etiam si pupillus esset hæres institutus, & gravatus hereditatem restituere tutori, utiq; non posset* sine judice, quia non potest esse auctor in re sua, *ut in* 75
*l. 1. §. fuit quesitum, ff. ad Trebell. cum prædicta restitutio sit ad utilitatem tutoris, & in eum transeant actiones, ut in d.l.1. & per totum Instit. de fideicom. hered. & ita tenere Dd. in l. singularia, ff. si cert. pet. refert Nicolaus Bellonus optimus olim Senator Mediolanensis, & Lotharingiæ gubernator, patricius Casalensis ex Monteferrato, l. 3. Supputationum, l. 14. & 15. Et quia in hac restitutione posset esse donatio, quia pupillus posset, non retenta quarta, suo tutori restituere, ob id prohibetur *in d.l.1. Imo si restitueret etiam cum ju-*
*dicis**

ff. de administrat. tut. & notant Dd. *in l. fraus, ff. de legib.* & *in l. quæ in fraudem, de reg. jur. in 6.* optime Rebuff. *in dict. tractat. de donat. gloss. 3.* Quo loco scribit, quod licet testamentum factum ab adolescente post 14. annum in masculo, post 12. in fœmina, sit validum, *l. quæ atate, ff. de testament.* tamen si in illo est institutus tutor, vel curator, non valebit institutio: quia non liberè * videtur factum, ut decet, ut *in l. 1. C. de sacrosanct. eccles.* Et ideo ratione ejusmodi testamenti tutor non poterit obtinere hæreditatem, nam per impressionem & metum factum censetur, *leg. prima, ff. quarum rerum actio non datur.*

Septimò extenditur, * ut etiam locum habeat, si contractus inter tutorem & pupillum fieret in præsentia amicorum vel judicis: nisi Judex ex magna causa approbaverit supradictum contractum, ut *in l. si hominem, ff. mandat. de quo inferius plenius disseretur.*

Declaratur * supradicta tertia conclusio, primò non habere locum, quando tutor vel curator emit rem pupilli, altero tutore auctorante, ut *in l. 4. & 5. in princ. & in §. item ipse, ff. de auctorit. tut.* Ratio est, quia illi tutores habent auctoritatem dividuam: quod quidem verum est, quando subest magna causa, vel quando divisa est administratio pro regionibus vel subitantiæ partibus, quo casu singuli pro suis regionibus vel partibus auctoritatem præstant, *l. veterem, C. de auctorit. præst.*

Declaratur secundò non procedere, quando tutor prius emit à patre pupilli, quo casu potest ipse, venditionem exsequendo fundum emptum sibi ipsi tradere, *l. fistulas, §. 1. ff. de contrah. empt.* Andr. Alciat. *in dict. l. singularia,* & facit textus *in l. tutor rerum, ff. de administrat. tut.* quem dicit * Bart. singularem & notabilem ad hoc, quod tutor se auctore potest, veluti in consequentiam, & ut ita loquar, sequelam venditionis rei minoris alteri factæ, sibi rem ipsam retinere, si emptor pretium non solvit, & tutor de suo in utilitatem pupilli convertit: quem etiam textum ad hoc ponderat Roman.

in d. l. singularia. Nec enim videtur hîc ulla nova emptio, sed tantum prioris, quæ ritè contracta erat, translatio, ut in rem suam non videatur auctor esse, cum agatur de executione alterius contractus, & vacuæ possessionis, in quibus non requiratur auctoritas Prælidis, ut in *l. 1. C. quando decreto opus non est*, ut optimè tradit Francisc. Bald. *Instit. de auctorit. tut. in verbis*, quia ipse, sibi que iplis poterunt tutores vel curatores propria auctoritate satisfacere, *l. quoties, §. sicut autem, ff. de administrat. tut.* & hoc faciet de rebus, quæ servando servari non possunt. De pecunia namque ad prædiorum emptiorem destinata, sibi solvere non possunt: quia inter immobilia computantur, juxta Doctrinam Ludovici Romani *sing. 102. Tu habes.* Et quando volunt in immobilibus sibi solvere, facere hoc non debent propria auctoritate, sed judicis adhibendum est decretum, *gloss. in l. tutor, in fin. ff. de fideicom.* & notat Dd. *in d. l. singularia*, de qua quæstione suo plenius dicemus loco.

- 84 Declaratur tertio, quando * pupillus major factus contractum approbaverit, ut in *l. Pupillus. & in §. item ipse, ff. de administrat. tut. l. fin. C. si major factus.* Quo quidem casu valet contractus ex tempore approbationis, & non ante. Cum enim à principio fuit nullus, ob id non potest convalescere, ut in *l. quod initio, ff. de reg. juris.* Vel quando * ex contractu resultaret commodum pupillo, quia cum fuit introducta regula, favore pupillorum, ne decipiantur, & bonis suis priventur, igitur in favorem ipsorum valebit, ut in *§. 1. Instit. de auctorit. tutor.* Unde etiam non habet locum in substitutionibus pupillaribus, utpotè, quæ non fiunt à pupillis tutoribus, sed magis ex provisione patris, quàm filii, *l. patris & filii, ff. de vulg. & pupill.* & ideò substitutio pupillaris censetur potius esse dispositio testatoris, quàm filii pupilli, *l. Papinianus, §. sed neque impuberis, C. de inoffic. testamento.*

- 86 Declaratur quarto, ut locum * non obtineat, quando

do autoratur bona fide insequendo præceptum testa- 86
toris, quia per præceptum sive dispositionem testato-
ris, videtur tutor fecisse bona fide quicquid fecit, ut in
materia continuatę societatis pulchrè respondit Dec.
*cons. 441. n. 6. a g. l. qui à patre, ff. de cons. tut. & in l. utili-
tatem, ff. eod. tit. & ita in terminis in simili casu scribit*
Soc. *in cons. 87. in præsentì consultatione, & quando quid*
bona fide factum sit à tutore, etiam in facto proprio
potuit auctoritatem præstare, *l. cum ipse, C. de contrah.
emt. l. non existimo, ff. de administ. tut.*

Declaratur quintò, ut etiam non procedat, quando 87
tutor se facit debitorem pupilli, accipiendo pecuniam
pupilli mutuo, per text. *in l. quoties, §. non tantum, ff. de
admin. tut. ubi dicitur, quod tutor scribere potest se de-
bitorem pupilli, & per scripturam de mutua pecuniā
obligari potest. Cum enim in hoc non tractetur de
præjudicio pupilli, ideo obligatio pupillo acquiri po-
test, Inst. de auctor. tut. in princ. & hoc non videtur spe-
ciale in scriptura ex causa mutui, ut quidam existi-
mant. Quia idē esset in alia scriptura ex alia causa fa-
cta, quia hoc respicit favorem & utilitatem pupilli, ut
optimè explicant Dec. *in d. l. singularia, n. 8. & ibi Alcia.
n. 30. ubi gloss. expressè dicit; Tutorem qui confitetur
se habuisse & recepisse pecuniam pupilli ante bienni-
um; non posse exceptionem non numeratę pecunię
opponere, quod & ibi Ias. & Dd. notant: quia non vi-
detur ipse fecisse scripturam spe futurę numerationis,
prout in aliis creditoribus, & sic in scriptura ex causa
mutui tutor videtur obligari efficaciter, remota exco-
ptione non numeratę pecunię, Ludov. Rom. in l. sub
specie, num. 8. ff. de postul. Quod tamen intelligendum 88
est, quando tutor caperet pecuniam palàm, & bona
fide, ut *in l. non existimo, & ibi glos. in verb. & cavit. ff. de
administ. tut. alioquin incideret in pœnam, ut ibi dicit
gloss. & in l. si tutor, ff. de tutel. & ration. distrab. & sic po-
test tutor accipere pecuniam pupilli mutuò à contu-***

tore, vel à seipso palàm & bona fide, & non clam, & hoc est quod Jurisconsultus ait in *d. l. non existimo*, multum referre palàm apertèq; debitorem se, ut extraneum, & quemlibet, faceret pupillo, an sub administratione tutelæ, pupillique utilitate latenter sua commoda pupilli inhiaret, quia qui malè agit, odit lucem, ut in *c. consuluit*, cum glossa super verbo, *odit lucem*, Extr. de officio delegati, & qui fugit lucem, hunc tenet suspicio delinquendi.

- 89 Declaratur sextò, * ut non habeat locum, quando tutor contraxit cum pupillo palàm & bona fide, juxta *d. l. non existimo*. Cæterùm apud juriũ Interpretes contingit dubitari, utrum tutor possit interponere auctoritatem in sui beneficiũ in contractu ultro citroq; obligatorio, celebrando palàm & bona fide, qualis est Transactio. Et licet videatur dicendũ magis communem opinionem * esse, quod talis contractus valeat: tamen veriore puto contrariam opinionem, quam tenent Ioannes Imola, optimus legum interpres, Ludovicus Rom. Secinus & Iason in *l. i. c. fuit quesitum*, ff. ad Trebell. pro qua opinione est fortissimus textus, in *l. pupillus, §. item ipse tutor*, ff. de auctorit. tut. ubi dicitur, quod tutor non potest emptoris & tutoris officio fungi: unde emere potest, si contutorem habeat, cujus auctoritas interveniat, subdit tamen quod si mala fide fiat, non valeat. Igitur, ut dicit Socin. in *d. §. fuit quesitum*, duo requiruntur copulativè, quod fiat auctore contutore, & bona fide, & sic non sufficere bonam fidem. Unde pulchrè & subtiliter subdit Socinus, quod tutori eminenti à pupillo tria obstant. Primò prohibitio generalis, ne possit emere à pupillo, obstantel. *si in emptione, §. fin.* ff. de contrah. empt. Secundò, quando interveniret fraus, ut in *d. §. item ipse tutor*. Tertiò, quando deficeret auctoritas contutoris, & sic solemnitas, ut in eo textu, sed quando contractus sit bona fide, licet tollatur primus & secundus defectus, non tamen

men tollitur tertius, scilicet auctoritatis & solemnitatis, quia sua auctoritas non operatur, ex quo non potest & emptoris & tutoris munere fungi.

Ex quibus* inferitur, quod text. in *l. cum ipse, Cod. de 91 contrah. empt.* necessario debeat intelligi, quando intervenit auctoritas contutoris, licet aliqui dicant alternative vel iudicis, sed male. Et quod ista opinio sit vera, comprobatur inevitabili fundamento, cui non potest responderi, nempe quando pupillus alienat aliqua bona immobilia in extraneum cum auctoritate tutoris, requiritur etiam decretum iudicis, ut in *l. magis puto, ff. de rebus eorum, qui sub tutela*. Quomodo ergo tutor possit emere à pupillo cum solo iudicis decreto. Cum enim extraneus non potest emere eum iudicis decreto sine tutore, multò minus poterit tutor sine contutore, quādo nulla prohibitio generalis sit, quod ipse tutor non possit emere à pupillo, prout est, quod ipse tutor non possit emere à pupillo, ut clarè dicit textus, in *dict. l. si in emptione, §. final.* Quare fatendum est, quod textus in *d. l. cum ipse*, dum vult tutorem posse emere à pupillo palàm, & bona fide, quod debet intelligi, quando intervenit auctoritas tutoris, ut dicit textus *dict. l. cum ipse tutor*, ne melioris sit conditionis tutor emens à pupillo, quàm aliquis extraneus, & pro ista opinione est textus inevitabilis, in *dict. §. fuit, quæsitum*, ubi restitutio hæreditatis, cum auctoritate iudicis non potest fieri tutori in præjudicium pupilli, nisi interveniat alius contutor. Sed an tutum sit à magis communi opinione recedere, doctioribus cogitandum relinquo.

Et quia de contractu palàm & bona fide à tutore cum pupillo celebrato, facta est mentio, non inutile visum est investigare, quando dicatur tutor contrahere cum pupillo palàm, & bona fide, maxime ob contrarias scribentium opiniones. Sunt enim qui existimant communem esse sententiā, quod sola iudicis au-

- auctoritas faciat, quod dicatur contractus factus palàm,
 & bona fide, ita Bart. in l. frater à fratre, ff. de condition.
 indeb. Imola in d. S. fuit quaesitum, & Alex. in l. transactione,
 C. de transact. Verùm glossa, cujus maxima est aucto-
 92 ritas, in l. Polla, C. de his, quib. ut indign. requirit, ut con-
 tractus * dicatur fieri palàm, & bona fide, consensu
 matris & agnatorum pupilli. Et sic magis in eo cre-
 dendum est Glossæ, quàm Bartolo, cum qua Glossa
 93 transeunt communiter scribentes, maximè data ali-
 quali læsione * rerum pupillarium, quas tutor melius
 debet curare, quàm suas, l. tutor, qui in dignitate, §. 1. ff.
 de administrat. tut. nisi res sua sit preciorum vel par, quo
 94 casu est locus gratificationi. juxta gloss. & Bartol. in l. si
 ut certo, vers. quod verò, ff. commodati.

95 Declaratur ultimò, * quod si tutor nobilis palàm
 per interpositam personam, seipso auctoritatem præ-
 stante, rem pupilli emit, non præsumitur fraus, & va-
 let emptio; secus si alius tutor id ipsum faceret; tunc
 enim, ut supra dictum est, fraus præsumeretur, nec va-
 let emptio, per text. in l. pupillus, §. sed et si per interpositam
 personam, vers. Janè si quidam emit, ff. de auctorit. tut. quam sic
 intelligit Cæpol. in tract. de Imper. milit. delig. in materia no-
 bilitatis, in 17 privileg. & Joan. Lup. in repetit. rubricæ, de do-
 nat. inter virum & uxorem, charta 4. quod est singularissi-
 mum, si est verum.

96 Quarta conclusio succedit: * nempe pupillum sine
 tutore conditionem suam meliorem facere posse sibi
 stipulando, accipiendo; deteriore verò non, nisi cum
 tutoris auctoritate, ut est text. Institut. de auctorit. tut. in
 princ. l. obligari, §. pupillus, ff. eodem. Unde colligi potest,
 quod ipsis quidem pupillis omnia utiliter dantur, ipsi
 autem aliis dando, non obligantur absque tutoris au-
 ctoritate.

97 Et hinc primò inferitur, quod pupillus, * qui sine tu-
 tore aliquid vendidit, fidem emptori servare non te-
 neatur, l. Julianus, §. si quid à pupillo, ff. de act. empt. Sed

tamen

tamen rem illam recuperans non debet pretium lucrari cum emptoris injuria, *l. ult. C. de usucap. pro empt.* hoc est quatenus locupletior apparet.

Quò etiam pertinet, * pupillum sine tutore com- 98
modato * non obligari, *l. in commodato, §. sicut autem, ff. commodati.* Nec novum opus nuntiare, *l. de pu. no, ff. de operis novi nuntiat.* Nec alienare vel manumittere etiam tutore auctore, *l. obligari, de auctorit. tut.* Plus dico, sine tutoris auctoritate non obligari eum naturaliter, *l. pupillus, ff. de act. & oblig. l. quod pupillus, ff. de condict. indebiti,* licet alii textus ostendant, pupillum sine tutore * obligari naturaliter, *l. 1. ff. de novat. l. si ejus pa- 100*
pilli, *ff. ad Trebell. l. si pupillus, ff. ad leg. Falcid.* Ad quarum legum * conciliationem sic dici posse existimo, ut 101
si non fiat locupletior, non obligetur naturaliter; si verò * fiat locupletior, obligetur naturaliter, *l. natura- 102*
liter, §. ult. ff. de condict. indebiti. Idque maximè procedit in infante, vel proximo infantia, cum in eo deficiat materia, ex qua causatur obligatio, id est consensus, ita in additionibus ad Portium, *num. 5. littera D. Institut. de auctorit. tut.* pulchrè Decius, in *l. pupillus, nu. 3. ff. de reg. juris,* Angel. in *§. 1. num. 6.* ubi subdit, etiamsi ad eum aliquid pervenit. Quo loco tamen scribit eum teneri conditione sine causa, vel ad exhibendum, licet non teneatur actione ex contractu. Amplius, etiamsi proximus pubertati promittat tutori suo, cum lex resistat, ut dicit Port. *d. num. 5. & Angel. d. num. 6.* nisi tamen locupletior fuisset factus. Ex rescripto tamen Divi Pii, ex naturali obligatione utilem actionem in pupillum liberum hominem dari constat, *l. pupillus, ff. de auctor. tut. l. 3. ff. commodati.* Opus siquidem fuit rescripto: quia ex naturali obligatione non datur actio, & ob id illa etiam non directa, sed utilis dicitur. Cæterum * pupil- 103
lus major, minor tamen 25. annis, non habens curatorem, obligatur naturaliter & civiliter, sed læsus restituitur, ut dicit Portius, *dict. n. 5.* Addens ibidem, habentem

104 caratorem se obligantem, sine eodem obligari natu-
raliter, eamque esse communem opinionem, * & pro-
mittentem auctore tutore super re, quæ non potest a-
lienari sine decreto,, non obligari civiliter, nec natura-
liter. Id quod & Angelus in §. 1. num. 6. sentit. Porro
non potest quoque contrahendo se obligare alteri, §.
105 pupillus, Instit. de inutilib. stipulat. Et cum eo contrahens *
dicitur esse in mala fide. Dec. in l. non omnis, §. si pupillus,
num. 1. ff. si cert. pet. per l. si à quolibet, ff. pro empt. ubi dicit
hoc esse regulare.

Etiam impubes in potestate, patre auctore, non ob-
ligatur, qui tamen tutore auctore obligaretur, §. pu-
pillus, vers. sed qui in potestate constitutus, Institut. de inutil.
stipulat. l. ultim. §. primo, de verbo, um obligat. ubi Cajus a-
it; Pupillus, licet ex quo fari cœperit, rectè stipulari
potest, tamen si in parentis potestate est, perinde ac pa-
terfamilias obligari solet. Quod autem in pupillo di-
cimus, idem & in filiofamilias impubere dicendum est,
dict. §. 1. nec obscura discriminis ratio est inter pa-
trem & tutorem. Nempe quod non pertineat ad ob-
ligationes contrahendas patris potestas, sicut tutoris
auctoritas.

Amplius impubes non solvit nec restituit, l. 1. §. fuit,
ad Treb. de quo latius suo differemus loco, & si solvit,
potest repetere, l. quod pupillus, ff. de condict. indeb. Nec ei
impuberi solvitur, Cujac. in l. puberes, de verb. obl.

106 Nec ejus * interpellatione perpetuatur obligatio,
nisi interpelletur tutore auctore, Cujacius dict. loco, &
per talem interpellationem moram non faciat, nisi fiat
tutore auctore, l. si dictum, §. ult. de evict. l. si ex stipulatu, ff.
de verb. oblig.

Nec navem exercere potest, l. 1. §. exercitorem, ff. de
exercit. act. quo loci IC. ait, si pupillus navem exercent,
exigi tutoris auctoritatem.

107 Secundò infertur, * pupillum sine tutoris auctori-
tate hæreditatem adire non posse: quia non potest fa-
cere

cere actum, ex quo damnosæ obligationis periculum resultare potest, etiamsi spes aliqua commodi affulgeret, ut adire hæreditatem, §. 1. *Instit. de auctorit. tut.* & ibi Francisc. Balduin. *in verbis, neque tamen*, pulcher textus in *l. cum in una, de appellat.* & ita respondit Nicol. Bellon. de majore infante, *cons. 24. num. 16.* ubi dicit eam * opinionem esse communem ex Socino, *cons. 89.* 108 & Bartolo in *l. infanti, C. de jure delib.* & Dd. in *l. bonorum, C. qui admitti*, quos refert. Ioan Bapt. à Villalobos in *suis communibus opin. sub lit. H. num. 38.* Et hoc ideo dispositum est, ne pupillus aliquod damnum sentiat, *dict. §. neque tamen.* Nam etsi quandoque hæreditas lucrosa videatur, apparet nihilominus tractu temporis damnosa, propter grande æs alienum emergens, ne occasione lucrosæ hæreditatis damnosam adeat. Unde contingit hæredes plerumque ambiguos esse, utrum adeant hæreditatem nec ne, cùm manifesti juris sit, hæredem succedere in universum jus, hoc est in onere, & in honore, *l. hæreditas, ff. de reg. juris.* Nec minus dicitur hæreditas illa, quæ nullum corpus habet, vel quæ jurgia, ablationesque expavescit, quàm quæ locuples, pecuniosa, divitiarumque plena est, *l. hæreditas, ff. de petit. hered.* Unde fit, quod ille, qui si non in actu, saltem in potentia habet in bonis, & ille cujus bona exhausta sunt ære alieno, & ille qui undique litibus * & judiciis vexatur, possit facere testamentum, 109 teste Baldo, in *authen. sed cum testator, C. ad leg. Falcid.* & voluerunt Bart. & alij, in *rubr. de acq. hered.* cùm nec inopia, nec contractus, nec lis huic rei est impedimento, *l. si queramus, cum ibi notatis, ff. de testamentis.* Nec per hoc exonerabitur hæres, tametsi mille sint onera hæreditaria, si temerè & imprudenter adiret hæreditatem, *l. mora, & ibi communis schola scribebantur, ff. de acquir. hered.* & in *l. quæ dotis, ff. solut. matrim.* Qua quoque * de causa Innocentius Canonistarum Princeps, 110 in *c. cum R. sabellio*, vere dixit, quod hæreditatis succes-

sio est monstrum & portentum juris civilis, quippe cum unum repente bonis facultatibusque augeat, & beatum reddat, alium contra bonis exuat inopināter, atque ad extremam paupertatem rerumque omnium indigentiam, ut lippis & tonsoribus notum est. Nam sicut defunctus teneretur satisfacere: ita & hæres ejus tenetur, qualiscumque sit ætatis, sexus, conditionis, *l. postulante, ff. ad Trebell.* Hæres siquidem & defunctus sunt una & eadem persona, & in omnib. hæres representat personam defuncti, qui simulatque adivit hæreditatem, se sponte sua, quasi contraxerit, obligavit irrevocabiliter, *l. 4. §. hæres, ff. de act. & obligat. l. 3. §. fin. cum l. seq. ff. Quibus ex causis in possessionem eatur.* Plus
 ¶11 dico, * quod hæres adeundo non tantum dicitur contrahere cum creditoribus & legatariis, verum etiam cum defuncto: cujus voluntatem & actum plenissime confirmavit sua aditione, gloss. in *l. his consequenter, §. 1. ff. famil. ercisc.* Angel. in tit. de test. gloss. ult. Adde quod pupillus non intelligit causam suæ aditionis, quam intelligere debet, *l. is potest, ff. eodem,* & ab eo ipso cognosci non potest: quia pupillaris ætas, quicquid videt, ignorat; ut dicit Imperator Iustinian. in *§. preterea, Instit. quibus non est permissum facere testamentum, & facit l. pupillus, ff. de acquir. hered. & l. 1. C. de falsa moneta.* Interest etiam, ne pupillus incommodo litium & sumptuum afficeretur in exigendis nominibus, *l. minoribus, ff. de minoribus,* ut tradit Portius diligens interpres, in *d. §. neque, nu. 7.* ubi plures rationes adducit, quas brevitas amans omitto.

¶12 Qua etiam de causa non potest capere pignus, propter merum * pignoratitiæ actionis *l. pupillo de pignor. actio.* quamvis pupillus contrahendo conditionem suam meliorem facere possit sine tutore: non potest tamen hæreditatem delatam consequi: cujus rei rationem non addit Iustinianus, sed eam puto hanc esse; Quod contractuum causa commodè dividi possit, hæredita-

tis verò non possit, quia refert personam defuncti, & tam onera, quam commodum contineat. Quam rationem tradit Port. num. ., & ibi Apostill. in additionibus, sub lit. E. idem nu. 7. Injtit. de auctorit. tut. utpote, quia non intellexit causam adeundæ hæreditatis, ut dicit Dec. in l. bonorum. 7. lectione 2. num. 7. 8. 9. C. qui admitti, Vel, ut inquit Angel. in d. §. . nu. 7. quia non habet discretionem, nec agnoscit causas.

Hinc etiam * non obligatur ex constituta pecunia, 113
licet hac ratione non faciat conditionem suam deteriorem, l. 1, §. de pupillo, ff. de constit. pecun.

Unde quoq; filiusfamilias non potest adire hæreditatem * acquirendo patri ignoranti, ne pater ignorans simul obligetur ære alieno, quod non potest separari ab hæreditate, l. acquiritur, ff. de acquir. heredit. Et debet esse talis tutor, qui gerit vel gerere potest, etiam si non gerat, l. pupillum, ff. de acquir. hered. 114

Et procedunt etiam prædicta, ut pupillus eam non possit adire, etiam si locuples videatur, lucrosa sit, vel opulenta. Quia * semper subest periculum vel negotiorum, vel vexationis, vel æris alieni, & plerumque 115
plus damni adfert, quam lucri, l. si hereditate, ff. mandati, ita Port. d. num. 7. ubi dicit * eam esse communem 116
opinionem post Cyn. Bald. & Salicet. in l. quod favore, C. de legibus, tenent Bald & Ias. in l. potuit, C. de jure delib. & Dd. in d. §. neque, ubi est bonus textus, uti quoq; est optimus textus in l. obligari, §. pupillus, ff. de auctorit. tut. Quamvis non sim nescius alios esse, qui existimant pupillum sine tutore adire opulentam hæreditatem posse; ut Angel. Castrenf. & Alex. in l. si quis mihi bona, §. si servus, ff. de acquir. hered. Iason in d. l. potuit, ubi dicit hoc procedere in pupillo proximo pubertati, & intelligit quod ipse facit. Vbi similiter * dicit interesse 117
inter hæreditatem locupletem & opulentam, quæ sine vexatione adfert opes, ut illam non possit pupillus sine tutore adire, hanc possit.

118 Quò spectat * quod respondit Angelus, *conf.* 317. nempe quod stante statuto, quod milier non possit contrahere vel se obligare sine consensu propinquorum, poterit tamen non observata tali solemnitate, adire hæreditatem opulentam, nullis debitis obnoxia, & ita tradit in *l. mutum, ff. de acquir. hered.* ubi illum sequuntur Imola, Raphael Cuman. & Castrens. qui ita dicit se consuluisse Florentiæ.

119 Id quoque * filiofamilias prohibito contrahere, vel se obligare sine consensu patris, ut possit tamen adire hæreditatem opulentam, respondit Fulgos. *conf.* 75. & Alex. *conf.* 234. lib. 6. Idem placuit Castrens. *conf.* 91. lib. 1. Roman *conf.* 394. Dec. *conf.* 331. & *conf.* 532. Alciac. in *l. Labeo, ff. de verborum significat.* & Socin. *consil.* 7. num. 10. lib. 4.

120 Adde * quod nec tutor potest adire per se, absque scientia pupilli majoris infante, ut dicit Port. in *dict.* §. 1. num. 7. & ibi in *addit. lit. D.* per *l. potuit, C. de jure delib.* & ita respondit Nicolaus Bellon. *conf.* 24. num. 16. Quo loco attestatur eam esse communem opinionem. Ratio est, * quia cum intelligit in ejus personam, fundari debet aditio, & tutor tantum auctorari, ut tradit Ioan. Baptista Villalob. in *suis communib. opin. sub. lit. H. num. 38.* cum ait, hæreditatem adire hæres non potest, sed solum pater aut tutor: Aut est major infante, & tunc minor sine tutore, nec tutor sine minore adire potest, ubi eam quoque communem dicit ex Socino *conf.* 89. & Bart. in *l. infanti, Cod. de jure deliber.* ut & supra diximus.

122 Tertiò infertur, * nec pupillum solum posse agnoscere bonorum possessionem; quia solus obligari non potest, ut est text. in *l. mora ff. de acquir. hered.* & in §. neque, *Instit. de auctorit. tut.* ubi dicitur, quod pupillus non potest hæreditatem adire, neque bonorum possessionem petere; quamvis lucrosa sit, & nullum damnum habeat. Angel. *d. §. 1. num. 7.* at tutorem solum

pro

pro pupillo posse agnoscere bonorum possessionem, ut
 tenet Alex. per text. in l. servus, §. impubes, ff. de bonor. poss. u- 123
 bi tutor & pater æquiparari videntur. Unde sicut pa-
 ter solus agnoscere potest, ut in l. si infanti, ff. de jure delib.
 ita pater & tutor, ut tenet Jason, in l. bonorum 7. C. qui
 admitti. & ea est * communis opinio, pro qua facit et- 124
 iam textus in d. l. bonorum, dum dicit, pupilli nomine. Et
 ratio est, quia tales habent plenam & liberam admini-
 strationem in rebus minorum: & idcirco dicuntur ha-
 bere à lege mandatum cum libera, secundum gloss. in l.
 mandato generali, de Procurat.

Declaratur tamen * hæc tertia illatio, quod ad pu- 125
 pillum attinet non procedere primò, quando non re-
 maneret obligatus; ut quia alteri debet restituere, quo
 casu solus pupillus adire potest, ut dicunt Angel. & Ca-
 strens. in l. 2. ff. de except. & ita respondit Alex. cons. 234.
 lib. 6. Anton. Corset. in singul. verbo, pupillus, Dec. consil.
 331. Socin. cons. 80. num. 10. lib. 4.

Declaratur secundò, * quando pupillus esset filius fa- 126
 milias major infante, aliàs major 14. annis, si pater illi
 recusat consentire: eo siquidem casu solus potest adire,
 vel bonorum possessionem agnoscere, ut est casus
 singularis, de quo miratur subtilis Baldus in l. finali, §. sin
 autem in secunda etate, Cod. de bonis, quæ lib. & ratio tradi-
 tur ibi per glossam. Quia existenti in potestate patris
 tutor dari non potest, l. final. Cod. de curat. furiosi, licet ea
 ratio aliis non placeat, eo quòd quando pater non vult
 administrare, tutor ad unum actum dari potest, l. cum
 in una, §. tutor, ff. de appellat. ita Jason in d. l. bonorum 7. Et
 eam esse * receptam Doctorum sententiam, attestatur 127
 Dec. cum Mol. in d. l. bonorum 7.

Declaratur verò, * non procedere stante statuto, 128
 quod solus pupillus adire potest, ita Angel. in d. l. more.
 quem refert Alexander in d. l. bonorum.

Quod tamen limitatur * dupliciter secundum Dd. 291
 in d. l. bonorum, puta primò, dummodo sit pupillus doli ca-
 pax,

Quartò inferitur, pupillum sine tutoris auctoritate 134
 infra 14. annum non posse contrahere societatem, ut
 habetur in *l. 1. pro socio*. Quia quicquid videt, & quic-
 quid audit, ignorat, *l. fin. rem pupilli salvam fore*. Pul-
 chrè Alex. *cons. 49. nu. 1. lib. 1.* ubi hanc tradit rationem,
 nempe quod contractus societatis ultro citròque sit
 obligatorius, *l. societates contrahuntur, §. fin. ff. pro socio*,
Dec. cons. 21. num. 1.

Et hoc procedit, non solum in societate expressa,
 sed etiam tacita, ut illa non possint intelligi * contra- 135
 cta cum pupillo ex promiscuis & socialibus actibus, ut
 firmat Bartolus in *l. Titium & Mevium, §. alterum, ff. de*
administrat. tut. & in l. si patruus, & ibi etiam Bald. *Cod.*
communis utriusque iudicii, & Angel. *cons. 93. incipiente*,
 quod autem si fratres, & Baldus in *l. cum oportet, C. de bo-*
nis, quæ lib. ubi inquit: Quod si unus ex pluribus fratribus
 est pupillus, non præsuntur inter fratres contractam esse
 societatem, ex qua unus erat pupillus, qui negotiari non po-
 terat, optimè Corn. *consil. 213. lib. 3.* Dec. *cons. 556.* An-
 gelus *cons. 60. morte dicti filii*, Aymo Cravet. *consil. 286.*
numer. 1.

Maximè inter pupillum * & tutorem, ut respondit 136
 Dec. *cons. 442. num. 33.* & meminit Alex. *d. cons. 49.* ubi
 dicit hoc esse verum, etiamsi de utilitate pupilli tractetur,
 quod videtur fortius, per *l. obligari, ff. de auctoritat.*
tut. licet id aliis displiceat, quos refert Socin. *cons. 160.*
num. 12. lib. 1.

Declaratur hæc quarta * illatio non procedere, quan- 137
 do pupillus post finitam ætatem pupillarem ratificavit
 talem societatem; eo siquidem casu validatur socie-
 tas ista, interveniente ratihabitione, ita Alex. *dict. cons.*
49. & Socin. *d. cons. 160. num. 13. lib. 1.* & Aym. Cravet. *d.*
cons. 286. quos refert Francisc. Viv. in *suo tractat. comm.*
opin. in verbo, pupillus.

Declaratur secundò, * quando accessit auctoritas 138
 patris ejusdemque tutoris, qui renovare potest socie-
 tatem,

tatem, ut notat Bald. in *addit. ad tract. Bart. de duob. fratrib. & Alexan. in cons. 49. mature ponderatis, lib. 1. & in cons. 132. perlectis, lib. 5. post Bald. in l. mandatum, C. mand. ut eos refert Dec. dict. cons. 441. ubi sublimat, quando auctoraretur in facto proprio per regulam, quæ habetur in l. 1. ff. de auctor. tut. Nisi tamen auctoraretur in facto proprio bona fide, in sequendo scilicet dispositionem testatoris, argum. l. qui à patre, ff. de confirm. tut. & in l. utilitatem, eodem tit. vel palàm & bona fide, ut respondit Socinus, cons. 160. num. 15, lib. 2. ubi hoc dicit esse receptissimum.*

139 Declaratur tertio, quando majores facti adhuc simul vixerunt per plures annos, Dec. cons. 21. num. 1. per ea, quæ* tradit Bart. in l. Titium & Mævium, §. altero, ff. de administ. tut.

140 Declaratur quarto * non procedere, quando patrè mortuo, utuntur eisdem ministris, tutore tacente: quo casu societas per mortem patris finita censetur renovata, ut notat Baldus, in d. l. mandatum, Cod. Mandati, quem refert Decius, cons. 548. n. 2. Idem placuit Soc. cons. 87. n. 16. lib. 1. ubi loquitur, quando palàm & per institutores patris continuata fuerit societas.

141 Declaratur quinto, * quando tutores vel curatores sciunt & tacent, censeturq; eadem renovatio facta sub eisdem qualitatibus, quibus fuit ab initio ordinata, secundum Dec. dict. cons. 548. num. 4. & ita consuluisse novissimè Socinum scribit, in cons. 87. in presenti consultatione, ubi concludit, quod illi actus inducant tacitam societatem, qui non possunt fieri citra jus & nomen societatis, allegat Bart. in d. l. Titium & Mævium, §. in altero.

142 Declaratur sexto, * quādo pupillus est hæres, qui debet explicare inchoata per defunctū, l. hæres, ff. pro soc.

143 Quinto infertur, * nec pupillum in iudicio esse posse, sive iudicium suscipere, sine tutore, l. 1. Cod. qui leg.

144 personam, l. accipientis, ff. de auctorit. tut. Alias * sententia
Tut.

Iata contr eos nulla est , *l. cum minores, C. si adversus rem jud. l. acta, §. contra indefensos, & l. contra pupillum, ff. de re judic. quia etiam in judicio contrahimus, l. 3. §. idem scribit, ff. de pecul.* Et in judicio non minores, sed ipsi conveniuntur, ut tradit subtilissimus & consummatissimus juris Doct. Joan. Fuber, *Instit. per quos agere possumus.*

Multo minus * damnari à Judice, vel arbitris pos- 145
sunt, *d. l. acta, §. fin. l. si pupillus, ff. de recept. arbitr. Angel. Aret. clarus & non contemnendus Doctor, in §. 1. nu. 5. Instit. de auctor. tut.* ubi idem esse ait, si cum illegitimo administratore in judicio fuerit. Nec referre * si ve ju- 146
diciū sit civile, si ve criminale, secundum Christoph. Port. *in d. §. 1. nu. 8.* ubi hoc dicit esse regulare, *l. cum in minores, C. si adversus rem jud. l. clarum, C. de auctoritat. prest. & d. l. acta, §. fin. & l. contra, ff. de re jud.*

Pari quoque * modo non admittitur etiam ad accu- 147
sandum propter ætatis defectum, nisi suam suorumve injuriam prosequatur, *l. 2. §. pupillus, ubi Dd. ff. de accusat.* quæ est communis opinio, * teste Jul. Claro Alexan- 148
drino, viro consultissimo, *in pract. crimin. §. fin. q. 14. nu. 8.* Tutor tamen adolescentis nomine accusationem insti-
tuere potest, quod non facit sua similitate aut malitia, sed ex officio plerunq; cogente pupilli matre, *l. tutorem, ff. de his quib. ut indignis, atq; adeo sic accusat pupillus ve-
rius, quàm tutor. Quo fit ut nomine pupilli falsum te-
stamentum, accusante tutore, hæreditatem aut legatum
pupillus amittat: quæ tamen conservantur interdum,
maximè si tutor falsum dixerit nomine pupilli, sua spon-
te non coactè, l. post legatum, §. atati, ff. de his quib. ut indign.*
Poterit quidem tutor nomine suo accusare, ad utilita-
tem tamen pupilli, sed tenebitur nomine proprio se
inscribere, secundum communem opinionem, ut dicit
Joan. de Anan. *in c. 2. num. 20. de calumn.*

Nec testis * esse potest pupillus, seu impubes, nec 149
ad testimonium aliquo pacto admittitur, *cap. testes 4. q. 3. l. 3. §. lex Julia, & l. inviti, ff. de testibus, §. testes autem, Instit.*

Instit. de testam. Quia quicquid vident, quicquid audiunt, ignorant, *d. l. fin. ff. rem pupilli salvam fore.*

Unde Baldus scribit in *l. testium, C. de testibus*, quod ejus testimonium est in effectu, sicut si cæcus testificaretur de coloribus.

150 Et hoc procedit * in causa civili; nam in criminali etiam pubes ante 20. annos completos non admittitur, nisi quantum ad presumptionem faciendam, quia jurare non possunt, *cap. pueri, 22. quest. 5.* & propter lubricum consilium, ut dicit text. in *l. 3. §. lege, ff. de testibus*, optimè vir longè doctissimus atq; consultissimus Ulricus Zasius *cons. 3. num. 26. lib. 2. Paul. Paris. de sodomia, cons. 136 num. 67. lib. 4.* Hieron. Gigas Italus Forosempronienensis in *tract. de crimine læsæ Majest. tit. quomodo & per quos, quest. 12.* Aymo Cravet. doctus & diligens vir, de minore 25. annis, *cons. 28. num. 6.* Thomas Grammat. *decis. 40. num. 5.* Pupillus tamen quandoq; facit indicium ad probandum dominum occisum à familia, *l. 2. §. impuberes, ff. ad Syllan.* Et quando Iudex minorē 20. annis examinat proprio motu, prout in defectum aliarum probationum, ut respondit Alex. *cons. 64. n. 2. lib. 1. rursus cons. 119. n. 8. lib. 7.* & ibi

151 *diligentissimus Carolus Molinæus. Sicut etiam probat in subsidium, quando crimen per alios probari nō potest, vel quando sumus in crimine læsæ majestatis, Bernard. Diaz. *reg. 465.* & rursus *reg. 759.* ubi hoc declarat, post Dec. in *l. fœmina, §. item si impuberes, nu. 9. ff. de regul. jur.* Quo loco idem Dec. dicit, quod dictum impuberis est ipso jure nullum, licet non opponatur.

153 Si tamē major factus testificatur de his jam proximus pubertati, utiq; valet testificatio, ut tradit Hieronym.

154 Cagn. in *l. fœmina, §. fin. nu. 23. ff. de reg. jur.* Ea; est receptissima scribentium opinio, ut attestantur Iul. Clar. in *suis communibus opinionib. sub. lit. P. num. 69. lib. 5.* Ba-

155 ptista Villal. *sub. lit. P. nu. 386.* Emanuel Soares, *in *Thesauro receptar. sent. sub. lit. T. num. 121.* maximè si ferat testimonio-

Stimonium de his rebus, quas eo tempore intelligere patuit, aliàs secùs declarat Jul. Clar. d. num. 69. & novissimè Viglius Zuichemus Frisius, vir doctissimus, & sacri Imperialis consilii Præses æquissimus & meritis-
simus, ad §. testes, num. 10. Instit. de testam. ordin. quo loci etiam * declarat, quando quis dicatur proximus pu-
bertati, & relinquendum hoc esse arbitrio Judicis ex-
stimat, & rectè. Siquidem hoc Judex debet arbitrari
ex pueri discretionem, & ex aliis circumstantiis contin-
gentibus, & ita tenet quoque maximus ille practicus
Joannes Faber, in §. pupillus, Instit. de inutil. stipulat. Dec. &
Cagnol. in l. pupillum, ff. de reg. juris. Quod intellige
procedere, ut declarat Didac. Covar. vir eruditione &
virtute insignis, in sua epitome, de sponsalibus, in 2. parte,
cap. 5. num. 5.

Declaratur tamen * quinta illatio non procedere, 157
quando sententia fertur pro eo, ita Angelus, d. num. 5.
per l. acta, & ibi gloss. §. fin. ff. de re jud. & per text. in leg. non
minus, & ibi omnes Dd. C. de Procurar. Nec id solum in
minore adulto, sed etiam pupillo, ut voluit gloss. in l.
neque tutores, C. eod. tit. & Angel. Aret. in d. §. neque, ff. de
auctorit. tut. in quo loco etiam dicit ipse Angelus, quod
habeat locum in infante, de quo tamen alii dubitant,
quos refert Tiraq. post leges connubiales, gloss. 6. n. 68. Se-
bast. Vant. Ariminensis. in suo tract. nullit. tit. 11. num. 16.
ubi extendit ad omnes, qui curatoris, aut tutoris auxi-
lio juvantur.

Nec solum procedit * quando minor ipse litigavit 158
per procuratorem, quem constituit sine tutoris aut cu-
ratoris auctoritate, sed etiam, si ipsemet sine tutoris,
aut curatoris auctoritate litigavit, ut voluit gloss. in l. 1.
Cod. qui legitim. person. quam ponderat, & sequitur Pa-
norm. in cap. causam, extr. de judic. & Alex. cons. 59. viso pro-
cessu.

Nec rursus procedit in adulto, * curatore carente, 159
utpote qui potest esse in judicio civili, siue criminali,
Dd etiam si

etiamsi sit minor 25 . annis, secundum Port. d. num. 8. ubi inquit, id non habere locum in casu accusationis adulterii.

160 Sextò infertur, pupillum remittere non posse id, quod sibi debetur, *l. contra juris, ff. de pactis, l. 2. ff. de acceptilat.* Est enim omninò pupillo consultum, ne possit rem suam imminuere, non modò verborum obligatione, sed nec ea, quæ consensu contrahitur, & deliderat aliquod iudicium, *l. pupillus, ff. de reg. jur.*

161 Hinc etiam * non potest promittere aliis, ut se obliget, §. *pupillus, Instit. de inutil. stip.* nisi promissio tenderet ad liberationem.

162 Et quia supradictum est, pupillum * sine tutore conditionem suam meliorem facere posse, ex eo primò infertur pupillum legatum agnoscere posse, etiam sine

163 tutore, cum in eare nihil possit esse captionis.

164 Sed & ubi * non ipso jure, sed quodam facto interveniente, hic pupillus hæres fieret, æquè poterit se immiscere sine tutore. Uti quoq; poterit * solus pupillus parere conditioni, sub qua hæres à patre scriptus fuerit, *l. conditionibus, ff. de condit. & demonstrat. Alexand. d. l. bonorum.*

Sed etsi ab extraneo sub conditione institueretur, 165 solus quoque * & sine tutore poterit conditionem adimplere, *l. si pupillus, de condit. instit.* quia nec eo statim nomine hæres fit, sed tantum reddit institutionem puram, quæ conditionalis erat, & sternit sibi aditum faciliorem ad eam acquirendam, si id tutori videatur.

166 Secundò infertur, * pupillum laudare posse sine tutore, siue tutor non appareat, idque benignè receptum est, ne in fraudem emptores incidant, *l. si actum, §. fin. ff. de evict.* per quam legem hæc declarat Jacob. Cujac. acutissimus juris interpret. Unde etiam secum contrahentem sibi obligat, licet ipse non obligetur, & ideò contractus dicitur claudicare, ut tradit Port. in dict. §. namque, & ibi gloss. in verbo, non obligantur, num. 1. & ibi in

in addit. sub lit. D. Et hoc favore pupillorum, vel filiorum, vel Ecclesiæ, vel Principis, *cap. 1.* & ibi Canonistæ, *extra de probat.* & in odium dolosi, *l. transactioe finita, C de transact.* Non potest tamen pupillus ex eo contractu agere, nisi is ipse eum observet, sed tantum potest liberè statuere de vi contractus & obligationis, ut ejus arbitrio, vel in universum rata sit, vel irrita.

Hinc si rem emerit,* non poterit eam consequi, nisi 167
pretium solvat: nam alioqui, eo agente, retentio conceditur *l. si id quod purè, ff. de rescind. vendit.* Et sic intelligendus est locus Vlpiani, in *l. Iulianus, §. si quis à pupillo, ff. de act. empt.* Si quis à pupillo, inquit textus, sine tutoris auctoritate emerit, ex uno latere constat contractus: nam qui emit, obligatus est pupillo, pupillum autem sibi non obligat.

Hinc quoque,* si pupillus alterius nomine contra- 168
xerit: puta, ut institor, vel procurator, omnino ratum est, quod agit: & obligatur dominus, qui eum tabernę præfecit, *l. sed etsi quis, §. pupillus, ff. de contrah. empt.* Sic & minor * procuratorio nomine contrahens domi- 169
num obligat, nec ulla datur restitutio, etiamsi fuerit circumscriptus, *l. cum mandato, ff. de minoribus.*

CAPUT XXXV.

De Effectibus Tutelæ, Curæ, & Administrationis.

SUMMARI A.

- 1 Tutor fidelis habetur loco domini, & quæ sit ratio.
- 2 Olim apud Athenienses tutor mulieris dicebatur *Κύριος τῆς αὐτοῦ γυναικός.*
- 3 Curatur furiosi domini loco habetur.
- 4 Dominorum appellatione veniunt tutores & curatores, etiam apud Græcos.
- 5 Tutores & curatores quando domini loco habeantur, & num. 21.

- 6 Tutor vel curator, non debet cavere de rato, nisi de ejus potestate dubitetur.
- 7 Procurator, qui alium defendit in actione reali, si de mandato dubitetur, de rato cavere debet.
- 8 Tutor non potest esse testis in causa pupilli pro pupillo.
- 9 Tutor & curator non possunt esse testes in causa per eos agitata, durante tutela.
- 10 Tutores & curatores testimonium non ferunt in causa, qua commodum aut incommodum sentire possunt.
- 11 Testis tractans de se exonerando rejicitur.
- 12 Tutor aut curator testificari non potest super his, quae ab eis gesta fuerint, cum videantur habere affectionem, non secus ac Advocatus, aut Proxeneta.
- 13 Tutor ad hoc ut pro pupillo testificari possit, cautela est quod detur curator liti.
- 14 Tutor absque speciali & expressa concessione testatoris dicitur habere plenam & liberam administrationem à lege.
- 15 Tutor potestas circa bona pupilli major est, quam potestas filij circa bona patris.
- 16 Communis opinio.
- 17 Tutor in litem jurat in causa pupilli.
- 18 Lex de tutore magis confidit quam de patre.
- 19 Pupilli sub tutoribus agentes, dicuntur servi, saltem parum à servis differunt.
- 20 Antiquitus patres morituri solebant determinare certum tempus filiis sub tutorum, & actorum dominio existentibus.
- 22 Tutor procuratorem constituere non potest ante litem contestatam, sed actorem.
- 23 Communis opinio.
- 24 Tutor debet constituere actorem cum decreto & auctoritate Iudicis, alias non valet constitutio.
- 25 Pupillus potest constituere procuratorem, etiam ante

te litem contestatam cum auctoritate tutoris.

26 Procurator constitutus à tutore non dicitur procurator pupilli, sed ipsius tutoris.

27 Tutor ante litem contestatam procuratorem quando possit constituere.

EFFECTUS I.

QUoniam superiore capite abundè satis explicavimus de auctoritate tutorum, & in quibus actibus ea sit necessaria; agendum nunc erit, qui sint effectus tutelæ, curæ & administrationis. De quibus separatim, & de unoquoque per se videndum esse censeo, ne confusè procedamus, & veniamus ad primum. Effectus itaque primus, qui ex tutela, * cura & administratione oritur, est, quod tutor, si suo officio rectè utatur, domini loco, vel vi domini habeatur, l. tutor, ff. de administrat. tut. l. interdum, §. qui tutelam, ff. de furtis, l. qui fundum, §. si tutor, ff. pro empt. l. ad ea, ff. de reg. jur. & Philip. Decius, in l. bonorum 7. num. 1. C. qui admit. ad bonorum possess. Idque * hac ratione, quod illi, qui in tutela 2 vel in curatione sunt, speciem quandam servientis præ se ferant. Quemadmodum & olim apud Athenienses tutor mulieris dicebatur *Κύριος τῆς αὐτοῦ γυναικὸς*. Sed * & circa 3 curatorem furiosi eadem dicenda sunt, qui adeo personam domini sustinet, ut etiam tradendo rem adolescentis, vel furiosi, & cæterorum, qui sub cura sunt, alienare existimetur, dict. l. interdum, §. qui tutelam. Hi ergo dominorum * loco sunt, & dominorum appella- 4 tione comprehenduntur, non apud nostros modò, sed etiam apud Græcos, qui patrem, fratrem, patruum, tutorem, præceptorem *Κυρίως* vocant: Denique * in re 5 pupilli tunc domini loco tutores habentur, cum tutelam administrant, non verò cum pupillum spoliant, d. l. qui fundum, §. si tutor, ff. pro emptore. Porro autem adeò domini loco * uterque est, cum administrant, ut non 6 modò ipsis auctoribus pupilli vel adulti, sed & sine his

illi, siue agant, siue defendant, omnino rem in iudiciū deducant, nec de rato, aut iudicatum solvi (ut Defensores solent) cavere teneantur, idque vulgò observari Ulpian. scribit in *l. vulgo, ff. de admin. tut.* & facit *l. tutores, I. C. eod. tit.* nisi dubitetur, an tutor sit, vel an durer tutor, vel an gestus illi commissus sit, quo casu cautionem admittimus. Idemq; & in curatore ex Iuliani auctoritate statuendum tradit, hac ratione addita:
 7 Æquum esse adversarium non decipi. Interdum & à procuratore (si de mandato dubitetur) cautionem de rato exigere, ex *l. Pomponius, §. 1. & l. qui absentem, ff. de Procurat.* constat maximè in actione reali.

8 Ex prædictis* inferunt Dd. primò, tutorem non posse esse testem in causa pupilli, pro pupillo, cum loco domini haberi videatur, ut tradit Bartolus in *l. qui testamento, in prin. ff. de testam.* Id quod maximè procedit, durante eorum tutela, & cura, & quando causa, in qua expostulatur, eorum testimonium per eos agitur, ut tenet Baldus, per *l. finalem, ff. de testibus*, ne animosè testificari videantur, ut tradit Iacobus Ægidius, in *tractatu testium, num. 13. in fin.* & ne dum utrumq; festinent, neutrum bene peragant, *l. final. C. de Assess.* item & ne rerum mixtura turbentur officio, *l. consulto, C. de testibus.*

10 Et hæc quidem iliatio* maximè procedit, quando ex huiusmodi testimonio, tutores vel curatores commodum vel incommodum sentirent, ut puta, sit tutor aut curator diceret, se solvisse creditori minoris debitam pecuniæ quantitatem, cuius rei causa creditor minorem, maiorem effectum, molestaverit, ut solveret quod sibi deberet; & minor major factus ex adverso tutorem, vel curatorem induxerit, ut dicerent creditori solvisse. Quo* siquidem casu, quia talis tutor vel curator tractat de se exonerando, non admittitur in testem, secundum Bart. in *l. deferre, §. idem decreverunt, ff. de iure fisci, l. nullus ff. de testibus, & l. omnibus, C. eodem.*

Simili quoq; modo dicendum erit, * licet non spe- 12
 etet emolumentum, vel detrimentum ad tutorem, vel
 curatorem, modò inducantur ad testimonium super
 eo, quod ab illis gestum fuerit, idq; ratione affectio-
 nis, quam habuerunt, & adhuc præsumantur habere
 ad rem, ad instar Advocati, & Proxenetæ, secundum
 Innoc. inc. super, de testibus.

Verùm hæc illatio non procedit * secundum An- 13
 gelum Aretinum, in §. pater, num. 5. versiculo, quid de tu-
 tore, Instit. de testamentis, quando datus fuerit curator
 liti periculo ipsius pupilli, non verò tutoris: quo si-
 quidem casu absq; ullo dubio tutores vel curatores
 pro actore testes esse poterunt, argumento legis, qui
 habet, §. si pupillus, ff. de tutel.

Secundò * inferitur ex prædicto effectu, quod tutor 14
 absq; aliqua speciali, & expressa concessione, à lege
 dicatur habere plenam & liberam administrationem,
 secundum notata Bart. in l. omnium, ff. de administratio-
 tut. & Marin. Socin. conf. 148. n. 23. 244. 1. & 43. lib. 1. Id-
 que * hac tatione, quod major sit potestas tutoris cir- 15
 ca bona pupilli, quàm filii circa bona patris, ut est gl.
 communiter * approbata, in l. mandato generali, in glo. 16
 final. ff. de Procurat. & ita in specie dicit Iason, post cæ-
 teros, in l. pactum curatoris, C. de pactis, filius verò circa
 bona patris non dicitur habere liberam potestatem
 administrandi, nisi ei expresse concedatur, l. contra ju-
 ris civilis regulas, §. fin. ff. de pactis.

Tertiò inferitur, * quod etiam tutor in litem jura- 17
 re poterit in causa pupilli, si velit, cùm sit quasi domi-
 nus, l. videamus, & ibi gl. in verb. refragabitur, ff. de in litem
 jurando. Non enim, inquit textus, ad suam utilitatem
 jurisjurandi referenda æstimatio est, sed ad domini,
 cujus nomine tutelæ ratio postulatur, adolescens ve-
 rò, si velit, jurare potest.

Quartò inferitur, * quod etiã lex de tutore magis cō- 18
 fidat, quam de patre: quia tutore auctore pōt alienare

& obligare, non autem patre auctore, §. *pupillus*, *Instit. de inutil. stipulat. l. fin. §. pupillus*, ff. *de verb. oblig.* quod quidem procedit non propter maiorem confidentiam, quam lex habet de tutore, sed quia patria potestas non sit ita ordinata ad hoc, *d. l. fin. §. pupillus*.

19 Amplius prædicta procedunt, * quod è contra etiam pupilli, & alii sub tutoribus, vel curatoribus agentes, dicantur servi, saltem parum à servis differant juxta illud Pauli *ad Galat. cap. 4.* cuius verba hæc sunt: *Quanto tempore hæres parvulus est, nihil differt à servo, cum sit Dominus omnium, sed sub tutoribus & actoribus est, usque ad tempus præfixum, quod pater præscripsit, id est, quamdiu hæres parvulus est, infra annos discretionis nihil differt à servo, quantum ad liberum usum hæreditatis sibi relicte, sed cogitur disciplinari rigore, nec aliquid facere, aut propria dispensare permittitur, nisi juxta voluntatem eorum, quibus à parentibus est commissus, quamvis tota hæreditas ad eum pertineat, videlicet quod sit dominus omnium, sed sub defensoribus, qui eum ab adversariis protegant, & curatoribus, qui causas ejus expediant, eumque in moribus instruant, usq; ad annos discretionis, vel amplius, prout patri placuerit.* Solebant enim * antiquitus patres moritari determinare, ut usq; ad illud, vel illud tempus filii sub tutorum & actorum dominio essent.

21 Quæ autem * supradicta sunt, non procedunt, primò quando tutor non administrasset tutelam juxta negotiorum exigentiam, vel pupillo providerit, sed eum spoliaverit, ut & supra diximus, & facit *l. ab agnato, & l. ultima, ff. de curat. furiosi*. Nec enim tutores dicuntur domini veri, seu directi, sed quatenus minori utilia fecerint, ut tradit Bart. in *l. neque tutores, in 1. oppos. C. de Procurat.*

22 Secundò non procedunt, quando ageretur de constituendo procuratore, quem tutor constituere non potest ante litem contestatam: quia non est verus domi-

minus ante litem contestatam, sed debet constituere actorem, *d. l. neque tutores*, & ibi * Bart. Bald. & communiter Dd. *Cod. de Procurat.* quem actorem * consti- 23
tuere debet cum decreto & auctoritate Iudicis. Nam 24
si aliter constitutus fuerit actor, non valebit constitu-
tio actoris, & processus vitiabitur, ut tradit gl. & Bart.
in d. l. neq₃ tutores, & glo. *in l. si actor*, C. de appell. & est
text. *in §. fin. Instit. de cur.* Verum dictam legem, *neque*
tutores, Carolus Molin. *in prin. legis 1. num. 10. off. de verb.*
obligat. dicit, multis jam seculis exolevisse, & in desue-
tudinem abiisse, contrariumq; usurpari coeptum, nec
locum habere, * quando pupillus procuratorem con- 25
stitueret cum auctoritate tutoris, cum talis constitu-
tio valeat etiam ante litem contestatam, *d. l. neq₃ tu-*
tores. Ex quibus colligenda est optima practica repel-
lendi procuratorem, & annullandi processum per eum
fabricatum, quando esset constitutus per tutorem
sine decreto Iudicis ante litem contestatam. Maxi-
meque advertendum est, * quod quando tutor con- 26
stituat procuratorem in casu permissio, quod talis
procurator non dicatur procurator pupilli, sed ipsius
tutoris, unde in libello suo eum debere comparere
tanquam procuratorem tutoris, non autem pupilli,
alioqui enim non procederet processus, ut tenet
Paul. de Castr. *consil. 16. lib. 1.*

Deniq; procedit * etiam *d. l. neq₃ tutores*, quando tu- 27
tori testamento concessa fuisset administratio libera,
quo casu poterit ante litem contestatam constituere
procuratorem, sive fecerit inventarium, vel non, vel
remissa fuerit ejus inventarii confectio, *l. fin.*, & ibi
Bart. C. *arbit. tut.* ut eum allegat Afflict. *decis. 262. n. 6.*
& 7. ubi hoc etiam locum habere dicit in curatore,
qui solemnia non adimpleverit, modò sibi concessa
fuerit in testamento libera administratio.

S U M M A R I A.

I Bona tutorum & curatorum pupilli, & adulto tacite
Dd 5 sunt

sunt hypothecata pro mala administratione tutela, vel
cure.

- 2 Communis opinio.
- 3 Tacita hypotheca inducitur, non solum pro mala admini-
stratione, sed etiam pro neglectis.
- 4 Tutor testamentarius, etiam sine promissione obligatur a-
dulto, si quid male gesserit.
- 5 Tutor male administrans punitur extra ordinem.
- 6 Mater tutrix ex testamento si administrat, licet inven-
tarium non fecerit, & tutelam confirmari petie-
rit, tutrix est, sed quo ad onera tantum, & quæ sit
ratio.
- 7 Nobilis propter delictum desinens esse nobilis ex dispositione
statuti, intelligitur quo ad honores, & commoda, non
autem incommoda vel damna.
- 8 Mater tutrix mandans contutori, vel alteri, ut gereret: cen-
setur fecisse suo periculo, contra quem ei competit actio
eo nomine, etiam finita tutela.
- 9 Tutor, qui tutelam alii gerendam commisit, ipse gerere vi-
detur, & quæ sit ratio.
- 10 Mandans gerere vel patiens alium gerere, cum ipse facere de-
buerit, sine illius discussione, recta conveniri potest, nec
excusabitur mandans.
- 11 Contumacia procuratoris nocet domino.
- 12 Hypotheca tacita non solum inducitur in bonis tutorum, sed
etiam protutorum, & qui se gerunt pro tutore.
- 13 Communis opinio.
- 14 Hypotheca tacita locum habet in bonis curatorum ad lites da-
torum, & eorum fidejussorum.
- 15 Tacita hypotheca etiam locum habet in bonis tutoris & cura-
toris generalis.
- 16 Hypotheca tacita procedit etiam in bonis actorum à tu-
toribus vel curatoribus constitutorum. Ampliatur
num. 17.
- 18 Tacita hypotheca an procedat in bonis actoris, loco Tutorum
& Curatorum à Iudice dati?

- 19 *Tacita hypotheca quo jure fuerit introducta?*
- 20 *Tacita hypotheca in bonis tutoris vel curatoris, à quo tempore incipiat?*
- 21 *Communis opinio, quod tacita hypotheca incipiat à tempore, quo quis inceperit esse Tutor.*
- 22 *Senatusconsultum Parisiense de privilegio pupilli in bonis tutoris.*
- 23 *Tacita hypotheca est inducta in privilegium pupilli.*
- 24 *Pupillus habens tacitam hypothecam in bonis tutoris praefertur expressa posteriori fisci.*
- 25 *Tacita hypotheca competit etiam in bonis patris, male & fraudulenter bona filij administrantis.*
- 26 *Bona patris pro administratione bonorum filij, in quibus non habet usumfructum, censentur hypothecata, si gessit se pro legitimo administratore.*
- 27 *Pro culpabili administratione patris non datur tacita hypotheca in bonis patris.*
- 28 *Magis communis opinio.*
- 29 *Tacita hypotheca inducitur in bonis administratorum civitatum.*
- 30 *Civitati non datur tacita hypotheca in bonis sui debitoris, qui bona civitatis non administraverit.*
- 31 *Civitas, quae non habet fiscum, privilegium tacitae hypothecae non habet.*
- 32 *Tacita hypotheca habet locum in bonis Prelati Ecclesiae, pro mala administratione bonorum ipsius Ecclesiae. Limitatur num. 33. 34.*
- 35 *Bona vitrici pro mala administratione matris, utricis convolantis ad secundas nuptias, sunt tacite obligata filiis primi matrimonij.*
- 36 *Tacita hypotheca locum non habet in bonis heredis tutoris, vel curatoris ad litem, vel etiam aliorum.*
- 37 *In obligatione bonorum generali, & expressa per defunctum facta, veniunt bona heredum.*
- 38 *Pupillorum & minorum bona non sunt tacite hypothecata*

thecata tutoribus & curatoribus pro alimentis & impensis factis ipsis minoribus.

39 *Contraria tutela actio non idem jus habet ac directa, ut tacita hypotheca procedat in bonis minoris.*

40 *Arrestum Parisiense circa interpretationem l. pro officio, C. de administr. tut.*

41 *Privilegium tacita hypothecæ pupillus non habet in bonis Magistratus, sed cum ceteris creditoribus partem habiturus est.*

EFFECTUS II.

1 **S**ecundus effectus, qui ex tutela, cura, & administratione oritur, est, quod bona tutorum & curatorum pupillo & adulto sint tacite hypothecata pro mala administratione tutelæ vel Curæ, l. pro officio, ubi Bart. C. de administrat. tut. & Iason. in leg. si constante, n. 222. ff. solut. matrim. Dec. cons. 349. n. 3. vers. in 3. dubio, Paris. cons. 80. n. 34. & seq. lib. 1. Aymo Craver. cons. 230. n. 4. Zas. in §. item Serviana, nu. 26. Instit. de act. & Ripa de
2 curatore muti, surdi, prodigi & similium, dicit * communem, in l. dabimus, nu. 7. de privileg. cred.

3 Ampliatur primò, * ut procedat non solum pro administratione, sed etiam pro neglectis, eo quod non gesserit, ut tenent Cynus, Bart. Bald. & Salicet. in dict. l. pro officio, & Andr. Barb. Siculus, cons. 92. n. 2. l. 3. adeo

4 * ut etiam tutor testamentarius sine promissione defensionis, si quid malè gesserit vel administraverit, teneatur, & obligetur adulto, tota tit. ff. de tut. & rat. distrah. & toto tit. C. arbitrium tutela, & C. de admin. & tut.

5 Et quod * amplius est, tutor malè administrans puni-
tur etiam extra ordinem, l. in eos, ff. de tut. Præterea

6 quoq; * bona matris tutricis testamentariæ administrantis (licet ejus tutela non sit confirmata, nec Inventarium confecerit) obligantur, licet tutrix non sit quoad commoda, sed quoad onera tantum, l. 1. §. si mater, in vers. quid si pater, ibi, nec tutelam administrat, con-

jun-

*sancta glo. ibi, quæ est finalis, ff. ad Tertull. & est doctrina Baldi, in l. matres, C. ad Tertull. & in l. precibus, C. de impub. & alijs substituit. Idque hac ratione, quod mater tenebatur assignare diligentem rationem, ut tutrix: nec stultitia sua debuit sibi prodesse in non conficiendo inventarium, nec petendo sibi tutelam confirmari: quia mater tenebatur conficere inventarium, tanquam tutrix filiorum, ut voluit Speculator in tutel. de Tutor. §. Nunc dicendum, in vers. hodie verum est, & notatur per omnes in l. tutor qui repertorium, ff. de administ. tut. Nec est absurdum, quod isto casu, quoad onera & damna sit tutrix, & quoad commoda non; quia textus est in simili in l. in actione, §. Item qui societatem, ff. pro socio, ubi quis remanet socius, quoad damna & non quoad utilia. Ad quod etiam facit, * quod voluit Bartolus, in l. 7 C. de dignit. lib. 10. ubi dicit, quod si propter delictum nobilis desinat esse nobilis, ex dispositione Statuti, quod intelligatur quoad honores & commoda, sed quoad incommoda & damna remaneat nobilis.*

Ex quo infertur, quod bona ipsius matris tutricis in tantum sint obligata ipsi pupillo pro mala administratione (juxta textum formalem in *auth. sicut hereditas, in vers. periculo omnibus imminente, qui ad tutelam vocantur: & substantijs eorum in omnibus tacite subjacentibus pro hujusmodi administratione, Cod. de legit. tutel.*) etiam si mater tutrix *, mandaverit contutori, vel alteri, 8 ut gereret: censetur enim id fecisse suo periculo, contra quem ei competit actio eo nomine, etiam finita tutela, ut voluit Anchor. in cap. 1. de procurat. libr. 6. & facit l. solet, ad fin. ff. de tutelis. §. fin. Instit. de curat. in verbis, auctorem periculo ipsius tutoris, l. ita autem gessisse, ff. de administ. tut. Et ideo dicit * textus, & ibi Bart. in l. tres 9 tutores, §. non solum, ff. de administ. tut. quod si quis gerat per se, siue mandat alteri tutelam gerendam, siue committat contutori suo, ipse gerere videatur, nec posse defendi tanquam non gerentem, Vel etiam si

man-

- mandaverit alicui communi reputatione diligentī, bono & legali, idque hac ratione, quod negligentia mandatarii non excuset tutricem, ut tradit Bart. *in l. si procuratorem, §. si tutores, ff. Mand.* ubi Bart. refert se ad dicta per eum *in l. 1. §. si quis jus dicenti non obtemper.*
- 10 ubi dicit, *quod quando aliquis teneatur aliquid facere, & alii mandat: si mandatarius non faciat, non excusetur mandans, de quo plenè secundum eum habetur, *in l. cum filius ff. de verb. oblig.* Unde per hoc dicit,
- 11 quod si dominus sit *citatus, & miserit procuratorem, nec procurator compareat, quod non dicatur contumax procurator, sed Dominus.
- 12 Secundò ampliatur secundus effectus, *ut procedat etiam in bonis tutoris, videlicet illius, qui non est tutor, sed gerit se pro tutore, vel munere tutoris fungitur in re impuberis, sive se putat tutorem, sive scit non esse, fingit tamen, ut tenet gloss. *in d. l. pro officio, in gloss. final.* quam ibi Baldus *dicit non esse alibi, & glo. *in l. Dabimus, in verbo, privilegio,* ubi Ripa, *num. 9.* dicit communem, *ff. de Privileg. credit. Socin. conf. 85. lib. 1. Aym. conf. 20. num. 37.* & Petrus Vanderanus, *De Privileg. credit.* Nec enim debet esse melioris conditionis hic protutor, qui nulliter administravit, & qui non est tutor, quam ille, qui verè est, *cap. eum qui, de prebend.* & Aret. *conf. 29.* Imputandum siquidem tutori minus legitimo est, cur tutelam minus legitime & solemni-ter administraverit. Esset enim plusquam absurdum, quod plus tribueretur tutori putativo, quàm vero. Nam licet quis nullo modo sit tutor, nec verè, nec putativè, tamen si administrat bona alterius, tenetur pro administratis, ut patet toto titul. *ff. & Cod. de negotijs gestis.*
- 14 Tertiò *ampliatur, ut procedat etiam in bonis curatoris ad lites, & eorum fidejussorum, quorum bona tacitè quoque sunt hypothecata pro eorum administratione, sicuti bona tutoris & curatoris generalis, ut est

est textus, & ibi notatur per Dd. in *l. properandum*, C. de *Judiciis*.

Quartò ampliatur, * ut procedat etiam in bonis a- 16
 ctorum datorum à tutoribus vel curatoribus: quia et-
 iam illorum bona sunt tacitè obligata, sicut bona tu-
 torum & curatorum, ut tradit Bart. in *leg. Actor. ff. rem*
ratam haberi. Id quod * usque adeò procedit, etiam- 17
 si is qui dederit actorem, non impleverit solemnia,
 scilicet petendo confirmationem, & conficiendo in-
 ventarium, quia actores constituti à tutoribus, æqui-
 parantur ipsi tutoribus, ut tradit Andreas Barbatias
consil. nonagesimo secundo, numer. sexto, libro tertio, al-
 legans Angelum, in *lege secunda, ff. de curatorib. bonis*
dando.

Quæ tamen * ampliatio non procedit in actore da- 18
 to à Judice loco tutoris vel curatoris, cujus bona non
 sunt tacitè hypothecata, ut tradit Bartol. in *dict. leg. a-*
ctor. & meminit Jason in *l. properandum, ff. de judic.* licet
 Angelus Aretinus in §. *quod si tutor, num. 6. Institut. de curat.*
 dicat, eo casu ejus bona pupillo esse obligata & hypo-
 thecata.

Et hæc quidem * hypotheca introducta fuit jure di- 19
 gestorum, ut tradunt Franciscus Balduinus in *tractat.*
de pignoribus & hypothecis, & Petrus Vanderanus, de
Privileg. credit. cap. 6. Qui eodem loco alios contrari-
 um tenentes allegant, ad quos lectorem, brevitatis
 causa remittimus.

Sed dubitari contingit, à quo tempore tacita ista 20
 hypotheca in bonis tutorum, curatorum, protutorum
 & eorum fidejussorum incipiat. Et glossa quidem in,
dict. leg. pro officio, ponit duas opiniones. Quarum pri-
 ma hæc est, videlicet, quod hypotheca incipiat de-
 mùm à tempore, quo inceperit esse tutor, argumento
 legis, cum oportet, §. *finali, Cod. de bonis, quæ liber.* Secun-
 da opinio est, quod incipiat demùm tempore, quo in-
 ceperit malè administrare, argument. legis hæc edicta-
 li,

- 21 *li. 9. pen. C. de nupt.* Sed primam * opinionem tanquam communem tenent Barthol. Socin. *cons. 62. num. 1. vers. sed primam opinionem, lib. 1. Aym. cons. 230. num. 4. & novissimè Villalob. commun. opin. lit. H. num. 54.* pro qua opinione adducunt text. in *d. l. pro officio*, ubi probatur, quod pro neglectis, & non gestis, bona sint obligata: ergò non à tempore gestionis, sed à principio decretæ administrationis. Id quod confirmatur ex eo, quia quando lex mandat tutori vel curatori, ut obliget expressim bona, quod talem obligationem velit à principio fieri, *l. fin. C. quando mulier tutel. offic. fungi potest, & l. de creationibus, in fine, C. de episcop. audient.* Et hoc ita in suprema * Curia Parisiensi Arrestis liberalibus 8. Idus Aprilis, Anno 1574. judicatum fuit, ut refert Renat. Choppinus, *de privileg. rustic. lib. 1. cap. 5. num. 2.* Unde idem dicere debemus, quando lex ipsa tacitam hypothecam inducat, & tanto fortius, cum hoc inductum * sit in privilegium pupilli, *arg. l. beneficium, ff. de const. Princip.* adeò ut etiam ratione hujus tacitæ hypothecæ pupillus præferatur expressæ posteriori fisci, *l. 1. C. rem alien. gerentibus.*
- 25 Quinto ampliatur, * ut etiam procedat in bonis patris administrantis bona filii fraudulenter, vel malè alienantis, tanquam legitimus administrator, quo casu pro bonis filii alienantis per patrem datur hypothecaria tacita in bonis ipsius patris, *l. cum oportet, §. fin. C. de bonis, quæ liber, l. si duo, ff. de depositi, & facit l. Imperator, ff. ad Trebell.*
- 26 Quæ ampliatio * etiam locum habet, licet pater administraverit bona, in quibus non habeat usumfructum, seu non est legitimus administrator, modò se in administrandis bonis filii gesserit pro legitimo administratore, cum tamen non esset, juxta notata Bartoli in *l. fin. §. 1. ff. de verb. obligat.* & facit *d. l. pro officio, & ibi gl.* & ita hoc firmat Bald. Novel. in tract. dotis, in 9. parte, in 8. privil.

Quod tamen non procedit, * quando non probatur dolus patris, sed tantum culpa, atque ita bona filii administraverit, ut habetur in *l. Imperator, ff. ad Trebell.* quo quidem casu non tenetur. Et hanc esse magis communem opinionem, tradit Bartholom. Socin. *cons. 34. num. 17. lib. 1.* 28

Sextò ampliatur, * ut etiam procedat in bonis administratorum civitatis, cujus gesta fuerit administratio, ut bona Consulium, Scabinorum & aliorum administratorum; qua scilicet eorum bona pro dicta administratione sunt tacite hypothecata civitatibus, quarum gesta est administratio, *l. fin. Cod. quo quis ord. coaveniatur, lib. 11. & l. 2. de debit. civit. & ibidem * Alexand. & Jason, in l. 1. § si heres, ff. ad Trebell.* licet civitas non habeat tacitam hypothecam in bonis sui debitoris, qui bona civitatis non administravit, *l. 2. C. de jure Reipubl. eodem lib.* Nec etiam * civitas, quæ non habeat fiscum, privilegium habet tacite hypothecæ, ut *l. simile, & ibi gloss. ff. ad municip. & notant gloss. & Dd. in l. 2. C. in quibus causis pig. tacite contrah. & Roman. cons. 408. incip. præsens consultatio, & firmat Alex. post Jacobum de Aretio, in l. 1. § si heres, ad fin. ff. ad Trebell.* 30

Septimò ampliatur, * ut procedat etiam in bonis Prælati, pro mala administratione Ecclesiæ, quæ tacite quoque sunt Ecclesiæ obligata, ad instar tutoris, ut est gloss. in *cap. ex literis, de pignor. Panorm. in cap. Episcopus, de præbend. Felin. in cap. cum deputati, de judic. & Alexand. cons. 104. in fin. libr. 6. & in l. si filios familias, § si. col. 3. ff. de solut. matr. & latè glossa pragmatica, in præmio, verbo, jura, & seq. fol. 14. verso.* 31

Verum hæc locum * non habent in casibus, quibus Prælatus non æquiparatur tutori, quia Ecclesia æquiparatur civitati & non fisco. Et sicut civitas non habet tacitam hypothecam, ita nec Ecclesia, nisi in casu præmisso, ut per Bald. in *l. fin. in vers. quero hic an civitas, C. de sacrosanct. Eccles. & Bart. Bald. in l. 2. C. in quibus causis* 33

- 34 *Juspignus tacitè contrah.* Id quod * etiam procedit in Camera Episcopali, in qua privilegium tacitæ hypothecæ cellat. Undè si quis contrahat cum Episcopo, bona illius non erunt tacitè hypothecata Episcopo, nec Episcopatus, ut tradit Baldus in rubrica, *Cod. de privileg. fisci, in fin.*
- 35 Octavò ampliatur, * ut etiam procedat quo ad bona vitrici, pro malâ administratione matris-tutricis, quæ convolaverit ad secundas nuptias, non restituta tutela, cujus vitrici, id est, secundi mariti bona, pro tutelæ redditione, & restitutione reliquorum sunt tacitè obligata filiis primi matrimonii suis privignis, *l. penultim. Cod. in quibus causis pign. vel hypotheca*, & tradit Bartholomæus Socinus *conf. 180. libr. 2. de qua re supra cap. 15.* satis amplè diximus.
- 36 Declarantur autem * prædicta non procedere, primò in bonis hæredis tutoris vel curatoris ad litem, vel etiam aliorum secundum Raphaëlem Cumanum *consil. 58.* dicens, eorum bona tacitè non esse obligata, pro administratione tutorum vel curatorum, cum in
- 37 obligatione * generali, & expressa bonorum facta per defunctum, non veniant bona hæredum, *l. Paulus, in princip. ff. de pignor.* & habetur per glossam & Doctores *in l. assiduis, Cod. qui potiores in pignore habeantur, & l. 1. in fin. C. commun. de legat.* Si ergò in generali, & expressa obligatione non veniant bona hæredis, non etiam debent venire in tacita, argum. *l. cum quid, ff. si cert. petat.* Nec obstare videtur *l. properandum, §. final. C. de judicijs*, dicens, *Hæredesque & res eorum.* Debet enim iste §. intelligi secundum prædictum Raphaëlem de rebus hæredum, quæ fuerunt tutoris & curatoris, non autem de rebus propriis dictorum hæredum: vel, ut dicit Jason ibidem, debent dicta verba referri, *Res eorum ad tutores & curatores.*
- 38 Secundò declarantur prædicta * non procedere in tutoribus vel curatoribus pro alimentis & impensis factis

Etis ipsis minoribus : quia tutor vel curator non habet hypothecam in bonis pupillorum vel auctorū, ut tenet Albericus in dict. leg. pro officio, & facit l. ultim. C. de legit. tutel. cum non reperiatur jure cautum, quod & placuit Francisco à Ripa, in l. dabimus, num. 13. de Privileg. credit. dicenti, * tutores & curatores non esse in 39 eadem causa, in qua essent ipsi minores, scilicet, ut nō competat tutoribus privilegium tacitæ hypothecæ in bonis impuberis, ex contrario judicio tutelæ. Ita quoq; * in Curia Parisiensi judicatum fuit pridie Calendar. Februarii, Anno 1572. ut dicit Renatus Chopinus, de Privileg. Rusticorum, lib. 1. c. 5. num. 2. quo loco etiam tradit, tutorem licitè retinere non posse fundos pupillares ex causa reliquorum tutelæ, cujus rationes nondum discussæ fuerint, salvo jure hypothecæ ipsi tutori; nulla interim cautione ab eo in rem tutoris interposita, idque Arresto Curiae Parisiensis decimo nono Calend. Septemb. Anno 1538. confirmatum fuisse, dicit Renatus, d. loco.

Tertiò prædicta * non procedunt in bonis Magistratus, qui tutorem dederit, sed cum cæteris creditoribus partem habiturus sit, l. 1. §. privilegium, ff. de Magistrat. conveniend.

S U M M A R I A.

- 1 Tutores vectigalia conducere non possunt, & quæ sit ratio, num. 2.
- 3 Tutor vel Curator prohibetur vectigalia conducere, tam durante, quàm finitâ tutelâ.
- 4 Tutores conducentes vectigalia videntur fraudare fisco, cùm asserant se nulli teneri conducendo, & ideo tenentur crimine falsi.
- 5 Tutor pupillo & fisco satisfaciens potest conducere vectigalia.
- 6 Tutor cum fisco contrahere potest, si decesserit is, cujus tutelam administraverit.

7 Privilegium, quod datur pupillo in actione personali contra tutorem, ut præferatur omnibus, non transit ad hæredes.

8 Tutor vel Curator, ante rationem redditam, incidens in contractum fiscalem, non habet locum poena legis Corneliae de falsis, licet unitatis, cujus tutela vel cura fuerit administrata.

E F F E C T U S III.

- 1 T Ertius effectus est, * quod tutores vectigalia conducere non possunt, *l. unica, C. ne tutor vel curator vectigalia conducat, l. 1. §. tutores, ff. ad leg. Cornel. de falsis*, quas leges Baldus dicit esse periculosas contra tutores & curatores, *in d. l. unica*. Ratio autem hujus
- 2 effectus * est, ne fisci conditio gravi periculo objiceretur, & ad inopiam vergente tutore, fiscus, donec pupillo satisfactum fuerit, morari cogatur, ut tradit Petrus Vanderanus *de Privil. credit. c. 8.* vel ne extenuentur facultates eorum, quæ fisco fuerint subsignatæ, *l. semper, §. conductores, ff. de jure immun. tum etiam*, quia videntur bona sua pluribus in solidum obligare.
- 3 Amplia prædicta, * ut procedant tam durante, quam finita tutela, sine deposito officio, nondum tamen ratione reddita, *d. l. unica, & d. l. 1. §. tutores*, & ibi
- 4 glossa, Bart. & Dd. Adeò * ut etiam conducentes videantur asserere se non esse tutores, nec se ea causa teneri, ideoq; teneantur crimine falsi, *d. l. 1. §. tutores, & ibi gloss. verbo, non possunt*.
- 5 Verùm hæc ampliatio * non procedit primò quando sponte utrique idoneè satisfecisset, *dict. leg. unica, & ibi Bartolus*.
- 6 Secundò * non procedit, quando is, cujus tutela, vel cura gesta fuerit, decesserit, licet ejus hæredi nondum rationem reddiderit, *dict. §. tutores*, cùm privile-
- 7 gium * non transmittatur, *lex pluribus, ff. de administ. tut.* Nec enim causæ, sed personæ succurritur, quæ meruerit præcipuum favorem.

Tertiò locum sibi non vendicat, quando antea-
tionem redditam inciderint in contractum fiscale
jure hæreditario tutor vel curator: quo quidem casu
prædicta pœna locum non habebit, licet adhuc vivat
is, cujus tutela vel cura administrata fuerit, *d. S. tutores,*
vers. sed etsi, & ibi Bart.

S U M M A R I A.

- 1 Ex contractu tutoris actio datur pupillo. Ampliatur nu. 2.
- 3 Regula juris communis, quod ex facto procuratoris nobis
non quærat actio directa, vel utilis sine cessione.
- 4 Tutor tutorio nomine pupillo stipulari potest, alteri vero
minimè.
- 5 Tutor ipso jure semper acquirit actionem pupillo sine ces-
sione.
- 6 Curator adulti acquirit adulto actionem sine cessione.
- 7 Res emptæ pecunia minoris efficitur minoris, licet emens
emerit nomine proprio.
- 8 Extraneus non tutor acquirens ex re pupilli, ipsi pupillo
acquit in subsidium.
- 9 Tutor quando dicatur contrahere, ut tutor.

EFFECTUS IIII.

Quartus effectus est, * quod ex contractu tutoris
actio utilis detur pupillo, *leg. 2. ff. quando ex facto*
tutoris, & l. et si, cum l. si ij, & l. per tutorem, C. eodem.

Amplia, * ut procedat etiam in milite, juxta *l. si ut*
proponis, C. de rei vendicat. in uxore & viro, l. uxor marito,
vers. nihil prohibet, ff. de donat. inter vir. & uxor. & in Ec-
clesia, quæ vicem pupilli habeat, ut tradit gloss. in d.
l. 2. ff. quando ex facto tut. per l. final. C. de sacrosanct. Eccles.
Sed contrà * prædicta regula juris est, quod ex facto
Procuratoris nobis non quærat actio directa, vel
utilis, sine cessione vel rati habitatione. *l. si ego, §. 1. ff. de*
negot. gest. & l. bonorum, ff. rem ratam haberi.

- 4 Secundò ampliatur * quartus effectus, ut maximè procedat quando intervenerit stipulatio, de qua in *l. quoties, in prin. ff. de administ. tut.* & in *l. stipulatio ista, §. si stipuler, ff. de verb. obligat.* quia tutor potest stipulari pupillo nomine tutorio, *l. eum qui, §. si actori, ff. de constitut. pecunia*, & ibi gl. quam sequitur Philippus Cornæus, *cons. 327. num. 3. lib. 1.* & *cons. 289. nu. 6. lib. 3.* Dicens, *d. n. 3.* hoc etiam procedere de jure Canonico, in quo non agatur de tanta subtilitate, prout de jure civili, *cap. dilecti, de judiciis*, & gloss. in *cap. sciscitata, de rescript.* & in *cap. querelam, de elect.* licet regulariter nemo alteri stipulari possit, *l. stipulatio ista, §. alteri, ff. de verb. obl.* & *§. si quis aliis, & §. alteri, Inst. de inutil. stip.*
- 5 Tertiò ampliatur, * quod tutor ipso jure, & semper acquirat pupillo actionem sine cessione, *l. quoties*, & ibi gloss. in *prin. ff. de administ. tut. l. 1. ff. de stipulat. servorū*, Bart. in *l. stipulatio ista, §. si stipuler, in 2. ff. de verb. obligat.* Id quod etiam * obtinet in curatore adulti, qui etiam acquirat adulto actionem sine cessione, juxta not. in *l. si pecuniam, ff. si cert. petat.* & in *l. stipulatio, §. si stipuler, ff. de verb. obligat.* cum curator censeatur habere mandatum plenum & liberum, ut tradit Bartol. in *l. neq. tutores, ad fin. C. de Procurat.* & notatur in *l. pactum curatoris*, ubi Jason, *C. de pact.* & optimè tradit Aymo Cravet. in materia acceptationis, confessionis, *cons. 261.*
- 7 Quartò ampliatur, * quod etiam res emptæ pecunia minoris efficiatur minoris, scilicet emens emerit nomine proprio, *l. 2. ff. quando ex factō tutoris, l. curator, C. arbitrium tutela*, sequitur Nicol. Ever. in loco à minoribus, *vers. 4.* & in loco à milite ad Ecclesiam, *vers. 9.* & in loco à pupillo ad ecclesiam, *circa fin.*
- 8 Quod tamen nō procedit, * quando res emptæ fuisset ab extraneo, non autem tutore vel curatore, quo quidem casu tantum vindicari poterit in subsidium; *l. si 1. ff. de sol. & ibi Bart. in fin. idem in l. 2. ff. quando ex factō*

facto tutoris. Sequitur Roman. singul. 164. incip. tu scis, & Alexand. cons. 36. lib. 4.

Dicitur autem tutor contrahere* ut tutor, licet non exprimat, quando simpliciter contrahit super respectante ad pupillum, cum eo, qui de hoc habeat notitiam, licet se non nomet tutorem, ut voluit Bart in l. 1. §. nuntiatio, ff. de oper. novi nuntiat. & in l. post. mortem, §. 1. ff. quando ex facto tut. & per Dd. in dd. juribus, & in l. ei qui, C. qui cum eo, & tradit Philip. Corn. cons. 1. num. 1. & consil. 327. numer. 6. 7. & 12. lib. 1, quam quæstionem late tractant Borg. Cavalc. de tutor. & curat. num. 243. & trib. seq. idem num. 252. & trib. seq. Zas. cons. 4. num. 24. lib. 1. & cons. 1. num. 6. eodem, & novissime Joseph. Mascard. conclus. 38. de probat. in verbis. Et is quod presumatur nomine proprio factus, ubi limitat septem modis, ad quos benevolum lectorem brevitas causa relegamus.

S U M M A R I A.

- 1 Ex contractu tutoris actio datur in seu contra pupillum, non vero tutorem, & que sit ratio, nu. 2.
- 2 Tutores & curatores, finito officio, non conveniuntur ex administratione pupillorum vel adolescentum.
- 3 Tutor, finito officio, non tenetur de evictione quando jure vendidit.
- 4 Tutor emens rem nomine minoris tenetur minor acceptare acquisitionem, & tutor vel curator liberatur reddendo rem acquisitam cum fructibus, etiamsi valor rei decreverit, modò acquisitio tempore suo rectè prudenterque pro minore facta fuerit.
- 5 Tutor in emendis rebus non tenetur circa subsecutam neminis deteriorationem, nisi de dolo & lata culpa, non autem levi.
- 6 Tutor propriam fidem astringens pro minore, seu se suo nomine obligans tenetur, & ididem in procuratore & institore remissive.

8 Minor impetrans literas regias ad obligationem annullandam, si annullata fuerit, non tenebitur is, qui pro eo se obligavit.

9 Fatuus tutor est, qui se obligat tam nomine tutoris, quam suo.

10 Dolus tutoris vel curatoris pupillo nocere, vel prodesse non debet, si vendenda est, si non.

11 Delictum tutoris vel curatoris pupillo non nocet, sed tutor vel curator punitur.

12 Intellectus l. 2. C. de his, quib. ut indigni.

13 Ex dolo tutoris convenitur pupillus in quantum factus est locupletior, num 16.

14 Pupillus quando dicatur factus locupletior, & ex dolo tutoris teneatur, num. 15.

E F F E C T U S. V.

1 QUINTUS effectus est, quod ex contractu tutoris actio detur in seu contra pupillum, non verò tutorem, l. 1. & 3. vers. quare merito, & l. post mortem. §. tutor, ff. quando ex facto tut. l. 3. C. eodem, l. cum quadam, §. invenimus, C. de administ. tut. l. illud, §. fin. ff. de evict. Præses Everard. in loco suo legali à min. ad eccles. vers. 9. & loco à pupillo, ad ecclesiam, vers. hinc etiam est: quia officij
2 *necessitas, & tutoris fides ei in damnum esse non debet, cogitur enim omnino facere, quæ sunt ex repupilli sui. Quare hæc necessitas merito eum excusare debet, ne in damno sit, cum bona fide suo fungatur officio, ut dicit Francisc Balduin. instit. de in offic. testamento, in verbis, si tutor, per l. sed si quis, ff. quemad. testament. apert. & d. l. cum quadam.

3 Amplia, * ut procedat maximè, finita tutela, d. l. post mortem ff. quando ex facto tut. & l. 1. & ibi Bald. & Salicet. C. eodem tit. & in d. l. cum quadam mulier, C. de administ. tut. adeo etiam * ut tutor finito officio non teneatur de evictione, quando in casu concesso & permissio vendiderit, cum sit officium necessarium, publicum

eum auctoritate, & utilitate privatum, *l. si non subscripsisti*, & ibi Salicet. *C. de administr. tut.* & glo. in cap. *sicut*. 46. *distinct.* ut tradit Boerius, *decis.* 80. *num.* 1. & 3.

Amplius etiam procedit, licet valor * rei emptæ nomine tutorio, post decrevit, modò tamen acquisitio suo tempore rectè prudenterque facta fuerit pro minore. Eo siquidem casu minor regulariter non habebit electionem, sed tenebitur acceptare acquisitionem, liberabiturque tutor vel curator, reddendo rem acquisitam cum fructibus, non inspecto quod postea casu contigerit, *l. verum*, §. *sciendum*, ff. *de minorib.* *l. sed an ultro*, §. 1. ff. *de negot. gest.*

Idem quoque * dicendum erit, si nominis deterioratio supervenerit citra latam culpam tutoris, ut eleganter tradit Carolus Molin. in *Tractatu usurarum*, *quest.* 76. *n.* 593. & seq. etiamsi tutor comparaverit prædia minus idonea, cessante lata culpa: cum tutor solum teneatur de lata culpa, non de levi, ut est text. in *l. tutor*, §. *competit*, ubi gloss. & Bart. ff. *de administr. tut.*

Declarantur * prædicta non procedere, quando tutor propriam fidem astrinxisset, seu se suo nomine obligasset, & ita condemnatus fuisset, *l. si is quem*, *Cod. de Præd. minorum*, & est text. notab. secundum verum intellectum, in *l. Procurator*, qui pro evictione, ff. *de procurat.* & *l. 4.* §. *in eum*, in prin. ff. *de administr.* *verum ad civitatem pertinentium*, & tradit Everard. *Præles in loco legali à tanquam seu respectivis*, vers. *nond. facit*, & in loco à nomine dignitatis, in prin. Dec. in *procuratore & institore*, *consi.* 510. *num.* 4. 5. & 6. & novissimè Carol. Molin. in *rub. de verb. oblig.* *num.* 78.

Verùm hæc declaratio * locum non habet, quando minor impetrasset literas ad annullandam obligationem, quæ annullata fuisset: quo siquidem casu etiam non tenebitur is, qui pro minore vel pupillo se obligaverit, ut tradit Petrus Rebuff. in *Tract. suo de liberarum obligat.* *artic.* 2. *gloss.* 1. *num.* 98. dicens * inter alia, fa-

tuum esse eum, qui se obligaverit tam nomine tutoris vel procuratoris, quàm suo: quia dum non si tutor, suo nomine exigi illa pecunia ratione obligationis poterit.

10 Secundò * prædictus Effectus declaratur ut nō procedat, quando intervenerit dolus tutoris, quem pupillo nocere, vel prodesse non oportet, sive solvendo sit, sive non, si nihil citra rem pupilli gestum fuerit, *l. neque cum interdicto, l. alterius, de reg. jur.* Equum enim est, ipsum tutorem ex delicto suo teneri, nō pupillum, *l. neque infantes, §. sed nec si hi, ff. de fideicom. libert.* maxime quando agatur de exhibendis tabulis, quæ apud pupillum sunt, & dolo tutoris defierint esse.

11 Et hæc maxime * procedunt in delictis, vel quasi delictis, in quib. multo minus pupillo tutoris dolus nocere debet. Exempli causa, quod Imperatores voluerint eum cadere causa, qui rei, quam petebat, quieto possessori vim intulisset, id sic in persona pupillorum adulatorumve inoderati sunt, in *l. meminerint, §. ult. C. unde vi*, ut si tutores aut curatores vim intulerint possessori, pupillos tamen aut adultos non atterat damno culpa temeritatis alienæ, sed illico quidē possessio ei, à quo ablata est, reddatur: Tutores autem vel curatores deportentur, & salva sit rerum suarum persecutio pupillis & adultis, *l. 2. C. Theod. unde vi, tit. 20. lib. 4.*

12 Nec obstare * quod in contrarium adferri soleat, ex quod à Severi & Anton, rescripto, in *l. 2. C. de his, quib. ut indign.* quasi dolus ac delictum tutoris pupillo noceat; propterea quod ejus rescripti hæc ferè verba sunt: *Si pupilli nomine falsum vis dicere testamentum, de quo per Pollam transactum est, potes experiri, dum memineris, si in causa non obtinueris, & portionem, quam ex eo testamento pupillus habet, te ei salvam facturum (quam adimi pupillo necesse erit, secundum juris formam) & de calumnia tua Præsidem deliberaturum, &c.* Nam cum pupilli nomine accusatio mota sit à tutore, hujus factum ita de-

• **mum** pupillo nocet, si tutor solvendo sit, à quo pupillus recuperare possit, quod præstiterit. Quod autè eo rescripto de calumnia tutoris, qui sub nomine pupilli cuiusdam litem intenderit, punienda continetur, id melius explicari non potest, quàm adhibito altero Alexandri Principis rescripto, in *l. non est, C. de administr. tut.* cuius hæc verba sunt: *Non est ignotum tutores, vel curatores adolescentum, si nomine pupillorum vel adultorum scientes calumniosas instituant actiones, eo nomine condemnari oportere ne sub pretextu nominis eorum propter suas similitudines securè lites suas exercere posse existiment.*

Sed hæc *secunda declaratio locum non habet, 13 quando tutor per dolum acquisivisset aliquam obligationem pupillo, & pupillus ex ista obligatione postea major factus egisset. Quo quidem casu contra eum excipi poterit de dolo tutoris; maxime si pupillus factus fuerit locupletior: quia nemo locuples fieri debet cum aliena iactura, secundum ea, quæ traduntur in *l. Iulianus, §. sed cum in facto, ff. de act. empt. & facit l. 3. ff. quando ex facto tutoris.*

Locupletior autem *factus præsumitur, si pergat a- 14 gere ex contractu. Exempli causa, si tutor emerit aliquam rem à Caio circumvento per dolum, & pupillus ex isto cōtractu postea agat, tunc nocebit ei dolus tutoris. Ideoque si tutor dolo fecerit, quo minus quis permissu Prætoris, ejusve cujus ea jurisdictio est, in possessione bonorum sit, in pupillum dabimus in factum actionem, si modò solvendus sit tutor, *leg. prima, §. Et si tutor, ff. Ne vis fiat ei, qui in possessione.* Itemque si tutor in contrahendo dolo quicquam fecerit, & solvendo sit, præstabit in solidum pupillus ex dolo ejus; maxime, id est, ita demum, si quid ad eum pervenerit, vel locupletior factus fuerit, tutor autem in residuum, *l. summa, §. si de dolo, ff. de peculio, etiam post depositum tutelæ officium condemnandum, l. Iulianus, §. sed cum in facto, ff. de actio. empti. juncta l. si dolo, ff. si quis omissa causa*

causa testament. Nam ut pupillus præstare cogatur, duo sunt necessaria. Primum, ut rem à tutore servare possit, *l. 1. ff. quando ex facto tut.* Alterum, ut ex illius fraude locupletior pupillus factus sit, *dict. l. 3. ff. quando ex fact. tutoris.*

- 15 Denique etiam* si tutores per iniquam distributionem pupilli rationibus faverint, atque adeò aliquid ad pupillum pervenerit ex eorum dolo, pupillus convenietur actione tributoria. Sed etsi nihil ad eum pervenerit, attamen si solvendo sint tutores, ex eorum dolo tenebitur pupillus, ut actionem præstet vel cedat, quam contra tutores habeat. Quod & in aliis actionibus obtinet, si ab his modò rem servare possit, ut probatur in *l. 3. §. si servus pupilli, ff. de tribut. action.* Præterea
- 16 quoque* dabitur actio de dolo in pupillum, qui ex dolo tutoris factus fuerit locupletior, *l. sed & ex dolo, ff. de dolo,* adeò ut ipse agere volens ob contractum cum tutore (qui dolo fecit in rem pupilli) habitum, exceptione doli mali repellatur, *l. 4. §. illa etiam questio, juncta l. si procurator, ff. de doli except.* Cum enim alterius circumventio alteri actionem non præbeat, eo fit, uti tutores aliquem cum ipsis in rem pupilli contrahentem circumveniando, actionem impuberi quærere non potuerit. Licet enim in favorem pupilli inventi sint tutores: non tamen usque adeò hoc tam latè patet, ut prætextu hujus favoris liceat dolum subsuere. Quod
- 17 etiam* procedit in curatore, si fortè curator minoris furiosi dolum nectat in administratione personarum ei subjectarum.

S U M M A R I A.

- 1 Tutore condemnato, actio judicati datur, non contra tutorem, sed pupillum.
- 2 Tutor prosequens causam iniquam sine consilio peritorum, si succumbat, ad expensas litis suo nomine tenebitur.

- 3 Cautela pro tutore & curatore, ut eligat Advocatum peritum.
- 4 Consules Civitatum, Scabini, & alij administratores, injustam litem prosequentes, tenentur judicari.
- 5 Tutor salaria Advocatis praestita imputare pupillo prohibetur, si supervacaneam litem instituerit.
- 6 Rectores piorum locorum, non habentes justam causam litigandi, si litigaverint, tenentur proprio nomine in expensis, nec eas pupillo computare poterunt.
- 7 Procurator generalis, non habens speciale mandatum ad intendendam certam actionem, tenetur proprio nomine in expensis.
- 8 In generali mandato non venit delictum.
- 9 Tutor putativus non citatus, liti se offerens, tenetur, si condemnatus fuerit.

EFFECTUS VI.

Sextus effectus est, * quod tutore condemnato, actio judicati non detur contra tutorem, sed pupillum: maxime quando fuerit condemnatus tutorio nomine, ut est textus & ibi Bald. & Dd. in l. 1. Cod. quando fiscus vel privatus, l. 2. l. tutores, §. adversus, ff. de administ. tut. l. 5. ff. quando ex facto tut. & l. 4. Cod. in quibus causis in integrum restit. & Faber semestrium lib. 1. cap. 13.

Declarantur praedicta non procedere, quando tutor se suo nomine obligasset pro pupillo, & ita condemnatus fuisset, ut diximus effectus praecedent. declarat. 1. & tradit Ioannes Imbertus, Institut. Forensium, libr. 1. cap. 50. lit. B.

Secundo * declarantur non procedere, quando tutor fuisset persecutus causam evidenter injustam sine consilio peritorum, & ita condemnatus fuisset in expensas. Quo quidem casu quoad expensas fiet executio contra tutorem, l. non est ignotum, & l. si bona, C. de administ. tut. Bart. & alii, in l. 4. ff. de re jud. & in l. edita, C. de edendo, & in l. qui solidum, §. etiam, ff. de legat. 2. Aufrer.

Aufrer. in decis. Tholos. quest. 40. Unde * cauti debent esse tutores & curatores, ut eligant Advocatum peritum. Si enim libellus malè conceptus foret emendandus, quanquam minoris nomine hoc fieret; tutores tamen & curatores expensas luent, secundum Iasonem in d.l. edita, num. 40. C. de edendo.

4 Quæ quidem declaratio * etiam locum habet in consulibus civitatum, Scabinis & aliis administrato-ribus, idque hac ratione: ne sub prætextu nominis civitatum vel Collegiorum, propter suas similitudines, securè lites suas exercere posse existiment, d.l. non est ignotum, & tradit Boër. in consuet. Butric. & 12. de consuetud. jur. status persona.

5 Hinc etiam hoc casu * tutor honoraria imputare pupillo probibetur, l. quoties, §. sicut, vers. denique, ff. de administrat. tut. Nec enim, inquit textus, in d. vers. denique, prohibetur bonam fidem agnoscere, aut supervacuas lites instruere.

6 Amplius etiam hæc declaratio procedit in Re-ctoribus piorum locorum, videlicet Hospitalium, Fabricæ & similium. Imò etiam, quod fortius est, idem dicendum erit in Procuratore generali * non habente speciale mandatum ad intentandam certam actionem calumniosam, ut tradit Nicol. Ever. in loco à pupillo ad ecclesiam in princ. allegans Salicet. in d.l. non est ignotum,

8 addita * hac ratione, quod in generali mandato non veniat delictum, l. si procurator, circa fin. ff. de condict. in-debit.

9 Tertiò declarantur prædicta * non procedere in eo, qui se liti obtulisset: quia se pro tutore gessisset, cum non esset, l. novissime, ff. quod falso tutore, Aut, vel quando non citatus, liti spontè occurrisset, ut tradit Francis. Ripa l. si se non obtulit, nu. 18. ff. de re judic.

S U M M A R I A.

I Tutor vel curator non potest pupillum suum arrogare vel adoptare, & quæ sit ratio.

2. Ar-

- 2 *Arrogatio pupillorum quibus sit permissa, & quæ sint consideranda. num. 4.*
- 3 *Tutor potest adoptare privignum suum.*
- 5 *Ciceronis locus de adoptione.*
- 6 *Tutoribus non licet liberum caput ditioni alienæ subijcere.*

EFFECTUS VII.

Septimus effectus est; * quod tutor vel etiam curator non posset pupillum suum arrogare vel adoptare, si minor 25. annis sit, qui arrogatur: ne fortè eum ideò arroget, ne rationes reddat, & sit in potestate tutoris, qui rationes gestæ tutelæ reddere pupillo compellatur, eum in re familiari hoc adoptionis colore circumscribere, *l. nec ei, ff. de adopt.* qua lege cautum est, iis duntaxat pupillorum arrogationem permittendam esse, qui vel naturali cognatione, vel sanctissima affectione ducti, adoptarent, * ut non injuria T. Antoninus rescripserit privignum suum tutori adoptare permittendum, *l. nonnunquam, ff. de adopt.* quoniam verisimile est vitricum affectione sancta moveri ad privignum, eundemque pupillum suum arrogandum, *l. ult. C. de confirmat. tut. & l. lex Cornelia, in princip. ff. de injuriis.* Cæterorum autem prohibendam esse, ne sit in potestate tutorum, & finire tutelam & substitutionem à parente factam, extinguere. Primum * itaque excutiendum est, quæ facultates pupilli sint, & quæ ejus, qui adoptare eum velit, ut æstimetur ex comparatione earum, an salubris adoptio possit pupillo intelligi. Deinde cujus vitæ sit is, qui velit pupillum redigere in familiam suam. Tertiò, cujus demum ætatis sit, ut æstimetur, an melius sit de liberis procreandis cogitare eum, quàm ex aliena familia quenquam redigere in potestatem suam. Præterea videndum erit, an non debeat permitti ei, qui vel unum habebit, vel plures liberos, adoptare alium, ne aut illorum, quos ex justis nuptiis procreavit, diminuatur spes, quam unusquisq; libero-

berorum obsequio parat sibi, aut ne, qui adoptatus sit, minus percipiat, quàm dignum sit eum consequi. Interdum & ditiores permittitur adoptare pauperiori, si vitæ ejus sobrietas clara sit, vel affectio honesta, nec incognita.

- 5 Similia sunt, * quæ & Tullius in oratione pro domo sua ad Pontifices tradit, inquiens: *Quod est Pontificis jus adoptionis? Nempe ut is adoptet, qui neque procreare jam liberos possit, & cum potuerit, sit expertus, quæ denique causa cuique sit adoptionis, quæ ratio generum, ac dignitatis, quæ sacrorum: quæ à Pontificum collegio solet.* Ideò autem tutores * pupillos suos arrogandos, vel in adoptionem alteri dari non poterant, quod tantam esse tutoribus in pupillos auctoritatem, potestatemque fas veteres non ducerent, ut caput liberum fidei suæ commissum, alienæ dationi subjicerent, quemadmodum ex Gellio lib. 5. noct. Atticarum constat. Verùm mulieri in manum convenienti tutores utiliter auctoritatem præstabant, licet ex conventionem in manum eadem propè quæ ex arrogatione effecta sequerentur.

S U M M A R I A.

- 1 Tutor pupillam suam ducere, vel filiis suis nuptum dare prohibetur. Et quæ sit ratio.
- 2 Rationibus reddendis obnoxij à pupillarum nuptijs arcentur, licet tutores non sint.
- 3 Hæres extraneus tutoris non potest pupillum ducere in uxorem, modò rationes reddere debeat.
- 4 Tutor pupillam despondere non potest.
- 5 Tutor, nec filiis suis, sive sui juris sint, sive non, nepotibus pupillam in uxorem dare potest.
- 6 Filiorum appellatione de propria significatione verborum non veniunt nepotes.
- 7 Naturales liberi tutoris non possunt pupillam in uxorem ducere, licet in adoptionem dati fureint: Ad,
optiv;

ptivi verò tandiu quoad de potestate dimittantur.

8 Inter filium liberti & pupillam, cujus ipse libertus est tutor, prohibetur matrimonium.

9 Filius prohibetur eam in uxorem ducere, cujus tutela rationi pater obstrictus fuerit, sive heres extiterit, sive abstinuerit, sive exheres scriptus fuerit.

10 Avus gerens tutelam neptis ex filio emancipato natae, potest eam nepoti ex altero filio in uxorem dare.

11 Affectionis causa suspicionem fraudis removet.

12 Filius familias tutor vel curator non potest pupillam nuptum dare patri, vel etiam fratri, qui in ejusdem patris potestate est.

13 In arbitrio dato intelligitur, ne eligatur persona prohibita, licet concedens arbitrium eam eligere potuisset.

14 Dos sine matrimonio esse non intelligitur.

15 Inter eos, inter quos non fuit matrimonium verè, non habet locum actio rerum amotarum.

16 Donatio facta inter personas, inter quas matrimonium non subsistit, non valet.

17 Tutor veritas nuptias copulans fit infamis, & punitur alias pœna corporali, pecuniarum vel extra ordinem pro dignitate pupillæ.

18 Tutor pupillam carnaliter cognoscens punitur pœnæ deportationis, confiscationis omnium bonorum, & lege Julia de adulterijs.

19 Libertus idemque tutor pupillæ eam in uxorem ducens, vel filio tradens, relegatur.

20 Rusticitati quando succurratur, vel non.

21 Tutor vel ejus filius matrimonium contrahere potest cum pupilla, si pater hoc disposuerit testamento.

22 Tutor curatorve cum pupilla matrimonium contrahere potest, si rationes reddiderit, & id tempus effluxerit, quo in integrum restitutionem pupilla impetrare possit.

23 Filiam pupillæ ante redditam tutelam defunctæ tu-

tor in matrimonium collocare potest filio suo.

24 *Mater pupilla cum tutore filia sua, vel filio tutoris recte contrahit.*

25 *Tutores pupillis, vel curatores adultis, filias suas neptesve nuptum dare non prohibentur. Et quæ sit ratio.**

26 *Maritus ignorans, si detur curator uxori, excusatur à pœna Senatusconsulti, dum tamen alium petat substitui.*

27 *De jure canonico potest tutor accipere in uxorem pupillam majorem 12. annorum, & quæ sit ratio.*

EFFECTUS VIII.

I Vltimus effectus est, * quod tutor pupillam suam uxorem ducere, vel filiis nuptum dare prohibeatur, *l. 1. C. de interdict. matr. inter pupill. & tutorem, l. Senatusconsulto, ff. de ritu nupt. Roland. à Valle, de lucro dotis, quest. 101.* Ratio autem hujus præcipua est, ne pupillæ in re familiari circumscriberentur ab iis, qui rationes ejus gestæ tutelæ reddere necesse habebant, neve fraudes in tutelæ administratione commissæ, hujusmodi domestici matrimonij velamento, quo tutelæ reddendæ ratio inhibebatur, regerentur, quas palàm proferri Reipublicæ expediebat, *l. libertum, §. 1. ff. de ritu nupt. l. si tutor, C. de interdict. matr.* quæ quidem causa hujus prohibitionis principum oratione quoq; continetur, in *l. solum, §. 1. ff. de ritu nupt.* quam & Paul. lib. singulari prosecutus est, & tradit Jacob Menoch. *de arbit. jud. lib. 2. cent. 2. casu 194. nu. 12.*

2 Ampliatur autem primò, * ut procedat in omnibus, qui rationibus reddendis sunt obnoxij. Licet enim hi non sint tutores, periculo tamen tutelæ suo nomine obstringuntur, & à pupillarum nuptiis arcentur: quales sunt qui falsis allegationib. à tutela se excusaverint *l. si quis tutor, in prin. ff. de ritu nupt. l. 1. 2. & 3. C. si ex falsis alleg. §. ult. Instit. de excusat. tut.*

Amplia-

Ampliatur secundò; ut procedat etiam in hæredi-
bus tutorū, licet extranei sint, modo rationes redde-
re debeant. Nam & hi quoq; Senatusconsulti prohi-
bitione concluduntur, *d. l. libertum, §. 1. ff. de ritu nupt.*

Ampliatur tertio, *ut ne tutor quidem desponde-
re pupillam posset, *l. si quis tutor, §. quamvis, ff. de ritu
nupt.* Nam cum qua nuptiæ contrahi non possunt,
hanc plerunque ne quidem despondere potest tutor.

Ampliatur quarto, *ut nec filiis suis modò, verum
etiam nepotibus nuptum dare pupillas suas tutores
prohibiti intelligantur. Quanquā enim de filiis dun-
taxat oratio loqueretur, ad nepotes tamen interpre-
tatione producta est, quod prohibitionis eadem circa
illos, quæ circa filios ratio* versetur, licet si propriam
verborum significationem spectemus, filiorum ap-
pellatio nepotes non complectatur, nec interesse, fi-
lii sui juris, an in patris potestate tutorisve vel cura-
toris essent, *l. non est matrimonium, ff. de ritu nupt.*

Ampliatur quinto, *quod etiam naturales liberi
licet in adoptionem dati, & in alienam familiā trans-
lati sint Senatusconsulto comprehenduntur, *leg. si quis
tutor, §. naturales, ff. de ritu nupt.* adoptivi verò tamdiu,
quoad de potestate dimittantur: emancipatione enim
adoptionis jura in totum perimuntur atque evane-
scunt, scilicet quia per emancipationem extraneus
intelligatur, *l. quin etiam, in fin. ff. de ritu nupt.*

Ampliatur sexto, *quod Senatusconsulto quoque
contineatur libertus, qui filio suo naturali, quē in ser-
vitude susceperat, & postea manumiserat, pupillam
suam in matrimonio collocare non possit, *l. libertinum,
Cod. de interdict. matr.* nec vivo solū* tutore, verum
etiam post mortem ejus filius prohibetur eam uxo-
rem ducere, cujus tutelæ rationi pater obstrictus fue-
rit, sive hæres ei extiterit, sive abstinuerit, sive ex hæres
scriptus sit: nam & fieri potest, ut per fraudem in
eum collata bona * patris propter tutelam revocari

- oporteat, *l. non solum*, §. 1. ff. de ritis nupt. quod si avus tutelam gesserit neptis, ex filio emancipato natae, ne-
 11 poti* ex altero filio eam rectè collocabit, quod paris affectionis causa suspicionem fraudis amoveat.
- 12 Ampliatur septimò,* quod etià filiusfamilias tutor puellæ vel curator non possit pupillam nuptum dare patri ejus, fratrive, qui in ejusdem patris potestate est, *l. non solum*, §. sed et si filiusfamilias, ff. de ritu nupt. *l. si filiusfamilias*, 2. ff. de tutel. & rationibus distrab, *l. tutorem*, ff. de admin. tut. Patrie namq; potestatis vinculo unius propè ejusdemq; loco, hæ inter se personæ habentur, §. ei vero. Inst. de inutil. stipul. *l. frater à fratre*, ff. de condict. indeb. Et * quanquam in matris arbitrio pater esse voluerit, cui filia communis nuptum collocaretur, non tamen ea poterit eligere tutorem ejus filium, vel nepotem, cum contra voluntatē patris hoc ea facere videatur, qui ideo eā maximè prætulit, ne filia nuptias tutori committeret, *l. quanquam*, ff. de ritu nupt.
- 14 Ex quibus sequitur,* quod, cum cesserit matrimonium inter personas supradictas, nec dos esse intelligatur, *l. 2. ff. de jur. dot.* & quod * etià ob res constante
 15 hujusmodi quali quali conjunctione, discidii consilio subreptas* rerum amotarum actio denegetur, *l. si concubina* ff. de act. rer. amot. nec inter hujusmodi personas factas donationes, matrimonii impedimento deficiente, valeant, *l. cum hic status*, §. ult. ff. de donatio. inter
 17 vir. & uxor. Tutor quoq; , * qui hujusmodi vetitas nuptias copulaverit, sit infamis, *l. amplissimi*, C. de excusat. tut. & *l. non est matrimonium*, ff. de ritu nupt. Et alias
 18 pœna* corporali, pecuniarum, vel extra ordinem puniatur, pro dignitate pupillæ, *l. si tutor*, C. de interdict. matrimonio, eandemq; cognoscens carnaliter puniatur pœna deportationis, vel confiscatione omnium bonorum, *l. unica*, C. si quis eam, cujus tutor fuerit, ut refert Julius Clarus *l. 5. sententiarum*, §. Fornicatio, vers. cum
 19 pupilla. Item si,* teneatur lege Julia de adulteriis, *l. qui pu-*

pupillam, ff. *ad leg. Iuliam, de adult.* & libertum eundem-
que tutorem pupillæ, patronæ suæ, eo quod in matri-
monium collocata ipsa tutori suo vel filio ejus esset,
Senatus relegandum censuit, *l. libertum*, ff. *de ritu nupt.*
Adeò * ut nec rusticitas vel imperitia ab his pœnis ex- 20
cuset, *l. 1. C. de interdict. matrim.* In his enim, quæ malo
more nefarièque geruntur, rusticitatis excusatio non
accipitur, *l. 2. Cod. de in jus vocando*, cui in his demum,
quæ ex meris civilis juris præceptis pendent; parci so-
leat, *l. si quis id quod*, ff. *de jurisdict. onm. jud. l. 2. ff. si quis in jus*
vocat. non ierit, *l. ultim. C. de testam.* & optimè Jacob. Me-
noch. *lib. 2. de arbit. jud. cent. 2. casu 194. num. 11, 12.* & pas-
sim per totum.

Declarantur prædicta, * ut non procedant. Primò, 21
quando filia à patre esset desponsata, vel testamento
destinata tutori, vel ejus filio. Hanc enim patris vo-
luntatem, quem hujusmodi conditionem filiæ quæsiis-
se, spectata prius planèque perspecta ac cognita futuri
generi integritate, atque fide, verisimile est, ad exitum
perduci Senatusconsultum non impedit, *l. si patris*, in fi-
ne, *C. de interdict. matr. l. non est matrimonium*, ff. *de ritu nupt.*
& *l. qui pupillam*, ff. *ad leg. Iul. de adult.*

Secundò * declarantur non procedere, quando tu- 22
tor Curatorvè rationes reddiderit, & id tempus efflu-
xerit, quo in integrum restitutionem pupilla impetra-
re posset, id est quadriennium continuum, *l. quanquam*,
§. tutor, ff. *de ritu nupt. l. ult. C. de temp. in integr. restitut.* &
optimè Jacob. Cujac. *de præscript. cap. 29.* & Jason in *l.*
venia, *C. de in jus vocan.* & facit *l. si patris*, *C. de interdict. ma-*
trimon.

Tertiò declarantur * non procedere in filia pupillæ 23
ante redditam sibi tutelam defunctæ, quam tutor in
matrimonium filio suo collocare non vetatur,
niam rationum reddendarum obligatio æris alieni her-
editarii vicem similitudinemque repræsentat, ac su-
stinet, proindèque non minus cum tutoris, quàm cum

causa testament. Nam ut pupillus præstare cogatur, duobus sunt necessaria. Primum, ut rem à tutore servare possit, *l. 1. ff. quando ex fact. tut.* Alterum, ut ex illius fraude locupletior pupillus factus sit, *dict. l. 3. ff. quando ex fact. tutoris.*

- 15 Denique etiam* si tutores per iniquam distributionem pupilli rationibus faverint, atque adeò aliquid ad pupillum pervenerit ex eorum dolo, pupillus convenietur actione tributoria. Sed etsi nihil ad eum pervenerit, attamen si solvendo sint tutores, ex eorum dolo tenebitur pupillus, ut actionem præstet vel cedat, quam contra tutores habeat. Quod & in aliis actionibus obtinet, si ab his modò rem servare possit, ut probatur in *l. 3. §. si servus pupilli, ff. de tribut. action.* Præterea
- 16 quoque* dabitur actio de dolo in pupillum, qui ex dolo tutoris factus fuerit locupletior, *l. sed & ex dolo, ff. de dolo*, adeò ut ipse agere volens ob contractum cum tutore (qui dolo fecit in rem pupilli) habitum, exceptione doli mali repellatur, *l. 4. §. illa etiam questio, juncta l. si procurator, ff. de doli except.* Cum enim alterius circumventio alteri actionem non præbeat, eo fit, uti tutores aliquem cum ipsis in rem pupilli contrahentem circumveniendo, actionem impuberi quærere non potuerit. Licet enim in favorem pupilli inventi sint tutores: non tamen usque adeò hoc tam latè patet, ut prætextu hujus favoris liceat dolum subsuere. Quod
- 17 etiam* procedit in curatore, si fortè curator minoris furiosi dolum nectat in administratione personarum ei subjectarum.

SUMMARIUM

- 1 Tutore condemnato, actio judicati datur, non contra tutorem, sed pupillum.
- 2 Tutor prosequens causam iniquam sine consilio peritorum, si succumbat, ad expensas litis suo nomine tenebitur.

- 3 Cautela pro tutore & curatore, ut eligat Advocatum peritum.
- 4 Consules Civitatum, Scabini, & alij administratores, injustam litem prosequentes, tenentur judicati.
- 5 Tutor salaria Advocatis praestita imputare pupillo prohibetur, si supervacaneam litem instituerit.
- 6 Rectores piorum locorum, non habentes justam causam litigandi, si litigaverint, tenentur proprio nomine in expensis, nec eas pupillo computare poterunt.
- 7 Procurator generalis, non habens speciale mandatum ad intendendam certam actionem, tenetur proprio nomine in expensis.
- 8 In generali mandato non venit delictum.
- 9 Tutor putativus non citatus, liti se offerens, tenetur, si condemnatus fuerit.

EFFECTUS VI.

SExtus effectus est, * quod tutore condemnato, actio judicati non detur contra tutorem, sed pupillum: maxime quando fuerit condemnatus tutorio nomine, ut est textus & ibi Bald. & Dd. in l. 1. Cod. quando fiscus vel privatus, l. 2. l. tutores, §. adversus, ff. de administr. tut. l. 5. ff. quando ex facto tut. & l. 4. Cod. in quibus causis in integrum restit. & Faber semestrium lib. 1. cap. 13.

Declarantur praedicta non procedere, quando tutor se suo nomine obligasset pro pupillo, & ita condemnatus fuisset, ut diximus effectum precedent. declarat. 1. & tradit Ioannes Imbertus, Institut. Forensium, libr. 1. cap. 50. lit. B.

Secundò * declarantur non procedere, quando tutor fuisset persecutus causam evidenter injustam sine consilio peritorum, & ita condemnatus fuisset in expensas. Quo quidem casu quoad expensas fiet executio contra tutorem, l. non est ignotum, & l. si bona, C. de administr. tut. Bart. & alii, in l. 4. ff. de re jud. & in l. edita, C. de edendo, & in l. qui solidum, §. etiam, ff. de legat. 2. Aufrer.

Aufrer. in decis. Tholos. quest. 40. Unde * cauti debent esse tutores & curatores, ut eligant Advocatum peritum. Si enim libellus malè conceptus foret emendandus, quanquam minoris nomine hoc fieret; tutores tamen & curatores expensas luent, secundum Iasonem in d.l. edita, num. 40. C. de edendo.

4 Quæ quidem declaratio * etiam locum habet in consulibus civitatum, Scabinis & aliis administrato-ribus, idque hac ratione: ne sub prætextu nominis civitatum vel Collegiorum, propter suas similitates, securè lites suas exercere posse existiment, d.l. non est ignotum, & tradit Boër. in consuet. Butric. & 12. de consuetud. jur. status persona.

5 Hinc etiam hoc casu * tutor honoraria imputare pupillo probibetur, l. quoties, §. sicut, vers. denique, ff. de administrat. tut. Nec enim, inquit textus, in d. vers. denique, prohibetur bonam fidem agnoscere, aut supervacuas lites instruere.

6 Amplius etiam hæc declaratio procedit in Recto-ribus piorum locorum, videlicet Hospitalium, Fabricæ & similium. Imò etiam, quod fortius est, idem dicendum erit in Procuratore generali * non habente speciale mandatum ad intentandam certam actionem calumniosam, ut tradit Nicol. Ever. in loco à pupillo ad ecclesiam in princ. allegans Salicet. in d.l. non est ignotum,

8 addita * hac ratione, quod in generali mandato non veniat delictum, l. si procurator, circa fin. ff. de condict. in-debit.

9 Tertiò declarantur prædicta * non procedere in eo, qui se liti obtulisset: quia se pro tutore gessisset, cum non esset, l. novissimè, ff. quod falso tutore, Aut, vel quando non citatus, liti spontè occurrisset, ut tradit Francis. Ripa l. si se non obtulit, nu. 18. ff. de re judic.

S U M M A R I A.

1 Tutor vel curator non potest pupillum suum arrogare vel adoptare, & quæ sit ratio.

- 2 *Arrogatio pupillorum quibus sit permiffa, & quæ sint confi-
deranda. num. 4.*
- 3 *Tutor poteft adoptare privignum fuum.*
- 5 *Ciceronis locus de adoptione.*
- 6 *Tutoribus non licet liberum caput ditioni alienæ fubij-
cere.*

EFFECTUS VII.

Septimus effectus eft; * quod tutor vel etiam cura-
tor non poffet pupillum fuum arrogare vel adopta-
re, fi minor 25. annis fit, qui arrogatur: ne fortè eum
ideò arroget, ne rationes reddat, & fit in poteftate tu-
toris, qui rationes geftæ tutelæ reddere pupillo com-
pellatur, eum in re familiari hoc adoptionis colore cir-
cumfcribere, *l. nec ei, ff. de adopt.* qua lege cautum eft, iis
duntaxat pupillorum arrogationem permittendam
effe, qui vel naturali cognatione, vel fanctiffima affe-
ctione ducti, adoptarent, * ut non injuria T. Antoni-
nus refcripferit privignum fuum tutori adoptare per-
mittendum, *l. nonnunquam, ff. de adopt.* quoniam veri-
fimile eft vitricum affectione fancta moveri ad privi-
gnum, eundemque pupillum fuum arrogandum, *l. ult.*
*C. de confirmat. tut. & l. lex Cornelia, in princip. ff. de inju-
riis.* Cæterorum autem prohibendam effe, ne fit in po-
teftate tutorum, & finire tutelam & fubftitutionem à
parente factam, extinguere. Primum * itaque excu-
tiendum eft, quæ facultates pupilli fint, & quæ ejus,
qui adoptare eum velit, ut æftimetur ex comparatione
earum, an falubris adoptio poffit pupillo intelligi. De-
inde cujus vitæ fit is, qui velit pupillum redigere in fa-
miliam fuam. Tertiò, cujus demum ætatis fit, ut æfti-
metur, an melius fit de liberis procreandis cogitare e-
um, quàm ex aliena familia quenquam redigere in po-
teftatem fuam. Præterea videndum erit, an non debe-
at permitti ei, qui vel unum habebit, vel plures libe-
ros, adoptare alium, ne aut illorum, quos ex juftis nu-
ptiis procreavit, diminuatur fpes, quam unusquisq; li-
bero-

berorum obsequio parat sibi, aut ne, qui adoptatus sit, minus percipiat, quàm dignum sit eum consequi. Interdum & ditio- rem permittitur adoptare pauperiori, si vitæ ejus sobrietas clara sit, vel affectio honesta, nec incognita.

- 5 Similia sunt, * quæ & Tullius in oratione pro domo sua ad Pontifices tradit, inquiens: *Quod est Pontificis jus adoptionis? Nempe ut is adoptet, qui neque procreare jam liberos possit, & cum potuerit, sit expertus, quæ denique causa cuique sit adoptionis, quæ ratio generum, ac dignitatis, quæ sacrorum: quæ à Pontificum collegio solet.* Ideò autem tutores * pupillos suos arrogandos, vel in adoptionem alteri dari non poterant, quod tantam esse tutoribus in pupillos auctoritatem, potestatemque fas veteres non ducerent, ut caput liberum fidei suæ commissum, alienæ dationi subjicerent, quemadmodum ex Gellio lib. 5. noct. Atticarum constat. Verùm mulieri in manum convenienti tutores utiliter auctoritatem præstabant, licet ex conventionem in manum eadem propè quæ ex arrogatione effecta sequerentur.

S U M M A R I A.

- 1 Tutor pupillam suam ducere, vel filiis suis nuptum dare prohibetur. Et quæ sit ratio.
- 2 Rationibus reddendis obnoxij à pupillarum nuptijs arcentur, licet tutores non sint.
- 3 Hares extraneus tutoris non potest pupillum ducere in uxorem, modò rationes reddere debeat.
- 4 Tutor pupillam despondere non potest.
- 5 Tutor, nec filiis suis, sive sui juris sint, sive non, nepotibus pupillam in uxorem dare potest.
- 6 Filiorum appellatione de propria significatione verborum non veniunt nepotes.
- 7 Naturales liberi tutoris non possunt pupillam in uxorem ducere, licet in adoptionem dati fureint: Ad-
optiv;

ptivi verò tandiu quoad de potestate dimittantur.

8 Inter filium liberti & pupillam, cujus ipse libertus est tutor, prohibetur matrimonium.

9 Filius prohibetur eam in uxorem ducere, cujus tutela rationi pater obstrictus fuerit, sive haeres extiterit, sive abstinerit, sive exhaeres scriptus fuerit.

10 Avus gerens tutelam neptis ex filio emancipato nate, potest eam nepoti ex altero filio in uxorem dare.

11 Affectionis causa suspicionem fraudis removet.

12 Filius familias tutor vel curator non potest pupillam nuptum dare patri, vel etiam fratri, qui in ejusdem patris potestate est.

13 In arbitrio dato intelligitur, ne eligatur persona prohibita, licet concedens arbitrium eam eligere potuisset.

14 Dos sine matrimonio esse non intelligitur.

15 Inter eos, inter quos non fuit matrimonium verè, non habet locum actio rerum amotarum.

16 Donatio facta inter personas, inter quas matrimonium non subsistit, non valet.

17 Tutor veritas nuptias copulans sit infamis, & punitur alias pœna corporali, pecuniarum vel extra ordinem pro dignitate pupillæ.

18 Tutor pupillam carnaliter cognoscens punitur pœnæ deportationis, confiscationis omnium bonorum, & lege Julia de adulterijs.

19 Libertus idemque tutor pupillæ eam in uxorem ducens, vel filio tradens, relegatur.

20 Rusticitati quando succurratur, vel non.

21 Tutor vel ejus filius matrimonium contrahere potest cum pupilla, si pater hoc disposuerit testamento.

22 Tutor curatorve cum pupilla matrimonium contrahere potest, si rationes reddiderit, & id tempus effluxerit, quo in integrum restitutionem pupilla impetrare possit.

23 Filiam pupillæ ante redditam tutelam defunctæ tu-

tor in matrimonium collocare potest filio suo.

24 *Mater pupilla cum tutore filia sua, vel filio tutoris recte contrahit.*

25 *Tutores pupillis, vel curatores adultis, filias suas neptesve nuptum dare non prohibentur. Et quæ sit ratio.**

26 *Maritus ignorans, si detur curator uxori, excusatur à pœna Senatusconsulti, dum tamen alium petat substitui.*

27 *De jure canonico potest tutor accipere in uxorem pupillam majorem 12. annorum, & quæ sit ratio.*

E F F E C T U S V I I I.

I **V**ltimus effectus est, * quod tutor pupillam suam uxorem ducere, vel filiis nuptum dare prohibeatur, *l. 1. C. de interdict. matr. inter pupill. & tutorem, l. Senatusconsulto, ff. de ritu nupt. Roland. à Valle, de lucro dotis, quest. 101.* Ratio autem hujus præcipua est, ne pupillæ in re familiari circumscriberentur ab iis, qui rationes ejus gestæ tutelæ reddere necesse habebant, neve fraudes in tutelæ administratione commissæ, hujusmodi domestici matrimonij velamento, quo tutelæ reddendæ ratio inhibebatur, regerentur, quas palàm proferri Reipublicæ expediebat, *l. libertum, §. 1. ff. de ritu nupt. l. si tutor, C. de interdict. matr.* quæ quidem causa hujus prohibitionis principum oratione quoq; continetur, in *l. solum, §. 1. ff. de ritu nupt.* quam & Paul. lib. singulari prosecutus est, & tradit Jacob Menoch. *de arbit. jud. lib. 2. cent. 2. casu 194. nu. 12.*

2 Ampliatur autem primò, * ut procedat in omnibus, qui rationibus reddendis sunt obnoxij. Licet enim hi non sint tutores, periculo tamen tutelæ suo nomine obstringuntur, & à pupillarum nuptiis arcentur: quales sunt qui falsis allegationib. à tutela se excusaverint *l. si quis tutor, in prin. ff. de ritu nupt. l. 1. 2. & 3. C. si ex falsis alleg. §. ult. Instit. de excusat. tut.*

Amplia-

Ampliatur secundò; ut procedat etiam in hæredi-
bus tutorū, licet extranei sint, modo rationes redde-
re debeant. Nam & hi quoq; Senatusconsulti prohi-
bitione concluduntur, *d. l. libertum, §. 1. ff. de ritu nupt.*

Ampliatur tertio, *ut ne tutor quidem desponde-
re pupillam posset, *l. si quis tutor, §. quamvis, ff. de ritu
nupt.* Nam cum qua nuptiæ contrahi non possunt,
hanc plerunque ne quidem despondere potest tutor.

Ampliatur quarto, *ut nec filiis suis modò, verùm
etiam nepotibus nuptum dare pupillas suas tutores
prohibiti iutelligentur. Quanquā enim de filiis dun-
taxat oratio loqueretur, ad nepotes tamen interpre-
tatione producta est, quod prohibitionis eadem circa
illos, quæ circa filios ratio* versetur, licet si propriam
verborum significationem spectemus, filiorum ap-
pellatio nepotes non complectatur, nec interesse, fi-
lii sui juris, an in patris potestate tutorisve vel cura-
toris essent, *l. non est matrimonium, ff. de ritu nupt.*

Ampliatur quinto, *quod etiam naturales liberi
licet in adoptionem dati, & in alienam familiā trans-
lati sint Senatusconsulto comprehendantur, *leg. si quis
tutor, §. naturales, ff. de ritu nupt.* adoptivi verò tamdiu,
quoad de potestate dimittantur: emancipatione enim
adoptionis jura in totum perimuntur atque evane-
scunt, scilicet quia per emancipationem extraneus
intelligatur, *l. quin etiam, in fin. ff. de ritu nupt.*

Ampliatur sexto, *quod Senatusconsulto quoque
contineatur libertus, qui filio suo naturali, quē in ser-
vitude susceperat, & postea manumiserat, pupillam
suam in matrimonio collocare non possit, *l. libertinum,
Cod. de interdict. matr.* nec vivo solū* tutore, verum
etiam post mortem ejus filius prohibetur eam uxo-
rem ducere, cujus tutelæ rationi pater obstrictus fue-
rit, sive hæres ei extiterit, sive abstinuerit, sive ex hæres
scriptus sit: nam & fieri potest, ut per fraudem in
eum collata bona * patris propter tutelam revocari

pupillam, ff. *ad leg. Iuliam, de adult.* & libertum eundemque tutorem pupillæ, patronæ suæ, eo quod in matrimonium collocata ipsa tutori suo vel filio ejus esset, Senatus relegandum censuit, *l. libertum*, ff. *de ritu nupt.* Adeò * ut nec rusticitas vel imperitia ab his pœnis excuset, *l. 1. C. de interdict. matrim.* In his enim, quæ malo more nefarièque geruntur, rusticitatis excusatio non accipitur, *l. 2. Cod. de in jus vocando*, cui in his demum, quæ ex meris civilis juris præceptis pendent; parci so-
leat, *l. si quis id quod*, ff. *de jurisdict. omni. jud. l. 2. ff. si quis in jus vocat, non ierit*, *l. ultim. C. de testam.* & optimè Jacob. Menoch. *lib. 2. de arbit. jud. cent. 2. casu 194. num. 11, 12.* & passim per totum.

Declarantur prædicta, * ut non procedant. Primò, *21* quando filia à patre esset desponsata, vel testamento destinata tutori, vel ejus filio. Hanc enim patris voluntatem, quem hujusmodi conditionem filiæ quæsiisse, spectata prius planèque perspecta ac cognita futuri generi integritate, atque fide, verisimile est, ad exitum perducì Senatusconsultum non impedit, *l. si patris, in fine, C. de interdict. matr. l. non est matrimonium*, ff. *de ritu nupt.* & *l. qui pupillam*, ff. *ad leg. Iul. de adult.*

Secundò * declarantur non procedere, quando tu-
tor Curatorvè rationes reddiderit, & id tempus efflu-
xerit, quo in integrum restitutionem pupilla impetra-
re posset, id est quadriennium continuum, *l. quanquam, §. tutor*, ff. *de ritu nupt. l. ult. C. de temp. in integr. restitut.* & optimè Jacob. Cujac. *de præscript. cap. 29.* & Jason in *l. venia, C. de in jus vocan.* & facit *l. si patris, C. de interdict. ma-
trimon.*

Tertiò declarantur * non procedere in filia pupillæ *23* ante redditam sibi tutelam defunctæ, quam tutor in matrimonium filio suo collocare non vetatur, niam rationum reddendarum obligatio æris alieni hereditarii vicem similitudinemque repræsentat, ac sustinet, proindèque non minus cum tutoris, quàm cum

cujuslibet alterius debitoris filio nuptias ea rectè contrahit.

24 Quartò declarantur prædicta * non procedere in matre pupillæ, quæ cum tutore filia suæ, vel filio tutoris nuptias contrahere non prohibetur, *l. 2. C. de interdict. matrim.*

25 Quintò declarantur * non procedere prædicta, quod etiam tutores pupillis suis, vel curatores adultis, filias suas, neptesvè nuptum dare non prohibeantur, *l. libertum, in fin. ff. de ritu nupt. l. curatorem, Cod. de interdict. matrim.* Idque hac ratione, ne quoquo pacto protrahantur filiarum nuptiæ, in quibus timore est infamiae, & turpitudinis in se genusque suum, & amicos, magis quàm in masculis, ut tradit Andr. Tiraq. *l. 1. connubiali, num. 43. circa fin.* Nulla enim ex hoc matrimonio pupillarium rationum interversio contingere poterit, cui præcipuè periculo prospicere Senatus voluit.

26 Sextò declarantur * prædicta non procedere, nec in Senatusconsulti pœnam incidere, qui ei, quam in matrimonio habebat, absens & ignorans curator constitutus fuerit, dum tamen alius in ejus locum substituatur, ne maritorum ignorantia fraus amplissimi ordinis consulto quæratur, *l. amplissimi, C. de excus. tut.*

27 Septimò declarantur * prædicta non procedere de jure Canonico, quo jure tutor potest accipere in uxorem pupillam majorem 12. annis, ut tradit Alexander in *l. filius à patre, §. si quis eo*, & ibi Jason *num. 1. ff. de libr. & posthum.* & pulchrè Angel. *consil. 92.* quod jus Canonicum isto casu attendi debet, cum circa spiritualia disponat, ut tradit Rolandus à Valle, in *tractatu de licro dotis, quest. 101.* Ratio autem, quamobrem lex Canonica hæc permittat, non illa est, quod tutores & curatores in persona minorum potestatem habeant, sed quoniam matrimonia debeant esse libera, secundum jus Canonicum, ut tradit Carolus Ruinus *consil. 98. num. 5, lib. 4.* quod quidem jus in tali materia attendendum

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. &c. 455
dum est, secundum Fredericum de Senis, *cons.* 36. An-
ton. Butr. *cons.* 35. Abbat. *cons.* 65. lib. 2. & Philip. Dec.
cons. 35. num. 9.

C A P. XXXII.

De Officiis tutorum & curatorum, nempe quæ
facere tutores vel curatores debeant, ut
rectè tutelam gerant, & primùm

De Decreto Iudicis.

S U M M A R I A.

- 1 Iudicis decretum requiritur, quando tutor accipit admini-
strationem rerum minorum.
- 2 Verbi, publicæ, significatio.
- 3 Tutelæ administratio per Iudicem decerni debet.
- 4 Tutor in testamento datus à iudice confirmari debet.
- 5 Decretum Iudicis interponitur à Iudice, cuius jurisdictioni
subditus fuerit pupillus, & extenditur ad omnes res
pupilli, sive intra, sive extra territorium existentes,
dummodo non sit contradictor, aliàs secus.
- 6 In matre tutrice non requiritur Iudicis decretum.
- 7 Communis opinio.
- 8 Testatoris voluntas pro lege habetur.
- 9 Testator potest legatario concedere licentiam capiendi le-
gatum propria auctoritate.

H Actenus copiosè satis diximus de effectibus tu-
telæ & curæ: nunc autem hoc capite videamus,
quæ facere tutores debeant, ut rectè tutelam gerant.
Quod ut commodè fiat omnia ordinatè reassumen-
do novem sequentibus regulis, cum suis illationibus
inde dependentibus, expediemus. Quarum * prima
hæc est, quod omnis tutor, antequam tutelam admi-
nistrat, res minoris cum iudicis decreto accipere te-
neatur, *l. fin. verbo, publica, C. de arbit. tut.* quæ quidem
dictio, *publica*, iudicis decretum præsupponit, *l. final.*

ff. ut in poss. legat. & tradit Bald. in l. Orphanotrophos, C. de
 Episcop. & cler. & in l. facultas, C. de jure fisci, lib. 10. ubi
 3 asserit, quod * ultra judicis decretum requiratur, ut per
 ipsum decernatur administratio, non enim debet ad-
 ministrationem propria auctoritate occupare, l. 3. in
 princ. ff. de administ. tut. l. naturali, in fin. ff. de confirmat.
 4 tut. & facit l. cui eorum, in princ. ff. de postul. etiamsi * da-
 tus fuisset in testamento, quod nullum invaliditatis pa-
 teretur defectum, l. 4. ff. de auctorit. tut. l. fin. illo procul
 dubio, C. de arbit. tut. Paul. Castrensis. cons. 355. num. 4. libr.
 1. & in testamentario, Capitiis decis. 129. num. 1. Quod
 5 quidem * decretum interponitur à judice, cujus jurisdic-
 tionis subditus fuerit pupillus, & extenditur ad o-
 mnes pupilli res, sive intra, sive extra territorium exi-
 stentes, l. magis puto, §. illud, ff. de rebus eorum, ut tradit
 Angel. Aretin. Instit. de legit. agnat. tutel. num. 3. vers. quæro
 si tale. Bald. de satisfact. tut. num. 1. vers. sed quæro. dummodo
 non adsit contradictor, aliàs autem secùs esset, l. cum u-
 nus, §. penult. ff. de bonis auctorit. jud. possid. Nam apparente
 contradictore, scribi debet ad judicem alterius loci,
 ut eum mittat in possessionem bonorum pupilli, ut tra-
 dit Angelus d. num. 3. vers. quæro si tale, allegans Bart. in l.
 pupillo, ff. de tutel. & curat. datis ab his, & citari, eo appa-
 rente, omnes debent, qui possunt esse tutores, ut tradit
 Angel. d. num. 3.

6 Verùm * hæc regula non procedit in matre, cui ipso
 jure à lege tutela defertur, nec Judicis decretum requi-
 ritur, secundum Philip. Corn. cons. 164. in pr. lib. 4. alle-
 7 gantem glossam communiter approbatam, in authen.
 matri & avia, C. quando mulier tutel. & Bart. in l. si quis sub
 conditione, ff. de testam. tut.

8 Secundò non procedit, * quando per testatorem
 fuisset dispositum, ut tutor propria auctoritate admi-
 nistrationem assumeret, si veller. Hoc siquidem casu,
 quia testantis voluntas pro lege habetur, ca. ultima vo-
 luntas 13. quest. 2. & §. disponat, in auth. de nupt. assu-me-

re poterit tutelæ & curæ administrationem, absque eo, quod per judicem decernatur, ut tradit Baldus *Inst. de satisf. tut. n. 1. vers. sed quæro*, Carol. Ruin. *conf. 126. n. 2. lib. 5.* Rip. in *l. nemo potest, num. 80. ff. de leg. 1.* Quemadmodum* potest etiam licentiam concedere 9 legatario, ut sua auctoritate possessionem rei legatæ accipiat, *l. Titia, §. 1. & quod ibi notatur, ff. de legat. 2.* & tradit Carol. Ruin. *d. conf. 126. num. 2. lib. 5.*

SUMMARIA.

- 1 Tutor ante decretum debet jurare utilia pupillo se facturum & inutilia prætermisurum. Idem in curatore & actore. *num. 2. 3.*
- 4 Tutor defensionem pupilli non suscipiens, nec utilia faciens, contra eum juratur in litem.
- 5 Tutor pupillos defendere, & filiis suis propriis præferre debet, cum filij accusant pupillos.
- 6 Tutor videns res suas & res pupilli in periculo esse, debet præferre res pupilli suis rebus.
- 7 Tutor si absens decernatur, dicitur ei dies, quo veniat hoc juramentum præstiturus.

REGULA II.

SECUNDA Regula est, * Quod tutor ante decretum jurare debeat, utilia pupillo facturum se, & inutilia prætermisurum, *§. fin. in auth. ut hi qui obligat. se habere res minorum, l. fin. §. omnem autem dubitationem, ubi Dd. C. de administ. tut. l. fin. §. sed cum antiquitas, C. de curat. furiosi, l. tutoris præcipuum, ff. de administ. tut. l. de creationibus, in fin. C. de Episcop. audient. l. final. §. illo procul dubio, C. arbit. tut. Capit. decis. 50. Sebastianus Vantius de nullit. sent. tit. 11. num. 146. & 148. Iason. conf. 4. lib. 4. & novissimè Iodocus Damhouderius in suo patrocínio pupillorum, cap. 7. num. 1. & Guid. Pap. decis. 330. dicens, ita servari: & Chassan. in matre tutrice, tit. des enfans, §. 6. vers. par Inventaire, nu. 16. 17. & 18.*

Ampliatur primò, * ut procedat etiam in curatore, 2

Ff 5

d. l.

d. l. de creationibus, C. de Episcop. audient. & l. fin. §. sed cum antiquitas, C. de curat. furiosi.

3 Secundò etiam * procedit in auctore, secundum So-
bast. Vant. tit. de nullit. sent. tit. II. num. 148.

4 Tertiò procedit, quod si tutor defensionem pupil-
li non suscepit, utilia non fecerit, quod contra eum
aliter administrantem, quàm oportuit, jurari poterit in
litem, juxta tradita per Bart. & alios in *l. legitimos, ff. de
legit. tut. Angel. conf. 103. in fin. Signorol. de Homodeis
conf. 214. & plenè per Corn. conf. 164. lib. 1. Marian. So-
cin. conf. 148. num. 8. lib. 1.*

5 Quartò ampliatur, * quod si tutor habeat filios, qui
accusarent pupillos, quod parentes tutores pupillorum
contra suos filios stare, pupillos defendere, & propriis
filiis præferre debeant, ut pulchrè tradit A. Gellius,
lib. 5. Noct. Atticar. cap. 13. & ibi Petrus Mosellanus in suis
6 *eruditissimis annotationibus in verbis, in eadem causa, & si tu-
tor videat res suas & res pupilli in periculo esse, debe-
bit præferre res pupilli suis rebus, ut tradit Chassan. ad
consuet. Burgundia, tit. Des enfans des plusieurs lietz. §. 5. in
verbis, maintenir en bon souffisant estat. Sed etsi quis tu-
7 tor * decernatur, nec fuerit præsens, imperat Judex, ut
ei denuntietur dies quæ dicatur, quia jusjurandum hac
in re solitum accedat præstiturus: ut probatur ex nota-
tis in *l. penult. C. de pericul. tut. & l. quinquaginta, C. de excu-
sat. tut.**

S U M M A R I A.

1 Tutor ante decretum tenetur jurare se non relicturum pu-
pillum indefensum.

2 Tutor an debeat defensionem pupilli promittere expressè, &
specialiter, etiam sub expressa obligatione rerum suarum.
num. 3. •

4 Tutor non defendens pupillum, & ejus bona, sed ea a-
lienans absque utilitate & necessitate, nec vendens
mobilia; qua servando servari non possunt, non so-
lùm

lūm mortaliter peccat, sed tenetur ad restitutionem damni.

- 5 Omnis curator sive generalis, sive ad certum actum tantum, tenetur ad hanc defensionem.
- 6 Tutor ante hoc juramentum praestitum non potest administrare, & administrans nihil agit.
- 7 Contra tutorem juratur in litem, qui pupillum indefensum reliquerit.
- 8 Tutor, qui non legitime accepit administrationem tutelae, ejus acta non nocent pupillo.
- 9 Testamentarius tutor etiam sine promissione, si quid male gesserit, obligatur adulto. Ampliatur numer. 10: & 11.
- 12 Tutor potest administrare ante promissionem defensionis, quo ad tempore peritura, & utilitatem pupilli concernentia.

REGULA III.

Tertia regula est, * quod tutor ante decretum teneatur jurare se non relicturum pupillum indefensum, l. fin. §. defensionem, C. de administr. tut. Aymo Cravet. late, cons. 230. & Guido Papa decis. 330. dicens, ita in Gallia servari. Nec sufficere, si promitteret utilia facturum se, & inutilia praetermissurum, nisi pariter defensionem pupilli, videlicet ipsum indefensum non relicturum, * expressè & specialiter polliceretur, quod à lege requiritur, ut dicit Bart. ad intellectum illius §. Defensionem, in l. Prator ait, §. 1. ff. de oper. novi nuntiat. quem sequitur Alexand. consil. 80. num. 14. lib. 5. & consil. 129. num. 3. lib. 1. Philippus Cornæus cons. 164. n. 4. lib. 4. dicens, per hos vidisse multas annulari tutelas, & Angel. Aretin. in tit. Institut. de legis agnat. tut. num. 4. & ibi additio in litera A. & inter neotericos Andr. Tirac. post leges connubial. gloss. 5. num. 94. & seq. & novissimè Villalob. communionum opinionum lit. T. n. 129. Verum Carol. Molin. ad Alex. d. consil. 129. num. 3. lit. C. libr. 1. & d. consil. 80. num. 14. lit. F. libr. 5. contrarium tenet dicens, hoc

tor in matrimonium collocare potest filio suo.

24 Mater pupilla cum tutore filia sua, vel filio tutoris recte contrahit.

25 Tutores pupillis, vel curatores adultis, filias suas neptesve nuptum dare non prohibentur. Et quæ sit ratio.*

26 Maritus ignorans, si detur curator uxori, excusatur à pœna Senatusconsulti, dum tamen alium petat substitui.

27 De jure canonico potest tutor accipere in uxorem pupillam majorem 12. annorum, & quæ sit ratio.

E F F E C T U S V I I I.

I Vltimus effectus est,* quod tutor pupillam suam uxorem ducere, vel filiis nuptum dare prohibeatur, l. 1. C. de interdict. matr. inter pupill. & tutorem, l. Senatusconsulto, ff. de ritu nupt. Roland. à Valle, de lucro dotis, quest. 101. Ratio autem hujus præcipua est, ne pupillæ in re familiari circumscriberentur ab iis, qui rationes ejus gestæ tutelæ reddere necesse habebant, neve fraudes in tutelæ administratione commissæ, hujusmodi domestici matrimonij velamento, quo tutelæ reddendæ ratio inhibebatur, regerentur, quas palàm proferri Reipublicæ expediebat, l. libertum, §. 1. ff. de ritu nupt. l. si tutor, C. de interdict. matr. quæ quidem causa hujus prohibitionis principum oratione quoq; continetur, in l. solum, §. 1. ff. de ritu nupt. quam & Paul. lib. singulari prosecutus est, & tradit Jacob Menoch. de arbit. jud. lib. 2. cent. 2. casu 194. nu. 12.

2 Ampliatur autem primò,* ut procedat in omnibus, qui rationibus reddendis sunt obnoxij. Licet enim hi non sint tutores, periculo tamen tutelæ suo nomine obstringuntur, & à pupillarum nuptiis arcentur: quales sunt qui falsis allegationib. à tutela se excusaverint l. si quis tutor, in prin. ff. de ritu nupt. l. 1. 2. & 3. C. si ex falsis alleg. §. ult. Instit. de excusat. tut.

Amplia-

Ampliatur secundò; ut procedat etiam in hæredi-
bus tutorū, licet extranei sint, modo rationes redde-
re debeant. Nam & hi quoq; Senatusconsulti prohi-
bitione concluduntur, *d. l. libertum, §. 1. ff. de ritu nupt.*

Ampliatur tertio, *ut ne tutor quidem desponde-
re pupillam posset, *l. si quis tutor, §. quamvis, ff. de ritu
nupt.* Nam cum qua nuptiæ contrahi non possunt,
hanc plerunque ne quidem despondere potest tutor.

Ampliatur quarto, *ut nec filiis suis modò, verum &
etiam nepotibus nuptum dare pupillas suas tutores
prohiberi iutelligentur. Quanquā enim de filiis dun-
taxat oratio loqueretur, ad nepotes tamen interpre-
tatione producta est, quod prohibitionis eadem circa
illos, quæ circa filios ratio* versetur, licet si propriam
verborum significationem spectemus, filiorum ap-
pellatio nepotes non complectatur, nec interesse, fi-
lii sui juris, an in patris potestate tutorisve vel cura-
toris essent, *l. non est matrimonium, ff. de ritu nupt.*

Ampliatur quinto, *quod etiam naturales liberi
licet in adoptionem dati, & in alienam familiā trans-
lati sint Senatusconsulto comprehendantur, *leg. si quis
tutor, §. naturales, ff. de ritu nupt.* adoptivi verò tamdiu,
quoad de potestate dimittantur: emancipatione enim
adoptionis iura in totum perimuntur atque evane-
scunt, scilicet quia per emancipationem extraneus
intelligatur, *l. quin etiam, in fin. ff. de ritu nupt.*

Ampliatur sexto, *quod Senatusconsulto quoque
contineatur libertus, qui filio suo naturali, quē in ser-
vitude susceperat, & postea manumiserat, pupillam
suam in matrimonio collocare non possit, *l. libertinum,
Cod. de interdict. matr.* nec vivo solū* tutore, verum
etiam post mortem ejus filius prohibetur eam uxo-
rem ducere, cujus tutelæ rationi pater obstrictus fue-
rit, sive hæres ei extiterit, sive abstinuerit, sive ex hæres
scriptus sit: nam & fieri potest, ut per fraudem in
eum collata bona * patris propter tutelam revocari

pupillam, ff. *ad leg. Iuliam, de adult. & libertum eundem-*
que tutorem pupillæ, patronæ suæ, eo quod in matri-
monium collocata ipsa tutori suo vel filio ejus esset,
Senatus relegandum censuit, l. libertum, ff. de ritu nupt.
 Adeò * ut nec rusticitas vel imperitia ab his pœnis ex- 20
 cuset, l. 1. C. *de interdict. matrim.* In his enim, quæ malo
 more nefarièque geruntur, rusticitatis excusatio non
 accipitur, l. 2. *Cod. de in jus vocando*, cui in his demum,
 quæ ex meris civilis juris præceptis pendent; parci so-
 leat, l. si quis id quod, ff. *de jurisdict. omn. jud. l. 2. ff. si quis in jus*
vocat, non ierit, l. ultim. C. de testam. & optimè Jacob. Me-
noch. lib. 2. de arbit. jud. cent. 2. casu 194. num. 11, 12. & pas-
sim per totum.

Declarantur prædicta, * ut non procedant. Primò, 21
 quando filia à patre esset desponsata, vel testamento
 destinata tutori, vel ejus filio. Hanc enim patris vo-
 luntatem, quem hujusmodi conditionem filiaë quæsiis-
 se, spectata prius planèque perspecta ac cognita futuri
 generi integritate, atque fide, verisimile est, ad exitum
 perducì Senatusconsultum non impedit, l. si patris, in fi-
 ne, C. *de interdict. matr. l. non est matrimonium, ff. de ritu nupt.*
 & l. qui pupillam, ff. *ad leg. Iul. de adult.*

Secundò * declarantur non procedere, quando tu- 22
 tor Curatorvè rationes reddiderit, & id tempus efflu-
 xerit, quo in integrum restitutionem pupilla impetra-
 re posset, id est quadriennium continuum, l. quanquam,
 §. tutor, ff. *de ritu nupt. l. ult. C. de temp. in integr. restitut.* &
 optimè Jacob. Cujac. *de præscript. cap. 29. & Jason in l.*
venia, C. de in jus vocan. & facit l. si patris, C. de interdict. ma-
trimon.

Tertiò declarantur * non procedere in filia pupillæ 23
 ante redditam sibi tutelam defunctæ, quam tutor in
 matrimonium filio suo collocare non vetatur,
 nam rationum reddendarum obligatio æris alieni hæ-
 reditarii vicem similitudinemque repræsentat, ac su-
 stinet, proindèque non minus cum tutoris, quàm cum

cujuslibet alterius debitoris filio nuptias ea rectè contrahit.

24 Quartò declarantur prædicta * non procedere in matre pupillæ, quæ cum tutore filiæ suæ, vel filio tutoris nuptias contrahere non prohibetur, *l. 2. C. de interdict. matrim.*

25 Quintò declarantur * non procedere prædicta, quod etiam tutores pupillis suis, vel curatores adultis, filias suas, neptesvè nuptum dare non prohibeantur, *l. libertum, in fin. ff. de ritu nupt. l. curatorem, Cod. de interdict. matrim.* Idque hac ratione, ne quoquo pacto protrahantur filiarum nuptiæ, in quibus timore est infamiæ, & turpitudinis in se genusque suum, & amicos, magis quàm in masculis, ut tradit Andr. Tiraq. *l. 1. connubiali, num. 43. circa fin.* Nulla enim ex hoc matrimonio pupillarium rationum interversio contingere poterit, cui præcipuè periculo prospicere Senatus voluit.

26 Sextò declarantur * prædicta non procedere, nec in Senatusconsulti pœnam incidere, qui ei, quam in matrimonio habebat, absens & ignorans curator constitutus fuerit, dum tamen alius in ejus locum substituatur, ne maritorum ignorantia fraus amplissimi ordinis consulto quærat, *l. amplissimi, C. de excus. tut.*

27 Septimò declarantur * prædicta non procedere de jure Canonico, quo jure tutor potest accipere in uxorem pupillam majorem 12. annis, ut tradit Alexander in *l. filius à patre, §. si quis eo*, & ibi Jason *num. 1. ff. de lib. & posthum.* & pulchrè Angel. *consil. 92.* quod jus Canonicum isto casu attendi debet, cum circa spiritualia disponat, ut tradit Rolandus à Valle, in *tractatu de lucro dotis, quest. 101.* Ratio autem, quamobrem lex Canonica hæc permittat, non illa est, quod tutores & curatores in persona minorum potestatem habeant, sed quoniam matrimonia debeant esse libera, secundum jus Canonicum, ut tradit Carolus Ruinus *consil. 98. num. 5, lib. 4.* quod quidem jus in tali materia attendendum

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. &c. 455
dum est, secundum Fredericum de Senis, *cons.* 36. An-
ton. Butr. *cons.* 35. Abbat. *cons.* 65. *lib.* 2. & Philip. Dec.
cons. 35. *num.* 9.

C A P. XXXII.

De Officiis tutorum & curatorum, nempe quæ
facere tutores vel curatores debeant, ut
rectè tutelam gerant, & primùm

De Decreto Iudicis.

S U M M A R I A.

- 1 Iudicis decretum requiritur, quando tutor accipit admini-
strationem rerum minorum.
- 2 Verbi, publicæ, significatio.
- 3 Tutelæ administratio per Iudicem decerni debet.
- 4 Tutor in testamento datus à iudice confirmari debet.
- 5 Decretum Iudicis interponitur à Iudice, cujus jurisdictioni
subditus fuerit pupillus, & extenditur ad omnes res
pupilli, sive intra, sive extra territorium existentes,
dummodo non sit contradictor, aliàs secus.
- 6 In matre tutrice non requiritur Iudicis decretum.
- 7 Communis opinio.
- 8 Testatoris voluntas pro lege habetur.
- 9 Testator potest legatario concedere licentiam capiendi le-
gatum propria auctoritate.

H Actenus copiosè satis diximus de effectibus tu-
telæ & curæ: nunc autem hoc capite videamus,
quæ facere tutores debeant, ut rectè tutelam gerant.
Quod ut commodè fiat omnia ordinatè reassumen-
do novem sequentibus regulis, cum suis illationibus
inde dependentibus, expediemus. Quarum * prima 1
hæc est, quod omnis tutor, antequam tutelam admi-
nistrat, res minoris cum iudicis decreto accipere te-
neatur, *l. fin. verbo, publica, C. de arbit. tut.* quæ quidem 2
dictio, *publica*, iudicis decretum præsupponit, *l. final.*

- ff. ut in poss. legat. & tradit Bald. in l. Orphanotrophos, C. de Episcop. & cler. & in l. facultas, C. de jure fisci, lib. 10. ubi
- 3 asserit, quod * ultra judicis decretum requiratur, ut per ipsum decernatur administratio, non enim debet administrationem propria auctoritate occupare, l. 3. in princ. ff. de administ. tut. l. naturali, in fin. ff. de confirmat. tut. & facit l. cui eorum, in princ. ff. de postul. etiam si * da-
- 4 tus fuisset in testamento, quod nullum invaliditatis pateretur defectum, l. 4. ff. de auctorit. tut. l. fin. illo procul dubio, C. de arbit. tut. Paul. Castrenf. cons. 355. num. 4. libr. 1. & in testamentario, Capitiis decis. 129. num. 1. Quod
- 5 quidem * decretum interponitur à judice, cujus jurisdictioni subditus fuerit pupillus, & extenditur ad omnes pupilli res, sive intra, sive extra territorium existentes, l. magis puto, §. illud, ff. de rebus eorum, ut tradit Angel. Aretin. Instit. de legit. agnat. tutel. num. 3. vers. quæro si tale. Bald. de satisf. ut. tut. num. 1. vers. sed quæro. dummodo non adsit contradictor, aliàs autem secùs esset, l. cum unus, §. penult. ff. de bonis auctorit. jud. possid. Nam apparente contradictore, scribi debet ad judicem alterius loci, ut eum mittat in possessionem bonorum pupilli, ut tradit Angelus d. num. 3. vers. quæro si tale, allegans Bart. in l. pupillo, ff. de tutel. & curat. datis ab his, & citari, eo apparente, omnes debent, qui possunt esse tutores, ut tradit Angel. d. num. 3.
- 6 Verùm * hæc regula non procedit in matre, cui ipso jure à lege tutela defertur, nec Judicis decretum requiritur, secundum Philip. Corn. cons. 164. in pr. lib. 4. allegantem glossam communiter approbatam, in authen. matri & avie, C. quando mulier tutel. & Bart. in l. si quis sub conditione, ff. de testam. tut.
- 7
- 8 Secundò non procedit, * quando per testatorem fuisset dispositum, ut tutor propria auctoritate administrationem assumeret, si vellet. Hoc siquidem casu, quia testantis voluntas pro lege habetur, ca. ultima voluntas 13. quest. 2. & §. disponat, in auth. de nupt. assume-

re poterit tutelæ & curæ administrationem, absque eo, quod per judicem decernatur, ut tradit Baldus *Inst. de satisf. tut. n. 1. vers. sed quero*, Carol. Ruin. *conf. 126. n. 2. lib. 5.* Rip. *in l. nemo potest, num. 80. ff. de leg. 1.* Quemadmodum * potest etiam licentiam concedere 9 legatario, ut sua auctoritate possessionem rei legatæ accipiat, *l. Titia, §. 1. & quod ibi notatur, ff. de legat. 2. & tradit Carol. Ruin. d. conf. 126. num. 2. lib. 5.*

SUMMARI A.

- 1 Tutor ante decretum debet jurare utilia pupillo se facturum & inutilia prætermisurum. Idem in curatore & actore. *num. 2. 3.*
- 4 Tutor defensionem pupilli non suscipiens, nec utilia faciens, contra eum juratur in litem.
- 5 Tutor pupillos defendere, & filijs suis propriis præferre debet, cum filij accusant pupillos.
- 6 Tutor videns res suas & res pupilli in periculo esse, debet præferre res pupilli suis rebus.
- 7 Tutor si absens decernatur, dicitur ei dies, quo veniat hoc juramentum præstiturus.

REGULA II.

SECUNDA Regula est, * Quod tutor ante decretū jurare debeat, utilia pupillo facturum se, & inutilia prætermisurum, *§. fin. in auth. ut hi qui obligat. se habere res minorum, l. fin. §. omnem autem dubitationem, ubi Dd. C. de administ. tut. l. fin. §. sed cum antiquitas, C. de curat. furiosi, l. tutoris præcipuum, ff. de administ. tut. l. de creationibus, in fin. C. de Episcop. audient. l. final. §. illo procul dubio, C. arbit. tut. Capit. decis. 50. Sebastianus Vantius de nullit. sent. tit. 11. num. 146. & 148. Iason. conf. 4. lib. 4. & novissimè Iodocus Damhouderius in suo patrocinio pupillorum, cap. 7. num. 1. & Guid. Pap. decis. 330. dicens, ita servari: & Chassan. in matre tutrice, tit. des enfans, §. 6. vers. par Inventaire, nu. 16. 17. & 18.*

Ampliatur primò, * ut procedat etiam in curatore, 2

d. l. de creationibus, C. de Episcop. audient. & l. fin. §. sed cum antiquitas, C. de curat. furiosi.

3 Secundò etiam * procedit in auctore, secundum Sobast. Vant. tit. de nullit. sent. tit. II. num. 148.

4 Tertiò procedit, quod si tutor defensionem pupilli non suscepit, utilia non fecerit, quod contra eum aliter administrantem, quàm oportuit, jurari poterit in litem, juxta tradita per Bart. & alios in l. legitimos, ff. de legit. tut. Angel. conf. 103. in fin. Signorol. de Homodeis conf. 214. & plenè per Corn. conf. 164. lib. 1. Marian. Socin. conf. 148. num. 8. lib. 1.

5 Quartò ampliatur, * quod si tutor habeat filios, qui accusarent pupillos, quod parentes tutores pupillorum contra suos filios stare, pupillos defendere, & propriis filiis præferre debeant, ut pulchrè tradit A. Gellius, lib. 5. Noct. Atticar. cap. 13. & ibi Petrus Mosellanus in suis
6 eruditissimis annotationibus in verbis, in eadem causa, & si tutor videat res suas & res pupilli in periculo esse, debet præferre res pupilli suis rebus, ut tradit Chassan. ad consuet. Burgundia, tit. Des enfans des plusieurs lietz. §. 5. in verbis, maintenir en bon souffisant estat. Sed etsi quis tutor * decernatur, nec fuerit præsens, imperat Judex, ut
7 ei denuntietur diesque dicatur, quia jusjurandum hac in re solitum accedat præstiturus: ut probatur ex notatis in l. penult. C. de pericul. tut. & l. quinquaginta, C. de excusat. tut.

S U M M A R I A.

- 1 Tutor ante decretum tenetur jurare se non relicturum pupillum indefensum.
- 2 Tutor an debeat defensionem pupilli promittere expressè, & specialiter, etiam sub expressa obligatione rerum suarum. num. 3.
- 4 Tutor non defendens pupillum, & ejus bona, sed ea alienans absque utilitate & necessitate, nec vendens mobilia; qua servando servari non possunt, non solum

lūm mortaliter peccat, sed tenetur ad restitutionem damni.

- 5 Omnis curator sive generalis, sive ad certum actum tantum, tenetur ad hanc defensionem.
- 6 Tutor ante hoc juramentum praestitum non potest administrare, & administrans nihil agit.
- 7 Contra tutorem juratur in litem, qui pupillum indefensum reliquerit.
- 8 Tutor, qui non legitimè accepit administrationem tutelae, ejus acta non nocent pupillo.
- 9 Testamentarius tutor etiam sine promissione, si quid malè gesserit, obligatur adulto. Ampliatur numer. 10: & 11.
- 12 Tutor potest administrare ante promissionem defensionis, quo ad tempore peritura, & utilitatem pupilli concernentia.

REGULA III.

Tertia regula est, * quod tutor ante decretum teneatur jurare se non relicturum pupillum indefensum, l. fin. §. defensionem, C. de administr. tut. Aymo Cravet. latè, cons. 230. & Guido Papa decis. 330. dicens, ita in Gallia servari. Nec sufficere, si promitteret utilia facturum se, & inutilia prætermisurum, nisi pariter defensionem pupilli, videlicet ipsum indefensum non relicturum, * expressè & specialiter polliceretur, quod à lege requiritur, ut dicit Bart. ad intellectum illius §. Defensionem, in l. Prator ait, §. 1. ff. de oper. novi nuntiat. quem sequitur Alexand. consi. 80. num. 14. lib. 5. & consil. 129. num. 3. lib. 1. Philippus Cornæus cons. 164. n. 4. lib. 4. dicens, per hos vidisse multas annulari tutelas, & Angel. Aretin. in tit. Institut. de legis agnat. tut. num. 4. & ibi additio in litera A. & inter neotericos Andr. Tiraq. post leges connubial. gloss. 5. num. 94. & seq. & novissimè Villalob. communionum opinionum lit. T. n. 129. Verum Carol. Molin. ad Alex. d. cons. 129. num. 3. lit. C. libr. 1. & d. consil. 80. num. 14. lit. F. libr. 5. contrarium tenet dicens, hoc

tor in matrimonium collocare potest filio suo.

24 *Mater pupillæ cum tutore filia suæ, vel filio tutoris recte contrahit.*

25 *Tutores pupillis, vel curatores adultis, filias suas neptesve nuptum dare non prohibentur. Et quæ sit ratio.**

26 *Maritus ignorans, si detur curator uxori, excusatur à pœna Senatusconsulti, dum tamen alium petat substitui.*

27 *De jure canonico potest tutor accipere in uxorem pupillam majorem 12. annorum, & quæ sit ratio.*

E F F E C T U S V I I I.

I **V**ltimus effectus est, * quod tutor pupillam suam uxorem ducere, vel filiis nuptum dare prohibeatur, *l. 1. C. de interdict. matr. inter pupill. & tutorem, l. Senatusconsulto, ff. de ritu nupt. Roland. à Valle, de lucro dotis, quest. 101.* Ratio autem hujus præcipua est, ne pupillæ in re familiari circumscriberentur ab iis, qui rationes ejus gestæ tutelæ reddere necesse habebant, neve fraudes in tutelæ administratione commissem, hujusmodi domestici matrimonij velamento, quo tutelæ reddendæ ratio inhibebatur, regerentur, quas palàm proferri Reipublicæ expediebat, *l. libertum, §. 1. ff. de ritu nupt. l. si tutor, C. de interdict. matr.* quæ quidem causa hujus prohibitionis principum oratione quoq; continetur, in *l. solum, §. 1. ff. de ritu nupt.* quam & Paul. lib. singulari prosecutus est, & tradit Jacob Menoch. *de arbit. jud. lib. 2. cent. 2. casu 194. nu. 12.*

2 Ampliatur autem primò, * ut procedat in omnibus, qui rationibus reddendis sunt obnoxij. Licet enim hi non sint tutores, periculo tamen tutelæ suo nomine obstringuntur, & à pupillarum nuptiis arcentur: quales sunt qui falsis allegationib. à tutela se excusaverint *l. si quis tutor, in prin. ff. de ritu nupt. l. 1. 2. & 3. C. si ex falsis alleg. §. ult. Instit. de excusat. tut.*

Amplia-

Ampliatur secundò; ut procedat etiam in hæredi-
bus tutorū, licet extranei sint, modo rationes redde-
re debeant. Nam & hi quoq; Senatusconsulti prohi-
bitione concluduntur, *d.l. libertum, §. 1. ff. de ritu nupt.*

Ampliatur tertio, *ut ne tutor quidem desponde-
re pupillam posset, *l. si quis tutor, §. quamvis, ff. de ritu
nupt.* Nam cum qua nuptiæ contrahi non possunt,
hanc plerunque ne quidem despondere potest tutor.

Ampliatur quarto, *ut nec filiis suis modò, verum &
etiam nepotibus nuptum dare pupillas suas tutores
prohiberi iutelligantur. Quanquā enim de filiis dun-
taxat oratio loqueretur, ad nepotes tamen interpre-
tatione producta est, quod prohibitionis eadem circa
illos, quæ circa filios ratio* versetur, licet si propriam
verborum significationem spectemus, filiorum ap-
pellatio nepotes non complectatur, nec interesse, fi-
lii sui juris, an in patris potestate tutorisve vel cura-
toris essent, *l. non est matrimonium, ff. de ritu nupt.*

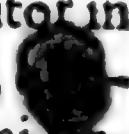
Ampliatur quinto, *quod etiam naturales liberi
licet in adoptionem dati, & in alienam familiā trans-
lati sint Senatusconsulto comprehendantur, *leg. si quis
tutor, §. naturales, ff. de ritu nupt.* adoptivi verò tamdiu,
quoad de potestate dimittantur: emancipatione enim
adoptionis jura in totum perimuntur atque evane-
scunt, scilicet quia per emancipationem extraneus
intelligatur, *l. quin etiam, in fin. ff. de ritu nupt.*

Ampliatur sexto, *quod Senatusconsulto quoque
contineatur libertus, qui filio suo naturali, quē in ser-
vitude susceperat, & postea manumiserat, pupillam
suam in matrimonio collocare non possit, *l. libertinum,
Cod. de interdict. matr.* nec vivo solum* tutore, verum
etiam post mortem ejus filius prohibetur eam uxo-
rem ducere, cujus tutelæ rationi pater obstrictus fue-
rit, sive hæres ei extiterit, sive abstinuerit, sive ex hæres
scriptus sit: nam & fieri potest, ut per fraudem in
eum collata bona * patris propter tutelam revocari

*pupillam, ff. ad leg. Iuliam, de adult. & libertum eundem-
que tutorem pupillæ, patronæ suæ, eo quod in matri-
monium collocata ipsa tutori suo vel filio ejus esset,
Senatus relegandum censuit, l. libertum, ff. de ritu nupt.
Adeò * ut nec rusticitas vel imperitia ab his pœnis ex- 20
cuset, l. 1. C. de interdict. matrim. In his enim, quæ malo
more nefarièque geruntur, rusticitatis excusatio non
accipitur, l. 2. Cod. de in jus vocando, cui in his demum,
quæ ex meris civilis juris præceptis pendent; parci so-
leat, l. si quis id quod, ff. de jurisdict. omni. jud. l. 2. ff. si quis in jus
vocat. non ierit, l. ultim. C. de testam. & optimè Jacob. Me-
noch. lib. 2. de arbit. jud. cent. 2. casu 194. num. 11, 12. & pas-
sim per totum.*

Declarantur prædicta, * ut non procedant. Primò, 21
quando filia à patre esset desponsata, vel testamento
destinata tutori, vel ejus filio. Hanc enim patris vo-
luntatem, quem hujusmodi conditionem filiæ quæsiis-
se, spectata prius planèque perspecta ac cognita futuri
generi integritate, atque fide, verisimile est, ad exitum
perduci Senatusconsultum non impedit, l. si patris, in fi-
ne, C. de interdict. matr. l. non est matrimonium, ff. de ritu nupt.
& l. qui pupillam, ff. ad leg. Iul. de adult.

Secundò * declarantur non procedere, quando tu- 22
tor Curatorvè rationes reddiderit, & id tempus efflu-
xerit, quo in integrum restitutionem pupilla impetra-
re posset, id est quadriennium continuum, l. quanquam,
§. tutor, ff. de ritu nupt. l. ult. C. de temp. in integr. restitut. &
optimè Jacob. Cujac. de præscript. cap. 29. & Jason in l.
venia, C. de in jus vocan. & facit l. si patris, C. de interdict. ma-
trimon.

Tertiò declarantur * non procedere in filia pupillæ 23
ante redditam sibi tutelam defunctæ, quam tutor in
matrimonium filio suo collocare non vetatur,
niam rationum reddendarum obligatio æris alieni hæ-
reditarii vicem similitudinemque repræsentat, ac su-
stinet, proindèque non minus cum tutoris, quàm cum

cujuslibet alterius debitoris filio nuptias ea rectè contrahit.

24 Quartò declarantur * prædicta non procedere in matre pupillæ, quæ cum tutore filiæ suæ, vel filio tutoris nuptias contrahere non prohibetur, *l. 2. C. de interdict. matrim.*

25 Quintò declarantur * non procedere prædicta, quod etiam tutores pupillis suis, vel curatores adultis, filias suas, neptesvè nuptum dare non prohibeantur, *l. libertum, in fin. ff. de ritu nupt. l. curatorem, Cod. de interdict. matrim.* Idque hac ratione, ne quoquo pacto protrahantur filiarum nuptiæ, in quibus timore est infamiæ, & turpitudinis in se genusque suum, & amicos, magis quàm in masculis, ut tradit Andr. Tiraq. *l. 1. connubiali, num. 43. circa fin.* Nulla enim ex hoc matrimonio pupillarium rationum interversio contingere poterit, cui præcipuè periculo prospicere Senatus voluit.

26 Sextò declarantur * prædicta non procedere, nec in Senatusconsulti pœnam incidere, qui ei, quam in matrimonio habebat, absens & ignorans curator constitutus fuerit, dum tamen alius in ejus locum substituatur, ne maritorum ignorantia fraus amplissimi ordinis consulto quæratur, *l. amplissimi, C. de excus. tut.*

27 Septimò declarantur * prædicta non procedere de jure Canonico, quo jure tutor potest accipere in uxorem pupillam majorem 12. annis, ut tradit Alexander in *l. filius à patre, §. si quis eo*, & ibi Jason *num. 1. ff. de libr. & posthum.* & pulchrè Angel. *consil. 92.* quod jus Canonicum isto casu attendi debet, cum circa spiritualia disponat, ut tradit Rolandus à Valle, in *tractatu de lucro dotis, quæst. 101.* Ratio autem, quamobrem lex Canonica hæc permittat, non illa est, quod tutores & curatores in persona minorum potestatem habeant, sed quoniam matrimonia debeant esse libera, secundum jus Canonicum, ut tradit Carolus Ruinus *consil. 98. num. 5. lib. 4.* quod quidem jus in tali materia attendendum

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. &c. 455
dum est, secundum Fredericum de Senis, *cons.* 36. An-
ton. Butr. *cons.* 35. Abbat. *cons.* 65. lib. 2. & Philip. Dec.
cons. 35. num. 9.

C A P. XXXII.

De Officiis tutorum & curatorum, nempe quæ
facere tutores vel curatores debeant, ut
rectè tutelam gerant, & primùm

De Decreto Iudicis.

S U M M A R I A.

- 1 *Iudicis decretum requiritur, quando tutor accipit admini-
strationem rerum minorum.*
- 2 *Verbi, publicæ, significatio.*
- 3 *Tutela administratio per Iudicem decerni debet.*
- 4 *Tutor in testamento datus à iudice confirmari debet.*
- 5 *Decretum Iudicis interponitur à Iudice, cujus jurisdictioni
subditus fuerit pupillus, & extenditur ad omnes res
pupilli, sive intra, sive extra territorium existentes,
dummodo non sit contradictor, aliàs secus.*
- 6 *In matre tutrice non requiritur Iudicis decretum.*
- 7 *Communis opinio.*
- 8 *Testatoris voluntas pro lege habetur.*
- 9 *Testator potest legatario concedere licentiam capiendi le-
gatum propria auctoritate.*

H Actenus copiosè satis diximus de effectibus tu-
telæ & curæ: nunc autem hoc capite videamus,
quæ facere tutores debeant, ut rectè tutelam gerant.
Quod ut commodè fiat omnia ordinatè reassumen-
do novem sequentibus regulis, cum suis illationibus
inde dependentibus, expediemus. Quarum * prima
hæc est, quod omnis tutor, antequam tutelam admi-
nistrat, res minoris cum iudicis decreto accipere te-
neatur, *l. fin. verbo, publica, C. de arbit. tut.* quæ quidem
dictio, *publica*, iudicis decretum præsupponit, *l. final.*

re poterit tutelæ & curæ administrationem, absque eo, quod per judicem decernatur, ut tradit Baldus *Inst. de satisf. tut. n. 1. vers. sed quæro*, Carol. Ruin. *conf. 126. n. 2. lib. 5.* Rip. in *l. nemo potest*, num. 80. ff. de leg. 1. Quemadmodum * potest etiam licentiam concedere 9 legatario, ut sua auctoritate possessionem rei legatæ accipiat, *l. Titia, §. 1. & quod ibi notatur*, ff. de legat. 2. & tradit Carol. Ruin. *d. conf. 126. num. 2. lib. 5.*

SUMMARI A.

- 1 Tutor ante decretum debet jurare utilia pupillo se facturum & inutilia prætermisurum. Idem in curatore & actore. num. 2. 3.
- 4 Tutor defensionem pupilli non suscipiens, nec utilia faciens, contra eum juratur in litem.
- 5 Tutor pupillos defendere, & filiis suis propriis præferre debet, cum filij accusant pupillos.
- 6 Tutor videns res suas & res pupilli in periculo esse, debet præferre res pupilli suis rebus.
- 7 Tutor si absens decernatur, dicitur ei dies, quo veniat hoc juramentum præstiturus.

REGULA II.

SECUNDA Regula est, * Quod tutor ante decretū jurare debeat, utilia pupillo facturum se, & inutilia prætermisurum, *§. fin. in auth. ut hi qui obligat. se habere res minorum, l. fin. §. omnem autem dubitationem, ubi Dd. C. de administ. tut. l. fin. §. sed cum antiquitas, C. de curat. furiosi, l. tutoris præcipuum, ff. de administ. tut. l. de creationibus, in fin. C. de Episcop. audient. l. final. §. illo procul dubio, C. arbit. tut. Capit. decis. 50. Sebastianus Vantius de nullit. sent. tit. 11. num. 146. & 148. Iason. conf. 4. lib. 4. & novissimè Iodocus Damhouderius in suo patrocínio pupillorum, cap. 7. num. 1. & Guid. Pap. decis. 330. dicens, ita servari: & Chassan. in matre tutrice, tit. des enfans, §. 6. vers. par Inventaire, nu. 16. 17. & 18.*

Ampliatur primò, * ut procedat etiam in curatore, 2

d. l. de creationibus, C. de Episcop. audient. & l. fin. §. sed cum antiquitas, C. de curat. furiosi.

3 Secundò etiam * procedit in auctore, secundum So-
bast. Vant. tit. de nullit. sent. tit. II. num. 148.

4 Tertiò procedit, quod si tutor defensionem pupil-
li non suscepit, utilia non fecerit, quod contra eum
aliter administrantem, quàm oportuit, jurari poterit in
litem, juxta tradita per Bart. & alios in *l. legitimos, ff. de
legit. tut. Angel. conf. 103. in fin. Signorol. de Homodeis
conf. 214. & plenè per Corn. conf. 164. lib. 1. Marian. So-
cin. conf. 148. num. 8. lib. 1.*

5 Quartò ampliatur, * quod si tutor habeat filios, qui
accusarent pupillos, quod parentes tutores pupillorum
contra suos filios stare, pupillos defendere, & propriis
filiis præferre debeant, ut pulchrè tradit A. Gellius,
lib. 5. Noct. Atticar. cap. 13. & ibi Petrus Mosellanus in suis

6 *eruditissimis annotationibus in verbis, in eadem causa, & si tu-
tor videat res suas & res pupilli in periculo esse, debe-
bit præferre res pupilli suis rebus, ut tradit Chassan. ad
consuet. Burgundia, tit. Des enfans des plusieurs lietz. §. 5. in
verbis, maintenir en bon souffisant estat. Sed et si quis tu-
7 tor * decernatur, nec fuerit præsens, imperat Judex, ut
ei denuntietur dies quædatur, quia jusjurandum hac
in re solitum accedat præstiturus: ut probatur ex nota-
tis in *l. penult. C. de pericul. tut. & l. quinquaginta, C. de excu-
sat. tut.**

S U M M A R I A.

- 1 Tutor ante decretum tenetur jurare se non relicturum pu-
pillum indefensum.
- 2 Tutor an debeat defensionem pupilli promittere expressè, &
specialiter, etiam sub expressa obligatione rerum suarum.
num. 3.
- 4 Tutor non defendens pupillum, & ejus bona, sed ea a-
lienans absque utilitate & necessitate, nec vendens
mobilia; quæ servando servari non possunt, non so-
lùm

lūm mortaliter peccat, sed tenetur ad restitutionem damni.

- 5 Omnis curator sive generalis, sive ad certum actum tantum, tenetur ad hanc defensionem.
- 6 Tutor ante hoc juramentum praestitum non potest administrare, & administrans nihil agit.
- 7 Contra tutorem juratur in litem, qui pupillum indefensum reliquerit.
- 8 Tutor, qui non legitimè accepit administrationem tutelae, ejus acta non nocent pupillo.
- 9 Testamentarius tutor etiam sine promissione, si quid malè gesserit, obligatur adulto. Ampliatur numer. 10: & 11.
- 12 Tutor potest administrare ante promissionem defensionis, quo ad tempore peritura, & utilitatem pupilli concernentia.

REGULA III.

Tertia regula est, * quod tutor ante decretum teneatur jurare se non relicturum pupillum indefensum, l. fin. §. defensionem, C. de administr. tut. Aymo Cravet. latè, conf. 230. & Guido Papa decis. 330. dicens, ita in Gallia servari. Nec sufficere, si promitteret utilia facturum se, & inutilia praetermissurum, nisi pariter defensionem pupilli, videlicet ipsum indefensum non relicturum, * expressè & specialiter polliceretur, quod à lege requiritur, ut dicit Bart. ad intellectum illius §. Defensionem, in l. Prator ait, §. 1. ff. de oper. novi nuntiat. quem sequitur Alexand. consi. 80. num. 14. lib. 5. & consil. 129. num. 3. lib. 1. Philippus Cornæus cons. 164. n. 4. lib. 4. dicens, per hos vidisse multas annulari tutelas, & Angel. Aretin. in tit. Institut. de legis agnat. tut. num. 4. & ibi additio in litera A. & inter neotericos Andr. Tiraq. post leges connubial. gloss. 5. num. 94. & seq. & novissimè Villalob. communionum opinionum lit. T. n. 129. Verùm Carol. Molin. ad Alex. d. cons. 129. num. 3. lit. C. libr. 1. & d. consil. 80. num. 14. lit. F. libr. 5, contrarium tenet dicens,
hoc

hoc solummodo requiri ex parte Judicis, non autem ex parte tutorum vel curatorum, quin legitimam habeant potestatem, ex quo petitum juramentum præstiterint, & ita in Gallia quoq; servari dicit, allegans Baldum, in *l. legitimos, ff. de legit. tut.* & ea quæ notantur ab Alex. d. *cons. 80. n. 14.* licet ipsemet cum aliis ibidem in additione allegatis sit contrariæ opinionis, propter verba, *subire defensionem*, quæ sunt verba præcisa, quæ communis est, ut supra diximus.

- 3 Ampliatur communis opinio, * quod etiam tutor teneatur talem promissionem facere sub expressa obligatione rerum suarum, ut tradit Bart. in *leg. Prætor, in princ. ff. de oper. novi nuntiat.* & facit *l. de creationibus, C. de Episcop. audient.* Adeò etiam, * quod si tutor non defenderit pupillum, vel ejus bona, sed ea alienet absque utilitate & necessitate, vel sit in culpa, ut actionem amittat, vel non vendat bona mobilia, quæ servando servari non possunt, nec convertat pretium in bona immobilia (dummodo emptor inveniatur) non solum mortaliter peccet, sed etiam teneatur ad restitutionem damni, ut tenet insignis Doctor Martinus Navarrus, in *manuali confess. cap. 23. in tit. de peccatis exsecut.*
- 5 Sepundò ampliatur, * quod ad hanc defensionem quoque teneatur omnis curator, sive generalis, sive ad certum actum tantum, *l. fin. §. omnem, C. de administr. tut.* quia per eam universalem dictionem, *omnes*, apparet, quod nullus curator fuerit exceptus, *l. in fraudem, §. fin. ff. de testam. milit. l. 1. §. generaliter, ff. de legat. præst.*
- 6 Tertiò ampliatur, * quod etiam tutor vel curator, ante hoc juramentum præstitum, non possit administrare; & si administraverit, quod nihil agat; ut tradit Marian. Socin. de matre, *cons. 22. n. 4. lib. 2.*
- 7 Quartò ampliatur, * quod contra tutorem, qui contra præmissa aliter administraverit, jurari possit in litem, juxta tradita per Bart. & alios, in *l. legitimos, ff. de legit. tut.* & tradit Angel, *cons. 103, incip. prætutto, in fin. & Jason*

Iason. in l. non est dubium, C. de legat. & in terminis Paul 8
Castr. cons. 355. incip. postquam. quo loco * dicit, quod
tutor qui prædicta non servaverit, non possit in ali-
quo pupillis præjudicare, & quod consequenter a-
ctus præjudicialis pupillo non valeat.

Declarantur tamen prædicta, * ut non procedant 9
in testamentario tutore, qui etiam sine permissione, si
quid malè gesserit, * adulto obligatur, ut toto tit. de tut. 10
& rat. distrab. maximè quando non indigeat confir-
matione, vel decreto, ut tradit Bart. in l. legitimos, vers.
• quæro utrum, ff. de legit. tu. quem sequitur Aym. Craver.
cons. 230. n. 4. dicens, * hoc maximè procedere quando 11
testator dedisset tutori plenissimam potestatem, vi-
delicet accedendi ad administrationem sive confir-
mationem decreto, vel alio actu judiciali.

Secundò prædicta non procedunt, * quoad eorum 12
administrationem, quæ non modicam admittant di-
lationem, ut in tempore perituris, vel quæ concer-
nant meram utilitatem pupilli: quæ quidem gesta per
tutorem valent, etiam si prædicta non intervenerint,
ut tradit Alexander cons. 163 n. 4. lib. 5. & facit l. fin.
C. de tut. qui satis non dederunt, & est optimus textus,
in l. quidam decedens, §. usque adeo, ff. de administ. tut. quæ
maximè notanda sunt in practica, & conducunt ad
declarationem regulæ præcedentis.

S U M M A R I A.

- 1 Tutor antequam sibi sit decreta administratio, tutor est,
si intra tempora constituta se non excusaverit.
- 2 Tutorem, qui scit se tutorem datum, non interpellari ul-
terius necesse est.
- 3 Interpellans ab interpellato diversa persona esse debet.
- 4 Notarius conficiens instrumentum de eo, quod ipse fa-
cit, ut procuratorem constituens, non est rogatus ne-
cessarius.
- 5 Mora contrahitur in iudice reipsa & sine interpellatio-
ne.

- 6 *A tempore scientia periculum est tutoris.*
 7 *Tutor cessans gerere extra ordinem ad hoc cogi potest, officio iudicis, pravia satisfatione, juramento, & confectiōe inventarij.*
 8 *Tutor cessans petere decretum, suo periculo cessat.*
 9 *Tutor ante decretum non habet administrationem sive auctorisationem, ejusque auctoritas nihil operatur.*
Ampliatur n. 10. 11. Limitatur n. 12. 13. 14. 15.
 16 *Gesta à curatore vel tutore dato per provisionem, valent.*

R E G U L A IV.

- 1 **Q**uartaregula est, * quod tutor, antequam sibi sit decreta administratio, tutor sit, si intra tempora constituta se non excusaverit, l. . ff. de admin. tut. Bart. in l. tutor, qui repertorium, C. de administ. tut. quia potest ut suspectus removeri, l. 3. §. tutoris, ff. de suspect. tut. & l. fin. C. arbit. tut. Dec. cons. 274. num. 4.
- 2 Ampliatur* ut procedat, quod etiam non requiratur interpellatio, ex quo scivit se tutorem datū: quia tutor, ad quē pertinet talis exactio, seipsum non po-
- 3 test interpellare: quia* inter interpellantem & interpellatum debet esse differentia, l. 2. ff. de stipul servorum.
- 4 Et ideò* dicit ibi Bart. quod licet Notarius debeat esse rogatus à partibus, tamen ubi conficit instrumentum de eo, quod ipse facit, ut quia Procuratorem cōstituat, quod non esset rogatus necessarius. Et idē di-
- 5 cit de Iudice, * moram etiam isto casu reipsa, & sine interpellatione contrahi, eo quod minori teneatur ad factum, l. in minorum, C. in quibus causis in integrum restit. non est necessaria, & l. Titia, §. usuras, ff. de legat. 2. & est casus in terminis nostris in l. quidam decedens, §. fin. ff. de administ. tut. ubi dicitur, quod ad tutorem statim
- 6 spectet* periculum tutelæ, ex quo sciverit se esse tutorem, etiam nulla præcedente interpellatione.
- 7 Hinc quoq; * tutor cessans gerere, etiam extra ordi-

dinem ad hoc cogi possit officio iudicis, scilicet prævia
satisfactione, juramento, & confectone inventarii, l. i.
& ibi gloss. verbo, extra ordinem, & l. ita autem, §. gessisse, &
§. si quis, ff. de administr. tut.

Insuper quoque * tutor cessans petere decretum, & 8
administrare, dicitur cessare suo periculo, cum per eum
steterit, l. i. §. i. ff. de administr. tut. l. cum quis decedens, §. fin.
eodem tit. l. qui facere potest, ff. de reg. jur. ut eleganter tra-
dit Dec. cons. 297.

Declaratur prædicta regula, * ut non procedat, quo- 9
ad administrationem sive auctorisationem, quam non
habet tutor ante decretum, cujus auctoritas aliàs nihil
operatur, ut tradit Angel. cons. 50. de matre, num. 1. C-
pit. decis. 50. Carol. Ruin. in adduione, cons. 95. n. 11. lib. 2.
Curt. de alienatione, cons. 29. num. 8. vers. sed quod fortius, &
num. seq. & novissimè Joan. Imbert. in Euchiridio juris
Gallie, verbo, tutela. Quod * procedit tam jure Digest. 10
quàm jure Cod. ut tradit Bald, Instit. de satisfat. tut. n. 1.
vers. & primo. Atque etiam * intervenientibus aliis so- 11
lemnibus, quia non potuerit tutor auctoritatem suam
interponere, leg. 1. ff. de rebus eorum, ut tradit Carolus
Ruinus, consil. 63. num. 12. dicens communem opinio-
nem, lib. 1.

Verùm hoc locum non habet, * quoad tempore pe- 12
ritura, nec etiam in matre vel patre, secundum Capit.
decis. 50. & Corn. cons. 164. n. 1. & 2. lib. 4. sed num. 4. con-
trarium tenet, tradens quatuor requisita, & commu-
niter teneri dicit Socin. cons. 1. aliàs 153. nu. 1. & 2. lib. 2.
& Ang. cons. 50. tradens requisita in matre.

Nec etiam * locum obtinet; quando quis diu se gel- 13
sisset pro tutore, & ejus actus sortiti fuissent effectum,
ut tradunt Socin. d. cons. 1. aliàs 153. nu. 3. 4. & 5. & Aym.
Cravet. de antiq. temp. par. 3. §. vidimus, n. 37.

Sicut etiam * non procedit in testamentario, cui te- 14
llator potuerit concedere administrationem sine ju-
dice, secundum Carolum Ruinum. cons. 126. num. 2. lib. 5.

Bald.

Bald. *Instit. de satisfat. tu. num. 1. vers. sed quero primo*, Ripam in *l. nemo potest, num. 80. de legat. 1.*

- 15 Nec denique * quando talis actus non præjudicaret pupillo, sed prodesset, quo etiam casu valent gesta per tutorem, etiam solemnitatibus de jure requisitis non intervenientibus, ut tradit Corn. *de senten. & processu, cons. 164. num. 1. 2. & 4. lib. 4.* Carol. Ruin. *cons. 108. nu. 13. 14. & 15. lib. 1. & d. cons. 63. num. 9. lib. 1.* Angel. *consil. 50. num. 1. l. tutor, qui repertorium, ff. de administr. tut. l. fin. C. de tut. & curat. qui satis non dederunt.* Bart. in *l. Prætor, ff. de oper. novi nuntiat.* Marian. Socin. *cons. 148. nu. 9. lib. 1.* & idem de Inventario, *cons. 22. nu. 3. lib. 2.* & ante eum Guido Pap. *dec. 330.* & novissimè Berous *q. 69.* nisi ea, quæ gesta fuissent à tutore, tenderent in damnum pupilli, quæ non valent, ut tradit Cornæus *d. c. cons. 164. num. 4.*

- 16 Hoc tamen * notandum est, quod gesta ab administratore coacto, & dato per provisionem, pendente appellatione, valeant, donec alius constituatur, ne illusoria sit judicis sententia, *l. si Prætor, ff. de judicijs*, & ne quis decipiatur judicis seu Principis beneficio, *l. 1. C. de his qui ven. ætatis impetraverunt*, & est bonus text. in *l. 1. §. Idem Pomponius, ff. quod falso tut. ad quod facit l. Barbarius Philippus, de offic. Prætor.* quæ sententia fuit quoque arresto confirmata apud Gallos 13. Decembris, anno 46. ut dicit Petrus Rebuff. *de senten. provisionali, artic. 3. glo. 5. num. 21.*

De confectiōe inventarij tutoris vel curatoris.

S U M M A R I A.

- 1 Omnis tutor vel curator tenetur conficere inventarium, antequam administret. Ampliatur nu. 3.
- 2 Tutor inventarium facere debet expensis pupilli.
- 4 Tutor ante confectiōem inventarij nihil agere potest, & gesta sint invalida.

5 Communis opinio.

6 Parte non opponente, acta facta per tutorem ante confessionem inventarij valent: idem si iudex mandat procedi ad ulteriora.

7 Tutor etiam ante confessionem inventarij omnia, quae dilationem non recipiunt, facere potest, & debet, alias pupillo tenetur.

8 Tutor quoad res tempore perituras vendendas, & dilationem non recipientes potest contemnere voluntatem patris pupilli.

9 Tutor cessans distrahere res tempore perituras, suo periculo cessat.

10 Tutor nec conveniri, nec alios convenire potest, non confecto inventario. Limitatur nu. 12. 13. 14. 15, 16. 17.

11 Iudicium agitatum cum tutore, qui non fecerit inventarium, est nullum.

18 Inventarium debet esse caput rationum, sine quo non potest confici primum & principale caput libri rationum, quod est de receptis.

19 Appellatione, legitima administrationis, venit confessio inventarij.

20 Tutor differens confessionem inventarii potest ut suspectus removeri. Ampliatur nu. 22.

21 Tutor quando minus distulisse dicatur confessionem inventarij, relinquitur arbitrio Iudicis.

23 Tutor non solemniter datus, si per errorem gerat tutelam, non videtur ut tutor gessisse, sed ut negotiorum gestor, & negotiorum actione convenietur.

24 Mater tutrix tenetur conficere inventarium.

25 Communis opinio.

26 Mater tutrix testamentaria inventarium conficere tenetur, etiam si testator ei confessionem inventarij remisit.

27 Mater non conficiens inventarium, mox cum facere potest, & creata fuerit, privatur successione filiorum, usufructu donationis propter nuptias, & juratur in li-

tem contra eandem. numero 118.

28 Communis opinio.

29 Inventarium quando fieri & incipi debeat. num. 31. 33.

30 Dictionis, mox, significatio qua sit.

32 Communis opinio, quod inventarium inchoari & perfici debeat, infra tres menses à die obitus.

34 Magis communis opinio recensetur circa confectionem inventarii.

35 Statutum præfigens certum tempus circa confectionem inventarii, servandum est.

36 Coram quo debeat fieri inventarium.

37 Tutor non conficiens inventarium magis delinquit, quam is, qui non petit tutorem. Idem si incepit, sed non perfecit. num. 38.

39 Paria sunt actum non fieri, vel fieri minus solemniiter.

40 Tutor in inventario omittens ponere preciosa, præsumitur esse in dolo.

41 Tutor omittens ponere in inventario omnia pupilli bona extraordinem punitur.

42 Tutor nihil in inventario omittere debet.

43 Tutor non conficiens inventarium dicitur esse in dolo, & bonorum usurpator, teneturque ad interesse, & contra eum in litem iuratur.

44 Tutor non conficiens inventarium, à munere tutelæ removendus est, tanquam suspectus.

45 Tutor torture subici potest, si res hereditaria, in quibus minor institutus fuerit, non reperiantur, carceribus detinebitur, & infamiae nota afficietur.

46 Tutor excusatur, si ex justa causa aliqua inventarium non confecerit, & eam probaverit.

47 Tutor excusatur, si ob rusticitatem, vel simplicitatem inventarium non fecerit.

48 Medicus defectus non consideratur in jure.

49 De præsumptio in re modica cessat.

50 In modicis, seu minimis, statur privatae scripturae & simplici juramento tutorum, & curatorum.

51 Communis opinio.

52 Tutor, vel curator, debet jurare contenta in inventario esse vera.

53 Forma data à lege, vel statuto, ubi non servatur, actus est nullus.

54 Iuramentum à Statuto requisitum debet à tutoribus sub eisdem verbis præstari, alias tutela non valet.

55 Communis opinio.

56 Tutor describens in inventario rem aliquam, fatetur eam esse pupilli. Ampliatur nu. 57. 58. & 59. ratio traditur. Limitatur num. 67.

60 Describens rem suam in æstimo sive catastropha alterius, in præjudicium describentis, probatur dominium in favorem alterius.

61 Bona donata descripta in inventario minorum præsumuntur esse minoris.

62 Disponens de re legata censetur legatum adnoscere.

63 Debitor, si hypothecaverit creditori rem alienam, & dominus rei fidejubeat pro debitore apud illum creditorem, censetur hypothecam approbare.

64 Petens terminum ad solvendum videtur approbare contractum præcedentem.

65 Petens dilationem ad solvendum id, in quo fuerat condemnatus, approbare sententiam censetur, ut amplius appellare non possit.

66 Voluntas hominis talis præsumitur, qualis ex factis colligi potest.

68 Res in inventario posita, si semel in ejus administratione fuerint, extare adhuc præsumuntur.

69 Consumptio verisimilis rerum corruptibilium relinquitur arbitrio judicis.

70 Bona quomodo probantur consumpta sine culpa.

71 Frater tenetur conficere inventarium.

72 Curatores particulares, vel privatum gerentes officium, tenentur conficere inventarium.

73 Administrator, vel negotiorum gestor, tenetur conficere inventarium.

- 74 Coadiutor tutoris, & quilibet alius, qui gerit per se, & non periculo alterius, tenetur conficere inventarium.
- 75 Inventarium tutoris quomodo confici debeat.
- 76 Bona immobilia in inventario per tutorem qua forma debeant describi, ne ad interesse teneatur, & qua forma item mobilia. nu. 77.
- 78 Paria sunt; Inventarium non facere, vel facere, & non omnes res ponere, vel obscure ponere.
- 79 Jura & actiones à tutore inseri debent inventario, cum nominibus debitorum, non vero creditorum nomina. nu. 80.
- 81 Tutor tenetur instrumenta ad pupillum pertinentia ponere in inventario, tam praesentia, quam ea, quae post invenient. nu. 82.
- 83 Tutor tenetur etiam ea, quae acquisita fuerint ex hereditate, successione, legato, vel alio titulo, addere inventario.
- 84 Tutor datus ad unum actum, sive articulum tantum, an teneatur conficere inventarium?
- 85 Curator ad rem certam, vel res certas, non habentes redditus vel expensas, non tenetur conficere inventarium.
- 86 Inventarium an conficere debeat tutor vel curator ad litem datus?
- 87 Constitutus ad autorandum divisioni, vel alij actui, non tenetur facere inventarium.
- 88 Pater legitimus administrator non tenetur conficere inventarium.
- 89 Communis opinio.
- 90 Pater tutor filiorum tenetur conficere inventarium, & qua sit ratio.
- 91 Actor gerens nomine tutoris, & ejus periculo constitutus, non tenetur conficere inventarium, sed sufficit tutorem confecisse.
- 92 Mora in non conficiendo inventario purgari per tutorem potest infra breve tempus, si se administrationi non ingesserit.

- 93 Consuetudo excusat tutores à non confectione inventarii.
- 94 Tutores, qui ob morbum, vel aliam justam causam non fecerint inventarium, excusantur. Idem si tantum in ea expenderent, quantum valerent bona. num. 95.
- 96 Protestatio tutoris, pupillum nihil in bonis habere, loco inventarii habetur, & coram quo talis protestatio fieri debeat.
- 97 Iudex ex causa potest remittere confectionem inventarii.
- 98 Testator an possit tutori remittere confectionem inventarii, controversa questio est apud iurium interpretes. num. 99.
- 100 Testator potest remittere confectionem inventarii in præjudicium legatariorum. Ampliatur 101.
- 102 Paria sunt, remittere inventarium, vel fieri vetare.
- 103 Tutot aut curator, quibus prohibita fuisset confectio inventarii à testatore, si illud fecerit, non obstante prohibitione, sive jussu iudicis, dicitur esse in dolo.
- 104 Testator non potest remittere confectionem inventarii, in præjudicium creditorum.
- 105 Communis opinio.
- 106 Voluntatem testatoris Iudex ea causa sequi non tenetur, maxime quando pupillo dammosa esset.
- 107 Communis opinio.
- 108 Iudex ex causa potest venire contra dispositionem testatoris, & consulere utilitati impuberis. Ampliatur n. 109.
- 110 In dominio Mediolan. tutor tenetur conficere inventarium, non obstante remissione, vel prohibitione testatoris.
- 111 Remisso onere rationis reddenda, etiam inventarium remissum censetur: & qua sit ratio. num. 112. Ampliatur num. 113.
- 114 Tutor vel curator sciens liberationem redditionis rationis sibi à testatore factam nullam esse, tenetur conficere inventarium, secus si ignoraverit. num. 115.
- 116 In dubio ignorantia facti præsumitur.

117 Tutor, vel curator, cui est relicta liberatio à confectione inventarii, tenetur de dolo in faciendo commissio: & qua sit ratio.

118 Tutor, se excusans à tutela, privatur indistinctè legato.

119 Tutor licet debeat conficere inventarium antequam administratio à Iudice decernatur, tamen si ei non fuerit oppositum de non confectione inventarii, non vitiat, licet talis ordo non fuerit servatus.

R E G U L A V.

- 1 **Q**uinta * regula est, quod omnis tutor vel curator, teneatur conficere inventarium antequam administret, ut tradunt Dec. de curatore prodigi, cons. 274. num. 4. Idem consil. 278. num. 1. Idem consil. 192. n. 2. & in c. ex parte, n. 5. de appellat. Guid. Papæ, decis. 130, Capit. decis. 50. Marian. Socin. consil. 148. num. 5. lib. 1. Ruin. consil. 89. num. 8. lib. 5. & Practica Papiens. in forma libelli, quo agitur ad reddendam rationem tutela, vers. & curatores erant. num. 5. & Ludov. Roman. consil. 425. facit l. tutor, qui repertorium, in princ. ff. de administr. tut. l. tutores, & ibi gloss. verb. mox, C. eod.
- 2 Quod * quidem inventarium tutor faciet expensis pupilli, ut tradit Borgn. Cavalc. Finiranens. de tutore & curatore, num. 62. allegans Andr. de Ifern. sing. 5. vers. utrum, ubi dicit hanc quæstionem fuisse de facto Neapoli, & ita fuisse judicatum.

- 3 Prædicta * autem regula, primò procedit, si sit tutor testamentarius, legitimus, dativus, vel honorarius, ut tradit gl. in d. l. tutor, qui repertorium, in gloss. 2. & ibi Bart. num. 3. de honorario & notitia causa, de tutore, quia ei solvi potest, Andr. Barb. in tutore testamentario, consil. 62. in princ. lib. 2. Dec. consil. 178. in princ. Paul. Paris. consil. 84. num. 19. lib. 1. Socin. jun. consil. 148. num. 5. lib. 1. & novissimè Gualdens. de arte testandi. Adeò, ut * tutor etiam nihil possit agere ante confectionem inventarii, l. fm. §. illo, C. arbitr. tutela, atque etiam omnia gesta per tutorem ante confectum inventarium sint invalida,

valida, *l. legitimus*, ubi Bart. *ff. de legit. tut.* & plenius tradit idem Bart. *in d. l. tutor, qui repertorium*, ubi per illum textum dicit, quod antequam tutor confecerit inventarium, nihil pro pupillis gerere possit, nec tutelam administrare, cum quo transeunt communiter * Dd. 5 *in locis prædictis*, ut tradit Afflict. *decis. 285. num. 22. & decis. 360. num. 1. & Marian. Socin. consil. 22. num. 3. lib. 3.*

Verum hæc * ampliatio non procedit, quando pars 6 non opponeret, vel Judex mandaret procedi ad ulteriora, ut tradit Philip. Corn. *cons. 136. n. 35. & 7. lib. 3.* Nec etiam, quo ad ea, quæ non * modicam dilationem 7 expectare possunt, ut quia res esset peritura, vel pupillo expediret, ut sunt fructus, quos tutor ante confectionem vendere potest, ut tradunt Dd. *in l. procuratorem, C. de procurat. & facit d. l. tutor, qui repertorium. Boer. quest. 69. Carol. Ruin. consil. 108. num. 13. lib. 1. Corn. cons. 164. num. 4. lib. 4. Dec. in cap. ex parte. num. 5. de appellat. Alex. optimè declarat consil. 163. num. 3. vers. nec etiam obstat, & num. 4. lib. 5. & facit l. fin. §. illo, C. arbit. tutela, & l. tutores. & ibi gl. in verbo, non mutatur, C. de administrat. tut. Quod procedit etiam in fructibus, qui biennio non corrumpentur, secundum Dd. *in l. fin. ff. de tut. & curat. qui satis non deder. in quibus vendendis non requiritur judicis decretum, secundum Bald. in l. sancimus, §. omnem, in princ. C. de administr. tut.* Imo * etiam quo ad tales res, licet tutoribus 8 præceptum, vel voluntatem patris negligere vel contemnere, ut si pater caveret, ne quid rei suæ distraheretur, vel ne mancipia distraherentur, vel vestis, vel domus, vel aliæ res periculo subjectæ, *l. ita autem, §. usque adeo, ff. de administr. tut.**

Imò * quod magis est, si cessaverit tutor in distractione talium rerum, quæ tempore deperirent, tutorem suo periculo id facere. Debit enim confestim officio suo fungi, *d. l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, ff. de administr. tut.* & tradit Carol. Ruin. *cons. 89. n. 8. lib. 5.* Ex quo

enim innotuit tutori, se tutorem esse, scire debuit periculum tutelæ ad eum pertinere. Innotescere autem qualiter qualiter sufficit, non utique testato eum conveniri. Nam etsi citra testationem, scilicet undecumque cognoverit, nulla dubitatio est, quin debeat periculum ad ipsum respicere, *d. l. ita autem, §. ex quo innotuit*. Nec excusabitur tutor, si contutores, vel differentes, vel se excusare volentes expectaverit: debuit enim partibus suis fungi, non quidem præcipiti festinatione, sed nec moratoria cunctatione, *d. l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, vers. quid si contutores*. De qua sententia multa graviter & copiose tractat magnus noster Erasmus Roterodamus *Chiliade 2. Proverb. 1.*

- 10 Secundo ampliatur regula, * quod idem tutor non possit convenire, vel convenire in iudicio, vel extra, in præjudicium pupilli, *l. ult. C. arbit. tutela. Bart. in l. quod plerumque, C. de aliment. pupill. præst. Carol. Ruin. consil. 29. num. 10. lib. 5. Boër. decis. 53. num. 5. Corn. consil. 217. nu. 4. lib. 3. & novissime Ioan. Imbert. in Enchirid. juris*
- 11 *Galliae, verbo, tutela*. Adeo * quidem, ut si aliter factum fuerit, iudiciū erit nullum, ut tradit idem Corn. consil. 164. lib. 4. Alex. consil. 119. nu. 36. lib. 6. Robert. Mar. de ordin. jud. distinct. 16. num. 33. & novissime Iacob. Novel. reg. 10. incip. heres, nu. 2. & Ioachim. Mynsing. cent. 3. observat. 37. ubi dicit hoc notandum.

- 12 Sed hæc * ampliatio non procedit in his, quæ dilationem non recipiunt, ut supra proxime diximus.
- 13 Nec * etiam in matre, cui decreta fuisset administratio ante ejus confectionem, ut tradit Corn. d. consil. 136. nu. 3. & 4. lib. 3. Nec * etiam in his, quæ oportet de necessitate præcedere confectionem inventarii, ut est deliberare, an expediat, pupillo adire hereditatem, *l. Aristot. 1. ff. de acq. hered.* Vel * quando tutor ageret in his, propter quod nullum damnum consequeretur pupillus, ut notat gl. in *l. fin. C. de tut. & curat. qui non satisfacit*, & ita tenet Bartol. in *allegat. l. tutor. & Cyn. in l. final.*

C. de administr. tut. & Specul. tit. de tutore, §. generaliter, vers. hoc autem notandum. Vel * quando Iudex ea propo-¹⁵ sita mandasset procedi ad ulteriora, ut supra quoque diximus.

Nec * denique ex moribus Galliae, quibus tutor¹⁷ administrare poterit ante confectum inventarium, nec ab agendo, vel defendendo propterea repellitur, licet de jure contrarium sit proditum, ut tradit Ioann. Imbert. in suo *Enchir. juris Galliae, in verbo, tutela. per l. ult. C. arbit. tutel.*

Tertio * ampliatur, quod inventarium debeat esse¹⁸ caput rationum, sine quo non possit confici primum & principale caput libri rationum, quod est de receptis, *l. cum servus, l. cum tale, in princ. ff. de condit. & demonstrat. Gemin. in cap. generali, col. 2. de elect. in 6. d. l. tutor, qui repertorium.* Francisc. de Curte antiquior. *cons. 66. in 8. colum. vers. secundum articulum, Bald. in d. l. cum tale §. 1. Angel. cons. 144. ad finem, & novissime Zas. cons. 18. num. 24. lib. 2.*

Quarto * ampliatur, quod confectio inventarii ve-¹⁹ niat legitimæ administrationis appellatione, ut habetur in *decis. Pedemont. 58. num. 9.*

Quinto * ampliatur, quod licet forte valeat admi-²⁰ nistratio decreta, poterit tamen tutor, si distulerit nimis inventarium conficere, ut suspectus removeri, *l. si §. illo, C. arbit. tutel. l. tutor, qui repertorium, in princ. ff. de administr. tut.* Dec. in *cap. ex parte, num. 5. de appellat.* Corn. *cons. 135. num. 3. 4. 5. lib. 3. idem de testamentario, consil. 228. num. 12. lib. 4. & consil. 198. nu. 1 lib. 1. idem cons. 275. n. 4. lib. 3. Decisio Pedemont. 58. nu. 22. Andr. Barb. cons. 61. num. 2. & 3 lib. 3. gloss. in l. 2. §. si mater, ff. ad Tert. quam allegat pro singulari Bald. in l. precib. C. de impub. & alijs substit. & in l. matres, C. ad Tertull.* Quando * autem Tu-²¹ tor dicatur nimis distulisse, Afflict. in *cap. 1. nu. 21. vers. item habet arbitrium estimandi, ex quibus causis feudum amittit, dicit esse arbitrium judici.*

- 22 Et hæc * ampliatio maximè procedit, si tutor est extraneus, *l. tutor, qui repertorium, in verb. dolo malo fecisse videtur, ff. de administr. tut.* & tradit Andr. Bart. *d. conf. 61. num. 1. vers. & hoc multo fortius.* nisi tutor * non solemni-
 23 ter datus administrasset, sed per errorem gessisset tute- lam. Quo quidem casu censetur gessisse, non ut tutor, sed ut negotiorum gestor, *l. militia armata, C. qui dar. tut. in verb. res administraverit, & negotiorum gestorum actio- ne convenietur, l. 1. C. de testam. tut.* ubi habetur, quod si tutor datus non solemniter administraverit, ut tutor, cum non esset, qui videatur administrasse, ut nego-
 24 tiorum gestor, ut tradit And. Barb. *d. conf. 61. n. 27.*
 Sexto * ampliatur, quod etiam mater tutrix teneat-
 25 tur conficere inventarium, ut voluerunt Bald. & alii in *l. fin. §. fin. autem, C. arbit. tutel.* & facit §. *fin. junct. gl. in verb. descriptiones, in auth. ut, sine prohibitione matres,* alias enim non eo confecto, mater * non poterit admi-
 26 nistrare, *l. fin. §. fin. C. arbit. tut. & ibi com. Dd. Specul. tit. de tutore, §. fin. in princ. Corn. conf. 207. n. 4. lib. 3. in mate- ria venditionis. Idem consil. 219. nu. 7. lib. 4. Idem de agente, consil. 236. n. 1. lib. 3. & ibidem limitat, n. 3. 4. & 5. Marian. Soc. in materia alienationis, consil. 22. num. 3. lib. 2. dicit communem.*
 Et hæc procedit etiam, si esset * testamentaria, & à testatore fuisset ei remissa confectio inventarii, ut tra-
 27 dunt Alex. *conf. 62. lib. 4. Bartholom. Socin. conf. 2. lib. 1. Joan. Andr. in addition. Speculator. in tit. de tutore, §. fin. n. 1. in fin. Ripa in l. nemo potest, n. 85. de legat. 1. Socin. jun. conf. 115. n. 21. & seq. & conf. 148. n. 5. & seq. lib. 1.*
 Amplius etiam * mater non conficiens inventari-
 28 um, mox cum facere potest, & cum creata fuerit tutrix, privatur suecessione filiorum, usufructu, & donatione propter nuptias, jurariq; poterit in litem contra ean- dem, tanquam inventarium de dictis bonis non fece- rit, ut tradit Bart. *conf. 150. & gl. communiter * appro- bata in l. in litib. in verb. non etiam, ff. de in litem jurando. & Bald.*

Bald. in *auth. eisde pœnis*, C. de *secund. nup.* ubi dicit, quod mater incidat in pœnas dictæ Authenticæ, si deficiat in uno ex tribus requisitis, id est, petere tutorem, rationem non reddere, vel reliqua non restituere, ut tra-
Bald. in *l. 1. in princ.* C. si *adversus solut.*

Quando autem * hæc inventarii confectio fieri de- 29
beat, controverti invenio. Sunt n. qui dicunt istud cō-
fici debere, id est, incipi infra triduum, & perfici una vi-
ce, si possibile sit, alias quā primū poterit, ut tradit Al-
beric. in *l. tutores*, n. 7. C. de *administ. tut.* facit *l. tutores*, &
ibi gl. *ver. mox*, C. de *adm. tut.* quæ * dictio, *Mox cōmuni-* 30
ter intelligitur, cum primum facere possunt, ut ibi gl.
& Bart. in *d. l. tutor, qui repertorium.* Sunt * & alii, qui di- 31
cant inchoari & perfici debere infra tres menses à die
obitus, ut tradit Cujac. Nov. 1. ex *Harmenopul. lib. 5.* Pau.
de *Castr. cons. 268. n. 6. lib. 2.* ubi dicit * *communē*, quod 32
etiā tenent Bart. in *l. fin. §. si vero post quā*, n. 4. C. de *jur. de-*
lib. Cornel. Bovincas. in *suo tract. de paupertate*, q. 9. *spe-*
ciali 10. n. 18. & seq. ubi dicit tale tēpus esse utile, & nō
continuum, allegans Soc. jun. *cons. 19. lib. 3.* Alii * vero 33
hoc relinquendum esse ajunt arbitrio Iudicis, ut tradit
Menoch. *lib. 2. de arb. jud. cas. 174.* Alii deniq; * inventa- 34
riū inchoari dicunt, quādo hereditas esset adeunda cū
beneficio legis, & inventarii infra 30. dies, à die sciētię
vel aditæ hereditatis, & finiri infra tres mēses si bona
sint in eodē loco, vel parū distant, alias infra annum à
die mortis defuncti, etiam simpliciter à principio di-
ctam hereditatē adivisset, & absq; aliqua pretestatione:
quę quidem opinio viderur magis cōmunis, & tenen-
da, ut tradit Cœpol. *Cautel. 24. Ber. quæst. 62. Boer. decis.*
168. & novissime Eman. Soares, Commun. opinio. in verb.
inventarij, num. 175. & alii passim Dd. qui subjun-
do, dicunt judicem non posse tale tempus alterare, ut
refert Roland. à Valle, *con. 18. n. 15. lib. 5. Capit. decis. 87.*
n. 3. Et hæc * procedunt, nisi statutum præfigeret cer- 35
tum tēpus, quod esset variū pro cujusq; regionis mo-
re,

re, quod majus aut minus tempus desideraret, quod tunc deberet observari & attendi, ut tradunt Bald. in *tract. statutorum, in verb. statuere. num. 12. Soc. cons. 20 nu. 11. lib. 1. Dec. in c. ex part. num. 9. de appell. & novissimè Ioannes Imbert. in Enchir. juris Gallia verb. tutela.*

36 Septimò * ampliatur regula, inventarium confici debere coram iudice, per manus publicas, l. tutores, C. de administrat. tut. l. fin. C. arbitr. tutela. ibi sub præsentia publicarum personarum, Novella 94. ibi, *præsente clarissimo scriba*, & ibi Iacob. Cujac. in fine, & facit l. ult. C. de magistrat. conven. ibi, *scriba vitium*, l. de creationibus, C. de Episcopali audient, optimè Bartol. in l. tutor, num. 8. 9. ff. de administrat. tut. Verum Ioann. Faber & Salycet. dicunt sufficere, quod fiat coram Graphiario de consuetudine, in l. tutores, C. de administ. tut. ut dicit Chassan. tit. Des enfans de plusieurs lièx, in verbo, par inventaire, num. 1. & 2.

37 Octavo * ampliatur, quod non conficiens inventarium, magis delinquat, quam is, qui non petit tutorem, prout expresse dicit Sylva Nuptialis in rubr. vidua

38 non nubendum. Gozad. cons. 17. n. 5. & 8. Et * idem quoque esse in eo, qui inceperit quidem, sed non perfecerit, quo quidem casu nihil dicitur actum esse, cum aliquid restat agendum, l. fin. C. de his quib. ut indign. Unde Bald. in d. l. tutor, qui repertorium, vers. venio ad tertiam particulam, & ibi Bart. dicunt, quod tutor non debeat aliquid agere ante confectum inventarium, quia dicit factum, quod rem certam significat, ut in l. 1. in fin. ff. Quod quisque juris. Est enim participium præteriti temporis, nec enim sufficit esse coeptum, ut dicit Speculator, in tit. de tut, §. generaliter, vers. fiet autem, cum vers. seq.

39 Paria n. * sunt; Actum non fieri, vel fieri minus sole-

40 mniter, l. quoties, ff. qui satisd. cog. Idè * multo magis dicendum erit, si tutor aliqua omiserit, maximè pretiosa: eo siquidem casu præsumitur esse in dolo, & subtrahere voluisse rem pupilli, eaq; de causa potuisse remo-

veri ut suspectus, *d. l. tutor, qui repertorium, in prin. & A-*
*retin, in §. actionum, Instit. de act. dicens, quod * is, qui in* 41
inventario omittat ponere omnia pupilli bona, quod
extra ordinem puniatur, quem sequitur Grat. cons. 25.
*nu. 6. lib. 2. Nihil * enim ex his, quæ opponenda sunt in* 42
inventario, ommittere tutor debet, secundum Bart. in
l. 1. ff. de offic. præfect. urb.

Nono * ampliatur, quod non conficiens inventa- 43
 rium dicatur esse in dolo, & bonorum usurpator, te-
 neaturque ad interesse, & contra eum juretur in litem;
 ut voluit Dec. *in can. ex parte, nu. 5 de appell. Decis. Pede-*
mont. 58. n. 19. & 22. quia præsumitur subtractio, quod
est dolus præsumptus, Dec. cons. 178. nu. 3. Anchor. con-
316. Ruin. cons. 29 vers. super quarto, in fin. lib. 5. Afflictus,
dec. 13. n. 17. idem decis. 44. nu. 33. & dec. 360. nu. 2. ubi di-
cit eum à munere tutelæ removendū esse, ex eo quod
*cenfeatur * suspectus, Corn. cons. 216. nu. 6. lib. 1. Iason* 44
cons. 219. lib. 2. Hieron. Grat. cons. 25. num. 6. lib. 2. & Ro-
land. à Valle, cons. 49. nu. 18. libr. 1. & facit. l. tutor, qui re-
pertorium, in princ. ff. de administr. tut. Et quod ibi dicitur
de tutore, Bart. dicit idem obtinere & in curatore, l. fin.
C. de cur. furiosi, & in l. de creation. C. de episc. & cler. & ta-
cit text. in l. 2. §. si mater, in v. quod si curatores, ff. ad Tert.
& in herede, §. sancimus, §. si vero nō fecerit, in auth. de ha-
*red. & Falc. & Corn. cons. 39. lib. 4. Amplius * etiam isti* 45
tutores & curatores torturæ subjicientur, si res here-
ditariæ, in quibus institutus fuerit minor, non reper-
antur, secundum Ludov. Roman. cons. 118. nu. 3. Item
carceribus quoque detinebuntur, l. 3. §. tutores, ff. de su-
spect. tut. quam pœnam etiam subibit mulier favore
tutelæ & curæ, secundum Bart. in auth. matri, & avia, C.
quando mulier tutela officio, & ultimo perpetuæ infamiæ
nota afficientur, l. fin. C. arbit. tut.

Verum * hæc ampliatio non procedit, quando tu- 46
 tores aliquam necessariam, & justissimam causā alle-
 gaverint, quare inventarium nō fecerint, & eam pro-
 ba-

baverint, quo quidem casu contra eos in litem jurari non poterit, nec pro suspectis recusari debebunt, ut est text. in d. l. tutor, qui repertorium, in princ. & ibi Bart. & Dd. ff. de in lit. jur. l. fin. C. arbit. tut. Veluti quando velint probare parentes pupilli non habuisse alia bona, nisi talia & talia, ex quibus tantum, & non ultra perceperint, & de quibus rectè disposuerint, de quo etiam Judex ex officio sese informare poterit. Et ubi compertum fuerit, istud, verum esse, ipsum juramentum nullo modo in litem deferre debedit contra eos, ut tradit Laur. Calcan. cons. 93. incip. In Christi nomine, amen. Iason. cons. 3. lib. 1. per text. in l. si quando, C. unde vi, in vers. qualitatis personarum.

47 Secundo* non procedit, quando attenta qualitate personarum appareat, quod ob rusticitatem vel simplicitatem, & non ex malitia inventarium confectum non fuerit, l. si quis id quod, ubi text. & Modern. ff. de jurisd. omni. jud. Socin. cons. 39. lib. 3. Rip. in tract. de peste, tit. de preservat. remed. contra pestem, num. 232. vers. secundo rusticitas, & num. 340.

48 Tertiò* non procedit, quando tantum intervenisset modicus defectus, qui in jure non consideratur, secundum Bald. in l. 1. C. si adversus solut. In* re enim modica cessat præsumptio doli, ac falsitatis, ut tradit Aym. Cravet. cons. 75. vers. fortius facit, & Alex. cons. 74. lib. 1. Oldrad. cons. 162. per l. scio, ff. de in integrum restit. & l. si oleum, in fin. cum l. seq. ff. de dolo. Nam & in modicis seu* minimis statuitur privatae scripturae, & simplici juramento tutorum & curatorum, ut est communis
50 opinio,* secundum glos. & Dd. in l. fin. §. in computatione, C. de jur. delib. Bart. in l. comperimus, C. de navicul. l. 10.
51

52 Decimo* ampliatur, quod etiam tutor vel curator debeat jurare contenta in inventario esse vera, maxime si statutum requirat dictum juramentum, ut tradit Feli. in cap. cum dilecta, vers. decimum & ultimum signum, de rescript. Adeo quidem, ut si formaliter à tutore vel
cura-

curatore non fuerit juratum, prout dicit statutum, quod tutela ac cura, & inventarium non valebit, nec etiam gesta per talem tutorem ac curatorem valebunt tanquam gesta, forma statuti nō servata, ut est textus, & ibi notat Felin. *in d. cap. cum dilecta, vers. gesta contra formam sunt nulla*, ubi * enim non servatur forma à le- 53
ge, vel rescripto vel statuto, actus non valet, ut est tex. & ibi Felin. *in d. cap. cum dilecta, & in cap. Pisianis, de restit. spoliat. & in cap. venerabili, de offic. deleg. & in l. cum Praetor, §. cum hi, & l. de his, ubi Dd. ff. de transact.* Nec * suf- 54
ficere, si per verba æquipollentia juraretur, vel etiam quod juratum fuisset per verba dicti decreti, & deinde dictum fuisset quod juraretur in omnibus, & per omnia, prout requirebatur ex forma dicti decreti: quia si aliquod verbum etiam minium ex verbis dicti decreti deficeret, non valeret actus, & sic inventarium, tutela ac cura, nullius esset valoris.

Etiam si dictum fuisset quod juraretur in omnibus & per omnia, & de verbo ad verbum formaliter, prout decretum requirit, quæ est communis * opinio, ut 55
dicit Marian. Socin. *sen. cons. 24. nu. 20. vers. verum, lib. 1. Bald. cons. 110. lib. 1. Hippol. singul. 415. & Aret. Instit. ad legit. agnat. tut. vers. tertio principaliter.*

Undecimo * ampliatur, quod tutor describens in 56
inventario rem aliquam, quod præsumptione juris, & de jure fateatur esse pupilli, *l. fin. ubi Cyn. Bartol. Bald. & alii, C. arbit. tutel. idque in odium & damnum ipsius tutoris, ut consuluerunt Alexand. consil. 45. num. 1. lib. 1. & Andr. Barb. cons. 59. nu. 21. 22. lib. 2. Aym. Cravet. consil. 293. vers. nono, ubi * ampliat in eo, qui patitur re-* 57
*gistrari, quam ampliationem etiam tenet Dec. consil. 638. unum. 9. Et hoc adeo procedit, ut etiam * probatio in contrarium non admittatur, ut tradit Socin. cons. 61. lib. 1. cons. 159. 190. in pr. lib. 2. Corn. cons. 60. circa fin. & con. 63. lib. 3. Constr. con. 17. Bart. in l. tut. qui repertorium, in verb. quero nunquid, ff. de adm. tut. Sal. in l. tutores, C. de ad-*

- administr. tut. Ang. in l. 1. §. hac stipulatio, ff. si cui plus, quam per leg. Falcid. & novissime Andr. Alciat. de presumpt. reg. 1. in 2. parte, presumpt. 13. Nec enim * sic homo simplex est, imo magis stultus invenitur, ut in publico inventario scribi contra se aliquid patiatur, d. l. fin. C. arbit. tutel.*
- 60 Simile * videmus in eo, qui rem suam describit in aestimo alterius, quod in præjudicium describentis probetur dominium in favorem alterius, *l. rura, & ibi Bartol C. de omni agro deserto, lib. 1. & idem Bartol. in l. qua quisquam, ff. de acq. re. dominio, Bald. in l. censualis, C. de donat.*
- 61 Idem * quoque obtinet in bonis donatis, descriptis in inventario minorum, juxt. *l. Paulus respondit non tantum verbis, ff. rem ratam haberi, cap. dilecti 2. ubi Dec. de*
- 62 *appellat. Ideoque * disponens de re legata, censetur legatum agnoscere, l. si avia, C. de jure delib. Dec. cons. 45.*
- 63 Similiter * si debitor hypothecaverit creditori rem alienam, deinde dominus rei fidejusserit pro debitore apud illum creditorem, quod censeatur hypothecam approbare, *l. Pomponius, §. fin. ff. ex quibus caus. pign. vel hypoth. tacite contrah.*
- 64 Hinc * etiam petens terminum ad solvendum, videtur approbare contractum præcedentem, secundum Angel. in *l. cum te, C. quod. metus causa.*
- 65 Simili * quoque modo petens dilationem ad solvendum id, in quo fuerat condemnatus, censetur approbare sententiam, ut amplius appellare non possit, *l. ad solutionem, C. de re judic. & facit textus, in cap. quo ad*
- 66 *consultationem, extra eod. Talis * enim præsumitur voluntas hominum, qualis ex factis collegi possit, l. duo fratres, ff. de acq. her. l. reprehendenda, C. de instit. & substit.*
- 67 Verum * hæc ampliatio non procedit quatenus faciat pro tutore aut contra alium, *l. exemplo, cum sim. C. de prob. & C. res inter alios acta, per tot. Bart. in l. tutor, qui reperiuntur, in pr. in vers. quæro an instrumenta, ff. de admin. tut.*

Duodecimo * ampliatur, quod etiam res in inven- 68
tario positæ, si semel in ejus administratione fuerunt,
extare adhuc præsumantur, *l. si creditor, C. de pignor act.*
l. non ignorabat, C. ad exhibend. & plene in *l. si ve possidetis,*
C. de probat. cap. cum ad sedem, extra. de restit. spoliat.

Sed * declaratur hæc ampliatio, ut non procedat in 69
rebus consumptis, & corruptibilibus, quæ consum-
ptio verisimilis relinquitur arbitrio judicis, ut tradunt
Bartol. in *l. non ignorat, C. de fruct. & litium expensis,* & in
l. cum servus ff. de verb. obligat. Freder. de Sen. *cons. 114. in-*
cip. nulli dubium. Quæ * quidem consumptio alias pro- 70
babitur per tutorem, & alios officiales habentes red-
dere rationem, secundum Bartol. in *l. quod ad præsens, C.*
de Murilegulis lib. 11. Quo loco dicit, quod officialibus
publicis & tutoribus, qui habeant reddere rationem
de aliquibus supellectilibus, & aliis rebus, quæ consu-
muntur, sufficiat ut probent, quod in tanto tempore
debuerunt posse esse corruptæ vel consumptæ, tot ex
illis supellectilibus vel rebus, allegans *legem finalem.*
C. de aliment. pupillo præ l. Et quod posset etiam prabari
talis consumptio per librum rationum, & juramen-
tum, secundum notata in *l. Divus, ff. si cui plus, quam per*
leg. Falcid & in *l. fin. §. in computatione, C. de jure delib.* & in
l. si qui pro redemptione, C. de donat.

Decimo tertio ampliatur, quod etiam frater tenea- 71
tur conficere inventarium, ut tradit Abbas *cons. 12. in*
sexto dubio, lib. . & facit text. in *l. adversus, C. de administ.*
tut. l. 2 ff. de negot gest. Dec. *cons. 52. num. .* & novissime
Vlricus Zas. *cons. 5. num. 13 lib. 1.*

Decimo quarto * ampliatur, quod etiam teneantur 72
conficere inventarium mere privatum gerentes cffi-
cium, habentes administrationem plurium rerum,
quæ occultari possent, ut est text. in *l. fin. in princ. ff. de*
bonis authorit. jud. possid. & tradit Bald. in *auth. sed cum te-*
stator, in fin. C. ad leg. Falc. & ita debet intelligi & mo-
dificari quod indistincte voluit Baldus, in *cons. 137, in fi-*

73 *ne lib. 5.* ubi dicit, quod * omnis administrator, vel negotiorum gestor teneatur facere inventarium.

74 Decimo quinto * ampliatur, ut procedat etiam in coadiutore tutoris, vel quocunq; alio, qui gerit per se, & non periculo alterius, *l. tutor 2. cum l. seq. ff. de administr. tut.*

75 Decimo sexto * ampliatur, quod inventarium debeat esse candide, clare, liquido, & sigillatim ac distincte confectum, adeo ut ex eo, absq; alia probatione, possint ipsi tutores & curatores conveniri: & illi quorum negotia administrata fuerint, liberari ab onere probandi, bona, jura, quantitates, qualitates, fructus, & pretium, ut ex tali inventario, tutores & curatores, & omnes administratores convinci possint: alioqui si ita scriptum non fuerit inventarium, jurari in litem possit contra tutores & curatores, & omnes administratores, perinde ac si nullum confecissent inventarium, juxta text. final. ubi Dd *C. arbit. tutel. & in l. tutor, qui repertorium, ff. de administr. tut.*

76 In hoc inventario * scribi debent etiam omnia bona immobilia per situm, cohærentias, quantitates ac qualitates, sicut & in alio instrumento & libello, *l. forma, ff. de censib. l. si rem, ff. de rei vindicat. l. libellorum, ff. de accusat.* alioqui si ipsa bona ita non describantur, & ubi sint bona nesciatur, vel de eorum identitate, quantitate ac qualitate non constiterit: quod tunc perinde habebitur, ac si inventarium factum non fuisset, & quod contra conficientem tale inventarium in litem jurari posset, secundum Bartol. *consil. 150.* & facit *d. l. tutor, qui repertorium*, & consuluerunt Castr. *consil. 124. lib. 1. Socin. cons. 159. & cons. 190. lib. 2.* & novissime in usu fructuario Borgn. de Caval. *in tract. suo de usu fructu mulieri relicto, num. 143.*

77 Debent quoque in inventario describi * bona mobilia, vel se moventia, per signa, & eorum quantitatem, ac æstimationem, pretium & valorem, ne una res mino-

minoris pretii pro alia reddatur, aut exhibeatur, juxta text. in l. fin. verb. in aestimanda adultis substantia, & ibi Bartol. Bald. & Salicet. C. de Magistrat. conveniend. & Salicet. in l. tutores, vers. Quæro octavo, C. de administ. tut. Castren. cons. 124. lib. 1. Decil. Pedemont. 58. num. 19. & Alexand. cons. 74. num. 4. lib. 7. Paria enim sunt in- 78
ventarium non facere vel facere, & non omnes res ponere, vel obscure ponere, ita ut de earum pretio non constet.

Jura* quoq; & actiones, super quibus bonis exer- 79
centur, debent etiam inseri inventario, cum nominibus debitorum, pro quanta summa, ac etiam cum renore, seu effectu instrumentorum, ita ut de ipsorum omnium valore, bonitate & quantitate, ac effectu constare possit, juxta text. & ibi Bartol. in d. l. tutor. qui re-
pertorium, ubi alii Dd. ff. de administ. tut. & in l. fin. C. arbit. tut. l. Chirographis, ubi text. Bartol. & Dd. ff. de administ. tut. adeo quidem, ut, si præmissa non ponantur, vel obscure ponantur, ita ut de eis, vel de ipsorum quantitate, ac summa & valore, non constiterit, in litem contra, tali modo, conficientes inventarium jurari poterit, & quod respectu quantitatis, qualitatis, ac summæ & pretii, & damni rerum & interesse probatio fiet contra eos, ex ipso juramento, secundum Paul. de Castr. cons. 124. & Ruin. cons. 29. n. 13. l. 5. Verum tamen * non teneretur tutor necessario in suo inventa- 80
rio ponere nomina creditorum, quibus pupillus fuerit obligatus, secundum Francisc. Aretin. cons. 148. arg. l. fin. C. de aliment. pupill. præst. quem sequitur Pract. Papiens. in forma libelli, quo agitur ad reddendam rationem tutela, in verbis, in suo ultimo testamento, num. 13.

Instrumenta* quoq; ad pupillum pertinentia à tu- 81
tore in inventario poni debent, l. tutores, C. de admin. tut. Chass. titul. des enfans, §. 6. verbo, par inventaire. n. 3. Nec* solum præsentia, sed etiam ea, quæ post inven- 82
rit, addere debet inventario, l. fin. §. tali, C. de cur. furiosi.

- & notat gloss. in d.l. tutores, in verbo, instrumentorum, & ibi
- 83 Bald. & gloss. 1. in l. tutor. qui repertorium, in princ. ff. de administrat. tut. Imò * etiam ea tutor ponere debet, quæ post acquisita fuerint, ex hæreditate, successione, legato, vel alio quocunq; titulo, d.l. fin. §. tali.
- 84 Declaratur * supradicta quinta regula, ut non procedat primò in tutore dato ad unum actum, sive articulum tantum, veluti ad adeundum, vel quid aliud, qui non tenetur conficere inventarium, ut tradit Bart. in l. tutor. qui repertorium, num. 4. & ibi additio. ff. de administrat. tut. Angel. Aret. in §. ad certum tempus, in fin. Instit. Qui testament. tut. dari possunt. quamvis cautius esse dicat idem Bartolus, ut conficiatur inventarium.
- 85 Secundò * declaratur non procedere in curatore, vel administratore ad rem certam, vel res certas, mobiles vel immobiles, quæ non habent redditus, vel expensas, ut tradit Specul. in titulo de instrument. edit. §.
- 86 Nunc verò reliqua, vers. 46. Nec similiter * quoque in tutore & curatore ad litem, vel etiam generaliter ad lites, cum talis nihil recipiat, nec ei solvi possit, l. hoc jure, ff. de solut. & argum. leg. ad protegendum, C. de in litem dando tut. vel curat. gloss. in l. de creationib. in verb. conscripto. & ibi Cyn. Alber. & Joan. Faber, C. de Episc. audient. Pract. Papiens. tit. quo agitur ad reddendam rationem tutelæ, verbo, & curatores. Stéphan. Aufr. in additione ad Capell. Tholos. de cis. 72. & Marc. Mant. singul. 582. licet Angel. Aretin. in §. 1. n. 6. Instit. de curat. & Bart. in l. Etsi species, num. 1. ff. Rempupilli salvam fore, & Bald. in l. nulli, num. 11. C. de Episcop. audient. contrarium teneant, saltem de iis rebus, quæ ad se pervenerint.
- 87 Similiter * quoque dicendum erit de constitutis ad auctorandum divisioni, vel alii actui. Quia ex quo hi non habeant administrationem, nec bonorum detentionem, nec se intromittant, nisi de actu, verbi, non tenentur facere inventarium, secundum Bald. consil. 146. libr. 12. dicentem ita servari, & facit

Circa l. ad protegendam, Cod. de in litem dando tutore.

Tertiò * declaratur prædicta regula, ut non proce- 88
dat in patre legitimo administratore, qui non tenetur
inventarium conficere, secundum scribentes commu-
niter, ut * notant Bald. & Corn. in l. cum oportet, §. non 89
autem, per text. in verbo, ratiocinia, C. de bonis, quæ lib. quo
loco dicunt Scribentes, quod confectio inventarii eos
solum tangat, qui rationem reddere teneantur, & ita
Albericus tradit, in l. 1. C. de bon. matern. num. 2. dicens, se
ita vidisse servari, & Cynus, in d. l. cum oportet, quest. 4.
ad fin. & Bald. in l. Orphanotrophos, num. 7. C. de Episc. &
cleric. Et hoc ut receptum tradit Boer. decis. 61. num. 5.
& novissimè Joachimus Mynsing. Cent. 2. Observat.
93. quo loco tradit rationem, & arrestum allegat. De
quo tamen articulo dubitant Speculator, in titulo de
instrument. edit. §. viso, num. 14. Cuman. cons. 89. num. 3.
dicens, honestius facturum parentem, si inventarium
conficiat, licet non facile recedendum sit à communi
opinionem, quæ tamen non procedit in patre * tutore, 90
ut notant Bald. & Corn. in d. l. cum oportet, §. sed cum ta-
citas, C. de bonis, quæ lib. Bald. in d. l. Orphanotrophos, num. 7.
C. de Episc. & cleric. Et ratio differentia in eo est, quod
pater legitimus administrator totum commodum
habeat, solaq; proprietas sit filiorum, qui in ejus po-
testate sunt. Pater autem Tutor est non filiorum in
potestate, sed emancipatorum, ut per Iason. in l. in-
fanti, num. 8. C. de jur. delib. & probatur Instit. de legit.
parent. tut.

Quarto * declaratur non procedere in actore, qui 91
gerit non nomine suo, sed nomine tutoris, & ejus
periculo constituitur, l. solet, ff. de tutel. qui non tene-
tur facere inventarium, sed sufficit à tutore esse con-
fectum, cum tutor per eum gerat, l. ita autem. §. gessisse,
ff. de administr. tut.

Quintò * regula non procedit, quia tutores vel cu- 92
ratores poterunt purgare moram, antequam se inge-

rant administrationi, conficiendo inventarium, ut tradit Andr. Barb. *consil. 60. libr. 3.* Bald. *in l. 1. §. item solet, ff. de offic. praefect. urb. & Dd. in l. si insulam ff. de verb. oblig.* verum si ingesserint se administrationi, tunc propter timorem subornationis rerum non poterunt purgare moram.

93 Sextò * declaratur non procedere stante consuetudine non conficiendi inventarium, tradit Bartol. *in d. l. tutor, qui repertorium, vers. Item si consuetudo.* Aymo Cravet. *in 1. part. 1. de antiq. temporum, in 4. limit. incip. quarto limitatur, num. 29. vers. nam dico, & faciunt notata per gl. & Dd. in cap. cum venerabilis, de consuetud. Roman. singul. 19. & ita in Gallia observari dicit Guido Pap. quæst. 330.*

94 Septimò * declaratur non procedere, quando tutor fuisset impeditus gravi morbo, vel alia justa & necessaria causa, *l. quæsitum, ff. de re jud.* Bartol. *in d. l. tutor, qui repertorium, ff. de administ. tut.*

95 Octavo * declaratur non procedere, quando in bonis administrandis nihil aut parùm fuisset, adeò ut tantum, vel plus expendisset in ejus confectione inventarii, quam valerent bona, ut est text. *in l. mediterranea, & ibi Bart. & Angel. C. de annon. & tribut. lib. 10.* Socin. *reg. 214. incip. heres inventarium, & novissimè Petrus Rebuff.*

96 *de verb. significat. fol. 527. & seq. num. 3. & 4.* Et hoc * quidem casu ipse tutor debet coram iudice protestari, nihil in bonis pupilli esse, quia talis protestatio tutoris habebitur loco inventarii, *l. ut perfectius, C. de annali except. & tradit Bald. in l. fin. num. 8. vers. extra quæro, C. qui bonis cedere possunt.*

97 Nonò * declaratur non procedere, quando iudex remisisset confectionem inventarii ex causa, ut quia non expediebat non habere tutorem, vel eorum bona non manifestari, ut tradit Bartol. *in d. l. tutor, qui repertorium, num. 19. vers. Item puto, argum. l. 2. §. tractari, ff. ad Tertull. & l. fin. C. de aliment. pupill. præstand. &*

l. 2. C. quando, & quibus quarta pars debeat, lib. 10. l. in confirmando, & l. utilitatem. ff. de confirm. tut.

Decimo * declaratur non procedere, quando te- 98
stator remisisset tutori confectionem inventarii, *l. fin. C. arbitr. tutel. ubi Bartol. & alii, Bald. in l. cum tale, §. Titius, ff. de condit. & demonstrat. facit l. quidam decedens, ff. de administrat. tut. Jason in l. nemo potest, in 2. lectura, num. 65. & seq. & ibidem Bartol. num. 12. dicunt communem esse opinionem. Decisio Pedemont. post num. 66 num. 28. Alexand. optimè consil. 62. num. 1. & 2. declarat lib. 4. Soar. commun. opinion. litera I. dicit communem, quem sequitur Jul. Clar. lib. 3. sent. §. testamentum, quest. 66. num. 4. & ibidem de hærede & usufructuario, & Sebastian. Montic. de inventario, cap. 3. num. 44. Ratio autem hujus decisionis est utilitas filii, *l. nec in ea, in fin. ff. de adulteriis, & ne forte secreta patrimonii sui proderentur, l. fin. C. de aliment. pupillo præst. l. 2. C. quando & quibus quarta pars, & novissimè Jul. Clar. d. num. 4.**

Verum Ripa in *l. nemo potest*, numero 85. ff. de legat. 1. 99
hanc quæstionem late discutiens, dicit contrariam magis communem, quem sequitur Gualdensis, titulus de tutore, cautela 3. Borgn. in tractat. de usufructu & mulieri relicto, num. 148. & ante eum Andr. Barbat. consil. 62. num. 2. lib. 2. ad quos lectorem brevitatis causa remittimus.

Verum * prima opinio communis procedit non 100
solum in testamentario, sed etiam legitimo, & dativo tutore, secundum gloss. in *l. 3. §. tutores, ff. de suspect. tut. & in l. tutores, 2. in verbo, publicarum personarum, Cod. de administrat. tut.* Adeò * ut etiam possit remittere testator istud inventarium in præjudicium legatariorum, quibus non potuerit legare, vel fideicommissum relinquere, secundum Paulum Castrens. in *d. l. nemo potest*. Alexand. consil. 82. num. 15. lib. 2. & consil. 40. lib. 3. & Didac. Covar. cap. 1. num. 17. de testament.

- 101 Quod * multo magis procedit, quando non tantum remississet, sed expressisse vetuisset, *l. fin. C. arbitr. tutel.* & Bartol. *in d. l. tutor, qui repertorium, num. 18 vers. Quæ ro*
que dicatur, quia quando testator prohibet, conjectura
 102 est quod favore pupilli prohibuit. Paria * enim sunt dicere, *Remitto Inventarium*, vel, *fieri veto, l. si heres vetitus, juncta l. cum tale, §. Titius, ff. de condit. & demonstrat.* tum quia nihil interest quibus verbis utatur testator, si de voluntate appareat, cum hodiè formula verborum
 103 ab aula recesserit; *l. 2. C. de formul.* Imò * tutor ac curator, quibus prohibita esset confectio inventarii à testatore, seu quibus testator vetuit, ne inventarium facerent, si istud fecerint, non obstante prohibitione, siue jussu Judicis, quod talis censeatur esse in dolo, secundum Raphael. Fulgos. *consil. 25. vers. quinimò potius.*
 104 Sed * hoc tamen non procedit, quoad præjudicium creditorum, secundum Bald. *in d. l. fin. C. arbitr. tutel. & in l. fin. §. cum igitur, C. de jure delib.* Alexand. *consil. 82. num. 15. lib. 2.* ut * commune affirmant Joan. Hannibal, *in l. nemo potest, num. 406. de legat. 1.* & Jul. Clar. *lib. 3. sent. in §. testamentum, d. quæst. 66. num. 2.* Et quod Judex possit recedere à tali voluntate, ex causa de novo supervenienti, vel etiam antiqua testatori incognita, secundum Angel. *consil. 144.* Dec. *consil. 319. circa fin.* Vel quando Judex viderit hoc pupillo non expedire, poterit tutorem cogere, ad confectionem inventarii, non obstante remissione testatoris, ut tradit Jason *in l. cum necessitatem, C. de fideicommiss.* & Bartol. *in d. l. nemo potest, in fin. ff. de legat. 1. argum. leg. in confirmando, ff. de confirm. tut.* Dec. *consil. 349.* & commune asseverant * Didac. Covarr. *lib. 2. variar. resolut. cap. 14. num. 4.* Jul. Clar. *lib. 3. sent. quæst. 66. num. 4.* dicens, potuisse testatorem putare è re pupilli futurum, ut inventarium non conficeretur, & in hoc falli, vel tale quid forte testamentum conditum, aut mortem testatoris emeruisse, quod nova
 provi-

provisione indigere videretur: quæ sententia & opinio tanquam venior & æquior tenenda est secundum omnes superius allegatos, & Alexand. *consil.* 62. *num.* 1. & 2. *lib.* 4.

Poterit * etiam Judex ex causa venire contra dispositionem testatoris, & consulere utilitati impuberis, *l.* 1. *ff. de pupill. educ. l. facultas, C. de jure fisci, lib.* 10. Bald. *consil.* 229. *lib.* 4. Quod * etiam procedit in tutore testamentario, quando apparet hanc remissionem esse contra utilitatem pupilli, ut tradit Chass. *tit. des enfans de plusieurs lieuz, §. 6. in verbo, par inventaire, num.* 26. Sicuti etiam * prædicta locum non habent in dominio Mediolani, non obstante remissione, vel etiam prohibitione ex decreto ducali, cui inferior derogare non potest, ut tradit Joan. Plot. *§. 9. num.* 21. & 22. *de in lit. jurand.*

Undecimo * non procedit supradicta quinta regula, quando esset relicta liberatio à redditione rationum, cum caput rationis reddendæ sit inventarium, ut dicit Bald. *in l. cum tale, §. 1. ff. de condit. & demonstr. Angel. consil.* 144. *ad fin. allegans l. tutor, qui repertorium, ff. de administratione, tutor.* & inventarium principaliter propter rationes sit introductum, ut dicit Benedict. *de Perus. in 6. dubio, cum * dicit, quod is, qui ad rationem reddendam non obligetur, per consequens etiam non teneatur ad inventarium, allegans l. Orphanotrophos, C. de episcop. & cler. & idem docet Specul. in tit. de instrument. edit. §. nunc aliqua, vers. sed an simplex, ubi dicit frustra fieri inventaria, ubi ratio non reddatur, quem sequitur Jason in d. l. nemo potest, vers. adde bonum simile. Quod * quidem multo magis procedit, quando ultra relictum liberationis à ratione reddenda factum esset legatum de omni eo, in quo eos condemnari contingerit, secundum Dec. *consil.* 178. *vers. sed tamen. Angel. consil.* 185. & *consil.* 312.*

Sed * hæc undecima declaratio regulæ, non procedit

dit primo, quando tutor vel curator sciebat, vel scire debebat, talem liberationem esse nullam, & ita testatorem non potuisse disponere: puta, quia bona essent libellaria seu livellaria, emphyteutica, feudalia vel fideicommissaria, ut tradit Hieron. Gratus *consil.* 23. *num.* 18. *vers.* *nam tenentes. lib. 1. argum. d. l. nemo potest, ff. de legat. 1.*

- ¶ 115 *¶ l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic.* Sed si tutor * ac curator, ignoraverat liberationem rationis reddendæ factum non valere: quia forte ignorabant factum, id est, bona esse feudalia vel livellaria, & sic ignorarent testatorem de eis non potuisse disponere, relinquendo dictam liberationem. Certè si non fecerint inventarium, ac librum rationum, ob ipsam facti ignorantiam excusantur à dolo, & à lata culpa, cum hoc procedat ex ignorantia non juris, sed facti, unde nullitas resultat, *l. qui in alterius, ubi text. Dec. & Cagn. ff. de reg. jur. l. fm. ff. pro suo, cum in dubio ignorantia facti * præsumitur, l. verius, ff. de probat.*

- ¶ 117 Secundo * non procedit, quando apparet de dolo in faciendo commissio, quo casu non valet talis liberatio, ut quia non fecerit illud, ad quod tenebatur vigore ejus officii, stante dicta liberatione. Idq; hac ratione, ne detur materia delinquendi, & ne quis fiat locupletior cum aliena jactura, ut pulchrè tradit Socin. *consil.* 72. *lib.* 3. & Aymo Cravet. *consil.* 193. *num.* 9. Dec. *consil.* 178. *num.* 1. & ibi Carol. Molin. *l. si servus vetitus, ff. de legat. 1. l. si quis rationes, ff. de liberat. legat. l. quidam decedens, in princ. ff. de administr. tut.*

- ¶ 118 Tertio * non procedit, quando se excusaverit à tutela, quo casu indistinctè privatur legato, *l. tutor, §. qua tutoribus, ¶ l. Nescennius, §. fm. ff. de excusat. tut. l. qui tutelam, ff. de testam. tut. l. etiam, ff. de legat. 1.* & eleganter Dec. *consil.* 178. *numero* 1. *¶ 2. vers. secundo responderi potest.*

- ¶ 119 Duodecimo, non * procedit supradicta quinta conclusio, seu regula, quando tutori non fuisset oppositum

fitum de non confecto inventario, quo casu non viciat, si hic ordo non fuerit servatus, ut dicit Vant. *de nullitat. tit. 11. num. 150. per text. & ibi Bald. in l. fin. C. de Magistrat. conven.*

S U M M A R I A.

- 1 *Contra tutorem, vel curatorem, qui non confecerit inventarium juratur in litem. Ampliatur num. 2. 4.*
- 3 *Communis opinio.*
- 5 *Tutor non exhibens cum effectu computationis librum rationum, contra eum juratur in litem.*
- 6 *Tutor, vel curator, tenetur parti exhibere inventarium, ac librum rationum, & pati ut copia omnium per partem extrahatur.*
- 7 *Contra eum, qui profert obscurum & intricatum librum rationum, juratur in litem.*
- 8 *Tutores, vel curatores, qui tenentur inventarium & librum rationum facere, si jurent perdidisse, eis non creditur, nisi hoc probent, sed contra eos in litem juratur.*
- 9 *Tutores non excusantur, si dicant se confecisse inventarium, sed esse sub actoribus, vel negotiorum gestoribus, qui istud exhibere noluit.*
- 10 *Tutor licet reddiderit rationes, & instrumenta liberationis, nihilominus tenetur reexhibere, si arguatur dolus vel error.*
- 11 *Tutor licet quadam rite & recte posuerit in inventario, sed non omnia, poterit quo ad omissa contra eum jurari in litem.*
- 12 *Tutor describens in libris rationum qua omissa sunt in inventario, non prasumitur habuisse animum defraudandi pupillos.*
- 13 *Dolus prasumptus tutoris quando purgetur.*
- 14 *Tutores, vel curatores, non restituendo reliqua ac bona minorum, sunt in dolo.*
- 15 *Heres pupilli jurat in litem contra tutorem, quo non confecerit, vel non rite fecerit inventarium.*

16 Tutores excusantur, si ex justa aliqua causa Inventarium non confecerint, si probent quod parentes pupillorum non habuerint alia bona, quam talia.

17 Iuramentum in litem non datur contra tutorem, qui non confecerit Inventarium ob simplicitatem, & rusticitatem.

18 Iuramentum in litem non datur contra tutorem, non conficientem librum rationum, si liberatus fuerit ab onere reddendi rationes, & in aliis casibus remissivè in contextu relatis.

¶ Sexta regula est, quod* contra tutorem vel curatorem, qui non confecerit inventarium, juretur in litem, l. 1. §. officio, ff. de tutel. & rat. distrab. l. tutor, qui re-pertorium, in princ ff. de administ. tut. Marian. Socin. conf.

148. num. 1. lib. 1. Quod dictum etiam * locum habet in quolibet administratore, qui bona vel jura alterius administrat, secundum Baldum conf. 350. lib. 1. &

8 Anchor. conf. 317. quæ* vera & communis opinio est omnium Dd. teste Carol. Molin. in addit. ad Alexand. conf. 214. lib. 7.. Id quod Iacob. Menoch. de arbitr. judic. lib. 2. casu 208. num. 16. 17. & 18. etiam extendit ad

4 *Thesaurarios, Usufructuarios, & alios similes ex Carol. Molin. ad consuetud. Parisiens. tit. 1. §. 6. gl. 6. num. 30. & Rom. conf. 518. in fin.

5 Ampliatur * ut procedat primò etiam in eo, qui non exhibeat cum effectu computationis, & plenæ examinationis librum rationum, secundum Bartol. conf. 150. Angelum, conf. 277. ad fin. ubi loquitur de voluntario negotiorum gestore, & Ludovic. Ro-

6 man. conf. 518. ubi * loquitur in matre relicta domina & usufructuaria. Nam tutor & curator, qui tenetur reddere rationes, tenetur etiam parti exhibere inventarium ac librum rationum, & pati ut copia omnium extrahatur per partem sibi contrariam, ut est text. in l. cum servus, ubi Bart. per illum text. ff. de condit. & demonstrat.

Secundò*ampliatur, ut nedum procedat in eo, qui nullum penitus inventarium fecerit, sed etiam in eo quoq;, qui obscurum confecerit, ita ut non possit apparere de rerum quidditate & valore, & quantitate redditus & impensæ, nec ratio dispungi aut concludi possit, ut in inventario tradit Bartol. *in d. l. tutor, qui repertorium, num. 18.* & in rationibus, Petr. Anchoran. *cons. 316.* ubi concludit standum juramento filii, de redditibus possessionum suarum contra matrem, quæ eas administraverit, sed rationes reddituum passim & perfunctoriè reddiderit, ut non possit apparere accepta, an data, probè an improbè referantur, de qua rediximus supra regula præcedente: nempe paria esse, inventarium non facere, vel obscurum facere, ita ut de earum pretio constare non possit.

Tertiò*ampliatur, quod tutores vel curatores, non excusentur, licet dicant etiam cum juramento se confecisse inventarium, sed perdidisse, nisi probaverint casum vel amissionem. Tenentur enim ea diligenter custodire, nec creditur eorum juramento, quod ea perdiderint, secundum Anchor *cons. 316. in fin. vers. non obstat.* Socin. *cons. 159. vers. idem tenet. & cons. 190. vers. sed præmissis, lib. 2.* & est tex. in l. *si quis ex argentariis, §. fin. ibi, perdidisse se probet, ff. de edend.*

Quarto*ampliatur, quod etiam non excusentur, tutores vel curatores sub prætextu, quod dicere velint, se quidem confecisse, sed esse sub actoribus, vel negotiorum gestoribus, qui nolint exhibere: sibi enim imputare debent, quod tales elegerint, ut tradit Socin. *cons. 190 lib 2.*

Quintò*ampliatur, quod licet semel reddiderint rationes, & instrumenta liberationis produxerint, quod nihilominus teneantur re exhibere, si dolus arguatur, vel error, ut tradit Socin. *d. consil. 190.* & Alex. *cons. 74.* & ibi Mol. *lib. 7.* etiamsi tutor analogistes esse jussus esset, ut tradit Alex. *d. cons. 74.*

Sextò

- 11** Sexto * ampliatur, quod etiam si tutor in inventario quædam rectè & ritè posuerit, non tamen res omnes; quod tamen quo ad omissa vel respectu omissorum, jurare poterit in litem, secundum Bart. *in d. l. tutor, qui repertorium, n. 21. vers. item quod dicitur, ff. de ad-*
- 12** *minist. tut. nisi* * omissa in inventario posita essent &
- 13** descripta in libro rationum, per quam * descriptionem purgatur dolus præsumptus, ut tradit Aym. Craver. *cons. 175. n. 12. vers. & in terminis*, quo loco dicit, quod dolus præsumptus ex eo, quod tutor inventarium non fecerit, purgeatur, quando probetur quantitas bonorum pupilli, quæ ad manus tutoris pervenerunt, vel quando dicatur processisse de industria talem omissionem ad commodum pupillorum, propter eorum creditores.
- 14** Septimo * ampliatur, quod etiam si tutor vel curator, librum rationum confecerit, sed reliqua, vel alia bona & jura minorum non exhibuerit ac restituerit; quod tamen contra eos ex hoc solo capite in litem jurari possit, secundum Bart. & Dd. *in d. §. officio. videntur enim tutores & curatores esse in dolo, non restituendo reliqua ac bona minorum, secundum Corn. cons. 318. l. 4. & est text. in l. si tutor, ff. de in litem jurand.*
- 15** Octavo * ampliatur, quod etiam heres pupilli poterit jurare in litem contra tutorem, qui non confecerit, vel non rectè fecerit inventarium, ut tradunt Castr. & Socin. *in l. pen. §. fin. ff. ne quis eum qui in jus.*
- 16** Declaratur * prædicta regula non procedere, quando tutores volunt probare, quod parentes pupillorū non habuerunt alia bona, quam talia, ex quibus tantum, & non ultra perceperint, de quibus etiam iudex sese
- 17** potest ex officio informare. Vel quando * ex qualitate personæ apparet ob simplicitatem & rusticitatem inventarium fuisse omissum, ut tradit Iacob Menoch. *de arbit. jud. lib. 2. cent. 3. casu 208. n. 22. 23. dicens, in hoc*
- 18** versari iudicis arbitrium. Vel quando * eis prælegata esset

esset liberatio à reddenda ratione, vel testator remisisset, vel fieri vetuisset inventarii confectionem. Vel aliqua iusta causa fuerint impediti, nisi omiserint res occultas. Nec hoc denique procedit, quando vigeret consuetudo, ut non conficeretur inventarium, secundum Panorm. in c. ex parte, n. 6. de appellat. ubi hoc ponit pro admodum singulari. Vel quando tutor plus expendisset in confectione inventarii, quam bona pupilli valerent: vel, non expediret minoribus eorum bona manifestari, maxime si Iudex ob eam causam remiserit. Vel quando in eo tantum inveniretur modicus defectus, secundum Andr. Tiraq. de judic. in reb. exig. vers. 46. de quibus omnib. late diximus regula proxima præcedente, quibus quidem casibus adversus tutorem non poterit jurari in litem.

De satisfactione Tutorum vel Curatorum.

S U M M A R I A.

- 1 Omnis tutor, vel curator, tenetur satisfacere re pupilli salvam fore. Idem ex statuto Ultrajectino. rubr. 31. art. 3. 7.
- 2 Satisfdatum dicitur, datis idoneis fidejussoribus.
- 3 Tutores in suo officio ut plurimum aut infideles, aut negligentes sunt.
- 4 Experientia rerum magistra.
- 5 Satisfdatio tutoris præstanda est ante decretum administrationis.
- 6 Tutor ante satisfactionem repellitur ab administratione.
- 8 Tutor sine satisfactione officium suum exercere potest circa tempore peritura.
- 9 Tutor vel curator, ante emissam hanc satisfactionem, non est tutor, nec habet administrandi potestatem.
- 10 Contra gesta per tutorem, qui non satisfecerit in iudicio, in præjudicium pupilli, non est opus restitutione, tanquam ipso jure nulla.
- 12 Tutor, qui fidejussores non invenit, non admittitur ad tutelam, præstita juratoria cautione.
- 13 Juratoria cautio non sufficit in administrandis officijs.

- 14 Tutores Principum possunt tales fidejussores constituere, quales reperire possunt.
- 15 Tutor cavere nolens, vel differens, pignoribus captis, coerceri potest.
- 16 Fraude satisfacere nolens removetur à tutela, cum infamia nota, secus vero si inopia hoc fecerit.
- 17 Fidejussores tutoris obligati pupillo non habet beneficium divisionis.
- 18 Si necessaria satisfactio fuerit, & non facile possit tutor eam prestare in loco dationis tutela, potest audiri si in alia ejusdem provinciae civitate satisfactionem prestare paratus sit. Declaratur num. 19. 20.
- 21 Legitimi tutores, vel curatores satisfacere debent.
- 22 Mater quoque satisfacere tenetur.
- 23 Patronus ejusque liberi satisfacere tenentur.
- 24 Patronus honestus tutor sui liberti non tenetur satisfacere.
- 25 Pater legitimus administrator non satisfacit.
- 26 Agnatus locuples satisfactione non oneratur.
- 27 Intellectus legis 2. 3. & l. Servum, ff. Rem pupilli salvam fore.
- 28 Curatores omnes satisfacere tenentur, Ampliatur nu. 29. Limitatur nu 30.
- 31 Curator furiosi habens sufficientem substantiam ad fidem gubernationis non satisfacit.
- 32 Discrimen notabile inter curatorem, & tutorem.
- 33 Magistratus non exigens hanc satisfactionem tenetur pupillo, vel adulto, in subsidium.
- 34 Subsidiariae actiones quae.
- 35 Subsidiaria actio pupillo, vel adulto, quando competat.
- 36 Subsidiaria actio unde introducta.
- 37 Magistratus prestare tenetur periculum tutoris parum idonei, nu. 8.
- 39 Paria sunt aliquid non facere, vel minus idoneè facere.
- 40 Magistratus non tenetur pupillo de futuris casibus.
- 41 Probatio idoneitatis satisfactionis cui incumbat.

- 42 Actio Subsidiaria datur adversus quemlibet in solidum. nisi omnes fuerint solvendo, quo casu datur beneficium divisionis.
- 43 Qui solus periculum in se recipit, is prius est excutiendus.
- 44 Si dolo, vel lata culpa, Magistratus non exegerint cautionem, tenentur in solidum pupillo.
- 45 Actio Subsidiaria etiam datur contra heredes Magistratus, qui omnino omisit petere cautionem.
- 46 Magistratus cautionem a tutoribus non exigens ipse habetur loco fidejussoris.
- 47 Non tenentur Magistratum heredes, ut ipse Magistratus.
- 48 Heres Magistratus tantum succedaneus est culpa dolo proxime.
- 49 Filiusfamilias Magistratus factus, si pupillo caveri non curaverit ejus culpa, actio dabitur in patrem filijfamilias Magistratus peculiotenus, si ejus voluntate Magistratum administraverit.
- 50 Actio Subsidiaria datur heredibus pupillorum in Magistratus.
- 51 Eadem actio in Magistratus datur, quae competit in Tutores tam ad sortem, quam ad usuras.
- 52 Privilegium in bonis Magistratus pupillus non habet, sed cum ceteris creditoribus partem habiturus est.
- 53 Magistratus moniti, si non dederint tutores, vel curatores, tenentur ad damnum, quod medio tempore passi sunt impuberes.
- 54 Magistratus municipalis, data opera, tutelam differens in successores suos, vel satisfactionem data opera trahens, quoad successores accipiant, tenentur ad damnum, quod pupillus medio tempore pati posset.
- 55 Actio Subsidiaria datur etiam in eum, qui electus fuerit ad aestimandas tutorum satisfactiones.
- 56 Actio Subsidiaria datur contra scribam, vel alium notarium, qui minoris quam debuit res minoris, vel veram substantiae taxationem passus fuerit occultari dolo, vel negligentia.

- 57 Ad Magistratus qui tutores confirmant sine inquisitione & fidei jussores non recipiunt, pertinet periculum administrationis.
- 58 Falsa de tutorum facultatibus praesidi renunciantes tenentur Subsidiaria.
- 59 Magistratus tenentur, si praeses provinciae eos satis exigere jusserit à tutoribus, & non exegerint.
- 60 Si praeses provinciae tutorem, vel curatorem minus idoneum dederit ex suggestu Magistratum, qui nomina Praesidi dederint, Magistratus tenebitur quatenus dolo, vel lata culpa, versati fuerint.
- 61 Praeses provinciae si nomina & facultates tutorum ab alio acceperit, & ad Magistratus municipales remiserit, ut se de nominatorum facultatibus, & moribus instruerent, & exinde instructus tutorem dederit, Magistratus tenebitur, quatenus dolo vel lata culpa versati sunt.
- 62 Praeses provinciae, si nomina ab alijs accepta ad Magistratus remiserit, ut ipsi darent, vel ut post dationem exigerent satisfactionem, nec exegerint, periculum ad Magistratus pertinebit.
- 63 Ad Magistratum non pertinet periculum tutoris, qui satis non dedit, si tempore finita tutela tutor reperitur solvendo.
- 64 Quod Magistratus, qui tutores minus idoneos constituerunt, conveniantur, in usu non est.
- 65 Contutor ob inopiam alterius non habet actionem adversus Magistratum.
- 66 Cur in Magistratus minores tantum competat pupillis Subsidiaria, non in Magistratus majores.
- 67 In provincijs tutores vel curatores clarissimarum personarum nominantur per Curiales, & in subsidium ex nominatione tenentur.
- 68 Magistratus non tenetur pupillo, nisi in subsidium, in eo, quod de bonis tutoris servari non possit.
- 69 Si tutor testamentarius & dativus gerunt divisim, pro dativo

- dativo prius perrenitur ad Magistratum, quam ad contutorem.
- 70 Fidejussores Magistratum non tenentur actione subsidia-
ria.
- 71 Nominatores Magistratum actione subsidaria non te-
nentur.
- 72 Ordo decurionum non tenetur actione subsidaria, nisi in se
receperit periculum, num. 75.
- 73 Ordo quid.
- 74 Ordo quot partibus constet.
- 76 Testamentarius tutor non satisfacit. & quæ sit ratio.
- 77 Testimonium paternum pro satisfactione sufficit.
- 78 Tutor testamentarius, an de consuetudine etiam satisfacit.
- 79 Executor testamenti non satisfacit, nisi post testamentum
cæperit esse solvendo.
- 80 Curator testamento datus non satisfacit in casibus per-
missis.
- 81 Tutores codicillis dati non satisfaciunt.
- 82 Tutores dati in testamento invalido, tamen confirmati,
satisfactioni subjiciendi non sunt.
- 83 Tutores in testamento invalido dati tenentur satisfacere,
quando confirmati fuerint sine inquisitione.
- 84 Plures testamento dati tutores, uno offerente satisfactio-
nem, alio nolente satisfacere, præfertur satisfaciens.
- 85 Tutelam geri per unum interest pupilli.
- 86 Livius cur judicet complurium imperium inutile esse.
- 87 Nemo cogitur succedaneus esse alieni periculi.
- 88 Non omnino qui satis dat, contutoribus est præferendus.
- 89 Causa cognitio in recipiendis tutoribus, duplex est.
- 90 Inter plures satis offerens magis idoneus præferitur.
- 91 Patroni non possunt se invicem provocare ad satisfactio-
nem, nisi ex magna causa.
- 92 Extraneus volens satisfacere, non repellit tutores ab admi-
nistratione.
- 93 Si testatoris fallatur opinio, quid juris.
- 94 Tutor post testamentum factus non solvendo cautionem
prestare debet.

- 95 Tutor à matre testamento datus tenetur satisfacere, & confirmatur ex inquisitione, seu in patre. Et quæ sit diversitatis ratio. num. 96.
- 97 Tutor ex inquisitione non satisfacit, limitatur de consuetudine Gallie num. 98.
- 99 A minoribus Magistratibus dati tutores satisfacere debent.
- 100 Satisfactio tutoris per errorem facta, qui satisfacere non cogebatur, non valet.
- 101 Tutor defendens pupillum non satisfacit de iudicato solvendo.
- 102 Officium suum nemini debet esse damnosum.

REGULA VII.

- 1 **S**eptima regula est, quod * omnis tutor vel curator steneatur satisfacere rem pupilli vel adulti salvam fore, l. 1. & ibi Bal. ff. rem rat. haberi, Gl. & Bart. in l. legitimus, ff. de legit. tutor. & toto tit. C. de tutorib. qui non satisfacit. l. de creationibus, C. de Episcop. audient. Cuyt. decis. 50. Et
- 2 hoc intelligitur, datis * idoneis fidejussoribus, d. l. 1. ff. rem rat. haberi, juncta l. pratoria, ff. de prator. stipulat. l. 4. §. 1. ff. rem pupilli salv. fore. & l. 1. ff. qui satisfacit cogant, idque favore pupilli & adulti ita receptum est præsertim, quia tuto-
- 3 res * in suo officio ut plurimum aut infideles, aut negligentes sunt, §. quoniam autem, in Auth. ut ii, qui obligat se
- 4 hab. perhibent res minorum, ut experientia, quæ est * rerum magistra, docet, cap. quam sit. de elect. in 6.

- 5 Quæ quidem regula ampliatur primò, ut * procedat, quod etiam hæc satisfactio à tutore præstanda sit ante omnia, id est, ante decretum administrationis, qua præstita, interponit iudex suum decretum, quo decernit administrationem ad ipsum tunc pertinere, ut tradit Christoph. Port. Instit. de legit. agnat. tutel. num. 3. versic. quarto debet. & Angel. Aretin. Instit. de satisfacit. tutor. num. 3. in versic. in eadem gl. per l. fin. §. pen. & ibi notat C. de administrat. tutor. & facit l. 1. C. de tut. qui non satisfacit.

Secun.

Secundò * ampliatur, quod etiam tutor ante talem 6
satisfactionem prohibeatur ab administratione, quia
tutela sine vinculo cautionis non committitur, l. si
impuberi, §. quamvis, vers. tutela vero, ff. de tutor. & curator.

dati ab his. cum * qua ampliatione concordat etiam 7
statutum nostrum Ultrajectinum, Rubric. 13. art. 3.
Verum * hæc ampliatio locum non habet quo ad 8
tempore peritura, juxta l. ult. C. de tut. qui non satisfd.

Tertiò * ampliatur regula, quod etiam tutor, vel 9
curator, ante emissam satisfactionem non sit tutor, nec
habeat administrandi potestatem, l. si impuberi, §. quam-
vis, vers. quid ergo si non caveat, ff. de tutor, vel curat. dati ab
his, & l. 3. & ult. C. de tutor, qui non satisfd.

Quartò * ampliatur, quod contra gesta per talem 10
tutorem in judicio, qui non satisfdederit rem pupilli
salvam fore in præjudicium pupilli, non sit opus resti-
tutione, ut quæ sint ipso jure nulla, & non noceant
pupillo, ut est text. in l. si tutor, & ibi Bart. & Bald. C.
in quibus caus. in integr. restit. non est necessar. quod dicit
perpetuo menti tenendum esse Robert. Marant. de ord.
judicior. part. 4. num. mihi 3. & Ioach. Mynsing. cent. 2.
observ. 32. & Vant. in tract. de nullit. processuum, in rubric.
de nullit. sententia ex defectu inhabilitatis seu mādati, n. 128.

Quintò * ampliatur, ut etiam non sufficiat jurato- 12
ria cautio, cum tutor nomine alieno veniat, & ideo si
fidejussorem non reperit, non censeatur idoneus, l. fin.
C. arbitrium tutela, id quod etiam confirmatur, per re-
gulam, quam tradit Bald. in l. 1. circa medium, ff. de usu
& usufruct. legat. ubi inquit, quod * in officiis admini- 13
strandis, & quando quis electus fuerit in tutorem vel
curatorem, si non posset dare fidejussorem, quod non
sufficiat juratoria cautio. l. 2. C. de tutor. & curat. dati ab
his, Iason in l. 1. col. fin. C. de procurat.

Sed * hæc ampliatio locum non habet in tutore 14
principis, quibus sufficit fidejussores tales constituere,
quales reperiri possunt, ut tradit Barthol. Chassan.

tit. Des enfans des plusieurs li. 2, §. 5. in verbo, caution souffisante, num. 4. allegans Alberic. de Rosat. in l. de creationib. C. de Episc. audient.

15 Sexto * ampliatur regula, quod tutor cavere nollens vel differens, pignoribus captis, coerceri possit, §. subsidiaria, Instit. de satisfact. tutor. l. dies cautionum, §. si intra, ff. de dam. infect. l. si quis à liberis, §. si quis ex his, ff. de lib. agnos. l. 3. C. de suspect. tutor. & l. 1. §. qui ergo, ff. de ventre inspici. Sed & exstat constitutio Imperat. Valeriani &

16 Gallieni, in l. 2. C. de tutor qui non satisfecer. quod * tutor, si secundum Præsidis præceptum, & juris formam satis non dederit, removeatur à tutela sine infamia, siquidem inopia hoc faciat, sed si fraude, cum infamiae nota,

17 Eoque * nomine etiam teneantur dare fidejussores, l. 1. ff. qui satisfacere cogantur, qui quidem fidejussores omnino in solidum obligantur, nec beneficium divisionis habent, l. ult. ff. rem pupilli salv. fore, l. si plures, ff. de administr.

18 tut. ita tamen, ut * sufficiat eam satisfactionem, vel fidejussionem præstare alio loco quam dationis tutelæ, ex eo quod necessaria sit, ad quam quis à lege astringatur, licet causa sit voluntatis, l. si fidejussor, §. non necessaria, ibi, non facile, & l. de die, §. tutor, & §. jubetur, ibi, mittendi sunt in municipium, & ibi, posse quo postulat remitti, ff. qui satisfact. cog. Quod * tamen intelligitur, dummodo non peteret dare fidejussorem in loco multum distante, quo casu non audiretur, ut dicit Bart. in d. §. jubetur, & probat text. singularis in d. l. fidejussor. in §. si necessaria, ibi, si in alia ejusdem provincie.

20 Ex quo * infert idem Bart. in d. §. jubetur, quod ubicunque in loco judicii quis non potest præstare dictam satisfactionem, sed reus peteret se remitti ad dandam talem satisfactionem ad talem locum, quem ipse reus elegerit, si reus ibidem vellet dare fidejussorem, nec consultum esset aëtori propter conveniendi difficultatem, non audiretur per l. 2. ff. qui satisfact. cogant. Ideo secundum cum eligi debet locus aëtori conveniens, quem sequi-

tur Alex. in d. §. tutor, & est de mente Bart. in l. sciendum, §. 1. ff. eod. tit.

Septimo * ampliatur regula, ut etiam procedat in legitimis tutoribus vel curatoribus, qui etiam satisfacere debeant, l. legitimos, ff. de legit. tutor. & ibi Bart. & facit l. ult. §. defensionem, C. de administrat. tutor. 21

Octavo * ampliatur, quod etiam mater, cui singulari quodam jure permisit Iustinian. gerere tutelam filiorum suorum, omnino satisfacere teneatur, per novellam constitutionem 118. ad fin. 22

Nono ampliatur, quod * etiam patronus, & ejus liberi ad hanc satisfactionem teneantur, d. l. legitimus, & ibi gl. declarat, l. si impuberi, §. quamvis, ff. de tutor. & curat. datis ab his. 23

Sed hæc tres * præcedentes ampliationes non procedunt in patrono tutore sui liberti, saltem ubi est persona patroni honesta, quæ satisfacere non cogitur, maxime quando substantia pupilli est modica, ut tradit Tiraquel. de pœnis, causa 51. num. 41. Bald. in l. tutores, ff. de legit. tut. & Iason in l. jubemus, num. 13. C. de judicijs. d. l. legitimo, ff. de legit. tutor. 24

Nec etiam * procedunt in patre legitimo administratore, ut tradit Arius Pinell. Lusitan. in 2. parte l. 1. n. 20. C. de bon. matern. & Boer. ad consuetud. Bituricens. tit. des constumes, §. 3. per l. cum oportet. §. non autem. & ibi gl. C. de bonis, quæ liber. Nec etiam * in agnato locuplete, l. ult. §. & si quidem curator, C. de curator furios. l. de creationibus, §. penult. C. de Episc. audient. 25

Decimo * ampliatur, quod etiã hæc cautio præstari debeat à tutore, & fidejussoribus, exigente Magistratu, stipulante ipso pupillo, si fari potest, l. 1. §. exigere, ff. de Magistrat. conven. ut tradit Carol. Molin. in princ. l. 1. num. 19. de verb. oblig. Vel si pupillus absens sit, vel fari non possit, servus ejus stipuletur, vel si servum non habeat, servum ei emat, si non sit unde ematur; aut non sit aliqua emptio: profecto dicemus servum publicum 27

apud Prætozem stipulari debere, aut quo dare aliquem Prætor debeat, cui caveatur, l. 2. 3. & l. servum, ff. rem pupilli salvam fore.

28 Undecimo * ampliatur, quod etiam hæc satisfactio pertineat non ad tutores tantum, sed etiam ad omnes curatores datos, sive puberibus, impuberib. prodigis vel furiosis, l. . §. pertinet, l. de creationibus, §. sin autem,

29 C. de Episc. audien. etiam si ad species * curator datus sit, l. & si ad species, ff. rem pupil. salvam fore. nisi fuerit cura-

30 tor ventri datus, ex inquisitione, qui satisfacere * non debet, l. bonorum, ff. rem pupilli salvam fore. Quemadmo-

31 dum * etiam non tenetur satisfacere curator furiosi, quando habet sufficientem & idoneam substantiam ad fidem gubernationis, l. de creationibus, §. sin autem, C. de Episc. audient. l. cum furiosus, §. sed si quidem nobilis, cum

32 duob. §§. seqq. C. de curat. furiosi, quæ quidem * stipulatio in curatore committitur statim, atq; res salva esse desierit, sed in tutore non committitur, nisi finita demum tutela & fidejussoribus, tunc exinde incipiet cedere dies, l. non quasi, §. hanc stipulationem, ff. rem pupilli salvam fore.

33 Duodecimo * ampliatur, quod non solum ipsi tutores teneantur ex administratione rerum pupilli, verum etiam quod Magistratus non exigens hanc satisfactionem teneatur pupillo, vel adulto in subsidium,

34 §. sciendum, Instit. de satisfd. tut. & * ideo dicitur Subsidiaria, §. nos autem, in fin. & §. impuberes, Instit. de Attil. tutor. l. tutores, in fin. ff. de confirmand. tutor. nempe quod reliquis deficientibus veluti succenturietur.

35 Continet * autem hæc actio ultimum præsidium, quia tum demum exercetur, ubi non est indemnitati pupilli satisfactum, excussis bonis tutoris, itemq; fidejussoris ejus, nec non collegarum, qui etiam periculū propter consortium administrationis subeunt, ut rescripti Gordian. in l. adversus, C. de Magistra. conven. quæ alias dicitur actio in factum, alias actio utilis, l. 5. & ibi

Glossa,

*Glossa, verb utilem, C. eod. Quæ * introducta fuit ex Se- 36*
natusc. facto auctore Trajano. d. §. sciendum, & l. Magi-
stratus, C. de Magist. conven. Vel etiam ex prudentum re-
*sponsis, d. §. sciendum. Ac ne novum * esse putemus, 37*
 quod Magistratus præstet periculum tutoris parum
 idonei, cum similis lex etiam inveniat apud Plato-
 nem, quæ apud eum extat, lib. 12. ut dicit Francisc. Bal-
 duin. *Instit. de satisfdat. tutor. in verbis, sed etiam in eos.*

Et hæc ampliatio * etiam procedit primo, ut Magi- 38
 stratus teneatur, si non idoneè passi sint cavere, idque
 culpa eorum Magistratum factum inveniat, l. 1. §.
ult. & l. quod ad heredem, ff. de Magistr. conven. Corn. cons.
*163. n. 6. lib. 4. quia paria * sunt aliquid non facere, vel 39*
 minus idoneè facere, l. quoties, ff. qui satisfd. cogant. Verum
 hoc * non procedit, si ab initio curarunt idoneè satisf- 40
 dari, & si postea forte lapsi fuerint facultati. fidejuf-
 fores: quo quidem casu non tenebitur Magistratus, cui
 nihil est quod imputetur. Neq; enim habet Magistra-
 tus futuros casus, & fortunam pupillo præstare, l. 1. §.
si Magistratus, ff. de Magistrat. conveniend.

Probatio * tamen idoneitatis satisfactionis non pu- 41
 pillo incumbit, ut doceat fidejussores solvendo non
 fuisse tempore, quo acciperentur, sed Magistratib. ut
 doceant eos solvendo fuisse, quæ omnia continentur
 Vlp. responso, in d. l. 1. §. probatio, ff. de Magistrat. conven.

Secundo * procedit hæc ampliatio, quod eadem a- 42
 ctio etiam detur adversus quemlibet in solidum, l. 3.
C. de Magistrat. conven. nisi omnes fuerint solvendo, quo
casu dabitur convento beneficium divisionis, d. l. 3. C.
de Magistr. conven. l. in Magistr ff. eod. vel quando Magi-
 stratus inter se convenissent, ut unius * tantum peri- 43
 culo tutores darentur: quo casu primus excutiendus
 erit, qui hoc suscepit, l. 1. §. si inter, ff. de Magistr. conven.
 Si vero dolo fecerunt Magistratus, vel lata culpa, quo
 minus * idoneè curarunt satisfdari pupillo, in solidum 44
 tenentur, d. l. in Magistratus, ff. de Magistrat. conven.

- 45 Tertio procedit* hæc ampliatio, quod etiam detur hæc actio Subsidiaria contra heredes Magistratus, qui omnino omiserunt petere cautionem, quia est lata culpa Magistratus, de qua teneatur heres, *l. quod ad heredem*, & ibi gl. verb. *omitteret, l. non similiter, ff. de Magistrat. conven. l. 2. C. eod.* Nam si* Magistratus tanta fuit negligentia, ut omnem cautionem omitteret, æquum est haberi eum loco fideiussoris, ut & heres ejus teneatur, *d. l. quod in heredem*. Vnde recte constat, quod idem
- 47 Vlpian. ait, in *l. non similiter, ff. eod.* Non* similiter teneri heredes Magistratum, ut ipsi Magistratus tenentur:
- 48 quia Magistratus* in omne periculum succedit, heres vero tantum succedaneus sit culpæ dolo proximæ, nec teneatur tutoris negligentiae nomine. Hinc quoque si
- 49 filiusfamilias* fuerit Magistratus, & caveri pupillo nō curaverit, aut non idoneè cautum fuerit, ejus culpa, ait Iulian. in patrem filiifamilias Magistratus peculiote-nus dandam esse actionem, si voluntate patris Magistratum administraverit, quasi Rempubl. salvam fore promiserit, qui dederit voluntatem, ut filius Decurio crearetur, *l. 1. §. si filiusfamilias, ff. de Magistr. conven.* Porro
- 50 autem ut in heredes Magistratum* datur hæc actio subsidiaria, ita etiam datur heredib. pupillorum, *l. 1. §. 1. non tantum, ff. de Magistr. conven.* Proinde* etiam eadem actio datur contra Magistratum, quæ cōpetit in tuto-
- 52 res, *l. ult. §. ult. ff. de Magistr. conven.* Idq; non* solū quo ad sortem, sed etiam usuras, *d. l. ult.* Sed hoc non procedit, quo ad privilégium personale vel hypothecæ in bonis Magistratus, in quibus pupillus privilegiū non habet, sed cum cæteris creditoribus partem habiturus est, *l. 1. §. privilegium, ff. eod.*
- 53 Quarto procedit* ampliatio, quod etiam Magistratus si moniti non dederint tutores vel curatores, teneantur ad damnū, quod impuberes vel etiam adolescentes medio tempore passi fuerunt, quia munere mandato non paruerunt, *i. 1. §. Magistratib. ff. de Magistr. conven.*

conven. Idem quoq; * dicendum, si data opera tutelam 45
distulerint in successores suos, vel si satisfactionem data
opera traxerint quo ad successores, quo quidem casu
nihil eis proderit, *d. l. 1. §. sciendum.*

Quintò procedit * ampliatio, quod actio quoque 55
subsidiaria sit danda in eum, qui electus sit ad æstimand-
as tutorum satisfactiones, *d. l. 1. §. Hadrianus.* Vel etiam
contra * Scribam vel alium, qui minoris, quam debuit, 56
res minoris, vel veram substantiæ taxationem passus
fuerit, occultarit, dolo vel negligentia, *l. ult. C. eod.*

Sextò, ampliatio * procedit, quod etiam teneatur 57
Magistratus, qui non dedit, sed testamento à patruo
datos tutores confirmavit sine inquisitione, cautione
non exacta, nec enim voluntas ejus, qui tutorem dare
non potuit, negligentiam Magistratum excusat, *l. tu-
tores, ff. de confirm. tut.* Idem etiam * Magistratus tene- 58
tur, si Præses provinciæ dederit tutores, sed ejus Præsi-
dibus renunciantes falsa, deceperint, gratiâ forte aut pe-
cunia, *l. 1. §. si Præses 1. ff. de Magist. conven.* Et multo magis,
quando * Præses eos satis exigere jusserit, quo casu eos 59
teneri etiam si si Præses dederit, dubitandum non est, *d.
l. 1. §. neq. vers. planè.* Similiter * quoq; dicendum erit, si 60
Præfidi provinciæ dati nomina dederunt, vel ex eorum
suggeritu dati fuerint, quatenus dolo vel lata culpa ver-
sati sunt, *d. l. 1. §. si Præses, 2. & §. si curatores.* Vel si Præses
nominibus ab * alio acceptis ad Magistratus municipa- 6
les remiserit, ut se de eis instruerent, & exinde instru-
ctus dederit quatenus dolo, vel lata culpa id factum fu-
erit, *d. l. 1. §. si Præses.* Sed si ad eos * remiserit, ut ipsi da- 61
rent, vel post dationem ut exigere satisfactionem, pe-
riculum ad eos pertinebit, *d. l. 1. §. sed ad eos.*

Sed hæc * duodecima ampliatio non procedit pri- 62
mo, quando tutor, à quo non fuerit exacta satisfactio,
fuerit idoneus, eo tempore quo tutelæ agi potuerit, id
est, finita tutela, quod sufficit, *d. l. 1. §. sed si satis, l. Æmilius
Dexter. §. ex diverso, vers. pronunciavi, ff. de admin. tut. l. in Ma-
gistratus, C. de Magistr. conven.* Se-

64 Secundò declaratur, non* procedere de consuetudine, qua receptum est, ut ejus rei nomine actio non detur adversus hujusmodi Magistratus, qui tutores creaverunt, ut tradunt Ioan. Ronchegal. Giold. in l. 9. n. 125. ff. de duob. reis. allegans Aretin. conf. 29. l. tres tutores, §. fin. & l. tutores, ff. de administrat. tutor.

65 Tertiò declaratur* non procedere in contutore, qui ob inopiam alterius non habet actionem adversus Magistratum. Unde cum proponeretur duos tutores à Magistratibus municipalibus datos, cautione non exacta, quorum alter inops decesserit, alter in solidum conventus satis pupillo fecerit, & quæreretur, an Tutor iste adversus Magistratus municipales habere posset aliquam actionem, cum sciret à contutore suo satis non esse exactum? Ulp. respondit in l. 2. cum l. seq. ff. de Magist. conven. tutorem ad Magistratus redire non posse; cum nunquam tutor adversus Magistratus habeat actionem, dicens, Senatusconsultum pupillo tantum subvenire, non autem aliis, præsertim cum scit, quod tutori imputeretur, scil. quod satis à contutore non exegerit, vel suspectum non fecerit.

66 Quartò* declaratur non procedere in majoribus Magistratibus, ut Præfecto urbium, Præatore, Præfide provinciæ, vel aliis, quibus tutores dandi jus est, §. fin. Instit. de satisfd. tutor. tantum enim tributum est prudentiæ horum Magistratum, ut creditum sit non esse necessariam satisfactionē. Nec dubitat princeps eos, qui ob singularem industriam, explorata eorū fide, & gravitate ad horum officiorū magnitudinem adhiberentur, non aliter judicaturos esse pro sapientia, & luce dignitatis suæ, quam ipse foret judicaturus, ut inquit quodam loco noster Aurelius in l. unica, C. de offic. Præf. Præf. l. 1. & ibi gloss. verbo, expertes, C. de tutor illust. Sed

67 hoc* locum non habet, quo ad illustres in provinciis, ubi Curiales nominant tutores & curatores, & ultra nominatos & datos tenentur clarissimarum personarum

rum exhibere debitam cautionem, d. l. 1. §. in provinciis, C. de tutor. illustr.

Quintò declaratur * non procedere, quod Magi- 68
stratus non teneantur, nisi in subsidium in eo, quod de
bonis tutoris servari non possit, l. tutores, ff. de confirm. tut.
l. Lucius, §. cum in testamento, vers. alios, ff. de administr. tut. Ni-
si testamentarius & * dativus tutor gesserit divisim, quo 69
casu pro dativo prius pervenitur ad Magistratum, quam
contutorem, d. l. Lucius, §. cum in testamento, l. 1. §. usque adeo,
& ibi gl. verb. accipiendum, ff. de tutel. & ration. distrab. ubi
hoc optimè declaratur.

Sextò declaratur non * procedere, quo ad fidejusso- 70
res Magistratum: hi enim Reipublicæ rem salvam
fore promiserunt, non pupilli, l. 1. in princ. ff. de Magistr.
conven. Proinde quoque * nec nominatores Magistra-
tum ex hac causa tenebuntur, sed soli Magistratus, d. 71
l. 1. in princ. Idem quoq; quo ad * ordinem decurionum,
dicendum erit, d. l. in princ. & ibi gloss. verb. in ordinem. 72
Ordo * autem decurionum civitatisve collegium ipsum
decurionum & curiam significat, l. ordine, ff. ad municip. 73
l. 1. C. de omni agro desert. lib. 11. Nec verò * aliter habetur
ordo, quam duabus partibus adhibitis, l. 3. ff. de decret. ab 74
ordine faciend. l. 3. ff. quod cujusque univers. nomine. Planè si
Decuriones decreverint actionem per eum movendā,
quem Duumviri elegerint, is videtur ab ordine electus:
parvi enim refert, an ipse ordo elegerit, an is, cui ordo
negotium dederit, l. item eorum, §. 1. ff. quod cujusq. univers.
nomine. Sed si ordo decurionum * receperit in se pericu-
lum, dici debet teneri eos decuriones, qui præsentés fu- 75
erunt, d. l. 1. §. sed si ordo, & ibi gl. ff. de Magistrat. conven.

Sed * hæc septima regula satis superq; ampliata de- 76
claratur, primò non procedere in tutore testamenta-
rio, §. 1. Instit. de satisfd. tutor. l. testamento datus, ff. de testam.
tutel. Idq; hac ratione, quod ejus fides & diligentia spe-
cialiter à testatore sit approbata, d. §. 1. paternumq; te-
stimonium pro satisfactione sufficiat, l. ult. §. & si quidem 77

parens, C. de curat. furiosi, & l. de creationibus. C. de Episcop. audient. Nam cum semel approbatus fuerit pro idoneo & sufficienti à testatore, non est amplius, ut suspectus, cogendus satisfacere, secundum Socin. Jun. cons. 2. num. 2. lib. 4. Aymon. Cravet. part. 1. in 4. limitat. num. 26. 27. 33. vers. nec obstat, & num. 31. de antiq. temporum. & ita Petrus Rebuff. * dicit servatum esse Parisiis, ubi nullus satisfacit, sed se tantum obligat, in l. satisfactionis, ff. de verb. signif. licet ibidem dicat de consuetudine servari, ut etiam tutor testamentarius satisfacit, teste Masuerio, in Rubric. de tutore, in princ. eamque consuetudinem non esse contemnendam, cum tendat ad tuitionem rerum pupillarium.

79 Quæ quidem * declaratio etiam procedit in executore testamentario, l. firmo, §. 1. ff. quando dies legat. ced. l. nulli. C. de Episc. & cleric. nisi post testamentum ceperit esse non solvendo, l. liberti, §. largius, ff. de ann. legat. per Bart. in l. Divus, ff. Si cui plus quam per leg. Falcid. Similiter

80 quoque * dicendum erit in curatore testamento dato, in casibus permissis. l. cum furiosus, §. & si quidem, C. de curator. furiosi. l. de creationibus, in princ. C. de Episcop. audien.

81 & idem quoque * si in codicillis, per gloss. in §. 1. Instit. de satisfat. tut. verbo, approbata, l. 3. ff. de testam. tutel. & d. l.

82 de creationib. Vel si etiam * in testamento invalido à patre tutor scriptus fuerit, modò confirmatus ad tutelam gerendam, qui perinde est, ac si ex testamento tutor esset, id est, ut satisfactio ei remittatur, l. qui à patre, ff. de confirm. tutor.

83 Verum hæc * declaratio, sive fallentia prima hujus regulæ locum non habet: primò, quando tutor confirmatus fuisset sine inquisitione, i. tutores, & ibi gloss. verb. debuerunt; ff. de confirm. tutor.

84 Secundò * non procedit, quando duo pluresve dati essent in testamento, quo casu unus offerens satisfacere, alteri licet à testatore electo ad administrationem, nolenti satisfacere præfertur, ut solus administret, §. sed si

*ex testament. Instit. de satisfdat. tutor. l. testamentò, ff. de testament. tut. l. dativus, ff. rem pupill. salvam fore, & hoc ea ratione: quod * utilius sit pupillo tutelam ipsius per unum potius, quam per plures administrari; vel per varias tutorum manus aspergi, d. l. legitimos, §. i. ff. de legit. tutor. l. 3. §. apparet, ff. de administrat. tut. Nam vulgò dicitur:*

Segnius expediunt commissa negotia plures.

Quod enim multorum commune est, id nemini curae esse solet, ut dicit Aristot. lib. 2. Polit. Facilius enim unus tutor & actiones exercebit & excipiet, incommodumq; erit per multos tutelam spargi. Unde * Livius 86 ait: Cum plurimum imperium inutile esse, quia tendendo quisque ad sua consilia aperunt mille incommodorum occasiones, ut tradit Christoph. Port. de satisfdat. tutor. num. 3. Et ideo quoque Prætor vel Magistratus eos convocat ad consentiendum in unum solum, vel alterum, qui ad gubernationem sufficient, l. si plures, 3. §. si non erit, ff. de admin. tutor. & novel. 118. §. sed si multi. Et si convenire nolint, vel congregati dissentiant, tunc Prætor statuit causa cognita quis gerere debeat, d. l. Si plures, §. Si non erit, §. Si autem, Instit. de satisfd. tutor. Ang. in §. sed si ex testamento, in gl. partes suas, n. r. ubi ampliat ad electionem consilioris in formando punctum, super quo deberent habere consilium sapientis, Instit. de satisfdat. tutor. l. in venditione, §. fin. & ibi gl. verbo, vendat, ff. de bonis auctoris. judic. possid. nisi Prætori tutores non consentiant, nec fidem habeant electo, sed * omnes gerere malunt: nec velint 87 esse succedaneum alieni periculi, quo casu dicendum est Prætozem permittere eis omnibus gerere, d. l. si plures, §. fin.

Sed hæc * secunda declaratio primò non procedit, 88 quando volens satisfdare, persona esset suspecta, vel turpis, cui tutela committi, nec cum satisfdatione debeat, ut si multa jam flagitia in tutela admisisset, l. tutores, §. Si autem ipse, & ibi gloss. verbo, per fatus, ff. de suspect. tutor. & l.

- & *l. testamento datos, ff. de testament. tutel.* Nec satis non dantes temere repelluntur, quia plerumque bene probati & idonei atque honesti tutores, etiam si satis non dent, non tamen debent rejici, nec jubendi satisfdare.
- 89 Duplex * igitur causæ cognitio est, una ex persona ejus, qui obtulerit satisfdationem, quis, & qualis est, alia contutorum, quales sunt, num forte ejus existimario- nis, vel ejus honestatis sunt, ut non debeant hanc con- tumeliam satisfdationis subire, *d. l. testam. datos, §. non*
- 90 *omnino, & §. duplex, ff. de testam. tut.* & si plures * satisfdare parati sint, tunc idoneus magis præferendus erit, ut & tutorum persona inter se & fidejussorum comparen- tur, *l. quod si plures, ff. de testament. tutel.*
- 91 Secundo * non procedit prædicta secunda declara- tio in pluribus patronis, nisi ex magna causa, ne quis spem successionis diminuat. Nam si patrono tutela non fuerit commissa, poterit per compatronum da- mno affici, qui solus rem pupilli male administrat, *l. le- gitimos, §. in legitimis, vers. an ergo.* & ibi Bald. *ff. de legit. tutor.* quia magis, inquit, debetur hereditas patrono, quam legitimis heredibus, ut est *gl. in l. testamento da- tos, verb. cavetur, ff. de testament. tutel.*
- 92 Tertio * non procedit, quando non tutor, sed ex- traneus licet pupillo consanguineus offerret satisfdare, qui non esset audiendus ad aliorum non satisfdantium exclusionem, *l. si nemo, §. 9. ff. de testam. tutel.*
- 93 Sed ut * unde digressi sumus, rursus in viam redea- mus, sciendū est ea, quæ supra dicta sunt de testamen- tario tutore in prima fallentia hujus regulæ, videlicet testamentarium tutorem satisfdatione non onerari. Tertio non procedere, quando post testamentum e- merisset ante celata, & ignorata morum improbitas, quo casu si tutor datus fefellerit opinionem testatoris, non erit tantum tribuendum parentis errori, ut pupilli utilitas negligatur, *l. in confirmando, l. utilitatem, ff. de con-*
- 4 *firm. tut.* Vel * si post testamentum tutor factus fuerit non

non solvendo, *l. liberto, §. largius, ff. de am. legat.* Vel si
 datus * fuerit tutor à matre testamento, licet secus sit 95
 in relictis à patre, *l. 3. in fin. ff. de confirm. tut. l. 1. C. eod. tit.*
 Nam ipsi tutores à matre dati tenentur satisfacere, &
 confirmantur etiam ex inquisitione, quod secus est in
 datis à patre, qui sine inquisitione simpliciter tantum
 confirmantur. Et ratio diversitatis est, quia patris con-
 silium firmum * reputatur, matris autem infirmum est 96
 iudicium, ut est *gl. in verb. approbata, §. 1. Instit. de satisfac. tutor.*
ad quod facit l. 2. §. verba, ff. ad Senatuscons. Trebell. &
text. in §. 1. Instit. quib. alien. licet. & in §. 3. Instit. de injur.

Secundò * non procedit prædicta septima declara- 97
 tio in tutore dato ex inquisitione, qui non satisfacit, §.
item ex inquisitione, Instit. de satisfac. tutor, l. bonorum, ff. de
curat. furios. l. 2. C. de tutor. qui non satisfacit. Bart. in §. si nu.
 9. in authent. ut hi qui obligatas: quia * fides eorum à ju- 89
 dice est approbata. Sed contrarium observatur ex mo-
 ribus Galliae, cum hæc inquisitio summam expediat-
 tur, ut tradit Imbert. in *Enchiridio juris Galliae, in verb. tu-*
tela. allegans Joan Fabrum, in *l. 2. C. de tutor. qui non sa-*
tisfacit. quæ quidem praxis approbatur per Gloss. in *l. 1. C. de tutor. & cur. qui non satisfacit.* & per text. §. nos autem.
Institut. de Attilian. tut. de qua praxi testatur Pract. Pa-
 piens, in forma libelli, quo agitur ad reddendam rationem
 tutelæ, vers. venio ad quartum, in fin. Chassan. titul. des en-
 fans, §. 4. in verbis, si par le pere, n. 7. quæ forma inquisitio-
 nis traditur, in *l. naturali, §. fin. ff. de confirmando tutore.*
 Sed hæc intelligi debent, quæ de tutore dato ex inqui-
 sitione diximus, quando tutor datus fuerit ex inquisi-
 tione à majoribus, scilicet Magistratibus, veluti Prætor, Præfecto urbis, & Præsidi provinciae, quibus plenum
 jus fuerit dandi tutores, qui satisfacere non tenentur, ut
 supra diximus, sed si dati * fuerint à minoribus Magi- 69
 stratibus licet cum inquisitione, veluti à defensoribus
 civitatum, satisfactionem subire debent, §. fin. *Instit. de sa-*
tisfac. tut. l. 1. §. si curatores, ff. de Magistrat. conven. l. pen. C.

100 *de tut. qui satis non dederunt. Et si tutor, qui * non tenebatur satisfdare, satisfdederit per errorem, talis satisfdatio non tenet, secundum Ang. Aretin. in §. 1. n. 3. in fin. vers. quero quid si tutor, Instit. de satisfdat. tut.*

101 Ultimo non * procedit prædicta regula in tutore defendente pupillum, qui non satisfdat de iudicato solvendo *l. ult. §. defensionem, C. de administ. tut.* Nam nec ultro se ingerit, sed eo adigitur necessitate officii, si modo iusta videatur causa pupilli, *l. quoties, §. idcirco, ff. de administ. tutor.* & dum sedulo incumbit suo officio, pro domino habeatur, *l. qui fundum, §. si tutor, ff. pro empt.*

102 Neque enim * cuiquam damnosum esse debet suum officium *l. cum quadam mulier, C. de administ. tutor. l. si quis ex signatoribus, §. 1. ff. quemad. testament. aper.* eaque de causa non in eum, sed in pupillum datur iudicati actio, *l. 4. ff. de re judic. l. 2. ff. de administ. tutor.* de qua supra satis diximus.

De confectiōne libri rationum.

S U M M A R I A.

- 1 Omnis tutor librum rationum conscribere debet, & qualem, vel quid continere debeat, ne contra eum juretur in litem, declaratur num. 2.
- 3 Libro rationum quando stetur circa expensas.
- 4 Modica impensa juramento probantur.
- 5 Quae dicantur parva sive minuta expensa.
- 6 Modica impensa juramento non probantur, quando non fuerint specificata, rationabiles, nec verisimiles. numero 7.
- 8 Tutor in libro rationum debet nominare, & scribere redditus & fructus, quos ex bonis, quorum administratio commissa fuerit, perceperit.
- 9 Tutori dicenti & juranti, se rationes amisisse, non creditur, nisi probet casum.
- 10 Tutor tenetur librum rationum, cum ipsius tutela & curae administratione reddere, etiam non requisitus.

11 Com-

11 *Communis opinio.*

12 Tutor, reddita ratione, quod de datis & receptis remanserit penes eum, restituere tenetur.

13 Tutor si sufficientem rationem non reddiderit, ad iterum reddendum cogi poterit.

14 A consanguineis non exigitur scrupulosa ratio. Declaratur num. 15. 16.

17 Quando constat de opere facto, fit aestimatio, licet rationarius non possit impensam minutatim declarare.

18 Præsumitur opus factum ab eo, & ejus impensa qui tenebatur facere.

19 Analogistes solum à levi culpa, & scrupulosa inquisitione relevatur.

R E G U L A VIII.

Octava regula est, quod omnis * tutor librum rationum conscribere debeat, in quo omnia data & accepta, redditus, exitus, & expensas, & quæcunque administravit, clarè, & sigillatim describere teneatur; ita ut omnia in eo singulariter, de die in diem, tam respectu ejus, quod recipitur, quàm ejus quod expenditur, inferantur, ut tantum ex tali fundo, tantum à tali colonno, tantum à tali debitore, tantum tali die, mense, & anno receptum à tali, & tantum tali die, anno & mense expensum in tali re, juxta l. apparitores, C. de exact. tribut. l. 1. §. officio, ff. de tutel. & ration. distrah. l. si quis, ff. de condit. & demonstrat. l. si statuliber, §. fin. de statuliber. Bald. consil. 353. lib. 1. Ludov. Roman. cons. 118. Francisc. Aretin. cons. 31. sub num. 6. vers. nam per librum. Hieron. Grat. cons. 23. num. 18. & cons. 105. optimè Dec. cons. 110. num. 8. 9. idem cons. 178. n. 1. & cons. 192. n. 2. Idq; hoc ideò statutum est, ut ex eo veritas vel falsitas probari posset, vel ut contra eum probari possit contrarium, juxta l. neminem, C. de suscept. præposit. & arcar. lib. 10. Et hæc in genere poni non debent, adeò ut si omnia non ponantur ita clarè, vel ponantur omnia, vel quædam tantum in genere:

tamen, respectu eorum quæ non sunt posita, vel sunt posita in genere, absq; tempore, causa, die, mense, & anno, & personarum, & locorum nominatione, seu aliter obscure sunt posita, jurari poterit in litem contra illum, qui talem librum confecerit. Ita ut ex ipso juramento, res, & rerum quantitas, pretium, æstimation fructus & redditus probentur recepti, contra tutorem vel curatorem, seu administratorem quemlibet, qui ad confectionem libri rationum tenentur: & demum, & generaliter contra talem in litem jurari poterit, perinde ac si nullum librum confecisset, prævia tamen semper judicis taxatione, ut tradit Bart. *cons.* 150. in fin. Cast. *cons.* 124. lib. 1. Ruin. *cons.* 29. lib. 5. Paril. *cons.* 75. libr. 1. & *cons.* 25. lib. 2. Aym. Cravet. *de antiq. temp. part. 1. vers. quarto*

2 *limitatur, n. 44. & seq.* Quod * autem dictum est de die, intelligi debet quando sine expressione diei non potest intelligi illud, quid sit, quod datum referatur vel acceptum, sed esset omnimodo incertitudo, ut navicularii continuè species transferentes, vel inferentes. Nisi enim diem illationis edoceant, non poterit illatio, nec quid illatum fuerit, verificari, *l. comperimus, de navic. lib. 11.* quæ diei expressionem requirit. Secus tamen esset, si omissione diei non emergeret incertitudo, nec ambiguitas: quia tunc sufficeret designare annum, mensem, vel aliud tempus accepti, vel dati, puta tempus vindemiarum, vel messium, & sufficeret, quod ratio æquè possit dispungi, ut tradit Bart. *consil.* 150. & Anchor. *consil.* 316. Socin. *consil.* 46. lib. 1. & Jason *consil.* 414.

3 *lib. 3.* Cui quoq; libro * tutoris stabitur de expensis factis pro minore, quando sint verisimiles, ac etiam major pars illarum verificatur, secundum Philip. Corn. *cons.* 18. n. 9. lib. 4. maximè accedente juramento scribentis, *argum. l. si quis pro redemptione, C. de donat. & l. per hanc, C. de erog. milit. annon. lib. 12.* sequitur Bald. in *l. 1. ante fin. C. de edendo.* Alexand. *consil.* 54. lib. 2. & Dec. in *l. 1. C. de edendo.* Et hæc * quidem adeò vera sunt, sive producantur

4

ab eo, qui librum confecerit, sive ab ejus heredibus, modo sint parvæ, & non magni momenti expensæ, ut tradit Andr. Alciat. *reg. 3. præsump. 4. n. 6.* & tenet Specul. *in tit. de instrum. edit. §. nunc verò aliqua, vers. 20.* Bart. *in l. Divus, in fin. ff. si cui plus quam per leg. Falcid.* Dicuntur * autem parvæ sive minutæ expensæ, de quib. commodè nō possunt parari instrumenta & probationes, puta, quod hæc essent majores sumptus, unde propter modicitatē præjudicii, & difficultatem & majorem sumptum, probationis, statuitur juramento. Quod * tamen non procedit, 6 quando impensæ minutæ in scriptura rationum non fuissent specificatæ, scil. cui, quam ob causam, & quantum singulariter datum esset, ut voluit Joan. Andr. *in addit. Speculat. de instrum. edit. §. nunc verò aliqua, vers. 21.* quid si executor, & Bart. *in l. qui sub conditione, in fin. ff. de cond. & demonstr.* Periculosum siquidem esset, & falsitatis occasio, dicere simpliciter sine specificatione dari juramento, ut dicit Joan. Andr. *d. loco*, referens de quodam, qui volebat sibi credi expendisse duo millia in minutis distributionibus, aliter non declarando. Nec * etiam pro- 7 cedit, quando hæc impensæ minutæ & specificatæ non essent rationabiles & verisimiles, ut quia non debuerant fieri, quæ etiam probatæ non debent approbari, ut tradit Jason *in l. fin. §. in computatione, C. de jure deliberandi*, saltem si simul unitæ ascendant ad magnam vel notabilem quantitatem, secundum Bald. *cons. 3. lib. 2.*

Præterea * tutor scribere debet in tali libro rationum, quos exposuerit redditus, & fructus pro minore in ejus bonis, secundum Bart. *consil. 150. ad fin.* & Petrum de Anchorano, *consil. 317.* idq; specialiter & non generaliter facere debet, dicendo à quibus fructus perceperit, quod, quo loco, & loci loco, ut tradit Dec. *d. consil. 110. num. 8.* Ratio autem cur ista specificatio sit necessaria, illa est, scilicet, ne ad rationem pupilli aliquid indebitè poneret, secundum Bald. *in l. Stichus, §. tutor, ff. de cond. indeb.* hujusmodi autem librum taliter confectum

diligenter custodire debet tutor, & ideo dicenti, se
 9 confecisse, postea* perdidisse, non crederetur, etiam
 cum juramento, secundum Hieron. Grat. *cons.* 23. n. 20.
 sed prælumptionem esse contra ipsum malitiosè oc-
 cultasse, ut notatur in l. si quis ex argentariis, §. penult. ff.
 de edend. l. cum ita legatur, §. species, ff. de legat. 2. Ancho-
 ran. *cons.* 316. & Corn. *cons.* 196. in fin. lib. 3. Nisi proba-
 retur quando amiserit, & quomodo, secundum So-
 cin. *senior cons.* 159. num. 59

10 Quinimo, quod* fortius est tutor istum librum ra-
 tionum, cum ipsius tutelæ & curæ administratione,
 11 reddere tenetur etiam* non requisitus, secundum Dd.
 com. in clem. quia contingit, de religios. dom. Philip. Dec.
 12 *cons.* 178. in princ. Paris. *cons.* 21. n. 55. lib. 2. Sicuti* etiam
 reddere tenetur, si quid reddita ratione de datis & re-
 ceptis remanserit penes eum, secundum Philip. Corn.
 13 *cons.* 62. n. 4. lib. 4. Rationem* autem si tutor non suffi-
 cienter reddiderit, ad iterum reddendum cogi poterit,
 l. quoties, ff. qui satisfd. cogant. l. qui per salutem, ff. de jurejur.
 De qua relatiùs dicemus ad regulam; *Actus sui rationem
 reddere tenetur tutor, finita tutela, actione tutelæ.*

Hæc autem quæ dicta sunt de libro rationum, quo
 ad recepta & impensa, quod clarè & sigillatim poni
 debent, & quod de illis ratio reddi debeat, non proce-
 14 dum* primo, in consanguineis, maximè inter nobiles
 & egregias personas. Unde si frater vel soror admini-
 straverit bona communia, quamvis teneantur redde-
 re rationem claram, & distinctam: non tamen ita stri-
 ctè, nec ita scrupulosè est exigenda ab eis ratio. Unde
 sufficiet si exprimant quantum verisimiliter in anno
 expendissent pro familia, pro cultura agrorum, aut
 custodia territorii, nec adigendi sunt ad minutam spe-
 cificationem, ut pulchrè decidit Panor. *cons.* 12. in 6.
 dubio, versic. tertius casus, lib. 1. Socin. *cons.* 73. lib. 1. & *cons.*
 40. num. 2. lib. 4.

15 Dummodo* illud generale capitulum sit verisimile,
 &

& non sit aliqua sinistra præsumptio in contrarium, five ex qualitate rei & impensæ, five ex qualitate personæ, aut aliunde, vel nisi ad onus strictæ redditionis rationum suscepta fuerit administratio. Socinus tamen in *consil. 46. lib. i.* intelligit * procedere, quando 16 consanguineus, puta frater administrasset tantum jure fraternitatis, secus si ut tutor vel curator: quo quidem casu vult eum diligentem, & exactam reddere rationem, quod verum puto hætenus, ut exactius & strictius teneatur, quoniam expressa & solemnis obligatio, forma, & vis publici officii magis obligant, & plus operantur, quam privatim suscepta negotiorum gestio. Quod intelligo, nisi illi, quorum bona administraverit, essent minores, quorum tutelam, vel curam suscipere, vel providere tenebatur, tunc enim puto non debere eum in aliquo relevari, nec melioris conditionis esse, pro eo quod neglecta contra jus qualitate tutelari, & autoritate judicis administrationi se immiscuit privatim ratione consanguinitatis tantum.

Secundo * non procedit regula, quando apparet à 17 tutore certum opus, & impensam factam esse, quam rationarius commode non potuerit minutatim declarare. Quo quidem casu sufficiet, si dicat tantum impensum in tali re, modo vel per verisimilitudinem inspectionem, vel peritorum æstimationem id probet, secundum Bald. in *l. qui sub conditione, ff. de condit. & demonstr.*

Probato * autem quod factum fuerit, semper præ- 18 sumitur ejus impensa, & pecunia factum, ut tradit Bald. in *l. restituenda, C. de petit. hered. l. fin. §. si in computatione, C. de jure delib. l. cum proponas, C. pro socio, & l. fin. C. de pignor.* Et quamvis de quantitate impensæ ad liquidum, & per minuta non appareat, & fortassis, nec rationarius minutatim per singula ea exprimere possit, non tamen rejicietur articulus hujusmodi impensæ, ex quo dubium non est, nisi de sola quantitate. Unde satis erit

probare, quod in ea re bonus paterfamilias tantū expendisset, vel fiet estimatio per duos in tali opere peritos, secundum Bart. in *l. id quod pauperibus*, in fin. C. de Episcop. & cleric. & ad hoc optime facit quod vult Bart. in *l. quod ex Pamphila*, ff. de legat. 2. Et licet valor rei, vel quantitas interesse non sit probata; tamen iudex ex officio debet æstimare, *l. semper*, §. officio, in fin. ff. quod vi, aut clam, & ita tenetur per omnes scribentes in *l. unic.* C. de sent, quæ pro eo quod interest.

- 19 Tertio non procedit * regula in eo, cui testamento, vel alias esset prælegata liberatio rationum reddendarum: quia ab eo non exigitur hæc scrupulosa specificatio, nec poterit condemnari ratione negligentiae, sive levis culpæ, ut est pulcher text. in *l. si servus vetitus*, ff. de leg. 1. & ibi Bart. & pulchre Salic. in *l. cum necessitate*, C. de fideicom. ubi Philip. Corn. expressim vult, latam culpam non esse remissam, ut tradit Dias regula 768. & optime Alex. consil. 62. num. 9. lib. 4.

De diligentia & negligentia tutorum & curatorum, & ad quid teneantur.

S U M M A R I A.

- 1 Tutor tenetur pro minore facere, quod diligens paterfamilias faceret, alioquin tenetur de suo.
- 2 Tutor negligens dicitur esse in dolo, saltem culpa, & contra eum in litem iuratur.
- 3 Tutor tenetur de omni damno, ac interesse minoris.
- 4 Tutor recepta scribere omittens dicitur esse in dolo.
- 5 Tutor repertus in mendacio circa actus suæ administrationis præsumitur esse in dolo, & contra eum iuratur in litem, & tanquam suspectus removetur ab administratione.
- 6 Tutor melius curare debet res pupilli, quam suas.
- 7 Tutori incumbit probatio, dicenti res pupilli non potuisse custodiri.

8 Tutor.

- 8 Tutor videns res suas & pupilli in periculo esse, debet præferre res pupilli. Limitatur num. 9. 10.
- 11 Protutor eandem diligentiam rebus pupilli præstare debet, quam tutor.
- 12 Tutor vel curator potest, & debet nomine pupilli agere contra debitores pupillares.
- 13 Tutor pupillis, vel adultis agentibus, potest accommodare suum consensum.
- 14 Minor non potest esse in judicio criminali, sine tutoris, vel curatoris autoritate, & quæ sit ratio.
- 15 Nominum debitorum exactio ad periculum tutorum pertinet.
- 16 Si mortuo pupillo, res ejus cœperint perire, liberatur tutor à periculo pereundarum rerum.
- 17 Tutor exigere debet à seipso, quod patri pupilli debet, vel in quo pro eo fidejusserit.
- 18 Compensatio regulariter non fit ipso jure, quando unus est creditor creditoris sui, sed requiritur quod à parte opponatur compensatio. Limitatur num. 19.
- 20 Tutor permittens expirare actionem temporalem, quam pupillus contra ipsum habet, efficitur perpetua actio tutela.
- 21 Debitum tutoris ex alia causa quam tutela, devolvitur in tutela judicium.
- 22 Debitum in diem, cujus dies venit post finitam tutelam, non imputatur tutori, ut tutori qui non solvit.
- 23 Tutor & curator tenetur ad tempus credita exigere, & debita solvere, alias, si fuerint effecti debitores non solvendo, vel debita præscripta, tenebitur de suo resarcire.
- 24 Prælatus si patiatur rem Ecclesiæ præscribi, ipse ejusque heredes tenentur damnum resarcire.
- 25 Tutor, vel curator, tenetur minoribus ad damna, & interesse, ob ejus negligentiam passa.
- 26 Debitor patris, qui tutelam administraverit filij, tutela judicio tenebitur, etiam ob id quod patri debuit tantum naturaliter.

- 27 Tutor debitor patris pupilli, pecuniam non solvens, cogendus est agnoscere usuras, quas à se exigere debuisset.
- 28 Libertus tutor à seipso non exigens, quod debuit, remove-
tur ut suspectus, & venit puniendus.
- 29 Unus ex pluribus tutoribus agere potest.
- 30 Tutor agens non debet cavere de rato. Ampliatur num. 31.
Limitatur num. 32.
- 33 Tutores, vel curatores tenentur de judicato solvendo, &
judicio sisti.
- 34 Tutor nomine proprio agere non debet.
- 35 Exceptio tutoris illegitimi potest opponi in quacunque parte
judicij.
- 36 Durante administratione, non tenetur quis reddere ratio-
nem collega, sed eum ad administrationem admittere:
- 37 Relegatione non finitur tutela, ideo tutor conveniri non
potest.
- 38 Tutor tenetur si contutorem suspectum facere neglexerit.
- 39 Tutori imputatur negligentia, si heredem contutoris non
convenerit, & damni vicarius substituitur.
- 40 Tutor non faciens suspectum contutorem male gerentem,
in usuras ejus nomine tenetur.
- 41 Tutor datus patrimonio supervenienti, non tenetur de an-
teriori, sed prior tenetur ad augmentum obvenienti.
num. 42.
- 43 Vbi administratio est divisa à testatore, vel à judice, non
tenetur unus pro alterius gestione, maxime in casibus
expressis.
- 44 Contutor à contutore potest & debet ex causa satisfactio-
nem petere, alias ipso jure tenetur. Limitatur num.
45. 46. 47. 48.
- 49 Suspecti accusatio per procuratorem fieri non potest, quia
est causa quasi-criminalis, & ardua,
- 50 Non sufficit quod quis defendere possit per procuratorem,
nisi idoneum & commode,
- 51 Publica negotia per alium subiri non debent, nisi valde ido-
neum, pleneque instructum.

52. *Communis opinio.*
- 53 *Paria sunt non invenire procuratorem, aut invenire, sed non idoneum.*
- 54 *In causis arduis nemo tenetur procuratorem mittere. Ampliatur num. 55. 56.*
- 57 *In causa ardua locus debet esse tutus tam domino, quam procuratori.*
- 58 *In arduis non praesumitur procurator idoneus, nec facilis inventu.*
- 59 *Libertus, qui non potest patronum de suspecto accusare, non prohibetur iudicis officium implorare.*
- 60 *Tutoris & curatoris praecipuum officium est defendere pupillum, vel adultum, & iudicium ejus nomine suscipere. Ampliatur num. 62.*
- 61 *Curator furiosi debet custodire patrimonium furiosi, personam, & ejus salutem.*
- 63 *Confessio minoris rei facta in iudicio criminali, sine curatore, ei non nocet, & laesus restituitur. Ampliatur num. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. Limit. nu. 72. 75. 76. 77. 78.*
- 64 *Intellectus legis, Si ex causa, §. nunc videndum, ff. de minoribus.*
- 65 *Minor in iudicio criminali negans sine curatore, licet crimen crescat propter suam negationem, & beneficium confitentis perdat, tamen restituitur.*
- 66 *Confessio facta à minore viginti quinque annis sine curatore, non nocet, etiamsi intervenerit iuramentum.*
- 67 *Minor si delictum in tormentis confiteatur sine curatore, talis confessio ei non nocet.*
- 71 *Ad validandum confessionem minoris, non sufficit datio curatoris, sed ejusdem curatoris informatio, & causa cognitio.*
- 72 *Autoritas curatoris in iudicio criminali, adversus minorem moto, non requiritur de generali consuetudine.*
- 73 *Communis praxis.*
- 74 *Lex clarum, C. de autorit. praest. non servatur in parlamenti.*

- 75 Minor sine curatore potest extrajudicialiter confiteri.
- 76 Minor punitur ex confessione facta in judicio, in delictis atrocissimis, ut in crimine lesa Majestatis.
- 77 Confessio minoris absque autoritate curatoris facta contra alium, ut testis valet.
- 79 Tutor differens, vel recusans defensionem suscipere pro minore, tenetur eis omne damnum propter moram, vel malitiam illatum, refundere. Limitatur num. 80.
- 81 Tutores recusantes vel defferentes suscipere defensionem pupilli, removeri poterunt, ut suspecti.
- 82 Vnus ex pluribus tutoribus, vel curatoribus causam minorum defendere potest. Ampliatur num. 83, 84.
- 85 Quod omnes tangit, ab omnibus debet comprobari.
- 86 Quando administratio est divisa à testatore, vel judice, non debet unus pro rebus ad administrationem spectantibus conveniri. Ampliatur num. 87.
- 88 Tutor pro pupillo in judicium vocatus, si solemniter caverit de judicio sisti, & intra moras pupillus ad pubertatem pervenerit, non est cogendus accipere judicium.
- 89 Tutor potest defendere pupillum per se, vel ei defendenti autorari. Limitatur num. 90. 91. 92.
- 93 Tutor pupillum defendere non tenetur, quo ad lites supervacaneas, injustas, vel calumniosas.
- 94 Tutor an possit constituere procuratorem ante litem contestatam, absque autoritate judicis.
- 95 Non cogitur tutor autoritatem prestare pupillo in contractibus, si non expediat pupillo.
- 96 Tutor in judiciis cogitur pupillo autoritatem prestare, alioqui removetur tanquam suspectus.
- 97 Tutor potest, & debet creditoribus minorum solvere, alioqui tenetur pupillo ad interesse. Ampliatur nu. 98. 99. 100. Limitatur num. 109. 110.
- 101 Imputatur tutori, si res emphyteutica propter canonem non solutum redierit ad dominum.
- 102 Tutor salaria Advocatis praestita, pupillo imputare prohibetur, si supervacaneam litem instituerit vel sustinuerit

nuerit, cum à vero creditore conveniretur.

- 103 Tutor alimenta minori præstita, non potest reputare, & in rationem impensarum inferre.
- 104 Tutor unius regionis potest solvere creditori alterius regionis.
- 105 Tutor sibi solvere potest, si pecunia fuerit, unde solvere possit. Ampliatur num. 106. 107.
- 108 Communis opinio.
- 109 Tutor non potest solvere de pecunia destinata ad emptiorem prædiorum, qui inter immobilia computatur.
- 110 Solutio, & restitutio hereditatis tutori fieri non potest, ipso tutore auctoritatem præstante.
- 111 Solutio facta tutori, liberat ipso jure debitores. Ampliatur num. 112. Limitatur num. 124. 125. 129. 130. 132.
- 113 Honorarius tutor licet non gerat, tamen administrationis periculo obligatur.
- 114 Pluribus simul datis tutoribus, sive testamentaris, legitimis, ex inquisitione datis, sive honorariis, uni ex his rectè solvitur. Limitatur num. 115. 116.
- 116 Si à prætore divisa fuerit administratio inter tutores, & alius urbicarum, alius provincialium rerum tutor datus fuerit, non rectè solvitur urbico tutori, quod ex nominibus provincialibus debetur. Limitatur num. 117.
- 118 Tutori capitis postulato, perseveranti in tutela administratione, rectè solvitur.
- 119 Tutori relegato in perpetuum, vel ad tempus, antequam ei curator substitutus fuerit, rectè solvi poterit.
- 120 Tutori ab futuro causa Reipublicæ, vel absenti, rectè solvitur, si modo alius in ejus locum non fuerit substitutus.
- 121 Delegatio tutoris, liberat debitorem pupilli, ita demum si fuerit facta bona fide.
- 122 Tutores pupillorum solventes quod debent eorum curatoribus liberantur.
- 123 Confessio tutoris de recepto, sive ejusdem apocha, an obfit pupillo.

- 124 Solvens scienter remoto, vel suspecto tutori postulato, non liberatur.
- 125 Pupillus captus, si solutionem acceperit tutore auctore, restituitur, si pecunia ejus non sit salva, ampliatur n. 126. limitatur num. 127. 128.
- 129 Debitorum solvendo ei, qui pro tutore negotia gerit, liberantur, si pecunia in rem pupilli pervenerit.
- 130 Tutor non potest debitori minoris prorogare terminum solutionis.
- 131 Magis communis opinio.
- 132 Tutor non potest debitori minoris facere pactum de non petendo, nisi esset debitum usurarium, vel simile.
- 133 Tutor non potest donare. Ampliatur num. 134. 135. 136 limitatur num. 139. 140. 141.
- 137 Tutor non potest confiteri se recepisse mutuum nomine pupilli, vel quid simile. Ampliatur num. 138.
- 142 Circa personam pupilli debet tutor expendere quod moribus, honestati, & conditioni pupilli congruat. Ampliatur num. 143.
- 144 Tutor mercedes praeceptoribus pupilli debet constituere pro facultate patrimonii, & dignitate natalium pupilli.
- 145 Iudex expensas à tutore in salariis praeceptorum pupilli factas admittet, si pupilli qualitas fuit, ut alicui disciplina operam daret.
- 146 Tutor constituet praeceptoribus sororis pupilli mercedem, etiam circa Magistratum decretum.
- 147 Tutor potest praestare alimenta servis, & libertis rei pupilli necessarijs.
- 148 Tutor nonnunquam etiam praestat alimenta extraneis, si hoc pupillo expediat.
- 149 Tutor potest mittere sollemnia munera parentibus, & cognatis, si pupillo expediat.
- 150 Sollemnia munera quae dicantur.
- 151 Clytus à Martiale notatur, qui saepius uno in anno natalem suum celebrabat, ut munera à cognatis amicisque captaret.

- 152 Tutor matri, & sorori pupilli, ad victum necessaria prestare potest, cum seipsas sustinere non possunt, etiam citra Magistratum decretum.
- 153 Tutor si prætermiserit alimenta prestare matri, & sorori pupilli, poterit cum autore agere tutela judicio. Limitatur num. 154.
- 155 Tutor potest contutori testamentario statuere salarium, quando aliter se exhibere non potest.
- 156 Tutor contutori ex inquisitione dato alimenta statuere potest propter rei notitiam.
- 157 Tutor sumptus litis pupillo reputabit.
- 158 Tutor non tenetur subministrare pupillo sumptus litis contra seipsum.
- 159 Tutor viatica reputabit pupillo, si ex officio necesse habuit aliquo excurrere, vel proficisci.
- 160 Tutor non potest dare dotem sorori pupilli, ex alio patre nata, etiam si ea aliter nubere non possit.
- 161 Non potest tutor propter existimationem pupilli plus ex bonis ejus erogare, quam ex suis bonis honestissime esset erogaturus.
- 162 Tutor, nec matri, vel sorori pupilli, mittere potest munus nuptiale. Ampliatur num. 163. Limitatur num. 164.
- 165 Tutor non reputabit sumptus in alimentis ac disciplinis pupilli factos, nisi arbitrio judicis.
- 166 Tutor non reputat sumptus factos in alimentis pupilli, ultra modum à Prætorè statutum.
- 167 Idem quando Prætor statuit ultra modum non suggerente tutore, & num. 170.
- 168 Idem si pater ultra vires statuatur, quo casu imputatur tutori, cur non adito prætorè, desideraverit minui alimenta.
- 169 Idem si sine prætorè aluit tutor pupillus, sed minus sumptuose.
- 170 Tutor à suscepta administratione post sex menses tenetur necessario pecuniam pupillarem collocare fœnori, aliàs tenetur in usuras ejus pecuniæ. Ampliatur num. 171. 172. 173. Limitatur num. 187. 189. 190. 191.

- 172 Tutor negans se habere pecuniam pupillarem, ad alendos pupillos, convictus de mendacio, perdit gravissimas usuras.
- 173 Tutor non idoneus ad damnum resarciendum ob fœnus pupillaris pecuniæ per contumaciam non exercitum, extra ordinem coërcetur.
- 174 Tutor tenetur ad usuras etiam ejus, quod à contutore debetur, vel pro contutore debet.
- 175 Tutor debet agnoscere tales usuras, quas à se exigere debuit, licet sint graviores pupillaribus.
- 176 Tutor tenetur agnoscere tales usuras, quas ipsi stipulati sunt, licet testator eis sub levioribus usuris permiserit.
- 177 Tutor tenetur ad usuras usurarum sortis pupillo auctæ, quas consecutus esset ab hæredibus defuncti contutoris.
- 178 Finita tutela ante solutionem, currunt usurae, quæ prius currebant.
- 179 Ille per quem non stat quo minus reliqua solvat, ad usuras non tenetur.
- 180 Heres tutoris ad usuras non tenetur.
- 181 Minoris est electio utrum petat rem emptam ex pecunia sua, licet non nomine suo, an pecuniam ipsam cum usuris centesimis.
- 182 Fundus emptus pupillo, & traditus pecunia alterius pupilli, obligatus ipsi pupillo, cujus pecunia fundus est emptus.
- 183 Tutor si plures res adquisierit, non potest pupillus bonas acquisitiones, sive rerum, sive nominum acceptare malis repudiatis, sed tenetur omnia bona fide acquisita in totum acceptare, vel tutori in totum relinquere, secus verò si tutor dolose adquisierit.
- 184 Tutori utilius est aliquid acquirere nomine minoris, quam nomine suo proprio.
- 185 Tutor non tenetur circa subsequutam nominis deteriorationem, nisi lata ejus culpa contigerit.
- 186 Socius communi nomine quidquam faciens, neque damnum, neque

neque lucrum sentire debet solus, sed tantum pro parte societatis participare, alias secus.

187 Tutor excusatur si pecuniam pupillarem collocare fœnorē non potuerit. Limitatur num. 188,

189 Tutor habet laxamentum duorum mensium ad exigendum, & collocandam pecuniam pupillarem fœnori.

191 Rustico tutori indulgendum pupillares nummos non fœneranti.

192 Tutor tenetur pecuniam pupilli convertere in emptionem prædiorum.

193 Tutor negligens in comparandis prædiis pro pupillo, tenetur ad interesse, de fructibus quos percipere potuisset.

194 Negligentia tutoris quomodo probetur.

195 Tutor pecuniam pupillarem non convertens in comparandis prædiis tenetur pupillo ad interesse.

196 Tutor non collocans pecuniam pupilli in comparandis prædiis dicitur esse in dolo, & contra eum in litem iuratur.

197 Tutor non minorem in rebus minoris, quam in propriis diligentiam adhibere debet.

198 Tutor tenetur, si prædia minus idonea comparaverit per sordes, aut gratiam.

199 Tutor emens ab eo, quem sciebat suspectum, tenetur.

200 In emendis rebus tutor non tenetur, nisi de dolo, & lata culpa.

201 Tutor tenetur redimere bona pupilli aliis obligata, si pupillo expediat.

202 Tutori culpa, vel negligentia non ascribitur, qui non converterit pecuniam pupillarem in emptionem prædiorum, nisi ostendatur quod prædia erant venalia, quæ emi potuissent.

203 Adversus tutorem ad interesse agi non potest, nec pro pupillo in litem iurari, quando non probatur per testes vel instrumenta tot pecuniæ ad manus tutoris pervenisse, exactis debuis, ex quibus prædia emi potuerunt.

- 204 Tutor, cui in testamento relicta fuerit liberatio, de neglectis & omissis non tenebitur.
- 205 Adulto, vel minori agenti ad interesse lucri cessantis, non debetur interesse, vel pro eo agi potest, aut jurari in litem. Limitatur num. 206.
- 207 Tutor pecuniam pupillarem in usus suos convertens propria autoritate, maximis usuris subicitur, sine ullo laxamento duorum mensium. Ampliatur num. 208. limitatur num. 216.
- 209 Iudex potest tutorem, qui pecuniam pupillarem in usus suos converterit, condemnare ultra centesimas usuras, etiam si duplum excedant, quando constat pupillum tantum damni passum fuisse.
- 210 Quando constat de aperto dolo tutoris, licet non de certo & specifico damno pupilli, non debet iudex minus adjudicare pupillo, quam centesimas, ni si justa causa aliud suadeat.
- 211 Non est major & gravior in jure usura, quam centesima.
- 212 Tutor convertens pecuniam pupillarem in suos usus, ultra centesimas usuras, extra ordinem à Praeside mul-
tatur.
- 213 Tutor, quando dicatur pecuniam pupillarem in usus suos convertisse, ut usuris maximis subiciatur.
- 214 Tutor in usus suos pecuniam pupillarem convertens, & inde aliquid in rem pupillarem impendens, quantum impenderit, vertisse desinit. Limitatur num. 215.
- 217 Tutor potest accipere pecuniam pupilli mutuo à contutore, vel à seipso palam, & bona fide, non clam.
- 218 Tutor iudicis officio cogitur alimenta prestare pupillo. Ampliatur num. 219. 220.
- 221 Iudicis arbitrio relinquitur quantitas & qualitas alimentorum prestandorum pupillo.
- 222 Alimenta augentur, aucta persona.
- 223 Alimenta pro quantitate patrimonii pupilli sunt pre-
standa.

- 224 Alimenta ex redditibus, non ex proprietate prestari debent.
- 225 Prator modum alimentorum tam moderate arbitrari debet, ne universum redditum patrimonij in alimenta decernat, sed ut aliquid ex redditu supersit.
- 226 Alimenta augentur aucto patrimonio, & e contra.
- 227 In alimentis decernendis pupillo, consideratur consuetudo regionis.
- 228 Tutor servare debet modum à Pratore statutum. Limitatur num. 229.
- 230 Iudicis arbitrio relinquitur, penes quem educari pupillus debeat.
- 231 Iudex potest arbitrari puellam esse reponendam in monasterio.
- 232 Prator potest precise cogere proximiores, recusantes suscipere educationem pupilli.
- 233 Heres, vel legatarius, educationem pupilli testamento sibi injunctam recusans, privatur commodo ei competente.
- 234 In educatione pupilli iudex regulariter sequi debet votum patris erga filium.
- 235 Iudex voluntatem testatoris servare debet, nec ab ea recedere, nisi ex causa.
- 236 Pupillus non debet ali apud matrem vilem, turpem, vel alias suspectam de vita, moribus & religione, n. 250.
- 237 Noverca juvenis non tenetur stare cum privignis, etiam si testator mandaverit.
- 238 Filius non tenetur stare cum patre, si habeat uxorem juvenem aut pulchram, & habeat filios primi & secundi matrimonij juvenes.
- 239 Iudex debet arbitrari, ut pupillus, educetur apud matrem honestam.
- 240 Mater debitorum filiorum à tutela non repellitur.
- 241 Mater in dubio praefertur fratri adulto, ipsius pupilli.
- 242 Lex Possessionem, C. communia utriusque iudicii, declaratur.

- 243 Educari apud fratrem pupillus debet ratione sui majoris commodi.
- 244 Pupillus educari non debet apud matrem, quæ transiverit ad secunda vota, vel suspicio est transiuram. Limit. num. 245.
- 246 Educari penes fratrem debet puella ex conjecturata voluntate testatoris. Ampliat. num. 248.
- 247 Quod tibi non nocet, & alteri prodest de facili concedendum est.
- 249 Pupillus apud substitutum suum educari non debet.
- 251 Pupillus apud aviam maternam educandus est, post matrem. Ampliat. num. 252.
- 253 Per ascendentes perpetuatur nomen descendentium.
- 254 Pupillus regulariter educari debet apud tutorem.
- 255 Iudex non debet facile pupillos trahere ab illis, qui eum multis annis fideliter educarunt.
- 256 Ex præterito præsumitur in futurum. Ampliatur num. 258.
- 257 Iudex non debet pupillam committere ei qui male se gesserit erga pupillam.
- 259 Pupillus educari non debet apud eum, qui proximus ei futurus est heres, & quæ sit ratio.
- 260 Mulier Milesia, accepta à substituto pecunia, partum suum medicamentis abegit, & necavit.
- 261 Tutor sceleratus cruci affixus à Sergio Galba Imperatore, quod pupillum, cui substitutus erat, veneno sustulisset.
- 262 Tutor rescire cogitur ædificium deformatum, alias tenetur pupillo ad omne damnum, & interesse.
- 263 Tutor non potest vendere domum, in qua pater defecit, minor crevit.
- 264 Administrator reipublicæ debet diligenter inspicere horrea, & sartorum tectorum curam habere, alioqui si neglexerit, damnum ejus rescire tenebitur.
- 265 Vsfuctuarius tenetur sarta tecta servare, quando impensa est modica.

- 266 *Ad Iudicis officium spectat, facere ædificia refici.*
- 267 *Dominus ædium detrectans dirutam domum reficere, curator reipublicæ reficit illius sumptu.*
- 268 *Reipublicæ interest, ut ædes reficiantur.*
- 269 *Mutuans ad refectionem ædium, præfertur aliis anterioribus creditoribus.*
- 270 *Donatio facta ad refectionem domus non indiget insinuatione, quando ea est necessaria, secus si sit utilis*
- 271 *Socius faciens necessarios sumptus in refectionem domus cõmunis, cõsequitur ceteras u'suras, usq; ad 4. menses immediate seq. post vero semisses duntaxat,*
- 272 *Socio ad refectionem ædium requisito, elapsis 4. mensibus reficienti non restituente partem pecuniæ, dominium in totum transfertur in reficientem.*
- 273 *Tutor tenetur inquirere, an expediat pupillo hereditatem adire.*
- 274 *Tutor dānosā hereditatē adiens dicitur suspectus.*
- 275 *Tutor ex officio suo in administratione sua tenetur diligenter considerare, & discernere, quid ipsi pupillo sit utilius, & magis expediat.*
- 276 *Tutor, si sumptus non expedites pro pupillo fecerit, ipsi non pupillo imputantur.*
- 277 *Tutor tenetur nomine pupilli fideicommissarie substituti cogere heredem, ut agat & restituat. Ampliatur num. 278.*
- 279 *Ea, quæ sunt agenda cum persona, pertinent ad tutorem ejus regionis, unde est persona, & ea quæ sunt agenda in rebus, pertinent ad tutorem ejus regionis, ubi sunt res.*
- 280 *Tutor non implens conditionem utilem pupillo tenetur ad interesse. Limitatur num. 283. 284.*
- 281 *Minorum bona, si ob non solutum Canonem, incidunt in commissum, tutores, seu curatores, tenentur ad interesse.*

282 Tutor contrahendo, damnificans pupillum, in pupilli electione est, contra tutorem agere ad interesse, vel in integrum restitui.

285 Negotia minoris tutor & curator celebriter expedire debet.

286 Pupilli vel adulti vita à quibus servari debeat.

REGULA IX.

Nona Regula est, quod * tutor teneatur præstare eandem diligentiam in rebus pupilli, quam bonus paterfamilias in suis rebus non solet, sed debet facere, alioqui tenetur de suo erga minores, l. 1, in princ. ff. de tutel. & rat. distrab. l. à tutoribus, & ibi gloss. verb. debet, l. generaliter, ff. de administrat. tutor. Bart. in l. 1. C. de condit. in public. horreis, l. jubemus, 1. C. de erog. milit. annon. lib. 12. Rom. consil. 425. Dec. consil. 110. Castrens. consil. 301. num. 5. lib. 1. Et ideo * si tutor fuerit negligens, & præmissa non fecerit, dicitur esse in dolo, saltem culpa, & contra eum in litem jurari poterit, ut consuluit Socin. consil. 2. in fin. lib. 1. & facit l. alio jure, C. de in litem jurand. l. tutor, secundum dignitatem, §. 1. ff. de administr. tut. l. quicquid, C. arbitr. tutel. ubi dicitur, quod * tutor ac curator teneatur de omni damno ac interesse minoris.

Quod etiam obtinet * in eo, qui quædam recepta omiserit scribere, qui dicitur esse in dolo, secundum Jason. consil. 3. vers. quarto moveor, lib. 2. Bartol. in d. l. tutor, qui repertorium. ff. de administr. tut. Socin. consil. 46. lib. 2. & consil. 190. lib. 2. Sicuti * etiam tenetur is, qui repertus fuerit in mendacio circa actus suæ administrationis, cum leges odio habeant mendaces: & ideo tutor vel curator deprehensus in mendacio, puta, quia dixerit se non habuisse talia bona, vel negaverit esse bona suorum minorum, & de prædictis convictus fuerit de mendacio, ex hoc solo probatur, quod semper fuerit in dolo, & contra talem mendacem convictum etiam in litem jurari poterit. Imò etiam talis tanquam dolosus & suspectus removebitur ab administratione.

nistracione, secundum Socin. *consil.* 213. in verb. *convincitur*, lib. 2. *argum. leg. fin.* ubi Dd. de rei vendic. & l. *rem non novam*, §. *fin.* C. de jud. & facit lex excellentia, C. de erogat. milit. annon. lib. 12. Amplius * etiam tutor vel curator, 6
debet melius curare res pupilli, quam suas, l. *tutor*, qui in dignitate, §. 1. ff. de administrat. tut. Et si * dixerit res 7
pupilli non potuisse custodiri, quod ei incumbat probatio, d. l. *tutor secundum dignitatem*, §. 1. ff. de administrat. tut. vel quod amplius est, si * videat tutor res suas, & 8
res pupilli in periculo esse, quod debeat præferre res pupilli suis rebus, ut tradit Chassan. tit. *des enfans, des plusieurs liets*, §. 4. in verb. *maintenir en bon & souffisant estat*, num. 1. & 2. Sed hoc * non habet locum, quando non 9
ageretur solum de periculo rerum, sed etiam animæ secundum Bald. in l. *videamus*, ff. de in lit. jur. Vel * 10
quando res tutoris esset preciosior, vel par, quo casu locus esset gratificationi, ut tradit Francisc. Curt. jun. *cons.* 29. num. 19. Et hæc regula * non solum procedit in 11
tutore vel curatore, sed etiam in eo, qui pro tutore negotia gerit, qui eandem fidem & diligentiam præstare debet, quam tutor præstare tenetur, l. *qui pro tutore*, ff. de eo, qui pro tut.

Ex quibus inferitur primo, quod * tutores & cura- 12
tores possint & debeant debitores pupillorum vel adultorum, respectu officii in jus vocare, l. 1. §. *non denegari*, & l. *tutor*, ad utilitatem, ff. de administrat. tut. vel etiam pupillis, vel * adultis agentibus suum accommodare 13
consensum, d. §. *non denegari*. Imo tutores * vel curato- 14
res, minoribus 25. annis agentibus, & pulsatis in criminalibus causis, omninò adesse debent. In quibus casibus adultos & pupillos accusari concedunt, aliàs non valebit iudicium, cum cautius & melius sit cum suasionem perfectissima, & responsa facere minores, litemque inferre, ne ex sua imperitia, vel juvenili calore aliquid, vel dicant, vel taceant: quod si fuisset probatum, vel non expressum, prodesse eis poterat, & à

536 PAULI MONTANI TRACTATUS
deteriore calculo eos eripere, *l. clarum, C. de autorit.
præstand.*

- 15 Secundo infertur, quod etiam * officii ratione ad
tutorem periculum pertineat nominū, *l. tutores, l. de-
bitoribus, C. de administr. tut. l. 2. C. arb. tut. l. si tutor peti-
tus, ff. de admin. tut. Rom. cons. 425. & Fulgos. cons. 25. in
fin.* cum qua illatione etiam concordat statutum VI-
16 trajectinum, *rubric. 31. artic. 5.* nisi post * mortem pupil-
li. post finem tutelæ desinant esse omnia idonea, quo
casu tutor periculo eximitur, *l. cum post mortem, ff. de
17 adm. tutor.* Amplius e iam ille, qui * teneatur pro aliquo
ab aliis exigere, tenetur etiam à seipso exigere, quod
patri pupilli debeat, vel in quo pro eo fidejusserit, *l.
tutor ff. de fidejuss. l. si pupilli, §. fin. ff. de neg. gest. l. si negotia,
ff. und. l. quoties, §. item si temporali, vers. & generaliter,
& §. si sub usuris, ff. de admin. tut. l. ita autem, §. debitor, ff.
18 eod.* Ratio est, quia * licet regulariter, quando unus est
creditor creditotis sui, non fiat ipso jure compensa-
tio, sed requiratur quod à parte opponatur compen-
satio, *l. verum, §. male peto, & ibi not. l. Labeo, ff. de com-
pensat. & plene notatur in l. si constat, C. eod.* tamen
19 * quando unus est debitor ipsiusmet, & sic unus est
debitor & creditor, tunc ipso jure fit compensatio,
seu extinguitur actio; quia est impossibile debitum
& creditum esse in eodem subjecto, *l. heres à debitore,
§. quod si stipulator, & ibi gloss. verb. perinde & l. Vranus,
in princ. ff. de fidejuss. l. Stichum, §. aditio, ff. de solut. & hæc
20 * a deo procedunt, ut si tutor exegerit nomina, facit,
ut actio alioqui temporalis perpetua fiat tutelæ ju-
dicio, *d. l. quoties, §. item si temporali.*
21 Amplius etiam debitum * tutoris, ex alia causa quā
tutelæ, devolvitur in tutelæ judicium, *d. l. quoties, §.
nequaquam, (alias, si paterfamilias) l. ita autem, §. si debi-
tor, ff. de admin. tut. l. divorcio, ff. de neg. gest. l. si tutor, ff.
de tut. & rat. distr. & de depos. & com. nod. faci. l. tutor da-
22 tus, ff. de fidejuss. nisi debitum * esset in diē, cujus dies**

venerit post finitam tutelam; quo casu non est quod imputetur tutori, ut tutori, qui non solvit, *d. l. quoties, §. si filiusfamilias, vers. quod si dies, ff. de adm. tut.* Similiter etiam tutor pecuniam, & * credita à debitoribus in tempore exigere, & in utilitatem minoris convertere tenetur, alias si fuerint præscripta, vel debitores falliti remaneant, & non fuerint solvendo, tutor tenebitur de neglectis, & sic de suo proprio solvere, ut tradit Alex. *confil. 108. n. 6. lib. 1. & Cagn. in l. contractus, n. 81. vers. secundus casus est ff. de reg. jur.* id quod etiam corroboratur per ea, quæ tradit Bern. Diaz. *reg. 219. in verb. Ecclesia, 4. & Corset. in singul. verb. præscriptio, 4. qui dicunt, quod * si Prælati passus fuerit rem Ecclesiæ, præscribi, quod ipse, & ejus heredes teneantur damnum resarcire.* Negligentia * siquidem tutoris dicitur lata culpa, & peccatum mortale, siue fuerit in non exigendo nomina debitorum, tam respectu extraneorum, quam ejus fratrum, vel etiam sui ipsius; pro qua negligentia tutor etiam tenetur erga minores, qui contra eos quoque in litem jurare poterunt, eorum damna ac interesse proprio juramento probando, ut tradit Soc. *cons. 2. lib. 1. & Dd. in c. quoque, de offic. Archid.*

Præterea tutor * etiam à seipso exigere debet, licet patri pupilli tantum naturaliter debeat, *l. ita tamen, §. aebitor, & ibi gl. verb. debuit, ff. de adm. tut.* Adeo etiam, ut si non * exegerit, quod cogi possit usuras agnoscere, quas à se exigere debuisset, *d. l. quoties, §. sed si sub usuris, vers. si vero non solvit, ff. de adm. tut.* Sicuti * etiam libertus tutor à seipso non exigens, ut suspectus removeatur, & remittitur ad Præfectum urbis puniendus arbitrio judicis, *l. nisi, C. de adm. tut.*

Denique * etiam unus tutor agere potest, etiam si duobus si nul tutela gerenda permessa sit, vel à parente, vel à contutoribus, vel à Magistratibus; quia duo simul agere non possunt, *l. decreto, §. si duobus, ff. de administ.*

- 30 *minist. tut.* Adeò ut * etiam agens, sive reposcens debita pupillaria, seu deposita, ad satisfactionem non compellatur, nec de rato caveat ratum pupillum habiturum, *l. decreto, §. si duobus, l. vulgo. ff. de adm. tut. l. tutores,*
- 31 *C. eod.* quia * rem in iudicium deducit. Id quod etiam locum habet in curatore, ut Julian. scribit *in d. l. vulgo,*
- 32 nisi dubitetur, an * sit tutor, vel an gestus ei commissus fuerit, ne adversarius decipiatur, vel nisi actor à tutore fuerit constitutus, *l. actor. ff. rem pupill. rat. hab. qui cavere debet, secundum gl. in l. i. §. sufficit, verb. tutores cavere, ff. de adm. tut.*
- 33 Tenentur * tamen tutores vel curatores præstare cautionem de iudicato solvendo, quo etiam respectu permittitur eis res minorum pro cautela litis subsignare, etiam sine decreto, *l. ult. §. defensionem, C. de adm. tut. l. i. §. sufficit, ff. eod.* Sicut etiam tenentur cavere de iudicio sisti, *l. fin. ff. si quis caution.*
- 34 Verum hæc * prima & secunda illatio in multis casibus non procedunt: & primo quidem, quando quis non egerit tutorio nomine, quo casu aliàs sine actione experiretur, *l. i. §. non denegari, ff. de adm. tut. l. si quis, §. sed & si quidem, ff. judic. sol.*
- 35 Secundo * non procedit, quando tutor inutiliter sive nulliter datus fuisset, quæ exceptio opponi poterit in quacunque parte litis, *l. non utiliter, Cod. de eo qui pro tut.*
- 36 Tertio * non procedit adversus contutorem, ut scilicet rationem reddat, tutela durante, *l. actus, l. sine herede, §. tutores, ff. de adm. tut. l. 2. C. eod. l. si non, C. de susp. tut.* etiam * si contutor conventus fuerit relegatus: quia manet tutor, licet ejus loco detur actor vel curator, *d. l. sine herede, §. tutores,* & ibi gloss. verb. non posse,
- 37 potest tamen, & * debet contutorem suspectum facere, aliàs ipso jure teneretur, *l. etiam, l. tutores, qui post §. tutor qui, l. Æmilius, ff. de adm. tut. l. i. C. si tut. vel cur. non*
- 38 *gest.* Quod & * in tutoris herede dicendum est, quem
- 39 *conve-*

convenire poterit, & si nolit, damni vicarius substituitur, *d. l. tutores, qui, §. tutor, & l. 2. §. tutores, C. de tut. & curat. qui sat. non ded.* Adeò * etiam, ut non faciens suspectum contutorem teneatur in usuras ejus nomine, *d. l. etiam, & ibi gl. verb. imputatur:* Ad quod ut * etiam teneatur tutor ad augmentum datus, contra priorem tutorem, *l. quoties, 10. §. constat, ff. de administrat. tutor.* Sicuti quoque è contra * in priore dicendum erit, contra datum ad augmentum, *d. §. constat, in fin. & l. cum ad augmentum, Cod. in quib. caus. tut. hab.* Et hæc, quæ * de contutore suspecto dicimus, procedunt, etiam si tutela fuisset divisa per judicem, vel testatorem, maxime in casibus expressis, *l. 2. C. de divid. tutel.* Amplius etiam * contutor à contutore potest, & debet petere satisfactionem ex causis, alias enim ipso jure teneretur, *d. l. etiam, & ibi gl. verb. satis petere.* nisi * contutor subito lapsus fuisset facultatibus, quo casu nihil posset imputari Collegæ, *d. l. etiam, & ibi gl. verb. subito.* Vel quando * tutor datus fuisset per inquisitionem, vel testamento, qui non tenetur satisfacere pupillo; sed quod possit eis offerre, utrum satis accipere, an satisfacere velint, *l. dativus, ff. rem pup. sal. for.* Vel quando contutor * adhuc fuisset idoneus tempore finitæ tutelæ, *d. l. Æmilius, ff. de administrat. tutor. l. 1. C. de divid. tutel.* Vel etiam * quando tutor fuisset in exilium missus, qui veniam facile obtinet: quia facere non potuit contutorem suum suspectum, *l. planè, ff. de exconsat. tutor.* etiamsi habuisset * procuratorem in loco, qui eum defendere potuisset; quia est causa quasi criminalis sive ardua, quæ per procuratorem expediri non potest, *d. l. plane, & ibi gl. verb. facilius.* Nec enim * sufficit, quod quis defendere possit per procuratorem, nisi talis defensio fiat per procuratorem idoneum, & commodè, etiam in casibus, in quibus quis fuisset missus in exilium, vel morbo fontico, aut carcere detentus, tenebatur mittere procuratorem, ut in

non

non arduis; ita decidit Bart. in l. idemque, per illum text:
ff. pro soc. Angel. & Imol. in l. si quis ita instituatur, ff. de
hered. instit. Castr. in l. 2. §. si quis in iudicio, vers. item tutel-
lige hoc, si commodo, ff. si quis caution. Non enim tenetur
quis expedire privata negotia per alium, etiam ex cō-
tractu præcedenti, nisi valde sit idoneus, & æque com-
mode, l. idemque erit, in princ. ibi, sed hoc non alias, nisi
fuerit valde idoneus socius, aut facilis sit absuturo, etiam so-
cietatis administratio, ff. pro soc. Unde multo minus te-
netur quis publica negotia, & iudicia experire & subi-
51 re per alium, nisi * valde idoneum, pleneque instru-
52 ctum, & æque commode, ut * omnes Dd. ubique te-
nent, l. Nepos Proculo, ff. de verb. sig. ubi non dicimur ali-
quid posse facere, nisi quatenus commode possimus,
c. faciat, 22. q. gl. fin. in c. si vere, ext. de sent. excom. Paria
53 enim sunt, non * invenire procuratorem, aut inveni-
re, sed non idoneum: & tunc is, qui fuerit in exilium
missus, carceratus, vel etiam bannitus excusatur, ut
decidit Angel. Perus. in disput. Bonon. in quarto quasito.
54 Omnes * enim & canonum, & legum Professores ubi-
que tenent; quod in causis arduis nemo teneatur Pro-
curatorem mittere, ut tradit Bald. in l. 1. §. usus autem, ff.
de procurat. & in l. 2. §. si quis in iudicio, ff. si quis caut. & in
l. ab eo, versic. quæro utrum absens, C. quom. & quan. jud.
55 text. in l. ult. C. de procur. etiam * si lis esset cœpta, ut
56 tradit Ias. in d. §. si quis in iudicio. etiam * ne ad unum qui-
dem articulum, ut ibi Iason ad finem, per text. in cap.
querelam, extr. de procur. Soc. in tract. de citat. artic. 18.
57 quæst. 5. n. 6. ubi infert, quod * in causa ardua locus de-
beat esse tutus utrique, videlicet tam domino, quam
procuratori; præsertim cum procuratores ad lites non
possint nec debeant in causa procedere, nisi plene,
prout qualitas causæ poscat, instructi: quæ instructio-
ne deficiente, mandatum huiusmodi sui natura ces-
sat, nec debent, aut possunt Procuratores cogi an-
ceps subire periculum, l. videamus, ff. de in lit. jur. Tum
etiam

etiam * in dubio non præsumitur Procurator ido- 58
neus, & instructus in gravi causa; nec etiam prædicta
procedunt in liberto, habente patronum contutorem,
quem * accusare non potest, sed quod debeat sibi aliter 59
providere, videlicet implorando officium iudicis, alias
enim teneretur, *l. i. C. si tut. vel cur. non. gess.*

Tertio infertur, quod * tutoris & curatoris præci- 60
puum officium sit defendere pupillum, vel adultum,
& iudicium ejus nomine suscipere, *l. generaliter, & l.*
tutoris præcipuum, ff. de administr. tut. l. fin. §. omnem, C. eod.
Nec solum * debet tueri ejus patrimonium, sed & cor- 61
pus, ac salutem furiosi, *l. consilio, ff. de curat. fur.* Maxi-
me enim * defendere debet in causa criminali, alias ju- 62
diciū esset nullum, *l. clarum, C. de autor. præst.*

Etiam * confessio minoris rei facta in iudicio cri- 63
minali, sine curatore, ei non nocet, sed dicens se læ-
sum, adversus eam facile restituitur; pro quo facit no-
tabile verbum Ioan. Andr. in c. 2. de in integr. rest. lib. 6.
quod dictum tanquam notabile, & quotidianum se-
quitur Angel. de Perus. in l. certum, §. in pupillum, n. 2. ff.
de confess. dicens, ita * debere intelligi text. in l. si ex cau- 64
sa, §. nunc videndum, ff. de minor. quod sequitur Dec. in l.
semper, §. jus publicum, n. 4. ff. de reg. jur. Hip. de Mars. in l.
1. nu. 9. & seq. ff. de quest. & in sing. 445. Maur. in tract. de
restit. in integr. c. 130. Gram. cons. crim. 16. Iul. Clar. opti-
me lit. C. n. 76. lib. 5. id. lit. P. n. 58. & Gomes. in c. si an-
num, §. si vero, de iudic. lib. 6. Quod procedit * etiam, si 65
minor negaverit. Nam licet propter suam negatio-
nem crimen crescat, & perdat beneficium confiten-
tis, tamen restituitur, ut est text. & ibi Bart. in l. si ex
causa, §. nunc videndum, ff. de minor. etiam si * ea confes- 66
sio esset jurata, ut tradit Bald. in l. i. C. de confess. vers. sed
pone, ne inducatur per indirectum renunciatio ju-
tium, & defensionis, secundum Angel. in lib. malefic. in
verb. comparent dicti inquisiti, & confitentur totum, quem
sequitur Hier. Grat. cons. 52. n. 10. lib. 2. Vel etiam * si ea 67
con-

confessio facta fuisset in tormentis, ut tradit Matth. de Afflict. decis. 208. n. 4. allegans Alber. de Ros. in l. clarum, C. de autor. prest. dicens, se sæpe impugnasse confessiones minorum, etiam in tormentis factas, & id obtinuisse per d. l. clarum, licet etiam ea confessio facta fuisset cum curatore; modo aliter non constaret; verum eo tamen casu læsus restitui debet, nec per talem confessionem puniri, secund. Angel. in l. certi, §. pupillo, ff. de conf. Alex. conf. 120. lib. 5. Marfil. conf. 130. I hom. Gram. d. conf. suo crim. 16. & Ias. in l. nam & postea, §. si minor, ff. de jurejur. Quod procedit, etiam* si minor nō probaverit eam confessionem esse erroneam; ut probatur in c. 2. cum gl. 2. de restit. in integr. lib. 6. & in l. certum, §. penult. vers. minorem, ff. de confess. quia agitur de gravissimo & irreparabili præjudicio, secundum Alex. & ibidem Mol. conf. 80. n. 2. lib. 7. licet alias sufficeret semiplene probare de errore, quando confessio esset verisimilis, ut Molin. dicit, d. loco, & conf. 55. lib. 5. in fin. & conf. 172. ad fin. lib. 6. Quod etiam* locum habet non solum in confessione vera, sed etiam ficta, vigore statuti, dictantis, quod contumax habeatur pro confesso: nam eo quoq; casu minor contumax, non dato curatore, non poterit puniri virtute illius fictæ confessionis, secundum Cæpol. conf. 30. & 31. & Bald. in l. clarum, C. de autor. prest. quem sequitur Marf. in l. de minore, ff. de quest. Nec etiam solum* procedunt prædicta de confessione minoris, in minore accusante, sed etiam accusato. Nam & eo etiam casu requiritur autoritas curatoris; secundum Bald. conf. 60. incip. factum sic proponitur, lib. 5. & sequitur Hip. de Marf. in l. 1. n. 18. ff. de quest.

¶ Adeo ut etiam* non sufficiat datio curatoris ad validandam confessionem, sed ejusdem curatoris aliqua informatio, & causæ cognitio requiritur, secundum Petr. de Anch. conf. 82. & plene per Hippol. de Marf. in pract. crim. §. nunc videndum, num. 32. Et ideo semper ante

ante præstationem autoritatis faciendus est aliquis actus, in quo appareat fuisse informatum curatorem de facto, juribus & defensionibus pupilli, & minoris, & de meritis processus; & quod adhibita fuerit causæ cognitio; quo facto, securè poterit præstari autoritas.

Sed hæc, quæ* de confessione minoris rei diximus, 72 non procedunt, primò de generali consuetudine, qua autoritas curatoris nō est necessaria, si minor ex causa criminali conveniatur, ut eleganter tradit Ioan. Imbert, in *Enchir. juris Gallie, in verb. autoritas curatoris*. Et ita communiter* praticari dicit Bald. in *l. i. n. 59. C. de 73 confes.* quem refert Paris de Put. de *Synd. fol. 457. num. 7*. Angel. de *males. in verbo, comparuerunt, & confitentur totum, nu. 8*. dicens, ridiculum esse servare contrarium, quem sequitur Petr. Rebuff. in *proem. constitut. num. 72*. dicens, *l. clarum, C. de autor. præst.* non servari in *Parlamentis. Ideoq; processum non esse nullum ob 74 defectum aut consensum curatoris, tam in civilibus, quam criminalibus, allegans Guid. Pap. in *decis. Delph. q. 35. & q. 50. & 410*. licet vix consentiat in civilibus, sed in criminalibus sic.

Secundò* non procedit, quando minor extraju- 75 dicialiter confessus fuisset, quo casu valet talis confessio, quo ad torturam, licet facta fuerit absque curatore, secundum Bald. in *l. clarum, C. de autor. præst.* Hipp. de Marsil. in *l. de minore, in princ. vers. an hoc habeat locum, ff. de quest.*

Tertiò non procedit* in delictis atrocissimis, ut in 76 crimine læsæ Majestatis, secundum Bart. in *l. auxilium, vers. nota ex hac lege, ff. de minor.* Hip. de Marsil. in *d. l. de minore, n. 35. de quest.* Et ita fuisse decisum in sac. reg. conf. Neapolitano refert Affl. in *d. decis. 208*.

Quartò non procedit, quando* minor confitere- 77 tur contra alium ut testis; eo siquidē casu, etiamsi nō intervenerit autoritas curatoris, valet, & tenet ejus con-

Confessio; ut pulchre tenet Bald. in *d.l. clarum*, C. de *autor. prest.* Bertr. *conf.* 94. n. 1. lib. 3.

- 78 Quinto non procedit, quando * ei legitime datus fuisset procurator, ut tradit Bald. in *l. cum & minores*, per illum text. C. *si adver. rem. jud.* ubi dicit, quod idem operatur procurator legitime constitutus, seu ordinatus minori, quod operatur tutor & curator: & propter hoc dicit, quod sicut tutor & curator possunt auctoritatem præstare minori in iudicio, ita procurator minoris legitime ordinatus.
- 79 Verum ut ad id, unde degressi sumus, revertamur, ad tertiam præcedentem illationem, sciendum est, illam tantum procedere, si tutores differant, vel recusent suscipere defensionem pro minore, quod eis teneantur eo nomine omne damnum, ex earum malitia, vel mora illatum, refundere, *l. qui solidum*, §. *etiam*, ff. de *legat.* 2. l. *fin. in pr.* C. de *adm. tut.* nisi tutor, vel * curator, ante litem, vel lite contestata, fuisset demens, vel furiosus: quo casu datur ei curator à iudice, coram quo lis vertatur, auditis tamen propinquis, & actore, si voluerit, *d. l. fin.* §. *sed et si quis*.
- 81 Amplius etiam * prædicta tertia illatio procedit, quod recusantes vel differentes suscipere defensionem, removeantur ut suspecti, amissa eorum existimatione, *d. l. fin.* & ibi gl. *verb. amoveantur*.
- 82 Denique * etiam procedit, quod unus ex pluribus tutorib. vel curatoribus possit causam minorum defendere, *l. 1. C. si ex plurib. tut vel cur. l. fin. C. de autor. prest.*
- 83 sive * sint testamentarii plures, & olim, & hodie; sive inquisitione dati, & olim, & hodie; sive legitimi; sed olim contra; sive simpliciter dati; sed olim contra, *d. l. fin.* & ibi gl. *verb. sufficere*, C. de *autor. prest.*
- 84 Maxime si alii * tutores vel curatores defendere nolint, vel non potuerunt, *d. l. 1.* & ibi gl. *verb. noluerunt*, C. *si ex plur. tut. vel cur.* nisi tale factum esset, quod ipsam tutelam dissolveret, ut puta, si pupillus in arrogatio-

gationem se dare desideraret: quo casu non sufficeret unius autoritas. Absurdum enim esset, solvi tutelam non consentiente, sed forsitan ignorante eo, qui tutor fuerat ordinatus; cum quod omnes similiter tangit, ab omnibus debeat probari, *d. l. fin. §. sed hæc omnia, C. de autor. prest.* Vel quando * non ab ipsis, sed à testa- 85 tore, vel iudice esset divisa administratio, quo casu non 86 poterat convenire, vel conveniri pro rebus ad alterius administrationem spectantibus, *l. 2. C. si ex plur. tutor. & cur. & d. l. fin. C. de autor. prest. l. tutores qui, ff. de admin. tut.* Idque maxime * procedit, quando vocaretur ad judicia 87 alterius provinciae, *d. l. 2. & ibi gl. verb. ad judicia, C. si ex plur. tut. vel curat.*

Sed hæc * tertia illatio non procedit. Primo, quan- 88 do tutore in iudicium vocato, intra moras pupillus ad pubertatem pervenerit, ante acceptum iudicium, id est, litis contestationem, quo casu non erit cogendus accipere iudicium, *l. tutorib. ff. de admin. tut. l. fin. ff. si quis caut. veluti si obierit, aut aliter tutor conveniri posse desierit.* Quod procedit, etiamsi tutor solemniter caverit de iudicio sisti, & stipulationi non obtemperaverit, eo etiam modo denegabitur ex stipulatu actio. Nam & ipsius rei quæ petebatur, si tutor iudicatus fuisset, & eorum quid accedisset, non est danda in eum actio iudicati, ut dicit Ulp. in *d. l. fin.*

Secundo non procedit, quod * non sit necesse, ut i- 89 pse tutor vel curator suscipiant iudicium, & per se defendant, sed sufficit, si pupillus suscipiat, ipsis autoribus, *l. 1. §. sufficit, & ibi gl. verb. suscipiant, ff. de admin. tut.* Quod tamen * locum non habet, quo ad eos, qui fari 90 non possunt, scilicet minores septem annis, *d. §. sufficit, & ibi gl. verb. non possunt.* Nec etiam, * quo ad eos, qui 91 absunt, *d. l. 1. §. sufficit, & in §. absentibus.* Vel etiam * in 92 causa criminali, ibi enim pupillo adesse debet, *l. clarum, C. de autor. prest.*

Tertio non * procedit illatio tertia, quo ad lites su- 93

pervacaneas, injustas, vel calumniosas, in quibus tutor debet agnoscere bonam fidem, ut supra quoque diximus.

94 Quartò non procedit, quod tutor * non possit constituere Procuratorem ante litem contestatam, *l. neque tutores, C. de Procurat.* quod jam multis sæculis exolevit, ut dicit Carol. Molin. *ad princ. tit. de verb. oblig. n. 10.* nisi fiat autoritate judicis, ut tradit Hieron. Grat. *cons. 37. n. 19. & seq.*

95 Quintò non procedit in contractibus, quando dubium esset an expediret pupillo, nec ne, *l. si tutor, & ibi gl. verb. non debet, ff. de autor. & cons. tut.* Ideo non removetur ob id, quod nolit pupillo autor fieri; quia iniquum esset, ubi non expediret pupillo auctoritatem suam præstare, licet in judiciis tutor cogatur pupillo
96 auctoritatem * suam præstare, alioqui tanquam suspectus removetur, quia in judiciis certum est ab initio lædi pupillum, nisi defendatur, propter missionem in possessionem, quæ alias fieret.

97 Infertur quartò, quod * etiam tutores solvere creditoribus minorum possint & debeant, *l. quoties §. sic-*

98 *ut, ff. de admin. tut. maxime * interpellati tenentur solvere de bonis pupilli minus damnosis, vendendo bona pupilli, si apud pupillum non sit pecunia, juxta l.*

99 *ob es, C. de præd. min.* Vel dando * in solutum creditori,

100 *juxta auth. hoc si debitor, C. de solut.* Vel adversus * moram contractam cursu temporis petere restitutionem pendente judicio, alioqui pupillo teneretur ad interesse, *l. quicquid, C. arbit. tut. & l. contractus, ff. de regul. jur.*

101 Hinc etiam * tutor non interpellatus; si culpa, vel dolo vestigal prædio emphyteutico impositum, vel canonem non solverit, & ideo minoris prædium fuisset amissum, resque emphyteutica in commissum ceciderit, ei imputatur: & damnum, quod pupillo contigerit, ex substantia tutorum resarciendum erit, *l. si tutoris, C. de admin. tut.*

Amplius* etiam honoraria Advocatis solvere te- 102
netur, quæ tamen pupillo imputare non poterit, si
conventus supervacaneam, injustam vel calumnio-
sam litem sustinuerit, vel instituerit, *d.l. quoties, §. sicut,*
vers. denique, ff. de admin. tut.

Nec etiam* alimenta minori præstita poterit re- 103
putare, & in rationem impensarum inferre, *l. Nesen-*
nus, ff. de neg. gest.

Sicuti* etiam tutor unius regionis poterit solvere 104
creditori alterius regionis, *l. Titium, §. fin. ff. de adm. tut.*

Denique* etiam tutor sibi solvere potest & debet, 105
si modo fuerit pecunia unde solvere possit, *d.l. quoties,*
§. sicut, ff. de admin. tut. l. creditorem, C. qui dari tut. ut tra-
dit Angel. Aretin. in §. tutor autem, n. 2. vers. & advertes,
Instit. de autor. tut. maximè si usuræ* sunt graviores, 106
quæ ei debebantur, quibus relevaretur pupillus; quia
tutor se potuit liberare, sicut aliis quoque solvere, &
potuit & debuit, *d.l. quoties, §. sicut autem.*

Etiamsi sit quid immobile, quod* sibi debeatur, 107
poterit tamen sibi solvere & tradere, sine contutore,
vel iudice, ut dicit Angel. *d. loco, & Dec. in l. singularia,*
n. 15. ff. si cert. pet. dicens, Dd. hoc communiter ita te-* 108
nere per text. in l. fistulas, §. 1. ff. de contrab. empt. qui tex-
tus ponit singularem practicam, qualiter tutor rem
immobilem pupilli possit sibi tradere, de qua practica
videndus est Bart. qui illum textum declarat in *l. 2.*
ff. de stipul. servor. & Bald. in l. si patruus, C. com. utri. jud.

Verum hæc illatio* quarta non procedit: Primò, 109
quando pecunia fuisset destinata ad emptionem præ-
diorum, quo casu tutor sibi ipsi de ea solvere nō pote-
rit, quia talis pecunia inter immobilia computatur,
per text. singul. in *l. 3. §. usuras ff. de cont. & utili act. tut.*
quem singularem appellat Lud. Rom. *sing. 14.* ut eum
allegat Ripa in *l. 1. §. fuit quasitum, n. 9. ff. ad Trebell.*

Secundo non procedit in solutione, vel* restitut. he- 110
reditatis, & aliis periculosis negotiis, ubi magne sunt

faciendæ deductiones, propter multas & occultas occasiones circumventionis. In quo negotio merito non poterit tutor sibi autorari, quia hoc esset pupillo nimis captiosum & periculosum, licet secus sit in aliis, ubi executio fuerit certa, liquida, & periculum cessaret, ut tradit optimè Carol. Molin. ad Dec. in l. singularia, n. 15. lit. F. si cert. pet.

111 Amplius etiam * solutio facta tutori liberat ipso jure debitores, l. Lucius, §. tutela, & l. fin. ff. de admin. tut. l. Stichum, §. usumfructum, ff. de solut. & notatur in l. pactum

112 curatoris, C. de pact. Quod procedit, si ve* sit testamentarius, si ve legitimus, si ve ex inquisitione datus, si ve honorarius, l. quod si forte, §. sunt quidem, vers. si ve au-

113 tem, ff. de solut. tam enim * honorarii, quam qui notitiæ causa dantur, licet non gerant, tutores tamen sunt, & administrationis periculo obligantur, l. 3. ff. de admin.

114 tut. & l. 1. C. de peric. tut. Nec tantum * omnibus simul tutoribus, si plures dati sunt, sed vel uni ex his rectè solvitur, d. l. quod si forte, §. sunt quidam. vers. si ve autem,

115 nisi testator, duobus * tutoribus datis, vetuerit unum sine alterius consilio quicquam gerere, l. Titium, in

116 princ. ff. de admin. tut. Vel inter eos * esset divisa administratio à Præatore, & alius urbicarum, alius provincialium rerum tutor datus fuerit: quo quidem casu non rectè solvitur urbico tutori, quod ex nominibus

117 provincialibus debetur; nisi provincialis * Romæ reddi, quod in provincia fœnerabatur, stipulatus fuisset, d. l. quæro, ff. de solut.

118 Præterea quoq; tutori * perseveranti in tutelæ administratione, rectè solvi poterit, l. quamvis, §. ult. ff. de

119 solut. etiamsi * fuisset relegatus in perpetuum, vel ad tempus, antequam ei curator substitueretur; nihilominus ei rectè solvi poterit, d. l. quod si forte, §. sunt qui-

120 dem, vers. quid ergo si ei solvit, ff. de solut. Adeo * ut etiam ab futuro causa Reipublicæ, vel absenti rectè solvatur, si modo non alius in locum ejus substitutus fue-

rit,

rit d.l. quod si forte, §. sunt quidem, vers. quinimo et si absente.

Nec tantum tutores * solutionem recipiunt, sed etiam 121
aliis solvi mandant. Cujus causa etiam liberatio con-
tingit, si non malo consilio cum tutore habito, hoc fa-
ctum esse probetur, l. pupilli, ff. de solut.

Deniq; etiam * tutores, quod debent ex admini- 122
stratione tutelæ, curatoribus rectè solvunt, l. 1. C. si ad-
vers. solut. l. frustra. C. de admin. tut.

Insuper * etiam confessio tutoris de solutione debiti 123
pupillaris, siue ejusdem apocha, obest pupillo, ut tradit
Molin. ad Alex. conf. 90. num. 3. lib. 3. idem conf. 97. num.
3. lib. 7. Viv. lib. 2. opinione 68. dicit æquam, & in practi-
ca servari, sed contrariam opinionem magis commu-
nem esse, quam etiam sequitur Soarez in thes. com. opin.
lit. C. num. 251. Verum communis opinio procedit, et-
iam si ea apocha produceretur finita tutela, quæ obest,
nisi probabilis esset suspicio fraudis, l. Lucius, §. tutelæ &
ibi gl. in verb. apocha, ff. de administ. tut. Idque maximè,
quando ea confessio non esset nuda, liberalis, lucrativa,
sed cum actu dispositivo conjuncta, ut tradit Molin. ad
Alex. conf. 37. n. 2. lib. 3.

Verum hæc, quæ * diximus de solutione facta tuto- 124
ri, non procedunt primo, quando quis sciens solverit
remoto, qui tutor esse desierat, quo casu talis solutio
non liberat eum, d.l. quod si forte, §. 1. vers. quod si remoto, ff. de
solut. Vel sciens solverit suspectis postulatis; quia in-
terim eis interdicta quoq; est administratio, d.l. quod si
forte, §. 1. vers. idem dico.

Secundo * non procedunt, quando pupillus esset 125
captus, quo casu adversus solutionem, quam tutore
autore accepit, restituitur, l. 1. C. si advers. solut. maximè
quando * solveretur fors principalis cautionis scæne- 26
ratitiæ, vel similis causæ, l. sancimus, §. non autem, vers. sed
si extraneus debitor, C. de adm. tut. nisi solutio * facta es-
set, præcedente judicio & sententia judiciali, quo casu 127
plenissima liberatio quæritur, ut nemo in posterum

inquietare possit. Nec enim debet, quod ritè & secundum leges ab initio actum est, ex alio eventu resuscitari, d. l. *sancimus*, C. de adm. tut. & Theophil. in §. ex contrario, Instit. quib. alien. lic.

128 Similiter quoq; dicendum erit in solvente annum redditum, vel alicujus rei pensionem, & in usuris, vel quoad usuras, d. l. *sancimus*, §. non autem, & l. constitutionem, C. de adm. tut. nisi exceßerint metam biennii, & centum solidorum quantitatem, ut tradit gl. ibidem, in verbis, & centum, requirit conjunctionem.

129 Tertio non procedunt * in protutore, nisi pecunia in rem pupilli versa fuisset. l. *debit. res*, ff. de solut. l. *apud Celsum*, §. si quis non tutor, ff. de doli except. & l. 2. ff. de eo qui pro tut.

130 Quarto non procedunt, quia * tutor non potest debitori pupilli, vel minoris prorogare terminum solutionis, l. *qui Roma*, §. *Callimachus*, ff. de verb. oblig. l. *instar*, C. de jur. fisci, lib. 10. & l. penult. C. de erogat. milit. anno. libr. 11. Alex. in l. *pactum curatoris*, n. 6. C. de pact. dicit magis communem, ut * eum allegat Tiraq. de retract. lig. ad fin. tit. n. 18. ubi alios contrarium tenentes allegat.

132 Quinto non procedunt, quia licet * habeat jus exigendi & recipiendi solutionem tutor, non tamen potest debitori minoris facere pactum de non petendo, quia est species alienationis, l. *pactum curatoris*, & ibi Alex. & Jason. C. de pact. nisi esset debitum usurarium, vel simile, cujus exactio posset afferre periculum animæ, quo casu poterit tutor remittere, ut est gl. in l. *Preses*, C. de transact.

133 Infertur quinto, quod tutor donare * non possit; quia donare est perdere, l. *tutor ad utilitatem*, l. *Lucius*, §. *tutoribus*, ff. de adm. tut. l. *non omni*, §. *cum itaque*, C. eod.

134 Adeò * ut etiam tutor non possit autorari pupillo donanti causa mortis, quin tutelæ judicio teneatur. Nam sicuti testamenti factio pupillis concessa non est, ita nec mortis quidem causæ donationes permittendæ sunt,

sunt, *l. 1. ff. de tut. & rat. distr.* Et ideo * si donandi causa 135
alienaverit, traditio nihil quicquam valebit, *l. ult. in fi.*
ff. de curat. fur. & etiam * ea non obstante, poterit pupil- 136
lus vindicare dominium à possidente, & si quid invi-
cem ab eis ex eodem pacto consecutus fuerit, id mu-
tuo restituere debet, *d. l. non omni, C. de adm. tut. & l. non*
solum, C. de prad. & al. reb. min. Qui * etiam confiteri non 137
poterit se recepisse mutuum nomine pupilli, vel quid
simile, ut tradit Molin. ad Alex. c. 37. n. 2. lib. 3. & Cur:
in *l. observari, n. 7. 9. & 12. C. de jur. calum.* maxime stante
statuto, quod * requirit novam solemnitatem, ut con- 138
tractus fiat in minoris utilitatem, ut tradit Castrenf.
consil. 432. part. 1. ubi late interpretatur ejusdem statu-
ti verba.

Declaratur hæc * quinta illatio, ut non procedat, 139
primo, quando tutor quid facit ex magna utilitate
pupilli, idque cognitione judicis, *d. l. fin. ff. de cur. furios.*
& gl. in *d. l. tutor, ff. de admin. tut.*

Secundo non procedit, quando * minor major fa- 140
ctus, donationem sine decreto factam, postea ratifica-
verit expresse, vel tacite, tacendo per decem annos in-
ter presentes, & viginti inter absentes, *l. 2. C. si major*
fact. rat. hab. De qua donatione infra plura dicemus ad
regulam: *Alienatio rei immobilis.*

Tertio non procedit, quando * donatio fieret ob 141
benemerita, quæ magna dicitur remuneratio, & verti
possit in utilitatem minorum: quia ex ea provocatur
donatarius ad alia merita, *l. Aquilius Regulus, ff. de donat, l.*
cum plures, §. cum tutor, & ibi gl. ff. de adm. tut. & l. qui filiū,
ff. ubi pupill. educ. deb. & ita quoq; respondit Raph. Cum.
cons. 101. & Rom. cons. 50. vers. rursus videtur, & ante eos
Alberic. in l. ambitiosa, n. 2. ff. d. decret. ab ord. fac.

Ex quibus illud etiam * procedit, quod tutor circa 142
personam pupilli poterit erogare, quod moribus, ho-
nestati, & conditioni pupilli conveniat, *l. cum plures, §.*
cum tutor, ff. de admin. tut.,

- 143 Et licet hoc faciat sine * decreto, suo arbitrio: tamen non aliter, quam bonus vir arbitrabitur, idque ne secreta patrimonii, & suspectum æs alienum pandatur, *l. 2. C. de alim. pupil. præst. l. sumptus, C. de admin. tut.* quod melius est interdum tacere, quam, cum de modo bonorum quæritur, ultro proferre, & apud acta jus dicentis contra utilitatem pupillorum designare.
- 144 Amplius etiam, si minor * non habeat magistrum, qui gratis eum docere velit, poterit tutor constituere mercedes præceptoribus, non quam minimam poterit, sed pro facultate patrimonii, & pro dignitate natalium: & ratio est, quia non tantum rebus, verum etiam moribus dantur tutores & curatores, *d. l. cum plures, §. cum tutor, l. in copulandis, C. de nupt. & §. certe, Instit. qui dari*
- 145 *tut. poss.* Quam mercedem * sive impensam in salariis præceptorum factam iudex admittet, si qualitas pupilli fuit, ut alicui disciplinæ operam daret, *l. 2. C. de alim. pupil. præst. ut tradit Rom. cons. 425.*
- 146 Nec solum * mercedem constituet tutor præceptoribus pupilli, sed etiam præceptoribus sororis pupilli, etiam citra magistratum decretum, *l. qui filium, circa fin. ff. ubi pupil. educ. vel morari debeat, l. tutor secundum dignitatem, §. fin. de adm. tut. l. 1. §. sed nonnullos, ff. de tutel. & rat. distrah.*
- 147 Poterit quoque * tutor præstare alimenta servis & libertis, *l. 1. §. sed etsi, ff. de tutel. & rat. distrah. l. cum plures, §. cum tutor, ff. de admin. tut.*
- 148 Nonnunquam * etiam tutor extraneis quoque præstat alimenta, si hoc pupillo expediat, *d. §. cum tutor.*
- 149 Solemnia * quoque munera parentibus cognatisque mittere poterit, *d. l. cum plures, §. cum tutor.* Dicuntur
- 150 autem * solemnia, secundum Varronem, Festum & Servium, anniversaria, eaque munera, quæ quotannis more recepto, sibi invicem cognati, natali cujusque die, missitabant, ut tradunt *Zaf. de orig. jur. verb. & sole-*
- mnis,*

CAP. XXXII. DE OFFIC. TUT. ET CUR. &c. 553
mnis, & Iacob. Revard. Brugenſis, in l. 27. ff. de reg.
jur. unde illud Martialis lib. 9. Epigram.

Chara daret ſolemne tibi cognatio munus.

Et alias :

Luce propinquorum, qua plurima mittitur ales,

Dum Stella turdos, dum tibi, Flacce paro.

Tertull. in lib. de Idololatria : Etiam ſtrenæ captandæ,
& ſeptimontium, & bruma, & charæ cognationis
honoraria exigenda omnia. Atque hoc nomine à
Martiale Clytus * quidam notatur, qui ſæpius unò in 151
anno natalem ſuum, munera à cognatis, amicis que
captans, celebrabat.

Amplius etiam * tutor matri & ſorori pupilli, ad 152
viſtum neceſſaria præſtare poterit, cum ſemetipſas
ſuſtinere non poſſunt; etiamſi hoc faciat citra Magi-
ſtratum decretum, l. 1. §. ſed etſi, ff. de tut. & rat. diſtrah.
& l. qui filium, ff. ubi pupil. educ. vel mor. deb. Nam cum
bonæ fidei iudicium ſit, nemo feret inique, aut pu-
pillum, aut ſubſtitutum ejus quærentes, quod tam
conjunctæ perſonæ alitæ ſint; adeo ut etiam * con- 153
tra tutorem agi poſſit iudicio tutelæ, ſi tale officium
prætermiſerit, l. 1. §. ſed etſi, ff. de tut. & rat. diſtr. niſi
* mater non eſſet perquam egena, & filius in faculta- 154
tibus poſitus: quia utrumque concurrere debet, d. l.
1. §. præterea, ff. de tut. & rat. diſtr.

Præterea * etiam tutor poterit contutori teſtamen- 155
tario ſtatuerre ſalarium, quando aliter ſe exhibere
non poteſt d. l. 1. §. ſi pupillus. Sicut * etiam poterit con- 156
tutori ex inquisitione dato alimēta ſtatuerre, propter
rei notitiam, d. l. 1. §. ſed etſi ſervus, ff. de tut. & rat. diſtr.
Adeo * ut etiam ſumptus litis tutor pupillo reputer, 157
d. l. 1. §. item ſumptus, & l. officio, ff. ubi pupil. educ. quos ta-
men * non tenetur miniſtrare pupillo contra ſeipſum, 158
l. Imperatores, ff. de tut. & rat. diſtr. Denique * etiam tu- 159
tor viatica reputabit, ſi ex officio neceſſe habuit vel
debuit aliquo excurrere vel proficiſci, d. l. 1. §. item ſum-
ptus, ff. de tut. & rat. diſtr.

Hæc autem quæ diximus de sumptibus factis, & erogatione à tutore circa personam pupilli, non procedunt: primo, quod * tutor non possit dare dotem sorori pupilli ex alio patre natæ, etiam si ea aliter nubere non possit; quia liberalitas est, quæ licet honeste fiat, tamen servanda est arbitrio pupilli, *l. cum plures, §. cum tutor.* & ibi gl. verbo pupilli, ff. de adm. tut.

161 Secundo non procedunt, quia * non potest tutor respectu æstimationis pupilli, ex bonis ejus suo nomine plus expendere, *d. l. cum plures, §. nimium.* maxime quando ex suis propriis, non honestissime esset erogaturus, *d. §. nimium.*

162 Tertio non procedunt, quod * tutor nec matri poterit mittere munus nuptiale, nec etiam sorori pupilli, *l. tutor secundum dignitatem, §. in solvendis, ff. de admin. tut.*

163 & *l. 1. §. præterea, ff. de tutel. & rat. distr.* Nec * id quidem poterit prætextu consuetudinis, nisi id * pupillus si rem suam administrasset, erogare compelleretur, *l. sine herede, §. Lucius, ff. de administ. tut.*

165 Quarto non procedunt, quando sumptus per tutorem * facti non fuissent arbitrio boni viri; *l. Titium, §. 1. vers. quæro an contenti, ff. de adm. tut.* Officio siquidem judicis, qui de tutela cognoscit, congruit, reputationes tutoris non improbas admittere, ut puta si dicat impendisse in alimenta pupilli, vel disciplinas. Modus autem, siquidem Prætor arbitratus est, servari debet, quem Prætor statuerit, si vero Prætor non fuerit aditus, pro modo facultatum pupilli debet arbitrio judicis æstimari. Nec enim permittendum est tutori tantum reputare, quantum dederit, si plus æquo dederit, *l. officio judicis, in princ. ff. ubi pupil. educ. vel mor. deb.*

166 Quinto non procedunt, quando * tutor in alimenta pupilli, vel disciplinam, ultra modum à Prætore statutum, impendisset, vel * quando Prætor statuisset ultra modum, non suggerente tutore, qui si suggestisset, aut diminuisset jam decreta, aut non tanta decrevisset,

visset, vel si pater ultra vires facultatum statuisset, quo casu imputabitur * tutori, cur non adito Prætoris desideraverit alimenta minui, *d. l. officio, §. hoc amplius. & §. quod si pater.* Idem quoq; * dicendum erit, si tutor sine Prætoris aluerit pupillos, sed minus sumptuose, *l. 2. C. de alim. pup. prest.* 168 169

Infertur sexto, quod * tutor à suscepta administratione post sex menses necessario teneatur pecuniam pupillarem collocare fœnori, *l. tutor, l. qui negotiationem, §. pupillo, ff. de adm. tut. l. tutores, C. eod. Dec. cons. 192. num. 2. vers. tertio tenetur.* Idem *cons. 178. n. 1. v. tertio tenetur.* Roman. *cons. 425. v. decimo.* Did. Couvar. *resol. lib. 3. c. 2. n. 1.* quoad honestum lucrum, secundum morem regionis, & Cast. *cons. 301. n. 6. lib. 1.* 170

Ampliatur hæc sexta illatio: primo, ut * maximè procedat in locis, ubi mercatura exercetur; aliàs enim tutor teneretur de suo reddere tantundem, pro usuris ejus pecuniæ, quas non fœneraverit, ut tradit Bart. in *l. tutor, qui repertorium, §. si post depositionem, & l. qui negotiationem, §. pupillum, ff. de adm. tut.* Rom. *sing. 179.* Paris. *cons. 96. n. 35. 36. lib. 1.* 171

Secundo ampliatur; quod * etiam negans se habere pecuniam pupillarem ad alendos pupillos, convictus de mendacio, pendet gravissimas usuras, *d. l. tutor, qui repertorium, §. idem solent, ff. de adm. tut.* 172

Tertio ampliatur, quod etiam * si talis tutor non inveniatur idoneus, ad damnum resarciendum, ob fœnus pupillaris pecuniæ per contumaciam non exercitum, extra ordinem coërceatur, *l. ob fœnus, ff. de adm. tut.* 173

Quarto ampliatur, quod etiam tutor * condemnatus, pro contutore usuras solvat, si fortè eum suspectum facere superfederit, *l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, 2. ff. de adm. tut. l. 2.* & ibi gl. C. de usur. pupill. 174

Quinto ampliatur, quod * etiam tutor debeat agnoscere tales usuras, quas à se exigere debuit, licet sint graviores pupillaribus, *l. quoties, §. sed etsi, ff. de adm. tut.* Imo * etiam tenebitur tutor tales agnoscere usuras, 175 176

quas ipsi stipulati sunt, licet testator eis sub levioribus usuris permiserit, *l. Titium & Maxium, §. praefectus, ff. de admin. tut.*

177 Sextò ampliatur, quod* etiam teneatur tutor ad usuras usurarum fortis pupillo auctæ, quas consecutus esset ab heredibus defuncti contutoris; quia quo ad eum vice fortis funguntur. *d. l. qui negotiationem, §. ex duobus, ff. de adm. tut. & d. l. tutor, §. si quas usuras, eod. tit.*

178 Septimò ampliatur, quod* etiam finita tutela, ante solutionem currant tales usurae, ut prius currebant. *l. Lucius, §. quesitum, l. tutor qui, §. si, ff. de adm. tut. ubi dicitur etiam post officium finitum usuras deberi in diem, qua tutelam restituit, l. in fin. ff. de usur. & l. fin.*

179 *C. de usur. pupil.* Quod* tamen non procedit, quando tutor obtulisset pecuniam, & deposuisset ob signatam tuto in loco, qui usuras praestare non debet, cum per eum non steterit, *l. tutor pro pupillo, §. tutor, ff. de ad-*

180 *min. tut.* Et maximè* has usuras praestare non debet heres tutoris; nam periniquum esset eum, cui fortè post viginti annos, vel amplius in mentem venit tutelam repositum, etiam usuras postulare, *l. maximeque, ff. de administrat. tutor.*

181 Octavo ampliatur, quod* etiam si tutor ex pecunia pupilli fundum, vel quid aliud emerit suo nomine in electione pupilli sit petere fundum, vel pecuniam cū usuris, *l. si curator, C. arb. tut. l. si tutor, ff. quand. ex fact.*

182 *tut. l. si ut proponis, C. de rei vendic.* Adeò* ut etiā eo casu, si pupillus nolit rem acquisitā extantē, habeat tamē eam pro pretio, & usuris legitimis hypothecatā, *l. 3.*

183 *in princ. ff. de reb. eor.* Nisi* plures res fuerint acquisitæ per eundem tutorem, quo casu non poterit pupillus bonas acquisitiones rerum, sive nominum acceptare, malis repudiatis, vel in aliquibus rem acquisitam cū fructibus, vel nomen cum usuris conventis eligere, aliis verò pretium cum usuris legitimis petere, sed teneatur omnia, bona tamen fide acquisita, in totum acceptare.

ceptare, cum omni commodo & incommodo, vel in totum tutori relinquere, ut est text. in *d.l. tutor qui*, §. *si tutor pecuniam* & in *l. cum quaereretur*, ff. *de adm. tut.* nisi constaret tutorem certam acquisitionem dolose fecisse, vel in fraudem pupilli: quia tunc licebit hanc repudiare, & pretium cum usuris non solum legitimis, sed etiam centesimis petere, si tutor damno pupillum afficere voluerit, manente nihilominus in reliquis acquisitis, præfata electione. Quod enim pupillus omnia acquisita eligere, vel omnia omittere compellatur, ex æquitate inductum est, ne tutor damno afficiatur, qua æquitate indignus est, & privatur, quatenus ex suo dolo conveniri poterit, *argum. l. si plures*, in *fin.* ff. *de admin. tut.* Quare tutori* vel curato- 184
ri utilius est nomine minoris acquirere, quam nomine proprio: quia si nomine proprio, nihil potius agit, quoniam nihilominus minoris erit electio, *d.l. si curator*. C. *arbitr. tutel.* Sed si nomine minoris, tunc regulariter minor non habebit electionem, sed tenebitur acceptare acquisitionem, & liberabitur tutor vel curator reddendo rem acquisitam cum fructibus, etiam si valor rei decreverit, dummodo acquisitio tempore suo rectè prudenterque facta fuerit pro minore, cui taliter expediebat emi. Tenebitur enim minor acceptare, non inspecto, quod postea casu contigit, *l. vero*, §. *sciendum*, ff. *de minor. l. sed an ultro*, §. *1.* ff. *de neg. gest.* Quin etiam* circa subsecutam nominis deterio- 185
rationem non tenebitur tutor, nisi de lata culpa, *l. 2.* C. *arbit. tut. l. si quis putans*, §. *sive autem*, ff. *com. divid.* qua lege clarè hæc distinctio probatur, ubi si quid* socius 186
communi nomine fecerit, non debet neq; damnum, neque lucrum sentire, scilicet solus, sed tantum pro parte societatis participare. Si verò non communi nomine, sed ut lucretur solus, tunc damnum ad eum solum solum spectabit.

Verum hæc sexta illatio* non procedit: primo, 187
quan-

- quando tutor non potuit collocare pecuniam pupillarem fœnori, quia non erat cui crederet: quo casu pupillo vacabit, *l. cum plures, §. si tutor. & ibi gl. l. tutor secundum dignitatem, § non est audiendus, ibi; quod idonea nomina non inveniret, ff. de adm. tut.* Nisi * probatum fuerit, tutorem eo tempore suam pecuniam bene collocasse, quo casu non erit audiendus tutor, *d. §. non est audiendus, in verbis; si arguatur eo tempore suam pecuniam bene collocasse.* quia est præsumptio, quod etiam pro minoribus potuisset invenire; & ideo dicitur in dolo, seu saltem in culpa, & contra eum in litem jurari posset, ut tradit Rom. *cons. 425, l. quicquid, C. arbit. tut.*
- 189 Secundo non procedit, quia * tutor habet laxamentum temporis duorum mensium; ad exigendam & collocandam pecuniam fœnori, *l. tutor, §. usura, ff. de admin. tut.*
- 190 Tertio non procedit, quando * pupillus habuisset tantum modicam pecuniam, *l. ita autem, ff. de adm. tut.* vel saltem eam deberet mutuare sine decreto, secundum Bart. in *l. si ex legati, n. 5. ff. de verb. oblig.*
- 191 Quarto non procedit in rustico, qui * rusticitatis nomine ab usurarum petitione venit absolvendus, ut tradit Renat. Chopin. *de priv. rust. lib. 1. c. 5.* dicens, Placito Senatus Pariensis, 13. Cal. Majas, Anno 1574. ita fuisse decisum.
- 192 Infertur septimo, quod * tutor teneatur pecuniam pupilli convertere in emptionem prædiorum, *l. tutor, qui repertorium, §. si post. ubi Bart. l. quoties, ff. de adm. tut. l. tutores, C. eod. l. Divus, ff. ad leg. Falcid. Rom. cons. 28. & consil. 139.*
- 193 Ampliatur primo, quod * tutor pupilli pecuniam non ponens in prædiis, ut aliquos fructus ex his perciperet, teneatur pupillo de fructibus, quos percipere potuisset, deductis laboribus & expensis, dummodo tamē potuerit emere, vel alio modo ex emptione prædiorum lucrari, alias autem non teneretur: quia tutor
- solum

solum conveniri potest, quod tanquam negligens pupilli pecuniam otiosam in arca retinuerit, cum prædia & redditus pupillo acquirere potuisset. Probabitur autem* ejus negligentia, si eo tempore prædia & redditus 194
venales extiterunt, qui tanta summa emi potuissent, secundum Bartol. in d. l. tutor, qui repertorium, §. qui post depositionem.

Secundo ampliatur, quod * prædicta non faciens, 195
tutor teneatur pupillo ad interesse, & usuras illius pecuniæ, ut tradit Rebus. in l. pecunia appellatione, ff. de v. sing. ubi allegat arrestum, & in l. usura pecunia, in fin. eod. ubi dicit hoc etiam de Iure Canonico locum habere, allegans Panor. in cap. conquestus, in fin. de usuris. & hoc arresto fuisse comprobatum Anno 1530. Novembris 22.

Tertio ampliatur, quod * etiam talis tutor dicatur 196
esse in dolo, & contra eum jurari possit in litem, d. l. tutor, qui repertorium, in prin. Nec audiendus erit aliquo pacto tutor, si allegaverit ei datum non esse modum prudentis collocationis, maxime si res suæ melius gestæ reperiantur l. tutor secundum dignitatem, §. non est audiendus, ff. de adm. tut. quia non * minorem in rebus 197
minoris, quam in propriis adhibere debet diligentiam, l. à tutorib. ff. eod.

Quarto ampliatur, quod * etiam tutor teneatur, 198
si prædia minus idonea comparaverit per sordes, aut per gratiam, l. tutor, qui repertorium, §. competit, ff. de administr. tut. Vel * ab eo quem sciebat suspectum, l. Chi- 199
rographis, in fin. ff. eod. Nisi cessante tutoris lata culpa, sive negligentia, quam * solam hac in parte præstat, 200
d. §. competit, & tradit Cagnol. in l. contractus. nu. 63. ff. de reg. jur. Et multo magis tenebitur tutor redimere bona pupilli aliis obligata, si pupillo hoc expediat, ut optime tradit Philip. Corn. conf. 243. nu. 9. lib. 3.

Declaratur tamen hæc 7. * illatio, ut non procedat 201
primo, quando pupillus non potest probare prædia
fuisse

fuisse venalia, quæ emere potuisset tutor, ut tradunt Dec. *cons.* 178. *circa fin.* & ante eum Bart. *in d. l. tutor, qui repertorium, §. si post dispositionem, in fin. ff. de administ. tut.* ubi dicit, quod culpa & negligentia tutoris, qui non converterit pecuniam in emptionem prædiorum, non probetur, nisi ostendatur & probetur in specie, quod prædia fuerint venalia, quæ tutor emere potuisset, per text. in *§. penult. in auth. ut hi, qui obligat. se hab. perhib. res min.* quem sequuntur Alex. *cons.* 74. *in fin. lib. 6.* Soc. *sen. cons.* 149. *in pr. lib. 1. & cons.* 92. *num. 3. lib. 5.* & novissimè Menoch. *in 7. remed. recup. poss. nu. 23. & de arbit. jud. lib. 2. cent. 1. cas. 49. n. 66.*

203 Secundo * declaratur non procedere, quando non probatur per testes, vel instrumenta, quod tantum pecuniæ ad manus tutoris pervenerit, vel pervenire potuerit exactis debitis, quod prædia venalia emere potuisset, ut tradit Paul. de Castr. *cons.* 140. *alias cons.* 301. *incip. ad venè examinandum, n. 6. vers. super quinto, ibi, deberet, lib. 1. argum. l. 2. §. pervenisse, ff. de hered. vel act. vendit.* ut eum allegat Dec. *cons.* 178. *circa fin.* Quo quidem casu tutor ad interesse non tenebitur, nec adversus eum in litem jurari poterit, ubi tamen idem Castren. hoc sublimitat, quando tantum pecuniæ pervenerit, sed non permanferit.

204 Tertio declaratur non * procedere, quando tutor haberet liberationem in testamento sibi relictam ab inventario, & reddenda ratione, & omni eo, in quo eum condemnari contingeret. Quo quidem casu non tenebitur, ex quo prædia non emerit, nec contra eum in litem jurare poterit, sed solum tenebitur tutor eatenus, quatenus locupletior factus reperiatur, ut tradit Dec. *d. cons.* 178. *vers. postremo, l. si quis ratione, ff. de liberat. leg.* Angel. *cons.* 144. & Corn. *cons.* 313. *lib. 1.*

205 Quarto declaratur non * procedere, quando adultus, vel minor ageret ad interesse lucti cessantis; tunc enim non debetur, nec pro eo agi poterit, nec jurari in

in litem, nisi prius * probetur per testes, vel aliter, 206
 quod tales res mercantiles venales erant præ manibus
 & lucrum certum: tunc enim hoc probato, & non aliter
 jurari posset in litem super quantitate contra tuto-
 rem, ut tradit Paul. de Castr. in l. non utique, §. nunc de
 officio, ff. de eo quod certo loco. ubi etiam Jas. & Affl. decis.
 20. & Dec. cons. 3.

Inferitur octavo, quod * si tutor pecuniam pupilla- 207
 rem in se, vel suos usus converterit, propria autoritate,
 maximis usuris subjiciatur, l. qui negotiationem, §. ex duo-
 bus, & ibi gloss. verbo, usuras, ff. de admin. tut. l. qui sine, ff. de
 neg. gest. l. curator, C. arbit. tut. l. 1. C. de usur. pupill. Amplia-
 tur, ut * procedat primo, etiam sine ullo laxamento 208
 duorum mensium, l. tutor, §. usura, ff. de adm. tut. & opti-
 mē declarat Cujac. lib. 5. obs. cap. 12.

Secundo ampliatur, quod * etiam judex debet eum 209
 condemnare ultra centesimas usuras: imò etiam si du-
 plum recedant, quando constat pupillum tantum da-
 mni passum fuisse ex hac fraudatione, & interceptione
 pecuniæ. Spectat enim hic casus ad interesse casuale,
 etiam si * non constat de certo & specifico damno, sed 210
 de aperto dolo tutoris, non debet minus adjudicare pu-
 pillo, quam centesimas, nisi justa causa aliud suadeat, d.
 l. qui sine, ff. de negot. gest. & l. tutor, qui repertorium, l. non exi-
 stimo, ff. de adm. tut. quæ nominatim loquuntur de maxi-
 mis & gravissimis usuris: & * sic de centesima, cum 211
 non sit major nec gravior in jure.

Tertio ampliatur, quod * etiam tutor ultra centesi- 212
 mas usuras debeat mulctari à Præside extra ordinem,
 & criminaliter puniri, tanquam bonorum usurpator
 & prædo, ut tradit Cravet. cons. 286. num. 1. Bart. in §.
 quoniam, in auth. ut hi qui obligat, n. 6. Dec. cons. 192. in fin.
 & Rol. à Valle, cons. 49. n. 26. lib. 1. Bellon. cons. 32. n. 13.
 & 14. in administratore Universitatis & Reipublicæ.
 Dec. cons. C. 73. & novissimè Pinel. l. 2. part. 3. c. 1. n. 29. &
 seq. C. de rescind. vend.

- 213 Vertisse * autem in usus suos pupillarem pecuniam, ut usuris maximis subjiatur, tutor videtur, quando sibi sumpsit ex administratione nummos, vel clam, vel quasi sua pecunia licenter abusus fuerit, *l. tutor, §. pecunie, cum §. vertisse, l. Lucius, §. tutorum, ff. de adm. tut. l. qui sine, ff. de negot. gest.*
- 214 Declaratur hæc * octava illatio, ut non procedat primo, quando tutor in usus suos pecuniam converterit, & inde aliquid impenderit in rem pupillarem; quantum impenderit, desinit vertisse, & exinde usuras non præstabit; *l. 3 §. planè, ff. de contrar. & util. act. tut.*
- 215 nisi aliquid * impenderit ante in rem pupillarem, & post in usus suos verterit: quo casu non videbitur vertisse quantitatem, quæ concurrit cum quantitate sibi debita, ut ejus summæ non præstet usuras, *d. l. 3 §. planè, vers. et si ante impendit, ff. de contrar. & util. act. tut.*
- 216 Secundo * declaratur non procedere, quando tutor suo nomine pecuniam pupillarem fœneraverit, *l. Lucius, §. tutorem, l. tutorem, §. pecunie, ff. de adm. tut. l. Cajus, in fin. ff. de usur.*
- 217 Tertio non procedit * in eo, qui à contutoribus suis mutuo pecuniam pupilli acceperit palam, apertè, certasque usuras promiserit, quas & alii debitores solverint pupillo, pecunia non indigente, sed ociosa: quia hic sibi non consumpsit; nec clam, nec quasi sua pecunia abutitur, & nisi his usuris à contutore mutuum ei daretur, aliundè accepisset, *d. l. non existimo, l. quoties, §. non tantum, ff. de admin. tut.*
- 218 Infertur none, quod * tutor cogatur alimenta sub-
- 219 ministrare pupillare, idque officio judicis; etiam si * de statu pupilli vel adulti, vel ejus bonis controversia sit,
- 220 *l. 1. C. de alum. pupill. præst.* Adeo * ut tutor, negans se habere pecuniam pupillarem ad alendos pupillos, convictus de mendacio, pendat gravissimas usuras, *l. tutor, qui repertorium, §. idem solent, ff. de adm. tut.* modus * autem, sive qualitas, & quantitas alimentorum pupilli, arbitrio
- judicis

judicis relinquitur, l. 2. ff. ubi pupill. educ. vel mor. deb. In qua cognitione primo considerari debet qualitas personæ pupilli, l. 3. §. ante oculos. ff. ubi pupill. educ. vel mor. deb.

Augentur * enim alimenta, ut ipsa persona augetur, l. 222 cum unus. §. ultim. ff. de am. & cib. legat. Paris. cons. 98 in fin.

lib. 2. Secundo modus * sive quantitas patrimonii pupillaris, d. l. 3. in princ. vers. modum autem, quem modum omninò tutor servare debet, qui Prætorem non adiit, ut modum statueret, d. l. 3. & l. 2. C. de alim. pup. prest. Idq;

ex * redditibus pupilli; non enim alienanda proprietas 224 est ob alimenta, secund. Bart: in l. pen. ff. de alim. & cib. leg. Cravet. cons. 199. n. 11. & cons. 219 in fin. Dec. in l. Divus Pius, in fin. de reg. jur. & Alex. cons. 100. in fin. lib. 1. Amplius

etiam Prætor * debet arbitrari tam moderatè, ut non u- 225 niversum redditum patrimonii in alimenta decernat, sed ut aliquid semper ex redditu supersit, d. l. 3. in princ.

Quæ alimenta *, etiam augentur, aucto patrimonio, 226 & e contra diminuuntur, eo diminuto, d. l. 3. §. sed si egem, ff. eod.

Tertio * consideratur consuetudo regionis, ut re 227 spondit Anchor. consil. 363 in fin. quem secutus est Cravet. cons. 189 in fin. allegans Roman. cons. 189. Modus quo-

que, si per * Prætorem diffinitus est, servari debet, l. 2. 228 §. modus, ff. ubi pupill. educ. vel mor. deb. nisi * Prætor statu-

isset modum alimentis ultra vires facultatum: quia si 229 tutor suggessisset Prætori, non tanta decrevisset, vel decreta diminuisset, d. l. 2. §. hoc amplius, ff. eod. etiam si pa-

ter statuisset ultra vires, d. l. 2. §. sed si pater.

Sed hic illud quæri poterit, penes * quem educari 230 pupillus debeat? Et verè hoc in arbitrio judicis esse

positum, satis intelligitur ex l. si disceptetur, ff. ubi pup. e-duc. & l. 1. & 2. C. eod. quod clarius affirmarunt Paris.

cons. 56. n. 3 & 4. lib. 1. Soc. sen. cons. 193 lib. 2. Jas. cons. 53. lib. 3. & Alex. cons. 161. n. 11. lib. 5. Qui * quidem iudex 231

poterit arbitrari, ut puella reponatur * in monasterio; 232 vel potest cogere proximiores, recusantes educationē,

l. 1. §. quamvis, ff. ubi pupill. educ. vel mor. deb. l. 1. in fin. C. eod.

- 233 adeo ut * etiam hæres vel legatarius recusans educa-
 tionem testamento injunctam, priveretur commodum ei
 234 competente, *d. l. 1. §. certe non male*. In * qua educatio-
 ne judex regulariter sequi debet votum patris erga fi-
 lium: quia lex multum confidit de judicio patris, erga
 negotia filii, *l. fin. C. de curat. fur. & l. si furioso, ff. eod. tit.*
Gualdensis de arte testandi, tit. de tut. cautel. §. dicens, vo-
 235 *luntatem testatoris * servandam esse, & ab ea judicem*
recedere non debere, nisi ex causa, idque probat, ex d.
l. 1. ff. ibi pupil. educ. & l. 1. C. eod. allegans Soc. cons. 193.
lib. 2. quem sequitur Cravet. cons. 190. §. veluti quan-
 236 *do pupillus * habet matrem vilem ac turpem, quæ vi-*
tæ, religioni, moribus vel bonis pupilli insidiari præ-
sumeretur, apud quem judex non arbitrabitur pupillum
esse educandum, etiamsi pro illis extaret patris volun-
tas, ut tradunt Corn. cons. 175. num. 13. vers. secundo
concurrit, lib. 3. Bald. cons. 487. lib. 5 per d. l. 1. in fin. ff. ubi pu-
 237 *pil. edict. Nec etiam * propter violandam pudicitiam,*
 238 *noverca juvenis tenebitur stare cum * privignis, et-*
iamsi testator mandasset, nec filius tenebitur stare cum
patre, si habeat uxorem juvenem, aut pulchram, &
pater habeat filios primi & secundi matrimonii juve-
nes, ut tradit Bart. in l. Cajo. §. Imperator, ff. de alum. &
cib. legat. Boer. decis. 195. n. 6. & Bellon. consil. 31. num. 14.
facit text. in l. 2. & ibi gl. & Dd. C. ubi pupil. educ. deb. l.
lex que tutoris, vers. lex enim, C. de admin. tut. Aretin in §.
 239 *actionū, n. 73. Inst. de act. Amplius etiā * idem judex debet*
arbitrari ex multis, ut educetur pupillus apud matrem
honestam, l. 1. & ibi Dd. C. eod. Novell. 22. §. porro. quan-
do quidem de matre lex multum confidit; quis enim
amor parentum superare potest, l. ult. C. de curat. furios.
 240 Et ideo quoque * videmus matrem debitricem filio-
 rum, ab administratione tutelæ non repelli, *authent.*
ut si prohib. deb. & credit. tutel. gerat. licet extranei
debitores non admittantur, ut tradit Signorol. consil.
43. num. 2. Ias. consil. 53. lib. 3. Paris. consil. 56. num. 24. 25.
lib. 1.

lib. 1. Sicuti* etiam mater præfertur fratri adulto ipsi- 241
 us pupilli; quia verè nullus amor vincit paternum.
 Licet* enim text. in *l. possessionem, C. commun. ntriusq. jud.* 242
 velle videatur, matrem & fratrem esse pares in amo-
 re, ibi; *quis enim ferat liberos à parentibus, sorores à fra-*
tribus, uxores à matris segregari? ut text. illum perpen-
 dit Grammat. *decis. 55. in fin.* attamen literæ ordo o-
 stendit, matrem esse primam in amore. Quod tamen
 *non procedit primo, quando pupillus magis com- 243
 modè apud fratrem educari posset, & hoc videat ju-
 dex ex æquitate pupillo expedire, ut tradit Soc. sen.
cons. 193. lib. 2. quam æquitatem summopere judex
 spectare debet, ut respondit Paris. *cons. 56. n. 5. lib. 1.*
 nec ut aliter faciat, moveri debet lachrymis maternis,
 sed omninò facere debet, quæ utilia magis sūt pupil-
 lo, ut tradit Bald. *cons. 487. in fin. l. 5. & Ias. cons. 37. l. 2.*

Secundò non procedit, quando* mater transivisset 244
 ad secunda vota, vel suspicio esset transituram, *l. 1. ff. ubi*
pupill. educ. deb. ibi; si non vitricum ejus induxerat: ut latè
 tradit Curt. jun. *cons. 94. num. 9. Craver. cons. 18. n. 3.*
 Ratio est, quia lex plus de ea non confidit, imò præ-
 sumit, quod vitæ liberorum insidiabitur, *l. lex quæ tuto-*
res, §. fin. C. de admin. tut. Et in judiciis servari dicit
 Guid. Pap. *decis. 339.* ubi optimè de hac materia, nisi
 mater* non successerit filio, nisi in tertia parte heredi- 245
 tatis, & duæ partes spectarent ad agnatos proximio-
 res, & valdè honesta esset: quo casu cessat omnis su-
 spicio, cum nō sit verisimile, quod mater, quæ succes-
 sura est solum in tertia parte hereditatis, insidiatura
 sit vitæ filiae, ad cujus successionē admittuntur agnati
 proximiores in duabus partibus, ut tradit Curt. jun.
d. cons. 94. n. 9. per l. fin. C. ubi pupill. educ. deb. dum dicit;
utrum nepos tuus ex filia apud patrum suum morari debeat,
ex singulorum affectione, & quod magis ad successionem ex
spe successionis proximior sit, aestimabitur.

Tertiò non procedit, quando pro* fratre extaret 246

- 247 conjecturata patris voluntas; quia* quod tibi nō nocet, & alteri prodest, facile concedi debet, *l. 2. §. itē Varus ff. de aq. plu. arc.* Sed fratri prodest alimenta in domo propria sorori prestare, nec hoc nocet matri; apud
- 248 fratrem ergo soror educanda erit; quod* procedit etiam si is frater esset alteri fratri substitutus, vel sorori; nam adhuc ex ratione relata educari apud eū debet.
- 249 Et licet pupillus non* sit educandus penes substitutū, cum suspicio insidiarum subesse praesumatur, *l. 1. ff. ubi pupil. educ. deb. & ult. C. eod.* attamen haec suspicio non consideratur in fratre, sed solū in extraneo substituto.
- 250 Quartò non procedit, quando* mater esset vilis, turpis, vel alias suspecta de vita, moribus, & religione, ut tradit Cravet. *cons. 18. n. 3. & n. de qua re supra proximè diximus.*
- 251 Præterea quoque* iudex debet arbitrari in avia materna, ut non existente patre vel matre, vel alio ascendente, admittatur ad pupilli educationem, ut tradit Bal. *cons. 367. lib. 5. referente Thom. Gram. decis. 55. n. 4. sequitur Corn. in matre, cons. 175. n. 13. lib. 3.* Idq;
- 252 non obstante* successione aliqua ab intestato, per ea, quæ tradit Corn. *cons. 292. n. 14. lib. 1. propter immen-*
- 253 sum amorem, quē portant ascendentes* descendentibus suis, quibus perpetuatur eorum nomen & successio, & nullus sit amor, qui vincat parentum, & ascendentium, *d. l. fin C. de decur. l. nec in ea, ff. de adult. l. isti quidem, ff. quod met. caus.*
- 254 Idem quoq;* pupillus regulariter educari debet apud tutorem, ut tradit Philip. Corn. *cons. 198. n. 20. l. 1. allegans Salicet. in l. 1. C. ubi pupil. educ. deb.* dicens, iudicem*
- 255 non debere facile pupillos trahere ab his, qui
- 256 eos multis annis fideliter educarunt, cum* ex præterito praesumatur in futurum, per ea quæ habentur *in c. scribam, de præsump.* Sicut è contrario iudex moveri nō
- 257 debet, ut* educetur pupilla apud eū, qui malè se gesserit erga pupillam, inducendo eam ad immaturū conjugium.

jugium, cum juvene, cujus in futurum forte poeniter^e possit, in cujus persona nulla eligendi ratio considera-
ri potest. Nam sicut in præteritum male se gessit, ita
in futurum præsumendum est, eum facturum esse, l.
non omnes, §. *à Barbaris*, ff. *de re mil. c. mand. & d. c. scribam*,
de præsumpt. Bart. in l. *si cui*, §. *eisdem*, ff. *de acc.* Quæ regu-
la * sine dubio procedit in his, quæ de facili non mu- 258
tantur, ut tradit Bald, *con. 52. lib. .* Nec apud eum quo-
que pupillus educari debet, qui * proximus ei futurus 259
est heres: debet enim curare, ut sine ulla maligna su-
spicione alatur, l. *1. ff. eod.* & tradit Corn. contra substi-
tutum d. *cons. 175. n. 13. vers. quinto quia, lib. 3. idem cons. 198.*
n. 20. lib. 1. & facit l. *2. C. ubi pupil. educ. deb.* Guid. Pap. *de*
substituto, qu. 539. & Chass. *tit. des enfans*, §. *8. n. 11.* Legi-
mus enim olim à substitutis structas frequenter fuisse
pupillis insidias, ut indicant impia illa vulgi vota, a-
pud Persium Satyra 2.

----- *Pupillumve utinam, quem proximus heres.*

Impello, expungam-----

Notaq; est * illa mulier Milesia, quæ accepta à sub- 260
stituto pecunia, partum suum medicamentis abegit,
necavitque, l. *Cicero*, ff. *de pæn.* & sceleratus ille * tutor 261
cruci olim affixus ab Imperatore Sergio Galba, quod
pupillū, cui substitutus erat, veneno sustulisset. Quare
& hæc pericula pupillaris ætatis omnium insidiis ex-
positæ, moverunt olim veteres, ut noluerint pupillum
educari apud eos, ad quos proxime pertineret legiti-
ma ejus successio, l. *1. ff. ubi pupil. educ.*

Infertur decimo, quod * tutor reficere cogatur æ- 262
dificium deformatum: alias enim tenebitur pupillo ad
omne interesse & damnum, l. *lex quæ tutores*, §. *ergo &*
domus, C. *de adm. tut.* Nec * etiam domum vendere li- 263
cet, maxime in qua defecit pater, minor crevit, in qua
majorū imagines, aut non videre fixas, aut revulsas sa-
tis est lugubre, d. *l. quæ tut.* §. *nec vero.* Id quod etiā pro-
cedit * in administratore Reipublicæ, qui debet dili- 264

- genter inspicere horrea, & si sartorum tectorum curam neglexerit, & ibi aliqua perirent, ad damnum ejus referretur, *l. 2. C. de condit. in publ. horr. l. 10.* & ibi Io-
- 265 an. de Plat. *l. si in aliquam, ff. de offic. Procons.* Quod* etiā locum habet in usu fructuario, quando impenſa eſſet modica, *l. haecenus, ff. de usufruct. & l. eum ad quem, C. eod.*
- 266 Adeo ut* e iam Præſes provinciæ, vel Proconſul in provinciis, Romæ verò Cenſores, vel Ædiles dominiū ædium, cauſa cognita, compellere potuerint ad reſectionem, vel ut venderet reſecturo, vel etiam ut deponeret, ob periculum quod immineret tranſeuntibus, *l. Præſes provinciæ inſpectis, ff. de offic. Præs. Cæpoll. in tract. de ſervit. urb. cap. 50. in Rubr. de reſectione. Marſil. ſing. + 70. & Iac. Novell. reg. 140. de paupere nobili habente domum ruinofam, argum. l. ſin. C. quib. ex cauſ. ſervi pro præm. libert. accip. allegans Felin. in c. nonnulli, de reſcript.*
- 267 & Rom ſing. 718. & ſing. 784. Præterea* etiam dominiū ædium detrectante dirutam domum reficere, curator Reipubl. reficiet ſumptu publico, quem ſumptum niſi Dominus reſtituat intra quadrimeſtre cum uſuris ſemiſſibus, eas reſpublica diſtrahit, *l. ad curatoris, ff. de dam. inſect. Ioan. de Plat. in d. l. 2. C. de condit. in publ. horr.*
- 268 Ideo dicitur* Reipubl. intereſſe ut ædes reſiciantur, *l. 2. C. de adif. privat, l. 2. §. ſi quis à nemine. & l. ſin. C. ne quid in loc. publ.* & quod mutuans ad reſectionem
- 269 nem* ædium habeat privilegium, ut aliis anterioribus creditoribus præferatur, *l. 1. C. de ceſſ. bon. l. interdum, C. qui pot. in pig.* & quod* donatio facta ad reſectionem domus, non indigeat inſinuatione, quando ea neceſſaria eſſet, ut quia domus eſſet corrupta col-
- 270 lapſave incendio, vel ruina, ſecus tamen quando talis impenſa eſſet utili, puta, quia pariter domus erant debiles ad ſuſtinenda onera graviora, veluti lapideos arcus conſtruendos, cum tamen ſufficerent ad ſtatum domus præſentem.
- 271 Ea quoque* de cauſa ſocius faciens neceſſarios ſum-

sumptus in refectiōem domus communis, cōsequitur centesimas usuras, usq; ad quatuor menses immediate sequentes, post vero semisses duntaxat, *l. si ut proponas, C. de edif. privat. l. cum duobus, §. idem respondi, ff. pro soc. de qua re Molin. optimè de usuris, n. 58. Cujac. tit. de præscript. c. 16. ubi dicit, quod* post quatuor men-* 272
ses dominium ædium ei addicatur in solidum, idque probat, d. l. ut proponas. C. de edif. privat. & d. l. cum duobus, §. idem respondi, optime Hipp. Riminald. in tit. de donat. §. 1. num. 443. & duob. seq. ubi hoc limitat in utili refectiōe tantum.

Infertur undecimo, quod* tutor diligenter inquirere teneatur, an expediat nomine pupilli hereditatē adire? Nam si damnosam adierit, vel lucrosam repudiaverit, damnum temere aditæ vel contemptæ hereditatis sarcire debet, *l. si ad pupillum, ff. de autor. tut. l. cum tutor, ff. de tutel. & rat. distrab. l. tutela, cum l. seq. ff. locat. l. eum qui, C. arbit. tut, Roman. cons. 25. n. 44. & seq. lib. 2.* & hoc ne culpæ obnoxius iudicio tutelæ vel curæ teneatur, *l. quicquid, C. arbit. tut.* Et quod* etiam talis tutor suspectus dicatur, *l. 3. §. tutores, ff. de suspect. tut.* Nec etiam eo casu pupillus consequendo damnum à tutore, tenetur creditoribus quasi adiisset, *d. l. eum qui C. arbit. tut. l. cum tutor, ff. de tutel. & rat. distrab.* Et generaliter tenetur tutor ex officio in sua administratione 275
diligenter considerare, & discernere, quid ipsi pupillo sit utilius, & magis expediat, & illud, omnibus posthabitis, facere & exequi, *l. tutor, qui repertorium, ff. de adm. tut. l. lex qua tutores, C. eod. l. magis puto, §. non passim, ff. de reb. eorum. Rom. cons. 413. ubi etiam* dicit, quod* 276
sumptus pupillo non expedites, qui per tutorem facti fuissent, ei non pupillo imputentur, l. 1. §. præterea, ff. de tut. & rat. distrab.

Infertur duodecimo, quod* tutor teneatur nomine pupilli fidei commissariæ substituti cogere hæredem, ut adeat, & restituat, ne si per mortem gravati de- 277

- 278 dentis ante aditionem contingat extingui fidei commissum, ipse tanquā desertor utilitatis * impuberis teneatur, maxime si causam testamenti probabiliter non ignoravit, *l. tut. §. heres, ff. de adm. tut.* Id quod maxime procedit, quando tutor est regionis ejus, ubi habitat
- 279 persona instituta; quia ea quæ * sunt agenda cum persona, pertinent ad tutorem ejus regionis, unde est persona, ea vero quæ agenda sunt in rebus ad tutorem ejus regionis, ubi res sita est, ut tradit Bart. *in d. §. heres, de qua relate Alex. cons. 31. lib. 1. per tot.*
- 280 Infertur decimo tertio, quod * conditionis vel modi complementum contractui lucrativo minoris, teneatur facere tutor, & bona alienata in termino redimendi concessio recuperare si potest, alioquin teneatur ad interesse minoris, *l. pupillorum, C. de adm. tut.* Qui etiā pecunias pro oneribus publicis seu canone emphyteutico, vel censu debitas,olvere debet: alioqui si ob non
- 281 solutionem * minorum bona cadant in commissum, seu amittantur, vel subhastentur, quod tenebitur de omni interesse, & contra eum in litem jurari poterit: & quod damna ac interesse eorum minorum proprio juramento in litem probari poterunt; quia dicitur fuisse in dolo vel culpa, *l. si tut. C. de adm. tut.* Id quod etiam * obtinet, si scienter indebitum solverit, *l. cum post, §. 1. ubi Bart. ff. de adm. tut.* & generaliter si aliquid fecerit contra utilitatem pupilli, vel data occasione non acquirendo, vel omittendo.
- 282 Infertur decimo quarto, quod * quando tutor contrahendo damnum infert aliquo modo pupillo, in pupilli electione sit, contra tutorem agere ad interesse, vel in integrum restitui, *l. etiam, ubi omnes Dd. C. si tut. vel curat.* & tradit Abb. *in c. cum venissent. de in integr. rest.*
- 283 nisi plene * consultum esset pupillo contra tutorem, quo quidem casu dicit Ruin, *cons. 119. n. 18. 19. & 20.*
- 284 *lib. 5.* contra Aretinum restitutionem * non dari; quam dicit esse communem opinionem.

Interfertur decimo quinto, * quod tutor negotia mino- 285
ris celeriter expedire debeat, & si ipse solus non possit,
ea diligentibus personis, non autem desidiolis, & negli-
gentibus committere debeat, l. si procuratorem, §. si tutores,
ff. mandati & l. nam & Servius, §. fin. ff. de neg. gest.

Potremo infertur, quod * tutor summo perè anim- 286
advertere debeat, ut vita minoris à criminibus, & res
ejus, ab injuria impiorum servetur. c. 1. 12. q. 1. gl. in clem.
quia contingit, &c. duo ista, 23. q. 4. quales hodiè multi in-
veniuntur, qui cum proximis suis amice quidem lo-
quuntur, sed malum meditantur in cordibus suis, id est,
qui verbis apud socios amicitiam simulant, & venenum
petilens in pectore gestant, de quibus loquitur Psalm.
28. qui, quod nec vi, nec fraude possint, tandem juris
specie, nituntur obtinere.

CAP. XXXIII.

Minorum bona qua solemnitate alienentur, vel
alio quovis modo distrahantur, & in qui-
bus casibus decreto Prætoris opus sit, vel
non, plenè declaratur.

SUMMARIUM.

- 1 Rerum minorum immobilium alienatio, sine causæ cognitio-
ne, & judiciali decreto facta, non valet.
- 2 Communis opinio.
- 3 Causa cognitio, quæ requiritur in alienatione bonorum im-
mobiliū minoris, est de substantia alienationis.
- 4 In alienatione rei immobilis minoris sola tutoris autoritas
non sufficit.
- 5 In alienatione rei immobilis minoris duo copulativè requi-
runtur; Forma, id est solemnitas, & justa causa, nec u-
num sine altero sufficit. (saria æris alieni;
- 6 Bona immobilia minoris alienari nō possunt sine causa neces-
- 7 Prætor non potest permittere tutori vendere prædia mi-
noris, si as alienum non imminet, licet tutor alleget
vendi-

venditionem utilem fore pupillo, & si permiserit, venditio nulla erit.

- 8 *Rolandus à Vall. vir de legali scientia benè meritus.*
- 9 *Iudicis arbitrio relinquitur, quando as alienum urgere dicatur, ut bona minorum alienari possint.*
- 10 *Tutori, vel curatori, asserenti de are alieno, non creditur, sed veritatem ulterius Iudex perscrutari debet ab illis, qui notitiam habeant de statu minoris. num. 16.*
- 11 *Minorum pradia non sunt alienanda cum extant pecunia. Limitatur num. 12.*
- 13 *Iudicis arbitrio relinquitur, quæ res minorum præter pradia commodius alienari possunt.*
- 14 *Vt stabilia minoris cum minori dispendio alienari possint necessaria est iudicis interlocutoria, bona alia non extare.*
- 15 *Alienatio fieri debet de rebus minus damnosis, & de redditu magis, quam de prædiis minoris.*
- 16 *Iudex debet se instruere de bonis minorum, convocando amicos, & necessarios pupilli.*
- 17 *Synopsis quid?*
- 18 *Alienatio facta sine prævia solemnitate est nulla.*
- 19 *Causa cognitio adhibenda est an creditor instet, vel non, ut bona minoris alienari possint.*
- 20 *Urgere quid sit.*
- 21 *Iusta causa alienandi bona immobilia minoris apparere debet per instrumentum, & acta.*
- 22 *Iudex inquirere debet, an potius vendere bona immobilia minoris expediat, quam obligare.*
- 23 *Decretum alternativè interponi non potest, nisi ad excusandum tutorem. & num. 24.*
- 25 *Tutor vendere non potest, si Prator obligare permiserit, aut econtra.*
- 26 *Prator debet observare, ne plus accipiatur sub obligatione prædiorum fœnoris, quam opus sit ad solvendum as alienum.*

- 27 *Prator curare debet, ut pecunia mutuo accepta à tutoribus solvatur creditoribus.*
- 28 *Permissa contra regulas juris communis, pro aliqua necessitate, eatenus permissa intelligitur, quatenus illa necessitas urgeat.*
- 29 *Vt minoris prædium alienari possit, tutoris, vel curatoris auctoritas intervenire debet.*
- 30 *Vt valeat alienatio rei stabilis pupilli, debet constare de tutela, & inventario tutoris.*
- 31 *Non sufficit quem tutorem esse, ut alienatio fieri possit, sed talem qui legitime administret, & in administratione sit.*
- 32 *Protutor, qui vere non est legitimus tutor, si alienet, vel obliget bona pupilli, etiam omnibus aliis solemnitatibus requisitis intervenientibus in alienatione bonorum immobilium minoris, nihilominus talis contractus, vel alienatio non valet.*
- 33 *Communis opinio.*
- 34 *Minoris bona cū ex causa alienantur probari debet causa.*
- 35 *Iudici asserenti causam alienationis bonorum minoris esse justam, non creditur.*
- 36 *In alienatione rei minoris requiritur decreti interpositio, quæ est de forma, nec sufficit constitui procuratorem.*
- 37 *Statutum requirens alias solemnitates à jure non requisitas, illæ quoque intervenire debent ultra requisitas à jure communi.*
- 38 *Intellectus Statuti Ultrajectini, Rubrica 28. articulo 6.*
- 39 *In derogationem aliorum statutorum non sumitur argumentum à contrario sensu.*
- 40 *Solemnitas Statuti ultra jus commune copulative requiritur, & statutum repletur à jure communi.*
- 41 *Statutum præsumitur potius velle conservare alia statuta, quæ ab eodem fonte processerunt, quam jus commune.*
- 42 *Per dictionum, tantum, non corrigitur aliud statutum.*
- 43 *Statutum loquens de minore alienante habet etiam locum in alienatione facta per tutorem vel curatorem.*

- 44 Qui per alium facit, interpretativè dicitur facere.
- 45 Omissio solemnitatis statutaria vitiat actum, nec potest adimpleri in equipollenti, sed debet ad ungue servari.
- 46 Statutum loquens de alienationibus rerum minorum favorabile judicatur.
- 47 Extensio fit data rationis identitate in favorabilibus, & exorbitantibus.
- 48 Statutum loquens de persona vera extenditur ad fictam, veram representantem.
- 49 Consuetudo contra statutum an sit attendenda?
- 50 Statutum concernens favorem minorum ipsos ligat quocumque loco contrahant.
- 51 Et quid si non contrahant cum subdito statuentium, sed cum alio.
- 52 Statutum locum habet quocumq³, celebretur contractus, si rem ipsam respiciat.
- 53 Ratione rei sita in aliquo loco multa conceduntur, quæ alias non concederentur.
- 54 Decretum necessarium in alienanda re minoris immobili, alioqui ejus omisio vitiat venditionem.
- 55 In alienatione bonorum immobilium minoris, quis Iudex decretum interponere debeat.
- 56 Iudex interponendo decretum in actibus, ad suam jurisdictionem spectantibus, omnino sedere debet.
- 57 Consuetudo & stylus fori loci, habet vim specialis privilegij Principis.
- 58 Iudex delegatus ad unam causam, in sua camera decretum interponere potest.
- 59 Arbiter ad iurum arbitrium potest eligere locum honestum ad decretum interponendum.
- 60 In alienatione rei immobilis minoris post decretum requiritur subastatio, & num. 64.
- 61 Communis opinio.
- 62 Pro decreto Iudicis præsumitur.
- 63 Communis opinio.
- 65 Tutor vel curator sine solemnitatibus requisitis, bona
mino-

minorū alienans, dicitur esse in dolo, contra eum juratur in litem, ac etiā extra ordinem punitur, n. 66. 67.

68 Prælatus alienans bona immobilia Ecclesie dicitur perjurus.

69 Pater tutor filij non potest prædia filij sine decreto alienare. Ampliatur num. 70.

71 Pater legitimus administrator bonorum filij, potest bona filij sine decreto alienare. Limitatur num. 72.

73 Minor non potest sine decreto alienare prædia etiam inter affines, & sanguine conjunctos.

74 Minor se majorem jurans, licet beneficium restitutionis tollat, non tamen nullitatis allegationem.

75 Communis opinio.

76 Minor etiam obtenta venia, non potest sine decreto alienare immobilia.

77 Venia ætatis licet tollat restitutionem in integrum, tamen non tollit nullitatem actus, ubi de alienatione, vel hypotheca rerum immobilium agitur, vel quæ immobili æquiparetur. num. 126. Ampliatur num. 78.

79 An tutor sine decreto bona minoris immobilia possit alienare, vel transferre in eum, à quo minor ea habuerit, vel provenerint.

80 Emens rem minoris, sine requisitis solemnitatibus, dicitur in dolo præsumpto, mala fide, & pretium perdit. Limitatur num. 82. 83. 84.

81 Præsumptio juris, & de jure, probationem in oppositum non admittit.

85 Bonæ fidei possessor, licet non teneatur ad damni estimationem, tamen tenetur in quantum factus est locupletior.

86 Heres ex delicto defuncti tenetur, quatenus est factus locupletior.

87 Ecclesia tenetur, quatenus est facta locupletior.

88 Ecclesia est cultrix, & auctrix iustitiæ, quæ nihil patiatur contra justitiam fieri.

89 Alienans rem minoris sine requisitis solemnitatibus potest rem cum fructibus revocare.

- 90 *Vir alienans rē dotālē cōtra juris prohibitionē, poterit advocari etiā constante matrimonio. Ampliatur num. 92. 93. 94.*
- 91 *Communis opinio.*
- 95 *Quando contractus non tenet ipso jure, nō debet peti in integrū restitutio. Limitatur nu. 96.*
- 97 *Res alienata nqn servata solemnitate, perit emptori, non obstante contractus nullitate.*
- 98 *Communis opinio.*
- 99 *Tutor an teneatur de evictione suo nomine, si rem pupilli immobilem vēdiderit, & pro evictione obligaverit omnia pupilli bona.*
- 100 *Officium tutoris est publicum autoritate, & utilitate privatum.*
- 101 *Vēdēs ex officio non tenetur de evictione. Ampliatur n. 102. 106. 108. Limitatur num. 107.*
- 103 *Qui cum alio contrahit, scire debet conditionē ejus, cum quo contrahat.*
- 104 *Emptor emens rem alienam scienter à non domino non agit de evictione contra venditorem, sed solum ad pretii restitutionem.*
- 105 *Scire, & scire debere, equiparantur.*
- 109 *Tut. vēdere nō potest rem pupilli sine necess. & Iudicis decreto, alioqui tenetur ad restit. pretii.*
- 110 *Curator rem furiosi non alienat sine decreto. Ampliatur num. 111. Limitatur num. 112,*
- 113 *Minor non potest sine decreto Prætoris alienare bona, quæ alias ejus pater habebat venalia.*
- 114 *Minor non potest sine decreto alienare fundū emphyteuticum.*
- 115 *Minor non potest sine decreto alienare argēti fodinas, salinas, & his similia.*
- 116 *Minor non potest sine decreto alienare fundū à se bona fide possessum.*

- 117 Idem si possideat ex causa damni infecti jussu Prætoris.
- 118 Minor fundum sterilem sine decreto alienare non potest.
- 119 Minor non alienat bona communia sine decreto.
- 120 Communia prædia quæ dicantur.
- 121 Servitus imponi non potest fundo pupilli, vel adolescentis, nec remitti.
- 122 Minorum prædia alienari non possunt sine decreto, etiam ob debitum fiscale.
- 123 Tutor non potest vendere redditum minori debitum sine decreto.
- 124 Tutor non potest nomine minoris sine decreto redditum annuum super se, vel bonis suis, de novo constituere, vel alteri vendere. Ampliatur num. 126.
- 125 Communis Pragmaticorum opinio.
- 127 Quomodo probetur pecuniam esse versam in utilitatem minoris.
- 128 Locupletior quando quis dicatur factus. num. 133. 134.
- 129 Ut quis dicatur locupletior factus, inspicitur tempus, quo judicium accipitur, id est tempus litis contestationis.
- 130 Bonæ fidei possessor quando dicatur locupletior, inspicitur tempus rei judicatæ.
- 131 Cui incumbat probatio locupletem aliquem factum esse, si contractus teneat, & minor petat restitutionem, & quid si contractus fuerit nullus. num. 137.
- 132 Vnusquisque debet probare fundamentum suæ intentionis.
- 134 Locupletior præsumitur factus, qui receperit pretium, nec appareat consumptum.
- 135 Communis opinio.
- 136 Nemo præsumitur suum velle jactare.
- 138 In contractu mutui utiliter versum probari debet per agentem.
- 139 Alienatio mobilium minoris, quæ servando servari possunt sine decreto, non valet. Ampliatur num. 140.
- 141 Quando dicatur res servando servari posse.
- 142 Minor jute Digest. sine decreto Iudicis alienare potest res mobiles, quæ servando servari possunt.

- 166 *Quæ res dicantur servando servari nõ posse.*
- 167 *Fructus alienari poterunt sine decreto. Ampliatur num. 172. 173.*
- 168 *Communis opinio.*
- 169 *Si quis agat ad fundum, & ad fructus perceptos ex fundo, si anni decem pluresve fuerint transacti, non debet petere adversarium condemnari ad ipsos fructus, sed ad estimationem, quia non est verisimile quod extent.*
- 170 *Minor adversus fructuum venditionem non restituitur.*
- 171 *Minor apud suos perinde ac major liberam habet fructuum administrationem.*
- 174 *Tutor potest actiones competentes ad res, quæ servando servari non possunt, cedere.*
- 175 *Tutor potest cedere actiones competentes ad fructus pecuniæ.*
- 176 *Tutor potest alienare molendina, cum sint in continuo periculo.*
- 177 *Pecunia numerata est res, quæ servando servari non potest.*
- 178 *Communis opinio.*
- 179 *Pecunia deposita ad emptionem prædiorum an possit alienari sine decreto?*
- 180 *An pecunia deposita apud Campsorem, vel ad banchum pro emptione prædiorum, alienari decreto possit?*
- 181 *Pecunia deposita pro tutione, & conservatione patrimonii, ut loco non moveretur, alienari sine decreto non potest.*
- 182 *Minorum bona pignori dari non possunt. Limitatur nu. 184. 185.*

- 183 Minor non potest dare pignori fundum à se emptum, ut inde residuum pretii venditori solvat.
- 186 Tutor non potest creditori pro securitate constituere hypothecam formalem.
- 187 Tutor potest res à patre pupilli prius hypothecatas, solvendo primo creditori, à primo liberare, & secundo creditori hypothecare sub levioribus usuris.
- 188 Venditio cum pacto de revendendo an valeat, remissive.
- 189 Minorum bona communia sine decreto dividi non possunt. Ampliatur num. 192. 193. 194. 195. Limitatur nu. 205. 209. 211. 212. 213. 214. 216.
- 190 Divisio species alienationis est.
- 191 Divisio emptio & venditio appellatur.
- 196 Quando concurrat prohibitio legis, & testatoris, prohibitio testatoris augeat prohibitionem legis.
- 197 Causa exprimi debet, quando receditur à communi regula ex causa.
- 198 Communis opinio.
- 199 Iuramentum minoris, confirmat divisionem factam contra praeceptum testatoris, & dispositionem legis.
- 200 Iudex potest recedere à praecepto testatoris, ex nova causa testatori antea incognita, si pupillo utilis sit.
- 201 Minor provocans ad divisionem, si postea transigat in praesentia amicorum, potest restitui, si aliud gravamen non habeat. Limitatur num. 202.
- 203 Minor an possit provocare ad divisionem fructuum, & reddituum annuorum.
- 204 Communis opinio, fructus & redditus annuos dividi posse.
- 205 Minoris bona ex causa dividi possunt, ut si socius vel frater est rixosus. Ampliatur num. 207. 208.
- 206 Communis opinio.
- 209 Dividi possunt minoris bona communia, quando res communis est minori damno.
- 210 Communis opinio.

CAP. XXXXII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 581

- 211 Minoris bona ex causa dividi possunt, quando provocaretur ad divisionem à majore.
- 212 Minor sine decreto judicis dividere potest hereditatem, in qua tantum sunt bona mobilia.
- 213 Divisio nulliter facta per minorem, censetur de novo facta, quando post maiorem aetatem longo tempore tacuerit, possidendo bona juxta formam ipsius divisionis.
- 214 Tutor alium provocare potest ad divisionem, quando esset aperta via per unum ex sociis pupilli, qui provocaverit ad divisionem.
- 215 Instituto fili datur contra tabulas beneficium præterito.
- 216 Divisio fieri potest causa commodioris culturae.
- 217 Tutor non potest compromittere de rebus minorum. Ampliatur num. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. Limitatur num. 228. 231. 232. 234. 235.
- 218 Communis opinio.
- 219 Qui non potest alienare, non potest compromittere.
- 228 Tutor compromittere potest ex necessitate legis, vel statuti. Ampliatur num. 230.
- 229 Communis opinio.
- 232 Tutor quando provocatur ad divisionem, potest compromittere, si de provocatione liquido constet. Ampliatur num. 233.
- 236 Prelatus habens liberam administrationem, non potest compromittere cum potestate procedendi de jure, & facto, & sentiendi de jure tantum.
- 237 Prelatus non potest jura Ecclesiastica in aliquo remittere. Ampliatur num. 238.
- 239 Tutor sine Praetoris decreto de bonis pupilli transigere non potest. Ampliatur num. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. Limitatur num. 247. 289. 290. 291.
- 247 Tutor potest transigere rem retinendo, & actori aliquid dando ut minorem ab eventu litis liberet. Ampliatur num. 249. 251.

248 *Communis opinio.*

249 *Pater legitimus administrator filij in adventitiis potest transigere, etiam sine solemnitate decreti.*

250 *Communis opinio.*

252 *Tutor transigere non potest, quando jus minoris est clarū.*

253 *Tutor transigere non potest, quando retinendo bona minoris obligantur, & capiuntur in emphyteusim.*

254 *Fratres inter se, sine ullo iudicio, hereditatem dividentes dicuntur pietatis officio functi.*

255 *Lites maximè sunt fugienda.*

256 *Nihil ita simile demonum moribus, quam litigare.*

257 *Litigiosi sive litibus addicti mali appellantur.*

258 *Non debet quis facilis esse ad litigandum, sed debet ante bene deliberare.*

259 *Lis causa multorum malorum.*

260 *Lites inter cives sunt damnosa Reipublica.*

261 *Propter lites multi deducti sunt ad egestatem, & propriam patriam reliquerant.*

262 *Miraculi species est, quod litigans nomine suo ditaretur.*

263 *Reipublica convenit habere subjectos locupletes.*

264 *Reipublica interest lites citò expediri.*

265 *Admonitio Isocratis ad Regem Nicoclem circa leges ferendas ad sopiendas lites.*

266 *Prosecutio litis sumptuosa, laboriosa, & molesta.*

267 *Occasio litis amputanda est, quoad fieri potest,*

268 *Servius Sulpitius maluit semper litium controversias tollere, quam actiones instituere.*

269 *Olim Athenienses non nisi invitì & coacti litigabant.*

270 *Gens Sicula natura controversa.*

271 *Ægyptiorum genus controversum, & assuetudine litigandi letissimum.*

272 *Metus litis est justus metus.*

273 *Timor futurae litis non vanus idem operatur quod ipsa lis.*

274 *Cato Censorius forum Roman. muricibus sternendum esse censuit, ne populus ad litigandū temere accederet.*

275 *Forum aliquando insanum & improbum appellari.*

- 276 *Leges optima utilissimaque sunt , quæ paucissimas lites gignant.*
- 277 *Ob lites evitandas sæpe non concedenda conceduntur.*
- 278 *Imperator heres esse prohibetur in testam. timore litis.*
- 279 *Transactio legitima, quod à lite discedatur, non rescinditur prætectu enormis læsionis.*
- 280 *Indebitum solutum per transactionem non reperitur.*
- 281 *Transactio non rescinditur prætectu instrumentorum, de novo repertorum, quantacumque fuerit læsio.*
- 282 *Litibus finem imponere, est favorabile.*
- 283 *Iura in quantum possunt , conantur arctare prorogationem litium.*
- 284 *Boni judicis est componere lites, pacemque inter omnes querere, nec litibus favere.*
- 285 *Iudex curare debet, ne lites ex litibus oriantur.*
- 286 *Iudex conare debet, ne lites fiant immortales.*
- 287 *Iudex in causis dubiis potest quandoque partes cogere ad concordiam.*
- 288 *Iurgia forensia à Iurisconsultis alenda non sunt.*
- 289 *Tutor an transigere possit, quando causa est dubia , & intricata, remittendo litem , & rem controversam dimittendo possessori sine decreto.*
- 292 *Religiosi reprehensione digni sunt, qui contractui ab eis solemniter celebrato , & longo tempore observato, contravenire non verentur.*
- 293 *Propter antiquitatem temporis omnia requisita intervenisse præsumuntur.*
- 294 *Ex cursu triginta annorum tollitur omne vitium , & omnis defectus, qui allegari possit in contractu Ecclesiæ.*
- 295 *In transactione l. 2. C. de resc. vend. locum non habet.*
- 296 *Magis communis opinio.*
- 297 *Transactio introducta est, ut sit litium finis.*
- 298 *Transactio facta, licet instrumenta appareant , quibus transigentem deceptum fuisse constet , etiamsi gravis deceptio fuerit, lis propter hoc suscitari non debet.*
- 299 *Magnum commodum consequitur, qui à lite recedit.*

- 300 *Transactio & res judicata equiparantur.*
- 301 *Restitutio in integrum ut concedatur, laesio non parva probari debet.*
- 302 *Magisterium restituitur, quando apparet enorme dispendium incurrisse.*
- 303 *Restitutio in integrum post quinquennium Ecclesia non datur.*
- 304 *Restitutio in integrum non datur, nisi ignorantia probabilis sit.*
- 305 *Tutor potest transigere, quando pupillo expectat, super injuria patri pupilli illata.*
- 306 *Communis opinio.*
- 307 *Quae dicatur causa dubia, & intricata. num. 308.*
- 309 *Per negationem res clara redditur dubia. Limitatur num. 310. 311. 312. 313. 314.*
- 315 *Tutor donare non potest sine solemnitatibus. Ampliatur num. 317. 318. 319. 421. Limitatur num. 331. 333. 338. 340.*
- 316 *Donare est perdere.*
- 320 *Minor viginti quinque annis potest ingredi monasterium, cujus bona acquiruntur monasterio, etiam sine curatore.*
- 321 *Minor in ultima voluntate integram habet personam.*
- 322 *Autoritas tutoris in testamento non requiritur.*
- 323 *Minor potest pro executione ultimae voluntatis in testamento permittere alienationem bonorum immobilium.*
- 324 *In alienatione juris minor aetas non attenditur.*

- 325 Mulier minor dotem sine decreto constituere non potest de rebus immobilibus.
- 326 Donatio regulariter nec cum decreto à minore celebrari potest.
- 327 In donatione non potest dari curator ad autorandum.
- 328 Curator iusta causa dandus est.
- 329 Minor juri suo renunciando ope restitutionis in integrum juvatur. num. 330.
- 331 Tutor principis donare potest.
- 332 Communis opinio.
- 333 Tutor potest donare causa remunerationis.
- 334 Communis opinio.
- 335 Tutor potest magistro pupilli donare.
- 336 Minor sine decreto potest causa remunerationis donare.
- 337 Iasonis opinio reprobatur.
- 338 Donatio propter nuptias sub dispositione legis ultimæ, C. si major factus alien. sine decreto, ratum habuerit, non comprehenditur.
- 339 Communis opinio.
- 340 Tutor potest diminuire patrimonium minoris, pro salute ipsius.
- 341 Tutor non potest remittere debitum pupilli liquidum. Ampliatur num. 344. 347. Limitatur num. 356. 358. 375. 376.
- 342 Remittere, donare est. num. 345.
- 343 Donare qui non potest, nec gratis remittere.
- 346 Tutor, Curator, Administrator publicus, Gubernator, Coadiutor, Commissarius, Prælatus, & Commendator debitum liquidum remittere non possunt.
- 348 Debitum pupilli liquidum remittens tutor de suoolvere tenetur.
- 349 Tutor non potest remittere jus redimendi, sive retractus conventionalis.
- 350 Tutor sinens ociose labi tempus, sine redemptione rei vendita, præjudicat iis, quorum administrationem gessit.

- fit. Ampliatur in Prelato civitatis. num. 351.*
- 352 Minor infans heres venditoris non potest restitui adversus hujusmodi tacitam remissionem.
- 353 Tutor non potest etiam non liquidum remittere, modo tamen facile liquidari possit.
- 354 Tutor remittere non potest exceptionem peremptoriam. limitatur num. 355.
- 357 Debitum illiquidum an remitti possit, controversa questio est.
- 359 Vbi subest necessitas, ibi nulla est liberalitas.
- 360 Tutor in arbitratorem compromittere potest, si lege municipij id mandetur.
- 361 Debitum liquidum an remittere possint tutores, propter paupertatem debitoris.
- 362 Tutor potest remittere debitum pupilli liquidum, quando ageretur de utilitate animæ, vel corporis pupilli.
- 363 Pacem potest facere tutor de morte patris pupilli, quando pupillo expedit.
- 364 Pacem potest facere tutor de injuria, minori, aut ejus patri illata. Declaratur num. 365. Limitatur num. 370. 371. 372. 373.
- 367 Tutoribus omnia jure administrationis competunt, qua minori expediunt.
- 368 Remissio actionis injuriarum heredibus non competit.
- 369 Reconciliatio & remissio injuriarum non patrimonij conversionem, sed virtutis opinionem inducit.
- 374 An tutor dilationem debitori concedere possit.
- 375 Tutor potest impedire debitum, & actionem oriri.
- 376 Tutor potest præjudicare pupillo, jure commissi nondum acceptati.
- 377 Minor non potest renunciare sine decreto.
- 378 Minor juri suo renunciando, ope restitutionis in integrum juvatur.
- 379 Filius non censetur renunciare legitime, etiam si simpliciter agnoscat legatum factum, ne plus petere possit.

- 380 Minor quatuordecim annis sine curatore potest renunciare beneficio Ecclesiastico.
- 381 Minor non potest repudiare delata bona sine Prætoris decreto. Declaratur num. 382.
- 383 Repudiatio dicitur alienatio.
- 384 Pupillus potest repudiare hereditatem, cum autoritate tutoris.
- 385 Tutor solus sine pupillo non potest hereditatem adire, sed pupillus cum autoritate tutoris potest.
- 386 Tutor non potest æstimare litem nomine pupilli.
- 387 Mora non contrahitur per interpellationem factam adultis, super re immobili, sine autoritate iudicis.
- 388 Adultus in mora non constituitur per interpellationem, quæ fit de re, quæ servando servatur, sine Iudicis decreto.
- 389 Minor non potest in solutum dare bona sua sine decreto Prætoris.
- 390 In solutum datio emptioni & venditioni equiparatur.
- 391 Solemnitas, quæ requiritur in contractu, eadem in distractu requiritur.
- 392 Tutor solus non potest deferre iuramentum adversario pupilli, nisi deficientibus omnibus.
- 393 Pupillus cum autoritate tutoris potest indistincte deferre iuramentum, sed, si lædatur, in integrum restituitur.
- 394 Qui non potest alienare, non potest immediate facere actum, per quem alienatio sequatur.
- 395 Qui non potest alienare, non potest pati quod præscriptio sequatur in præjudicium alterius.
- 396 Tutor non potest locare ad longum tempus. Ampliatur num. 399. 403. Limitatur num. 417.
- 397 Communis opinio.
- 398 Conductor longi temporis turbatus in naturali sua possessione habet interdictum, uti possidetis, nec expelli potest.
- 399 Tutor non potest etiam locare pro uno, vel duobus annis, cum

*cum pacto, quod finitis illis, tenebitur eidem, vel ejus
suecessioribus locare pro eodem pretio.*

400 Communis opinio.

401 Longum tempus in locatione dicitur tempus decem annorum, & quod excurrit. num. 412.

402 Communis opinio.

403 Locatio rei minoris non valet etiam ad novem annos.

404 Locatio ad longum tempus equiparatur emphyteusi.

405 Communis opinio.

406 Ius perpetuarium quid.

407 Perpetuarij conductores.

408 Locatio ad novem annos equipollet venditioni, eisdemq;
regulis constat.

409 Quid de locatione ad longum tempus, cujus unicum est
pretium.

410 Quid de locatione ad vitam locantis, vel conducentis.
num. 411.

413 Locatio ad longum tempus non valet ad novem annos,
cum pacto de renovanda locatione. Ampliatur. num.
414.

415 Potestas locandi ad longum tempus, non venit in gene-
rali mandato.

416 Locatio etiam ad modicum tempus non valet, quando fie-
ret in potentiolem, à quo non posset nisi difficulter re-
cuperari.

417 Locatio quando fit sine expressione certi temporis, intel-
ligitur de uno anno tantum.

418 Dos data per mulierem minorem viro in bonis immobi-
libus sine decreto, non cedit lucro mariti, stante sta-
tuto de lucro dotis.

419 Emphyteusis perpetua dicitur alienatio.

420 Immobilia minorum nullo titulo alienantur.

423 Alienatio rei minoris licet cum decreto facta sit, vill
tamen pretio, rescinditur per in integrum restitutio-
nem.

424 Minor restituitur adversus alienationem ab alio fa-
ctam,

etiam, in re, quæ majorum ejus fuerit licet justo pretio facta.

425 *Nostra interest rem majorum comparare, & pupilli interest redimere fundum, qui majorum fuerit, pluris quam valeat.*

426 *Lex agraria cur repudiata.*

427 *Minorum pradia sine decreto alienari possunt ex testatoris dispositione. Ampliatur num. 428. 430. 431. 432. 433.*

429 *Voluntas testatoris ex actu nullo declaratur.*

434 *Contrahens ex necessitate precedentis obligationis, proprie non contrahit. Ampliatur num. 435.*

436 *Minoris bona tacite obligantur pro dote, sine alia solemnitate.*

437 *Communis opinio.*

438 *Minoris bona in vecta sunt domino tacite obligata, licet non intervenerit decretum.*

439 *Minoris bona intrantis religionem transferuntur in Monasterium, sine aliqua solemnitate.*

440 *Minor sine decreto vendit, quod testator vendi jussit.*

441 *Mulier sine solemnitate statuti potest secundo viro in dotem dare, quæ dederat primo.*

442 *Pactum de futura successione valet, cum sit ex necessitate precedentis contractus.*

443 *Minor sine solemnitate statuti potest hereditatem patris retinere, nec obijci poterit, quod hereditas non fuerit legitimata.*

444 *Filius vivente patre, dicitur habere naturalem possessionem.*

445 *Statutum dictans solvi gabellam de hereditate, non habet locum in filio.*

446 *Filius non teneturolvere decimam de hereditate paterna.*

447 *Prohibita alienatione, non censetur prohibita ex causa necessaria precedentis contractus ejus, cui minor successit. Ampliatur num. 448. 449.*

- 450 Alienatio rei immobilis valet, quando ea minori non sit
damnosa, sed utilis. Ampliatur num. 452. 453. 455.
- 451 Communis opinio.
- 454 Alienatio an valeat rei Ecclesiae, si utilis sit ipsi Ecclesiae?
Declaratur num. 456. 457. 458. 459. 460. 461.
- 462 Alienatio facta per adultum, in ultima voluntate, valet.
- 463 Adultus Curatorem habens potest libere causa mortis do-
nare in scio curatore, & licet contradicat. num. 464.
- 465 Donatio causa mortis non requirit aditionem heredita-
tis, quae in legatis exigitur. Limitatur num. 466.
- 467 Pro donatione causa mortis non competit hypothecaria,
ut pro legatis.
- 468 Restitutio minori non datur adversus testamentum.
- 469 Minor potest actum facere nomine & periculo alterius,
ut procurator, vel aliter. Limitatur num. 473. 474.
475.
- 470 Pupillus non restituitur contra id, quod alterius manda-
to gessit.
- 471 Pupillus potest adire hereditatem, periculo alterius, cui
venit restituenda.
- 472 Minor & mulier possunt contrahere alieno nomine, sine
solemnitate statutorum.
- 474 Minor non potest esse tutor legitimus.
- 475 Minor ad eligendum Praelatum, vel quid simile facien-
dum suo nomine, est inhabilis.
- 476 Minor promittens, vel alienans rem alienam domino
consentiente, cui postea succedat, non potest huiusmodi
promissionem infringere. Limitatur num. 477.
- 478 Contractus factus à minore communi opinione reputato
suo juris, valet. Limitatur num. 479.
- 480 Tutor licet possit venire contra alienationem nulliter fa-
ctam in vita minoris, mortuo minore, & ei succedens,
non potest venire contra eam.
- 481 Curator distrahens praedium minoris nulliter, si obligave-
rit bona propria praediumque evincatur emptor, com-
petit emptori actio hypothecaria in bonis curatoris.

- 482 Venire an possit quis contra factum proprium, quod de jure non valet?
- 483 In alienatione facta per patrem bonorum filij decretum judicis non requiritur. Limitatur num. 486.
- 484 Quid si minor cum patre contrahat, vel ei donet.
- 485 Magis communis opinio.
- 486 Pater tutor filij non potest alienare bona minoris sine decreto. Ampliatur num. 489. Limitatur num. 490.
- 487 Pater legitimus administrator bonorum filiorum non potest opulentam hereditatem, quam ex successione matris acceperunt, inter filios minores dividere, sine decreto.
- 488 Pater an sine decreto judicis possit transigere super bonis, in quibus habeat usum fructum, in prajudicium filij?
- 491 Alienatio rei minoris valet, quo ad obligationem accessoriam, modo nullitas non sit, nisi ex defectu solemnitatis. Ampliatur num. 493. Limitatur num. 494.
- 492 Tutor & Curator valide obligare potest bona propria pro evictione bonorum minoris, sine solemnitate alienatorum.
- 495 Pupillus an possit alienare possessionem rerum immobilium alienarum cum tutore, sine decreto judicis.
- 496 Quando solemnitas & forma intervenerit in contractu praebulo, sufficit in consequentiam ejusdem actus, Limitatur num. 505. 506.
- 497 Mulier, si rem prius vendiderit cum autoritate viri, consensus trahitur ad consequentia.
- 498 Pater consentiens filio agenti, vel defendenti in judicio, talis consensus non est necesse praestari in executione sententiae.
- 499 Pater consentiens filio contrahenti in instrumento garantigionato, quod habeat paratam executionem; hujusmodi instrumentum pro filio, aut contra ipsum executioni mitti poterit, sine consensu patris.

- 500 *Pater consentiens matrimonio filiae ejus consensus amplius necessarius non est, cum uxor ducitur ad domum mariti.*
- 501 *Pupillus cum decreto Iudicis rem aliquam pignori dans, poterit eam creditor postea alienare sine decreto.*
- 502 *Pater consentiens officio tutoris filii, ejus consensus necessarius non est pro exercitio illius.*
- 503 *Si in promissione vendendi feudum interverit consensus Principis, non est necesse postea, ut interveniat in venditione.*
- 504 *Res pupilli, si vendita fuerit cum solemnitate requisita, licet prima venditio effectum non habuerit, potest tamen tutor illam rem venditam absque alia solemnitate retinere.*
- 507 *Minor & prodigus obligantur ex delicto, vel quasi, licet lex prohibeat illos se obligare. Limitatur num. 508. 509. 510.*
- 511 *Minor sine decreto feudum, vel emphyteusim alienans, eo non privatur.*
- 512 *Quid de negatione facta per minorem.*
- 513 *Minores non restituntur adversus verum dolum.*
- 514 *Quid si negatio fiat per Curatorem, vel ejus auctoritate. 515.*
- 516 *Ratihabitio, quae verbis expressis fit, vel facto, quando actum convalidet.*
- 517 *Major factus ratificans alienationem factam à socio communium bonorum non amplius restituitur.*
- 518 *Causa ubi est individua, socius fructu privilegio socii.*
- 519 *Major factus nunquam dicitur ratificasse, quae gesta sunt per dolum adversarii, dum minor est. Declaratur num. 520. 521. 522.*
- 520 *Structum quid sit.*

- 521 Dolus praesumptus quis.
- 522 Minor, qui factus major dolum in contractu ab adversario adhibitum scivit, si non contradixit, dolum remississe dicitur.
- 523 Dolus de praeterito potest remitti.
- 524 Contractum nullum ipso jure minor major factus ratificare potest expressis verbis, & facto. Ampliatur num. 525. 526. 530. 531. Limitatur num. 550. 556.
- 527 Rescripti natura est, non praesudicare alicui.
- 528 Rescripta dicuntur esse modici praesudicii.
- 529 Verba rescripti debent reduci ad jus commune, licet natura verborum non patiatur.
- 532 Quis dicatur expresse ratificare.
- 533 Animus ita factis, ut verbis declaratur.
- 535 Plus est facto, quam verbis mentem declarare.
- 536 Ex non facto voluntas, & animus declaratur.
- 537 Solvens, vel recipiens solutionem ob causam celebrati contractus, an illum contractum ratificare dicatur?
- 538 An ratificet contractum minor, si ob eam causam annuos fructus percipiat.
- 539 Dilationem ad solvendum petens contractum ratum habere dicitur.
- 540 Ratam habere venditionem dicitur, qui rei pretium sibi solvi postulat.
- 541 Idem in eo, qui agit ut rem ex celebrato contractu consequatur.
- 542 Idem in eo qui fructus colligit.
- 543 Idem in eo, qui agit ad pensionem ex locatione ad longum tempus.
- 544 Mandans solvi de pretio emptionis, & se ex ipso contractu emptionis juvans, & illo utens, censetur ipsam emptionem approbare.
- 545 Quando quis accipit bona sibi per laudum adjudicata, censetur ipsum laudum ratificare.
- 546 Recipiens pensionem pro contractu locationis censetur ipsam locationem approbare.

300 *Transactio & res judicata equiparantur.*

301 *Restitutio in integrum ut concedatur, lesio non parva probari debet.*

302 *Magisterium restituitur, quando apparet enorme dispendium incurrisse.*

303 *Restitutio in integrum post quinquennium Ecclesiae non datur.*

304 *Restitutio in integrum non datur, nisi ignorantia probabilis sit.*

305 *Tutor potest transigere, quando pupillo expectat, super injuria patri pupilli illata.*

306 *Communis opinio.*

307 *Quae dicatur causa dubia, & intricata. num. 308.*

309 *Per negationem res clara redditur dubia. Limitatur num. 310. 311. 312. 313. 314.*

315 *Tutor donare non potest sine solemnitatibus. Ampliatur num. 317. 318. 319. 421. Limitatur num. 331. 333. 338. 340.*

316 *Donare est perdere.*

320 *Minor viginti quinque annis potest ingredi monasterium, cujus bona acquiruntur monasterio, etiam sine curatore.*

321 *Minor in ultima voluntate integram habet personam.*

322 *Autoritas tutoris in testamento non requiritur.*

323 *Minor potest pro executione ultimae voluntatis in testamento permittere alienationem bonorum immobilium.*

324 *In alienatione juris minor aetas non attenditur.*

- 325 *Mulier minor dotem sine decreto constituere non potest de rebus immobilibus.*
- 326 *Donatio regulariter nec cum decreto à minore celebrari potest.*
- 327 *In donatione non potest dari curator ad autorandum.*
- 328 *Curator iusta causa dandus est.*
- 329 *Minor juri suo renunciando ope restitutionis in integrum juvatur. num. 330.*
- 331 *Tutor principis donare potest.*
- 332 *Communis opinio.*
- 333 *Tutor potest donare causa remunerationis.*
- 334 *Communis opinio.*
- 335 *Tutor potest magistro pupilli donare.*
- 336 *Minor sine decreto potest causa remunerationis donare.*
- 337 *Iasonis opinio reprobatur.*
- 338 *Donatio propter nuptias sub dispositione legis ultimæ, C. si major factus alien. sine decreto, ratum habuerit, non comprehenditur.*
- 339 *Communis opinio.*
- 340 *Tutor potest diminuire patrimonium minoris, pro salute ipsius.*
- 341 *Tutor non potest remittere debitum pupilli liquidum. Ampliatur num. 344. 347. Limitatur num. 356. 358. 375. 376.*
- 342 *Remittere, donare est. num. 345.*
- 343 *Donare qui non potest, nec gratis remittere.*
- 346 *Tutor, Curator, Administrator publicus, Gubernator, Coadiutor, Commissarius, Prælatus, & Commendator debitum liquidum remittere non possunt.*
- 348 *Debitum pupilli liquidum remittens tutor de suoolvere tenetur.*
- 349 *Tutor non potest remittere jus redimendi, sive retractus conventionalis.*
- 350 *Tutor sinens ociose labi tempus, sine redemptione rei venditæ, præjudicat iis, quorum administrationem gessit.*

- fit. Ampliatur in Prelato civitatis. num. 351.*
- 352 Minor infans heres venditoris non potest restitui adversus hujusmodi tacitam remissionem.
- 353 Tutor non potest etiam non liquidum remittere, modo tamen facile liquidari possit.
- 354 Tutor remittere non potest exceptionem peremptoriam. limitatur num. 355.
- 357 Debitum illiquidum an remitti possit, controversa questio est.
- 359 Vbi subest necessitas, ibi nulla est liberalitas.
- 360 Tutor in arbitratorem compromittere potest, si lege municipij id mandetur.
- 361 Debitum liquidum an remittere possint tutores, propter paupertatem debitoris.
- 362 Tutor potest remittere debitum pupilli liquidum, quando ageretur de utilitate animæ, vel corporis pupilli.
- 363 Pacem potest facere tutor de morte patris pupilli, quando pupillo expedit.
- 364 Pacem potest facere tutor de injuria, minori, aut ejus patri illata. Declaratur num. 365. Limitatur num. 370. 371. 372. 373.
- 367 Tutoribus omnia jure administrationis competunt, quæ minori expediunt.
- 368 Remissio actionis injuriarum heredibus non competit.
- 369 Reconciliatio & remissio injuriarum non patrimonij conversionem, sed virtutis opinionem inducit.
- 374 An tutor dilationem debitori concedere possit.
- 375 Tutor potest impedire debitum, & actionem oriri.
- 376 Tutor potest præjudicare pupillo, jure commissi nondum acceptati.
- 377 Minor non potest renunciare sine decreto.
- 378 Minor juri suo renuncians, ope restitutionis in integrum juvatur.
- 379 Filius non censetur renunciare legitime, etiam si simpliciter agnoscat legatum factum, ne plus petere possit.

- 380 Minor quatuordecim annis sine curatore potest renunciare beneficio Ecclesiastico.
- 381 Minor non potest repudiare delata bona sine Prætoris decreto. Declaratur num. 382.
- 383 Repudiatio dicitur alienatio.
- 384 Pupillus potest repudiare hereditatem, cum autoritate tutoris.
- 385 Tutor solus sine pupillo non potest hereditatem adire, sed pupillus cum autoritate tutoris potest.
- 386 Tutor non potest aestimare litem nomine pupilli.
- 387 Mora non contrahitur per interpellationem factam adultis, super re immobili, sine autoritate iudicis.
- 388 Adultus in mora non constituitur per interpellationem, quæ fit de re, quæ servando servatur, sine Iudicis decreto.
- 389 Minor non potest in solutum dare bona sua sine decreto Prætoris.
- 390 In solutum datio emptioni & venditioni equiparatur.
- 391 Solemnitas, quæ requiritur in contractu, eadem in distractu requiritur.
- 392 Tutor solus non potest deferre iuramentum adversario pupilli, nisi deficientibus omnibus.
- 393 Pupillus cum autoritate tutoris potest indistincte deferre iuramentum, sed, si latur, in integrum restituitur.
- 394 Qui non potest alienare, non potest immediate facere actum, per quem alienatio sequatur.
- 395 Qui non potest alienare, non potest pati quod præscriptio sequatur in præjudicium alterius.
- 396 Tutor non potest locare ad longum tempus. Ampliatur num. 399. 403. Limitatur num. 417.
- 397 Communis opinio.
- 398 Conductor longi temporis turbatus in naturali sua possessione habet interdictum, uti possidetis, nec expelli potest.
- 399 Tutor non potest etiam locare pro uno, vel duobus annis,
cum

*cum pacto, quod finitis illis, tenebitur eidem, vel ejus
suecessioribus locare pro eodem pretio.*

400 Communis opinio.

401 Longum tempus in locatione dicitur tempus decem anno-
rum, & quod excurrit. num. 412.

402 Communis opinio.

403 Locatio rei minoris non valet etiam ad novem annos.

404 Locatio ad longum tempus equiparatur emphyteusi.

405 Communis opinio.

406 Ius perpetuum quid.

407 Perpetuarij conductores.

408 Locatio ad novem annos equipollet venditioni, eisdemq;
regulis constat.

409 Quid de locatione ad longum tempus, cujus unicum est
pretium.

410 Quid de locatione ad vitam locantis, vel conducentis.
num. 411.

413 Locatio ad longum tempus non valet ad novem annos,
cum pacto de renovanda locatione. Ampliatur. num.
414.

415 Potestas locandi ad longum tempus, non venit in gene-
rali mandato.

416 Locatio etiam ad modicum tempus non valet, quando fie-
ret in potentiolem, à quo non posset nisi difficulter re-
cuperari.

417 Locatio quando fit sine expressione certi temporis, intel-
ligitur de uno anno tantum.

418 Dos data per mulierem minorem viro in bonis immobi-
libus sine decreto, non cedit lucro mariti, stante sta-
tuto de lucro dotis.

419 Emphyteusis perpetua dicitur alienatio.

420 Immobilia minorum nullo titulo alienantur.

423 Alienatio rei minoris licet cum decreto facta sit, villi
tamen pretio, rescinditur per in integrum restitutio-
nem.

424 Minor restituitur adversus alienationem ab alio fa-
ctam,

etiam, in re, quæ majorum ejus fuerit licet justo pretio facta.

425 *Nostri interest rem majorum comparare, & pupilli interest redimere fundum, qui majorum fuerit, pluris quam valeat.*

426 *Lex agraria cur repudiata.*

427 *Minorum prædia sine decreto alienari possunt ex testatoris dispositione. Ampliatur num. 428. 430. 431. 432. 433.*

429 *Voluntas testatoris ex actu nullo declaratur.*

434 *Contrahens ex necessitate præcedentis obligationis, proprie non contrahit. Ampliatur num. 435.*

436 *Minoris bona tacite obligantur pro dote, sine alia solemnitate.*

437 *Communis opinio.*

438 *Minoris bona in vecta sunt domino tacite obligata, licet non intervenerit decretum.*

439 *Minoris bona intransitis religionem transferuntur in Monasterium, sine aliqua solemnitate.*

440 *Minor sine decreto vendit, quod testator vendi jussit.*

441 *Mulier sine solemnitate statuti potest secundo viro in dotem dare, quæ dederat primo.*

442 *Pactum de futura successione valet, cum sit ex necessitate præcedentis contractus.*

443 *Minor sine solemnitate statuti potest hereditatem patris retinere, nec obijci poterit, quod hereditas non fuerit legitimata.*

444 *Filius vivente patre, dicitur habere naturalem possessionem.*

445 *Statutum dictans solvi gabellam de hereditate, non habet locum in filio.*

446 *Filius non teneturolvere decimam de hereditate paterna.*

447 *Prohibita alienatione, non censetur prohibita ex causa necessaria præcedentis contractus ejus, cui minor successit. Ampliatur num. 448. 449.*

450 *Alio-*

- 450 Alienatio rei immobilis valet, quando ea minori non sit
damnosa, sed utilis. Ampliatur num. 452. 453. 455.
- 451 Communis opinio.
- 454 Alienatio an valeat rei Ecclesiae, si utilis sit ipsi Ecclesiae?
Declaratur num. 456. 457. 458. 459. 460. 461.
- 462 Alienatio facta per adultum, in ultima voluntate, valet.
- 463 Adultus Curatorem habens potest libere causa mortis do-
nare in scio curatore, & licet contradicat. num. 464.
- 465 Donatio causa mortis non requirit aditionem heredita-
tis, quae in legatis exigitur. Limitatur num. 466.
- 467 Pro donatione causa mortis non competit hypothecaria,
ut pro legatis.
- 468 Restitutio minori non datur adversus testamentum.
- 469 Minor potest actum facere nomine & periculo alterius,
ut procurator, vel aliter. Limitatur num. 473. 474.
475.
- 470 Pupillus non restituitur contra id, quod alterius manda-
to gessit.
- 471 Pupillus potest adire hereditatem, periculo alterius, cui
venit restituenda.
- 472 Minor & mulier possunt contrahere alieno nomine, sine
solemnitate statutorum.
- 474 Minor non potest esse tutor legitimus.
- 475 Minor ad eligendum Praelatum, vel quid simile facien-
dum suo nomine, est inhabilis.
- 476 Minor promittens, vel alienans rem alienam domino
consentiente, cui postea succedat, non potest huiusmodi
promissionem infringere. Limitatur num. 477.
- 478 Contractus factus à minore communi opinione reputato
suo juris, valet. Limitatur num. 479.
- 480 Tutor licet possit venire contra alienationem nulliter fa-
ctam in vita minoris, mortuo minore, & ei succedens,
non potest venire contra eam.
- 481 Curator distrahens praedium minoris nulliter, si obligave-
rit bona propria praediumque evincatur emptor, com-
petit emptori actio hypothecaria in bonis curatoris.
- 482 Venire

- 482 Venire an possit quis contra factum proprium, quod de jure non valet?
- 483 In alienatione facta per patrem bonorum filij decretum judicis non requiritur. Limitatur num. 486.
- 484 Quid si minor cum patre contrahat, vel ei donet.
- 485 Magis communis opinio.
- 486 Pater tutor filij non potest alienare bona minoris sine decreto. Ampliatur num. 489. Limitatur num. 490.
- 487 Pater legitimus administrator bonorum filiorum non potest opulentam hereditatem, quam ex successione matris acceperunt, inter filios minores dividere, sine decreto.
- 488 Pater an sine decreto judicis possit transigere super bonis, in quibus habeat usum fructum, in prejudicium filij?
- 491 Alienatio rei minoris valet, quo ad obligationem accessoriam, modo nullitas non sit, nisi ex defectu solemnitatis. Ampliatur num. 493. Limitatur num. 494.
- 492 Tutor & Curator valide obligare potest bona propria pro evictione bonorum minoris, sine solemnitate alienatorum.
- 495 Pupillus an possit alienare possessionem rerum immobilium alienarum cum tutore, sine decreto judicis.
- 496 Quando solemnitas & forma intervenerit in contractu praebulo, sufficit in consequentiam ejusdem actus, Limitatur num. 505. 506.
- 497 Mulier, si rem prius vendiderit cum autoritate viri, consensus trahitur ad consequentia.
- 498 Pater consentiens filio agenti, vel defendenti in judicio, talis consensus non est necesse praestari in executione sententiae.
- 499 Pater consentiens filio contrahenti in instrumento guarantee, quod habeat paratam executionem; hujusmodi instrumentum pro filio, aut contra ipsum executioni mitti poterit, sine consensu patris.

500 Pater-

- 521 Dolus praesumptus quis.
- 522 Minor, qui factus major dolum in contractu ab adversario adhibitum scivit, si non contradixit, dolum remississe dicitur.
- 523 Dolus de praeterito potest remitti.
- 524 Contractum nullum ipso jure minor major factus ratificare potest expressis verbis, & facto. Ampliatur num. 525. 526. 530. 531. Limitatur num. 550. 556.
- 527 Rescripti natura est, non praesudicare alicui.
- 528 Rescripta dicuntur esse modici praesudicii.
- 529 Verba rescripti debent reduci ad jus commune, licet natura verborum non patiatur.
- 532 Quis dicatur expresse ratificare.
- 533 Animus ita factis, ut verbis declaratur.
- 535 Plus est facto, quam verbis mentem declarare.
- 536 Ex non facto voluntas, & animus declaratur.
- 537 Solvens, vel recipiens solutionem ob causam celebrati contractus, an illum contractum ratificare dicatur?
- 538 An ratificet contractum minor, si ob eam causam annuos fructus percipiat.
- 539 Dilationem ad solvendum petens contractum ratum habere dicitur.
- 540 Ratam habere venditionem dicitur, qui rei pretium sibi solvi postulat.
- 541 Idem in eo, qui agit ut rem ex celebrato contractu consequatur.
- 542 Idem in eo qui fructus colligit.
- 543 Idem in eo, qui agit ad pensionem ex locatione ad longum tempus.
- 544 Mandans solvi de pretio emptionis, & se ex ipso contractu emptionis juvans, & illo utens, censetur ipsam emptionem approbare.
- 545 Quando quis accipit bona sibi per laudum adjudicata, censetur ipsum laudum ratificare.
- 546 Recipiens pensionem pro contractu locationis censetur ipsam locationem approbare.

- 547 Recipiens instrumentum contractus, & tacens, ratificat. num. 549.
- 548 Exigens rationes administrationis censetur ratificare gesta per illum, qui administravit.
- 549 Alienatio minoris quando rata haberi possit, & quid requiratur, secundum Pet. Rebuff. & Carol. Ruin.
- 551 Intellectus l. fin. C. si major factus alienat. & num. 553. 554.
- 552 Adultus praesumitur contractum à curatore factum, eo absente, ignorare.
- 555 Paria sunt non facere, vel facere tempore incongruo.
- 557 Decretum quid sit, in tit. C. si major factus alienat sine decreto.
- 558 Decretum praecedit causae cognitio, ut antecedens necessarium.
- 559 Decreto alienare quando quid dicatur.
- 560 Major factus tacens per quinquennium, videtur confirmare contractum nullum.
- 561 Tacita vel praesumpta ratificatio trahitur retro ad tempus contractus.
- 562 Ratificatio contractus nulliter celebrati, lapsu quinquennij à die perfecta aetatis indicitur. Limitatur num. 563.
- 564 Alienatio bonorum minoris per adversarii dolum facta, nec tempore, nec facto convalidatur post perfectam minoris aetatem.
- 565 Dolus semper censetur exceptus in omni dispositione.
- 566 Donatio dolosa à minore facta non ratificatur ex superveniente aetate.
- 567 Constitutio legis ultimae, C. si major factus alienaverit sine decreto, locum non habet, quando alienatio est simulata.
- 568 Simulatus contractus non est contractus.
- 569 Non est locus beneficio leg. ultimae, C. si major factus, quando tutor solus, vel curator rem minoris, non ut minoris, sed ut propriam alienaverit.

- 570 Alienatio bonorum minoris, si duplici vitio laborat nullitatis, scilicet, & lésionis, non convalidatur ex ratificatione, juxta titulum C. si major factus alienat. sine decreto ratam habuerit.
- 571 Minor si effectus major ignoravit, vel dubitavit, sub qua forma olim à se fuerit celebratus contractus, non dicitur eum ratum habuisse ex lapsu temporis.
- 572 Dubitans ignoranti equiparatur.
- 573 Fundus, qui jure pignoris est apud minorem, alienare sine decreto potest.
- 574 Rescriptum Principis tantum valet, quantum decretum Iudicis solemniter emanatum.
- 575 Alienatio omissa auctoritate tutoris vel curatoris, & solemnitate decreti à jure requisita, firmatur & validatur, si interveniat juramentum præstitum per puberem. Limitatur num. 587. 597. 598. 599.
- 576 Communis opinio.
- 577 Authent. Sacramenta puberum, non observatur in regno Francia.
- 578 Minor licet juraverit, data tamen enormi lésione, contravenire potest, petens ad cautelam absolutionem à juramento. Ampliatur num. 584.
- 579 Authent. Sacramento puberum, locum non habet, si dolo reipsa contractus arguatur.
- 580 Deceptiones enormes à juramento sunt exceptæ.
- 581 Simplicitas præsumitur in minore & muliere, & si juret juramentum, captiosum est, & per Episcopum relaxari debet. Ampliatur num. 582. 583.
- 585 Renunciare quis non dicitur juri, quod habere ignorat.
- 586 Juramentum minori non obest, nisi si fuerit prius certioratus de beneficio suo.
- 588 Statutum simpliciter annullans contractum comprehendit etiam juratum.
- 589 Juramentum vere, vel præsumptive dolo præstitum, non præjudicat minori.
- 590 Communis opinio.

- 591 Iuramentum super contractu simulato interpositum est nullum, & tali casu non est petenda absolutio à iuramento.
- 592 Authent. Sacramenta puberum, non habet locum, quando narrata Iudici non sunt vera.
- 593 Iuramentum assertorium, quo iuravit omnia & singula contractus esse vera, non valet, tanquam appositum in fraudem.
- 594 Iuramentum minoris, asserentis se majorem, excludit à beneficio aetatis, non etiam nullitatis.
- 595 Iuramentum minoris corporaliter praestitum, excludit omne auxilium.
- 596 Iuramentum quando dicatur corporaliter praestitum.
- 600 Renunciatio iurata non ligat eum, qui prius non renunciare iuraverit.
- 601 Iuramentum primum, quando praedjudicet secundo.
- 602 Contractus factus cum iuramento ex intervallo praestito, non valet.
- 603 Iuramentum non firmat contractum, in quo de sint solemnitates probatoriae, requisitae ad actum, quia dicuntur inductae ad publicam utilitatem.
- 604 Prohibitio legis accedens prohibitioni hominis, fortius operatur.
- 605 Instrumentum Imperatoris contra testamentum non valet.
- 606 Minor alienans contra prohibitionem testatoris, qui in causa alienationis voluit bona ad alium devenire, non restituitur.
- 607 Dolus verus arguitur in eo, qui scienter facit rem prohibitam.
- 608 Dolus praesumitur in tutore, alienante rem pupilli sine causa.
- 609 Dolus praesumitur in eo, qui aliquid facit sprete denunciatione, aut prohibitione sibi facta.
- 610 Minor anno decimo quarto aetatis potest resignare beneficia, & pro eis agere, sed laesus facile restituitur.

- 611 Minor in beneficialibus, reputatur major.
- 612 Minor viginti quinque annis, major tamen quatuordecim annis, in beneficialibus potest in iudicio agere, se defendere per se, vel per alium, sine solemnitate & beneficio renunciare.
- 613 A pari procedunt, actiones movere, & alienare seu renunciare.
- 614 Minor legitimam personam habet standi in iudicio, in causa matrimonij.
- 615 Tutor errore lapsus, vendens prædium sine decreto, & pecuniam inde redactam creditoribus solvens, si fundum vindicare velit, repellitur exceptione doli, nisi offerat restituere eum medijs temporis usuris, & sumptus meliorati prædij, & num. 616.
- 617 Minor non potest vindicare prædium, sine decreto venditum, quando aestimationem consecutus fuerit actione tutelæ.
- 618 Statutum potest aliquem facere majorem ante vigesimum quintum annum, & dare potestatem se obligandi, contrahendi, & immobilia alienandi. Limitatur num. 619. 620. 621.
- 622 Donatio facta à minore ei, à quo quis prius eandem rem ex donatione acceperat, an valeat.
- 623 Major viginti quinque annis suum corpus vendere potest, & quæ sit ratio, num. 624. Limitatur num. 625.

SUperiore cap. diximus, quæ tutores vel curatores, ut rectè tutelam administrent, facere teneantur, cōsequens nunc est, ut videamus, quomodo minorum bona alienari, vel distrahi debeant, quæ solemnitates circa hanc alienationem requirantur, & quib. casib. sine decreto Prætoris bona immobilia alienari nō possint, & quib. possint. Quod caput, ut rectius intelligatur, una regula absolvemus, & hæc est q̄ sequitur: Alienatio* rei immobilis minoris, quæ sine iusta causa, & prævia legitima causæ cognitione, & interposito

decreto facta est, inutilis est, & nulla, l. 1. & l. magis puto, §. non passim, ff. de reb. eor. qui sub tut. quem textum in hanc sententiam annotavit Bald. in l. 1. n. 12. in fin. C. de fide instr. & jur. hasta fisc. lib. 10. facit, l. qua tutores, C. de admin. tut. Zal. cons. 21. n. 2. lib. 1. Ever. in loc. legal. loco, a minore, ad Ecclesiam, vers. 12. quæ communis est, secundum

- 2 Roderic. * Soar, doctissimum Hispanum, allegat. 2. n. 7 & tradit Dec. pro ære alieno tantum, eam alienationem fieri posse, in l. mandata, num. 6. ff. de offic. ejus, cui mand. est jurisd. per d. l. magis puto, §. si quis alienum, & l. ob
- 3 as alienum tantum, C. de præd. minorum. Et hæc * quidem causæ cognitio, quæ requiritur in alienatione bonorum immobilium minoris, juxta d. l. magis puto, §. non passim. est de substantia alienationis, & necessario requiritur, ut tradit Imol. cons. 98. incip. In causa quæ verti-
- 4 tur. In qua * etiam tali casu non sufficit sola autoritas
- 5 tutoris, l. non est, l. etsi is, C. de præd. minor. Nec etiam * unum sine altero sufficit, d. l. magis puto, §. non passim, & d. l. ob as, C. de præd. minor. sed quod duo copulativè requirantur, scilicet forma, id est solemnitas, & justa causa, secundum Dec. & ibi Mol. cons. 282. n. 6. Debet igitur
- 6 Judex * imprimis excutere, an sit causa necessitatis, puta, æs alienum, juxta d. l. magis puto, §. non passim, & d.
- 7 l. qua tutores, & d. l. ob as. Et si æs alienum * non interveniat, tutores tamen allegent expedire hæc prædia vendere, vel alia comparare, vel certè istis carere, videndū erit, an Prætor debeat eis permittere, & magis est, ne possit. Prætori enim non liberum arbitrium est datum distrahendi res pupillares, sed ita demum, si æs alienum immineat. Proinde si amiserit ære alieno non allegato, consequenter dicemus nullam esse venditionem, nullumq; decretum: non enim passim distrahi jubere Prætori tributum esse, sed ita demum, ut proximè diximus, si urgeat æs alienum, d. l. magis puto, §. si æs alienum.
- 8 Afflict. decis. 294. n. 2. Paris. cons. 89. n. 2. & cons. 99. nu. 2. lib. 2. Rol. à Vall. vir (mea sententia) de * legali scientia

benè meritus, & ab omnibus suspiciendus, in *Delphico ejus conf. 33. n. 2. lib. 1.* In qua etiam alienatione * multum versari debet judicis arbitrium, ut diligenter videat, an tantum urgeat æs alienum, ut hæc prædiorum alienatio in tempus differri non possit. Et ideò circa * hanc alienationem credendum non erit de super tutore, vel curatori, asserenti de ære alieno, non sæpissimè lucrisui gratia nonnunquam asseverare Prætori soleant necesse esse distrahi possessionem, vel obligari, sed veritas ulterius per Iudicem perscrutanda erit ab illis, qui notitiam habeant de statu, & fortunis minoris, quod apparere debet per instrumentum publicum præcedens, ut tradit *Dec. conf. 403. n. 12. & Corn. conf. 71. n. 4. lib. 3.*

Secundo debet * Iudex excutere, an aliunde possit pecunia expediri ad extenuandum æs alienum, vel ex pecunia, quam pupillus habet forte numeratam, vel in nominibus, vel fructibus conditis, vel in reddituum vel obventionum spe, *d. §. non passim, vers. querere. & Dec. d. conf. 403. n. 12.* Nisi * ex pecunia majus lucrum sperare probabiliter possit tutor, quo casu Iudex æstimare poterit, creditoribus non esse satisfaciendum ex istis pecuniis, ut tradit doctiss. *Jac. Menoch. de arbit. Iud. lib. 3. cent. 2. cas. 171. n. 12.*

Tertio debet * inquirere Iudex, num aliæ res sint, præter prædia, quæ distrahi commodius possint, & ex quorum pretio æri alieno satisfieri possit, *d. l. magis puto, §. non passim*, ut sunt bona mobilia, & præsertim illa, quæ facile indies consumi parva cum utilitate possunt, *d. l. magis puto, §. non passim, vers. Item requirat. Afflict. d. decis. 249. n. 2. & Paris. d. conf. 98. n. 9. lib. 1.* Imò * etiam ut vendantur res stabiles minoris, & alienentur, secundum *Angel. in auth. de eccles. rer. immob. alien.* quem sequitur *Corn. conf. 92. lib. 4.* necessarium erit, ut intercedat interlocutoria judicis, per quam declaretur, non extare bona immobilia ipsorum minorum, & quod illa, quæ alienantur, sint minus damnosa, *d. §. non passim.* Adeò

- 15 ut etiam reditus, quem * habeat pupillus, ante Prædia
vendi debeat, *dict. §. non passim*; ubi * prædia minoris
16 ære alieno laborantis prohibentur alienari, si minor
habeat reditus, & obventiones, quæ tanquam viliora
prius distrahi jubentur. Ad quem quoq; finem Iudex
convocat pupilli necessarios, vel alios probos, qui
eum instruant de fortunis minoris, ut supra proxime
diximus, & his deficientibus, vel suspectis, jubet edi
rationes, itemq; synopsis, id est, brevem descriptio-
17 nem bonorum * pupillorum, *d. l. magnis puto, §. impri-
mis. Cujac. obs. 8. c. 1. & ante eum Afflict. decis. 249. Ad-*
18 *eo * ut alienatio facta sine prævia solemnitate, sit nul-*
la, secundum Andr. Barbat. cons. 6. in fin. lib. 4. & Paul.
Parif. cons. 98. n. 11. lib. 4. & cons. 85. n. 16. lib. 3.
19 Quarto inquirere Iudex debet, an * urgeat æs alie-
num, vel instet creditor pupillum, vel ejus tutorem ad
solvendum, ne scilicet possit differri in aliud tempus
prædiorum alienatio, *l. tutor urgentibus, ff. de minor. & d.*
20 *l. magis puto, §. non passim, vers. si modo.* Constare * equi-
dem debet, creditores assidue instare, id quod satis o-
stendunt verba illa, *d. §. non passim, ibi; si modo urgeat cre-*
ditor. Est enim urgere cogere, premere, atque impel-
lere, teste Cicerone, in Hortensio, & pro Rabirio Posthumo,
21 & pro Plancio. Nec etiam * sufficit, quod hoc in instru-
mento asseratur, sed quod debeat in actis, & re ipsa cō-
stare, secundum *Parif. cons. 98. n. 9. & 11. lib. 1. & Rol. à*
Vall. cons. 33. n. 3. lib. 1. & ante eum tenuit Dec. cons. 60.
n. 2. per l. si forte, ubi Bartol. ff. de castr. pecul gloss. & Dd.
in l. si donatione, C. de collat.
22 Quinto debet inquirere Iudex, an * potius vende-
re, vel obligare expediat nec ne, *d. l. magis puto, §. item*
23 *Prætor.* Quo facto ipse Prætor * debet statuere & elige-
re, nec alternative permittere, alioqui non diceretur
bene functus suis partibus, *l. si pupillorum, §. si prætor, ff.*
24 *de reb. eor. Alex. cum Mol. cons. 189. n. 4. lib. 7. si * tamen*
alternative concessum fuerit, valebit ad excusandum
tutorem

tutorem, ne male administrasse videatur, subsecuta alienatione vel obligatione; sed tutor tamen non poterit vendere si Prætor * obligare permiserit, aut contra, secundum Ruin, *cons.* 159. n. 3. lib. 5. 25

Sexto, vigilanter * observare ac æstimare debet 26 Prætor, ne plus accipiatur, sub obligatione prædiorū, fœnoris, quam quod opus sit ad solvendum æs alienū, ne propter modicum æs alienum, magna possessio distrahatur: sed si sit alia possessio minor vel minus utilis pupillo, ex cuius pretio æs alienum solvi possit, magis jubere debet eam distrahi, quam maiorem & utiliorē, *d. l. magis puto, §. item Prætor, ff. de reb. eor. Afflict. decis.* 49. *Dec. consil.* 403. num. 18. *l. et si five, §. 1. de minor.* Bald. *cons.* 75. lib. 1.

Septimo Prætor curare debet, ut pecunia * mutuo 27 accepta, solvatur creditoribus; quia alioqui non dicitur urgere necessitas, ut est optimus textus, in *d. l. magis puto, §. ne tamen.* Dec. *d. cons.* 403. n. 12. in fin. & 18. allegans Bart. in *l. 1. §. nunciatio, ff. de nov. op. nunc.* ubi inquit, quod * quando aliquid permittitur contra regulam juris communis pro aliqua necessitate, eatenus permittatur, quatenus illa necessitas instet, & urgeat, & non ultra, *l. 1. in fin. ff. de feriis, l. Senatus, ff. de offic. Præsid.* & facit text. in *c. qui pro necessitate, 1. quest. 1. & c. qui pro remedio, 1. quest. 7.* 28

Octavo requiritur, ut * interveniat tutoris auctoritas, *l. neq̃, & l. eum, C. de autorit. tut. & Instit. de autor. tut.* per tot. gloss. in *l. 1. in princ. in verbo, alienum, ff. de reb. eor.* de qua re latissime diximus *cap. 30. regula, Gestum à pupillo.* 29

Nono debet * constare de tutela, juxta notata per 30 Bartol. in *l. legitimos, ff. de legit. tut. & de inventario tutoris, de quo in l. tutor, qui repertorium, ff. de admin. tut.* Nec etiam sufficit eum * esse tutorem, sed talem, qui 31 legitime administrat, & in administratione est, ut tradit Dec. *cons.* 476. n. 2. vers. & quia. Curt. jun. *cons.* 29. n. 6.

32 & 7. qui hoc ampliat, etiam * aliis omnibus solemnibus intervenientibus, ut non valeat contractus, vel alienatio, dicens, eam communem, secundum scribentes, in *l. etsi plurib ff. de autor. tut.*

33 Decimo, quod ante decretum * debeant causæ discutiti & probari, nec causas allegare sufficiat, quibus omnino facienda est alienatio, *l. minorum, C. de præd. minor.* Paris. *cons. 98. num. 8. lib. 1.* quanquam Rol. à Vall. *consil. 33. n. 10. lib. 1.* sentiat, post decretum fieri posse. Amplius etiam * desuper credendum non est judici, asserenti causam alienationis esse justam, sed quod debeat constare per scripturam separatam, secundum Paul. de Cast. *cons. 39.* quem sequitur Jas. in *l. sciendum, ff. de verb. sig. & Alex. consil. 17. lib. 4.*

36 Undecimo requiritur decreti * interpositio, secundum Lud. Gomez. *reg. de annali, quest. 65. per l. minorum, C. de præd. & aliis reb. min.* quia est de forma, quæ peti debet ab ipso tutore, nec sufficit ad hoc Procurator, *d. l. in minorum,* ubi gloss. Bald. & Jason. in *l. 1. §. idem acquirimus, ff. de acq. poss. & Angel. in l. post mortem, §. neque adoptare, ff. de adopt. gloss. & Bart. in l. neque, C. de procurat. licet Dec. in *l. mandata, n. 1. & 2. de offic. ejus: cui mand. est jurisdict.* contrarium tenere velle videatur.*

37 Duodecimo requiritur, quod * si statutum requirat alias solemnitates à jure non requisitas, quod illæ quoque intervenire debeant, ultra requisitas à jure

38 communi, ut est * in statuto nostro Ultrajectino *rubr. 28. artic. 6.* dictante pupillum non posse vendere prædia ante viginti annos, nisi cum consensu propinquorum, ut tradit Castr. *cons. 106. lib. 2.* ut eum allegat Tirac. *post leges connubiales, gl. 6. n. 49.* & quod per tale statutum aliis statutis derogatum non videatur, & ideo

39 non * sumi argumentum à contrario sensu in derogationem juris communis: quia cum veniat statutum addendo ad jus commune, inductum ad unum finem, non debeat contrarium operari, *arg. l. legata inutiliter, ff. de*

ff. de admin. legat. l. cum tale, §. falsam, ff. de cond. & demonstr.
 Quare etiam * solemnitas ultra jus commune cumu- 40
 lativè requiritur, & statutum suppletur à jure commu-
 ni, *arg. l. 4. §. si quis condemnatus, ff. de re jud. Paul. de Castr.*
cons. 273. alias 271. Qui licet loquatur de statuto respe-
 ctu juris communis: idem tamen dicendum erit re-
 spectu aliorum statutorum. Nam si statutum debeat
 suppleri à jure communi, à fortiori per alia statuta, ut
 dicit Pet. de Anchor. *cons. 93. in verb. non obstat, & in con-*
sil. 423. & Roman. cons. 399. dicens, quod * statutum 41
 præsumatur potius velle conservare alia statuta, quæ
 ab eodem fonte, & ab eisdem statuentibus processer-
 unt, quam jus commune, *arg. l. si hominem, ff. mand. & in*
l. formam, C. de offic. Præf. Præt. Ad quod benè facit, quod
 in fortioribus terminis voluit Bart. *in l. 3. §. cum Titio, ff.*
de alim. legat. quod si statutum pro maleficio imponat
 pœnam mille, & pro eodem maleficio aliud statutum
 imponat pœnam quinquaginta tantum, quod per istam
 dictionem taxativam * tantum, non videatur corrigi 42
 aliud statutum de majori pœna. Hinc * etiam statutum 43
 prohibens minorem alienare non servare solemnita-
 te statuti, etiam locum habet in alienatione facta per
 tutorem vel curatorem, forma statuti non servata. Nam
 licet edictum de minoribus, & ejus verba loquantur de
 gestis per minores, *l. 1. §. 1. ff. de minor.* tamen compre-
 hendunt etiam actum gestum per tutorem & curato-
 rem administratorio nomine minoris, *l. etiam, & l. fin.*
C. si tut. vel curat. Et interpretativè * qui per alium facit, 44
 ipse facere dicatur, & interveniente curatore seu tuto-
 re persona sagace, minor facilè decipi non potest, quæ
 sententia tanquam verior amplectenda est, rationibus
 adductis per Paris. *cons. 28. n. 34. usque ad 40. lib. 1.* qui sa-
 tis superq; argumenta contraria, *n. 25. usque ad 34.* per
 eum adducta, dissolvit, sicuti etiam facit, *consil. proxime*
seq. n. 31, usque ad 54. ad quæ lectorem relegamus, dicens
 præterea idē Paris. *cons. 98. n. 74. usq; ad cons. 81. & cons. seq.*
 num.

- 45 *num. 25. & 26. omissionē* solemnitatis statutarie vi-*
tiare actum, nec posse impleri per æquipollens, sed
debere ad unguem servari, per not. in l. siquidem, C. de
præd. minor. Alexcons. 138. lib. 2. Mar. Soc. cons. 24. lib. 1.
 46 *cum nec levis cenleri debeat, sed gravis, ut plenè ha-*
betur in l. non dubium, C. de leg. dicaturq; tale statutum*
 47 *favorabile, secundum Bart. in l. qui exceptionē, ff. de con-*
dict. in deb. quo casu etiam in exorbitantibus fieri de-*
bet extensio de casu verò ad fictum, quando in utro-
que eadem est ratio, & sumus in favorabilibus, secun-
 48 *dum Bart. & alios, in l. si constante, in princ. ff. sol. matr.*
 49 *& ideo* statutum nostrum loquens in minore, cū sit*
favorabile, extendi debet, quando minor fictè cōtra-
hit per curatorem, & hoc statutum in tantum pro-*
 50 *cedit, etiamsi aliquando inter aliquos non fuisset ob-*
servatum, ut dicit Paris. d. cons. 98. n. 81. 82. dicit ampli-
us cons. 99. n. 54. usq; ad fin. hoc statutum procedere,*
etiamsi contractus fuisset celebratus extra territoriū,
res tamen sita esset in territorio, & minor subditus,
quia statutum concernit favorem minorum, quo casu
ligat minorem ubicumq; contrahentem, allegans ad
hoc Bartol. in l. cunctos, C. de sum. Trinit. in 6. q. princip. &
Pet. de Anchor. in cap. 1. de constit, in 12. quæst. princip.
 51 *Maximè* quando talis minor contraheret extra ter-*
ritorium cum alio subdito ipsius territorii, secus verò
si contraheret, cum non subdito extra territorium;
 52 *nisi statutum* loqueretur, nedum in personam, sed*
rem, seu inhabilitaret actum ratione personæ, quo
quidem casu sit, ut ratione rei sitæ statutum prædi-
ctum locum habeat, ubicumque contractus fuerit
celebratus, dummodo respiciat rem sitam in territo-
rio statuentium, ut videtur sentire Bart. in d. l. cunctos
populos, in 7. quæst. princ. vers. sed posset dubitari de tali quæ-
stione, & quæ habentur in c. 1. de privileg. lib. 6. & c. fin.
 53 *& c. dilecti, extr. de for. compet. ubi* ratione rei sitæ*
multa conceduntur, quæ alias non concederentur.

Decimo tertio requiritur, quod his omnibus per- 54
actis, intervenire debeat decretum iudicis, in quo ju-
dex dicat venditionem esse faciendam, & quod ideo
interponat suum decretum, l. 1. & l. si pupillorum, §. si Pra-
tor, ff. de reb. eor. alias eis omissis tanquam pro substan-
tia & forma requisitis, non valebit venditio, l. cum hi,
§. causa, & §. si Prætor, ff. de transact. Specul. in tit. de Pro-
curat. §. .1. vers. sed quid si solum per libellum. Affl. decis. 249.
& optime Zaf. conf. 21. num. 2. vers. sed demus, lib. 1. Quod
quidem * decretum iudex ubi prædium situm est in- 55
terponere debet, ut tradit Pet. Rebuff. in Compend. a-
lienat. rer. ecclesiast. fol. mihi 97. n. 22. & ad concordat. tit. de
collat. §. si quis vero, fol. 329. per l. si prædium, ubi Dd. C. de
præd. minor. Pragmatica Sanctio de Annatis, fol. mihi 157
in verb. locorum, l. magis, §. illud, ff. de reb. eor. Craver. conf.
271. in princ. vers. 2. posito, & optime consil. 30. num. 1. vers.
quarto videmus. Dicit tamen Rebuffus, d. num. 22. cau-
tius & tutius esse, ut utriusque consensus interveniat,
arg. l. iurisperitos, §. 1. ff. de excus. tut. id quod ante eum
quoque tenuit Lambert. de jure patron. 8. artic. 2. part.
princ. 1. part. lib. 1.

Decimo quarto requiritur, quod * iudex tempore 56
interpositionis decreti omninò federe debeat, l. natu-
rali, §. si queratur, ibi, & pro tribunali decretum interpositum
sit. ff. de confirm. tut. Corn. conf. 98. num. 4. lib. 1. & facit l.
3. §. penult. ff. de bon. possess. ibi; causa cognita pro tribunali, ni-
li ex vi * consuetudinis, & ex stilo fori aliter provide- 57
retur; quia consuetudo & stilus fori loci habet vim
specialis privilegii Principis, ut tradit Abbas in c. super
quibusdam, §. præterea, ff. de verb. sig. Vel si esset iudex de-
legatus; qui * cum non habeat locum certum, poterit 58
in Camera jus dicere, vel decretum interponere, ut tra-
dit Bald. in l. cum sententiam, C. de sent. n. 2. quod tamen
intelligendum est de delegato ad unam causam, & non
ad universitatem causarum, ut tradunt Dd. in l. si locus
ff. de judic. Idem quoque dicendum erit in arbitrio, qui
pote-

59 poterit sibi * ad suum arbitrium eligere locum honestum, secundum Bald. in *l. pen. n. 6. de just. & jur.*

60 Decimo quinto * requiritur, antequam bona minorum alienentur, ut prius fiat subhastatio, & in locis publicis præfigantur schedulæ notificando, quod dabuntur plus offerenti, ut tradit Bald. in *l. ordo, vers. sed tu, C. de execut. rei jud. & in auth. hoc jus porrectum, C. de sacros. eccles.* Bart. in *l. ait Prætor, §. sed hodie, & ibi etiam Bald. ff. de minor. l. 1. C. de fide instr. & jur. hast. fisc. lib. 10.* Bart. in *l. alio, ff. de alim. & cib. leg. Matth. de Afflict. in decis. Neap. quest. 249. Paris. cons. 98. & seq. lib. 1. & novissime Eman. Soar. l. com. opin. lit. D. n. 20. dicens commu-*

61 nem, & * ulterius Menoch. de arbit. jud. lib. 2. cent. 8. cas. 129. num. 2. & 3. dicit, quod debeat fieri licitatio per viginti dies, allegans Bartolum in *l. licitatio, in princ. ff. de Public.* atque ita intelligendam esse authent. *hoc jus porrectum, C. de sacros. Eccles.* quæ viginti dies in bonis ecclesiæ distrahendis præstituerit, & similiter dicendum esse in distractione bonorum fisci & civitatis, ut tradit gl. in *l. 1. C. de vendit. bonis civit. & in l. 1. C. de fide instrument. & jur. hast. fiscal. lib. 10.* id quod & Bald. quoque placuit in *l. 1. num. 5. C. de præscript. 30. annor.* Et

62 quod pro * decreto judicis interposito præsumendum etiam sit, teste Alciato, in tractat de præsumpt. reg. 3. præ-

63 sumpt. 10. communē * dicens, & ante eum tradit Dec. in c. quoniam, n. 42. & ibidem Molin. de probat. & Pet.

Duen. reg. 189. quam regulam latissimè exornavimus cum ampliationibus & limitationibus, in tractatu

64 nostro præsumptionum. Verum hæc, quæ * diximus de subhastatione, maximè procedunt, quando consuetudo loci hoc exigeret, quo casu omitti non debet, licet alias de jure talis subhastatio non requiratur, teste Molin. ad Decium eons. 403. n. 12. lit. A.

65 Ampliatur autem prædicta reg. Primo, quod * tutor bona minorum absq; præmissis, & aliis juris solemnitatibus alienans dicatur esse in dolo, ex quo con-

tra legum interdicta contraxerit, *l. quemadmodum, in fi. C. de agric. & censit. lib. 10. l. non dubium, C. de legib. l. jubemus nulli, C. de sacros. Eccles. Dec. cons. 178. Ruin. cons. 29. vers. super quarto, in fin lib. 5. & quod * contra eum ju-* 66
*rari in litem possit, eorumq; juramento probari, eorum res, rerum quantitas, fructus, æstimatio, ac interesse, in quibus tutor alienans debeat condemnari erga minores, ut tradunt Dec. & Ruin. in locis supr. alleg. Et quod talis * etiam tutor extra ordinem puniri* 67
*possit, l. in eos, ubi text. Bart. & Dd. ff. de tutel. Cravet. cons. 286. Id quod * etiam obtinet in Prælato alienan-* 68
te, qui dicitur perjurus, & alias pœnas incurrit: quas tradunt Rebuff. in suo tract. alienat. n. 102. usque 114. & novissime Nicol. Ever. cons. 74.

Secundò ampliatur ut procedat, etiam si pater vel 69
 parens tutor sit alicui ex liberis, debet tamen eo casu
 judex prior esse ad consentiendū patri, *l. si pupillorū, ff. de reb. eor. l. 3. C. de prad. & aliis reb. min. Maxime, & multo * magis, si tanquam suum esset, non tanquam* 70
*pupillare veudiderit, d. l. 3. l. julianus, §. curator, ff. de cur. furios. quia non furiosi negotium gerens, tradit. Nisi * pater hoc faceret ut legitimus administrator bono-* 71
*rum filii, qui potest bona filii sine decreto alienare, ut tradunt Tiraq. in l. si unquam, in prefat. n. 28. 32. 33. C. de revoc. donat. & acutissimus Didac. Couvar. lib. 1. var. resol. c. 8. n. 6. Sed si non subesset * justa causa alie-* 72
nandi, utpote æs alienum urgens, non poterit pater illa bona alienare, eo quod patris autoritas non suppleat justam causam, sed judicis loco sit, atq; ita decretum tantum suppleat, ut tradunt Cravet. cons. 74. num. 1. & novissime Alciat. in tractat. presumpt. reg. 1. presumpt. 2 num. 6. 7.

Tertio ampliatur * ut procedat, etiam si alienatio 73
 fieret inter affines, & fratres, adhuc enim sine decreto fieri non poterit alienatio, *l. 4. & ibi Dd. notant C. de prad. minor.*

- 74 Quàrtò ampliatur, ut * procedat, etiamsi minor juraverit se majorem annis. Quia licet beneficium restitutionis tollat, tamen contractum non ideo minus nullum dicet, si consensus propinquorum statuti loci requisitus, non intervenerit, ut tradit Soar. *lib. com. opin. lit. M. n.*, 167. dicens, * communem.
- 75 Quintò ampliatur ut * procedat, etiamsi minor veniam ætatis impetraverit, *l. 2. & 3. C. de his, qui veniam ætat. & l. 1. C. qui & advers. quos.* Quia * licet venia tollat restitutionem in integrum, tamen non tollit nullitatem actus, ubi de alienatione, vel hypothecarum rerum immobilium agitur, vel quæ immobili æquiparetur, *d. l. 2. & 3.* Etiamsi * constaret pecuniam versam in rem minoris, quia hoc non validat alienationem prædii, vel similis juris, *l. non solum, l. utere, l. si prædium, C. de præd. min. fin. dec. non alien.*
- 76 Sextò ampliatur, ut * procedat etiamsi tutor velit alienare, vel transferre rem in eum, à quo minor eam habuit, vel à quo provenit, ut tradit Ias. *in l. cum filio, n. 170.* quem sequitur Tiraq. *in l. si unquam, verbo, donatione largitus, n. 158.* licet hac in re dubitasse videatur. Sicuti etiam idem Tiraq. dubitans *lib. de jure mariti, gl. 5. n. 54.* in simili consuetudine citat consilium Pauli de Castr. sed tandem *nu. 56. in fin.* magis probat hanc sententiam, ad quam facit *l. 2. C. si adv. don. & l. si ad resolvenda, C. de præd. minor. l. 1. §. ult. ff. de reb. eor.* & hanc opinionem tanquam veriore tenet Pinel. *in 3. part. leg. 1. n. 58. C. de bon. mater. in vers. sed contrarium puto.*
- 77 Septimò ampliatur, quod * etiam acquirens à minore, vel tutore, dicatur esse in dolo præsumpto, sine mala fide, ut probat text. *in c. qui contra jura, ubi Dyn. de reg. jur. in 6. glossa notab. ubi Bart. in l. 1. C. de fid. inst. & jure hast. fisc. lib. 10. & pulchrè Bald. cons. 347. optimè Cravet. de antiq. temp. §. materia ista, n. 5. in Prælato sine juris solemnitate contrahente, & quod idè etiam am perdat, vel amittat pretium, ubi solemnitates*
- juris

juris prædictæ non fuerint adhibitæ, & iusta causa non erat alienandi, *l. jubemus, §. sane*, & ibi notat Bald. & Dd. *C. de sacros. eccl. Dec. in l. non omnis, §. si pupillus, ff. si cert. pet. idem cons. 60. nu. 2. Alex. cons. 4. lib. 3. Rebuff. de alien. re. eccles. n. 115.* Ea; * etiam præsumptio sit 81 juris, & de jure, quæ in oppositum probationem non admittat, ut tradunt Socin. *jun. cons. 69. n. 45. lib. 1. Paris. in c. si diligenti, n. 26. de præscript.*

Verum * hæc ampliatio non procedit, primo, quan- 82 do acquirens erat in bona fide, vel quia talis erat persona, cui permittebatur jus ignorare, puta miles, *l. fin. C. de jure delib.*

Secundo non procedit, quando * potest se excusa- 83 re à dolo, quo casu non poterit contra eum in litem jurari, ut tradit Bald. *in authent. qui res, vers. sed contra*, & ibi alij Dd. *C. de sacros. eccles. gloss. & Dd. in c. ad audientiam, extr. de reb. eccles. non alien.*

Tertio * non procedit, quatenus pupillus factus es- 84 set locupletior, ut tradunt Hip. Rim. *in §. fin. n. 61. Inst. quib. alien. lic. Dec. cons. 60. nu. 2. Rod. Suares Hispan. tit. de las deudas, n. 12. & facit l. 1. ff. de autor. tut. l. fin. C. de usucap. pro empt. & §. si autem, Instit. quib. alien. lic.* Quod etiam procedit * in bonæ fidei possessore, qui licet nō 85 teneatur ad æstimationem damni, tenetur tamen in eo, quo fuerit factus locupletior, *l. item veniunt, §. egs autem, l. sed etsi lege, §. consuluit. ff. de petit. hered.* Et idem quoq; * dicendum erit in herede, qui licet ex delicto 86 defuncti non obligetur, tamen tenetur in eo, quod ad eum pervenerit, *l. in hered. ff. de dolo, l. 1. §. fin. ff. de vi & vi arm. l. pulsos, C. unde vi, & in reg. sicut pœna, ff. de reg. jur.* Simili * quoq; modo dicendum erit in ecclesia, qua- 87 tenus reperiatur facta locupletior, de pensionib. perceptis, cū ecclesia * sit cultrix & austruix justitiæ, quæ 88 nihil patiatur contra justitiam fieri, *c. 1. §. 1. ff. de alienat. feud.* atque ideo ipsa etiam merito teneri debet, quatenus facta fuerit locupletior, juxta notata per gloss. &

Bart. in *authent. qui res, in verb. enim, C. de sacros. eccles. & Bald. in l. jubemus, §. sane, in prin. C. eod. & in l. si prædictum, in princ. C. de præd. min. Abbat. in c. si quis presbyterorum, de reb. eccles. non alien.*

- 89 Octavo ampliatur, quod * etiam alienans possit rem revocare cum fructibus, secundum gloss. expressam, Bald. Salicet. & alios, in *l. cum à matre. C. de rei vendic. argum. l. quemadmodum, C. de agric. & censit. lib. 11. l. 3. C. de præd. min. l. si contra, C. si quis ignorans* Quia habet actionem in rem, & in personam, *l. magis, §. manet, ff. de reb. eorum.*
- 90 Quæ * ampliatio procedit etiam quo ad virum alienantem rem dotalem contra juris prohibitionem, quæ poterit revocari etiam constante matrimonio, ut tradit gloss. in *l. un. §. & cum lex, C. de rei uxor. act. in verb. alienare.* quæ recepta opinio * est, ut tradit Bald.
- 91 Novel. de dote, in 7. parte. privil. 1. limit. 12. Bart. in *l. cum vir, num. 13. ff. de usu cap. & ratio præcipua Dd. est, quia quando factum proprium est à jure prohibitum propter publicam utilitatem, quod quis admittatur, contra illud veniens, l. quemadmodum, C. de agric. & censit. lib. 10. & notatur in c. nosti. de elect. sed hæc alienatio dotis est interdicta propter publicam utilitatem, l. 1. ff. solut. matr. ergo contra * illam venire potest, dato quod maritus jussisset non contravenire: quia talis alienatio non est prohibita in sui favorem, sed tertii, id est, mulieris & Reipublicæ, d. l. 1. ff. solut. matr. & ideo merito tale juramentum non ligat, quod redundat in præjudicium tertii, c. cum contingat, in fin. à contr. sensu. de jurejur. & tradit Bart. in *l. Titia, §. Imperator, verb. quaro, ff. de legat. 2. & Bald. in l. 1. C. de inoffic. donat. de qua re vide late Pinel. in d. 3. parte, legis 1. n. 73. 74. C. de bon. mater. ubi ampliat * hoc etiam procedere in Prælato, vel alio alienante contra legem, idem in 2. part. l. 2. c. 4. n. 30. usque ad fin. ejusdem cap. & in * ecclesia. Nic. Ever.**
- 94 Præses, cons. 74. per tot.
- 95 Amplius procedit hæc * ampliatio, quod etiam si

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c: 611

tutores vel curatores possessionem licet pignori nexam vendiderint sine decreto; non opus sit restitutione in integrum, *l. non est vobis, C. de præd. & al. reb. min.* Nisi * emptor fuisset bonæ fidei, quo casu lucrabitur fructus: ut latissimè declarat idem Pinel. in d. 2. parte, legis 2. c. 4. n. 30. usque ad fin. cap. C. de rescind. vend: ad quem lectorem remittimus. 96

Nono ampliatur, quod * etiam res alienata, non servata solemnitate, pereat emptori, non obstante contractus nullitate, ut est gloss. singularis in *l. non omni, §. 1. in gloss. 1. ff. si cert. pet.* Iason. in *l. 1. n. 16. C. de jur. emphyteut.* Quod notandum est ad limitationem leg. pignus, C. de pignorat. act. & Carol. Molin. ad Dec. in *l. non omni, §. si pupillis n. 4. ff. si cert. pet.* dicit * communem, licet Decius contrariū dicat, d. n. 4. distinguendo quod aut fuisset res æque peritura, apud minorem, vel non. 97

Ex quibus & illud procedit, an * tutor vel curator, qui vendiderit sui pupilli rem immobilem, & pro evictione obligaverit omnia ejusdem pupilli bona, post decessum pupilli, si ejus heres illam rem revendicaverit, & processu per emptorem eidem tutori denunciato, evictionem capere renuerit, de evictione talis tutor nomine suo proprio teneatur. In qua quæstione primo dicendum videtur, quod tutor siue legitimus, & juridicus, siue illegitimus & falsus sit, non teneatur de evictione, maxime finita tutela, *l. post mortem, ff. quando ex facto tut. l. 1.* & ibi Bald. & Salic. C. eod. tit. & *l. cum quedam mulier, C. de admin. tut.* dummodo vendiderit in casu concesso & permissio, cum ejus * officium sit necessarium, publicum autoritate, & utilitate privatam, *l. si non subscripsisti. & ibi Salic. C. de admin. tut. & gloss. in c. sicut, 46. distinct.* & idem quoq; dicendū est, quando est publicum autoritate & utilitate, secundum gloss. Alberic. & Dd. in *l. fin. ff. si quis caut.* Quod * etiam maxime procedit, quando vendiderit rem tanquam tutor; quo quidem casu non tenetur de evictione nomine suo 100

- proprio, sed tantum docere debet, & ostendere se fuisse tutorem legitimum, & juridicum, ut dicunt Bart. & Dd. in *l. 1. C. cred. evict. pig. non deb.* ubi Bartol. dicit se millies allegasse tutorem in sui specie non teneri pro venditione facta nomine pupilli, & illud mēti tenendum esse commendat Jac. de S. Georg. in *l. fin. n. 13. C. de furt.* & Corn. cons. 72. l. 4. quem sequitur Iac. Novel. reg. 230. in verbo, venditor, fall. 1. per text in *l. illicita, ff. de reb. eor.* secundum Bartol. in *l. cum vir, ff. de usucap.* cum
- 102 *nomine officii solum vendiderit: quod maximè procedit, quando emptor sciverit tutorem vendere bona, tutorio nomine, & sic nomine alieno. Debebat enim perscrutari, an esset tutor legitimus & an poterat alienare dicto nomine, & si non poterat, debebat facere sibi obligare se, & ejus bona, alias dicitur in dolo, & non potest contra tutorem, idemq; venditorem agere ad interesse, ut pulchrè notat Lanfranc. in *c. quoniam contra, de probat. tit. de expensis, n. 4. vers. notate singulariter*, ubi inter alia dicit, quod *emptor debeat ante emptionem considerare omnia, quæ eum impediunt agere, & sic videre an venditor sit talis, qualem se faciat, ut tradit Marc. Mant. decis. 99. n. 5. per text. in *l. fin. C. com. de legat.* & Aretin. in *l. si in aliquam rem, num. 5. ff. de acq. poss.* ubi *emptor qui scienter emit rem alienam à non domino, non potest agere de evictione contra venditorem, sed solum ad pretii restitutionem, ut latè tradit Couvar. var. resol. lib. 3. c. 17. num. 1. & seq.
- 105 Scire* enim, & scire debere, æquiparantur, nec excusatur prætextu ignorantiæ qui scire potuit, quod ignorat, *l. regula, ff. de jur. & fact. ignor.* Etiam si *venditor pretium non convertisset in utilitatem domini, sed in usum proprium, postquam emptor ab eo emerit, uti tutore, vel administratore, & sic ei, uti alienæ personæ, adhibendo ei fidem, solverit pretium, de cuius exitu scire, haud spectat emptori, postquam rei emptæ acceperit possessionem, & quoad eum liberas ha-

habeat ædes venditor, ut tradit Aretin. in §. *retinenda*,
n. 6. Instit. de interdict. Dec. cons. 330. n. 3. Verum prædi-
 cta* non procedunt, primò, si tutor se & bona sua obli- 107
 gasset, quo quidem casu tenetur de evictione propter
 pactum & conventionem, cum alias emptor non e-
 misset dicta bona minoris, *l. etsi is quem, C. de præd. minor.*
 & ibi Bald. & Dd. pulchrè Socin. *cons. 2. lib. 2. Salic.*
in l. & qui, C. quod cum eo, ubi loquuntur * etiam de 108
 procuratore, & alio administratore, nedum necessa-
 rio, sed etiam voluntario.

Secundo non procedunt * in venditione non ne- 109
 cessaria, videlicet quando tutor vendidit rem pupilli
 immobilem sine necessitate, & sine judicis decreto,
 sine quibus talis venditio non valet, *l. non omni, & l.*
lex quæ tutores, C. de adm. tut. quo quidem casu tutor
 tenetur ad restitutionem pretii, nisi doceat in utilita-
 tem & commodum pupilli pretium conversum fuis-
 se, ut dicit textus in terminis in *l. prædiorum*, & ibi glos.
 & Dd. *C. de præd. minor. & l. 3. ff. quand. ex fact. tut. & glos.*
 & Dd. in *d. l. fin. ff. si quis caut.* Talis enim tutor cense-
 tur esse in dolo, qui ad evictionem capiendam voca-
 tus, non allegaverit tutelam finitam, nec venditionē
 per eum factam, ob necessitatē pupilli fuisse factam,
 nec per consequens pretium in facultates pupilli
 conversum, & expositum.

Decimo ampliatur regula, ut * etiam procedat in 110
 bonis furiosi, prodigi, & similibus, *l. qui neque, §. sed et-*
si curator, l. si prædia, vers. idem servari, ff. de reb. eor. l. 2. C. de
curat. furios. Maxime * quando talis curator non satis- 111
 dedisset, nisi curator * convertisset pretium in utilita- 112
 tem eorum, quo casu agens repellitur exceptione, *l.*
consilio, §. curator, ff. de curat. fur.

Undecimo ampliatur, ut procedat, enim si * pater 11
 pupilli illa prædia venalia habuisset, modo testamen-
 to non caverit, uti distraherentur: non enim utiq; qui
 ipse voluit vendere, idem etiam postea distrahenda

putavit, l. 1. §. si defunctus, ff. de reb. eor. nec enim voluit pater post mortem suam alienari à filio, quæ alienare ipse noluit.

¶ 14 Duodecimo ampliatur quod * etiam vectigale, vel patrimoniale, sive emphyteuticum prædium, vel fructus emphyteuticus, vel vectigalis, sine decreto distrahi non liceat, quamvis jus prædii potius sit, l. sed si pecunia, §. si jus emphyteuticum, ff. de reb. eor. l. etiam vectigale, C. de præd. minor.

¶ 15 Decimo tertio ampliatur, ut * procedat etiam in lapidicinis, cretifodinis, argentifodinis, salinis, & similibus, l. sed et si, §. fin. & l. magis puto, in princ. ff. de reb. eorum.

¶ 16 Decimo quarto ampliatur, ut * procedat etiam in fundo bona fide possessore, d. l. magis, §. si pupillus, i. nam,

¶ 17 donec evincatur, pupilli fundus dicitur. Et * idem quoque dicendum erit, si possideat ex causa damni infecti jussu Prætoris, d. l. magis, §. idemque.

¶ 18 Decimo quinto * ampliatur, ut procedat, etiam si fundus esset sterilis, vel saxosus, vel pestilens: nam movere hoc non debet, cum utique pro fructuum modo pretium inventurus sit, l. si fundus, ff. de reb. eor. atque ita nullum erit pupillo commodum, ut aliene-
tur, ut tradunt Dec. in l. 2. n. 6. C. de offic. ejus, cui mand. est jurisd. Cujac. optimè in ecclesia Novell. 7. & novissimè Nicol. Ever. in loc. à minore ad ecclesiam, limitat in ecclesia, in fine.

¶ 19 Decimo sexto ampliatur, ut * procedat quod etiā communia prædia obligari, vel alienari sine decreto non possint, l. qui neque, §. an obligari ff. de reb. eor. l. inter omnes, C. de præd. minor, ut tradit Ias. in l. qui Roma, §. co-
hærede, num. 28. de verb. oblig. Communia * autem prædia accipere debemus, si pro indiviso communia sint: Cæterum si pro diviso communia sint, cessante ora-
tione, decreto locus erit, l. magis, §. communia, ff. de reb.

eor.

Deci

Decimoseptimo ampliatur, quod * etiam servitus non 121
possit imponi fundo pupilli, vel adolescentis, vel re-
mitti, l. 3. §. simili modo, ff. de reb. cor. Pinell. in 3. part.
legis 1. n. 69. & seq. C. de bon. mater. & Tiraq. in mate-
ria usufructus, tit. de retract. lingu. §. 1. gloss. 7. num. 55
& duab. seq. Sed contrarium tenet in usufructu, num. 58.
59. 60. & 61.

Decimo octavo ampliatur ut procedat, etiamsi ali- 122
enatio fieret ob debitum fiscale, l. ult. c. de præd. min.
Cuiac. limitat in ecclesia, Novell. 7.

Decimo nono ampliatur, ut * procedat, quod eti- 123
am non liceat vendere redditum minori debitum, l. lex
quæ tutores, C. de admin. tut. l. non solum, C. de præd. min.
Quia tales annui redditus inter immobilia computan-
tur, l. jubemus nulli, in princ. C. de sacros. eccles. & §. hoc nos,
in verb. civiles ammonas, in authent. de non alienando. Bald. in
l. etiam, C. de except. rei jud. l. hac edictali, §. his illud, C. de
secund. nupt. l. unica, in fin. C. uti possid. c. 1. §. sciendum, de
feud, cognit. in usib. feud. Alex. in l. si constante, ff. sol. matr.
Tiraq. de retract. lig. §. 1. gl. 6.

Vigesimo ampliatur, quod * nec redditum annum 124
super se, vel bonis suis constituere, vel alteri vendere
potest, id quod * communiter tenent Pragmatici, & 125
pro indubitato habent, ut tradit Præses Everardi, in
ecclesia, cons. 74. quod * procedit, etiamsi minor ven- 126
didisset sub leniori usura; vel etiamsi minor veniam æ-
tatis impetrasset, vel alias industrius esset, juxta not. in
l. 1. C. qui & advers. quos. Quia licet venia ætatis tollat
restitutionem in integrum, & industriositas illam diffi-
culter (quia facit præsumi non esse læsum per ætatem)
tamen non tollunt nullitatem actus, ubi de alienatione,
vel hypotheca rei immobilis agitur, vel quo immobili
æquiparatur, l. 2. & 3. C. de his qui ven. et. impet. Vel
etiamsi cōstaret pecuniā versam esse in rem minoris;
quia hoc non valet ad alienationē prædii, vel similis
juris, l. non solum, l. utere, l. si prædium, C. de præd. minor. Zas.
in l. certi, §. quoniam. n. 12. & seq. ff. si cert. pet.

127 Sed hic quæstionis * est, quomodo probabitur pecuniam esse versam in utilitatem, seu pupillum locupletiores factum? Et dicendum est, tunc demum in rem pupilli versam esse pecuniam, quando est utiliter impensa ad commodum minoris, ita ut minor non solum habuerit æs alienum, sed etiam fruitionem & commodum æris alieni, & sic locupletior factus fuerit non solum in sorte, sed etiam in interusurio, seu commodo fortis; ut quando inde graviores usuras dissolverit, vel commissum emphyteusis evitaverit, vel fundum avitum tempore forte redemptionis expirante redemerit, vel res peritiles aut necessarias comparaverit, vel utiliter per se negotiatus fuerit, aut in societatem negotiantium contulerit. Locupletiores

128 autem * factum dicimus eum, tam qui penes se rem habet, quam qui in corpus patrimonii quoquo modo convertit, aut cujus in rem versum est, licet malo eventu perierit, *l. si ipsa res, ff. quod met. caus. l. in pupillo, ff. de solut.* Vel qui debito liberatus est, *l. si pupilli, ff. de solut. arg. l. 2, ff. de calumniat. l. si cum mulier, ff. de donat. int. vir. & ux.* Vel si ex pecunia aliam rem comparatam habuerit, *l. in pupillo, ff. de except.* unde pro declaratione hujus rei, quando quis dicatur locupletior, recurrendum est ad notata, per gloss. in *l. fin. C. de usucap. pro empt.* ubi Baldus dicit eum factum locupletiores, quando constiterit de utilitate, quæ in actu permanserit, vel provisum fuerit necessitati, sequitur Dec. in *l. ex pœnalibus, n. 5. de reg. jur.* allegans *l. sed an ultro, §. fin. ff. de neg. gest.* Et hoc * eo tempore inspiciendum est, quo iudicium accipitur, id est, tempus litis contestationis, ut tradunt Bart. Bald. & Castr. in *l. pupillo, per illum text. ff. de solut. l. si minor, ff. de minor. l. quid autem, in princ. ff. de donat. int. vir. & ux. l. litis contestata, ff. de neg. gest.* excepto bonæ fidei possessore, in cujus * causa rei judicatæ tempus spectatur, *l. si a patre, vel domino, §. quo tempore, ff. de petit. hered.*

131 Sed & hic in quæstionem vertitur, cui * incumbat proba-

probatio, quod quis præsumatur factus locupletior,
 si contractus teneat, & minor petat restitutionem? In
 qua quæstione dicendum erit minorem amissionem
 probare debere, & ipsum non fuisse locupletatum,
 petitumque non fuisse versum in suam utilitatem, l. 1.
 C. si advers. creditor. Iason in l. nam & postea, §. sed minor, ff.
 de iurejur. Et ratio est, quia * unusquisque probare de-¹³²
 bet id, quod est fundamentum suæ intentionis, juxta
 notata per Bartol. in l. illa, ff. de verb. oblig. & in l. 1. C. de e-
 dend. Unde si minor agens petat restitui adversus con-
 tractum, vigore læsionis, probare debet, quod non
 fuerit locupletatus, nec versum in suum commodum:
 nam * ex quo constiterit pecunias ad ejus manus per-¹³³
 venisse, ex hoc præsumitur factus locupletior, non
 probato per eum, quod eas in malam partem consum-
 pserit, ut voluit gloss. quam commendat Angel. in l:
 utrum ff. de petit. hered. Anchor. consil. 5. volens, quem
 præsumi * factum locupletiozem eo ipso, quod rece-¹³⁴
 perit pretium, nec apparuerit consumptum, per l. in
 pupillorum, ff. de solut. & hæc * communis dicitur opi-¹³⁵
 nio, secundum Hip. Riminald. d. loco, n. 59. in fin. quia
 non * præsumitur quis suum consumpsisse, & jactasse,¹³⁶
 l. cum de indebito, ff. de probat. Imo præsumitur locuple-
 tatus, l. si defunctus, C. arbit. tut. subditque Ruin. cons. 29.
 lib. 2. non facile ab opinione glossæ, expresse approba-
 tæ per Angelum, recedendum esse, maxime quia pro
 ea sit juris præsumptio, atque ideo relevare actorem ab
 onere probandi, & transferri in illum, qui dicat con-
 trarium; non probando ergo pupillus consumptionem,
 dicitur factus locupletior, adeo ut minor debeat pro-
 bare se non esse factum locupletiozem. Si vero * con-¹³⁷
 tractus fuerit nullus, debet creditor probare mino-
 rem locupletatum ex pretio, ut illud repetat, etiam
 excipiendo, ut tenet Salic. in l. prædiorum, C. de præd. mi-
 nor, & gloss. in l. 1. C. si advers. credit. Socin. cons. 115. Nec
 sufficiet, illum probare simpliciter rem, vel pecuniam

ad eum pervenisse, sed in ejus utilitatem fuisse conversam, ostendere debet, *d.l. prediorum*. Et hanc distinctionem communem esse dicunt Iac. Port. *lib. 3. com. opin. concl. 12*. Car. Molin. *de usur. n. 284. & seq.* licet idē Molin. *num. 273. usque ad 287. maximè num. 285. & seq.* contra hanc distinctionem multa adducat in contrarium, uti etiam facit Pinel. *in 2. part. l. 2. c. 4. n. 64. usque*
 138 *ad fin. C. de rescin. vend.* dicit * tamen idem Portius communem hanc distinctionem non procedere in contractu mutui, in quo versum debeat semper probari per agentem, allegans Bald. *in d.l. prediorum*.

139 Vigesimo primo * ampliatur regula, quod etiā non valeat alienatio mobilium, quæ servando servari possunt, *l. lex quæ tutores, l. fin. & ibi Dd. C. de admin. tut. Ias. in l. 1. n. 30. usque ad 37. ff. ad Trebel. idem in l. singularia, n. 14. ff. si cert. pet. & in l. mandata, n. 3. ff. de offic. ejus. Alex. in l. restituta, §. pupillus, num. 3. & 4. ff. ad Trebel.* Roland à

140 Valle, *in tract. de luc. dot. quest. 45.* maximè * stante simili statuto, ut tradit Alex. *cons. 27. n. 6. lib. 3.* Imo verò etiam quando res mobilis pretiosa esset, vel quæ servari potest, ut probatur *in d.l. lex quæ tutores*, post principium, *ibi, ut hæc omnia*, de quibus plenius Corn. *cons. 92. & cons. 185. l. 4. Rub. cons. 239. Soc. jun. cons. 148. n. 32. l. 1. & decis. Neap. 249.* Idq; hac ratione, quod hujusmodi mobilia immobilib⁹ comparentur, maximè cum agitur de prohibitione alienationis, ut est gl. *in c. tua, extr. de his, quæ fiunt à prelat. & est gloss. in c. 1. in verb. abstinentes*, quæ est glossa ult. *de cler. agrot. l. 6. Panor. in c. contingit. verbo, concluderem sic. extr. de transact.*

141 Dicitur autem res servando servari * posse, quando ex ea fructus percipitur, & nihilominus servatur, seu dominium retinetur, ut tradit Alex. *in l. 1. §. fuit quasi-tum, n. 31. & 36. in fin. ff. ad Trebel.* ut sunt annuli, gemmæ, torques, & id genus.

142 Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat primò de jure Digest: quo jure poterit minor sine de-

creto iudicis alienare, ex sententia glossæ & Bartoli
l. inter pupillos, ff. de autorit. tut. & tradit Francisc. Aret.
consil. 22.

Secundo non * procedit in regno Galliæ, in quo *l. 143*
que tutores, C. de administr. tut. (quæ est Constantini
 Magni, de qua compilatores Cod. desumpserunt *l.*
final. C. quand. decret. op. non est, quam etiam Iustinianus
 imitatus est in *d. l. fin. in fin. ff. de administ. tut.*) nunquam
 fuit recepta, & jam dudum ubique exolevit, & man-
 sit prohibito tantum in rebus immobilibus, vel quæ
 illis exequantur, secundum jus antiquum Pandecta-
 rum.

Tertio non procedit * in vestibus detritis & ani- *144*
 malibus supervacuis, quæ oneri & sumptui sint, *l. 4. C.*
quand. decret. opus non est, & d. l. que tutores, C. de ad-
ministr. tut.

Quarto non * procedit in adulto curatore caren- *145*
 te, qui poterit alienare mobilia omnia sine decreto,
l. si curatorem habens, C. de in integr. restit. Nam adultus
 curatore * carens habetur pro majore, quantum ad *146*
 hoc, ut gesta per eum valeant, ut notat Alex. in *d. l. si*
curatorem, in 2. notab. & fuit de mente *gl. penult. ibi,*
 dum dicit, quod videatur quasi paterfamilias, & ideo
 quod facit valere.

Quinto non procedit, multo magis * ex communi *147*
 Dd. resolutione in pecunia minoris, ubi necessarium
 non est decretum, ut tradit Bart. *cons. 70. nu. 2. & pro-*
bat Dec in l. filiusfamilias, n. 5. ff. si cert. pet. idque etiam
 usus observat, ut sæpe solus tutor vel curator ex pe-
 cunia minoris emat, vel eam fœnori tradat, & plane
 ad usus necessarios minorum eam expendat, ut in *l. 3.*
C. de usur. pup. & l. 4. C. de adm. tut. salva decisione juris
 novi, de qua in *auth. ante l. 1. C. eod. tit.* Sic ex * pecunia *148*
 absque decreto solvitur creditoribus minorum, *l. ait.*
Prætor, §. 1. ff. de minor. solutio autem juris necessitatem
 habet, ut in *Princ. Instit. de verb. obligat.*

Sexto

149 *Sexo non procedit * in rebus, quæ pondere, numero, vel mensura constant, ut tradunt Faber in tit. Instit. quib. alien. lic. Angel. in l. 1. num. 6. ff. solut. matrim. Bald. Novel. in tract. dotis 7. part. privileg. 1. ad quod facit l. res data in dotem, ff. de jur. dot. l. fin. in fin. C. de administ. tut.*

150 *Vigesimo secundo ampliatur regula, quod * minor sine decreto & autoritate tutoris non possit cedere actiones, vel jura sua, secundum Specul. in tit. de cess. act.*

151 *§. 1. vers. nunquid miror, eamque veram & * communem esse conclusionem, dicit Ripa in l. 1. §. fuit questum, num. 34. ff. ad Treb. idque l. 1. & per tot. ff. de reb. eor.*

152 *& l. lex quæ tutores, C. de administ. tut. Maxime * jus vel actionem competentem ad rem immobilem, secundum gloss. in l. 1. C. si advers. transact. & gloss. in authent. de non alien. reb. eccles. §. 1. in verbo, numeranda. & Ias. in l. fin. num. 122. de jure emphyt. Roder. Soar. de cess. heredit. pater alleg. 20. num. 7. qui dicit * esse communem conclusionem.*

153 *Alex. de pacto retrovendendi, cons. 27. num. 6. lib. 3. & consil. 125. num. 1. vers. modo hic, dicentem communem. & num. 4. de actione ad supplementum legitimæ, lib. 1. Bart. in l. neque tutores, num. 18. de procurat. & in l. restituta, §. pupillus, ff. ad SC. Trebell. Ludov. Roman. consil. 386.*

154 *Soar. lib. com. opin. lit. M. num. 185. & seq. qui dicit * cōmunem : quia qui actionem habet ad rem, eam ipsam rem habere videatur, tanquam scilicet venditor, qui actionem habet ad rem revocandam, videatur & eam rem habere : id quod optime declarat Tiraq. de retract. convent. §. 2. gloss. 1. num. 48. 49. 50. Et maxime * hoc*

155 *quoque procedit, quando actio illa competeret ad rem, quæ servando servari possit, ut tradit Alex. cons. 126. n. 4. vers. sed ubi, lib. 1.*

156 *Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat primo, quando talis cessio fieret ex necessitate contractus initi cum defuncto, l. magis puto, §. 2. ff. de reb. eorum.*

Secun-

Secundo non procedit, quando *fieret ex causa transactionis, quo casu valebit absque decreto, secundum gloss. in l. *prases*, C. de *transact.* 157

Tertio non procedit, quando *illa actio competere- 158
ret ad rem immobilem, vel mobilem, scilicet centum
alternative, ad electionem debitoris, cui cessit: quo
casu cessio actionis ad centum, tanquam ad rem mobi-
lem facta, tenebit, ut tradit Alex. d. *cons.* 125. n. 14. lib.
1. & Francisc. Turzan. *conclus.* 22. allegans Bart. in l. *si*
sic. legatum, §. *si quis ita. vers. ultimo*, ff. de *legat.* 1 Qui *di- 159
cit actionem ex natura rei, in qua ipsa actio contineat-
ur, vel ad quam competat, judicari mobilem aut im-
mobilem, juxta gloss. in l. 1. C. *si advers. transact.* & §. 1.
in *authent. de non alien. reb.* & in l. *ad rem resolvendam*, C. de
præd. minor. Id quod *multo magis locum habet, quan- 160
do actio daretur ad rem mobilem, scilicet ad quantita-
tem: quia computatur inter mobilia, & non inter im-
mobilia; d. l. 1. C. *si advers. transact.* ut tradunt Oldrad. *con-*
sil. 219. Specul. in tit. de *instrum. edit.* §. *uunc. vero aliqua*,
in *addit. quæ incip. Scire debes*, & in tit. de *fructib.* & *interesse*,
§. 1. *vers. quid si debeo.* & Angel. in l. 1. §. *fuit. quesitum*, ff.
ad *Trebell.*

Quarto non procedit, quo *ad actionem persona- 161
lem, quæ competat pro rebus immobilibus ex statu-
to, quia censetur mobilis, ut tradit Tiraq. de *retract.*
lign. §. 1. gloss. 7. num. 31. Dec. cum Molin. *cons.* 300. n.
5. & 6. allegans Bart. in l. *Gallus*, §. *videndum*, ff. de *lib. &*
posth. & in l. *nemo*, ff. de *in integr. restit.* per l. *sciendum*, §.
si fundus, ff. *qui satisd. cog.* quia non *proprie dicitur me-
um: quod est mihi debitum, ut tradit gloss. *Instit. de act.* 162
in *verbo debetur.*

Quinto non procedit, quando *fieret talis cessio 163
ex necessitate fideicommissi, quo casu adultus potest,
pupillus vero non potest sine tutore, l. *restituta*, §. *fin.* ff.
ad *Trebell.*

Sexto non procedit, quando *illa actio compete- 164
ret

ret ad rem, quæ servando servari non potest, per not.
in l. 1. C. si advers. transact. ut tradit Alex. d. cons. 135. n. 4.
 165 *vers. ecce si pupillus, lib. 1.* Simili quoque * modo dicen-
 dum erit de actione ad fructus, vel pecuniam, quia
 idem judicamus pro ipsa actione, prout judicamus de
 ipso, ad quod dicitur dari actio, ut notant Dd. *in l. 1.*
C. si advers. transact. Cyn. & Bart. in l. potest pupillus, ff. de
autor. tut. & in l. moventium, ff. de verb. sig.

166 Dicuntur autem * res servando servari non posse,
 quæ non possunt durare ultra triennium, secundum
 gloss. *in l. 1. C. si advers. usuc. & in l. divortio, §. interdum, ff.*
sol. matr. quales dicuntur res mobiles, juxta gloss. no-
 tabil. *in d. l. 1. C. si adv. usuc. & gloss. penult. in l. fin. C. in*
quib. caus. in integr. restit. non est necess. vestes, & id genus
quæ usu consumuntur, ut tradit Hippol. Riminald.
Instit. quib. alien. lic. vel non tit. 8. num. 114. & seq. & facit
l. quæ tutores, in fin. C. de admin. tut. Deniq; pecunia de-
 stinata ad expendendum, vinum, oleum, poma, & fru-
 mentum, in quibus bonis potest se intromittere, &
 illa alienare, in dotem, & extra, sine decreto, ut tradit
 Boër. *decis. 209. num. 4. & Roder. Soar. in tit. de las arras,*
num. 61. & seq. vers. sed utrum minor. Alex. cons. 92. num.
3. lib. 6. allegans gloss. in l. 1. §. fuit quesitum, ff. ad Trebell.

167 Pari * modo etiam fructus numerantur, quia ultra
 triennium durare non præsumuntur, qui etiam alie-
 168 nari poterunt sine decreto, ut * commune ait Corn.
cons. 104. num. 25. lib. 2. ut cum allegat Soar. in thes. re-
cept. sentent. lit. F. num. 346. Alexand. cons. 149. num. 4.
lib. 1. & cons. 92. num. 3. 4. & 5. lib. 6. & facit gloss. in d.
l. 1. C. si advers. usuc. cum qua sentiunt omnes Dd. ibi.

169 Unde * si quis ageret ad fundum, & fructus perce-
 ptos ex eo fundo, annis decem pluribusve transactis,
 non debet petere suum adversarium condemna-
 ri ad ipsos fructus, verum petere tenebitur con-
 demnari ad æstimationem: quia non est verisimile,
 quod extent, secundum gloss. *in d. l. 1. quæ ad hoc alle-*
 gatur

gatur per omnes Dd. teste Paul. Castrenf. ibi num. 4.
 Amplius etiam * minori adversus venditionem fru- 170
 ctuum, earumve rerum, quæ fortuitis casibus subiectæ
 sunt, non succurritur, nisi evidens gratia tutoris vel
 curatoris suadeat, *l. etsi sine, §. & districtæ, ff. de minor. &*
ibi gloss. ut tradit Joan. Imbert. lib. 1. Instit. forens. cap.
34. lit. I. Inter alia quoque * dicens minori apud suos, 171
 perinde atq; majori, fructuum liberā permitti admi-
 nistrationem, quod etiam jure communi procedere
 confirmat rationibus multis Alexand. Imol. *cons. 49.*
lib. 1. Et tales * fructus vendi poterunt sine decreto, si- 172
 ve consumpti sint, sive extent, ut tradit Alexand. *d.*
cons. 92. n. 3. 4. lib. 6. quia dicuntur de rebus, quæ ser-
 vando servari non possunt, & quæ usu consumuntur,
l. si cui, & quasi per totum tit. ff. de usuf. ear. rer. quæ us. con-
sum. & §. constituitur. Instit. de usufruct. adeo, ut * tutor 173
 etiam possit eos vendere ante confectum inventari-
 um & satisfactionem præstitam, quia dicuntur esse
 res, in quibus dilatio est periculum allatura, ut tradit
 Alexand. *d. cons. 92. num. 5. & in l. Procuratorem, num. 4.*
C. de procurat. Roman. cons. 415. & facit text. in l. pro he-
rede, §. 1. ff. de acq. hered. Pari * quoque modo actiones 174
 competentes ad hujusmodi res cedi possunt, ut de-
 clarat Alex. *in l. restituta, §. pupillus, num. 3. ff. ad Treb.*
 Idem quoque * dicendum erit de actione ad fructus 175
 pecuniæ, Alex. *d. cons. 92. num. 2. lib. 6.* Hinc etiam * mo- 176
 lendina possunt alienari, cum sint in continuo peri-
 culo, & æquiparentur rebus, quæ servando servari
 non possunt, ut tradit Angel. *in l. non solum, ff. de petit.*
hered. & sequitur Rub. cons. 138. in fin. Quibus etiam
 accedit * pecunia numerata; dicuntur enim esse de 177
 rebus, quæ servando servari non possunt, quia de-
 stinatæ sunt ad usum & distractionem, ut est gloss.
 quam ibi ad hoc ponderant Bart. Angel. Alex. Iason
 & alii *in l. 1. §. fuit quæ situm, ff. ad Treb. Bald. in l. si cura-*
torem, C. de integr. restitut. minor. Bart. in l. interdum,
ff. de

- ff. de condit. indeb. & facit §. constituitur, ubi Balduin. Instit. de usu fruct. c. fin. de pign. ibi; pecuniam, & alia, qua usu consumuntur. Quam sententiam tenent etiam Corn: cons. 49. lib. 3. Alex. cons. 92. n. 3. lib. 6. Dec. cum Molin. cons. 409. n. 15. Molin. in termin. de usur. quest. 13. nu. 167. Paris. cons. 52. n. 73. lib. 2. Diaz. reg. 537. Ias. in l. 1. §. fuit*
- 178 *quest. n. 29. & ibi Rip. n. 17. 18. dicens* communem, ff. ad Treb. Villalob. lib. com. opin. post num. 60. & novissime Tiraq. de retract. lig. §. 1. gloss. 7. n. 103. 104. & duob. seq. dicens communē, licet non ignorem aliquos esse contrariæ opinionis, ut Soar. lib. com. opin. lit. P. n. 83. allegans Pinell in. 2. part. l. 1. n. 42. C. de bon. matern. Verum*
- 179 *communis* opinio, secundum quosdam, non procedit primo, quādo ea pecunia esset deposita ad emptionem prædiorum, quo casu dicunt eam alienari sine decreto non posse, secundum Iason. in d. l. 1. §. fuit questum, n. 37. & ibidem Rip. num 9. & 16. per text. in l. 3. §. quid ergo, ff. de cont. judic. tutel. quem extollunt Roman. & quam plures alii, asserentes tunc immodilibus accedere, in quo tamen Dd. mire variant, ut copiose refert Tiraq. de retr. lign. §. 1. gloss. 7. num. 105. 106. & latissime Boër. decis. 119. asserens tamen contrarium receptius, quam partem dicit receptiorem Iason in l. cetera, §. sed si paraverit, num. 21. & seq. ff. de legat. 1. quos sequitur Pinell. in 2. part. l. 1. num. 44. vers. & hanc posset, & communem esse dicit Soar. in thes. recept. sent. lit. P. n.*
- 180 *83. 84. 85. 86. allegans Boër. decis. 109. dicens* idē esse, quando pecunia deposita esset apud campforem, vel ad banchum pro emptione prædiorum; nam non idēo definit res mobilis censerī, nec inter immobilia numerabitur, ut cōmune aiunt prædicti Dd. licet Bald. in c. cum caus. ad fin de re jud. contrarium teneat, quem sequitur Tiraq. in §. 1. gloss. 7. num. 117. & Rol. à Valle late quest. 91. n. 4. & quatuor seq. de lucr. dot. Secundo*
- 181 *non* procedit communis opinio, quando pecunia esset deposita pro tuitione & conservatione patrimonij,*

nii, ut loco non moveretur, ut tradit Iason in d.l. 1. §. fuit quaesitum, n. 38. ff. ad Trebell satis enim fructuum facit, si ad conservationem patrimonii parata fuerit, l. si chorus, §. verbis, ff. de legat. 2. l. fin. C. de aliment. pupil. prest. ut dicit Ripa in d. §. fuit quaesitum, num. 18.

Vigesimo tertio ampliatur, quod * nec pignoris 182 suppositio valeat sine decreto, quia est species alienationis, l. magis puto, §. si pupillus, & l. si pupillorum, §. si pupillus, & l. penult. §. quamquam, ff. de reb. eor. & l. si ad res vendam, C. de prad. minor. quoniam si huic obligationi locus absolute esset, verè ad inventa foret alienandi ratio, siquidem ære alieno causato, necessario esset ad ipsam venditionem deveniendum, d.l. magis puto, §. pupillus. & tradit Alex. in l. si ve apud acta, n. 2. C. de transact. Dec. cons. 479. n. 4. Imo, quod * fortius est, non potest 183 minor prædium à se emptum pignori dare, ut inde residuum pretii venditori solvat, l. 1. §. ult. & l. 2. ff. de reb. eor. etiam si incontinenti adjectum esset pactum, ut tradunt Alciat. resp. 121. n. 2 & Tiraq. de retract. convent. ad fin. num. 13. Pinell. in 3. part. leg. 1. nu. 52. 53: ubi etiam multos contrarium tenentes allegat, sed reprehendit, & maximè Curt. jun. cons. 146. & eq. C. de bon. matern. Nec differentiam constituo si ve contrahat minor, vel ejus nomine tutor, vel curator, ut rectè respondet Gozad. cons. 15. & 16. & Alciat. de resp. 121. contra prædictum Curt. jun.

Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat, pri- 184 mo, quando Princeps eam approbasset, ut tradit Pinell. in d. l. 1. part. 3. num. 52. in verbis, & inde inferendo, per l. 2. ff. de reb. eor.

Secundo non * procedit in pignore necessario, ut 185 Prætorio, l. 3. §. pignori, ff. de reb. eor. ut tradit Balduin. de pign. & hyp. cap. 12.

Vigesimo quarto ampliatur, quod * etiam in con- 186 tractibus permixtis non possit constitui hypotheca formalis pro securitate creditoris, sed quod solū possit

- illi constituere legitimum jus retentionis, & sic quoddam pignus per viam exceptionis, *l. si pupillorum, §. si obligaverit, l. si fundus, §. quamquam, ff. de reb. eor. l. utere, l. si pradium, C. de prae. minor. l. Consul, §. 1. ff. de curat. furto, l. patri, §. pradium, de minor.* Sicuti * etiam poterit res prius hypothecatas à patre solvendo à primo liberare, & secundo hypothecare, sub levioribus usuris, vel similibus usuris, & jus hypothecae prioris creditoris ad sequentem transferre, *d. l. si pupillorum, in fin. ff. de reb. eor. l. 1. C. de his, qui in prior. cred. loc. suc. l. Aristo, ff. quae res pign. oblig. poss. l. si prior, §. à Titio, ff. qui pot. in pign. hab.* Qui textus licet non loquantur, quando minor esset debitor, tamen eadem est ratio in minore, qui etiam non læditur, sed jure communi utitur, & sic non est opus decreto, *l. fin. C. de in integr. restit.*
- 188 An autem * valeat venditio cum pacto de revendendo etiam in continenti, in utramque partem luculenter disputat Pinell. in 3. part. l. 1. n. 51. & 5. seq. C. de bon. matern. ad quem avidum lectorem relegamus.
- 189 Vigesimo quinto ampliatur, quod * nec potest etiam procedere ad divisionem bonorum communium cum altero, vel fratre, vel socio, *l. 1. §. 1. & l. si pupillorum, in princ. ff. de reb. eor. l. penult. C. de prae. min. Bart. in l. si res pignori, num. 7. ff. famil. ercisc. & l. jubemus, in prin. C. de sacros. eccles. Cravet. (quod regulariter non potest procedere) consil. 268. in fin. Hip. Rimin. de re Ecclesiae, in rubr. quib. alien. lic. num. 139. usque ad 155. & novissime*
- 190 Ioach. Myns. consil. 45. num. 3. Idque * hac ratione, quod divisio alienationis species sit, *l. 1. C. si advers. transact. Paris. consil. 34. num. 37. lib. 2. & Cravet. d. consil. 268. num. 4.* Ino * divisio emptio & venditio appellatur, *l. cum pater, §. hereditatem, ff. de legat. 2. & l. 1. C. com. utriusq. jud.*
- 192 Et hæc * maxime procedunt, quando accessisset prohibitio testatoris, qui prohibuit ad tempus, quæ valet, ut tradit Bald. per l. 4. in princ. ff. de condit. instit. Bart. in l. Quintus, ff. de ann. legat. & Socin. consil. 48. n. 3. 6. lib. 1.

*lib. 1. idem consil. 79. num. 1. & 2. eodem. & Ruin. cons. 212. num. 1. 2. & 3. lib. 1. dicens, num. 3. 4. & 5. d. lib. 1. hoc etiam procedere, etiamsi * talis prohibitio esset nuda; 193*
*adeo ut * etiam accedente prohibitione testatoris, non 194*
*possit facere actum, per quem divisio sequatur, juxta gloss. in l. si ita quis, §. ea lege, ff. de verb. oblig. & facit text. in l. codicillis, §. penult. ff. de legat. 2. & hoc inodo arguit Bald. in l. hac edictali, in princ. C. de secund. nupt. post alios, quos ibi refert, & facit tex. in l. quoties, in prin. C. de fideic. & ibi Bald. Amplius * etiam, stante tali prohibi- 195*
*tionem, ea divisio non potest fieri ex causa alias permessa: quia concurrit * prohibitio legis & testatoris: quo casu 196*
*prohibitio testatoris auget prohibitionem legis, adeo, ut licet prohibitio legis in aliquibus casib. remissa fuisset, accedente dispositione testatoris, illa prohibitio præcisa reddatur, ita ut in casibus, alias permixtis, fieri non possit, ut concludit Imol. in l. filiusfamilias, §. divi. versic. extra gloss. ff. de legat. 1. & notatur per gloss. final. in c. verum, de condit. appōs. quæ allegat text. in §. sanctissimas, in authent. de alien. enphyt. Verum * tamen non 197*
*procedit hæc ampliatio, quando apparet de causa necessaria, vel evidenter utili; quia quando receditur à communi regula ex causa, opus est, ut causa exprimat & probetur, ut notat Oldrad. consil. 326. incip. quod articuli, vers. item non sufficit, quæ * communis est 198*
*doctrina, quam tradit Innocent. in cap. præterea, de dilat. Bartol. in l. 2. ff. si quis in jus vocat. Nec etiam locum habet, quando * minor juraverit observa- 199*
re, quod juramentum confirmat divisionem factam contra præceptum testatoris, & contra dispositionem legis. Licet enim absque juramento non possit minor renunciare præcepto, sibi facto in favorem suum, propter imbecillitatem ætatis, secundum Bartol. in l. filiusfamilias, §. divi. ff. de legat. 1. tamen interveniente juramento, convalidatur talis renunciatio: quia de jure civili juramentum re-

- præsentia illum majorem, *auth. sacramenta puberum, C. si advers. vendit.* & de iure canonico iuramentum confirmat renuntiationem, quæ impeditur de iure civili propter imbecillitatem, *c. cum contingat, de iure iur. c. licet mulieres, de iure iur. in 6.* Quod maxime procedit, quando iuramentum fuerit interpositum cum verbis prægnantibus, quia promisit non contravenire ratione minoris ætatis, vel quacunque alia ratione, vel causa. Similiter quoque *iudex potest recedere à tali præcepto testatoris, si videat minori expedire ex nova causa, de qua testator notitiam non habuerit, *arg. cap. cum cessante, de appell. l. adigere, §. quamvis, ff. de iur. patr. Oldrad. conf. 241. Bart. in l. nemo potest, col. 3. vers. querit Dynus, de legat. 1.* Hinc *etiam minor provocans ad divisionem, si postea transigat in præsentia amicorum, potest restitui, si aliud gravamen non habet, iuxta *l. transactionem, C. de transact. ut tradit Rubuff. tit. de testit. artic. 1. gloss. 3. num. 22.* nisi *ad divisionem provocaverit, quod facere non potest, *l. si pupillorum, ff. de reb. eor. & l. penult. C. de prad. min. Corn. conf. 108. lib. 3.* An autem minor *possit provocare ad divisionem fructuum, & reddituum annuorum, controverti invenio.
- 203 Et sunt qui dicant minorem non posse dividere, nec fructus, nec redditus annos sine causa, inter quos reperiuntur, *Bald. in l. ult. C. com. divid. Soc. reg. 329. fall. 1, Mar. Soc. conf. 79. num. 6. lib. 1.* Verum *Bart. in l. iubemus, C. de sacros. eccl. & Bald. sibi contrarius in l. 1. ff. de reb. eor.* indistincte tenent dividere posse, & id quoque communiter *teneri refert *Capra, lib. commun. opin. lit. M. num. 7.*
- 205 Declaratur hæc *vigesima quinta ampliatio, ut non procedat primo, quando minori ea facere expediret, quia habet socium rixosum, vel contumeliosum ob timorem scandali, vel ob aliam causam, ut tradunt *Bald. in l. 1. C. si advers. l. iubemus 2. & ibidem Bart. C. de sacros. eccles. & ita communiter teneri refert*

fert Capra lib.com.opin.lit.M.num.7. Alex.conf.7. & ibi
Molin.lib.5. Ruin.conf.2.2.lib.1. Dec.conf.349.num.4.
& extr.de pact.n.421.de re ecclesia. Imò * etiam tali ca- 207
 su poterit ipse minor provocare, secundum gloss. in *l.*
inter pupillos, ff.de aut.tut. quam Bart. Dyn. & Alberic:
sequuntur, & singularem dicit Bald. in l.1. §. si commu-
nis, ff.de reb.eor. & notat Alex. in addit. Bartoli, in d. l. ju-
*bemus, etiam non obstante * prohibitione, ut dicit Ma-* 208
rian. Socin.conf.79.num.3.lib.1. allegans Salic. in l. ju-
bemus nulli, in princ. C.de sacros. eccles. & Joan. de Plat.
in l.2. in 5. notab. C. quand. & quib. quarta pars.

Secundo * declaratur non procedere; quando res 209
 communis esset minori damnosa, ut quia socius bona
 dilapidaret, ut tradunt Cyn. Bart. & Bald. in *d. l. jube-*
*mus, C.de sacros. eccles. & * communem esse dicit Ca-* 210
pra in d. lit. M.num.7. l. penult. ubi Dd. C.de pred. minor. So-
cin. reg.228. fall.2.

Tertiò * declaratur non procedere, quando pro- 211
 vocaretur ad divisionem à majore, *d. l. penult. ubi gl. &*
Dd. C.de pred. minor. Socin. fen.conf.67. in fin. lib.1. l.1.
§. si communis, ff.de reb. eor. qui sub tut. & Hip. Rimin. ad
rubr. quib. alien. lic. n.139. usque 157.

Quartò declaratur * non procedere in hereditate, 212
 in qua essent tantum bona mobilia, quæ minor sine
 decreto judicis dividere, aut alienare potest, ex sen-
 tentia glossæ & Bart. in *l. inter pupillos, ff. de autor. tut.*
quam sequitur de jure Digest. Francisc. Aretin.conf.22.
licet secus dicat de jure Cod. ut tradit Tiraq. de re-
tract. lign. §. gloss.7. num.87.

Quinto declaratur * non procedere, quando mi- 213
 nor post majorem ætatem longo tempore tacuisset,
 possidendo bona juxta formam divisionis; quia tunc
 divisio nulliter facta censetur per majorem de novo
 facta, ut tradit Bald. *conf.45. & conf.282. lib.2. & faci-*
unt quæ scribunt Dd. in l. & quia, ff. de jurisd. om. jud.
de confirmatione actus invalidi, quod videatur nova

datio, quæ incipit valere, ut ex tunc, ex tempore cō-
firmationis.

- 214 Sexto * declaratur non procedere, quando esset a-
perta via per unum ex sociis pupilli, qui provocarunt
ad divisionem, quò casu tutor alium provocare pote-
rit, juxta gloss. in *d. l. inter pupillos*. Socin. *cons.* 165. nu.
215 27. *lib.* 2. Sicut * in simili videmus in filio instituto,
qui licet contratabulare non possit testamentum,
commisso tamen per alium præteritum edicto, ad il-
lud admittitur, *l. 3. §. si quis ex liberis, l. si post mortem, §.*
fin. ff. de bon. poss. cont. tab.
- 216 Septimo * declaratur non precedere, quando fie-
ret tantum divisio facti, non juris, scilicet causa com-
modioris culturæ, *l. cum jus, §. 1. ff. de legat. 2.* & hoc
probat per gloss. & ibi Paul. de Castr. in terminis
in *l. jubemus, C. de sacros. eccles.*
- 217 Vigesimo sexto * ampliatur regula, quod etiam
218 non * liceat compromittere, ut commune dicunt Dec.
cons. 39. n. 4. & *cons.* 44. *idem cons.* 282. in ecclesia, & *cons.*
300. num. 2. *idem cons.* 475. Blancus *de compromiss. part.* 4.
num. 28. Paris. *cons.* 85. *lib.* 3. Alciat. in *l. cum te, num.* 4. *C.*
219 *de transact.* quia, qui * non potest alienare, non potest
compromittere. Pinel. in *l. 1. part.* 3. num. 44. in *fin. C. de*
bon. mater. Iason. in *l. ult. num.* 119. *C. de jure emphyt.* Dec.
cum Molin. *cons.* 479. num. 4. Francisc. Turzan. *de reb.*
eccles. conclus. 77. & 161. Ruin. *cons.* 11. n. 24. *lib.* 4. &
Afflict. decis. 285. num. 15.
- 220 Adeo * ut etiam non possit compromittere cau-
sam, siue quæstionem incidentem; quia ista quæstio
incidens assumit naturam causæ principalis, *clém. dis-*
pendiosam, de judic. & ibi Anchor. in 6. *notab.* per illum
textum, ubi dicit, quod causa incidens in ordine pro-
cedendi assumat naturam causæ principalis, Dec. in *l.*
penult. num. 33. & *seq. C. de pact. c. Pastoralis, in princ. nu.* 4.
221 *de appellat.* Idq; * maximè procedit, quando jura pu-
pilli sunt clara, quo etiã casu tenetur ad damna & in-
ter-

teresse tutor, si compromissum fecerit pro minore: quia non potest præjudicare pupillo, cum juraverit rem pupilli salvam fore, ut tradunt Dec. *cons.* 298. n. 5. Rol. à Val. *quest.* 76. n. 3. & 4. lib. 1. ubi dicunt etiam in casu * claro non posse compromittere, si non fecerit prius solemnia. Amplius * prædicta procedunt, etiam si non agatur de rebus immobilibus pupilli, ut concludit Bart. *cons.* 47. & in l. *præses*, C. de *transact.* Et maximè * quando compromitteret de jure & facto, quod per tutorem nullo modo fieri potest, ut in terminis dicit Angel. in l. *Imperatores*, ff. de *pact.* & Ant. Blanc. in Ecclesiæ Prælato, in tract. de *compromiss.* q. 1. n. 27. ex eo quod videretur data potestas gratis auferendi de re ecclesiæ, allegans Barbat. in c. *gravis*, de *deposit.* Idem * quoque maximè, quando minor possideret res, super quibus compromitteretur, vel quæ in compromissum cadere possunt, secundum not. per gloss. & Bart. in l. *nulli*, ff. de *transact.* & apertius probatur, in c. *cum tempore*, de *arbit.* ubi pro regula traditur: Quod ille, qui non potest alienare, vel de re liberè disponere, non possit etiam de illa compromittere, & probatur in c. *pervenit*, cum gloss. de *arbit.* Et multo * fortius prædicta procedunt, quando fieret super testamento non inspectis cognitisque verbis testamenti, quod omnino necessarium est, l. *de his*, & ibi Angel. ff. de *transact.* & l. 1. §. 1. ff. *quem ad test. ap.* adeo etiam, ut minor semper restituatur, licet validè & solemniter compromiserit, etiam læsione aliter non probata, l. *minor 25. annis*, l. *filiofamilias*, §. 1. ff. de *minor.* Iaffr. *Lanfranc. cent.* 4. *decis.* 82. & *Ruin. cons.* 129. num. 18. lib. 5.

Verum * declaratur hæc ampliatio, ut non procedat primo in cōpromisso necessario vigore legis, vel statuti, ut tradunt Angel. Castr. Alexand. & Ias. in l. *si plures*, ff. de *pact.* & hoc idem firmarunt optimis quidem rationibus Bald. Salic. Castrens. Alexand. & Ias. in l. *final.* Cod. de *in integrum restitut.* ubi istam opi-

- 229 nionem * veram asseverant, & sequitur Blanc. in tract. de compromiss. quest. 3. n. 39. & quest. 1. nu. 2. Dec. in l. pactum curatoris, n. 4. C. de pact. & consil. 255, num 1. & pro hac parte communi consuluit pariter doctissime Alex. cons. 254. lib. 6. de stat. Iaffred. d. cent. 1. decis. 382. quod
- 230 procedit, etiam si * alias ratione rei vel personæ esset prohibita alienatio, & compromissum, ut tradit Pinel, in 3. part. legis, 1. num. 45. C. de bon. mater. contra Dec. in rebus statuto alienari prohibitis, cons. 44. num. 6. allegans Marant. de ord. jud. 6. part. in tract. de compromiss. n. 8. cum duob. seq.
- 231 Secundo * declaratur non procedere, quando ea esset dubia & intricata, quo casu potest etiam solus tutor causam compromittere, ut tradunt Alex. cons. 254, num. 14. lib. 5. Dec. quando causa est obscura, cons. 297. n. 5. Abb. consil. 39. lib. 1.
- 232 Tertio declaratur * non procedere, quando provocatur ad divisionem, quo casu potest compromittere, quando de provocatione liquido constat, adeo ut etiam non stetur dicto * tutoris asserentis provocatum fuisse pupillum, ut tradit Dec. cons. 39. n. 4.
- 233 Quarto * declaratur non procedere de jure Digest. quo jure sufficiebat solius tutoris autoritas, l. 1. & per tot. ff. de reb. eor.
- 234 Quinto * non procedit, quando ageretur de rebus, quæ servando servari non possunt, etiam si interesse versetur circa res, inter quas est etiam pecunia, § constituitur, Instit. de usufructu, & per Dd. in l. 1. §. fuit quæsitum, ff. ad Treb. nisi daret arbitratori potestatem auferendi uni, vel alteri in parva magna & maxima quantitate, quod fieri non potest, ut voluit Lopus alleg. 102. ubi
- 235 * concludit, quod non potest Prælati habens etiam liberam administrationem; ut notatur in l. Præses, C. de transact. compromittere, cum potestate procedendi
- 236 de jure & de facto, & sentiendi de * jure tantum; quia non potest Prælati remittere jure Ecclesiæ, & per

& per processum de facto fiendum posset arbiter lædere Ecclesiam, non admittendo probationem legitimam, & repellendo idoneam, ut tradit Abb. in c. *constitutus, de transact.* Et hoc * procedit, etiamsi habuisset ²⁷⁸ licentiam compromittendi, & compromissum faciendi, tamen sub concessione generali non continetur quod possit compromittere, *contra juris, §. fin. & l. filius familias, in princ. de donat.*

Vigesimo septimo * ampliatur, quod nec etiam po- ²³⁹ test transigere tutor, sine causa, & justo decreto de bonis pupilli, ut tradunt Ias. in l. ult. n. 122. *quæst. 10. C. de jur. emphyt.* Tiraq. *de retract. lig. gloss. 14. num. 60.* & facit l. si Praeses, C. *de transact.* l. 1. ubi omnes, C. *si advers. transact.* & clarius probat l. 4. C. *de præd. minor.* Paris. *consil. 12. n. 39. lib. 2. & cons. 83. num. 34. lib. 3. Myns. cons. 45. num. 4. & 8.* & novissime Soar. in thes. *recept. sent. lit. A. num. 147.* & ratio est, quia per transactionem sequitur alienatio. Quod * maxime procedit, quando ea fieret causa di- ²⁴⁰ minuendi, l. Lucius Titius, §. fin. ff. *de administ. tut.* Idem, maxime * tutor non administrans, l. si ex pluribus, ff. *de* ²⁴¹ *autor. tut. l. 3. §. sed etsi quidem tutor. f. judic. sol.* Nec etiam tutor * datus certæ rei, vel causæ, ab alio quam iudice; ²⁴² quia * tutoris officium individuum est, etiam stante sta- ²⁴³ tuto, quod tutor ad certum actum dari possit, quia intelligitur à iudice. Et * idem maxime, quando talis ²⁴⁴ transactio non valuisset, quia præjudicialis & valde damnosa fuisset pupillo, quo quidem casu transactio facta à tutore non valet, l. pactum curatoris, C. *de pact. l. qui filium, §. itaque, ff. de manumiss. test. & l. qui fundum, §. si tutor, ff. Pro empt. & l. tutor, in princ. ff. de furt.* Bartol. in *transactione, consil. 47. in fin. & Roman. consil. 28. in fin.* etiamsi intervenierit * decretum iudicis, maxime quan- ²⁴⁵ do constat de veritate in contrarium, ut tradit Castr. *consil. 48. alias 50. vers. etsi dicatur, & consil. 81. lib. 2. in novis, & Imola in consil. 110. vers. non obstat, Bartol. in l. 2. C. de error. advoc.* Amplius * etiam procedit, si interve- ²⁴⁶ nerit

nerit præsentia propinquorum, cum ea solum operetur
ut requirantur clariores probationes ad impugnandum
contractum, ut not. Bald. in l. transactionem, C. de transact.

- 247 Declaratur tamen * hæc ampliatio, ut non proce-
dat primo, quando tutor transigeret rem retinendo,
& aliquid dando actori, ut minorem ab eventu litis li-
beraret, quod sæpe faciunt prudentes viri, ob dubium
litis eventum, & alia litium mala, l. 4. §. non tamen, ff. de
alienat. judic. ibi, non est vituperanda cogitatio ejus, qui lites
248 execratur, Molin. ad consuet. §. 55. gl. 3. n. 16. & * commu-
nem esse dicit Soar. lit. A. n. 76. Alex in Ecclesia, cons. 95.
alias 41. num. 3. lib. 6. Panorm. in c. contingit, de transact.
quia reddit conditionem Ecclesiæ meliorem, ut est
gloss. notab. in l. nulli, ff. de transact. quam dicit Bart. ibi
249 perpetuo menti tenendam. Et maxime * procedit in
patre legitimo administratore filii in adventitiis, ut
tutor in rebus pupilli, l. præses, C. de transact. etiam
250 sine * solemnitate decreti, ut commune dicit Pinell.
in 3. part. l. 1. num. 45. C. de bon. matern. multoque ma-
251 gis * recuperando possessionem aliquo dato, nisi jus
252 minoris * esset clarum, quo casu non admitteretur
253 transactio, ut tradit Panorm. in d. c. contingit, vel * nisi
retinendo bona minoris obligarentur, & caperentur
in emphyteusin, Paris. cons. 85. n. 16. lib. 3.
- 254 Hinc etiam * fratres, qui inter se sine ullo judicio
hereditatem dividunt, dicuntur pietatis officio functi,
255 teste Papin. in l. ult. ff. famil. ercis. Nec * immerito, cum
lites sint maxime fugiendæ, ut eleganter tradit Gra-
vatiuſ ad Vestrium lib. 3. c. 1. num. 13. ex sacra Scriptura,
dicens, litis controversias maximum nobis damnum
adferre, magnasque expensas, labores, atque mole-
stias litigantes sequi, etiamsi victores evaserint, ita ut
satius sit semel vinci, quam sæpius vincere, & diutius
litigare. Unde Cicero lib. 2. Offic. admonet à litibus,
quantum licet, abhorrere nos debere, esseque non
modo liberale nonnunquam de suo jure decedere,
sed

sed interdum etiam fructuosum, ut tradunt Imbert.
lib. 1. instit. forens. cap. 33. lit. 1. in fin. Felinus optime in c.
nihil, num. 1. de prescript. in materia recusationis, non
appellationis à sententia solutionis decimarum. Ni-
*hil * enim ita simile dæmonum moribus est, quam li-* 256
tigare, de qua re multa cumulat Bernardin. de Bastis
in 1. parte Rosarii sermone 9. Quod magis est, litigiosi, si-
*ve litibus * addicti, mali appellantur. Ex quo boni vi-* 257
ri lites execrantur, ut dicit Iason in l. filio pater, in primo
notab. ff. de legat. 1. & tradit Corn. consil. 283. lib. 4. Nec
*etiam * quis debet esse facilis ad litigandum, sed quod* 258
debeat ante bene deliberare, ut tradit Rebuff. in pro-
cem. constit. gloss. 5. num. 154. & optime Duaren. in l. Iu-
risgentium, §. quinimo, vers. nec citra rationem, ff. de pact.
*cum * lis sit causa multorum malorum, ut tradit Luc.* 259
de Pen. in l. litibus, C. de agric. & censit. lib. 11. Rebuff. in
d. proæmio, d. gloss. 5. num. 154. & societatem humanam
*maxime * turbant, & Reipublicæ detrimenta præ-* 260
*bent, l. si quis, §. in civilibus, ff. de appellat. Nam * propter* 261
lites multi deducti sunt ad egestatem, & propriam pa-
triam reliquerunt, ut in authent. de defens. civit. in princ.
*species * enim miraculi est, quod litigans nomine suo* 262
ditaretur, ut tradit Rebuff. tit. de expens. & dam. tom. 3.
*artic. 5. gloss. unic. num. 2. 4. Et Reipublicæ * quoque* 263
convenit subjectos habere locupletes, qui per lites ex-
tenuantur, ut in authen. ut jud. sine quoq. suffrag. §. cogita-
tio, & gloss. in §. sed etiam, Instit. de his qui sunt sui jur. &
*propterea Reipublicæ * quoque interest, lites cito ex-* 264
pediri, ut dicit text. in 1. constit. C. ad fin. & ibi Bartol. &
Bald. & in l. fratris, C. de transact. Alexan. cons. 50. num. 8.
lib. 2. Dec. consil. 385. in fin. quia in his velut civilium
bellorum fomentis, summa Reipublicæ versatur uti-
litas, ut tradit gloss. 5. ad edict. jud. præsid. quod sane o-
mnibus rerum publicarum gubernatoribus imprimis
*summopere cordi & curæ esse debet. Vnde * Isocra-* 265
tes admonet regem suum Nicoclem, eas ut leges
ferat,

- ferat, quæ vel nullius litis habeant seminarium, vel exor-
 266 tas controversias statim dirimant. Est enim * litis
 prosecutio, ut & supra diximus, sumptuosa, laboriosa,
 & molesta, ut tradit Rebuff. *in proœm. concordat. verbo,*
sumptib. fol. 30. & late Tiraq. de retract. lig. §. gloss. 7.
 267 *num. 20.* Ideo * etiam occasio litis amputanda est, quo
 ad fieri potest, ut tradit Adrian. Pulveus, *ad edict. de a-*
 268 *lienat. judicii, c. 1. fol. 10.* Quo nomine * Cicero laudat
 Servium Sulpitium, non tam ob admirabilem, & pene
 divinam juris scientiam, quam quod semper maluerit
 litium controversias tollere, quam actiones institue-
 269 re. Et * Isocrates *in suo Areopagitico*, laudat priscos A-
 thenienses, quod forum fugerint, nec eo descenderint
 unquam, nisi coacti & magno pudore; erubescant vi-
 deri litigiosi. Et apud Thucydidem Legati Atheni-
 ensium sollicitè rejiciunt notam litigiosorum, quasi
 admodum probrosam & infamem. Et Causidicus il-
 le Demosthenes inquit, oportet non nihil cedere, ac
 remittere, ne videantur cupidi litium esse. Unde Ci-
 270 cero * damnat gentem Siculam, quod esset natura con-
 271 troversa. Et Marcellinus vituperat * Ægyptiorum ge-
 nus (ut ait) controversum, & assuetudine perplexius li-
 tigandi latissimum. Et Martialis indicat miserum esse,
 & dementem quendam Gargilianum, qui diutius liti-
 garet, cum posset cedere, & vinci. Apud eundem:

Lis nulla, toga rara, mens quieta.

- 272 Litis quoque * metus dicitur justus metus, ut tradit
 273 Ripa *in l. 1. §. sublata, n. 19. ff. ad Treb.* Unde * etiam ti-
 mor futuræ litis non vanus idem operatur, quod ipsa
 lis, ut tradit Cagnol. *in l. si quis major, num. 56. C. de tran-*
sact. Nec solum * Romani lites fugiendas esse suase-
 274 runt, sed Cato Censorius, ne temere populus ad litigā-
 dum accederet, neve litibus assuesceret, forū Romanū
 juxta Comitium muricibus, sive acutis lapidibus ster-
 nendum esse putavit, ut tradunt Pulveus *de privil. fori*
fol. 64. Duaren. in princ. tit. de verb. oblig. Alex. genial. dier.
 lib.

lib. 2. cap. 12. licet postea Marcellus, Octavia Augusti sorore genitus, quo salubrius disceptantes operam forensi labori darent, velis inumbraverit, ut tradit Alex. d. cap. 12 ut salubrius litigantes consisterent, ut tradit Tiraq. de nobilit. cap. 29 de num. 7. licet Iulius Cæsar, & Augustus, ob hominum judiciorūque multitudinem, duo alia adiecerint, ut tradit Alex. d. c. 12. Imo *forum 275 aliquando insanum, aliquando improbum dixerunt, ut tradunt Mantua dialogo 62. & Tiraq. explicat d. n. 7. Atque * ideo eas leges optimas utilissimasq; esse, quæ, 276 teste Isocrate, quam paucissimas lites gignerent, ut tradunt Duaren. in princ. de verb. oblig. & Pulveus de alienat. jud. fol. 10. in princ. Hinc * etiam est quod propter 277 evitandas lites sæpe non concedenda concedantur, ut tradit Felin. in c. in nostra, de rescript. Quinimo timore * litis, & in ejus execrationem inductum est, quod 278 Imperator heres esse in testamento prohibeatur, ut dicit textus in l. penult ff. de hered. instit. Adeo * ut etiam 279 ob eam causam inductum sit, quod transactio, per quam à lite receditur, non rescindatur prætextu enormis læsionis, ut tradit Alex. cons. 42. lib. 1. quia magnum commodum consequitur, qui à lite recedit, l. Lucius S. fin. ad Treb. Et * ideo indebitum solutum per trans- 280 actionem non repetitur, l. in summa, ff. de cond. indeb. l. 2. C. de transact. Nec * prætextu instrumentorum de no- 281 vo repertorum, quantacumque fuerit læsio, transactio rescinditur, l. sub prætextu, C. de transact. Tiraq. de retract. lig. 5. 8. gl. 7. n. 21. Imo litibus * finem imponere, 282 est favorabile, quia pertinet ad conservationem congregationis humanæ, ut tradit Gomes. reg. non tollendo, quest. 7. & facit optime gloss. 5. ad edictum præsidialium cum & leges * nostræ quantum possint, conan- 283 tur tollere lites, & earum prorogationem, ut tradit Duaren. in princ. tit. de pact. Ideo boni * judicis est o- 284 mni cura componere lites, pacemq; inter omnes querere, nec litibus favere, ut sibi paret, ut tradit Gravac.

ad Vestrium, lib. 3. cap. 1. num. 11. idem lib. 4. cap. 5. num.

- 285 28. *in fin. & multo * magis curare, ne lites ex litibus oriantur, & quasi serantur, l. 4. §. ait Prætor, ff. de re jud. l. terminato, in fi. C. de fruct. & lit. expens. quemadmodum idem*
- 286 *curare * debet, ne lites fiant immortales, ut tradit Rebuff. de sent. excu. art. 1. gl. 2. Luc. de Pen. in d. l. de litib. ubi*
- 287 *declarat. & novis. Everar. cons. 7. in fin. Atque * ideo etiam in causis multum dubiis potest quandoque partes cogere ad concordiam, ut tradit Gravatius de cap. 1. num. 12. lib. 3. Et hæc quidem eo diligentius congeffi, quo magis velim modum aliquem esse nostris forensib. jurgiis, quibus & Republicæ concutiuntur, & familiæ pessum eunt, & mores corrumpuntur. Absit*
- 288 *autem * ut Jurisconsulti alant dissidia, quæ debent extinguere, aut sanctissimam æqui & boni artem professi, doceant sordidam quandam artem litigandi. Sed*
- 189 *ut * rursus in viam redeamus, unde paululum digressi sumus, secundo declaratur non procedere vigesimam septimam ampliationem regulæ, quando causa esset dubia & intricata, quo casu poterit transigendo, remittere litem, rem controversam dimittendo possessori, arg. d. l. Præses, & hanc resolutionem probat Alex. cons. 161, ad fin. lib. 2. Pinell. in 3. part. l. 1. num. 45. vers. in transactione. Alex. de alienat. feudi, sine consensu domini, cons. 141. num. 2. 3. lib. 6. Dec. cons. 474. num. 8. 9. idem consil. 564. num. 16. 17. Molin. ad consue. §. 55. gloss. 3. num. 15. & eod. §. gl. 1. num. 125. de solut. laudem. Quando pupillij obscurum, Dec. consil. 97. num. 4. vers. sed his, & similib. & num. 5. idem de dubio, l. pactum curatoris, n. 3. C. de pact. Tiraq. §. 1. gloss. 14. num. 62. 63. 64. 65. 66. 73. 75. declarat distinguendo, & decis. Umbria 35. num. 8.*

Contrarium tamen tenuerunt Tiraq. d. num. 25. vers. sed dum. Dec. cum Molin. cons. 474. num. 1. & Tiraq. d. §. 1. gl. 14. num. 66. vers. tamen ex illis, usque ad 75. dicentes, opus esse decreto.

- 190 *Tertio declaratur * non procedere, quando non relax-*

relaxaretur res immobilis, quam possideret, sed tantum ageretur de remissione actionis personalis. Secus vero quando res immobilis deberet relaxari, ut concludit Bart. in l. nulli, & ibi Ias. ff. de transf. Abb. conf. 56. lib. 1. & conf. 62. lib. 1. & in c. veniens, & in c. contingit. de transfact. Panorm. in c. cum tempore, de arbitr. Et * hoc in 291 tantum procedit, etiamsi adhuc lis non esset mota, cum sufficiat quod superesset timor, & suspicio futuræ litis, l. 2. C. de transfact. ut tradit Dec. consil. 479. n. 12. 13. 14. & declarat idem cum Molin. optime conf. 351. n. 3. & 4. Quod maxime locum habet in religiosis, ut tradit. Pet. de Anchor. consil. 135. & facit c. fin. de pact. in 6. & * contra religiosos arguit Mar. Soc. conf. 15. ubi di- 292 cit, quod reprehensione digni sunt nonnulli religiosi, qui contractui ab eis solemniter celebrato, & longo tempore observato, contravenire non verentur. Et cōtrahentes admonet, ut ab eorum contractibus, tanquam à re pestifera abstineant, ut eum allegat Dec. conf. 564. num. 15. Idem maxime procedit, quando illa transactio longo tempore observata fuisset, ut dicit Pet. de Anchor. in d. conf. 135. & facit text. in c. contingit, de transfact. ibi, si fuerit aliquot annis servatum. Propter antiquitatem * enim temporis omnia requisita inter- 293 venisse præsumuntur, c. pervenit, ubi gloss. extr. de empt. & vend. Grat. conf. 142. lib. 2. & in terminis in alienatione bonorum Ecclesiæ tradit Petr. de Anchor. in d. conf. 135. ubi inquit, quod ex * cursu 30. annorum tollatur 294 omne vitium, & omnis defectus, qui allegari possit in contractu Ecclesiæ, & idem Alex. in conf. 79. lib. 1. & conf. 45. in fin. lib. 3. Adeo * ut etiam hoc casu non possit 295 impugnari transactio, respectu læsionis, quia secundum communem opinionem, dispositio l. 2. C. de rescin. vend. non habet locum juxta gloss. in c. cum causa, in verb. restitueret, de empt. & vendit. facit. l. Lucius, §. fin. ff. ad Trebell. & ibi gloss. Specul. in tit. de empt. & vend. §. nunc videndum, in vers. quid de transactione. Alexan. in l. si quis,

- quis, cum aliter, de verb. obligat. dicens, illam esse de jure
 veriore. Et istam etiam esse magis communem, at-
 296 testatur Alex. *consil. 42 lib. 1.* quia * fuit transactio in-
 297 troducta, ut * sit litium finis, *l. fratris, C. de transact.*
 298 Vnde Abb. in *c. 1. de transact.* infert, quod * licet post
 transactionem appareant instrumenta, ex quibus con-
 stet transigentem deceptum fuisse, etiamsi sit gravis
 299 deceptio, non * propter hoc debeat lis suscitari: quia
 magnum commodum consequitur, qui à lite recedit,
d. l. Lucus, §. fin. facit tex. in l. sub pretextu, C. de transact.
 quia ille, qui transigit, incertum remittit, videlicet
 dubium litis eventum, *l. quod debetur, ff. de pecul. & quia*
 300 *transactio, & * res judicata æquiparantur, l. 2. ff. de ju-*
 301 *rejur.* dem ergo videtur in transactione, adeo * ut e-
 tiam hoc casu non detur restitutio, nisi constet de læ-
 sione enormi, non parva, idque manifeste & clare;
 quia ex tam enormi læsione dolus arguitur, ut tradit
 Corn. *cons. 166. in vers. & insup. dato, lib. 1.* Dec. *cons. 216.*
 & facit *c. penult. de reb. eccles. non alien.* ubi textus dicit,
 302 quod monasterium * restituatur, quando apparet e-
 303 norme dispendium incurrisse. Multo * etiam minus
 restitutio conceditur, post tempus petendi restitutio-
 nem in integrum, scilicet quadriennium, *l. fin. C. de*
temp. in integr. restit. & c. 1. & 2. de in integr. restit. in 6.
 304 *clem. 1. eod. tit.* etiam data * ignorantia a principio, sed
 improbabili, ut tradit Rom. *cons. 126. in fin.* Aret. *con-*
sil. 15. in fine.
 305 Quarto declaratur hæc ampliatio * non precedere,
 quando pupillo magis expediret transigere, quam in-
 juriam etiam patri illam prosequi, ut tradit Castr.,
 in *l. pactum curatoris*, ubi Dec. *num. 4. C. de pact.* ubi Bald.
 306 Salic. Alexan. & plerique alii id * communiter tradi-
 dere, idemque voluit Bald. in *l. C. de in integr. restit.*
 307 Causa autem dubia & * intricata dicitur, quando
 contra instrumentum aliquid prægnans objicitur, ut
 notat Ant. de Butrio in *c. cum contingat, de rescript. & in*
c. cum

t. cum dilecti, de donat. Idem quoque * dicendum, quan- 368
do semiplena probatio esset in contrarium, ut proba-
tur in l. admonendi, in verbis in dubiis causis, cum ibi notat. de
jurejur. Huc * facit etiam, quod per negationem res ali- 309
oqui clara reddatur dubia, l. post rem judicatam, ibi vel
negetur judicatum, ff. de transact. l. 4. in princ. C. quib. ad li-
bert. proclam. non lic. gloss. in l. 1. §. 1. ff. nihil novari, & in l. 1.
C. de Procurat. Verum * hoc non procedit in negatio- 310
ne juris, nec similiter * in negatione facti apparentis. 311
Ideo, si quis ostendat instrumentum procuratorium,
licet adversarius illud neget, non tamen redditur ex
sola negatione res dubia. Ideo non tenetur cavere, l. 1.
C. de procurat. Nec etiam * quando est improbabilis, 312
nam talis negatio non reddit rem dubiam, vel * quando 313
res est liquidata, ut dicit Bald. in l. 1. ff. de transact. & no-
tatur in l. post rem, eodem tit. Idem quoque dicendum,
si fuerit * negatio calumniosa, vel etiam non calumnio- 314
sa, modo probatio sit in promptu, ut dicit Angel. in l.
post rem, ff. de transact. ut refert Barbat. cons. §. 3. lib. 4.

Vigesimo octavo * ampliatur regula, quod etiam 315
tutor sine solemnitatibus prædictis donare non pos-
sit, l. prædia, C. de præd. minor. Alex. cons. 125. lib. 1. Afflict.
decis. 87. num. 3. decis. Pedemont. 57. num. 31. quia * donare 316
petere est, l. filiusfamilias, ff. de donat. Roman. cons. 290.
num. 6. Etiam si tutor * haberet plenam administratio- 317
nem cum libera, & si donat, tenetur de suo pecuniam
restituere, ut tradit Ias. in l. contra juris. §. si filius, num. 3.
ff. de pact. l. creditor, §. Lucius, ff. mandati. Petr. Duen. reg.
31. verb. administratores, & Iac. Novell. regul. 91 in verb.
mandatum. Ino * etiam, nec tutor donare sine decre- 318
to poterit ob causam nuptiarum, d. l. prædia, & l. ult. §.
ult. C. si major fact. Bartol. in l. si constante, in princ. nu. 76.
ff. solut. matr. Curt. jun. consil. 168. num. 20. Nec * etiam 319
ob piam causam, puta monasterio alienare poterit mi-
nor sine decreto & curatore, arg. l. 2. §. voto, ff. de pollicit.
quod dictum bene notandum, dicit Panormit. in c. in

- 320 *presentia*, in ult. notab. extr. de probat. Nisi minor * viginti quinque annis offerret monasterio se, & omnia sua bona, quod poterit facere absque curatore & decreto, per text. in d. c. in *presentia*, & ibi Innoc. Ioan. Andr. & Abbas post alios. Et ratio secundum Abbatem est, quod talis acquisitio monasterio fiat per viam ultimæ voluntatis, cum ingrellus pro mortuo habeatur, &
- 321 minor in ultima * voluntate integram habeat personam, l. *qua etate*, ff. de testam. Ad quod * etiam facia, quod auctoritas tutoris in testamento non requiratur, l. *Aurelio*, §. *Cajus*, ff. de liberat. legat. & quod ideo minor possit pro * executione ultimæ voluntatis in testamento
- 322 permittere alienationem immobilium, secundum Bald. in l. *illud*, in fin. ff. *quand. decret. op. non est*, & in l. 1. in 2. notab. ff. de reb. eor. Alii autem dicunt, hoc potius ex contractu acquiri monasterio, attenta forma professionis, arg. l. *verba contraxerunt*, ff. de verb. signif. Quia licet habeatur pro mortuo post ingressum, ut Abbas dicit, ex hoc tamen non judicari qualitatem dispositionis præcedentis, cum illa dispositio iam præcesserit, & secundum qualitatem ejus judicetur: nam minor habilis reputatur in ultima voluntate ex eo, quod non lædatur, cum revocare testamentum possit, d. §. *quasi tum*, l. 1. ff. ad Trebel. Unde pro meliore ratione adducunt Bald. in d. c. in *presentia*, dicentem alienationem
- 324 istam dici * alienationem juris, in quia minor ætas non attendatur, secundum textum, Instit. de acquis. per arrog. in princ. Imo amplius post multos concludit Rol. à Vall. de luc. dot. quest. 45. & post eum Covar. cap. 28.
- 325 nec dotem à muliere * minore, constitui posse, sine judicis decreto, per text. gloss. & Dd. in l. *que tutores*, C. de administrat. tutori & notatur in l. 1. C. si advers. dot.
- 326 Præterea etiam * minor cum decreto non potest donare; quia in decreto debet subesse justa causa, l. *magis puto*, §. *non passim*, ff. de rebus eor. Quæ justa causa regulariter subesse non potest in donatione, ut dicit

CAP. XXXIII. DE REQUIS. IN ALIEN. &c. 643

Jac. de Butr. in l. 1. C. si advers. donat. In tantum, ut nec
etiam * possit dari curator ad autorandum in dona- 327
tione, l. ab agnato, ff. de curat. fur. l. fin. ff. eod. cum cu-
rator * dandus sit justa causa, sed non est justa causa 328
dandi curatorem in donandum, cum donare, sit per-
dere, d. lib. contra juris, ff. de pact. secundum Alexand.
consil. 125. num. 2. vers. quarto & ultimo, lib. 1. Bald. in l. 1.
C. si advers. donat. Et dato, qui * non habuerit curatorem, 329
nec fuerit facta donatio rei immobilis cum effectu,
nihil tamen valuit donatio, ex quo potuit restitui in
integrum contra illam, cum fuit læsa donando, per
tot. tit. Cod. si advers. donat. Quia donationes, quas fa-
ciunt minores de hæreditate paterna, vel de juribus
sibi pertinentibus, non sunt efficaces: quia cum eo i-
pso, quod renunciaverint juri suo, lædantur juvan-
tur ope restitutionis in integrum, ut est casus in ter-
minis, in l. 1. C. de in integr. restit. In tantum, ut * ubi- 330
cumque minor renunciat juri sibi competenti ad he-
reditatem paternam, restituatur contra talem renun-
tiationem, & ad obtinendam restitutionem in inte-
grum, non habeat minor necesse probare de læsione,
quia satis sit læsus, eo quod renunciat, secundum gl.
singularem, in l. 1. C. de in integr. restit. min. quam ibi
Baldus approbat, & sequuntur Moderniores; repu-
tantes hoc singulare.

Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat pri- 331
mo in tutore Regis, Principis, aut virorum illustrium,
ut per Lanfranc. de Orianio in singulari 22. Iasonem in
l. pactum curatoris, num. 2. vers. hinc est, & ibi Alciat. n. 1.
C. de pact. Roland. à Valle consil. 18. num. 56. 59. 63. lib. 2.
Tiraq. de nobilit. cap. 37. n. 43. Idque hac ratione, ut di-
gnitas ejus regalis conservetur, cujus proprium est
donare, secundum Joan. Andr. in cap. grandi, de supple-
neglig. Pralat. lib. 6. per l. filius, ff. de donat. versic. non-
nunquam ex causa nobilitatis id permittere videtur, ibi;
filium Senatoris, vel alterius dignitatis, & facit textus

in l. cum plures, §. fin. ff. de administ. tut. ibi, pro facultate patrimonii, pro dignitate natalium, constituet alimenta servis, liberisq; nonnunquam, & exteris, si hoc pupillo expediat prestabit, sollemnia munera parentibus cognatisq; mittet.

332 Quo loco Iuriconsultus tutori * donare permittit ob nobilitatem pupilli, quæ opinio ab omnibus fere approbatur, licet non ignorem aliquos esse contraria opinionis, ex eo quod fraus fieri possit, cui dicunt obviandum esse, id quod probare conantur d. l. cum plures, §. fin.

333 Secundo * declaratur non procedere in donatione facta pro servitiis, videlicet, quando tutor facit causa remunerationis in eos, qui sunt bene meriti de minore, l. filium, ff. ubi pup. educ. deb. & l. filius, in princ. ff. de procurat. & voluit gloss. in c. fin. de offic. vicar. lib. 6. Bart.

334 in l. ambitiosa ff. de decret. Aretin. cons. 24. ubi * appellat istam opinionem communem Rebuff. de alianat. rer. Eccles. & Iac. Cuiac. Nov. 6. quia non dicitur simplex

335 donatio, sed * recompensatoria, ut tradit Rol. à Vall. cons. 18. n. 61. & seq. ubi dicit etiam magistro pupilli

336 posse donari. Imo * etiam eo casu posse minorem ipsum absq; iudicis decreto facere huiusmodi donationem secundum Rom. in l. si ante nuptias, ff. solut. matr. Mar. Soc. cons. 66. Bertrand. cons. 205. l. 2. & Alciat. in l.

337 creditores, ff. de verb. signif. licet * contrarium, & male, mea quidem sententia, firmet Jason in l. si non sortem, §. libertus, ff. de condict. indeb. in l. ex hoc jure, ff. de just. & iur. & in l. cum filio, ff. de legat. 1.

338 Tertio * declaratur non procedere hodie in donatione propter nuptias, in qua dispositio l. ult. C. si major fact. alien. sine dec. rat. hab. cessat, quandoquidē sine decreto constitui possit donatio illa propter nuptias, cū ex necessitate constituenda sit, per authent. dos data, C. de donat. ant. nupt. & l. pradia, C. de pred. min. & hæc est communis * sententia, ut affirmat Afflict. decis. 242. nu. ubi plures citat, & sequitur Ruin. cons. 11. n. 2. l. 5.

Quarto

Quarto declaratur * non procedere, quando expedi- 340
ret minori donare, secundum Panormit. *in c. ceterum,*
ad fin. de donat. Quia tutores & curatores possunt di-
minuere patrimonium minoris, pro illius salute, se-
cundum Alex. *in l. prases, n. 5. C. de transact.*

Vigesimo nono * ampliatur regula, quod tutores 341
vel curatores debitum pupilli liquidum remittere non
possunt, secundum Lud. Roman. *consil. 28. in princip.*
quia remittere est * donare, ut tradit Alex. *consil. 22. 342*
num. 7. lib. 1. Dec. consil. 689. num. 4. & in l. si quis obliga-
tione, ff. de reg. jur. facit l. contra juris, §. si filius, ff. de pact.
& l. 1. ff. de transact. Adeo, ut is, qui * non potest dona- 343
re, non possit etiam gratis facere remissionem debiti
non liquidi, ut voluit Bald. *in l. 1. de pact. & facit l.*
prases, C. de transact. Abb. *in c. veniens, 1. de testib. Castr.*
cons. 343. lib. 1. & cons. 32. lib. 2. Et hoc * adeo procedit, 344
etiam si talis remissio fiat simpliciter, vel non expresse
donationis verbo, sed per æquipollens tantum: puta,
quia dicit instrumentum, & hanc refutationem fecit,
quia sic voluit, & quod sic sibi placuit, quæ verba gra-
tuitam causam sonant. Videtur enim quod sit tacita
donatio, *l. Campanus, ff. de oper. libert. quæ quidem ver-*
ba generalia nullam determinationem habentia ge-
neraliter sunt intelligenda, l. creditor, §. Lucius, ff. mand.
Bald. *in l. 1. §. 1. ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol.* Quin * etiam si 345
remissio fiat simpliciter, subintelligitur causa dona-
tionis, *d. l. Campanus.* Quæ quidem donatio nulli ad-
ministratori competit, *l. contra, §. fin. ff. de pact.* cum ea
administratio, ut succurratur imbecillitati ætatis, in-
ducta sit, non ut is spolietur, *l. qui fundum, §. tutor, ff. pro*
emptor. quod * non in tutore tantum procedit, *l. pa-* 346
etiam curatoris, C. de pact. & tradit Roman. cons. 28. verum
etiam in curatore Reipublicæ, l. Imperatores, ff. de pact.
& in administratore publico, l. Prases, ubi Iason n. 15. C.
de transact. & in gubernatore, ut notat Corn. cons. 253.
in princ. lib. 3, & in coadjutore & visitatore, qui dicun-

tur habere liberam administrationem, ut notatur per gloss. in cap. 1. in verb. omnem, 7. quest. 1. & in Commissariis, ut notat Cuman. consil. 75. & Præ lato, ut notat gloss. & Bald. in d. l. Præses. Nam Prælatus non potest conditionem Ecclesiæ deteriore facere, c. 1. de rest. in integr. & tradit Abb. consil. 45. lib. 1: Id quod & in Com mendatario quoque obtinet, si propter utilitatem, vel necessitatem Ecclesiæ mandatum sit, c. nemo deinceps, de elect. in 6.

- 347 Amplius * etiam tutor ne minimum quidem remittere potest, l. creditor, §. Lucius, ff. mand. & cap. 2. de
 348 donat. & si remiserit, de suo * solvere tenetur, l. omnes,
 349 C. de annon. & tribut. lib. 10. Et * hæc adeo procedunt, ut etiam non possint remittere jus redimendi, sive retractus conventionalis, ut si tutor in casu licito & permissso vendiderit rem minoris, aut alterius, cujus administrationem gesserit cum pacto de revendendo, non potest hujusmodi pactum emptori remittere libere, & sine solemnitate, ut tradit Alex. consil. 27. vers. plus videtur, & ibi Molin. num. 6. lib. 3. & Cagnol. in l. 2. num. 59. C. de pact. int. empt. & vendit. Idque hac ratione, quod idem judicandum sit de actione competente ad rem immobilem, quod & de ipsa re, eademque solemnitas requiratur in alienatione ejus actionis, ac ipsius rei, ut notant gloss. Bart. & alii, in l. 1. C. si advers. transact. Quod * tamen non procedit in remissione tacita, quando ociose sinit labi tempus sine redemptione rei venditæ, c. de quarta, & c. veniens, de præscrip. & tradit Felin. in c. cum accessissent, vers. tertio limita, extr. de constit. Idemque dicendum * de Præside civitatis, qui etiam licet non possit expresse civitati præjudicare, l. Præses, C. de transact. potest tamen tacite ex lapsu temporis, l. adversus, cum gloss. C. de usur. adeo ut etiam
 352 minor * infans heres venditoris non possit restitui adversus hujusmodi tacitam remissionem, ut longe lateque ac subtiliter hanc quæstionem disputat Curt. sen.

sen. *cons.* 59. Amplius * etiam prædicta ampliatio 353
 procedit, etiamsi debitum non esset liquidum, modo
 facile liquidari posset, ut tradit Dec. in *d. l. pactum cura-*
toris, adeo, ut * etiam tutor remittere non possit exce- 354
 ptionem peremptoriam, quia mera donatio sit, *l. si*
quis delegaverit, ff. *de novat.* nisi tacite fecerit per * ne- 355
 gligentiam, ut si de ea non fuerit objectum, *l. præscri-*
ptionem, C. *de novat.* cum iudex ad ulteriora progredi-
 endo eum excluderet, ut tradit Bald. in *l. pactum cu-*
ratoris, C. *de pact.*

Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat pri- 356
 mo, quando mutua esset remissio, quam minor fecisset
 suo administratori, qui ei etiam remisit ea, quæ
 pro administratione pro eo impenderit, *l. de fideicom-*
misso, C. *de transact.* & facit *l. si ea*, C. *de usur.*

Secundo non procedit, quando * debitum esset 357
 intricatum, illiquidum, vel difficilis probationis, ut
 est glossa ordinaria & singularis in *d. l. contra juris civi-*
lis, in §. *si filius*, in fin. ff. *de pact.* & probatur in *l. mediter-*
ranea, & ibi Bart. C. *de annon. & tribut. lib. 10.* ut tradit
 Nic. Everard. *cons.* 108. in Prælato ecclesiæ. Idque hæc
 ratione, quia ex quo debitum non potest liquidari,
 deficientibus probationibus, dicta remissio non vi-
 detur præjudicium adferre, *l. qui accusare*, C. *de edendo*,
 Dec. in *l. pactum curatoris*, C. *de pact.* ubi etiam Iason
 confirmat, quando de præsentis non poterat probari,
 nec in futurum suberat verisimilis spes, & tradit Ab-
 bas *cons.* 39. dicens, esse communem, quem sequitur
 Dec. *consil.* 297. ejus enim remissio ad dationem non
 trahitur, sed facti potius naturam habet, ut tradit A-
 lex in *l. si mulier*, ff. *de condict. ob. caus.* Sunt tamen alii,
 qui contrarium frequentius teneant; quod etiam
 nec illiquidum remitti possit, quia in futurum pos-
 sent probationes emergere, juxta *l. sub pretextu*, C. *de*
trans. ut tenent Bald. & Sal. in *l. 1. C. de pact.* quatenus
 permittant talem remissionem pro parte fieri, non in

totum; moti hac ratione, quia reus forte stimulante conscientia solvet, vel introductus cum juramento, in judicio confitebitur id, quod probari non potest, *juxta c. 1. de confess. in 6.* quæ opinio magis communis videtur esse, licet Abbas & Dec. in *con. supra relatis*, contrarium affirmant. Quam opinionem ego etiam confirmo; quia reus etiam actore nihil probante tenetur jurare, vel juramentum referre, alias habetur pro confesso, & est in manifesta turpitudine, *l. manifeste, ff. de jure jur, l. as. in repet. l. admonendi, n. 71. & seq. in fin. attestatur esse communem, & in practica observari.*

358 Tertio* non procedit, quando hæc remissio neces-
359 sario fieret, *l. si plures, ff. de pact. ubi enim* subest neces-*
sitas, ibi nulla est liberalitas, l. rem legatam, ff. de adimen.
360 *legat.* Unde in* arbitratorem compromittere, quo
jure, qua injuria tutor poterit, si lege municipii ita
mandetur; compromissum enim id necessarium exi-
stimatur, quatenus scilicet lex arctat, ut tradit Angel.
consil. 92. & Dec. consil. 22. idem in l. pactum curatoris, C.
de pact.

361 Quarto* non procedit, quando per debitoris in-
opiam inanis esset, quæ remitteretur, actio, *l. nam. si, ff.*
de dolo, l. 1. & ibi Angel. C. de annon. & trib. lib. 10. Nec
multum refert, quod ditescere hic potuit, *l. Cura, §. 1. ff.*
de muner. & honos. cum talis spes vix est, ut reperire
possit emptorem, & ideo in jure, ex ea presumptione,
nulla in futurum probatio inducitur, ut tradit Alex.
in l. ex diverso, §. fin. ff. solut. matr. in fin. Sed advertendum
est, licet exactio propter paupertatem videatur impe-
diri, *l. illicit. §. fin. ff. de offic. præsid.* remissio tamen debiti
non videtur fieri posse; quia illa exactio, quæ propter
paupertatem impeditur, videtur tantum temporalis,
cum præsumatur quis acquirere in futurum, *l. si. C.*
arb. tut. l. cura, §. deficientium, ff. de mun. & hon. quæ ratio
cessat in remissione; & ita reperio Dec. declarantem, *d.*
l. pactum curatoris, in 3. limitat.

Quinto

Quinto * non procedit, quando ageretur de utili- 362
tate animæ, vel corporis ipsius pupilli, quo casu tutor
potest remittere debitum liquidum ipsius pupilli, ut
tradit Barcat. *cons* 7. *num*. 2. *lib*. 4. Quo loco etiam di-
cit, quod * tutor potest facere pacem cum occisori- 363
bus patris ipsius pupilli, si hoc expediat pupillo: quia
forte illi occisores occiderent pupillum, & ita intelli-
gi debet dictum Dec. *in l. ut iurisiurandi gratia, in prin-*
cip. ff. de iure iur. ubi absolute dicit; quod cū autoritate
tutoris pupillus possit facere pacem. Idem notat Bald.
in l. 1. vers. extra quaritur, de restit. in integr. licet regula-
riter tutor non possit facere pacem de morte pupilli,
vel adulti, cum tutor tueri debeat dignitatem pupilli,
& injuria sine rubore non remittat, ut tradit Angel.
cons. 257. *per text. in l. miles, § socer, ff. de adult.* Potest et-
iam * tutor remittere offensam illatam minori, vel e- 364
jus patri, secundum Bald. *in addit. ad Specul. tit. de homi-*
cid. ad fin. dummodo hoc fiat * adulto interveniente, 365
iudicis decreto non aliter adhibito, secundum Panor.
consil. 108. *per tot. lib. 2* veluti si * adversarius ejus erat 366
multum potens, ut tradit Panormit. *d. consil.* 108. *num.*
3. Idq; hac ratione, quod * tutoribus omnia jure ad- 367
ministrations competant, quæ pupillo expediunt, *l.*
à tutoribus, C. de administr. tut. & tradit Roman. *cons*. 441.
num. 3. quia talis actio non est in bonis, *l. 2. §. emancipa-*
tus, ff. de collat. bon. & non * transit in heredem, *l. si cum,* 368
§. qui injuriarum, ff. si quis caut. Quod maxime procedit,
accedente jurament. ut tradit Abb. *cons*. 108. *in princ.*
lib. 2. Quibus * addendum est, quod reconciliatio in- 369
juriarumque remissio, non patrimonii everisionem,
sed virtutis opinionem inducat, *l. creditor, §. 1. ff. mand.*
& *§. fin. Instit. de injur.*

Hæc tamen * quæ dicta sunt de remissione injuria- 370
rum, non procedunt quando pecuniariter pupilli in-
teresset, propter jam illatum * damnum, *l. ex hac, ff. si* 371
quadr. paup. sec. vel quia alias * pupillus incideret in 372

quis, cum aliter, de verb. obligat. dicens, illam esse de jure
 veriore. Et istam etiam esse magis communem, at-
 296 testatur Alex. consil. 42 lib. 1. quia * fuit transactio in-
 297 troducta, ut * si litium finis, l. fratris, C. de transact.
 298 Vnde Abb. in c. 1. de transact. infert, quod * licet post
 transactionem appareant instrumenta, ex quibus con-
 stet transigentem deceptum fuisse, etiam si sit gravis
 299 deceptio, non * propter hoc debeat lis suscitari: quia
 magnum commodum consequitur, qui à lite recedit,
 d. l. Lucus, §. fin. facit tex. in l. sub pretextu, C. de transact.
 quia ille, qui transigit, incertum remittit, videlicet
 dubium litis eventum, l. quod debetur, ff. de pecul. & quia
 300 transactio, & * res judicata æquiparantur, l. 2. ff. de ju-
 301 rejur. dem ergo videtur in transactione, adeo * ut e-
 tiam hoc casu non detur restitutio, nisi constet de læ-
 sione enormi, non parva, idque manifeste & clare;
 quia ex tam enormi læsione dolus arguitur, ut tradit
 Corn. cons. 166. in vers. & insup. dato, lib. 1. Dec. cons. 216.
 & facit c. penult. de reb. eccles. non alien. ubi textus dicit,
 302 quod monasterium * restituatur, quando apparet e-
 303 norme dispendium incurrisse. Multo * etiam minus
 restitutio conceditur, post tempus petendi restitutio-
 nem in integrum, scilicet quadriennium, l. fin. C. de
 temp. in integr. restit. & c. 1. & 2. de in integr. restit. in 6.
 304 clem. 1. eod. tit. etiam data * ignorantia à principio, sed
 improbabili, ut tradit Rom. cons. 126. in fin. Aret. con-
 sil. 15. in fine.
 305 Quarto declaratur hæc ampliatio * non precedere,
 quando pupillo magis expediret transigere, quam in-
 juriam etiam patri illatam prosequi, ut tradit Astruc.
 in l. pactum curatoris, ubi Dec. num. 4. C. de pact. ubi Bald.
 306 Salic. Alexan. & plerique alii id * communiter tradi-
 dere, idemque voluit Bald. in l. C. de in integr. restit.
 307 Causa autem dubia & * intricata dicitur, quando
 contra instrumentum aliquid prægnans objicitur, ut
 notat Ant. de Butrio in c. cum contingat, de rescript. & in
 c. cum

e. cum dilecti, de donat. Idem quoque * dicendum, quan- 308
do semiplena probatio esset in contrarium, ut proba-
tur in *l. admonendi, in verbis in dubiis causis, cum ibi notat. de*
jurejur. Huc * facit etiam, quod per negationem res ali- 309
oqui clara reddatur dubia, *l. post rem judicatam, ibi vel*
negetur judicatum, ff. de transact. l. 4. in princ. C. quib. ad li-
bert. proclam. non lic. gloss. in l. 1. §. 1. ff. nihil novari, & in l. 1.
C. de Procurat. Verum * hoc non procedit in negatio- 310
ne juris, nec similiter * in negatione facti apparentis. 311
Ideo, si quis ostendat instrumentum procuratorium,
licet adversarius illud neget, non tamen redditur ex
sola negatione res dubia. Ideo non tenetur cavere, *l. 1.*
C. de procurat. Nec etiam * quando est improbabilis, 312
nam talis negatio non reddit rem dubiam, vel * quando 313
res est liquidata, ut dicit Bald. in *l. 1. ff. de transact.* & no-
tatur in *l. post rem, eodem tit.* Idem quoque dicendum,
si fuerit * negatio calumniosa, vel etiam non calumnio- 314
sa, modo probatio sit in promptu, ut dicit Angel. in *l.*
post rem, ff. de transact. ut refert Barbat. *cons. 53. lib. 4.*

Vigesimo octavo * ampliatur regula, quod etiam 315
tutor sine solemnitatibus prædictis donare non pos-
sit, *l. pradia, C. de præd. minor. Alex. cons. 125. lib. 1. Afflict.*
decis. 87. num. 3. decis. Pedemont. 57. num. 31. quia * donare 316
petere est, *l. filiusfamilias, ff. de donat. Roman. cons. 290.*
num. 6. Etiam si tutor * haberet plenam administratio- 317
nem cum libera, & si donat, tenetur de suo pecuniam
restituere, ut tradit Ias. in *l. contra juris. §. si filius, num. 3.*
ff. de pact. l. creditor, §. Lucius, ff. mandati. Petr. Duen. *reg.*
31. verb. administratores, & Iac. Novell. regul. 91 in verb.
mandatum. Ino * etiam, nec tutor donare sine decre- 318
to poterit ob causam nuptiarum, *d. l. pradia, & l. ult. §.*
ult. C. si major fact. Bartol. in l. si constante, in princ. nu. 76.
ff. solut. matr. Curt. jun. consil. 168. num. 20. Nec * etiam 319
ob piam causam, puta monasterio alienare poterit mi-
nor sine decreto & curatore, *arg. l. 2. §. voto, ff. de pollicit.*
quod dictum bene notandum, dicit Panormit. in *c. in*

- 320 *praesentia, in ult. notab. extr. de probat.* Nisi minor * viginti quinque annis offerret monasterio se, & omnia sua bona, quod poterit facere absque curatore & decreto, per text. in d. c. in *praesentia*, & ibi Innoc. Ioan. Andr. & Abbas post alios. Et ratio secundum Abbatem est, quod talis acquisitio monasterio fiat per viam ultimæ voluntatis, cum ingrellus pro mortuo habeatur; &
- 321 minor in ultima * voluntate integram habeat personam, l. *qua etate*, ff. de testam. Ad quod * etiam facia, quod auctoritas tutoris in testamento non requiratur, l. *Aurelio*, §. *Cajus*, ff. de liberat. legat. & quod ideo minor possit pro * executione ultimæ voluntatis in testamento
- 322 permittere alienationem immobilium; secundum Bald. in l. *illud*, in fin. ff. *quand. decret. op. non est*, & in l. 1. in 2. notab. ff. de reb. eor. Alii autem dicunt, hoc potius ex contractu acquiri monasterio, attenta forma professionis, arg. l. *verba contraxerunt*, ff. de verb. signif. Quia licet habeatur pro mortuo post ingressum, ut Abbas dicit, ex hoc tamen non judicari qualitatem dispositionis præcedentis, cum illa dispositio iam præcesserit, & secundum qualitatem ejus judicetur: nam minor habilis reputatur in ultima voluntate ex eo, quod non lædatur, cum revocare testamentum possit, d. §. *quasi-tum*, l. 1. ff. ad Trebel. Unde pro meliore ratione adducunt Bald. in d. c. in *praesentia*, dicentem alienationem
- 324 istam dici * alienationem juris, in quia minor ætas non attendatur, secundum textum, Instit. de acquis. per arrog. in princ. Imo amplius post multos concludit Rol. à Vall. de luc. dot. quest. 45. & post eum Covar. cap. 28.
- 325 nec dotem à muliere * minore, constitui posse, sine judicis decreto, per text. gloss. & Dd. in l. *quæ tutores*, C. de administrat. tutor. & notatur in l. 1. C. si advers. dot.
- 326 Præterea etiam * minor cum decreto non potest donare; quia in decreto debet subesse justa causa, l. *magis puto*, §. *non passim*, ff. de rebus eor. Quæ justa causa regulariter subesse non potest in donatione, ut dicit

Jac. de Butr. in l. 1. C. si advers. donat. In tantum, ut nec
 etiam * possit dari curator ad autorandum in dona- 327
 tione, l. ab agnato, ff. de curat. fur. l. fin. ff. eod. cum cu-
 rator * dandus sit justa causa, sed non est justa causa 328
 dandi curatorem in donandum, cum donare, sit per-
 dere, d. lib. contra juris, ff. de pact. secundum Alexand.
 consil. 125. num. 2. vers. quarto & ultimo, lib. 1. Bald. in l. 1.
 C. si advers. donat. Et dato, qui * non habuerit curatorem, 329
 nec fuerit facta donatio rei immobilis cum effectu,
 nihil tamen valuit donatio, ex quo potuit restitui in
 integrum contra illam, cum fuit læsa donando, per
 tot. tit. Cod. si advers. donat. Quia donationes, quas fa-
 ciunt minores de hæreditate paterna, vel de juribus
 sibi pertinentibus, non sunt efficaces: quia cum eo i-
 pso, quod renunciaverint juri suo, lædantur juvan-
 tur ope restitutionis in integrum, ut est casus in ter-
 minis, in l. 1. C. de in integr. restit. In tantum, ut * ubi- 330
 cumque minor renunciat juri sibi competenti ad he-
 reditatem paternam, restituatur contra talem renun-
 ciationem, & ad obtinendam restitutionem in inte-
 grum, non habeat minor necesse probare de læsione,
 quia satis sit læsus, eo quod renunciat, secundum gl.
 singularem, in l. 1. C. de in integr. restit. min. quam ibi
 Baldus approbat, & sequuntur Moderniores; repu-
 tantes hoc singulare.

Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat pri- 331
 mo in tutore Regis, Principis, aut virorum illustrium,
 ut per Lanfranc. de Orianio in singulari 22. Iasonem in
 l. pactum curatoris, num. 2. vers. hinc est, & ibi Alciat. n. 1.
 C. de pact. Roland. à Valle consil. 18. num. 56. 59. 63. lib. 2.
 Tiraq. de nobilit. cap. 37. n. 43. Idque hac ratione, ut di-
 gnitas ejus regalis conservetur, cujus proprium est
 donare, secundum Joan. Andr. in cap. grandi, de supple
 neglig. Pralat. lib. 6. per l. filius, ff. de donat. versic. non-
 nunquam ex causa nobilitatis id permittere videtur, ibi;
 filium Senatoris, vel alterius dignitatis, & facit textus

in l. cum plures, §. fin. ff. de administ. tut. ibi, pro facultate patrimonii, pro dignitate natalium, constituet alimenta servis, liberisq; nonnunquam, & exteris, si hoc pupillo expediat prestabit, solennia munera parentibus cognatisq; mittet.

332 Quo loco Iuriconsultus tutori * donare permittit ob nobilitatem pupilli, quæ opinio ab omnibus fere approbatur, licet non ignorem aliquos esse contrariæ opinionis, ex eo quod fraus fieri possit, cui dicunt obviandum esse, id quod probare conantur d. l. cum plures, §. fin.

333 Secundo * declaratur non procedere in donatione facta pro servitiis, videlicet, quando tutor facit causa remunerationis in eos, qui sunt bene meriti de minore, l. filium, ff. ubi pup. educ. deb. & l. filius, in princ. ff. de procurat. & voluit gloss. in c. fin. de offic. vicar. lib. 6. Bart.

334 in l. ambitiosa ff. de decret. Aretin. cons. 24. ubi * appellat istam opinionem communem Rebuff. de alianat. rer. Eccles. & Iac. Cuiac. Nov. 6. quia non dicitur simplex

335 donatio, sed * recompensatoria, ut tradit Rol. à Vall. cons. 18. n. 61. & seq. ubi dicit etiam magistro pupilli

336 posse donari. Imo * etiam eo casu posse minorem ipsum absq; iudicis decreto facere huiusmodi donationem secundum Rom. in l. si ante nuptias, ff. solut. matr. Mar. Soc. cons. 66. Bertrand. cons. 205. l. 2. & Alciat. in l.

337 creditores, ff. de verb. signif. licet * contrarium, & male, mea quidem sententia, firmet Jason in l. si non sortem, §. libertus, ff. de condict. indeb. in l. ex hoc jure, ff. de just. & jur. & in l. cum filio, ff. de legat. 1.

338 Tertio * declaratur non procedere hodie in donatione propter nuptias, in qua dispositio l. ult. C. si major fact. alien. sine dec. rat. hab. cessat, quandoquidē sine decreto constitui possit donatio illa propter nuptias, cū ex necessitate constituenda sit. per authent. dos data, C. de donat. ant. nupt. & l. predia, C. de pred. min. & hæc est

339 communis * sententia, ut affirmat Afflict. decis. 242. ubi plures citat, & sequitur Ruin. cons. 11. n. 2. l. 5.

Quarto declaratur* non procedere, quando expedi- 340
ret minori donare, secundum Panormit. *in c. ceterum*,
ad fin. de donat. Quia tutores & curatores possunt di-
minuere patrimonium minoris, pro illius salute, se-
cundum Alex. *in l. prases, n. 5. C. de transact.*

Vigesimo nono * ampliatur regula, quod tutores 341
vel curatores debitum pupilli liquidum remittere non
possunt, secundum Lud. Roman. *consil. 28. in princip.*
quia remittere est * donare, ut tradit Alex. *consil. 22. 342*
num. 7. lib. 1. Dec. consil. 689. num. 4. & in l. si quis obliga-
tione, ff. de reg. jur. facit l. contra juris, §. si filius, ff. de pact.
& l. 1. ff. de transact. Adeo, ut is, qui * non potest dona- 343
re, non possit etiam gratis facere remissionem debiti
non liquidi, ut voluit Bald. *in l. 1. de pact. & facit l.*
prases, C. de transact. Abb. *in c. veniens, 1. de testib. Castr.*
cons. 343. lib. 1. & cons. 32. lib. 2. Et hoc * adeo procedit, 344
etiam si talis remissio fiat simpliciter, vel non expresse
donationis verbo, sed per æquipollens tantum: puta,
quia dicit instrumentum, & hanc refutationem fecit,
quia sic voluit, & quod sic sibi placuit, quæ verba gra-
tuitam causam sonant. Videtur enim quod sit tacita
donatio, *l. Campanus, ff. de oper. libert.* quæ quidem ver-
ba generalia nullam determinationem habentia ge-
neraliter sunt intelligenda, *l. creditor, §. Lucius, ff. mand.*
Bald. *in l. 1. §. 1. ff. quib. mod. pig. vel hyp. sol.* Quin * etiam si 345
remissio fiat simpliciter, subintelligitur causa dona-
tionis, *d. l. Campanus.* Quæ quidem donatio nulli ad-
ministratori competit, *l. contra, §. fin. ff. de pact.* cum ea
administratio, ut succurratur imbecillitati ætatis, in-
ducta sit, non ut is spoliatur, *l. qui fundum, §. tutor, ff. pro*
emptor. quod * non in tutore tantum procedit, *l. pa-* 346
ctam curatoris, C. de pact. & tradit Roman. cons. 28. verum
etiam in curatore Reipublicæ, *l. Imperatores, ff. de pact.*
& in administratore publico, *l. Prases, ubi Iason n. 15. C.*
de transact. & in gubernatore, ut notat Corn. *cons. 253.*
in princ. lib. 3. & in coadjutore & visitatore, qui dicun-

tur habere liberam administrationem, ut notatur per gloss. in cap. 1. in verb. omnem, 7. quæst. 1. & in Commissariis, ut notat Cuman. consil. 75. & Prælato, ut notat gloss. & Bald. in d. l. Præses. Nam Prælatus non potest conditionem Ecclesiæ deteriore facere, c. 1. de rest. in integr. & tradit Abb. consil. 45. lib. 1. Id quod & in Comendatario quoque obtinet, si propter utilitatem, vel necessitatem Ecclesiæ mandatum sit, c. nemoq. deinceps, de elect. in 6.

347 Amplius * etiam tutor ne minimum quidem remittere potest, l. creditor, §. Lucius, ff. mand. & cap. 2. de

348 donat. & si remiserit, de suo * solvere tenetur, l. omnes,

349 C. de annon. & tribut. lib. 10. Et * hæc adeo procedunt, ut

etiam non possint remittere jus redimendi, sive retractus conventionalis, ut si tutor in casu licito & permissio vendiderit rem minoris, aut alterius, cujus administrationem gesserit cum pacto de revendendo, non potest huiusmodi pactum emptori remittere libere, & sine solemnitate, ut tradit Alex. consil. 27. vers. plus videtur, & ibi Molin. num. 6. lib. 3. & Cagnol. in l. 2. nam. 59. C. de pact. int. empt. & vendit. Idque hac ratione, quod idem judicandum sit de actione competente ad rem immobilem, quod & de ipsa re, eademque solemnitas requiratur in alienatione ejus actionis, ac ipsius rei, ut notant gloss. Bart. & alii, in l. 1. C. si advers.

350 transact. Quod * tamen non procedit in remissione tacita, quando ociose sinit labi tempus sine redemptione rei venditæ, c. de quarta, & c. veniens, de præscrip. & tradit Felin. in c. cum accessissent, vers. tertio limita, extr.

351 de constit. Idemque dicendum * de Præsede civitatis, qui etiam licet non possit expresse civitati præjudicare, l. Præses, C. de transact. potest tamen tacite ex lapsu temporis, l. adversus, cum gloss. C. de usur. adeo ut etiam

352 minor * infans heres venditoris non possit restitui adversus huiusmodi tacitam remissionem, ut longe lateque ac subtiliter hanc quæstionem disputat Curt. sen.

sen. *conf.* 59. Amplius * etiam prædicta ampliatio 353
 procedit, etiamsi debitum non esset liquidum, modo
 facile liquidari posset, ut tradit Dec. in *d. l. pactum cura-*
toris, adeo, ut * etiam tutor remittere non possit exce- 354
 ptionem peremptoriam, quia mera donatio sit, *l. si*
quis delegaverit, ff. *de novat.* nisi tacite fecerit per * ne- 355
 gligentiam, ut si de ea non fuerit objectum, *l. prescri-*
ptionem, C. *de novat.* cum iudex ad ulteriora progre-

diendo eum excluderet, ut tradit Bald. in *l. pactum cu-*
ratoris, C. *de pact.*
 Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat pri- 356
 mo, quando mutua esset remissio, quam minor fecis-
 set suo administratori, qui ei etiam remiserit ea, quæ
 pro administratione pro eo impenderit, *l. de fideicom-*
misso, C. *de transact.* & facit *l. si ea*, C. *de usur.*

Secundo non procedit, quando * debitum esset 357
 intricatum, illiquidum, vel difficilis probationis, ut
 est glossa ordinaria & singularis in *d. l. contra juris civi-*
lis, in §. *si filius*, in fin. ff. *de pact.* & probatur in *l. mediter-*
ranæ, & ibi Bart. C. *de annon. & tribut. lib. 10.* ut tradit
 Nic. Everard. *conf.* 108. in Prælato ecclesiæ. Idque hæc
 ratione, quia ex quo debitum non potest liquidari,
 deficientibus probationibus, dicta remissio non vi-
 detur præjudicium adferre, *l. qui accusare*, C. *de edendo*,
 Dec. in *l. pactum curatoris*, C. *de pact.* ubi etiam Iason
 confirmat, quando de præsentis non poterat probari,
 nec in futurum suberat verisimilis spes, & tradit Ab-
 bas *conf.* 39. dicens, esse communem, quem sequitur
 Dec. *consil.* 297. ejus enim remissio ad dationem non
 trahitur, sed facti potius naturam habet, ut tradit A-
 lex in *l. si mulier*, ff. *de condict. ob. caus.* Sunt tamen alii,
 qui contrarium frequentius teneant; quod etiam
 nec illiquidum remitti possit, quia in futurum pos-
 sent probationes emergere, juxta *l. sub pretextu*, C. *de*
trans. ut tenent Bald. & Sal. in *l. 1. C. de pact.* quatenus
 permittant talem remissionem pro parte fieri, non in

Quinto * non procedit, quando ageretur de utili- 362
tate animæ, vel corporis ipsius pupilli, quo casu tutor
potest remittere debitum liquidum ipsius pupilli, ut
tradit Barcat. *cons* 7. *num*. 2. *lib*. 1. Quo loco etiam di-
cit, quod * tutor potest facere pacem cum occisori- 363
bus patris ipsius pupilli, si hoc expediat pupillo: quia
forte illi occisores occiderent pupillum, & ita intelli-
gi debet dictum Dec. *in l. ut iurisiurandi gratia, in prin-*
cip. ff. de jurejur. ubi absolute dicit; quod cū autoritate
tutoris pupillus possit facere pacem. Idem notat Bald.
in l. 1. vers. extra queritur, de restit. in integr. licet regula-
riter tutor non possit facere pacem de morte pupilli,
vel adulti, cum tutor tueri debeat dignitatem pupilli,
& injuria sine rubore non remittat, ut tradit Angel.
cons. 257. *per text. in l. miles, § socer, ff. de adult.* Potest et-
iam * tutor remittere offensam illatam minori, vel e- 364
jus patri, secundum Bald. *in addit. ad Specul. tit. de homi-*
cid. ad fin. dummodo hoc fiat * adulto interveniente, 365
judicis decreto non aliter adhibito, secundum Panor.
consil. 108. *per tot. lib. 2* veluti si * adversarius ejus erat 366
multum potens, ut tradit Panormit. *d. consil.* 108. *num.*
3. Idq; hac ratione, quod * tutoribus omnia jure ad- 367
ministrationis competant, quæ pupillo expediunt, *l.*
à tutoribus, C. de administr. tut. & tradit Roman. *cons.* 441.
num. 3. quia talis actio non est in bonis, *l. 2. §. emancipa-*
tus, ff. de collat. bon. & non * transit in heredem, *l. si cum,* 368
§. qui injuriarum, ff. si quis caut. Quod maxime procedit,
accedente jurament. ut tradit Abb. *cons.* 108. *in princ.*
lib. 2. Quibus * addendum est, quod reconciliatio in- 369
juriarumque remissio, non patrimonii everSIONem,
sed virtutis opinionem inducat, *l. creditor, §. 1. ff. mand.*
& *§. fin. Instit. de injur.*

Hæc tamen * quæ dicta sunt de remissione injuria- 370
rum, non procedunt quando pecuniariter pupilli in-
teresset, propter jam illatum * damnum, *l. ex hac, ff. si* 371
quadr. paup. sec. vel quia alias * pupillus incideret in 372

poenam, *l. 1. C. de his, quib. ut indig.* Vel quando minori, aut ejus familiæ esset dedecus inimicitias remittere, quia pro defensione honoris minoris, possunt omnia bona obligari, secundum Bartol. in *l. sancimus*,
 373 *num. 6. C. de administrat. tut.* Idem * quoque dicendum, si secundum mores civitatis dedecus, vel infamia inde oriretur, *l. miles, §. socer*, & ibi Bald. *ff. ad leg. Jul. de adult.*

374 Tutor quoque, an dilationem * debitori concedere possit, dubitatum invenio? Et prima facie dicendum videretur non posse: minorem enim quantitatem pupillus reciperet, quia etiâ tempore minus solvimus, *§. plus autem, Instit. de act.* & quia si ipsi in mora exigendi sint, de suo latæ culpæ nomine tenentur, *l. 2. arbit. tut.* Sed tamen verius videtur posse eos prorogare; cum & transigere valeant, & generalem administrationem cum libera potestate habeant, *l. fin. §. penul. de Publicanis.* Bald. in *rubr. extra, de transact.* Dd. in *l. qui Roma, §. Callimachus, de verb. oblig.* Nec enim hujusmodi moratoria concessio gravis sensetur ipsi pupillo, & verisimile est humanitatis potius intuitu, & probabili ex causa à tutore permissam, *l. 2. C. de precip. Imp. Offer.*

375 Sexto non * procedit ampliatio, quod tutor possit impedire debitum, & actionem oriri, ut tradit Corn. *consil. 143. num. 4. lib. 4. per text. in l. si unus, §. 1. ff. de injur.*

376 Ultimo declaratur * non procedere in tutore, qui potest remittere commissum nondum acceptatum, recipiendo canonem, atque ita præjudicare pupillo in jure commissi, ut tradit Molin. *ad consuet. §. 14. num. 24. per gloss. Imol. Panormit. & omnes, in cap. potuit, extr. locat.*

377 Trigesimo ampliatur, quod * nec minor poterit renunciare; quia illa renunciatio diceretur alienatio, in qua requiruntur debitæ solemnitates, ut probatur in *l. magis puto, §. fundum*, & ibi declarant Dd. maxime

Dynus & Bald. ff. de reb. eor. facit *l. tutor*, & ibi Bart. ff. de bon. poss. Bald. in *l. contra juris*, §. 1. ff. de pact. maxime hereditati & paternæ; quia censetur quid immobile, 378
saltem habito respectu ad partem, quam in rebus immobilibus consequi potuisset, ideoq; restituitur, nec est opus aliter probare læsionem, quia satis est læsus eo, quod renunciat, & sic non habet necesse probare hereditatem patris esse locupletem, ut est gloss. singularis in *l. 1. C. de in integr. rpn.* quam ibi Bald. approbat, & sequuntur Moderniores, reputantes hoc singulare. Nec etiam & agnoscendo legatum renunciare 379
legitimæ; quia ad hoc, ut filius sibi per renunciationem vel agnitionem præjudicet in legitima, requiritur ut specifica fiat mentio de legitima, ut probatur in *l. si quando*, §. fin. C. de inoffic. test. & notat Bart. & Ang. in *l. de his* ff. de transact.

Declaratur & hæc ampliatio, ut non procedat quando minor habet quatuordecim annos, quo casu poterit sine curatore renunciare beneficio Ecclesiastico; quia parificantur actiones movere & alienare, sive renunciare. Ideo prohibitus alienare non potest actiones movere in iudicio, quia eo modo per indirectum alienatio sequi posset, *l. ait Prætor*, ubi Bartol. ff. de jure de lib. facit *c. si annum*, de jud. lib. 6. Craver. cons. 153. in fin. 380

Trigesimo primo ampliatur, quod * minor non 381
poterit repudiare fundum sibi legatum, d. l. magis puto, §. fundum, Cagnol. in *l. femina*, num. 4. de reg. jur. Rol. à Valle consil. 15. num. 30. l. 1. Zas. in *l. legatum*, num. 5. & 6. ff. de legat. 1. Alex. cons. 254. n. 5. lib. 6. Et hoc procedit* in legato, secus in cæteris; quoniam ante accepta- 382
tionem repudiari sine solemnitate potest, ut probat. *l. si ego*, ubi gl. & Dd. de neg. gest. & in *c. si tibi absenti*, in ver. ut tuum, de præb. in 6. Ratio * autem hujus ampliationis 383
est, quod repudiatio dicatur alienatio: nã quando minor repudiat, si res hæreditariæ non sunt integræ,
non

non poterit minor restitui, *l. quod si minor, §. Scævola, ff. de minor. ut diximus supra cap. 30.*

384 Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat in pupillo, qui poterit repudiare hereditatem cum autoritate tutoris, *l. tutor, ff. de bon. poss. juncta l. 1. §. tutor, ff. de success. edict. & in l. si pupillorum, C. de repud. hered.*

385 Trigesimo secundo ampliatur, quod * etiam solus tutor sine pupillo non possit hereditatem adire, sed pupillus cum autoritate tutoris potest, *l. penul. C. de jur. delib. & l. pupillus, ff. de acq. hered.*

386 Trigesimo tertio ampliatur, quod * nec tutor litem æstimare possit nomine pupilli, *l. 3. §. item quæri, l. litis, ff. pro empt.*

387 Trigesimo quarto ampliatur, quod * etiam mora non contrahatur per interpellationem factam adulto super re immobili, sine autoritate judicis, juxta *l. magnam, C. de contrah. & commit. stip.* Nam cum ex mora hoc casu sequatur, vel sequi dicatur alienatio rei immobilis, ex eo, quia creditor intendit, ut sibi adjudicetur in solutum res, quam ingressus est autoritate propria, non potuit hoc casu mora contrahi, saltem per interpellationem factam sine autoritate judicis, per ea quæ voluit Bart. & Alexan. in *l. si ex legati causa & verb. oblig. & Ioan. Andr. in c. constitutus, de rest.*

388 in integr., ubi concludunt, quod * adultus non habens curatorem non constituatur in mora per interpellationem factam, de re, quæ servando servari potest, sine judicis autoritate; quia talis res sine ejus decreto non potest alienari, *l. lex quæ tutores, C. de admin. tut.*

389 Trigesimo quinto ampliatur, quod * etiam minor non potest dare in solutum, sine decreto, *l. si minor, C.*

390 de præd. minor, quia * in solutum datio emptioni & venditioni æquiparatur, ut probat *l. si prædium, C. de evict. & l. vetustissima, C. de jur. dom. impet.* qua de re latissime Tiraq. de retract. lig. gl. 14. n. 45. cui accedit Boer. q. 49. in fin. & conf. 118. num. 9. lib. 3.

Tri-

Trigesimo sexto ampliatur, quod * eadem solemnitas, quæ requiritur in contractu, eadem in distractu requiratur, *l. si ad resolvendam, C. de prad. min.* ubi lex prohibens minorem contrahere super re immobili, sine autoritae & decreto judicis, locum habet & in distractu: quem textum ad hoc expendit, & dicit notabilem Bald. in *l. Praeses, vers. idem apparet, C. de transact.* & in *l. 1. post princ. C. si advers. transact.* Hipp. de Marfil. in rubr. de probat. n. 345. cum quatuor seq. ubi plures citat autores ad hoc propositum. 391

Trigesimo septimo ampliatur, quod * tutor solus 392 non poterit deferre iuramentum adversario pupilli, nisi deficientibus omnibus probationibus pupillo, *l. tutor, ff. de jurejur.* Pupillus * tamen cum autoritate tutoris indistincte deferre potest iusjurandum, qui tamen si lædatur, in integrum restituitur, ut probatur in *l. iusjurandum, quod ex conventionem, §. pupillus, & ibi gl. & Dd. ff. de jurejur.* & in *l. 1. §. 1. ff. quat. rer. act.* 393

Trigesimo octavo ampliatur, quod * qui non potest alienare, immediate nō possit etiam facere actum, per quem alienatio sequatur, ut notatur per gl. in *l. item quia, ff. de pact.* Bart. in *l. codicillis, §. matre, ff. de leg. 2.* & in *l. si ita quis, §. si ea lege, ff. de verb. oblig.* & ideo ille, qui non potest alienare, non potest compromissum facere; quia potest sequi alienatio, *c. cum tempore de arb.* & qui * non potest alienare, non potest pati, ut præscriptio in præjudicium alterius sequatur, quia præscriptio est alienatio, *l. alienationis verbum ff. de verb. sig.* & ita concludit Alvar. in *c. §. hoc quoq., de success. feud.* Dec. *cons. 479. num. 4.* & ibi Molin. de obligatione & compromisso, idem de compromisso *cons. 300. num. 2.* Blanc. de compromiss. *quest. 4. num. 28.* Idque hac ratione, quia melius est à principio occurrere, quam postea, secuta alienatione providere, *l. fin. C. in quib. caus. in integ. restit.* & Tir. post leges connubiales, *gloss. 6. num. 189.* ubi dicit, quod debeat curare, ne ex actu, quem facit, sequatur 394 395

quatur alienatio, ex dispositione legali, vel statuaria.
 Alex. de promissione, *cons.* 17. n. 7. lib. 4. & noviss. Hip.
 Rim. in princ. tit. quib. alien. lic.

- 396 Trigesimo nono ampliatur, quod * nec locare po-
 397 test ad longum tempus, ut * communem dicit Soares
in thes. recept. sent. lit. C. num. 192. ex Angelo, post Fa-
 brum in §. adeo, in fin. num. 1. *Inst. de locat.* & Alex. *cons.*
 17. lib. 4. Boer. *decis.* 234. Idq; propter utilis domini,
 & naturalis possessionis translationem, ut dicit Al.
consil. 117. num. 1. l. 5. idem cum Molin. *cons.* 1. num. 6. &
 15. l. 4. Aret. *cons.* 55. Felin. *cons.* 25. Jas. in l. naturaliter;
 num. 15. ff. de ut q. poss. Dec. de re ecclesiæ, *cons.* 142. n. 3.
 Idem cum Molin. *cons.* 204. n. 12. Idem *consil.* 282. n. 1.
 & 2. de re ecclesiæ. Idem *cons.* 292 nu. 1. & ibid. Mol.
 Tiraq. de retract. lig. §. 1. gl. 14. n. 79. 80. 81. & de jure con-
 stit. lim. 14. nu. 12. & noviss. Nic. Ever. in loco, a feudo ad
 398 emphyteusin, circa fin. quo loco dicit, quod * turbatus in
 possessione longi temporis conductior, habeat inter-
 dictum *uti possidetis*; nec possit expelli ab emptore, cū
 conductior longi temporis naturaliter possideat, alle-
 gans ad hoc Baldum in c. querelam, de jurejur. gloss. sin-
 gularem in l. si ut certo, §. si duob. vehiculum, ff. commod.
 399 Idem quoq; obtinet, si locaret * tantum pro uno, vel
 duobus annis, cum pacto, quod finitis illis, teneatur
 eidem vel ejus successoribus locare pro eodem pretio:
 id enim facere non potest, cum hæc sit quædam spe-
 cies alienationis, & ideo istud pactum rejicitur, ut tra-
 dit Angel. per text. in §. neque, in authen. de non alienand.
 400 sequitur Alex. *cons.* 165. lib. 2. & * communem esse di-
 cit Pinel. in 3. part. leg. 1. num. 63. vers. dicitur etiam, C. de
 bon. mat. qui ibidem alios allegat, contrarium tenen-
 tes, quos reprehendit.

- 401 Longum autem, * tempus dicitur communiter
 tempus decem annorum, vel ab inde supra, l. si cum si-
 deicommissario, §. Aristo. ff. qui & a quib. l. penult. & fin. C. de
 præscript. long. temp. gloss. in l. fin. ff. si ager vect. vel emphyt.

& notat gloss. in *l. si filius*, C. de petit. hered. Alex. consil. 17. n. 1. 2. & 3. dicit * communem, & ibidem Molin. lib. 402
 4. Dec. de re ecclesiæ, consil. 204. dicit communem, & consil. 292. num. 1. Ias. consil. 24. & 94. lib. 1. Paris. consil. 98. lib. 4. & Menoch. relictis septem opinionibus, dicit communem, quod relinquatur arbitrio iudicis in re ecclesiæ, lib. 2. cas. 5. Nec etiam * talis locatio valet ad novem 403
 annos & sit tempus utile, ut decidit Bart. in *l. quæcumque*, C. de bon. quæ lib. & in auth. qui rem, C. de sacros. eccl. Ang. in §. emphyteusim, in auth. de non alien. & Io. de Imol. in *l. quod dicitur*, in fin. de verb. signif. & de re ecclesiæ est text. apertus in clem. 1. de reb. eccl. non alien. ubi dicitur, quod nec recipiendi jus aliquod acquiratur, ut optime tradit Molin. ad consuet. §. 41. num. 47. & seq. Quinimo locatio * ad longum tempus æquiparatur emphyteusi, 404
 ut communem * dicit Ias. in *l. naturaliter*, num. 15. de acq. 40 poss. Angel. in *l. scite autem*, in auth. de non alien. Imol. in c. nulli, vers. nota etiam, & iterum in c. ad audientiam, vers. idem adverte. de reb. eccl. non alien. Ruin. consil. 156. num. 6. lib. 1. & satis probatur ex textu eas æquiparante, in auth. qui rem, ubi conductam, vel in emphyteusim acceptam, C. de sacros. eccl. & est text. in *l. 1. C. de offic. com. sac. Pal. ibi. totius perpetuarii*, hoc est, emphyteucarum juris. Nam jus * per- 406
 petuarium id certe est, quod ex conductione perpetua competit, & * hinc perpetuarii dicti conductores, qui in 407
 perpetuum rem ipsam conduxerant, ut constat ex *l. 1. & 3. C. ult. C. de locat. prad. civil. lib. 11.* Etiam adæquatur & æquipollet * venditioni, iisdemq; regulis cōsistit, ut 408
 scribitur in *l. 2. in prin. & §. 1. ff. locat. & in §. 1. & §. adeo. Inst. eod.* Etiam in statuto exorbitante & correctoriis, ut tradit gloss. in *l. quod vero*, ff. de legib. & in *l. si quis seruo*, & ibi Bart. C. de furt. Id * quod maximè procedit, quan- 409
 do ea fieret unico pretio, non distributo pro singulis annis; nihil enim videtur interesse inter huiusmodi locationem & venditionem temporalem fundi, sive fructuum multorum annorum, de quo pet Bart. in *l.*

- cotem, §. qui maximos, ff. de Public. & vectig. Idem quoque
 410 dicendum * erit, quando fieret talis locatio ad vitam
 locantis & conducentis, l. 1. ff. pro soc. gloss. inc. ea enim,
 §. perpetua, gl. 2. 10. quest. 2. Dec. cons. 204. Alex. cons. 19.
 n. 8. lib. 3. Verum Iac. Port. lib. 4. com. opin. conclus. 21. dicit
 quod ad vitam non dicatur perpetua, sed quod habeat
 tantum effectum temporalis locationis. Idque pro-
 bat per l. jubemus, §. sane, C. de sacros. eccles. Quod tamen
 411 non procedit, quando * est verisimile, illum, cujus vi-
 ta locationi apponitur, non victurum ad decem an-
 nos, juxta computationem, l. hereditatum, ff. ad leg. Falc.
 ut tradit Couvar. lib. 2. var. resolut. c. 16. n. 3. Dicitur prae-
 412 terea longum tempus locatio, quæ fit eo pacto, ut du-
 ret quamdiu locator voluerit; ea enim incertitudo
 magis longum tempus, quam breve inducit, ut notat
 Bart. in l. sufficit, & ibi Ias. ff. de conduct. indeb. l. Iurisperitos,
 ff. de excus. tut. Dec. cons. 214. Socin. Nepos, cons. 63. n.
 413 11. lib. 2. etiamsi adiectum * esset de renovando, valet
 tamen eo casu usque ad tempus utile, ut firmat Speculi-
 tit. de locat. §. nunc aliqua. Quia secundum eum, ex tali
 locatione non transfertur dominium, nec possessio,
 sed unda detentio, l. non solum, ff. locati, & l. non solum,
 §. 1. ff. de usu cap. Alexand. consil. 104. & ibi Molin. in prim.
 414 lib. 3. idem consil. 193. lib. 2. Etiamsi expresse * adiectum
 fuisset, quod utile dominium non transferretur, quia
 commoditas fructuum, quæ ad longum tempus trans-
 fertur, pro vera alienatione habetur in materia pro-
 hibitiva, ad evitandam fraudem, ut tradit Bald. in auth.
 hoc jus porrectum, vers. sexto, C. de sacros. eccles. & sequun-
 tur Fab. de Monte in tract. de empt. & vend. in 4. quest.
 princ. quest. ult. vers. super tertium. Verum Alexand. cons.
 104. num. 3. vers. 4. lib. 2. & Covar. lib. 2. c. 16. num. 1. vers.
 ex quo apparet, contrarios tenentes allegant, sed non
 sequuntur. Dicens amplius idem Covar. d. loc. num. 6.
 415 vers. quarto, eadem constitutio, etiam * in generali man-
 dato non venire potestatem, ita locandi in perpetuum,
 quia

quia est alienatio, quæ non venit in generali mandato, l. Procurator totorum, & l. mandato generali, ff. de procurat. & clem. 1. de reb. eccles. non alien. Panormit. in c. nulli. c. ad audientiam. de reb. eccles. non alien. & Dec. cons. 142. adeò, ut etiam non * possit locare ad modicum tempus; quando talis locatio fieret in potentem virum, ita ut non esset spes recuperandi: quo quidem casu prohibita alienatione, talis locatio ad modicum tempus etiam prohibita censetur, l. qui habebat, ff. de legat. 3. & ita tradit Franc de Curt. jun. in 4. part. tractat. feud. in 3. quest. ultima cause privationis feudi.

Verum * hæc ampliatio non procedit, quando fieret sine expressione certi temporis: quia intelligitur de brevi tempore; nempe de unico anno, juxta vulgarem regul. l. boves, §. hoc sermone, ff. de verb. signif. & l. item queritur, §. qui impleto, ff. locati. & in terminis ita tradit Socin. nepos cons. 25. n. 3. lib. 2.

Quadragesimo * ampliatur regula, quod nec dotem constituere possit marito super bonis immobilibus, quæ cedat lucro mariti, stante statuto de lucro dotis; quia in tali constitutione dotis requiritur causæ cognitio, l. si ex causa, §. in dotis, ff. de min. scilicet an suppetant facultates, & an vir sit dignus tanta dote: ut tradit Bald. in l. nulla, C. de jur. dot. quæ causæ cognitio spectat ad judicem, l. magis puto, §. non passim, ff. de reb. eo. & l. lex quæ tutores, C. de adminstr. tut. Denique ista constitutio dotis non est necessaria, sed voluntaria, quæ sine decreto fieri non potest, & si fiat, erit nulla, & perinde atque si facta non esset, arg. l. quoties, ff. qui satisf. cog. ut remissivè tradit Tiraq. post leges connubial. gloss. 6. num. 195.

Quadragesimo primo * ampliatur, quod nec in emphyteusin dare poterit, cum dicatur alienatio, maxime ubi fuerit perpetua, c. nulli, ubi text. de reb. eccles. non alien. & §. alienationis, in auth. de non alienando, in auth. hoc jus porrectum, C. de sacros. eccl. Jac. Cujac. Novell. 7. & 120.

Alex. *cons.* 79. n. 3. lib. 1. & propriè quidem dicitur alienatio, cum utile dominium transferatur, ut norat Bald. in c. 1. §. aut si libellario, circa fin. quib. mod. feud. amit. & *cons.* 47 vers. 2. præmitto, lib. 1.

420 Quadragesimo secundo * ampliatur in omni specie alienationis, l. non solum, C. de præd. min.

421 Quadragesimo tertio * ampliatur, quod etiam minor in pias causas non potest alienare sine curatore & decreto, argum. l. 2. §. voto, de pollicit. quod dictum sequitur, & benè notandum dicit Panorm. in c. in præsentia, in ult. notab. n. 35. de probat. ut diximus, supra hoc capite, num. 319.

422 Id quod * etiam procedit in prohibitione statuti si ne certa solemnitate, ut tradit Tiraq. post leges connub. gl. 6. num. 162. & seq. & de muliere, quæ non potest obligari sine consensu proximorum, tradit Molin. ad Dec. in d. c. in præsentia.

423 Quadragesimo quarto * ampliatur, quod etiam alienatio facta cum decreto, sed vili pretio rescindatur per in integrum restitutionem, l. si quidem, C. de præd. minor.

424 Idem quoq; * dicendum erit, quando fundus fuerit venditus justo pretio, modo fuerit majorum pupilli, l. si in emptionem, ff. de minor. ob illud enim interesse fingitur minor enormiter lædi, ut tradit Alex. *cons.* 67. lib. 5. Dec. *cons.* 403. vers. quamvis. Unde dicit gloss. in l.

425 et si æquo, ff. de legat. 1. nostra * admodum interesse, rem quæ majorum fuerit emere; interest enim pupilli etiam redimere fundum, qui fuit majorum, pluris quam valeat, ut dicit Jas. in l. 1. vers. secunda differentia, de legat. 1. In his enim quæ fuerunt majorum nostrorum nos esse cæteris singulari quadam in eos affectione præferendos, ut tradit Anchor. *cons.* 171. vers. item quia dicta bona. Inspicitur enim interesse affectionis respectu rei, ut dicit Paul. de Cast. *cons.* 288. lib. 1. ad quod facit inter cæteras, l. quæ tutores, C. de admin. tut. ubi hæc verba nuncupatim

tim asscribuntur: *Maxima habenda est ratio ejus domus, in qua pater defecit, filij creverunt, in qua majorum imagines aut non videre fixas, aut videre revulsas, satis est lugubre.* Ex quo textu aperte probatur domum resq; alias majorum nobis esse in maximo affectu, ac pretio, quod & comprobat text. in *d. l. libertus, qui solvendo est*, ob id tantum, quod in iis prædiis sint aliqua in quibus majorum nostrorū sepulchra sunt, & in *l. 1, §. & alias videamus, ff. si quid in fraud. patr.* ubi ita scribitur: *Si dicat patronus rem quidem justo pretio venisse, verum tamen hoc interesse sua, non esse venundatam, inq; hoc esse fraudem, quod venerit possessio, in quam habet patronus affectionem vel opportunitatis, vel vicinitatis, vel zeli, vel quod illic educatus sit, vel parente sepulti.* Cui etiam admodum congruit text. in *fundo, ff. de rei vendit.* his verbis: *finge pauperem, qui si reddere id cogatur, laribus sepulchrisq; avitis carendum habeat* quo in loco glossa dicit, non esse verisimile, quod quis hujusmodi lares avorum ob quidvis aliud alienaret. Ex quibus facile quilibet intelligere potest, res majorum nostrorum nos pluris æstimare debere, quam alias, etiam multo meliores, ejusq; affectionis gratia, nos regum vel potentissimorum autoritatem contemnere, scribit Appian. *Alexandrin. lib. 1.* inter præcipuas causas, cur * legem Agrariam divites recusa- 426 rint, apud Romanos hanc fuisse, quod impium ducerent monumenta majorum ad alios transire.

Sed hæc regula ita ampliata in multis casibus non procedit; & primò quidem * declaratur non procedere 427 re, quando alienatio fieret ex præcedente permissione testatoris, *l. 1. in princ. ibi, nisi ut id fieret parentes testamento, vel codicillis caverint, & l. magis puto, §. si fundus, & §. si pupillus, & l. ult. ff. de reb. eor.* Alex. de executorib. pupillo existente herede, *cons. 2. n. 1. & lib. 2. idem cons. 27. lib. 3. & Gualdens. tit. de tutore, & execut. testam. caut. 10.*

Ampliatur hæc limitatio * primò, ut procedat etiam si 428 talis permissio declaratoria, esset ex defectu alicujus

solemnitatis nulla, *l. ult. ff. de reb. eor.* qua clarè probatur, ex actu * nullo testatoris voluntatem probari, atque ita eo loci textum illum notavit Bartol.

430 Secundò * ampliatur ut procedat, etiam si testator fuisset minor 25. annis, tamen adultus, qui licet inter vivos non posset alienare sine decreto, tamen per dispositionem ultimæ voluntatis, poterit non solum alienare, sed etiam alteri dare potestatem alienandi, ut tradit Bald. in *l. 1. ff. de reb. eor. arg. l. Aurelio. §. Cajus, ff. de liberat. leg.* Bart. in *l. pradium. C. quand. decret. op. non est.* Tiraq. in *l. si unquam, verb. donatione, n. 254. in fin. C. de revoc. don.* Dec. cum Molin. in *l. fin. n. 5. C. de pact.* ubi alios contrarium tenentes allegant, sed non sequuntur, & novissimè Myns. *cent. 3. obs. 5.*

431 Tertiò * ampliatur, etiam si talis permissio sive præceptum non hat pro executione contractus præcedentis, sed tantum per viam testamenti, ut tradunt Alexand. *cons. 215. num. 3 lib. 6.* & Dec. in *l. fin. in fin. C. de pact.*

432 Quartò * ampliatur, quod etiam hoc casu liceat alienare, non obstante prohibitione statuti in forensem, vel alias. Dec. & ibi Molin. in *d. l. fin. n. 5.* Alex. *d. cons. 215. n. 1. & 5. seq. idem in l. si dignum, ff. ad leg. Falcid. communem dicit, quem refert Alciat. in l. 2. n. 12. ff. de verb. oblig. Ias. in l. justè possidet, num. 29. ff. de acq. poss. ubi quoque communem dicit, in herede cedente actionem forensi, contra statutum, nec eum incidere in pœnam statuti, hoc facientem ex mandato testatoris, ut tradit Hipp. Riminald. de forensi, *tit. quib. alien. lic. num. 147.**

Contrarium tamen quoad forensem, tenent Soar. in *thes. recept. sent. lit. A. n. 142.* allegans Fab. de Monte, de *empt. & vend. in ult. quest. n. 27.* dicens illam opinionem veriore & communem esse, asseverantibus Fabiano & Francisco Vivio, *commun. opin. lit. S. incipiente, statutum imponens, fol. 350.* dicens, omnes Scribentes com-

communiter ita tenere in *l. cetera, §. final. de legat. 1.*

Quinto ampliatur ut * procedat, etiam si manda- 433
tum esset tantum generale, non speciale, de vendenda
re tali, ut tradit Alex. *cons. 27. n. 1. lib. 3. idem cons. 215.
n. 1. lib. 6. per l. pradium. cum gl. C. quan. decret. op. non est,
& l. 1. in pr. & §. si fundus, & l. fin. ff. de reb. eor. licet Mo-
lin. ad Alex. d. cons. 27. n. 1. contrarium teneat.*

Declaratur secundo, ut regula nō * procedat, quā- 434
do alienatio fieret ex necessitate, & cōsequentia actus
permissi, qui propriè non dicitur contrahere, ut tra-
dit Castr. super statuto de muliere, *cons. 183. n. 1. lib. 1.*
sive illa necessitas ex * obligatione legali descendat, *l. 1. 435
§. ult. & l. 2. ubi Bart. ff. de reb. eor. sive ex obligatione
consuetudinaria, vel statutaria, l. sine herede, §. Lucius, ff.
de admin. tut. Hipp. Rim. Instit. quib. alien. lic. vel non, n.
148. 160. de confiscatione. Unda * bona minoris sunt 436
tacitè obligata pro dote, licet non intervenerit tuto-
ris autoritas, aut decretum judicis, ut voluit glossa or-
dinaria in *l. ult. in verb. teneri, secundum ultimum intelle-
ctum, C. de legit. tut.* quia hæc obligatio legalis est ex
necessitate & consequentia actus permissi, ubi Joan.
Faber dicit, hanc esse * communem opinionem. 437*

Et simile est, quod * voluit Bald. in *l. certi, in 8. quest. 438
C. locati*, quod si minor conduxerit domum sibi con-
ducibilem & utilem, & quædam bona invexerit in e-
am, quod ea sint domino tacitè obligata, ut & bona
cæterorum illata, licet non intervenerit decretum ju-
dicis: quia non ipse est qui obligat, sed lex, nec dici-
tur lædi minor ex obligatione legali, & necessaria, vel
etiam probabili, ut tradunt Jac. Aret. & Alberic. in *l.
sed hic, ff. de reb. eor.*

Nec * admodum dissimile est, quod plerique vo- 439
luerunt bona minoris intrantis religionem ipso jure,
& sine aliqua solemnitate alias requisita, de jure com-
muni vel municipali transferri in monasterium, quia
hujusmodi translatio ex lege necessario resultat, ut

voluerunt Jo. Andr. in c. in praesentia, in verb. minor annis, & ibi quoque Panormit. vers. ult. cum Dec. n. 35. de probat. & cons. 86. num. 5. in fin. Hipp. Rimin. tit. quib. alien. lic. num. 148. pro qua sententia optime facit lex 1. §. ult. cum l. 2. ff. de reb. eor. Quamquam * non sim nescius, multos esse, qui contrarium teneant eorum, quæ proxime diximus de obligatione bonorum minoris pro dote, & invectorum pro conductione, videlicet in priore casu Bart. in l. item quia ff. de pact. & in l. si constante, ff. solut. matr. per l. dos data, C. de donat. ante nupt. juncta l. Titia, de jur. dot. De secundo gloss. & Salicet. & Fulgos. in d. l. item quia. & Cyn. in l. certi, in 4. quest. C. locati. Sed & contra tertium illum casum de minore ingrediente religionem, tenuit Nicol. Castellan. inter consilia Bart. consil. 475. vers. item ratione, & ante illum Cyn. in auth. ingressi, C. de sacros. eccles. & Molin. ad Dec. in c. in praesentia, num. 35. de donat. Sed quicquid * sit in istis tribus casibus, illud certum est, minorem aut tutorem illius posse sine solemnitate decreti alienare praedium, quod testator jussit vel promisit se venditurum, quia hæc alienatio ejusmodi est, quæ necessario ex voluntate testatoris dimanat, l. 1. §. 1. & l. magis puto, §. si pupillus, & l. ult. ff. de reb. eor.

Nec hinc longius distat, quod & pulchre consuluit Socin. cons. 80. vers. ista conclusio, & passim per tot. lib. 4. qui
44^I stante * statuto, quod mulier non potest contrahere sine consensu Mandualdi, poterit tamen mulier, eo inscio, in dotem dare secundo marito, quæ primo dederat; tū quia hujusmodi dotis constitutio venit ex dispositione & interpretatione legis per l. dotem, ff. de jur. dot. tum quia mulier tenetur donare, etiamsi matrimonium contractum fuerit nulla dotis mentione facta, ut tradit Bald. in l. ult. C. de sent. quæ sint. cert. quant.

44² Et huc item quadrat, quod * licet non valeat pactum de successione futura certo modo disponenda sine consensu ejus, de cujus successione tractatur, l. ult. C. de

paſt. tamen ſi huiusmodi pactum fiat ex neceſſitate præcedentis contractus liciti, valet, *per l. ultim. & ibi Iaſ. in 6. limit. ff. de paſt.*

Adſtipulatur * quoque quod dicit Angel. *in Auth. de hered. & Falcid. in fin.* quod ſi ſtatuto caveatur, quod minor non poſſit ſe obligare ſine certa ſolemnitate, poteſt tamen filius ſine tali ſolemnitate hereditatem patris retinere, & ei obijci non poteſt, quod hereditas non fuerit legitime adita, *l. more, in princ. juncto verb. de ea autem, ff. de acq. hered.* quia titulus pro herede non habet * locum in filio; qui etiam vivente patre, dicitur 443
habere naturalem poſſeſſionem, *l. 2. §. fin. ff. pro herede, l. cum miles, in princ. ff. ex quib. cauſ. major.* Et * ideo ſtatu- 444
tum, ut ſolvatur gabella de hereditate, non habet lo- 445
cum in filio, qui non dicitur de novo hereditatem ac-
quirere. ſed illam continuare, ut dicunt Angel. Imola,
& cum. *in l. in ſuis, ff. de lib. & poſthum. gl. in c. paſtoralis, de decim. in verb. quaſi de lucro.* ubi * concludit, quod fi- 446
lius non teneatur ſolvere decimam de hereditate pa-
terna, quia non de novo acquiſita eſt.

Declaratur tertio * regula ut non procedat, quan- 447
do alienatio fieret ex neceſſitate præcedentis contra-
ctus ejus, cui minor ſucceſſit, *l. magis puto, §. ſi pupillus, verſ. ſed ſi pater, idem verſ. idemq., & verſ. eadem ratione, ff. de reb. eor. Dec. in l. ſi tibi pecuniam, & ibid Molin. nu. 5. ff. ſi cert. pet. Afflict. deciſ. 285. nu. 16. 17. 18 & 19.* licet Al-
ciat. ibidem contrariæ ſit opinionis, ut Molin. ibidem 448
eum allegat. Imo talis * contrahens ex neceſſitate præ-
cedentis obligationis non dicitur proprie contrahe-
re, ut ſupra diximus, ſed magis fidem abſolvere, & ob-
ligationem implere, ut tradit Aretin. *in l. ſi ita quis, §. ea lege, ff. de verb. obl. per text. in l. ſi tibi pecuniam, ff. ſi cert. pet. ibi, ex ſolvendi cauſa magis, quam alterius obligandi.* Ea
enim alienatio nō dicitur nova & voluntaria, ſed cau-
ſam habere veterem, & neceſſariam, *l. 3. §. item quaeri, & l. magis puto, §. ſi pupillus, ff. de reb. eor. & l. fiſtulas, §.*

- fundum, ff. de contrah. empt. facit text. in l. voluntate, in ff. quib. nob. pig. vel hyp. sol. ibi; in pristinam causam res redit, soluta venditione, Idem * quoque dicendum, quando ea alienatio fieret jussu Prætoris in vim rei judicatæ, vel alias, quia dicitur necessaria alienatio judicis autoritate facta, & ob id propriæ alienationis nomine non continetur, ut tradit Curt. sen. cons. 27. Paris. cons. 98. n. 79. lib. 1, & ideo absque alio decreto tenet alienatio, d. l. 3. in princ. vers. pignori, cū v. sed & in possessione, §. item quari, ff. de reb. eor. l. 1, & 2. C. de præd. min. verum tamen facile restituitur, d. l. 1. & 2. C. de præd. min.
- 450 Declaratur * quarto regula ut non procedat, quando alienatio minori non esset damnoſa, ut * communem dicit Imol. in l. cum lex, ad fin. ff. de fidejuss. Socin. in l. conditionibus pupillus, n. 1. in prin. ff. de cond. & demonstr. Ias. in l. contra juris, nu. 8. ff. de pact. Soc. Iun. cons. 28. n. 11. lib. 2. Gomes. in §. omnium. Instit. de act. l. neque, C. de contrah. & com. stip. Alex. cons. 59. vers. secundo potest responderi, lib. 2. facit text. in l. is qui bonis, & ibi Ias. de verb. oblig. & in l. cui bonis, ff. d. novat. l. tutor ad utilitatem, loquens de novatione, ff. de admin. tut. Rod. Suar. tit. de las deudas, n. 12. de muliere contrahente sine consensu mariti. Dec. in ecclesia, cons. 124, n. 3. & novissime Myns. cons. 45. n. 4 & 5. de divisione & transactione. Quod procedit tam * in pupillo, quam in adulto per tex. in l. contra juris in prin. ff. de pact. & in l. 1. C. de autorit. præst. & in §. 1. Instit. de autor. tut. & id quidem * usque adeo procedit, ut pupillus etiam se obligare possit, si ipsi commodum sit & utile, per text. in l. si pupilli, in princ. ff. de neg. gest. &
- 451
- 452
- 453
- 454 in l. pupillus, §. 1. ff. de aut. tut. Idem quoq; * obtinet in alienatione rei ecclesiæ, quæ potest cogere adversariū, ut contractui stet; nec per eundē potest ecclesiæ obiici nullitas, ut tradit Iac. Phil. Port. lib. 4. com. opin. concl. 13. dicens omnes admittere, quod ecclesia possit contractum, quamvis nullum, propter utilitatem ratificare, I. Julianus, §. si quis à pupillo, ff. de act. empt. ibi, ex uno latere constat

constat contractus, & gloss. notab. in l. si fundus, §. eleganter, verb. exercere, ff. de leg. commiss. Contrarium vero, quod non valeat alienatio rerum ecclesiæ, licet utilis sit ipsi ecclesiæ, tradit Port. loc. quo supra, dicens communem, & tradit Soar. in minore lit. M. n. 184. & idem quod ecclesia potest dicere nullum, lit. E. num. 16. Pet. Steila in l. si duob. §. si prius, num. 25. ff. de bon. poss. cont. tabul. Maxime autem * procedit hæc quarta declaratio regu- 455
læ, quando constat de utilitate ecclesiæ, ut tradit gloss. in l. cum hi, §. eam transactionem, ff. de transact. Ioan. Faber Instit. de eo, cui libert. caus. bon. addic. ad fin. & Ant. Corset. in sing. verb. pupillus, & Dec. consil. 124. num. 3. Et alienatio sit tantum temporalis, non perpetua, ut in auth. de alienat. & emphyt. quia solemnitates illæ non sunt introductæ, ut Ecclesiasticis liceat decipere, sed duntaxat, ne Ecclesia decipiatur.

Verum hæc, quæ * dicta sunt de alienatione rerum 456
ecclesiæ, quod ecclesia possit cogere adversarium, ut contractui lter, non procedunt primo: quando pars adversa ante iudicium, vel actum consummatum, opposuit defectum solemnitatis; quo quidem casu non erit electio personæ privilegiatæ volentis sustinere actum ob utilitatem, ut tradit Ias. in l. non eo minus, num. 1. vers. limita, C. de procurat. & Chassan. in consuet. Burg. rubric. 4. §. 1. num. 27.

Secundo non procedunt, quando * persona privi- 457
legiata talis esset, in qua intellectus prorsus deficeret, ut notat Bald. in l. 1. C. de autor. prest.

Tertio non procedunt, quia * etiam poterit pars 458
adversa agere, ut persona privilegiata, vel alia, in cuius favorem actus irritatur, declaret, an velit stare conventioni, vel ab ea recedere, juxta d. l. Iulianus, §. si quis colludente, ibi, hæcenus agendum, ut aut steturi emptioni, aut ab ea discedatur. Et hæc communis opinio est secundum Ias. in §. actionum, n. 42. Instit. de act. & in l. transactione finita, ad fin. C. de transact. Nisi * fieret contra pu- 459
pil-

- pillum, quo casu cōtrahens cum pupillo nō audiretur, perens eam declarationem, an pupillus stare velit contractui? ut tradunt Bart. Fulgos. & Salic. in d. l. *Iulianus*, §. *si quis à pupillo*. & eam esse cōmunem opin. dicit Soar.
- 460 in thes. recept. sent. lit. C. n. 300. Sicuti* etiam talis declaratio fieri nō potest à minore, nisi adhibita solemnitate, quæ ab initio actus intervenire debuisset, ut tradit Mathesil. notab. 156. ibi, *fit peratus facere intervenire solemnitatem*, alias eodem modo periclitaretur donatio minoris quo actus principalis, arg. l. *doli*, vers. *idemq;*, ff. de novat. ibi, *rursus circumvenitur minor*.
- 461 Quarto* non procedunt, quando contrahens cum minore, grave damnum pateretur per divisiones contractus, si in parte stare teneretur, vel ita non fuisset contracturus, ut eleganter tradit Molin. ad consuet. §. 41. num. 46.
- 462 Declaratur* quinto regula, ut non procedat in alienatione, quæ fit per adultum in ultima voluntate, in qua habet jura, & integrā personam, ut tradit Barbat. c. 23. lib. 4. & facit text. in l. *ab Aurelio*, §. *Cajus*, & ibi gl. verb. *intra legitimam*, & ibi Bart. in princ. de liber. leg. Dec. & ibi Mol. in l. ult. n. 5. C. de pact. & in c. in presentia,
- 463 n. 14. de probat. l. 1. ff. de tut. & rat. distrah. adeo, ut* adultus curatorem habens possit libere donare causa mortis, inconsulto inscioque ipso curatore, ut voluit Bald. & post eum Alex. in l. *si curatorem habens*, C. de in integr. restit. min. & idem Bald. in l. 1. in princ. circa medium, ff. de tut. & rat. dist. Aliat. in l. 2. n. 11. ff. de verb. oblig. Imo et-
- 464 iam* si is curator contradicat, l. *cum pater*, §. *curatoris*, ff. de legat. 2. Bald. & alii, in l. *si frater*, C. qui test. fac. poss. las.
- 456 in l. *que de legato*, ff. de leg. 1. Idem* quoq; dicendum erit in donatione causa mortis, ut tradūt Bald. & Alex. in d. l. *si curat*. & Bald. in l. 1. in princ. ff. de tut. & rat. dist. quæ donatio causa mortis facilius liberiusque revocatur, nempe quæ ex sola pœnitentia revocatur, l. *non omnis*, in pr. ff. si cert. pet. & l. *mortis causa donatio etiam*, & l. *qui mortis*,

*mortis ff. de don. cau. mort. & l. Seia, ff. de dot. præleg. nisi donatio * causa mortis fieret: præsentis, & stipulanti, 466*
 quo casu dicitur contractus, ita ut statutum loquens in contractu habeat etiam locum in ea, ut tradit Petr. Anch. *conf. 384*. nam & talis donatio non requirit additionem hæreditatis, quæ in legatis exigitur, ut notat Bald. in *l. si mortis, in princ. C. ad leg. Falcid.* nec pro tali etiam donatione competit * hypothecaria, quæ datur 467
 pro legatis, ut concludit Alex. in *l. 2. ff. de leg. 1.* Ex quib. aperte intelligi potest, quod de huiusmodi donat. idem iudicatur, quod de contractu, ut dicit Imol. in *l. ut heredibus, v. Item attende, ff. de leg. 2. & Dec. conf. 197.* Nec minori etiã * adversus testamētū datur restitutio, quia 468
 jure ordinario revocare potest, ut tradit Dec. in *d. l. ult. n. 5. C. de pact. per l. 1. §. fuit quasitum, ff. ad Trebell.*

Declaratur sexto * regula, ut non procedat, quando 469
 minor, obstante prohibitione legis vel statuti actum faceret nomine & periculo alterius, ut procurator, vel aliter, qui valet, cum id quod faciant, faciant in præjudicium domini, cui omnino imputandum est, quod talem elegerit, *l. cum mandato, ff. de minor, nec * eo casu 470*
 restituitur, *l. sed et si quis, vers. pupillus, ff. de instat. act.* Uude videmus * quod casu, quo pupillus non obligatur, & 471
 damnum non patitur, admittatur sine tutore, puta, in adeundo hæreditatem, periculo ejus cui per fideicommissum veniet restituenda, ut notat Angel. in *l. 2. ff. de acceptil.* quem refert & sequitur Dec. in *l. bonorum, C. qui admit, vel in adeundo eam, jussu aut mandato patris, in cujus est potestate, l. more in fin. & ibi Jas. ff. de acq. hered.* Simile videmus in * minore, vel muliere prohibitis, ex 472
 forma statuti contrahere, sine consensu duorum consanguineorum, qui tamen alieno nomine, veluti procuratorio possunt id facere sine dicta solēnitate, cum ad damnum, vel utilitatem alterius contrahant, ut tradunt Rom. Alex. & Ias. in *l. quasitum, ff. si quis cant.* Angel. & Alex. in *l. quamvis, ff. de acq. poss.*

473 Sed hæc locum * non habent primo, quo ad hoc, ut ipse minor privatum obligetur, nisi interveniat solemnitas requisita à lege vel statuto, ut expressum dicit Paul. Castr. in l. cuicumque, §. si ab alio, ff. de instit. act. Socin. in l. quasitum, ff. de in jus vac. Corn. cons. 16. lib. 2.

474 Secundo * non procedit in mandato legis, ut quia non potest esse tutor legitimus, quod exercere non potest is, qui propria negotia non potest administrare, l. ult. C. de legit. tut. & in l. non solum, §. si libertus, ff. de excus. tut. Franc. Aret. in l. quamvis, ff. de acq. poss.

475 Tertio * non procedit in mandato hominis, quod tamen respicit publicam utilitatem, ut ad eligendum Prælatum, vel quid simile faciendum, ad quod nomine proprio est inhabilis, id quod pro singulari reputat Franc. Aret. in de l. quamvis, & Io. Andr. in reg. quod alicui. de reg. jur. lib. 6.

476 Declaratur septimo regula, ut * non procedat, quando minor promitteret vel alienaret rem alienam domino consentiente, cui postea ipse succederet, ut tradit Bald. in l. ult. in fin. C. de pact. loquens in statuto disponente, ut non possit minor promittere, sine aliqua solemnitate, dicens, quod si minor quispiam promittat aliquid ex bonis alicujus, cui postea succedat, non posse talem minorem hujusmodi promissionem infringere per illud statutum, cum ista promissio non tantum robur accipiat ex promissione minoris, sed ex consensu majoris, ex quo principaliter dependeat: statutum enim est productum propter minoris imbecillitatem, sed hic jure communi utitur obsequendo voluntati majoris, ideo nullo pacto læditur, arg. l. quidam cum filium, ff. de hered. instit. & l. non videtur, ff. de integr. restit. min. & hanc Baldi decisionem sequitur Ias. in d. l. ult. per illum text. ubi prohibitus disponere de re alicujus, potest eo consentiente disponere, quem sequitur Alex. cons. 215. n.

477 4. lib. 6. nisi minor * promitteret de rebus propriis, ut Molin. ibid. dicit, n. 4. in lit. B.

Decla-

Declaratur octavò* regulam non procedere, quan- 478
do communi opinione reputabatur major, ut tradit
Innoc. in c. consuluit, de procurat. & Bald. in l. Barbarius
Philippus. ff. de offic. Prat. & ibi Ias. vers. 2. limita. nisi quā-
do cum eo contrahens sciret hanc* opinionē esse fal- 479
sam, quo casu nihil illum juvaret communis opinio
in contrarium, ut tradit Dec. cons. 407. Panorm. in c.
sciscitatus, de rescript. & in c. si duob. vers. ad hoc, de appel-
lat. Roman sing. 763. & facit text. in c. si qui Episcopum,
1. q. 1. & in c. si neceffe, extr. de donat. de qua materia latè
Tiraq. post leges connubiales, gl. 6. q. 17.

Declaratur nono, ut* non procedat regula, quan- 480
do tutor, vel alius nulliter alienaverit, & post minori
successerit, quo casu si velit vindicare, repelletur ex-
ceptione, per text. in l. illicita, ff. de reb. eor. Bart. in l. cum
vir, ff. de usucap. Nam licet ex parte minoris non value-
rit alienatio; tamen ex parte alienantis etiam nomine
alieno, valuit, adeo ut talis alienans, factus dominus
rei alienæ non poterit contravenire, cum ex facto suo
valuerit accessoriè alienatio, unde ne alleget ejus tur-
pitudinem, exceptione removeretur ab impetitione
hujusmodi, juxta text. in l. cum quidam, §. 1. ff. de donat.
Bart. in d. l. cum vir. Bald. in l. et si is, C. de præd. minor. ubi
quando curator* distraxit prædium minoris nulliter, 481
si obligaverit bona propria, & prædium evincatur
emptori, competit emptori hypothecaria in bonis
curatoris; & sic licet alienatio principalis sit nulla, ta-
men consistit accessoria, in qua non militat ratio fa-
voris, propter quam contractus principaliter irrita-
tur. Nam ut dicit glossa ibi, curator est extra causam
prohibitionis; quia non prohibentur alienari bona
minoris in favorem curatoris, & quod teneat obliga-
tio bonorum curatoris, illud minorem non onerat,
pro quo etiā facit text. in l. si servo, ff. qui & à quib. jun-
cta glossa ibi; ubi si manumittens servum alienū suc-
cedat domino, licet ex jure supervenienti non obli-
ge-

- getur, tamen si molester servum in libertate data, repellitur exceptione, secundum gl. ibi, & idem tradit gl. in l. si ab eo, C. de liber. caus. quod perpetuo notandum est, quia millies evenire poterit in facto, attento
- 482 quod à principio * quilibet diceret contrarium, cum vivo minore, posset tutorio nomine venire contra factum proprium, sicut ipse minor potest, ut tradit Tiraq. de retract. lign. §. 26. gl. 2. n. 13. & in l. si unquam, n. 406. & 420. C. de revoc. donat. & facit text. in l. tutorem, ff. de his, quib. ut indig.
- 483 Declaratur decimò, ut * regula non procedat, quando alienatio fieret per patrem, vel alium de ejus consensu, quo casu in tali alienatione facta à patre de bonis filii decretum judicis non requiritur, ut voluit Azo in sum. de bon. quæ lib in vers. habet autem pater, ubi voluit, quod pater qui habet legitimam administrationem in bonis filii, possit alienare bona immobilia filii, etiam sine decreto; quia lex confidit multum de paterna pietate, & sequitur Bald. in l. 1. ff. de reb. eor. dicens, quod hoc dictum Azonis alibi non reperitur, & in l. Præses, & ibi Fulgos. & Paul. Castr. dicunt hoc menti tenendum, C. de transact.
- 484 Idem quoq; dicendum, si * minor, vel similis cum patre contrahat, vel ei donet, ut tradunt Roman. in l. si quis mihi bona, §. sed si mandavit, ff. de acq. hered. Alex. cons. 106. in fin. lib. 1. & cons. 9. lib. 3. Iason in l. transactionem, de transact. & in cons. 133. n. 5 lib. 4. Dec. cons. 26. & cons. 80. & cons. 611. Paris. cons. 106. lib. 1. & Port. lib. 3. com. opin. concl. 15. dicit magis communem, in vers.
- 485 tenendo primam, ubi * contrarios tenentes allegat, & ibi de donatione facta filio, non servata solemnitate; quam magis communem opinionem procedere dicit etiam in quolibet alio conjuncto donante, allegans Roman. cons. 77. & Dec. cons. 505.
- 486 Verum hæc decima declaratio * locum non habet, quando pater non esset legitimus administrator bo-

norum filii familias minoris, sed tantum tutor, qui alienare non potest sine decreto, *l. cum emancipatis, C. de præd. min. & passim per tot.* ex eo quod pater tutor filii emancipati, non tantum juris habeat, quam qui est legitimus administrator filii familias, quem habet in potestate, inque ipsius bonis usumfructum, *l. cum oportet, C. de bon. quæ lib.* adeò * ut etiam pater legitimus administrator filiorum suorum non possit opulentiam hereditatem, quem ex successione matris acceperunt, inter filios ipsos minores dividere, sine decreto iudicis, quia talis divisio est species alienationis, in qua requiritur decretum, *l. non solum, C. de præd. minor.* Sed & Bald. * *cons. 448. in ult. dub.* tradit, quod pater non possit sine decreto iudicis transigere super bonis, in quibus habet usumfructum in præjudicium filii, nisi cautè & prudenter id faciat, propter dubium litis eventum, per *l. 1. C. de bon. patern. & l. pactum curatoris, C. de pact. & in l. Præses, C. de transact. & Molin. ad Dec. in l. pactum, n. 20. de collat.* sed contrarium tenet Dec. *ibid.* Et hoc * in tantum procedit, etiamsi ea bona à patre fuerint antea filio donata, *l. 2. C. si advers. don.* nisi fieret ob * æs alienum hereditarium, & legata vel fideicommissa solvenda, *l. ult. §. si autem æs alienum, C. de bon. quæ lib.* facit gl. in *l. si quando, C. de inoffic. test.* Pinell. in 3. part. *l. 1. n. 21.* licet hæc opinio non sit omninò certa, & expedita, eodem Pinell. teste, *d. n. 21. vers. sed contra Azonem,* ubi contrarios tenentes allegat, sed in *vers. ego à communi, eodem num.* à communi sententia non recedendum esse dicit.

Declaratur undecimo, ut * regula non procedat, quoad obligationem accessoriam, quando non est nullitas, nisi ex defectu solemnitatis, ut tradit Tiraq. de tertio promittente, quod adultus major factus ratum habebit, in *l. si unquam, in fin. num. 6. C. de revoc. don.* & Aym. post tract. de antiq. temp. num. 19. 20. & 21. de curatore se obligante pro adulto, & Alex. de tutore bona

na sua pro observatione contractus obligante, *consil.* 66. *in fin. lib. 4.* & facit, *l. etsi is, C. de præd. minor.* veluti
 492 cum * ob evictionem rei pupillaris venditæ sine solemnitate, tutor vel curator, prædium proprium obligat, *d. l. etsi is, §. ult.* Licet enim alienatio rei minoris sit nulla, non tamen obligatio facta per tutorem, de proprio prædio.

493 Idem * generaliter quoque dicendum est, quando obligatio accessoria non esset æquè favorabilis, quo casu ea non irritatur, irritato principali aliquo speciali favore, ut ex text. *in d. l. etsi is,* & notant Dd. *in l. non dubium, C. de legib.* facit *l. 1. §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hyp. sol. &*
 494 *l. si tibi, §. de pign. ff. de pact.* nili * principalis obligatio esset nulla, alia ratione quam defectu solemnitatis, ut tradunt Petrus de Anchor, *consil. 330. Jas. lib. 4. Rip. in l. si unquam, q. 4. n. 12. C. de revoc. donat.* & Rebuff. latè declarat in materia restitutionis minoris: quando profit fideiussori, *tit. de restit. artic. 2. gl. 3.*

495 Declaratur duodecimo, ut * regula non procedat, quia pupillis potest transferre possessionem rei immobilis cum tutore sine decreto, ut tradunt Menoch. *in 5. remed. adipisc. poss. num. 21.* Hipp. Rim. *Instit. quib. alien. lic. num. 18. 19. 20.* dicens communem, & Tiraq. *post leges connubiales, gl. 3. num. 150. 151. & 150.* Verum idem Riminald. *d. num. 18. vers. mihi verò,* & Tiraq. *ubi supra* contrarium tenent, & opposita solvunt, dicens idem Tiraq. *n. 149. 151. & 153.* hoc maximè procedere in prohibito administrare, ut in prodigo, *per l. is cui bonis, de verb. obligat.* Verum communis ampliatur, ut procedat, etiamsi statutum procederet ulterius, & diceret, quod traditio non valeret, non enim propterea impediretur possessionis translatio, ut tradit Franc. Aret. *in d. l. is cui bonis,* ut eum allegat Tiraq. *d. n. 151.*

496 Declaratur decimo tertio, ut * non procedat regula, quando solennitas intervenerit in contractu præambulo, quo casu sufficit, & in consequentiam ejusdem

eiusdem contractus, secundum Dec. *consil.* 558. num. 8. & seq. & in l. *mandata*, num. 4. ff. de offic. eius, cui mand. est *jurisd.* Unde si mulier prius * cum consensu viri vendidisset fundum, & tradere vellet possessionem rei à se prius venditæ, in ista traditione non requiritur amplius viri consensus, sed trahetur ad consequentia, per id quod in * similiter traditur in patre, qui consensit filio agenti, aut se defendenti in iudicio, quem consensum necesse non erit præstari in excusatione sententiæ, ut voluit gl. in l. 3. §. *utrum*, in verb. *invito patre*, per illum text. ff. de minor. quam ibi sequitur, & dicit notabilem Bald. qui per eam dicit, quod * si pater consenserit filio contrahenti, in instrumento guarentigiato, quod habet executionem paratam, quod poterit huiusmodi instrumentum mitti executioni pro filio, aut contra ipsum, sine alio consensu patris, quem sequitur Barbat. *consil.* 85. lib. 3. ubi illam glossam dicit notabilem, & Alex. *consil.* 61. vers. *allegatur etiam*, lib. 5.

Simile est, quod consuluit Ang. *consil.* 180. quod si * pater consensit matrimonio filiae, non est amplius ejus consensus requirendus, cum uxor ducitur ad domum mariti, l. *si pupillorum*, §. *si pupillus*, ff. de reb. eor. ubi si pupillus * cum decreto iudicis rem aliquam pignori dederit, poterit eam postea creditor alienare sine decreto.

A quo non longè abest, quod * scribit Bald. in l. *ult.* §. *sin autem*, in fin. C. de bon. que lib. Quod si pater consensit in officio tutoris filii, non est necessarius alius consensus pro exercitio illius, allegans gloss. quam dicit singularem, in l. *Lucius Titius Cajum*, in 2. gl. ff. de admistr. tut.

Ex quo * dicit Afflict. in *constit. Siciliæ*, incip. *constitutionem*, vers. *decimo quæro*, quod si in promissione vendendi feudum intervenerit consensus principis, non est necessarius, ut interveniat in venditione.

- Sed & ad hoc optimè facit, *l. tutor rerum, ff. de admin. tut.* ubi Bartol. * dicit, quod sit casus singularis, ubi res pupilli fuit vendita, uni cum solemnitate requisita, si prima venditio non habuit effectum, dicitur ibi, quod tutor ipse potuit pro eodem pretio absque alia solemnitate illam rem venditam retinere, quia sufficit illam solemnitatem adhibitam fuisse in prima venditione.
- 505 Verum hæc decima tertia * declaratio non procedit primo, quando tantum intervenit solemnitas generaliter, quæ quidem solemnitas non sufficit, sed debet esse specialis, & ad certum specialem & expressum casum, de qua expressa solemnitate latè Tiraq. *post leg. connub. gloss. 5.* licet hic casus non sit sine dubio, referente eodem Tiraq. *d. loco, gl. 3. num. 185.* ubi hoc exemplificat.
- 506 Secundo non procedit, quando * æs alienum cessaverit ante executionem mandati, sive absolutionem contractus, ut tradit Molin. *ad Alex. conf. 188. num. 8. lit. A. lib. 7.*
- 507 Declaratur decimo quarto, ut * non procedat regula, quando delinquit, & alienatio solum sit prohibita favore prohibiti, ut in minore, prodigo, & similibus: quia tunc excluditur non alienatio, quæ fit delinquendo, sed propter delictum perdit delinquens favorem suum, ut tradit Bart. *in l. si quis in tantam, vers. quaro an dominus, C. unde vi. idem in l. si finita, §. si de vectigalibus, ff. de dam. infect. Aret. conf. 14. Fab. de Mont. de empt. & vend. in 4. part. princip. q. 14. ad fin. Segut. in tract. de bonis lucrat. constant. matrim. num. 242.*
- 508 Verum hæc declaratio * non procedit primo, quando alienatio prohibita esset favoe alterius, quam minoris, ut contingit in rebus peculii adventitii filii familias, qui prohibetur eas alienare favore patris, habentis usumfructum, *l. fin. §. filijs autem, C. de bon. quæ lib.* quia tunc excluditur omnis alienatio, non solum voluntaria,

luntaria, sed etiam necessaria; & non solum hominis, sed etiam legis; ut quando fieret propter factum, vel delictum prohibiti, ne sit in sua potestate alteri praejudicare, l. *Statius*, §. *ult.* ff. de jur. fisci, & l. *quacumque*, ff. de bon. damnat. Quia nemo jure suo privatur, sine suo facto aut culpa, l. *id quod nostrum*, ff. de reg. jur. & in c. *qua in ecclesiarum*, de consti. Deinde, quia poena suos autores tenet, nec ad alios progreditur, l. *sancimus*, C. de poenis. adeo* ut etiam hoc casu non valeat alienatio, etiam du- 509
rante vita banniti, quando constat de voluntate prohibentis, videlicet testatoris, qui voluit bona continuo remanere apud heredes, ut tradit Alex. cons. 23. in vers. 3. respondeo, lib. 1. licet alias pro tempore quo vivit bannitus, bona deberent esse apud fiscum, l. *cum pater*, §. *hereditatem*, ff. de leg. 2. Quae* quidem prohibitio et- 510
iam locum habet respectu legitimae prohibito debitae, ut tradit Dec. consil. 442. num. 28. allegans Alex. cons. 23. in vers. *tertio respondeo*, lib. 1. Bart. per text. in l. *filii matrem*, C. de inoffic. test. & l. *cum filio*, ff. de vulg. & pupill. dicens, communem esse opinionem.

Secundo non* procedit declaratio; quando minor 511
sine decreto judicis feudum vel emphyteusin alienaverit, quo quidem casu eo non privatur, ut tradit Bald. cons. 9 vers. *nunquid minor*, lib. 1.

Tertio non procedit, quia non* privatur feudo, 512
etiamsi denegaverit patronum, sive in judicio, sive extra principaliter ad hoc intentato, nisi probetur de vera & certa scientia, & dolo negantis: quo casu amittit feudum, nec potest restitui in integrum, quia* ad- 513
versus verum dolum minores non restituuntur, l. 1. C. si advers. de iud. & l. *auxilium*, ff. de minor. & praedicta procedunt, etiamsi* faciat abnegationem in judicio 514
cum autoritate tutoris vel curatoris: quia autoritas curatoris non operatur, nisi circa legitimationem judicii, non autem circa substantiam & effectum confessionis vel negotiationis, ut notatur in l. *clarum*, C. de

- auth. *præst.* per Bald. & Salicet. in *l. unic. C. de confessis.*
- § 15 Nihil etiam* operatur, ubi agitur de donatione, vel de-
 licto, vel ubi manifeste apparet non esse justam causam
 authorandi, *l. fin. C. si major. fact.* Ex prædictis ergo p-
 ret, quod non est differentia in minore, siue negaverit
 in judicio, siue extra, siue cum curatore, siue sine cura-
 tore: sed hoc solum attenditur, si ætatem idoneam ad
 fidelitatem præstandam adeptus, dolose & ex certa sci-
 entia, dominum abnegaverit, non vero si tantum pro-
 baverit de præsumpta scientia, vel quæ sufficeret ad la-
 tam culpam, quæ non sufficit ad obtinendum commis-
 sum.
- § 16 Declaratur decimo* quinto, ut regula non proce-
 dat, quando minor major factus contractum per se va-
 lidum (qui tamen rescindi potest beneficio ætatis, ut
 quia sui facilitate læsus est) expressis verbis, vel facto
 ratificaverit, *l. 1. & 2. C. si major fact. rat. hab. l. 3. §. 1. ff. de minor. & l. unic. §. 1. C. si in com. ead. causa.* Quæ qui-
 dem ratificatio facit, ut valeat contractus ex nunc, sci-
 licet à die ratificationis, non tamen ab initio: idque hac
 ratione, quia actus is nullus, non legis dispositione, sed
 hominis, convalidatur, qui quidem homo cum fin-
 gendi potestatem facultatemque non habeat, minus
 efficere potest, ut in præteritum retroq; trahatur suus
 ille actus, ut tradit Bart. in *l. ab emptione, n. 14. ff. de pact. & in l. observare, num. 4. ff. de offic. pro cons.* Dec. in *l. semper qui non prohibet, num. 16. ff. de reg. jur. & consil. 367. num. 4. idem cons. 645. in fin.* dum affirmat, ratihabitionem ni-
 hil operari, cum contractus est omnino nullus, ab
 initio, intelligitur, ut nihil operetur in hominis rati-
 habitione expressa, ut is contractus sit validus, ut à
 principio, non ut de novo. Et hæc declaratio* in tan-
 tum procedit, etiam si minoris bona communia sint ab
 altero minore alienata, sine suo consensu & mandato,
 & factus major, qui non vendidit, ratificet, & qui ven-
 didit, restitui petat, non poterit etiam is, qui ratificavit
 restitui,

restitui, ut est text. notab. *l. unic. §. 1. C. si in com. ead. causa in integr. restit. post.* & facit gl. in *l. 2. C. si major fact.* Quod tamen intelligi* debet, nisi causa sit individua, 513 quia tunc unius restitutio alteri prodest, ut tradit Aff. decis. 213. Ias. conf. 238. in fin. lib. 4. Ruin. conf. 77. lib. 4. & conf. 121. in fin. lib. 5. *l. 1. C. si un. ex plurib. appel.* Marfil. sing. 180. & late Covar. lib. pract. qu. c. 34. n. 2.

Verum* hæc declaratio locum non habet, quando 519 gesta à minore per adversarii dolum gesta essent; illa enim per ratificationem sive ratihabitionem, à maiore factam, non confirmantur, *d. l. 1. C. si maj. fact. rat. hab. ibi: facta sine dolo divisio est*, ut trad. Paris. conf. 49. n. 38. *l. 1.* Quod tamen intelligi* debet de dolo vero, *l. 3. §. 1. ff. de minor. 25. ann ibi; sed si probaret calliditate adversarij, dum reddit rationem.* Neq; enim extremo (inquit) iudicii die videtur solum deceptus hic minor, sed totum hoc structum, id est, toto iudicio id actum & cogitatum, ut maiore eo facto liberaretur; qui verus dolus à lege non inducitur præsumentur, sed qui probationibus, vel conjecturis & indiciis detegitur, ut notant Barr. & Cast. in *l. dolum C. de dolo.* Secus verò in dolo 521 præsumpto, quia à lege sive aliis in medium adductis probationibus præsumentur, ut probant Bart. in *l. quod Nerva, num. 14. ff. de pos. Alex. conf. 18. n. 13. l. 1.* Vel quando minor* factus sciverit dolum intervenisse, quia 522 tunc illi renunciare dicitur, ut tradit gl. in *d. l. 1. C. si major fact. rat. hab.* & late Paris. d. conf. 49. num. 42. 43. lib. 1. Nec enim dubium est, dolum* etiam verum de 523 præterito remitti posse, *l. si quis rationes, ff. de liber. legat. gloss. Ias. & alii in l. si unus, §. illud, ff. de pact. Dec. conf. 187. num. 3. idem conf. 192. num. 4. vers. secundo principaliter, & in l. contractus, num. 42. ff. de reg. jur.*

Declaratur decimo sexto, ut* regula non proce- 524 dat, quando major factus contractum ipso jure nullum, expressis verbis & facto ratificavit, *l. 1. & 2. C. si major fact. rat. hab.* ubi Bart. Bald. Angel. Salicet. & alii

tradunt, & ponit Bald. *consil.* 47. *lib.* 1. Quod adeò ve-
 525 rum est, ut * non solum procedat in terminis juris
 communis, sed etiam statuti, loquentis de contractu
 minoris, ut tradunt Roman. *consil.* 54. & Gozad. *conf.*
 526 16. n. 7. In tantum, ut * etiam tali casu non possit con-
 527 travenire, obtento rescripto regio: nam tale * rescri-
 ptum nullo modo poterit præjudicare juri competen-
 ti alicui: quia in tali rescripto committitur iustitia,
 prout est de natura rescripti, l. *falsam*, C. de divers. rescript.
 l. *rescripta*, C. de precib. Imper. offer & Bart. in l. *fin.* C. de con-
 528 stit. Princip. & ideò * dicuntur esse modici præjudicii, ut
 529 not. Bald. in l. 1. C. de divers. rescript. Ideò * verba rescri-
 pti debent reduci ad jus commune, licet natura verbo-
 rum non patiatur, ut notat gl. in cap. paratus, 23. *quest.* 1.
 530 in verb. *si vera*. Eodem * quoque modo heres ejus
 531 contravenire non potest, nec * etiam donatarius;
 532 quia donator * non potuit plus juris in donatarium
 transferre quam ipse haberet, l. *nemo plus juris*, ff. de reg.
 jur. in 6.

Dicitur autem * ratificare expressè, qui expressis
 533 verbis & factò aliquo ratificat, quia * tantum est, fa-
 534 ctò quàm verbis animum & mentem declarare, gesta-
 que rata habere, l. *Paulus respondit*, ff. rem rat. hab. Imo
 535 plus * est factò quam verbis mentem declarare, ut re-
 spondit Gram. *consil.* 13. num. 3. per c. *dilecte fili*. 2. de appell.
 Soc. jun. *consil.* 98. num. 13. *lib.* 1. & *consil.* 42. num. 14. *lib.* 2.
 536 Imo ex * non factò declaratur voluntas, & animus, ut
 latè tradit Cravet. *consil.* 91. n. 10. idem in respons. pro Re-
 pub. Saviliana, n. 62. vers. *sed & factò*.

Facta autem * ratihabitio inducitur primo; puta, si
 537 solvat vel recipiat solutionem, l. *Julia*, §. *ult. cum l. seq.* ff.
 ad Maced. l. *cum fidem*, C. de non num. pecun. l. *si filius*, ff. de
 minor. 25. annis. Alex *consil.* 117. n. 2. *lib.* 5. quem secuti
 sunt D. c. *consil.* 132. Bellon. *consil.* 18. num. 17. 18. per text. in
 l. *si proponas*, §. 1. ff. de inoffic. testam. Cravet. *consil.* 237. vers.
alibi, & *consil.* 276. num. 6. vers. *rursus*, & vers. & *magn.*

Verum Molin. *quest. 27. nu. 237. de usur.* ita distinguendum putat, videlicet, quod si major factus infra quinque annos continuos post impletam ætatem, id est, 25, annos annumerandos conqueratur, quo teneatur creditor probare, non obstantib. solutionib. factis à majore, sed post quinque annos nihil probare teneatur, si major interim solverit vel recognoverit, nec requiri quod singulis annis solverit, sed satis esse, quod aliquas solutiones fecerit, ita ut creditor fuerit, & manserit in quasi possessione redditus, contra majoreẽ. Secus vero esse si major factus nihil solverit, nec aliter recognoverit, quia tunc simplici silentio (ex quo creditor nihil interim possidet) non dicitur approbare, etiamsi contractus erat de facto suo, & non de solo facto tutoris, vel curatoris.

Secundo inducitur * ratificatio, si annuos fructus, 538
reditus, vel censum recipiat, ut tradit Nat. *cons. 341. n. 4. lib. 2.* Bald. *cons. 184. lib. 2.* Bellon. *cons. 15. n. 11. 12.* & Dec. in *l. semper qui non prohibet, num. 9.*

Contrarium tamen dicit Rebuff. in *tractat. de restit. artic. 2. gl. ult. num. 5.* in Senatu Pariensi provinciatum fuisse in muliere, quæ receperat fructus post mortem mariti suæ rei, venditæ sine ejus consensu, vel permutatæ, ut eo non obstante, rescissionem petere possit, per *l. 3. §. scio. ff. de minor.* quia fructus (inquiens) recipiendo non videtur contractum approbare; nam eos receperat ne in damno esset, videlicet ne pars adversa reciperet fructus, & rei, & pretii. Ideo in pretii compensationem receperat fructus rei, quod ei permittebatur, per *l. curabit, C. de act. empt.*

Tertio inducitur ratificatio, si * dilationem petierit, ut satisfaceret, ut tradit Grat. *cons. 47. num. 22. lib. 1.* 539
Angel. in *l. cum te, C. quod met. caus. per. tex. in l. ad solutionem, C. de re jud.*

Quarto inducitur * ratificatio, si pretiũ alienatæ rei 540
petierit effectus major sciens causam petitionis, *l. liberis,*

* §. 1. ff. de liber. causa, & idem respondit Cravet. *cons.* 159. n. 5. Ruin. *cons.* 63. n. in fin lib. 1.

541 Quinto * ratificatio inducitur in eo, qui agit ut rem ex celebrato contractu consequatur, ut tradit late Dec. *cons.* 480. in fin. in eo * qui fructus colligit, & Cravet. *consil.* 37. n. 2. & 3. & *cons.* 261. n. 3. & 4. Idem *cons.* 276. nu. 6. Alex. in agente ad * pensionem ex locatione, ad longum tempus, *cons.* 117. n. 2 lib. 5. per l. Paulus respondit non tantum verbis, ff. rem rat. hab. & l. indebitum, C. de condict. indeb.

544 Sexto inducitur ratificatio, quando * quis mandando solvi de pretio emptionis se juvat ex ipso contractu emptionis, & illo utitur, ut tradit Bald. *consil.* 349. ad fin. lib. 1.

545 Septimo inducitur ratificatio, quando * quis accipit bona sibi per laudum adjudicata, tum censetur ipsum laudum ratificare, ut consuluit Paul. de Castr. *cons.* 116. ad fin. lib. 1. & *consil.* 386. lib. 2. quo loco dicit, quod recipiens * pensionem pro contractu locationis censeatur ipsam locationem approbare, per tex. in l. 2. C. de jur. emphyt. & tradunt Cyn. & Bald. in l. 2. C. de dot. promiss.

547 Octavo inducitur * ratificatio, quando quis recipit instrumentum contractus, & tacet, ut tradit Cravet. *cons.* 276. num. 6. vers. fortius.

548 Nono etiam * inducitur ratificatio in eo, qui exegit rationes administrationis, qui videtur ratificare gesta per illum qui administravit, ut tradit Dec. in d. l. semper qui non prohibet, ff. de reg. jur.

549 Verum contra * prædicta facere videtur, quod tradit Rebuff. in proem. *constit.* gl. 5. n. 37. videlicet quod ad hoc, ut alienatio minoris rata haberi possit, requiratur specialis confirmatio, sive ratificatio, inspectis cognitisque verbis prioris contractus, nec sufficit dicere se ratificare contractum tali anno, mense, per talem Notarium confectum, l. unic. C. si in com. ead. caus. in
integre

integ. restit. post. dicens, ita judicatum fuisse in magno Regis consilio, anno 1543. die 5. Novemb. Id quod etiam sentire videtur Ruin. *cons.* 63. num. 23. & 24. lib. 1. dicens, ultra expressam rati habiitionem etiam requiri, ut quis certificatus & plene instructus fuerit, & quod in nullo erraverit, allegans Spec. *de empt. & vendit.* §. 3. ver. *si vero*, & Paul. de Castr. *cons.* 350. Et quod amplius est, etiam non sufficiat, si major factus tradat rem, quam minor vendidit, ut tradit Rebuff. *d. loc. n.* 73. adducens Barbat. *in c. literis, de rescript.*

Sed hæc decima sexta declaratio ¹ locum nō habet 550 primo, in contractu pupilli minoris quatuordecim annis, etiam si * tutor intervenierit, ut tradit Molin. ad 551 Dec. *cons.* 209. num. 1. lit. D. contra Dec. *ibidem*, dicens l. final. C. *si major fact. alien.* loqui simpliciter de minore, & extendi non debere ad pupillum.

Secundo * locum non habet in contractu curato- 552 ris, facto absente adulto, qui factum curatoris præsumitur ignorare, sicut dominus factum procuratoris, ut notat gloss. *in l. si res obligata ff. de legat.* 1. ut tradit Molin. *d. loco*, dicens, l. final. loqui * in contractu fa- 553 cto per puberem minorem, id quod procedit, etiam si post alienationem supervenerit scientia, secundum gl. & Salic. *in d. l. fin.*

Tertio non procedit, quando * tutoris autoritas 554 non intervenit, vel intervenit, sed tempore incongruo, id est, ante confectionem inventarii, quod perinde est, ac si non intervenisset, l. 4. §. *condemnatum*, ff. *de re jud.* l. *non putavit*, §. *non quamvis*, ff. *de bon. poss. cont. tab.* cum * paria sint non facere, vel facere tempore incon- 555 gruo, l. *cum filius*, §. *fin.* ff. *de verb. oblig.*

Quarto non procedit, quando * contractus esset 556 nullus ex alio capite, quam ex defectu decreti, ut tradit Corn. *cons.* 207. n. 7. l. b. 3. qui post Salic. *in d. l. fin.* vers. *quero quid si*, hanc sententiam dicit esse communem, quam confirmat ex verbis d. l. fin. C. *si mai. fact.*

ibi, occasionem prætermiſſionis decreti ; ergo à contrario
 ſenſu, quando alio defectu alienatio eſt nulla, non
 confirmatur ex diſpoſitione illa. Accedit etiam quod
 iſtitulus præcedentesque ſolum in ea nullitatis ſpecie
 loquantur, quæ provenit ex decreto non interpoſito.
 Subiecta ergo materia oſtendit, rati habitationem illam
 ex lapſu temporis cõfirmare ſolū alienationem nul-
 lam defectu decreti non interpoſiti. Quam Cornæi
 opinionem ſequi videtur Capit, licet ſubobſcure, *dec.*
92. n. 2. & 3. Verum licet hæc opinio videatur habere
 aliquem colorem, ego tamen longe aliter ſentio, nē-
 pe nullam eſſe in nullitatis ſpecie conſtituendam dif-
 ferentiam, ſed decretum, cuius fit mentio *in tit. C. ſi*
mai. fact. ali. ſine decr. rat. hab. accipi in genere, in ſpecie,
 557 & indiſtincte. Dicimus enim * in ſpecie, eſſe judicia-
 riæ autoritatis interpoſitionem, cauſa cognita ſuper
 eo, quod petitum eſt, nec verſatur in abſolvendo, vel
 condemnando, ut diſſinitiva, ſed in affirmando juſta ex
 cauſa quid actum eſſe, ut eſt in alienatione hæc bono-
 rum minoris, ut rectè declarat Alci. *lib. 2. Paradox. c. 3.*
 & poſt eum Coraſ. *in l. 1. n. 5. ff. de offic. aſſeſſ.* quod ſane
 decretum dicitur ſententia, in cauſarum cognitioni-
 bus prolata, ut oſtendit inſcriptio *legis ult. ff. de jur. pa-*
 558 *tron.* debet * enim decretum præcedere ut antecedens
 neceſſarium cauſæ cognitio, quæ in multis verſatur.
 559 Quare cum * decreto alienare intelligitur, cum omni-
 bus adhibitis ſolem nibus, alienatio fit, ut probat tit.
 inſcriptio, *ff. de reb. eor. qui ſub tut. vel cur. ſunt ſine dec.*
non alien. vel ſup. & hoc in genere, ſine decreto mino-
 rum bona non debere alienari. Sumitur ergo hoc ca-
 ſu alienare cum decreto, pro integra hac ſolemnitate,
 quæ adhiberi debet. Quare *in d. l. ult. C. ſi mai. fact. alien.*
ſine decr. rat. hab. non debent intelligi illa verba; *occa-*
ſione intermiſſionis decreti; pro ſingulari illo actu autori-
 tatis interponenda ſed pro integro decreto, juncta
 cauſæ cognitione, cæterisq; juris ſolemnitatibus, quæ
 de-

decretum integrum constituent; & hanc sententiam sibi parum constans probavit ipsemet Corn. *cons.* 36. n. 22. lib. 2. & Paril. *cons.* 49. nu. 58. lib. 1. & Grat. *consil.* 47. in fin. lib. 1.

Declaratur decimo septimo, ut * regula non pro- 560
cedat, si major factus non expresse, sed tantum tacite
ratificave it tacendo per quinque annos in contractu
oneroso, l. fin. C. si mai. fact. alien. fact. rat. hab. optime
Craver in materia divisionis & transactionis, *cons.* 19.
n. 4. & Alex. de locatione ad longum tempus, *cons.* 117.
n. 2. lib. 5. Et aque * ratificatio tacita facit, ut valeat ab 561
initio, d. l. fin. & tradit Alex. d. *cons.* 117. n. 2. lib. 5. Dec. &
Cagnol. in l. quod ab initio. ff. de regul. jur. Et * quod illud 562
quinquennium incipiat currere à die ætatis perfectæ
viginti quinque annorum. Nisi * ex forma statuti pro- 563
nunciatus esset major, vel quando minor alia ratione
haberetur pro maiore, ut in spiritualib. ut tradit An-
chor. *consil.* 38. vers. postremo contra.

Verum hæc * declaratio locum non habet primo, 564
quâdo intercessit dolus adversarii verus, ut tradit Soc.
in l. cū filiusfam. in princ. n. 1. ff. de verb. obl. Nec enim tunc
is ex supervenienti ætate temporisve cursu diluitur,
contractusve confirmatur, l. C. si mai. fact. rat. hab. In
omni * enim dispositione semper intelligitur dolus 565
exceptus, l. creditor, §. Lucius, ff. Mand. Sic * etiam dona- 566
tio dolosa à minore facta non ratificatur ex superve-
niente ætate, ut tradit Ruin. *cons.* 70. n. 29. lib. 1.

Secundo * non procedit, quando contractus esset 567
simulatus, ut respondit Bald. *cons.* 45. lib. 4. quæ secutus
est Nat. *cons.* 162. n. 3. lib. 1. idq; hac * ratione, quod si- 568
mulatus contractus non sit contractus, l. simulata nu-
ptie ff. de rit. nupt. l. emptor, ff. de aq. plu. arcend. & plura
tradit Rip. in l. nemo potest, n. 65. de legat. 1.

Tertio locum non habet, quando * tutor solus, vel 569
curat rem minoris, non ut minoris, sed ut propriam,
alienaverit, quo casu non est locus beneficio legis ult.
C. si ma. fact.

Quarto

- 570 Quartò non*procedit, quando contractus laboraret duplici vitio, nullitate scilicet & læsionis; quia sublata causa nullitatis ex cursu temporis, nō est sublata causa læsionis, *d.l. i. C. si mai. fact.* & ibi Bald Myns. *cons. 40.* Quando est venditum feudum sine consensu domini. Quia contractus rescissio ex læsionis causa, etiam majori conceditur, *l. 2. C. de rescind. vend.* quam rationem consideravit Gord. Imperator in *d. l. i.*
- 571 Quintò locum non habet, quando * minor major factus perfectè non novit, sed dubitavit quomodo celebratus esset contractus; quo quidem casu non dicitur ratum habuisse temporis cursu, ut tradunt Nat. *cons. 162. num. 31. 32. lib. 1.* & Ruin. *cons. 63. num. 23. 24. lib. 1.* quia dispositio *d. l. ult.* solum locum habet in minore sciente, non ignorante, & quod * dubitans ignoranti æquiparetur, *l. manifestissimi, §. i. ubi Bartol. C. de furt.*
- 572 Declaratur decimo octavo, ut regula * non procedat, quando fundus esset pupillo tantum oppignorat, *l. magis puto, §. fundus pupillo, ff. de reb. eor.*
- 574 Declaratur decimo nono, ut * regula non procedat, quando intervenit rescriptum Principis, quod tantum valet, quantum decretum iudicis solemniter emanatum, ut dicit Bald. in term. in *l. 2. C. quand. decret. non est op.* per illum textum, dicens, legem illam quotidie praticari in Ecclesiis & hospitalibus impetrantibus à Papa alienationem alicujus rei. Qui enim (dicit ipse) habet verbum superioris, non indiget verbo inferioris.
- 575 Declaratur vigesimo, * ut non procedat regula, quando intervenit juramentum præstitum per puberem, ut tradit Nicol. Everard. in loc. suis *legal. m. loc. à vi, energia, seu efficac. juramenti, effectus 3. vers. secundo ex isto, per l. i. cum sua auth. sacramenta puberum, C. si advers. vend.* dicens, hoc * communiter approbari.
- 577 Verum hæc declatio * non procedit primo, in re-

gno Franciæ, in quo Galli *auth. Sacramenta puberum*, non observant, sed si minor læsus fuerit, quamvis juramentum interpositum fuerit in illo contractu, restituitur, & impetratis à Rege literis, vel ejus Cancellaria, dispensationem juramenti petit minor ab Episcopo, vel ejus vicario, quæ non solet denegari, ut tradit Rebuff. in *Procm. constit. reg. gl. 5. rum. 50.* dicens, se id in Curis semper vidisse observari, quem sequitur Molin. ad *Alex. conf. 27. n. 3. lit. B. lib. 1.*

Secundo non procedit, data * enormi læsione; quia 578
tali casu juramentum non impeditur, quo minus minor enormiter læsus contravenire possit, petendo ad cautelam absolutionem à juramento: nam eo casu juramentum esset iniquitatis vinculum, c. *quanto. de jurejur.* & c. *inter cetera, 22. quest. 4.* quod non debet observari, c. *si vero, de jurejur.* & Anchor. *consil. 82. circa fin. & conf. 180. in fin.* ubi dicit *auth. sacramenta * puberum*, non 579
habere locum, si dolo re ipsa * contractus arguatur; 580
quia tales enormes deceptiones videntur à jurejurando exceptæ, l. *si libertus juraverit, ff. de oper. libert. c. Quintavallis, de jurejur.* Et * ideo in minore, quem re ipsa 581
apparet læsum esse, juramentum debet relaxari, cum in minore, & muliere, simplicitas præsumatur, & si jurent, juramentum est captiosum, & debet per Episcopum relaxari, ut tradit Bald. in *rub. C. de rer. permut. vers. idem queritur. Calder. consil. 8. in tit. de jurejur.* & cum, 582
consil. 180. Quod * procedit etiam si juratum fuerit non 582
contravenire aliqua ratione, vel casu, à quocumque: quia ab ipsis verbis (ut civili modo intelligantur) tales deceptiones debent & possunt excipi, l. *creditor, §. Lucius, ff. mand. & l. tres fratres, ff. de pact.* Quod * etiam ve- 583
rum est, etiam si juratum fuerit omnia & singula contenta in instrumento esse vera; quia constituto de oppositione, talia possunt revocari, c. *cum in positionibus, de jurejur. in 6.* quia juramentum censetur esse præstitum sub confidentia, quod illa sint vera, unde reperiens rem
aliter

- aliter se habere, non est perjurus, licet temerè juraverit, *c. quemadmodum, & c. veniens, de jurejur. & 22. q. 2. per tot.* & ita dicit se consuluisse Ant, de Buti. in *c. cum*
584 *contingat, de jurejur.* Et hæc* declaratio secunda, etiam procedit sine absolutione, ut tradunt Alex. & ibidem Molin. *conf. 42. num. 6. lib. 1.* & Nicol. Bellon. *latè conf 18.*
- 585 Tertiò non procedit, quando * contraxit credens se majorem per errorem, cum tamen esset minor, quia nemo dicitur renunciare juri, quod se habere ignorat, *l. mater decedens. ff. de inoffic. test.* Et hinc est, quod
586 multi* Dd. non levis autoritatis voluerunt juramentum minori non obesse, nisi fuerit per prius certioratus de beneficio suo, & quod ipsum beneficium per juramentum amitteret, ut tradunt Dyn. in *l. 3. §. 1. ff. de contrar. & util. act. tut.* Io. And. in *c. fin. de empt. & vend.* & Fulgos. *conf. 237.* tanquam magis securum dicit esse observandum, Alb de Ros in *d. auth. sacramenta puberum*, & ita observari in Francia, dicit Molin. ad Alex. *conf. 27. num. 2. lib. 1.*
- 587 Quartò non procedit, quando* statutum annullaret contractum minoris etiam juratum, ut latissimè tradit Hipp. Rim. ad princ. tit. quib. alien. lic. num. 293.
588 usque ad 300. & * si simpliciter annullaret, juramentum etiam comprehenderetur, ut tradit Molin *d. conf. 27. num. 6.* contra Alex. *ibid.* & Hipp. Rim. *§. 2. num. 34. quib. alien. lic.*
- 589 Quintò non procedit, * quando juramentum verè, vel præsumptivè diceretur dolo prælitum: quo casu non præjudicat minori, ut tradit Petr. de Anchor.
590 *conf. 30.* & Alex. *conf. 151.* quæ communis* est opinio, secundum Ias. in *d. auth. sacramenta puberum*, dicens, ab ea non esse aliquo modo recedendum in judicando, licet aliqui contrarium teneant, & malè.
- 591 Sextò non procedit, quando * intervenit simulatio, ut tradit Gozad. *conf. 16, n. 13.* & novissimè Nic. Ever.
conf.

cons. 173. in fin. nam juramentum, quod super contractu simulato interponitur, est nullum, ut notat gloss. in *l. emptionem*, & ibi Bald. *C. plus val. quod agit.* ubi Angel. dicit, quod tali casu non est petenda absolutio à juramento, & idem Ang. in *l. 1. de dot. caut. non num.* Corn. *consil. 135. lib. 1.*

Septimo non procedit, quando * narrata Judici non sunt vera : juramentum enim intelligitur narratis veris existentibus ; unde juramentum non astringit, *l. libertus, ff. de oper. lib. l. fin. C. de non num. pec. c. pervenit, & c. quemadmodum, de jurejur. & facit text. in l. oratio, §. inter locatorem, ff. loc.*

Octavo * non procedit in juramento assertorio, quo juravit omnia & singula esse vera : quo casu tale juramentum non valet, tanquam appositum in fraudem, ut tradit Bartol. in *l. cum quis decedens, §. Titia, ff. de legat. 3. in Aurelius, §. fin. ff. de liber. legat.* Bald. in *l. 1. C. de inoffic. testam.* Idem * quoque dicendum in assertorio, quo dixerit se majorem, quo siquidem casu excluditur à beneficio ætatis, non tamen nullitatis, ob omis-
sas solemnitates juris, vel statuti, ut tradit Hipp. Rim. in *§. 2. num. 28. usque 34. Instit. quib. alien. lic.* nisi * juramentum corporaliter esset præstitum, quo casu, inquit idem Riminald. ex Mariano Socin. *consil. 3. libr. 2.* omne auxilium excludi. Dicitur * autem corporaliter præstitum juramentum tactis sacrosanctis Evangeliiis, ut tradit Brisson. *ad verb. corporaliter, de verb. signif.*

Nono non procedit, quando * minor non fuit certus de facto, quia non scivit valorem rei, & putavit subesse causam æris alieni, ut tradit Paul. de Castr. *cons. 70. in verb. quarto loco videndum est.* Imò etiam si sciverit jus, & factum, non tamen excluditur à beneficio legis, ut tradit Molin. ad Dec. *cons. 403. n. 22.*

Decimo non procedit, quando * præter minorem ætatem obstaret etiam alius defectus, ut tradit Hipp. Rim.

Rim. in princ. tit. quib. alien. lic. n. 240. usque ad 239. nisi verba essent multum prægnantia; quia promitteret non contravenire ratione minoris ætatis, vel quacumque alia ratione, vel causa: quo casu juramentum supplet plures defectus, ut tradit Bart. in l. 2. vers. quæro quid si minor, in fin. C. de rescind. vend. & Hip. Rim. ubi supra.

599 Undecimo non procedit, quando * ex parte contrahentis cum minore, versatur turpitudine: quia sciviteum verisimiliter consumpturum pretium; vel videbat eum ad hoc paratum. Quo quidem casu juramento minoris alienatio non confirmabitur, l. si quis cum sciret, ff. pro empt. ubi emens scienter servos à protinus consumpturo, velut à luxurioso, & statim scorto daturus, non eos usucapit, sicque contractus non valet.

600 Duodecimo non procedit, quando * minor prius juravit non alienare sine decreto, ut tradunt Jo. Andr. in c. cum contingat, de jurejur. Alex. in l. stipulatio hoc modo concepta, de verb. oblig. & ita in materia dotis tradit communem Hip. Rim. tit. quib. alien. lic. in princ. n. 228. Quod

601 maximè procedit, quando * minor juravit non sibi, sed alteri, cujus interesse possit. Quo casu, licet postea consentiat alienationi, juretque, debet tamen præferri primum juramentum; quia juri alterius per secundum actum non potest præjudicare, arg. l. fin. ff. de pact. Etiam si emptor id ignoraverit; non enim consideratur in isto contractu contrahentis ignorantia, cujus naturæ lex resistit, l. quemadmodum, C. de agric. & censit. lib. 12. Imo verò imputandum est emptori, qui diligenter non perquisivit, an secundum juramentum esset tale, quod sine peccato servari posset, aut verò aliud præcessisset; cautus enim esse debuit, ex quo contractus erat de genere prohibitorum, arg. eorum quæ notantur in l. qui cum alio, ff. de reg. jur. licet non ignorem aliquos esse, qui velint emptori non nocere primum juramentum, quando ignoravit, ut in dubio præsumitur, arg. & liberi, ff. de contr. empt. & l. fin. ff. pro suo, ut tradit

tradit Curt. jun. in d. auth. *Sacramenta puberum*. Verum à prædicta ampliacione de ignorantia emptoris non facile recedendum est, quæ tamen non procedit, quoad consequendum interesse, quod rem sibi habere non liceat, ut notant Bald. Salic. Fulgos. & alii, in d. l. & liberi. & Jo. Fab. *Instit. quib. alien. lic.* Amplius etiam prædicta procedunt, quando is, cui præstatur secundum juramentum, scivit, aut scire debuit, vel facile scire potuit jurantem prius contrarium jurasse: quo casu non valebit secundum juramentum, ut in c. *intellecto, de jurejur.* ubi ille, cui res regni alienabatur cum juramento, sciebat, aut scire debebat, dictum regem prius contrarium jurasse, cum juramentum à Regibus, & cæteris Administratoribus solitum fuerit præstari palam, & publicè tempore coronationis, ita ut nullus præsumatur hoc ignorare, c. *si quis presbyterorum, de reb. eccles. non alien.* ubi juramentum à prælato præstitum de non alienando, est de jure communi, & omnibus notum, & sic derogat secundo juramento in alienatione præstito; licet secus sit, quando ille, cui præstabatur secundum juramentum, ignorasset istum sibi secundo jurantem prius jurasse contrarium, eo siquidem casu secundum juramentum prævalebit, ne detur facultas decipiendi, & locus fraudis relinquetur, ut singulariter dicit Bald. in c. *cum contingat, de jurejur.* & in l. *si prædium, in fin. C. de jur. dot.* & Jo. Fab. in §. *Instit. quib. alien. non lic.*

Decimo tertio non procedit, quando * contractus 602 esset factus, deinde ex intervallo juramentum intervenit: Cum enim contractus ab initio fuerit nullus, ex post confirmari non potest, l. *quod ab initio, ff. de reg. jur.* Cast. in d. auth. *Sacramenta puberum*, & novissimè Hip. Rim. ad rubr. *quib. alien. lic.* n. 282. usque ad n. 293. ubi argumenta contraria satis dissolvit.

Decimo quarto non procedit, quoties * contractus 603 esset nullus ratione solemnitatis probatoriæ requisitæ

ex statuto, vel aliàs, quo casu juramento firmari non potest, cum tales solemnitates sint requisitæ ob publicam utilitatem, cui partes juramento non possunt renunciare, *l. ius publicum, ff. de pact. & l. nemo potest, ff. de legat. 1. Bart. in l. si quis pro eo, ff. de fidejuss. memb. 7. & Alex. cons. 95. in fin. lib. 1.*

- 604 Verum hæc vigesima declaratio, cum * suis restrictionibus non procedit, quando cum prohibitione legis concurreret prohibitio testatoris, ut tradit Molin. ad Alex. cons. 93. n. 8. lib. 7. & cons. suo 7. n. 15. Tiraq. ad fin. de retract. convent. n. 15. & novissimè Benincas. de paupertate, in 4. speciali contractuum, ad quod facit *l. tutelam, C. de administ. tut.* quo casu ex concursu legis, & testatoris, prohibitio fortior videtur, ita ut alienatio, quæ in alios in quibusdam casibus fieri permittitur, non obstante juris dispositione, quando concurrit dispositio testatoris, talis prohibitio præcisa reddatur, ut nullo modo alienatio fieri possit, ut notat gl. in c. vero, de cond. appos. quæ allegat text. in §. sanctissimas, C. de alien. & emphyt. & notat Inol. in l. filius familias, §. divi, ff. de legat. 1.
- 605 Et hoc * adeò procedit, ut nec Imperator hoc casu minorem habilitare possit, quia instrumentum Imperatoris contra testamentum non valet, *l. si testamentum, C. de testam.* & facit text. in l. instrumenta, C. de precib. Imp. offer.
- 606 Nec etiam * eo casu alienans, si voluit testator in eventum alienationis, bona ad alium devenire, minor restituitur in integrum, adversus ejusmodi alienationem, maximè si habuerit notitiam testamenti, ex eo quod deliquerit in faciendo contra prohibitionem expressam, *l. si ex causa, §. nunc videndum, & §. si in commissum, ff. de minor. l. 1. C. si advers. delict.* Qui enim scienter * facit rem sibi prohibitam, arguitur esse
- 607 in dolo vero, ut tradit Alex. consil. 103. lib. 1. Simile * vi-
- 608 demus, quod si tutor vendit bona pupilli sine causa, præsumitur esse in dolo; quia facit rem prohibitam, ut tradit Alex. consil. 74. lib. 7.
- 609 Sicut * dicimus præsumi dolum

dolum in eo, qui spreta prohibitione seu denuncia-
tione sibi facta, ne quid tale faceret, illud faciat, *l. ait*
Prator, §. si quis particeps, ff. de his qua in fraud. cred. & l.
virilis, §. penult. ff. de leg. prast.

Declaratur vigesimo primo, ut * non procedat re- 610
gula in beneficialibus, quia ea minor * anno decimo 611
quarto ætatis resignat, & pro eis agit, sed læsus facile
restituitur; quia minor in beneficialib. reputatur ma-
jor, *c. ex parte, de restit. spol. & c. si annum, de jud. l. 6.* ubi
expresse * dicitur, quod in spiritualib. & beneficialib. 612
possit minor annis viginti quinque, major tamē qua-
tuordecim annis, in iudicio agere; vel se defendere,
per se, vel per procuratorem suum, sine alia solemni-
tate, & sic sine aliquo curatore, & ita beneficio renun-
ciare, & illud à se abdicare. A pari * enim procedunt 613
actiones movere & alienare, seu renūciare. Vnde pro-
hibitum alienare, non potest actiones movere in iudi-
cio, quia eo modo per indirectum alienatio sequi pos-
set, *l. ait Prator, ubi Bart. ff. de jur. de lib.*

Declaratur vigesimo secundo, ut * non procedat 614
regula in omnibus aliis actibus, quibus æque mino-
res, ut maiores admittuntur, ut tradit Rol. à Vall. *de*
luc. dotis, q. 45. de matrim. n. 5. per c. fin. de jud. in 6.

Declaratur vigesimo tertio, ut * non procedat re- 615
gula, quando tutor errore lapsus vendidisset sine de-
creto, & pecuniam inde redactam creditoribus solvis-
set, quo casu vendicās, post repellitur exceptione do-
li, nisi offerat restituere cum medii temporis usuris *l. si*
fundus, §. quamquam ff. de reb. eor. l. non solum, l. prædiorum:
l. utere, l. si prædium rusticum, C. de præd. & al. reb. minor. l. 1.
C. si major fact. Quod * etiam procedit quoad sumptus 661
meliorati prædii, *d. l. si prædium.*

Declaratur vigesimo quarto, ut * non procedat re- 617
gula, quando pupillus actione tutelæ æstimationem
consecutus fuit, ut eleganter tradit Vlp. in *l. illicite, ff. de*
eb. eor. in hæc verba: Illicite post Senatusconsultum pupilli
X X 2 *vel*

vel adolescentis pradio venundato, si eo nomine apud judicem tutela, vel utilis actionis aestimatio facta est, eaque soluta, vendicatio pradii ex equitate inhibetur.

618 Declaratur vigesimo quinto, ut * non procedat regula, quando statutum aliquem facit majorem ante vigesimum quintum annum, & dat ei potestatem se obligandi, contrahendi, & immobilia alienandi, quod fieri potest, ut optimè tradit Tiraq. *de nobil. c. 20. n. 41. & seq. de potestate statut.* Quod * tamen non procedit, primò, quando statutum facit talem majorem tantum, nec ulterius disponit de alienatione, quo casu non censetur habilitatus ad alienandum, testibus eod. Tiraq. *d. loc. n. 42. & Dec. cons. 39. n. 3. & ibi Molin. idem in consuet. §. 21. n. 5.*

620 Secundò non procedit, quando * statutum facit aliquem majorem, & ultra dicit, quod non poterit alienare ante vigesimum annum, nisi certa solemnitate interveniente, ultra jus commune, quo casu etiam non videtur habilitare post illud tempus ante vigesimum quintum annum, secundum Dec. *cons. 110. n. 5.* Vel nisi interveniant juris solemnitates, ut consultit idem Dec. *cons. 386. n. 4. & ibid. Molin. Idem clarius cum Molin. cons. 216. n. 6.* quia statutum aliqui tenderet ad diminuendum, & induceret contrarium effectum, scilicet augmentum, quod fieri non debet, ut tradit Alex. *cons. 17. n. 3. lib. 2. per l. planè, 1. in princ. ff. de legat. 1. & l. et si transferam, ff. de adim. legat.*

621 Tertiò * etiam non procedit, quia tales facile restituantur, teste Afflict. *in constit. tit. de restit. art. 2. gl. 2.*

622 Declaratur vigesimo sexto, ut * regula non procedat, quando minor donaret ei, à quo prius eandem rem ex donatione accepisset: cum hujusmodi donatio plus habeat favoris & privilegii, quàm si facta esset alteri, quàm donatori, vel de aliis bonis, quàm donatis, arg. *l. si remunerandi. §. idem Papianus, in fin. ff. mand. & notatur in l. si fundū per fideicommissum, in princ. ff. de leg. 1. & fin-*

& singulariter voluit *Castr. cons. 171. lib. 2. licet las. in l. cum filio familias. ff. de legat. hoc nuncupatim reprobet per not in l. 2. C. si adv. don. ubi minor non potest sine decreto consentire patri alienanti rem immobilem ipsius filii minoris, quam ante à patre ipso dono habuit.*

Ultimò non procedit regula* in maiore 20. annis, 623
 qui participandi pretii gratia sese venundari passus est, sciens prudensq; §. *servi autem, Instit. de jur. person.* Sed dicet fortè aliquis, minori 25. annis non esse permissum rerum suarum immobilium alienationem sine justa & legitima prævia causæ cognitione, & iudicis decreto, *l. 1. & l. magis puto, §. nec passim, ff. de reb. cor.* neq; etiam mobilium, quæ servando servari possunt, *l. lex quæ tutores, & l. fin. C. de admin. tut.* Ergo longè minus permitti debere suum corpus, propriamq; personam vendere. Cui respondebimus, sui* venditionem, 624
 quantumvis graviolem, permissam esse odio servilis, & degeneris animi, qui sordidi nescio cujus lucelli causa, sciens & prudens se ultro conjicit in voluntariæ servitutis pistrinum, meritoq; judicatur indignus libertate, cujus certam possessionem spontè abjicit, adeo ut non possit sperare ullam restitutionem in integrum ætatis minoris nomine, *l. si ex causa, §. Pomponius, (alias Papinianus) ff. de minor. nec manumissus ad pristinum suum statum revertitur, quo se abdicavit, sed libertinæ conditionis efficitur, ex communi regula, quod ex justa servitute manumissus sit, idq; etiam jure novissimo, quo licet manumissus civis efficiatur Romanus, jura tamen patronatus dominis manumittentibus conservantur, §. 1. & §. illud verò, in auth. ut libert. de cat. aur. non indig.* Quod tamen * non procedit, 625
 quando quis status sui ignarus serviisset, & deinde manumissus fuisset: ingenuitas enim tum per manumissionem non læderetur, §. *fin. Instit. de ingen. & benignè D. Hadrianus permisit, ut ad primam suam ingenuitatem redire posset, si pretium suum emptori parato recipere, redderet, l. 2. ff. si liber. inge. esse dic.*

CAPUT XXXIV.

De eo quod falso tutore autore gestum esse dicitur.

SUMMARIUM.

- 1 Falsus tutor quis, num. 3. 4.
- 2 Qua consideranda sint in dando tutore.
- 5 Falsus denarius non est denarius.
- 6 Pecunia falsa & reprobata, non liberat solventem.
- 7 Falsus Iudex non est Iudex, nec falsa Iustitia Iustitia est.
- 8 Falsum testamentum non est testamentum.
- 9 Ex falso testamento nihil debetur.
- 10 Falsus vel iniquus modius, non est modius.
- 11 Statera falsa, sive injusta, non est statera.
- 12 Falsum instrumentum non est instrumentum.
- 13 Falsus testis non est testis.
- 14 Sententia falsa & nulla, non est sententia nisi abusive.
- 15 Falsus emptor non est emptor.
- 16 Falsus homo non est homo.
- 17 Falsus Procurator non est procurator.
- 18 Falsus Procurator non prodest, nec nocet domino.

Consequens est ut videamus de eo, quod falso tutore autore gestum est. Quod * quidem caput ut plenius intelligatur, operæ pretium erit, imprimis, & ante omnia tractare, quis falsus tutor dicatur, ac deinde duabus regulis hoc caput cōcludere. Est igitur falsus tutor, qui vere tutor non est datus, *l. Paulus respondit*, & ibi *Alciar ff. de verb. sign. l. 1. ff. quod fals. tut.* Vel qui datus est, sed perperam & inutiliter, tutorem scilicet habenti, *d. l. Paulus*. Vel contra juris prohibitionem, positam in *§. interdum, Instit. de curat.* videlicet, quando non fuit datus à testatore vel à lege, nec a iudice, sed ab illo qui dare non poterat habenti, ut patet in *tit. C. in quib.*

quib. casib. tut. vel curat. hab. tut. vel curat. dar. pot. Vel si
 datus fuit in minus solemni voluntate, quo ad effe-
 ctum l. 2. C. de confirm. tut. Vnde eleganter * dicit text. ²
 in l. naturali, §. 1. ff. de confir. tut. quatuor considerata es-
 se in dando tutore, videlicet, an hic dederit, qui dare
 potuit, & ille acceperit, cui fuerat dandus: & is datus,
 cujus dandi facultas erat, & pro tribunali decretum
 interpositum. In quibus * ergo casibus tutor jure dari ³
 non potest, falsus dicitur, si datus fuerit habentituto-
 rem, etiam ab eo, qui dare potest. Sicut etiam falsus di-
 citur * tutor, qui in contrahendo autor minori ⁴
 14. annis fuit, l. falsus, ff. de fals. tut.

Ex quibus etiam probatur * falsum denarium, non ⁵
 esse denarium secundum gloss. in l. omnes, per illum
 textum, loquentem de falsa fide, C. de heret. quam
 sequitur Ioan. Plat. in l. 1. circa medium, C. de veter. nu-
 mism. potest. lib. 11. & * ideo pecunia falsa & reproba ⁶
 non liberat solventem, l. eleganter, §. qui reprobos, ff.
 de pign. act. ubi debitor non potest agere pignorati-
 tia, ut ei reddatur pignus nummis reprobis solutis.
 Nec * falsum judicem esse judicem, nec falsam justi- ⁷
 tiam esse justitiam, cap. vera, 45. distinct. Vel * falsum ⁸
 testamentum esse testamentum, l. 2. §. 1. ff. quemadm.
 testam. aper. & ex * falso testamento nihil deberi, vel ⁹
 executioni mitti, l. fin. C. de edict. divi Hadrian. tollend.
 Et * modium iniquum, id est, falsum, (ut Accurs. in- ¹⁰
 terpretatur) non esse modium, quod de statera,
 modio proxima, tradit Galen. lib. Περὶ ὑγιαινας, id
 est, de bona habitudine: Statera, inquit, falsa, * sive in- ¹¹
 justa, non est simpliciter statera, sed statera falsa. Sic
 falsum * instrumentum non esse instrumentum, se- ¹²
 cundum Bald. in l. si non sortem, §. indebitum, ff. de con-
 dict. indeb. Nec falsum * testem esse testem, ut tradit i- ¹³
 dem Bald. in cap. licet causam, extr. de probat. Præterea
 sententia falsa * & nulla, sententia nō dicitur, nisi abu- ¹⁴
 sive, clement. Pastoralis, de judic. & Barbat. in repet. cap.

- 15 Raynutius, de testam. Similiter * etiam falsus emptor non
est emptor, l. cum qui, §. cum igitur, ff. de in diem addict. Et
16 falsus * homo non est homo, l. nec infames, C. de decur.
17 lib. 10. Et falsus Procurator * non est Procurator, l. fal-
sus, C. de furt. & ibi Dd. l. 3. §. falsus procurator, ff. rem.
rat. hab. l. si vendidero, §. si Titius, ff. de furt. Et ideo quo-
18 que falsus Procurator * non prodest, nec nocet domi-
no, ut tradunt Dd. in d. l. falsus.

S U M M A R I A.

- 1 Gestum à falso tutore non est alicujus momenti. Ampliatur
num. 2. 3. 4. Limitatur num. 10. 11. 12.
5 Filius putativus institutus heres non tenetur adire heredita-
tem favore patris, eo etiam jubente.
6 Scienti & consentienti, non subvenit Prætor. Limitatur
num. 7. 8. 9.
7 Si falsus tutor cum vero auctoritatem accommodaverit.
valet quod gestum est.

R E G U L A I.

- 1 **R**egula prima est, quod * gestum à falso tutore nō
sit alicujus momenti, nec minori præjudicet, ut
2^t ot. tit. ff. quod fals. tut. aut. gest. esse dic. maxime * si igno-
raverit actor cum eo contrahens, l. 1. §. ait Prætor, ff. eod.
3 etiam si * ei dictum fuerit tantum, & ex bona fide non
4 crediderit, l. 2. ff. eod. Idem * quoque dicendum erit de
putativo tutore, l. si is qui, ff. de eo qui pro tut. ubi dicit
IC. non valere alienationem etiam factam cum de-
creto de re pupilli, cum auctoritate tutoris putativi, ut
tradunt Bartol. & Bald. per illum text. & idem in l. 1.
5 versic. quod ad novum, C. qui admit. ubi late * probat fi-
lium putativum institutum heredem, etiam favore
patris putativi non teneri adire hereditatem, eo ju-
bente, per text. in l. justo, in pr. ff. de usu cap. & l. si pater,
& l. nec apud., C. de hered. instit. quo loco dicitur non va-
lere institutionem de filio, aut fratre putativo, sive in-
stituens

stituens erraverit in jure, sive in facto, id quod locum habet, etiamsi is communi opinione reputabatur tutor, cum non esset, l. 2. ff. de eo qui pro tut. l. qui neque, ff. de reb. eor. & l. 4. C. de cur. fur.

Declaratur prædicta regula, ut * non procedat primo, quâdo is, quo cum gestum est, scivit, cui non subvenit Prætor, & merito, quoniam ipse se decepit, d. l. 1. §. ait Prætor, versic. scient. nisi * talis esset persona, quæ axilio non indigeret, ut si pupillus contraheret cum pupillo, cui scientia non nocet. Nam cum nihil actum est, scientia nō nocet, cum pupilli scientia computanda non sit, l. plane, & l. pupilli, ff. eod. Vel minor * sit annis 25. cui etiā succurritur scienti, l. minoribus, ff. eod. Vel quando * tutor actoris scivit; quia licet pupillo cautū sit contra suum tutorem, tamen melius est, ei rem restitui debere, quam incertum cautionis eventum expectare, maxime quando pupillus circumventus fuit, & læsus, Iulian. scribit in d. l. pupilli.

Secundo declaratur * non procedere, quando quis fuit per Prætorem compulsus iudicium accipere, saltem restituitur, l. interdum, ff. hoc tit.

Tertio declaratur non procedere, quando * falsus tutor cum vero auctoritatem accommodavit, tum valet quod gestum est, l. 1. vers. quid enim, ff. eod.

Quarto declaratur non procedere, quo * ad eum, qui egit cum falso tutore actione temporali, cujus dies interea exiit, vel res usucapta fuit, quo casu omnia incommoda perinde sustinere debet, ac si illo tempore vero tutore autore egisset, l. si falso, ff. eod.

S U M M A R I A.

1 Falsus tutor dolo malo autor factus tenetur secum contrahenti, & decepto ad damna. Ampliatur num. 2. 3. 4. 5. 6. 7. Limitatur num. 9. 10. 11. 12.

2 Hoc edictum non datur in tutorem falsum post annum.

11 *Pater non punitur hoc edicto, qui puellam minorem duodecim annis nuptum collocaverit.*

12 *Hoc edictum non datur contra heredes falsi tutoris.*

REGULA II.

- 1 **S** Ecunda regula est ; Quod falsus * tutor dolo male autor factus teneatur secū contrahenti, & decepto ad damna, & ad sumptus, quos facturus est actor restitutorio agendo, & etiam si plures fuerint, quod omnes conveniantur in solidum, sed perceptione ab uno facta, cæteri liberentur, *l. novissime, in princ. & §. si plures, cum l. seq. ff. quod fals. tut.* Amplius * etiam tenentur minori læso, si forte cum suo tantum responso in aliquam captionem induxerint, *l. fin. ff. eod.* adeo * ut etiam detur restitutio contrahenti adversus pupillum, ne vel pupillo profit, vel ipsi noceat, quod actum est, si
- 2
- 3
- 4 contrahens ignoravit, *l. i. §. i. ff. eod.* In * tantum ut etiā detur tutori falso, qui alterius persuasionem inductus
- 5 fuerit ad autorandum, *l. hujus actionis, ff. eod.* etiam * cujuscunq; conditionis fuerit tutor, sive sui, sive alieni
- 6 juris, *l. falsus, ff. eod.* etiam si * autor fuisset filiofamil cōtrahenti, quasi suus fuisset pupillus, *d. l. falsus.* * Idemq;
- 7 juris est, si ancillę cōtrahenti, quasi fuisset libera, tutore autore crediderit; nam omnib. istis modis propter tutorem decipitur is, qui contraxit: quia aliter cum impubere contracturus non fuisset, quam si tutoris autoritas intercessisset, *d. l. falsus.*
- 8 Verum hæc regula * non procedit primo post annum, contra falsum tutorem, vel eum qui dolum malum adhibuit, *l. hujus actionis, §. hac in factum, & ibi gl. in verbis, nec in ipsum, ff. eod.*
- 9 Secundo * non procedit adversus eas personas, quæ alieno juri subjectæ sunt, quia tantum noxales sunt; puta adversus servos, qui gerentes se ut tutores auctoritatem præstiterint pupillo mecum contrahenti, *d. §. hac in factum, & ibi gl. in verb. persona.*
- 10 Tertio * non procedit, quando compulsus, aut metu,

metu, ne compelleretur, auctoritatem accommodavit
 l. novissime, vers. quid enim, ff. hoc, tit.

Quarto non procedit in * patre autore, qui mino- 11
 rem duodecim annis nuptum collocavit, cui ignoscen-
 dum erit propter præsumptionem doli cessantis; affe-
 ctu enim propensiore magis, quam dolo malo id vide-
 tur fecisse, l. falsus, §. Iulianus, ff. eod.

Quinto * non procedit contra heredes falsi tutoris, 12
 l. hujus, §. has in factum actiones, ff. hoc tit.

CAPUT XXXV.

De excusatione tutorum vel curatorum. Et an
 à tutelæ delatione appellari possit, &
 quomodo sint proponendæ excusationes.
 Item an falsa excusatio liberet ab admini-
 stratione.

SUMMARIUM.

- 1 Tutor datur invitatus, quia est munus publicum, à quo ut quis excusetur, requiritur aliqua excusatio legitima.
- 2 In generali remissione publicorum munerum non venit tutela vel cura.
- 3 Cur à publicis muneribus excusati non item à tutela statim excusentur?
- 4 Ædilis, qui à privatis muneribus excusatur, à tutela non excusatur, & num. 109.
- 5 Tutor vel curator, propter litem, quam cum pupillo, vel adulto habet, non excusatur. Limitatur num. 7. 8. 9. 10.
- 6 Debitum matris non excusat à tutela filij.
- 11 Debitor, vel creditor pupilli, non potest esse tutor. Ampliatur num. 12. Limitatur num. 13. 14. 15. 16.
- 17 Tutor testamento datus si promiserit patri pupilli, se administraturum, non excusatur.

- 18 Qui sibi tutelam asscripsit in testamento, licet tutor esse non possit, si tamen patris voluntate nitatur, non excusatur à tutela.
- 19 Promittens se tutorem fore, non debet promissum officium deferere.
- 20 Ignotus patri pupillorum à tutela non excusatur.
- 21 Ignotus heres instituitur.
- 22 Ignotus quis dicatur.
- 23 Nobilis an cogi possit ad suscipiendam ignobilis tutelam?
- 24 Libertus nullam habet excusationem à tutela, vel cura filiorum patroni. Ampliatur num. 25, 26, 27. Limitatur num. 29, 30, 31, 32, 33.
- 28 Libertus, qui jus aureorum annulorum impetravit pro ingenuo, & libertino habetur, ut tutoris datio teneat.
- 34 Spado non excusatur à tutela.
- 35 Spado quomodo hic accipiat.
- 36 Iudaei non excusantur à tutela non Iudeorum.
- 37 Iudaei militia vacationem habuerunt, & quae sit ratio?
- 38 Post sumptam administrationem ultro, frustra quis se excusat. Limitatur num. 39.
- 39 Maritus excusatur curam accipere uxoris suae, etiam se immiscendo.
- 40 Maritus potest esse Procurator ad litem uxoris.
- 41 Procuratoris revocatio pendet ex mero arbitrio constituentis.
- 42 Inopia pupilli non excusat tutorem à tutela.
- 43 Propter liberos quomodo quis magis asciscatur ad tutelam, quam excusetur.
- 44 Discere in pupillis primum, patrem esse periculosum.
- 45 Distantia loci non excusat tutorem à tutela, nisi sit magna.
- 46 Tutores excusantur propter numerum liberorum.
- 47 Qui in Provinciis trium liberorum incolumium pater est, excusatur à legationis munere.

- 48 Numerus liberorum sedecim excusat ab omnibus muneribus patrimonialibus.
- 49 Plurimū liberorū parens quæ privilegia habeat ?
- 50 Sobolis numerosa patri cur faveant leges.
- 51 Quando dicatur Romæ datus tutor.
- 52 Cur Imperatoria constitutio Romæ tres tantū, in Italia quatuor, in Provinciis quinque liberos à patribus exigat.
- 53 Inclyta nobilitas Italiæ domina, & Princeps Provinciarum ab Accursio appellatur.
- 54 Numerus civium oppidi firmissimū ornāmētū.
- 55 Liberi emācipati præstant patri excus. à tutela.
- 56 Nepotes filii defuncti avo prosunt, & suppleant unius locum.
- 97 Liberi tam mares, quam fœminæ proficiunt ad excusationem.
- 58 Adoptivi liberi patri naturali prosunt.
- 59 Curator datus à iudice, mente capto, muto, seu ventri, se excusare potest propter legitimū numerum liberorum.
- 60 Filii defuncti & suscepti ante tutelam nō prosunt ad excusationem.
- 61 Liberi in obsidione mortui cur nō prosint patrib.
- 62 Liberi in acie amissi, id est, in ipso conflictu, patri prosunt ad excusationem.
- 63 Pro patria morientes perpetuo vivere dicuntur.
- 64 An in acie vulnerati liberi, & post domi mortui, patri prosint ad excusationem.
- 65 Filii capti ab hostibus patri non prosunt ad excus.
- 66 Filius captus mortuo similis est.
- 67 Liberi addicti religioni, an patri prosint.
- 68 Addicti sacris, servis equiparantur.
- 69 Quid in liberis addictis pœna.

- 70 Adoptivi filii patri adoptivo non prosunt.
- 71 P. Scipio Censor quid in adoptione reprehēderit.
- 72 Ne adoptio in aliqua parte publici muneris juvet, quare sit Senatusconsulto prohibitum.
- 73 Naturales liberi non prosunt ad excusationē.
- 74 Si omittatur causa vera in pronūciatione, & inseratur falsa, & iudex juxta causā falsā pronūciaverit, nō erit excusatus pater num. libero: ū.
- 75 Qui in utero est, non excusat patrem à tutela, & quando non habeatur pro jam nato.
- 76 Liberi nati post petitionē ante dationē, vel nati post petitionē, & dationē ante cognitionē allegatæ excusationis, nō prosūt patri ad excusationē.
- 77 Nepotes ex filiis superstitis non prosunt avo, sed filio, id est patri tantum.
- 78 Nepotes ex filia avo non prosunt.
- 79 Liberi, de quorum statu ambigitur, non prosūt patri ad excusationem.
- 80 Quando tutela cæpta est, supervenientes postea liberi patrem non excusant.
- 81 Pater emancipato filio tutor datus nō debet uti excusatione trium liberorum.
- 82 Filii patri non prosunt, qui apud extremas orbis regiones peregrinantur. Limitatur num. 83.
- 84 Administrantes res fisci à tutela excusantur. Ampliatur num. 86.
- 85 Principū res administrātes excusātur à tutela.
- 87 Proc. fisci prius susceptas tut. deferere nō potest.
- 88 Absens causa Reipublicæ excusatur à tutela, & ab omnibus muneribus, & num. 90.
- 89 Paria sunt esse, vel de proximo sperare,
- 91 Annum vacationis habēt absentes expleto mæ

nere, licet festinantius praescripto reversi fuerint.

- 92 Annus vacationis quomodo computetur.
- 93 Absentes municipii causa non habent annum vacationis, expleto munere.
- 94 Annus vacationis non datur postquam tutores reversi fuerint.
- 95 Procuratores absentium Reipublicae causa vacationem non habent munerum civilium.
- 96 Absentes causa Reipublicae non excusantur in perpetuum à coepta tutela, sed tantum ad tempus, & interim ejus loco datur curator.
- 97 Reipublicae causa absens debet petere curatorem dari, vel saltem proponere excusationem.
- 98 Trans mare Reipublicae causa absentes in perpetuum excusantur, si e deponunt tutelam.
- 99 Excusatorum ad tēpus omnino, & in perpetuum differentia.
- 100 Habens aliquam potestatem, id est, Magistratum majorem, excusatur à tutela. Ampliatur n. 103. 104. 105.
- 101 Magistratus majores qui dicantur.
- 102 Merum imperium quid.
- 106 Magistratus futurus excusationem non habet à tutela.
- 107 Idem in eo qui desiit esse, licet se periculo obligaverit.
- 108 Propter Magistratum, quem quis in municipio administrat, non excusatur quis.
- 110 Occupatus rationibus civitatis à tutela non excusatur.
- 111 A civitate conducens vectigalia non excusatur à tutela.
- 112 Dignitas sine onere publico nemini tribuit excusationem tutela.
- 113 Potestatem habens prius susceptas tutelas deferere non potest.
- 114 Multa suscepta legitime recusantur, quae incepta perfici debent.
- 115 Potestas vel Magistratus gravis, quae impediat administrationē, vacationem etiam tribuit à suscepta tutela.
- 116 Assumpti in consilium Principis, & circa eorum latus agentes, in perpetuum excusantur.

- 117 *Silentiarii, id est, consilarii, excusatur à tutela.*
- 118 *Iurisperiti an excusentur à tutela.*
- 119 *Tres tutelas gerens, à quarta excusatur. Ampliatur numero 121.*
- 120 *Tutela res quomodo censeantur.*
- 122 *Quandoque una tutela excusat.*
- 123 *Qui unius pupilli suscepit tutelam, habentis domicilium in una Provincia, & bona in alia Provincia, non videtur duas habere tutelas.*
- 124 *Emancipati filii tutela an inter onera numeretur.*
- 125 *Tria tutela onera totam domum excusant.*
- 126 *Pater habens tres tutelas, filiusfamilias non vocabitur ad quartam, & e contra.*
- 127 *Si ex duobus fratribus in ejusdem patris potestate constitutis unus gravatus fuerit tribus tutelis, alter non vocabitur ad quartam.*
- 128 *Appellans à tertia tutela, ad quartam interim suscipiendam cogendus non erit.*
- 129 *Quae censeatur quarta tutela, si plures tutelae concurrant remissive.*
- 130 *Vna tutela levissima & tenuissima, non numeratur inter tres tutelas.*
- 131 *Levissima tutela plerumque ambiri solet.*
- 132 *Tutela affectata non prodest ad excusationem.*
- 133 *Quod quis ultro affectavit, oneri esse non videtur.*
- 134 *Affectasse tutelam quis dicatur.*
- 135 *Vna tutela defunctorie suscepta, non cedit in numero trium tutelarum.*
- 136 *Quis dicatur tutelam defunctorie suscipere?*
- 137 *Vna tutela brevi finitura non numeratur in numero trium tutelarum.*
- 138 *Honorariae tutelae cur non numerentur in numero trium tutelarum?*
- 139 *Fratres consortes qui dicantur.*
- 140 *Paupertas oneri tutela impar cur tribuat vacationem à tutela vel cura.*

- 141 *Impar oneri injuncto quando quis dicatur.*
- 142 *Cui incumbat probatio aliquem esse imparem oneri injuncto.*
- 143 *Quæ sunt partes judicis ad cognoscendum aliquem esse imparem oneri injuncto.*
- 144 *Legatum relictum pro pupillis pauperibus maritandis, illi comprehenduntur qui necesse habeant laborare quotidie pro victu & vestitu.*
- 145 *Adversa valetudo est justa excusationis causa à tutela.*
- 146 *Adversa valetudo excusat arbitrum, & Iudicem à sententia dicenda.*
- 147 *Valetudo adversa est justa excusatio vadimonii deserti.*
- 148 *Valetudo adversa est justa causa alienationis mutandi iudicii causa facta.*
- 149 *Valetudo adversa est longioris moræ ejus, qui Reipublica causa abest.*
- 150 *Emanforem militem excusat afflictæ valetudinis ratio.*
- 151 *Debilitas corporis præstat excusationem eorum munerum, quæ corpore sunt implenda.*
- 152 *Valetudo tam à suscepta, quam à nova tutela excusat.*
- 153 *Mutus, cæcus, surdus, & furiosus, post susceptam tutelam excusantur.*
- 154 *Infirmus tutor esse non potest, sed tanquam inhabilis ipso jure repellatur.*
- 155 *Excusatio valet, vel in perpetuum, vel ad tempus, prout valetudo est, vel furor.*
- 156 *Furiosus testamentarius non est tutor, antequam sanitatem recipiat.*
- 157 *Imperitia literarum immunitatem à tutela præstat, & quæ sit ratio.*
- 158 *Literarum inscitia quatenus à tutela excuset, vel non.*

- 159 Prudentia negotiorum administrandorum ex quibus colligatur.
- 160 Literas nescire quis dicatur.
- 161 Literatus ad aliqua admittitur, ad quæ non admittitur illiteratus.
- 162 Inimicitia capitales cum patre pupilli à tutela excusant, & qua sit ratio, & quomodo procedat num. 166.
- 163 Procurator, judex, arbiter & tutor, inimici facti post litem contestatam, rejiciuntur.
- 164 Magistratus providere debet, ne pupillum committat inimico.
- 165 Si Magistratus tutorem propter inimicitias dederit, quid juris.
- 167 Ficta inimicitia non excusat.
- 168 Gratia reconciliatio intervenisse videtur, quando inimicitia intervenerit ante testamentum, quo quis tutor datus fuerit.
- 169 Hac excusatio quando locum non habeat.
- 170 Inimicitia capitales quando censeantur reconciliatæ remissive.
- 171 Major septuaginta annis excusationem habet.
- 172 Apud Lacedamonios Senectus venerabilis fuit.
- 173 In senibus mens, ratio, & consilium est.
- 174 Majores septuaginta annis excusantur à cæteris muneribus personalibus.
- 175 Ætas quomodo probetur, & à quibus in genere.
- 172 Ætas quinquaginta, quinquaginta quinque, vel sexaginta annorum, excusat ab oneribus, sed à muneribus non, & qua sit diversitatis ratio.
- 177 In Syria ætas sexaginta quinque annorum, tribuit vacationem capitationis.
- 178 Annus septuaginta annorum completus esse debet, antequam septuagenarius excusetur, licet supremum diem anni agat.
- 179 Olim minor viginti quinque annorum tutor legitimus, vel testamento datus, excusabatur, & qua sit ratio.

- 180 Minor viginti quinque annis hodie non potest esse tutor, etiam si velit, nec opus est excusatione.
- 181 Minor ante vigesimum quintum annum non admittitur ad munera & honores.
- 182 Mater jure Digest. non potuit esse tutrix, etiam si Iudex eam confirmasset.
- 183 Minor in testamento scribi potest.
- 184 Milites à tutela excusantur. Declaratur num. 185.
- 186 Veteranus miles quis, & an excusatur à tutelis Paganorum?
- 187 Veterani ab una tutela filiorum Conveteranorum vacare non possunt post annum missionis.
- 188 Conveterani appellatione quis veniat.
- 189 Veterani ignominia dimissi immunitatem non habent à tutela.
- 190 Obtinens sacerdotium ethnicorum, dum ei muneri praest, excusatur.
- 191 Asiarchia quid.
- 192 Alytarcha quis.
- 193 Ministri Ecclesiae Christianae, ut Episcopi, Diaconi, Subdiaconi, & Monachi à tutela excusantur.
- 194 Episcopi & Monachi etiam volentes non admittuntur ad dativas vel testamentarias tutelas.
- 195 Clerici unam tantum legitimam tutelam suscipere possunt ex jure cognationis, non tamen coguntur inviti.
- 196 Clerici in minoribus constituti excusantur à tutela.
- 197 Clerici cogi possunt pro miserabilibus personis ad tutelam in subsidium, alio tutore idoneo non existente.
- 198 Clerici non residentes, vel circa ministeria divina desides, non excusantur à tutela.
- 199 Clericus non excusatur, quoad tutelam, ante ordinem Clericalem susceptam.
- 200 Grammatici minoris momenti, graviorisque muneris excusantur à tutela.
- 201 Abecedarij immunitatem non habent à tutela.
- 202 Grammatici incipiunt ab Homero aut Virgilio.

- 203 Rhetores, Oratores, Medici, legum Doctores, & Philosophi docentes Romæ, vel in aliqua civitate regia, vacationem habent à tutela vel cura.
- 204 Olim jura non ubique docebantur, ut alia artes, sed tantum Romæ, Constantinopoli & Beryti.
- 205 Medici, Rhetores, Doctores legum, vel Philosophi, non probati decreto ordinis, non excusantur à tutela.
- 206 Idem obtinet quando non benè & sedulò suo munere funguntur.
- 207 Idem juris quando docent, vel medentur alibi, quam in patria.
- 208 Patria duplex.
- 209 Roma communis patria.
- 210 Poeta nulla immanitatis prerogativa juvantur.
- 211 Calculator, qui numerandi artem docet, non excusatur.
- 212 Notarij & tabularij non excusantur.
- 213 Tutor pupilli non cogitur ejusdem curator esse, & que sit ratio. Ampliatur num. 214. Limitatur num. 218.
- 215 Libertus cogitur fieri patrini liberis curator, quorum fuerat & tutor.
- 216 Clericus habens beneficium in Ecclesia, ab onere ejusdem Ecclesiæ, se excusare non potest.
- 217 Ecclesia loco pupilla est.
- 219 Tutor excusatur in parte, quando pupillus habet bona in alia Provincia, quam in qua tutor habitat. Ampliatur num. 222.
- 220 In locum eorum qui pro parte excusantur, datur alius tutor, quo ad ea bona, quæ in alia provincia sita sunt.
- 221 Intellectus regulæ; tutorem habenti alium tutorem non dari.
- 223 Qui ex permissu Principis domicilium suum transtulerit, excusatur à susceptis tutelis.
- 224 Colonus patrimonialis principis à tutela excusatur.
- 225 Colonus fisci & temporalis non excusatur.
- 226 Mensores frumentarij excusantur à tutela.
- 227 Frumentarij qui.

228 *Mensor quis.*

229 *Habens excusationem non cogitur subire etiam tutelam fratris.*

230 *Voluntaria tutela munera privilegiis nihil derogant.*

231 *Plura imperfecta non faciunt unum perfectum.*

232 *Acta inter alios habita, ad excusationem nova tutela solum, nihil proficiunt, sed necesse erit excusationem profiteri, & probare intra tempora praefinita.*

233 *Habens excusationes supradictas, non potest propria auctoritate se tutela vel cura exonerare, prae-textu etiam iustae excusationis, sed debet hoc iudici denunciare, ut det curatorem vel coadjutorem.*

SEquitur ut nunc videamus, quibus ex causis quis à tutela excusetur? An à tutelae delatione appellari possit? Quomodo sint proponendae excusationes? & an excusatio ex falsis causis liberet ab administratione? Quae ut plenius intelligantur, constitui hisce quatuor sequentibus regulis discutere, quarum prima regula haec est: Quod tutor detur invitus, quia est * munus publicum, à quo ut quis excusetur, requiritur aliqua excusatio legitima, ut pro regula tradit Corn. cons. 164. n. 2. lib. 4. & facit §. 1. & ibi gl. *verb. publicum*, *Instit. de excus. tut.*

Quae regula ampliatur 1. ut * procedat etiam, 2 quod in generali remissione publicorum munerum, non veniat tutela vel cura, ut tradit alleg. gloss. in d. *verb. publicum*. Nec enim qui à publicis muneribus excusatur, statim à tutela excusabitur: quia necesse * est 3 eas nominatim remitti & immunitatem impetrari, *l. non tantum, §. eos, cum §. seq. ff. de excus. tut. l. legato, in fin. ff. de vac. & excus. mun. l. in honoribus, §. 1. eodem*. Eodem modo pecuniaria * munera nominatim remitti oportet. 4 Unde aedilis quoque, qui à privatis muneribus excusatur, à tutela non excusatur, *d. l. non tantum, §. is qui adilitate*.

5 Secundò ampliatur, ut * procedat etiam in eo, qui litem habet cum pupillo vel adulto, §. *item propter*.

6 *Instit. hoc tit. l. si pupillum cum l. seq. ff. hoc tit.* Vel * etiam, si contendat actionem habere contra matrem pupilli, *l. inusitatam, C. de excus. tut.*

7 Verum hæc ampliatio * non procedit primo, quando lis esset de omnibus bonis, vel plurima eorum parte, d. §. *item propter*, & *l. propter litem, ff. eod. l. si ut allegas, C. eod.* & Tiraq. in *l. si unquam, verb. omnia, num. 12. C. de*

8 *revoc. don.* Vel * si status controversiam à patre pupillorum passus fuisset, ut puta, si pater pupillorum quandoq; dixerit, hunc quem modo daret tutorem, servum suum fuisse, vel libertum, §. *item is, qui status Instit. hoc tit.* & §. *præjudiciales, Instit. de act. & l. non solum, § si status, ff. de procurat.* Idque * hac ratione, quod mortis accusationi similis sit hujusmodi status quæstio, *l. isti quidem, §. 1. ff. quod met. caus.* quod procedit etiam si ipse moverit e contra pupillis status quæstionem, *l. Athleta, §. amplius, ff. eo dummodo tamen non studiose, nec per calumniam id fecerit, l. 1. & 2. ff. de liber. caus.*

9 Secundò non procedit * ampliatio, quando non esset lis inter tutorem & pupillum, vel adultum, sed tantum inter sororem, vel filios sororis tutoris, aut fratrem tutoris cum pupillo, ne tutelæ occasione quis cogeretur adversus rationem humanitatis actionum necessitates contra suos suscipere, cum & ipsius etiam pupilli, cui tutor datus est, aliud exigere videatur utilitas, scil. ut eum tutorem potius habeat, qui ad defensionem ejus non inhibeat affectu, ut est in rescripto Imper. Dioclet. & Maximin. in *l. humanitatis, C. de excus. tut.* & tradit Roman. in *repet. l. si vero, §. de viro, n. 83. ff. sol. matr.*

10 Tertiò non procedit ampliatio jure novo, quo causa debiti, & crediti, vel litis, non tam excusat quam removeret. Nam Justin. in *Novella 72.* non vult debitor

11 rem * vel creditorem pupilli, aut qui cum eo ullam litem

tem

tem habet, ejus tutorem esse, *auth. minoris, C. qui dar. tut. vel cur.* Etiam si * tantum habeant bona commu- 12
 nia, secundum communem gl. in *l. quad res, in verb. pos-*
sit, C. de excus. tut. Quod * tamen locum non habet in 13
 tutore testamentario, & per judicem dato. Tutor e-
 nim testamento scriptus, etsi debitor sit, vel creditor
 pupilli, non est tamen submovendus; quia cum ejus
 fides sit approbata à testatore, suspicio fraudis cessat,
l. propter litem. ff. de excus. tut. Azo in *summa Cod. qui dar.*
tut. poss. & argum. §. i. Inst. de satisfd. tut. & Bart. in d. auth.
minoris. Idem * quoque dicendum erit in tutore à ju- 14
 dice per inquisitionem dato; nam & is tutelam susci-
 pit, tametsi in ære sit pupilli, propter inquisitionem
 factam, quia judicatus est pupillo utilis esse, *l. nemo tu-*
torem, §. i. ff. de testam. tut. §. i. in auth. ut hi qui oblig. se per-
hib. hab. res min. & auth. minoris, C. qui dari tut. poss. Nec
 etiam * locum habet in matre & avia, *Novell. 93.* Tam- 15
 etsi enim debitum inter matrem aut aviam & pupil-
 lum quoquo modo vertatur, vel ipsæ sint pupilli cre-
 ditrices, nihilominus ad tutelam admittendæ sunt, de-
 bito in sua natura remanente, quoniam affectionis
 ratio suspicionem omnem removet, *authent. ad hac, C.*
quand. mul. tut. offic. fung. l. non solum, §. denuo, ff. de tit. nupt.
 Sicuti * etiam locum non habet, quando tutor post 16
 susceptam administrationem tutelæ acquisierit obli-
 gationem adversus pupillum, forte adita hereditate
 creditoris pupilli, vel etiam si eodem modo incidat in
 obligationem pupilli, ei contutor aut concurator ad-
 jungatur, quod etiam olim fiebat litis causa, *l. neque, C.*
de excus. tut. Licet diversum sit, quando tutor post sus-
 ceptam, vel etiam depositâ tutelam, cessionis jure ob-
 ligationem acquisierit: Cum cessiones actionum factæ
 in personam tutoris vel curatoris donationis veditio-
 nisve titulo, ipso jure nullæ sint, nec regressum habeant
 adversus eum, qui cesserit, & pupillus ab utroq; liberetur
 licet olim valebant, *l. non fit, ff. de reb. eor. qui sub tut.* Itaq;

multas leges Pandect. & Cod. Novella 72. tollit, & quidem merito: Eveniebat enim sæpe, ut tutores vel curatores, quorum in potestate erant omnia, redimerent inanes, infirmas, inutiles actiones adversus pupillum, vel ex causa donationis eas sibi cedi procurarent, ac deinde supprimerent apochas, quibus se defendere, & agentem excludere pupillus poterat. Accedebat etiam hoc incommodum, quod tutores pupillo obligati intercipiebant chirographa aliasve debiti probationes. Itaq; meritò visum est, utilius esse, si debitor creditoris, vel creditor debitoris tutelam curamve non susciperet, exceptis casibus, supra proximè relatis.

- 17 Tertiò ampliatur * prædicta regula, ut maximè procedat, quando tutor testamento datus promisit patri pupilli sese administraturum, expressim vel tacitè, §. *item si propter*, & ibi gl. *verb. promiserunt*, Inst. *hoc tit. l. Spadonem*, ff. *cod. l. ex sententia*, ff. *de test. tut.* etiamsi
- 18 sibi * ipsi testamento tutelam ascripssisset, modo pater manu sua approbasset, l. *uxori*, §. *qui se*, ff. *ad leg. Cornel. de fals. l. post legatum*, §. *amittere*, ff. *de his quib. ut indig.* & d. l. *ex sententia*, nec admittendam esse excusationem, quam jure publico habebat, quoniam promisisse videtur se tutorem fore. Neque enim * debet promissum officium deserere, l. *si quis alicui*, §. *qui suscepit*, ff. *mand. fidei*que fallere, l. 1. ff. *de constit. pecun.* & tam pupillum, quam patrem ludificarier. Nec etiam ut suspectus, removeri debet, ut est optimus text. in d. l. *uxori*, §. *qui se* ff. *ad leg. Cornel. de fals.* Qui se, inquit Paulus, filio impuberi tutorem adscripserit, et si suspectus esse presumatur, quod ultro tutelam videatur affectasse, tamen si idoneus esse approbetur, non ex testamento, sed ex decreto tutor dandus, nec excusatio admittetur, quia consensisse videtur voluntati testatoris.
- 20 Quartò ampliatur regula ut * procedat, etiamsi tutor testamento datus, dicat se ignotum fuisse testatori,

*ri, §. non esse, Instit. hoc tit. & spadonem, §. qui absolutus, vers. non erit, ff. eod. nam * rectè ignotus heres instituitur, 21*
§. ult. Instit. de hered. instit. & l. extraneum, C. eod. veluti si
fratris filios peregrinantes, ignorans qui essent, here-
des instituerit; ignorantia enim testantis inutilem in-
stitutionem non facit, sunt enim certi & cives Roma-
ni. Et est latens ac tacitus interdum erga ignotos in-
stinctus, propter sanguinis copulam, ut in fratrum fi-
liis, vel propter eruditionis aut virtutis celebritatem,
ut tradunt duo præclarissimi J Cti in d. §. ult. videlicet
Viglius Zuichemus, & Francil. Balduin. Simili modo 22
etiam, rectè quoque ignoto donatur, rectè ignotus
tutor datur; quod intelligi debet de ignoto facie,
cujus tamen alioqui fides & probitas satis fuerat no-
ta testatori, cum tutorem testamentarium eligeret,
maximè si ibi domicilium habeat, ubi ad tutelam su-
mitur: quia potest quis esse ignotus visu, sed notus
universaliter, veluti ex testimonio proborum viro-
rum de ipsius morum honestate & vitæ probitate.
Sic diligere possumus invisâ, incognita nequaquam:
nam si legitimus sit tutor, saltem moneri debet natu-
rali conjunctione sanguinis; Si Atrilianus; saltem non
est ignotus judici, qui eum delegit: Si testamentarius,
quamquam fortassis non cognoverit testatorem, &
ipsi de facie fuerit ignotus, tamen cum hominis pro-
prium sit hominem beneficio afficere, l. servus ea lege,
ff. de serv. export. non est illud satis ad deneganda hu-
manitatis officia, & eludendam boni testatoris fidu-
ciam, qui probitatis fama impulsus hunc delegit, cu-
jus fidem tot modis collaudari, & uno omnium ore
prædicari audiebat. Verum hæc ampliatio locum non
habet in tutore ignoto testatori, & alibi domicilium
habente, quam ubi ad tutelam sumitur, qui excusare
se poterit, non tam quod ignotus fuerit, quam quod
alibi habeat domicilium, l. ult. ff. hoc tit.

Quintò ampliatur, quod* etiam nobilis cogi possit

ad suscipiendam alterum ignobilis tutelam, saltem ob aliorum penuriam, ut tradit Tiraq. in tract. de nobil. cap. 37. n. 17. allegans Bald. & Jacob. Arerin. in l. 1. in princ. ff. de excus. tut.

24 Sexto ampliatur * regula in liberto dato tutore vel curatore liberis patroni, patronæve, *l. liberos, C. hoc tit.* Nam cum à patrono libertatem acceperit, quo nihil charius nihilque pretiosius sub sole esse possit, & sit res inæstimabilis, juxta text. in §. cum vero, Instit. quib. ex caus. manumit. non lic. æquum non videtur, ut ipse libertus se excuset, ita ut gratitudinis officia persolvere nequeat, vel nolit illi, à quo tanto munere affectus fuit.

25 Quæ ampliatio * etiam procedit, licet tutor tres tutelas, vel plures liberos habeat, vel si quæ alia allegetur ab eo excusationis causa, *l. libert. §. si plures. ff. hoc*

26 *tit. l. liberos, C. eod.* Et licet * administraverit tutelam,

27 non excusabitur tamen à cura, *d. l. liberos.* & in * tantum ampliatio procedit, etiã si is libertus jus annulo-

28 rum aureorum impetraverit. Libertus enim, qui * jus aureorum annulorum impetravit, pro ingenuo habetur, ut datio teneat, id est, ut datus ei tutor ingenuus non excuset se, vel ut ipse, si habeat excusationem quasi libertus, pupillo datus tutor, ea non utatur, *l. cum ex oratione, §. quamvis, ff. hoc tit. l. libertum, eod.* Idem quoque libertus pro libertino habetur, ut tutoris datio teneat, id est, ut ipse tutor datus liberis patrohi nulla juris publici excusatione utatur.

29 Declaratur hæc * sexta ampliatio, ut locum non habeat I. in eo, qui fidei commissariam libertatem consecutus fuit ex causa fidei commissi, *l. nequaquam, ff. hoc tit.* quod in jus vocare nō potest sine venia, *l. is quoq. ff. de in jus voc.* & ad bona liberti admittitur *l. qui ex causa, ff. de bon. qua lib.* Et si eum instituerit cum libertate, necessarius heres non fit, *l. si serv. §. 1. ff. de acq. hered.* & ali ab eo non debet, *l. si quis à liberis, §. si quis à lib. ff. de lib. agnos.* & in-

& ingrati actionem; vel operarum petitionem non habet, *l. 1. C. de libert. & eor. lib. & d. l. qui ex caus.* qui & plenum jus patronatus non habet, nec etiam liberi ejus, eaque de causa excusatio liberti admittitur.

II. Non procedit, quando * libertus esset adversa 30
valetudine, ita ut suis negotiis superesse non posset, ne
impossibile injungatur tutelæ munus, quod obiri à li-
berto non possit, cum incommodo pupilli, & adver-
sus utilitatem ejus, *l. Titius, §. tanta, ff. hoc tit.*

III. Locum* non habet, quando libertus esset mi- 31
nor, sed interim dabitur curator, *l. non solum, §. si liber-
tus, ff. hoc tit.*

IV. Non procedit in eo, qui* suis nummis emptus 32
& manumissus fuit, *l. libertum, §. qui propria, ff. hoc tit.*
qui & in plerisque aliis causis jura patronatus manu-
missori non debet: nam & alere manumissorem non
compellitur, *d. l. si quis à liberis, §. si quis à liberti, ff. de lib.
agnosc. & operas non debet, & ingrati accusari non
potest, l. si tuis nummis, C. de oper. libert. & institutus cum
libertate heres necessarius non est.*

V. Etiam* non procedit in liberto Senatorum, 33
qui negotia patronorum procurat, qui vacationem
habet tutelarum ex S C, *l. libertus, §. 1. ff. ad municip.* Nisi
plures liberti procurarent, quia unus tantum liber-
tus excusatur, *l. ne Senatorum, C. hoc tit.* Vel nisi liber-
tus fuerit, qui habeat jus aureorum annulorum, &
transierit in ordinem ingenuorum, qui tali excusa-
tione uti non poterit, *l. cum ex oratione, ff. hoc tit.* Vel
procuraverit negotia senatoriæ mulieris patronæ; de-
terior enim hac in re est (ut in multis aliis) fœminæ
quam maris conditio, *l. Spadonem, §. liberti, ff. hoc tit.* At
quando libertus Senatoris, patroni negotia non pro-
curat, sed tutelam filiorum ejus gerit, non vacat, *l. li-
bertus, ff. hoc tit.* Senatusconsulti enim privilegium stri-
cte accipiendum est.

VII. Ampliatur* regula ut procedat, etiam in spa-
done,

mand. Tutor autem & curator certis tantum casibus ac modis revocentur, & eorum officium finiatur, *ut Instit. quib. mod. tut. finit. per tot.* Et licet aliquando contingat, ut revocentur, tamen id fit sæpè cum eorum infamiae nota, secundum Bartol. *in d. l. 1. §. 1. ff. hoc tit.* & hoc quidem vendicat sibi locum, si fuit curator datus, postquam fuit sponsus, vel maritus: nam si prius fuisset ejus tutor vel curator, non posset postea ipsius maritus esse, *C. de interd. matrim. per tot.* Qui maritus si fuerit datus post matrimonium curator, ignorans forte, petere debet alium curatorem substitui, *l. amplissimi, & l. licet, C. eod.* & hoc de Jure civili, licet secus sit de Jure canonico, *c. penult. extr. de secund. nupt.* ut latè diximus *supra c. 31. effect. ult.*

X. Ampliatur regula, quod * etiam inopia pupilli 42 non excuset tutorem à tutela, quia datur principaliter personæ, *l. tutores, C. hoc tit.*

XI. Ampliatur regula, quod * etiam habens liberos 43 præferendus sit non habenti. Nam cum agatur de idoneo tutore, lex civilis inquit an habeat liberos, ut ex pietate & affectu, quem erga eos gerit, judicetur idoneus, & qui jam didicerit esse pater bonus, credatur quoq; futurus tutor bonus: Periculosum * siquidem 44 est, ubi quis in aliis primum discit pater esse.

XII: Ampliatur, quod etiam * distantia loci non 45 excuset, nisi sit magna, id est, ultra centesimum lapidem, id est, centum milliaria Italica, quæ faciant 20. Germanica, ut tradit Myns. *cons. 54. n. 7. & 8.*

Declaratur regula * ut non procedat primo, quan- 46 do in urbe quis haberet tres liberos, in Italia quatuor, vel in provinciis quinque liberos, is à tutela excusatur, *l. 1. C. quinum. liber. lib. 10. §. 1. Instit. hoc tit.* & optimè Alex. *cons. 123. libr. 5.* & novissimè Balduin. *in d. §. 1. in verb. si enim tres*, quo loco tradit quam vetus fuerit jus Tergeminorum, & quæ privilegia habuerint, qui tres peperissent liberos, dicens inter alia eum à legationis munere

47 nuhere liberari, qui * in provinciis trium liberorum
 48 incolumium pater esset, l. i. C. de legation. & ab * omnia-
 bus etiam patrimonialibus qui haberet sedecim, l. sem-
 per, §. i. ff. de jur. immunit. l. nemo; C. de decurion. lib. 10. Qui
 49 plures liberos * habebat in curia, vel collegio prius
 sententiam rogabatur, in albo & in processu ceteris
 præferebatur, l. in alio, C. de decur. lib. 10. Consul quoq;
 qui liberis habebat collega orbo præferebatur ex le-
 ge Julia. Et hoc est quod Dion etiam scribit in Adria-
 no cum mitiores penas reis liberos habentibus irro-
 gasse. Fuit quoque lege Julia ager Campanus divisus
 habentibus liberos tantum, ut Appianus scribit lib. 2.
 plus tribuitur numero liberorum, quam annorum. In
 honoribus quoque adipiscendis, lege Julia & Papia
 minoribus anni remittuntur beneficio liberorum, l.
 2. ff. de minor. Mater quoque succedit liberis quasi legi-
 tima, si ter vel quater peperisset ex S. C. Tertull. §. i. In-
 stit. de S. C. Tertull. Idem autem * leges patri favent, vel
 50 matri numerosæ sobolis, quod Reipublicæ utilis sit, &
 maxime intersit civitatem liberis repleti & ampliari, l.
 1. ff. sol. matr. Romæ * autem datus tutor dicitur, qui vel
 51 à Præfecto urbis, vel à Præatore; vel testamento Ro-
 mæ confecto, vel in continentibus ædificiis datus est, l.
 Titius, §. si à Præatore, vers. Roma datus, ff. hoc tit.

2 Sed * hic explicare non inutile erit cur Imperato-
 ria constitutio Romæ tres tantum, in Italia quatuor,
 in Provinciis quinque liberos à patribus exigat, cum
 moveat dubitationem quod ait in. in. Verr. Cicero, an
 aliud Roma æquum est, aliud in Sicilia? & quod dicit Justi-
 nianus, in l. ult. C. de edific. privat. indignum esse nostro
 tempore putantea, aliud jus in hac Regia civitate, a-
 liud apud nostros esse provinciales. Cur ergo Romæ
 ab Italia, & provinciis discrimen permissit referri Ju-
 stinianus in Institut. civiles, & cur ex Severo & Anto-
 nino, quos Triumviri autores habent, differentia re-
 lata est in Cod. posteaquam in orbe Romano qui sunt

ex constitutione Imp. Antonini, cives Romani effecti sunt, id est, qui in terris, quas ex orbe Romani possident, *l. in orbe Rom. ff. de stat. hom.* (sicut etiam eo sensu & in Lucae Evangelio orbis universi mentio fit, c. 2.) Si ergo idem jus civium omnes habent, quare non eodem jure utuntur? Verum ego arbitror dici posse principio Rom. patrib. qui se circa proprios liberos occupatos causarentur, ubi tutores dati essent ex prudenti sententia, tres natos necessarios fuisse, quatuor autem Italici, ad patrum Rom. discrimen, sed non tot ac provincialibus, propter conjunctionem originis Romanæ, ut ait Callistrat. *in l. non tantum, §. 1. ff. hoc tit.* & propter inclytam nobilitatem Italiae, quam dominam 53 & principem provinciarum suo tempore asseveravit Accurs. *in gl. ant. qua in provincia, C. ubi de crim. agi oport. l. vit. C. sine cens. vel reliq. fund.* Quinque verò sustulisse natos in provinciis, exigit constitutio: quoniam tutelam munus publicum esse, & personale placuit, & munerum civilium personalium ut plurimum, non nisi quinque liberi vacationem tribuunt. Sobole sane provincias numero locupletiores illi voluerunt, quo imperium firmitus redderent, & seminarium juventutis, quasi fontes hominum Rom. exercitiis ministrarent: quare non inconcinne civium numerum oppidorum firmissimum* ornamentum Plin. *epist. 7. ad Fabatum* scribit, ita 54 ut minus cum urbe communitatis habeant Provinciae, quam Italia; nec in hac solum quaestione distinguuntur, sed & in alio Severi rescripto, *l. 1. ff. de colleg. illit.* Et cum qui provincia interdicitur, Italia quoque & urbe summorum Claud. Imper. censuit, ut tradit Suet. *in Claud. c. 23.* Neq; in proposito; diverso jure Italia, Roma & Provinciae utuntur: liberorum enim jure utrobique excusatio est, licet solemnitas varia juris diversi umbram quandam inducat.

Verum ut ad id, unde* paululum digressi sumus, revertamur, praedicta prima hujus reg. declaratio ampliatur 55 ut

ut procedat 1. etiamsi liberi fuissent emancipati, ut tradit Ulpian. in l. 2. §. incolumes, ff. de vac. & excus. mun. dicens; incolumes liberos, etiamsi in potestate patris sui desierint esse, excusationem à muneribus civilibus præstare. 2. Procedit, quod * etiam nepotes filii defuncti avo profint, sive soli sint, sive cum patruis, quorum tamen capita non numerantur, ut filiorum, sed stirpes, l. 3. C. de iis, qui num. lib. ut si duo sint nepotes ex filio iam defuncto, pro uno computantur, quia locum vicemque unius complent; nam & hic, ut in successione non numeramus capita, sed intuemur so-

56 lam stirpem, 3. Procedit, etiamsi * liberi fœminæ sint; neque enim in juris liberorum quæstione mares filios à fœminis leges distinguunt, l. ult. C. de his, qui num. liber. excus. mer. nec nos distinguere debemus, etsi masculos utiliores se præstare Reipublicæ ducat Theophilus in §. ceterum, Instit. de legit. agnat. suc. quod aut bella gerant, aut sacra faciant, aut publicis muneribus fungantur: illis enim deficientibus, mulieres fœcundæ alios semper suppeditant & sufficiunt. 4. Procedit,

57 quod * etiam in adoptionem dati à patre patri naturali profint, l. 1. Instit. hoc tit. 5. Procedit, quod * etiam excusetur numero liberorum curator datus mente capto, muto, vel ventri, l. Titius, §. si à Pratore, ff. hoc. tit.

60 Verum hæc prima declaratio non procedit I. in filiis defunctis, antequam pater crearetur, §. filii autem, Instit. hoc tit. etiamsi fuerint * in obsidione amissi: Exempli causa, ponas indictum bellum civitati, & hostiles copias illam obsedisse, an qui à muris, portis, domibus, delubris divorum, sacris tum publicis, tum privatis, hostem irrumpentem averterit, non debeat, ut bello iustissimo amissus, parentibus suis prodesse? Et Ulpian. in l. bello amissi, ff. hoc tit. negat; fortasse quod non tam publicæ salutis gratia, quam propriæ tuendæ causa, in obsidione pugnatur ab obsessis, indeque non

tam

tam pro republica videntur interire, qui moriuntur, quàm pro re familiari, & privata tuenda. Nisi * in acie 62 fuerint amissi, id est, in ipso conflictu; *d. §. filii, & d. l. bello amissi, l. ult. ff. de vacat. num.* qui solum prosunt ad excusationem: quia hi, qui pro republica ceciderunt, in perpetuum per gloriam vivere intelliguntur, *d. §. filij.* Magna enim cum gloria vita defuncti sunt, scilicet, quod Reipublicæ vitam impenderint, & qui * pro sa- 63 lute patriæ salutem neglexerint suam, vivere adhuc intelligantur, sempiterna gloria celebres, cum horum mortuorum vita in memoria vivorum posita fuerit. Et * hoc procedit, etiamsi tantum in acie vulnerati, 64 post domi mortui fuerint, ut tradit Angel. Aretin. in §. 1. nu. 7. vers. quid si fuerint, per l. huic scripturæ, & l. ita vulneratus, ff. ad l. Aquil, & not. Bart. in l. quod ait lex: ff. de adult. licet Jo. Faber per eundem Angelum ibidem allegatus contrarium teneat, *argum. l. si quid ex incendio; ff. de incend. ruin. nauf. & l. eum actum. & ibi Dd ff. de negot. gest. & l. non solum, §. sed ut reprobari; ff. de oper. novi nunciat.*

II. Non procedit * declaratio primæ regulæ in fi- 65 lio capto ab hostibus, qui non prodest patri ad excusationem, *l. 2. C. de iis, qui num. liber. lib. 10.* quia cives esse debent; ut * prosint: habetur enim captus pro quasi 66 mortuo, licet spes postliminii eum vivere præsumat, secundum Bart. in l. 1. §. ex tribus, ff. de contr. tabul.

III. Non procedit secundum * quosdam in filiis ini- 67 tiatis sacris, veluti si pater filium religioni addixerit, Benedictinis puta, vel * Franciscanis; idque hac ratio- 68 ne, quod servis filii sacris addicti æquiparentur à primoribus autoritate, & excellentibus prudentia viris secundum Innoc. in c. cum olim. de privileg. Bald. in l. 4. C. com. de success. & scribes in §. 1. Instit. hoc tit. & extra aciem principis sit. Sed magis puto, ut nihilo secius filius huiusmodi patrem adjuvet ad excusationem; cum sibi ipsi tantum mortuus fingatur, qui tacitè, vel

expressè sæculo renunciaverit, aliis verò non ita.
 Licet verò servis comparentur, & filii servi facti non
 profint, quæ ut similia conferuntur, neq; eadem, neq;
 in omnibus similia sunt: nam quavis rebus sæculi
 mortuus dicatur, §. *distrabunt*, Novell. de his, qui iter. nupt.
dant sacris op. tamen patris emolumento vivere intelli-
 guntur, ut tradit Angel. Aret. in §. 1. num. 8. Instit. de ex-
 cus. int.

69 Quarto etiam * non procedit, secundum quosdam;
 in liberis addictis pœnæ; veluti ubi capitalis pœna fi-
 lium patri subduxerit, & servum pœnæ effecerit, cui
 miserrima relicta vitalibertatem eripuerit, cum is mor-
 tui loco habeatur, l. 1. §. ult. ff. de bon. poss. cont. tab. l. si necem,
 ff. de bon. liber. & servus pœnæ dicatur, & filii servi facti
 non profint; quia liberi homines non sint. Attamen
 quia neq; vere mortuus est, neq; ingenuus servus pœ-
 næ fit amplius, §. *quod autem prius*, Novell. de his, qui iter,
nupt. verius putarem hoc casu filium patri prodesse, licet
 non ignotem, inter majorum gentium Scriptores con-
 troversæ disceptationis esse, proficiatne is filius patri
 ad excusationem, nec ne, secundum Bald. & alios scri-
 bentes, in l. Deo nobis, C. de Episc. & cler.

70 Quinto non procedit in * filiis adoptivis, qui patri
 adoptivo non profunt ex S. C. decreto temporibus Ne-
 ronis, l. 2. §. *adoptivi*, ff. de vacat. mun. Unde Aul. Gel.
 71 lib. 5 cap. 19. scribit, P. Scipionem * in ea oratione, quam
 Censor habuit ad populum de moribus, inter ea, quæ
 reprehendebat, id etiam culpavisse, quod filius ado-
 ptivus patri adoptatori inter præmia patrum prodes-
 set. Et Cornel. Tacit. lib. 15 refert Neronis tempore
 72 P. Mario, & L. Asinio * Consulibus factum Senatus-
 consultum, ne simulata adoptio in ulla parte publici
 muneris juvaret, ac ne usurpandis quidem hereditati-
 bus prodesset. Nam tum (inquit) percrebuerat gravis-
 simus mos, cum propinquis comitiis aut sorte provin-
 ciarum pleriq; orbi, fictis adoptionibus sibi filios ad-
 scisc-

sciscerent, Præturaſq; aut Provincias inter patres for-
riri, ſtatim emitterent manu, quos adoptarant: Itaq;
veri parentes magna cum invidia Senatum adeunt,
ibi naturæ juſ, labores educandi, adverſus fraudem &
brevitatem adoptionis enumerant: Satis pretii eſſe
orbis, quod multa ſecuritate, nullis oneribus, gratiam,
honores; cuncta prompta & obvia haberent. Sibi
promiſſa legum diu expectata in ludibrium verti,
quando quis ſine ſolicitudine parens, ſine luſtu or-
bus, longa patrum vota repente adæquaret.

Sexto non* procedit in liberis naturalibus tantū, 73
ut ſpuris; & hujusmodi, idque hac ratione, ne quis
privilegiū conſequatur ex minus probata ſuſceptio-
ne liberorum, *l. 2. §. 1. ff. hoc tit.* Publicè enim intereſt
legitimis progenitis patriam augeri, *l. 2. de ind. vid. toll.*

Septimò non* procedit, quando excuſatus nume- 74
ro liberorum ultra eam cauſam, aliam allegat falſam;
& Iudex juxta cauſam falſam pronunciaverit, non e-
rit excuſatus propter vitium pronuntiationis, *l. qui
teſtamento ff. hoc tit.*

Octavo non* procedit in filiis nondum natis, licet 75
ſint in utero; quia cum agitur, de commodo alieno
& jure alterius, nempe patris, ſeparato & ſegregato à
commodo ventris, non habetur pro jam nato, vel ſu-
perſtite, *l. quod dicimus, ff. de verb. ſign.* Undè rectè Mo-
deſt ait, *in. l. 2. ff. hoc tit.* Qui in utero eſt, etſi in multis
jam partib. æquiparetur jam natis, tamen neq; in hac
quæſtione, neq; in cæteris civilibus munerib. prodeſt
patri. Vnde etiam poſthumi non habentur pro natis,
ut patri ad excuſationem proſint tutelæ & mune-
rum civilium; niſi de poſthumi commodo quærat,ur,
quo caſu in rem ſuam pro nato habetur, ut in Conſt.
Adriani, qua pluribus liberis, id eſt, trib. vel quatuor,
vel quinque, omnia damnatorum bona conceduntur,
liberis adnumerantur, qui erant in utero damnationis
tempore, & ita accipi debet, *l. qui in utero, ff. de ſtat. hom.*

- 76 IX. Non * procedit in filiis natis post petitionem, ante dationem, vel natis post petitionem, & dationem, ante cognitionem allegatae excusationis, qui non profunt, *l. tutor petitus, in princ. ff. hoc tit.*
- 77 X. Non procedit in * nepotibus ex filiis superstitibus, qui avo non profunt, *l. 2. C. qui num. lib. sed filio, id est, patri tantum; nec enim possunt duobus parentibus simul prodesse.*
- 78 XI. Non procedit * etiam in nepotibus ex filia, qui avo non profunt, quia sunt in aliena familia, id est, familiam paterni avi mutant, *§. fin. Inst. de patr. potestat.* Unde hi tantum profunt, qui sui sunt, vel qui sui futuri erant: nam ii soli liberorum appellatione continentur; cum & huic appellationi suorum appellatio compareretur, *l. liberorum, ff. de verb. sign.*
- 79 XII. Non * procedit in liberis, de quorum statu seu conditione ambigitur sintne servi, an liberi, legitimi vel naturales, superstites vel mortui, *l. 1. C. qui numer. liber. l. filium, ff. de iis, qui sui vel. al. jur. sunt, & l. 1. §. Iulianus, ff. de lib. agnos.*
- 80 XIII. Non procedit, quo ad * tutelam jam coeptam, à qua supervenientes liberi non excusant, *l. semper, §. hoc circa, ff. de jur. im.*
- 81 XIV. Non procedit * in patre habente tres liberos, quorum si unus emancipatus indigeat curatore, contra eundem filium uti non debet jure communi. Quin contra naturales stimulos faceret, ut gravissimè respondit Paulus, in *l. amicissimos, §. ult. ff. hoc tit.* Cujus verba hæc sunt: *Lucius Titius ex tribus filiis incolumibus, unum habet emancipatum ejus ætatis, ut curatores accipere debeat; quæro si idem Titius pater, petente eodem filio emancipato, curator à Prætorè detur, an jure publico uti possit, & nihilominus trium liberorum nomine vacationem postulare? Respondi, præmium quidem patri, quod propter numerum liberorum ei competit, denegari non oportet: sed cum filio suo*

curator petatur, contra naturales stimulos facit, si tali excusatione utendum sibi putaverit.

XV. Non procedit* in iis, qui apud extremas orbis regiones peregrinantur, cujus incerta vita & fortuna est etiam intra viginti annos, quorum spatio elapso; ut de rebus humanis variis & mutabilibus est judicium; filium mortuum Baldus conjicit, *conf. 90. incip. maritus, num. 2.* qui * patri non profunt ad excusationem, nisi certo constiterit de statu legitimo & incolumitate filiorum, per testes, vel pater filios offerat iudicis conspectui in auditorio, vel alias; tales enim patri proderunt ad excusationem.

Secundo non procedit prædicta prima regula in administrante res fisci, quamdiu administrat, *l. administrantes, ff. hoc tit. l. exactores, C. eod. & s. item Divus, Instit. hoc tit. idq;* hac ratione, quod cura rerum fiscalium satis sit oneratus, & gravatus, & ne debita cura rebus fisci subtrahatur: nam dum rebus pupilli vel adulti operam daret, fiscus in multis læderetur, aut dum fiscum indemnem servare veller, jura pupillorum vel adolescentium in multis minueretur, secundum Theophil. in §. item Divus, *Instit. hoc tit.*

Quod etiam procedit in eo, qui * non res fisci, sed alias res Principum administrat, *de l. administrantes, in princ. & l. bene à Zenone, C. de quadri. prescript. l. apud Iulianum, §. fin. ff. de legat. ii.*

Nec tantum tutor à tutela deferenda, sed etiam à delata tempore decretæ administrationis rerum fiscalium, excusatur, secundum Bart. in *d. l. administrantes.* Sed tutelam * jam ceptam, & non novam tutor deferre non potest: & licet postea fiat administrator Principis, vel rei fisci, non tamen excusabitur, *l. propter Magistratum, & d. l. administrantes, ff. hoc tit.*

Tertio non procedit * regula in absente causa Rei publicæ, & in prefecturiis, *de l. administrantes, §. eorum, ff. hoc tit. l. C. de pref. & Med. lib. 10.* idque quamdiu

abest, interim tamen loco ejus dabitur curator, §. *item* qui *Reipublica*. *Instit. hoc tit. l. filiusfamilias, §. fin. ff. de procurat. l. 2. C. si tut. vel cur. Reipubl. caus.* quia paria sunt esse, vel * de proximo sperare, *l. pen. ff. de test. milit. Jas. in l. 3. C. de transact. & l. 2. C. de inoffic. test.*

90 * Amplius etiam absens * *Reipublicæ* causa excusa-
91 tur ab omnibus muneribus, & postquam * desierit ab-
esse expleto munere, habet annum vacationis, *l. 2. C. si*
92 *tut. vel cur. Reip. caus.* Est tamen * ille annus continuus,
non utilis, & computatur, ex quo rediit, vel redire po-
tuit, recta via, sine mora, aut circuitione, *l. tempus vaca-*
tionis, ff. de vacat. mun. Qua in re viginti millia passuum
definita sunt in dies singulos ad redeundum, *l. Julia &*
Papia, l. si cui, §. 1. ff. ex quib. caus. mai. Quod servatur &
in cautione judicio fisti, & in excusationum tempori-
bus, & in cautionibus & temporibus appellationum,
& in vicesima hæreditatum.

* Quod autem diximus eos, qui *Reipublicæ* causa
abesse desierunt, expleto munere, habere annum va-
93 cationis, non procedit in * absentibus municipii cau-
94 sa, qui vacationis annum non habent. Sicuti * etiam
annus vacationis non datur postquam tutores rever-
si fuerint: nam eo siquidem casu revocantur ad vete-
res tutelas, quas recipiunt nullo intermisso spatio, §.
item qui Reipublica, in fin. Instit. hoc tit. l. Titius, ff. eod. &
Gord. Imp. in l. 2. C. si tut. vel cur. Reip. caus. Vel etiam
95 in Procuratoribus * absentium *Reipublicæ* causa, qui
etiam vacationem non habent munerum civilium, *l.*
Procuratores, C. de excus. mun. lib. 10. & ibid. Cuiac.

96 Declaratur * tertia limitatio hujus regulæ, ut non
procedat, quia tutor non excusatur omnino, & in per-
petuum à cepta tutela, sed tantum ad tempus, quate-
nus *Reipublicæ* causa abest, dato interim curatore e-
jus loco, §. *item qui Reipublicæ. Instit. hoc tit. l. in omnem*
rem, ff. de tut. & curat. dat. ab his, ut supra proxime di-
97 *ximus: quem tutor Reipublicæ causa absens petere*
debet,

debet, vel saltem proponere excusationem, ne medii temporis periculo obstringatur, ut est in rescripto Gordiani, in l. i. C. si tut. vel cur. Reip. caus. obes. des. Sed hæc tamen * non procedunt in absentib. ultra mare. 98
 causa Reipublicæ: hi enim omnino sive in perpetuum excusantur, sive deponunt tutelam, non secus atq; it, qui circa principem sunt occupati, ut tradit Vlp. in l. verum, §. ex facto, ff. de minor. juncta l. iuris peritos, ff. hoc tit.

Multum autem interest, utrum * quis ad tempus, 99
 vel omnino, an in perpetuū excusetur. Nam ad tempus excusati à nondum suscepta tutela, eam suscipiunt post tempus. Omnimodo excusati finita causa excusationis, eam non recipiunt, vacante tamen adhuc ea, denuo dari suo loco possunt, l. cum ex oratione ff. hoc tut. Item in locum eorum, qui ad tempus excusantur, interim actor, vel curator datur, nō tutor: quia non desinunt esse tutores nec in totum excusantur: ut ecce in locū minoris ad tēpus excusati, interim curator datur: in locum furiosi ad tempus excusati, curator interim datur, l. idem Vlpianus, ff. hoc tit. Idem in locum relegati ad tempus, l. tutor petitus, §. tutorem, ff. hoc tit. l. si ve, §. ult. ff. de admin. tut. Et in locum absentis Reipublicæ causa post susceptam tutelam, l. in omnem, cum l. seq. ff. detur, & cur. dat. ab his. vel comitum ejus. In locum autem eorum, qui omnimodo sive in perpetuum excusantur, alius tutor datur, ut in locum perpetuo furiosi, cæci, muti, surdi, valetudinarii, l. pen. ff. de tutel. idque contra regulam juris, quæ tutorē habenti vetat tutorem dari. Nam qui excusantur, ipso jure tutores sunt, propria tamen est, ut desinant esse per excusationem perpetuam, §. ultim. Instit. quib. mod. tut. fin. & hoc colore ex SCto in eorum loco tutor datur, d. l. penult. & l. si quis sub conditione, ff. de testam. tut. quod non ita dici de eis poterit, qui ad tempus solummodo excusantur: quia tutores esse non desinunt, ac proprie non

excusantur, unde & in locum relegati in perpetuum tutor dari potest, imo curator, *l. quod si forte, ff. de solut.* videlicet si non excusaverit se intra præstitutum diem, *arg. l. testamento, C. hoc tit.*

- 190 Quarto non procedit * supra dicta regula in habente aliquam potestatem, id est, Magistratum majorem vel minorem, § *item qui potestatem, instit. hoc tit. l. Athleta, §. gentium, & §. remittuntur, ff. hoc tit.* loquens de Præsidiatu & Magistratu civitatis, & de Præfectis annonæ vigilum, & administrantibus res Principum, facit *l. administrantes, ff. hoc tit.* & de exactoribus tributorum, facit *l. exactores, C. eod.* Magistratus * autem majores & minores intelligimus hoc loco, qui * habent merum Imperium: quod nihil aliud est, quam potestas animadvertendi in facinorosos homines, *l. Imperium ff. de jurisdict. om. jud.* Dicitur autem merum, quasi liberum, ut tradunt Dec. in *l. 1. n. 12. & 13. ff. quod quisq. jur.* Alciat. in *l. potestatis, ff. de verb. sign.* & novissime Brissou. *lib. 14. de verb. sign. in verb. potestatis.*

- 193 Ampliatur primo, ut * procedat etiam in Magistratu municipali, ut tradunt Cujac. ad *l. 5. fo l. mihi 15. in fin: de excus. tut.* Balduin. in §. *item qui potestatem, in verb. potestatem, Instit. eod.* & novissimè Myns. *cons. 54. n. 16. ad quod facit l. si duas, ff. hoc tit.*

- 194 Secundo ampliatur, ut * procedat etiam in Præfecto provinciæ, saltem quamdiu administratio durat, *d. l. Athleta, §. gentium, ff. eod.*

- 195 - Tertio ampliatur, ut etiam * procedat in eo, cui Princeps alicuius rei curam injunxerit donec curam gerat, *l. Geometra, & l. administrantes, ff. eod.* idque hac ratione, quod absurdum esset eos cogi administrationem alienarum rerum subire, qui propter Reipublicæ ministeria suis rebus superesse non possunt, *l. ult. C. de silentiar.*

- 196 - Verum * hæc quarta limitatio regulæ non procedit primo, in futuro Magistratu, qui excusare se non potest,

potest, *l. propter Magistratum, ff. hoc tit. & tradit Balduin in verb. potestatem.*

Secundo non * procedit in eo, qui desit esse Ma- 107
gistratus, licet in Magistratu se tutelarum periculo
obligaverit, qui se excusare non potest, *l. Spadonem, §.*
qui absolutus, ff. hoc tit.

Tertio non * procedit etiam in eo, qui in municipi- 108
pio administraverit, *l. propter Magistratum, ff. hoc tit.*

Quarto non procedit in a dilitate, quamvis habeat 109
excusationem à privatis muneribus, *t. non tantum, §. is,*
qui ad dilate, ff. hoc tit.

Quinto non procedit in * occupata rationibus ci- 110
vitatis, *l. Spadonem, §. ratiocinatio, ff. hoc tit.*

Sexto non * procedit in conducente vestigalia à 111
civitate, *d. l. Spadonem, §. vestigalia, ff. eod.*

Septimo non * procedit, quod nec honor vel di- 112
gnitas sine alicujus publicæ administrationis onere &
cura tribuat excusationem, ut tradit Modest. in *d. l. Spa-*
donem, §. scire oportet, nulli dignitatem tribuere excusatio-
nem. Angel. Aret. in §. & qui potestatem, n. 2. in fin. Inst.
hoc tit. & ibid. Balduin. in d. verbo, potestatem.

Octavo non * procedit, quo ad tutelas susceptas, 113
nam qui se miscuerint administrationi, ne tempore
quidem Magistratus ab ea vacare possunt, *l. non tan-*
tum, §. sane, vers. vacare, ff. hoc tit. ad quod facit quod Vl-
pianus scribit, in l. verum, §. ex facto, ff. de minorib. Cura-
torem quendam Salvianum perperam fuisse à quodā
indocto Prætoris excusatum, propter urbicam procu-
rationem, quam postea fuerat adeptus, & facit §. item
qui potestatem, Instit. hoc tit. multa enim suscepta legiti-
*mè * recusantur, quæ incepta perfici debent, §. man-*
datum, Instit. mandati, & Myns. cons. 54. num. 16. Vetum 114
tamen * hæc octava declaratio locum non habet, quā- 115
do potestas vel Magistratus esset tam gravis, ut impe-
diret administrationem: nam eo casu à suscepta tu-
tela vacationem habet, secundum Angel. Aretin. in

d. 5. item qui potestatem, num. 2. l. tutela, C. de excus. mun. lib. 10.

¶ 116 Quinto non * procedit regula in assumptis in consilium Principis; quia honor delatus certi temporis & loci finem non habet: ut tradit Angel. Aretin. *in d. 5. item qui potestatem, num. 2. per l. Iurisperitos, ff. hoc tit. modo circa eorum latus agant, quia ipsi in perpetuum excusantur, l. fin. C. eod. & l. quisquis, C. ad leg. Iul. majest. ut dicit Myns. in §. item Divus, n. 3. Inst. eod.*

¶ 117 Sexto non * procedit in Silentariis, id est, consiliariis, quia propter Reipublicæ ministeria, vix suis rebus superesse possunt, *l. ult. C. eod. & l. ult. C. de silent. Quod tamen locum non habet in Iurisperitis: quia sola Iurisprudencia * magis debet vacare ad tutelam, quam ab ea excusari; cum non habeat justiore campum in quo exerceatur, nec quicquam ei magis conveniat, quam pupillos tueri, ne videlicet illi, qui ad tutelam vel curam ob juris cognitionem maxime sint idonei, hoc munus subterfugiant, ut tradunt Fab. & Angel. in §. item Roma, Instit. hoc tit.*

¶ 119 Septimo non * procedit regula, quando quis habet tria onera tutelarum, vel curationum, vel permixtarum, tutelarum cum curis; ea enim quartæ excusationem præbent; non aliorum munerum civilium, modo non affectaverit, & quam diu eas administraverit, ita tamen ut plurium pupillorum tutela pro una computetur, *§. item tria, Instit. hoc tit. l. 3. ff. eod. & l. 3. C. eod. & tradit Myns. conf 54, n. 16. id quod introductum fuit ob difficultatem rationum conficiendarum, l. si is qui §. fin. ff. hoc tit. & ne multitudine negotiorum tutores onerati res pupillares male administrarent.*

¶ 120 Tres autem tutelæ * tunc dicuntur, si in tria patrimonia fuerint divisæ, non enim diversitas personarum, sed patrimoniorum separationes, diversæque rationes conscribendæ expendi debent, *d. l. tria, & d. l. si is, ff. hoc tit.*

Amplia

Ampliatur autem hæc * septima limitatio regulæ 121
 primo, ut procedat, quod nec referat utrum tria hæc
 onera simplicia sint, hoc est, tres tutelæ, vel tres curæ,
 vel mixtæ, hoc est, duæ tutelæ, & una cura, vel econ-
 verso, l. 2. §, *amplius*, ff. *hoc tit.*

Secundo ampliatur, quod * etiam interdum una tu- 122
 tela sola excuset, quando tam operosa, diffusa & mo-
 lesta est, ut pro pluribus cedat, vel pluribus æquipol-
 leat, d. l. 1. §, *ceterum*, 2. ff. *hoc tit.* Cujus rei inquisitio
 est in arbitrio Prætoris tutelarioris; qui Prætor non pu-
 pillorum duntaxat numerum, sed difficultatem etiam
 conficiendarum rationum considerabit, eaque consi-
 deratione fratres consortes plurium loco non habebun-
 tur, neque rursus plurium loco habebuntur pupilli, qui
 cum fratres non sint, idem tamen patrimonium habent,
 & ita quoque consortes sunt, si ratio administrationis
 pariter reddenda sit, d. l. 1. §, *qui tres*, in fin. Si tamen
 * pupillus habitat in una provincia, & habeat bona in 123
 alia provincia, non videntur habere duas tutelæ, l. *lu-
 risperitos*, §, *placent*, ff. *hoc tit.* Inter quas * etiam pater po- 124
 terit numerare tutelam filii sui emancipati, l. *Spadonem*,
 §, *idem Ulpianus*, ff. *hoc tit.* qua tamen de re dubitari po-
 terat, propterea quod tutela filii onus non videatur ef-
 se, cum pietatis ratione ad eam tutelam compellatur
 pater, l. *amicissimos*, in fin. ff. *hoc tit.* & rem suam agere vi-
 deatur cum agit filii, ut pater quidam apud Antipha-
 nem ait.

Tertio ampliatur, quod * etiam tria onera in una 125
 domo esse sufficiant, id est, familia sine pluribus per-
 sonis ejusdem potestati subjectis, d. l. *tria onera in domo*,
 ff. *hoc tit.* & l. 3. C. *de filiisfam.* & quemadm. pater, lib. 10. &
 l. C. *de mun.* & bon. lib. 10. Itaque si * pater habeat tres tu- 126
 telas, filiusfamilias non vocabitur ad quartam: nam
 & tutela, quam gerit filiusfamilias, patrem onerat, l. *si
 filiusfamilias*, ff. *de tutel.* Eademque ratione si filiusfa-
 milias habeat tres tutelæ, pater non vocabitur ad quar-

127 quartam. Et si duo * sint fratres in ejusdem patris potestate, & unus tribus tutelis gravatus, alter non vocabitur ad quartam: nam & familia una plus quam tribus tutelis non oneratur. Quod tamen non procedit, quando periculum tutelarum, quas filius administrat, non refertur ad patrem in solidum, quo quidem casu numerus tutelarum patri non prodest, nec e contra l. 1. & tot. tit. C. quod cum eo, qui in al. potest.

128 Quarto ampliatur, quod * etiam si non administratur tertia tutela, sed provocatione fuerit suspensa, interim non possit addi quarta tutela, sed erit expectandus finis excusationis illius tertiæ creationis, l. diximus, ff. hoc tit. idque ea ratione, ne ordine præpostero quis suscipiat quartam tutelam, & ne post tertiam extantem, apparente injusta appellatione, quis contra leges gravetur quatuor oneribus. Quæ * autem dicatur quarta tutela, si fortè plures tutelæ concurrant, optimè tradit distinguendo, & exemplificando acutissimus interpres Cujac. ad l. 2. de excus. tut. fol. mihi 14. vers. at quaritur, ad quem lectorem remittimus.

130 Verum hæc * septima regulæ limitatio non procedit primo, quando una tutela esset levissima & tenuissima, quæ pro nulla reputetur, d. l. Spadonem, §. fin. ff. hoc tit. qualis affectari * & ambiri plerumq; solet, & verò affectatæ illæ tutelæ videntur semper, quæ modicæ rei sunt, sive nullo sive exiguo cum onere; & ideò in numerum trium tutelarum non cedunt; nam tres tutelæ ex patrimonii, & oneris modo æstimantur, l. 4. ff. de us. & habit & l. Patronus, ff. de oper. libert.

132 Secundo non * procedit, quando una tutela esset affectata, d. l. Spadonem, §. fin. quæ non prodest, ut late tradit Hipp. de Mars. magnus Criminalista, in l. 1. cum quis latrones, ff. de quest. & Roman. in repet. l. si vero, §. de viro, ff. solut. matr. quia ei, qui spontè & volens oneri se subicit, non est succurrendum, l. 2. §. si quis tamen, ff. si quis cant, l. 3. §. subvenitur, ff. ad SC. Syllan. & c. dominum, de reg.

reg. jur. in 6. Nec enim * videtur esse oneri, quod ul- 133
tro captatum est, nec causari possumus esse grave,
quod ipsi cupide ambivimus. Certè non favetur, nec
quicquam indulgetur negotiis affectatis, quia vulgo
dicitur.

Hoc portat leviter, quod portat quisque libenter.

Affectasse * autem dicitur qui se tutorem ascripsit, 134
l. uxori, §. 1. ff. ad leg. Cornel. de fals.

Tertiò non * procedit, quando una tutela esset de- 135
functoriè suscepta, *l. unic. C. qui num. tut. se excus.* & Ho-
tomon *de verb. sign. in verb. defunctoriè.* Is autem * dici- 136
tur suscipere tutelam defunctoriè, qui data opera a-
licujus tutorem se simulat, cum tutor non sit, eamq;
dicis causa ad hoc administrat, ut hac simulatione à
nova tutela excusetur: diciturq; defunctoriè suscipe-
re tutelam, ea ratione, qua matrem coerceri scripsit
Ulpianus, quæ filiis tutores petiit defunctoriè data
opera, *l. 2. §. non solum autem, ff. ad SC. Tertull.*

Quartò non * procedit, quando una earum esset 137
brevis finitura, videlicet intra semestrem, *l. non tantum, ff.*
hoc tit. & idem multò magis finito officio pubertate
pupillorum, vel ætate adolescentium, licet nondum
rationes sint redditæ, *l. unic. C. qui num. tutel.*

Quintò non * procedit, quando tutelæ non habent 138
onus saltem administrationis sed tantum periculum
ex alterius administratione pendens, ut tutor hono-
rarius, fidejussor tutoris, Magistratus qui nomina-
vit, satisfactionem exegit, vel Præsidem dantem in-
struxit. Periculum autem, quod ex alterius admini-
stratione pendet, non numeratur. Ideoque nec Ma-
gistratus, qui tutorem dedit, nec fidejussor tutoris
potest id computare ad excusationem, *l. si is qui, vers.*
nec me movet, ff. hoc tit. Nisi saltem administrare de-
buerit, quo casu satis est, si earum periculum ob ces-
sationem sustineat, *l. si quis tutor, ff. de ritu nupt.*

Sextò declaratur non procedere, quando non es-
set

set diversitas patrimoniorum, sive domuum, sive conficiendarum, & reddendarum rationum difficultas: ut quia sunt plures fratres consortes, non diviso patrimonio, quæ tutela, ut supra diximus, reputatur una, *d. l. si is, qui tres, §. ultim. & d. l. tria onera, ff. hoc tit.*

139 Consortes* autem fratres dicuntur, qui pro indiviso commune aliquod patrimonium habent, nec refert fratres sint propinqui, an extranei, ut optimè tradit eruditiss. Cujac. *lib. 5. obs. c. 10.*

140 Septimò regula* non procedit, quādo quis est pauper, & oneri injuncto sit impar, ut tutelæ administrationi superesse non possit, *§. sed & propter paupertatem, Instit. hoc tit. l. paupertas, & l. post susceptum, §. paupertas, ff. hoc tit.* quia satis est occupatus, ut suis victum quærat, & nisi rebus suis incumbat, penuria sit laboraturus, primaquæ cura, jure naturæ debeatur sibi ipsi, proxima Rēipublicæ. Valde enim durum esset eum, qui vitæ necessaria non habet, sed sibi suisq; victum quærere cogitur, aliena tutela vel cura multum onerari, & gravari. Dicitur* autem impar oneri injuncto, quādo onus adjunctum ex aliqua causa complere non potest, utpote, quia est pauper, & victum sibi propriis manibus quærere debet, & in diem vivere, atq; ob id non possit sufficere sibi & pupillo, vel qui ita sit laboribus implicatus, ut tutelæ administrationi superesse non possit, cum fortè eum in agro tota die manere oporteat, Quod tamen arbitrio judicis relinqui debet, ut distinguat hoc ipse, ut tradunt communiter Dd. attenta qualitate personarum & patrimoniorum, testib. Dec. *consil. 163. n. 7.* Ang. in *§. licet, num. 3. Inst. quib. ex caus. manumit. lic.* & novissimè Menoch. *de arb. jud. lib. 2. casu 65.* Nisi tamen aliter nominatim cautum fuerit in jure, *l. si constante, ubi Bart. ff. unde vir & uxor ex quibus reprobat. opinio Bart. in l. 2. §. idoneus, ff. ad SC. Tertull. & gl. in l. paupertas, ff. de excus. tut. dicentium, imparem esse oneri injuncto, si tantum tutor in bonis*

bonis non haberet, quantum pupillus; cum non requiratur quod tutor tantum habeat, quantum pupillus: nec enim verisimile est, quod tutor omnia bona pupilli deglutiet, & si aliqua bona sua respondere pro consumptis poterunt. Qui autem * allegare velit aliquem esse imparem oneri injuncto, id probare debet; quia neque divitiæ, neq; paupertates præsumuntur, atque ideò illi incumbit probatio, qui in divitiis, aut paupertate se fundat, in qua re Judex imploratus curare debet, ut * per viatores, vel alios in eam rem datos inquiratur, quæ sint ejus hominis facultates, qui tutelam repudiare vult, secundum Bartol. in l. in illa stipulatione, in fin. ff. de verb. oblig. ne forte sub paupertatis colore & excusatione effugiat, atque detrectet publicum tutelæ munus subire.

Ex quo * inferitur, quod si fuerit relictum aliquid pro pupillis pauperibus maritandis, illi comprehendantur sub hoc legato, qui necesse habent laborare quotidie pro victu, & vestitu, ut tradit Bellon. cons. 16. per totum.

Octavo non * procedit regula in valetudinariis, qui negotiis etiam propriis interesse non possunt, §. item si propter adversam, Instit. hoc tit. Myns. cons. 54. num. 10. Idque hac ratione, ne impossibile ei injungatur tutelæ munus, quod obiri ab eo non possit, nisi cum incommodo pupilli, & adversus utilitatem ejus, l. penul. & ult. ff. hoc tit. Unde * & hoc nomine arbiter excusatur à sententia dicenda, l. licet autem, cum l. seq. ff. de arbit. Item & Judex, l. si longius, ff. de judic. Est etiam * hæc excusatio vadimonii deserti, l. 7. §. si quis in judicio, ff. si quis caut. & * alienationis mutandi judicii causa factæ, l. 4. §. si quis autem, ff. de alien. jud. mut. caus. fact. & longioris moræ ejus, qui * Reipublicæ causa abest, l. si cui in provincia, in fin. ff. ex quib. caus. major. Sed & * emanforem militem excusat afflictæ valetudinis ratio, §. ult. ff. de re milit. Quo pertinet id, quod Ulp. generaliter respondit,

dit, in l. 2. §. corporis, ff. de vacat. mun. Corporis debilita-
 151 tem eorum * munerum excusationum præstare, quæ
 corpore sunt implenda.

152 Ampliatur hæc limitatio * primo, ut valetudinarius
 non solum excusetur à nova tutela, sed etiam susce-
 pta, l. & non tantum, & l. post susceptam, ff. hoc tit. quia re-
 pellitur omninò ab ipsa tutela, l. 2. §. his illud, C. quand.
 mul. tut. offic. fung. poss.

153 Secundo ampliatur, ut * etiam procedat in muto,
 cæco, surdo, & furioso, post susceptam tutelam, d. l. post
 susceptam, ff. hoc tit. & l. unic. C. qui morb. se excus. Soc. jun.
 cons. 25. lib. 2.

154 Tertio ampliatur; quod * etiam talis si velit, non
 debeat esse tutor, sed tanquam inhabilis repellatur i-
 pso jure, maximè si ab initio talis existat ante susce-
 ptam tutelam, ut tradit gl. in l. 1. & ibi clarè Salic. & a-
 lii declarant, C. qui morb. se excus. & Aret. in §. item propter
 adversam, Instit. hoc tit. & novissimè Marian. Socin. cons.
 59. num. 33. lib. 3.

Verum hæc * limitatio non procedit, quod excusa-
 155 tio valeat ad tempus vel in perpetuum, prout est furor
 vel valetudo, l. idem Vlpianus, ff. hoc tit.

156 Secundo non * procedit in furioso testamentario;
 qui non est tutor antequam sanitatem receperit, l. si he-
 reditas, §. si furiosus, ff. de test. tut. & §. furiosus, Instit. qui testam.
 tut. dar. poss.

157 Nono non procedit regula in eo, qui * literas ne-
 scit, seu literarum omninò est imperitus, §. similiter, In-
 stit. hoc tit. quamvis alias literarum imperiti possint suffi-
 cere ad negotiorum administrationem. Idque hac ra-
 tione, quia cum tutor teneatur conficere inventarium,
 & conscribere rationes, non poterit ipsemet hoc fa-
 cere, si nec legere, nec scribere sciat, sed opus erit, ut
 per alium faciat, ex quo tam ipse, quàm pupillus posset
 158 damnificari. Quod * tamen declaratur procedere, si
 simplex, vel rudis fuerit, secus verò si sagax & versutus

in negotiis peragendis. Nam talis licet sit ignarus, tutelæ onus subire nihil ominis compellitur: poterit enim uti vicaria amicorum opera, aut ministrorum in-
 Commentariis suis, & Ephemeridibus conscribendis, cum hodie omnes fere rustici, licet literarum ignari, satis versuti & callidi sint in negotiis suis peragendis, secundum Bald. *in verb. quamvis imperiti literarum, Instit. hoc tit. per l. Athletæ, §. fin. ff. hoc tit.*

Prudentia † autem negotiorum administrandorum, plerumque rectius ex ipso rerum usu & foro, quam ex libris, vel ocioso studio colligi potest. Atque hæc quidem rerum peritia diligentius quoque tuetur rem familiarem, & rectius administrat Oeconomiam, quam ulla Philosophorum umbratilis sapientia. Notum est siquidem illud Ciceronis in officiis, de re familiari, de quærenda, de collocanda pecunia, etiam de utenda, commodius à quibusdam optimis viris ad Ianum medium sedentibus exerceri, quam ab ullis Philosophis ulla in Schola disputatur, ut dicit doctiss. IC, Franc. Balduin. *in §. sed & propter, in verb. quamvis & imperiti literarum, Instit. de excus. tut.* Literas autem nescire * dicitur, qui legere ac scribere non didicit, quod vitium non mediocre est in eo, qui negotia administrat, ut optime tradit Duar. *lib. 1. disput. annuvers. cap. 3. l. libellorum, ff. de accus. & l. pen. C. de testam. Ant: Cont. in suis annotat. ad tit. Institut. de excus. tut.* Et ita ignorantiam literarum accipimus *in l. sed etsi pupillus, §. de quo, ff. de instit. act. l. pater, §. mutus ff. de acq. hæred. l. ult. §. fin autem dubius, C. de iure delib.*

Ex quibus * iam aperte colligitur, quod literatus, cæteris paribus, ad dignitates & alia officia admitti debeat, ad quas non admitti oporteat illiteratos & ignaros, *l. 2. C. de pact. & §. 1. in auth. de iudic.* & quod melioris conditionis esse debeant sapientes, quam stulti & imperiti, cum sapientiâ pretiosior sit cunctis opibus: & hanc qui habeat, superet omnes Cræsos & Crassos,

tantumque intersit inter sapientiam, & stultitiam, quantum inter lucem & tenebras : licet, prohi dolor, hoc tempore ejus rei nulla habeatur ratio.

162 Decimo regula non * procedit in eo, cui cum patre pupilli intercessit capitalis inimicitia, *§. item si propter, & §. inimicitia, instit. hoc tit. l. Athletæ, §. dat remissionem ff. hoc tit.* Idque hac ratione, quod publice intersit, ne ex inimicitia creationes fiant, sed æstimatione vera & commodo Reipublicæ, *l. unic. C. si propt. inimicit.* Nam qui propter inimicitias & malevolentiam quandam tutorem dat, magis sollicitus est, ut adversarium his elanculariis insidijs opprimat, quam ut liberorum tutelæ prospiciat. Sed cum tutor quærendus sit iudicio, non odio, non debet esse rata datio, si quis tutorem scribat, ut enim implicet periculo negotiorum, quæ fortassis eo nomine dolo malo relinquat intricatiora. Durum siquidem foret aliquem invitum eo necessitatis adigi, ut cogeretur tractare tam periculosa plenum opus alex, & quasi incedere per ignes suppositos cineri doloso. Deniq; hoc ideo statutum fuit, ut omnis sinistra suspicio excluderetur : nam si inimicus administrat etiam bene gestum negotium, propter autorem erit suspectum. Ideoque iusta ratione recipi debet illius excusatio, & ad tutelam vel curam alius assumi debet.

163 Ampliatur primo, ut † procedat, etiam in procuratore post litem contestatam, si inimicus factus fuerit, *l. vel exilio ff. de procurat. & in iudice vel arbitro, l. non distinguemus, §. cum quidam, ff. de recept. arbit.*

Secundo ampliatur, quod * Magistratus summo pere providere debeat, ne temere pupillum committat inimico, cum expediat pupillo eos non recipere, etiam si sese non excusent. Etsi propter inimicitias testamento datus fuerit à patre tutor, non ut liberis prospiceret, sed eum periculo negotiorum implicaret & opprimeret, hoc ipsum præstabit ei excusationem, *§. Item propter inimicitias, instit. hoc tit.*

Tertio

Tertio ampliatur, quod* etiam Magistratus dans, ¹⁶⁵ forte ut onus & injuriam redimeret, seueriter puniatur, *l. seueriter. C. eod.* Nam etiam tenetur lege Iulia repetendarum, *l. 3. & 4. ff. ad l. Iul. repet.* Item condictione ob turpem causam, quando accepisset pecuniam ob hoc, & concussionis crimine, *l. quod evitandi, C. de condict. ob turp. caus.* Verum actio in factum de calumnia locum non habebit, cum non nominaverit per pecuniam, ut tradit gl. in d. *l. seueriter.*

Quarto ampliatur, ut* procedat solum in inimiciis ²⁶⁶ capitalibus, & gravissimis, inter patrem pupilli, & ipsum tutorem datum, ob capitalem accusationem ortis, quas scil. sola mors diremptura videatur, quibus causam dederit tutor. vel quas ipse tutor concitaverit: ut si patrem accusaverit capitis, vel si status controversiam à patre pupilli passus fuerit, id est, si eum pater in servitutem petierit, §. *inimicitia, Instit. hoc tit. & §. item is, qui status, eod.* Idque hac ratione, quod ille, qui hanc injuriam à pupillorum, vel adulatorum patre passus fuit, cogi non debeat, ut operam suam inimici sui liberis impendat. Pupilli quoque interest, ne admittatur: quia periculum est ultionis à pupillis vel adultis, quod avertere expedit. Metui enim potest, ne injuriam sibi factam à patre, pupillo, vel adulto rependat.

Declaratur hæc* undecima limitatio, primo ut non ¹⁵⁷ procedat, quando inimicitia esset facta, *l. Athletæ, §. dat remissionem, vers. amplius, ff. hoc tit.*

Secundo non* procedit, quando inimicitia interve- ¹⁶⁸ nisset ante testamentum: hoc enim ipso videtur facta gratiæ reconciliatio, quod is tutor datus sit, si modo datus sit bona mente, non ut negotijs implicaretur, nec si tutela delata ei subdole blandiatur, *l. 1. C. si propt. inimicit. lib. 10.*

Tertio non* procedit, quando de reconciliatione ¹⁶⁹ constiterit, vel ex testamento, vel per dissimula-

tionem, & subsequētia merita, quæ videlicet gratiam
 170 sarcierint, & simultatem * sempiterna deleverint ob-
 livione. Quæ inimicitia, an reconciliata censeantur
 ex gratitudine siue remuneratione secuta, late tradit
 Iason, *in l. ex hoc iure, n. 6. ff. de inst. & iur.* ubi ponit plu-
 res effectus ipsius remunerationis.

171 Vndecimo regula * non procedit in maiore septua-
 ginta annis iam completis, qui excusatur à tutela vel
 cura, *l. 2. ff. hoc tit. l. 3. ff. de iur. immū. §. item major.*
Instit. hoc tit. Ratio est quia ut refert Aul. Gel. *lib. 2. noct.*

172 *Attic. cap. 19.* apud Lacedæmonios * magno semper in
 honore habita fuit ipsa senectus: quæ reuerentia con-
 sistit in assurgendo, & in loco dando, accedendo, &
 domo deducendo ac reducendo, ut optime tradit Val.
 Max. *lib. 2. cap. 1.* dicens;

*Esse grande nefas, & morte piandum,
 Si juvenis vetulo non assurrexerit.*

173 Et sicut inquit M. Tullius in * Catone, mens & ratio,
 & consilium est in senibus,

175 Ampliatur primo, quod * etiā eadem ætas excu-
 set à cæteris muneribus personalibus, *l. 3. C. qui atat. se*

176 *excus. lib. 10.* probanda autem * erit ab eo, qui se ejus
 beneficio excusatum dicit, siue sit actor, siue reus, ut
 tradit Duen. *reg. 258. Mandos. ad reg. Cancell. 18. quast.*
 Postquam retulit quinque opiniones, hanc dicit com-
 munem Vivius, *com. opin. n. 11.* Et probatur in genere,
 tabulis, ut professione natalium, testibus Mandosio,
d. reg. 18. q. 9. de libris publicis, & Brissonio, *lib. antiq. 1.*
cap. 5. Vel testibus, de testimonio patris, matris, consan-
 guineorum, obstetricum & nutricum: optime Menoch.
de arbit. iud. lib. 2. casu 116. num. 3. 4. late Mandos. *d. reg.*
18. q. 8. Mar. Socin. *cons. 3. num. 9. 10. lib. 2.* & Menoch.
de presumpt. 51. num. 23. 30. & aspectu, *l. minor, ff. de mi-*
norib. l. 3. C. si min. se maior. quod tamen relinquitur ar-
 bitrio iudicis, ut optime declarat Menoch. *cas. 117. n. 1.*
2. & 3. Mandos. *d. reg. Cancell. 18. q. 5. num. 7. usq; ad fin.*

Pet-

Pet. Rebuff *de restit. artic. 1. gl. 3. num. 3. in fin.* & late Mascard. *conclus. 667. lib. 2. per tot.* & nouissime Borg. de *Caualc. de tut. & cur. num. 295.*

Secundo * ampliatur, quod etiam minor ætas, sci-¹⁷⁶ licet 50. 55. 60. 65. annorum, excuset ac honoribus; sed à muneribus non conceditur vacatio, nisi anno septuagesimo perfecto, idque hac diuersitatis ratione, quod munera detrectent fere omnes, honorum cupientes sunt omnes, licet eis cohæreant onera quædam, quo fit, ut qui munera gerant, desint sæpe, qui honores, vix unquam.

Verum hæc duodecima regulæ limitatio * locum¹⁷⁷ non habet, primo, quando consuetudo, vel lex municipalis esset in contrarium, ut in Syriis annus 65. vacationem tribuit capitationis, *l. 3. ff. de censib.*

Secundo non * procedit, quando anni non essent¹⁷⁸ completi, etiam si agat supremum diem anni septuagesimi: necesse est enim ut eo die, quo ad munera vocatur, sit maior septuagenario, *l. 3. ff. de iur. immun.* Et ita quoque Modest. *in l. 2. ff. hoc tit.* scripsit in hanc sententiam: *Excessisse autem eos oportet septuaginta annos eo tempore, quo dantur, à Magistratu scilicet: nam si dati sint testamento, eos septuaginta excessisse exigimus, non testamenti, sed ad ita hereditatis tempore.*

Duodecimo non * procedit regula in minore vigin-¹⁷⁹ ti quinque annis, qui tutor legitimus à Iudice vel testamento datus olim se excusare poterat, §. *minores, Instit. hoc tit.* & Cuiac. *in suis notis, ad 1. libr. Instit. tit. de fiduciæ r. tutel. in verb. quod nostra constitutio*, & Nouella 118. *in fin.* & Myns. *consil. 54. num. 12.* Idque hac ratione ita statutum fuit, quod iniuile esse iudicarent, eos, qui alieno auxilio & consilio in rebus suis administrandis indigere noscuntur, & ab aliis reguntur, aliorum tutelam vel curam subire, §. *qua consuetudine, vers. cum sit, instit. hoc tit.*

Quæ regulæ limitatio * ampliatur primo, quod et-¹⁸⁰

- iam hodie non possit esse tutor minor 25. annis, etiam-
si velit ad eam aspirare, nec opus sit excusatione *d. §. minores*, & ibi *gl. verb. nec excusatione*, & *l. ult. C. de legit. tut.* Adeo ut etiam ante * vigesimum quintum an-
num minores admitti non potuerint ad munera & ho-
nores, quæ non patrimonii essent, *l. ad Rempublicam*,
ff. de muner. & honor. & l. 2. §. 1. ff. de vacat. §. mun.
- 182 Secundo ampliatur, quod * etiam de jure Digest.
mater non poterat esse tutrix, etiam si Iudex eam con-
firmasset, *l. 2. C. quand. mul. tut. offic.* & *Mar. Soc. con-
sil. 8. num. 7. & 9. lib. 1.*
- 183 Sed hæc * limitatio non procedit, quando minor
in testamento tutor fuisset designatus, quod fieri po-
terit; sed tutelæ administratio tunc primum ei com-
mittetur, cum fuerit virilem adeptus vigorem, interim
tamen substituitur alius, ut tradit *gl. in §. furiosus, In-
stit. qui testam. tut.*
- 184 Decimo tertio non * procedit regula in milite, qui
nec volens ad tutelæ onus admittitur, *§. idem & in mi-
lite, Instit. eod. & l. 4. C. qui dari tut.* Angel. Aret. de mi-
litibus nostri temporis *in §. item maior, num. 3. Instit. hoc*
- 185 *tut.* Quod tamen * intelligitur de milite existente actu
& habitu in militia, qui si datus fuerit ipso jure, non
tenet datio *d. l. 4. C. qui dar. tut.* Ratio autem, cur mi-
lites excusentur à tutela, ea est: nam cum militarib. oc-
cupentur laboribus, impossibile est, ut possint mune-
ribus civilibus præesse, & sic tutelam administrare. Nec
enim debent milites his privatis negotijs abduci ab o-
pera Reipublicæ præstanda, ut à signis, & castris, ne pu-
blica salus ob privatam tutelarum occupationem de-
feratur. Religio enim Sacramenti militem eripit ab ad-
ministratione tutelæ, *l. ab administratione, C. de leg. cum*
sit murus Imperij, defensor Patriæ, gloriosa Servitus,
& potestatis Indiciu, ut traditur per Dd. in l. neque,
ff. de testament. milit. & per Bald. in l. militares, C. eod.
- 186 Idem quoque in veterano † milite dicendum, qui
scilicet

scilicet militia honeste dimissus, & Sacramento solutus fuerit, qui se quoque à tutelis paganorum excusare poterit, & à tutelis nepotum perpetuo. Verum ab una † tutela filiorum conveteranorum non poterunt¹⁸⁷ vacare post annum missionis, sed intra annum bene vacare possunt. A pluribus vero eodem tempore vacant etiam post annum, *l. 2. C. de excusat. veteran.* Conveterani † autem appellatione commilito conti-¹⁸⁸ netur, qui in eadem legione militavit, sed & veteranus quilibet, ut qui militaverit inter legionarios, non excusatur à tutela, vel cura filiorum ejus, qui militavit inter vigiles. Itaque conveterani, & commilitones sunt, etiamsi in diversis numeris militarint; una enim eademque est Respublica pro qua militant. Verum † cum ignominia & dedecore dimissi, pro¹⁸⁹ veteranis non habentur, & ideo immunitatem non habent, *l. nec infames, C. de decurionib. l. 1. C. de ijs, qui non impleu stip.*

Decimoquarto * non procedit regula in obtinen-¹⁹⁰ te Sacerdotium Ethnicorum, dum ei muneri † præ-¹⁹¹ est, cujusmodi sunt Asiarchia, id est, Sacerdotium Provinciae in Asia, *l. in honoribus, § 1 ff. de vacat. muner.* Alytarchia, Sacerdos Antiochia in Syria, qui † ludis in ho-¹⁹² norem Deorum Mastigophoris praesit, de quibus optime Cuiac. *in l. 1. tit. 62. C. lib. 10. & observat. lib. 2. cap. 13.* & Anton Augustin. *ad l. Provinciae Sacerdotium, fol. miki 254.*

Amplia primo, ut procedat etiam † in ministris Ec-¹⁹³ clesiae, ut Episcopis, Diaconis, Subdiaconis, & Monachis, *l. generaliter, C. de Episc. & cler.*

Imo etiam † hodie Episcopi & Monachi etiam vo-¹⁹⁴ lentes, ad eas non admittuntur, scilicet dativas vel testamentaria, ut Novell. 123. c. Cyprianus, 21. quest. 2. c. neque apud, 88. distinct. ca. de praesentium, 16 q. 1. & §. Deo autem amabiles, in authent. de fact. Episc. etc. generaliter, 16 q. 1. & Specul. tit. de tutor. vers. opponitur quod est Episco.

- 195 Clerici autem * unam tantum legitimam tutelam suscipere possunt ex iure cognationis, non tamen coguntur inviti, Borgn. de Caualc. *in tract. de tut. & curat. num.* 288. idque hac ratione, ne ministeriis Ecclesiasticis addicti occupentur aliis negotiis prophanis, ut tradit Cuiac. *Novel.* 123. & *tit. de prescript. c.* 16. *in fin.* facit *c. pervenit*, & ibi gl. 86. *distinct.* & *c. irreligiosum.* 87. *dist.* Quod * etiam procedit in clericis, in minoribus constitutis, *authent. presbyteros*, & ibi Bald. *C. de Episc. & cleric.*

- 197 Declaratur hæc * limitatio primo, ut locum non habeat, quando alius tutor idoneus non invenitur: quo casu cogi poterit pro miserabilibus personis, *c. pervenit*, 86. *dist. c.* 1. & 2. 87. *dist. & l. Orphanotrophos. C. de Episc. & cleric.* & ita intelligi debet *c. Cyprianus.* 21. q. 3. quod præsertim locum habet in Episcopis, qui subvenire tenentur orphanis Ecclesiæ præsidium implorantibus, ut dicit text. *in princ. distinct.* 87. *usque ad c. irreligiosum*, quod concordat cum Concilio Trident. *Sess.* 23. *cap.* 1. ubi dicitur, quod Episcopi debeant curam paternam gerere pauperum & aliarum miserabilium personarum.

- 198 Secundo non * procedit in non residente, vel circa ministeria deside, *l. generaliter, C. de Episc. & cler.*

- 199 Tertio non * procedit, quoad tutelam ante ordinem clericalem susceptam, ut tradit Specul. *tit. de tutore, §. generaliter, vers. sed quid si eam.* Qui etiam postmodum ad sacros ordines admitti non debent, nisi prius onere deposito, & reddita ratione administrationis, *c. unic. de oblig. ad ratioc.*

- 200 Decimo quinto non * procedit regula in Grammaticis majoris momenti, grauiorisque muneris, & qui publice iuvenibus profunt, §. *item Roma, Instit. hoc tit. l. si duas, §. Grammatici, ff. hoc tit.* quod * tamen locum non habet in his, qui privatas literas docent, *l. 2. §. ult. ff. de vacat. mun. l. ut gradatim, §. ult. ff. de muner. & honor.*
nam

nam vilior eorum opera visa est, quam ut mererentur ullam immunitatem, ut dicit Balduin. *in d. §. item Romæ, in verb. Grammatici*. Hi enim Grammatici* non sunt, 202 cum Grammatici incipiant ab Homero, aut Virgilio.

Decimo sexto* non procedit regula in Rhetoribus, 203 id est, Oratoribus, nec in Philosophis, Medicis, & legem Dd. docentibus Romæ, vel in aliqua civitate regia, non in Præfidiatu, *l. si duas, §. Grammatici, & §. Philosophi, ff. hoc tit. Myns. cons. 54. num. 6.* & optime Balduin. *Instit. hoc tit. in verbis, Rhetores & Medici*, dicens, interesse Reipublicæ juventutem diligenter erudiri, cū in ea ætate, veluti herba, sit tota Reipublicæ spes omnisque vel boni, vel mali seminarium. Medici vero salutis hominum curam agunt, & eorum officium publice prodest, ut tradit Vlpianus *in l. 1. §. Medicorum, ff. de var. & extraord. cog. & Modest. in l. inter eos, §. 1. ff. ex quib. caus. maior*. Ideoque merito à muneribus, civilibus excusantur, quo magis liceat iis sedulo præstare, quod profitetur, *l. in honorib. ff. de vac. & excus. mun.* Nec enim passim permittebatur, & ubique legi, & jura doceri, sicut alia scientia, & artes; quia jus fas tantum erat tradi Romæ, Constantinopoli, & Beryti, ut habetur *in §. hæc tria, in proæm. digest.* Vnde autem* originem habu- 204 erit Medicis concessa immunitas, & quales olim fuerint, optime tradit Brissou. *lib. 2. antiq. c. 3. & 4.*

Declaratur hæc* limitatio, ut non procedat primo, 205 quando essent probati decreto ordinis, *l. nec intra, C. de Profess. & Med. lib. 10.*

Secundo* non procedit, quando non bene & sedu- 206 lo suo munere fungerentur, nec se utiles adolescentibus præberent: nam tunc ab eodem ordine reprobandantur, *l. 2. C. hoc tit. l. ut gradatim, §. reprobari, ff. de mun. & hon. quod tamen nunquam fit temere, l. penult. ff. de decret. ab ord. fac.*

Tertio non* procedit, quando docent, vel meden- 208

208 tur alibi, quam in patria. Duplex siquidem * est patria,
 209 originalis & communis, veluti Roma. Qui * Romæ
 docent, etiam si Romæ nati non sint, immunitatem
 habent, siue salarium habeant siue non, *l. eos, ff. de va-*
sat. mun. l. Roma, ff. ad municip. & l. in orbe, ff. de stat.
homin.

210 Commode hic quæri poterit, an * Poetæ gaudeant
 hac immunitate? Et non gaudere, tradit *l. Poetæ, C. de*
 211 *Profess & Med. lib. 10.* Sicuti * etiam excusationem non
 habent Calculatores, qui numerandi artem docent, *l.*
oratione, d. tit. C. de Profess. & Med. & l. Spadonem, §. ne-
 212 *que librarios ff. hoc tit.* quibus addi * poterunt Notarii &
 Tabularii, *l. 1. §. ludi, ff. de var. & extraord. cog.* qui etiam
 immunitatem non habent, & extra ordinem eis ius
 non dicitur, licet liberalia tractare videantur, nume-
 ros puta, & literas, vel ea quæ sunt literarum vice.

313 Decimo septimo non * procedit regula in eo, qui
 tutelam alicuius gesserit; is enim non cogitur accepta-
 re curam eiusdem adulti. §. *qui tutelam, Instit. hoc tit. l.*
curator, C. eod. l. tutori negot. gest. cum satis abunde-
 que sit, vel in una specie per amici laborem domino
 consulere, *l. tutores, §. qui se negotiis, ff. de administr. tut.*
 214 semel enim oneratus, non debet amplius cura eius-
 dem personæ onerari. Quod procedit * etiam, licet quis
 se simpliciter immiscuerit tutelæ, nec protestatus fue-
 rit de reficienda cura: nam nihilominus, finita tutela,
 poterit se à tutela excusare, *l. Caius, ff. hoc tit.*

215 Declaratur tamen * hæc limitatio, ut non proce-
 dat primo in libertis, qui hac excusatione uti non po-
 terunt: nam patroni vel personæ liberis, etiam inuiti,
 curatores dari possunt, licet eorum fuerint tutores, *l.*
libertos, C. hoc tit. nisi fuerit liberatus non sponte, sed
 per fideicommissum, *l. libertum, §. qui propria, & l. ne-*
quaquam, ff. hoc tit.

219 Secundo non * procedit in clerico, habente bene-
 ficiū in Ecclesia. qui ab onere eiusdem Ecclesiæ so
 excusa

excusare quoque non potest, ut tradit gl. in d. l. liber-
tos, dicens, Ecclesiam * esse loco pupillæ. arg l. 2. C, de 217
advoc. divers. Ind.

Tertio non procedit, quod * quamvis tutor ad cu- 218
ram cogi non possit inuitus, tamen spe alicuius com-
modi eo allici & invitari poterit, l. pater. Severianam, §.
conditionum verba. ff. de cond. & demonstr.

Decimo octavo non * procedit regula, quando pu- 219
pillus haberet bona in alia Prouincia, quam in qua tu-
tor habitaret. Quo siquidem casu in parte excusatur,
scilicet ab administratione bonorum extra Prouin-
ciam sitorum, l. non solum, §. ei qui testamento, l. illud, l.
propter litem, §. licet, ff. hoc tit. l. testamento tutor, C. eod.
l. etiam, ff. de lepat. 1.

Quod ampliatur * primo, ut etiam eo casu dari pos- 220
sit alius tutor, quo ad ea bona, d. l. propter litem, §. licet,
ff. hoc tit. & d. l. testamento, C. eod. Quia * quarum rerum 221
alius tutor datur earum nō videtur pupillus tutorem
habere, atque ita salua erit regula, Tutorem habenti tu-
torem non dari cuius hæc est ratio, quia actus legitimi
non iterantur.

Secundo ampliatur, vt * procedat, etiam si tutor 222
tempore creationis habitaverit in eadem Prouincia,
sed post ex rescripto, siue permissu Principis, alio mi-
gret, modo Princeps sciat eum tutorem, l. idem Ulpia-
nus, §. sunt & alii ff. hoc tit.

Tertio ampliatur, quod * etiam eo casu tutor libe- 223
retur à tutelis susceptis, d. §. sunt & alii. Si tamen se non
excuset intra tempora constituta, adiungetur ei cura-
tor, si videbitur expedire, d. l. testamento, C. hoc tit.

Decimo nono non * procedit regula in Principis 224
colono patrimoniali, l. ult. C. qui dar. tut. & Callistr. lib
1. cognit. in l. semper, §. conductores vectigalium, ff. de
iure immun. Quod tamen locum non habet in colono 225
fisci & temporali, d. l. ult. vbi gloss. & l. coloni, C. de ex-
cas. tut.

216 Vigesimo non* procedit in mensoribus frumenta-
 riis, *l. mensores, ff. hoc tit.* ubi Paulus dicit, mensores fru-
 mentarios excusari à tutela, idque Præfecto annonæ
 Imperatores rescripsisse; quod tamen intelligitur de
 mensoribus frumentariis in urbe tantum, non vero in
 Provinciis, *l. his oneribus, §. 1. ff. de vacat. mun.* frumen-
 227tarii autem* sunt, qui annonam publicam admetiun-
 tur, *l. 1. C. de condit. in publ. horr.* Mensor, inquit, qui fru-
 228menta* modio metiatur.

Ex prædictis autem notandum est ad confirmatio-
 nem omnium prædictarum limitationum regulæ pri-
 mæ excusationis tutelæ, illas in tantum procedere,
 229quod* habens excusationem etiam non cogatur subire
 tutelam fratris, *l. Iurisperitos, §. qui privilegio, ff. hoc tit.*
 230Vel quod* etiam habens excusationem, si suscipiat
 unam voluntarie, ei non obsit in aliis, *l. voluntaria tute-
 le, C. hoc tit.*

231 Verum* omnes præcedentes limitationes locum
 non habent primo, quod variæ species excusationis; si
 per se singulæ imperfectæ sunt, licet permixtæ, ad ex-
 cusationem non proficiant, *l. uni C. qui num. tutel.*

232 Secundo non* procedunt, quod acta inter alios ha-
 bita, ad excusationem novæ tutelæ sola nihil profi-
 ciant, sed quod rursus necesse erit excusationem pro-
 fiteri, & probare intra tempora præfinita: *l. 1. §. qui ex-*

233*cusationem, ff. de vacat. mun.* Nec enim* potest etiam is,
 qui habet excusationem, propria autoritate, se tutela
 vel cura exonerare, prætextu alicujus etiam justæ ex-
 cusationis, sed debet hoc judici denuntiare, ut scilicet
 det curatorem vel coadiutorem, *l. solet, l. si quis alicui, §.
 si mandatum, ff. mand.* Castrens. consil. 302. num. 5. lib. 1.
 qui ideo dantur ut excusatio non reddatur nulla, tan-
 quam lata contra minorem indefensum: quam practi-
 cam per tutores & curatores esse observandam, tradit
 Matthesil. in suo notab. 136.

S V M M A R I A.

- 1 *A tutela delatione appellari non potest, & qua furatio. num. 3.*
- 2 *A reiecta excusatione appellari potest.*
- 4 *A muneribus publicis autoritate, & utilitate appellatur, ab ipsa nominatione, vel creatione, & qua sit ratio.*
- 5 *Iure antiquo à decreto appellatur.*
- 6 *Tutor legitimus non appellat, sed tantum se excusat ad tempus: quæ proprie non est excusatio.*
- 7 *Appellatione pendente tutor de jure non administrabat, sed dabatur pupillo curator. Limitatur in Regno Franciæ. num. 8.*
- 9 *Arrestum ut sententia per contumaciam non exequatur.*

R E G V L A II.

SEcunda regula est, quod à * tutelæ delatione appellari non possit, ut si quis nominetur ad aliquam tutelam suscipiendam, vel ad aliud publicum munus autoritate, & utilitate priuatum, secundum Spec. in rit. de appell. §. in quibus, vers. septimo, per text. in l. 1. §. si quis, ff. quand. appelland. sit, qui ita inquit: Si quis tutor datus fuerit, vel à testatore, vel à quoquam alio, qui jus dandi habet, non oportet eum provocare: hoc enim Divus Marcus effecit: sed intra tempora præstituta excusationem allegandam habet: quæ si fuerit * repulsa, tunc demum appellare debet, si existimet suam excusationem injuria rejici: cæterum autem frustra appellatur. Ex juris itaque dispositione designatus tutor debebat causas excusationis allegare, & si Iudex eas repellebat, poterat tutor appellare, & nisi appellabatur, cogebatur omnino esse tutor, l. 3. & l. quinquaginta, C. de excus. tut. quæ vera decisio est, d. §. qui autem, Instit. hoc tit. & d. §. si quis, quam decisionem sequitur Myns. in d. §. qui

§. qui autem, num. 1. per l. scire oportet, in princip. ff. eod.
Atque ita intelligi debent l. diximus. ff. hoc tit. l. cum
in una, §. tutor. ff. de appellat. l. Romanus, ff. de tut. & cu-
rari de ab his, & l. tutor, vel curator, ff. de administr. tut.
dicentes, tutorem appellare posse, secundum gloss. in d.
§. si quis, & gloss. in d. §. qui enim, Inst. hoc tit.

- 3 Cur autem à † tutela, sicut à cæteris muneribus pu-
blicis non appelletur, variæ à Dd. adferuntur rationes,
& Bartol. quidem in l. 1. §. alia causa, ff. quand. appellan.
sit, ob id esse credidit, quod munus Reipublicæ non sit,
l. 1. §. si quis tutor, ff. quand. appell. sit. Petr. vero Lorientus,
de tutel. axiom. 26. ob id fieri dicit, quod jurisdictionis
non sit, l. tuto. §. tutoris, ff. de tutel. ob quam corrigend-
dam inventa sit appellatio, l. 1. in princip. ff. de appellat.
quæ ideo in cæteris muneribus locum non habeat,
quod illa à Præsidibus vel Decurionibus jurisdic-
tionem habentibus imponantur, l. 1. in princip. ff. si quis jus
dic. l. 1. §. solet, ff. quand. appell. sit: Alij verò dicunt quod
tutor quidem testamentarius idcirco non appellet,
quia à facto privati non detur appellatio, l. 1. in princ.
ff. de appell. Legitimus autem, quia à dispositione le-
gis nō liceat appellare, l. si qua, ff. de verb. signif. Sed mi-
hi videtur hanc veram esse rationem in appellatione
à delatione tutelæ, ne persona pupilli, & ejus bona in-
terim sine gubernatore perirent, & ne pupilli traher-
entur ad judicem superiorem. Vnde D. Severus sic
ait: Omnem se rationem adhibere subveniendi pu-
pillis, cum ad curam publicam pertineat, l. 3. ff. qui pet.
tut. Deinde, quia cum quis posset se excusare, non in-
diget remedio appellationis, ne tum quidem cum à Ju-
dice datur: nec enim vereri debet apud eum judicem
proponere excusationem, à quo datus fuerit, cum ju-
dicis non intersit, qui facile potest alium tutorem re-
perire, & ut non reperiat, ipse nihilominus à tutela
liber erit, vel propter † publicam suam potestatem,
4 quod secus est in muneribus publicis autoritate, &
vtili-

utilitate, *l. 2 C. de decur. lib. 10. & l. 1. C. de temp. appell. l. hi qui. l. cives. l. si ad scribatum, C. de appell. quia in his poterit appellari ab ipsa nominatione vel creatione, etiam infra decem dies, ut si non appellet ulterius, contradicere non possit, secundum Angel. in d. §. si quis. Idque hac ratione ita statutum fuit, propterea quod maius periculum sit in muneribus publicis utilitate & autoritate, eaque de causa ulterius expedire oporteat, *cap. ubi periculum, de elect. in 6. & l. 1. §. due cause, ff. de Carb. edict.* Nam frustra excusatio proponeretur apud eos ipsos creationis autores, præcipue cum ad eos recasura sit necessitas ipsius publici muneris gerendi, si is excusetur, qui nominatus est, nec alius reperiat. Nec enim temere fieri solet vlla nominatio, nisi audito eo qui nominandus est, quorsum igitur is repeteret excusationes semel reiectas.*

Verum hæc regula non ꝑ procedit primo, iure antiquo, quo iure à decreto ꝑ appellatur, nisi tutor fuerit legitimus; quia illi nunquam appellari potuerunt, sed tantum se excusare ad tempus, quod proprie non est excusatio, ut quæ tutelam non solvant, ut tradit Iac. Cuiac. in *l. 13. in princ. ff. hoc rit.*

Secundo non procedit hodie, si malit genere appellationis causam excusationis allegare, ut idem tradit Iacob. Cuiac. in *l. 4. vers. nunc transeamus, ff. hoc rit.* dicens, in *d. l. 13.* hoc tertio non procedere, quando vellet appellare à sententia non recipiente; vel excludente excusationem: ea enim ꝑ pendente, olim dabatur curator pupillo, *l. cum in uno, §. 1. ff. de appellat.* Verum in regno ꝑ Franciæ, si tutor datus appellet, interim non datur curator, sed ipse tutor administrat, ut tradit Rebuff. de *sentent. provis. artic. 3. gloss. 2. num. 1. limitans num. 16.* prædictam ꝑ practi-
cam Galliæ in tutore dato per contumaciam, qui si appellet, non erit tutor appellatione durante, nec sententia ista in contumaciam lata executoria erit alle-

allegans arrestum latum. Anno 1534.27. April. nisi in fraudem se absentaverit in facie citatus, quia tunc pro præsente habetur, *l. properandum, §. C. de ind. tum ne contumax sit melioris conditionis, quam comparens, tum ne contumacia sit ei lucrosa, quæ potius damno ei esse debeat, l. contumacia, ubi Dd. ff. de re judic.*

S V M M A R I A.

- 1 *Excusare se volens, debet testibus adhibitis declarare, & proponere causas ad professionē excusationis intra quinquaginta dies continuos, & intra quatuor menses prosequi, & ad finem perducere negotium, alioqui ejus exceptio non recipitur, & obstat prescriptio.*
- 2 *Qui dicantur dies continui.*
- 3 *Curator testamentarius post confirmationem debet intra tempora constituta proponere excusationes.*
- 4 *Tutor vel curator in recusatione tutela, intra tempora prefinita, omnes excusationes proponere debet, alioqui post non auditur super non propositis. Limitatur num. 5. 8.*
- 6 *Expressa remissio ad aliam non extenditur.*
- 7 *Inducta ad aliquem effectum non debent contrarium operari.*
- 9 *An hac excusatio proponi & peragi debeat per tutores legitimos, dativos, vel testamentarios.*
- 10 *Quid in Procuratore.*
- 11 *Excusatio non potest fieri per libellum.*
- 12 *Licet pupilli efficiantur adulti, super excusatione pendente, tamen causa propter periculum medii temporis debet determinari.*
- 13 *Terminus ad excusandum nō currit, nisi à die scientiæ.*
- 14 *Præses, qui tutorem dederit, debet ei in faciem, vel ad domum intimare se datum, post diem autem notitiæ habet datus tutor & alios triginta dies.*
- 15 *Pupillus probare debet tutorem cognovisse sibi tutelam esse delatam.*

6. Tutori dato testamento sub conditione non currit tempus quinquaginta dierum, ante conditionis eventum.
17. Curatori testamento dato non currit tempus, nisi post confirmationem.
18. Excusationes eorum, qui se intra præstipula tempora non sistunt.
19. Passuum in itinera computatio.
20. Tutor inutiliter datus testamento, vel ex persona dantis, vel ejus cui datur, vel ex modo dandi, excusatione non indiget, nisi ex die confirmationis.

R E G V L A . III.

Tertia regula est; Quod t̄ excusare se volens debeat contestari, id est, testibus adhibitis declarare, ac profiteri, & proponere causas intra quinquaginta dies continuos, & intra quatuor menses proseguere, & ad finem perducere negotium, alioqui ejus exceptio non recipietur, & obstabit præscriptio, l. quinquaginta, l. scire oportet, ff. hoc tit. l. quinquaginta. & l. tutores, C. eod. §. qui autem excusare, Instit. eod. & ibi Angel. arg. l. maritzi, §. præterea, ff. ad leg. Jul. de adult. Spec. in tit. de tut. §. si autem num. 8 Alioqui si se intra dictum tempus non excusaverit, videbitur tutelam vel curam acceptasse, ita ut amplius se excusare non possit, l. pater, §. oportet, ff. hoc tit. Vt enim non videatur acceptare, debet ab administratione se abstinere, secundum Curt. jun. consil. 29. num. 6.

Dicuntur autem t̄ dies continui, qui nulla eorum dierum, quibus experiundi potestas non fuit, subductione facta, currunt & ignorantibus quoq; cedunt, l. genero, ff. de his, qui not. infam. l. quinquennium, ff. ad leg. Jul. de adult. l. nunquam, §. 1 ff. de usu cap. l. 1. C. de quadr. præscrip. l. ult. de temp. in integr. restit. l. 2. ff. de collus. de reg. l. si ususfructus, ff. de usu & usufr. leg. l. debitorix, §. ult. ff. ad SC. Velleian. id est, qui currunt continuo, sive pro tribunali sederit Iudex, sive non; sive festus dies fuerit, sive non.

- 3 Ampliatur regula, ut* procedat primo, non solum in tutore, verum etiam in curatore testamentario post confirmationem, ut etiam intra tempora constituta proponere debeat suas excusationes, *l. Caius. ff. hoc tit.*
- 4 Secundo ampliatur, quod* etiam tutor vel curator debeat intra 50. dies proponere omnes excusationes, alioqui post non auditur super non propositis, ut tradit gl. in d. §. qui autem. Nisi plura* competere jura, de quibus simul agi non posset, quo casu interim dum agitur de uno, non currit alterius tempus, *l. denunciassse, §. queritur, l. quinquennium, ff. ad leg. Jul. de adul.* Unde & interim dum testamentum accuso falsi, non effluet mihi tempus petendæ bonorum possessionis, *l. cum quidam, ff. de bon. poss.* Et interim dum contendo testamentum esse nullum, non currit tempus querelæ inofficiosi, *l. contra maiores, C. de inoffic. test. l. propter, ff. hoc tit. & c. Pastoralis*, & ibidem gl. in verb. audiant, *extr. de except.* Idque hac ratione, qui cum excusationes sint separatæ, non præsumitur quis per propositionem unius alterivellet renunciare *l. quoties duplici, ff. de Greg. jur.* expressa* enim remissio ad aliam non extenditur secundum Bart. in *l. si domus, ff. de servit. urb. prad.*
- 7 Præsertim* quia inducta ad excusandum (quemadmodum est unius causæ præpositio) non debet contrarium effectum inducere, *l. legata inutiliter, ff. de adimen. legat.* Quod quidem procedit secundum aliquos, dummodo omnes excusationes ab initio quis proposuerit, quia tunc dicunt sufficere, ut unam probet, & tempora currant, etiamsi ignoraverit sibi jus competere, alias autem secus, *l. scire oportet, §. scire autem, ff. eod.*
- 8 Idem quoque dicendum* erit, si de novo supervenerit ad ejus notitiam, & hoc jurare velit, ut tradit Port. in §. fin. num. 2. lit. B. in fin. *Instit. hoc tit. per d. c. Pastoralis, extr. de except.*
- 9 Tercio ampliatur regula, ut* procedat, tam in legitimis, dativis, & testamentariis, ut tradit Balduin. *Instit. hoc*

hoc tit. in verb. id est qualitercumque. Sed quo ad legitimos, ejus successor in Gallia Jacob. Cuiac. *ad l. 13. ff. hoc tit. in princ.* id non admittit, dicens, legitimos non dari, legitimos *ff. de legit. tut.* nec se excusare, vel abdicare posse, nisi *ad tempus tantum; eo quod ipso jure tutores existant, quæ ratio etiam efficit ut sui hæredes repudiare hæreditatem non possint, dicens quoque *contra glossam, *in l. excusare, ff. hoc tit.* hanc excusationem *proponi & peragi posse per procuratorem, *11* sed per libellum hanc excusationem fieri non posse, cum decreto opus sit, *l. excusare, ff. hoc tit.* & ante eum Petr. Stella, Præceptor Molinæi vir apprimè doctus, Gallus, & Aurelianensis, *in l. nec quicquam, §. ubi decretum, num. 32. ff. de offic. procons.* Etiam si pupillus *lite pendente, pubes factus fuerit; eo enim *12* non obstante, nihilominus lis erit proseguenda propter periculum medii temporis, *l. quamquam, C. hoc tit.*

Declaretur regula, ut *non procedat primo, quod *13* tempora ad excusandum constituta non currant, nisi ex quo cognoverint se tutores, vel curatores datos; puta, publicato testamento, vel denuntiatione in domo facta, *l. 1. ff. de administr. tut. l. quinquaginta dies, C.* Quæ quidem *denuntiatio maxime fieri debet intra *14* triginta dies, si peregre agat tutor, *l. ult. ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. scire etiam oportet, §. qui autem ff. hoc tit.* Imo alias innotuisse ei qualitercumq; sufficiet etiam si citra testationem undecumq; cognoverit, *l. ita autem, §. si tutor, cum §. seq. de admin. tut.* Quod *autem *15* cognoverit tutor, pupillus probare debet, *l. hoc autem, ff. de admin. tut.* & si aliquæ fuerint conjecturæ, non ignorasse tutorem: ipse, si iusta ignorance se tueri voluerit, eam probet necesse est, *l. pen. C. de peric. tut.*

Secundo non *procedit regula, quo ad datum testamentum sub conditione, cui non currunt quinquaginta dies, ante conditionis eventum, *l. pen. §. procedit, ff.*

17 *hic tit.* Id quod etiam † obtinet in curatore, testamento dato, cui etiam non currit tempus, nisi post confirmationem, *d. l. scire, §. qui autem, ff. hoc tit.*

18 Tertio non procedit † in eo, qui adversarii mora fuerit impeditus, quo minus litem institueret, vel perageret, *l. si cum, ff. hoc tit.* Vel quando alia iusta causa invitatus tutor venire prohibetur, valetudine puta, aut tempestate, aut vi fluminis, aut incursione latronum, aut quo alio casu fortuito, qui venia dignus habebitur, & ignoscendum ei erit, si sese intra statuta tempora sistere non potuerit, *d. l. scire, §. consequens autem, vers. si enim quis, ff. hoc tit. & facit l. 2. ff. si quis auct.*

19 Quarto * non procedit in tutoribus. datis ultra centesimum lapidem, ab eo loco, ubi dati sunt, quibus dantur ad veniendum in singula viginti miliaria dies singuli, & præterea dies triginta ad professionem excusationes, nec unquam minus sit, quamvis amplius esse possit: nam si itineri non impendatur, viginti dies, qui super sunt ex quinquaginta, semper indulgentur, *l. 3. ff. de verb. signif. & ibi Alciat.* ut si quis absit quadringentis, & quadraginta miliaribus, hic quidem itineris nomine habebit dies viginti duos, & præterea triginta ad proponendam excusationem. Imo etiam qui absunt centum miliaribus ab eo loco, ubi situm est patrimonium pupilli, plenam habent excusationem, *l. propter litem, §. penult. l. plane, ff. hoc tit.*

20 Quinto non † procedit, quo ad eos, qui non jure dati sunt, qui ipso jure liberantur sine venia. Ut qui testamento dantur, à quibus non oportet: puta à matre vel avo, materno, vel paterno, vel extraneo quolibet; vel quibus non oportet, ut qui à patre dantur filio emancipato, vel naturali; vel quomodo non oportet, ut qui dantur verbis precariis, non directis, *l. 1. ff. de confir. tut.* Qui necesse non habent se excusare, nisi confirmati fuerint, *l. 1. C. de testamen. tutel. & l. 1. C. de confir. tut.* Et licet ante confirmationem inviti tutelam

am non gerant, tutelæve non obligentur, tamen sua
 ponte gerentes, æque pupillo tenentur atque confir-
 nati. Sicut & alii sunt, qui gerentes quidem tenen-
 tur, sed confirmari non possunt, ut milites, cæci, mu-
 ti, & mulieres.

S V M M A R I A.

*Excusatio obtenta ex falsis causis, non liberat tutorem
 ab administratione & periculo tutela. Ampliatur
 num. 3. 4. 5.*

Ex improbitate sua nemo commodum consequi debet.

*Sententia ex falsis instrumentis lata non valet. Ampli-
 atur num. 8.*

*Præscriptio nulla est rei judicate ex falsis instrumen-
 tis.*

*Sententia lata à iudice pecunia corrupto, est ipso jure
 nulla, nec appellatio est necessaria.*

*Senentia per ambitionem obtenta, non valet, nec pro-
 deest ad excusationem.*

R E G V L A. IV.

Quartæ regula est; Quod excusatio obtenta ex fal-
 sis causis non liberet tutorem ab administratio-
 ne, & periculo tutelæ, quia est nulla, §. si quis autem.
 Instit. hoc tit. l. 1. C. si tutor vel curator. Ratio autem est,
 ne quis ex sua improbitate commodum consequa-
 tur. Imo ex tempore dationis tenetur. l. divus, ff. de re
 iudic. l. si quis agnitis, ff. de except. & C. si ex fals. caus. per
 or. Adeo, ut etsi decreto liberatus sit, non tamen ex-
 cusetur, nec ulla restitutione pupillo opus si contra
 sic liberatum, ob id certe, quoniam tale decretum ex
 falsa causa, etiam in ipso decreto non expressa, im-
 pertitum, est ipso jure nullum, & nullius momenti,
 secundum Bartol. in l. Scia egressa, ff. de tut. & curat, dat.
 b. his. Quod etiam procedit, non solum, si sit iusta
 causa, sed etiam si causa fuerit minus competens, siue

minus iusta in præjudicium minoris, ut tradit Balduin. in §. fin. in verb. si falsis, Instit. hoc tit. per l. 1. C. si tutor vel curat. Sicuti etiam * sententia ex falsis instrumentis lata non valet. l. 1. 2. & 3. C. si ex fals. instrum. & l. cum precibus, C. de probat. Nec ulla * ejusmodi rei judicæ sit præscriptio, d. l. si quis agnitis, maxime * si judex fuerit corruptus, l. venales, C. quand. provoc. non est necess. Vel quando talis * sententia extorta fuerit ambitione, l. ult. C. si tut. vel curat.

CAPUT XXXVI.

De suspectis tutoribus vel curatoribus-

SUMMARI A.

- 1 Tutor suspectus quis dicatur.
- 2 Administrator quacumq; causa, que Prætori iusta videtur, removetur.
- 3 Iusta causa suspecti tutoris que.
- 4 Tutor inimicus patris pupilli ut suspectus removetur.
- 5 Ut tutor removeri possit, levissima causa sufficit.
- 6 Tutor, cujus improbitas tempore testamenti patris erat incognita, non debet à iudice confirmari.
- 7 Prodigus tutor esse non potest.
- 8 Qui sibi non parcat, quo ad suam personam, minus alijs parcere creditur.
- 9 Viro constante matrimonio vergente ad inopiam, potest uxor dotem repetere.
- 10 Tutor, qui inconsiderate, vel dolo fecit pupillum abstinere hereditate, suspectus postulatur. & num. 11.
- 11 Tutor affectans administrationem bonorum, suspectus habetur, & ab administratione est removendus. Idem in curatore.
- 12 Testis sponte se offerens ad testificandum, censetur suspectus.

- 14 Tutelarum nundinationem cur leges coerceant.
- 15 Praesides cur sine pecunia datione mittantur ad officia.
- 16 Non credendum Doctores, qui data pecunia scholares acquirant.
- 17 Qui nummis datis tutelam occupavit, vel pretio accepto operam dedit, ut non idoneus tutor datur, i extra ordinem puniatur.
- 18 Tutor non conficiens inventarium, pro suspecto habetur.
- 16 Tutor aliquid in inventario omittens, censetur suspectus.
- 20 Tutor removetur ut suspectus, qui aliquid interceptum ex rebus pupillariis, vel in suos usus exposuit.
- 21 Tutor fraudulenter tutelam gerens, vel non ex fide, suspectus postulatur, licet solvendo sit.
- 22 Melius est damnum antevertere, quam per litium vexationem id postea consequi.
- 23 Tutor suspectus de indemnitate satisfactionem licet offerat, tamen removetur a tutela.
- 24 Tutor in tutela grassans, aut sordide agens, ut suspectus removetur.
- 25 Propter res male venditas tutor ut suspectus removeri potest. Ampli. tur num. 26.
- 27 Tutor inferens vim personae pupilli pro suspecto habetur.
- 28 In delictis dolus praesumitur.
- 29 Vis publica vel privata, quando dicatur, & qua sit poena vim inferentis.
- 30 Tutor dolo latitans, ac omittens decerni pupillo alimenta, ut suspectus removetur.
- 31 Pupillus cur in latitantis bonorum possessionem mittatur.
- 32 Tutor qui denegat alimenta indebite, potest ut suspectus removeri, & extra ordinem puniri.
- 33 Tutor mendax est in dolo praesumptio. & ob hoc ut suspectus ab administratione removeri potest.

- 34 Tutor actus sui rationem non communicans contutori, suspectus postulari potest.
- 35 Tutor cessans gerere fraude vel dolo, potest ut suspectus removeri.
- 36 Tutor, qui copiam sui pupillo agere volenti non presterit, tanquam suspectus removetur.
- 37 Suspectus dicitur tutor etiam ex moribus.
- 38 Index quomodo sciet bonine an mali sint mores tutoris.
- 39 Mater transiens ad secunda vota, ipso jure tatrix esse desinit.
- 40 Frater datus ad simplicem requisitionem matris convolantis ad secundas nuptias, suspectus est.
- 41 Consanguineus inimici suspectus reputatur.
- 42 Tutor, qui pecuniam pupillarem ad comparisonem pradiorum, casu occurrente, non deposuerit pertinaciter, humilis vinculis coercetur, & pro suspecto habebitur.
- 43 Hostis noster est, & malus administrator, qui impedit nobis bene fieri.

QVoniam præcedenti capite diximus de excusationibus tutorum & curatorum, convenit ut hoc loco explicemus de suspectis tutoribus. Et 1. quidem, qui suspecti tutores dicantur. 2. An paupertas sola suspectum faciat? 3. An suspecti sint removendi? 4. Vnde crimen suspecti tutoris descendat. 5. Cui cognitio de suspectis tutoribus competat. 6. Adversus quos detur. 7. An omnibus licitum sit suspectum tutorem accusare. 8. An remotus à tutela, sit infamis nec ne? 9. An pendente accusatione, & quo ad cognitio ejus finiatur, interdicta sit administratio nec ne. Et ultimo, An suspecti postulatio extinguatur, si pendente lite, mors tutoris superueniat. Quod caput ut bene intelligatur, constituimus decem regulis sequentibus absolvere. Quarum prima regula hæc est: Suspectus quis* dicitur ex quacunque causa

causa quæ Prætori iusta visa fuerit ; arg. l. 3. §. si tutor. ff. hoc tit. ibi, & generaliter, si qua iusta causa. ubi dicitur, quod quis removeatur ab* administratione quacunque causa, quæ Prætori iustæ videatur ; & ita per illum textum hoc firmat, & pro regula ponit fidelis consultor Philip. Corn. consil. 175. num. 4. lib. 3. Iustæ* autem cause suspecti tutoris variæ in iuræ reperiuntur ; Quorum prima hæc est ; si tutor* fuerit inimicus patris pupilli, quæ facit ut ei sit deneganda administratio, l. tutor, §. si tutor, & ibi Bartol. & alii, ff. hoc tit. & facit l. in confirmando, in fin. ff. de confirm. tut. Angel. in §. fin. Instit. eod. Adeo, ut* etiam levissima causa sufficiat, ut tutor removeri à tutela possit, secundum Bartol. in l. fin. ff. hoc tit. & Bald. in l. qua fortuitis, C. de pignor. act. quam inimicitiam si tutor habeat cum fratre pupilli, in arbitrio iudicis erit, an velit eum removeere nec ne, secundum Bartol. in d. l. tutor, §. si tutor.

Secunda causa est suspecti tutoris* iusta, si improbitas aliqua tutoris post testatoris mortem appareat, quam testator ignoraverit, quo etiam casu non debet talis tutor per iudicem acceptari & confirmari, sed potius utilitas pupilli inspicere debet, quam testatoris ordinatio, d. l. in confirmando, cum l. seq.

Tertia causa est, si tutor* inceperit male uti propria substantia, seu vergat ad inopiam prodigaliter, & imprudenter vivendo, & bona dilapidando, ut dici possit, quo ad bona sua furiosum facere exitum, ut inquit Ulpianus, in §. his qui, in fin. ff. de tut. & cur. dat. ab his. Itaque quidem ut videatur* quodammodo administratore indigere, ad quod facit id, quod sicut dicimus, quod ille qui sibi non parcat, quo ad personam suam, minus alii parcere credatur, l. 3. §. fin. ff. de bon. eor. qui sibi mort. cons. ut notatur per gloss. in l. cum autem, §. malus servus, ff. de edil. edict. Sicuti etiam dicimus respectu bonorum, ut scilicet qui bonis suis male utitur, & ita quo ad bona sibi non parcat, minus aliis parcere cre-

datur; & ita præsumendum sit, quod alterius bonis pejus utetur. Nemini enim sapit, qui sibi non sapit.

9 Vnde etiam ex eo, quum quis * incipit male uti substantia sua, datur uxori repetitio dotis, quæ tamen est mariti, & apud eum esse debet regulariter, *l. dotis fructus, in princ. & l. si is qui, §. 1. ff. de jur. dot. l. si constante, in princ. ff. sol. matr. l. ubi adhuc, C. de jur. dot. & in §. illud quoque, in authent. de equal. dot.* Idque ea ratione ne sequatur dotis perditio, ut in dictis juribus habetur, & maxime per Bartolum & alios repetentes, *in d. l. si constante*, quam quidem causam arbitror justam & honestam esse removendi tutorem & administratorem, non obstante, quod adhuc nihil gesserit; quoniam remotio siue impedimentum administrandi etiam ab initio fieri potest, subsistente causa, *§. suspectus, in vers. sed antequam, Instit. de suspect. tut.*

10 Quarta causa est, si * inconsiderate, vel dolo fecerit pupillum abstinere hæreditate, *l. tutor quoque, §. tutores, vers. is tutor, ff. hoc tit.*

11 Quinta causa est si * suaserit alicui ut se institueret, exclusis filiis proprijs, vel nepotibus pupilli: de tali enim homine non potest non * dari sinistra suspicio, sicut dicitur de eo, qui se tutelæ ingerit, *l. scire, §. cum reliquis*, & ibi Bart. *ff. de tut. & cur. dat. ab his.* & tradit gl. *in verb. suspectus, in l. que omnia, §. nec ferendus.* ita ex illo textu notando, *ff. de procurat.* ubi etiam Angel. & alii notant, & ita in curatore firman. Quid enim homo ad malitiam semel deditus non adinveniat, ut minorum res proprias faciat, ut est text. *in authent. ut hi qui obligatas, post princ. & in affectante tutelam, Crau. consil. 18. num. 19. & facit in affectante, l. que omnia, §. sed etsi, vers. nec ferendus, ff. de procurat.* Hinc etiam est, 13 quod testis, qui * sponte accedit ad testificandum, censeatur suspectus, secundum gl. *in l. presbyteri, C. de Episc. & cleric. & Bart. in l. post legatum, §. penult. ff. de his quib. ut indign.*

Sexta causa est, si quis * data pecunia improbe tu-
telam nundinatus fuerit, §. *sed si quis praesens*, *Inst. hoc* 14
tit. l. tutor, §. *tutor qui*, in *fin. ff. eod. l. 1. §. item solent*, *ff. de*
offic. Praef. urb. Habet enim ea nundinatio non obscurū
meditati sceleris argumentum, ne dicam spoliandi pu-
pilli quandam necessitatem, & prae-textum: quis enim
vereat in suos usus convertere, quod suo emit im-
pendio? Hinc profecta est * saluberrima Iustiniani con- 15
stitutio, *Nov. 15. ut Praesides sine ulla pecunia datione ad*
officia mittantur. Et optime tradit Port. in §. *suspectus*,
n. 2. vers. secundus casus, & ibi in *add. Inst. hoc tit. in Do-*
ctoribus, qui data pecunia, scholares acquirunt, illisq; 16
promittunt eo prae-textu maria & montes: dicens, illis
non esse credendū, *l. nō omnes*, §. *a barbaris*, *ff. de re mil.*
sed talia practican-tes per eorum rectorem puniendos
esse, etiam si tantum talis Doctor mutuaret pecuniam
scholari, ut ea uteretur, per gl. in *l. quin etiam*, *ff. de ca-*
lum. Et haec * quidem causa in tantum procedit, ut et- 17
iam in eos extra ordinem animadvertatur, qui pro-
bantur nummis datis, tutelam occupasse, vel pretio
accepto, operā dedisse, ut non idoneus tutor daretur,
vel consulto, in edendo patrimonio, quantitatem mi-
nuisse, vel evidenti fraude, pupillorum bona alienasse,
l. in eos, *ff. de tutel. l. tutor quoque*, §. *tutores*, *ff. hoc tit.*

Septima causa est, si tutor * non confecerit inven- 18
tarium, *l. ult. §. fin. C. arbit. tut. & l. 3. §. tutores*, *ff. hoc tit.*
& tradit Corn. *cons. 175. num. 4. l. 3. & Afflict. dec. 207.*
in fin. ubi etiam ampliat ad testamentarium, & quod eo
etiam casu non detur adjunctus: quod etiam proce-
dit in matre, & avia, secundum Boer. *decis. 33. num.*
100. & seq. & Crauet. cons. 190. de qua re diximus, *su-*
pra regula: Omnis tutor.

Octava causa est, si tutor * aliqua in inventario o- 19
miserit, secundum Cornæum, *cons. l. 198. num. 2. & 3. l.*
1 qui dicit clausulam illam; *salvo jure addendi*; non ex-
ci sare, quo minus postea describere debeat in inven-
tario

- 3 Ampliatur regula, ut * procedat primo, non solum in tutore, verum etiam in curatore testamentario post confirmationem, ut etiam intra tempora constituta proponere debeat suas excusationes, *l. Caius. ff. hoc tit.*
- 4 Secundo ampliatur, quod * etiam tutor vel curator debeat intra 50. dies proponere omnes excusationes, alioqui post non auditur super non propositis, ut tradit gl *in d. §. qui autem. Nisi plura * competerent iura*, de quibus simul agi non posset, quo casu interim dum agitur de uno, non currit alterius tempus, *l. denunciassse, §. queritur, l. quinquennium, ff. ad leg. Jul. de adult.* Vnde & interim dum testamentum accuso falsi, non effluet mihi tempus petendæ bonorum possessionis, *l. cum quidam, ff. de bon. poss.* Et interim dum contendo testamentum esse nullum, non currit tempus querelæ inofficiosi, *l. contra maiores. C. de inoffic. test. l. propter, ff. hoc tit. & c. Pastoralis*, & ibidem gl. *in verb. audiant, extr. de except.* Idque hac ratione, qui cum excusationes sint separatæ, non præsumitur quis per propositionem unius alterivellet renunciare, *l. quoties duplici, ff. de Greg. jur. expressa * enim remissio ad aliam non extenditur* secundum Bart. *in l. si domus, ff. de servit. urb. prad.*
- 7 Præsertim * quia inducta ad excusandum (quemadmodum est unius causæ præpositio) non debet contrarium effectum inducere, *l. legata inutiliter, ff. de adimen. legat.* Quod quidem procedit secundum aliquos, dummodo omnes excusationes ab initio quis proposuerit, quia tunc dicunt sufficere, ut unam probet, & tempora currant, etiamsi ignoraverit sibi jus competere, alias autem secus, *l. scire oportet, §. scire autem, ff. eod.*
- 8 Idem quoque dicendum * erit, si de novo supervenerit ad ejus notitiam, & hoc jurare velit, ut tradit Port. *in §. fin. num. 2. lit. B. in fin. Instit. hoc tit. per d. c. Pastoralis, extr. de except.*
- 9 Tertio ampliatur regula, ut * procedat, tam in legitimis, dativis, & testamentariis, ut tradit Balduin. *Instit. hoc*

hoc tit. in verb. id est qualitercumque. Sed quo ad legitimos, ejus successor in Gallia Jacob. Cuiac. *ad l. 13. ff. hoc tit. in princ.* id non admittit, dicens, legitimos non dari, legitimos *ff. de legit. tut.* nec se excusare, vel abdicare posse, nisi *ad tempus tantum; eo quod ipso jure tutores existant, quæ ratio etiam efficit ut sui hæredes repudiare hæreditatem non possint, dicens quoque *contra glossam, *in l. excusare, ff. hoc tit.* hanc excusationem *proponi & peragi posse per procuratorem, *11.* sed per libellum hanc excusationem fieri non posse, cum decreto opus sit, *l. excusare, ff. hoc tit.* & ante eum Petr. Stella, Præceptor Molinæi vir apprimè doctus, Gallus, & Aurelianensis, *in l. nec quicquam, §. ubi decretum, num. 32. ff. de offic. procons.* Etiam si pupillus *lite pendente, pubes factus fuerit; eo enim *12.* non obstante, nihilominus lis erit proseguenda propter periculum mediæ temporis, *l. quamquam, C. hoc tit.*

Declaretur regula, ut *non procedat primo, quod *13.* tempora ad excusandum constituta non currant, nisi ex quo cognoverint se tutores, vel curatores datos; puta, publicato testamento, vel denuntiatione in domo facta, *l. 1. ff. de administr. tut. l. quinquaginta dies, C.* Quæ quidem *denuntiatio maxime fieri debet intra *14.* triginta dies, si peregre agat tutor, *l. ult. ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. si re etiam oportet, §. qui autem ff. hoc tit.* Imo alias innotuisse ei qualitercumq; sufficiet etiam si citra testationem undecumq; cognoverit, *l. ita autem, §. si tutor, cum §. seq. de admin. tut.* Quod *autem *15.* cognoverit tutor, pupillus probare debet, *l. hoc autem, ff. de admin. tut.* & si aliquæ fuerint conjecturæ, non ignorasse tutorem: ipse, si iusta ignorance se tueri voluerit, eam probet necesse est, *l. pen. C. de peric. tut.*

Secundo non *procedit regula, quo ad datum testamentum sub conditione, cui non currunt quinquaginta dies, ante conditionis eventum, *l. pen. §. procedit, ff.*

17 *hic tit.* Id quod etiam † obtinet in curatore, testamento dato, cui etiam non currit tempus, nisi post confirmationem, *d. l. scire, §. qui autem, ff. hoc tit.*

18 Tertio non procedit † in eo, qui adversarii mora fuerit impeditus, quo minus litem institueret, vel perageret *l. si cum, ff. hoc tit.* Vel quando alia iusta causa invitatus tutor venire prohibetur, valetudine puta, aut tempestate, aut vi fluminis, aut incursione latronum, aut quo alio casu fortuito, qui venia dignus habebitur, & ignoscendum ei erit, si sese intra statuta tempora siltere non potuerit, *d. l. scire, §. consequens autem, vers. si enim quis, ff. hoc tit. & facit l. 2. ff. si quis caus.*

19 Quarto * non procedit in tutorib. datis ultra centesimum lapidem, ab eo loco, ubi dati sunt, quibus dantur ad veniendum in singula viginti miliaria dies singuli, & præterea dies triginta ad professionem excusationes, nec unquam minus sit, quamvis amplius esse possit: nam si itineri non impendatur, viginti dies, qui super sunt ex quinquaginta, semper indulgentur, *l. 3. ff. de verb. signif. & ibi Alciat. ut si quis absit quadringentis, & quadraginta miliaribus, hic quidem itineris nomine habebit dies viginti duos, & præterea triginta ad proponendam excusationem. Imò etiam qui absunt centum miliaribus ab eo loco, ubi situm est patrimonium pupilli, plenam habent excusationem, l. propter litem, §. penult. l. plane, ff. hoc tit.*

20 Quinto non † procedit, quo ad eos, qui non jure dati sunt, qui ipso jure liberantur sine venia. Ut qui testamento dantur, à quibus non oportet: puta à matre vel avo, materno, vel paterno, vel extraneo quolibet; vel quibus non oportet, ut qui à patre dantur filio emancipato, vel naturali; vel quomodo non oportet, ut qui dantur verbis precariis, non directis, *l. 1. ff. de confir. tut.* Qui necesse non habent se excusare, nisi confirmati fuerint, *l. 1. C. de testamen. tutel. & l. 1. C. de confirm. tut.* Et licet ante confirmationem inviti tutelam

lam non gerant, tutelæve non obligentur, tamen sua sponte gerentes, æque pupillo tenentur atque confirmati. Sicut & alii sunt, qui gerentes quidem tenentur, sed confirmari non possunt, ut milites, cæci, muti, & mulieres.

S V M M A R I A.

- 1 *Excusatio obtenta ex falsis causis, non liberat tutorem ab administratione & periculo tutela. Ampliatur num. 3. 4. 5.*
- 2 *Ex improbitate sua nemo commodum consequi debet.*
- 6 *Sententia ex falsis instrumentis lata non valet. Ampliatur num. 8.*
- 7 *Præscriptio nulla est rei judicate ex falsis instrumentis.*
- 8 *Sententia lata à iudice pecunia corrupto, est ipso jure nulla, nec appellatio est necessaria.*
- 9 *Senentia per ambitionem obtenta, non valet, nec prodest ad excusationem.*

R E G V L A. IV.

Quartæ regula est; Quod excusatio obtenta ex falsis causis non liberet tutorem ab administratione, & periculo tutelæ, quia est nulla, §. *si quis autem. Instit. hoc tit. l. 1. C. si tutor vel curator.* Ratio autem est, ne quis ex sua improbitate commodum consequatur. Imo ex tempore dationis tenetur. *l. divus, ff. de re iudic. l. si quis agnitis, ff. de except. & C. si ex fals. caus. per tot.* Adeo, ut etsi decreto liberatus sit, non tamen excusetur, nec ulla restitutione pupillo opus si contra sic liberatum, ob id certe, quoniam tale decretum ex falsa causa, etiam in ipso decreto non expressa, impertitum, est ipso jure nullum, & nullius momenti, secundum Bartol. in *l. Scia egressa, ff. de tut. & curat. dat. ibi his.* Quod etiam procedit, non solum, si sit justa causa, sed etiam si causa fuerit minus competens, siue

minus iusta in præjudicium minoris, ut tradit Balduin.
*in §. fin. in verb. si falsis, Instit. hoc tit. per l. 1. C. si tutor
 6 vel curat.* Sicuti etiam * sententia ex falsis instrumen-
 tis lata non valet. *l. 1. 2. & 3. C. si ex fals. instrum. & l. cum
 7 precibus, C. de probat.* Nec ulla * ejusmodi rei judica-
 tæ sit præscriptio, *d. l. si quis agnitis, maxime * si iudex
 fuerit corruptus, l. venales, C. quand. provoc. non est ne-
 9 cess.* Vel quando talis * sententia extorta fuerit ambi-
 tione, *l. ult. C. si tut. vel curat.*

CAPVT XXXVI. De suspectis tutoribus vel cura- toribus-

S V M M A R I A.

- 1 Tutor suspectus quis dicatur.
- 2 Administrator quacunq; causa, que Prætori iusta vi-
detur, removetur.
- 3 Iuste cause suspecti tutoris que.
- 4 Tutor inimicus patris pupilli ut suspectus removetur.
- 5 Ut tutor removeri possit, levissima causa sufficit.
- 6 Tutor, cujus improbitas tempore testamenti patris erat
incognita, non debet à iudice confirmari.
- 7 Prodigus tutor esse non potest.
- 8 Qui sibi non parcat, quo ad suam personam, minus alijs
parcere creditur.
- 9 Viro constante matrimonio vergente ad inopiam, potest
uxor dotem repetere.
- 10 Tutor, qui inconsiderate, vel dolo fecit pupillum absti-
nere hereditate, suspectus postulatur. & num. 11.
- 11 Tutor affectans administrationem bonorum, suspectus
habetur, & ab administratione est removendus. Idem
in curatore.
- 13 Testis sponte se offerens ad testificandum, censetur su-
spectus.

- 14 Tutelarum nundinationem cur leges coerceant.
- 15 Praesides cur sine pecunia datione mittantur ad officia.
- 16 Non credendum Doctoribus, qui data pecunia scholares acquirant.
- 17 Qui nummis datis tutelam occupavit, vel pretio accepto operam dedit, ut non iudicetur tutor datus, is extra ordinem puniatur.
- 18 Tutor non conficiens inventarium, pro suspecto habetur.
- 16 Tutor aliquid in inventario omittens, censetur suspectus.
- 20 Tutor removetur ut suspectus, qui aliquid interceptum ex rebus pupillariis, vel in suos usus exposuit.
- 21 Tutor fraudulentè tutelam gerens, vel non ex fide, suspectus postulatur, licet solvendo sit.
- 22 Melius est damnum antevertere, quam per litium vexationem id postea consequi.
- 23 Tutor suspectus de indemnitate satisfactionem licet offerat, tamen removetur à tutela.
- 24 Tutor in tutela grassans, aut sordide agens, ut suspectus removetur.
- 25 Propter res male venditas tutor ut suspectus removeri potest. Ampliatur num. 26.
- 27 Tutor inferens vim personae pupilli pro suspecto habetur.
- 28 In delictis dolus praesumitur.
- 29 Vis publica vel privata, quando dicatur, & quae sit poena vim inferentis.
- 30 Tutor dolo latitans, ac omittens decerni pupillo alimenta, ut suspectus removetur.
- 31 Pupillus cur in latitantis bonorum possessionem mittatur.
- 32 Tutor qui denegat alimenta indebite, potest ut suspectus removeri, & extra ordinem puniri.
- 33 Tutor mendax est in dolo praesumptio. & ob hoc ut suspectus ab administratione removeri potest.

- 34 Tutor actus sui rationem non communicans contutori, suspectus postulari potest.
- 35 Tutor cessans gerere fraude vel dolo, potest ut suspectus removeri.
- 36 Tutor, qui copiam sui pupillo agere volenti non praestiterit, tanquam suspectus removetur.
- 37 Suspectus dicitur tutor etiam ex moribus.
- 38 Index quomodo sciet bonine an mali sint mores tutoris.
- 39 Mater transiens ad secunda vota, ipso jure tutrix esse desinit.
- 40 Frater datus ad simplicem requisitionem matris convolantis ad secundas nuptias, suspectus est.
- 41 Consanguineus inimici suspectus reputatur.
- 42 Tutor, qui pecuniam pupillarem ad comparisonem pradiorum, casu occurrente, non deposuerit pertinaciter, humilis vinculis coercetur, & pro suspecto habebitur.
- 43 Hostis noster est, & malus administrator, qui impedit nobis bene fieri.

QVoniam praecedenti capite diximus de excusationibus tutorum & curatorum, convenit ut hoc loco explicemus de suspectis tutoribus. Et 1. quidem, qui suspecti tutores dicantur. 2. An paupertas sola suspectum faciat? 3. An suspecti sint removendi? 4. Vnde crimen suspecti tutoris descendat. 5. Cui cognitio de suspectis tutoribus competat. 6. Adversus quos detur. 7. An omnibus licitum sit suspectum tutorem accusare. 8. An remotus à tutela, sit infamis nec ne? 9. An pendente accusatione, & quo ad cognitio ejus finiatur, interdicta sit administratio nec ne. Et ultimo, An suspecti postulatio extinguatur, si pendente lite, mors tutoris superueniat. Quod caput ut bene intelligatur, constituimus decem regulis sequentibus absolvere. Quarum prima regula haec est: Suspectus quis* dicitur ex quacunque causa

causa quæ Prætori iusta visa fuerit ; *arg. l. 3. §. si tutor. ff. hoc tit. ibi, & generaliter, si qua iusta causa.* ubi dicitur, quod quis removeatur ab* administratione quacunque 2 causa, quæ Prætori iustæ videatur ; & ita per illum textum hoc firmat, & pro regula ponit fidelis consultor Philip. Corn. *consil. 175. num. 4. lib. 3.* Iustæ* autem 3 cause suspecti tutoris variæ in iuræ reperiuntur ; Quorum prima hæc est ; si tutor* fuerit inimicus patris pupilli, quæ facit ut ei sit deneganda administratio, *l. tutor, §. si tutor,* & ibi Bartol. & alii, *ff. hoc tit. & facit l. in confirmando, in fin. ff. de confirm. tut.* Angel. *in §. fin. Instit. eod.* Adeo, ut* etiam levissima causa sufficiat, ut 5 tutor removeri à tutela possit, secundum Bartol. *in l. fin. ff. hoc tit. & Bald. in l. quæ fortuitis, C. de pignor. act.* quam inimicitiam si tutor habeat cum fratre pupilli, in arbitrio iudicis erit, an velit eum remove nec ne, secundum Bartol. *in d. l. tutor, §. si tutor.*

Secunda causa est suspecti tutoris* iusta, si improbitas aliqua tutoris post testatoris mortem appareat, quam testator ignoraverit, quo etiam casu non debet talis tutor per iudicem acceptari & confirmari, sed potius utilitas pupilli inspicere debet, quam testatoris ordinatio, *d. l. in confirmando, cum l. seq.*

Tertia causa est, si tutor* inceperit male uti propria substantia, seu vergat ad inopiam prodigaliter, & imprudenter vivendo, & bona dilapidando, ut dici possit, quo ad bona sua furiosum facere exitum, ut inquit Ulpianus, *in §. his qui, in fin. ff. de tut. & cur. dat. ab his.* Itaque quidem ut videatur* quodammodo administratore indigere, ad quod facit id, quod sicut dicimus, quod ille qui sibi non parcat, quo ad personam suam, minus alii parcere credatur, *l. 3. §. fin. ff. de bon. eor. qui sibi mort. cons.* ut notatur per gloss. *in l. cum autem, §. malus servus, ff. de edil. edict.* Sicuti etiam dicimus respectu bonorum, ut scilicet qui bonis suis male utitur, & ita quo ad bona sibi non parcat, minus aliis parcere cre-

datur; & ita præsumendum sit, quod alterius bonis pejus utetur. Nemini enim sapit, qui sibi non sapit.

9 Vnde etiam ex eo, quum quis * incipit male uti substantia sua, datur uxori repetitio dotis, quæ tamen est mariti, & apud eum esse debet regulariter, *l. dotis fructus, in princ. & l. si is qui, §. 1. ff. de jur. dot. l. si constante, in princ. ff. sol. matr. l. ubi adhuc, C. de jur. dot. & in §. illud quoque, in authent. de equal. dot.* Idque ea ratione ne sequatur dotis perditio, ut in dictis juribus habetur, & maxime per Bartolum & alios repetentes, *in d. l. si constante*, quam quidem causam arbitror justam & honestam esse removendi tutorem & administratorem, non obstante, quod adhuc nihil gesserit; quoniam remotio siue impedimentum administrandi etiam ab initio fieri potest, subsistente causa, *§. suspectus, in vers. sed antequam, Instit. de suspect. tut.*

10 Quarta causa est, si * inconsiderate, vel dolo fecerit pupillum abstinere hæreditate, *l. tutor quoque, §. tutores, vers. is tutor, ff. hoc tit.*

11 Quinta causa est si * suaserit alicui ut se institueret, exclusis filiis proprijs, vel nepotibus pupilli: de tali enim homine non potest non * dari sinistra suspicio, sicut dicitur de eo, qui se tutelæ ingerit, *l. scire, §. cum reliquis, & ibi Bart. ff. de tut. & cur. dat. ab his.* & tradit gl. *in verb. suspectus, in l. que omnia, §. nec ferendus.* ita ex illo textu notando, *ff. de procurat.* ubi etiam Angel. & alii notant, & ita in curatore firman. Quid enim homo ad malitiam semel deditus non adinveniat, ut minorum res proprias faciat, ut est text. *in authent. ut hi qui obligatas, post princ. & in affectante tutelam, Crau. consil. 18. num. 19. & facit in affectante, l. que omnia, §. sed etsi, vers. nec ferendus, ff. de procurat.* Hinc etiam est, 13 quod testis, qui * sponte accedit ad testificandum, censetur suspectus, secundum gl. *in l. presbyteri, C. de Episc. & cleric. & Bart. in l. post legatum, §. penult. ff. de his quib. ut indign.*

Sexta causa est, si quis * data pecunia improbe tu-
telam nundinatus fuerit, §. *sed si quis praesens*, Inst. hoc
tit. l. tutor, §. tutor qui, in fin. ff. eod. l. 1. §. item solent, ff. de
offic. Praef. urb. Habet enim ea nundinatio non obscurū
meditati sceleris argumentum, ne dicam spoliandi pu-
pilli quandam necessitatem, & praetextum: quis enim
vereat in suos usus convertere, quod suo emit im-
pendio? Hinc profecta est * saluberrima Iustiniani con-
stitutio, Nov. 15. ut Praesides sine ulla pecunia datione ad
officia mittantur. Et optime tradit Port. in §. suspectus,
n. 2. vers. secundus casus, & ibi in add. Inst. hoc tit. in Do-
ctoribus, qui data pecunia, scholares acquirunt, illisq;
promittunt eo praetextu maria & montes: dicens, illis
non esse credendū, l. nō omnes, §. a barbaris, ff. de re mil.
sed talia praetextantes per eorum rectorem puniendos
esse, etiam si tantum talis Doctor mutuaret pecuniam
scholari, ut ea uteretur, per gl. in l. quin etiam, ff. de ca-
lum. Et haec * quidem causa in tantum procedit, ut et-
iam in eos extra ordinem animadvertatur, qui pro-
bantur nummis datis, tutelam occupasse, vel pretio
accepto, operā dedisse, ut non idoneus tutor daretur,
vel consulto, in edendo patrimonio, quantitatem mi-
nuisse, vel evidenti fraude, pupillorum bona alienasse,
l. in eos, ff. de tutel. l. tutor quoque, §. tutores, ff. hoc tit.

Septima causa est, si tutor * non confecerit inven-
tarium, l. vlt. §. fin. C. arbit. tut. & l. 3. §. tutores, ff. hoc tit.
& tradit Corn. cons. 175. num. 4. l. 3. & Afflict. dec. 207.
in fin. ubi etiam ampliat ad testamentarium, & quod eo
etiam casu non detur adjunctus: quod etiam proce-
dit in matre, & avia, secundum Boer. decis. 33. num.
100. & seq. & Crauet. cons. 190. de qua re diximus, su-
pra regula: Omnis tutor.

Octava causa est, si tutor * aliqua in inventario o-
miserit, secundum Cornæum, consil. 198. num. 2. & 3. l.
1 qui dicit clausulam illam; salvo jure addendis; non ex-
ci sare, quo minus postea describere debeat in inven-
tario

- 3 Ampliatur regula, ut* procedat primo, non solum in tutore, verum etiam in curatore testamentario post confirmationem, ut etiam intra tempora constituta proponere debeat suas excusationes, *l. Caius. ff. hoc tit.*
- 4 Secundo ampliatur, quod* etiam tutor vel curator debeat intra 50. dies proponere omnes excusationes, alioqui post non auditur super non propositis, ut tradit gl *in d. §. qui autem*. Nisi plura* competere jura, de quibus simul agi non posset, quo casu interim dum agitur de uno, non currit alterius tempus, *l. denunciassse, §. queritur, l. quinquennium, ff. ad leg. Jul. de adult.* Vnde & interim dum testamentum accuso falsi, non effluet mihi tempus petendæ bonorum possessionis, *l. cum quidam, ff. de bon. poss.* Et interim dum contendo testamentum esse nullum, non currit tempus querelæ inofficiosi, *l. contra maiores, C. de inoffic. test. l. propter, ff. hoc tit. & c. Pastoralis*, & ibidem gl. *in verb. audiant, extr. de except.* Idque hac ratione, qui cum excusationes sint separatæ, non præsumitur quis per propositionem unius alterivellet renunciare *l. quoties duplici, ff. de Greg. jur. expressa** enim remissio ad aliam non extenditur secundum Bart. *in l. si domus, ff. de servit. urb. prad.*
- 7 Præsertim* quia inducta ad excusandum (quemadmodum est unius causæ præpositio) non debet contrarium effectum inducere, *l. legata inutiliter, ff. de adimen. legat.* Quod quidem procedit secundum aliquos, dummodo omnes excusationes ab initio quis proposuerit, quia tunc dicunt sufficere, ut unam probet, & tempora currant, etiam si ignoraverit sibi jus competere, alias autem secus, *l. scire oportet, §. scire autem, ff. eod.*
- 8 Idem quoque dicendum* erit, si de novo supervenerit ad ejus notitiam, & hoc jurare velit, ut tradit Port. *in §. fin. num. 2. lit. B. in fin. Instit. hoc tit. per d. c. Pastoralis, extr. de except.*
- 9 Tertio ampliatur regula, ut* procedat, tam in legitimis, dativis, & testamentariis, ut tradit Balduin. *Instit. hoc*

hoc tit. in verb. id est qualitercumque. Sed quo ad legitimos, ejus successor in Gallia Jacob. Cuiac. *ad l. 13. ff. hoc tit. in princ.* id non admittit, dicens, legitimos non dari, legitimos *ff. de legit. tut.* nec se excusare, vel abdicare posse, nisi *ad tempus tantum; eo quod ipso jure tutores existant, quæ ratio etiam efficit ut sui hæredes repudiare hæreditatem non possint, dicens quoque *con-¹⁰tra glossam, *in l. excusare, ff. hoc tit.* hanc excusationem *proponi & peragi posse per procuratorem, ¹¹sed per libellum hanc excusationem fieri non posse, cum decreto opus sit, *l. excusare, ff. hoc tit.* & ante eum Petr. Stella, Præceptor Molinæi vir apprime doctus, Gallus, & Aurelianensis, *in l. nec quicquam, §. ubi decretum, num. 32. ff. de offic. procons.* Etiam si pupillus *lite pendente, pubes factus fuerit; eo enim ¹²non obstante, nihilominus lis erit proseguenda propter periculum medij temporis, *l. quamquam, C. hoc tit.*

Declaretur regula, ut *non procedat primo, quod ¹³tempora ad excusandum constituta non currant, nisi ex quo cognoverint se tutores, vel curatores datos; puta, publicato testamento, vel denuntiatione in domo facta, *l. 1. ff. de administr. tut. l. quinquaginta dies, C.* Quæ quidem *denuntiatio maxime fieri debet intra ¹⁴triginta dies, si peregre agat tutor, *l. ult. ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. scire etiam oportet, §. qui autem ff. hoc tit.* Imo alias innotuisse ei qualitercumq; sufficiet etiam si citra testationem undecumq; cognoverit, *l. ita autem, §. si tutor, cum §. seq. de admin. tut.* Quod *autem ¹⁵cognoverit tutor, pupillus probare debet, *l. hoc autem, ff. de admin. tut.* & si aliquæ fuerint conjecturæ, non ignorasse tutorem: ipse, si iusta ignoratione se tueri voluerit, eam probet necesse est, *l. pen. C. de peric. tut.*

Secundo non *procedit regula, quo ad datum te-¹⁶stamento sub conditione, cui non currunt quinquaginta dies, ante cōditionis euentum, *l. pen. §. procedit, ff.*

17 *hic tit.* Id quod etiam † obtinet in curatore, testamento dato, cui etiam non currit tempus, nisi post confirmationem, *d. l. scire, §. qui autem, ff. hoc tit.*

18 Tertio non procedit † in eo, qui adversarii mora fuerit impeditus, quo minus litem institueret, vel perageret. *l. si cum, ff. hoc tit.* Vel quando alia iusta causa invitatus tutor venire prohibetur, valetudine puta, aut tempestate, aut vi fluminis, aut incursione latronum, aut quo alio casu fortuito, qui venia dignus habebitur, & ignoscendum ei erit, si sese intra statuta tempora siltere non potuerit, *d. l. scire, §. consequens autem, vers. se enim quis, ff. hoc tit. & facit l. 2. ff. si quis cauit.*

19 Quarto * non procedit in tutoribus datis ultra centesimum lapidem, ab eo loco, ubi dati sunt, quibus dantur ad veniendum in singula viginti miliaria dies singuli, & præterea dies triginta ad professionem excusationes, nec unquam minus sit, quamvis amplius esse possit: nam si itineri non impendatur, viginti dies, qui super sunt ex quinquaginta, semper indulgentur, *l. 3. ff. de verb. signif. & ibi Alciat.* ut si quis absit quadringentis, & quadraginta miliaribus, hic quidem itineris nomine habebit dies viginti duos, & præterea triginta ad proponendam excusationem. Imò etiam qui absunt centum miliaribus ab eo loco, ubi situm est patrimonium pupilli, plenam habent excusationem, *l. propter litem, §. penult. l. plane, ff. hoc tit.*

20 Quinto non † procedit, quo ad eos, qui non jure dati sunt, qui ipso jure liberantur sine venia. Ut qui testamento dantur, à quibus non oportet: puta à matre vel avo, materno, vel paterno, vel extraneo quolibet; vel quibus non oportet, ut qui à patre dantur filio emancipato, vel naturali; vel quomodo non oportet, ut qui dantur verbis precariis, non directis, *l. 1. ff. de confir. tut.* Qui necesse non habent se excusare, nisi confirmati fuerint, *l. 1. C. de testamen. tutel. & l. 1. C. de confir. tut.* Et licet ante confirmationem inviti tutelam

lam non gerant, tutelæve non obligentur, tamen sua sponte gerentes, æque pupillo tenentur atque confirmati. Sicut & alii sunt, qui gerentes quidem tenentur, sed confirmari non possunt, ut milites, cæci, muti, & mulieres.

S V M M A R I A.

- 1 *Excusatio obtenta ex falsis causis, non liberat tutorem ab administratione & periculo tutelæ. Ampliatur num. 3. 4. 5.*
- 2 *Ex improbitate sua nemo commodum consequi debet.*
- 6 *Sententia ex falsis instrumentis lata non valet. Ampliatur num. 8.*
- 7 *Præscriptio nulla est rei judicate ex falsis instrumentis.*
- 8 *Sententia lata à iudice pecunia corrupto, est ipso iure nulla, nec appellatio est necessaria.*
- 9 *Sententia per ambitionem obtenta, non valet, nec prodest ad excusationem.*

R E G V L A. IV.

Quartæ regula est; Quod excusatio obtenta ex falsis causis non liberet tutorem ab administratione, & periculo tutelæ, quia est nulla, §. si quis autem. Instit. hoc tit. l. 1. C. si tutor vel curator. Ratio autem est, ne quis ex sua improbitate commodum consequatur. Imo ex tempore dationis tenetur. l. divus, ff. de re judic. l. si quis agnitis, ff. de except. & C. si ex fals. caus. per tot. Adeo, ut etsi decreto liberatus sit, non tamen excusetur, nec ulla restitutione pupillo opus si contra sic liberatum, ob id certe, quoniam tale decretum ex falsa causa, etiam in ipso decreto non expressa, impertitum, est ipso iure nullum, & nullius momenti, secundum Bartol. in l. Seia egressa, ff. de tut. & curat, dat. ab his. Quod etiam procedit, non solum, si sit iusta causa, sed etiam si causa fuerit minus competens, siue

minus iusta in præjudicium minoris, ut tradit Balduin.
*in §. fin. in verb. si falsis, Instit. hoc tit. per l. 1. C. si tutor
 6 vel curat.* Sicuti etiam* sententia ex falsis instrumen-
 tis lata non valet. *l. 1. 2. & 3. C. si ex fals. instrum. & l. cum
 7 precibus, C. de probat.* Nec ulla* ejusmodi rei judica-
 8 tæ sit præscriptio, *d. l. si quis agnitis, maxime* si iudex
 fuerit corruptus, l. venales, C. quand. provoc. non est ne-
 9 cess.* Vel quando talis* sententia extorta fuerit ambi-
 tione, *l. ult. C. si tut. vel curat.*

CAPVT XXXVI. De suspectis tutoribus vel cura- toribus-

S V M M A R I A.

- 1 Tutor suspectus quis dicatur.
- 2 Administrator quacunq; causa, quæ Prætori iusta vi-
detur, removetur.
- 3 Iustæ causæ suspecti tutoris quæ.
- 4 Tutor inimicus patris pupilli ut suspectus removetur.
- 5 Ut tutor removeri possit, levissima causa sufficit.
- 6 Tutor, cujus improbitas tempore testamenti patris erat
incognita, non debet à iudice confirmari.
- 7 Prodigus tutor esse non potest.
- 8 Qui sibi non parcat, quo ad suam personam, minus alijs
parcere creditur.
- 9 Viro constante matrimonio vergente ad inopiam potest
uxor dotem repetere.
- 10 Tutor, qui inconsiderate, vel dolo fecit pupillum absti-
nere hereditate, suspectus postulatur. & num. 11.
- 11 Tutor affectans administrationem bonorum, suspectus
habetur, & ab administratione est removendus. Idem
in curatore.
- 12 Testis sponte se offerens ad testificandum, censetur su-
spectus.

- 14 Tutelarum nundinationem cur leges coerceant.
- 15 Praesides cur sine pecunia datione mittantur ad officia.
- 16 Non credendum Doctores, qui data pecunia scholares acquirant.
- 17 Qui nummis datis tutelam occupavit, vel pretio accepto operam dedit, ut non idoneus tutor daretur, is extra ordinem puniatur.
- 18 Tutor non conficiens inventarium, pro suspecto habetur.
- 16 Tutor aliquid in inventario omittens, censetur suspectus.
- 20 Tutor removetur ut suspectus, qui aliquid interceptum ex rebus pupillariis, vel in suos usus exposuit.
- 21 Tutor fraudulenter tutelam gerens, vel non ex fide, suspectus postulatur, licet solvendo sit.
- 22 Melius est damnum antevertere, quam per litium vexationem id postea consequi.
- 23 Tutor suspectus de indemnitate satisfactionem licet offerat, tamen removetur a tutela.
- 24 Tutor in tutela grassans, aut sordide agens, ut suspectus removetur.
- 25 Propter res male venditas tutor ut suspectus removeri potest. Ampliatur num. 26.
- 27 Tutor inferens vim personae pupilli pro suspecto habetur.
- 28 In delictis dolus praesumitur.
- 29 Vis publica vel privata, quando dicatur, & quae sit poena vim inferentis.
- 30 Tutor dolo latitans, ac omittens decerni pupillo alimenta, ut suspectus removetur.
- 31 Pupillus cur in latitantis bonorum possessionem mittatur.
- 32 Tutor qui denegat alimenta indebite, potest ut suspectus removeri, & extra ordinem puniri.
- 33 Tutor mendax est in dolo praesumptio, & ob hoc ut suspectus ab administratione removeri potest.

- 34 Tutor actus sui rationem non communicans contutori, suspectus postulari potest.
- 35 Tutor cessans gerere fraude vel dolo, potest ut suspectus removeri.
- 36 Tutor, qui copiam sui pupillo agere volenti non presterit, tanquam suspectus removetur.
- 37 Suspectus dicitur tutor etiam ex moribus.
- 38 Index quomodo sciet bonine an mali sint mores tutoris.
- 39 Mater transiens ad secunda vota, ipso jure tutrix esse desinit.
- 40 Frater datus ad simplicem requisitionem matris convolantis ad secundas nuptias, suspectus est.
- 41 Consanguineus inimici suspectus reputatur.
- 42 Tutor, qui pecuniam pupillarem ad comparationem pradiorum, casu occurrente, non deposuerit pertinaciter, humilis vinculis coercetur, & pro suspecto habebitur.
- 43 Hostis noster est, & malus administrator, qui impedit nobis bene fieri.

QVoniam præcedenti capite diximus de excusationibus tutorum & curatorum, convenit ut hoc loco explicemus de suspectis tutoribus. Et 1. quidem, qui suspecti tutores dicantur. 2. An paupertas sola suspectum faciat? 3. An suspecti sint removendi? 4. Vnde crimen suspecti tutoris descendat. 5. Cui cognitio de suspectis tutoribus competat. 6. Adversus quos detur. 7. An omnibus licitum sit suspectum tutorem accusare. 8. An remotus à tutela, sit infamis nec ne? 9. An pendente accusatione, & quo ad cognitio ejus finiatur, interdicta sit administratio nec ne. Et ultimo, An suspecti postulatio extinguatur, si pendente lite, mors tutoris superueniat. Quod caput ut bene intelligatur, constituimus decem regulis sequentibus absolvere. Quarum prima regula hæc est: Suspectus quis* dicitur ex quacunque causa

causa quæ Prætori iusta visa fuerit ; arg. l. 3. §. si tutor. ff. hoc tit. ibi, & generaliter, si qua iusta causa. ubi dicitur, quod quis removeatur ab* administratione quacunque causa, quæ Prætori iustæ videatur ; & ita per illum textum hoc firmat, & pro regula ponit fidelis consultor Philip. Corn. consil. 175. num. 4. lib. 3. Iustæ* autem 3 cause suspecti tutoris variæ in iuræ reperiuntur ; Quarum prima hæc est ; si tutor* fuerit inimicus patris pupilli, quæ facit ut ei sit deneganda administratio, l. tutor, §. si tutor, & ibi Bartol. & alii, ff. hoc tit. & facit l. in confirmando, in fin. ff. de confirm. tut. Angel. in §. fin. Instit. eod. Adeo, ut* etiam levissima causa sufficiat, ut 5 tutor removeri à tutela possit, secundum Bartol. in l. fin. ff. hoc tit. & Bald. in l. qua fortuitis, C. de pignor. act. quam inimicitiam si tutor habeat cum fratre pupilli, in arbitrio iudicis erit, an velit eum remove nec ne, secundum Bartol. in d. l. tutor, §. si tutor.

Secunda causa est suspecti tutoris* iusta, si improbitas aliqua tutoris post testatoris mortem appareat, quam testator ignoraverit, quo etiam casu non debet talis tutor per iudicem acceptari & confirmari, sed potius utilitas pupilli inspicere debet, quam testatoris ordinatio, d. l. in confirmando, cum l. seq.

Tertia causa est, si tutor* inceperit male uti propria substantia, seu vergat ad inopiam prodigaliter, & imprudenter vivendo, & bona dilapidando, ut dici possit, quo ad bona sua furiosum facere exitum, ut inquit Ulpianus, in §. his qui, in fin. ff. de tut. & cur. dat. ab his. Itaque quidem ut videatur* quodammodo administratore indigere, ad quod facit id, quod sicut dicimus, quod ille qui sibi non parcit, quo ad personam suam, minus alii parcere credatur, l. 3. §. fin. ff. de bon. eor. qui sibi mort. cons. ut notatur per gloss. in l. cum autem, §. maritus servus, ff. de adil. edict. Sicuti etiam dicimus respectu bonorum, ut scilicet qui bonis suis male utitur, & ita quo ad bona sibi non parcit, minus aliis parcere cre-

datur; & ita præsumendum sit, quod alterius bonis pejus utetur. Nemini enim sapit, qui sibi non sapit.

9 Unde etiam ex eo, quum quis * incipit male uti substantia sua, datur uxori repetitio dotis, quæ tamen est mariti, & apud eum esse debet regulariter, *l. dotis fructus, in princ. & l. si is qui, §. 1. ff. de jur. dot. l. si constante, in princ. ff. sol. matr. l. ubi adhuc, C. de jur. dot. & in §. illud quoque, in authent. de equal. dot.* Idque ea ratione ne sequatur dotis perditio, ut in dictis juribus habetur, & maxime per Bartolum & alios repetentes, *in d. l. si constante*, quam quidem causam arbitror justam & honestam esse removendi tutorem & administratorem, non obstante, quod adhuc nihil gesserit; quoniam remotio siue impedimentum administrandi etiam ab initio fieri potest, subsistente causa, §. *suspectus, in vers. sed antequam, Instit. de suspect. tut.*

10 Quarta causa est, si * inconsiderate, vel dolo fecerit pupillum abstinere hæreditate, *l. tutor quoque, §. tutores, vers. is tutor, ff. hoc tit.*

11 Quinta causa est si * suaserit alicui ut se institueret, exclusis filiis proprijs, vel nepotibus pupilli: de tali enim homine non potest non * dari sinistra suspicio, sicut dicitur de eo, qui se tutelæ ingerit, *l. scire, §. cum reliquis*, & ibi Bart. *ff. de tut. & cur. dat. ab his.* & tradit gl. *in verb. suspectus, in l. que omnia, §. nec ferendus.* ita ex illo textu notando, *ff. de procurat.* ubi etiam Angel. & alii notant. & ita in curatore firmant. Quid enim homo ad malitiam semel deditus non adinveniat, ut minorum res proprias faciat, ut est text. *in authent. ut hi qui obligatas, post princ. & in affectante tutelam, Crau. consil. 18. num. 19. & facit in affectante, l. que omnia, §. sed etsi, vers. nec ferendus, ff. de procurat.* Hinc etiam est, 13 quod testis, qui * sponte accedit ad testificandum, censetur suspectus, secundum gl. *in l. presbyteri, C. de Episc. & cleric. & Bart. in l. post legatum, §. penult. ff. de his quib. ut indign.*

Sexta causa est, si quis * data pecunia improbe tu-
telam nundinatus fuerit, §. *sed si quis praesens*, *Inst. hoc*
tit. l. tutor, §. *tutor qui*, *in fin. ff. eod. l. 1.* §. *item solent*, *ff. de*
offic. Praef. urb. Habet enim ea nundinatio non obscurū
meditati sceleris argumentum, ne dicam spoliandi pu-
pilli quandam necessitatem, & prae-textum: quis enim
vereat in suos usus convertere, quod suo emit im-
pendio? Hinc profecta est * saluberrima Iustiniani con-
stitutio, *Nov. 15. ut Praesides sine ulla pecunia datione ad*
officia mittantur. Et optime tradit Port. *in §. suspectus*,
n. 2. vers. secundus casus, & ibi *in add. Inst. hoc tit. in Do-*
ctoribus, qui data pecunia, scholares acquirunt, illisq;
promittunt eo prae-textu maria & montes: dicens, illis
non esse credendū, *l. nō omnes*, §. *a barbaris*, *ff. de re mil.*
sed talia praedicantes per eorum rectorem puniendos
esse, etiam si tantum talis Doctor mutuaret pecuniam
scholari, ut ea uteretur, per gl. *in l. quin etiam*, *ff. de ca-*
lum. Et haec * quidem causa in tantum procedit, ut et-
iam in eos extra ordinem animadvertatur, qui pro-
bantur nummis datis, tutelam occupasse, vel pretio
accepto, operā dedisse, ut non idoneus tutor daretur,
vel consulto, in edendo patrimonio, quantitatem mi-
nuisse, vel evidenti fraude, pupillorum bona alienasse,
l. in eos, *ff. de tutel. l. tutor quoque*, §. *tutores*, *ff. hoc tit.*

Septima causa est, si tutor * non confecerit inven-
tarium, *l. ult.* §. *fin. C. arbit. tut. & l. 3.* §. *tutores*, *ff. hoc tit.*
& tradit Corn. *cons. 175. num. 4. l. 3.* & Afflict. *dec. 207.*
in fin. ubi etiam ampliat ad testamentarium, & quod eo
etiam casu non detur adjunctus: quod etiam proce-
dit in matre, & avia, secundum Boer. *decis. 33. num.*
100. & seq. & Crauet. *cons. 190.* de qua re diximus, *su-*
pra regula: Omnis tutor.

Octava causa est, si tutor * aliqua in inventario o-
miserit, secundum Cornæum, *cons. l. 198. num. 2. & 3. l.*
1 qui dicit clausulam illam; *salvo jure addendi*; non ex-
ci-sare, quo minus postea describere debeat in inven-
tario

tario res, quas postea invenerit, & quod contra eum, qui omiserit aliqua in inventario, dolus præsumatur, secundum *Grat. conf. 25. num. 6. lib. 2. & Iason. conf. 2. vers. quarto moneor. lib. 2.*

20 Nona causa est, si tutor * aliqua interceperit ex rebus pupillaribus, vel in usus suos exposuerit, *l. tutor. §. nunc videamus, ff. hoc tit.*

12 Decima causa est, si non ex * fide, id est, fraudulenter tutelam gesserit, licet solvendo sit, *l. si creditores, ff. de privileg. credit. §. suspectū, Instit. de suspect. tut.* Longe enim * melius est damnum antevertere, quam per litium vexationem, id postea consequi curare, *l. 1. C.*

22 *quand. lic. unicuiq. sine iud. vend.* Nam qui * fraudulenter tutelam administravit, etiam si satis offerat, ut suspectus remouetur. Imo et si iam satisfecerit; nam & semper magis pupillo expedit rem suam salvā esse, quā tabulas cautionis habere, *l. suspectus fieri, ff. hoc tit. & l. plus cautionis, ff. de reg. iur.* aut incertum eius eventū expectare, *l. pupilli, ff. quod fals. int. aut.* Et post vulneratam causam (ut ait Iustinianus) remedium quærere, *l. ult. C. in quib. caus. integr. restit. non est neces.* Præterea ut sint fortassis in tutore facultates pupilli, tamen morum saltem habenda est ratio, *l. cum plures, §. cum tutor, ff. de administr. tut.* ut suspecto homini nequaquam sit committenda pupilli vita: nam & plurimum refert, apud quos primam illam rudemque ætatem pupillus transigat. Tutorem enim non facultates. sed fraudulenta administratio, & callida conuersatio suspectum
24 faciunt. Itaque si in tutela * grassatus est, aut sordide egit iam, ut suspectus quoque remouetur, *d. l. tutor. §. nunc videamus, ff. hoc tit.*

25 Undecima causa est, si quid * perniciose egerit tutor: puta, vendendo res pro ære alieno, quæ potest aliunde solui, vel alias non subsistente legitima causa, *l. tutor quoq. §. Severus, ff. hoc tit. l. 1. in princ. & l. magis puro. §. nepassim, ff. de reb. eor. & facit l. que tutores. C. de administr.*

ministr. tut. Quod procedit, etiam si * testator genera-²⁶
liter licentiam vendendi concessisset; quia debuerat
vendere causa subsistente, alias interim vendendo
cum vendere non posset, dicitur dolum facere, & pu-
pillum spoliare: ut notat Bartol. in l. in alio, ff. de alim. &
cib. leg. Angel. consil. 75. & Alex. consil. 74. num. 2. & 3.
lib. 7. & facit d. l. tutor quoque, §. Severus ff. hoc tit.

Duodecima causa est, si tutor * vim intulerit per-²⁷
sonæ pupilli, quæ violentia incidit in crimen Legis Iu-
liæ de vi publica, si fuerit illa cum armis, quæ est pœna
deportationis, l. qui dolo, §. fin. ff. ad leg. Iul. de vi publ.
In delictis siquidem * præsumitur esse dolus, c. 1. extr. ²⁸
de præsumpt. & in l. 1. C. ad leg. Cornel. de Sicar. & l. si non
convitii, C. de iniur. Secus vero * dicendum erit, si vis ²⁹
illata fuerit sine armis, cum illa censeatur vis priuata, §.
item lex Iulia de vi publica, Instit. de publ. jud. ubi fit ista
differentia inter vim publicam, & vim priuatam, & de-
terminatur utriusque pœna, videlicet quod vis publica
puniatur pœna deportationis, vis vero priuata pœna
confiscationis tertiæ partis bonorum, ad quod etiam
facit l. 1. in princ. ff. ad leg. Iul. de vi priv.

Decima tertia causa est, si sui * copiam non fecerit, •
tutor latitans scilicet dolo, quo minus pupillo decer-
nantur alimenta, §. si quis tutor, Instit. hoc tit. l. tutor, §. tu-
tor, & l. impuberibus, §. præterea, ff. hoc tit. Ratio est, cum
enim alimenta sint pupillo decernenda pro modo fa-
cultatum, l. final. ff. ubi pupill. educ. deb. ad eam rem recte
expendendam, tutoris * præsentia omnino opus est: ³¹
qui, si latitat, privatur usu, & possessione rerum sua-
rum, ut hoc tædio & incommodo provocatus cum-
pareat, rei que servandæ causa pupillus in possessio-
nem bonorum tutores mittatur, d. l. impuberibus, §. præ-
terea. Non quidem ut pupillus inde alatur sed ut ex
bonis tutoris pupillo cautum sit, unde damna repo-
scat, si forte de forte suarum, facultatum, dum certi
sumptus pro alimentis ei non sunt constituti, cadat:

man

- nam si tutor maneat contumax, contemnatque prædictam missionem, ut suspectus removeri poterit, *d. §. si quis tutor, & d. l. fin.* eritque jam prædicta missione pupillo magis prospectum; quia cum latitat tutor, non potest pupillus actione tutelæ commode experi-
 ri, ideoque jam utitur jure facili sui pignoris. Deinde qui copiam sui non facit, jam fuga condemnat fugientem, ut dici solet, *d. §. præterea.* Et prædicta pro-
 32 cedunt multo magis, si tutor præsens est, nec latitans, dicat tamen tanquam inopi non posse decerni alimenta, qui post convictus de mendacio, etiam extra ordinem punitur, *d. §. sed si quis. Inst. hoc tit. & l. tutor qui, ff. hoc tit.* Hic enim compertus dolus merito ejus fidem
 33 elevat. Et generaliter *idem dicendum est in omni mendace, cum leges odio semper habeant mendaces, qui etiam tanquam dolosus & suspectus removeri debet ab administratione: ut tradit Socin. *con. 213. verb. convincitur, vers. quarto quia, & vers. quinto & ultimo, lib. 2.*
- 34 Decima quarta causa est, si tutor * administrationem non communicaverit contutori, *l. actus, ff. de administrat. tut.* Vel si cessaverit * in tutela, vel nihil gesserit, *l. 2. & 3. C. hoc tit.* Vel si in *judicium vocatus non
 35 comparuerit, *l. impuberib. §. item si tutor, ff. hoc tit.* Aut * si moribus talis sit, ut merito suspectus sit, *l. suspectum, ff. hoc tit. & §. fin. Instit. eod.* Mores siquidem tutoris maxime inspiciendi sunt, *l. cum plures. §. cum tut. ff. de administrat. tut.* Ne improbo aut suspecto homini vita, & educatio pupilli committatur; cum referat plurimum apud quos, vel cum quibus pupillus rudem illam ætatem transigat, quibusque ea ætas credatur. Sed dicet
 36 fortasse aliquis, quomodo *sciet Iudex boni-ne an mali sint mores tutoris? cum, qui jam candidis sint externis moribus, ut Angelos propemodum existimes, hi plerumque sint pessimi tutores; quia intus & in cute late venenum. Inter cætera quippe scelera, quæ ma-
 38 lus

lus spiritus illis subministrat, artem quoque tradit ita nocendi, ut vix ipso rerum exitu (quamquam tum ferro) percipias malum, qualis & Macedo fuit olim *l. i. ff. ad S. Cum Maced.* Sed dicendum est tutissimum esse consilium, ut Iudex cogniturus de suspecto, exigat mores ejus, qui suspectus postulatur, ad normam boni & æqui, hoc est, ad formulam legum, imprimis naturalium, deinde civilium, quibus tota sanctio Romana scatet, si reiecta Commentatorum altercatione inspicias eam diligenter.

Decima quinta causa est, quando * mater convo- 39
lauerit ad secunda vota, quæ suspecta est triplici ratione: Primo, ratione morum inhonestorum: Secundo, ratione immutatæ affectionis: Tertio, ratione præsumptæ de cætero dilapidationis: ut tradit Bald. *consil. 96 lib. 4.* Idem quoque dicendum * erit de fratre ma- 40
tris, qui convolaverit ad secundas nuptias, dato ad simplicem requisitionem ejusdem matris, ex abrupto, qui etiam suspectus est, *l. lex quæ tutores, ubi Bart. C. de administr. tut. arg. c. accedens, 2. ut lit. non contest.* ubi consanguineus * inimici, propter consanguinitatem su- 41
spectus reputatur, ad quod facit textus, in fratre, in *l. i. C. si rect. provin.* & Bald. per illum textum, *ibi; propinquos, participes, consiliarios, domesticosque locum habeat. Clem. Pastoralis, §. Pisana, de re jud.*

Decima sexta causa est, si tutor pecuniam * non 42
contulerit ad prædiorum comparisonem, casu occurrente, quo casu etiam humilis vinculis coercetur publicis, & insuper suspectus habetur *l. 3. §. tutores, qui repertorium, ff. hoc tit.* Vel si falso * aliquid per- 43
suaserit tutor alicui, ne pupillo beneficeret, donando aut aliis modis, *arg. l. si legatarius, ff. de del. mal.* qui enim impedit nobis benefieri, is ex animo est hostis noster, & malus administrator.

S V M M A R I A.

- 1 *Paupertas sola non facit quem suspectum, si alioqui fidelis sit, & diligens.*
- 2 *In tutore fidem & diligentiam, non opes aut fortunam requirimus. num. 11.*
- 3 *Tutor aut curator non tenetur quicquam de suo erogare, nec egenum de suo alere.*
- 4 *Divitiae, ut probum quem non faciunt, imo fere improbam: sic nec paupertas facit quem improbum, sed fere probum.*
- 5 *Paupertas hominem in bonis moribus detinet, & industrium facit.*
- 6 *Paupertatis laudes.*
- 7 *Quae leges optima.*
- 8 *Divitiae probis & bonis absunt ingeniis.*
- 9 *Inopie pauca de sunt, avaritia omnia.*
- 10 *Modicitas laudata.*
- 12 *Tutori testamentario magis confidunt iura, quam dativo.*
- 13 *Paupertas in initio tutelam quomodo impedire possit.*
- 14 *Paupertas non est justa causa, ut quis removeatur, sed ut alius ei curator, si iudici videbitur, adjungatur.*
- 15 *Pauper ditescens, cur protinus non aestimetur spoliare pupillum.*
- 16 *In dubio honestiorem conjecturam sequimur.*
- 17 *Tutor pauper, reddita ratione, repertus dives, an praesumatur factus dives de bonis pupillis.*

R E G V L A II.

1 **R**egula secunda est: Quod* paupertas sola non faciat quem suspectum, si alioqui fidelis est & diligens, §. fin. Instit. hoc tit. l. suspectum, vers. enim vero, ff. eod. l. in postulandis, & l. pietatis, C. eod. Neque enim, cum de fide hominis agitur, culpanda est fortuna, si modo alioquin boni mores hominem commendent.

Nec

— *Nec si miserum fortuna Sinonem (ait Maro)
Finxit, vanum etiam, mendacemq, improba finget.*

Deinde non efficit paupertas, quin sit aliquis bonus œconomus, & recte tueri sciat rem familiarem, prudenterque aliena negotia administrare. In tutore enim * fidem & diligentiam, non opes aut fortunas 2 requirimus; Et quod tutor, aut * curator non cogatur in tutelam quicquam de suo erogare, nec egenum de suo alere compellatur, *l. jus alimentorum, §. sed si e-
geni. ff. ubi pupil. educ.* Præterea* quemadmodum divi- 4 tiæ probum quem non faciunt, imo vero improbum: sic nec paupertas facit quem improbum, sed fere probum, *l. scire, §. cum reliquis, ff. de tut. & curat.* Illa enim, ut dicit Ælianus, hominem in * bonis moribus deti- 5 net, & industrium facit, ut jam paupertatis* illud proprium esse noris, quod homines bonos reddat: Magna siquidem possessio paupertas, sapienter ipsam ferentibus: thesaurus qui nequeat auferri, baculus firmissimus, inculpabilis possessio, diversorium ab insidiis tutum. Vnde * Diodor. Siculus *lib. 2.* eas docet o- 7 ptimas esse leges, quibus non divites, sed honesti prudentesque homines fierent. Paupertas enim honesta invincibilem legis* athletam constituit: ut ait Nilus 8 Philosophus. Peculiare etiam est, ut divitiæ bonis & probis absint ingeniis, ut Cicero *in fin. lib. 1. Offic.* rem difficilem putet, affluentibus copiis ditari sapientem. Proinde solidæ felicitatis loco ponimus, bonis viris abesse divitias, dummodo non premantur egestate. Inopiæ enim * pauca desunt, avaritiæ omnia: ut Pu- 9 blius Mimus habet. Modicitas* ergo ad naturæ legem 10 composita, sapientem tranquillat, & pro sententia Apulei, Philosophiæ est vernacula, frugi est, & sobria, habitu secura, ut quæ nec fastu se tollat, nec deprimat impotentia: quæ nec ventris, nec inguinum delicias, vel velit ullas, vel possit. Quæ cum ita sint, non immerito I C tus Sabinum eo maximo nomine commenda-

re perrexit, quod amplitudine facultatem non mole-
stabatur. Sic olim Fabricii, Curii, Quintii, Attilii, alii-
que clarissimi Imperatores, paupertatis gloria excel-
luerunt. Legimus quoque apud Ælium Lampridium;
Alexandrum Severum pauperes honorasse, & multis
commodis eos auxisse. Similiter Antoninum Philo-
sophum multis pauperibus dignitates Tribunitias æ-
dilitiasque concessisse: ut scribit Iulius Capitolinus.

- 11 Plus* enim conferunt boni mores in paupere, quam
divitiæ multæ in divite, ad fidem præstandam, secun-
dum gl. in l. adoptio, in fin. cum similib. ff. de adopt. Ad
quod facit illud Terentii:

*Heu, heu, quamvis mihi mala paupertas est,
Hoc unum tamen curavi, ut esset fides.*

- 12 Et hæc* regula maxime procedit in tutore testa-
mentario, & affine: de quo tutore testamentario jura
magis confidunt, quam de cæteris, juxta ea quæ ha-
bentur, in l. de creationibus, C. de Ep. audient. & l. fin. sed
cum antiquas, vers. etsi quidem pater, C. de curat. furios.
& l. pen. ff. eod. tit.

- 13 Declaratur hæc regula, ut* non procedat in pau-
pere ab initio, ante cœptam administrationem, si non
potest satisfacere ob inopiam, rem pupilli salvam fore:
quo casu non admittitur, non sane quasi suspectus,
nec tanquam pauper, sed satisfactionis defectu, id est,
tanquam is, qui non satisfacit, cum satisfacere debeat, li-
cet non sit removendus à tutela, quam ceperit admi-
nistrare: secundum Port. in §. suspectus, n. 9. & ibi
Balduin. in verb. removendus non est. Instit. hoc tit.

- 14 Declaratur* secundo non procedere; quando pau-
peri ex judicis arbitrio adjunctus fuerit curator, quod
fieri potest, juxta d. l. pietatis, C. eod. Tutor quoque, si
durante tutela ditescat, non ob hoc præsumitur su-
spectus, ut dives factus* ex rebus pupilli, sed aliunde:
Nam cum leges nostræ fateantur, pauperibus non es-
se interdictum patrimonii augmentum, quod labori-
bus,

bus, & multis casibus quæritur, *l. si defunctus, C. arbu. tutel.* & velint nos, quamdiu vivimus, id sperare justis rationibus aliquando obventurum, *l. si creditores, in fin. ff. de separat.* Et è diverso nullam recipiant temere suspicionē turpis quæstus, *l. Quintus Mutius, ff. de donat. int. vir. & vx.* nos in dubio * sequemur honestiorem¹⁶ conjecturam, nempe ut aliunde potius juste rem suam auxisse tutor credatur, *l. merito ff. pro soc.* & tradit Frācisc. Cremon. *sing. 6.* Quod procedit * maxime, quan-¹⁷ do tutor pauper reddiderit bonam rationem suæ administrationis : Licet enim iste tutor reperiatur factus dives, cum ante tutelam esset pauper; non tamen præsumitur per hoc factus locupletior, & dives de bonis pupilli, & domini sui, nisi probationib. & conjecturis manifestis hoc colligeretur ; sed de bonis suis propriis hoc fecisse præsumeretur, secundum Rom. *conf. 159.* Fred. de Senis, *conf. 57.* Curt. *consil. 71. conclus. 7.* Alex. *consil. 62. num. 13. lib. 4. & consil. 51. lib. 6.* & late habetur per Crauet. *conf. 191. num. 8. & conf. 129. num. 3. l. 1.* ubi plures conjecturas ponit. Et dicunt quod erit conjectura contra eum, si non fecerit solemnia, inventarium, & librum rationum, vel si ejus facultates non sufficerent ad victum & vestitum totius familiæ, cum ejus exercitio, habita consideratione ad illius, & suorum filiorum vitam, & exercitium : ut pulchre tradit Roland. à Val. *conf. 49. num. 24. lib. 1.* & Paris. *conf. 80. num. 8. & 12. l. 1.* ad quæ faciunt, adducta per doctiss. Roderic. Suarē. *tit. de las Ganancias, n. 30. & seq. charta 371.* ubi in simili loquitur de confessione dotis facta à marito mulieri, & de emptione bonorū, facta à marito nomine uxoris, de pecuniis uxoris: dicens, non prodesse talem confessionem uxori, stantibus supradictis conjecturis in contrarium, ad quas conjecturas admonet judices, ut multum advertant, quibus cessantibus, tutor de suis bonis & ejus industria dives erit præsumendus : attēto quod nemo locupletior factus ex re

772 PAULI MONTANI TRACTATUS
 aliena, seu ex fructibus alienis præsumatur, nisi pro-
 betur, secundum Gomes. in §. actiones, num. 21. Inst. de
 act. & Menoch. de recup. pos. remed. 15. q. 40. num. 586.
 Suar. alleg. 26. num. ubi ponit, quando etiam quis di-
 catur factus locupletior indirecte.

SUMMARIA.

- 1 Suspecti sunt removendi, & quare.
- 2 Ut iudex, ita & tutor suspectus rejiciendus.
- 3 Iudex ex officio potest remove re tutorem suspectum.
- 4 Dolus quid.
- 5 Culpa quid.
- 6 Tutor removeri potest ob latam negligentiam.
- 7 Quando dolus, vel lata negligentia est, circa rem modi-
 cam, adjungitur curator, nec tutor removetur.
- 8 An tutores ob levissimam culpam removeantur.
- 9 Levissima culpa qua.
- 10 Tutor ob cessationem de dolo suspectus fieri potest,
 etiamsi nihil gesserit.
- 11 An ob solam ignavia culpam tutor removeri possit?
- 12 Suspecti datio, sive confirmatio, debet ab initio impe-
 diri.
- 13 Actus non potest incipere à casu, quo finiri debet.
- 14 Tutor non potest accusari suspectus criminaliter.
- 15 Tutor conjunctus, vel consanguineus pupilli, non re-
 movetur ut suspectus, sed illi curator adjungitur.
 Ampliatur num 16. Limitatur num. 17. 18.
- 19 Tutor allegatus suspectus an possit in totum removeri,
 vel sit associandus, & an lite pendente, super suspici-
 one, debeat ei administratio interdici?
- 20 Patronus tutor non removetur ut suspectus.
- 21 Tutor non removetur ut suspectus, ob dolum extra
 tutelam commissum.

REGULA III.

Tertia regula est; Quod * suspecti tutores regula-
 riter sint removeendi, l. pietatis, & l. fin. C. hoc in. Id-
 que

quæ hac ratione, ne malevoli grassentur in alienis bonis, *l. ex maleficiis, ff. de act. & oblig.* & ne sera nimium existat pœnitentia: si enim Iudex suspectus rejicitur, mirum esse non debet, si tutor * aut curator rejiciatur.

Ampliatur hæc regula, quod * etiam iudex tutorem suspectum remove-re poterit ex causa, quæ iusta ei videbitur, *l. tutor quoque, §. praterca, ff. hoc tit. Craver. conf. 190. num. 8.*

Secundo ampliatur, quod * tutor removeri poterit, ut suspectus, non solum pro dolo, id est, aperta * machinatione fallaciter admissa, & circumventionem fraudulenta, sed etiam pro culpa, id est, segnitia, desidio, vel negligentia, *l. 3. §. fin. ff. hoc tit. & faciunt notata Baldi in l. quæ fortuitis, C. de pign. act. Christ. Porc. Instit. de suspect. tut. num. 8. & ibi in addit. per l. hæc enim, §. final. ff. hoc tit.*

Tertio ampliatur, quod * etiam tutor ut suspectus removeri poterit pro lata negligentia, quia prope fraudem accedit, *l. impuberibus, §. si non fraus, ff. eod. l. tutor, qui repertorium, §. competit, ff. de administr. tut. ut cum quis in rebus suis diligens, alienas improbe negligit, quas tamen non minus, quam suas procurare deberet. Neq; enim (inquit Cels.) in l. quod Narva, ff. de pos. fraude caret, qui non eam curam præstat in alienis negotiis, quæ suscepit tuenda, quam in suis solet. Verum hæc * duæ præcedentes ampliationes locum non habent, quando esse dolus, vel lata negligentia circa rem modicam: quo quidem casu ei adiungitur curator, secundum Corn. *confil. 198. num. 7. lib. 1. & conf. 175. num. 6. lib. 3.**

Quarto ampliatur, quod etiam tutor removeatur ob levissimam culpam, *l. 3. §. fin. ff. hoc tit.* quæ * exactissimam rei custodiendæ diligentiam desiderat, *l. in lege Aquilia, ff. ad leg. Aquil.* Veluti quando quis quocunq; modo potuit prævidere, & non prævidit, vel quando

non adhibuit solertissimam diligentiam, ut tradit Crauet. *conf. 97. num. 3. per gl. in §. prater ea, Inst. quib. mod. re contrah. oblig.* Verum hoc tamen relinquitur arbitrio iudicis, arg. *l. 1. ff. de jur. delib. & c. de causis, de off. deleg.* Qui iudex tanquam bonus vir debet arbitrari, juxta *l. vir bonus ff. judic. solvi*, & considerare circūstantias, & qualitatem personarum, & qualitatem culpæ, utrum sint tales ut immineat suspicio considerabilis nec ne; alias enim fere omnes tutores facile removeri possent ut suspecti; quia rari reperiuntur, quibus nequeant aliqua impingi, juxta illud vulgatum: *Septies in die peccat justus*: Et, *Nemo sine crimine vivit*, ut tradit magni ingenii vir & exquisitæ doctrinæ Francisc. Duaren. in *l. si mora, in verbis, levissima culpa, ff. solut. matr. argum. l. mora, ff. de usur.*

- 10 Quarto ampliatur, quod * etiam tutor qui non gesserit, sed dolo cessavit, ut suspectus removeri possit, *l. 2. & ibi gl. verbo, postula*, ubi declaratur, *C. hoc tit. & l. hæc enim, §. fin ff. hoc tit.* quia cessatio, peccatum est. Et si quidem tutor sciens hoc sibi munus esse mandatū, cesset, dolo carere non videtur, sed tamen prius iudicio admonebitur, ut tutelam gerat, quod si pertinacius recuset, jam ut suspectus removebitur, *l. impuberibus in fi. ff. hoc tit.* non secus atq; ubi apparet manifestus dolus, *d. l. 2. C. hoc tit.* Quod * si in cessatione solam ignaviæ culpam deprehendimus, non ideo statim removebitur, priusquam aliquid ceperit gerere, *d. l. hæc enim, §. qui nihil gesserunt. ff. hoc tit.* quamquam ubi cepit gerere, ob culpam deinde possit removeri.

- 12 Quinto ampliatur, quod * non solum suspecti sint removendi, sed etiam suspecti datio sive confirmatio, debeat magis ab initio impediri, quia;

Turpius ejicitur, quam non admittitur hospes.
c. quemadmodū, de jure ju. & multa impediunt cōtrahēda, quæ nō tollunt jam cōtracta, l. patre furioso. ff. de his, qui sunt sui vel alii. jur. & ibi gl. & facit c. ad Apostolicā, de

de reg. jur. Deinde* actus nunquam debet incipere à 13
casu, quo finiri debet, *l. Titio cum moreretur, ff. de usufr.*
legat. & tradit Hieron. Grat. *consil. 115. num. 4. lib. 1.* &
facit §. *suspectus, vers. sed & antequam, Instit. hoc tit.*
Verum hoc* non procedit, quoad accusationem
criminalem, secundum gloss. *in d. vers. sed & ante- 14*
quam, verbo, removeri.

Declaratur regula, ut non procedat* primo in con- 15
iuncto, consanguineo, vel affine pupilli, qui licet su-
spectus, non tamen removetur à tutela, sed adjungi-
tur ei curator, *l. si tutor ff. hoc tit.* ubi habetur; quod
tutor suspectus non debeat removeri, sed potius cu-
rator adjungi, si est pupillo coniunctus aliquo vincu-
lo necessitudinis, vel affinitatis. Et hoc* maxime pro- 16
cedit, quando tutor deberet removeri ob dolum: quia
tunc infamat, *d. l. si tutor, & ibi gl. Dyn. & Bartol.* Ve-
rum hæc limitatio* non procedit, quando tutor re- 17
moveretur propter culpam: quia tunc, cum non in-
famatur, poterit removeri, *l. 1. §. ostendimus, ff. hoc tit.*
Nec etiam* quando dolus non esset magnus, vel si su- 18
spicio sit debilis, & parvi momenti, secundum Bart. *in*
d. l. si tutor, & in l. quod vero procuratori, §. sunt quidam.
& ibi Paul. de Castr. *ff. de solut. & Ang. Aret. in §. sunt*
quidam, num. 4. in gl. in verb. dicendum, Instit. hoc tit. Et
ideo, pendente* lite, super suspicione huiusmodi non 19
debet ei administratio interdici, secundum Bart. *in d.*
l. si tutor, num. 3. Licet Ang. Aret. *in §. suspectus autem,*
n. 2. Instit. hoc tit. & Afflict. decis. 307. num. 5. teneant,
in totum esse removendum, & lite contestata, admini-
strationem interdicens, ubi alios allegat: tamen à
prima opinione non est recedendum, quia est com-
munis, quam sequitur Specul. *tit. de auctore, vers. item*
quod si tutor, num. 18. & præcipue, ut dixi, quando tutor
esset suspectus ex debili causa, ut tradit Castr. *cōs. 355.*
lib. 2. Licet secus sit, si non fecerit inventarium, vel
bona dilapidaverit, aut pupillam ante tempus, vel non

condigno maritare voluerit. Quo casu in totum erit removendus tutor, etiamsi mater aut avia esset, secundum Afflict. *decis. 207. in fin. & Boer. decis. 33. num. 100. & seq.* & ita poterit concordari *d. l. 1. §. ostendimus, ff. hoc tit.*

20 Declaratur secundo * regula in patrono tutore, quia æquiparatur consanguineo vel affini, *d. l. si tutor, ff. hoc tit.* qui etiam licet suspectus sit, non removetur, sed eicurator adjungitur.

21 Declaratur tertio regula, ut* non procedat, quando quid admisisset antequam esset tutor (quamvis in bonis pupilli, vel in tutela) non potest propterea suspectus tutor postulari: quia delictum tutelam præcessit; sunt enim aliæ actiones, *l. tutor quoque, §. nunc videamus, vers. quod si quid admisit, ff. hoc tit.*

S V M M A R I A.

- 1 *Crimen suspecti tutoris, ex leg. 12. Tabularum descendit.*
- 2 *Suspecti crimen idem est quod criminalis accusatio, iudicium turpe, actio & postulatio suspecti. num. 4.*
- 3 *Postulare quid.*
- 5 *Turpe iudicium tutela adversus quem datur.*
- 6 *Iudicia summa existimationis Ciceronis quæ.*
- 7 *Crimen suspecti tutoris etiam ad curatorem porrigitur.*
- 8 *Verba legis, tutor quoque, §. tutoris ff. hoc tit. ad quæ referantur.*
- 9 *Quid veniat in hanc actionem.*
- 10 *Distrahere rationes quid.*
- 11 *Participium: distrahendis; presentis temporis significationem habet.*

R E G V L A IV.

- 1 **Q**uarta regula est; Quod crimen* suspecti tutoris, ex lege 12. tab. descendat, *§. 1. Inst. hoc t. l. 1. §. sciendum,*

dum ff. eod. Unde scribit Cicero *lib. 3. offic.* dolum in tutela fuisse vindicatum lege 12. tab. Ait enim lex 12. tabul. tit. 3. *suspecti tutores removentur.* Et hoc * quidem 2 suspecti crimen alias dicitur Accusatio, Criminatio, alias Actio, alias Postulatio suspecti, *l. 1. §. cōsequens, l. tutor, §. queri, ff. hoc tit. & §. consequens, Inst. eod.* Postulandi autem verbum frequens, & certe appositum est ad significandam hanc persecutionem: siquidem * Po- 3 stulare, est desiderium suum, vel alterius apud judicem exponere, *l. 1. §. 1. ff. de postulan.* sed suspectos non nisi aliorum gratia facere solemus; ergo magis proprie dicimus, postulare quam agere. Præterea postulare is dicitur, qui rem per se iustam exigit aliquanto instantius quam petens. Unde Curtius: *Postulabat* (inquit) *magis quam petebat.* Verum nihil est æquius, aut bono viro dignius, quam opponere se improbis administratoribus: igitur optima ratione dicimur postulare suspectos tutores vel curatores. Dicitur * etiam hoc suspe- 4 cti crimen, turpe iudicium tutelæ, ut tradit Cicero *lib. 1. de Oratore.* Et quod Cicero eodem loco appellat iudicium hoc tutelæ turpe. Idem * Cicero *pro Cæcinna* 5 scribit, turpe iudicium dari adversus eum, qui per tutelam, aut societatem, aut rem mandatam fraudasset aliquem. Et *pro Roscio Comædo*: *Si qua* (inquit) *sunt ju-* 6 *dictia summa existimationis, & pene capitis, tria sunt hæc: Fiducia, Tutela, Societatis. Æque enim perniciosum est, ac nefarium fidem frangere, quæ continet vitam: & pupillum fraudare, qui in tutela est: & socium fallere, qui se in negotio conjunxit.* Rursus, idē *pro Sexto Roscio Amerino*: *In privatis* (inquit) *rebus, si quis rem mandatam non modo malitiosus gessisset sui questus aut commodi causa, verum etiam negligentius: eum majores sumum dedecus admisisse existimabant.* Itaq; mandati constitutum est iudicium, non minus turpe, quam furti. Et hæc * quidem actio etiā ad 7 curatorem porrigitur: ut tradit Cuiac. *in sent. Iulii Pauli, lib. 2. t. 30. l. dolo tutores.* Id profecto certius est, quia su-

8 suspecti tutoris* crimen descendit ex 12. tab. verba hæc, *l. tutor. §. tutores, ff. hoc tit. (qua tutores vinculis publicis jubentur detineri)* referri debere ad 12. tab. quasi & specialiter eis suspecti tutores, qui repertorium non fecerunt, vinculis publicis contineri jubeantur; quam severitatem Vlpianus noluit porrigi ad omnes tutores. Amplius* etiam hæc actio in duplū, lege 12. tab. inducta est, *l. tres tutores, ff. de administr. tut. l. 1. §. de rationibus, ff. de tutel. & rat. dist.* ut tamen in simplo rei persecutio insit, neque tota dupli pœna sit, sed & rei tantum æstimatio dupli sit, *l. 1. §. considerandum, ff. de tut. & rat. distrab. l. 2. §. fin. eod.* Cæterum potest & furti actio, quatenus plus continet, concurrere, si furandi animo tutor aliquid abstulerit, *d. l. 1. §. in tutela, & d. l. 2. §. 1.* Et alias etiam vocatur hæc actio, *de rationibus distrahendis*, id est, si tutor aliquid distraxerit. Distrahere autem* rationes, est conturbare rationes, ut distrahere funus, *l. qui catu, ff. ad leg. Jul. de vi publ.* Illud
 10
 11 * autem participium: *distrahendis*; præsentis temporis significationem habet: ut cum dicimus, *testamenti faciendi, litis contestanda, rei judicata tempore*. Rationibus ergo distrahendis intelligimus, id est, jam distractis & conturbatis.

S V M M A R I A.

- 1 Cognitio de suspectis tutoribus Roma Prætori, in Provinciis Præsidibus earum, & legato Proconsulis competit.
- 2 Removeere potest tutorem, qui potest admittere.
- 3 Accusatio suspecti tutoris, quo loco examinari debeat, & quis pronunciare de hujusmodi questione possit.
- 4 Cognitio de suspectis tutoribus potest delegari. Declaratur num. 5.
- 6 Suspecti tutoris cognitio pertinet tam ad judicem causarum criminalium, quam civilium.
- 7 Ob facta atrociora tutor non solum removeitur, sed etiam puniuntur.

8 *Liberius fraudulenter administrans, removetur & punitur.*

9 *Factum atrocius, quod dicatur. n. 10. 12. 13.*

11 *Negare pupillo alimenta, est pupillum velle necare.*

REGULA V.

QVinta regula est: Quod * cognitio de suspectis tutorib. Romæ Prætori, in provinciis Præsidibus earum, & legato Proconsulis competat, §. *datum*, *Inst. hoc t. l. 1. §. damus*, ff. *cod. Coras. in l. 1. §. cum urbem*, n. 8. ff. *de offic. Præf. urb.* Prætor autem solum habebat jus removendi à tutela, sicuti & legatus Proconsulis. Unde Severus & Antoninus ad Braduam Africæ Proconsulem, in hæc verba rescripserunt, in *l. cognitio*, ff. *de offic. ejus cui mand. est jurisd.* Cum propriam jurisdictionem legatis tuis dederis, consequens est, ut etiam de suspectis tutoribus possint cognoscere: Nam & mādāta generali jurisdictione, propter utilitatem pupillorum, cognitionem quoque de suspectis tutoribus contingere, constitutum est, facit etiam *d. l. 1. §. damus*, & §. *de cætero*, in *authen. de defensor. civit.* Ejus enim est aliquem * remove, cujus est admittere, *l. 2. C. de vet. 2 jur. enucl.* Et hæc quidem * suspecti tutoris accusatio 3 pro tribunali tantum examinari potest, non autem de plano, nec ullus alius de hujusmodi quæstione, quam Præses provinciæ pronunciare potest: ut tradit Marcellus, in *l. 1. §. suspecti*, ff. *ad SC. Turpill.* Eique * compe- 4 tit, cui à Prætore mandata fuerit jurisdictione, quia. potest delegari: ut tradit Petr. Duen. *reg. 104. ampliāns remissive tribus, & limitans uno modo ex Purpurato*, in *l. cognitio*, ff. *de offic. ejus cui mand. est jurisd.* ubi Dec. n. 1. & 6. *d. l. 1. §. damus*, & *d. l. cognitio*. Et maxime hoc procedit, quando * cognitio suspecti tutoris fieret pro, mera utilitate pupilli, ut tutor removeretur ab administratione, & tantum civiliter ageretur, *d. l. cognitio*, & *l. 1. ff. hoc tit.* Secus vero est, quando tutor remove-
tur

tur propter dolum ab administratione, & criminaliter ageretur & puniretur: eo siquidem casu, quia causa est meri imperii, non poterit delegare, sed solus Præses cognoscet, *d. l. 1. §. suspecti, ff. ad SC. Turpil.* Amplius etiam* huiusmodi suspecti tutoris cognitio pertinet tam ad iudicem causarum criminalium, quam civilium, si ratione doli agatur contra eum, secundum Bart. *in l. 1. §. solenti, num. 5. ff. de offic. Præfect. urb.*

7 Declaratur regula, ut* non procedat, quando opus esset graviore animadversione, seu extraordinaria pœna, quam infamia: quibus casibus remittitur ad Præfectum urbi graviter puniendus, ob factum atrocius, ad quem pertinebat omnium criminum cognitio & animadversio, unde si removendus tutor mereatur graviorem pœnam, quam sit infamia, Præfectus urbi eam infliget, eoque nomine ad eum tutor remittetur, *l. 1. §. item solent, ff. de offic. Præfect. urb. Coras. d. l. 1. §. cum urbem, num. 8.* Quod maxime* procedit in liberto, qui gravius punitur ob fraudem admissam in administratione tutelæ filiorum, vel nepotum patroni, *gl. in l. 1. §. final. & ibi glossa, verbo, atrociora, ff. hoc tit. & facit §. libertus, Instit. hoc tit. l. si liberti, & l. nisi, C. de administr. tut.* videlicet quando pecuniam non deponit, vel convertit in prædiorum emptionem, *l. libertus, & l. tutor quoque, §. tutores, ff. hoc tit.* cuius liberti ingratitude, quo gravior est, & intolerabilior, propter acceptum illud summum collatæ libertatis beneficium, eo magis exaggerat huius perfidiæ scelus: sic ut mereatur graviorem, quam Prætor infligere possit, animadversionem; Cæterum mitius tamen punitur, nec vinculis publicis continetur positus in aliqua dignitate, *l. tutor quoque, §. tutores vers. cæterum, ff. hoc tit.* Atrocius* factum dicitur, si probetur quem data pecunia ministerium tutelæ acquisivisse, *§. sed si quis, Instit. hoc tit. & l. tutor, §. tutor, in fin. ff. hoc tit. l. in eos, ff. de tutel. cuius rei rationem diximus super regula 1. cons. 6.*

Secun-

Secundo dicitur * factum atrocius, si tutor per mendacium dixerit se non posse propter inopiam pupillo decernere alimenta, hoc est, si datus pupillo advocatis, tutor convincatur mendacii, quod animo fallendi improbe confixerit, *d. §. sed si quis, Inst. hoc rit. & d. l. tutor, §. tutor ff. eod.* Hic enim compertus dolus merito ejus fidem elevat, & suspectam reddit. Cum enim jam de tutoris improbitate constet, qui per mendacium asseruit pupillo educando deesse facultates, graviore animadversione indiget, quam ut sufficiat ei suspecti infamia. *l. 1. §. item solent, ff. de offic. Praef. urb.* Negare * enim pupillo alimenta, est pupillum necare, *l. necare, ff. de l. agnosc. l. si victum, ff. de re jud.* Nisi tutor aliqua justa causa sua opinione falsus fuisset, id enim fraudi ejus esse non debet, *l. de etate, §. si cum esset, ff. de interrog. act.*

Tertio dicitur * factum atrocius quando probatur, *12* quem pretio accepto, operam dedisse, ut non idoneus tutor daretur, *l. in eos ff. de tutel.* Vel si probatur consulto in edendo patrimonio quantitatem minuisse, vel evidenti fraude bona alienasse, *d. l. in eos.*

Quarto dicitur * factum atrocius, si probetur non *13* fecisse inventarium, *l. 1. §. fin. & ibi gl. verb. atrociora, ff. de suspect. tut. & l. ult. §. illo, C. arb. tut.*

Quinto & ultimo * dicitur factum atrocius, si pe- *14* cuniam, ad prædiorum emptionem conferre noluerit iussus à iudice, sed pervicaciter quo ad emptionis occasio inveniretur, perstiterit, *d. gl. verb. atrociora, & l. tutor, §. tutores, ff. hoc rit.*

S V M M A R I A.

- 1 Aduersus omnes tutores hac actio exerceri potest, tam dativos, legitimos, quam testamentarios.
- 2 Magistratus virum arguit. adag.
- 3 Index potius sequi debet pupillorum vel minorum utilitatem, quam legis aut hominis iudicium.

4 Me-

- 4 *Melius est intacta servare pupillorum jura, quam post vulneratam causam, remedium quarere.*
- 5 *Hæc actio suspecti exerceri potest etiam adversus curatores adolescentium, prodigorum, furiosorum, & similia.*
- 6 *Hæc actio etiam datur adversus solam ventris curam, bonorumq; administrationem habentes.*
- 7 *Liberti nomine hæc actio suspecti etiam datur adversus patronum tutorem, dummodo parcatur fama patroni.*
- 8 *Famæ patroni quomodo parcendum.*
- 9 *Libertus non potest accusare patronum suum crimine suspecti tutoris. Ampliatur num. 10.*
- 11 *Hæc actio suspecti etiam datur adversus libertum tutorem filiorum patroni, si fraudulenter gesserit. Limitatur num. 12.*
- 13 *Hæc actio suspecti etiam datur adversus tutorem divitem, licet solvendo sit.*
- 14 *Utilius est, rem salvam, quam tabulas cautionis habere.*
- 15 *Satisfactio propositum tutoris malevolum non n. vetat, sed diutius grassandi facultatem præstat.*

. R E G V L A VI.

1 **S**exta regula est: Quod* adversus omnes tutores hæc actio exerceri possit, sive dativos, legitimos, sive testamentarios, §. ostendimus. *Inst. hoc tit. l. 1. §. ostendimus. ff. eod. l. etiã testamento, C. eod.* Et ratio est, quamvis enim fides tutorum testamentariorum ab ipso testatore approbata fuerit, ut ab onere satisfaciendi releventur, §. 1. *Inst. de satisfact. tut.* atq; ita videbatur eos quoque relevari à crimine suspecti, eo quod viri probi & frugi habitifuerint, ac fideles: multa tamen accidere possunt, unde in suspicionem optimo jure vocentur; quia mores hominum in vita privata, vix satis cognosci possunt: quod si imperium aut majus aliquod ipsi

ipsi adueniat, tunc recte apparere solet, quo quis animo sit, quod demonstratur, ut opinor ex Adagio illo; *Magistratus virum arguit, & demonstrat.* Quid * enim si morum ante celata vel incognita emerferit improbitas (inquit I Ctus) in *l. in confirmando, cum duab. ll. seq. ff. de confirm. tut.* vel quid simile, debet * iudex potius sequi pupillorum, & minorum utilitatem, quam legis aut hominis iudicium, *l. utilitatem, ff. de confir. tut.* ipsaque suspicio nos admonet, ne pupillos aut minores objiciamus periculo, quia jura * præstat intacta servare, quam post vulneratam causam, remedium quærere, *l. fin. C. in quib. caus. in integr. restit. non est necess.* multi siquidem hoc tempore inveniuntur, qui candidis sunt externis moribus, ut Angelos propemodum existimes, qui tamen plerunque pessimi sunt administratores vel tutores, quia intus & in cute latet venenum, ut supra quoque diximus *reg. I. num. 38.*

Ampliatur regula primo, ut * etiam procedat adversus curatores adolescentium, prodigorum, furiosorum, & similibum, *l. 3. §. non tantum, ff. hoc tit. & §. ostendimus, Instit. eod.*

Secundum ampliatur, ut * etiam procedat adversus solam ventris curam, bonorumque administrationem habentes, *d. §. non tantum, vers. sed et si quis.*

Tertio ampliatur, ut * etiam procedat adversus patronum tutorem, liberti nomine, dummodo parcatur famæ patroni, *d. §. ostendimus, vers. quid si patronus, Instit. eod.* Quod * quidem tunc fiet, cum in sententia causa non exprimitur, ob quam revocetur, *l. hæ enim, in prin. ff. hoc tit.* vel quod ipsum reuocet ob culpam, vel similem causam; ita tamen ut doli mentionem minime faciat, vel exprimat in libello, sed temperatis aliquibus verbis utatur, habita bonæ fidei mentione, secundum Aretin. in *d. §. ostendimus, Instit. hoc tit.* alias enim si ob dolum damnaretur, infamis fieret, *§. suspectus, Instit. eo.* Libertus tamen * ad hanc excusationem adversus pa-

tronum non admittitur, *l. tutor quoq.*, §. *liberti*, *vers. sed*
 10 *si*, *ff. hoc tit.* & multo* minus admittitur libertus ad-
 versus patronum, qui ejus tutelam gerit, eo quod sit
 impubes, §. *impuberes instit.* *hoc tit.*

11 Quarto ampliatur, ut etiam* hæc actio detur ad-
 versus libertum tutorem filiorum patroni, si fraudu-
 lenter gesserit, *l. libertus*, *ff. hoc tit. l. 1.* & ibi gl. *verbo fi-*

12 *nitum*, *C. eod.* ubi limitat* glossa hoc locum non habere,
 si datus fuerit ad tempus, & ea finita, à judice iterum
 datus fuerit, nec habuerit contutorem, qui prioris tu-
 telæ nomine eum conveniat; quo casu locus erit ac-
 cusationi, etiam finita tutela: nam accusabitur de su-
 spectro pro primo administratione, ut etiā in hac male
 præsumatur eum acturum, & infametur, *l. tutor*, §. *item*
erit querendum, & §. *si autem*, & §. *quod si quis*, *ff. hoc tit.*

13 Quinto ampliatur, quod* etiam detur hæc actio
 adversus tutorem divitem, vel qui solvendo est, & sa-
 tis dare paratus sit, §. *suspectus 1.* & §. *novissime*, *Inst. eod.*
l. suspectus. cum l. seq. ff. eod. etiam si satisdederit, *d. l. su-*

14 *spectus*, expedit enim* pupillo rem suam salvam fore
 15 magis, quam tabulas cautionis habere: quia* satisfactio
 propositum tutoris malevolum non mutat, sed diutius
 grassandi in re pupillari facultatem præstat, *d. l. suspec-*
ctus fieri, cum l. seq. ff. hoc tit.

S V M M A R I A.

- 1 Hæc actio suspecti est quasi publica, & omnibus pater,
 & quæ sit ratio. num. 3.
- 2 Actio suspecti cur quasi publica appelletur.
- 4 Tutor potest removeri ex officio judicii sine accusa-
 tione.
- 5 Multa delicta prodita vindicantur citra accusationum
 solemnities.
- 6 Suspecti iudicium intendens, cur se in crimen subscri-
 bere non debeat.
- 7 Servus pupilli potest de fraude tutoris instruere *Præf.*
 8 *Mu.*

- 8 Mulieres pietate ducta, accusare tutorem suspectum possunt.
- 9 Mulieres & accusare, & postulare prohibentur ; & quare.
- 10 Mulier non potest procuratoris munus obire & ab omnibus civilib. aut publicis officiis remota est.
- 11 Accusatio suspecti cuilibet conceditur, maxime si sis de necessariis, ut pater, mater, avia, soror, nutrix.
- 12 Injuria uni illata, intelligitur illata toti cognationi.
- 13 Actio suspecti datur tutori aduersus contutorem, etiam satis offerentem.
- 14 Tutor potest accusare contutorem suspectum, etiamsi fuerit remotus.
- 15 Adulii possunt accusare curatorem de suspecto, cum consilio consanguineorum, & qua sit ratio.
- 16 Intellectus legis, si curatorem, C. de in integr. restitut.
- 17 Adolescentis crimen suspecti temere intendentis multa, apud Athenienses.
- 18 Liberti possunt tutores patronorum suorum, siue filiorum patroni sui accusare de suspecto.
- 19 Actio suspecti datur heredibus.
- 20 An hac actio in heredes detur.
- 21 Impuberes propter iudicii imbecillitatem, non possunt tutores suspectos facere. Limitatur nam. 22.

REGULA VII.

Septima regula est ; Quod * hæc actio siue cognitio suspecti, quasi publica omnibus hominibus pateat, §. consequens, Instit. hoc tit. eod. l. 1. §. consequens ff. eod. Nec enim proprie publica dici poterit, cum nō semper condemnatus fidei & existimationis labe aspergatur, §. suspectus, 2. Instit. hoc tit. & Bart. in l. 1. ff. de publ. jud. Quasi tamē publica* nuncupatur tum propter publicæ utilitatis vindictā, tum quia cuilibet hæc actio competat. Ra-

3 tio autem hujus regulæ * est favor pupillorum, & minorum. Interest enim omnium civium, & Reipublicæ, non negligi hujus pupillaris, aut minoris ætatis curam, quæ seminarium est omnium ordinum civitatis.

4 ampliatur autem * hæc regula primo, quod etiam quando crimen est apertum, & expertissimis rerum argumentis liqueat suspectum aliquem esse, Iudex vel Prætor possit favore pupillorum ultro remove tutorum, nemine accusante, vel dicente eum suspectum, *l. 3. §. præterea, ff. hoc tit.* Nam & sunt multa delicta, quæ si * iis constat, vindicantur citra solemnia accusationum, *l. 1. C. de calum. l. 3. §. unde queritur, ff. ad leg. Jul. de adult.* nempe quorum atrocitas facit, ut non moretur Iudex vindicem accusatorem, quamquam alioqui non soleat temere sine accusatore ulla procedere criminis cognitio.

6 Secundo ampliatur, quod etiam * is, qui hoc iudicium intentat, non cogatur se in crimen subscribere, nec etiam incidat in **SCtum Turpilianum**, si ab accusatione destiterit, *l. 1. §. Suspecti, ff. ad SCtum Turpil.* nam ejus est non criminalis, sed civilis semper intentio, quæ inscriptionem non exigit, *l. ult. ff. de privat. delict.* cum solum hic agatur, ut tutor removeatur, quæ privatam solum pupillorum utilitatem respiciat, nec ad pœnam vocat, *c. tuæ, & ibi not. de Procurat.* quamquam in eum aliquando gravius animadvertat ex officio Iudex, & remotum propter semper comitetur infamia, *l. 1. §. item solent, ff. de offic. Præfect. urb.*

7 Tertio ampliatur, quod * etiam servus pupilli poterit de fraude tutoris instruere religionem Prætoris, *l. nihil, ff. hoc tit.*

8 Quarto ampliatur, quod * etiam mulieres admittantur, modo pietate quadam, & non extra sexus verecundiam ducantur ad accusandum, *d. §. conseqens, & ibidem, gl. verbo, egredientem*, licet alioquin illis * prohibeatur aliquem publico iudicio reum facere, *l. 1. ff. de accusat.*

accusat. Atque adeo, vel simpliciter deferre, *l. deferre, ff. de jur. fisci.* Vel pro alio postulare, *l. 1. §. sexum, ff. de postu. ne contra pudorem, sexui muliebri maxime congruentem, virorum cœtibus immisceantur l. maritus. C. de Procurat.* Aut * etiam procuratoris munus obire, ¹⁰ *l. neque fœmina, ff. de Procurat.* & denique ab omnibus civilibus, aut publicis officiis remotæ sint, *l. 2. ff. de reg. jur.* & ab omni luce fori Et maxime * admittuntur ad ¹¹ hanc accusationem mulieres personæ necessariæ, quæ pietatis necessitudine ductæ, ad hoc procedunt, quamvis etiam sint impudicæ *l. pietatis, §. fin. C. eod. d. l. 1. §. consequens,* quales sunt mater, avia, nutrix, soror, & si qua alia fuerit mulier, quam prætor propensa quadam pietate intellexerit sexus verecundiam non egredientem, veluti Calphurnia, *d. l. 1. §. sexum, ff. de postul. & sustinere non posse pupillorum injuriam;* Eo casu ad accusationem ipsam admittet, favor enim pupillorum, & minorum, hoc maxime suadet: quoniam * injuria, ¹² quæ fit sanguini, vel necessitate conjuncto, ad omnes conjunctos pertinet, *l. lex Cornelia, in princ. ubi Bart. ff. de injur. l. 1. & 2. ff. de liber. caus. l. uxor tua, C. de iis, qui accus. non poss.*

Quinto ampliatur, quod hæc * actio tutori quoq; de- ¹³ tur adversus contutorem, etiam satis offerentem, *l. tutor quoq; in princ. l. suspectus, vers. nec ferendus, ff. hoc tit. §. novissime, Instit. eod.* In tantum etiam, ut * tutori quoq; ¹⁴ jã remoto dêtur hæc actio, *d. l. tutor, ff. eo. ut quomodo tractatus est, ipse alios tractet, & paris delicti parẽ pœnã esse procuret, si forte cõunionẽ in malis desiderat.*

Sexto ampliatur, quod etiam * adolescentibus vo- ¹⁵ lentibus suspectos facere curatores suos, id permittatur ex consilio necessariorum suorum, *l. impuberibus, in princ. ff. hoc tit. §. impuberes, Instit. eo. Port. Inst. de suspect. tut. num. 4. & ibid. addit. & ibid. Angel. num. 5. l. pietatis, C. eod. qui si abessent, nec assentiri possent, eo casu Iudex supplet, l. 3. §. præterea, & l. fin. ff. hoc tit.* Si vero ad-

fiat, sed consentire nolint, siquidem id malitiose & fraudulenter agant, tunc etiam poterit iudex tutorem suspectum remove, si ipsi videbitur iusta suspitionis causa secundum Angel. Aret. in d. §. impuberes, post Bartol. in l. si cum dotem, §. eo autem, ff. solut. matr. Dec. in c. ex parte, de constit. Ratio autem hujus ampliationis est, quod in puberibus sit aliquod animi & iudicii robur, tantumque arbitrii à lege habeant, ut non detur illis invitis curator. Ideoque non debuit illis negari arbitrium reprobandi curatores, qui male administraverint. Illorum enim interventus facit ut res ex utilitate minoris esse videatur, quia lex non arbitratur eos curam suorum facile omissuros, l. transactionem, C. de transact. Et quamvis * adolescens, qui curatorem habeat, similis habeatur pupillo, l. si curatorem habens, C. de in integr. restit. Id tamen solum locum habet quoad patrimonii administrationem, non vero quo ad ea quæ pendent ex ætatis prudentia, ut est hoc indicium suspecti tutoris, quod non pertinet ad patrimonii administrationem. Apud Athenienses vero * adolescens pubes non poterat intendere hanc actionem, nisi periculo pendente, absoluto reo, sextæ partis sui census, si temere & injuria hoc iudicium movisse judicaretur, ut tradit doctiss. Balduin. Instit. de suspect. tut. in verbo, consilio.

18 Septimo ampliatur, quod * etiam libertis pupillorum detur, adversus tutores vel curatores, male gerentes rem patronorum, vel liberorum patronorum, nisi patronus esset accusandus: quo casu adversus patronum non datur, l. 3. §. liberti quoque, & ibi gl. verbo, gravius, ff. hoc tit.

19 Octavo ampliatur, quod * etiam hæc actio concedatur hæredibus volentibus facere suspectos tutores, cum competat omnib. agere volentibus, igitur & hæredibus, qui ex populo sunt, & recte agunt. In * hæredes non competit, eo mortuo pendente iudicio; quia
causa

causa finalis hujus judicii est terminata: nam tutor qui petebatur removeri per judicem, remotus fuit per mortem, nisi quatenus ad eos pervenerit, *l. post finitū, ff. de suspect. tut. §. sed si suspecti, Instit. eod. & l. ult. C. de hered. tut. vel cur.*

Declaratur hæc regula, ut locum * non habeat in ²¹ impuberibus, §: *impuberes, Instit. eod. l. impuberib. ff. eo.* idque propter judicii vix dum nascentis imbecillitatem, cum nec satis intelligant verum officium suorum tutorum, & plerumque oderint salutarem severitatem amentque assentationem perniciosam, ut dicit Balduin. *in verb. impuberes, Instit. eod. nisi ** alii pro eo ²² agere velint, quod permittitur, *l. pietatis. C. eod.*

S V M M A R I A.

- 1 Remotus à tutela, in dubio non fit infamis.
- 2 Si in sententia causa non exprimat, non intelligitur ex causa famosa damnatus.
- 3 Remotus à tutela, in dubio censetur potius ob culpam remotus, quam ob dolum.
- 4 Condemnatus in dubio, quis censetur ex causa, qua minus ledat.
- 5 Quid si pœna simpliciter imponatur.
- 6 Absens condemnatus, videtur magis condemnatus ob contumaciam, quam malam causam.
- 7 Bannitus condemnatus de falso, videtur magis condemnatus, ob contumaciam, quam falsitatem.
- 8 Pœne potius sunt mollienda, quam exasperanda.
- 9 In pœnis benignior interpretatio facienda.
- 10 Tutor ob dolum remotus, infamia notatur.
- 11 Lata versutia culpa, dolo proxima est.
- 12 In judiciis mandati, depositi, & simil. ipsa quoque negligentia non caret infamia.
- 13 Rustica simplicitas, vel inertia neminem reddit infamem.
- 14 Intellectus l. fin. & ibi gl. C. hoc tit.

15 Tutor, nisi Iudex famosam remotionis causam exprimat non fit infamis.

R E G V L A V I I I.

1 **O**ctava regula est: Quod * remotus à tutela, in dubio non fit infamis; quia censetur potius rem-
2 motus ob culpam, quam ob dolum, adeoque ex causa, quæ minus lædat, *l. hæ enim, ff. hoc tit. ubi* * textus dicit, quod si quis remotus fuerit à tutela, nec appareat an sit
3 ob dolum, & sic * ex causa famosa, an ob culpam, & sic non famosa, quod censeatur potius ob culpam remotus esse, quam ob dolum, ut sit integræ famæ; & ita intelligunt eum textum, ibi glossa, *in verb. & verum est, in fin. & ibi Bart. & cæteri*, & ita quoque voluit Franc. Cremon. *singul. 37. incip. pone quod sententia*, ubi in hoc dicit singularem illam glossam.

4 Nam & semper alias, si non * appareat ex qua causa iudicatum sit, indubio præsumitur ex ea, quæ minus lædit condemnatum, secundum Imolam, *in l. si quis ad quem in fin. de acq. hered. per text. & gl. in d. l. hæ etiam, & l. si quis ad exhibendum, ff. de except. rei jud. & c. si forte, de elect. lib. 6.* quod & ipsum voluit. Roman. *in ead. l. si is ad quem, vers. ex qua causa.*

5 Hinc etiam, si pœna * fuerit simpliciter apposita sine declaratione, an esset propter contumaciam, quæ intervenerit, an propter delictum, super quo contumacia facta sit, tamen in dubio censetur fuisse irrogata ob contumaciam, & non ob delictum, ut voluit Imola post Gofredum, *in c. ex literis, de const. in 6. in verb. ubi autem sit dubium, per not. in c. in pœnis, de reg. jur. lib. 6. & in l. si præses ff. de pœn.*

6 Quæ sententia ex * eo etiam confirmatur, quod in simili dicitur; absentem condemnatum, magis videri condemnatum ob contumaciam, quam propter malam causam, *l. si ideo, ff. de evict. ex qua Bartolus notat;*
7 quod * bannitus, & condemnatus de falso, videatur conde-

condemnatus magis ob contumaciam, quam quod falsum commiserit, atque ideo instrumenta conficere posse, & idem Bart, in l. Papinianus, §. meminisse, in 3. notab. per eum text. ff. de inoffic. test. & in l. si superatus, circa medium, ff. de pignor. Bald. in l. 2. vers. quero secundum ibi, secundum est necessarium, & ibi etiam. Salic. in 11. oppos. C. quib. res jud. non noc.

Ratio autem hujus regulæ * est, quod pœnæ potius 8 sint molliendæ, quam exasperandæ, ut inquit textus, in l. penult. ff. de pœn. & l. si cum testamento, ff. de except. rei jud. l. cum quidam, ff. de lib. & posthum. & quod * in 9 pœnis benignior facienda sit interpretatio, c. in pœnis, ubi Dyn. de reg. jur. in 6. & facit ad hoc, in d. l. hæc enim, & glossa opt. in §. Suspectus, in verb. famosus, Inst. hoc t.

Declaratur regula, ut * non procedat primo, quan-¹⁰ do quis accusatus fuisset de dolo, qui enim de dolo aut fraude damnatur suo nomine, infamia notatur, maxime autem si tutelæ judicio, l. 1. ff. cod. & gl. in d. verb. famosus.

Secundo non procedit, quando * tutor accusare-¹¹ tur ob latam culpam dolo proximam, l. impuberibus, §. 1. ff. hoc tit. ut quia in reb. suis diligens, alienas improbe negligit, quas tamen non minus quam suas procurare deberet: Neque enim (inquit Celsus) in l. quod Nerva, ff. de pos. fraude caret, qui non eam curam præstat in alienis negotiis, quæ suscepit tuenda, quam in suis solet, & hanc quidem latam culpam à dolo non differre, variis legibus traditum est, ut in d. l. quod Nerva, l. magna, ff. de verb. signif. l. 1. §. is vero, l. fideiussor, ff. mand.

Tertio non procedit, quando * tutor accusatus¹² fuisset ob negligentiam, quæ etiam infamia non caret. Infamis enim fieri dicitur, qui fidem non servat, quod negligentia non minus fieri potest, quam dolo, ut tradit Cicero pro Cæcinnâ, inquit: In privatis rebus, si qui rem mandatâ, nō modo malitiosius gessisset sui quæstus, aut cōmodi causa, sed etiâ negligentius: eum majores nostri

summum dedecus admisisse existimant. Quod tamen lo-
 13 cum non * habet in leui negligentia, quæ dolo careat,
 secundum Vlp. in l. 3. §. ult. ff. hoc tit. inquit: *Qui ob*
segnitiem, vel rusticitatem, vel inertiam, vel simplicitatem
notus tutela fuerit, in ea causa est, ut integra existimatio-
ne abeat. Nec enim immerito venia iis danda est, qui cō-
 tinēter operi incumbentes pro salute communi locum
 fecerint Græco Suidæ Adagio *ἀγροῦ πνευ* id est, agri
 fons, ab assidua Paganorum in agris vigilantia, atque
 14 ita intelligi debet * text. in l. fin. & ibi gl. C. hoc tit.

15 Verum hæ limitationes hujus * regulæ locum non
 habent etiam, quando iudex causam remotionis in sen-
 tentia non expresserit, l. hæ enim, ff. hoc tit. Antequam
 enim iudex remotionis causam in sententia sua expri-
 mat, hoc est, antequam iudicatum complectatur fa-
 mosam causam remotionis, tutor remotus ob dolum,
 non fit infamis: Nec ad rem pertinet, si forte iudex po-
 tuerit exprimere famosam causam: si enim nullam ex-
 presserit, nullam irrogat infamiam.

S V M M A R I A.

- 1 *Pendente accusatione suspecti, & quoad cognitio fini-*
atur, interdicitur administratio, & alius in ejus lo-
cum datur.
- 2 *Accusatione pendente contra Officiale de delicto*
commisso in officio, debet ei administrationi interdi-
ci, & interim, alius in ejus locum surrogari.
- 3 *Officialis syndicandus, cur debeat interim ab officio sus-*
pendi. & num. 4.
- 5 *Quid in Pralato accusato.*
- 6 *Quid in Notario accusato.*
- 7 *Accusatione pendente, non debet quis promoveri ad dig-*
nitatem etiam sacularem. Ampliatur num. 8.
- 9 *Infamibus portæ dignitatum non patent.*
- 10 *Tutori statim ipso jure administratio interdicitur, cum*
suspectus postulatur.

- 11 Debitor tutori postulado sciens solvens, non liberatur.
- 12 Accusato de crimine, de quo veniant bona publicanda, non videtur interdicta bonorum administratio, pendente accusatione, quo minus debitores ei solvendo liberentur.
- 13 Pendente causa suspecti, tutor non potest administrare, sed datur curator qui interim administrat.
- 14 Legitimo tutori suspecto, aut etiam damnato, non adiungitur administratio.

R E G U L A IX.

Nona regula est: Quod pendente hac accusatione, & quoad cognitio ejus finiatur, interdicatur administratio, & alius in ejus locum datur, *l. hæc enim, §. si Prætor, ff. hoc tit. & l. cum quem, C. eod. Grat. cons. 44. per tot. lib. 1. num. 15.* dicit esse regulam: Ratio autem hujus regulæ est justus periculi metus, ne videlicet tutor suspecti judicio irritatus, non satis ex fide negotia gerat, & ne incipiat esse, quod dicitur suspectus, idque magno pupilli damno, *l. si fidejussor, §. ult. qui satisd. cog. parit enim ipsa lis ei dubitationem, l. sed et si, §. si ante, ff. de petit. hered.*

Ampliatur regula primo, ut * procedat etiam in officiali, accusatione pendente de delicto commisso in officio, ut eidem administratio quoque interdiciatur, & in ejus locum alius subrogetur, ut tradit Luc. de Pen. in *l. iudices, C. de dignit. lib. 12. arg. l. cum quidem, & l. de certo, ff. hoc tit. & in c. scripsit, 7. distinct. 1. Tiraq. de pæn. temp. caus. 58. num. 5. allegans decis. Tholos. 370. incip. Si aliquis officarius.*

Vnde Paris * de Puteo in tract. Synd. in tit. de offic. Syndicatus, tradit, quod Syndicatus ideo debeat suspendi ab officio, quia distraheret testes scientes veritatem, vel minas inferret, ut in c. iam literas, §. 1. extr. de testib. & in c. constitutus, extr. de excess. Prælat. & idem Paris in eod. tract. Synd. in ver. accusatus. Vbi cōcludit, hoc * etiā

locum habere, tam in officiali temporali, quam perpetuo, & idem in specie tenet Bartol. *in l. ordine, §. questionib. ff. ad munic.* Vbi in particulari tenet, quod quando accusatur, qui deliquit in officio, interdicitur illi administratio, licet Aufr. *d. decis. Tholos.* contrariū teneat, nisi concurrat enormitas vel scandalum, per gl. *in c. presbyter si à plebe, 2. quest. 5.*

5 Prout in simili etiam * dicimus in Prælato, *ut in c. venerabili, extr. de offic. deleg. & c. quia, 3. quest. 2. c. licet Heli, §. quia vero, extr. de simonia, & plene Luc. de Pen. in l. iudices, C. de dignit. & d. decis. Tholos.* licet Aufrer. ibidem contrarium teneat declarando.

6 Sicuti etiam in simili * dicimus de Notario accusato, *ut in l. ea, per Bartol. ff. ad leg. Jul. repetund. & in suo consilio, incip. servus Ioannes.* Verum contrariū tenet additio marginalis, *ad d. decis. Tholos. ex Felin. in c. omnipotens, extr. de accusat.* qui dicit, Notarium accusatum de falso, posse conficere instrumentum.

7 Secundo ampliatur regula, quod * etiam accusatione pendente, non debeat quis promoveri ad dignitatem etiam sæcularem, ut tradit gl. *pragmatica, tit. de num. Cardinal. verb. infamie, fol. 190.* maxime quando
8 accusatus * esset diffamatus : famosus enim & notatis,
9 vel quos scelus, & * vitæ turpitudine inquinat, & quos infamia ab honestiore cœtu segregat, dignitatis portæ non patebunt, *l. 2. C. de dignit. lib. 1 2. c. inter dilectos, de excess. Pralat. c. infamibus, de reg. jur. in 6.*

10 Tertio ampliatur, quod * tutori postulato suspecto statim ipso jure interdicitur administratio, *l. eum quem, C. hoc tit. Grat. consil. 44. num. 12. lib. 1. & Port. in §. suspectus, num. 1. & ibi addit.* Adeo, ut non * liberetur debitor, qui huic tutori postulato sciens solverit *l. quod si forte, §. 1. ff. de solut.* quamquam alioqui * creditori criminis alicujus reo etiam condemnato, rite solvatur,
12 *l. reo ff. de solut.* & si * hic tutor, pendente judicio, non abstineat ab administratione, ipso jure interdicta, Iudex
dex

deus ipse interdicat, & alium interim dat curatorem,
d. l. eum quem.

Quarto ampliatur, ut * etiam procedat in matre¹⁴ |
 tutrice, vel alia conjuncta persona, ut tradit Grat. *d. conf.*
44. n. 12. & 13. dicens, hoc non * procedere, quando¹⁵
 per remotiores conjunctos infamaretur. Quo casu di-
 citur adjungendum esse curatorem arbitrio judicis, maxi-
 me si legitimus suspectus fuerit postulatus, ut tradit
 Balduin. *in §. suspectus autem, cum §§. seqq. in verb. si*
quis, nisi statutum sit in contrarium, ut est Bononiæ,
 ut dicit Grat. *d. conf. 44. num. 13. 14. lib. 1.*

S U M M A R I A.

- 1 *Suspecti postulatio extinguitur, si pendente lite mors*
tutoris superveniat, & que sit ratio.
- 2 *Suspecti postulatio etiam extinguitur, si pendente ju-*
dicio tutela finiatur.
- 3 *Simul ac tutela judicio locus est, cessat suspecti cogni-*
tio.
- 4 *Actio tutelæ, & postulatio suspecti, non concurrunt, ni-*
si cessante actione tutelæ.

R E G U L A. X.

VLtima regula est: Quod * suspecti postulatio extin-¹
 guatur, si pendente lite, mors tutoris superveni-
 at, §. *sed si suspecti*, *Instit. eod. l. 3. §. quæri*, ff. *hoc tit.* Ratio
 est, nam cum suspecti judicio agatur ut tutores vel cu-
 ratores removeantur, cujus morte tutela vel cura finia-
 tur, frustra ageretur amplius de eo removendo, quem
 mors proprie jam removet, obtento enim fine actionis,
 merito cessat actio, propterea morte rei criminis quæ-
 stio quoque aboletur.

Idem quoque * dicendum erit, si pendente judicio²
 finiatur tutela, semper enim statim atq; tutelæ judicio
 locus est, cessat suspecti cognitio, *d. l. 3, §. quæri*, & gl.
*in d. §. sed si suspecti, in verb. *. existit*, l. *post finitam*,³
 & ibi gloss. *verb. solvitur*, ff. *hoc tit. & l. 1.* & ibi gl. *verbo,*
fini-

*finitum, C. eod. quia actio * tutelæ, & postulatio suspecti non concurrunt. Quod tamen non procedit cessante actione tutelæ; quia solus est tutor, vel alius, d. l. 3. §. queri, & ibi gl. verb. conveniat, & §. si curator, in ead. l.* Cæterum cognitio de excusatione perficitur, etiam finita tutela, ut ex eventu iudicii, & sententia palam fiat, ad quem pertineat periculum ejus temporis, quo cessatum est, ut dicit Balduin. in d. §. sed si suspecti, in verb. extinguitur suspecti cognitio.

CAPUT XXXVII.

Quomodo & quando tutela vel cura finiatur.

SUMMARI A.

- 1 Tutela pubertate finitur, id est, anno decimoquarto masculis, & duodecimo in fœminis.
- 2 Qui ad generandum apti sunt, etiam creduntur ad tuitionem sui idonei.
- 3 Ætas pupillaris ad decimum quartum annum excurrit.
- 4 An sicut officium tutoris pubertate finitur, ita quoq; & actoris a iudice constituti.
- 5 An citatio facta de actore a iudice constituto, finito officio, inducat litis pendentiam.
- 6 Curatoris tutori adjuncti potestas finitur pubertate.
- 7 Tutor finita tutela tenetur curatorem petere adulto.
- 8 Pubes in suam tutelam venire dicitur.
- 9 Intellectus leg. hæc autem, §. ait Prætor, ff. ex quib. caus. in poss. eat.
- 10 Verba hæc: Cum in suam tutelam pervenerit: diversimode intelliguntur, inspecta conditione proferentis, & ejus de quo proferuntur.
- 11 Pubes pubertate dicitur recipere tutelam.

- 12 *Pubes tutore invito potest exigere, seu reposcere tutelam.*
- 13 *Ætas pupillaris, id est, 14. annorum, dicitur secunda ætas.*
- 14 *Constituti in ætate 14. annorum, usque ad annum 25. quomodo in jure vocentur.*
- 15 *Iusta ætas, alias nubilis ætas, quando incipiat.*
- 16 *Verba testatoris sunt intelligenda secundum consuetudinem loci.*
- 17 *Nubilis ætas etiam ante duodecimum annum incipit: quando malitia supplet ætatem.*
- 18 *Tutor pubertate pupilli, tenetur tutelam reddere, id est, tutela rationes reddere.*
- 19 *Tutela absentis finita, tutor tenetur legitimis ejus heredib. rationem reddere.*
- 20 *Tutor non potest absentis bona retinere sub prætextu mortis ejusdem puberis, & substitutionis, nisi probata morte.*
- 21 *Absentia longa equiparatur morti.*
- 22 *Pubertas quomodo probetur & præsumatur.*
- 23 *Fœminæ cur citius pubescant, quam masculi.*
- 24 *Anno duodecimo, puella Roma nuptui dabantur.*
- 25 *Sparta adultiores demum virgines, & plenis nobiles annis, viris in matrimonium collocabant.*
- 26 *Quæ inferiora sunt, ea celerius perficiuntur.*
- 27 *Romani nomina fœminis octavo die imponi consueverunt, masculis vero nono.*
- 28 *Hodie præsumptio juris, & de jure est, quod pubertas in fœminis præsumatur, & probetur ex complemento 12. annorum, & in masculis 14. annorum, non admittens probationem in contrarium, ut in tutelis finiendis, & testamentis.*
- 29 *In materia contrahendi matrimonii probatio contraria admittitur, quo ad præsumptionem & probationem pubertatis.*
- 30 *Pubertas in causa alimentorum extenditur in fœmina,*
us-

usq₃ ad quatuordecim, in masculis, usq₃ ad octodecim annos.

- 31 Spado pubescit anno decimo octavo.
- 32 Consuetudo, vel statutum potest taxare aetatem.
- 33 Iure veteri pubertas aestimatur ex inspectione corporis.
- 34 Platonis de aestimanda pubertate lex.
- 35 Lycurgus nudas voluit exhiberi virgines puberes.
- 36 Cur leges antiquae marem nudum inspicere jusserunt, foeminam nudam nequaquam.
- 37 Quid habitus corporis sit.
- 38 Cassianorum & Proculanorum diversae opiniones de pubertate.
- 39 Puberes qui secundum Priscum.
- 40 Cujus sententia obtinuerit circa definitionem pubertatis.
- 41 Antiquitus apud Romanos, masculis usque ad decimum quartum annum comae solebant nutrire.
- 42 Annus completus quando dicatur.
- 43 Si per errorem tutor in officio duraverit, caret periculo.
- 44 Tutela finitur pubertate furiosi, vel mente capti.
- 45 Pubertate ilico finitur tutela ipso jure, & sine facto hominis.
- 46 Puberes possunt facere testamentum.
- 47 Puberes habiles sunt, ad dicendum vel ferendum testimonium.
- 48 Puberes habiles sunt ad jurandum.
- 49 Pubes decimo quarto anno, potest in judicio agere, vel se defendere, per se, vel procuratorem: in causis beneficialib. & spiritualib. sine Curatore.
- 50 In beneficialib. & spiritualib. annus completus, reputatur aetas 25. annorum. Ampliatur num. 51.
- 52 An aetas 14. annorum completa, reputetur integra & discreta, sicut aetas 25. annorum. num. 58.
- 53 Fictio est, quando id arguitur esse quod non est.
- 54 Dictio, ac si, fictionem importat.
- 55 Fictio in his, quae sunt juris, non habet locum.
- 56 Filius aetate quatuordecim annorum, potest invito patre

tre ingredi religionem, & se eximere à patria potestate.

- 57 *Major quatuordecim annis, potest facere votum sacri ordinis, & sibi eligere sepulturam.*
- 58 *Major 14. annis, potest in causis matrimoniali agere, & se defendere.*
- 59 *Pubes factus torqueri potest, non ante.*
- 60 *Pubes tenetur pœna legis Julia, non ante.*
- 61 *Pubes deferens habitum novitiorum per annum, censetur professus.*
- 62 *A decimoquarto anno in Syria mares tributo obligantur.*
- 63 *Completa ætate 14. annorum, evanescit substitutio pupillaris.*
- 64 *Anni 14. subtrahuntur de medio ex omni præscriptione longiss. temporis.*
- 65 *Pubes potest præstare fidelitatem domino.*
- 66 *Si duob. impuberib. fratrib. tutor datus fuerit, pubertate alterius fratris finita tutela dativa, & impubes reincidit in potestatem fratris. Limitatur nũ. 67.*
- 68 *Tutela regis, an finiatur pubertate, & quamdiu ei dandus sit curator. num. 70.*
- 69 *Intellectus consilii Oldradi.*
- 71 *Autoris opinio.*
- 72 *Tutores Principis non debent esse Imperiosi.*
- 73 *Rufinus & Stilico perfidiosi tutores Arcadii & Honorii.*
- 74 *Tutor post finitum tempus sui officii, causam cœptam ante pubertatem prosequi potest, etiam post pubertatem.*
- 75 *Dominus litis causam cœptam etiam finito officio, prosequi potest, sine aliquo speciali mandato.*
- 76 *Post completam tutelam cogitur quis litem cœptam perficere maxime quando nondum rationes reddiderit, vel instrumenta.*

- 77 Tutor post completam tutelam, non potest agere judicati.
- 78 Syndicus, vel Procurator fabricæ Ecclesiarum parochialium, finito eorum officio, lite pendente subrogare debent modernos Procuratores, & Syndicos.
- 79 Curator seu Rector Ecclesiæ, finito officio, licet desinat illius esse Rector, tamen tenetur persistere.
- 80 Tutoris heredes tenentur inchoata explicare.
- 81 Tutor etiam quo ad causas non inchoatas, tenetur periculo tutela, si finita tutela non curaverit puberi dari curatorem, & in eam administrationem transferri.
- 82 Novus intellectus l. fin. C. de usur. pupill.
- 83 Tutela finita, quarum obligationum jus maneat.
- 84 Quando concurrunt duæ causæ, una naturalis, & alia accidentalis, prævalet naturalis.
- 85 Prodigis & furiosis curatores quando tribuantur.
- 86 Administratio tutoris pubertate non finitur, de generali consuetudine omnium regionum.
- 87 Statuto Ultrajectino masculi sunt puberes anno decimo octavo, & fœmina anno vigesimo: sed neuter eorum potest bona alienare, vel vendere ante vigesimum annum sine consensu tutorum vel propinquorum.
- 88 An vigore hujus statuti, minores possint alienare post vigesimum annum.

HActenus vidimus satis tutelæ ingressum, & progressum: nunc autem sequitur, ut de egressu ipsius videamus, hoc est, de fine, nempe de liberatione à tutela. Quod ut fiat commodius, duas regulas primo constituemus, ac deinde separatim dicemus de singulis modis, quibus tutela finiatur. Sciendum itaque est constituendo primam * regulam, tutelam finiri anno ætatis pupilli decimo quarto, alias pubertate, duodecimo in fœminis, & decimo quarto in masculis, l. 1. & si. C. quæ. tut. vel cur. esse desin. l. nisi, in prin. ff. de t. & rat. di-

*dist. 5. 1. Instit. quib. mod. tutel. sequitur Dec. consil. 476. num. 2. & consil. 460. num. 22. & ratio est, cum enim tutela sit vis, & potestas, sequitur eam temporariam esse, & ætatis progressu finem accipere pubertate. Nam cum pupillus pubertatem attigerit, per ætatem jam se defendere potest, ad maturitatem aliquam ejus judicium pervenit, & incipit sapere, ut ei amplius non possit rebus suis interdici sine injuria; ideoque relinquenda est ei sui suorumque bonorum libera potestas: qui enim * ad prognerandum apti sunt, etiam creduntur ad tuitionem sui idonei.*

Quam quidem ætatem * pupillarem Dd. dicunt ad 14. annum excurrere, *l. Æmilius, ff. de minorib. l. ait Divus, ff. de jur. fisci l. 1. C. qui leg. person. hab. stand. in jud. l. 1. C. de Carbon. l. 3. C. de test. tutel. l. pen. C. quand. ex fact. tut. & l. si prædium, C. de præd. minor.*

Ampliatur regula primo, ut * procedat, etiam in a-
 ctore per tutorem constituto; ut quemadmodum officium tutoris pubertate finitur, ita etiam officium actoris, *§. interdum, in verbo, idoneus. Instit. de curat. & l. potuit, & l. propter, C. in quib. caus. tut. vel cur. dat. ab his.* nam finito officio principalis, etiam finitur illud coadjutoris conjuncti, *l. 1. C. quand. tut. vel curat. esse desin.* Dec. d. consil. 460. num. 22. dicens, citationem * factam de tali actore, finito officio, non inducere litis pendentiam, per ea quæ habentur, *in clem. 2. ut lit. pend.* sed Molinæus ibidem contrariè tenet de actore, & adjuncto, *per tit. C. & ff. forum. ut caus. post. pubert. ad sit. tut.*

Secundo ampliatur etiam * in curatore tutori ad jun-
 ctum, ut videlicet pubertate finiatur utriusque potestas; sic enim Imperator Antoninus, *in d. l. 1. C. quand. tut. vel curat. esse des.* rescripsit in hæc verba: Si curatores tutoribus adjuncti sunt, pubertate pupilli, tam tutorum, quam curatorum adjunctorum officium finiri, ideoque alios propter ætatis infirmitatem esse dandos, manifestissimum est. Et Paul. *in l. curatorem, 25. ff.*

de tut. & curat. dat. abl. is. Curatorem inquit, perseverare in diem pubertatis, in eadem cura respondi; ergo post pubertatem alium curatorem sibi petere debebit. Hic etiam pubes * factus, dicitur venire in suam tutelam, & suæ tutelæ effici, *l. cum filiofamilias, in princ ff. de legat. 3. l. quæties, §. nequaquam, ff. de administr. tut. l. cum ex filio, ff. de vulg. & pupil. l. pater filio, in fin. ff. de hered. instit. l. ult. ff. de jur. delib. l. si quis, ff. de legat. 1. in princ.*

9 Sic in edicto Prætoris * de missione in possessionem, verba hæc: *Si pupillus in suam tutelam venerit, accipienda sunt, l. hæc autem, §. ait prætor, ff. quib. ex caus. in poss. eat.*

10 Proinde si filiafamilias ita legatum fuerit: *Cum in tutelam suam pervenerit* tunc debebitur, cum viri potens facta fuerit, *l. cum filiofamilias, & l. si filiafamilias, ff. de leg. 3.* Quod tamen non procedit, quando constat de contraria mente testatoris: quo quidem casu etiam de viginti quinque annis intelligi poterit, *d. l. cum filiofamilias.*

11 Idem quoque * pubes, eo tempore dicitur recipere tutelam, ut tradit Suetonius in Claudio cap. 2. dicens: *Diu etiam, atque post tutelam receptam, alieni juris, & sub Pedagogo fuit*, id est, post pubertatem. Quam * etiam tutelam pubes, tutore invito, exigere seu reposcere potest, id est, tutelæ rationes reposcere, *l. si tutor, ff. de tut. & rat. distr. l. maximeque, ff. de administr. tut.*

13 Amplius etiam * ætas pupillaris, id est, 14. annorum, dicitur secunda ætas, secundum Dec. in *l. bonorum, 7. n. 2. C. qui admit. ad bon poss. per l. cum quidam, in fin. C. de impub. & aliis substit.*

14 Et in hac ætate, usque ad * vigesimum quintum annum, passim vocantur Minores vel Puberes, aliqui vocant Adolescentes; quod cum sanguine simul perturbationes animi effrenatius crescant, & adolescant, *1010 tit. sfforum de minor & facit §. fin. 1. Instit. quib. ex caus. manumit. & §. 1. Instit. quib. mod. tut. fin.*

Eadem

Eadem quoque * ætas dicitur iusta ætas quo ad nu-
 ptias, alias nubilis ætas, idque statim post completum
 duodecimum ætatis annum, *l. minorem, ff. de rit. nupt.*
l. si uxor, §. fin. de adult. l. 2. §. fin. ff. de privileg. cred. c.
cōtinebatur, de despons. impub. §. 1 Instit. de nup. Alexand.
consil. 20. num. 8. lib. 2. Nisi * consuetudo loci esset in
 contrarium, ut tradit idem *Alexand. consil. 77. num. 1.*
lib. 5. Vel nisi * malitia suppleret ætatem: quia tunc et
 iam ante dicerentur nubiles, *d. c. continebatur, & c. 1. de*
despons. impub.

Tutor quoque * pubertati pupilli tenetur tutelam
 reddere, id est, tutelæ rationes reddere, alias restituere
 tutelam, *l. 2. §. ei quoque. ff. de judic. l. cum pupillus, ff.*
de tutel. & rat. dist. l. un. in fin. ff. si pen. appel. l. tutor qui §.
fin. l. tutor, pro pupillo, §. 1. ff. de administr. tutor. l. 1. §. ult.
ff. de usur. l. liberti suo. §. pater duos, in fin. ff. de ann. legat.
l. 1. §. ex illa, ff. ad leg. Cornel. de fals. & l. pen. C. de suspect.
tut. Idque non solum pubere jam facto petente, sed
 etiam eo forte absente, ejus legitimis hæredibus, per
 notata in *l. ab hostibus, ff. ex quib. caus. maior & l. hæc au-*
tem, §. 1. & 2. ff. ex quib. caus. in poss. eat. & in l. nec eos,
ff. de cap. & post. revers. & ita tenet Bald. consil. 256.
lib. 2.

Adeo, ut nec * idem tutor possit sub prætextu mor-
 tis ejusdem puberis, & substitutionis, eadem bona re-
 tinere, licet ignoretur, an sit mortuus, nisi probata
 morte: Quia interim non debent legitimi hæredes im-
 pediri, ut tradit *Bald. consil. 12. versic. sequitur aliud*
dubium, & consil. seq. lib. 3. cum longe abesse * æqui-
 paretur morti, *l. multa, in princ. ff. de cond. & demonstrat.*
Bald. in l. mater, colum. ult. vers. idem longe abesse, ff. de
cond. & demonstrat.

Eadē quoq; pubertas præsumitur, & probatur ex cō-
 plemento 12. annor. in fœminis, & 14. in masculis, *l. 2. C.*
quā. tut. vel cur. l. 5. ff. qui test. fac. poss. l. 2. ff. de vulg. & pup.
Coral. ad l. precib. in verb. 14. annis, C. de imp. & al. subst.

- 23 Cur autem fœminæ * citius existimentur, sintve citius puberes, & nuptiis idoneæ, quam masculi, Macrobius rationem adfert *lib. 1. Commentar. de somnio Scipionis*: videlicet fœminas propter vororum festinationem maturius biennio legibus liberari, atque ita anno 12. pubertatem fœminas auspicari prudentib. placuisse,
- 24 eo quod tempore illo Romæ * puellæ nuptum dabantur; id quod ea ratione factum, Plutarchus interpretatur in Numa, ut celerius conjugum morestenella adhuc ætate imbiberent, & ad obsequium virorum facilius flecti fingique possent, aliter * atque Spartæ servabatur, in qua adultiores demum virgines, & plenis nubiles annis viris in matrimonium collocabantur. Ego vero id naturæ potius assigno, quæ mulieres citius admonet generationis, veluti naturæ inferioris: ut exilia poma celerius maturescunt, robusta serius, ut dicit
- 25 idem * Macrobius, *lib. 7. Saturnal. cap. 7.* quæ enim infirmiora sunt, ea facilius celeriusque perficiuntur, ut scribit Theophrast. *de causis plantarum, lib. 4. cap. 9. & 11.* Natura enim (ut Plutarchus in Problematibus tradit) causam sustinet, & augetur fœmina, & crescit, & adulta perficitur ante quam masculus; ideo fœminis
- 27 octavo die veteres Romani nomina * imponere consueverunt, quamquam in maribus in nonum differrent.
- 28 Et quod * pubertas præsumatur, & probetur ex complemento duodecim annorum in fœminis, & quatuordecim in masculis, est hodie præsumptio juris, & de jure non admittens probationem in contrarium; secundum gloss. *in l. fin. ff. quod met. caus.* & facit *c. is qui fidem. extr. de sponsal.* Maximè in materia tutelarum finiendarum, vel testamentorum *l. qua ætate ff. de test.*
- 29 Quod tamen locum * non habet, primo in materia matrimonii contrahendi, ubi probatio in contrarium admittitur, juxta *c. puberes, c. de illis, extr. de despons. impub.*

Secundo * non procedit in causa alimentorum, in 30
qua pubertas extenditur in fœmina, usque ad deci-
mumquartum, in masculo, usque ad decimumocta-
uum annos, idque pietatis intuitu, *Mela. ff. de aliment.
& cib. legat.* ut dicunt Lud. Roman. *sing.* 600. & Fran-
cisc. Cremonens. *sing.* 77. quos sequitur Myns. *Observat.*
12. cent. 3. quæ constitutio etiam rationem habet; ante
enim eam ætatem, ut plurimum videmus non suffice-
re pueris suam ipsorum artem, vel industriam, ut se a-
lant, & tunc (ut Modestinus inquit) plenæ pubertatis
esse incipiunt. *l. arrogato. non tantum. ff. de adopt. §. mino-
rem Instit. eod.* & Paulus, *lib. 5. sent. tit. 4. §. ult. Instit.*
quib. ex caus. manumitt.

Tertio non * procedit in spadone, qui pubescit de- 31
mum anno decimumoctavo, ut tradit Iul. Paulus, *lib. 3.*
recept. sentent. tit. 4. l. 2. de testament. & Iac. Cuiac, *de*
fend. lib. 4. tit. 13.

Quarto non * procedit extante statuto, vel consue- 32
tudine contraria, ut tradit Cuiac. *d. tit. 13.*

Quinto non * procedit jure veteri, quo jure puber- 33
tas æstimatur ex inspectione corporis, si lanuginem ha-
bet, *c. puberes, de despons. impub.* sic enim constituit Pla-
to *lib. 11. de legib.* dum scribit, ætatem * ad nuptias ido- 34
neam æstimari inspectione nudi corporis, etiamsi vir-
ginum pudenda noli omnino nudari. Et apud Lace-
dæmonios, Lycurgus * etiã virgines omnino nudas pro- 35
ponebat oculis omniũ in publicis spectaculis. Sic apud
Romanos olim observatum fuisse, testatur Iustinian. *in*
§. 1. Instit. quib. mod. tutel. fin. & l. un. C. quan. tut. vel cur.
esse des. Nec abs * re antiquæ leges marem tantum in- 36
spici nudum jusserunt, ut proinde cognosceretur pu-
besne esset, an impubes: fœminas vero nudas ob id
conspici non patiebantur, impudicum illud atque in-
decorum judicantes, *d. l. ult. & d. §. 1. cum impudica*
suorum corporum nuditate, multos ad furorem turpis
amoris & libidinis adigerent.

Verum Hieron. Maginus *Miscellan. prim., cap. 2. & Cuiac. in l. maior. 2. verbo, decreto, ff. de minor.* hanc opinionem * reiciunt, & contrarium tenent, intelligentes habitum corporis, non obscenam quandam investigationem: sed de eo, qui habitu corporis maior fuisset declaratus, videlicet universi corporis dispositionem, figuram, ac formam, sive aliquam corporis totius ad liberorum procreationem, natura prorsus idoneam commoditatem referentes: Nec enim autores veteres usquam huiusmodi improbitatis meminisse, sed puberes ex corporis habitu, vel ex certo annorum numero, vel ex utroque judicandos. Puberem, inquit * Vlpianus, Cassiani eum esse dicunt, qui habitu corporis pubes apparet, & generare possit per aetatem; quasi dicat Vlpianus: Is ex Cassianorum sententia pubes appellandus est, cuius universa corporis dispositio satis ad liberorum procreationem facile videri cuius potest idonea. Proculiani autem eum dicebant esse puberem, qui quatuordecim annos expleverat: Verum Priscus, cuiusque * sectatores in quem utrumque concurrat, & habitus corporis, & annorum numerus, puberem definiunt. Et licet Vlpianus non expresserit, cuius sententia obtinuerit, tamen receptam fuisse Proculianorum sententiam, non obscure docuit Tertullianus. *in libro de virginib. veland.* cuius verba recenset Balduin. *Instit. quib. mod. ut fuit in verbis; nostra sancta constitutione.* Quam opinionem etiam confirmat Macrobius. *in som. Scip. lib. 1. & Vlp. in l. 2. ff. de vulg. & pupil.*

Hinc etiam * antiquitus apud Romanos masculis usque ad decimumquartum annum comæ solebant nutrirī, idque clarissime testatur sic Martialis.

Et Padagego non iubente, lascivi

Parere gaudent villico capillati.

Tempore vero pubertatis, hoc est, statim lapso decimoquarto annorum spatio, comæ, in signum pubertatis,

berratis, pueris præcidebantur, & detonsas comas aris alicujus Dei fuisse consecratas, ut tradit idem Martial. lib. 6. Epig. & Persius Satyra 3. Nec non Jul. Sabinus in Virgilium.

Tertio regula * ampliatur, ut procedat, quod etiam 42
satis pupillum attigisse ultimum diem decimi quart-
ti anni, idque favore pupillorum, aspirantium ad ho-
nestam libertatem, quos longa premit custodia, & in-
vidiosa vis tutorum, *l. qua etate ff. de testam.* ubi Cuiac.
& in *l. 2. ff. de excus. tut.* dicit, id speciale esse in testa-
menti factione, & pupillari substitutione, *argum. d. l. qua
etate.* Verum Boerius ad consuetud. tit. 1. §. 8. vers. accõ-
plis, dicit, non sufficere annum decimum quartum
inceptum esse, ut habeatur pro completo ad tute-
lam finiendam: sed opus esse, ut totus decimus quar-
tus annus sit completus, per textum, *Instit. quib. mod.
tut. fin. in verbis, annum completum,* & ibidem Angel.
Aretin. *l. si cui, in princ.* & ibi Bart. *ff. de legat. 1.*

Quarto ampliatur * regula, quod etiam si tutor
post finem tutelæ per errorem in officio duraverit, 43
& rerum administrationem retinuerit, non præ-
stet periculum nominum paternorum, quæ post pu-
bertatem adolescentis idonea fuerunt, quia actio-
nem inferre non potuerit, *l. tutores, qui post, ff. de admi-
nistr. tut.*

Quinto ampliatur, quod * etiam finiatur tutela pu- 44
bertate furiosi, vel mente capti: quia potius conside-
ratur, & inspicitur causa naturalis, quam accidentalis:
veluti insanitas, *arg. l. qui habent, §. si pupillus, ff. de tutel.*
Adeo ut etiam * ilico adveniente perfectione decimi 45
quarti anni in masculo, finiatur tutela ipso jure, & sine
facto hominis, ut notat Bart. in *l. Imperator, ff. de jur.
fisc.* & gl. in *l. in criminali,* & ibi Dd. *C. de jurisd. omn.
jud.* & Tiraq. in *l. si unquam, verbo, revertatur, num. 115.
C. de revoc. donat.*

Eadem quoq; * ætas quem facit habilem ad testan- 46

dum, *l. qua etate, ff. de test. l. si pater, C. qui testam. fac. poss.*

- 47 Et ad* dicendum vel ferendum testimonium, *l. 3. §. Iulia, ff. de testib. & §. testes autem, Instit. de testam.* Similiter
48 & ad* jurandum; cum impubes non incidat in perjurium, *l. qui jurasse, ff. de jure juran. ca. parvuli, & ca. pueri, 22. quest. 5.*

- 49 Idem quoque* major quatuordecim annorum, potest in iudicio agere, vel se defendere, per se, vel per Procuratorem, in causis beneficialibus & spiritualibus, sine curatore, ut tenent Dominicus, & alii omnes, & ita ad hoc textum, in *l. clarum, C. de autorit. prest. allegat Abbas in c. fin. num. 8. de confess.* Quo casu annus completus* reputatur ætas viginti quinque annorum, ut dicit textus, in *c. si annum, de judic. lib. 6.* Et hoc est regulare in spiritualibus, ut notat. Ias. in *auth. Sacramenta*
50 *puerum, C. si advers. vendit.* qui textus* etiam extenditur ad laicum: puta, ad decimas, & earum fructus, ad causam matrimonii, & dotis, Rota, in *decis. 46. cap. si annum, in novis*, Abb. in *c. ex parte, n. 7. de restit. spol.* ubi major quatuordecim annis, potest esse in iudicio, in omnibus causis spiritualibus, perinde ac si major viginti quinque annis esset, & ideo in tali ætate dolus non præsumitur intervenisse, Abb. in *cap. cum contingat. de jurejur.*

- 52 Eadem quoque* ætas quatuordecim annorum reputatur pro plena, casu prædicto vere, non ficto, ut tradit Bartol. in *l. si is qui pro emptore, versic. circa prædicta, ff. de usu cap.* & ita ad hoc textum adducit Cardinalis in *clem. quia circa, quest. 17. de elect.* licet tamen non sit sine dubio: quia quamvis Princeps in materia juris liberam potestatem habeat, per hoc tamen non inferitur,
53 quin fictione inducere possit: Nam nemini* dubium est, quando illud quod verum non est, arguitur esse, illud dicitur fictio, ut colligitur ex *d. c. si annu, in illis verbis, ac si, que fictio est important. l. si alterius, ff. de hered. instit.*
54 Nec obstare videtur* doctrina Bart. in *d. l. si is, qui, pro em-*

emptore. Quia Bartolus loquitur* in fictione privati- 55
va, quæ non habet locum in his quæ sunt juris; per il-
lam rationem, quod Princeps habeat liberam volun-
tatem, secus vero est in fictione inductiva, quæ bene
fieri potest per Principem.

Hac quoque* ætate 14. annorum, filius potest, in- 56
vito patre, intrare religionem, & se eximere à patria
potestate, secundum gloss. *in c. 1. 20. quest. 2.* & Dd. *in*
c. constitutus, de restit. in integr. Abbatem *in c. ex parte,*
super gl. 3. num. 11. de restit. spol. Et idem quoque* dicē- 57
dum erit in voto sacri ordinis, & electione sepulturæ,
secundum Abbat. *in d. c. ex parte, num. 11.* & facit *c. licet*
pater, num. 1. cum gl. in verbo, filius familias, de sepult. lib.
6. Fred. de Senis, *in responsione, quæ est post consil. 253.*
num. 3. versic. Præterea, quod ad jus Parochiale. Quia* 58
in omnibus prædictis, talis ætas quatuordecim annorū
pro plena & integra reputatur. Et propterea in causa
matrimoniali agere poterit, & defendere, ut dicit Do-
minic. *in c. licet, vers. Quid si Scius, de sent. excom.* quia
legitimam personam habet standi in iudicio, ut tradit
idem Dominic. *in c. qui generaliter, §. final. ff. de proc. in*
6. quia reputatur major 25. annorum, ut dicit text. *in*
d. c. si annum, & supra quoque diximus, *num. 52.*

Item pubes* factus poterit torqueri, non ante, *l. de* 59
minore, ff. de quest. Et tenetur pœna* legis Iuliæ, de ad- 60
ulteriis, non ante, *l. minor annis, ff. de adult. l. auxilium, §.*
sed ad leges, & ibi gl. *verb. minor, ff. de minor.* Et quod
deferens* habitum novitiorum, per annum censeatur 61
professus, *elem. eos,* & ibi gl. *verb. atate, de regularib.*

A decimoquarto quoque* anno, in Syria mares 62
tributo* obligantur, *l. atatem, ff. de censib.* & evanescit 63
substitutio pupillaris, §. *masculo,* & ibi Balduin. *in verb.*
excefferint. Instit. de pup. substit.

Præterea quoque* pupillaris ætatis, id est, 64
anni quatuordecim subtrahuntur de medio ex omni
præscriptione longissimi temporis. Bald. *in l. cum no-*

SIC PAULI MONTANI TRACTATUS
tissimi, post princ. num. 1. vers. nota; quod in omni præ-
scriptione longissimi temporis, ætas pupillaris subtrahitur.
C. de præscript. 30. vel 40. ann. Bald. in tract. præscript.
in 1. parte, 6. part. princ. num. 34.

65 Eadem quoque * ætas pubertatis, facit tempus ido-
neum ad fidelitatem præstandam, l. imperialem, §. præ-
terea, si quis, ff. de feud. defunct. controvers. sit int. dom.
& agn. in usib. feudor.

66 Pubertate quoque * alterius fratris, finitur tutela
67 dativa, & * impubes reincidit in potestatem fratris,
nisi testamento datus fuerit tutor: quo casu non de-
finit esse tutor ejus, qui adhuc est impubes, quia sem-
per legitima tutela testamentariæ cedit, l. si tutor, §. si
duobus, ff. de tut. & rat. distrah. & si tutores, Cod. de testam.
tutel.

68 Declaratur prædicta * regula, ut non procedat pri-
mo, secundum Oldradum, consil. 52. in tutela Regis,
quæ non finitur pubertate, sive decimoquarto anno,
sed quod eo invito dandus sit curator usq; ad vigesi-
mum quintum annum, dicitque nedum jurisdic-
tionem, sed ne reliquam bonorum, jurium & negoti-
orū regni administrationem per se exercere possit, nisi
post vigesimum quintū annum completum, idque hac
ratione: quod fragile & infirmum sit hujus ætatis con-
siliū, multis captionibus & multorum insidiis ex-
positum, ideoq; iis rerum suarum administratio com-
mitti non debeat, etiam si rem suam bene gerant, l. 1.
ff. de minor. & multo minus negotia publica: puta, im-
perialia, quia ubi majus est periculum, cautius est agē-
dum, l. 1. §. sed si quis, ff. de Carb. edict. Cum enim stabi-
lem mentem nondum adeptus fuerit, in tam tenera
ætate, non debet sapientium hominum jura pertra-
ctare, l. fin. C. de testam. milit. quam opinionem, simpli-
citer, & expresse quoq; tenent Ioan. Andr. in addit. ad
Speculat. in rubr. de tutore, Alber. in rubr. C. quand. tut.
69 vel cur. Verum recte * perpendēdo, verba Oldradi nō
lo-

loquuntur generaliter de quocunq; Rege, sed de certo Rege, scil. Legionis & Castellæ ut patet *in d. consilio ibi. & maxime iste in quo discretio: & ibi in lib. Legionis*, ubi citat leges, & capitula constitutionū regni Legionis. l. 3. C. de Orphanis. l. 1. & fin. & in 1. par. l. 3. c. 15. leg. 3. ubi dicitur. quod tutela regis finiatur vigesimo demum anno, atque ita restitui debeat, litera vulgo corrupta.

Sunt quoque * qui teneant pubertate finiri tutelam 70 regis, quos refert & sequitur Boer. tit. 1. §. 8. circa fin. in consuet. Sunt etiam quidam, qui dicant puberem posse ea facere, quæ sunt simplicis jurisdictionis, non vero ea, quæ concernunt administrationem regni: In qua opinione invenitur Bartol. in l. quidam consulebant, ad fin. de re jud. & Panormit. in c. cum vigesimum, in fin. de offic. & potest. jud. deleg. & cum opinione Bart. transeunt Anton. Corset. in tractat. de excellent. & potestate regia, quest. 16. Jas. in l. fin. C. de test. milit. & late Guil. Benedict. in c. Raynutus, in verbis, adjecta impuberi, n. 52. de test. gl. pragmatica in Proximo, verbo, susceptione, fol. 4. verso. Sed mihi videtur * utilius & consultius, 71 quod tutela regis finiatur pubertate, ita ut non sit ei dandus curator, sive Regens aut alius quocunque nomine, loco regis administrator, sive unus, sive, plures: Non tamen quod solus debeat per se proprio motu & consilio administrare, sed per se, & nomine suo, cum consilio & directione delectorum prudentium & fidelium virorum, ut scilicet. cesset invidiosa illa tutorum vis, potestatisque: & adolescens Princeps potius nitatur communi suorum Principum consilio: & pro uno, plures habeat tutores, sed moderatiores, nec * eo potestatis evectos, ut quicquid iis lubeat, li- 72 ceat: Periculosum enim est uni alicui tantam, tamque diuturnam esse potestatem in res alienas: idq; hac ratione statutum fuit, ne per longiorem tutelā, occasio incideret malevolis res novas excitādi. id qd. etiā refert gloss.

gloss. pragmat. in *Procem. in verbo, susceptione, & sequitur* Bald. in *prine. tit. quib. mod. tut. fin.* ubi optime
 73 id exemplificat * in Stilicone & Rufino, perfidis tutoribus Arcadii & Honorii : qui cum diutius libere dominarentur, sua perfidia autores fuere evertendi Imperii Romani.

74 Secundo non * procedit regula, quo ad causas ceptas ante pubertatem, quas tenetur prosequi tutor usque ad finem, ut tradit Boer. ad *consuet. tit. 1. §. 8. l. un.*

75 *C. ut causa pubert. adsit tutor* : quia est * dominus litis, unde potest hoc facere, etiam sine speciali mandato, secundum Alexand. *consil. 135. num. 2. lib. 2.* Maxime,

76 quando nondum rationes * redditæ sunt, nec ad causam pertinentia instrumenta : quo casu fidei, ac verecundiæ curatorum convenit, ut consilio suo ceptam litem perficiant, *l. ita autem, §. post completam, ff. de administr. tut.* sed non * poterant agere actione iudicati, *l. tutores, ff. eod. l. negotiorum, §. curator, & l. tutor, ff. de appellat. l. un. in fin. ff. si pend. appel. mors interven.*

78 Idem quoque * dicendum erit in Syndico vel Procuratore fabricæ Ecclesiarum parochialium, ut finito eorum officio, pendente lite, subrogari faciant modernos Procuratores & Syndicos, secundum Bart. in *l.*

79 *fin. §. fin. & l. negotiorum, §. fin. ff. de appellat.* Maxime * si non reddiderunt rationem, *d. l. tutor, ff. de appellat.* Et idem quoque in Rectore seu curatore alicujus Ecclesiæ, qui finito officio, licet desinat illius esse Rector, tamen tenetur persistere : ut tradit Rota, *decis. 78. tit. de Procurat. in novis.* & Innocent. in *c. gratum, de offic.*

80 *delegat.* Adeo, ut etiam * tutoris hæredes teneantur inchoata explicare, *l. 1. de fidejuss. & hered. tut.* Nisi post finitam tutelam curarint puberi dari curatorem, & in eum administrationem transferri, *l. tutores, §. patruus, ff. de admin. tut.* & tradit Io. Fab. in *l. 1. C. ut causa post pubert. & Angel. Aret. in §. fin. Inst. quib. mod. tut. fin.*

81 Tercio non * procedit regula, etiam quo ad causas
 non

non inchoatas, quando non curavit puberi dari curatorem, & in eundem administrationem transferri. Quo casu non liberatur periculo tutelæ: ut tradit Boer. *ad consuet. d. §. 8. Dec. in c. ex parte 2. num. 2. in 3. notab. de appell.* & novissime Rævardus *variorum 1. c. 17.* & facit *l. à tutoribus, §. officium. & l. ita autem, §. si tutor, ff. de administr. tut. l. ac mone, C. qui pet. tut. vel cur.* Et nō solum *tutor admonere debet puberem, ut sibi cu- 82
ratorem petat; ad quod simpliciter tenetur; sed etiam, si usuras vitare velit, & moram irregularem, debet non solum offerre se paratum rationes reddere, & reliqua solvere, sed etiam denunciationibus frequenter interpositis, puberem ad iudicium provocare: Quod si pubes contemnat, & tempus extrahat, debet tutor apud acta in iudicio protestari, per se videlicet non stare, quo minus tutelam restituat, qua solemni, feria, & judiciali oblatione, & interpellatione, vel protestatione securus erit tutor ab usuris, *l. fin. C. de usur. pup.*

Quarto non *procedit regula, quo ad jus obliga- 83
tionum recte contractarum, quarum vis collata est in tempus finitæ tutelæ. Itaque si tutor recte crediderit pecunias pupilli nomine, pupillus quantumvis pubes & à tutore liber, non poterit prius eas exigere, quam venerit dies earum exigendarum, *l. si tutela, ff. de administr. tut.*

Quinto non procedit, quando pupillus *inceperit 84
furere, quo casu cessat cura, si tutela indigeat; quia cōcurrente causa naturali & accidentali, prævalet naturalis: ut tradit Ulp. *in l. 3. ff. de tutelis*, quia (inquit) in pupillorum furiosorum persona, agnatos curatores non admittimus: Idcirco putamus, si minor viginti quinque annis furiosus sit, curatorem ei non ut furioso, sed ut adolescenti dari, quasi ætatis sit impedimentum, & ita definemus ei, quem ætas curæ vel tutelæ subicit, non esse necesse, quasi dementi curatorem quæri: & ita Imperator Augustus rescripsit: cum

magis ætati quam dementiæ tantisper sit consulendum. Et tradit Christoph. Port. *Institu. de curat. num.* 13. & ibi Angel. Aret. *in prin. verb. ex inquisitione.*

85 Unde Imperator * Antoninus quoque rescripsit, *in l. 1. C. de Curat. furiosi.* Curatores impleta legitima ætate, prodigis vel furiosis tribui.

86 Sexto & ultimo, non * procedit de generali consuetudine omnium regionum; qua officium administrationis, & per consequens periculum futuri temporis continuatur, & porrigitur usque ad legitimam ætatem adulatorum: puta, viginti quinque annos. Nam qui semel legitimi dati sunt tutores, iidem plerumque & curatores permanent, & rebus minorum præsunt, usque ad maiorem ætatem. Quam consuetudinem Andr. Gail. Cæs. Majest. Consiliarius, in Germania præcipue vigere dicit, *lib. 2. pract. observat.*

87 *obser. 96. num. 1.* Et ex * statuto nostro Ultrajectino, masculi demum fiunt puberes decimo octavo anno: fœminæ vero anno vigesimo. Verum neuter eorum potest bona sua alienare vel vendere ante vigesimum annum, nisi cum consensu suorum tutorum vel propinquorum, ut constat ex *Rubric. 28. artic. 6. & Rubr.*

88 *31. artic. 1.* Nec etiam * vigore hujus statuti poterunt minores alienare, post vigesimum annum, non servata solemnitate statuti, secundum *Dec. consil. 386. num. 4. vers. ubi concludit, quod stante statuto,* & *Petr. Rebuff. tit. de restit. gloss. 2. artic. 2. in fin.* In agro vero Ultrajectino, masculi fiunt puberes decimo quinto anno, & fœminæ duodecimo: sed neuter eorum poterit bona sua vendere ante vigesimum annum, nisi cum consensu suorum propinquorum, iuxta ordinationem jurium pagorum sitorum in provincia Ultrajectina, vulgo, *Het Landt recht/* de anno 1529. 23. Martii.

S V M M A R I A.

- 1 Curatio finitur anno vigesimo quinto.
- 2 Puberes qui dicantur.
- 3 Puberes ab impuberibus & pupillis separantur.
- 4 Adolescens quis, Censorino.
- 5 Aetas viginti quinque annorum, legitima aetas appellatur, & quare.
- 6 Unde appellatio legitima aetatis fluxerit.
- 7 Minores viginti quinque annis stipulari non possunt.
- 8 Parvuli dicuntur usque ad annum vigesimum quintum.
- 9 Curatores sunt secundae aetatis moderatores, & tutorum successores.
- 10 Legitimus curator quibus datur.
- 11 Honorarius curator quis, à quo datur, & quibus.
- 12 Cura furiosorum & prodigum finitur, quando apparet eos ad sanitatem; vel sanos mores rediisse.
- 13 Prodigii & furiosi, si ad sanitatem vel sanos mores redierint, an ipso jure desinant esse sub cura, vel opus sit iudicis declaratoria.
- 14 Magis communis opinio quod furiosi & prodigi cura finiatur ipso jure, si redierint ad sanos mores. Ampliatur num. 15.
- 16 Licet aliquis fuerit assumptus inter primores civitatis, non censetur per hoc sublatam interdictionem administrationis.
- 17 Licet is, cui facta fuerit interdictionis, non fuerit prodigus, valet tamen interdictionis.
- 18 Communis opinio.
- 19 Minor viginti quinque annorum, non potest habere Ecclesiam parochialem.
- 20 Collatio facta Ecclesiae minori, non valet tanquam facta inhabili.
- 21 Collatio facta minori 25. annorum, non convalescit, licet lite pendente fiat major & habilis.

- 22 *Ut cura finiatur, requiritur extremum momentum anni 25. esse elapsum.*
- 23 *Minores ante annum 25. curatorum auxilio reguntur, nec eis committitur sua rei administratio, licet rem suam bene gerant.*
- 24 *Virilis vigor post annum vigesimum quintum completur.*
- 25 *Minor viginti quinque annis non admittitur ad honores.*
- 26 *Aetas legitima status appellatur, & quare.*
- 27 *Aetas legitima dicitur perfecta, plena, integra, & robusta aetas, & quousq; duret.*
- 28 *Aetas viginti quinque annorum, finis pubertatis dicitur.*
- 29 *Anno vigesimo quinto dicitur quis suae aetatis fieri.*
- 30 *Minor viginti quinque annorum, dicitur Exephebus Cuiacio.*
- 31 *Iusta aetas dicitur tempus viginti quinque annorum.*
- 32 *Adolescentes ante aetatem vigesimi quinti anni, nec beneficio liberorum, suarum rerum administrationem recipiunt à curatoribus.*
- 33 *Decreta Consulum vel Praesidum, quibus conceditur minoribus maturius res suas recipere à curatoribus, dicuntur ambitiosa.*
- 34 *Ambitiosa decreta quae dicantur.*
- 35 *Tutorum curatorumque datio, olim ad Praetorem pertinuit.*
- 36 *Princeps veniam aetatis concedit.*
- 37 *Puberi viginti quinque annorum, restitutio non competit, qui ventum aetatis obtinuit antequam contraheret; & quae sit ratio. Limitatur num. 38. 39. 40. 41. sublimit. num. 42.*
- 43 *Facti maiores fide restituntur.*
- 44 *Simpliciter habilitatus, ut pro maiore habeatur ad contrahendū, non est habilitatus ad alienationem bonorum immobilium, vel illorum bona hypothecanda.*

- 45 Princeps de plenitudine potestatis, potest habilitare minorem viginti quinque annis ad contrahendū, obligandum, & alienandum bona immobilia.
- 46 Civitas superiorē non recognoscens, an concedere possit alienationem bonorum immobilium minori.
- 47 Statutum an possit minorem habilitare ad alienandum.
- 48 Reservata Principi exercere possūt officiales perpetui.
- 49 Dux Mediolani habet plenitudinem potestatis, sicut Imperator.
- 50 Quando ultra prohibitionē juris concurrit prohibitio patris testatoris, qui voluerit liberos manere sub cura, usq; ad annū vigesimū quintum, non potest Princeps sine causa magna concedere minoribus viginti quinq; annis alienationem bonorum immobilium.
- 51 Venia etatis à masculo impetrata ante annum vigesimum, & à fœmina ante annum decimumoctavum, est nulla.
- 52 Rescriptum venia etatis, ab ipso impetrante presentari debet, & non per procuratorem.
- 53 Veniam etatis impetrans, debet probare honestatem morum vite, animi probitatem, & mentis solertiam.
- 54 Prefectus Vigilum, de quibus olim cognoverit.
- 55 In locum Prefecti Vigilum, Iustinianus substituit Praetorem plebis.
- 56 Venia etatis, quis uti non potest, quamdiu litera non fuerint comprobata, vel interinata.
- 57 Gratia impetrata à Principe intelligitur, si preces veritate nitantur.
- 58 In gratia incumbit onus probandi de veritate eorum, qua dicta sunt in supplicatione.
- 59 Venia etatis impetratio, licet ad quaedam prodest, non tamen ad munera publica subeunda prodest.
- 60 Etatis legitima appellatione non venit aetas dispensata.
- 61 Vbi fit mētio legitime etatis, intelligitur de etate naturali

rali viginti quinque annorum, non de etate dispensata à Principe per rescriptum.

- 62 *Adultus curatorem habens, equiparatur pupillo, vel ei, cui bonis interdictum est. n.66.*
- 63 *Curatoris potestas que.*
- 64 *Lex taxative loquens de pupillo, habet etiam locum in adulto, & e contra.*
- 65 *Taxativa nunquam excludit casus similes.*
- 67 *Adultus curatorem habens, pupillo non equiparatur, quando agitur de adultis liberandis.*
- 68 *Adultus potest suo curatori, ac etiam extraneo, absq^{ue} alicujus auctoritate, hereditatem restituere.*
- 69 *Adultus sine curatore testamentum facere potest.*
- 70 *Adultus non restituitur adversus testamentum suum; & que sit ratio.*
- 71 *Adulto dolose inducto ad testandum, datur venienti ab intestato actio de dolo contra heredem scriptum; vel in factum ad interesse.*
- 72 *Communis opinio.*
- 73 *Adultus habens curatorem, potest etiam per viam testamenti alienare, & executoribus potestatem dare alienandi bona immobilia sine decreto.*
- 74 *Adultus testari potest etiam invito curatore.*
- 75 *Adultus curatorem habens, potest facere contractus, qui sapiant ultimam voluntatem sine curatoris auctoritate: ut dedicare se, & sua monasterio.*
- 76 *Curator nuptias cur impedire non possit.*
- 77 *Autoritas curatoris non est necessaria, in negotiis publicis, ut in nuntiatione novi operis, causa juris publici.*
- 78 *Curatoris auctoritas non requiritur in his, quæ contra ipsum curatorem aguntur.*
- 79 *In his, quæ concernunt salutem animæ adulti, ut in observatione juramenti, nō curatur potestas curatoris.*
- 80 *Adultus si juraverit conventiona adimplere, potest conveniri ex juramento sine curatore.*

- 81 *Adulto non datur curator, nisi volenti.*
- 82 *Adultus potest agere contra curatorem pro mala administratione, ante finitam tutelam, secus in pupillo.*
- 83 *Puberi datur curator ab eisdem Magistratibus, à quibus datur tutor.*
- 84 *Iudex delegatus potest dare tutorem, quando lis movetur adultis coram delegato.*
- 85 *Iudex delegatus in beneficialibus, dat curatorem.*
- 86 *Iudex delegatus potest in integrum restituere, quando restitutio in integrum venit coram eo incidenter.*
- 87 *Ante rescriptum D. Marci invitis nulli curatores dabantur, nisi redditis causis.*
- 88 *Curatorem minori 25. annis à Praeside, vel à Consulibus postulans, veteri jure causam, cur eum dari desideraret, exprimere debebat.*
- 89 *Quae erant causae juxta legem Latoria expressae.*
- 90 *Lascivia quid.*
- 91 *Dementia quid.*
- 92 *Hodie curatores dantur etiam non redditis causis.*
- 93 *Curatores hodie non dantur invitis adultis, sed possunt illi, si volunt arbitrio suo administrare, salvo beneficio restitutionis.*
- 94 *Curator ad certam causam vel negotium datus, eo finito finitur cura.*
- 95 *Pupillus si furere coeperit, non dabitur ei curator, si tutorem habeat.*
- 96 *Statuta aliter loquentia de pupillis, & aliter de furiosis, quanam servari debeant.*
- 97 *Adolescenti furioso curator datur ut adolescenti, non ut furioso, & quae sit ratio.*
- 98 *Tutela finitur arrogatione impuberis.*
- 99 *Arrogatus transit in potestatem arrogantis.*
- 100 *Arrogatio dicitur minima capitis diminutio.*
- 101 *Quomodo quis arrogatus esse debeat, ut tutela arrogatione impuberis finiatur.*
- 102 *Quod omnes tangit, ab omnibus debet comprobari.*

S20 PAULI MONTANI TRACTATUS

- 103 *Deportatione pupilli finitur tutela; & qua sit ratio.*
- 104 *Deportatio est media capitis diminutio.*
- 105 *Tutela legitima tollitur capitis minutione pupilli.*
- 106 *Tutela finitur omnibus capitis pupillaris diminutionibus.*
- 107 *Servitute pupilli finitur tutela.*
- 108 *Pupillo ab hostibus capto, finitur tutela.*
- 109 *Item ingratitude pupilli, vel pro delicto in metallum dato.*
- 110 *Morte pupilli tutela finitur: & qua sit ratio.*
- 111 *Relativorum talis est natura, ut posita seponant, & seposita se perimant.*
- 112 *Pupillo mortuo, tutor statim debet heredibus pupilli reddere rationem, eoque nomine poterunt heredes tutorem convenire.*
- 113 *Minore mortuo absque heredibus, & venientibus ab intestato, quis succedat, fiscus ne, an tutor vel curator.*
- 114 *Communis opinio, quod fiscus succedat.*
- 115 *Autoris opinio.*
- 116 *In dubio contra fiscum in favorem privati est iudicandum. Ampliatur num. 117.*
- 118 *Tutoris capitis diminutione, per quam libertas vel civitas amittitur, perit tutela, & qua sit ratio. num. 120. Ampliatur num. 122. 123.*
- 119 *Item tutore bannito cum confiscatione bonorum.*
- 121 *Civitatis jure pereunte, perit & tutela.*
- 124 *Tutoris minima capitis diminutione legitima tantum tutela perit, cetera non pereunt.*
- 125 *Vbi agnationis non habetur ratio, non finitur tutela minima capitis diminutione tutoris. Ampliatur numero 126.*
- 127 *Ex Novella Iustiniani 118. tutela, nec minima capitis diminutione pereunt.*
- 128 *Exilio tutoris quando tutela finiatur.*
- 129 *Morte tutoris finitur tutela.*

- 130 Lex Platonis de petendo tutorem in locum moriū tutoris ; & non petentis, pœna.
- 131 Pluribus existentibus tutoribus, si unus decedat, an inter eos sit jus accrescendi, vel inter superstites.
- 132 Tutela non transit ad heredes.
- 133 Hæres defuncti tutoris inchoata ab eo debet explicare.
- 134 Tutore mortuo, pupillus nō liberatur, sed datur alius.
- 135 Remotione tutoris, ut suspecti, desinit esse tutor : & declaratur num. 136.
- 137 Furore vel alio simili morbo vel vitio superveniente, non finitur tutela, sed datur curator in locum furiosi, muti, & surdi tutoris.
- 138 Curatio data ob furorem cessat, cessante furore. Limitatur num. 139.
- 140 Captivitate tutoris apud hostes non finitur, sed suspenditur tutela, propter spem postliminii, & interim datur Attilianus tutor, & quare.
- 141 Captio pupillo, finitur tutela, & quæ sit ratio.
- 142 Pupilli captivi bonis datur curator.
- 143 Secundo matrimonio matris tutricis, ipso jure perit tutela ejusdem matris : & quæ sit ratio.
- 144 Prætor sequi debet liberorum utilitatem, non scripturam testamenti vel codicillorum.
- 145 Conventionem in manum finitur tutela fœminarum : & quæ sit ratio.
- 146 Mulier in manum viri veniens, cum capite fortunas suas in familiam ac domum mariti transfert.
- 147 Mulier in manum viri veniens, transfert omnia in virum dotis nomine.
- 148 Mulier maritum habens, tutorem non habet.
- 149 Arrestum Curie Ultrajectinæ.
- 150 Fœminæ post conventionem in manum non obligantur civiliter, ne marito quidem autore, sed necessaria est tutoris autoritas.
- 151 Pupillus patre autore cujus in potestate est, non obligatur, tutore vero autore sic.

152 *Fœmina olim liberabantur tutela, quando virginis Vestales essent capta.*

153 *Finita conditione, ad quam fuit tutor datus, tutela finitur.*

154 *Voluntas testatoris ubiq; servanda est.*

155 *Propter voluntatem testatoris servandam, receditur quandoque à verborum proprietate.*

156 *Ut mens testatoris servetur, dispositio facta in uno casu, trahitur ad similem. Ampliatur num. 157.*

158 *Finito tempore, ad quod fuerunt dati tutores, finitur tutela.*

159 *Limitata causa, limitatum producit effectum.*

160 *Ad tempus permissa, postea censentur prohibita.*

161 *Excusatio tutoris iusta, finit tutelam.*

- 1 **S**ecunda regula est; quod * curatio non finiatur, nisi Anno demum vigesimoquinto, §. 1. *Instit. de curat.*
- 2 & l. 1. ff. de minor. ut * puberes, id est, adolescentes, juvenes, sive adulti, l. si iudex. l. si res pupillaris. ff. de minor. l. si sine, §. interposito. l. tutores qui, §. adolescēs. & §. ult. ff. de admin. tut. l. quod si minor, §. non semper. l. pater, §. prædicti, ff. de minor. l. Papinianus, in fin. cod. l. ult. §. ult. ff. de app.
- 3 & l. 1. §. in causis, ff. de administ. tut. Et ideo * hi ab impuberibus pupillisque separantur, tot. tit. rem pupil. vel adoles. sal. for. l. impuberibus, ff. de suspect. tut. l. 1. §. 1. ff. de cont. & util. act. tut. l. 5. §. si actor, ff. de constit. pec. l. penult. ff. de appell.
- 4 Censorinus * tamen in libro die natali, adolescentem ad ecimo quarto anno, ad trigesium dici scribit ab eo, quod ad id usque tempus adolescat. Et
- 5 hæc * quoque ætas viginti quinque annorum legitima ætas appellatur, l. ex duobus, ff. de negot. gest. l. quero, in fin. ff. de testam. tut. l. 1. ff. de fidejuss. int. Idq; hac ratione, quod lege aliqua adolescentibus id spatium ætatis ad res suas recipiendas præscriptum fuerit, indu-
- 6 ctumque id fuit lege * Lætoria, quam de minoribus vigintiquinque annis scriptam, totamque in eo argu-

mento versatam, ex ejus legis capitibus, quæ ad nos pervenerunt, facilis conjectura capi potest, ut colligi poterit ex Cicerone *lib. 3. Offic.* quo circumscriptio adolescentium vindicabatur, ætatiq; fraudibus expositæ succurrebatur. Et ex Spartiano in M. Antonini Philosophi vita, quo minoribus vigintiquinque annis curatores dandos continebatur. Nec non ex Suetonio *lib. 4. Prætorum*, quo minores * vigintiquinque 7 annis stipulari vetabantur, id est, spondendo obligari, ut nostri autores loquuntur: in qua quidem * ætate 8 constituti parvuli adhuc dicuntur, *l. 2. C. de fund. patrimon. lib. 11.* Vocantur etiam * secundæ ætatis curato- 9 res, & quasi tutores in officio naturalis erga minorem ætatem pietatis: ut tradit Justinian. in *Novell. 155.*

Ampliatur autem hæc regula primo, ut procedat, quod etiam hæc cura five curatio, duret usq; ad annum vigesimum quintum, tam * in legitimo curatore, id 10 est, eo, qui datur iis, quibus lex 12. Tabularum * dari 11 jubet, nempe furiosis & prodigis, quam in honorario, scilicet, qui à Prætore datur ei, qui nuper pubes factus idonee sua negotia gerere non potest, item surdis, mutis, & perpetuo morbo affectis: ut tradit Harmenopulus, *tit. de curat.* & Hotoman. *de verb. signif. in verbo, curator.*

Verum hæc ampliatio * non procedit, si furiosus 12 vel prodigus ante vigesimumquintum ætatis annum, ad sanos mores redierit: quo casu statim eorum cura finitur, §. *furiosi, Instit. de curat. l. 1. ff. de curat. furios.* & ibi hoc pulchre tenet Bald. per illum textum celebrẽ, & Ang. Aret in §. *item prodigus, in ult. quest. Inst. quib. non est permiss. fac. test.* Cynus in *l. 2. C. quand. provoc. nõ est necess.* & Boertius late *ad consuetud. tit. 1. §. 8.* Quod procedit * etiam ipso jure, absque declaratione ju- 13 dices, secundum Iacob. de Aretio, & Bartol. in *l. is cui bonis, ff. de verb. obligat.* Quorum opinionem sequuntur asseverantes esse magis communem, Iason ibid.

- 14 & Jaffredus *decis.* 62. & Dd. post * Bald. *in l. 1. C. de curat. furiosi.* & ibi text. de furioso & idem Bald. *in l. humanitatis.* & ibi Dd. *C. de imp. & aliis substit.* Guid. Pap. *dec.* 240. & novissime Cuiac. *in sentent. Pauli, in l. prodigus, de testament.* Soares *lib. cōmun. opin. lit. P. nū.*
- 15 328. Maxime quando * biennio aut triennio post steterit prudens & discretus: ut tradit Guid. Pap. *d. decis.* 240. Verum Decius *con.* 274. *num.* 1. *vers. nec admitti debet, & vers. & hoc, cum vers. & in tantum,* dicit non cessare curam, ex eo quod quis per aliquod tēpus steterit prudens & sapiens, postquam alicui interdictum fuerit bonis, & curator datus sit ut prodigo: nisi prius adhibita causæ cognitione hoc per sententiam iudicis declaretur, allegans Bartol. post Angel. *in d. l. is cui bonis.* Et hoc procedit, quando non est notorium, secundum Paul. de Castr. Alexand. & moderniores, *in d. l. is cui bonis,* argum. text. *in c. cum ad secundam, de heret. in 6. & in l. ejus qui delatorem,* ubi Bart. *ff. de jure fisci.* Sed Rebuffus, *de sentent. provisional.* dicit, quod in regno Franciæ præsentetur iudici supplicatio, ut removeatur illi curator, qui auditis testibus & consanguineis & vocato curatore, decernit, *art.* 3. *gloss.* 2. *n.* 13. Quia omnis, inquit, res, per quaecunque causas nascitur, per easdem & dissolvitur, *per c. primum, de reg. jur.* Et hoc in tantum * procedere, dicit idem Decius *d. loc.* ut licet ille, cui fuit, uti prodigo, bonis interdictum, postea sit assumptus inter primores civitatis, non per hoc videatur tolli interdictum administrationis, quasi ad sanos mores pervenerit, secundum Bart.
- 17 *in l. 1. in fin. C. qui & advers. quos.* Imo * quod plus est, etiamsi is, cui facta fuit interdictio, non fuisset prodigus: valet tamen datio curatoris, & interdictio, secundum Bartol. *in d. l. is cui bonis,* post gl. ibi *in verba, ego distinguo.* & idem Bart. *in l. Seia egressa, in fin. de tut. & cur. dat. ab his.* Bald. *in l. 1. in fin. C. de cur. furios.* Dicens,
- 18 istā esse cōmunem * opinionem Advocatorum. Sequitur

CAP. XXXVII. QUOM. TUT. VEL CUR. FIN. 825
tur Angel. Aret. in §. I. *Instit. de tutel. & Alex. consil.*
182. in princ. lib. 5.

Secundo ampliatur, quod * etiam minor viginti¹⁹
quinque annorum non possit habere Ecclesiam pa-
rochiam, c. licet canon. & ibi gl. & Dd. de elect. in 6.
& notatur in cap. cum in cunctis, §. inferiora, eod. tit. in
antig. unde si fiat * collatio Ecclesiæ minori, non valet²⁰
tanquam facta inhabili, secundum Bald. in l. 2. C. de
his, qui ven. etat. Quinimo etiam si * lite pendente ma-²¹
jor fiat, & habilis, non convalescit collatio ei facta, se-
cundum Bart. in l. excusantur, in princ. ff. de excus. tut.

Tertio ampliatur, quod * etiam requiratur extre-²²
mum momentum vigesimi quinti anni esse elapsum,
ut cura finiatur: secundum Balduin. in §. 1. *Instit. de cu-
rat. in verb. completum. & in tit. quib. mod. tut. fin. in ver-
bo, completum. l. 3. §. minorem autem, ff. de minor.*

Quarto ampliatur, quod etiam * ante annum vige-²³
simum quintum, minores curatorum auxilio regan-
tur, & eis suæ rei administratio non committatur,
quamvis rem suam bene gerentibus, quas demum re-
cipiebant legitima ætate completa, qua ætate * virilis²⁴
vigor constat, idque inductum videtur lege Lætoria,
de qua supra diximus, & facit l. 1. §. ult. ff. de minor. &
constat ex l. 2. C. Theodosiani de donat. In qua ita scri-
ptum est; *donec annos Lætorie legis egressus, legitimam
compleverit ætatem.*

Ante hanc * etiam ætatem viginti quinque anno-²⁵
rum, minor non admittitur ad honores, l. ad Rempubli-
cam, ff. de mun. & hon. & Bart. in l. de ætate, ff. de minor.
Ideo hæc * ætas legitima status appellatur, l. cum pater,²⁶
§. curatoris, ff. de legat. 2. Quia scilicet crescendi finis, l.
cum de ætate, ff. de prob. l. pen. C. quan. dies leg. ced. Quā-
obrem etiam dicitur * perfecta, l. minor 25. annis, ff. de²⁷
mino. l. cum de indebito, §. 1. de pr. l. si in rem, C. si aliæ res
pig. & §. 1. ult. *Inst. de At. tut.* & plena integra, & robusta
ætas, alias cōstans, l. si maritus, §. lex Julia, ff. de adul. idq;

multis in locis. Hotom. *de verb. signif. in verb. etas.* quæ
 durat usq; ad annum quinquagesimum. Eadem quo-
 28 que ætas * vigintiquinque annorum autore Hippo-
 crate, dicitur finis pubertatis, dum *lib. 5. Aphorif.* ait,
 comitiales morbos accidentales ante pubertatem, æta-
 tis mutatione sanari, accidentes anno vigesimoquinto
 29 non item. Ideo etiam eo * tempore dicitur quis suæ
 ætatis fieri, nisi constet de contraria mente disponen-
 tis, *l. ex duobus fratribus, ff. de neg. gest. l. cum. filio famili-*
 30 *as, ff. de legat. 3.* In hac ætate * constitutus dicitur Exe-
 phebus, secundum Cuiac. *tit. de præscript. c. 27.* Hæc
 31 * quoque ætas iusta appellatur, *l. quod servus, ff. de con-*
dict. caus. dat.

32 Quinto ampliatur, quod * etiam ante vigesimum
 quintum annum adolescentes, nec beneficio libero-
 rum, suarum rerum administrationem recipiant à cu-
 ratoribus: Quod enim legibus cavetur, ut singuli an-
 ni, per singulos liberos remittantur: ad honores D.
 Severus pertinere ait, non ad rem suam recipiendam.
l. 2. ff. de minorib.

33 Sexto ampliatur, quod * nec ex decretis consulum,
 vel Præsidum minores maturius res suas à curatoribus
 recipiunt; sed quod eadem decreta Severi & An-
 tonini constitutione pro ambitiosis censeantur, *l. deni-*
 34 *que, ff. de minorib.* Ambitiosa * ibidem pro gratiosis
 intelligens *l. ambiciosam, ff. de decret. ab ord. fac. l. ser-*
vo, §. cum Prætor, ff. ad Treb. Ideo autem Consulum
 35 non Prætorum fit mentio, quoniam ad * consulē olim
 tutorum curatorumq; datio pertinebat, *l. 1. ff. de confir-*
tut. l. tutores, §. tutores, ff. de administr. tut. §. sed ex his le-
gib. Inst. de Atil. tut. & Sueton. in Claudio: Sanxit, in-
quit, ut pupillis extraordinē tutores à consulib. darentur.

36 Declaratur hæc ampliatio, ut * non procedat, quan-
 do minor à Principe obtinisset veniam ætatis; quod
 potest, & plerunq; faciunt masculis vigesimo anno, &
 fœminis decimo octavo. Cujus formula extat apud
 Cassio-

Cassiodor. lib. 7. varior. & facit l. 2. C. de his, qui ven. at.
 Imp. Quæ declaratio etiam procedit, quod licet minor
 curatorem habens vel non habens, læsus, facile resti-
 tuatur, non tamen * restituatur is, qui obtinuit veniam 37
 ætatis : ut tradit Balduin. *Instit. de curat. in §. dantur, cū*
§§. seqq. in verbis, invitati adolescentes, Instit. de curat. ne
beneficio Principis quis decipiatur, l. 1. C. de his, qui vē.
ætat. Nisi quis læsus * fuerit in impetrando veniam æ- 38
 tatis, secundum gl. in d. l. 1. C. de his, qui ven. at. Vel * si 39
 fuerit læsus post impetrationem, tamen ante purifica-
 tionem, siue interinationem literarum, secundum gl.
 & Dd. in d. l. 1. quia rescriptum non verificatum, & ut
 dicunt Romani non fulminatum, & Galli interinatum,
 non prodest. Sicuti etiam * minores 25. annis restitu- 40
 untur, usque ad annum utilem, computandum à venia
 ætatis, secundum gl. & Dd. in l. ea quæ. C. de temp. integ.
 restit. pet. Et pariter * etiam, quando statutum, vel con- 41
 suetudo aliter taxaret legitimam ætatem, eo etiam ca-
 su restituitur intra quadriennium, ab eo tempore, quo
 reputatur major, quia illa ætas taxata est loco ætatis le-
 gitimæ, videlicet vigintiquinque annorum : ut tradit
 Rebuff. in tract. de restit. artic. 2. gl. 2. dicens * tamen 42
 id non procedere, quo ad ea, quæ quis gessisset, pen-
 dente dicto quadriennio, non ante ; sed contrarium
 idem Rebuff. d. loc. dicit se vidisse observari, videli-
 cet, literas restitutionis concessas fuisse, etiam de his,
 quæ quis gessisset, postquam factus fuisset major fide,
 allegans Castrens. consil. 161. lib. 2. Licet * enim (in- 43
 quit) consuetudo faciat eum majorem, & contractum
 ab eo factum validum, tamen non excludet restitutio-
 nem, si intra 25. annos factus sit, secundum gl. in l. 1.
 C. si de moment. p. s. fuer. app.

Verum hæc declaratio * ampliationis sextæ, loquēs 44
 de venia ætatis, & ejus effectu, locum non habet, pri-
 mo, quo ad alienationem bonorum immobilium,
 quæ alienare, vel hypothecare non potest, l. 1. & 3. C. de
 his

- his, qui ven. et imp. Castrenf. in l. 2. C. eod. & cons. 102.*
 45 Dec. *consil. 403. num. 10. nisi* * Princeps de plenitudine
 potestatis ei specialiter concessisset ad contrahendum,
 obligandum, & alienandum bona immobilia : ut notat
gl. in rubr. C. quæ sit long. consuet. & Angel. consil. 63. &
 46 Alex. *consil. 101. lib. 1. Vel* * si concessisset civitas supe-
 riorem non recognoscens, secundum Dec. *d. cons. 403.*
num. 1. 2. 3. & 8. & Angel. Aretin. Instit. de curat. num.
 47 4. Vel si statutum * minorem habilitaret, censetur enim
 generalis concessio veniæ ætatis : ut tradit Dec. *d. con-*
sil. 403. num. 2. Verum Angel. Aret. d. num. 4. quo ad
 concessionem factam à ciuitate superiorem non recog-
 noscente, & statutum minorem habilitantem, contra-
 rium tenet, cuius argumenta & rationes Dec. *d. loc.*
 48 solvit, dicens, *num. 6. & 7. idem esse, si concessisset* * of-
 ficialis perpetuus, ut Comes, Marchio, vel Dux, nemi-
 nem recognoscens; cum isti Domini constituantur, &
 reservata Principi exercere possint, secundum Ca-
 strenf. *consil. 227. super primo dubio, in fin. & idem con-*
cludit Angel. Aret. consil. 212 vers. unde sicut Impera-
 49 *tor*, tibi loquitur * de Duce Mediolani, qui habet
 plenitudinem potestatis, sicut Imperator: ut in simi-
 li tradit Roman. *consil. 59. Sed hæc, quæ de speciali*
 50 Principis concessione diximus, non * procedunt, quan-
 do ultra prohibitionem juris communis, concurre-
 ret prohibitio patris testatoris, qui voluerit liberos ma-
 nere sub cura, usque ad vigesimumquintum annum,
 quo casu ex tali concursu legis & testatoris, prohibitio
 fortior videtur, ita ut alienatio, quæ in alios in qui-
 busdam casibus fieri permittebatur, non obstante juris
 depositione, quando concurrit dispositio testatoris, ta-
 lis prohibitio redditur præcisa, ut nullo modo aliena-
 tio fieri possit à Principe, sine magna causa : secun-
 dum *gl. in c. verum, de condit. apposit. & notat. Imol. in*
l. filiusfamilias, §. divi, ff. de legat. 1.
 51 Secundo * non procedit prædicta declaratio sextæ
 amplia-

ampliationis, de venia ætatis quando eo esset impetrata à masculino ante annum vigesimum, vel ante decimum octavum à fœmina, *l. 2. C. de his, qui ven. et.* quia non poterant ad honores aspirare minores in tam tenera ætate, qua facta eis fuit provisio, propter defectum naturæ: vt tradit doctissimus Roderic. Suares Hispanus, *allegat. 12. vers. 1. per d. l. 2. in fin. ibi, Hi vero, qui contra memoratam dispositionem, veniã ætatis à principali clementia impetraverint, sciant illas nullas vires obtinere.*

Tertio non procedit, quando * non præsentaverit 52 per se, sed per Procuratorem, suum beneficium ad hoc allegaverit, *c. 1. de judic. in 6.* ubi dicit textus, quod ubicunque venit examinanda qualitas personæ, utpote an sit literatus, honestæ vitæ: quod tunc teneatur personaliter comparere. Nam licet regulariter, quis possit præsentare suum rescriptum per procuratorem, hoc tamen locum non habet in veniæ ætatis rescripto.

Quarto non procedit, quando * non probaverit 53 honestatem morum, vitæ & animi probitatem, & mentis solertiam: de quibus * olim cognoscebat Præfectus 54 Vigilum, *l. 1. C. Theodos. qui ven. et. impetrar.* Pro* quo 55 Iustinianus substituit Prætorem plebis, ut *Novella 13.* & ibi optime Cuiac. & *l. 2. C. eod.* sed hodie cognoscunt summa tribunalia.

Quinto non procedit, quando * literæ non fuerint 56 comprobatae vel interinatae, *l. ea quæ, C. de tem. p. in integ. restit. pct.* Ruin. *conf. 126. n. 1. lib. 5.*

Sexto non procedit * multo magis, quando preces 57 veritate non nitantur, & gratia in supplicatione contenta fuerit subreptitia, quæ ipso jure non valet, *c. 2. de rescript. l. prescriptione, C. si cont. jus vel util. publ. c. ad aures, in fin. c. ad audientiam, de rescript.* ubi Abbas post alios, Bald. *consil. 495. l. 4.* Oldrac. *cōsil. 81.* & facit textus in *c. simoru proprio, de præbend. in clem. 1. de præbend.* Vnde in gratia * incumbit onus probandi de veritate 58

eorum, quæ dicta sunt in supplicatione, secundum Io. Andr. *in c. 1. de litis contest. in 6: Abbatem in c. 2. de rescript. & in c. quia circa, de consang. & affin.*

59 Septimo non procedit, quod * licet impetratio veniæ ætatis profit, quo ad administrationem sui patrimonii, & quo ad judicia, ad hoc ut admittatur ut maior, non tamen prodest quo ad munera publica, licet de facto aliquando id fiat, secundum gl. *in l. 1. C. qui ætat. lib. 10. & facit l. 2. C. de his, qui ven. et. impet.*

60 Octavo non procedit, quod etiam * ætas ista dispensata non veniat appellatione ætatis legitimæ, secundum Alex. *conf. 2. n. 1. & 16. lib. 1. per l. fin. C. de his, qui ven. et.* Vbi quando * fit mentio de legitima ætate, intelligitur de ætate naturali 25. annorum, non autem de ætate dispensata à Principe per rescriptum.

62 Septimo ampliatur * secunda regula superius posita, quod adultus habens curatorem, æquiparetur pupillo, *l. si curatorem habens, C. de in integr. restit.* Maxime, quando * agitur de obligando; ita ut nihil possit sine

63 curatoris autoritate, eaque niti debeat, *l. cum quadam, C. de adm. tut. ut cōmuniter tenet Dd. in l. 1. §. fuit quæsitum, ff. ad Treb. & in l. impuberibus, ff. de acq. hered.* Imo

64 etiam lex taxative loquens de * pupillo, habet etiam lo-

65 cū in adulto; & e contra: quia * taxativa nunquā excludit casus similes, secundum gloss. vulgatam, *in l. ob es, C.*

66 *de præd. min.* Adeo, ut * etiam æquiparetur prodigo, cui bonis interdictum est, *d. l. si curatorem habens.*

67 Declaratur ampliatio, ut non procedat primo, quando ageretur de eis liberandis, secundum gl. *in d. l. 1. §. fuit quæsitum.* Quæ hanc declarationem videtur voluisse comprobare per quinque similia.

68 Secundo non procedit, quando * agitur de restitutione fideicommissariæ hæreditatis, quam etiam suo curatori possint restituere, absque alicujus autoritate, *d. l. 1. §. fuit quæsitum, versic. curatori.* Idque non solum restituere potest suo curatori, sed etiam-

jam cuius extraneo. *l. regula, §. cum quis, ff. de jur. & facti ignor.*

Tertio non * procedit in actibus morientium, ut in 69
testamento, quod sine curatore facere possunt, *l. cum
pater §. curatoris, ff. de legat. 2.* Quia non pertinet ad ad-
ministrationem bonorum, cui administrationi præfi-
citur curator, *l. in copulandis, C. de nupt.* Adeo, ut etiam
adversus * tuum testamentum adultus petere non pos- 70
sit restitutionem in integrum: quia minori adversus
testamentū succursus est remedio ordinario, ut pos-
sit revocare, *l. 3. ff. de aliment. legat.* ita ut ei non debeat
competere remedium restitutionis subsidiarium, *l. in
causa ff. de miror.* nec etiam læditur ex factione testa-
menti, cum possit illud ad libitum revocare, *l. si quis, in
princ. ff. de legat. 3. & per tot. tit. de testam. & quib. mod.
testam. infirm.* Nisi minor * dolo fuisset inductus ad te- 71
standum, quo casu datur venienti ab intestato actio,
de dolo contra hæredem scriptum, vel in factum ad
interesse, *l. Lucius, §. Sempronia, ff. de legat. 2. l. non est e-
nim, ubi Angelus dicit se ita consuluisse & obtinuisse,
ff. de inoffic. test.* Quæ est * communis sententia Dd. in 72
*d. l. 1. §. fuit quesitum. & in l. si frater, C. qui testam. fac.
possunt.* Quam etiam firmat gl. & Cyn. in *l. quicquid, C.
arbit. tut.* Adeo, ut etiam * hoc casu adultus habens cu- 73
ratorē, possit per viam testamenti etiā alienare, & exe-
cutorib. dare potestatem alienandi bona immobilia si-
ne decreto, secundum Bald. in *l. 2. C. quand. decret. op.
non est, & in l. 1. ff. de reb. eor.* & quod * etiam testari 74
pollit, invito & contradicente curatore, secundum
Bald. Castrens. & alios in *d. l. si frater*, ut optime tradit
Tiraq. post *leges connub. gl. 3. n. 66. 67.* Sicut etiam * po- 75
test facere contractus, qui sapiant naturam ultimæ vo-
luntatis; ut dedicare se & sua monasterio, secundum
Alb. de Rosat. & ibi Jason, & moderni, in *authent. in-
gressi, C. de Sacros. Eccl.* Quia talis dedicatio cēsetur fie-
ri per modū ultimæ voluntatis: ut dicunt Dd. prædicti.

Quar-

Quarto non procedit, quantum ad ea, quæ non concurrunt ad ministrationem, sed sunt extra eandem administrationem, *d. l. in copulandis, C. de nupt. juncto textu in §. 1. Instit. de nupt. & facit text. in c. fin. de judic.* loquens in copulandis nuptiis, in quibus nihil sit autoritas curatoris, utpote * qui solam rei familiaris sustineat administrationem.

Quinto non procedit, etiam * in negotiis publicis, ut in nunciatione novi operis causa juris publici, *l. popularis, ff. de popul. act.* Vel in his, quæ aguntur * contra ipsum curatorem *l. non quasi, §. hanc stipulationem, ff. rem pup. sal. fore, §. impuberes. Instit. de susp. tut.*

Sexto non procedit in his, quæ * concernunt salutem animæ, ut in observatione juramenti; in quibus non curatur potestas curatoris, quia in his obligatur adultus habens curatorem, etiam sine consensu ipsius curatoris; tamen non obligatur pupillus, *authent. Sacramenta puberum, C. si advers. vendit. l. si quis major, C. de transact. c. quamvis, de pact. in 6.* Et ideo, si * adultus jura-verit conventa adimplere, valet contractus, & potest conveniri non obstante *d. l. si curatorem habens*, secundum Geminian. *conf. 68.* quia juramento legatur anima, quæ extra curatoris auctoritatem est.

Septimo non procedit, quantum * ad dationem curatoris ipsi adulto, cui non datur curator nisi volenti, non autem invito, *§. item inviti, instit. de curat.*

Octavo non procedit, quia * adultus potest agere contra curatorem, pro mala administratione, ante finitam tutelam, non autem pupillus, *l. non quasi, §. hoc autem, ff. rem pupil. sal. fore.* Quod tamen Cyn. in *d. anth. Sacramenta puberum*, distinguit.

Octavo ampliatur * prædicta secunda regula, quod etiam puberi detur curator, ab iisdem Magistratibus, à quibus datur tutor, ut tradit Porc. *Instit. de curat. n. 2. in princ. in vers. dantur Adeo*, ut * etiam Iudex delegatus possit dare tutorem, quando lis movetur adulto
coram

CAP. XXXVII. QVOM. TVT. VEL CVR. FIN. 833
coram delegato, *arg. l. fin. §. 1. & ibi Bart. & Dd. C. ac*
administ. tut. & quod etiam in beneficialibus indistin-* 85
cte curator per delegatum dari possit, c. si annum quar-
tum decimum, de judic. in 9. quia potest in integrum re-* 86
stituere, quando restitutio in integrum venit coram de-
legato incidenter, ut l. fin. C. ubi & apud quos.

Hæc autem ampliatio* non procedit primo, jure 87
veteri ante rescriptum D. Marci, quo tempore iis in-
vitis nulli curatores dabantur, nisi redditis causis.
Proinde, qui* curatorem minori viginti quinque an- 88
nis à Præside vel Consulibus postulabat, causam cur-
eum dari desideraret, exprimere debebat, eaque co-
gnita, si iusta videretur, dabat Magistratus curato-
rem: sin injusta, denegabat. Causæ iustæ* erant ex- 89
pressæ, ut videtur lege Lætoria, inter quas causas con-
tinebantur, scilicet necessaria rerum* alienatio, lites, 90
& jurgia necessaria, lascivia* etiam, hoc est, prodiga- 91
litas, & dementia, id est, manifestus furor. Verum* ho- 92
die dantur etiam non redditis causis, idque magis æta-
tis, quam alicujus actus ratione, l. 3. §. 1. ff. de tutel. Quia
hæc ætas multorum obnoxia est captionibus & insi-
diis, eoque spectat quod Cajus *Instit. lib. 1.* scribit; sub
curatore sunt minores ætate, majores eversores, in-
fani.

Secundo non procedit; quia* etiam hodie non dan- 93
tur etiam invitis adultis, sed possunt si volunt, suo ar-
bitrio administrare, salvo beneficio restitutionis: ut
tradit Balduin. *ad tit. Instit. de curat. in princ. in verbis,*
inviti adolescentes.

Tertio non procedit, quando* datus fuit tutor vel 94
curator, ad certam causam vel negotium; quo finito
etiam finietur tutela. Boer. *in consuet. tit. 1. §. 8. & facit §.*
fin. Instit. de antor. tut.

Quarto non procedit, quando* pupillus furere cœ- 95
perit, quo casu ei non dabitur curator, si tutorem ha-
beat, l. 3. ff. de tutel. etiam si furor accesserit pupillo non

habenti tutorem, nihilominus tutor datur, *d. l. 3.* &
 96 Christoph. Port. *tit. de curat. n. 13.* ubi infert* ad statuta,
 aliter de pupillo, & aliter de furioso loquentia, quod
 debeat servari statutum de pupillis loquens. Imo et-
 97 iam adolescenti furioso * curator datur, ut adolescen-
 ti, non ut furioso : quia magis consideratur causa na-
 turalis, quam accidentalis : ut tradit Port. *d. n. 13.* &
 Angel. *in princ. gloss. verb. ex inquisitione.*

98 Nunc deveniendum * est ad reliquas causas & mo-
 dos, quibus tutela finitur. Et finitur secundo, arroga-
 tione impuberis, §. *item finitur*, juncto §. *sed pupilli.*
Inst. hoc tit. & ibi gl. *in verb. adhuc impuberes. l. si arroga-*
 99 *ti, ff. de tut. & §. illud, Inst. de adopt.* Et ratio est, quia * ar-
 rogatus transit in potestatem & familiam arrogantis,
 cujus curā gubernari possit, ideo non habet necesse o-
 pera tutoris, sed ejus potestatem egreditur, *d. §. illud,*
de adopt. l. cū in adoptivis, §. fin. C. de adopt. Tutorē autē
 habere aliena res est ab his, qui in aliena potestate sunt,
 §. 1. *Instit. de tut.* ut optime tradit Joan. Ramus *l. 2. tit.*
22. quib. mod. tut. fin. fol. 63. Ea; arrogatio dicitur mi-
 100 nima * capitis diminutio, §. *minima*, & ibi gl. *verbo, licet*
minima, Instit. hoc tit. l. 1. & ibi gl. *ff. de legit. tut.* Verum
 tamen id, quod de arrogatione diximus, locum non
 101 habet, quando * quis arrogatus non fuerit de consensu
 omnium tutorum. Qui consensus ideo requiritur, quia
 cum hac arrogatione finiatur tutela, ne aliis ignoran-
 tib. tutela pereat, omnium autoritas necessaria est : ut
 102 quod * omnes similiter tangit, ab omnibus compro-
 betur : ut inquit Iustinianus, *in l. ult. C. de autor. prest.*

103 Tertio finitur * tutela deportatione pupilli, *l. si*
arrogati, ff. de tutel. Quia cum cives esse desinant, non
 possunt amplius habere tutores. Tutela autem juris
 civilis est, & inter cives introducta, ut *Instit. de tutel. in*
 104 *princip.* Eaque dicitur * media capitis minutio : ut tra-
 dit Balduin. *Instit. hoc tit. in verbis, item finitur.*

105 Quarto finitur * tutela capitis minutione pupilli
 etiam,

etiam ea, quæ salva civitate *l. 2 ff. de legit. tut.* Nec solum legitima, sed etiam cæteræ, *d. l. 2. & ibi gl.* Imo etiam omni capitis minutione pupilli: sive ea sit * mini-¹⁰⁹ma, ut est arrogatio: sive media, ut est deportatio: sive maxima, ut est servitus: ut tradit Balduin. *in d. verb. item finitur.*

Quinto finitur tutela * servitute pupilli, secundum¹⁰⁷ Portium, *Instit. hoc tit. num. 7.* & ibi * in additione lo-¹⁰⁸quitur de ingratis, vel ab hostibus captis, ad quod facit text. *in l. si arrogator, ff. de adopt. & gloss. in l. curatores C. de capt. & in l. ab hostibus in princip. ff. ex quib. caus. major. l. si arrogati, de tutel. & ibi gloss. in verbo, redigantur,* ubi exemplificat in ingratitude, vel prædicto in metallum dato; veluti * si libertus pupillus, quod¹⁰⁹ esse erga suum patronum ingratus, in pristinam retrahatur servitutem,

Sexto finitur tutela * morte pupilli, §. *simili modo,*¹⁰⁰ *Instit. hoc tit.* Idque ea ratione, quod mors omnia solvat, §. *deinceps, in authen. de nupt. & quia * relativorum*¹¹¹ talis est natura, ut posita se ponant, & perempta se perimant, *l. finali, C. de indi. t. vid. 3 tit. toll. & Baidus in l. conventicula, C. de Episcop. & cleric.* Quorum * hæredibus¹¹² statim reddenda erit à tutore ratio, eoque nomine poterunt heredes pupillorum tutorem convenire, *l. 2. C. communia, de success.*

Sed hic dubitari contigit, quis * debebat succedere¹¹³ minori mortuo absque hæredibus & venientibus ab intestato; an tutor vel curator, an fiscus? Et glossa quidem, *in l. quo tutela, ff. de reg. jur. tenet tutorem,* & non fiscum succedere debere, quam sequentur Bald. *sing. 8. Pet. de Ravenna singul. 590. & Traq. in tractat. Le mort saisit le vif. in 2. part. 14. declarat. num. 4. & 5.* ubi quam plures allegat. Bartolus vero *in d. l. quo tutela, & in singulari 57. teneat fiscum,* & non tutorem succedere debere, quem sequitur Cagnol. *in d. l. quo tutela,*

114 *n. 6. ver. inferitur etiam*, dicens, opinionem* Bartoli esse communem contra glossam, & *d. l. quo tutela*, loqui de tutela legitimæ, quæ defertur venientibus ab intestato, & non de* tutela dativa & testamentaria. Verum
 115 ego putarem & iudicarem, si causa mihi commissæ esset, hæreditatem hanc dividendam fore, inter tutorem & fiscum, propter varietatem Doctorum & glossæ, cum utraque opinio gravioribus autoritatibus munita sit: quamvis plerumque fiscus omnia pro se rapiat & in dubio velit reportare sententiam in sui favorem,
 116 contra regulas juris; cum in* dubio contra fiscum in favorem privati sit iudicandum: ut tradit gl. in *l. 1. C. de pact.* & las. in *l. 2. num. 38. C. de iure emphyt.* Et maxime in causa* lucratiua, ut tradit Ant. Negus. in
 117 tract. de pign. & hypoth. in 2. part. 4. memb. num. 117. & Suares in proæmio fori, num. 28. Vnde bonus iudex in tanta varietate Doctorum, poterit iudicare cum bona conscientia in favorem utriusque per medium, ut consuluit Petr. Anchor. consil. 20. Nicol. Boerius decis. 42. num. 39. & decis. 155. num. 27. & sed. Capit. decis. 176. n. 34. & novissime Gualdensis de art. testandi,
 118 tit. de substit. cautel. 6. num. 3.

119 Septimo finitur* tutela tutoris capitis minutione, per quam libertas vel ciuitas amittitur, §. *sed & capitis. Instit. hoc tit. l. ad agnatos, C. de leg. tut.* veluti* si tutor bāniatur, & sic designat esse tutor, dummodo omnia bona banniti publicentur ut dicit Bartol. in *l. tutores, ff. de admist. tut.* & est text. in *l. si tutor, §. fin. ff. de tutel. & rat. distrab. & l. si quis tutor, ff. de tutel. & gl. in §. interdum. Instit. de curat.* Ratio autem est, nam* cuiuscunque tandem generis tutela sit, semper ex iure civili est, & interciues introducta, cuius capite minuti non sunt
 121 participes, ut cum ciuitatis iure, non possit non perire.
 122 Quod procedit, siue sit* testamentaria, siue* dativa
 123 tutela: ut tradit gl. in §. simili, in verbo, omnis, Instit. hoc tit. Nec prodest eam esse delatam* ante omnem capitis diminu-

diminutionem, quia tractum habet & continuam actionem: ut tradit Balduin. *in d. §. simili, in verbo, omnis tutela.*

Insuper quoque tutoris minima* capitis minutio-¹²⁴ ne legitima tutela tantum perit: cæteræ non pereunt, §. *sed & capitis, Inst. hoc tit.* Quia agnatio perit minima capitis diminutione, §. *fin. Inst. de legit. agnat. tut.* & legitima* tantum inter agnatos consistit, sed ubi agnationis non habetur ratio, non finit tutelam ea* capitis¹²⁵ diminutio, etiamsi ab aliqua lege deferatur tutela, modo non nitatur agnationis jure: Et maxime hodie ubi ita cognatis, ut agnatis deferatur tutela, cum *Novel. Justin. constit. 118.* tollatur* discrimen agnationis &¹²⁶ cognationis, & tam agnatos, quam cognatos vocet ad tutelam; unde nulla tutela peribit minima capitis diminutione.

Octavo solvitur tutela* exilio tutoris, modo in perpetuum exilium datus fuerit tutor, *l. tutor petitus, cum l. seq. & ibi gl. verbo, tempus, ff. de excus. tut.* ubi dicit hoc non procedere in exilio temporali, quo casu dicit dandum esse curatorem.

Nono finitur tutela* morte quoque tutoris, §. *simili*¹²⁹ *modo, Inst. hoc tit.* idque ratione superius allegata de morte pupilli. Sed ex* legibus Platonis *lib. 6.* si orphanorum tutor obierit, cognati, & affines ex utriusque parentibus usque ad consobrinos & patrueles, qui præsentibus sunt, alium intra decem dies constituere jubentur, alioqui drachmate singuli, singulis quibusque diebus mulctantur, donec tutorem præficient. Et non solum prædicta procedunt in morte tutoris, verum etiam* in morte contutoris, quo ad suam partem, nec¹³¹ accrescit superstiti, maxime si testator hoc testamento expresserit, secundum *Specul. tit. de instrum. edict. §. nunc vero aliqua, n. 13. & ibi in addit. litera D.* Et hac* ratio-¹³² ne tutoris hæredes erunt liberati, ad quos onus tutelæ non transit, *l. tutela plerumque, ff. de tutel.* Nisi quo* ad¹³³

negotia per defunctum inchoata, quæ per hæredem, si legitimæ ætatis & masculus sit, explicari debent, *l. i. ff. de fidejuss. & hered. tut.*

134 Sed ea, quæ de morte * tutoris diximus, non procedunt, quo ad pupillum, qui non liberatur, sed datur alius; sæpe enim diversi generis sunt tutores, ut si testamentarius moriatur tutor, succedat legitimus vel dativus.

135 Decimo finitur tutela * remotione tutoris ut suspe-

136 ti, §. si. *Inst. hoc tit. l. si arrogati ff. de tut.* Quod * intelligi debet de vero suspecto: nam si aliquis tutor faceret se allegari tanquam suspectum, ad hoc, ut non cogeretur ad tutelam suscipiendam, nihil ageret, secundum Ang. *in l. quamvis, n. i. C. de decur. lib. i o.* Vel nisi detur adjunctus ob augmentum facultatum, quo casu prius dati tutores ab administratione non liberantur, *l. cum ob augmentum, C. in quib. casib. tut. hab.*

137 Furore vero, vel alio * simili morbo, vel vitio superveniente, tutela non finitur, sed in locum furiosi, muti & surdi tutoris, alii tutores dantur, *l. compluria,*

138 *ff. de tutel.* Cessante * ergo causa furoris, ipso jure desi-

139 nit, *l. i. ff. de curat. furiosi*, nisi * habeat dilucida intervalla, *l. cum aliis, C. de curat. furiosi.* Quo casu non desinit curator esse tempore, quo ille sanæ mentis efficitur, sed exercitium administrationis ei non competit; & potest tunc ille, cui curator est datus, omnia per se agere, sed furore superveniente, exercitium restituitur curator, *d. l. cum aliis.*

140 Nec etiam captivitate tutoris * apud hostes finitur, sed suspenditur tutela, propter spem postliminii, & interim providetur pupillo de Attiliano tutore, *l. mutuo, §. ult. verbo, substantia, ff. de tut. §. ab hostib. Inst. de Attil. tut.* ne scilicet medio tempore bona pupilli pereant: quando enim captus est tutor, pupillus domi permanens, adhuc indiget tutore, qui suæ personæ curam suscipere debeat, & ideo lex assignavit ei Attilianum tu-

tutorem, donec sit spes, ut reversurus recuperet tutelam à qua, nec culpa, nec facto suo ceciderit.

Sed hoc * non procedit in pupillo, cuius captivitate statim finitur tutela, §. *item finitur*, *Instit. hoc tit.* Nihil enim pupillus habet juris in tutorem, quod possit recuperare postliminio reversus : Pupillus enim captus non indiget amplius tutore, quia datur personæ liberæ, & qui sui juris sit; & ille servus hostium efficitur, §. *si ab hostib.* *Instit. quib. mod. jus pat. potest. sol.* Plerunque tamen * curator bonis pupilli datur, ne medio tempore pereant, *l. ab hostibus*, §. 1. *ff. ex quib. caus. major.* & *d. l. muto*, §. ult. *ff. de tutel.*

Undecimo finitur * tutela secundo matrimonio matris tutricis, ipse, §. *quia vero*, in *auth. ut sine prohibet. matres*, & *debit.* & *credit. tutel. minor. gerant; ibi*, *mox, ut secundas nuptias contraxit, eam repente expelli à tutela*, & *auth. Sacramenta*, *C. quand. mul. tutel. offic. fung. pot.* idque hac ratione, quod lex plus de ea non confidat, imo præsumat quod vitæ librorum infidiabitur, *l. lex que tutores*, §. *fin.* *C. de administ. tut.* & ita quotidie etiā servatur in judiciis. Nec iudex quoq; hoc casu debet sequi voluntatē testatoris, qui eam cōstituit tutricē testamento, quamdiu vixerit; quia lex tali casu de matre diffidit, *l. in confirmando*, & *l. utilitatem ff. de confir. tut.* Utilitatem enim * liberorum Prætor sequi tenetur, & non scripturam testamenti, vel codiciliorum: si enim testator cogitasse quod ipsa ad secundas nuptias convolasset, ipse sic de ea quamdiu viveret, non providisset: Quia igitur in eodem statu non remansit, ei tutela remanere non debet, *arg. l. cum quis, in princ. ff. de solut.* De quare late diximus supra cap. 15. *regula, tutela est officium virile.*

Duodecimo finitur * etiam tutela fœminarum, per conventionem in manum veri, autore Boetio: Nec mirum quidem, erat enim conventio in manum species capius minutionis, quæ omnes tutelas solvit Cū

- enim eo modo capite minuerentur, statum ac familiam mutabant; & in virorum mancipium redigebantur, in quorum manu eas fuisse, etiam Cato apud Li-
 146 vium, *lib. 44.* dicit. Quin etiam * in manum conveniendo mulierem, cum capite, fortunas quoque suas in familiam ac domum mariti transtulisse sciendum est.
- 147 Nam, ut * Cicero in *Topic. in loco ab effectis*, scribit, cum mulier viro in manum conveniebat, omnia quæ ejus fuerant, viri fiebant dotis nomine. Vnde Boetius, uxore defuncta, quæ in manum convenisset, bona ejus
 148 ad virum pertinuisse, bene collegit; adeo, ut * etiam mulier quæ maritum habeat, & in ejus manu est, tutorem non habeat; & ita arresto * quoque Curie Ultra-
 149 jectinæ Provinciæ decisum fuit 9. Maii, Anno 1580. inter Joannem & Paulum Gosevini actores ex una, contra Iassarum Martini tutorem, neptis suæ reum, ex altera
 150 partibus. Amplius etiam * post conventionem in manum, quia tutore carebant, & ea in re tutoris autoritas necessaria erat, non obligabantur civiliter, ne marito quidem autore, exemplo pupilli, qui patre, cujus in
 151 potestate est, autore, non obligatur. Tutore * vero autore bene, *l. 2. §. his qui ff. de capit. dis. int. & l. ult. §. pupillus ff. de verb. oblig.* Fœminæ quoque * liberabantur tutela, quando virgines Vestales essent captæ, teste Boetio in *Top. Ciceronis*. Quo quidem iure, etiam Pauli & Vlpiani temporibus vñum fuisse populum Romanum, satis ex Vlpiani fragmentis constat.
- 153 Decimotertio, tutor * quoque testamento datus sub conditione ea eveniente, definit esse tutor, §. *sed cisi*, & ibi gl. verbo, *testamento*, *Instit. hoc tit. l. tutor datus, §. si tutorem, ff. de test. tut. l. si tutor, §. si testamento, ff. de tut. & rat. dist. l. si arrogati, ff. de tutel.* Idque hac ratione:
 154 quia volūtas * testatoris semper est servanda, veluti regulatrix dispositorum in testamento, *l. in conditionibus, ff. de cond. & dem. & §. disponat, in auth. de nupt.* Quin-
 155 imo propter voluntatem testatoris * servandam, receditur

ditur quandoque à verborum proprietate, secundum Bart: *l. ambiguo, ff. de reb. dub.* Dec. in *l. non omnis, n. 3. ff. si cert. pet.* & ad hoc, ut mens* testatoris observetur, 156 dispositio facta in uno casu, trahitur ad similem, *l. fin. C. de instit. & subst.* Quod maxime* procedit, si non 157 contrarietur juris dispositioni, *l. nemo potest, ubi Jas. n. 2. ff. de legat. 1.* Dec. in *l. 1. num. 6. C. de pact.* & Guid. Pap. *decis. 515.*

Decimoquarto etiam* finitur tutela, si ad certum 158 tempus datus fuerit tutor, quia eo finito, desinit, §. *preterea*, & ibi gl. & §. *sed etsi. Inst. eod. l. si arrogati, ff. de tut.* quod quidem tempus tam ad esse, quam ad non esse se habere potest, §. *conditionet, Instit. de verb. oblig.* Quia* limitata causa, limitatum producit effectum: 159 & tutela, quæ ad certum tempus restringitur, ulterius progredi non debet. *l. in agris, ff. de acq. rer. dom. & l. age, ubi Baldus, Iason, & cæteri Scribentes, C. de transf. act.* vel quia* ad tempus permessa ab eo tempore, po- 160 stea censentur prohibita, *l. si ita, ff. de vulg. & pupil.*

Decimoquinto* finitur tutela, vel quia suspecti 161 visi sunt, vel quia ex justa causa se excusant, & onus administrandæ tutelæ deponunt, secundum ea, quæ diximus supra, c. 35. & facit §. *fin. Instit. hoc tit.*

CAP V T XXXVIII.

Administratores alienarum rerum, quomodo rationem reddere, quid in reddendis rationibus observare, an semel redditæ rationes iterum reddi debeant, & an remitti possint, vel quando, plena manu declaratur.

S V M M A R I A.

- 1 *Actus sui rationem reddere, tenetur tutor finita tutela.*

- 2 Ratio reddi debet finita tutela, sive finiatur morte pupilli, tutoris, vel alias.
- 3 Nomine rationum continentur rationes in scriptis redactæ & non scriptæ.
- 4 Tutor debet rationes legendas offerre, cum universi actus sui instrumento.
- 5 Rationes in folle exhibere quid sit.
- 6 Tutor rationes reddens, tenetur edere adversaria, id est, volumina rationum.
- 7 Tutor an teneatur libros rationum tradere, quos ipso confecerit propria pecunia.
- 8 Tutor tenetur cautiones & instrumenta omnia actus sui exhibere. Ampliatur num. 9.
- 10 Tutor licet à testatore liberatus fuerit à rationibus exigendis tenetur tamen reddere chartas, in quibus rationes conscriptæ sunt.
- 11 Condicio reddendarum rationum non impletur, nisi de iis quæ scripta sunt in Codice rationum, fiat omnib. fides, quæ ab eo gesta sunt.
- 12 Iudicis arbitrio reliquitur, quando perfecte dicantur redditæ rationes.
- 13 Tutor rationem reddens, debet solvere reliqua.
- 14 Reliquorum appellatione, quid veniat remissive.
- 15 Reliquorum illatio & persolutio, annexa est redditioni rationum.
- 16 Reliquatio, & reliquatum facere, quid, num. 17. Et reliqua quæ. num. 18. 19. 20. 21. 22. & 23.
- 24 Reliquari, & reliquis obnoxium esse.
- 25 Reliquare amplam summam, quid.
- 26 Liberatione facta tutori generaliter, an conveniri possit ratione reliquorum.
- 27 Tutori à testatore liberato à redditione rationis non censentur remissa quæ dolo, vel fraude facta sunt.
- 28 Liberatio etiam ampla se non extendit ad dolum futurum, & verum.

- 29 *In generali liberatione non venit id quod potest vendicari, & apud tutorem adhuc est.*
- 30 *Liberatio facta tutori generaliter, non impedit, quo minus conveniri possit ratione doli, qui consistit in faciendo.*
- 31 *An mater tutrix non obstante prohibitione testatoris, de redditione rationis, teneatur solvere reliqua.*
- 32 *Tutor cui ultra liberationem vel prohibitionem legatum factum fuit à testatore, quo remittit ei id in quod eum contingeret condemnari, an teneatur etiam ad reliqua.*
- 33 *Prohibitio siue liberatio testatoris de non reddendis rationibus non relevat, quando quis administravit ante inventarii confectiorem, vel decretum administrationem.*
- 34 *Licet uni relicta fuerit liberatio reddendarum rationum, non tamen prohibetur pupillus ex eius persona convenire contutorem, si eum suspectum facere neglexerint.*
- 35 *Damna que casu contigerunt ad reliquorum onus non pertinent.*
- 36 *Liberatio, vel prohibitio de reddenda ratione, non excusat tutorem à dolo vel fraude. Ampliatur nrm. 38. 39. 40.*
- 37 *Communis opinio.*
- 41 *Stante statuto, quo quis tenetur de dolo, & lata culpa, sufficit dolus in omittendo tantum, non in faciendo.*
- 42 *Expromissor minoris non obligatur tutori pupilli, ex quitatione iniqua & dolosa à pupillo extorta.*
- 43 *Dolus presumptus consistens in omittendo, censetur remissus, stante liberatione & prohibitione testatoris tribus concurrentibus.*
- 44 *De jure tenetur tutor reddere rationem, etiam non requisitus.*
- 45 *Magis communis opinio.*

- 46 Pactum non valet quo promittit quis nunquam exigere rationes.
- 47 Conventio facta cum pacto, quod non possum revocare administratorem, non valet.
- 48 Procurator constitui non potest cum pacto, quod revocari non possit, etiam juramento interveniente.
- 49 Poena promissa in casu revocationis procuratoris non debetur.
- 50 Redditio rationis, etiam heredem tutoris vel administratoris astringit.
- 51 Heres universalis tenetur reddere rationem fideicommissario, de rebus hereditatis, si illis se immiscuerit, & fructus receperit.
- 52 Curator tenetur reddere rationem administrationis.
- 53 Curator ad lites, gestorum rationes reddere tenetur.
- 54 Filius familias patris sui curator rationes reddit.
- 55 Communis opinio.
- 56 Mater quæ filii negotia tractavit, tenetur reddere rationem filio, & tenetur de dolo & negligentia. Ampliatur num. 57. 58. Limitatur num. 59.
- 60 Adversus matrem datur restitutio in integrum, si liberos in gestu circumvenerit.
- 61 Matris bona filiis tacite sunt obligata pro administratione.
- 62 Pro administratione bonorum filii, dos matris retineri potest.
- 63 Avia etiam rationem reddere tenetur.
- 64 Frater, qui fratris sui negotia gessit, rationem reddere tenetur. Ampliatur num. 65. 66.
- 67 Patruus, qui administravit bona nepotis, vel neptis, tenetur reddere rationem.
- 68 A Consanguineis, quomodo exigenda sit ratio.
- 69 Praceptor sive Pedagogus, quomodo & quando rationem reddere teneatur de receptione pecunie, a patre pupilli.
- 70 Thesaurarius sive exactor plene reddere debet rationem, licet habuerint liberationem à Rege.
- 71 Pre-

- 71 *Procurator ad negotia, rationem reddere tenetur.*
- 72 *Socius administrans bona communia, rationem reddere tenetur.*
- 73 *Negotiorum gestor, rationem reddere tenetur.*
- 74 *Gubernatores hospitalium tenentur reddere rationem, & cui.*
- 75 *Consules & Scabini rationem reddere tenentur, de pecuniis civitatis receptis.*
- 76 *Institores & factores, tenentur reddere rationem, & librum rationum habere; & quid continere debeat.*
- 77 *Factores tenentur, mortuo rationum domino, restituere libros & omnia, & exhibere hereditus debita, & credita, apotheca sui magistri.*
- 78 *Sequester tenetur reddere rationem de fructibus, quos percepit ex beneficio apud eum sequestratis, & perceptis.*
- 79 *Curatus in Synodo Episcopo reddere debet rationem de animabus parochianorum, & cura.*
- 80 *Idem in coadjutore.*
- 81 *Capitulum gerens negotia, scde vacante, reddere tenetur rationem novo Episcopo.*
- 82 *Omnis Provisor, receptor, sive bonorum administrator, rationem reddere tenetur, sicut quoque hereditibus eorum tenentur.*
- 83 *Executor ultima voluntatis rationem reddere tenetur. Ampliatur num. 85.*
- 84 *Idem in executore sententiarum, qui fructus seu bona recepit.*
- 85 *Actores, qui mandato curatoris administraverunt, & omnis alius substitutus a tutore vel alio administratore, rationem reddere tenentur.*
- 87 *Tutor rationem non reddens, dicitur esse in dolo praesumpto: imo etiam vero; & quando.*
- 88 *Pluribus existens tutoribus, unus non potest rationem reddere sine altero.*
- 89 *Cui sit reddenda ratio.*

- 90 Tutor rationem fructuum & reddituum, bona fide perceptorum reddere debet.
- 91 Ratio reddenda est in loco, ubi bona gesta sunt.
- 92 Argentarius rationem reddere debet argentaria, ubi illam exercuit.
- 93 Ratio plene reddenda est, non pro parte.
- 94 Redditio rationis est quid indivisibile, quod pro parte prestari non potest.
- 95 Tutor etiam rationem reddere tenetur de non gestis, ut quia omiserit culpa, negligentia, ut alias.
- 96 Tutor etiam reddere debet rationem de gestis, post finitam tutelam, si probetur cum administrationem continuasse.
- 97 Nomina debitorum à tutore taliter prestari debent, quod fuerint idonei tempore, quo illis creditum est.
- 98 Tutor tenetur, si bona nomina ob ejus negligentiam, vel non exactionem mala facta fuerint, nisi facti fuerint non solvendo debitores post finitam tutelam.
- 99 Tutor tenetur reddere rationem post viginti vel tringenta annos.
- 100 Tutor vel curator, pupillum in tutela fraudens, vel rem pupilli sibi approprians, tenetur actione de rationibus distrahendis in duplum.
- 101 Tutor pupillum in tutela fraudans, si non est solvendo, punitur extraordinem, & si furandi animo facit, tenetur furti.
- 102 Tutor non jure datus, non tenetur, si pupillum in tutela fraudaverit.
- 103 Quibus detur hac actio de rationibus distrahendis.
- 104 Actio de rationibus distrahendis in heredem, ceterosque successores non datur, quia pœnalis est.
- 105 Hac ratio de rationibus distrahendis in duplum est, licet in simplo rei persecutionem contineat.
- 106 Quando hac actio competat, & quamdiu num. 107.
- 108 Athenienses moram quinquennii tribuebant rationibus tutorum.

CAP. XXXVIII. DE RAT. RED. EIVSQ. REQ. 847

- 109 *Pater non tenetur reddere rationem administrationis filio, de adventutis. & qua sit ratio num. 111.*
- 110 *Pater in rebus filii, actu & habitu, plenam habet administrationem.*
- 112 *Pater dolose administrans bona filii, rationem reddere debet.*
- 113 *Pater administrans res filii, in quibus non habet ususfructum, rationem reddere tenetur.*
- 114 *Pater administrans ut tutor filii emancipati bona, rationem reddere tenetur.*
- 115 *Pater tenetur reddere rationem, quando pleno jure bona perveniunt ad liberos.*
- 116 *Ad removendum patrem ab administratione, sufficit negligentia & culpa.*
- 117 *Magis communis opinio.*
- 118 *Rationem semel reddens, non tenetur iterato reddere.*
- 119 *Sermo simpliciter prolatus intelligitur de primo.*
- 120 *Probatio affirmative concepta recipit consummationem in primo actu, qui celebratur.*
- 121 *Dispositio rationi, non nisi semel concedenda est. Limitatur num. 122.*
- 123 *Qui reddidit rationem, & absolutus fuit, non poterit ulterius molestari.*
- 124 *Qui reddidit semel rationem, si liberationem juramento firmatam consecutus fuerit, ad iterum reddendas rationes, compelli non potest.*
- 125 *Stante statuto jurata, de non iterum reddenda ratione, minor latus non restituitur.*
- 126 *Communis opinio.*
- 127 *Liberatio geminata & ratificata ex intervallo à minore facit, ut tutor qui semel reddidit rationem non teneatur iterato reddere.*
- 128 *Ratihabitio & ratificatio facta ex intervallo, tollit omnem nullitatem, & allegationem doli etiam ex proposito.*

- 129 *Transactio facta in presentia iudicis, vel amicorum tollit omnem suspicionem & fraudem.*
- 130 *Consiliario Principis emente rem à subdito in presentia Principis, non praesumitur venditor in aliquo deceptus.*
- 131 *Autoritas & presentia Principis tollit omnem obligationem deceptionis, etiamsi esset ultra dimidium iusti pretii, & excludit omnem suspicionem doli, & fraudis.*
- 132 *Tutor habens apocham à redditione rationum, non tenetur iterum rationem reddere.*
- 133 *Ratio dolo reddita, pro non reddita habetur, & de novo reddi debet. Ampliatur num. 134.*
- 135 *Liberatio rationum dolo obtenta iterum reddi debet, licet fuerit jurata.*
- 136 *Communis opinio.*
- 137 *Dolus liberationis quomodo probetur. num. 138. 140. 141. 142. 144.*
- 139 *Dolus quid.*
- 143 *Dolus ex proposito, & re ipsa à pari procedunt.*
- 145 *Error calculi semper potest allegari & deduci.*
- 146 *Calculatio & computatio erroneè facta denuo, & reiteratio est revidenda.*
- 147 *Calculatio male composita & facta denuo reducenda est ad rectam compositionem & veritatem.*
- 148 *Error calculi semper potest allegari, etiamsi saepius rationes inite proponantur.*
- 149 *Errantis nulla voluntas.*
- 150 *Error calculi. quomodo probabitur.*
- 151 *Error calculi etiam in facto proprio potest adaptari.*
- 152 *Error calculi etiam in facto proprio, facit computationem ipso jure nullam.*
- 153 *Communis opinio.*
- 154 *Error calculi potest allegari in causa appellationis siue sit deductus in causa appellationis, siue non.*
- 155 *Pro errore calculi, non competit actio criminalis.*
- 156 *Cessat error calculi, quando post illam calculationem fuerit*

fuert deventum ad pactum & stipulationem. Limitatur num. 157.

158 *Error calculi cessat, quando est transactum. Item quando est sententiatum. num. 159.*

160 *Iuramentum interpositum in contractu, facit quod calculus non possit retractari.*

161 *Non conceditur absolutio à iuramento, maxime ubi iuratum fuit, omnia vera esse.*

162 *Error allegari non potest, quando confessio est geminata.*

163 *Confessio geminata inducit probationem etiam inter absentes, licet verba sint enunciativa.*

164 *Cōfessio geminata tollit praesumptionem erroris juris.*

165 *Gratiosa computatio retractari non potest.*

166 *Curator Reipublicae, Procurator, tutor, vel alius administrator, non possunt facere gratiosas computationes, & quae sit ratio.*

167 *Computatio à Iudice probata, non retractatur.*

168 *Decretum interpositum, sine causa cognitione, nullum est.*

169 *Error in calculo temporis, non vitiat computationē.*

170 *Confirmata calculatio non retractatur. Limitatur numero 171.*

172 *Calculator à iudice datus, impedit retractionem.*

173 *Liberans debitorem ex intervallo post calculum factum, non potest retractare computationem: secus si incontinenti remisit.*

174 *Liberatio generalis dolose facta, nihil valet, nec comprehendit ea, quae extant penes liberatum, & quae tenebatur restituere.*

175 *Etiamsi liberatio iuramento esset vallata.*

176 *Etiamsi facta esset per actum inter vivos.*

177 *Et quando contineret iniquitatem, ad illam non extenditur.*

178 *Nec comprehendere debet exorbitantia.*

179 *Promittens nō contravenire, tenetur observare quae gessit.*

- 180 *Qui non reperitur, nec est debitor, non tenetur rationes reddere.*
- 181 *Socius semel reddens rationem administrationis societatis, non tenetur iterum illam reddere. Ampliatur numero 182.*
- 183 *Confessio extorta per dolum, & deceptivè, nihil operatur.*
- 184 *Pro laudo præsumitur.*
- 185 *A laudo post modum emologato, non est recedendum.*
- 186 *Laudum & arbitramentum emologatum, habetur ut transactio.*
- 187 *Calculatores electi de consensu partium, dicuntur legitime electi.*
- 188 *Calculis, & computationibus factis à deputatis, & electis, quandoque non est standum.*
- 189 *Ex statuto Ultrajectino, tutor singulis annis tenetur reddere rationem amicis, & proximioribus pupilli, vel deputatis civitatis.*
- 190 *Actio tutela demum exercetur finita tutela, & que sit ratio.*

PEracta & finita tutela & cura, restat nunc, ut discutiamus, qui teneantur rationem reddere; quæ in rationibus exigantur: an is, qui semel reddidit rationem, iterum teneatur reddere: an rationes remitti possint, ut non reddantur; & quando. Quod caput, ut plenius cognoscatur, una regula expediemus, videlicet: Quod * actus sui rationem reddere teneatur tutor, finita tutela, actione tutelæ, §. *fin. Instit. de At. tut. l. 1. §. officio, ff. de tut. & rat. distr.* Bartholom. Soc. *conf. 92. nu. 5. & 17. lib. 4. Dec. consil. 100. num. 7. in tutore, curatore, & omni administratore, & conf. 178. nu. 1. Idem cum Molinæo conf. 274. num. 3. & consil. 533. n. 2. Gratus, ponens regulam in omni administratore, conf. 135. num. 29. 30. lib. 1. Chassan. *tit. des enfans, §. 6. verbo de rendre compte.* Berous *questi 5. & Paris. consil. 96. n. 12.**

34. lib. Et ratio hujus est, ne cum aliena jactura tutor locupletetur, *l. nam hoc natura, ff. de condict. indebit. l. jure natura, ff. de reg. jur.*

Ampliatur primo, ut * procedat quod ratio red-² denda sit, finita tutela, sive ea finiatur morte pupilli, vel tutoris vel alias, secundum Balduin. *in §. fin. in verb. post pubertatem. Instit. de Attil. tut.*

Secundo ampliatur, quod * tutor teneatur, non 3 solum scriptam tantum rationem reddere, sed & eam, quæ sine scriptura ab eo administrata fuerit, *l. libertate, ff. de stat. lib.*

Tertio ampliatur, quod * etiam non sufficiat sola 4 editio, id est, inspiciendi facultas, sed quod debeat tutor rationes legendas offerre, & discutiendas, cum universi actus sui instrumento, ut examinari possint computationes probe an improbe referantur, & an accepta recta relata, an non recte sint, *l. cum servus, l. qui sub conditione, ff. de cond. & demonstr. l. si statu libera, §. ult. ff. de stat. liber. l. si ita fuerit, §. questio hac, ff. de manumif. test. Bart. Soc. cons. 92. nu. 7. l. 4. Barbat. cons. 62. n. 1. l. 2. & Chassan. §. 6. tit. des enfans des plusieurs litz, in verbo, d' en rendre compte, nu. 6. usq. ad 19. Non autem in folle, id est, inexplorate, inexplicate, atq; confuse rationes exhibere tutor debet, quales solent ii, qui pecunias in marsupio ostentant, nec qualis quanta-ve sit, sciri volunt, ut egregie exponit Alci. *l. 4. de verb. sig. n. 4. & Eras. Roterod. cent. 9. Chiliad. 4. Prov. 37.**

Quarto ampliatur, quod * tutor ad eundem etiam 6 finem cogatur edere adversaria, id est, volumina rationum, *l. si ita fuerit, §. questio, in fin. ff. de manumif. test. Maxime si librum * rationum fecerit ex pecuniis pupilli, vel domini: secus vero si ex propria pecunia; quia tunc si sua interesset, non teneretur illos libros tradere, nisi soluto eo, quod interest & facto sibi acceptilationis publico instrumento, ut tradit Barbat. *cons. 91. lib. 3. per l. 1. §. penult. ff. de edendo.**

- 3 Quinto ampliatur, quod etiam * teneatur tutor cau-
 tiones, & instrumenta omnia actus sui exhibere, *l. cum*
servus, ff. de cond. & demonstr. l. fin. §. inter cetera, ff. de
 liberat. legat. & l. si ita fuerit, §. quaro, ad fin. ff. de manu-
 miss. test. & l. si cui libertas, ff. de cond. & demonstr. Maxi-
 6 me autem * tenetur edere tutor instrumenta, quæ per-
 tinent ad res administratas, d. l. si cui libertas, ff. de condit.
 & demonstr. quæ si dolo, lata culpa, vel levi non resti-
 tuat, adversus eum in litem jurare poterit, *l. alia*, l. is
 qui, C. de in lit. jur.
- 10 Sexto ampliatur, quod * etiam si vetitum fuerit ab
 eo rationes exigere, quod nihilominus teneatur reddere
 chartas, in quibus rationes conscriptæ sint, d. §. inter ca-
 11 tera. & quod etiam * docere debeat, constare fidem
 omnibus, quæ ab eo gesta fuerint, ut neque subtraxe-
 rit quid ex iis, quæ acceperit, neque expensum rationi-
 bus præscripserit, quod non dederit, *l. qui sub conditio-*
ne, ff. de cond. & demonstr.
- 12 Quando autem * recte ac perfecte rationes reddi-
 tæ censeantur, in dubium revocatur, & tandem Bald.
 in l. voluntatis, n. 2. C. de fidei commiss. Paris. cons. 82. n. 21.
 & cons. 84. n. 17. & cons. 87. n. 16. & cons. 96. n. 31. lib. 1.
 Iudicis arbitrio id relinquendum putant. per l. Thais,
 §. sorore, ff. de fideic. libert. & c. contingit, de fide instrum.
- 13 Septimo ampliatur, quod * etiam tutor reliqua sol-
 vere debeat, *l. quamvis*, *l. cum servus*, *l. qui sub conditione*,
 ff. de cond. & demonstr. l. qui libertatis, §. servus, ff. de evict.
 l. si statu liberum, in fin. l. si servo, ff. de statu liber l. 4. C. de
 test. manumiss. l. non solum, §. is qui, ff. de liberat. legat. Chas-
 fan. d. tit. des enfans, §. 6. in verbo, & reliqua, num. 3. & 4.
- 14 & ibi, quid * reliquorū appellatione cõtineatur, & Alc.
 15 in l. potest, ff. de ver. sig. Reliquorum * enim illatio, & per-
 solutio omnino annexa est redditioni rationum, nec
 ex aliter redditæ videntur, *l. non solum*, §. is qui reddere,
 16 ff. de liberat. leg. Est enim * reliquatio residuum il-
 lud, quod post redditas rationes apud ipsum admini-
 strato

stratorem superest, *l. si cui libertas*, ff. de con. & demonstr. *l. Iulius Paulus*, & *l. qui sub conditione*. eod. *l. Stichus libertas*. & *l. ult. §. inter*, ff. de liberat. leg. & *l. 3. C. de suscept. lib.* 10. Inde etiam* reliquatum facere, id est, paria facere, 17
d. l. Stichus libertas, §. ult. & *l. semper*, §. conductores, ff. de
jur. immum. Reliqua etiam* sunt debita præteriti tem- 18
poris pensiones, sic* reliqua colonorum, sunt pensiones à 19
colonis debita *l. questum est*, §. peto, & *l. Offidius*, & *l. qui*
habebat, in fin. ff. de leg. 3. *l. Seia in princ.* & *l. pradia*. §. af-
fini suo, ff. de instruct. vel instrum. legat. Sic & reliqua
conductionis* accipiuntur, in *l. si adversarius*, C. ad Vell. 20
Sunt & reliqua* vectigalis, *l. Moschis*, ff. de jur. fisci. Et 21
reliqua pro reliquis* censuum debitorum, in *Rubr. sine* 22
censu, vel *reliquis*. & reliqua* collegarum in *l. Lucius* 23
Titius, ff. ad municipi. Inde reliquari, & reliquis* obnox- 24
ium esse, *l. constitutionibus*, ff. ad municipi. *l. rescripto*, §. sed
eos demum, ff. de muner. & honor. Vnde quoque* dici- 25
mus, reliquatus est amplam summam, id est, mansit am-
plæ summae reliquator ac debitor, *l. si quis ratione*. ff. de
liberat. legat.

Prædicta* autem ampliatio* procedit, etiam si veti- 26
tum fuerit rationes exigi: eo enim non obstante, non
impedietur reliqua exigere, quas quis se relinquavit,
l. non solum, in fin. cum *l. seq.* ff. de liber. leg. *l. Thais*, §. *Sti-*
chus, & *Damas.* ff. de fideic. lib. *l. cum tale*, §. *quin ergo*, ff.
de cond. & de monst. Grat. consil. 23. num. 9. lib. 1. Ruin.
consil. 70. n. 8. lib. 4. Corn. consil. 313. num. 7. & 8. lib. 1. &
Pharil. cons. 21. n. 57. lib. 2 quia cēsetur* tantū scrupu- 27
losa inquisitio remissa, non autē ut id remittatur, quod
dolo, vel fraude factū fuerit, *l. si servus vetitus*. ff. de legat.
1. *l. non solum debitorem*, §. ult. ff. de liber. leg. Vnde si te-
stator legaverit* liberationem tutori, seu uxori, vel pro-
hibuerit ne redderet rationem, & reliqua; Imo, si con-
tingeret dictum administratorem in quoquam conde-
mnari, id leget dicto administratori, gravando hæredes,
ut habeant hoc restituere, adhuc si condemnetur ex

dolo futuro, & vero, non se ad hoc extendet liberatio, ut consuluerunt *Ang. conf. 175. & Anch. conf. 117. Jo. de Anan. conf. 80. & Salic. in l. cum necessitatem. C. de fideicom.* Adeo ut etiam * hoc casu quis non impediatur petere pecuniam, quæ tutori remanserit, *l. ult. §. inter cetera. & §. Titia ff. de liber. legat. l. si servus, ff. de leg. 1. & eleganter Alex. conf. 62. n. 9. lib. 4.* Idem quoque dicendum erit in eo, quod * apud tutorem non remanserit, sed tamen abesse defuerit ejus dolo, qui consistat in faciendo, ut optime tradit subtilis Decius, *conf. 394. in fin.* Amplius * etiam si mater esset tutrix, ea non obstante tali prohibitione, reliqua solvere debet, ut tradit *Alex. conf. 62. n. 3. 9. 10. & 11. l. 4. Bald. in l. cum oportet. §. sed cum tacitas, C. de bon. qua lib. Verum Menoch. de arbit. jud. l. 2. cent. 3. cas. 209. nu. 26. & 27. in patre, matre, & patruo, relinquit arbitrio judicis.* Etiam ad reliqua tenetur * tutor, secundum quosdam; si ultra liberationes, vel prohibitionem legaverit tutori, id in quod eum contigerit condemnari, ut tradit *Alex. conf. 192. in fin. l. 7. Molin. ad Alex. con. 54. n. 5. l. 2. & §. 6. gl. 6. n. 20. licet non sit sine dubio, cum inveniam eundem Alexandrum, d. conf. 192. in fin. lib. 7. conf. 54. n. 5. lib. 2. & conf. 164. n. 1. & 2. lib. 5. contrarium tenere, qui n. 3. & trib. seq. d. consil. 164. ampliat id etiam procedere, si promississet rationem reddere, ad quem Lectorem remittimus.*

33 Denique eadem * quoque prohibitio, siue liberatio, tum maxime non prodest, quando quis administravit ante Inventarii confectionem, vel decretam administrationem, quod facere non potuit tutor. *l. 4. ff. de auth. tut. l. fin. in fin. C. arbit. tut. & plene per Bartolum, in l. legitimos, in princ. ff. de legit. tut.* Quia cum spreverit legem sibi datam à testatore in testamento, conficiendo inventarium, indignus est beneficio ipsius testamenti, *l. Nescennius, §. fin. ff. de exc. tut. c. qui frustra, de usur. & optime tradit Ruin. con. 70. l. 4.* Nec etiā eadē pro-

prohibitio * prodest contutoribus ut Papinian. scri- 34
ptum reliquit, in *l. qui plures*, ff. de admin. tut. Qui plur-
res, inquit, tutores habuit, unum, qui solvendo non fuit
rationem actus sui venit reddere, quoniam ejus liber-
ratio, quod ex tutela percepit, aut dolo contraxit, non
est relicta: contutores, qui suspectum facere neglexe-
runt, ex culpa recte conveniuntur.

Verum hæc * septima ampliatio non procedit, quo 35
ad damna, quæ casu contigerunt, quæ ad onus reliquo-
rum non pertinent, sed debet ratio ita computari, *l.*
Thais, §. *Titius Stichus*, ff. de fideic. libert.

Octavo ampliatur * regula, quod etiam liberatio 36
vel prohibitio relicta tutori testamento, de non red-
dendo rationem, non se extendat ad ea, quæ dolo, vel
fraude commissa sunt per tutorem, *l. non solum*, cum *l.*
sect. ff. de liber. leg. *l. cum tale*, §. *quid ergo* ff. de con. & de-
monstrat. *l. si servus* ff. de legat. 1. *Barb. cor. f. 58. l. 1.* Dec.
conf. 178. dicit * communem, & ibi *Molinæ*. *Chassan.* 37
tit. des enfans, §. 6. verbo, *d'en rendre compte*, n. 21. late
Berous quest. 21. *Crauet. con. 193. num. 9.* & *Nic. Ever.*
Præses, conf. 211. quia dolus talis futurus non potuit
à testatore remitti tutori, ne daret materiam delinquē- 38
di, *l. quidam decedens*, ff. de administ. tut. & plene per
Bart. in l. Aurelio, §. *Caius* ff. de liber. legat. in vers. *sed*
quid si relinquitur liberatio. Etiam si * dictum fuerit per
testatorem, quod non teneretur reddere rationem, &
quod omne velit restitui per hæredem, in quod fue-
rit condemnatus, ut tradit *Dec. d. consil. 349. in fin.* *A-*
lex. conf. 52. num. 5. lib. 2. Idem *consil. 164. num. 2. vers.*
tamen. *Salicet. lib. 5.* *Molin. ad Dec. conf. 192.* & novis-
sime *Alc. in tract. presumpt. reg. 1. præf. 6. nu. 2.* dicens
communem. Sed contrarium tenet idem *Alex. d. con-*
sil. 164. num. 1. lib. 5. *Grat. conf. 23. num. 1. & 2. l. 1.* *Dec.*
d. consil. 192. nu. 1. Verum * communis opinio procedit 39
etiam si mater esset tutrix, quæ non excusatur à tali
dolo, secundum *Alex. d. consil. 62. num. 9 10. & 11. l. 4.*

40 Maxime quando * statutum dicit, tutorem teneri de
 dolo, & lata culpa, non obstante tali liberatione, vel
 41 prohibitione. Imo stante * tali statuto, sufficit dolus
 in omitendo tantum, non in faciendo, ut tradit Gra-
 42 tus, *consil. 23. n. 10. 11. & 12. lib. 1.* Nec etiam * eo casu
 obligatur expromissor minoris, maxime si constiterit
 minorem dedisse tutori suo quitationem iniquam,
 quæ in se reipsa dolum habeat: nam conventus, ex sua
 promissione, poterit excipere de dolo, & iniquitate
 obligationis principalis, sicut fidejussor conventus
 posset excipere, & principaliter agere de rescissione
 suæ fidejussionis, si minoris obligatio propter dolum
 irritaretur, ut consuluit Anchor. *consil. 330. n. 7. & 8.*
vers. moveor principaliter.

43 Sed hæc ampliatio * non procedit in dolo præsum-
 pto, nisi tria concurrant, scilicet conjunctio sanguinis,
 quod non sit factus locupletior, & quod arguatur de
 dolo præsumpto tantum, ut optime tradit Crauet.
consil. 193. n. 9. allegans Dec. cons. 607. & novissime
Gozadin. cons. 47. & cons. 94.

44 Nono ampliatur * regula, quod quando ex statuto
 est præfixum tempus, (ut de jure finita tutela) ad red-
 dendam rationē, *l. 1. in fin. & l. si finita, & l. si tutor, in fin.*
ff. de tut. & rat. distr. tutor teneatur rationem reddere
 etiam non requisitus, ut voluit gloss. *in verbis, singulis*
 45 *annis*, quam approbant magis * communiter Dd. *in*
clem. quia contingit. de relig. domib.

46 Decimo ampliatur, quod * etiam non valeat pa-
 ctum, quo promittat quis nunquam exigere rationes,
 47 ut tradit Alexand. *consil. 18. lib. 2.* ubi inquit, quod * non
 valeat conventio, per quam constituam aliquem ad-
 ministratorem cum pacto, quod non possum illum re-
 vocare, allegans Bartol. *in l. cum precario ff. de precar.*
Angel. in l. Stichum, §. usufructum, ff. de solut. ubi dicit
 48 idem * esse in Procuratore, qui eo modo constitui non
 possit, quod revocari non possit; etiā si juramentū inter-

nenerit, per gl. in c. fi. de proc. in 6. & late tradit Ang. conf. 225. ubi in fine * cōcludit, quod pœna promissa, in 49 casu revocationis nō debeatur, per l. nō dubiū, C. de leg.

Vndecimo ampliatur etiā in hērede * tutoris vel al- 50 terius administratoris, contra quem actio transeat, quæ contra administratōrē competebat. l. tutela, & l. omnes, C. arb. tutel. l. 3. §. hac autem actio, ff. de neg. gest. Roman. conf. 413. & Dec. consil. 110. n. 7. Adeo, ut * etiam hēres 51 universalis teneatur reddere rationem fideicōmissario, de rebus hæreditatis, si in illis se immiscuit, & fructus receperit, ut est text. in l. cum tali, §. Tuius, ubi gl. & Bart. ff. de cond. & demonst. l. mulier, §. sed etenim, ff. ad Trebell. & Bald. in l. filium, in fin. C. famil. ercisc.

Duodecimo ampliatur etiam * in curatore, l. ratio- 52 nes, l. adversus, C. de administ. tut. gl. in c. fin. de stat. Monach. in verb. & eorum. Specul. in tit. de judic. in §. secundo, vers. sequitur videre, de act. tutel. Quod etiam * proce- 35 dit in curatore ad lites, ut gestorū rationē reddere teneatur, ut tradit Soc. conf. 46. lib. 1. & conf. 213. l. 2. sed hoc finita cura, per text. & ibi gl. in d. l. adversus, quam sequitur Bald. conf. 211. lib. 2. Etiam * filius familias pa- 45 tris sui curator, non minus rationes reddere cogitur, quam quivis alius extraneus, qui * eo officio fungitur, 55 ut commune ponit post Firmianum, de Episcopo, nu. 64. præclarus juris Doctor Arius Pinellus in l. 1. part. 2. num. 39. C. de bon. mater. Barthol. Soc. conf. 92. nu. 5. lib. 4. Bertach. in tract. de Episc. lib. 4. part. 6. quæst. 29. n. 34. & facit gl. in l. is qui, ff. de tut. & curat. dat. ab his.

Decimotertio ampliatur * etiam in matre, quæ et- 55 iam tenetur reddere rationem filio, & tenetur de culpa & negligentia, l. hac edictali. §. his illud, C. de sec. nup. gl. in l. is qui, ff. de tut. & cur. dat. ab his. Alex. con. 110. l. 3. Chas. in §. 6. tit. des enfans, in verbo, D'en rendre cōpte, & gloss. notab. in l. si quis prioris, §. fin. in fin. C. de sec. nupt. Corn. consil. 198. n. & 21. lib. 1. Sive ea * fuerit tu- 57 trix, sive non: quia eadem est ratio; vel administrave-

rit non observata juris forma, ut tradit Bald. *in l. cum oportet*, §. *fin. C. de bon. qua lib.* & late Petr. de Anchor. *in matre*, *conf.* 317. & late Molinæ, *in consuetud. Paris.* §. 6. *gl.* 7. Maxime autem* tenetur reddere rationem mater, quæ convolavit ad secunda vota, quo casu etiam de modicis debet reddere rationem. *Nov.* 22. & 155. & ibidem latissime Cuiac. Joan. de Garronib. *in rubr. C. de secund. nupt.* & *in auth. eisdem*, *num.* 35. *eod. tit.* Nisi si mater* habitaret in montibus, seu locis remotis à peritorum consilio, quo casu excusatur ab omissis circa tutelam, ut tradit Bart. *in l. 1. ff. si tabul. testam. nul. ext.* per text. *in auth. sed novo jure*, *in fin. ibi*, *in agris autem*, *C. si cert. pet.* & *in l. 1. ff. de exerc. act. ibi*, *nam interdum locus, vel tempus non patitur plenius deliberandi consilium*, & Paul. de Castr. *in l. 2. C. de injus vocando*, dicit se alias ita consuluisse, & voluit etiam Boer. *decis.* 124. *n.* 20.

Adeo, ut etiam* adversus talem matrem, quæ liberos in gestu circumvenerit, detur restitutio in integrum, contra *l. 2. C. qui & à quib. & d. Nov.* 155. Amplius etiam bona* matris pro ea administratione sunt tacite obligata liberis, *l. si mater, C. in quib. caus. pig. tac. cont.* & notanter Dec. *conf.* 591. & facit *l. pro officio, C. de adm. tut.* & dos etiā* ipsius matris pro tali obligatione retinere potest, ut tradit Barthol. Socin. *conf.* 180.

Decimo quarto ampliatur* regula etiam in avia, ut concluditur, *in auth. matri & avia, C. quand. mul. tut. offic. fung. pot.* & tradit Socin. *conf.* 2. *lib.* 1. Corn. *conf.* 198. *in fin. lib.* 1. Anchor. *conf.* 316. Bald. *in l. cum oportet*, §. *sed cum tacitas, C. de bon. qua lib.*

Decimo quinto* ampliatur etiam in fratre, ut tradit Dec. *conf.* 110. *num.* 7. & ibid. Molin. *conf.* 255. *n.* 1. & *consil.* 274. *num.* 3. Hippol. *sing.* 493. Aymo *con.* 218. *in princ.* maxime* frater major, pro quo facit text. *in l. fin. ff. de fid. instr.* Et nominatim scribit Curt. *sent. conf.* 67. *quest.* 3. *num.* 44. & Socin. *consil.* 72. *quest.* 3. *lib.* 3. & latius *conf.* 40. *l.* 4. Qui si specialiter id promiserit, tenetur

nebitur ad strictiorem, & magis diligentem rationis redditionem, ut tradit Dec. *conf.* 274. *num.* 3. & ibi Molin. etiam si * administraverit vivo patre, secundum 66 Panorm. *consil.* 12. *quæst.* 16. *lib.* 1. & sequitur Jas. in l. *si heres, in fin. ff. de cond. caus. dat.* ubi refert se ita consuluisse in civitate Pisauri, licet de eo aliqui dubitent, quando vivo patre administrat, ex eo, quod quemadmodum pater non tenetur rationem reddere de adventitiis bonis filiorum, l. *cum oportet, §. cum autem, C. de bon. qua lib.* ita quoque nec frater; sed in his, in quibus rationem pater redde, e tenetur, frater quoque teneatur.

Decimo sexto ampliatur, quod * etiam patruus, qui 67 administraverit bona nepotis, vel neptis, tenetur reddere rationem suæ administrationis, ut tradit Cuman. *conf.* 87. Purpurat. in l. 1 in fin. C. de edend. Dec. *conf.* 178. & *consil.* 192. Quæ autem veniant, & debeant considerari in tali redditione rationis, prosequitur Roman. *consil.* 413.

Ab his tamen * consanguineis non ita stricta exi- 68 genda est ratio, sicut ab extraneis, sed satis erit, quod generaliter ostendatur quantum in familia, & aliis sumpti ut verisimiliter potuerint expendere, ut firmat Panormitan. d. *consil.* 12. *lib.* 1. ubi dicit, hoc non procedere, quando conjuncta personā administraret, ut tutor vel curator: nam tunc diligentem tenetur reddere rationem, ut quivis alius, ut tradit Soc. *conf.* 190. & *conf.* 213 *lib.* 2. Poterit tamen Judex multa capita rationis, necessitudinis ergo recipere, quæ extraneis non essent concedenda.

Decimo septimo tenetur * quoque rationem red- 69 dere Pædagogus, sive Præceptor, qui recepit pecuniam à patre pupilli, ut aleret se, & pupillum in studio, dum audirent jura, atque conficere librum rationum, l. *si ita, vers. in reliquis*, & ibi Ang. *ff. de man. miss. test.* nisi conventum esset, ut singulis annis certa ei pecunia daretur: quo quidem casu de illa rationem non reddet.

Quem-

Quemadmodum etiam si plus expenderet, non teneretur pater ei reddere, postquam ita conventum est, ut plus non daret; ait enim Prætor, pacta servari debere, *l. juris gentium, §. Prætor ait. ff. de pact. & hoc ita convenire tutius foret utrisque.*

70 Decimo octavo quoque * procedit in Thesaurario five exactore, *l. apparitores, & per tot. tit. C. de exact. trib. l. 10.* qui plene reddere debet rationem, licet habuerit liberationē à Rege, *arg. l. quoties. ff. qui satis. cog. Luc. de Pen. in l. ordinariorum, C. de cohortal. lib. 12.*

71 Decimo nono etiam * procedit in procuratore ad negotia, *l. qui proprio, §. Procurator, ff. de procurat. l. si remunerandi, & l. si Procuratorem, §. 1. ff. mandat. & Socin. consil. 73. num. 1.*

72 Vigesimo ampliatur * etiam in socio administrante bona communia, *l. quedā, in princ. ff. de eden. l. si quando, ff. de compens. Bero. q. 15. n. 1. Bald. con. 152. l. 3. & Cornæus conf. 24 in fin. l. 1. & conf. 196. l. 2. & Par. conf. 89.*

73 Vigesimo primo * ampliatur etiam in negotiorum gestore, *l. 2. §. & sane, ff. de neg. gest. Corn. con. 255. n. 3. l. 1. & ut compellatur, competit actio negotiorum gestorū, secundum Bald. conf. 449. lib. 2. & tenetur edere librum rationum, secundum Alex. consil. 32. lib. 5. & Corn. d. conf. 255. lib. 1. & Bart. cons. ult. lib. 3.*

74 Vigesimo secundo * ampliatur etiam in gubernatoribus Hospitalium, qui tenentur etiam reddere rationem præsidentibus illi hospitali, ut Consulibus. Scabinis, fundatoribus, seu Episcopo loci, *§. fin in auth. de Ecclesiast. tit. l. & in §. Oeconomus, in auth. de sanct. Episc. & in clem. 2. de relig. dom. l. Orphanotrophos, C. de episc. & cler. sed non pauperibus, secundum gloss. in d. clem. 2. §. 1.*

75 Vigesimo tertio * ampliatur in Consulibus & Scabinis, qui etiam rationem reddere tenentur, de pecuniis civitatis receptis: bonumque foret, si in singulos annos redderent, ut concludit Socin. in socio, *conf. 73. in prin. lib. 1.* sed quoniam in hac civitate Ultrajectina,

non

non recipiunt pecunias civitatis Scabini, sed habent suos receptores, isti in locum Consulium, & Scabinorum rationes singulis annis reddunt, & in locum eorum alii singulis annis substituuntur.

Vigesimo quarto * etiam ampliatur in Institore & 76
Factore, qui etiam tenentur reddere rationem administrationis, & diligenter libros rationum habere debent, in quibus clare appareant data & accepta, introitus & exitus. *l. 1. §. officio, ff. de tut. & rat. distr.* & ibi Bart. in quo libro sigillatim omnia describenda sunt, & non per compedium, *arg. l. cum servus, ff. de cond. & demonstr.* & Bart. *conf. 150.* quo loco dicit librum debere esse conscriptum sic: *Tantum ex tali fundo recepi. Item, Tantum à tali colono,* ut probat Socin. *conf. 46. in 2. quest. vers. secunda pars, & conf. 109. lib. 1.* alioqui falsitas non posset apparere, si sub nube, & generaliter affirmaretur sic esse, vel non, *l. argentarius. §. edi, ff. de edenplene* Bar. in *l. comperimus, C. de naviculib. 10.* Debet ergo * de singu- 77
lis instruere, *l. si pater, §. fin. ff. de fideicom. hered. mortuoq; rationum domino,* poterit factor compelli ad restituendum libros, & alia, teneturq; exhibere hæredib. debita & credita apothecæ sui magistri, *l. cum in testamento,* & ibi gl. *C. de testamen. manumiss.*

Vigesimo quinto * ampliatur etiam in Sequestro, 78
qui etiam tenetur reddere rationem de fructib. quos percepit ex beneficio apud eum sequestratis, vel ex alia re, ut notatur in *clem. unde sequest. poss. & fruct. & in l. sequester, ff. de verb. sign.*

Vigesimo sexto * ampliatur etiam in Curato, in 79
Synodo, qui etiam tenetur rationem reddere Episcopo, non de rebus prophanis vel temporalibus, sed de animabus Parochianorum & cura, *c. sane is, dist. 2.*

Vigesimo septimo. ampliatur * etiam in coadjuto- 80
re, *c. unic. §. presenti, de cler. agrot. lib. 6.* Et * capitulū ge- 81
rens negotia sede vacante, tenetur etiam reddere rationem novo Episcopo, secundum Rubæum *conf. 131. num.*

82 *num. 3.* Et generaliter * omnis provisor, seu receptor, atque omnis alius bonorum administrator, & non solum illi, sed etiam hæredes illorum, si ipsi rationem non reddiderint, secundum Angel. *in l. si ita, vers. in reliquis ff. de manumiss. test. l. 1. §. idem Principis ff. de fals.*

83 Vigesimo octavo ampliatur * etiam in executore ultimæ voluntatis, *c. tua, de testam. & in l. si heres.* & ibi Bald. & Jas. *ff. de cond. caus. dat.* Et in executore * sententiarum; facit *l. executorem C. de exec. rei jud.* qui fructus vel bona recepit. Socin. *cons. 46. lib. 1.* & eî text. *in clem. 1. de test.* adeo, ut etiam * executor testamentorum teneatur reddere rationem Episcopo, & consocio executori, ut tradit Bald. *in l. nulli, C. de episc. & cler.* & Spec. *plene in tit. de instr. edit. §. nunc aliqua, vers. sed an simplex, quest. 47.*

86 Vigesimo nono * ampliatur etiam in actore, qui mandato curatoris administravit, & omni alio substituto à tutore vel alio administratore secundum Barb. *cons. ult. lib. 3.* per text. *in l. 1. §. item eorum, & §. si decuriones, ff. quod. cujusq. univers. nom.*

87 Trigesimo ampliatur, quod tutor non reddens rationem, dicatur esse in dolo præsumpto, imo etiam vero, *l. 1. §. officio, ff. de tut. & rat. distr. l. si procuratorem, §. si fin. cum l. seq. ff. mand.* maxime si miscuerit suas rationes cum rationibus pupilli, quas separatas à rationibus pupilli tenere debebat, secundum Innoc. Imol. & Ant. de But. *in c. cum in officio de restit.*

88 Trigesimo primo * ampliatur, quod si plures sint tutores, unus non possit reddere rationem sine altero, ne ratio dividatur, sed quod tota debeat reddi ab omnib. secundum Bald. *in l. si plures, C. de cond. insert.* & Chassan. *§. 6. tit. des enfans, in verb. en rendre compte, n. 3.*

86 Trigesimo secundo * ampliatur, quod non solum pupillo reddi debeat ratio, sed etiam agnatis, ejus hæredibus ab intestato successuris, ut tradit Chassan. *d. loco, n. 4. l. si pater,* & ibi Bald. *C. com. de success.*

Trigesimo tertio * ampliatur, quod etiam tutor rationem reddere debeat de fructibus & redditibus, qui bona fide percipi potuerunt, *l. si sine, §. Modestinus, ff. de admin. tut.* Bald. in *l. cum testamento, ff. de test. man.*

Trigesimo quarto * ampliatur, quod etiam reddi debeat ratio in loco, ubi bona gesta sunt, *l. 1. & ibi gl. & Dd. C. ubi de ratiocin. agi oport.* Unde * argentarius ibi cogitur rationem reddere argentariæ, ubi exercuit illam, *l. Prætor, §. his etiam, ff. de eden.*

Trigesimo quinto * ampliatur, quod etiam reddi debeat plene, & non pro parte, secundum Bald. in *l. si plures, n. 17. C. de condit. insert. l. cui fundus, ff. de cond. & demonst.* Est enim rationes reddere quid * individuum, quod pro parte præstari non potest, ut tradit idem Bald. in *d. l. si plures.*

Trigesimo sexto * ampliatur, quod etiam tutor rationem reddere debeat eorum, quæ administrata non fuerunt; ut quia omisit culpa negligentia, vel alias, *l. 1. in prin. & ibi gl. ff. de tut. & rat. dist. & l. 1. & 2. C. de hered. tut. l. 2. C. si tut. vel curat. non gess.* Bartol. Soc. con. 92. n. 7. vers. quinto, lib. 4 & ibi vers. septima ratio. Chass. tit. des enfans, §. 6. in verb. d'en rendre compte, n. 14. Dec. de fructibus, consil. 274. num. 4.

Trigesimo septimo * ampliatur, quod tutor quoque reddere rationem debeat de gestis post finitam tutelam, si probetur eum administrationem continuasse, secundum Cornæ. cons. 255. n. 2. 3. 6. 7. & 8. lib. 1. ubi optime declarat.

Trigesimo octavo * ampliatur quod etiam nomina debitorum debeant præstari taliter, ut essent idonei, tempore quo illis creditum est, hoc est, quod diligens paterfamilias illis crediturus fuisset, *l. qui sub condicione, vers. ceterum, ff. de cond. & demonst.* Bartol. Soc. consil. 92. num. 7. vers. 3.

Trigesimo nono ampliatur, quod * etiam si bona nomina mala facta sunt ob ejus negligentiam, seu non
exa-

exactionem, ipse tutor præstare debeat. *l. si tutor peti-
tus. ff. de admin. tut.* ubi dicitur, quod si tutor non exegit
à debitoribus, & per hoc minus idonei efficiantur,
tutor ipse teneatur, *l. 2. C. arb. tut. Roman. conf. 425. ver.
octavo.* Nisi facti fuerint non solvendo demum post fi-
nitam tutelam, secundum *Roman. d. conf. 425.* ad
quod facit text. in *l. litis, §. si pecunia, ff. de neg. gest.* Ubi
ille, qui credit pecunias domini, non tenetur, si à prin-
cipio debitores erant idonei, licet postea efficiantur
non solvendo: ad quod facit etiam text. in *l. negotium a-
lienum, C. de neg. gest. & l. si ve hereditaria, ff. de neg. gest.*

99 Quadragesimo ampliatur, quod * etiam teneatur
reddere rationem tutor, post 20. vel 30. annos, ut no-
tatur in *l. maxime, ff. de admin. tut.* & est bonus text. in *l.
tutores, & ibi Dd. C. arbit. tut.* Bald in rubr. ext. de pro-
cur. vers. nunquid post longum tempus.

100 Quadragesimoprimo * ampliatur, quod si tutor
vel curator pupillum in tutela fraudarit, teneatur a-
ctione de rationibus distrahendis in duplum: ut quia
pupilli rem sibi appropriat, vel de bonis pupilli inter-
vertat, ut tradit *Corn. conf. 1. n. 11. lib. 1. l. 2. ff. de tut. &*

101 *rat. distr.* Eoque * casu si non est solvendo, punitur extra
ordinem, & si furandi animo fecerit, tenetur etiam

102 furti, *d. l. 2.* Nec refert cujus * generis tutor sit, nisi tu-
tor fuerit non jure datus, *l. 1. §. rationibus, ff. de tut. &*

103 *rat. distr.* Et hæc quidem * actio de rationibus distrahen-
dis, tanquam perpetua, datur hæredibus, similibusque

104 personis, ex eo, quod vivo pupillo captum est; sed * in
hæredem cæterosq; successores non datur, quia pœna-

105 lis est, *d. l. 1. §. hanc actionem 2.* Deniq; * hæc actio quo-
que in duplum est, licet in simplo rei persecutionem

cōtineat, nec tota dupli pœna sit *d. l. 2. §. fin.* Verum rei
pretium duplicatur, non quanti interest pupilli, sed rei

106 tantū estimatio, *d. l. 1. §. considerandum.* Ea; * actio tunc
demum competit, cum & tutelæ actio est, hoc est fini-

ta demum tutela, *d. l. 1. §. fin. vers. hac actio.* Eaque quo-
que

quæ perpetua * est, *d. l. 1. §. hanc actionem*, quod tamen ¹⁰⁷ non procedit, quando eo nomine, vel tutelæ actum fuerit, vel de rationibus distrahendis, quo casu altera consumitur, *d. l. 1. §. in tutela*.

DECLARATUR prædicta * regula, ut non procedat ¹⁰⁸ primo, ex legib. Platonis, *lib. 9.* quibus jubetur, finita tutela, rationes reddi, sed tribuit moram quinquennii. Idque legibus Atheniensium publicis olim etiam tributum fuisse, tradit Balduin. *in §. fin. in verbis, post pubertatem, Instit. de Attil. tut.*

Secundo declaratur * non procedere, in patre, qui ¹⁰⁹ non tenetur reddere rationem administrationis filio de adventitiis, secund. Dec. *con. 55. n. 1.* dicentem, hoc speciale esse in patre, *per l. cum oportet, §. non autem, & ibi Dd. & Bart. C. de bon. quæ lib. & quod * pater ha-* ¹¹⁰ beat plenâ administrationem actu & habitu: licet eam non recipiat iudicis decreto, nec faciat inventarium, subdens pro ratione, quod inventarium concernat eos, qui rationem reddere tenentur, non alios, *arg. l. Orphanotrophos, C. de episc. & cler. & idem in patre tenet, Alex. ponent regulam con. 110. n. 18. l. 3. Chass ad consuet. Burg. §. 7. n. 3. in rub. des enfans, & Tiraq. in præfat. l. si unquam, n. 39. & novissime Myns. cent. 2. obs. 93.* Et ratio * hujus est, quia cum pater in rebus filii, so- ¹¹¹ lus sit legitimus administrator, in quibus habet usumfructum, non est verisimile, quod illa temere alienabit, cum suum usumfructum amitteret, *arg. l. cum de indebito, ff. de probat. & sic ultra affectionem paternam concurret etiam sui ipsius commodum.*

Verum * hæc declaratio locum non habet, primo, ¹¹² quando pater dolose administravit, quo casu rationem reddere tenetur, ut tradunt Bart. Bald. Ang. & alii, *in d. l. cum oportet, §. non autē, C. de bon. quæ l. & Ang. Ar. con. 72. in 6. dub. & Soc. con. 34. n. 15. & seq. lib. 1. Al. in l. Imperator, ff. ad Treb. & noviss. Crauet. cons. 218. in prin. & facit gl. notab. in l. si quis prioris, in fin. C. de sec. nupt. & Bero. q. 15. n. 1.*

113 Secundo, declaratio non * procedit, si pater administraret res filii, in quibus ipse non habet usumfructum, ut notat Bald. *in d. l. eum oportet*, §. *fin.* & *in l. filie cuius*, C. *sam. ercis.* Angel. Aret. *conf.* 72. Socin. *conf.* 2. l. 1. Bart. Bal. & Ang. *in l. litis*, §. *pater*. ff. *de neg. gest.* Ber. d. *quest.* 15. n. 1. & novissime Crauet. d. *conf.* 218. n. *prin.*

114 Tertio declaratio non * procedit, quando pater administrasset, ut tutor filii emancipati, l. *Aurelius*, §. *Titio*, ff. *de liberat. leg.* l. *si superstitie*, C. *de dolo* Bald. *in l. licet*, C. *ad leg. Fal.* & *in l. Orphanotrophos*, C. *de Epis. & Cler.* Glos. & Bart. *in l. si is qui*, ff. *de tut. & curat. dat. ab his.* & Boer. *decis.* Burdegal. *quest.* 61. ubi plus dicit, quod * ubi pleno jure bona perveniunt ad liberos, quod tunc pater rationem administrationis reddere teneatur.

116 Quarto non procedit, quoad * removendum patrem ab administratione, quo casu sufficit negligentia & culpa, secundum * magis communem resolutionem: ut tradunt Bart. & alii, & maxime Alex. *in d. l. Imperator*, & gl. *in d. l. si quis prioris*, §. *fin. ibi*; de fraude, ut eleganter tradit subtilis Arius Pinel. *in 2. part. legis* 1. n. 33. & trib. seq. dicens communem, solvens contraria, & declarans exemplificando.

118 Tertio declaratur * prædicta regula, ut non procedat, quando quis semel reddidit rationem, quo casu non tenetur iterum reddere, l. *semel*, & ibi Bart. C. *de apoch. publ.* l. 10. Jo. Andreæ & cæteri. *in c. un. de cler. agrot.* l. 6. quem secuti sunt Soc. sen. *conf.* 92. num. 1. l. 4. Dec. *conf.* 94. num. 4. & Chass. tit. *des enfans*, §. 6. verbo, *d'en rendre compte*, nu. 5. facit l. *quamvis*, ff. *de cond. & demonst.* Bart. *in l. fin.* ff. *de pacti.* Idque hac * ratione, quia fermo simpliciter prolatus, intelligitur de primo, l. *boves*, §. *hoc sermone*, ff. *de verb. sig.* & probatio * actus affirmative concepta, recipit consummationem in primo actu, qui celebratur, l. *si de i. ommissa*, §. *si quis decem*, ff. *de leg.* 8. ut scilicet infinitum evitetur. c. *de 2. de rescript.* in 6. Unde pulchre scribit Ulp. *in l. fin.* ff. *de bon. auth. jud. poss.*

poss. Amplius quam semel * disputationem non esse¹²¹
 concedendam, nisi quis * juraverit se non calumniæ¹²²
 causa postulare, neq; habere quæ dispunxerit; & tunc
 iterum ei faciendam potestatem ait, sed non amplius
 quam bis. Id quod * maxime procedit, quando secuta¹²³
 fuerit absolutio, sive liberatio, & pactum de non con-
 traveniendo. Quo casu, prætextu solius erroris, ratio-
 nes iterum reddendæ non sunt: ut tradit Bart. *in l. 2.*
in fi. C. de jur. fisc. l. 10. Soc. *sen. d. con. 92. n. 4. l. 4.* Ruin.
con. 16. in fin. lib. 5. Paul. de Castr. *in l. 1. in prin. C. de er-*
ror. cal. Bald. cons. 47. & cons. 264. l. 2. & Dec. cons. 94.
n. 4. Et idem * multo magis, quando intervenierit li-¹²⁴
 beratio jurata etiam à minore: juxta notab. gloss. *in l.*
8. §. 1. in verb. liberationem, ff. de contrar. & ut. act. tut.
 quam citat Castr. *con. 242. & facit auth. sacramenta pu-*
berum, C. si advers. vend. Quam constitutionem in hisce
 liberationib. locū habere censuit, & illam singularē di-
 xit Tiraq. *de leg. connub. gl. 3. n. 7.* Imo etiam * itante tali¹²⁵
 liberatione jurata, minor læsus non restituitur: ut tra-
 dunt Bart. & Dd. *in d. auth. Sacramenta puberum,* per
 gl. *in l. 3. §. contrario, ff. de contr. jud. tut.* cum aliis addu-
 ctis per Jasonem *in dict. authent. & facit gloss. commu-*
 niter * approbata, *in l. si quis major, C. de transact.* Idque¹²⁶
 maxime si ea fuerit geminata & ratificata * ex interval-¹²⁷
 lo: ut est decisio in terminis dominor. de consilio Nea-
 politano, *decis. 220. in 3. dub. in fin.* ubi dicunt ita fuisse
 judicatum: cum rati habitio & ratificatio * facta ex in-¹²⁸
 tervallo, tollat omnem nullitatem, & allegationem
 doli, etiam ex proposito: ut tradit Bart. *in l. si mater. §.*
hoc jure. ff. de excep. rei jud. & in l. Pompon. vers. venio, ff.
de neg. gest. quæ ratificatio valde operatur, & talis ge-
 minatio actus facta ex intervallo, et valde operatur, *ar.*
*l. Bal. ff. ad Treb. c. si. ext. de off. de leg. & multo * prædicta*¹²⁹
 procedunt, quando desuper fuit transactū in præsentia
 judicis vel amicorum, cujus præsentia tollit omnem
 suspicionem & fraudem. *argum. l. omnium, C. de testam.*

- & in c. 1. de constit. l. 6. Bald. in l. fin. C. de contrah. empr.
 130 ubi vult, quod si consiliarius principis * emat rem à
 subdito in præsentia Principis, non præsumatur ven-
 ditor in aliquo deceptus, cum præsentia & autoritas
 Principis tollat omnem allegationem deceptionis; et-
 131 iamli esset ultra * dimidiam iusti pretii, & excludit om-
 nem suspicionem doli, & fraudis secundum Bart.
 in l. frater à fratre. ff. de cond. indeb. vers. 3. quæro quid
 de contractu emptionis, & Alex. in l. pacta novissima, C.
 132 de pact. Amplius * etiam prædicta procedunt, quando
 tutor, qui reddidit rationem, habet apocham de ratione
 reddita, l. semel etiam, & ibi Bart. C. de apoch. publ. ut
 tradit Chas. tit. des enfans, verbo, d'en rendre compte, n. 5.
 133 Verum hæc tertia * regulæ declaratio, non proce-
 dit primo, quando constat dolo esse redditam ratio-
 nem, quo casu habetur pro non reddita, & de novo
 reddi debet, arg. l. quoties, ff. qui satisfac. cog. l. & per salu-
 tem, cum ibi notatis, ff. de iure iur. & l. 1. C. de err. calc. Jas.
 conf. 219. n. 2. l. 2. & conf. 14. l. 3. Barb. conf. 62. n. 2. l. 2.
 134 Dec. conf. 110. n. 9. Maxime * ubi constiterit de dolo
 vero; secundum Barth. Soc. con. 92. l. 4. & Rol. à Valle,
 135 conf. 49. n. 22. & 23. Idem quoque * dicendum, quando
 probatur liberationem fuisse dolo obtentam: secundū
 136 gl. in l. 3. §. 1. ff. de contr. jud. tut. etiamsi * talis liberatio
 esset jurata: prout voluit glossa communiter approba-
 ta, in d. l. 3. §. contrarium, & consuluit Castrensis per il-
 lam gl. in suo consil. 360
 137 Probatur autem * dolus liberationis primo, quan-
 do non exhibenter rationes calculatæ: ut tradit Barth.
 Soc. conf. 92. n. 9. 10. & II. vers. quinto & ultimo. & n. 13.
 idem con. 190. n. 4. vers. probatur. Etiam non obstante
 assertione majoris, quando ea nō est verisimilis: ex qua-
 litate asserentis rationem esse redditam, ex vicinitate
 & brevitate tēporis. & qualitate negotii, saltem adver-
 sus eum restituitur: ut optime tradit Barth. Soc. d. conf.
 92. n. 10. ver. confirmatur, & n. 11. & 12. l. 4. idem late con.
 190. n. 4. ver. 3. & ver. 4. lib. 2. Sc-

Secundo probatur dolus * liberationis, ex præce-¹³⁸
dente administratione, ut quia non confecit librum
rationum de acceptis, & datis; propter quod versatur
in dolo *l. 1. §. officio ff. de tut. & rat. distrab. Barth. Soc. d.*
conf. 92. n. 12. vers. quarto, ex precedente administratione,
l. 4. & conf. 190. n. 1. & 2. lib. 2. Vel si quidem confecit
librum rationum, sed confuse, inordinate & defectuo-
se, ex quibus deceptoria, & dolosa ostenditur admini-
stratio, in damnum dominorum suorum: Est * enim¹³⁹
dolus falsa asseveratio scienter facta, cum intentione
fallendi, *l. 1. ff. de dolo, ut tradit Socin. d. conf. 190. num.*
2. vers. 2. lib. 2.

Tertio probatur dolus * liberationis, si constat, quod¹⁴⁰
multa omiserit, quæ ponere debuisset, juxta notata per
gl. & omnes, in *l. 2. de errore advoc. & Bart. & alios, in*
l. fin. C. de reb. cred. & in l. tutor, qui repertorium, ff. de ad-
min. tut. Socin. d. conf. 190. n. 2. vers. 3. & 4. vers. confir-
matur, & n. 5. vers. postremo respondetur. Dec. conf. 94. in
prin. de debito non comprehenso in calculo.

Quarto probatur * dolus liberationis, quando ad-¹⁴¹
ultus, vel etiam major fecit liberationem, non visis in-
ventario, nec rationibus: ut tradunt Castrenf. *conf. 342.*
lib. 1. Anchor. conf. 330. Alex. conf. 186. lib. 6. Jas. conf.
219. lib. 2. & Ruin. con. 135. lib. 1. arg. l. cum Aquilana,
ff. de transact.

Quinto probatur * dolus liberationis, vel rationis,¹⁴²
quando non est observata forma statuti, in his & si-
milibus requisita: Et ideo non valet, etiam si desuper
esset juratum, vel transactum: secundum communem
opinionem Bartoli & aliorum, in *l. omnes populi, in 3.*
quest. prin. ff. de justit. & jur. cum aliis plene adductis, per
Jasonem in d. auth. Sacramenta puberum, colum. 13. ver.
quid tenendum, & per Canonistas, in c. cum causa, extr.
de empt. & vend. Juramentū enim non debet esse vin-
culum iniquitatis. c. cum cetera, 22. quest. 4. c. adverten-
dum, & c. quinto, extr. de jurejur. Non enim firmatur

juramento transactio dolosa ex proposito; cum dolo futuro non possit renunciari, *l. si unus, §. illud, ff. de pact.*

143; & *l. 4. ff. de pact. con.* Quoniam * dolus ex proposito, & re ipsa à pari videntur procedere secundum Panorm. *in c. pen. extr. de empt. & vend.* Barth. Socin. *d. conf. 92. n. 14. 15. & 16. vers. prater ea, lib. 4.*

144 Sexto probatur * dolus liberationis, quando constat de enormi lésione; ut tradunt Pet. de Anch. *in disput. sup. c. Laicus. & in repetit. c. statuta in 11. quest. prin.* Dec. *conf. 216.* Corn. *conf. 27. & consil. 147. in lit. D. lib. 4.* Etiam si juratum & transactum esset: ut optime tradit Paris. *conf. 96. num. 21. & 48. ubi declarat usque ad num. 112. lib. 1.*

145 Secundo non procedit * prædicta tertia regulæ declaratio, quando probatur error calculi, *l. 1. C. de error. calc. l. emptor, §. Lucius, ff. de pact.* Ubi liberatio facta ratione calculi, non excludit, quo minus quis conveniri possit ad debitum, quod in calculo comprehensum non fuit, & in simili casu de tutore tradit Paul. de Cast. *in conf. 206. per tot.* Dum allegat gl. *in l. quesitum, ff. quan. act. de pec. est annal.* & late Pet. de Anchor.

146 *conf. 331.* cum enim * calculatio & computatio reddita fuerit insufficienter, & erronee, denuo & reiterato revidenda est, secundum Jo. Andreæ, Gemin. & alios modernos, *in c. unic. de cler. agrot. lib. 6. & per Lapum, Cardinalem, & Imol. in clem. quia contingit, de relig. domib. & plene per Socin. conf. 190. lib. 1. & con. 92. nu. 8.*

147 *lib. 4.* Calculatio enim * male composita & facta, denuo reducenda est ad rectam compositionem, & veritatem, *l. error, C. de jur. & fact. ignor. l. calcula ff. de admin. rer. ad. civit. pertin.* Soc. *consil. 25. n. 9. lib. 4.* Adeo, ut et-

148 iam * talis error semper possit allegari, etiam si sæpius rationes initæ proponantur, *l. unic. ibi, veritati non afferre præjudicium; & ibi: sæpe computatis. C. de err. cal. eaq; sententia receptissima est ex Bart. Ang. Iason. & Dec. n. 2. ad illam leg. ex gl. in l. 4. C. de jur. fisc. l. 10. & tradunt Alex.*

Alex. *conf.* 145. n. 7. lib. 6. Ias. *conf.* 210. lib. 2. & ibidem, quid in aliis erroneis calculi rationibus: & nouissime Cuiac. in l. 2. C. de iur. fisci, lib. 10. & Borg. Caualecan. in tract. suo de tut. & cur. num. 205. Ratio * autem huius¹⁴⁹ est, quod errantis nulla sit voluntas, l. nihil consensui. & ibi Dec. ff. de reg. iur. & in l. si per errorem. vbi Alex. ff. de iurisd. omni. iud. Quam regulam late exornat Sebast. Medic. in tractat. suo de casib. fortuit. quest. 2. prima par-
tis. Probabitur enim error * eo ipso, quod contrarium¹⁵⁰ ostenditur, scilicet rem aliter se habere, l. post divisionē, C. de iur. & fact. ignor. ubi Bald. & alii, late Maurica, de cōiect. vlt. volunt. lib. 3. tit. 13. n. 5. & Mascard. concl. 638. 641. 642. 643. 645. & sed qui quidem error etiā in * fa-¹⁵¹cto proprio poterit adaptari, cū quis calculando possit errare, d. l. vnic. C. de error. calc. & facit * talis error com-¹⁵²putationem ipso iure nullam: ut est gloss. communiter recepta, in 1. 2. C. de iur. fisci, lib. 10. Amplius *, etiam¹⁵³ error calculi poterit allegari in * caula appellationis,¹⁵⁴ siue sit deductus in causa principali, siue nō, secundum Paul. de Castr. in *conf.* 34. quod incip. In casu presenti.

Verum hæc, quæ de * errore calculi diximus, non¹⁵⁵ procedunt primo, quando quis velit intentare actio-
nem non ciuilem, sed criminalem: Quæ actio pro di-
cto errore non competit: ut probatur in l. vn. potissime
in fin. C. de err. calc. & C. vbi de rat. agi oport. per tot. nō
enim patitur æquitas, ut quis prosequatur causam cri-
minis, & instet conuentionē impleri; repellitur enim
tanquam contrarius, ut dicit text. in l. 1. C. de furt.

Secundo non * procedunt, quando post calculatio-¹⁵⁶
nem deuentum est ad pactum & stipulationem per
partes, expresse volentes standum esse prædictis, quo
sit ut prætextu erroris non possit vltcrius calculus, &
computatio retractari, secundum Ruin. *conf.* 134. nu. 1.
l. 1. ar. l. emptor, l. Lucius, ff. de pact. & l. siquidem, C. de
tran. Bart. in l. 2. C. de iur. fisci, lib. 10. Ias. in d. l. vnic. C. de
err. cal. n. 6. Nisi pacta * & stipulationes fuerint evidēter¹⁵⁷

iniqua, & dolose extorta: ut tradit Socin. *conf.* 92. n. 19. & *conf.* 190. lib. 2. & in continenti apposita, quæ non obstant, cum eodem errore, quo facta fuerit calculatio, censeantur etiam ista apposita, & sic utrumque retractabitur, *l. doli mali, §. diversum, ff. de novat.*

158 Tertio non procedunt, quando * intervenit transactio, *d. l. unic. C. de error. calc. Corn. conf.* 62. lib. 4. Bart. & alii *in l. 2. C. de jur. fisci, lib. 10. Socin. consil.* 92. n. 4. lib. 4. Ruin. *conf.* 134. n. 1. & Dec. *conf.* 350. n. 2. & limitat. n. 7. Quando non fuit lis super calculo,

159 Quarto non procedunt, quando desuper * lata est sententia, quo casu ulterius de errore calculi dici non potest, ut tenent omnes, *in d. l. 2. C. de jure fisci, lib. 10. & l. unic. C. de err. calc. & plene Corn. conf.* 62. lib. 4. Dec. *d. conf.* 350. num. 7. *in fin.*

160 Quinto non procedunt, quando * intervenit juramentum de non contraveniendo & observando: quo casu propter juramentum calculus retractari non potest, secundum Dec. *conf.* 350. n. 8. Quia potest servari sine interitu salutis æternæ, *c. cum contingat, de jurejur.*

161 & *c. quamvis, de pact. in 6.* Et tanto magis * procedunt prædicta, si juraverint partes, omnia & singula fuisse & esse vera: quia dicta casu jurans, errorem non potest allegare, quia contra propriam confessionem juratam veniret, & sic suam turpitudinem detegerit: ut notatur & probatur per Ant. de Butr. *in c. cum contingat, in 7. memb. de jurejur.* cum quo transit Imola, *ibi, in 8. memb. & in c. ad nostram, circa §. de empt. & vend. & Bart. in l. fin. C. de non num. pec.*

162 Sexto non procedunt, quando * confessio esset geminata; quo etiam casu error allegari non potest, cum præsumatur deliberata confessio, juxta notata, *in c. ex literis, divort. per gl. & Dd. in c. fin. de jurejur. lib. 6. Un-*

163 de ex tali * confessione geminata, inducitur probatio, etiam si facta fuisset parte absente: secund. Bart. *in l. cū scimus, C. de agric. & censu. l. 11.* Quod procedit, etiam si ver-

verba essent enunciativa : secundum Bart. in d. l. cum scimus, & Angel. in l. 1. C. de plus petit. & Abbat. in c. per inas. de arbitr. Et quia talis geminatio præsupponit deliberationem, c. si quis, & ibi gl. verbo, reiteratio, 2. quæst. 3. Tollitur etiã ex hoc præsumptio* erroris juris; 164 & non præsumitur confessio erronea, sed facta ex certa scientia; Saltem eo casu non est satis probare errorem in genere, sed debet probari causa erroris, secundum Bald. in l. error, C. de jur. & fact. ignor. & in l. iusjurandum, & ad pecunias, ff. de jurejur.

Septimo * non procedunt, quando * calculatio & 165 computatio facta fuisset per gratiam à parte: utpote tutor meus remanserat mihi vere obligatus, ex administratione tutelæ vel curæ: Ego major factus computando cum eo, gratiam facio illi multorum capitum, quæ cancellare poteram: tamen computatio concluditur: postea ejus me pœnitet, & volo illam calculationem gratiosam retractare, prætextu gratiæ illi factæ, quia forte remiseraui ei multa, an possim? & text. in l. calculi, vers. sed etsi gratiosa, ff. de administ. rer. ad civit. pert. respondet retractari non posse; quæ lex sic intelligenda est, quicquid ibi scribant gloss. & Dd. & in l. 2. C. de jure fisci lib. 10. Quia jus non prohibet gratiam facere vel donare, imo permittit bonis suis uti & abuti, l. sed etsi lege, §. consuluit, ff. de pet. hered. Et res judicatæ, si sub prætextu minus justæ computationis infringantur, nullus erit litium finis, l. res judicata, C. de re jud.

Quod tamen* non procedit in curatore Reipublicæ, 166 Procuratore, tutore, vel alio administratore, qui non possunt gratiosas computationes facere, in quibus multa remittantur: & si fecerint non nocebit civitati, minori, vel domino, qui hujus rei potestatem non fecit, l. curatoris, C. de pact. l. preses, de transact. Quia ista remissio foret donatio, quæ non potest fieri per habentē etiam generalem administrationem, l. contra, §. si ff. de pact. Jas. & alii, in d. l. preses, facit l. 2. §. si plures, Iii 5 ff.

ff. de usucap. pro emp. nec donatio alieni fieri potest, quin sit species furti, l. si pignore. §. ff. de furtis.

167 Octavo * non procedunt, quando calculatio fuit à iudice approbata, quæ retractari non poterit, secundū Bart. in l. 2. C. de jur. fisci, lib. 10. & Innoc. in c. 1. de confirm. util. ubi dicit, quod postquam Iudex approbaverit aliquid tanquam rite factum, illud non posse postea retractari: ideo solent cauti, post computationem factam curare, ut iudicis autoritas interveniat ad approbandum eam, & confirmandum: & est utile; habet etiam vim sententiæ talis computatio, & quando sententia prolata est, ulterius de errore calculi dici non potest: ut firman omnes, in d. l. 2. C. de jure fisci, lib. 10. & l. un.

168 C. de err. calc. Quod tamen * locum non habet, quando calculatio à iudice non fuit approbata cum causæ cognitione, sed ex abrupto, & præcipitanter: ut tradit Paris. cons. 89. num. 58. lib. 1.

169 Nono non procedunt, quando * erratum fuit in calculo temporis, quæ calculatio etiam non vitiat computationem, l. fin. §. & cum antea, C. de temp. appell. Unde cum fieret computatio Calend Aprilis, si scribam factam esse Idibus, non ob hoc retractabitur, quia quo tempore facta sit, non interest, dum tamen sit conclusa.

170 Decimo non procedunt, quando * allegatus fuit error, & iterum fuit calculatum & confirmatum, quo casu non potest iterum retractari; nam semel cognitio & disunctio concedenda est, l. fin. ff. de bon. ant. jud. possid. Alioqui in infinitum procederetur, contra c. 2.

171 de rescript. in 6. Nisi esset appellatum ab * illa sententia confirmationis, quo casu iudex appellationis poterit primam confirmationem injustam pronunciare, l. eos, C. de appell. Et imputetur ei, qui appellationis remedium ordinarium non est prosecutus: Ideoque ab hoc extraordinario repellatur, l. in causa, ff. de minor.

172 Undecimo non procedunt, quando * præstitutus fuit

fuit calculator à iudice de consensu partium, quo casu stabitur illius calculo, donec proberut error, *l. 2. C. de usur. & fruct. rei leg. l. penult. ff. de confess. Bart. in l. 2. C. de jur. fise lib. 10.* Debebit tamē hic calculator electus iurare, officium suum legitime & fideliter se exequuturū, *l. hac edictali, §. is illud, C. de secund. nupt. & ibi Bald.*

Duodecimo non procedunt, si post calculum * factum, ex intervallo pars remiserit, aut liberauerit debitorum. Quo casu non potest ex postfacto computatio retractari, quia censetur de liberate processum, & non erronee, *l. si mulier. ff. ad Velleiā. & Bart. in d. l. 2.* Id quod tamen locum non habet, si incontinenti remiserit; quia tunc eodē errore censetur actus secundus factus, sicut primus, *arg. l. doli, §. diuersum, ff. de nov. l. 3. vbi Dd. C. de non num. pec.* Nec* etiam quoad gesta dolo fraude & deceptiue per tutorem, nec ad ea quæ remanserunt penes eum, & quæ tenebatur restituere: nam, à prædictis non videtur liberatus, nec absolutus, etiam si liberatio iuramento fuisset vallata, *l. 1. §. officio, vbi Bar. & * Bald. ff. de tut. & rat. dist. & l. creditor, §. Lncius. ff. mandat. & traditur in auth. Sacramenta puberum, C. si adv. vend. & in c. quamuis. de pact. lib. 6.* Etiam si * facta esset per actum inter viuos, tamen non extenditur ad ista, secundū Bart. in *l. Aurelio, §. Caius, ff. de lib. leg. & per Dd. in l. actione, & in l. sub pretextu specierū, C. de transact.* Continet* enim manifestam iniquitatem & errorem, ad quæ extendenda minime est, secundum Pet. Anchoran. *consil. 175. & Dec. consil. 178.* qui asserit hanc esse communem, quando dolus consistit in faciendo, sequitur Soc. *cons. 159. vers. ex quibus, & consil. 214. lib. 2.* Maxime, cum talis * liberatio reduceretur exorbitantissima, si ad prædicta referenda esset, & per eam ipse dolosus consequeretur lucrum, & commodum, cum damno, & incommodo minorum, contra regulam *l. nemo, ff. de reg. iur.*

Decimo tertio non * procedunt, quando quis pro-

misit expresse rationibus redditis non contravenire, additis aliis verbis & clausulis generalibus : ut tradunt Dd. in l. 2. de rescind. vend. Bart. & alii, in l. si societatem, §. arbitrorum, ff. pro soc. Canonistæ in c. Quintavallis de jurejur. Idque maxime * locum habet, quando ille qui reddidit rationem suæ administrationis, non invenitur debitor illius, cujus bona administravit, sed creditor: quo casu alia computatio, seu rationum redditio, non venit exigenda, cum cesset causa, propter quam dispositum fuit rationem reddi debere : secundum gloss. Bald. & alios, in l. cum testamento, C. de test. manumiss. Quod tamen limitatur, quando rationes redditæ fuerunt dolosæ, erroneæ, plenæ iniquitatis & fraudis: ut tradunt Jo. Andreæ & Gemin. & alii moderni, in c. unde cler. agrot. lib. 6. Imol. in clem. quia contingit. de relig. domib.

181 Decimo quarto non * procedunt, in socio administrante societatem, qui semel reddidit rationem suæ administrationis : secundum Jo. Monach. Archidiac. Jo. Andreæ, & alios, in c. 1. de cler. agrot. lib. 6. & Lapum, in clem. quia contingit, de relig. dom. Bart. & alios, in l. fin. ff. de pact. maxime, quando * fuerunt plene redditæ & sufficienter, bona fide & sine fraude, & quando constitit de ratione reddita, per publicum instrumentum & confessiones partium, quæ probant, juxta notata in l. cum precib. C. de probat. & per canonistas, per illum text. in l. licet causam, cum similib. eod. tit. junctis notatis in l. un. C. de confess. & in l. generaliter, C. de nom. num. pec. nisi confessiones fuissent extortæ * dolose, & fraudulenter, quæ non præjudicant minoribus ignorantibus, tanquam ex illis enormissime læsis : secundum Soc. conf. 92. n. 10. & trib. seq. & n. 20. lib. 4. & consil. 190. lib. 2. & ea quæ superius diximus.

184 Decimo quinto non procedunt, quando * constat de laudo arbitratorum electorum & deputatorum per ipsas partes, pro quo præsumendum est, secundum Bald

Bald. in *l. fin. C. de contrah. empt. c. nisi essent de preb.* Et tale laudum* fuerit ab ipsis partib. emologatum & ap-¹⁸⁵ probatum, à quo recedendum non est, *l. ne in arbitris, l. cum antea, C. de arbit.* Cum tale * laudum per dictam¹⁸⁶ approbationem habeatur, ut vera transactio, secundum Pet. de Anch. in *sua disput. c. cum Laicus*, & Jo. Bapt. Caccialup. in *tract. de transact. quest. 3. circa fin.*

Ultimo prædicta non * procedunt, quando calcula-¹⁸⁷ tores & cōputatores electi fuissent de consensu partiū legitime, secund. Bart. & alios in *l. si cui libertas, ff. de cond. & demon. & l. 2. C. de jur. fisci, l. 10.* Ubi tamē Bart. dicit talem * calculationem per ipsos electos factam,¹⁸⁸ officio judicis de retractandā esse & revocandam, & denuo reiterandam, quem sequitur ibidem Io. de Plat. q. 3. volens talē calculationem non debere exequi docto de errore, vel quando adest alia legitima defensio, per *l. 1. C. de apoch. publ.* Vel etiam quando adversus talem cōputationem petitur restitutio, per *l. servo invito, §. cum Prætor, ff. ad Treb.* Vel calculatores deputati fuissent decepti per tutorem, non plene, sed insufficienter in fraudem & dolose exhibentem rationes, nec notificando lucra, pecunias & bona per eum recepta, inque proprium usum conversa, in damnum ipsorum minorum; & talis deceptiva & dolosa calculatio & computatio per ipsos deputatos facta, nulla fuerit: cum in omni actu & dispositione colus dicatur exceptuatus, *l. creditor, §. Lucius, ff. mandat.*

Quarto non procedit regula * principalis ex statu¹⁸⁹ to Ultrajectino, quo tutor dativus de bonis pupilli singulis annis rationem reddere debet amicis, & proximiorib. pupilli, vel deputatis à civitate, ut pater *rub. ejusdem statuti 31. art. 4* Idq; contra jus; cum* illa actio¹⁹⁰ demum exerceatur finita tutela. Absurdum enim erat à tutore administrationis rationem negotiorum pupilli exposcere. Huc perseveraret, *l. si tutor Reipubl. §. si testamento, & l. nisi finita, ff. de tut. & rat. dist.*

CAPUT XXXIX.

De actione tutelæ directæ & utili.

S V M M A R I A.

- 1 *Actio tutelæ directæ datur contra tutorem, qui non fecit officium suum.*
- 2 *Tutor statim quis efficitur, atque ei innotuit se tutorem datum.*
- 3 *Tutor, qui scit se tutorem datum, & administrare cessat, suo periculo cessat, indemnemq; pupillum servare tenetur.*
- 4 *Tutor absens datus decreto, sciens, & se non excusans, tenetur.*
- 5 *Tutor sciens se tutorem, statim periculo tutelæ obligatur, etiam nulla precedente interpellatione.*
- 6 *Curator cessans vel negligens convenire tutores, finitæ tutelæ, tenetur periculo tutelæ.*
- 7 *Tutor vel curator, debet petere & instare, ut sibi decernatur administratio, alioqui suo periculo cessat.*
- 8 *Qui tutelam non gessit, etiam si fuit verus tutor, non tenetur actione tutelæ directæ, sed utili.*
- 9 *Tutor ante confectiorem inventarii, vel decretum, tenetur omnia facere, quæ non admittunt dilationem, & concernunt commodum pupilli.*
- 10 *Tutor, quo ad distractionem rerum, quæ dilationem non admittunt, potest contemnere voluntatem defuncti, nec excusatur, si contutores differentes, vel se excusare volentes expectaverit.*
- 11 *Temporarius tutor, quando datur.*
- 12 *Tutor cessans gerere vel administrare tutelam, extra ordinem ad hoc cogi potest officio iudicis. Limitatur num. 13.*
- 14 *Gessisse dicitur, qui modicum attigit per se, vel per alium, & si cessat, ut suspectus poterit accusari.*

- 15 Tutor tenetur de dolo, lata vel levi culpa, quando quid omisit, vel cum posset, non acquisivit, cum conditio quaerendi existeret.
- 16 Tutor pecuniam pupilli in suos usus convertens, vel negans se pecuniam pupilli penes se habere, convictus de mendacio, legitimis usuris mulctatur.
- 17 Tutor negans se habere pecunias ad alendos pupillos, mulctatur gravissimis usuris, quo ad negata.
- 18 Magis delinquit, qui delinquit circa personam, & vitam pupilli, quam si res male administraret.
- 19 Tutor negans se habere pecunias ad alendos pupillos, ad Praefectum urbi remittitur puniendus. Limitatur numer. 20.
- 21 Tutor, quando teneatur periculo tutela, remissive.
- 22 Tutor tenetur, faciens contra praeceptum patris pupilli.
- 23 Tutor vel curator negligens tueri corpus, ac salutem pupilli, vel furiosi, tenetur.
- 24 Protutor eandem fidem & diligentiam prestare debet, quam praestat tutor.
- 25 Quis dicatur pro tutore negotia gerere.
- 26 Adversus dominum utile datur iudicium, si servus quasi tutor egerit. Et ante pubertatem agi potest contra protutorem. n. 27. Et contra eum, qui cum tutor non esset, tamen gessit, putans se tutorem. num. 28.
- 29 Etiam patronus tutor liberti tenetur. Item mater. numero 30.
- 31 Tutoris haeres de quibus teneatur. & num. 85.
- 32 Tutor in rebus pupilli de dolo, lata culpa, & levi tantum tenetur.
- 33 Omnis administrator rei aliena, de levi culpa tenetur, Ampliatur num. 34.
- 35 Curator bonorum, an teneatur de levi culpa.
- 36 Tutor, quando teneatur de levissima culpa. numero 41. 42.
- 37 In contractibus nullum verbum debet esse superfluum.

- 38 Tutor etiam non legitimus, tenetur de levissima culpa, qui promisit tenere bonam computum, & reddere rationem administrationis.
- 39 Tutor non legitimus, si debita minoris ad tempus non solverit, ipse, & non minor erit constitutus in mora.
- 40 Negligentia tutoris quomodo articulanda & probanda. remissive.
- 43 Tutoris officium est necessarium, non voluntarium.
- 44 Quando tutor teneatur de casu fortuito.
- 45 Tutor tenetur ad lucrum cessans. Ampliatur num. 46.
- 47 Tutor, quando de dolo, & lata culpa teneatur.
- 48 Statutum loquens indistincte de dolo, & lata culpa, debet sibi vindicare locum, tam in dolo commissio, & lata culpa commissio in omittendo, quam in faciendo. Ampliatur num. 49.
- 50 Heredes tutorum, de lata culpa tantum tenentur, non de levi.
- 51 Tutor, nec ejus heres, tenetur de levi culpa, si liberatus fuerit à redditione administrationis tutela.
- 52 Tutor non tenetur de re minoris furto subtrahita, licet fuerit in levi culpa, nisi probetur dolus ejus, vel lata culpa.
- 53 Tutor administrans propria autoritate ante decretam sibi administrationem, omnino tenetur de mala administratione.
- 54 Qui tutor verus non est, si administrat negotia pupilli, obligatur ut tutor verus.
- 55 Tutor emens prædia minus idonea, præstat tantum latam culpam.
- 56 Tutor tenetur de lata culpa, quando nomina debitorum ejus negligentia minus idonea esse ceperint.
- 57 Tutor tenetur de damno dato in re alterius provincia, nisi curaverit ibi dari alium tutorem.
- 58 Tutor simpliciter datus, censetur ad universum patrimonium datus.
- 59 Tutor tenetur de damno dato in augmento pupillo ob-

veniente, etiamsi ad id augmentum alius tutor datus fuerit.

- 60 Tutor tenetur ex die creationis, licet appellaverit, & ejus appellatio injusta fuerit pronunciata.
- 61 Periculum temporis currentis, pendente appellatione, frustra interposita, ad heredem tutoris pertinet.
- 62 Tutor, si antequam verè tutor esset, pro tutore tamen negotia gesserit, deinde coeperit ut tutor gerere, tenebitur periculo tutelæ.
- 63 Tutor finita tutela, tenetur curare, ut pupillo provideatur de curatore, alias tutela judicio tenebitur.
- 64 Tutor post completam tutelam cogitur litem coeptam perficere, instrumenta litis, & rationes reddere, alioqui tenetur negotiorum gestorum judicio.
- 65 Pupillus heres tutoris, non tenetur ad perficienda negotia per tutorem coepta.
- 66 Tutor qui post pubertatem gerit negotia connexa, negotiis inceptis ante pubertatem, poterit conveniri actione tutela, etiam de his, quæ tutela finita gesserit.
- 67 Quas usuras tutores pecuniæ pupilli utentes debent, easdem finita tutela, eadem pecunia utentes, pendere coguntur, donec solverint sortem.
- 68 Actor datus in locum tutoris absentis, vel aliàs impeditus, datur periculo tutoris.
- 69 Tutor qui administravit negotia pupilli, obligatur, licet in nullo auctoritatem interposuerit.
- 70 Tutor si alteri tutelam gerendam mandavit, & is gesserit, tenetur actione tutela directa: Idem si alium substituerit.
- 71 Ex duobus tutoribus, si cum altero actum fuerit, alter non liberabitur. Ampliatur num. 72.
- 73 Transactio facta cum uno ex tutoribus, non liberat alium, cum quo non fuit transactum. Ampliatur num. 74. Limitatur n. 75. 76.

iniqua, & dolose extorta: ut tradit Socin. *conf.* 92. n. 19. & *conf.* 190. lib. 2. & in continenti apposita, quæ non obstant, cum eodem errore, quo facta fuerit calculatio, censeantur etiam ista apposita, & sic utrumque retractabitur, *l. doli mali, §. diversum, ff. de novat.*

158 Tercio non procedunt, quando * intervenit transactio, *d. l. unic. C. de error. calc. Corn. conf.* 62. lib. 4. Bart. & alii *in l. 2. C. de jur. fisci, lib. 10. Socin. consil.* 92. n. 4. lib. 4. Ruin. *conf.* 134. n. 1. & Dec. *conf.* 350. n. 2. & limitat. n. 7. Quando non fuit lis super calculo,

159 Quarto non procedunt, quando desuper * lata est sententia, quo casu ulterius de errore calculi dici non potest, ut tenent omnes, *in d. l. 2. C. de jure fisci, lib. 10. & l. unic. C. de err. calc. & plene Corn. conf.* 62. lib. 4. Dec. *d. conf.* 350. num. 7. *in fin.*

160 Quinto non procedunt, quando * intervenit iuramentum de non contraveniendo & observando: quo casu propter iuramentum calculus retractari non potest, secundum Dec. *conf.* 350. n. 8. Quia potest servari sine interitu salutis æternæ, *c. cum contingat, de jurejur. & c. quamvis, de pact. in 6.* Et tanto magis * procedunt prædicta, si juraverint partes, omnia & singula fuisse & esse vera: quia dicta casu jurans, errorem non potest allegare, quia contra propriam confessionem juratam veniret, & sic suam turpitudinem detegerit: ut notatur & probatur per Ant. de Butr. *in c. cum contingat, in 7. memb. de jurejur.* cum quo transit Imola, *ibi, in 8. memb. & in c. ad nostram, circa fi. de empt. & vend. & Bart. in l. fin. C. de non num. pec.*

162 Sexto non procedunt, quando * confessio esset geminata; quo etiam casu error allegari non potest, cum præsumatur deliberata confessio, juxta notata, *in c. ex literis, divor. per gl. & Dd. in c. fin. de jurejur. lib. 6.* Un-

163 de ex tali * confessione geminata, inducitur probatio, etiam si facta fuisset parte absente: secundum Bart. *in l. cū scimus, C. de agric. & censu. l. 11.* Quod procedit, etiam si ver-

verba essent enunciativa: secundum Bart. in d. l. cum scimus, & Angel. in l. 1. C. de plus petit. & Abbat. in c. per mas. de arbitr. Et quia talis geminatio præsupponit deliberationem, c. si quis, & ibi gl. verbo, reiteratio, 2. quest. 3. Tollitur etiã ex hoc præsumptio* erroris juris; 164 & non præsumitur confessio erronea, sed facta ex certa scientia: Saltem eo casu non est satis probare errorem in genere, sed debet probari causa erroris, secundum Bald. in l. error, C. de jur. & fact. ignor. & in l. iusjurandum & ad pecunias, ff. de jurejur.

Septimo* non procedunt, quando* calculatio & 165 computatio facta fuisset per gratiam à parte: utpote tutor meus remanserat mihi vere obligatus, ex administratione tutelæ vel curæ: Ego major factus computando cum eo, gratiam facio illi multorum capitum, quæ cancellare poteram: tamen computatio concluditur: postea ejus me pœnitet, & volo illam calculationem gratiosam retractare, prætextu gratiæ illi factæ, quia forte remiseraui ei multa, an possim? & text. in l. calculi, vers. sed etsi gratiosa, ff. de administ. rer. ad civit. pert. respondet retractari non posse; quæ lex sic intelligenda est, quicquid ibi scribant gloss. & Dd. & in l. 2. C. de jure fisci lib. 10. Quia jus non prohibet gratiam facere vel donare, imo permittit bonis suis uti & abuti, l. sed etsi lege, §. consuluit, ff. de pet. hered. Et res judicatæ, si sub prætextu minus justæ computationis infringantur, nullus erit litium finis, l. res judicata, C. de re jud.

Quod tamen* non procedit in curatore Reipublice, 166 Procuratore, tutore, vel alio administratore, qui non possunt gratiosas computationes facere, in quibus multa remittantur: & si fecerint non nocebit civitati, minori, vel domino, qui hujus rei potestatem non fecit, l. curatoris, C. de pact. l. preses, de transact. Quia ista remissio foret donatio, quæ non potest fieri per habentē etiam generalem administrationem, l. contra, §. si. ff. de pact. Jas. & alii, in d. l. preses, facit l. 2. §. si plures, Iii 5 ff.

ff. de usucap. pro emp. nec donatio alieni fieri potest, quin sit species furti, *l. si pignore. §. ff. de furtis.*

167 Octavo * non procedunt, quando calculatio fuit à iudice approbata, quæ retractari non poterit, secundū Bart. in *l. 2. C. de jur. fisci, lib. 10.* & Innoc. in *c. 1. de confirm. util.* ubi dicit, quod postquam Iudex approbaverit aliquid tanquam rite factum, illud non posse postea retractari: ideo solent cauti, post computationem factam curare, ut iudicis autoritas interveniat ad approbandum eam, & confirmandum: & est utile; habet etiam vim sententiæ talis computatio, & quando sententia prolata est, ulterius de errore calculi dici non potest: ut firman omnes, in *d. l. 2. C. de jure fisci, lib. 10. & l. un.*

168 *C. de err. calc.* Quod tamen * locum non habet, quando calculatio à iudice non fuit approbata cum causæ cognitione, sed ex abrupto, & præcipitanter: ut tradit Paris. *conf. 89. num. 58. lib. 1.*

169 Nono non procedunt, quando * erratum fuit in calculo temporis, quæ calculatio etiam non vitiat computationem, *l. fin. §. & cum antea, C. de temp. appell.* Unde cum fieret computatio Calend Aprilis, si scribam factam esse Idibus, non ob hoc retractabitur, quia quo tempore facta sit, non interest, dum tamen sit conclusa.

170 Decimo non procedunt, quando * allegatus fuit error, & iterum fuit calculatum & confirmatum, quo casu non potest iterum retractari; nam semel cognitio & disunctio concedenda est, *l. fin. ff. de bon. ant. jud. possid.* Alioqui in infinitum procederetur, contra *c. 2. de rescript. in 6.* Nisi esset appellatum ab * illa sententia confirmationis, quo casu iudex appellationis poterit primam confirmationem injustam pronunciare, *l. eos, C. de appell.* Et imputetur ei, qui appellationis remedium ordinarium non est prosecutus: Ideoque ab hoc extraordinario reppelletur, *l. in causa, ff. de minor.*

172 Undecimo non procedunt, quando * præstitutus fuit

fuit calculator à iudice de consensu partium, quo casu stabitur illius calculo, donec proberut error, *l. 2. C. de usur. & fruct. rei leg. l. penul. ff. de confess.* Bart. in *l. 2. C. de jur. fise lib. 10.* Debebit tamē hic calculator electus iurare, officium suum legitime & fideliter se exequuturū, *l. hac edictali, §. is illud, C. de secund. nupt. & ibi Bald.*

Duodecimo non procedunt, si post calculum * factum, ex intervallo pars remiserit, aut liberauerit debitorum. Quo casu non potest ex postfacto computatio retractari, quia censetur de liberate processum, & non erronee, *l. si mulier. ff. ad Velleiā. & Bart. in d. l. 2.* Id quod tamen locum non habet, si incontinenti remiserit; quia tunc eodē errore censetur actus secundus factus, sicut primus, *arg. l. doli, §. diuersum, ff. de nov. l. 3. vbi Dd. C. de non num. pec.* Nec* etiam quoad gesta dolo fraude & deceptiue per tutorem, nec ad ea quæ remanserunt penes eum, & quæ tenebatur restituere: nam, à prædictis non videtur liberatus, nec absolutus, etiam si liberatio iuramento fuisset vallata, *l. 1. §. officio, vbi Bar. & * Bald. ff. de tut. & rat. dist. & l. creditor, §. Lu- cius. ff. mandat. & traditur in auth. Sacramenta puberum, C. si adv. vend. & in c. quamuis. de pact. lib. 6.* Etiam si * facta esset per actum inter viuos, tamen non extenditur ad ista, secundū Bart. in *l. Aurelio, §. Caius, ff. de lib. leg. & per Dd. in l. actione, & in l. sub pretextu specierū, C. de transact.* Continet* enim manifestam iniquitatem & errorem, ad quæ extendenda minime est, secundum Pet. Anchoran. *consil. 175. & Dec. consil. 178.* qui asserit hanc esse communem, quando dolus consistit in faciendo, sequitur Soc. *cons. 159. vers. ex quibus, & consil. 214. lib. 2.* Maxime, cum talis * liberatio reduceretur exorbitantissima, si ad prædicta referenda esset, & per eam ipse dolosus consequeretur lucrum, & commodum, cum damno, & incommodo minorum, contra regulam *l. nemo, ff. de reg. iur.*

Decimo tertio non* procedunt, quando quis pro-

misit expresse rationibus redditis non contravenire,
 additis aliis verbis & clausulis generalibus : ut tradunt
 Dd. in l. 2. de rescind. vend. Bart. & alii, in l. si societa-
 tem, §. arbitratorum, ff. pro soc. Canonistæ in c. Quintaval-
 180 lis de jurejur. Idque maxime * locum habet, quando
 ille qui reddidit rationem suæ administrationis, non
 invenitur debitor illius, cujus bona administravit, sed
 creditor: quo casu alia computatio, seu rationum red-
 ditio, non venit exigenda, cum cesset causa, propter
 quam dispositum fuit rationem reddi debere : secun-
 dum gloss. Bald. & alios, in l. cum testamento, C. de test.
 manumiss. Quod tamen limitatur, quando rationes
 redditæ fuerunt dolosæ, erroneæ, plenæ iniquitatis &
 fraudis: ut tradunt Jo. Andreæ & Gemin. & alii mo-
 derni, in c. unde cler. agrot. lib. 6. Imol. in clem. quia con-
 tingit. de relig. domib.

181 Decimo quarto non * procedunt, in socio admi-
 nistrante societatem, qui semel reddidit rationem suæ
 administrationis : secundum Jo. Monach. Archidiac.
 Jo. Andreæ, & alios, in c. 1. de cler. agrot. lib. 6. & La-
 pum, in clem. quia contingit, de relig. dom. Bart. & alios,
 182 in l. fin ff. de pact. maxime, quando * fuerunt plene red-
 ditæ & sufficienter, bona fide & sine fraude, & quan-
 do constitit de ratione reddita, per publicum instru-
 mentum & confessiones partium, quæ probant, juxta
 notata in l. cum precib. C. de probat. & per canonistas,
 per illum text. in l. licet causam, cum similib. eod. tit.
 junctis notatis in l. un. C. de confess. & in l. generaliter, C.
 183 de nom. num. pec. nisi confessiones fuissent extortæ * do-
 lose, & fraudulenter, quæ non præjudicant minoribus
 ignorantibus, tanquam ex illis enormissime læsis : se-
 cundum Soc. conf. 92. n. 10. & trib. seq. & n. 20. lib. 4. &
 consil. 190. lib. 2. & ea quæ superius diximus.

184 Decimo quinto non procedunt, quando * constat
 de laudo arbitratorum electorum & deputatorum per
 ipsas partes, pro quo præsumendum est, secundum
 Bald

Bald. in *l. fin. C. de contrah. empt. c. nisi essent de preb.* Et tale laudum* fuerit ab ipsis partib. emologatum & ap-185
 probatum, à quo recedendum non est, *l. ne in arbitris,*
l. cum antea, C. de arbit. Cum tale * laudum per dictam 186
 approbationem habeatur, ut vera transactio, secundum
 Pet. de Anch. in sua disput. c. cum Laicus, & Jo. Bapt.
 Caccialup. in tract. de transact. quest. 3. circa fin.

Ultimo prædicta non * procedunt, quando calcula-187
 tores & cōputatores electi fuissent de consensu partiū
 legitime, secund. Bart. & alios in *l. si cui libertas, ff. de*
cond. & demon. & l. 2. C. de jur. fisci, l. 10. Ubi tamē Bart.
 dicit talem * calculationem per ipsos electos factam, 188
 officio judicis de retractandā esse & revocandam, &
 denuo reiterandam, quem sequitur ibidem Io. de Plat.
 q. 3. volens talē calculationem non debere exequi do-
 cto de errore, vel quando adest alia legitima defensio,
 per *l. 1. C. de apoch. publ.* Vel etiam quando adversus ta-
 lem cōputationem petitur restitutio, per *l. servo in-*
vito, §. cum Prator, ff. ad Treb. Vel calculatores depu-
 tati fuissent decepti per tutorem, non plene, sed insuf-
 ficienter in fraudem & dolose exhibentem rationes,
 nec notificando lucra, pecunias & bona per eum re-
 cepta, inque proprium usum conversa, in damnum ip-
 sorum minorum; & talis deceptiva & dolosa calcula-
 tio & computatio per ipsos deputatos facta, nulla fue-
 rit: cum in omni actu & dispositione colus dicatur ex-
 ceptuatus, *l. creditor, §. Lucius, ff. mandar.*

Quarto non procedit regula * principalis ex statu 189
 to Ultrajectino, quo tutor dativus de bonis pupilli
 singulis annis rationem reddere debet amicis, & pro-
 ximiorib. pupilli, vel deputatis à civitate, ut pater *rub.*
ejusdem statuti 31. art. 4 Idq; contra jus; cum* illa actio 190
 demum exerceatur finita tutela. Absurdum enim erat
 à tutore administrationis rationem negotiorum pu-
 pilli exposcere. Huc perseveraret, *l. si tutor*
Reipubl. §. si testamento, & l. nisi finita, ff. de tut. & rat. dist.

CAPUT XXXIX.

De actione tutelæ directæ & utili.

S V M M A R I A.

- 1 *Actio tutelæ directæ datur contra tutorem, qui non fecit officium suum.*
- 2 *Tutor statim quis efficitur, atque ei innotuit se tutorem datum.*
- 3 *Tutor, qui scit se tutorem datum, & administrare cessat, suo periculo cessat, indemnemq; pupillum servare tenetur.*
- 4 *Tutor absens datus decreto, sciens, & se non excusans, tenetur.*
- 5 *Tutor sciens se tutorem, statim periculo tutelæ obligatur, etiam nulla præcedente interpellatione.*
- 6 *Curator cessans vel negligens convenire tutores, finitæ tutelæ, tenetur periculo tutelæ.*
- 7 *Tutor vel curator, debet petere & instare, ut sibi decernatur administratio, alioqui suo periculo cessat.*
- 8 *Qui tutelam non gessit, etiam si fuit verus tutor, non tenetur actione tutelæ directæ, sed utili.*
- 9 *Tutor ante confæctionem inventarii, vel decretum, tenetur omnia facere, quæ non admittunt dilationem, & concernunt commodum pupilli.*
- 10 *Tutor, quo ad distractionem rerum, quæ dilationem non admittunt, potest contemnere voluntatem defuncti, nec excusatur, si contutores differentes, vel se excusare volentes expectaverit.*
- 11 *Temporarius tutor, quando datur.*
- 12 *Tutor cessans gerere vel administrare tutelam, extra ordinem ad hoc cogi potest officio iudicis. Limitatur num. 13.*
- 14 *Gessisse dicitur, qui modicum attingit per se, vel per alium, & si cessat, ut suspectus poterit accusari.*

- 15 Tutor tenetur de dolo, lata vel levi culpa, quando quid omisit, vel cum posset, non acquisivit, cum conditio quarendi existeret.
- 16 Tutor pecuniam pupilli in suos usus convertens, vel negans se pecuniam pupilli penes se habere, convictus de mendacio, legitimis usuris mulctatur.
- 17 Tutor negans se habere pecunias ad alendos pupillos, mulctatur gravissimis usuris, quo ad negata.
- 18 Magis delinquit, qui delinquit circa personam, & vitam pupilli, quam si res male administraret.
- 19 Tutor negans se habere pecunias ad alendos pupillos, ad Praefectum urbi remittitur puniendus. Limitatur numer. 20.
- 21 Tutor, quando teneatur periculo tutela, remissive.
- 22 Tutor tenetur, faciens contra praeceptum patris pupilli.
- 23 Tutor vel curator negligens tueri corpus, ac salutem pupilli, vel furiosi, tenetur.
- 24 Protutor eandem fidem & diligentiam prestare debet, quam praestat tutor.
- 25 Quis dicatur pro tutore negotia gerere.
- 26 Adversus dominum utile datur iudicium, si servus quasi tutor egerit. Et ante pubertatem agi potest contra protutorem. n. 27. Et contra eum, qui cum tutor non esset, tamen gessit, putans se tutorem. num. 28.
- 29 Etiam patronus tutor liberti tenetur. Item mater. numero 30.
- 31 Tutoris haeres de quibus teneatur. & num. 85.
- 32 Tutor in rebus pupilli de dolo, lata culpa, & levi tantum tenetur.
- 33 Omnis administrator rei aliena, de levi culpa tenetur, Ampliatur num. 34.
- 35 Curator bonorum, an teneatur de levi culpa.
- 36 Tutor, quando teneatur de levissima culpa. numero 41. 42.
- 37 In contractibus nullum verbum debet esse superfluum.

veniente, etiam si ad id augmentum alius tutor datus fuerit.

- 60 Tutor tenetur ex die creationis, licet appellaverit, & ejus appellatio injusta fuerit pronunciata.
- 61 Periculum temporis currentis, pendente appellatione, frustra interposita, ad heredem tutoris pertinet.
- 62 Tutor, si antequam vere tutor esset, pro tutore tamen negotia gesserit, deinde coeperit ut tutor gerere, tenebitur periculo tutelae.
- 63 Tutor finita tutela, tenetur curare, ut pupillo provideatur de curatore, alias tutela iudicio tenebitur.
- 64 Tutor post completam tutelam cogitur litem coeptam perficere, instrumenta litis, & rationes reddere, alioqui tenetur negotiorum gestorum iudicio.
- 65 Pupillus heres tutoris, non tenetur ad perficienda negotia per tutorem coepta.
- 66 Tutor qui post pubertatem gerit negotia connexa, negotiis inceptis ante pubertatem, poterit conveniri actione tutelae, etiam de his, quae tutela finita gesserit.
- 67 Quas usuras tutores pecuniae pupilli utentes debent, easdem finita tutela, eadem pecunia utentes, pendere coguntur, donec solverint sortem.
- 68 Actor datus in locum tutoris absentis, vel alias impeditus, datur periculo tutoris.
- 69 Tutor qui administravit negotia pupilli, obligatur, licet in nullo auctoritatem interposuerit.
- 70 Tutor si alteri tutelam gerendam mandavit, & is gesserit, tenetur actione tutelae directa: Idem si alium substituerit.
- 71 Ex duobus tutoribus, si cum altero actum fuerit, alter non liberabitur. Ampliatur num. 72.
- 73 Transactio facta cum uno ex tutoribus, non liberat alium, cum quo non fuit transactum. Ampliatur num. 74. Limitatur n. 75. 76.

- 77 Adultus debitorem suum procuratorem constituens, non videtur eum, ut debitorem idoneum, ex causa praeambula, approbare, & curatorem suum liberare velle.
- 78 Cui datur, vel non datur haec actio tutelae directa, & n. 79. 80.
- 81 Actio tutelae directa adversus quos datur.
- 82 Heres tutoris tenetur etiam de non gesto vel neglecto. Ampliatur num. 83.
- 84 Heres in arca tutoris pupilli pecuniam inveniens & consumens, praestat usuras pecuniae, donec tutelam restituerit.
- 86 Heres tutoris tenetur ex proprio dolo, iudicio tutelae.
- 87 Actio tutelae de rationibus distrahendis in heredem non datur, quia poenalis est.
- 88 Negligentia propria, siue culpa levis heredi non imputatur.
- 89 Heres tutoris non tenetur de levi culpa, sed tantum de dolo & lata culpa. Limitatur num. 90.
- 91 Heres tutoris non iure datus, neque dolum, neque culpam praestat.
- 92 Heredes tutorum idoneorum, periculum alter alterius non praestant.
- 93 Omnes & singuli tutores in solidum tenentur. Limitatur n. 121. 122. 123. 124.
- 94 Quilibet tutor regulariter habet potestatem in solidum administrandi, etiam si essent mille.
- 95 Tutela individua est, etiam si à testatore, vel iudice divisio fiat.
- 96 Contutoris factum imputatur collegae, qui potuit & debuit suspectum facere, vel satis petere.
- 97 Plures commissarii deputati auctoritate iudicis, tenentur singuli in solidum. Limitatur num. 98.
- 99 Plures commissarii deputati à privato cum potestate administrandi, in solidum singuli tenentur ad solidam administrationem.
- 100 Unus ex pluribus commissariis conventus, non potest opponere beneficium ordinis, excussionis, vel divisionis. Limitatur n. 101.
- 102 Triplici via succurritur ei, qui ex pluribus tutoribus solus convenitur.
- 103 Tutores vel actores, non iure creati, tutelam vel curam gerentes, in solidum obligantur.
- 104 Plures actores, ab uno vel pluribus tutoribus constituti, in solidum tenentur ut tutores.
- 105 Tutores in communi, siue administraverint, siue non, aequè in solidum tenentur. Ampliatur n. 107. 108. 109.
- 106 Communis opinio.
- 109 Licet administratio tutelae divisa sit ab ipsis tutoribus vel curatoribus, potest tamen quilibet eorum in solidum conveniri. Limitatur n. 110. 111. 113.

- 112 Divisione administrationis à tutoribus facta, unus alium admonere, & notificare debet sua negotia.
- 114 Tutor in solidum conventus, tenetur ad usuras ejus, quod à contutore debebatur, vel pro contutore debet.
- 115 Eodem modo, quo unus tutor tenetur pro alio, eodem modo tenetur fideiussor ejus. Ampliatur n. 116. 117.
- 118 Heres pupilli potest unum ex pluribus tutoribus eligere.
- 119 Pluribus existentib. tutoribus, si quidam ex eis idonei non sint, ceteri sine dubio onerabuntur.
- 120 Tutores testamento inutiliter dati, nec decreto Prætoris confirmati, si negotia pupilli gesserint, tenentur tutelæ judicio.
- 123 Tutores improprii, ut sunt Præfecti alicujus civitatis, habent beneficium ordinis; ut prius veri tutores, vel eorum heredes, & deinde fideiussores, si qui forte accesserint, conveniantur.
- 125 Transgens cum aliquo, videtur ejus personam approbare, & eum pro idoneo habere.
- 126 Vno ex duobus tutoribus transigente cum pupillo, & ex vi transactionis aliquid solvente pupillo, ea transactio alteri tutori proderit.
- 127 Pupillus pubes factus, si unum ex tutoribus liberaverit, alterum non poterit convenire, etiamsi tempore fuerit liberatus.
- 128 Liberatio tutoris à reddendis rationibus non extenditur ad dolos quæsitæ.
- 129 Tutor munitus exceptione transactionis, si non excipiat de transactione sed patiatür se conveniri, & excussus reperiatur non solvendo, alter non liberabitur.
- 130 Tutor non tenetur ex facto contutoris, qui fuit solvendo tempore depositæ, sive finitæ administrationis.
- 131 Beneficium cedendarum actionum, est tertium remedium: quo tutore convento ex culpa contutoris, competit exceptio, ut sibi cedantur actiones.
- 132 Exceptioni cedendarum actionum non censetur renunciatum ex generali renunciatione omnium beneficiorum, & omni juris auxilio.
- 133 Nec etiam juramento renunciatur exceptioni cedendar. act.
- 134 Exceptio hæc etiam opponi potest in executione sententiæ.
- 135 Et opponi potest, licet statutum dicat, quod contra instrumentum publicum nulla defensio admittatur.
- 136 Vni tutorum in solidum exacto, competit ipso jure utilis actio tutelæ contra collegas. Ampliatur num. 137.
- 138 Utilis actio tutelæ ejusdem est potestatis, cujus est directæ.
- 139 Beneficium cedendarum, cur introductum.

- 140 Habens jus cedendarum, simpliciter solvens, censetur solvere sub reservatione cessionis.
- 141 Fisco urgenti pro alio solvens, potest ex intervallo petere à fisco persecutionem bonorum ejus, pro quo solvit.
- 142 Convento pro culpa alterius tantum, cessio fieri debet in solidum, convento autem pro communi, pro parte.
- 143 Beneficium cedendarum datur contutoribus, uno non existente solvendo, licet forte post fiat solvendo.
- 144 An exceptio cedendarum competat ei, qui ex communi dolo convenitur, & num. 146.
- 145 Communis opinio.
- 147 Tutori convento ex propria culpa, non competit beneficium cedendarum.
- 148 Cessio, quando fiat.
- 149 Beneficium divisionis competit tutoribus & curatoribus conventis pro communi administratione.
- 150 Beneficium divisionis est secundum remedium tutoribus competens.
- 151 Administratores civitatis habent beneficium divisionis.
- 152 Ex persona tutoris, qui fuit solvendo tempore finiti officij, non potest quis conveniri.
- 153 Exceptio divisionis æquissima vocatur à Jurisconsulto.
- 154 Exceptio divisionis, an possit opponi in executione, qua omnes sunt in solidum condemnati.
- 155 Tutoribus de dolo conventis, an competat beneficium divisionis, controversatur.
- 156 Licet divisio administrationis ab ipsis tutoribus facta fuerit, ea tamen non obstante in solidum tenentur; sed tutor in solidum conventus, potest proponere beneficium divisionis.
- 157 Tutores habent beneficium divisionis, sive omnes administraverint, sive non.

- 158 *An beneficium divisionis tutoribus statim competat, antequam conveniantur.*
- 159 *Tutores habent beneficium divisionis, si ve sint testamentarij, legitimi vel dativi.*
- 160 *Tutor non habet beneficium divisionis, quando ex proprio dolo, vel culpa convenitur.*
- 161 *Communis opinio.*
- 162 *Tutor conventus ex communi dolo, si non excipiat de beneficio divisionis, sed per viam petitionis, petat tale beneficium, implorando ad hoc officium judicis, an habeat beneficium divisionis.*
- 163 *Causa naturalis, & originalis magis consideranda est, quam accidentalis.*
- 164 *Tutor conventus ex communi dolo, an habeat beneficium divisionis.*
- 165 *Magis communis opinio.*
- 166 *Iuramentum in tutelis interpositum, facit ut locus non sit beneficio divisionis.*
- 167 *Divisione administrationis facta à judice, quilibet tutorum tenetur pro parte administrationis tantum, nec unus pro facto alterius convenitur.*
- 168 *Communis opinio.*
- 169 *Notificatio fieri debet tutori, si qua facienda est.*
- 170 *Si unus ex tutoribus non instruat alterum tutorem, super eo, quod alter nescit ad suam gestionem pertinere, tenetur tutela judicio in solidum.*
- 171 *Tutor non exigens satisfactionem à contutore suo rem pupilli salvam fore, videns eum non esse solvendo, in solidum tenetur.*
- 172 *Tutor si contutorem suum suspectum dolosum non faciat removeri, in solidum tenetur.*
- 173 *Tutor tarde rationem suspicionis movens, cum alter contutor non est solvendo, in solidum tenetur.*
- 174 *Tutor si suspicionis causam agendo, sua sponte jura pupilli prodiderit, colludendo cum suspecto, & patiens se ab eo superari, in solidum tenetur.*

- 175 Administratio divisa per testatorem, quilibet tutorum pro parte tenetur.
- 176 Communis opinio.
- 177 Factum judicis, & testatoris equiparantur.
- 178 Tutor, qui tutelam gessit, prius est conveniendus, quam ille qui non gessit, & est communis opinio. num. 181.
- 179 Beneficium ordinis est primum remedium tutoribus competens.
- 180 Hac exceptio ordinis non dicitur, de apicibus juris, sed est fundata in summa aequitate.
- 182 Ut Magistratus, qui tutores minus idoneos constituerunt, primo loco conveniantur, in usu non est.
- 183 Exceptio ordinis competit convento tutori, tam pro gestis, quam pro non gestis, vel quae gestis connexa sunt.
- 184 Connexa quae dicantur.
- 185 Vtrum tutor qui non gessit, approbare possit sententiam latam adversus eum, qui gessit, sic ut ipsi quoque praedjudicet.
- 186 Administratores civitatis habent beneficium ordinis.
- 187 Si plures tutores omnes gesserint, & unius dolo damnum evenerit, perinde est, ac si unus gessisset, & alter non, ita ut locum habeat beneficium ordinis.
- 188 Communis opinio.
- 189 Honorarii tutores non possunt conveniri, nisi prius excusis iis, qui gesserunt.
- 190 Honorarii tutores qui.
- 191 Tutor Reipublicae causa absens, licet periculo obstringatur, quod se ad tempus non excusaverit, executietur tamen prius is, qui gesserit.
- 192 Pacto non obstante prius convenitur gerens, & ejus heres, quam non gerens.
- 193 Administrantes si gesserint tutelam de mandato eorum, qui non administrabant, beneficio ordinis locus non est. Ampliatur num. 194.
- 195 Tutore qui gessit, solvendo non existente, tenetur is, qui non gessit, in solidum, nec est locus beneficio ordinis.

- 196 Mandans gerere, vel patiens alium gerere, cum ipse facere debuisset, sine illius discussione recta conveniri potest, & quæ sit ratio. num. 197.
- 198 Administratores voluntarii in solidum obligati, non habent exceptionem ordinis vel excussionis.
- 199 Necessariæ & voluntariæ administrationis in plures collata, discrimen.
- 200 Pro neglectis non coherentibus, sive connexis gestis, quilibet tutorum equaliter tenetur, & non gerens, non habet exceptionem ordinis.
- 201 Communis opinio.
- 202 An beneficia ordinis, divisionis, cedendarum, & utilis actionis, competant tutori convento neganti se esse tutorem, & postea de mendacio vincatur.
- 203 Tutor datus causa notitiæ, æque tenetur ut alius.
- 204 Curatores tenentur, qui tutelam vel curam sua negligentia, ad se non transtulerunt.
- 205 Pater consentiens filio tutori dativo, in solidum tenetur.
- 206 Pater, quando tutelam filij tutoris agnovisse dicatur.
- 207 Pater tenetur de dolo filii tutoris commisso ante emancipationem, si filius continuaverit administrationem.
- 208 Pater non tenetur de dolo filii tutoris, quem commisit, postquam emancipatus esset.
- 209 Pater non tenetur, nisi de peculio, vel de in rem verso tantum, si filio tutori testamentario consenserit, ut tutelam administraret, eoque sciente administraverit.
- 210 Pater intercedens pro filio, & expresse in se periculum recipiens, tenetur in solidum.
- 211 Filius familias emancipatus, si tutelam administraverit, etiam directo tenetur.
- 212 Filius familias non tenetur de actis ante emancipationem, nisi in quantum facere potest.
- 213 Tutor matri pupilli vel avo administrationem committens, & ab eis indemnitis promissionem recipiens, officio finito, convenitur, sed ipse ab eis conservabitur indennis.

- 214 *Contra tutorem debet pupillus agere, non contra eum, qui indemnitatem promisit.*
- 215 *Fiscus succedens tutori per confiscationem, tenetur creditoribus confiscati, pro ea parte, qua succedit.*
- 216 *Tutores omnes, & eorū heredes corā uno eodē-que iudice debent conveniri ex eadem tutela.*
- 217 *Ratio administrationis reddi debet à tutore coram iudice loci ubi administratio gesta est.*
- 218 *An coram iudice domicilii.*
- 219 *Quid veniat in hanc actionem.*
- 220 *Interesse pupilli, quomodo aestimetur.*
- 221 *Tutor obligatur in singulas res & tempora.*
- 222 *Tutor tenetur ad usuras, si per eum steterit quo minus fœneraret, vel prœdia cōpararet.*
- 223 *Protutor qui gessit, tenetur ad usuras, tam de gestis, quam non gestis.*
- 224 *Heres tutoris tenetur ad usuras ejus pecunie, quam ipse agitaverit, arbitrio iudicis.*
- 225 *Actio tutelæ non datur contra tutorem durante tutela, sed ea finita.*
- 226 *Actio tutelæ datur finita tutela, licet adhuc quis tutor maneat fratris & coheredis impuberis.*
- 227 *Actiones inter tutorem & pupillum cessant, quarum causa & origo post tutelam demum orta fuit.*
- 228 *Durante administratione, tutor non potest petere à contutore, ut reddat sibi rationem administrationis, sed potest eum suspectum postulare.*
- 229 *Durante administratione, curator non cogitur rationes reddere.*

- 230 Tutor non tenetur restituere pecuniam, quā credidit finita tutela, nisi adveniēte die pecunie creditae, si non est quod tutori imputetur.
- 231 Curator furiosi tenetur rationem reddere durante cura, licet secus sit in curatoribus aliorum: & quae sit ratio. Ampliatur num. 232.
- 233 Officiales perpetui poterunt per superiorem semper syndicari, secus vero in officialibus temporalibus, qui demum syndicantur, finito officio.
- 234 Cum eo qui pro tutore negotia gessit, etiam ante pubertatem agi potest tutela.
- 235 Quādo actio est vetustior tutela, non descendens ex administratione, tutor conveniri poterit etiam durante officio.
- 236 Item si tutor promiserit rationem reddere in annos singulos, poterit ex tali promissione cogi reddere rationes, durante officio tutela.
- 237 A tutela remotus tutor, in eo statu est, ac si pubertate pupilli finita esset tutela.
- 238 Qui tutoris ob Rempublicā absentis vicarius fuit, tutela conveniri, reverso tutore potest.
- 239 Tutela finita per captivitatem tutoris, potest conveniri ejus defensor; si tamen tutor postliminio reversus fuerit, recipiet pristinā tutel.
- 240 Actiones furti, damni, injuria condictio, exerceri possunt adversus tutorem, etiam durante tutela.
- 241 Actio tutela directa perpetua est, nec praescribitur longo tempore.
- 242 Tutor inutiliter testamento datus, per errorem gerens, si alium dari curaverit, non tenetur de periculo futuri temporis.

- 243 Tutor inutiliter, vel non jure datus testamento, nec confirmatus, non tenetur si non administraverit, si vero administraverit, tenetur actione negotiorum gestorum.
- 244 Tutori non imputatur damnum absque sua culpa contingens.
- 245 Tutor allegans justam & necessariam causam non confecti in v~~er~~arij, excusatur.
- 246 Tutor ignorans se tutorem datum, periculo tutela non subjicitur.
- 247 Tutor datus patrimonio supervenienti, non tenetur de anteriori, sed prior tenetur de augmento obvenienti.
- 248 Tutor datus inutiliter testamento, non tenetur de periculo ante confirmationem contingente.
- 249 Tutore gerente negotia puberis, vel ejus qui nondum natus est, non agitur adversus eum pro tutela, sed actione negotiorum gestorum. Limitatur num. 250.
- 251 Tutela finita, finitur periculum administrationis.
- 252 Administrata post finitam tutelam prioribus connexa, veniunt in actione tutela.
- 253 Tutor post finem tutela, per errorem in officio durans, non tenetur de periculo, quo ad ea quæ idonea fuerunt post pubertatem adolescentis.
- 254 Tutor licet finita tutela causam cœptam peragere teneatur, tamen judicatum non prosequens, periculo culpa non subjicitur.
- 255 Fidejussor tutoris non tenetur ad ea, quæ tutor post pubertatem sponte gessit.
- 256 Si mortuo pupillo nomen pupilli desinat esse idoneum, liberatur tutor à periculo.
- 257 Pupillo sine tutore stipulante rem pupilli salvam fore, & post pubere eo facto ratificante tollitur tutela actio.
- 258 Tutor datus posthumo, qui natus non fuit, cessat tutela actio, vel pro tutela & negotiorum gestorum, & datur in eum actio utilis.

259 *Curator datus certa rei vel liti, non tenetur de alia gestione.*

260 *Periculum tutela non spectat ad eum, cujus excusatio fuit approbata.*

261 *Post remotionem non spectat ad tutorem periculum tutela.*

262 *Curator non tenetur pro tutore, nec e contra.*

263 *Qui nomina, quæ sibi à priore administratore assignantur, agnoscit, eorum periculo est astrictus.*

264 *Mater licet petat tutorem dari filio ejus periculo, non tamen tenetur ex illo facto, nisi hoc expressum fuerit judicis decreto.*

265 *Contra Magistratum non agitur actione tutela, nisi excussis tutoribus collegis & fidejussoribus.*

S Uperest ut nunc agamus de actione tutelæ directæ, & utili: quæ actiones, ut plenissime intelligantur, una reg. expediemus; & hæc est, quæ sequitur: Quod actio * tutelæ directæ datur contra tutorem, qui non fecit officium suum, id est, qui non fecit quod debuit facere, vel fecit quod facere non debuisset, *l. si pater, C. de test. tut. l. 1. ff. de tut. & rat. distr.* Et tutor quidem statim est; atque * ei innotuit se tutorem datum, nec excusationem proposuit, *l. 1. in prin. ff. de adm. tut.* Et * ideo, ex quo scit se tutorem datum, si cesset tutor, suo periculo cessat. Idem enim à D. Marco constitutum est, ut qui scit se tutorem datum, nec excusationem, si quam habet, allegat intra tempora præstituta, suo periculo cesset, *l. quidam decedens, §. fin ff. eod.* ac indemnem pupillum servare teneatur, *l. qui jussus, cum gl. & l. tutor vel curator.* & ibi Bart. *l. et si scisses, C. eod.* Id quod etiam * procedit, etiam si absens decreto datus fuerit tutor. modo sciat, nec se excuset: nam æque obnoxius erit administrationi, *l. tutor, C. de administ. tut.* Denique etiam hoc casu * non sufficit, nec requiritur interpellatio, sed sufficit quomodocunque innotescere, non

- non utique testato eum conveniri, sed satis est, si citra
testationem undecumque cognoverit, *l. ita autem, in fin.*
6 *ff. de administ. tut.* Idem quoque * dicendum erit in cu-
ratore cessante, vel negligente convenire tutores, finita
tutela, *l. tutor, qui repertorium, §. pecunie, quæ in arca, & l. E-*
7 *milius, ff. de administ. tut.* Qui etiam * petere & instare
debet, ut sibi decernatur administratio, alioqui suo pe-
riculo cessat, *d. l. ita autem, in fin. ff. de admin. tut.* & notat
Bart. in *l. legitimos, in princ. ff. de administ. tut.* Bald. in *l. si*
tutor, in princ. C. in quib. caus. in integr. restit. non est necess.
Fulgos. consil. 51. & consil. 149. & Angel. consil. 103. Sed
8 sciendum est, eum * qui non gessit, non teneri actione
tutelæ directæ, sed tantum utili actione conveniendum
esse; quia suo periculo cessavit, *l. non quasi, §. illud, ff. rem*
9 *pupill. salvam for.* Amplius * etiam tutor ante confe-
ctionem inventarii, vel decretum tenetur omnia face-
re, quæ non admittunt dilationem, ut distrahere res
tempore perituras, alias suo periculo cessat, atque et-
iam omnia ea facere, quæ concernunt commodum pu-
pilli; alias tenetur; *l. fin. C. de tut. qui non satisfac.* & Bart.
10 in *l. qui duos, ff. de reb. dub.* Adeò, ut etiam * quo ad ea-
rum rerum distractionem, quæ dilationem non admit-
tunt, tutor possit contemnere voluntatem defuncti, *l.*
quidam decedens, §. usque adeò, ff. de admin. tut. Nec excu-
setur, si contutores differentes, vel se excusare volen-
tes, expectaverit, *l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, vers. quid*
11 *si contutores, ff. de administ. tut.* Et si omnes * se excusant,
vel quidam, aliis absentibus interim datur temporarius
tutor, quis tutela fungatur, si tutoric autoritas sit ne-
cessaria, alias curator, *l. 2. ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. cum*
in una, §. 1. ff. de app.
12 Ampliatur primò, quod tutor * cessans gerere vel
administrare, extra ordinem, ad hoc cogi possit offi-
cio judicis, prævio scilicet juramento. satisfatione &
confectione inventarii, *l. 1. & ibi gloss. verb. extra ordi-*
nem & effectum creationis, ff. de administ. tut. & l. non qua-
si.

si, §. illud, ff. rem pupill. sal. for. Nisi tutor quid* pupillare 13
attigerit, quo calu etiam si modicum sit, cessant partes
cogentis, id est, eorum, qui solent cessantes cogere ad-
ministrare. Videtur enim * gessisse, sive per se, sive per 14
alium attigerit, atque etiam gestu abstinens postquam
semel gerere cœperit, postulatur, ut suspectus, l. ita au-
tem, §. gessisse, & §. quid si quis, ff. de admin. tut.

Secundo ampliatur, quod* etiam tutor teneatur, si 15
quid omiserit, vel cum possit, non adquisierit dolo, la-
ta culpa, vel levi, l. quis quid, & ibi gloss. C. arbit. tutel.
Quam glossam ad hoc notabilem esse dicit Nic. Eve-
rard in loc. legalib. loco, a pupillo, ad ecclesiam, num. 6. vel
si pecuniam pupillarem* in usus suos converterit, & 16
multo magis, si negaverit pecuniam pupillarem pe-
nes se esse. Quo casu victus de mendacio, pender le-
gitimas usuras, l. tutor, qui repertorium, §. sed et si, & seq.
ff. de admin. tut. & Bald. Novel. 18. vers. porro iustinianus.
Nisi* negaverit se habere ad alendos pupillos, quo 17
casu pender gravissimas usuras quo ad negata, d. l. tutor,
§. idem: quia* hic magis delinquit, quia delinquit cir- 18
ca personam & vitam pupilli, quam si res male admi-
nistraret; quia denegando alimenta, videtur necare
pupillum, l. vel necare, ff. de lib. agnos. l. si victum, ff. de re
jud. unde non mirum si gravius puniatur; Adeo, ut
etiam eo casu* ad Præfectum urbi remittatur puni- 19
endus, l. 3. §. tutor, ff. de suspect. tut. & ut suspectus remo-
veatur, d. §. tutor. Cæterum, si* propter aliquam ju- 20
stam causam opinione sua falsus fuerit, eo casu etiam
negatio sua fraudi ei non erit, l. de atate, §. si cum esset,
ff. de interrog. act.

Tertiò ampliatur, quod etiam* tutor teneatur, si 21
non adhibuerit eandem diligentiam in rebus pupilli,
quam bonus pater familias in suis adhibuisset: Vel si
non egerit nomine pupilli, ubi opus fuerit, & debito-
res pupilli exegerit: Si contutorem suspectum non fe-
cerit, ubi debuerit; Si non defenderit pupillum, vel
adul-

- Pap. de privileg. in 6. Unde dicit Bald. in rubr. Cod. de contrah. empt. in 9. quæst. quod in * contractibus, nullum verbum debeat esse superfluum, & sequuntur Ruin. consil. 89. num. 8. lib. 5. & consil. 108. lib. 1. Cravet. consil. 18.
- 37 num. 15. ubi dicunt, hoc * etiam procedere in tutore non legitimo, qui non debeat esse melioris conditionis; cum contra eum omnia jura exclament, & maxime cum hoc fiat in favorem pupillorum, pro quibus facienda est interpretatio, ut per Dec. consil. 232. in fin.
- 38 num. 6. Unde si debita * minoris ad tempus non solverit, ipse, & non minor erit constitutus in mora, secundum Jas. in l. qui Roma, §. coheredes, num. 14. ff. de verb. oblig.
- 39 Quæ quidem * negligentia, quomodo sit articulanda, & probanda, tradit Menoch. de recup. poss. in 7. remed. quæst. 5. vers. quero quinto, qualis esse debeat, num. 18.
- 40 & seq. Maxime autem * tenetur de levissima culpa tutor, quando se obtulit, l. 1. §. sape, ff. de pos. c. 2. extr. de pos. ubi Abbas notat, per gloss. in l. contractus, ff. de reg. jur. & tradit Barr. in d. l. quod Nerva, vers. 12. quero, quia contra affectantem est sinistra suspicio, l. scire, §. final. ff. de tut. & curat. dat. ab his.
- 41 Præterea quoque tutor * tenetur de levissima culpa, quando culpa præcessit casum, secundum Joan. Ignem, Gallum, olim Præsidentem Rothomagiensem, doctissimum in l. contractus, num. 27. ff. de reg. jur. per l. si pupillaris, C. de peric. tut. & l. negotium, C. de neg. gest. Licet non ignorem multos esse, qui teneant tutorem nullatenus de levissima culpa teneri, inter quos est Bartol. & Alex. in apostilla, ad d. l. quod Nerva, & Arcim. in §. actionum, Instit. de act. versic. 18. & latius, in §. suspectus autem, Instit. de
- 42 suspect. tut. Idque ea * ratione, quod tutoris officium sit necessarium, non voluntarium, quos sequitur novissime Hieron. Cagnol. vir sanè doctiss. in d. l. contractus, num. 61.
- 43 Denique quoque * tenetur tutor de casu fortuito, quando dolus vel culpa præcessit casum, l. in rebus, in princ.

princ. ff. commod. l. si ut certo, §. commodatum, ff. eod. & ibi gl. l. si res, cum l. seq. C. de peric. tut. l. si res, & ibi gl. ff. de administ. tut.

Amplius etiam tutor ꝑ tenetur ad lucrum cessans, 45
l. pupillorum, C. de administ. tut. & l. quicquid. C. arbit. tut.
 Maxime, quādo ex re pupilli lucrum ꝑ provenerit, vel 46
 occasione pupilli aliquid detur. Quò siquidem casu
 si impediatur lucrum per tutorē, tenebitur ad inter-
 esse pupillorum, actione tutelæ, vel actione injuria-
 rum, *d. l. pupillorum, & d. l. quicquid.* Tutor quoque de
 dolo & lata ꝑ culpa tenetur, si ei relicta fuerit libera- 47
 tio à reddēdis rationibus, & factum legatum de omni
 eo, in quo contingeret illum condemnari ratione tu-
 telæ, secundum communem opinionem, ut late te-
 nent Pet. de Anchor. *consil. 117.* Alexand. *consil. 62. lib.*
4. Angel. *consil. 180.* Joan. de Annan. *cons. 8.* Fulgos. *con-*
sil. 103. Jas. *in l. actione, de transact.* & hanc attestatur
 esse communē opinionē Dec. *consil. 179. & 192.* Quæ
 communis opinio ꝑ maxime procedit, stante statuto, 48
 quod tutor teneatur de dolo & lata culpa, non obstā-
 te tali liberatione, & legato: quod statutum etiam in-
 telligi debet, nō solum de dolo, & lata culpa commif-
 sa in faciendo, sed etiam in omittēdo; Maxime, quan-
 do ꝑ loquitur generaliter, quo casu etiam generaliter 49
 debet intelligi, etsi major ratio militaret in uno casu,
 quam in alio, *l. 1. §. quid autem, ff. de aleat.* & præcipue
 quando esset favorabile, ut evitentur fraudes, ut tra-
 dit Hier. Grat. *cons. 23. n. 11. & 12. lib. 1.*

Verum prædicta non ꝑ procedunt primo in here- 50
 dibus tutorum, qui tantum de lata culpa conveniri
 possunt, *l. 1. & 2. & per tot. C. de hered. tut.* & tradit
 Dec. *in d. l. contractus, n. 32.* & ibi Cagnol. *n. 6.*

Secundo non procedunt ꝑ ubicunque relicta fuis- 51
 set liberatio à redditione administrationis tutelæ, quo
 casu non tenetur pro culpa, secundum Alexand. & ibi
 Molin. *cons. 45. lib. 1. l. si servus vetitus,* & ibi notat Bar-

- 175 Administratio divisa per testatorem, quilibet tutorum pro parte tenetur.
- 176 Communis opinio.
- 177 Factum iudicis, & testatoris equiparantur.
- 178 Tutor, qui tutelam gessit, prius est conveniendus, quam ille qui non gessit, & est communis opinio. num. 181.
- 179 Beneficium ordinis est primum remedium tutoribus competens.
- 180 Hac exceptio ordinis non dicitur, de apicibus juris, sed est fundata in summa aequitate.
- 182 Ut Magistratus, qui tutores minus idoneos constituerunt, primo loco conveniantur, in usu non est.
- 183 Exceptio ordinis competit convento tutori, tam pro gestis, quam pro non gestis, vel quæ gestis connexa sunt.
- 184 Connexa quæ dicantur.
- 185 Vtrum tutor qui non gessit, approbare possit sententiam latam adversus eum, qui gessit, sic ut ipsi quoque præjudicet.
- 186 Administratores civitatis habent beneficium ordinis.
- 187 Si plures tutores omnes gesserint, & unius dolo damnum evenierit, perinde est, ac si unus gessisset, & alter non, ita ut locum habeat beneficium ordinis.
- 188 Communis opinio.
- 189 Honorarii tutores non possunt conveniri, nisi prius excusis iis, qui gesserunt.
- 190 Honorarii tutores qui.
- 191 Tutor Reipublicæ causa absens, licet periculo obstringatur, quod se ad tempus non excusaverit, executietur tamen prius is, qui gesserit.
- 192 Pacto non obstante prius convenitur gerens, & ejus heres, quam non gerens.
- 193 Administrantes si gesserint tutelam de mandato eorum, qui non administrabant, beneficio ordinis locus non est. Ampliatur num. 194.
- 195 Tutore qui gessit, solvendo non existente, tenetur is, qui non gessit, in solidum, nec est locus beneficio ordinis.
196. Man-

196 Mandans gerere, vel patiens alium gerere, cum ipse facere debuisset, sine illius discussione recta conveniri potest, & quæ sit ratio. num. 197.

198 Administratores voluntarii in solidum obligati, non habent exceptionem ordinis vel excussionis.

199 Necessaria & voluntaria administrationis in plures collata, discrimen.

200 Pro neglectis non coherentibus, sive connexis gestis, quilibet tutorum aequaliter tenetur, & non gerens, non habet exceptionem ordinis.

201 Communis opinio.

202 An beneficia ordinis, divisionis, cedendarum, & utilis actionis, competant tutori convento neganti se esse tutorem, & postea de mendacio vincatur.

203 Tutor datus causa notitiæ, æque tenetur ut alius.

204 Curatores tenentur, qui tutelam vel curam sua negligentia, ad se non transtulerunt.

205 Pater consentiens filio tutori dativo, in solidum tenetur.

206 Pater, quando tutelam filij tutoris agnovisse dicatur.

207 Pater tenetur de dolo filii tutoris commisso ante emancipationem, si filius continuaverit administrationem.

208 Pater non tenetur de dolo filii tutoris, quem commisit, postquam emancipatus esset.

209 Pater non tenetur, nisi de peculio, vel de in rem verso tantum, si filio tutori testamentario consenserit, ut tutelam administraret, eoque sciente administraverit.

210 Pater intercedens pro filio, & expresse in se periculum recipiens, tenetur in solidum.

211 Filius familias emancipatus, si tutelam administraverit, etiam directo tenetur.

212 Filius familias non tenetur de actis ante emancipationem, nisi in quantum facere potest.

213 Tutor matri pupilli vel avo administrationem committens, & ab eis indemnitis promissionem recipiens, officio finito, convenitur, sed ipse ab eis conservabitur indennis.

- 214 *Contra tutorem debet pupillus agere, non contra eum, qui indemnitatem promisit.*
- 215 *Fiscus succedens tutori per confiscationem, tenetur creditoribus confiscati, pro ea parte, qua succedit.*
- 216 *Tutores omnes, & eorū heredes corā uno eodē-que iudice debent conveniri ex eadem tutela.*
- 217 *Ratio administrationis reddi debet à tutore coram iudice loci ubi administratio gesta est.*
- 218 *An coram iudice domicilii.*
- 219 *Quid veniat in hanc actionem.*
- 220 *Interesse pupilli, quomodo aestimetur.*
- 221 *Tutor obligatur in singulas res & tempora.*
- 222 *Tutor tenetur ad usuras, si per eum steterit quo minus fœneraret, vel prœdia cōpararet.*
- 223 *Protutor qui gessit, tenetur ad usuras, tam de gestis, quam non gestis.*
- 224 *Heres tutoris tenetur ad usuras ejus pecuniæ, quam ipse agitaverit, arbitrio iudicis.*
- 225 *Actio tutelæ non datur contra tutorem durante tutela, sed ea finita.*
- 226 *Actio tutelæ datur finita tutela, licet adhuc quis tutor maneat fratris & coheredis impuberis.*
- 227 *Actiones inter tutorem & pupillum cessant, quarum causa & origo post tutelam deinceps orta fuit.*
- 228 *Durante administratione, tutor non potest petere à contutore, ut reddat sibi rationem administrationis, sed potest eum suspectum postulare.*
- 229 *Durante administratione, curator non cogitur rationes reddere.*

- 230 Tutor non tenetur restituere pecuniam, quā credidit finita tutela, nisi adveniēte die pecunie creditae, si non est quod tutori imputetur.
- 231 Curator furiosi tenetur rationem reddere durante cura, licet secus sit in curatoribus aliorum: & quæ sit ratio. Ampliatur num. 232.
- 233 Officiales perpetui poterunt per superiorem semper syndicari, secus vero in officialibus temporalibus, qui demum syndicantur, finito officio.
- 234 Cum eo qui pro tutore negotia gessit, etiam ante pubertatem agi potest tutela.
- 235 Quādo actio est vetustior tutela, non descendens ex administratione, tutor conveniri poterit etiam durante officio.
- 236 Item si tutor promiserit rationem reddere in annos singulos, poterit ex tali promissione cogi reddere rationes, durante officio tutela.
- 237 A tutela remotus tutor, in eo statu est, ac si pubertate pupilli finita esset tutela.
- 238 Qui tutoris ob Rempublicā absentis vicarius fuit, tutela conveniri, reverso tutore potest.
- 239 Tutela finita per captivitatem tutoris, potest conveniri ejus defensor; si tamen tutor postliminio reversus fuerit, recipiet pristinā tutelam.
- 240 Actiones furti, damni, injurie condictio, exerceri possunt adversus tutorem, etiam durante tutela.
- 241 Actio tutelae directæ perpetua est, nec præscribitur longo tempore.
- 242 Tutor inutiliter testamento datus, per errorem gerens, si alium dari curaverit, non tenetur de periculo futuri temporis.

- 243 Tutor inutiliter, vel non jure datus testamento, nec confirmatus, non tenetur si non administraverit, si vero administraverit, tenetur actione negotiorum gestorum.
- 244 Tutori non imputatur damnum absque sua culpa contingens.
- 245 Tutor allegans justam & necessariam causam non confecti inventory, excusatur.
- 246 Tutor ignorans se tutorem datum, periculo tutela non subjicitur.
- 247 Tutor datus patrimonio supervenienti, non tenetur de anteriori, sed prior tenetur de augmento obvenienti.
- 248 Tutor datus inutiliter testamento, non tenetur de periculo ante confirmationem contingente.
- 249 Tutore gerente negotia puberis, vel ejus qui nondum natus est, non agitur adversus eum pro tutela, sed actione negotiorum gestorum. Limitatur num. 250.
- 251 Tutela finita, finitur periculum administrationis.
- 252 Administrata post finitam tutelam prioribus connexa, veniunt in actione tutela.
- 253 Tutor post finem tutela, per errorem in officio durans, non tenetur de periculo, quo ad ea quae idonea fuerunt post pubertatem adolescentis.
- 254 Tutor licet finita tutela causam coeptam peragere teneatur, tamen judicatum non prosequens, periculo culpa non subjicitur.
- 255 Fidejussor tutoris non tenetur ad ea, quae tutor post pubertatem sponte gessit.
- 256 Si mortuo pupillo nomen pupilli desinat esse idoneum, liberatur tutor à periculo.
- 257 Pupillo sine tutore stipulante rem pupilli salvam fore, & post pubere eo facto ratificante tollitur tutela actio.
- 258 Tutor datus posthumo, qui natus non fuit, cessat tutela actio, vel protutela & negotiorum gestorum, & datur in eum actio utilis.

259 *Curator datus certa rei vel liti, non tenetur de alia gestione.*

260 *Periculum tutela non spectat ad eum, cujus excusatio fuit approbata.*

261 *Post remotionem non spectat ad tutorem periculum tutela.*

262 *Curator non tenetur pro tutore, nec e contra.*

263 *Qui nomina, quæ sibi à priore administratore assignantur, agnoscit, eorum periculo est astrictus.*

264 *Mater licet petat tutorem dari filio ejus periculo, non tamen tenetur ex illo facto, nisi hoc expressum fuerit judicis decreto.*

265 *Contra Magistratum non agitur actione tutela, nisi excussis tutoribus collegis & fidejussoribus.*

S Uperest ut nunc agamus de actione tutelæ directæ, & utili: quæ actiones, ut plenissime intelligantur, una reg. expediemus; & hæc est, quæ sequitur: Quod actio * tutelæ directæ datur contra tutorem, qui non fecit officium suum, id est, qui non fecit quod debuit facere, vel fecit quod facere non debuisset, *l. si pater, C. de test. tut. l. 1. ff. de tut. & rat. distr.* Et tutor quidem statim est; atque * ei innotuit se tutorem datum, nec excusationem proposuit, *l. 1. in prin. ff. de adm. tut.* Et * ideo, ex quo scit se tutorem datum, si cesseret tutor, suo periculo cessat. Idem enim à D. Marco constitutum est, ut qui scit se tutorem datum, nec excusationem, si quam habet, allegat intra tempora præstituta, suo periculo cesset, *l. quidam decedens, §. fin ff. eod. ac indemnem pupillum servare teneatur, l. qui jussus, cum gl. & l. tutor vel curator.* & ibi Bart. *l. et si scisses, C. eod.* Id quod etiam * procedit, etiam si absens decreto datus fuerit tutor. modo sciat, nec se excuset: nam æque obnoxius erit administrationi, *l. tutor, C. de administ. tut.* Denique etiam hoc casu * non sufficit, nec requiritur interpellatio, sed sufficit quomodocunque innotescere, non

- non utique testato eum conveniri, sed satis est, si citra
testationem undecumque cognoverit, *l. ita autem, in fin.*
6 *ff. de administ. tut.* Idem quoque * dicendum erit in cu-
ratore cessante, vel negligente convenire tutores, finita
tutela, *l. tutor, qui repertorium, §. pecunie, qua in arca, & l. æ-*
7 *milius, ff. de administ. tut.* Qui etiam * petere & instare
debet, ut sibi decernatur administratio, alioqui suo pe-
riculo cessat, *d. l. ita autem, in fin. ff. de admin. tut.* & notat
Bart. in *l. legitimos, in princ. ff. de administ. tut.* Bald. in *l. si*
tutor, in princ. C. in quib. caus. in integr. restit. non est necess.
Fulgos. *consil. 51. & consil. 149.* & Angel. *consil. 103.* Sed
8 sciendum est, eum * qui non gessit, non teneri actione
tutelæ directæ, sed tantum utili actione conveniendum
esse; quia suo periculo cessavit, *l. non quasi, §. illud, ff. rem*
9 *pupill. salvam for.* Amplius * etiam tutor ante confe-
ctionem inventarii, vel decretum tenetur omnia face-
re, quæ non admittunt dilationem, ut distrahere res
tempore perituras, alias suo periculo cessat, atque et-
iam omnia ea facere, quæ concernunt commodum pu-
pilli; aliàs tenetur; *l. fin. C. de tut. qui non satisfac.* & Bart.
10 in *l. qui duos, ff. de reb. dub.* Adeò, ut etiam * quo ad ea-
rum rerum distractionem, quæ dilationem non admit-
tunt, tutor possit contemnere voluntatem defuncti, *l.*
quidam decedens, §. usque adeò, ff. de admin. tut. Nec excu-
setur, si contutores differentes, vel se excusare volen-
tes, expectaverit, *l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, vers. quid*
11 *si contutores, ff. de administ. tut.* Et si omnes * se excusant,
vel quidam, aliis absentibus interim datur temporarius
tutor, quis tutela fungatur, si tutoric autoritas sit ne-
cessaria, aliàs curator, *l. 2. ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. cum*
in una, §. 1. ff. de app.
12 Ampliatur primò, quod tutor * cessans gerere vel
administrare, extra ordinem, ad hoc cogi possit offi-
cio judicis, prævio scilicet juramento, satisfactione de
confectione inventarii, *l. 1. & ibi gloss. verb. extra ordi-*
nem & effectum creationis, ff. de administ. tut. & l. non qua-
si.

si, §. illud, ff. rem pupill. sal. for. Nisi tutor quid* pupillare 13
attigerit, quo casu etiam si modicum sit, cessant partes
cogentis, id est, eorum, qui solent cessantes cogere ad-
ministrare. Videtur enim * gessisse, sive per se, sive per 14
alium attigerit, atque etiam gestu abstinens postquam
semel gerere cœperit, postulatur, ut suspectus, l. ita au-
tem, §. gessisse, & §. quid si quis, ff. de admin. tut.

Secundo ampliatur, quod* etiam tutor teneatur, si 15
quid omiserit, vel cum possit, non adquisierit dolo, la-
ta culpa, vel levi, l. quicquid, & ibi gloss. C. arbit. tutel.
Quam glossam ad hoc notabilem esse dicit Nic. Eve-
rard in loc. legalib. loco, a pupillo, ad ecclesiam, num. 6. vel
si pecuniam pupillarem* in usus suos converterit, & 16
multo magis, si negaverit pecuniam pupillarem pe-
nes se esse. Quo casu victus de mendacio, pendet le-
gitimas usuras, l. tutor, qui repertorium, §. sed et si, & seq.
ff. de admin. tut. & Bald. Novel. 18. vers. porro iustinianus.
Nisi* negaverit se habere ad alendos pupillos, quo 17
casu pendet gravissimas usuras quo ad negata, d. l. tutor,
§. idem: quia* hic magis delinquit, quia delinquit cir- 18
ca personam & vitam pupilli, quam si res male admi-
nistraret; quia denegando alimenta, videtur necare
pupillum, l. vel necare, ff. de lib. agnos. l. si victum, ff. de re
jud. unde non mirum si gravius puniatur; Adeo, ut
etiam eo casu* ad Præfectum urbi remittatur puni- 19
endus, l. 3. §. tutor, ff. de suspect. tut. & ut suspectus remo-
veatur, d. §. tutor. Cæterum, si* propter aliquam ju- 20
stam causam opinione sua falsus fuerit, eo casu etiam
negatio sua fraudi ei non erit, l. de atate, §. si cum esset,
ff. de interrog. act.

Tertiò ampliatur, quod etiam* tutor teneatur, si 21
non adhibuerit eandem diligentiam in rebus pupilli,
quam bonus pater familias in suis adhibuisset: Vel si
non egerit nomine pupilli, ubi opus fuerit, & debito-
res pupilli exegerit: Si contutorem suspectum non fe-
cerit, ubi debuerit; Si non defenderit pupillum, vel
adul-

adultum: Si non solverit creditoribus minorū: Si donaverit alicui rem pupilli: Si erogaverit, vel sumptus fecerit, ubi non debuit: Si res tempore perituras, non distraxerit: Si pecuniam pupillarem non fœneravit, vel deposuit ad honestum lucrum: Si pecuniā pupillarem non converterit in emptionem idoneorum prædiorum: Si non redemerit pecunia pupillari res pupilli aliis obligatas, cum expediret: Si adversus seipsum non præstiterit, quod adversus alios præstare debuisset: Si non ministraverit alimenta pupillo: Si non curaverit pupillum liberaliter institui: Si ædificia deformata non curaverit refici. *l. lex qui tutores, §. ergo & domus, C. de admin. tut.* Si hereditatem damnosam adierit, vel lucrosam repudiaverit: Si non coegerit heredem ut adiret, & restitueret: Si aliquid fecerit contra utilitatem pupilli, vel data occasione non acquisierit: Si non appellaverit, vel appellationem deseruerit, *l. si bonam fidem, C. de admin. tut.* Si aliquid * fecerit contra præceptum patris pupilli, *l. tutor, §. usque adeo, ff. de admin. tut. & tutelam, C. eod. de alienante contra formam testamento datam.* Et si fuerit * negligens in tuendo corpore, & salute pupilli vel furiosi, *l. cons. ff. de cur. fur. de quibus omnib. latè diximus, supra c. 32*

24 Quartò ampliatur, quod etiam * is teneatur, qui pro tutore negotia gessit, licet esse non possit, qui eandem fidem & diligentiam præstare tenetur, quam tutor præstaret, *l. qui pro tutore, ff. de eo qui pro tut. & l. 1. C. eod.* Pro tutore * autem negotia gerere videtur, qui munere tutoris fungitur in re impuberis, sive se putet tutorem esse, sive non esse, fingit tamen esse *l. 1. §. pro tutore, ff. de eo qui pro tut.* Proinde etsi * servus quasi tutor egerit, D. Severus rescripsit dandum in dominum utile iudicium, *d. l. 1. §. proinde, ff. de eo qui pro tut.* Adeo, ut

27 etiam * ante pubertatem agi possit tutelæ contra protutorem, detecto errore, quia tutor non est, *d. l. 1. §. cum eo.* Et multo * magis dabitur contra eum, qui cum

28

tutor non esset, tamen compulsus gesserit tutelam, putans se tutorem, d.l. 1. §. si quis tamen. Sicuti etiam tenetur * patronus, tutor liberti sui, l. patronus, ff. de tutelis, 29 atque etiam * mater, ut Novell. 155. Et pariter etiam 30 tutoris heres, quo ad impleta, quæ * fuere inchoata per 31 defunctum tutorem, l. si tutoris, ff. de admin. tut. & l. 4. in princ. ff. de fidejuss. & mand. l. tutor, ff. de appell. & l. un. §. si tutor, ff. si pend. appell. mors.

Quinto ampliatur, quod etiam * tutor in rebus pu- 32 pilli de dolo, lata & levi culpa tantum teneatur, l. contractus, & ibi Dec. num. 32. ff. de reg. jur. l. quicquid, C. arbit. tut. l. tutori. C. de neg. gest. l. 3. §. tutores, ff. de susp. tut. Alex. consil. 45. num. 1. ponit regulam, lib. 1. l. tutor, qui repertorium, §. competit, ff. de admin. tut. Bart. in l. quod Nerva, in 10. questione, ff. de pos. Ruin. ponit regulam, consil. 70. num. 3. lib. 4. Purpurat. in l. 1. num. 32. C. de transact. & Canonistæ, in c. bona fides, extra de pos. Adeo, ut etiam * o- 33 mnis administrator rei alienæ, de levi culpa teneatur, secundum Dec. de curatore prodigo, consil. 274. num. 3. d. l. tutori, C. de neg. gest. Id quod * procedit etiam in 34 quocunque administratore, siue generali, siue particulari, siue privatum officium, siue publicum munus gerente; ex eo quod cum susceperit tale officium, scire debuerit, se suscipere curam rei alienæ, ad commodum alienum, atque ita se obligare ad custodiam, & gubernationem fidam & diligentem, & culpam à se exigendam, l. etiam, §. licet, l. si constante, §. maritus, ff. sol. mat. Nisi fuisset curator * bonorum, maxime invitatus ex 35 causa factus, arg. l. 2. in fin. ff. de curat. bon. dand. l. si fidejussor, §. si necessaria, ff. qui satisd. cog. Quæ communis est, secundum Molin. ad consuet. §. 6. gl. 7. n. 9. sed contrarium tenet, d. loco, num. 10. ad quem Lectorem brevitatis causa remittimus.

Amplius etiam, * tutor tenetur de levissima culpa, 36 quando promisit tenere bonum computum, & reddere rationem; argum. l. si quando, in princ. ff. de legat. 1. c. si Papa,

- 175 Administratio divisa per testatorem, quilibet tutorum pro parte tenetur.
- 176 Communis opinio.
- 177 Factum judicis, & testatoris equiparantur.
- 178 Tutor, qui tutelam gessit, prius est conveniendus, quam ille qui non gessit, & est communis opinio. num. 181.
- 179 Beneficium ordinis est primum remedium tutoribus competens.
- 180 Hac exceptio ordinis non dicitur, de apicibus juris, sed est fundata in summa aequitate.
- 182 Ut Magistratus, qui tutores minus idoneos constituerunt, primo loco conveniantur, in usu non est.
- 183 Exceptio ordinis competit convento tutori, tam pro gestis, quam pro non gestis, vel quæ gestis connexa sunt.
- 184 Connexa quæ dicantur.
- 185 Vtrum tutor qui non gessit, approbare possit sententiam latam adversus eum, qui gessit, sic ut ipsi quoque præjudicet.
- 186 Administratores civitatis habent beneficium ordinis.
- 187 Si plures tutores omnes gesserint, & unius dolo damnum evenerit, perinde est, ac si unus gessisset, & alter non, ita ut locum habeat beneficium ordinis.
- 188 Communis opinio.
- 189 Honorarii tutores non possunt conveniri, nisi prius excusis iis, qui gesserunt.
- 190 Honorarii tutores qui.
- 191 Tutor Reipublicæ causa absens, licet periculo obstringatur, quod se ad tempus non excusaverit, excutietur tamen prius is, qui gesserit.
- 192 Pacto non obstante prius convenitur gerens, & ejus heres, quam non gerens.
- 193 Administrantes si gesserint tutelam de mandato eorum, qui non administrabant, beneficio ordinis locus non est. Ampliatur num. 194.
- 195 Tutore qui gessit, solvendo non existente, tenetur is, qui non gessit, in solidum, nec est locus beneficio ordinis.

- 196 Mandans gerere, vel patiens alium gerere, cum ipse facere debuisset, sine illius discussione recta conveniri potest, & quæ sit ratio. num. 197.
- 198 Administratores voluntarii in solidum obligati, non habent exceptionem ordinis vel excussionis.
- 199 Necessariæ & voluntariæ administrationis in plures collata, discrimen.
- 200 Pro neglectis non coherentibus, sive connexis gestis, quilibet tutorum aequaliter tenetur, & non gerens, non habet exceptionem ordinis.
- 201 Communis opinio.
- 202 An beneficia ordinis, divisionis, cedendarum, & utilis actionis, competant tutori convento neganti se esse tutorem, & postea de mendacio vincatur.
- 203 Tutor datus causa notitiæ, æque tenetur ut alius.
- 204 Curatores tenentur, qui tutelam vel curam sua negligentia, ad se non transtulerunt.
- 205 Pater consentiens filio tutori dativo, in solidum tenetur.
- 206 Pater, quando tutelam filij tutoris agnovisse dicatur.
- 207 Pater tenetur de dolo filii tutoris commisso ante emancipationem, si filius continuaverit administrationem.
- 208 Pater non tenetur de dolo filii tutoris, quem commisit, postquam emancipatus esset.
- 209 Pater non tenetur, nisi de peculio, vel de in rem verso tantum, si filio tutori testamentario consenserit, ut tutelam administraret, eoque sciente administraverit.
- 210 Pater intercedens pro filio, & expresse in se periculum recipiens, tenetur in solidum.
- 211 Filius familias emancipatus, si tutelam administraverit, etiam directo tenetur.
- 212 Filius familias non tenetur de actis ante emancipationem, nisi in quantum facere potest.
- 213 Tutor matri pupilli vel avo administrationem committens, & ab eis indemnitis promissionem recipiens, officio finito, convenitur, sed ipse ab eis conservabitur indennis.

- 175 Administratio divisa per testatorem, quilibet tutorum pro parte tenetur.
- 176 Communis opinio.
- 177 Factum judicis, & testatoris equiparantur.
- 178 Tutor, qui tutelam gessit, prius est conveniendus, quam ille qui non gessit, & est communis opinio. num. 181.
- 179 Beneficium ordinis est primum remedium tutoribus competens.
- 180 Hac exceptio ordinis non dicitur, de apicibus juris, sed est fundata in summa aequitate.
- 182 Ut Magistratus, qui tutores minus idoneos constituerunt, primo loco conveniantur, in usu non est.
- 183 Exceptio ordinis competit convento tutori, tam pro gestis, quam pro non gestis, vel quæ gestis connexa sunt.
- 184 Connexa quæ dicantur.
- 185 Vtrum tutor qui non gessit, approbare possit sententiam latam adversus eum, qui gessit, sic ut ipsi quoque præjudicet.
- 186 Administratores civitatis habent beneficium ordinis.
- 187 Si plures tutores omnes gesserint, & unius dolo damnum evenierit, perinde est, ac si unus gessisset, & alter non, ita ut locum habeat beneficium ordinis.
- 188 Communis opinio.
- 189 Honorarii tutores non possunt conveniri, nisi prius excussis iis, qui gesserunt.
- 190 Honorarij tutores qui.
- 191 Tutor Reipublicæ causa absens, licet periculo obstringatur, quod se ad tempus non excusaverit, excutietur tamen prius is, qui gesserit.
- 192 Pacto non obstante prius convenitur gerens, & ejus heres, quam non gerens.
- 193 Administrantes si gesserint tutelam de mandato eorum, qui non administrabant, beneficio ordinis locus non est. Ampliatur num. 194.
- 195 Tutore qui gessit, solvendo non existente, tenetur is, qui non gessit, in solidum, nec est locus beneficio ordinis.

196 Mandans gerere, vel patiens alium gerere, cum ipse facere debuisset, sine illius discussione recta conveniri potest, & quæ sit ratio. num. 197.

198 Administratores voluntarii in solidum obligati, non habent exceptionem ordinis vel excussionis.

199 Necessariæ & voluntariæ administrationis in plures collata, discrimen.

200 Pro neglectis non coherentibus, sive connexis gestis, quilibet tutorum aequaliter tenetur, & non gerens, non habet exceptionem ordinis.

201 Communis opinio.

202 An beneficia ordinis, divisionis, cedendarum, & utilis actionis, competant tutori convento neganti se esse tutorem, & postea de mendacio vincatur.

203 Tutor datus causa notitiæ, æque tenetur ut alius.

204 Curatores tenentur, qui tutelam vel curam sua negligentia, ad se non transtulerunt.

205 Pater consentiens filio tutori dativo, in solidum tenetur.

206 Pater, quando tutelam filij tutoris agnovisse dicatur.

207 Pater tenetur de dolo filii tutoris commisso ante emancipationem, si filius continuaverit administrationem.

208 Pater non tenetur de dolo filii tutoris, quem commisit, postquam emancipatus esset.

209 Pater non tenetur, nisi de peculio, vel de in rem verso tantum, si filio tutori testamentario consenserit, ut tutelam administraret, eoque sciente administraverit.

210 Pater intercedens pro filio, & expresse in se periculum recipiens, tenetur in solidum.

211 Filius familias emancipatus, si tutelam administraverit, etiam directo tenetur.

212 Filius familias non tenetur de actis ante emancipationem, nisi in quantum facere potest.

213 Tutor matri pupilli vel avo administrationem committens, & ab eis indemnitis promissionem recipiens, officio finito, convenitur, sed ipse ab eis conservabitur indemnus.

- 214 *Contra tutorem debet pupillus agere, non contra eum, qui indemnitatem promisit.*
- 215 *Fiscus succedens tutori per confiscationem, tenetur creditoribus confiscati, pro ea parte, qua succedit.*
- 216 *Tutores omnes, & eorū heredes corā uno eodē-que iudice debent conveniri ex eadem tutela.*
- 217 *Ratio administrationis reddi debet à tutore coram iudice loci ubi administratio gesta est.*
- 218 *An coram iudice domicilii.*
- 219 *Quid veniat in hanc actionem.*
- 220 *Interesse pupilli, quomodo aestimetur.*
- 221 *Tutor obligatur in singulas res & tempora.*
- 222 *Tutor tenetur ad usuras, si per eum steterit quo minus fœneraret, vel prœdia cōpararet.*
- 223 *Protutor qui gessit, tenetur ad usuras, tam de gestis, quam non gestis.*
- 224 *Heres tutoris tenetur ad usuras ejus pecuniæ, quam ipse agitaverit, arbitrio iudicis.*
- 225 *Actio tutelæ non datur contra tutorem durante tutela, sed ea finita.*
- 226 *Actio tutelæ datur finita tutela, licet adhuc quis tutor maneat fratris & coheredis impuberis.*
- 227 *Actiones inter tutorem & pupillum cessant, quarum causa & origo post tutelam deinceps orta fuit.*
- 228 *Durante administratione, tutor non potest petere à contutore, ut reddat sibi rationem administrationis, sed potest eum suspectum postulare.*
- 229 *Durante administratione, curator non cogitur rationes reddere.*

- 230 Tutor non tenetur restituere pecuniam, quā credidit finita tutela, nisi adveniēte die pecuniā creditā, si non est quod tutori imputetur.
- 231 Curator furiosi tenetur rationem reddere durante cura, licet secus sit in curatoribus aliorum: & quæ sit ratio. Ampliatur num. 232.
- 233 Officiales perpetui poterunt per superiorem semper syndicari, secus vero in officialibus temporalibus, qui demum syndicantur, finito officio.
- 234 Cum eo qui pro tutore negotia gessit, etiam ante pubertatem agi potest tutela.
- 235 Quando actio est vetustior tutela, non descendens ex administratione, tutor conveniri poterit etiam durante officio.
- 236 Item si tutor promiserit rationem reddere in annos singulos, poterit ex tali promissione cogi reddere rationes, durante officio tutela.
- 237 A tutela remotus tutor, in eo statu est, ac si pubertate pupilli finita esset tutela.
- 238 Qui tutoris ob Rempubicā absentis vicarius fuit, tutela conveniri, reverso tutore potest.
- 239 Tutela finita per captivitatem tutoris, potest conveniri ejus defensor; si tamen tutor postliminio reversus fuerit, recipiet pristinā tutel.
- 240 Actiones furti, damni, injuriæ condictio, exerceri possunt adversus tutorem, etiam durante tutela.
- 241 Actio tutelæ directā perpetua est, nec præscribitur longo tempore.
- 242 Tutor inutiliter testamento datus, per errorem gerens, si alium dari curaverit, non tenebitur de periculo futuri temporis.

- 243 Tutor inutiliter, vel non jure datus testamento, nec confirmatus, non tenetur si non administraverit, si vero administraverit, tenetur actione negotiorum gestorum.
- 244 Tutori non imputatur damnum absque sua culpa contingens.
- 245 Tutor allegans justam & necessariam causam non confecti invariari, excusatur.
- 246 Tutor ignorans se tutorem datum, periculo tutela non subjicitur.
- 247 Tutor datus patrimonio supervenienti, non tenetur de anteriori, sed prior tenetur de augmento obvienti.
- 248 Tutor datus inutiliter testamento, non tenetur de periculo ante confirmationem contingente.
- 249 Tutore gerente negotia puberis, vel ejus qui nondum natus est, non agitur adversus eum pro tutela, sed actione negotiorum gestorum. Limitatur num. 250.
- 251 Tutela finita, finitur periculum administrationis.
- 252 Administrata post finitam tutelam prioribus connexa, veniunt in actione tutela.
- 253 Tutor post finem tutela, per errorem in officio durans, non tenetur de periculo, quo ad ea quae idonea fuerunt post pubertatem adolescentis.
- 254 Tutor licet finita tutela causam coeptam peragere teneatur, tamen judicatum non prosequens, periculo culpa non subjicitur.
- 255 Fidejussor tutoris non tenetur ad ea, quae tutor post pubertatem sponte gessit.
- 256 Si mortuo pupillo nomen pupilli desinat esse idoneum, liberatur tutor à periculo.
- 257 Pupillo sine tutore stipulante rem pupilli salvam fore, & post pubere eo facto ratificante tollitur tutela actio.
- 258 Tutor datus posthumo, qui natus non fuit, cessat tutela actio, vel protutela & negotiorum gestorum, & datur in eum actio utilis.

- 259 *Curator datus certæ rei vel liti, non tenetur de alia gestione.*
- 260 *Periculum tutela non spectat ad eum, cujus excusatio fuit approbata.*
- 261 *Post remotionem non spectat ad tutorem periculum tutela.*
- 262 *Curator non tenetur pro tutore, nec e contra.*
- 263 *Qui nomina, quæ sibi à priore administratore assignantur, agnoscit, eorum periculo est astrictus.*
- 264 *Mater licet petat tutorem dari filio ejus periculo, non tamen tenetur ex illo facto, nisi hoc expressum fuerit judicis decreto.*
- 265 *Contra Magistratum non agitur actione tutela, nisi excussis tutoribus collegis & fidejussoribus.*

S Uperest ut nunc agamus de actione tutelæ directæ, & utili: quæ actiones, ut plenissime intelligantur, una reg. expediemus; & hæc est, quæ sequitur: Quod actio * tutelæ directæ datur contra tutorem, qui non fecit officium suum, id est, qui non fecit quod debuit facere, vel fecit quod facere non debuisset, *l. si pater, C. de test. tut. l. 1. ff. de tut. & rat. distr.* Et tutor quidem statim est; atque * ei innotuit se tutorem datum, nec excusationem proposuit, *l. 1. in prin. ff. de adm. tut.* Et * ideo, ex quo scit se tutorem datum, si cesseret tutor, suo periculo cessat. Idem enim à D. Marco constitutum est, ut qui scit se tutorem datum, nec excusationem, si quam habet, allegat intra tempora præstituta, suo periculo cesset, *l. quidam decedens, §. fin ff. eod. ac indemnem pupillum servare teneatur, l. qui jussus, cum gl. & l. tutor vel curator. & ibi Bart. l. etsi scisses, C. eod.* Id quod etiam * procedit, etiamsi absens decreto datus fuerit tutor. modo sciat, nec se excuset: nam æque obnoxius erit administrationi, *l. tutor, C. de administ. tut.* Denique etiam hoc casu * non sufficit, nec requiritur interpellatio, sed sufficit quomodocunque innotescere, non

- non utique testato eum conveniri, sed satis est, si citra
testationem undecumque cognoverit, *l. ita autem, in fin.*
6 *ff. de administ. tut.* Idem quoque * dicendum erit in cu-
ratore cessante, vel negligente convenire tutores, finita
tutela, *l. tutor, qui repertorium, §. pecunie, quæ in arca, & l. Æ-*
7 *milius, ff. de administ. tut.* Qui etiam * petere & instare
debet, ut sibi decernatur administratio, alioqui suo pe-
riculo cessat, *d. l. ita autem, in fin. ff. de admin. tut.* & notat
Bart. in *l. legitimos, in princ. ff. de administ. tut.* Bald. in *l. si*
tutor, in princ. C. in quib. caus. in integr. restit. non est necess.
Fulgos. *consil. 51. & consil. 149.* & Angel. *consil. 103.* Sed
8 sciendum est, eum * qui non gessit, non teneri actione
tutelæ directæ, sed tantum utili actione conveniendum
esse; quia suo periculo cessavit, *l. non quasi, §. illud, ff. rem*
9 *pupill. salvam for.* Amplius * etiam tutor ante confe-
ctionem inventarii, vel decretum tenetur omnia face-
re, quæ non admittunt dilationem, ut distrahere res
tempore perituras, alias suo periculo cessat, atque et-
iam omnia ea facere, quæ concernunt commodum pu-
pilli; alias tenetur; *l. fin. C. de tut. qui non satisfd.* & Bart.
10 in *l. qui duos, ff. de reb. dub.* Adeò, ut etiam * quo ad ea-
rum rerum distractionem, quæ dilationem non admit-
tunt, tutor possit contemnere voluntatem defuncti, *l.*
quidam decedens, §. usque adeò, ff. de admin. tut. Nec excu-
setur, si contutores differentes, vel se excusare volen-
tes, expectaverit, *l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, vers. quid*
11 *si contutores, ff. de administ. tut.* Et si omnes * se excusant,
vel quidam, aliis absentibus interim datur temporarius
tutor, quis tutela fungatur, si tutoric autoritas sit ne-
cessaria, alias curator, *l. 2. ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. cum*
in una, §. 1. ff. de app.
12 Ampliatur primò, quod tutor * cessans gerere vel
administrare, extra ordinem, ad hoc cogi possit offi-
cio judicis, prævio scilicet juramento, satisfactione de
confectione inventarii, *l. 1. & ibi gloss. verb. extra ordi-*
nem & effectum creationis, ff. de administ. tut. & l. non qua-
si,

si, §. illud, ff. rem pupill. sal. for. Nisi tutor quid* pupillare 13
attigerit, quo casu etiam si modicum sit, cessant partes
cogentis, id est, eorum, qui solent cessantes cogere ad-
ministrare. Videtur enim * gessisse, sive per se, sive per 14
alium attigerit, atque etiam gestu abstinens postquam
semel gerere coeperit, postulatur, ut suspectus, l. ita au-
tem, §. gessisse, & §. quid si quis, ff. de admin. tut.

Secundo ampliatur, quod* etiam tutor teneatur, si 15
quid omiserit, vel cum possit, non adquisierit dolo, la-
ta culpa, vel levi, l. quicquid, & ibi gloss. C. arbit. tutel.
Quam glossam ad hoc notabilem esse dicit Nic. Eve-
rard in loc. legalib. loco, a pupillo, ad ecclesiam, num. 6. vel
si pecuniam pupillarem* in usus suos converterit, & 16
multo magis, si negaverit pecuniam pupillarem pe-
nes se esse. Quo casu victus de mendacio, pender le-
gitimas usuras, l. tutor, qui repertorium, §. sed et si, & seq.
ff. de admin. tut. & Bald. Novel. 18. vers. porro iustinianus.
Nisi* negaverit se habere ad alendos pupillos, quo 17
casu pender gravissimas usuras quo ad negata, d. l. tutor,
§. idem: quia* hic magis delinquit, quia delinquit cir- 18
ca personam & vitam pupilli, quam si res male admi-
nistraret; quia denegando alimenta, videtur necare
pupillum, l. vel necare, ff. de lib. agnos. l. si victum, ff. de re
jud. unde non mirum si gravius puniatur; Adeo, ut
etiam eo casu* ad Præfectum urbi remittatur puni- 19
endus, l. 3. §. tutor, ff. de suspect. tut. & ut suspectus remo-
veatur, d. §. tutor. Cæterum, si* propter aliquam ju- 20
stam causam opinione sua falsus fuerit, eo casu etiam
negatio sua fraudi ei non erit, l. de atate, §. si cum esset,
ff. de interrog. act.

Tertio ampliatur, quod etiam* tutor teneatur, si 21
non adhibuerit eandem diligentiam in rebus pupilli,
quam bonus pater familias in suis adhibuisset: Vel si
non egerit nomine pupilli, ubi opus fuerit, & debito-
res pupilli exegerit: Si contutorem suspectum non fe-
cerit, ubi debuerit; Si non defenderit pupillum, vel
adul-

adulterum: Si non solverit creditoribus minorū: Si donaverit alicui rem pupilli: Si erogaverit, vel sumptus fecerit, ubi non debuit: Si res tempore perituras, non distraxerit: Si pecuniam pupillarem non fœneravit, vel deposuit ad honestum lucrum: Si pecuniā pupillarem non converterit in emptionem idoneorum prædiorum: Si non redemerit pecunia pupillari res pupilli aliis obligatas, cum expediret: Si adversus se ipsum non præstiterit, quod adversus alios præstare debuisset: Si non ministraverit alimenta pupillo: Si non curaverit pupillum liberaliter institui: Si ædificia deformata non curaverit refici. *l. lex qui tutores, §. ergo & domus, C. de admin. tut.* Si hereditatem damnosam adierit, vel lucrosam repudiaverit: Si non coegerit heredem ut adiret, & restitueret: Si aliquid fecerit contra utilitatem pupilli, vel data occasione non acquiescit: Si non appellaverit, vel appellationem deseruerit, *l. si bonam fidem, C. de admin. tut.* Si aliquid * fecerit contra præceptum patris pupilli, *l. tutor, §. usque adeo, ff. de admin. tut. & tutelam, C. eod. de alienante contra formam testamento datam.* Et si fuerit * negligens in tuendo corpore, & salute pupilli vel furiosi, *l. cons. ff. de cur. fur. de quibus omnib. latè diximus, supra c. 32*

24 Quartò ampliatur, quod etiam * is teneatur, qui pro tutore negotia gessit, licet esse non possit, qui eandem fidem & diligentiam præstare tenetur, quam tutor præstaret, *l. qui pro tutore, ff. de eo qui pro tut. & l. 1. C. eod.* Pro tutore * autem negotia gerere videtur, qui munere tutoris fungitur in re impuberis, sive se putet tutorem esse, sive non esse, fingit tamen esse *l. 1. §. pro tutore, ff. de eo qui pro tut.* Proinde etsi * servus quasi tutor egerit, D. Severus rescripsit dandum in dominum utile iudicium, *d. l. 1. §. proinde, ff. de eo qui pro tut.* Adeo, ut

27 etiam * ante pubertatem agi possit tutelæ contra protutorem, detecto errore, quia tutor non est, *d. l. 1. §. cum eo.* Et multo * magis dabitur contra eum, qui cum

28

tutor non esset, tamen compulsus gesserit tutelam, putans se tutorem, *d.l. 1. §. si quis tamen*. Sicuti etiam tenetur * patronus, tutor liberti sui, *l. patronus, ff. de tutelis*, 29 atque etiam * mater, *ut Novell. 155*. Et pariter etiam 30 tutoris heres, quo ad impleta, quæ * fuere inchoata per 31 defunctum tutorem, *l. si tutoris, ff. de admin. tut. & l. 4. in princ. ff. de fidejuss. & mand. l. tutor, ff. de appell. & l. un. §. si tutor, ff. si pend. appell. mors*.

Quinto ampliatur, quod etiam * tutor in rebus pu- 32 pilli de dolo, lata & levi culpa tantum teneatur, *l. contractus*, & ibi Dec. num. 32. *ff. de reg. jur. l. quicquid, C. arbit. tut. l. tutori, C. de neg. gest. l. 3. §. tutores, ff. de susp. tut. Alex. consil. 45. num. 1. ponit regulam, lib. 1. l. tutor, qui repertorium, §. competit, ff. de admin. tut.* Bart. in *l. quod Nerva, in 10. questione, ff. de pos. Ruin. ponit regulam, consil. 70. num. 3. lib. 4. Purpurat. in l. 1. num. 32. C. de transact. & Canonistæ, in c. bona fides, extra de pos.* Adeo, ut etiam * o- 33 mnis administrator rei alienæ, de levi culpa teneatur, secundum Dec. de curatore prodigo, *consil. 274. num. 3. d. l. tutori, C. de neg. gest.* Id quod * procedit etiam in 34 quocunque administratore, siue generali, siue particulari, siue privatum officium, siue publicum munus gerente; ex eo quod cum susceperit tale officium, scire debuerit, se suscipere curam rei alienæ, ad commodum alienum, atque ita se obligare ad custodiam, & gubernationem fidam & diligentem, & culpam à se exigendam, *l. etiam, §. licet, l. si constante, §. maritus, ff. sol. mat.* Nisi fuisset curator * bonorum, maxime invitatus ex 35 causa factus, *arg. l. 2. in fin. ff. de curat. bon. dand. l. si fidejussor, §. si necessaria, ff. qui satisd. cog.* Quæ communis est, secundum Molin. *ad consuet. §. 6. gl. 7. n. 9.* sed contrarium tenet, *d. loco, num. 10.* ad quem Lectorem brevitatis causa remittimus.

Amplius etiam, * tutor tenetur de levissima culpa, 36 quando promisit tenere bonum computum, & reddere rationem; *argum. l. si quando, in princ. ff. de legat. 1. c. si Papa,*

Pap. de privileg. in 6. Unde dicit Bald. *in rubr. Cod. de contrah. empt. in 9. quest.* quod in * contractibus, nullum

37 verbum debeat esse superfluum, & sequuntur Ruin. *consil. 89. num. 8. lib. 5. & consil. 108. lib. 1.* Cravet. *consil. 18.*

38 *num. 15.* ubi dicunt, hoc * etiam procedere in tutore non legitimo, qui non debeat esse melioris conditionis; cum contra eum omnia jura exclament, & maxime cum hoc fiat in favorem pupillorum, pro quibus facienda est interpretatio, ut per Dec. *consil. 232. in fin.*

39 *num. 6.* Unde si debita * minoris ad tempus non solverit, ipse, & non minor erit constitutus in mora, secundum Jas. *in l. qui Roma, §. coheredes, num. 14. ff. de verb.*

40 *oblig.* Quæ quidem * negligentia, quomodo sit articulanda, & probanda, tradit Menoch. *de recup. poss. in 7. remed. quest. 5. vers. quero quinto, qualis esse debeat, num. 18.*

41 & seq. Maxime autem * tenetur de levissima culpa tutor, quando se obtulit, *l. 1. §. sæpe, ff. de pos. c. 2. extr. de pos.* ubi Abbas notat, per gloss. *in l. contractus, ff. de reg. jur.* & tradit Bart. *in d. l. quod Nerva, vers. 12. quero*, quia contra affectantem est sinistra suspicio, *l. scire, §. final. ff. de tut. & curat. dat. ab his.*

42 Præterea quoque tutor * tenetur de levissima culpa, quando culpa præcessit casum, secundum Joan. Ignem, Gallum, olim Præsidentem Rothomagiensem, doctissimum *in l. contractus, num. 27. ff. de reg. jur. per l. si pupillaris, C. de peric. tut. & l. negotium, C. de neg. gest.* Licet non ignorem multos esse, qui teneant tutorem nullatenus

de levissima culpa teneri, inter quos est Bartol. & Alex. *in apostilla, ad d. l. quod Nerva, & Arcim. in §. actionum, Instit. de act. versic. 18. & latius, in §. suspectus autem, Instit. de*

43 *suspect. tut.* Idque ea * ratione, quod tutoris officium sit necessarium, non voluntarium, quos sequitur novissime Hieron. Cagnol. vir sanè doctiss. *in d. l. contractus, num. 61.*

44 Denique quoque * tenetur tutor de casu fortuito, quando dolus vel culpa præcessit casum, *l. in rebus, in princ.*

princ. ff. commod. l. si ut certo, §. commodatum, ff. cod. & ibi gl. l. si res, cum l. seq. C. de peric. tut. l. si res, & ibi gl. ff. de administ. tut.

Amplius etiam tutor † tenetur ad lucrum cessans, 45
l. pupillorum, C. de administ. tut. & l. quicquid. C. arbit. tut.
 Maxime, quādo ex re pupilli lucrum† provenerit, vel 46
 occasione pupilli aliquid detur. Quò siquidem casu
 si impediatur lucrum per tutorē, tenebitur ad inter-
 esse pupillorum, actione tutelæ, vel actione injuria-
 rum, *d. l. pupillorum, & d. l. quicquid.* Tutor quoque de
 dolo & lata† culpa tenetur, si ei relicta fuerit libera- 47
 tio à reddēdis rationibus, & factum legatum de omni
 eo, in quo contingeret illum condemnari ratione tu-
 telæ, secundum communem opinionem, ut late re-
 nent Pet. de Anchor. *consil. 117.* Alexand. *consil. 62. lib.*
4. Angel. *consil. 180.* Joan. de Annan. *cons. 8.* Fulgos. *con-*
sil. 103. Jas. *in l. actione, de transact.* & hanc attestatur
 esse communē opinionē Dec. *consil. 179. & 192.* Quæ
 communis opinio † maxime procedit, stante statuto, 48
 quod tutor teneatur de dolo & lata culpa, non obstā-
 te tali liberatione, & legato: quod statutum etiam in-
 telligi debet, nō solum de dolo, & lata culpa commis-
 sa in faciendo, sed etiam in omittēdo; Maxime, quan-
 do † loquitur generaliter, quo casu etiam generaliter 49
 debet intelligi, etsi major ratio militaret in uno casu,
 quam in alio, *l. 1. §. quid autem, ff. de aleat.* & præcipue
 quando esset favorabile, ut evitentur fraudes, ut tra-
 dit Hier. Grat. *cons. 23. n. 11. & 12. lib. 1.*

Verum prædicta non † procedunt primo in here- 50
 dibus tutorum, qui tantum de lata culpa conveniri
 possunt, *l. 1. & 2. & per tot. C. de hered. tut.* & tradit
 Dec. *in d. l. contractus, n. 32.* & ibi Cagnol. *n. 6.*

Secundo non procedunt † ubicunque relicta fuis- 51
 set liberatio à redditione administrationis tutelæ, quo
 casu non tenetur pro culpa, secundum Alexand. & ibi
 Molin. *cons. 45. lib. 1. l. si servus vetitus,* & ibi notat Bar-

- tolus & Angel. ff. de legat. I. & l. cū tale, §. I. ff. de condit.
 52 & demonst. qui ex hoc † concludit, quod si res minoris
 sint furto subtractæ, quod non teneatur tutor, etiam
 si fuerit in levi culpa, si non probetur dolus eius, vel
 culpa lata, eo quod fuerit liberatus: Nisi tutor admi-
 53 nistraverit † propria autoritate ante decretam sibi
 administrationē, qui tenetur de mala administratio-
 ne; quia melioris cōditionis esse non debet tutor de-
 linquens, quam non delinquens, imo deterioris. Vnde
 54 videmus quod † ille, qui non est tutor vere, si admi-
 nistrat negotia pupilli, obligetur perinde ac si tutor
 vere fuisset, l. I. & ibi notat. ff. De eo qui pro tut.
 55 Tertio † non procedunt, quando Tutor emisset
 prædia minus idonea, quo casu tantum latam culpam
 præstat Tutor, l. Si Tutor, §. Competit. vbi gl. & Bart. ff.
 de administ. tut.
 56 Quarto, † & ultimo non procedunt, quando no-
 mina debitorum eius negligentia minus idonea esse
 cœperint, quo casu tenetur solum de lata culpa, l. 2.
 vbi gl. & Dd. C. arbit. tut. de quo vide Decium, plura al-
 legantem, in l. periculum, ff. Si cert. pet. & Barbat. consil.
 vrim. lib. 3. Socin. consil. 2 lib. I. & consil. 122. & consil.
 132. lib. 2.
 57 Sexto † ampliatur regula, quod etiam tutor tenea-
 tur de damno dato in re alterius prouinciæ, nisi cura-
 uerit ibi dari alium tutorem, l. Tutores; §. Rerum, & §.
 Patrius, ff. de administ. tut. quia simpliciter datus, cen-
 58 setur ad † vniuersum patrimonium datus, §. datus, In-
 stit. de excus. tut. l. non solum, §. ei qui testamento, l. illud, l.
 propter litem, ff. de excus. tut.
 59 Septimo ampliatur regula, quod † etiam tutor te-
 neatur de damno dato, quod pupillo postea obuenit,
 etiam si ad id alius tutor datus fuerit, quia censentur
 coniunctim dati, l. quoties, §. constat. ff. de administ. tut. l.
 cum furiosus, §. tali, C. de curat. furios. l. cum ob augmen-
 tum. C. In quibus caus. tut. habent.

Octauo ampliatur, quod etiam tutor teneatur ex 60
die creationis, licet appellauerit, & eius appellatio
iniusta fuerit pronunciata, *l. tutor, l. tutores, §. tutor, ff.
de administ. tut.* Quo loco dicit Papinianus; heredem 61
quoque tutoris postea victum, præteriti temporis cur-
rentis periculum, pendente appellatione, frustratorie
à tutore interposita, præstare, cum non videatur levis
culpa, contra iuris auctoritatem mandatum tutelæ
officium detrectare, *d. §. tutor.*

Nono ampliatur, quod etiam tutor teneatur, si 62
antequam vere tutor esset, pro tutore negotia gessit,
post deinde cœpit ut tutor gerere, *l. i. §. cum eo, vers.
sed et si, ff. de eo qui pro tut.*

Decimo ampliatur, quod etiam tutor teneatur si- 63
nita tutela, si non curauerit dari pupillo curatorem, *l.
ita autem, §. si tutor, ff. de admin. tut.* Vel si post finitam 64
tutelam, nondum restituta tutela, & instrumentis ad
causam pertinentib. cœptā litem nō perfecerit, *d. l. ita
autem, §. post completū, & l. vn. C. ut caus. post puberl.* Ni-
si pupillus fuerit heres tutoris, qui non tenetur cœ- 65
pta per tutorem perficere, sed tutor proprio nomine
negotiorum gestorum conuenietur, *l. qui aliena, §. tu-
toris, ff. de neg. gest.* Idem quoque tutor, si post finem tu-
telæ administrationem retinuerit, tenebitur quo ad 66
actus posteriores, prioribus cohærentes, *l. tutorem, in
princ. ff. de administ. tut. l. si tutor, & l. si post pubertatē, ff.
de tut. & rat. distr.* Sicuti etiam idem tutor, si durante 67
tutela aliquid in se verterit ex re pupillari, eadē fini-
ta, soluere debet similes vsuras atque ante soluisset,
donec obtulerit sortē, *l. Lucius, §. quasi nō, ff. de adm. tut.*

Vndecimo ampliatur, quod etiam tutor tenetur, 68
si tutore absente, vel alias impedito, actor datus fue-
rit, quia censetur tutoris periculo datus, *l. tutorem, C.
qui dar. tutor.*

Duodecimo ampliatur, quod etiam tutor teneatur, 69
quoad ministrauerit negotia pupilli, licet in nullo

actu authoritatē suam interposuerit; quid enim prohibet ita patrimonium pupilli cōpositum esse, ut nihil gerere necesse sit, in quo tutoris authoritas interponi debeat, *l. qui tutor, ff. de admin. tut.*

70 Decimo tertio ampliatur, quod † etiam teneatur tutor tutelæ actione, qui non gessit per se, sed per alium: ut quia alteri mandavit gerendam tutelam, gestaque fuerit ab eo, cui mandatum fuit, *l. ita autem, §. quod si quis, ff. de administ. tut.* Vel si alium substituerit, *l. curator, C. qui dar. tut.*

71 Decimo quarto ampliatur, quod † etiam duobus existentibus tutoribus, si eo nomine cum uno tutore actum fuerit, alter nō liberetur, *l. qui tutor, in fi. ff. de adm. tut. l. convēto, ff. de tut. & rat. distr.* Etiā si tutor con-

72 vētus † absolutus fuerit, vel per dolum, vel quia nulliter actū, idq; nondum finita tutela, *l. Lucius, §. tutela, ff. de*

73 *admin. tut. & l. nisi, ff. de tut. & rat. distr.* Vel si ex † duo-

74 bus tutoribus cum altero quis transegisset. Etiam si † transactum esset ob dolum communē; talis enim transactio nihil alteri proderit: nec immerito, cum unusquisque doli sui poenam sufferre debeat, *l. qui tutor. & ibi gl. ff. de administ. tut. l. si ex duob. ff. de tutel. & rat.*

75 *distr.* Nisi actum † vel transactum, & totum exactum, vel solutum fuisset: quo casu alter tutor in totum liberatur, *d. l. qui tutor, & ibi gl. in verbis, non liberabitur, & d. l. si ex duobus.* quia, inquit, sufficit unum satisfacere.

76 Vel nisi † pupillus pubes factus, alterum ex tutoribus eo nomine, authoritate curatoris liberaverit, quo casu alterum improbe conaretur interpellare, *l. si pupillus, ff. de administ. tut.*

77 Decimo quinto ampliatur, quod † etiam teneatur curator, licet adultus major factus debitorem suum procuratorem constituerit, quia eo ipso non censetur liberare curatorem, *l. Lucius, in prin. ff. de admin. tut.*

78 Decimo sexto ampliatur, quod † etiam actio tutelæ directā cōpetat heredibus pupilli, & similib. personis,

sonis, *l. i. §. hanc actionem, i. & §. fin. ff. de tutel. & rat. dist.* Verum non datur † heredibus pupilli, cum pri- 79
vilegio pupilli, quod in personalibus cæteris credito-
ribus præferatur; non enim causæ, sed personæ suc-
curritur, quæ meruit præcipuum favorem, *l. ex plu-
ribus, ff. de administ. tut.* Nec † etiam datur heredi 80
minori viginti quinque annis, sine curatore agenti, *l. de iis, C. de administ. tut.*

Decimo septimo ampliatur, quod etiā † hæc actio 81
tutelæ directæ detur adversus heredes tutoris, *l. tutela, C. arbit. tut. l. i. §. hanc actionē, ff. de tut. & rat. distr.* Etiā
de † nō gesto, vel neglecto; nā & cessationis ratio red- 82
dēda est, *l. pater vester, cū duab. ll. seq. C. de hered. tut.* Ma-
xime, quando heres † perseveraverit gerere negotia, 83
l. cū ostendimus, ff. de fidejuss. nomin. & hered. tut. & curat.
Adeo, ut † etiam præstent usuras pecuniæ, quæ in arca 84
est, donec tutelam restituerint, *l. tutor, qui repertorium, §. pecunia, quæ in arca, ff. de administ. tut. & d. l. cū ostēdi-
mus, vers. quam in arca invenit.* Amplius etiam, si heres
executus † fuerit, quæ tutor inchoaverit, eo nomine 85
quoq; tenebitur, *l. si tutoris, ff. de admin. tut. & d. l. cum
ostēdimus, vers. vel eam pecuniā, quā tutor stipulatus fue-
rat, exegerit.* Et multo † magis tenetur heres tutoris 86
proprio dolo, *d. l. cum ostendimus, vers. apparet enim.*

Verum hæc ampliatio † non procedit primo in a- 87
ctione tutelæ de rationibus distrahendis; quæ in he-
redem cæterosque successores non datur; quia pœna-
lis est, *l. §. hanc actionem, 2. ff. de tut. & rat. dist.*

Secundo non † procedit, quia heres nō tenetur de 88
propria negligentia, sive levi culpa, *d. l. cum ostēdi-
mus, & ibi gl. verbo, negligentia, l. non similiter, ff. de
Magistrat. con.*

Tertio non procedit, quia † ex persona defuncti 89
non tenentur de levi culpa, sed tantum de dolo, & la-
ta culpa, *d. l. nō similiter, & ibi gl. verb. negligētia, & l. i.*
& ibi gl. verb. nō oportet, *C. de hered. tut.* Nisi lis fuisset

- non utique testato eum conveniri, sed satis est, si citra
 restitutionem undecumque cognoverit, *l. ita autem, in fin.*
 6 *ff. de administ. tut.* Idem quoque * dicendum erit in cu-
 ratore cessante, vel negligente convenire tutores, finita
 tutela, *l. tutor, qui repertorium, §. pecunia, quæ in arca, & l. æ-*
 7 *milius, ff. de administ. tut.* Qui etiam * petere & instare
 debet, ut sibi decernatur administratio, alioqui suo pe-
 riculo cessat, *d. l. ita autem, in fin. ff. de admin. tut.* & notat
 Bart. in *l. legitimos, in princ. ff. de administ. tut.* Bald. in *l. si*
tutor, in princ. C. in quib. caus. in integr. restit. non est necess.
Fulgos. consil. 51. & consil. 149. & Angel. consil. 103. Sed
 8 sciendum est, eum * qui non gessit, non teneri actione
 tutelæ directæ, sed tantum utili actione conveniendum
 esse; quia suo periculo cessavit, *l. non quasi, §. illud, ff. rem*
 9 *pupill. salvam for.* Amplius * etiam tutor ante confe-
 ctionem inventarii, vel decretum tenetur omnia face-
 re, quæ non admittunt dilationem, ut distrahere res
 tempore perituras, alias suo periculo cessat, atque et-
 iam omnia ea facere, quæ concernunt commodum pu-
 pilli; aliàs tenetur; *l. fin. C. de tut. qui non satisfd. & Bart.*
 10 in *l. qui duos, ff. de reb. dub.* Adeò, ut etiam * quo ad ea-
 rum rerum distractionem, quæ dilationem non admit-
 tunt, tutor possit contemnere voluntatem defuncti, *l.*
quidam decedens, §. usque adeò, ff. de admin. tut. Nec excu-
 setur, si contutores differentes, vel se excusare volen-
 tes, expectaverit, *l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, vers. quid*
 11 *si contutores, ff. de administ. tut.* Et si omnes * se excusant,
 vel quidam, aliis absentibus interim datur temporarius
 tutor, quis tutela fungatur, si tutoric autoritas sit ne-
 cessaria, aliàs curator, *l. 2. ff. de tut. & cur. dat. ab his, l. cum*
in una, §. 1. ff. de app.
 12 Ampliatur primò, quod tutor * cessans gerere vel
 administrare, extra ordinem, ad hoc cogi possit offi-
 cio judicis, prævio scilicet juramento, satisfactione &
 confectione inventarii, *l. 1. & ibi gloss. verb. extra ordi-*
nem & effectum creationis, ff. de administ. tut. & l. non qua-
si, .

si, §. illud, ff. rem pupill. sal. for. Nisi tutor quid* pupillare 13
attigerit, quo casu etiam si modicum sit, cessant partes
cogentis, id est, eorum, qui solent cessantes cogere ad-
ministrare. Videtur enim * gessisse, sive per se, sive per 14
alium attigerit, atque etiam gestu abstinens postquam
semel gerere cœperit, postulatur, ut suspectus, l. ita au-
tem, §. gessisse, & §. quid si quis, ff. de admin. tut.

Secundo ampliatur, quod * etiam tutor teneatur, si 15
quid omiserit, vel cum possit, non acquisierit dolo, la-
ta culpa, vel levi, l. quicquid, & ibi gloss. C. arbit. tutel.
Quam glossam ad hoc notabilem esse dicit Nic. Eve-
rard in loc. legalib. loco, a pupillo, ad ecclesiam, num. 6. vel
si pecuniam pupillarem * in usus suos converterit, & 16
multo magis, si negaverit pecuniam pupillarem pe-
nes se esse. Quo casu victus de mendacio, pender le-
gitimas usuras, l. tutor, qui repertorium, §. sed et si, & seq.
ff. de admin. tut. & Bald. Novel. 18. vers. porro iustinianus.
Nisi * negaverit se habere ad alendos pupillos, quo 17
casu pender gravissimas usuras quo ad negata, d. l. tutor,
§. idem: quia * hic magis delinquit, quia delinquit cir- 18
ca personam & vitam pupilli, quam si res male admi-
nistraret; quia denegando alimenta, videtur necare
pupillum, l. vel necare, ff. de lib. agnos. l. si victum, ff. de re
jud. unde non mirum si gravius puniatur; Adeo, ut
etiam eo casu * ad Præfectum urbi remittatur puni- 19
endus, l. 3. §. tutor, ff. de suspect. tut. & ut suspectus remo-
veatur, d. §. tutor. Cæterum, si * propter aliquam ju- 20
stam causam opinione sua falsus fuerit, eo casu etiam
negatio sua fraudi ei non erit, l. de atate, §. si cum esset,
ff. de interrog. act.

Tertiò ampliatur, quod etiam * tutor teneatur, si 21
non adhibuerit eandem diligentiam in rebus pupilli,
quam bonus pater familias in suis adhibuisset: Vel si
non egerit nomine pupilli, ubi opus fuerit, & debito-
res pupilli exegerit: Si contutorem suspectum non fe-
cerit, ubi debuerit; Si non defenderit pupillum, vel
adul-

tutor non esset, tamen compulsus gesserit tutelam, putans se tutorem, *d.l. 1. §. si quis tamen*. Sicuti etiam tenetur * patronus, tutor liberti sui, *l. patronus, ff. de tutelis*, 29 atque etiam * mater, ut *Novell. 155*. Et pariter etiam 30 tutoris heres, quo ad impleta, quæ * fuere inchoata per 31 defunctum tutorem, *l. si tutoris, ff. de admin. tut. & l. 4. in princ. ff. de fidejuss. & mand. l. tutor, ff. de appell. & l. un. §. si tutor, ff. si pend. appell. mors*.

Quinto ampliatur, quod etiam * tutor in rebus pu- 32 pilli de dolo, lata & levi culpa tantum teneatur, *l. contractus, & ibi Dec. num. 32. ff. de reg. jur. l. quicquid, C. arbit. tut. l. tutori. C. de neg. gest. l. 3. §. tutores, ff. de susp. tut. Alex. consil. 45. num. 1. ponit regulam, lib. 1. l. tutor, qui repertorium, §. competit, ff. de admin. tut. Bart. in l. quod Nerva, in 10. questione, ff. de pos. Ruin. ponit regulam, consil. 70. num. 3. lib. 4. Purpurat. in l. 1. num. 32. C. de transact. & Canonistæ, in c. bona fides, extra de pos. Adeo, ut etiam * o- 33 mnis administrator rei alienæ, de levi culpa teneatur, secundum Dec. de curatore prodigo, consil. 274. num. 3. d. l. tutori, C. de neg. gest. Id quod * procedit etiam in 34 quocunque administratore, siue generali, siue particulari, siue privatum officium, siue publicum munus gerente; ex eo quod cum susceperit tale officium, scire debuerit, se suscipere curam rei alienæ, ad commodum alienum, atque ita se obligare ad custodiam, & gubernationem fidam & diligentem, & culpam à se exigendam, *l. etiam, §. licet, l. si constante, §. maritus, ff. sol. mat.* Nisi fuisset curator * bonorum, maxime invitatus ex 35 causa factus, arg. *l. 2. in fin. ff. de curat. bon. dand. l. si fidejussor, §. si necessaria, ff. qui satisd. cog.* Quæ communis est, secundum Molin. *ad consuet. §. 6. gl. 7. n. 9.* sed contrarium tenet, *d. loco, num. 10.* ad quem Lectorem brevitatis causa remittimus.*

Amplius etiam, * tutor tenetur de levissima culpa, 36 quando promisit tenere bonum computum, & reddere rationem; argum. *l. si quando, in princ. ff. de legat. 1. c. si Papa,*

- Pap. de privileg. in 6.* Unde dicit Bald. *in rubr. Cod. de contrah. empt. in 9. quest.* quod in * contractibus, nullum verbum debeat esse superfluum, & sequuntur Ruin. *consil. 89. num. 8. lib. 5. & consil. 108. lib. 1.* Cravet. *consil. 18.*
- 37 *num. 15.* ubi dicunt, hoc * etiam procedere in tutore non legitimo, qui non debeat esse melioris conditionis; cum contra eum omnia jura exclament, & maxime cum hoc fiat in favorem pupillorum, pro quibus facienda est interpretatio, ut per Dec. *consil. 232. in fin.*
- 38 *num. 6.* Unde si debita * minoris ad tempus non solverit, ipse, & non minor erit constitutus in mora, secundum Jas. *in l. qui Roma, §. coheredes, num. 14. ff. de verb. oblig.* Quæ quidem * negligentia, quomodo sit articulanda, & probanda, tradit Menoch. *de recup. poss. in 7. remed. quest. 5. vers. quero quinto, qualis esse debeat, num. 18.*
- 39 *& seq.* Maxime autem * tenetur de levissima culpa tutor, quando se obtulit, *l. 1. §. sæpe, ff. de pos. c. 2. extr. de pos.* ubi Abbas notat, per gloss. *in l. contractus, ff. de reg. jur.* & tradit Barr. *in d. l. quod Nerva, vers. 12. quero, quia contra affectantem est sinistra suspicio, l. scire, §. final. ff. de tut. & curat. dat. ab his.*
- 40 *Præterea quoque tutor * tenetur de levissima culpa, quando culpa præcessit casum, secundum Joan. Ignem, Gallum, olim Præsidentem Rothomagiensem, doctissimum in l. contractus, num. 27. ff. de reg. jur. per l. si pupillaris, C. de peric. tut. & l. negotium, C. de neg. gest. Licet non ignorem multos esse, qui teneant tutorem nullatenus de levissima culpa teneri, inter quos est Bartol. & Alex. in apostilla, ad d. l. quod Nerva, & Arcim. in §. actionum, Instit. de act. versic. 18. & latius, in §. suspectus autem, Instit. de*
- 41 *suspect. tut. Idque ea * ratione, quod tutoris officium sit necessarium, non voluntarium, quos sequitur novissime Hieron. Cagnol. vir sanè doctiss. in d. l. contractus, num. 61.*
- 42 *Denique quoque * tenetur tutor de casu fortuito, quando dolus vel culpa præcessit casum, l. in rebus, in princ.*

CAP. XXXIX. DE ACT. TUT. DIRECT. ET UTIL. 897
princ. ff. commod. l. si ut certo, §. commodatum, ff. eod. & ibi gl. l. si res, cum l. seq. C. de peric. tut. l. si res, & ibi gl. ff. de administ. tut.

Amplius etiam tutor † tenetur ad lucrum cessans, 45
l. pupillorum, C. de administ. tut. & l. quicquid. C. arbit. tut.
Maxime, quādo ex re pupilli lucrum† provenerit, vel 46
occasione pupilli aliquid detur. Quò siquidem casu
si impediatur lucrum per tutorē, tenebitur ad inter-
esse pupillorum, actione tutelæ, vel actione injuria-
rum, *d. l. pupillorum, & d. l. quicquid.* Tutor quoque de
dolo & lata† culpa tenetur, si ei relicta fuerit libera- 47
tio à reddēdis rationibus, & factum legatum de omni
eo, in quo contingeret illum condemnari ratione tu-
telæ, secundum communem opinionem, ut late te-
nent Pet. de Anchor. *consil. 117.* Alexand. *consil. 62. lib. 4.*
Angel. *consil. 180.* Joan. de Annan. *cons. 8.* Fulgos. *con-*
sil. 103. Jas. *in l. actione, de transact. & hanc attestatur*
esse communē opinionē Dec. consil. 179. & 192. Quæ
communis opinio † maxime procedit, stante statuto, 48
quod tutor teneatur de dolo & lata culpa, non obstā-
te tali liberatione, & legato: quod statutum etiam in-
telligi debet, nō solum de dolo, & lata culpa commis-
sa in faciendo, sed etiam in omittēdo; Maxime, quan-
do † loquitur generaliter, quo casu etiam generaliter 49
debet intelligi, etsi major ratio militaret in uno casu,
quam in alio, *l. 1. §. quid autem, ff. de aleat. & præcipue*
quando esset favorabile, ut evitentur fraudes, ut tra-
dit Hier. Grat. cons. 23. n. 11. & 12. lib. 1.

Verum prædicta non † procedunt primo in here- 50
dibus tutorum, qui tantum de lata culpa conveniri
possunt, *l. 1. & 2. & per tot. C. de hered. tut. & tradit*
Dec. in d. l. contractus, n. 32. & ibi Cagnol. n. 6.

Secundo non procedunt † ubicunque relicta fuis- 51
set liberatio à redditione administrationis tutelæ, quo
casu non tenetur pro culpa, secundum Alexand. & ibi
Molin. *cons. 45. lib. 1. l. si servus vetitus, & ibi notat Bar-*

tolus & Angel. ff. de legat. i. & l. cū tale, §. i. ff. de condit.

52 & demonstr. qui ex hoc ꝑ concludit, quod si res minoris
sint furto subtractæ, quod non teneatur tutor, etiam
si fuerit in levi culpa, si non probetur dolus eius, vel
culpa lata, eo quod fuerit liberatus: Nisi tutor admi-
53 nistraverit ꝑ propria autoritate ante decretam sibi
administrationē, qui tenetur de mala administratio-
ne; quia melioris cōditionis esse non debet tutor de-
linquens, quam non delinquens, imo deterioris. Vnde
54 videmus quod ꝑ ille, qui non est tutor vere, si admi-
nistrat negotia pupilli, obligetur perinde ac si tutor
vere fuisset, l. i. & ibi notat. ff. De eo qui pro tut.

55 Tertio ꝑ non procedunt, quando Tutor emisset
prædia minus idonea, quo casu tantum latam culpam
præstat Tutor, l. Si Tutor, §. Competit. vbi gl. & Bart. ff.
de administ. tut.

56 Quarto, ꝑ & ultimo non procedunt, quando no-
mina debitorum eius negligentia minus idonea esse
cœperint, quo casu tenetur solum de lata culpa, l. 2.
vbi gl. & Dd. C. arbit. tut. de quo vide Decium, plura al-
legantem, in l. periculum, ff. Si cert. pet. & Barbat. consil.
vtrum. lib. 3. Socin. consil. 2 lib. i. & consil. 122. & consil.
132. lib. 2.

57 Sexto ꝑ ampliatur regula, quod etiam tutor tenea-
tur de damno dato in re alterius provinciæ, nisi cura-
uerit ibi dari alium tutorem, l. Tutores; §. Rerum, & §.
Patrius, ff. de administ. tut. quia simpliciter datus, cen-
58 setur ad ꝑ vniuersum patrimonium datus, §. datus, In-
stit. de excus. tut. l. non solum, §. ei qui testamento, l. illud, l.
propter litem, ff. de excus. tut.

59 Septimo ampliatur regula, quod ꝑ etiam tutor te-
neatur de damno dato, quod pupillo postea obuenit,
etiamsi ad id alius tutor datus fuerit, quia censentur
coniunctim dati, l. quoties, §. constat. ff. de administ. tut. l.
cum furiosus, §. tali, C. de curat. furios. l. cum ob augmen-
tum. C. In quibus caus. tut. habent.

Octauo ampliatur, quod † etiam tutor teneatur ex 60
die creationis, licet appellauerit, & eius appellatio
iniusta fuerit pronunciata, *l. tutor, l. tutores, §. tutor, ff.
de administ. tut.* Quo † loco dicit Papinianus; heredem 61
quoq; tutoris postea victum, præteriti temporis cur-
rentis periculum, pendente appellatione, frustratorie
à tutore interposita, præstare, cum non videatur levis
culpa, contra iuris auctoritatem mandatum tutelæ
officium detrectare, *d. §. tutor.*

Nono ampliatur, quod etiam † tutor teneatur, si 62
antequam vere tutor esset, pro tutore negotia gessit,
post deinde cœpit vt tutor gerere, *l. i. §. cum eo, vers.
sed et si, ff. de eo qui pro tut.*

Decimo ampliatur, quod etiam † tutor teneatur si- 63
nita tutela, si non curauerit dari pupillo curatorem, *l.
ita autem, §. si tutor, ff. de admin. tut.* Vel si post † finitam 64
tutelam, nondum restituta tutela, & instrumentis ad
causam pertinentib. cœptā litem nō perfecerit, *d. l. ita
autem, §. post completū, & l. vn. C. vt caus. post pubert.* Ni-
si pupillus fuerit heres † tutoris, qui non tenetur cœ- 65
pta per tutorem perficere, sed tutor proprio nomine
negotiorum gestorum conuenietur, *l. qui aliena, §. tu-
toris, ff. de neg. gest.* Idem quoque tutor, si post finem tu-
telæ † administrationem retinuerit, tenebitur quo ad 66
actus posteriores, prioribus cohærentes, *l. tutorem, in
princ. ff. de administ. tut. l. si tutor, & l. si post pubertatē, ff.
de tut. & rat. distr.* Sicuti etiam † idem tutor, si durante 67
tutela aliquid in se verterit ex re pupillari, eadē fini-
ta, soluere debet similes vsuras atque ante soluisset,
donec obtulerit sortē, *l. Lucius, §. quasi nō, ff. de adm. tut.*

Vndecimo ampliatur, quod etiam † tutor tenetur, 68
si tutore absente, vel alias impedito, actor datus fue-
rit, quia censetur tutoris periculo datus, *l. tutorem, C.
qui dar. tutor.*

Duodecimo ampliatur, quod † etiā tutor teneatur, 69
quoad ministrauerit negotia pupilli, licet in nullo

actu auctoritatē suam interposuerit; quid enim prohibet ita patrimonium pupilli cōpositum esse, ut nihil gerere necesse sit, in quo tutoris auctoritas interponi debeat, *l. qui tutor, ff. de admin. tut.*

70 Decimo tertio ampliatur, quod † etiam teneatur tutor tutelæ actione, qui non gessit per se, sed per alium: ut quia alteri mandavit gerendam tutelam, gestaque fuerit ab eo, cui mandatum fuit, *l. ita autem, §. quod si quis, ff. de administ. tut.* Vel si alium substituerit, *l. curator, C. qui dar. tut.*

71 Decimo quarto ampliatur, quod † etiam duobus existentibus tutoribus, si eo nomine cum uno tutore actum fuerit, alter nō liberetur, *l. qui tutor, in fi. ff. de adm. tut. l. convēto, ff. de tut. & rat. distr.* Etiā si tutor con-

72 vētus † absolutus fuerit, vel per dolum, vel quia nulliter actū, idq; nondum finita tutela, *l. Lucius, §. tutela, ff. de*

73 *admin. tut. & l. nisi, ff. de tut. & rat. distr.* Vel si ex † duo-

74 bus tutoribus cum altero quis transegisset. Etiam si † transactum esset ob dolum communē; talis enim transactio nihil alteri proderit: nec immerito, cum unusquisque doli sui poenam sufferre debeat, *l. qui tutor. & ibi gl. ff. de administ. tut. l. si ex duob. ff. de tutel. & rat.*

75 *distr.* Nisi actum † vel transactum, & totum exactum, vel solutum fuisset: quo casu alter tutor in totum liberatur, *d. l. qui tutor, & ibi gl. in verbis, non liberabitur, & d. l. si ex duobus.* quia, inquit, sufficit unum satisfacere.

76 Vel nisi † pupillus pubes factus, alterum ex tutoribus eo nomine, auctoritate curatoris liberaverit, quo casu alterum improbe conaretur interpellare, *l. si. pupillus, ff. de administ. tut.*

77 Decimo quinto ampliatur, quod † etiam teneatur curator, licet adultus major factus debitorem suum procuratorem constituerit, quia eo ipso non censetur liberare curatorem, *l. Lucius, in prin. ff. de admin. tut.*

78 Decimo sexto ampliatur, quod † etiam actio tutelæ directā cōpetat heredibus pupilli, & similib. personis,

sonis, *l. i. §. hanc actionem, i. & §. fin. ff. de iuel. & rat. dist.* Verum non datur † heredibus pupilli, cum pri- 79
vilegio pupilli, quod in personalibus cæteris credito-
ribus præferatur; non enim causæ, sed personæ suc-
curritur, quæ meruit præcipuum favorem, *l. ex plu-
ribus, ff. de administ. tut.* Nec † etiam datur heredi 80
minori viginti quinque annis, sine curatore agenti, *l. de iis, C. de administ. tut.*

Decimo septimo ampliatur, quod etiā † hæc actio 81
tutelæ directæ detur adversus heredes tutoris, *l. tutela, C. arbit. tut. l. i. §. hanc actionē, ff. de tut. & rat. distr.* Etiā
de nō gesto, vel neglecto; nā & cessationis ratio red- 82
dēda est, *l. pater vester, cū duab. ll. seq. C. de hered. tut.* Ma-
xime, quando heres † perseveraverit gerere negotia, 83
l. cū ostendimus, ff. de fidejuss. nomin. & hered. tut. & curat.
Adeo, ut † etiam præstent usuras pecuniæ, quæ in arca 84
est, donec tutelam restituerint, *l. tutor, qui repertorium, §. pecunia, quæ in arca, ff. de administ. tut. & d. l. cū ostēdi-
mus, vers. quam in arca invenit.* Amplius etiam, si heres
executus † fuerit, quæ tutor inchoaverit, eo nomine 85
quoq; tenebitur, *l. si tutoris, ff. de admin. tut. & d. l. cum
ostēdimus, vers. vel eam pecuniā, quā tutor stipulatus fue-
rat, exegerit.* Et multo † magis tenetur heres tutoris 86
proprio dolo, *d. l. cum ostendimus, vers. apparet enim.*

Verum hæc ampliatio † non procedit primo in a- 87
ctione tutelæ de rationibus distrahendis; quæ in he-
redem cæterosque successores non datur; quia pœna-
lis est, *l. §. hanc actionem, 2. ff. de tut. & rat. dist.*

Secundo non † procedit, quia heres nō tenetur de 88
propria negligentia, sive levi culpa, *d. l. cum ostēdi-
mus, & ibi gl. verbo, negligentia, l. non similiter, ff. de
Magistrat. con.*

Tertio non procedit, quia † ex persona defuncti 89
non tenentur de levi culpa, sed tantum de dolo, & la-
ta culpa, *d. l. nō similiter, & ibi gl. verb. negligētia, & l. i. & ibi gl. verb. nō oportet, C. de hered. tut.* Nisi lis fuisset

- 90 inchoata cum† tutore, vel ex damno pupilli lucrum captauerint, vel aliquid gratiæ præstitū fuerit: ut quia potuit aliquid acquirere pupillo, & alii permisit, *l. 1. & ibi gl. verbo, præstitum, C. de hered. tut.*
- 91 Quarto non procedit, quando † tutor non jure datus, se non immiscuisset: quo casu culpam, & dolum heres ejus præstare non debet, *l. heres, ff. de fidejuss. mandat. & hered. tut. & cur.*
- 92 Quinto non procedit, quia † unus heres non teneatur ex persona sua, si non exegit heredem alterius, qui fuit solvendo, tempore finitæ tutelæ, *l. tutores, §. iniorib. ff. de administ. tut.*
- 93 Decimo octavo † ampliatur regula, quod omnes, & singuli tutores teneantur in solidū, *l. 1. C. de transact. l. Divus, l. tres tutores, in princ. ff. de admin. tut. l. 2. C. de diuid. tut. l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distr. & optime Cujac. de muner & Magist. tit. 36. lib. II. Cod. Id.*
- 94 que quatuor† rationibus, quarū prima est, quod quilibet tutor habeat potestatem in solidum administrandi regulariter, etiam si essent mille, ideo eorū obligatio est individua, *l. 1. C. si ex plurib. tut. & declarat Bart. in l. 1. §. si plures, ff. de exercit. act. vers. ut igitur liqueat, Angel. in §. actionum; in materia actionis tutela. Instit. de act.*
- 95 Secunda ratio est, quod tutela† ipsa individua sit, etiā si à testatore, vel iudice divisio fiat, *l. inter tutores, ff. de admin. tut. & ibi Bart. qui declarat etiam quos effectus pariat hujusmodi divisio à tutoribus facta. Tertia ratio † est, quod unius factum imputetur collegæ, qui potuit, & debuit suspectum facere, vel satis petere, l. etiam cōtutoris, ff. de admin. tut. l. 2. C. de usur. pupill. l. cum interdicta, §. 1. C. arbit. tut. Quarta ratio est, ut magis consultum foret pupillis, propter majorem exigentiam & facilitatem, & quod ei debebat, ut tradit Ronchegall. in l. 9. num. 218. de duob. reis.*
97. Quæ ampliatio procedit primo, etiam † in Commissariis deputatis per Judicē administrationi rei, seu rerum

rerum præhenfarum: quia habent munus authoritate publicum, licet utilitate privatum, & singuli possunt agere, & gerere in solidū, *l. 2. in fin. cum l. seq. ff. de curat. bon. dand.* Nisi in ipsa commissione esset divisa 98 administratio, vel aliter cautum, *d. l. 2. § si plures.*

Secundo etiam ꝑ procedit in Commissariis deputatis, non autoritate publica, sed privata, cum potestate administrandi in solidum, vel si ex qualitate rei, vel aliis circumstantiis appareat, talem potestatem eis fuisse datam, quamvis ea in commissione non fuerit expressa, ut tradit Bart *in l. si plures, ff. de curat. bon. dand.* & *in l. 1. §. sed si duo, ff. de pos.*

Tertio procedit, quod ꝑ etiam unus ex his Commissariis conventus, non possit opponere beneficium ordinis, excussionis, vel divisionis, quæ nō habent locū in hoc casu, ut est textus *in d. l. 2. in fin.* & tradit Aretin. *conf. 29.* Nisi ꝑ invitus quis per superiorem constitutus fuerit una cum alio, qui solus gessit. Quo quidem casu is, qui solus gessit prius urgeri, & excuti debet, & alius qui non gessit, tenebitur tantū in subsidium, ut tradit gl. *in d. l. 2. verbo, veriore.* Et si ille, qui non ꝑ gessit & de socio gerente confidat pro rationibus reddendis, & reliquis solvendis; forte jam captus, & incarceratus fuerit, triplici via juris succurri poterit; Primo satisfaciendo auctori, mediante cessione actionū, & sic statim liberabitur, & dictū socium, cessis actionibus, per incarcerationem personæ, velo levato, urgebit & cōpellet, sicut fieri potuisset à domino. Secundo summando, & requirendo eum, qui administravit ad reddendas rationes, vel se exonerandū, ad quod poterit habere brevem dilationem, sine alia retardatione processus: Et poterit ad hoc corā eodem iudice, & per eandem viam & capturā personæ, per quam cōpellitur, urgere socium, qui solidum administravit *arg. l. 2. C. ubi caus. fiscal.* Et hoc iudicis officio, etiā sine cessione actionū auctoris; etiā cessate cautio-

ne, qua administrans specialiter obligatus fuit non gerenti, ad omne onus rationis reddendæ, eumque exonerandum & indemnem reddendum, prout solent sibi cavere, qui omnem administrationem sociis relinquunt. Tertio ex æquitate, *l. unde queritur, ff. commod.* si offerat actori, & requirat illum qui gessit, suo periculo, & impensis urgeri & compelli, & ad hoc offerat, & subministret impensas. Hoc enim remedium debet admitti, & habet locum, etiam ubi cessat beneficium ordinis, secundum Bart. & Bald. *in d. l. unde queritur.* Castrenf. *in l. sed & Julianus, ff. ad Maced. & in l. si pro patre, in fin. ff. de in rem verso.* Dummodo id fiat cū securitate actoris, & sine aliquo ejus incōmodo: Unde is qui non gessit, hoc prætextu, non liberabitur à carcere, nisi alter qui gessit, sit solvendo, & sit captus, vel cœperit, quod rationum redditio exposcit facere, ita ut æque plene sit consultum actori.

103 Quarto procedit† decima octava ampliatio regulæ principalis, etiam quo ad eos, qui vere tutores vel actores non sunt, putant tamen, licet falso, se esse tutores, & ita administrant bona alicujus pupilli, qui vice mutua periculum præstare coguntur, cum officium sponte citra juris adminiculum intulerint, *l. tutores, § curatores, 2. ff. de admin. tut.*

104 Quinto procedit etiam† in pluribus actoribus, ab uno vel pluribus tutoribus constitutis, *argum. l. ex facto, in fin. ff. de neg. gest.* ut tradit Ronchegall. *in d. l. 9. nu. 215. & seq. de duob. reis.*

105 Sexto procedit maxime, quod, licet† tutores administraverint simul, vel non administraverint, æque teneantur in solidum, siue inter se dividerint administrationē, & exercitium tutelæ, sine non, *l. 2. C. de divid. tut. & l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. dist. gloss. Cynus, Joan. Faber, Bart. Bald. Angel. Alberic. Salic.*

106 & Jason communiter† sequuntur, *in l. 1. C. de transact.*

107 Adeo, ut etiam† hoc casu non habeant beneficium ordi-

ordinis : five tales tutores administraverint cū dolo ,
 five abque dolo : quia carentia doli non parit hujus-
 modi beneficiū ordinis, ut dicit Bart. in *l. 1. C. de trans-*
act. Etiam si aliqui † sine dolo, vel culpa administrave- 108
 rint, aliqui cum dolo: quia carentes dolo non possunt
 excipere, ut prius dolosi excutiantur, nisi peterēt do-
 losos, prius excuti suo periculo; quo casu exceptio
 ordinis competit; maxime quando illi, qui culpa ca-
 rent, ostenderent probationibus, quod unius, quem
 excuti postulant, culpa, vel dolo tantum, damnum e-
 venerit; atque ita intelligi debet dictū Pauli de Cast.
 in *l. 1. & ibi Alexand. C. de transact.* Ut in pluribus reis,
 ad quorum alterum tota pecunia pervenit, juxta *l. un-*
de queritur, ff. commod. & tradit Bartol. in l. 3. §. 1. in 7.
quest. ff. de duob. reis. Et hoc † procedit, etiam si divisio 109
 administrationis tutelæ ab ipsis tutoribus vel curato-
 ribus facta fuisset, *l. 2. C. de divid. tutel. l. duo tutores, ff.*
de Magistr. conven. Quia divisio tutelæ non juris, sed
 jurisdictionis est, *l. inter tutores, ff. de administ. tut.* id est,
 licet dividatur administratio sola, tamē jus tutelæ re-
 manet in solidum & individuum apud quemlibet tu-
 torum. Et ideo, si agatur per unum ex tutoribus, cui
 assignata fuerit administratio certi loci, contra debi-
 torem illius loci, poterit opponere compensationem
 de eo, quod sibi debetur ex administratione alterius
 loci: quia quo ad effectum juris, maxime contra jus
 actionum, active & passive, nihil immutatur, per di-
 ctam divisionem administrationis, ut tradit Salic. in *l.*
cunctos populos, C. de sum. Trin. & fid. Cathol. Hoc tamē
 quod † de divisione administrationis diximus, non 110
 procedit, quando conventi peterent malum admini-
 stratorem, vel negligentem præsentem excuti eorum
 periculo, ut late tradit Barbat. *consil. 43. lib. 2.* quæ vi-
 detur æqua opinio; Vel quando † non essent omnes 111
 ejusdem, sed diversi ordinis: quo casu si dativus male
 administravit, prius ille convenitur, qui administra-
 vit,

- vit, & secundo Magistratus, à quo datus est, antequam ad legitimū vel testamētarium perveniatur, *l. Lucius, 2. §. cum testamēto, ff. de administr. tut. & Alex. & omnes communiter approbant, in l. 2. C. de transact.* Illud hic
- 112** omittendum non est, quod si à tutorib. † divisio facta fuerit in diversas Provincias, quod opus sit notificare illi, cujus Provinciam negotiū respicit, *l. 2. & ibi Io. Faber, C. de peric. tut, & l. si pluribus, ff. de authorit. tut.* Verum si administratio sit in eadem Provincia, tunc sufficit alterutri notificare, cum non sit in consideratione divisio ab ipsis facta, *d. l. 2. dummodo tamē denuncians careat fraude.* Præterea etiā † ea, quæ de divisione administrationis diximus, non procedunt in his, qui negotia Reipublicæ administrant, quorum si aliqui defierint esse idonei, alii non cōveniuntur, sed Magistratus. Alia enim causa est tutorū, alia eorum, qui Reipublicæ negotia administrant, *l. Lucius Titius, §. Sempronii, & ibi glos. in verb. conveniri, ff. de administr. tut.*
- 114** Septimo procedit decima octava † ampliatio regulæ, quod conventus in solidū, etiā ad usuras eo nomine teneatur, *l. tutor, qui repertorium, §. si tutor, ff. de admin. tut. & l. 2. C. de usur. pup. ll.*
- 115** Octavo procedit, quod † etiam eodem modo, quo unus tutor tenetur pro alio, eodē modo & fidejussor ejus, *l. sine herede, in princ. l. si duo, ff. de admin. tut. l. etiā, ff. de fidejuss. tut. l. 1. §. usque adeo, & ibi gl. accipiendum,*
- 116** *ff. de tut. & rat. distrab.* Etiam si † stipulatio non fuerit interposita sed, passus fuerit nomen suū in acta referri: quo casu eque tenetur, ac si jure legitimo stipulatio fuisset interposita, *l. cum ostendimus, §. fidejussores, ff. de fidejuss. nom. & hered. tut. & cur.* ubi textus † etiam hoc procedere dicit in affirmatoribus, qui scilicet cū idoneos esse tutores affirmaverint, fidejussorum vicem sustinent.
- 118** Nono procedit, quod † etiā heres pupilli poterit
unum

unum ex tutoribus eligere, in quo potissimum consistere velit, quia non est privilegium, *l. à tutoribus, §. heredibus ff. de admin. tut.*

Decimo maxime † procedit, quando quidam sunt **119** inidonei, quo casu cæteri sine dubio onerantur, neque inique, cum singulorum cōtumacia pupillo damnum in solidum dederit, *l. si plures, ff. de admin. tut.*

Undecimo procedit, etiamsi † fuerint inutiliter testamento dati tutores, nec decreto Prætoris cōfirmati; modo tamē negotia pupilli gesserint, tutelæ iudicio tenentur, *l. tutores qui, §. curatores testamento, & ibid. gl. ff. de admin. tut.*

Declaratur decima octava † ampliatio regulæ, ut **121** non procedat primo, quando unus tutor est dativus, in locum defuncti datus, alter vero alterius speciei; puta testamentarius, quo casu testamentarius non administrans, nō tenetur de mala administratione illius dativi, secundum Alex. in *l. 1. n. 3. C. de transact. & facit l. Lucius, §. cum testamento, ff. de administ. tut.* sed convenitur Magistratus.

Secundo declaratur non † procedere, quando unus **122** eorum administrasset finita tutela, quo casu, quod ad eam administrationem, non poterit cōveniri, nisi administrans; quia tunc incipit gerere ex privato: *arg. l. tutores, C. de neg. gest. & est casus in l. Divus, ff. de adm. tut. & facit l. 1. & 2. C. si tut. non gess.*

Tertio declaratur, non † procedere in tutore im- **123** proprio, qualis hodie est Præfectus alicujus civitatis, qui Flandrice dicitur **Opper boecht**/cui cōpetit beneficium ordinis, ut prius veri tutores conveniantur, vel eorum heredes, & deinde fidejussores, si forte accesserunt; ut optime tradit Nic. Everardi, olim Præses Parlamēti Mechliniensis meritiss. *cons. 91. per §. sciendum, & ibi gl. Ioan. Faber, & Dd. Inst. de satisfact. & Bart. & Dd. in l. 1. C. de transact. & facit text. in l. si plures, 1. §. si parens, ff. de administ. tut.*

Quar-

- 124 Quarto declaratur non ꝑ procedere, quando adultus tranſegit cum aliquo tutorum, quem prius convenire debuiffet: quo caſu alii non tenentur, ſecundum
- 125 Alex. in l. 1. C. de tranſaet. quia ꝑ tranſigendo cum aliquo, videtur ejus perſonā approbare, & eum habuiſſe pro idoneo, ut voluit Cyn. in d. l. 1. C. de tranſaet. arg. l. vir ab eo, ff. de jur. dot. quod intelligendum eſt, quatenus in veritate primus ſolvendo reperiatur: quia alter nō poteſt cōveniri eatenus, quatenus primus eſt ſolvendo, ut tradit Dec. cum Mol. in d. l. 1. n. 5. & 6. ubi idem Dec. in contrarium multa allegat.
- 126 Verum prædicta ꝑ declaratio, maxime procedit, quando ex vi tranſactionis aliquid fuiſſet ſolutum, quæ quidem ſolutio proderit tertio ratione extenuationis debiti, ad quod omnes in ſolidum tenebantur, l. ſi ex duobus, ff. de tut. & rat. diſt. & ita gloſſ. Bartol. & omnes concludunt, in d. l. 1. C. de tranſaet. quia ſolutio ſolidi unius alios liberat, ſecundum Cornæ. conſil. 33. nu. 21. lib. 2. Sed eo tamē caſu conſeſſio ſola de ſoluto nō proderit tertio tutori abſenti ſecundū Dd. in d. l. 1. C. de tranſaet. licet hoc tamen non ſit ſine dubio. Et i-
- 127 dem ꝑ dicendum erit, ſi pubes factus alterum tutorem liberaverit, quo caſu non poterit ex ejus facto alios interpellare, etiam ſi tēpore fuerit liberatus: quia licet male geſſerit tēpore, liberatus tamen alter pro eo nō convenietur; quia perinde eſt, ac ſi ſoluiſſet pro parte
- 128 ſua tēpore liberatus: Quod tamē ꝑ non procedit quoad dolo quæſita, ad quæ liberatio nō extenditur, ut dicit Papinianus, in l. qui plures, ff. de adminiſt. tut. in hæc verba: Qui plures tutores (inquit) habuit, ſi unum, qui ſolvendo non fuit, rationem actus ſui vetuit reddere, quoniam ejus liberatio, quod ex tutela ꝑcepit, aut dolo contraxit, non eſt relicta, contra tutores qui ſuſpectum facere neglexerunt, ex culpa recte conveniuntur.
- 129 Nec etiam procedit ꝑ quando non exciperet de tranſactione, ſed pateretur ſe conveniri, & excuſſus repe-

CAP. XXXIX. DE ACT. TUT. DIRECT. ET UTIL. 909
reperiretur non solvendo, secundum Bartol. & Alex.
in d. l. i. C. de transact.

Quinto declaratur † non procedere, quando tem- 130
pore depositi officii omnes essent idonei, l. si plures, ff.
de administ. tut. l. i. C. de divid. tutel. vitium enim alienæ
cessationis ad dispendium alterius pertinere juris
ratio non patitur, id. l. i.

Sexto declaratur † non procedere, quando con- 131
vento in solidum, competeret beneficium cedenda-
rū, ut tradit Alexan. consil. 196. num. 9. lib. 6. & optime
Ronchegall. in l. 9. num. 219. de duob. reis, per l. i. §. nunc
tractemus, ff. de tut. & rat. dist. & l. 2. C. de divid. tut. ubi
dicit hoc esse tertium remedium; quod procedit, si ve
conveniatur ex culpa contutoris, si ve ex culpa com-
muni, d. l. i. §. nunc tractemus, versic. et si forte. Adeo, ut
etiam huic † exceptioni non censeatur renunciatum 132
per generalem renunciationem omnium beneficio-
rum, & omni juris auxilio, ut probat Bald. in l. si divisa,
C. locati. Alex. cū Molin. consil. 196. num. 9. lib. 6. & con-
sil. 196. eod. lib. ubi Molinæus contrarium tenentes al-
legat, num. 9. sed reprehendit Decius cum Molinæo,
consil. 27. num. 1. & ibid. num. 2, & 6. seqq. tradit, quādo
dicatur specialiter renunciatum, & quod non requi-
ratur individua. Idem Dec. consil. 99. num. 3. & consil.
104. num. 3. Idem consil. 446. num. 1. & nominatim in
exceptione cedendarū, tradit Lud. Roman. cons. 472.
& Marsil. de fidejuss. num. 29. & trib. seqq. Id, quod etiā
amplius † procedit, si fuisset renunciatum cum jura- 133
mento: huic enim beneficio non videtur esse renun-
ciatum, ut tradit Ludovic. Roman. d. consil. 472. Angel.
in l. 2. C. de fidejuss. Dec. d. consil. 27. & Marsil. ubi supra,
num. 33. Imo etiam † talis exceptio opponi potest in 134
executione sententiæ, l. alterius, §. fin. ff. de tut. & rat. dist.
& ibi Bald. notat, Aretin. in l. ex duobus, 2. ff. de duob. reis.
Dec. consil. 99. num. 3. & consil. 446. num. 1. & ibi Molin.
Idē de usur. num. 677, & in Lectura, l. error, C. de jur. &
fact.

- 135 *fact.ignor.* Etiam stante † statuto, quod contra instrumentum nulla defensio admittatur, tamen jus petendi cessionem à creditore, cui solvitur, non videtur tolli, secundum Bald. *in auth. presente, vers. quæro, dicit statutum, C. de fidejuss.* quia nunquam videtur remota exceptio, quæ ex eodem fonte causatur, ut tradit Bart. *in l. cum qui, §. qui ita, ff. de verb. oblig. & facit quod notat Bald. in l. ex pradiis, C. de evict. ibi, pone quod dicit statutum.*
- 136 Amplius etiam † uni tutorum in solidum exacto, competit ipso jure utilis actio tutelæ, cōtra collegas, & adversus tutorem perperam, vel calumniose abstinentem pupillum ab hereditate paterna, non ita damnosa, *l. cum tutor, ff. de tut. & rat. dist.* Etiam si nihil actum † sit de cessione; quæ est ejusdem potestatis, cuius † est directa, *l. actio, ff. de neg. gest. l. i. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. dist. l. 2. in fin. C. de contr. jud. tutel.* Et hoc, inquit Fulgosius, est quartū beneficium hac in re à jure proditū, ut tradit Ronchegall. *in l. 9. num. 219. de duob. reis,* cujus utilitates & effectus tradit Jas. *in l. i. num. 8. C. de transact.* Quod † beneficium cedendarum introductum fuit contra eos, qui tanquam sibi debitum, & exigibile recipiunt, & receperunt, & his, qui quod sive in totum, sive in parte ab aliis, & à se exigere potest, vel poterat, solvunt, vel solverūt. Hinc
- 140 simpliciter solvēs censetur † tacite pacisci de omni alio jure suo reservādo, id est, reservato jure cessionis: & sic semper inest tacitū pactū; cum hoc sit de natura actus, *l. si uno, in princ. ff. locati, l. Papinianus, ff. mand. l. cum is, ff. de fidejuss.* ubi habēs jus cedendarum, præsumiturolvere animo cessionis habēdæ, & nominis emendi. Cui simile est, quod traditur *in l. in fraudem, §. qui alio, ff. de jur. fisci,* ubi qui fisco † urgente, pro alio persolvit, poterit etiā ex intervallo petere à fisco persecutionem bonorum ejus, pro quo solvit; ergo & cessionē jurium fiscalium. Nam si pactum privatum extranei de cedendo sufficit ad conservandam actionem,

nem, & ad cessionem ex intervallo faciendam; multo fortius hoc poterit pactum tacitū, & obligatio legis, per quam non minus creditor obligatur ad cedendum actiones, quam per pactum expressum extranei. Et sic quoq; , sive cōtutor, vel alter correus principalis, sive confidejssor, vel alter correus accessorius interveniant, eo ipso censentur ab initio tacite pacisci de omni remedio juris, sibi semper salvo, & sic de cedendis actionibus. Denique † etiam cessio fieri debet **142** convento pro culpa alterius tantum, in solidum, convento vero pro communi, pro parte, non solum dimidia, sed pro ea parte, seu partibus, pro quibus ex aliorum facto, vel neglecto convenitur, *l. nomen, §. portionis, ff. de verb. signif.* quia causa cessionis attēdi debet: *arg. l. cum pater, §. dulcissimis, ff. de legat. 2.* Adeo, ut etiā cōtutorib. † non existendo solvendo, detur beneficiū **143** cedendarum, licet forte post fiat solvendo, ut tradit Nic. Everar. *consil. 191. circa fin. per d. l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. dist.* vbi pulchre Paul. Castrens. hoc declarat.

Declaratur hæc ampliatio, ut † non procedat, pri- **144** mo in eo, qui ex communi dolo convenitur, cui talis exceptio cedendarum non competit, *l. 1. §. plane, ff. de tut. & rat. distr.* quia proprii delicti pœnam subiit, quæ res indignum eum fecit, ne à cæteris quid doli participibus consequeretur; nec enim ulla societas est maleficiorum, vel iusta communicatio damni ex maleficio; quem textum notabilem dicit Alexand. *in l. si quis, nec causam, ff. si cert. pet.* quam † commu- **145** nem esse, dicit Boer. *decis. 59.* adversus Azonem, allegans *l. 1. C. de transactio.* & auctoritatem Ioan. Fabri & Alberici, *l. 2. ff. de divid. tutel.* & novissime Ronchegall. *in dict. l. 9. numero 221.* dicit communem, *ff. de duobus reis*, dicens tamen eodem loco contrariam opinionem esse magis communem: Sed communis procedit, etiamsi dolus tantum sit

146 fit in omittendo, *d. l. si plures, in fin.* quæ talem dolum contumaciam appellat, & per eam dicit Alexand. in *l. si mora, ff. solut. matr.* quod contumacia dicatur maleficio.

147 Declaratur secundo, ut non t procedat etiam in eo, qui ex propria culpa convenitur, cui tale beneficium cedendarum non competit, ut tradit Bart. in *l. i. C. de transact.* & est indubitatum; quia nullus est contra quæ cessio fieri posset, nisi contra ipsum conventum, in quo cadere etiam non potest; tum quia actio & passio non stant in eodẽ subjecto, & eodem respe-

148 ctu, *l. debitori, C. de transact.* tum, quia cessio t fit cum solvitur id, ad quod quis convenitur, *l. Modestinus, ff. de solut.* qua solutione facta, solvens amplius conveniri non potest, ut *Instit. quib. mod. toll. oblig. in princ.*

149 Septimo declaratur t prædicta decima octava ampliatio regulæ, ut non procedat; quia inter plures tutores vel curatores, qui pro cõmuni administratione conveniuntur, competit beneficium divisionis, ut scilicet actio dividatur inter eos, qui solvendo sunt, pro portionibus virilibus, *l. i. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distr. argum. l. si contendat fidejuss. ff. de fidejuss.* & tenet Angel. in *l. i. C. quo quisq. ord. conven. lib. i i.* & facit *l. i. & 2. C. si unus ex plurib. appell.* Et hoc esse t secundum remedium, dicit Ronchegall. in *d. l. 9. num. 219. de duob. reis.*

150 Ampliatur hæc t declaratio, ut procedat primo, etiam in pluribus administratoribus alicujus civitatis, secundũ Boer. *decis. 60. num. i. & 2. per text. glos. Bart. & Alberic. in l. Imperat. cum duab. ll. seqq. ff. ad municip.* qui dicit ita arresto conclusum fuisse in Curia, die 23.

152 *mens. Junii, An. 1523.* Adeo, ut etiam t sufficiat tutori convento probare contutores suos solvendo fuisse tempore finitæ tutelæ, *l. ex persona. C. de probat.* Licet non probet eos fuisse solvendo tempore litis contestatæ, ut tradit Francisc. Aretin, *consil. 66,* & sequitur Ronche-

Ronchegall. *in d. l. num. 9. 223.* Quæ * quidem excep- 153
ptio, *in l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distrab.* per Iu-
reconsultum æquissima vocatur, & ratio æquitatis esse
potest, secundum Aretin. *d. consil. 66. col. 6. vers. confirma-*
tur. Quia quantum ad effectum, idem est beneficium
divisionis, quo ad gerentem, qui pro facto alterius con-
venitur, quod est beneficium ordinis, quo ad non ge-
rentem, *l. que de tota, ff. de rei vendic.*

Secundò ampliatur, quod hæ * exceptiones divisio- 154
nis, excussionis, vel ordinis, possint etiam opponi in
executione sententiæ, qua omnes sunt in solidum con-
demnati, ut voluit Bartol. *in l. Paulus, quem ibi sequun-*
tur Bald. Angel. Paul. de Cast. Alex. & Jas. ff. de re jud:
& ita quoq; fuisse iudicatum per Arrestum, mense Ju-
lii, Anno 1519. dicit Boer. *decis. 59. num. 9. sed nu. 10.* di-
cit sibi videri opponi debere has exceptiones divisionis
vel excussionis, ante litem contestatam.

Tertiò ampliatur, quod * etiam tutores de dolo 155
conveniantur, nihilominus hæc exceptio competat,
sive is sit in committendo, sive in omittendo, secundum
communem opinionem Bart. & Bald. *in d. §. nunc tra-*
ctemus, & facit l. si plures, ff. de admin. tut. Boer. *d. decis. 59.*
num. 3. Verum Purpurat. *in l. 1. C. de transact.* quantum
ad dolum in omittendo, dicit contrariam opinionem
esse magis communem, secundum Alex. Bald. Castrenf.
Salic. & Jas. *in d. l. & in l. si Insulam, ff. de verb. oblig.* pro
qua opinione adducunt textum *in l. in Magistratus, ff. de*
Magistrat. conven. Idque ex eo, quod *l. si plures, ff. de admi-*
nistrat. tut. solum loquatur de dolo in omittendo, qui adeò
gravis non reputatur, sicut in committendo, secundum
gl. *in l. si mora, in verb. culpam, ff. sol. matr.* & gloss. *in d. §.*
nunc tractemus.

Quartò ampliatur, ut * procedat, etiamsi divisio 156
administrationis facta fuerit ab ipsis contutoribus,
quod fieri potest, *l. 2. C. de divid. tut. l. 3. §. ult. cum l. seq.*
ff. de administrat. tut. Quia cum eo non obstante in

- solidum teneantur, poterit tamen tutor in solidum conventus de beneficio divisionis excipere, *d.l.2.& ibi gl. verbo, in solidum*, secundum Bald. *in d.l.1. C. de transact.* Pro qua facit regula, *Non præstat impedimentum, libr.6.*
- 157 Quod procedit etiam, si * omnes administraverint, si non, secundum Boer. *d. decis. 59. n. 2. & 3.*
- 158 Quintò ampliatur, quod * etiam tale beneficium tutoribus statim competat, antequam conveniantur. Unde quod dicitur, *in l. si testamento, §. 1. ff. de fidejuss.* in tutoribus non procedit, licet aliqui contrarium teneant, ex eo quod fidejussor, etsi habeat beneficium *authent. præsent. C. de fidejuss.* tamen dicatur debitor, *l. & magis, ff. de solut.* ut tradunt Bartol. & Alex. *in l. 1. ff. si cert. pet. & novissimè Molinæus de divid. part. 2. num. 55.*
- 159 Sextò ampliatur, * si omnes sint testamentarii, legitimi vel dativi, secundum Boer. *decis. 9. num. 3. per l. si plures, 2. ff. de administ. tut.*
- 160 Declaratur prædicta septima * declaratio, ut non procedat secundum communem opinionem gloss. & Dd. in eo, qui convenitur, non ex communi, sed ex proprio dolo, vel culpa, ut tradit Boer. *d. l. num. 4. & Ronchegall. in d. l. 9. num. 220. & seq.* dicens, communem * esse opinionem.
- 161 nem * esse opinionem.
- 162 Secundo declaratur * non procedere, quando conventus ex communi dolo non excipit, sed per viam petitionis petit, implorando officium judicis, quod non potest: & hoc casu limitatur glossa *in l. si contendat, ff. de fidejuss.* Verum * hoc dictum Alexand. *in l. 1. C. de transact.* reprobatur, ex quo talis petitio, quæ fit implorando officium judicis, tendat ad eundem effectum, ad quem exceptio divisionis; pro quo facit, quod causa naturalis & originalis, quæ defensionem procurat, sit magis consideranda, quam causa accidentalitatis, *l. 3. §. qui habet, ff. de tut. & in specie tradit Alexan. consil. 103. lib. 5.*

Tertio

Tertio declaratur non * procedere, quando conve- 164
nitur ex communi dolo vel culpa: quia nisi in solidum
delinqui non potest, ut tradit Ronchegall. *in d. l. 9. num.*
221. *de duob. reis*, dicens, tamen * contrariam opinio- 165
nem esse magis communem.

Quarto declaratur non * procedere, quando in hu- 166
jusmodi tutelis adesset juramentum, quod servandum
est in sua forma specifica, nec adimpleri potest per æ-
quipollens. Propter hujusmodi enim juramentum
censetur expresse conventum, de non petendo benefi-
cium divisionis, secundum Bald. *in l. 1. C. quemad. test. a-*
per. & ita quoque tradit Francisc. Marc. *decis. 217.*

Octavo declaratur * prædicta decima octava am- 167
pliatio regulæ principalis, ut non procedat, quando
administratio fuisset divisa per Judicem, quo casu qui-
libet teneretur pro parte sua, nec unus pro facto alterius
convenitur, ut communiter tradunt Dd. & est casus,
in l. si duo. ff. de administr. tut. & in l. 2. C. de divid. tutel. &
tradit * Fulgos. *cons. 178. n. 1.* & Zas. *in l. periculum, n. 7. ff. si* 168
cert. pet. Adeò, ut * etiam huic tutori notificatio sive 169
denunciatio fieri debeat, si qua facienda sit, secundum
Molinæ. *ad consuetud. §. 13. gl. 11. n. 10.*

Verum hæc * declaratio non procedit, primò, quan- 170
do unus tutorum non instrueret alterum, super eo,
quod alter nescit ad suam gestionem pertinere, ut tra-
dit gloss. *in d. l. 2. in verb. providerunt, C. de divid. tut.* & fa-
cit *l. Titium, §. tutores, ff. de adm. tut.*

Secundo * non procedit, quando tutor non exegit 171
satisfactionem rem pupilli salvam fore à contutoribus,
cum videret eos fieri non solvendo, *d. l. 2.* & ibi gl. per
l. tres tutores, ff. de admin. tut.

Tertio * non procedit, si per dolum alium suspectū 172
removeri non fecerit, *d. l. 2. C. de divid. tutel.* Vel * si tar- 173
dè suspicionis rationem moverit, cum alter non sol-
vendo effectus esset; Aut si * suspicionis causam agen- 174
do, sua sponte jura pupilli prodiderit, colludendo cum

suspecto, & patiente se ab eo superare, *d.l.2. C. de divid. tutel.*

175 Nono declaratur prædicta * decima octava regulæ ampliatio, ut non procedat, quando administratio divisa fuisset per testatorem, quo casu quilibet pro parte sua tenetur, nec unus pro facto alterius conveniri potest, *l. si duo, ff. de administr. tut. & d.l.2. C. de divid. tut.*

176 quæ est * communis Dd. opinio. Pro qua facit regu-

177 la; quod * factum judicis, & testatoris æquiparentur, *l. non est mirum, ff. de pignorat. act. Alex. in l. filius familias, §. Divi, ff. de legat. 1.*

178 Decimo declaratur * prædicta decima octava regulæ ampliatio, ut non procedat, quando unus ex pluribus tutoribus gesserit, quo casu si alii conveniantur, habent beneficium ordinis, ut scilicet is, qui gessit, & solvendo est, prius conveniatur, *l. 3. ff. de administr. tut. & l. fin. C. si tut. non gess. l. 2. §. fin. ff. de cur. bon. dan. Nicol. Everar. consil. 91. & Marsil. consil. 191. idem Marsil. de fidejuss. num. 371. & ibidem in duobus reis exemplificat, facit l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distr. Ronche-*

179 gall. in *d.l. 9. num. 219. de duob. reis*, dicit, esse * primum remedium sive beneficium tutoribus competens. Et hæc

180 quidem * exceptio, in quadam naturali æquitate fundatur, nec dicitur de apicibus juris, secundum Bald. in *l. 1. C. de transact. & Bart. in l. Quintus, ff. mand. Quæ æquitas suggerit, ut ad gerentem manus prius porrigantur, & primo reddat rationem qui administravit, deinde adversus eum, qui non gessit, & tertio loco Magistratus, *l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distr.* id quod*

181 etiam communiter approbatur. Nisi * quod Ronchegall. in *d.l. 9. num. 224. de duob. reis*, dicat, contra Magistratum hodie de consuetudine non servari, ut Magistratus qui tutores minus idoneos constituerunt,

182 primo * loco conveniantur, ut ante eum tradit Aret. *conf. 29.* Et ideo cum moribus utentium non sint receptæ hujusmodi leges, quod Magistratus conveniantur,

CAP. XXXIX. DE ACT. TUT. DIREC. & UTIL. 97
tur, videtur sufficere, quod gerens excussus fuerit, ut
non gerens possit conveniri, ut tradit Bartol. in l. fin. §.
sed cum antiquitas, C. de curat. furios. & Ias. in l. rem non
novam, C. de judic.

Ampliatur hæc * declaratio primò, quod hæc ex- 183
ceptio ordinis etiam competat convento, non solum
pro gestis, verum etiam pro non gestis, quæ tamen
gestis connexa sint, l. tutorem, qui tutelam, & l. tres tuto-
res, vers. Item in eo, ff. de administr. tut. & tradit Aretin.
cons. 29. vers. 59. nnn. 6.

Connexa autem * dicuntur in his terminis, quæ 184
gestis coherent, & separata propriam rationem non
habent, ut dicitur in d. l. tutorem, qui tutelam, ff. de admin.
tut. Vel quæ gestis ita sunt conjuncta, ut separari non
debuerint, l. tres tutores, vers. in eo, ff. de administ. tut. &
ibi gl. in verbo separari. Ubi ponit exemplum hoc tem-
pore opportunum in labore excutiendorum grano-
rum, qui actui collectæ segetis conjunctus est, de qui-
bus connexis latè Menoch de arbitr. jud. lib. 2. centur. 1.
casu 95.

Secundò ampliatur, etiam si * sententia lata contra 185
eum esset, qui gessit, & tutor qui non gessit, eam ap-
probasset, & promississet se curaturum, ut eadem sen-
tentia haberet effectum. Nam eo non obstante, talis
confessio non gerentis nihil ei præjudicabit: quia li-
cet fateatur eam rectè latam, tamen non fuit fassus
eam sibi, uti res inter alios acta præjudicare, ut tradit
Bald. cons. 227. lib. 2. juxta tit. Cod. quib. res judic. non pro-
dest. Et quia non potuit ratam habere sententiam la-
tam adversus eum qui gessit, cum nihil ejus nomine
actum foret, l. si pupill, §. sed si ego, ff. de neg. gest. & ibid:
latè Bald.

Tertiò ampliatur, ut * etiam procedat in admini- 186
stratoribus civitatis, juxta allegata supra de beneficio
divisionis.

Quartò ampliatur, quando * omnes tutores gesse- 187
runt

runt, sed tamen unius dolo damnum evenerit: quo casu idem est, ac si unus gessisset, alter non, ita ut ille qui gessit, solum teneatur, *l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. dist. l. si plures, 2. ff. de administ. tut.* & ita conveni-

188 unt* in hoc omnes Dd. in *l. 1.* & ibi Alexand. num. 3, C. de transact.

189 Quinto* ampliatur maximè procedere in honorariis tutoribus, qui non possunt conveniri, nisi prius excussis iis, qui gesserunt, *l. si plures, §. si parens, ff. de administ. tut. & Novell. 118. versic. sed si multi.* Dicti enim
190 sunt* honorarii, quasi observatores actus ejus, & custodes, imputaturq; eis quandoque, cur, si male eum versari videbant, suspectum non fecerint; quod notandum est contra Episcopos, qui tutores honorarios se creari lubenter patiuntur, ut ad prædicta quoque teneantur, ut dicit Rebuff. in *l. solvendo esse, vers. sexta cum tutores, & in l. Paulus, ff. de verb. sign.*

191 Sexto ampliatur etiam* in eo, qui Reipublicæ causa absuit, si se ad tempus non excusavit, qui medii temporis periculo obstringitur, excusso tamen prius eo,
192 qui gessit, *l. 1. C. si tut. vel. cur. Reipubl. caus.* Etiam* non obstante pacto tutorum, tamen prius convenitur gerens, vel ejus heres, *l. licet, C. de adm. tut. l. tutores, §. in eum ff. de adm. tut. & l. cum interdicta, §. 1. C. arbit. tut.*

193 Verum hæc decima* declaratio non procedit primo, quando quis gessisset mandato aliorum, scil. non gerentis, quo casu si conveniantur non gerentes, non habent beneficium ordinis, *d. l. tres tutores, in verbis, non solum, & Salic. in l. 1. C. de transact.* quia omnes per alios gessisse videntur: secundum Boer. *d. decis. 59. n. 6. in prin.*

194 Adeo, ut etiam* sufficiat tacitum mandatum, licet non simplex permissio, *l. qui patitur, ff. mand.*

195 Secundo non* procedit, quando is, qui gessit, non fuit solvendo, vel male constat; quo quidem casu non est locus beneficio ordinis, ut dicit tex. in *l. 2. C. si tutor non gess.* ubi contutor tenetur pro cōtutore, pro gestis

in subsidium, ergo tutore gerente non existente solvendo, habetur recursus adversus non gerentem, *l. Lucius, §. cum testamento, ff. de administr. tut.* Quibus etiam accedit, quod * cum ambo fuerint constituti in solidum ad administrandum, eo ipso quod permiserit non gerens, socium & collegam administrare, videatur ei mandasse administrationem, maxime ubi constiterit, eos simul habitasse per duos annos, *arg. l. Cajus, ff. de pig. act. l. fidejussor, §. pater Sci, ff. de fidejuss.* Sibi enim * imputare non gerens debet, cur malam administrationem gerentis non accusaverit, cum supra ejus humeros ista cuderetur faba. Cum ergo fuerit in culpa, non accusando illius gerentis malam administrationem, tenebitur in solidum; quia ad officium ejus non gerentis spectabat investigare administrationem gerentis. Ideoque perinde est, ac si scivisset: ut probat text. in *c. innotuit. ext. de elect.*

Terrio * non procedit in administratorib. voluntariis, in quibus non admittitur exceptio ordinis, vel excussionis: secundum Sal. ex mente gloss. in *l. 2. C. de divid. tut. & Aret. con. 29 & Barbat. cons. 91. lib. 3.* & est text. in *l. 2. §. fin. ff. de curat. bon. dand. & Bart. in l. 3. §. ubi duo. in penult. quest. de duod. reis*, quatenus interpretatur, *d. §. fin. l. 2. C. de curat. bon. dand. & in l. si ut certo, §. si duob. ff. commod. ubi constituit * discrimen inter reos ex voluntate, & ex necessitate obligatos.* Et late tradit Aret. *cons. 66.* videlicet reos obligatos ex voluntate non habere beneficium praelationis, sicut in obligatione ex necessitate, & ante eum Ioan. Andreæ, in *tit. de instrum. edit, §. nunc, vers. aliqua.*

Quarto non * procedit in neglectis non coheren-
tibus, sive non connexis gesti: quia is, qui nullo modo gessit, conventus in solidum, non habet exceptionem ordinis, *l. tutores qui tutelam, §. in eum, & ibi gl. in verb. aqualiter, ff. de admin. tut. & Dd. * sequuntur com-*
muniter Bartolum, idque hac ratione, quia in his

neglectis, quæ à gestis separata sunt, communis est culpa gerentis, *l. 2. in fin. C. si tut. vel cur.* Ideo nulla ratio est, propter quam unus prior altero possit conveniri; unde tali casu, magis de beneficio divisionis, quam ordinis quærendum est.

202 Verum hæc, quæ dicta * sunt de beneficiis, tutoribus vel curatoribus competentibus, scilicet ordinis, divisionis, cedendarum, & utilis actionis, non procedunt in tutore vel curatore convento: qui si negaverit se esse tutorem, vel curatorem, & postea convincatur de mendacio, non poterit excipere de aliquo ex dictis beneficiis, quia lex æquiparat tutores & fidejussores, *l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & rat. distr.* Sed fidejussor negans se fidejussisse, convictus de mendacio, perdit privilegia fidejussori à lege data, *l. si dubitetur, §. ita demum, ff. de fidejuss.* Ergo idem in tutore, *arg. gl. in l. sciendum, ff. qui satisd. cog.* maxime in casib. in quibus æquiparantur tutores & fidejussores, *arg. gl. in l. si quis servo, C. de furt.*

203 Decimo nono * ampliatur regula principalis; quod etiã tutor notitiæ causa datus æque teneatur, ut alii, *l. quero, §. idem Paulus, ff. de test. tut. & l. 1. C. de peric. tut.*

204 Vigesimo ampliatur; quod etiam * curatores teneantur, si tutelam, vel curam sua negligentia, ad se non transtulerint, *l. tutores qui, §. adolescens, ff. de adm. tut.*

205 Vigesimo primo ampliatur, quod * etiam pater teneatur, si agnovit filii tutoris dati tutelam in solidum, alias de peculio, *l. si filiusfamilias, ff. de tutel.* Agnovisse

206 autem pater * videtur, sive gessit, sive gerenti filio consensit, sive omnino tutelam attigit, *d. l. si filiusfamilias.* Id quod procedit, etiamsi filiusfamilias * postea

207 emancipetur, & continuet administrationem, pater tenetur de dolo commisso, ante emancipationem filii; nisi filius dolum * commiserit post emancipationem, quo quidem casu, pater non * tenetur de dolo filii sui tutoris, *l. si filiusfamilias, ff. de tut. & rat. distr.* Sicuti

208
209 etiam

etiam non tenetur pater, si filio tutori testamentario consenserit: ut tutelam administraret, & administraverit, nisi de peculio, vel de in rem verso tantum: nisi forte * contutore, vel quo alio volente filium facere 210 suspectum, pater pro eo intercesserit, & quasi in se periculum suscepit, eo siquidem casu, pater in solidum tenebitur, *l. Lucius Titius, ff. de admin. tut.*

Vigesimo secundo * ampliatur, quod etiam filius- 211 familias emancipatus, si tutelam administraverit, directo teneatur, *l. nisi ff. de tut. & rat. dist.* Maxime dolo commisso ante * emancipationem, *l. si filiusfamilias tu- 212 telam, 6. & l. si filiusfamilias, 11. ff. de tut. & rat. dist. & l. tutorem, ff. de admin. tut.* de quibus filius non tenetur, nisi in quantum facere potest, *d. l. tutor em.*

Vigesimo tertio ampliatur, quod etiam * teneatur 213 tutor, qui matri vel avo administrationem commisit, & ab eis habet indemnitis promissionem, salvo tamen suo regressu, *l. 2. C. si mat. indem. promiss.* Adeo, ut si pupillus contra promissionem * indemnitis agere 214 velit, nihil obtinere possit, sed agere debeat adversus tutorem, *l. tutorem, C. arbit. tut.*

Vigesimo quarto ampliatur, quod * etiam fiscus 215 succedens tutori per confiscationem, teneatur creditoribus confiscati, pro ea parte qua succedit, *l. 2. C. ad leg. Iul. ne vi.*

Vigesimo quinto ampliatur, quod * omnes tuto- 216 res, vel eorum heredes, coram uno eodemque iudice vocari debeant, ne continentia causæ dividatur, *l. omnes C. arbit. tut.* Adeo, ut etiam * coram eo iudice, si- 217 ve ejus loci, ubi gesserint, ratio reddi debeat, *l. 1. C. ubi de ratiocin.* Imo etiam * coram iudice domicilii, ut Cu- 218 ria Trajectensis provinciavit Anno 73. in Februario inter Fopum Cornelij, & Arnoldum Iodoci.

Vigesimo sexto ampliatur, quod etiam * in hanc a- 219 ctionem veniat, id quod interest pupilli factum esse, vel non, *l. eum qui, C. arbit. tut. l. tutela, ff. loc. l. 1. §. conside-*

- 220 *randum, ff. de tut. & rat. distr.* Quod * quidem interesse æstimatur per iuramentum in litem, tam contra tutorem, quam ejus heredem, *l. tutor qui repertorium, in princ. ff. de administ. tut. l. tutores, 2. C. de administ. tut. & tot. tit.*
- 221 *C. de in lit. jur.* Tutorem quoque, qui * tutelam gerit, Sabinus & Cassius, prout gerit in singulas res, & tempora, velut ex pluribus causis obligari putaverunt, *l. tutorem, in princ. ff. de admin. tut.* Eumq; etiã * teneri ad usuras, si per eum stetit, quo minus feneraret, vel prædia compararet, *l. tutor, §. si post. ff. de adm. tut.* Sicuti * etiam protutor tenetur qui gessit, ad usuras, tam de gestis, quam non gestis, si alius gesturus fuisset, *l. 1. §. in protutela, ff. de eo, qui pro tut.* Pari modo * etiam heres tutoris ejus pecuniæ usuras præstare debet, quam ipse agitavit, arbitrio judicis, *l. cum ostendimus, §. usuras, ff. de fidejuss. nom. & hered. tut. & curat.*
- 225 Vigesimo septimo ampliatur, quod * actio tutelæ non detur contra tutorem, durante tutela, sed demum ea finita, *l. nisi finita, ff. de tut. & rat. distr. & l. tutores, §. tutela ff. de admin. tut.* Absurdum enim erat, à tutore administrationis rationem negotiorum pupilli exposcere, in qua adhuc perseveraret, *l. si tutor Reipublicæ, §. si testamento, ff. de tut. & rat. distr.* Etiam * finita tutela datur, licet fratris & coheredis impuberis adhuc tutor maneat, *l. tutores, §. tutela, ff. de admin. tut.* Imo * etiam omnes actiones, quæ post tutelam primum ortæ sunt, cessant inter tutorem & pupillum, *l. sed non dantur, ff. de tut. & rat. distr.* Amplius * etiam contutor non potest agere ad rationem administrationis durãte tutela: sed poterit, & debet tutorem suspectum postulare, si nolit administrationis consilia communicare, *l. si non, C. de suspect. tut. l. cum plures, in princ. & l. actus sui, ff. de adm. tut.* Nec etiã curator * rationes curæ administratæ ante impletum quintum & vigesimum annum, durante officio, reddere cogitur, *l. si cui, §. fin. ff. de tut. & rat. distr.*
- 229 *l. cum curatore, ff. de adm. tut.* Et quod * etiam finita tutela,

tela, si tutor pecuniam crediderit, debeat expectari dies pecuniæ creditæ, si non est quod tutori imputetur, *l. si tutela*, & ibi gl. *verb. credita pecunia*, & *verb. credere*, ff. *de administ. tut.*

Declaratur hæc ampliatio, ut* non procedat primo 231
in curatore furiosi, cum quo non tutelæ, sed negotiorum gestorum actio est, quæ competit etiam, dum negotia gerit: quia non idem in hac actione, quod in tutelæ actione (dum impubes est is, cuius tutela geritur) constitutum est, nisi, §. *cum furiosi*, ff. *de tut. & rat. dist.* & ratio est secundum glossam & Dd. ibi: quia in pupillo & adulto est determinatum & specificatum certum tempus; secus vero in furioso, cuius officium certum finem annorum non habet: ut tradit Ruin. *cons. 89. n. 14. lib. 5.* dicens hac ratione * id etiam proce- 232
dere in curatore dato bonis absentis, & curatore prodigi. Vnde dicit Bald. *in d. §. cum furiosi*. quod * officia- 233
les temporales non debeant syndicari, nisi in fine sui officii, secus verò si sint officiales perpetui, quia tunc poterunt syndicari per superiorem.

Secundò non * procedit in eo, qui pro tutore ne- 234
gotia gessit, cum quo etiam ante pubertatem tutelæ agi potest, quia tutor non est, *l. 1. §. cum eo*, ff. *de eo qui pro tut. l. 1. §. preita, vers. sed si*, & ibi gl. *verb. hoc casu*, ff. *de contraria act. tutel.*

Tertiò non procedit, quando * actio est vetustior tu- 235
rela, non descendens ex administratione, quo casu cōvenitur etiam tutor durante officio; veluti si tutor inceperit quid debere ante tutelam vel curā, ut ex mutuo, vel furto: ut tradit optima gl. *in l. adversus, in verb. non potest*, C. *de adm. tut. si plures* ff. *de testam. tut.*

Quarto non procedit, quando tutor * promisit ra- 236
tionem reddere in annos singulos, quæ promissio valet; cum quilibet possit favori suo renunciare, *l. si quis in conscribendo*, C. *de pact. c. ad apostolicam, c. porrectum. de Regal.* Vnde etiā potest esse, & stare, quod quis conve-
nia-

niatur ante eventum diei, *l. cedere diem, ff. de verb. signif.*
Et idem dicendum, quando hoc continet statutum
loci administrationis tutelæ, ut hic Ultrajecti, cujus
statuti mentionem fecimus *supr. c. 38. circa fin.*

237 Quintò* non procedit, quando quis à tutela remo-
tus fuisset tanquam suspectus, is enim eo loco haberi
debet, quo esset finita tutela, *l. à tutela, ff. de cont. tut. &
util. act.*

238 Sextò* non procedit, si tutor Reipubl. causa abes-
se cœperit, ac per hoc fuerit excusatus, quod Reipub.
causa aberit tutelæ judicio locus erit, *l. si tutor Reipubl.
ff. de tut. & rat. distr.*

239 Septimò* non procedit, quando tutor in hostium
potestatem pervenerit, & habuerit aliquem, qui para-
tus fuerit iudicium tutelæ suscipere; quo casu rectè
convenietur; quia finita tutela intelligitur, quamvis
jure postliminii tutelam pristinam possit redintegra-
re, *l. si pupillus, §. si tutor, & l. seq. ff. de tut. & rat. distr.*

240 Octavò* non procedit in cæteris actionibus, veluti
furti, damni, injuriæ, *d. l. si tutor Reipublicæ, §. fin. & ibi
gloss. explicat. ff. de tut. & rat. distr. & l. cum curatore. ff.
de administ. tut.*

241 Vigesimo octavo* ampliatur regula, quod hæc a-
ctio perpetua sit, cui non præscribatur longo tempo-
re, *l. tutores, C. arbit. tut. & l. neque, C. quib. non obst. long.
temp. præscript.*

242 Sed hæc regula* principalis multis modis venit de-
claranda. Et primò quidem declaratur non procede-
re, quando tutor inutiliter testamento à patre datus
fuisset, & per errorem se immiscuisset impuberis ne-
gotiis; quo casu, si post comperto errore, abstineat, &
aliud dari curet, non tenebitur de periculo futuri
temporis ille, qui postea nihil gesserit, *l. tutores, §. cu-
rator, ff. de admin. tut. l. 1. in fin. ff. de eo qui pro tut.*

243 Secundo declaratur non procedere, quando tutor
esset inutiliter, vel nō jure datus testamento, nec con-
firma-

firmatus, quo casu non tenetur, si non administraverit, *l. impuberi*, ff. de administ. tut. *l. scire*, §. Divi Severus, ff. de excus. tut. *l. heredes ejus*, ff. de fidejuss. nom. & hered. tut. & curat. *l. i.* & *l. mater*, C. de testam. tutel. Si verò administraverit, tenetur: *l. i.* §. si curator, & §. si quis tamen, ff. de eo, qui pro tut. *l. 2.* C. de confir. tut. & *d. l. i.* C. de test. tut.

Tertio declaratur * non procedere, quando nulla 244
culpa tutoris intervenisset, *l. sine herede*, §. Modestinus 1. ff. de admin. tut.

Quarto declaratur * non procedere, quando ne- 245
cessaria & justa causa allegatur, cur non fecerit inventarium tutor. *l. tutor, qui repertorium*, in princip. ff. de administ. tut.

Quinto declaratur * non procedere, quando tutor 246
ignoravit se tutorem datum, *l. i.* §. ex quo, *l. ita antem*, §. ex quo innotuit, ff. de admin. tut. *l. etsi scisses*, C. de admin. tut. & *l. si tutor*, C. quand. ex fact. tut.

Sexto declaratur non * procedere in tutore dato ad 247
augmentum, quod pupillo postea obvenerit, *l. quoties*, §. constat, ff. de administ. tut. Qui non tenetur de anteriori, sed prior tenetur de augmento obveniente.

Septimo declaratur, non * procedere in tutore da- 248
to ex testamento, quod ruptum videbatur, quod non tenet, nisi à die confirmationis, sive jussu judicis, *l. qui jussus*, & *l. qui negotiationem*, §. testamento, ff. de administ. tut.

Octavo declaratur * non procedere, quando quis 249
gessisset negotia puberis, vel ejus, qui nondum natus esset: quo casu cessat actio protutelæ, sed datur actio negotiorum gestorū, *l. i.* §. si quis quasi, & ibi gl. in verbis natus est, ff. de eo qui pro tut. Nisi pater * testamento posthumo 250
tutorem dedisset, & is interim tutelam administrasset, nec posthumus natus esset: quo casu cum eo non tutelæ, sed negotiorum gestorū agendum erit: & si natus fuerit posthumus, tutelæ erit actio, in qua utrumque tempus veniet, & quo antequam nasceretur in-
fans,

fans, gessit, & quo posteaquam natus fuit, l. cum pater ff. de neg. gest. & l. 1. § cum eo, ff. de eo, qui pro tut.

251 Nono declaratur* non procedere, quo ad acta finita tutela; quando enim quis desinit esse tutor, transfert ad pupillum & actionem, & omnia, quæ contracta erant in administratione, l. temporis, & ibi gl. in ver. translationem, C. de peric. tut. l. 1. C. in quib. caus. tut. hab. l.

252 tutor, & ibi bona gl. C. arbit. tut. Nisi * connexa fuerit administratio; quo quidem casu administrata post finitam tutelam veniunt in actione tutelæ: ut tradit gl. in d. l. temporis, per l. 1. C. ut cause post pubert. & l. 1. ff. de hered. tut. & l. si tutor, ff. de tut. & rat. dist.

253 Decimo declaratur* non procedere in eo, qui post finem tutelæ per errorem in officio duraverit, qui non tenetur de periculo, quoad ea, quæ idonea fuerunt post pubertatem adolescentis, l. tutores, qui post, in prin. ff. de admin. tut.

254 Undecimo declaratur* non procedere, si litem appellationis inchoatam jussu Consulium, ob rei notitiam perfecerunt, nec judicatum persecuti sunt; quia non potuerunt; quo casu ejus periculo non subjiciuntur, d. l. tutores qui, §. tutores. ff. de admin. tut. & quia etiā non sunt connexa: ut tradit gl. ibid. verb. Judicatum.

255 Duodecimo declaratur* non procedere in fidejussore tutoris, qui non tenetur ad ea, quæ finita tutela tutor sponte gesserit, l. Lucius, §. quesitum. in fin. ff. de administ. tut.

256 Decimo tertio* declaratur non procedere, quando post mortem pupilli nomen desinit esse idoneum, quo casu tutor periculo eximitur, l. cum post mortem, ff. de admin. tut. l. cum ad augmentum, C. in quib. caus. tut. hab.

257 Decimo quarto* declaratur non procedere, quando pupillus sine tutore stipulatus fuisset, rem pupilli salvam fore, & post pubes factus, ratum habuisset, quo casu tollitur tutelæ actio, l. si pupillus, ff. de novat.

258 Decimo quinto* declaratur non procedere, quando

do posthumus, cui datus esset tutor, non fuisset natus, quo casu cessat tutelæ actio, quia nullus pupillus est: vel etiam protutelæ actio, quia nulla significatio est protutelæ; neq; etiam negotiorum gestorum iudicio tenetur, quia administrasse negotia ejus, qui natus non est, non videtur, sed dabitur in eum utilis actio, l. posthumus, ff. de tut. & rat. dist. l. cum pater, ff. de neg. gest.

Decimo sexto declaratur, non* procedere in cura- 259
tore certæ rei, vel litis, qui de alio non tenetur, nec subijcitur periculo administrationis, l. ad protegendam, C. de in lit. dand. tut.

Decimo septimo declaratur* non procedere in eo, 260
qui tutor nominatus decreto Præsidis, habens excusationem, absolutus fuit, ad quem non pertinet periculum administrationis tutelæ, l. si tutor de excus. tut.

Decimo octavo etiam* periculum futuri temporis 261
non timet, qui remotus fuit ut suspectus, decreto Prætoris. Iniquum enim videretur removeri quem à tutela, vel cura, in futurum autem non esse securum, l. decreto Prætoris, ff. de suspect. tut.

Decimo nono declaratur non procedere in* cura- 262
tore, qui tenetur pro tutore, nec contra tutor pro curatore, l. 1. C. de administ. tut. l. tutor, sive curator, ff. de administ. tut. Nisi nomina* assignata agnoverint, vel 263
susceperint: quo casu suscipiendo nomina, periculum in se transferunt, sed tunc imminens, non verò si aliud superveniat sine ejus culpa, ut est gloss. in d. l. tutor, & l. qui nominib. & ibi gl. ff. de administ. tut. l. si probatum est, ff. de tut. & rat. dist.

Vigesimo declaratur* non procedere in matre, quæ 264
licet tutorem petierit dari filio, tamen non tenetur, nisi hoc decreto magistratus fuerit comprehensum, l. 1. & 3. C. si mat. indem. promiss.

Vigesimo primo declaratur* non procedere in no- 265
minatore tutoris vel curatoris minus idonei, ut magistratibus, adversus quos non ante pervenire pote-
ut.

rit, quam bonis nominati, itemq: fidejussoris ejus, nec non collegarum, ad quorum periculum consortium administrationis spectat, excussis, l. adversus nominatorem, C. de magistrat. conven.

CAPUT XL.

De actione tutelæ contraria.

SUMMARIA.

- 1 Tutor, si quid erogaverit de propria pecunia in gerenda tutela, illam repetit cum usuris actione tutelæ contraria.
- 2 Quod à tutorib. vel curator. bona fide erogatur, poti⁹ justitia, quā aliena auctoritate firmatur.
- 3 Quo authore constet hac actio tutelæ contraria.
- 4 Officium suum nemini debet esse damnosum.
- 5 Tutor repetit, quod ipso nomine cambiornm, pro aliis solvit: sive vice sortis, sive interesse.
- 6 Tutor hac actione repetit, quod bona fide fecit, licet adv. eventum habuerit, quod gestum fuit.
- 7 Tutor cum pupillo habeat contrariam tutelæ actionem, si impenderit in aliquem rem pupilli.
- 8 Tutor pro pupillo se obligans, habet contrariam actionem tutelæ, etiam antequam solvat.
- 9 Tutor rem suam creditoribus pupilli obligans, hanc actionem contrariam habet.
- 10 Pater pupilli, si tutori aliquid debeat, consequitur tutor hac actione.
- 11 Tutor salarium à judice constitutum, hac actione repetit.
- 12 Tutor finita tutela, agit pro pecunia, quæ ei abest, etiam cum usuris.
- 13 Tutori agēti cōtrario tutelæ judicio, caveri debet, arbitrato judicis, quod nom. tutelæ ei abest.
- 14 Expensas repetit tutor à pupillo, quas in lite

bona fide fecit, etiamsi succumbat, modo justam litigandi causam habeat, alias secus, num. 16. 17.

- 17 Defensio pupilli est unum de substantialibus tutelae.
- 18 Tutor in ratione pupilli reputabit etiam viatica.
- 19 Quando quis dicatur habere bonam vel malam causam, remissive.
- 20 Condemnatus in dubio praesumitur habuisse malam causam.
- 21 Pro sententia praesumitur.
- 22 Doctorum virorum communis opinio est justa causa litigandi, & excusat à calumnia praesumpta.
- 23 Tutor rerum l. alicarum conventus à creditore provinciali, & solvens quod ad alterum tutorem pertinebat, tutela iudicio reputari potest.
- 24 Haec actio etiam ei datur, qui pro tutore negotia gessit.
- 25 Curatoribus adolescentis, furiosi, prodigi, datur haec actio.
- 26 Idem in curatore ventris.
- 27 Heredibus quoque tutorum datur haec actio.
- 28 Tutor etiam repetit hoc iudicio, quod ante tutelam impendit, modo versum fuerit in rem pupilli; sive connexum fuerit, sive non.
- 29 Tutor etiam repetit, quod post tutelam impensum fuit, modo connexum sit.
- 30 Haec actio quoque datur, etiamsi pupillus iudicio tutelae non experietur, quia forte ei nihil debeatur, sed ipse debeat.
- 31 Tutori suspecto remoto, datur quoque haec actio, ad repetendum quod in rem pupilli impendit.
- 32 Heredibus quoque datur haec actio.
- 33 Fidejussoribus tutoris conventis ex stipulatione rem salvam fore, competunt eadem restitutiones sive reputationes, quae tutoribus.
- 34 Adversus quos detur haec actio.
- 35 Quid persequimur hac actione.

- 36 Tutor consequitur usuras à pupillo, etiam post finitam tutelam. Ampliatur n. 37. Limitatur n. 38.
- 39 Tutor pro pupillo se obligans, habet hanc actionem antequam solvat.
- 40 Tutor hac actione agit, ut mandentur sibi actiones à pupillo adversus contutores.
- 41 Quamdiu duret hac actio.
- 42 Hac actio non datur durante tutela.
- 43 Tutor sumptus quos in rem pupilli mala fide impendit, hoc iudicio non repetit.
- 44 Tutor, si sumptus non expedites pupillo fecit, ipsi, non pupillo imputantur.
- 45 Impensas magnas factas à tutore in causa pupilli, non semper iudex admittit.
- 46 Impensas immodicas à tutore factas in funere patris pupilli, non semper iudex admittit.
- 47 Impense turpes à tutore, in causam pupilli factae, à iudice admittendae non sunt.
- 48 Impensas simoniacas non repetit tutor, qui pro pupillo suo eas fecit.
- 49 Tutor non exigens à debitoribus pupilli, ubi potest, tenetur.
- 50 Tutor pro contutore iudicato pecuniam solvens, hac actione non repetit à pupillo, sed ab eodem, vel ejus heredibus.
- 51 Expense factae circa personam tutoris, non imputantur, nisi per iudicem salarium ei fuerit constitutum.
- 52 Quid si tutor in rem pupilli plus impenderit, quam est in facultatibus.
- 53 Iudicis arbitrio relinquitur utilis sit impensa pupillo, & tutori computanda, nec ne.
- 54 Sumptuum petitio, si fuerit rejecta, & tutor acquieverit, iudex id resarcire non potest contrario iudicio.
- 55 Actio tutela confunditur, quando pupillus tutori succedit, pro ea parte, pro qua succedit.

56 *Heres non tenetur servare factum defuncti, nisi pro ea parte, pro qua est heres.*

57 *Quando dicatur confundi obligatio.*

58 *Confusione actionis civiliter liberari dicimur.*

59 *Pro ea parte, qua debitor creditori succedit, vel e contra, confunditur obligatio, pro aliis vero partibus competit actio contra coheredes.*

60 *Confusio solutionis exemplo liberat.*

DIximus Capite præcedenti de actione tutelæ directæ, & utili, nunc restat, ut postremo videamus, de actione tutelæ contraria, in qua talis regula constituenda est: Quod si tutor, si quid erogaverit de propria pecunia in gerenda tutela, illud repetat cum usuris, actione tutelæ contraria, §. *tutores*, *Instit. de oblig. quas ex quas. cont. l. quid ergo, §. contrarium judicium. ff. de cont. tut. & ut. act.* Maxime, quando si erogavit tutor bona fide; nam id quod à tutoribus vel curatoribus bona fide erogatur, potius justitia, quam aliena auctoritate firmatur, *l. 3. C. de administrat. tut.* Quam si quidem contrariam tutelæ actionem Prætor proposuit induxitque in usum, ut facilius tutores ad administrationem accederent, scientes pupillum quoque sibi obligatum fore ex sua administratione: quamquam enim sine tutoris auctoritate pupilli non obligentur, nec in rem suam tutor obligare pupillum possit; attamen receptum est, ut tutori suo pupillus, sine tutoris auctoritate, civiliter obligetur, ex administratione scilicet. Etenim provocandi erant tutores, ut promptius de suo aliquid pro pupillis impenderent, dum scirent se recepturos id, quod impendissent. *l. 1. ff. hoc tit.* Æqualitas enim servanda est inter tutorem & pupillum, ut sicut tutor ad suscipiendum onus quasi publicum, plerumque compelli potest; ita vicissim æquum erat, ut haberet hanc de indemnitate actionem, ad consequendum id, quod expēdisset: Alioquin tenim diceremus, quod officium

suum fuisset ei damnosum, contra *l. si quis ex signatoribus*, ff. *quemad. test. aper.* & *l. si servus*, §. *quod vero*, ff. *de furt.* & *l. si mandassem*, in fin. ff. *mand.*

5 Amplia regulam primo, ut t̄ procedat, siue tutor solverit quid aliis vice fortis, siue, & multo magis, nomine cambiorum pro interesse. Adeo, ut etiam sufficiat, ut tutor t̄ hoc bona fide fecerit, etsi adversum eventum habuerit, quod gestum fuit, *l. quid ergo*, §. *sufficit*, ff. *hoc tit.* ut in simili de mandatario dicitur, in *l. si quis alicui*, §. *impendia*, ff. *mand.*

7 Secundo ampliatur etiam, si t̄ tutor aliquid impenderit in rem pupilli, *d. §. tutores*, & *d. l. 1. §. an in hoc*, ff. *hoc tit.*

8 Tertio ampliatur etiā, si tutor t̄ pro pupillo se obligaverit, ut liberetur ab obligatione, *d. §. tutores*, & *d. l. 1. §. an in hoc*, & *l. 3. §. contrarium*, ff. *hoc tit.* quo quidem casu habet tutor contrariam actionem, etiam antequam solvat, *l. si tutor*, ff. *hoc tit.* Quasi nihilominus ei absit, cujus nomine obligatus est, *d. l. 1. & 2. & l. si quis mandante*, ff. *de neg. gest. l. si mandato*, ff. *mand.*

9 Quarto ampliatur, ut t̄ procedat etiam, si tutor rem suam creditori pupilli obligaverit, *d. §. an in hoc.*

10 aut si tutori aliquid debeat t̄ pater pupilli, quorū actionem ideo distulerit, quia tutor erat. Æquum enim est, ut indemnitatem consequatur, nisi integram adhuc habeat actionem adversus heredes, quæ adversus parentem competebat, *d. l. §. an in hoc*, versic. *quid tamen*. Nam sicuti quodcunque aliud quod gefit pro utilitate pupilli, contrario judicio consequitur; ita etiam id, quod sibi debetur, consequi debet, vel ejus securitatem. Ergo etsi ex causa, quæ tempore finitur, obligatio aliqua fuit, tutelæ contrarium judicium esse ei opinor.

11 Quinto ampliatur, quod t̄ etiam tutor hac actione salarium petere possit à judice constitutum, *l. à tutoribus*, §. *fin.* ff. *de administ. tut.* Et generaliter t̄ siquid tu-

12 tori

tori abfuerit propter tutelam, repetit cum usuris, *d. l. quid ergo, §. contrarium, ff. hoc tit.*

Sexto ampliatur, quod † si tutelæ à tutore agatur, & 13
incertum sit, quantum ab adversariis debeatur, quod
eo nomine tutori caveri debeat, mota lite, arbitra-
tu judicis, quod eo nomine ei absit, *l. si tutela, ff. de tut.
& rat. dist.*

Septimo ampliatur, quod † etiam tutor agens cau- 14
sam pupilli, si justam litigandi rationem habeat, etiā-
si succumbat, expensas, quas bona fide in lite fecit,
à pupillo repetere possit, secundum Bart. *in l. 1. §. si
pupillus, in 3. lectura, num. 1 ff. de tut. & rat. dist. l. quoties,
§. sicut, ff. de administ. tut. l. 3. §. sufficit, ff. hoc tit. l. sum-
ptus, C. de administ. tut.* Idem Bart. *in l. si pupilli, ff. de neg.
gest. l. 4. C. de in lit. dand. tut. & ita quoque consuluit
Ruin. consil. 1. num. 23. & 24. lib. 3.* Nam † cum unum 15
de substantialibus tutelæ sit, pupillum indefensum
non relinquere, *l. fin. & ibi not. C. de curat. fur. & l. fin. §.
defensionem, C. de admin. tut.* Potest tutor pro defen-
sione pupilli, omnes opportunas impensas tanquam
debitas, & utiles, imputare, quia adimplet id, ad † 16
quod ex officio est obligatus, & hoc si pupillus bonā
& justam causam fovebat: quo casu etiam, si contra-
riam sententiam reportaverit, tenetur appellare, so-
lemnia adimplere, alioquin si cessaret, iudicio tutelæ
tenetur, *l. quoties, §. sicut, ff. de admin. tut. & est text.
opt. in l. si bonam, C. de administ. tut. & tradit Specul. in
tit. de Advocato, §. utriusque quamquam, num. 15. vers.
item etiam caveat. & Ruin. consil. 119. lib. 5.* Secus † vero 17
si malam causam institueret, quo casu non debet talis
impensa acceptari, nec pupillo imputari, ut *in d. §. si-
cut, & est text. expressus, in l. non est ignotum, C. de ad-
min. tut. & notat Cyn. in l. fin. eod. tit.*

Octavo ampliatur, quod etiam † tutor sumptus li- 18
tis, & viatica reputabit in ratione pupilli, *l. 1. §. pupillus,
ff. de tut. & rat. dist.* Quando autem dicatur habere bo-

- 19 nam, vel† malam causam litigandi tutor, tradit gloss.
 20 in *l. Herennius*, ff. de evict. in fin. Ubi dicit, quod † in du-
 bio, quando quis est cōdemnatus, præsumatur habere
 21 malam causam, c. 1. de elect. in 6. Quia præsumitur † pro
 sententia, secundum Decium in c. quoniam, num. 32. &
 aliquot seqq. ext. de probat. Si tamen ex evidentia facti
 aliud appareret, & omnis Doctorum sententia con-
 tra res prius judicatas militaret, tunc aliud esset di-
 cendum: quia diceretur habere bonam causam, quan-
 tumcunque contrariam primam sententiam reporta-
 verit, forte ex imperitia judicantis vel alterius motu;
 & hoc est, quod voluit textus, in d. l. si bonam causam.
 C. de adm. tut. quæ tutorem instruit ut appellet. Nam
 22 proborum † & eminentiorum Doctorū opinio com-
 munis est justa causa litigandi, & excusat alios à ca-
 lumnia præsumpta, secundum Innocent. in cap. ne in-
 nuariis, de constitut.
 23 Nono ampliatur, quod etiam † tutor rerum Itali-
 carum conventus à creditore provinciali, ubi rem
 pupillus habuit, si solverit, quod ad alterum tutorem
 pertinebat, id tutelæ judicio reputari potest, l. Titium
 & Mavium, §. fin. ff. de admin. tut.
 24 Decimo ampliatur, quod hæc † actio non solum
 detur tutori, verum etiam ei, qui pro tutore negotia
 gessit, l. 1. §. hæc actio, ff. hoc tit. & l. ei qui, ff. de eo, qui
 pro tut.
 25 Undecimo ampliatur, quod † etiam hæc actio de-
 tur curatori pupilli, adolescentis, furiosi vel prodigi,
 d. l. 1. §. hæc actio, vers. sed et si, ff. hoc tit. & l. ait Prætor,
 §. 1. vers. et si furiosi, ff. de neg. gest.
 26 Duodecimo ampliatur etiam † in curatore ven-
 tris, hoc est, mulieris, propter spem partus in posses-
 sionem missæ, quæ sententia Sabini fuit, existiman-
 tis cæteris quoque curatoribus, ex iisdem causis dan-
 dum contrarium iudicium, d. l. 1. §. hæc actio, vers. idem
 in curatore.

Decimo tertio heredibus † quoque tutoris datur 27
hæc actio contraria tutelæ, si eam summā soluerint,
in quam obligati pupilli fuerunt, *l. heredem tutoris, ff.*
hoc. tit.

Decimo quarto ampliatur, quod † etiam iudicio 28
contrario tutelæ præstetur id, quod in rē pupilli ver-
sum fuerit ante tutelam, siue connexum fuerit, siue
non, *l. quid ergo, §. iudicio, & ibi gl. verbo, ante impensū, 29*
ff. hoc tit. Vel † etiam si post tutelā impensum fuerit,
dummodo tamen connexum probetur, *d. l. quid ergo,*
§. iudicio contrario, & ibi gl. d. verb. ante, ff. hoc tit.

Decimo quinto ampliatur, quod † etiam hæc a- 30
ctio detur, etsi pupillus iudicio tutelæ non experia-
tur, quia forte nihil ei debeatur, sed ipse debeat, *l. i.*
§. ult. ff. hoc tit. l. 3. C. eod.

Decimo sexto ampliatur, quod † etiam is contra- 31
rio iudicio tutelæ agere poterit, qui ut suspectus re-
motus fuit ad repetendū, quod in rem pupilli impen-
dit, *l. à tutela, ff. de contrar. & ut. tutel. act.*

Decimo septimo ampliatur, quod hæc † actio et- 32
jam heredibus competat, *l. 3. §. hanc actionē, ff. hoc tit.*

Decimo octavo ampliatur, quod † etiam fidejusso- 33
ribus tutoris ex stipulatione rem salvā fore conven-
tis, competant eadem restitutiones seu reputationes,
quæ tutoribus, *l. si cum fidejussoribus, ff. de fidejuss. &*
nom. & hered. tut.

Decimo non ampliatur, quod etiam † hæc actio 34
detur in heredes, cæterosque successores pupillorum
quorundam, vel adolescentium, & in eos quoque ad
quos ea res pertinet, *l. quid ergo, §. ult. ff. hoc tit.*

Vigesimo ampliatur, quod etiam † tutor repetit, 35
quod impendit, cum usuris, quæ in regione observan-
tur, vel his, quib. mutuatus est, (si necesse habuit mu-
tuare, ut pro pupillo ex iusta causā erogaret) vel his à
quibus pupillum liberavit, vel quibus caruit tutor, si
nimirum profuit pupillo pecuniam esse exolutam:

- 36 Quas etiam ꝑ usuras consequitur tutor post finitam tutelam, quoad ei pecunia reddatur, nec enim debet sterilis esse pecunia.
- 37 Quod procedit ꝑ etiam, si pupillus non habeat pecuniam promptam, vel otiosam, sed tantum depositam ad prædiorum comparisonem, quam ille desideravit, ut promeretur, nec obtinuit: nisi tutor non
- 38 postulaverit à ꝑ Prætoꝛe, ut pecunia deposita promeretur, vel hoc minus deponeretur: quod casu ei imputari potest, *d. l. 3. §. usuras*, etiam si aliquid pecuniæ pupillaris debuit fœnerare, nec fecerit; Vel aliquid in suos usus verterit, quo casu nec ipse usuras consequetur, nec pupillo præstabit, *l. quid ergo, §. usuras, & §. plane. ff. hoc tit.*
- 39 Vigesimo primo ampliatur, quod ꝑ etiam tutor agere hoc iudicio poterit, ad liberationem obligationis, quam fecit pro pupillo, antequam solveret, *l. ult. ff. hoc tit.*
- 40 Vigesimo secundo ampliatur, quod ꝑ etiam agere possit tutor, ut mandentur sibi actiones à pupillo, adversus contutores, *l. si non ex propria, C. hoc tit.*
- 41 Vigesimo tertio ampliatur, quod ꝑ etiam hæc actio perpetua sit, *l. quid ergo, §. fin. ff. hoc tit.*
- 42 Declaratur regula primo, ut non procedat ꝑ durante tutela, sed demum finita cura, id est, finito tutelæ, vel curationis officio: Sed si pro tutore negotia gessit, vel etiam curâ administraverit, locus erit iudicio etiam statim; quia hoc casu in ipsum quoque statim actio cõpetit, *l. 1. §. finio, & l. à tutela, in princ. ff. hoc tit.*
- 43 Secundo declaratur ꝑ non procedere, si sumptus mala fide impenderit in rem pupilli, *l. quid ergo, §. iudicio, vers. deducuntur, ff. hoc tit.*
- 44 Tertio declaratur ꝑ non procedere, quando fecerit sumptus pupillo non expedientes, qui tutori, non pupillo imputantur, *l. 1. §. præerea, ff. de iur. & rat. dist.*
- 45 & *l. quid ergo, in princip. ff. hoc tit.* Sicuti ꝑ etiam non
repe-

repetit tutor, nec admittet Judex impensas immodice factas in lite prosequenda, licet obtineat tutor, ut tradit Bart. in l. 2. num. 1. ff. ubi pupill. educ. deb. ex gl. l. generali. er, C. de episc. & cleric. sed Judex eas taxabit. Nec pariter admittet Judex † immodicas impensas, 46 quas fecit tutor in funere patris, vel aliorum, quorum impensa spectabat ad pupillum, ut tradit gloss. in d. l. 2. in verbo, pro modo facultat. n̄, citans l. si quis sepulchrū, §. sumptus, ff. de relig. & sumpt. fun. Nec quoque judex admittet † impensas, quas fecit tutor in re turpi: puta 47 in alendo fratrem spurium ipsius pupilli, quod in negotiorum gestore, respondit Aretin. consil. 48. num. 3. & facit gloss. in l. quæ uiliter, ff. de neg. gest. quam notabilem dixit Corsetus in suo singulari, in verbo; Simonia. quo loci scribit; quod † si quis simoniace impen- 48 dit etiam ex mandato, ut alteri beneficium conferatur, non posse eum impensas illas repetere.

Quarto † declaratur non procedere, quando pu- 49 pillus habuit multos debitores, quos tutor potuit exigere, & non exegit, ut optime tradit Mar. Soc. cons. 148. n. 24 & 7. seq. lib. 1. per text. expressum, in l. quid ergo, §. usuras, ff. hoc tit. ubi clare probatur, quod ubi aliquo modo ex substantia, & facultatibus pupilli potest exsolvi æs alienum, nunquam debeat pupillus usuris gravari.

Quinto declaratur † non procedere, quando tutor 50 pro contutore judicato, pecuniam solverit, quo casu ei nullum judicium contra pupillum competit, sed ab eodem, vel ejus heredibus repetit, l. 1. C. hoc tit.

Sexto declaratur † non procedere, quoad sum- 51 ptus factos in ipsos tutores, excepto salario constituto à judice, l. à tutoribus, in fin. ff. de admin. tut.

Septimo declaratur non † procedere, quando tutor 52 plus impendit, quam est in facultatibus pupilli, nisi tamen expediret pupillo, ita tutelam administrari: cæterum si non expedit, dicendum erit absolvi pupil-

lum oportere: neque enim in hoc tutelam administra-
ri, ut mergantur pupilli, *l. quid ergo, in princip. ff. hoc tit.*
Consistit itaque in iudicis consideratione, an expen-
sa, quæ excedit introitus & facultates pupilli, utilis
sit, & cōputanda tutori, nec ne, *d. l. quid ergo, in princ.*

54 Octavo t non procedit, quando horum sumptuum
reputatio vel petitio fuerit rejecta seu reprobata, &
tutor ei acquieverit, quo casu Iudex non debet con-
trario iudicio id sarcire, *l. i. §. præterea ff. hoc tit.*

55 Nono & ultimo non procedit, quando pupillus
tutori successit, quo casu extinguitur actio tutelæ, &
pro ea parte confunditur, *l. si pater. C. hoc tit. l. licet. C.*
ad leg. falcid. & l. si ab eo. C. de negot. gest. quia heres non

56 tenetur servare t factū defuncti, nisi pro ea parte, pro
qua est heres, *l. cum à matre. C. de rei vendic.* nā licet he-
res & defunctus dicantur una & eadē persona, ut in
§. i. in *Authent. de jurejur. à morient. præstit.* Hoc tamen

57 verū est pro ea parte, pro qua est heres, & non ultra,
ut est glossa finalis, in *l. 2. de heredit. act.* Confundit au-
tem dicitur obligatio, quotiens debitor creditori, vel
creditor debitori heres existit: in eandem enim per-
sonam utriusque jure concurrente, in eum res redit
locum, ut manere obligatio non possit, *l. sicut. l. Sti-*
chum. §. aditio. ff. de solution. Alioquin sibi ipse debere
quis videretur, quod nec naturalis nec civilis ratio

58 patitur, *l. debitori. C. de pactis.* Sed eo modo t civiliter
liberari dicimur, *l. penult. ff. de solut.* nimirū, quod sola
juris ratione, absque naturali pecuniæ numeratione,
vel rei promissæ præstatione, liberatio contingat, in-
efficaxq; ita constituatur obligatio, ut jam peti quod

59 debetur non possit, *l. 3. ff. de separat.* Verum t si debitor
heres à creditore relictus fuerit casu quo supra, pro
hereditaria tantum portione debito liberatur, de re-
liquo salvæ manebunt coheredibus, & in coheredes
actiones, *dict. l. si ab eo. C. de negot. gest. & l. si debitori, ff.*
de sidejuss. & erogata à tutore bona fide, possunt per co-
here-

heredem pupillo compensari, vel contrario iudicio repeti, *dict. l. si pater. C. de contr. jud. tut.* Confusio t̄ autē solutionis exemplo liberat, *l. si id quod. ff. de liberat. leg. & quod plus est solutionis potestate, l. si debitori creditor. & l. Uranius. ff. de fidejuss.* Nam cum debitor creditori suo heres existit, ratio inter heredem & hereditatem ponitur, eoque amplior & locupletior hereditas, quasi soluta pecunia, quæ debebatur, ad creditorem pervenisse intelligitur, *l. si ei cui. §. si is qui. ff. de evict.* Et vice versa, cum debitori suo creditor succedit, minus in hereditate esse videtur, tanquam ipsa hereditas heredi solverit.

F I N I S.

I N D E X
VERBORUM ET RERUM
OMNIUM LOCUPLETIS-
SIMUS, QUÆ IN HOC
tractatu continentur.

A Becedarij non excusantur à tutela, cap. 35. reg. 1. n. 201.

Abesse Reipublicæ causa, qui dicantur, c. 21. n. 10.

Absens Reipublicæ causa susceptam antea tutelam, deponere non potest, cap. 21. n. 9.

Absens tutor dari potest à iudice, & quando, c. 23. n. 5.

Absens Reipublicæ causa, tutor à iudice non datur,

c. 23. n. 35.

Absentis cōditio causa Reipublicæ, in nullo deterior fieri potest, aut debet. c. 26. n. 51.

Absens causa Reipublicæ excusatur à tutela, & ab omnibus muneribus, c. 35. reg. 1. n. 88.

Absentes municipij causa, non habent annum vacationis expleto munere, c. 35. n. 93.

Absentes causa Reipublicæ, non .

- non excusantur in perpetuum** à tutela coëpta, sed tantum ad tempus, & interim ejus loco datur curator, c. 35, n. 96.
- Absens causa Reipublicæ** petere debet curatorem dari, vel saltem proponere excusationem, c. 35, n. 97.
- Absens Reipublicæ causa** trans mare in perpetuum excusatur, c. 35, n. 98.
- Absens condemnatus** videtur magis cōdemnatus ob contumaciam, quam malam causam, c. 36. reg. 8. n. 6.
- Absentia longa** æquiparatur morti, cap. 37. reg. 1. n. 21.
- Acceptilatio facta tutori, vel curatori per pupillum durante tutela, an, & quando valeat**, c. 30. n. 76.
- Actio tutelæ contraria**, non idem jus habet, quod directa, ut tacita hypotheca procedat in bonis minoris, c. 31. effect. 2. n. 32.
- Actiones subsidiariæ quæ**, c. 32. reg. 7. n. 34.
- Actio subsidiaria pupillo, vel adulto, quando competat**, c. 32. num. 35.
- Actio subsidiaria**, unde introducta, c. 32. n. 36.
- Actio subsidiaria datur adversus quemlibet in solidum**, nisi omnes fuerint solvendo, quo casu datur beneficium divisionis, cap. 32. num. 42.
- Actio subsidiaria etiam datur contra heredes Magistratum**, qui omnino omiserunt petere cautionem, c. 32. n. 45.
- Actio subsidiaria datur heredibus pupillorum**, in magistratus, c. 32. n. 50.
- Actio subsidiaria datur etiam in eum**, qui electus fuerit ad æstimandas tutorum satisfactiones, c. 32. n. 55.
- Actio subsidiaria datur contra Scribā, vel alium Notarium**, qui minoris quam debuit res minoris, vel veram substantiæ taxationem passus fuerit occultari, dolo vel negligentia, c. 32. n. 56.
- Actione subsidiaria tenentur falsa renunciantes de tutorum facult.** c. 32. n. 58.
- Actio subsidiaria, cur pupillis tantum cōpetat in Magistratus minores**, non autem majores, c. 32. n. 66.
- Actio ex natura rei**, in qua ipsa continetur, vel ad quā cōpetit, mobilis vel immobilis judicatur, c. 33. n. 159.
- Actio quæ datur ad aliquid mobile, computatur inter mobilia**, c. 33. n. 160.
- Actio personalis ex statuto competens pro rebus immobilibus**, censetur mobilis, c. 33. n. 161.
- Actio competens ad rem**, quæ

I N D E X.

- quæ servando servari non possit, cedi potest sine decreto, c. 33. n. 164.
- Actio suspecti adversus quos datur**, c. 36. reg. 6. n. 1. 5. 6. 7. 11. 12.
- Actio suspecti est quasi publica**, & omnibus pater, c. 36. reg. 7. n. 1.
- Actio suspecti cur quasi publica appelletur**, c. 36. r. 7. n. 2.
- Actio suspecti quibus datur**, & adversus quos, c. 36. reg. 7. n. 13. 19, 20.
- Actio tutelæ & postulatio suspecti non concurrunt**, nisi cessante actione tutelæ, c. 36 reg. ult. n. 4.
- Actio de rationib. distrahendis quibus datur**, c. 38. n. 103.
- Actio de rationibus distrahēdis in heredem, cæterosque successores non datur**, quia pœnalis est, c. 38. n. 104.
- Actio de rationibus distrahendis**, in duplum est, licet in simplo persecutionem contineat, non tamen dupli pœna, c. 38. n. 105.
- Actio de rationibus distrahendis quando**, & quamdiu competat, c. 38. n. 106, 107.
- Actio tutelæ demum excerceatur finita tutela**, c. 38. n. 190.
- Actio tutelæ directæ, datur cōtra tutorem**, qui non fecit officium suum, c. 30. n. 1.
- Actio protutelæ, quando excerci possit**, & adversus quæ competat, c. 39. n. 27. 28.
- Actio tutelæ directæ, cui datur vel nō datur**, & adversus quos datur, c. 39. n. 78. & 81.
- Actio tutelæ directæ perpetua est**, nec præscribitur longo tempore, c. 39. n. 241.
- Actio utilis tutelæ ejusdem est potestatis**, cujus est directæ, c. 39. n. 138.
- Actio tutelæ non datur cōtra tutorem durante tutela**, sed ea demū finita, c. 39. n. 225.
- Actio tutelæ datur finita tutela**, licet adhuc quis tutor maneat fratris & cohæredis impuberis, c. 39. n. 226.
- Actiones inter tutorem & pupillum cessant**, quarū causa & origo post tutelam demum orta fuit, c. 39. n. 227.
- Actio tutelæ contraria**, quo authore constat, c. 40. n. 3.
- Actio tutelæ contraria etiam ei datur**, qui pro tutore negotia gesserit, c. 40. n. 24.
- Actio tutelæ contraria datur**, etiā si pupillus iudicio tutelæ non experiatur, quia forte ei nihil debeatur, sed ipse debeat, c. eod. n. 30.
- Actio tutelæ contraria adversus quos datur**, quod persequamur, & quamdiu duret, c. eod. n. 34, 35, 41.
- Actio tutelæ contraria non datur durante tutela**, cap. eod. n. 42.
- Actio tutelæ confunditur**, quando pupillus tutori succedit pro ea parte, pro qua succedit, c. eod. n. 55.
- Actor vel curator datur pendente**

I N D E X .

- dente excusatione non tutor , c. 21. n. 7.
- A**ctor gerens nomine tutoris, & ejus periculo cōstitutus, non tenetur conficere inventarium, sed sufficit tutorem confecisse, c. 32. reg. 5. num. 91.
- A**ctor qui mandato curatoris administravit, & omnis alius substitutus à tutore, vel alio administratore rationem reddere tenetur, c. 38. num. 86.
- A**ctor datus in locum tutoris absentis, vel alias impeditus, datur periculo tutoris, c. 39. n. 86.
- A**ctores plures ab uno vel pluribus tutoribus constituti in solidum tenentur ut tutores, c. 39. n. 104.
- A**ctus morientium pure facti, suspensionem non recipiunt, c. 8. n. 16.
- A**ctus legitimi non recipiunt diem nec conditionem, c. 10. n. 9.
- A**ctus non potest incipere à casu, quo finiri debet, cap. 15. n. 110.
- A**ccursus Azonis discipulus, c. 7. n. 17.
- A**ccusatio suspecti per procuratorem fieri nō potest, quia est causa quasi criminalis & ardua, c. 32. Reg. 9. nu. 49.
- A**dministrator non potest emere bona illius, cujus administrat. c. 30. nu. 60.
- A**dministrator vel negotiorū gestor tenetur conficere inventarium, c. 32. r. 5. nu. 73.
- A**dministr. Reipub. debet diligenter inspicere horrea, & sartorum tectorū curam habere, alioqui si neglexerit, damnum ejus resarcire tenebitur, c. 32. Reg. 9. n. 264.
- A**dministrat. quacunq; causa, quæ Prætori iusta videtur, removeretur, c. 36. R. 1. nu. 2.
- A**dministrator omnis rei alienæ de levi culpa tenetur, c. 39. num. 33.
- A**dministrator civitatis habet beneficium divisionis & ordinis, c. 39. n. 151. 186.
- A**dministratores gerentes tutelam de mandato eorum, qui non administrabant, beneficium ordinis non habent, c. 39. n. 193.
- A**dministratores voluntarii in solidum obligati, non habent exceptionem ordinis vel excussionis, c. 39. n. 198.
- A**dministratio licet fuerit per judicem decreta, legitimi tutores adhuc dicuntur, c. 7. n. 28.
- A**dministratio divisa per testatorem, quilibet tutorum pro parte tenetur, c. 39. n. 175.
- A**dolescens quis secundū Censorinum, c. 37. reg. 2. n. 4.
- A**dollescentes ante ætatem 25. annorum, nec beneficio liberorum, suarū rerum administrationem recipiunt à curatoribus, c. 37. n. 32.
- A**dollescenti furioso curator datur

I N D E X.

- datur ut adolescenti, non
ut furioso, c. 37. n. 97.
- Adulti** minores 25. annis, dāt
liberis tutorem, modo sapi-
ant, pensoque consilio in
eoussi sint. c. 8. n. 5.
- Adulto** vel minori agenti ad
interesse lucri cessantis, non
debetur interesse, nec pro
eo agi potest, aut jurari in
litem. c. 32. reg. 9. nu. 205.
- Adult. curatore** carens, potest
alienare mobilia omnia si-
ne decreto, c. 33. n. 145.
- Adultus** curatore carens habe-
tur pro majore, quantum
ad hoc ut gesta per eum va-
leant, c. 33. nu. 146.
- Adultus** potest ex necessitate
fideicommissi cedere actio-
nem sine decreto, sed pu-
pillus sine tutore non po-
test, c. 33. nu. 163.
- Adultus** in mora non consti-
tuitur per interpellationem,
quæ fit de re, quæ servando
servatur sine judicis decre-
to, c. 33. nu. 388.
- Adultus** curatorem habens,
potest libere causa mortis
donare in scio curatore, licet
contradicat, c. eod. n. 463.
- Adultus** præsumitur contra-
ctum à curatore factum eo
absente ignorare, cap. eod.
num. 552.
- Adulti** possunt accusare cura-
torem de suspecto, cum cō-
silio consanguineorum, c.
36. reg. 7. nu. 15.
- Adultus** curatorem habens,
æquiparatur pupillo, vel ei,
cui bonis interdictum est,
c. 37. reg. 2. n. 62.
- Adultus** curatorem habens,
pupillo non æquiparatur,
quando agitur de adultis
liberandis, c. eod. n. 67.
- Adultus** potest suo curatori
ac etiam extraneo absque
alicujus auctoritate heredi-
tatē restituere, c. eod. n. 68.
- Adultus** sine curatore testa-
mentum facere potest, cap.
eod. n. 69.
- Adultus** non restituitur ad-
versus testamentum suum,
vel ultimam voluntatem,
c. eod. n. 70.
- Adulto** dolose inducto ad te-
standum datur venienti ab
intestato actio de dolo con-
tra heredem scriptum, vel
in factum ad interesse, cap.
eod. n. 71.
- Adultus** habens curatorem,
potest etiam per viam te-
stamenti alienare, & execu-
toribus potestatem dare a-
lienandi bona immobilia
sine decreto, c. 37. n. 73.
- Adultus** testari potest etiam
invito curatore, c. eod. n. 74.
- Adultus** curatorem habens,
potest facere contractus,
qui sapiant ultimam volun-
tatem, sine curatoris aucto-
ritate, ut dedicare se & sua
monasterio, c. eod. n. 75.
- Adultus** jurans cōventa con-
tractus adimplere, potest
cōveniri ex juramento sine
cura-

I N D E X.

- curatore , c. eod. n. 80.
- A**dulto non datur curator nisi volenti, c. 37. n. 81.
- A**dultus potest agere contra curatorem pro mala administratione ante finitam tutelam, secus in pupillo, c. 37. n. 82.
- A**dultus debitorem suum procuratorem constituens, non videtur eum ut debitorem idoneum ex causa præambula approbare, & curatorem suum liberare velle, cap. 39. num. 77.
- Æ**tas, vide sub lit. E.
- A**gnatus locuples satisfactione non oneratur, c. 32. reg. 7. num. 26.
- A**lienatio bonorum, lite pendente, super interdictione facta, an valeat, cap. 28. num. 42.
- A**lienatio rerum immobilium minorum, sine causæ cognitione & judiciali decreto facta, non valet, cap. 33. num. 1.
- A**lienatio fieri debet de rebus minus damnosis, & de redditu magis, quam de prædiis minoris, c. 33. n. 15.
- A**lienatio facta sine prævia solennitate, est nulla, c. 33. num. 18.
- A**lienatio mobilium minoris, quæ servando servari possunt sine decreto, non valet, c. 33. n. 139.
- A**lienatio rei minoris, licet cum decreto facta sit, vili tamen pretio, rescinditur per in integrum restitutionem, cap. 33. nu. 423.
- A**lienatio rei immobilis valet, quando ea minori non est damnosa, sed utilis, cap. 33. num. 410.
- A**lienatio an valeat rei Ecclesiæ, si utilis sit ipsi Ecclesiæ, cap. 33. num. 414.
- A**lienatio facta per adultum, in ultima voluntate, valet, cap. 33. num. 462.
- A**lienatio minoris quando rata haberi possit, & quid requiratur, secundum Pet. Rebuff & Carol. Ruin. cap. 33. num. 549.
- A**lienatio bonorum minoris per adversarii delum facta, nec tempore, nec facto convalidatur post perfectam minoris ætatem, c. 33. num. 564.
- A**lienatio bonorum minoris, si duplici vitio laborat, nullitatis scilicet, & lationis, non convalidatur ex ratificatione, juxta tit. *Cod. si mai. fact. alienat. sin. dec. rat. h. b.* c. 33. n. 570.
- A**lienatio omissa autoritate tutoris vel curatoris, & solennitate decreti a jure requisita, firmatur, & validatur, si interveniat juramentum præstitum per puberem, cap. 33. num. 575.
- A**limenta augentur aucta persona, cap. 32. reg. 9. num. 222.
- A**limenta pro quantitate patrimonii pupilli sunt præstanda, c. 32. n. 223.
- A**limenta ex redditibus, non ex proprietate præstari debent, c. 32. n. 224.
- A**limenta augentur aucto patrimonio, & e contra, c. 32. num. 226.
- A**limenta decernuntur pupillo secundum consuetudinem regionis, cap. 32. num. 227.
- A**mor patris in liberos inestimabilis, cap. 3. num. 37.
- A**moris intuitu multa introducta contra juris regulas, c. 8. n. 4.
- A**nima cunctis rebus præferenda, cap. 4. num. 38.

I N D E X

- Anni nubiles, c. 5. n. 110.**
Anni prætextati. c. 5. n. 114
Anno quinquagesimo quinto
nemo cogi potest ad militiam.
c. 5. n. 152.
Anno quinquagesimo quinto
excusatur quis à muneribus
personalibus. c. 5. n. 153.
Annus petendi tutorem nō cur-
rit sequentibus, proximiorē
superstite, c. 18. n. 8
Annus ad petendum tutorem, an
debeat esse finitus, ut locus sit
pœnæ, c. 18. n. 32
Annus completus quando dica-
tur. c. 37. reg. 1. n. 42
Annus completus in beneficia-
libus, & spiritualibus reputa-
tur ætas 25. annorum. c. 37.
num. 50.
Anaxilanus Rheginorum Ty-
rannus servo suo credidit tu-
telam liberorum suorum cum
universi regni administratio-
ne. c. 37. n. 12
Appellatio hodie admittitur à
sententia, etiam ipso iure nul-
la ex consuetudine. c. 5. n. 86
Appellari à tutelæ delatione non
potest. c. 35. reg. 2. n. 1
Appellari potest à rejecta excu-
satione. c. 35. n. 2
Appellatio admittitur à decreto
iure antiquo. c. 35. n. 5
Aphobi tutoris Demosthenis
perfidia. c. 4. n. 3
Arbiter ad suum arbitrium po-
test eligere locum honestum
ad decretum interponendum:
c. 33. n. 59
Arrestum Parisiense circa inter-
pretationem, l. pro officio, C. de
administ. tut. c. 31. effectū 2.
num. 40
Arrestum curiæ Ultraiectinæ. c.
37. reg. 2. n. 149.
Arete Aristippi filia post patrem
scholas cum laude erexit, &
disciplinas docuit. c. 4. n. 17
Argentarius rationem reddere
debet argentariæ ubi illam ex-
ercuit. c. 38. n. 92
Argumentum bonum à tutela
ad educationem, & econtra
c. 15. n. 81
Argumentum à testamentis ad
iudicia, sive à testatore ad iu-
dicem in iure frequens. c. 23
num. 1
Arrogatio pupillorum quibus sit
permessa & quæ consideran-
da. c. 31. effectū 7. n. 2
Arrogatione impuberis finitur
tutela. c. 37. reg. 2. n. 98
Arrogatus transit in potestatem
arrogantis c. 37. n. 99
Arrogatio dicitur minima capi-
tis diminutio. c. 37. n. 100
Assessoris officium. c. 27. num.
28
Auth. Ingressi, C. ne sacros. eccles. 2-
pud Belgas non observatur. c.
3. n. 24
Auth. Minoris C. qui dar. tut. an
locum habeat in omni tuto-
re; & de eius intellectu; & an
locum habeat in tutore faci-
ente inventarium cum æsti-
matione rerum singularium
c. 9. n. 63. 65. 66
Auth. Matris & Avie. an locum
habeat in proavia. c. 15. n. 9
Auth. sacramenta puberum, non
observatur in regno Franciæ.
c. 33. n. 577
Auth. sacramenta puberum, quan-
do locum non habeat. c. 33. n.
579. 592

O o o

Authores juris nostri à Peripateticis sunt instituti, c. 8. n. 27.
Authoritas tutoris non gerentis tutelam non validat actum, c. 30. n. 21.
Authoritas per epistolam, vel tutore absente interposita, non valet, c. 30. n. 29.
Authoritas interposita ab eo, qui ignoravit se esse tutorem, non valet, c. 30. n. 32.
Authoritas mala fide interposita, nihil operatur, c. 30. n. 34.
Authoritatem tutor ut præbeat, præsentia animi requiritur, non corporis, c. 30. n. 39.
 in præstanda **A**uthoritate, an formalia verba sufficiant, vel æquipollentia, c. 30. n. 41.
Authoritas tutoris tacita sine verbis sufficit in actibus tacitis, c. 30. n. 44.
Authoritas præsumitur, si post actum intervenerit factum consentire debentis diuturnum, c. 30. n. 48.
Authoritas interposita incontinenti post actum valet, c. 30. n. 50.
Authoritas subsequi potest re integra etiam ex intervallo, si agatur de commodo pupilli, c. 30. n. 53.
Authoritas in ipso actu non requiritur, quando utraq; pars post actum petit confirmationem, c. 30. n. 55.
Authoritas tutoris in testamento non requiritur, c. 33. n. 322.
Authoritas curatoris necessaria non est in negotiis publicis, ut in nunciatione novi operis, causa juris publici, c. 37. reg. 2. n. 77.

Avo centum relincente cuilibet nepoti, qui tempore mortis suæ vivet, etiam is, qui in utero est admittitur, c. 8. n. 30.
Avia postponitur matri in tutela, c. 25. n. 6.
Avia, five materna, five paterna præfertur legitimis & dativis, c. 15. n. 39.
Avus maternus in tutela vincit aviam & patrum, c. 15. n. 47.
Avia non petens tutorem nepotibus, indigna judicatur eorum successione, c. 18. n. 3.
Avus gerens tutelam neptis ex filio emancipato natæ, potest eam nepoti ex altero filio in uxorem dare, c. 31. effect. ult. n. 10.
Avia rationem reddere tenetur, c. 38. n. 63.
Azo maximæ & receptissimæ auctoritatis doctor, c. 7. n. 16.

B.

Baldus doctor oculatissimus, & omnium sui temporis celeberrimus, c. 26. n. 2.
Bannitus perdit jura civitatis in iis quæ tendunt ad ipsius commodum, non autem incommodum, c. 26. n. 41.
Bannitus condemnatus de falso videtur magis condemnatus ob contumaciam, quam falsitatem, c. 36. reg. 8. n. 7.
Bona quomodo probentur consumpta sine culpa, c. 32. reg. 5. n. 70.

C.

Caji Cassii Longini ortus, c. 23. n. 49.
Cassius Longinus licet luminibus oribatus, sub Tiberio tamen

I N D E X.

- men consul fuit cum Quarto. c. 23. n. 50.
- Cassius, Neronis crudelitate in exilium missus, & in Sardiniam Insulam deportatus est. ca. 23 n. 3.
- Cassius. Cassianæ scholæ Princeps, & parens fuit. c. 23. n. 54.
- Cassius sub Caligula iussus erat interfici, sed Cassium servavit fatalis necessitas in ipsum Caligulam irruens. c. 23. n. 55.
- Cassius restituitur in pristinum statum à Vespasiano c. 23. n. 56
- Cassii mors. c. 23. n. 57.
- Caput multa significat, c. 3. n. 1. 2. 3. 4. 8. 13.
- Caput sanctior pars in homine. c. 3. n. 6.
- Caput hominis percutiens, occidendi voluntatem habuisse præsumitur. c. 3. n. 7.
- Caput liberum quomodo accipiatur in definitione tutelæ. c. 3. n. 28.
- Capitale ingenium. c. 3. n. 10.
- Capitalis poena. c. 3. n. 20.
- Capitalis poenæ appellatione venit poena mittor in dubio, & non mortis c. 3. n. 21.
- Capitulum gerens negotia sede vacante, reddere tenetur rationem novo Episcopo c. 38. n. 81.
- Charundas Thuriorum antiquus Legislator, quo tempore vixerit. c. 6. n. 11.
- Cautio rem pupilli salvam fore, à quibus inventa. c. 19. n. 12.
- Cautio iuratoria non sufficit in administrandis officiis. c. 32. reg. 7. n. 13.
- Cautela doctorum pro matre in dando tutore, c. 8. n. 40.
- Cautela pro tutore & curatore, ut eligat advocatum peritum. c. 31. effect. 6. n. 3.
- Calculator, qui numerandi artem docet, non excusatur à tutela. c. 35. reg. 1. n. 211.
- Calculatio & computatio erroneè facta, denuo & reiterato est revidenda. c. 38. n. 146.
- Calculi error semper potest allegari & deduci. c. 38. n. 145.
- Calculatio malè composita & facta, denuò reducenda est ad rectam compositionem & veritatem. c. 38. n. 147.
- Calculator à iudice datus, impedit retractationem. c. 38. n. 127
- Calculatores electi de consensu partium, dicuntur legitime electi. c. 38. n. 187.
- Calculis & computationibus factis à deputatis & electis, quandoque non est standum. c. 38. n. 188.
- Cessio à pupillo tutori facta, non valet. c. 30. n. 79.
- Cessio minoris debiti alternativi valet sine decreto. cap. 33. n. 158.
- Cessio quando fiat. c. 39. n. 184.
- Christiani cum Judæis non possunt cohabitare, nec simul in balneo stare, aut ab eis medicinam recipere. c. 4. n. 33.
- Chrisippus summæ Stoicæ sapientiæ præfectus. c. 8. n. 28.
- Citatio in prodigo quando præsumatur. c. 28. n. 34.
- Civis alterius civitatis tutor dari potest, & quando. c. 9. n. 22.
- Civitati non datur tacita hypotheca in bonis sui debitoris, qui bona civitatis non administraverit. c. 31. effect. 2. n. 30.

I N D E X.

- Civitas**, quæ non habet fiscum privilegium tacitæ hypothecæ non habet, c. 31. n. 31.
- Civitas** superiorem non recognoscens, an concedere possit alienationem bonorum immobilium minori, c. 37. regul. 2. n. 46.
- Clausula**: *valeat jure alterius cui jubet voluntatis*: quid opere-
tur, c. 10. n. 20.
- Clausula** codicillaris an sustineat testamentum nullum ex causa præteritionis, cum posthumus vel alius filius est ignoranter præteritus, c. 12. n. 25.
- Clericus** ob non petitum tutorem pupillo excluditur à successione pupilli, c. 18. n. 20.
- Clerici** unam tantum tutelam legitimam suscipere possunt ex jure cognationis, non tamen coguntur invitì, c. 35. reg. 1. n. 195.
- Clerici** in minoribus constituti excusantur à tutela, c. 35. num. 196.
- Clerici** cogi possunt pro miserabilibus personis ad tutelam in subsidium, alio tutore idoneo non existente, c. 35. num. 197.
- Clerici** non residentes, vel circa ministeria divina desides, non excusantur à tutela, c. 35. num. 198.
- Clericus** non excusatur quoad tutelam ante ordinem clericalem susceptam, c. 35. n. 199.
- Clericus** habens beneficium in Ecclesia, ab onere ejusdem Ecclesiæ, se excusare non potest. c. 35. n. 216.
- Clytus** à Martiale notatur, quod sæpius uno in anno natalem suum celebraret, ut munera à cognatis amicisque captaret. c. 32. reg. 9. n. 151.
- Cæcus** à iudice tutor dari non potest c. 23. n. 39.
- Cæcus** propriè quis dicatur. c. 23. n. 40.
- Collatio** facta Ecclesiæ minori non valet, tanquam facta inhabili, c. 37. reg. 2. n. 20.
- Collatio** facta minori 25. annorū non convalescit, licet lite pendente, fiat major & habilis, c. 37. n. 21.
- Colonus** patrimonialis Principis à tutela excusatur, c. 35. reg. 1. n. 224.
- Colonus** fisci & temporalis non excusatur, c. 35. n. 225.
- Communio** habens cum minoribus, ab eorum tutela arce-
tur, c. 9. n. 60.
- Coadjutor** tutoris, & quilibet alius, qui gerit per se & non periculo alterius, tenetur conficere inventarium, cap. 32. reg. 5. n. 74.
- Conditio** solemnitatem continet, c. 15. n. 61.
- Conditio** reddendarum rationū non impletur, nisi de iis, quæ scripta sunt in codice rationū fiat omnibus fides, quæ ab eo gesta sunt, c. 38. n. 11.
- Condemnatus** in dubio præsumitur habuisse malam causam, c. 40. n. 20.
- Conductor** longi temporis turbatus in naturali sua possessione, habet interdictum *Uti possidet is*, nec expelli potest, c. 33. n. 398.
- Confessio** facta sine autoritate cura-

I N D E X.

- ratoris, minori nocet, c. 3. nu. 64.
- Confessio** minoris rei facta in iudicio criminali sine curatore, ei non nocet, & læsus restituitur. c. 32. reg. 9. n. 63.
- Confessio** facta à minore 25. annorum, non nocet, etiamsi intervenerit iuramentum, c. 32. n. 66. reg. 9.
- Confessio** minoris absque auctoritate curatoris facta contra alium, ut testis valet, c. 32. n. 77. reg. 9.
- Confessio** tutoris de recepto, sive ejusdem apocha, an obsit pupillo, c. 32. reg. 9. n. 122.
- Confessio** geminata inducit probationem etiam inter absentes, licet verba sint enunciativa, c. 38. n. 163.
- Confessio** geminata tollit præsumptionem erroris juris, c. 38. n. 164.
- Confessio** exorta per dolum, & deceptivè, nihil operatur, c. 38. n. 183.
- Confusione** actionis civiliter liberari dicimur. c. 40. n. 58.
- Confusio** solutionis exemplo liberat, c. 40. n. 60.
- Connexa** quæ dicantur, cap. 39. num. 184.
- Consanguineus** inimici suspectus reputatur, c. 36. regul. 1. n. 41.
- Constantinus** Imperator primus Christianus, c. 25. n. 4.
- Constitutio** Servii Tullii, de singulis recens natorum capitibus c. 3. n. 16.
- Consuetudo** loquendi observanda in verborum significatione, c. 2. n. 11.
- Consuetudo** excusat tutores à non confessione inventarii. c. 32. reg. 5. n. 93.
- Consuetudo** contra statutum an sit attendenda. c. 33. n. 49.
- Consuetudo** & stilus fori habet vim specialis privilegii Principis, c. 33. n. 57.
- Consulis** officium in dando tutore, c. 19. n. 10.
- Consules** civitatum, Scabini, & alii administratores injustam litem prosequentes, tenentur judicati, c. 31. effect. 6. n. 4.
- Consules** & Scabini rationem reddere tenentur de pecuniis civitatis receptis, cap. 38. numer. 75.
- Contractus** factus contra legem tenet, licet sit nullus, quantum ad commodum contrahentis, non tamen ad ipsius incommodum, c. 26. n. 37.
- Contractus** ab officiali celebratus, durante officio, silentio 30. annorum confirmatus, c. 30. n. 73.
- Contractus** inter tutorem & pupillum, factus in præsentia amicorum, vel judicis, non valet, nisi Iudex ex magna causa approbaverit, c. 30. n. 81.
- Contractus** inter tutorem & pupillum celebratus, potest à pupillo majore facto approbari, c. 30. n. 84.
- Contractus** pupilli cum tutore celebratus valet, si ex eo contractu resultet commodum pupillo, c. 30. n. 85.
- Contrahens** cum pupillo dicitur esse in mala fide. cap. 30. num. 105.
- Contractus** quando dicatur fieri

I N D E X.

- palam, & bona fide cum pupillo, c. 30. n. 92.
- C**ontractum approbare videtur petens terminum ad solvendum, c. 32. reg. 5. n. 64.
- C**ontractus factus à minori communi opinione reputato sui juris, valet. c. 33. n. 478.
- C**ontumax in non respondendo habetur pro confesso, in eo quod tendit in damnum. c. 26. n. 40.
- C**ontumacia procuratoris nocet domino, cap. 31. effectum 2. num. 11.
- C**ontutor ob inopiam alterius, non habet actionem adversus magistratum, cap. 32. regul. 7. n. 65.
- C**ontutor à contutore potest & debet ex causa satisfactionem petere, alias ipso jure tenetur. c. 32. reg. 9. n. 44.
- C**onventio facta cum pacto, quo non possim revocare administrationem, non valet, cap. 38. n. 47.
- C**opula posita inter duo substantiva idem significantia, resolvitur in adjectivum alterius. c. 2. n. 9.
- C**orrectio juris in dubio non est inducenda, & quando hoc procedat, c. 4. n. 50.
- C**reditor arcetur à tutela, vel cura pupilli debitoris, cap. 9. n. 56.
- C**reditor vel debitor, an curator dari possit, c. 9. n. 59.
- C**reditori vel debitori pupilli aliquando contutor vel curator adjungitur, c. 9. n. 62.
- C**reditor vel debitor, an tutor à iudice dari possit, c. 23. n. 26.
- C**ulpa quid, c. 36. reg. 3. n. 5.
- C**ulpa levissima quæ, c. 36. reg. 3. n. 9.
- C**urator non datur furioso in potestate patris constituto, c. 3. n. 35.
- C**urator datur minori in causis beneficialib. agenti, post annum ætatis decimum quartum. c. 3. n. 62.
- C**urator datur minori in castrensis, vel quasi, si agere velit, c. 3. n. 63.
- C**urator testamento regulariter non datur, c. 8. num. 20. & c. 24. n. 5.
- C**urator ventridatus, definit esse curator, nato posthumo, c. 8. n. 34.
- C**urator datur adulto nemine petente, ex officio iudicis, cum consilio conjunctorum, c. 17. n. 12.
- C**urator absens à iudice dari non potest, ut agat adversus tutorem, c. 23. n. 6.
- C**urator unde dictus, cap. 27. num. 1.
- C**urator hoc loco quis, cap. 27. num. 8.
- C**uratores multiplicis generis, c. 27. n. 9.
- C**uratores legitimi quibus dentur. c. 27. n. 10.
- C**urator honorarius sive dativus, c. 27. n. 11.
- C**urator bonorum, c. 27. n. 12.
- C**urator ventri datus, c. 27. n. 13.
- C**urator ad lites, c. 27. n. 14.
- C**urator portionis, c. 27. n. 15.
- C**urator Cæsaris vel Principis, c. 27. n. 16.
- C**urator divinæ vel dominicæ domus, c. 27. n. 20.

Curator

Curator Reipublicæ, c. 27. nu.
24.
Curator civitatis, c. 27. n. 25.
Curator calendarii, & à quibus
creatus, c. 27. n. 29.
Curator operum, & à quibus
creatus, & ad quid teneatur.
c. 27. n. 30. 31.
Curator municipiorum, c. 27.
n. 32.
Curator viarum, cap. 27. num.
33.
Curatores frumenti & olei e-
mendi, & à quibus mune-
bus immunes, c. 27. n. 38. 39
Curator corporum, c. 27. n. 40.
Curator regionum urbis. c. 27.
n. 41.
Curator ad colligendas colle-
ctas & impositiones regis. c.
27. n. 42.
Curator aquarum, cap. 27. n. 43.
Curator legitimus, cap. 7. num.
26.
Curator datur captivo, cap. 28.
n. 2.
Curator datur surdo & muto, c.
28. n. 3.
Curator ventri datur, cap. 28. n.
4.
Curator datur furioso majori,
etiam 25. annis, c. 28. n. 5.
Curator furioso non datur sine
inquisitione, c. 28. n. 9.
Curator furioso non datur in
pupillari ætate constituto,
c. 28. n. 10.
Curator à Judice non datur, nisi
deficientib. agnatis, c. 28. n. 12
Curator datur seni deliro, c. 28
n. 25.
Curator datur prodigo etiam
minori 25. annis, c. 28. n. 26.

Curator datur prodigo non pe-
tenti, c. 28. n. 27.
Curator datur assiduo lusori. c.
28. n. 49.
Curator an detur mulieri prodi-
gæ, c. 28. n. 50.
Curator an detur viro luxurio-
so, c. 28. n. 54.
Curator datur hereditarijacen-
ti, c. 28. n. 56.
Curator datur hereditati jacenti,
nemine petente, ex officio ju-
dicis, c. 28. n. 60
Curator datus hereditati jacen-
ti, an possit intentare reme-
dium *l. fin. C. de edict. Divi*
Hadr. toll. c. 28. n. 6
Curator hereditatis jacentis po-
test movere actiones tempo-
re non perituras, & perituras,
si necessitas urgeat, c. 28. n. 62
Curator hereditatis jacentis an
cōpromittere possit, c. 28. n. 63
Curator datur ecclesiæ vacanti, si
vacatio diuina sit, c. 28. n. 66
Curator ecclesiæ à quo datur, c.
28. n. 67.
Curator datur bonis debitoris,
& quando, c. 28. n. 68.
Curator datur bonis cedentis, &
quæ sit ejus potestas, c. 28. n. 69
Curator datur substantiæ ejus,
cujus pater est apud hostes.
c. 28. n. 70.
Curator liti datur, cap. 28. n. 71.
Curator datur bonis absentis
vel vagabundi, & quando. c.
28. n. 73.
Curator esse non potest fœmina
c. 28. n. 73.
Curator dari non potest minor
25. annis, bonis absentis, c.
28. num. 75.

Curatore esse non potest affectans
curam bonorum absentis, ni-
si probus & diligens. c. 28.
n. 76.

Curator bonis absentis datur,
nemine petente. c. 28. n. 80.

Curator datus bonis absentis, ad
quid teneatur, c. 28. n. 81.

Curator datus bonis absentis, an
possit intentare actiones peri-
turas, & non perituras, &
quando. c. 28. n. 82.

Curator non datur cæco, nec
impueri. c. 28. n. 87.

Curatores cur dentur Regibus,
Ducibus, Baronibus. c. 28. n. 87

Curatoris appellatione in dispo-
sitione legis, venit tutor, secus
in dispositione hominis. c. 29.
num. 2.

Curator bonis tantum datur. c.
29. n. 7.

Curator personæ furiosi datur
principaliter. c. 29. n. 9.

Curator licet detur rebus, non
tamen negligere debet insti-
tutionem & gubernationem
minorum. c. 29. n. 10.

Curator testamento dari non
potest. c. 29. n. 13.

Curator invito adolescenti dari
nequit. c. 29. n. 16. 20.

Curator infanti non datur. c. 29.
n. 17.

Curator invitus, quando dari
possit. c. 29. n. 22. 28.

Curator non potest cogi per me-
rum executorem, ut curam
suscipiat. c. 29. n. 24.

Curator ad litē inventariū con-
ficere non tenetur. c. 29. n. 29

Curatoris ad litem bona tacite
sunt hypothecata pro admi-

nistracione, sicut tutoris, c.
29. n. 30.

Curator datur puero. c. 29. n. 31

Curatorem habenti datur alius
curator. c. 29. n. 32.

Curator certæ rei dari potest. c.
29. nu. 33.

Curator tenetur solemnia face-
re, prout tutor. c. 29. n. 36.

Curator impuero author esse nō
potest in iis quæ juris solem-
nitatem desiderant. c. 30. n. 27

Curator furiosi domini loco ha-
betur, c. 31. effect. 1. n. 3.

Curator adulti acquirit adulto
actionem, sine cessione. c. 31.
effect. 4. n. 6

Curator omnis, siue generalis, si-
ue ad certum actum, tantum
tenetur ad defensionem pu-
illi. c. 32. reg. 3. n. 5.

Curator particularis, vel priva-
rum officium gerens, tenetur
conficere inventarium. c. 32.
reg. 5. n. 72.

Curator ad rem certam, vel res
certas non habentes redditus,
vel expensas, non tenetur
conficere inventarium. c. 32.
reg. 5. n. 85

Curator omnis satisfacere tene-
tur. c. 32. reg. 7. n. 28.

Curator furiosi habens sufficien-
tem substantiam ad fidem gu-
bernationis, non satisfacit. c. 32
reg. 7. n. 31

Curator à tutore, quomodo dif-
ferat. c. 32. reg. 7. n. 32

Curator furiosi debet custodire
patrimonium furiosi, personam
& ejus salutē. c. 32. r. 9. n. 61.

Curator rem furiosi non alienat
sine decreto. c. 33. n. 110.

Cur-

- Curator dari non potest ad auctoriandum in donatione. c. 33. n. 327.
- Curator ex justa causa dandus est. c. 33. nu. 328.
- Curator distrahens prædium minoris nulliter, si obligaverit bona propria, prædiumque evincatur emptori, competit emptori actio hypothecaria in bonis curatoris. c. eod. nu. 481.
- Curator propter litem quam cum adulto habet, non excusatur. c. 35. reg. 1. n. 5.
- Curator datus à iudice mente capto, muto, seu ventri, se excusare potest propter legitimum numerum liberorum. c. eod. reg. 1. nu. 59.
- Curator testamentarius post confirmationem debet intra tempora constituta proponere exculpationes. c. eod. reg. 3. n. 1.
- Curatori testamento dato, non currit tempus, nisi post confirmationem. c. eod. reg. 3. nu. 17.
- Curatoris tutori adjuncti potestas finitur pubertate. cap. 37. reg. 1. nu. 6.
- Curator seu Rector ecclesiæ, finito officio, licet desinat illius esse Rector, tamen tenetur persistere. c. 37. reg. 1. n. 79.
- Curatores prodigis & furiosis quando dentur. c. eod. reg. 1. n. 85.
- Curatores sunt secundæ ætatis moderatores, & tutorum successores. c. eod. reg. 2. n. 9.
- Curator honorarius quis, à quo detur, & quibus. c. eod. reg. 2. num. 11.
- Curator legitimus quibus detur c. 37. reg. 2. n. 10.
- Curatoris potestas quæ. c. eod. reg. 2. n. 63.
- Curator nuptias cur impedire non possit. c. eod. reg. 2. nu. 76.
- Curatoris auctoritas non requiritur in his, quæ contra ipsum curatorem aguntur. cap. eod. reg. 2. n. 78.
- Curatorem minori 25. annis à præside vel à consulib. postulans, veteri jure causam cur eum dari desideraret, exprimere debebat, eaque cognita, si justa videretur, magistratus curatorem dabat, sin injusta, denegabat. c. eod. reg. 2. n. 88.
- Curatores hodie non dantur invitis adultis, sed possunt illi, si volunt, arbitrio suo administrare salvo beneficio restitutionis. c. eod. reg. 2. nu. 93.
- Curatore ad certam causam vel negotium dato, eo finito finitur cura. c. 37. reg. 2. n. 94.
- Curatoris potestas non curatur in his, quæ concernunt salutem animæ defuncti, ut in observatione juramenti. c. 37. reg. 2. nu. 79.
- Curatores nulli dabantur ante rescriptum Divi Marci, nisi redditis causis, verum hodie contra. c. eod. reg. 2. n. 87. 92.
- Curator tenetur reddere rationem administrationis. c. 38. n. 52.
- Curator ad lites gestorum rationes reddere tenetur. c. 38. nu. 53.
- Curator Reipublicæ non potest facere gratiosas computationes. c. 38. n. 66.

Curator cessans vel negligens
cōvenire tutores, finita tutela
tenetur periculo tutelæ. c. 39.
nu. 6.

Curator tenetur, qui tutelam vel
curam sua negligentia ad se
non transtulit. c. 38. n. 204.

Curator furiosi tenetur rationem
reddere durante cura, licet se-
cus sit in curatorib. aliorum.
c. 38. nu. 231.

Curator datus certæ rei, vel liti,
non tenetur de alia gestione.
ibid. n. 259.

Curator non tenetur pro tutore,
nec e contra. ibid. n. 262.

Curator nō cogitur rationes red-
dere durante administratio-
ne. c. 38. nu. 229.

Curatoribus adolescentis furio-
si, prodigi, datur actio tutelæ
contraria. c. 40. n. 25.

idem in Curatore ventris, ibid,
nu. 26.

Curatio finitur anno 25. c. 37. re-
gul. 2. nu. 1.

Curatio data ob furorem, cessat
cessante furore. c. 37. n. 138.

Curatus in Synodo Episcopo
reddere debet rationem de a-
nimabus parochianorum, &
cura. c. 38. nu. 79.

idem in coadiutore, ibid, n. 80.

Curia capitalis quæ dicatur. c. 3.
num. 9.

Curiales an admittantur ad il-
lustrium tutelam per judicem
c. 23. nu. 38.

D.

Debitor non potest esse tutor
sui pupilli. c. 4. n. 37.

Debitor si hypothecaverit rem

alienam, & dominus rei si-
dejubeat pro debitore apud
illum creditorem, cēsetur hy-
pothecam approbare. cap. 32.
reg. 5. n. 63.

Debitor solvens ei, qui pro tuto-
re negotia gessit, liberatur, si
pecunia in rem pupilli perve-
nerit. c. 32. reg. 9. n. 129.

Debitor tutori postulato sciens
solvens, non liberatur. cap. 36.
num. 11

Debitum magnum vel parvum
quod dicatur, relinquitur ar-
bitrio judicis. c. 9. n. 61.

Debitum tutoris ex alia causa,
quam tutelæ, devolvitur in
tutelæ judicium. c. 32 reg. 9.
n. 21.

Debitum in diem, cujus dies ve-
nit post finitam tutelam, non
imputatur tutori, ut tutori,
qui non solvit. ibid. n. 22.

Decretum judicis non requiri-
tur in tempore perituris, vel
dilationem non admittenti-
bus. c. 14. num. 8.

Decretum judicis interponitur
à judice, cui⁹ jurisdictioni
subditus est pupillus. c. 32.
reg. 1. num. 5.

Decretum judicis nō requiritur
in matre tutrice. ibid. n. 6.

Decretum alternative interponi
non potest, nisi ad excusandū
tutorem. c. 33. n. 23. 24.

Decretum necessarium in alie-
nanda re minoris immobili,
alioqui ejus omissio vitiat
venditionem. c. 33 n. 4.

Decretum interponere quis ju-
dex debeat in alienatione. bo-
norum immobilium mino-
ris. ibid. nu. 55.

Decre-

I N D E X

- Decretum** quid *in tit. Cod. si maior fact. alien. sine decret. c. 33. nu. 557.*
- Decretum** præcedit causæ cognitio, ut antecedens necessarium *c. 33. nu. 558.*
- Decreto** alienare quando quis dicatur. *ibid. n. 559.*
- Decreta** ambigua quæ. *cap. 37. reg. 2. n. 34.*
- Decretum** interpositum sine causæ cognitione nullum est *cap. 38. nu. 168.*
- Decuriones** quomodo tutores dare poterint. *c. 19. nu. 18.*
- Decurionum** ordo non tenetur actione subsidiaria, nisi in se receperit periculum, *c. 32. reg. 7. nu. 72.*
- Decurionum** ordo quid, & quot partibus coniet. *c. 32. reg. 7. n. 73. 74.*
- Defensores** civitatum una cum ejusdem civitatis religiosissimo antistite jus creandi tutores habent, & quando. *c. 19. n. 25.*
- Defensores** civitatum qui fuere, & quomodo alio nomine vocentur. *cap. 19. num. 26. 27. 28. 29.*
- Defensores** sive syndici civitatum *c. 27. n. 27.*
- Defensio** pupilli est unum de substantialibus tutelæ. *c. 40. nu. 15.*
- Defunctorie** tutelam, vel dicis causa suscipere quando quis dicatur. *c. 26. nu. 59. & c. 35. reg. 1. nu. 136.*
- Delegatio** tutoris liberat debitorem pupilli, ita demum, si fuerit facta bona fide. *c. 32. reg. 9. nu. 121.*
- Delinquit** magis, qui delinquit circa personam & vitam pupilli, quam si res male administraret. *c. 39. nu. 18.*
- Deportatio** in locum interdictionis aquæ & ignis successit. *c. 3. nu. 52.*
- Deportatus** loco mortui habetur. *ibid. nu. 55.*
- Deportato** patre, nepos admittitur ad avi bonorum possessionem. *ibid. n. 56.*
- Deportatione** pupilli finitur tutela *c. 37. reg. 2. n. 103.*
- Deportatio** est media capitis diminutio. *ibid. 104.*
- Dei** memoriam habentes, non præsumuntur facile ad tutelam vel curas accedere, *cap. 26. nu. 42.*
- Dies** continui qui dicantur, *c. 35. reg. 3. nu. 2.*
- Dictio**, *nullo modo*, explicatur, *c. 5. nu. 92.*
- Dictio**, *plerunque*, frequentiam denotat. *c. 15. n. 130.*
- Dictio**, *mox*, quomodo intelligatur. *cap. 32. regula 5. num. 30.*
- Dyni** auctoritas apud Veronenses magna. *c. 3. n. 50.*
- Dispositio** nunquam trahitur ad ignorata. *cap. 12. numero 12.*
- Divisio** species alienationis est. *c. 33. nu. 190.*
- Divisio** emptio & venditio appellatur, *ibid. n. 191.*
- Divisio** nulliter facta per minorem, censetur de novo facta, quando post maiorem ætatem longo tempore tacuit possidendo bona, juxta formam ipsius divisionis. *cap. 33 nu. 213.*

I N D E X.

- Divisio fieri potest causa commo-**
dioris culeuræ. c. 33. n. 216.
- Dolus tutoris vel curatoris pupil-**
lo nocere vel prodesse non de-
bet, siue solvendo sit, siue non.
c. 31. effectus 5. n. 10.
- ex Dolo tutoris convenitur pupil-**
lus, in quantum factus est locu-
pletior. c. 31. n. 13.
- Dolus præsumptus tutoris quam-**
go purgetur. c. 32. reg. 6. n. 13.
- Dolus præsumptus quis, c. 33. nu.**
521.
- Dolus de præterito remitti potest.**
c. eod. n. 523.
- Dolus semper censetur exceptus**
in omni dispositione. c. eod. n.
565.
- Dolus vertus arguitur in eo, qui**
scienter facit rem prohibitam.
c. eod. n. 607.
- Dolus præsumitur in tutore alie-**
nante rem pupilli sine causa. c.
33. n. 608.
- Dolus præsumitur in eo, qui ali-**
quid facit sprete denunciatione
aut prohibitione sibi facta. c.
eod. n. 609.
- Dolus in delictis præsumitur. c.**
36. reg. 1. n. 2.
- Dolus quid. c. 36. reg. 3. nu. 4. & c.**
38. n. 139.
- Dolus præsumptus consistens in**
omittendo, censetur remissus,
stante liberatione & prohibiti-
one testatoris, tribus concu-
rentibus. c. 38. n. 43.
- Dolus liberationis quomodo pro-**
betur. c. 38. n. 137.
- Dominorum appellatione veni-**
unt tutores & curatores etiam
apud Græcos. c. 31. effectus 1.
nu. 4.
- Dominus ædium detrectans di-**
rutam domum reficere curator
Reipubl. reficit suo sumptu. c.
32. reg. 9. n. 267.
- Domtnus litis causam coceptam**
etiam finito officio prosequi
potest sine aliquo speciali mā-
dato. c. 37. reg. 1. n. 75.
- Dominium probatur in præjudi-**
cium describentis, in favorem
alterius, describens rem suam
in æstimo seu catastropho alte-
rius. c. 32. reg. 5. n. 60.
- Donatio ex intervallo insinuata,**
valet à tempore insinuationis,
non donationis. c. 30. n. 56.
- Donare est perdere. c. eod. n. 78.**
- Donatio facta inter personas, inter**
quas matrimonium non subsi-
stit, non valet. c. 31. effectus ult.
n. 16,
- Donatio facta ad refectionem do-**
mus, indiget insinuatione, quā-
do ea est necessaria, secus si sit
utilis. c. 32, reg. 9. n. 270.
- Donatio regulariter, nec cum de-**
creto à minore celebrari potest.
c. 33. n. 326.
- Donatio propter nuptias sub dis-**
positione l. ult. C. si major. fact.
aliæ si de c. rat. hab. non com-
prehenditur. c. eod. n. 338.
- Donare qui non potest, nec gratis**
remittere. c. eod. n. 343.
- Donatio causa mortis, non requi-**
rit aditionem hæreditatis, quæ
in legatis exigitur, c. eod. nu.
465.
- Donatio facta à minore ei, à quo**
prius eandem rem ex donatio-
ne acceperat, an valeat. c. eod. n.
622.
- Donatio dolosa à minore facta, nō**
ratificatur ex superveniente æ-
tate. c. eod. n. 566.

I N D E X.

Dos sine matrimonio esse non intelligitur, c. 31. effect. ult. n. 14.
 Dos data per mulierem minorem viro in bonis immobilibus sine decreto, non cedit lucro mariti, stante statuto de lucro dotis, c. 33. n. 418.
 Duumviri officium, c. 27. n. 36.

E

Ecclēsia tenetur quatenus est facta locupletior. c. 33. nu. 87.
 Ecclesia est cultrix & auctrix iustitiæ, quæ nihil paritur contra iustitiam fieri. c. eod. n. 88.
 Ecclesia loco pupilli est, c. 35. reg. 1. nu. 217.
 Ædilis qui à privatis muneribus excusatur, à tutela non excusatur, c. 35. reg. 1. nu. 4.
 Effectus par tacitæ & expressæ hypothecæ, c. 15. n. 68.
 Effectus plures expressæ quam tacitæ hypothecæ, c. 15. n. 70.
 Emancipatio solet dari in præm & favorem filio, c. 3. n. mi
 Empta res pecunia minoris, efficitur minoris, licet emens emerit nomine proprio. c. 31. effect. 4. n. 7.
 Emptor emens rem alienam scienter à non domino, non agit de evictione contra venditorem, sed solum ad pretii restitutionem. c. 33. n. 104.
 Episcopus liberatur à patria potestate ob suam dignitatem, quo ad suum commodum. c. 5. nu. 66.
 Episcopus senex potest coadiutorem petere. c. 5. nu. 158.

Episcopus magis nomen oneris quam honoris est c. 26. n. 33.
 Episcopi & monachi à tutela excusantur, c. 35. reg. 1. n. 193.
 Episcopi & monachi etiam volentes non admittuntur ad dativas vel testamentarias tutelas c. 25. reg. 1. n. 194.
 Error in qualitate vel conditione personæ tutoris, vitiat ipsam dationem, c. 9. nu. 20.
 Error calculi semper potest allegari & deduci. c. 38. n. 154. & ampliatur 148.
 Error calculi quomodo probetur, c. 38. n. 150.
 Error calculi etiam in facto proprio potest adaptari, c. eod. n. 151.
 Error calculi etiam in facto proprio facit computationem ipso jure nullam, c. eod. n. 153.
 Error calculi potest allegari in causa appellationis, sive sit deductus in causa appellationis, sive non, c. eod. n. 154.
 pro Errore calculi non competit actio criminalis, c. eod. n. 155.
 Error calculi cessat, quando post calculationem fuit deventum ad pactum & stipulationem; c. 38. n. 156.
 Error calculi cessat, quando fuit transactum, c. eod. n. 158.
 Error calculi cessat, quando fuit sententiatum, c. eod. n. 159.
 Error allegari non potest, quando confessio est geminata, c. eod. n. 162.
 Error in calculo temporis non vitiat computationem, c. eod. nu. 169.
 Ætatis appellatione simpliciter quid veniat, c. 1. n. 8.

Ætas

I N D E X.

- Ætas pupillaris.* c. 5. nu. 8. & c. 37. nu. 3. 13.
Ætas ædificiorum. c. 5. nu. 11.
Ætas vivorum. ibid. n. 12.
Ætatum gradus diversi. ibid. nu. 14.
Ætatum gradus tres ex Gellio & Ulpiano. ibid. nu. 15.
Ætatum gradus quinque ex Terentio Varrone. ibid. n. 17.
Ætates hominum sex, ex opinione glossatoris. ibid. n. 19.
Ætas puerilis. ibid. n. 35.
Ætas prima. ibid. n. 36.
Ætas infirma. ibid. nu. 71.
Ætas tenera an possit accusari. c. 5. nu. 95.
Ætas pubes ibid. n. 97.
Ætas secunda, ibid. 105
Ætas minor, ibid. n. 106
Ætas iusta, c. 5. n. 107. alias nubilis ætas, num. eod. quando incipiat, c. 37. nu. 15
Ætas definita, c. 5. nu. 108
Ætas nubilis, ibid. n. 109
Ætas quæ idonea ad generandum c. 5. nu. 111
Ætas adulta sine adolescentia, c. 5. nu. 112
Ætas prætextatorum & proxime prætextatorum, ibid. num. 113
Ætas juvenilis, ibid. n. 118
Ætas legitima Longobardorum quæ dicatur, ibid. n. 132.
Ætas firmata, ibid. n. 133
Ætas legitima, & cur ita dicatur, c. 5. num. 135. & c. 37. nu. 5.
Ætatis legitimæ appellatione quid veniat, c. 5. nu. 137. & cap. 37. reg. 2. n. 60.
Ætas legitima Theophilo, c. 5. n. 138. unde fluxerit, c. 37. nu. 6. & 26.
Ætas perfecta. c. 5. n. 139.
Ætas imperfecta. ibid. n. 140.
Ætas robusta. ibid. n. 141.
Ætas status. ibid. n. 143.
Ætas major. ibid. n. 144.
Ætas tertiana. ibid. n. 146.
Ætas naturalis. ibid. n. 147.
suæ ætatis homo. ibid. n. 148.
Ætas senior. ibid. n. 149.
Ætas extrema. ibid. n. 150.
Ætas ægra. ibid. n. 156.
Ætas defecta. ibid. n. 161.
Ætas infantis cur infirma dicatur. ibid. n. 162.
Ætas quomodo probetur, & à quibus in genere. cap. 35. num. 175.
Ætas 50. 55. vel 60. annorum excusat ab honoribus, sed à muneribus non. c. 35. n. 176.
Ætas 65. annorum in Syria tribuit vocationem capitationis. c. 35. n. 177.
Ætas viginti quinque annorum finis pubertatis dicitur. c. 37. n. 28.
Exceptio siue beneficium cedendarum actionum est tertium remedium, quo tutore convento ex culpa contutoris, competit exceptio, ut sibi cedantur actiones. c. 39. n. 131.
Exceptioni cedendarum actionum non censetur renunciatum ex generali renunciatio- ne omnium beneficiorum, & omni juris auxilio. cap. 39. nu. 132.
Exceptioni cedendarum actionum non renunciatur etiam juramento. c. 39. n. 133.
Exceptio cedendarum actionum etiam opponi potest in executione sententiæ. c. 39. n. 134.
Exce-

I N D E X.

Exceptio cedendarum opponi potest, licet statutum dicat, quod contra instrumentum publicum nulla defensio admittatur. c. 39. nu. 135.

Exceptio five beneficium cedendarum quare introductum, c. 39. nu. 139.

Exceptio cedendarum datur cō-tutoribus, uno non existente solvendo licet forte post fiat solvendo, ibid. n. 143.

Exceptio cedendarum an competat ei, qui ex communi dolo convenitur, ibid. n. 144.

Exceptio cedendarum cui non competat, ibid. n. 147.

Exceptio divisionis cui competat, ibid. n. 149.

Exceptio divisionis est secundum remedium tutoribus competens, ibid. n. 150.

Exceptio divisionis æquissima vocatur à Juriscons. ibid. n. 153.

Exceptio divisionis an possit opponi in executione, qua omnes sunt in solidum condemnati, c. 39. n. 154.

Exceptio divisionis an competat tutoribus de dolo conventis. c. 39. n. 155.

Exceptio divisionis an tutoribus statim competat antequam cō-veniantur, c. 39. n. 158.

Exceptio ordinis est primum remedium tutorib. competens, ibid. nu. 179.

Exceptio ordinis non dicitur de apicibus juris, sed est fundata in summa æquitate, ibid. nu. 180.

Exceptio ordinis competit convento tutori tam pro gestis, quam pro non gestis, vel quæ

gestis sunt connexa, c. 39. nu. 183.

Exceptio tutoris illegitimi potest opponi in quacunque parte judicii, cap. 32. reg. 9. num. 35.

Excommunicatus à tutela repellitur, c. 9. n. 74.

Excusatio quando admittatur à tutela vel cura, c. 5. nu. 154.

Excusans se à tutela, perdit quod sibi suisque ea contemplatione relictum est, c. 9. n. 26.

Excusatorum ad tempus omnino & in perpetuum differentia, c. 35. reg. 1. n. 99.

Excusare se volens, debet testibus adhibitis declarare & proponere causas ad professionem excusationis intra quinquaginta dies continuos, & intra quatuor menses prosequi, & ad finem perducere negotium, alioqui ejus exceptio non recipitur, & obstat præscriptio, c. 35. reg. 3. n. 1.

Excusatio non potest fieri per libellum, c. 35. nu. 11.

Excusatio obtenta ex falsis causis, non liberat tutorem ab administratione & periculo tutelæ, c. 35. reg. 4. nu. 1.

Excusatio tutoris justa finit tutelam, cap. 37. regula 2. num. 161.

Executor testamenti non satisfacit, nisi post testamentum cœperit esse non solvendo, capit. 32. regula septima, num. 79.

Executor ultimæ voluntatis rationem reddere tenetur, c. 38. nu. 83.

Idem in executore sententiarum, qui

qui fructus seu bona receperit, c. 38. n. 84.
Exempla aliquot perfidorum tutorum c. 4. n. 5.
Exempla mirabilia de naturaliter surdis, c. 9. n. 46
Exemplum patris in gratiam impiæ novercæ, c. 15. n. 114.
Exempla eorum, qui se furiosos simularunt, c. 22. n. 10
Expensæ minutæ sive parvæ, quæ dicantur, c. 23. reg. 8. nu. 5
Expensæ factæ circa personam tutoris, non imputantur, nisi per iudicem salarium ei fuerit constitutum, c. 40. n. 51
Extra ordinem tutores dare quid, c. 19. n. 9
Extra ordinem fieri verba, quid denotent, c. 14. n. 10
Extensio an fieri possit de persona ad personam, c. 12. n. 9.
Extensio an & quando fiat in poenalibus, c. 15. n. 129
Extensio fit data rationis identitate in favorabilibus & exorbitantibus, c. 33. n. 47
Extraneus non tutor acquirens ex re pupilli, ipso pupillo acquirit in subsidium, c. 31. effect. 4. nu. 8
Extraneus volens satisfacere, non repellit tutores an administratione, c. 32. reg. 7. n. 92

F

Falsus tutor quis, cap. 34. numer. 1
Falsus procurator non prodest, nec nocet domino, c. eod. n. 18
Gestum à Falso tutore, non est alicuius momenti, c. eod. reg. 1 num. 1

Falso tutore cum vero auctoritatem accommodante, valet quod gestum est, c. 54. regul. 1. num. 11.
Falsus tutor dolo malo auctor factus, tenetur, secum contrahenti, & decepto ad damna, cap. eod. reg. 2. n. 1
Fictio est, quando arguitur id esse, quod non est. c. 37. reg. 1. n. 53.
Fictio in his, quæ sunt iuris, non habet locum, c. 34. reg. 2. nu. 55
Fiscus succedens tutori per confiscationem, tenetur creditoribus confiscati pro ea parte, qua succedit, c. 39. n. 215.
Fideiussor potest dari contutor ei, pro qua fideiussit, c. 23. n. 11
Fideiussores tutoris obligati pupillo non habent beneficium divisionis, c. 32. reg. 7. n. 17
Fideiussor magistratum non tenetur actione subsidiaria, cap. eod. reg. 7. n. 70
Fideiussor tutoris non tenetur ad ea, quæ tutor post pubertatem gessit, c. 39. n. 255
Fideiussoribus conventis ex stipulatione rem pupilli salvam fore, competunt eadem restitutiones sive reputationes, quæ tutoribus, c. 40. n. 33
Filius familias in causis, in quibus patri nihil quaeritur absque consensu patris in iudicio stare potest c. 3. n. 61
Filius familias testamentum facere non potest, c. 7. n. 5
Filius familias tutor dari potest, c. 9. nu. 2
Filius familias tanquam publica persona, patrem in ius vocare potest, c. 9. nu. 4

Filius-

I N D E X.

Filius famil. tutor quatenus teneatur. c. 9. n. 5.

Filiafamilias mater potest dari tutrix communib, eorum liberis, ibid. n. 7.

Filii vel filia appellatione post humus continetur, & quæ sit ratio c. 12. n. 3. 4.

Filiorum appellatione in favorabilibus, an nepotes contineantur, ibid. nu. 28.

Filiorum appellatione an nepotes contineantur in materia tutelari, c. 12. n. 29. & c. 31. effect. ult. nu. 6.

Filiusfamilias à iudice tutor dari potest, c. 23. n. 18.

Filius an possit esse curator patris prodigi, c. 28. n. 30.

Filiusfamilias non potest adire hereditatem acquirendo patri ignoranti, c. 30. n. 114.

Filiusfamilias prohibitus contrahere sine consensu patris, an possit adire hereditatem opulentam, c. 30. n. 119.

Filius prohibetur eam in uxorem ducere, cujus tutelæ rationi pater obstrictus fuerit, siue heres extiterit, siue abstinuerit, siue exheres scriptus fuerit, c. 31. effect. ult. nu. 9.

Filiusfamilias tutor vel curator non potest pupillam nuptum dare patri vel etiam fratri, qui in ejusdem patris potestate est, ibid. n. 12.

Filiusfamil. magistratus factus, si pupillo caveri non curaverit sua culpa, actio dabitur in patrem filiifamilias magistratus peculiotenus, si ejus voluntate magistratum administraverit, c. 32. reg. 7. n. 49.

Filius non tenetur stare cum patre, si habeat uxorem juvenem aut pulcram, & habent filios primi & secundi matrimonii juvenes, cap. 32. reg. 9. numer. 238.

Filius non censetur renunciare legitimæ, etiam si simpliciter agnoscat legatum factum, ne plus petere possit, c. 33. n. 379.

Filius vivente patre, dicitur habere naturalem possessionem, c. 33. n. 444.

Filius non tenetur solvere decimam de hereditate paterna, ibid. nu. 446.

Filius putativus institutus heres, non tenetur adire hereditatem favore patris, eo etiam jubente, c. 34. reg. 1. n. 5.

Filius captus mortuo similis est, c. 35. reg. 1 n. 66.

Filiusfamilias patris sui curator rationes reddere debet, c. 38. n. 54.

Filiusfamilias emancipatus, si tutelam administraverit, etiam directo tenetur, cap. 39. num. 211.

Filiusfamilias non tenetur de ætis ante emancipationem, nisi in quantum facere potest, c. 39. nu. 212.

Fœminæ cur prohibeantur esse tutrices, c. 7. num. 34. & c. 9. n. 50.

Fœminis non defertur legitima patronorum tutela, cap. 7. nu. 36.

Fœmina olim à Principe impetrare potuit ut tutrix esset, c. 7. nu. 40.

Fœminarum tutelâ quæ fuerit apud Græcos, eod. nu. 46.

I N D E X.

- F**œminæ liberos non habent in potestate. c. 8. n. 37.
- F**œmina an ex Principis habilitatione admissa excludat testamentarium & legitimum tutorem. c. 15. n. 22.
- F**œmina hodie tutrix esse potest. ibid. nu. 23.
- F**œminæ inconstantes, leves, nimis credulæ, & decipi faciles. ibid. n. 121.
- F**œmina præsumitur magis amare fœminam, propter sexus similitudinem. ibid. num. 123.
- F**œmina à iudice tutrix dari nequit. c. 23. n. 27.
- F**œmina luxuriose vivere quando dicatur. c. 28. nu. 52.
- F**œmina officio curatoris fungi non potest. c. 28. n. 73.
- F**œminæ cur citius pubescant, quam masculi. c. 37. reg. 1. nu. 2.
- F**œminarum tutela finitur conventionem in manum. c. 37. reg. 2. nu. 145.
- F**œminæ post conventionem in manum non obligantur civiliter, ne marito quidem auctore, sed necessaria est tutoris auctoritas. c. 37. reg. 2. nu. 150.
- F**œminæ liberantur à tutela, quando virgines Vêstales essent captæ. cap. 37. reg. 2. numero 152.
- F**rater creditor vel debitor, pupilli tutor esse nequit. c. 9. nu. 57.
- F**rater tenetur conficere inventarium. c. 32. reg. 5. nu. 71.
- F**ratres consortes qui dicantur. c. 35. reg. 1. n. 139.
- F**rater datus ad simplicem requisitionem matris convolantis ad secundas nuptias, suspectus est. c. 36. reg. 1. n. 40.
- F**rater fratris sui negotia gerens, rationem reddere tenetur. ca. 38. n. 64.
- F**uriosus à iudice tutor dari nequit. c. 23. nu. 7.
- F**uriosus patrem habens non accipit curatorem, sed ejus pater est legitimus administrator. c. 28. nu. 11.
- F**uriosus ex lege xii. Tabul. in agnatorum & gentilium curatione fuit. c. 28. n. 14.
- F**urioso an interdicitur administratio à lege, vel per iudicem. ibid. nu. 18.
- F**uriosi absentibus & ignorantibus comparantur. ibid. num. 19.
- F**uriosi actu, non possunt acquirere possessionem. ibid. n. 21.
- F**uriosi habitu, communi sensu carere dicuntur. c. 28. n. 22.
- F**uriosus omnibus prærogativis fruitur, quibus minor ob ætatis imbecillitatem potitur. c. 28. nu. 23.
- F**uriosi statu, testamenta condere & possessionem apprehendere possunt. ibid. n. 24.
- F**uriosus testamentarius non est tutor antequam sanitatem recipiat. c. 35. reg. 1. nu. 156.

G.

- G**abriel Mudæus præceptor auctoris c. 10. nu. 38.
- G**entiles qui remissive. cap. 28. nu. 15.
- G**essisse dicitur, qui modicum attigit

tigit per se vel per alium, c. 39.
num. 14.
Grammatici majoris momenti,
graviorisque muneris excu-
santur à tutela. cap. 35. reg. 1. n.
200.
Grammatici incipiunt ab Home-
ro aut Virgilio. cap. 35. numer.
202.
Gregorius Haloander diligen-
tissimus & verus juris instau-
rator, c. 26 n. 61.
Gubernator Hospitalium ratio-
nem reddere tenetur. cap. 38.
num. 74.

H.

Hereditatem in capita dividere
quid. c. 3. n. 19.
Hereditas legitima. cap. 7. num.
24.
Hereditatis successio monstrum
& portentum juris civilis. ca.
30. n. 110,
Heres legitimus. cap. 7. numer.
25.
Heres testamento tutor dari po-
test. c. 9. n. 21.
Heres adeundo dicitur contra-
here cum creditoribus & le-
gatis, c. 30. n. 111.
Heres extraneus tutoris non po-
test pupillam ducere in uxo-
rem, modo rationes reddere
debeat, cap. 31. effect. ult. num.
3.
Heres pupilli jurat in litem con-
tra tutorem, qui non confe-
cit vel non rite fecit inventa-
rium. c. 32. reg. 6. n. 15.
Heredes magistratum non te-
nentur ut ipsi magistratus, i-
bid. reg. 7. n. 47.

Heres magistratum tantum suc-
cedaneus est culpæ dolo proxi-
mæ. c. 32. reg. 7. n. 48.
Heres tutoris ad usuras non te-
netur. c. 32. reg. 9. n. 180.
Heres vel legatarius educationem
pupilli testamento sibi injun-
ctam recusans, privatur com-
modo ei competente, cap. 32.
reg. 9. n. 233.
Heres ex delicto defuncti tene-
tur quatenus est factus locuple-
tior. c. 33. n. 86.
Heres universalis tenetur redde-
re rationem fideicommissa-
rio de rebus hereditatis, si illis
se immiscuerit & fructus rece-
perit. c. 38. n. 51.
Heredes tutorum de lata culpa
tantum tenentur; non de le-
vi. c. 39. n. 50.
Heres tutoris tenetur etiam de
non gesto vel neglecto. ibid.
n. 82.
Heres in arca tutoris pupilli pec-
uniam inveniens & consu-
mens, præstat usuras pecuniæ,
donec tutelam restituerit. c.
39. nu. 84.
Heres tutoris tenetur de proprio
dolo, judicio tutelæ. ibid. nu.
86.
Heres tutoris non tenetur de le-
vi culpa, sed tantum de dolo
& lata culpa. ibid. nu. 89.
Heres tutoris non jure datus ne-
que dolum, neque culpam præ-
stat. ibid. n. 91.
Heredes tutorum idoneorum pe-
riculum alter alterius non præ-
stant. ibid. n. 92.
Heres pupilli potest unum ex plu-
ribus tutoribus eligere. ibid.
nu. 118.

Heres tutoris tenetur ad usuras
ejus pecuniæ, quam ipse agi-
taverit arbitrio judicis, c. 39.
n. 224

Heredib. tutorum competit
actio tutelæ contraria, c. 40.
n. 27.

Heres non tenetur servare fa-
ctum defuncti, nisi pro ea par-
te, pro qua est heres, ib. n. 56

Homerus omnis virtutis parēs,
& justissimus omnium rerum
explanator, c. 5. n. 78

Honorificum ut fuit ex testa-
mento amicorum vel paren-
tum quid capere, ita turpe est
ab iis præteriri, c. 26. n. 4.

Hostis noster est & malus admi-
nistratores, qui impedit nobis
beneficere, cap. 36. reg. 1. nu.
43

Hypocrates Pythagoræ disci-
pulus, medicorum decus, æ-
tatem hominis in septem
partes dividit, c. 5. n. 18

Hypothecæ tacitæ & expressæ
par effectus, c. 25. n. 68

Hypothecæ expressæ plures ef-
fectus quam tacitæ. ib. n. 70

Hypotheca tacita inducitur
non solum pro mala admini-
stratione, sed etiam pro ne-
glectis, c. 31. effect. 2. n. 3

Hypotheca tacita non solum
inducitur in bonis tutorum,
sed etiam pro tutorum, & qui
se gerunt pro tutore, c. 31. ef-
fect. 2. nu. 12

Hypotheca tacita locum habet
in bonis curatorum ad lites
datorum, & eorum fidejusso-
rum, ibid. n. 14

Hypotheca tacita etiā locū ha-

bet in bonis tutoris & cura-
toris generalis, ibid. n. 15

Hypotheca tacita procedit etiā
in bonis actoris loco tuto-
rum vel curatorum à judice
dati, ibid. n. 18.

Hypotheca tacita quo jure fue-
rit introducta, ibid. n. 19

Hypotheca tacita in bonis tu-
toris vel curatoris, à quo
tempore incipiat, ibid. n. 20

Hypotheca tacita incipit à tē-
pore, quo quis inceperit esse
tutor, secundum communem
opinionem, ibid. n. 21

Hypotheca tacita est inducta in
privilegium pupilli, ib. n. 23

Hypotheca tacita competit eti-
am in bonis patris malè &
fraudulenter bona filii admi-
nistrantis, ibid. num. 25

Hypotheca tacita non datur
pro culpabili administratio-
ne patris, in bonis patris,
ibid. num. 27

Hypotheca tacita inducitur in
bonis administratorum civi-
tatum, ibid. n. 29

Hypotheca tacita non datur ci-
vitati in bonis sui debitoris,
qui bona civitatis non admi-
nistraverit, ibid. n. 30

Hypotheca tacita habet locum
in bonis Prælati ecclesiæ
pro mala administratione bo-
norum ipsius ecclesiæ, ibid.
num. 32.

Hypotheca tacita locum non
habet in bonis heredis tuto-
ris vel curatoris ad litem, vel
etiam aliorum, ibid. numer.
36.

I.

Ignorantia an excuset matrem
in petendo tutorē, c. 15. n. 87

Ignorantia affectata non excu-
sat, sed pro sciente habetur,
c. 26. n. 47.

Ignorantia affectata habetur
pro scientia, etiam in poena-
libus, c. 26. n. 48.

Ignorantia facti in dubio præ-
sumitur, c. 32. reg. 5. n. 116.

Ignotus patri pupillorum à tu-
tela non excusatur, c. 35. reg.
1. n. 20.

Ignotus heres instituitur. Et
ignotus quis dicatur, c. 35,
n. 22

Immunitas concessa à munerib.
personalibus, non compre-
hendit minima, c. 26. n. 58.

Impedito regulariter tempus
non currit, c. 26, n. 49

Impensæ modicæ juramento
probantur, c. 32, regul. 8, nu.
4, & quando non, num. 6

Impensas magnas factas à tu-
tore in causa pupilli, non
semper iudex admittit, c. 40.
n. 45.

Impensas immodicas à tutore
factas in funere patris pupil-
li, non semper iudex admit-
tit, c. 40. n. 46

Impensæ turpes à tutore in
causam pupilli factæ à iudice
admittendæ non sunt, ibid.
n. 47

Impensas Simoniacas non repe-
tit tutor, qui pro pupillo eas
fecit, ibid. n. 48.

Imperator heres esse prohibe-
tur in testamentis, timore li-
tis, c. 33. n. 278

Imperitia literarum immunita-
tem à tutela præstat & quate-
nus, c. 35, reg. 1. n. 158

Impossibile censetur, quod à
voluntate solius Principis
dependet, c. 3. n. 58

Impuberes in tutela esse, natura-
li jure conveniens est, c. 5. n. 2

Impuberes & admodum impu-
beres, ibid. n. 37.

Impuberes an possint esse Cano-
nici in collegiata vel cather-
drali ecclesia, ibid. n. 73

Impuberes an vocandi sint ad
electionem Episcopi, ibid.
num. 74.

Impuberes ab omnibus officiis
civilibus remoti sunt, ibid. n.
75.

Impuberis magnæ facultates,
quæ dicebantur, cap. 19. nu.
16.

Impubes non solvit, nec ejus
interpellatione perpetuatur
obligatio, nisi interpelletur
tutore auctore, cap. 30. num.
106.

Impuberis dictum ipso jure nul-
lum est, licet non opponatur,
c. 39. num. 153.

Impuberes propter judicii im-
becillitatem non possunt tu-
tores suspectos facere, cap.
36. reg. 7. num. 21.

Incertitudo personæ vitiat re-
scriptum delegatorium, exe-
cutoris testamentarii deputa-
tionem, legitimationem per-
sonæ, & libertatis dationem,
c. 10. num. 22.

Incertitudo vitiat omnes actus,
ibid. num. 23.

Indebitum solutum per transa-

- ationem non repetitur, c. 33. num. 280
- Infantia quando incipiat & quādiu duret, c. 5. n. 23
- Infans an dicatur existens in utero, c. 5. n. 24
- Infans non potest de feudo investire, c. 5. n. 26
- Infantes apud Ultrajectinos ad investituram non admittuntur, etiam septem annis maiores, sed eorum tutor, c. 5. n. 27
- Infantes secundi generis, ibid. n. 33
- Infans præsens pro absente habetur & dormienti similis est, c. 29. n. 18
- Infans tam parvæ ætatis ut nondum fari possit, nullum negotium rectè gerit, c. 30. n. 7
- Infans qui fari non potest, non defectu ætatis, sed aliquo vitio vel casu, tutore auctore, actus gerere potest, ibid. n. 8
- Infanti, qui fari nequit hereditas restituitur, c. 30. n. 9
- Infans sine tutore vel curatore acquirit possessionem naturalem, ad quas aliquem intellectum & affectionem habet, ibid. n. 10
- Infans si fari potest, omne negotium, tutore auctore gerit, ib. n. 11
- Infans qui fari potest, an possit esse in iudicio cum tutore, ib. num. 13
- Infans stipulari potest tutore auctore, ibid. n. 14
- Infans quis dicatur, ibid. n. 15
- Infantiæ proximus an stipulari possit, ibid. n. 16
- Infirmus tutor esse non potest, sed tanquam inhabilis ipso jure repellitur, c. 35. reg. 1. n. 154
- Infirmi an dicantur senes, cap. 5. num. 159
- Ingenuus libertino an tutor dari possit, c. 23. n. 13
- Inhabilis testamento tutor dari nequit, c. 9. n. 23
- Inhabilitas an & quando vitiat, num. 25
- Inimicitiae capitales cum patre pupilli à tutela excusant, cap. 35. reg. 1. num. 162
- Inimicitia ficta non excusat, ib. num. 167
- Inimicitiae capitales quando censeantur reconciliatae remissione, ibid. n. 170
- Injuria uni illata, intelligitur illata toti cognationi, c. 36. reg. 7. num. 12
- Institutores & factores tenentur reddere rationem, & librum rationum habere, & quid continere debeat, c. 38. n. 76
- Institutores & factores tenentur, mortuo rationum domino restituere libros, & omnia, & exhibere heredibus debita & credita apothecæ sui magistri, ibid. n. 77
- Institutio heredis caput testamenti, c. 5. n. 44
- Institutio generalis facta de filiis non extenditur ad filios, quos testator ignorabat se habere, c. 12. n. 24
- Instrumentum Imperatoris contra testamentum non valet, c. 33. n. 605
- Inquisitio legitima quando dicatur fieri, c. 22. n. 2.

I N D E X.

- In Inquisitione facienda an sufficiat matris iudicium. c. 22. nu. 4
- in Inquisitione facienda non sufficit iudicis assertio, dicentis se dedisse cum causæ cognitione. ibid. n. 6
- in Inquisitione quatuor considerata, ut rectè tutor datus dicatur. ibid. n. 7
- Inquisitio an sit observanda in datione curatoris furiosi. ibid. nu. 8
- Intellectus l. servum. ff. rem pupill. salvam fore. cap. 32. reg. 7. num. 27
- Intellectus §. tutor autem. Instit. de auctorit. tut. cap. 30. num. 54
- Intellectus leg. quod dicimus. §. si duo ff. de auctorit. tut. ibid. nu. 4
- Intellectus l. cum ipse. C. de contr. empt. ibid. n. 91
- Intellectus l. Iulianus. §. si quis à pupill. de action. empt. ibid. nu. 167
- Intellectus leg. plerique. ff. de in jus voc. c. 1. n. 9
- Intellectus l. ut vim. ff. de justitia & jur. nu. 18
- Intellectus versiculi, jam autem, l. Spadonem. §. neque libentarios, ff. de excusat. tut. cap. 4. num. 44
- Intellectus l. non aliter. ff. de legat. 3. c. 5. n. 125
- Intellectus leg. filium. ff. de his qui sunt sui vel alieni jur. c. 5. num. 160
- Intellectus l. decreta. ff. de re judic. c. 6. nu. 22
- Intellectus legis ultimæ, C. fami-
liæ eriscundæ. cap. 8. numer. 14
- Intellectus legis actus legitimi. ff. de regulis juris. cap. 30. numer. 11
- Intellectus verborum, hoc jure utimur. in l. si tamen si. de testament. tut. c. 10. n. 42
- Intellectus §. nos autem. Instit. de Attil. tut. cap. 19. numer. 30
- Intellectus Novell. Iustiniani 72. & 94. c. 24. nu. 13
- Intellectus l. testamento. ff. de manumiss. testament. cap. 26. num. 22
- Intellectus l. Spadonem. §. final. ff. de excusat. tut. cap. 26. num. 54
- Intellectus l. & mulieri. ff. de curat. furios. c. 28. nu. 52.
- Intellectus l. C. de his quibus res indign. cap. 31. effect. 5. numer. 12
- Intellectus l. si ex causa. §. nunc videndum. ff. de minorib. c. 32. reg. 9. nu. 64
- Intellectus l. possessionem. C. commun. utriusque judic. ibid num. 242
- Intellectus l. final C. si major factus alienat. cap. 33. numer. 551
- Intellectus Regulæ, tutorem habenti alium tutorem non dari. C. 35. reg. 1. num. 221
- Intellectus l. tutor quoque. §. tutores. ff. de suspect. tut. c. 36. reg. 4. num. 8
- Intellectus l. si curatorem. C. de in integrum restitut. c. 36. reg. 7. nu. 16
- Intellectus leg. fin. & ibi gloss. C. de

I N D E X:

- de suspect. tut. c. 36. reg. 8. num.*
14.
- Intellectus l. hac autem, §. ait Prætor. ff. ex quib. caus. in posses. eat.*
c. 37. reg. 1. nu. 9.
- Intellectus consilii Oldradi § 2. c.*
37. reg. 1. n. 69.
- Intellectus l. fin. C. de usur. pupill.*
ibid. n. 82.
- Intestatus decedens, an censeatur tacitè vocare venientes ab intestato ad legitimam ejus hereditatem. c. 14. n. 4.*
- Intestatus pater dicitur respectu tutelæ, etiam qui condidit testamentum, sed in cotutores liberis non dedit, c. 15. n. 11*
- Inventarium debet esse caput rationum, sine quo non potest confici primum & principale caput libri rationum, quod est de receptis. cap. 32 reg. 5. num.*
18
- Inventarium quando fieri vel incipi debeat. ibid. n. 29*
- Inventarium coram quo confici debeat. c. 32. nu. 36*
- Inventarium tutoris quomodo confici debeat. c. 36. reg. 5. nu.*
75
- Inventarium conficere non tenetur constitutus ad auctorandum divisioni vel alii actui, c. 22. reg. 5. n. 87*
- Joannis Fabri auctoritas sacrosancta apud Gallos, cap. 4. nu.*
26
- Joannes Faber Galliarum consuetudinum peritissimus. c. 5. num.*
82.
- Judæus non potest esse tutor Christiani pupilli, sed suorum filiorum sic. c. 4 n. 32*
- Judæorum secta peior secta Sacerdotum. c. 4. num. 34*
- Judæus prohibetur habere Christianum mancipium, vel nutrices, vel famulos Christianos. c. 4. n. 35*
- Judæus non potest ingredi scholas Christianorum etiam cum dispensatione Episcopi vel Principis. c. 4 n. 39*
- Judæus crucis Christi inimicus. ibid. n. 40*
- Judæus dignitatum & officiorum publicorum incapax. c. 26 nu.*
12
- Judæi à tutela non sunt immunes c. 26. nu. 35*
- Judæi non excusantur à tutela non Judæorum. c. 35. reg. 1. n.*
36
- Judæi militiæ vacationem habuerunt. cap. 35. regul. 1. num.*
37
- Judex laicus non potest clerico dare tutorem, sed à judice ecclesiastico dandus est, & an sit perpetuum. cap. 4. numero*
25
- Judex secularis, an possit cogere clericum ad suscipiendam legitimam tutelam. cap. 14 numero.*
3
- Judex nemine petente, ex officio pupillistutorem dat vel curatorem, si viderit bona perire, vel æs alienum imminere, dummodo id faciat de consilio conjunctorum, c. 17. n. 10*
- Judex habens jurisdictionem in personam pupilli, eidem dat tutorem, non alius. cap. 20. num. 1. & 2. ampliatur ibid.*
- Judex originis vel domicilii tutorem dat, etiam si nulla possideat bona. c. 20. n. 4*

I N D E X.

**Iudex domicilii hodiè communi-
ter tutorem dat, & ejus tutoris
administratio ad omnia pupilli
bona, etiam alibi sita, porrigi-
tur. c. 20. n. 8.**

**Iudex non dat tutorem, nisi de-
ficiente testamentario & legi-
timo. c. 21. n. 1.**

**Iudex non dat tutorem, nisi cum
legitima inquisitione. c. 22.
num. 1.**

**Iudex quemlibet tutorem dare
potest. c. 23. n. 2.**

**Iudex potest dare tutorem testa-
mento patris inutiliter datum.
c. 23. n. 3.**

**Iudex plures simul potest dare
tutores. c. 23. n. 4**

**Iudex potest tutorem dare absen-
tem, & quando. c. 23. n. 5**

**Iudex non potest furiosum dare
tutorem. c. 23. n. 7**

**Iudex an spadones tutores dare
possit. c. 23. n. 8**

**Iudex tutorem filium familias
dare potest. c. 23. n. 18**

**Iudex omni impuberi tutorem
dare potest. c. 24. n. 1**

**Iudex ex causa potest remittere
confectionem inventarii. c. 32.
reg. 5. n. 97**

**Iudex ex causa potest venire con-
tra dispositionem testatoris,
& consulere utilitati impuberis
c. 32. n. 108**

**Iudex expensas à tutore in sala-
riis præceptorum pupilli fa-
ctas, admittet, si pupilli quali-
tas fuit, ut alicui disciplinæ o-
peram daret. c. 32. reg. 9. n. 145**

**Iudex potest tutorem, qui pecu-
niam pupillarem in usus suos
convertit, condemnare ultra
centesimas usuras, etiam si du-**

**plum excedant, quando con-
stat pupillum tantum damni
passum fuisse. c. 32. reg. 9. nu-
mero 209**

**Iudicis arbitrio relinquitur quan-
titas & qualitas alimentorum
præstandorum pupillo. cap. 32
reg. 9. n. 221.**

**Iudicis arbitrio relinquitur, pe-
nes quem pupillus educari de-
beat. c. 32. reg. 9. nu. 230**

**Iudex potest arbitrari pupillam
esse reponendam in monaste-
rio. c. 32. reg. 9. n. 231**

**Iudex voluntatem testatoris ser-
vare debet, nec ab ea recede-
re, nisi ex causa. c. 32. regul. 9.
n. 235**

**Iudex debet arbitrari, ut pupillus
educetur apud matrem hone-
stam. c. 32. reg. 9. n. 239**

**Iudex non debet facile pupillos
retrahere ab illis. qui eos mul-
tis annis fideliter educarunt. c.
32. reg. 9. n. 255**

**ad officium Iudicis spectat face-
re ædificia refici. c. 32. regul. 9.
n. 266**

**Iudicis arbitrio relinquitur, quā-
do æ alienum urgere dicatur,
ut bona minorum alienari pos-
sint. c. 33. n. 9**

**Iudicis arbitrio relinquitur, quæ
res minorum præter prædia
commodius alienari possint.
n. 33. n. 13**

**Iudex debet se instruere de bonis
minorum convocando ami-
cos & necessarios pupilli. c. 33.
n. 16**

**Iudex inquirere debet, an potius
vendere bona immobilia mi-
noris expediat, quam obligare.
c. 33. n. 22**

- Judici** afferenti causam alienationis bonorum minoris esse justam non creditur, c. 33. n. 35
- Judex** interponendo decretum in actibus ad suam jurisdictionem spectantibus, omnino sedere debet, ibid. num. 56
- Judex** delegatus ad unam causam, in sua camera decretum interponere potest, c. 33. n. 58
- Judex** curare debet ne lites ex litibus oriantur, ibid. n. 285
- Judex** curare debet ne lites fiant immortales, ibid. n. 285
- Judex** in causis dubiis potest quandoque partes cogere ad concordiam, ibid. n. 287
- Judex** quomodo sciet, bonine an mali sint mores tutoris, c. 36. reg. 1. n. 38.
- Judex** ex officio potest remove-
re tutorem suspectum, c. 36.
reg. 3. n. 3.
- Judex** potius sequi debet pupil-
lorum vel minorum utilitas-
tem, quam legis, aut hominis
judicium, ibid. reg. 6. n. 3
- Judex** delegatus potest dare tu-
torem, quando lis movetur
adulto coram delegato, c. 37.
reg. 2. n. 84.
- Judex** delegatus in beneficialib.
dat curatorem, c. 37. n. 85
- Judex** delegatus potest in inte-
grum restituere, quando resti-
tutio in integrum venit co-
ram eo incidenter, c. 37. n. 86
- Judicis** arbitrio relinquitur,
quando perfecte dicantur
redditæ rationes, c. 38. n. 12
- Judicis** arbitrio relinquitur, an
expensa quæ excedit redditus
pupilli, utilis sit & compu-
tanda tutori, nec ne, c. 40. n. 53
- Judicium** agitatum cum tutore,
qui non fecit inventarium, est
nullum, c. 32. reg. 5. n. 11
- Iumenta** antiquitus capita vo-
cata, c. 3. n. 15.
- Juramentum** in litem datur con-
tra tutorem, qui pupillum in-
defensum reliquit, c. 32. reg.
3. n. 7
- Juramentum** in litem datur cō-
tra tutorem, qui non confecit
inventarium, c. 32. reg. 6. n. 1
- Juramentum** in litem datur,
contra tutorem, qui non
exhibuit cum effectu librum
rationum, ibid. n. 5
- Juramentum** in litem datur
contra eum, qui profert ob-
scurum & intricatum librum
rationum, ibid. n. 7
- Juramentum** in litem non datur
contra tutorem qui non con-
fecit inventarium ob simpli-
citatem & rusticitatem, ibid.
n. 17
- Juramentum** in litem non datur,
contra tutorem non confici-
entem librum rationum, eo
quod liberatus fuerit ab one-
re reddendi rationes, ibid. n.
18
- Juramentum** à statuto requisitum
debet à tutoribus sub
eisdem verbis præstari, alias
tutela non valet, ibid. reg. 5.
n. 54
- Juramentum** minoris confirmat
divisionem factam contra præ-
ceptum testatoris & disposi-
tionem legis, c. 33. n. 199
- Juramentum** minori non obest,
nisi fuerit prius certioratus
de beneficio suo, c. 33. n. 586.
- Ju:

Iuramentum vere & præsumpti-
ve dolo præstitum, non præ-
judicat minori, c. 33. n. 589

Iuramentum super contractu si-
mulato interpositum, est nul-
lum, & tali casu non est pe-
tenda absolutio à iuramento,
ibid. n. 591

Iuramentum assertorium, quo
juravit omnia & singula con-
tractus esse vera, non valet,
tanquam appositum in frau-
dem, ibid. n. 593

Iuramentum minoris asserentis
se majorem, excludit à bene-
ficio ætatis, non etiam nulli-
tatis, ibid. n. 594

Iuramentum minoris corporali-
ter præstitum, excludit omne
auxilium, ibid. n. 595

Iuramentum, quando dicatur
corporaliter præstitum, ibid.
n. 596

Iuramentum primum, quando
præjudicet secundo, ibid. nu.
601

Iuramentum non firmat contra-
ctum, in quo desint solenni-
tates probatoriæ requisitæ ad
actum: quia dicuntur indu-
ctæ ad utilitatem publicam,
ibid. n. 603

Iuramentum interpositum in
contractu, facit ut calculus
non possit retractari, cap. 38.
num. 160

Iuramentum in tutelis interpo-
situm, facit ut locus non sit
beneficio divisionis cap. 39.
num. 166.

Jcti proprietatis verborum ob-
servantissimi, cap. 1. num. 2

Jureconsulti non tam defini-

tione, quam descriptione uti
solent, c. 2. n. 4

Juridici in quorum locum sur-
rogati sunt, c. 19. n. 21

Jurisperitus an excusetur à tute-
la, c. 35. reg. 1. n. 118

Ius patronatus an vendi vel do-
nari possit cum universitate
bonorum, c. 5. n. 65

Ius civile quid proprie, c. 6. n. 3

Ius revocandi donationes ex
causa ingratitude, non
transmittitur ad heredem, c.
18. n. 48

Iuvenis imbellis, c. 5. n. 120

Iuvenis imberbis, ibid. numer.
121

Iuvenis pro impubere in Scevo-
læ responso, ibid. n. 124

admodum Iuvenes qui dicantur,
ibid. n. 126

L

Laicus an possit esse tutor cle-
rici, c. 4. n. 29

Laicus an possit esse procurator
clerici, & syndicus ecclesiæ,
c. 4. n. 29

Laicus an jus patronatus præ-
scribere possit, c. 5. n. 64
pro Laudo præsumitur, cap. 38.
n. 184

à Laudo postmodum emologa-
to, non est recedendum, ibid.
n. 185

Laudum & arbitramentum e-
mologatum habetur ut trans-
actio, ibid. n. 186

Legata, testamenta, tutelæ, & li-
bertates, qua lingua relin-
qui, & dari debuerint, cap. 6.
n. 23.

Le:

Legatum non potest conferri
in alterius arbitrium, c. 10. n.
32

Legatis relictis filiis vel filia-
bus, non procedit in posthu-
mis, c. 12. n. 5.

Legatum relictum filiabus, an
unicæ posthumæ debeatur,
c. 12. n. 7

Legata & hereditates plerum-
que dantur ob merita, c. 26.
num. 5.

Legatum agnoscere censetur
disponens de re legata, c. 32.
reg. 5. n. 62

Legato relicto pro pupillis
pauperibus maritandis, illi
comprehenduntur, qui ne-
cesse habent laborare quoti-
die pro victu & vestitu, c. 35.
reg. 1. n. 144.

Legatus qui procuravit sibi le-
gationem, non gaudet privi-
legiis legatorum, c. 26. n. 52.

Legatarii amici vocantur, c.
26. num. 6.

Legitimæ administrationis ap-
pellatione venit confectio
inventarii, c. 32. reg. 5. n. 19

Lex magis confidit de tutore,
quã de parte, c. 2. n. 19. & c.
31. effect. 1. n. 18

Lege 12. Tabul. multa pie, ac
sancte statuta de tutoribus, c.
6. n. 14

Lex Africana, ergo difficilis,
c. 7. n. 15

Legis absolutè facta mentio,
intelligitur de lege 12. Tab.
c. 7. n. 23

Lex specialis debet attendi
præ generali, c. 9. n. 69

Lex vel statutum loquens de fi-
liis, etiam posthumos inclu-

dit. cap. 12. n. 11

Lex magis confidit de patre,
quam de matre, c. 15. n. 115

Lex Attilia quo tempore lata
fuerit, c. 19. n. 2

Attiliorum familia apud Ro-
manos ingentium virorum
ferax, c. 19. n. 3.

Lex Julia & Titia, c. 19. n. 7

Lex Claudia, ibid. n. 8.

Lex Platonis de furioso, c. 28.
n. 16

L. Clarum, C. de author. præst. non
servatur in Parliamentis, c.
32. reg. 9. n. 74

L. quæ tutores, C. de admin. tut. in
Gallia ubique exolevit, c.
33. n. 147

Lex 2. C. de rescind. vend. lo-
cum non habet in transactio-
ne, c. 33. n. 295

Lex Agraria, cur repudiata, c.
33. n. 426

L. ult. C. si major fact. quando
locum non habeat, c. 33. nu.
567. 569

Lex Platonis de pubertate æsti-
manda, c. 37. reg. 1. n. 34

Lex taxative loquens de pupillo,
habet etiam locum in adulto,
& econtra, c. 37. reg. 2. n. 64

Lex Platonis, de petendo tuto-
rem in locum mortui tuto-
ris, & non petentis pœna, c.
37. reg. 2. n. 130

Libera persona quæ, c. 3. n. 27

Liberum caput quomodo acci-
piatur in definitione tutelæ.
c. 3. n. 28.

Liber populus, c. 3. n. 29

Liberum quid, c. 3. n. 30

Libere, verbum importat tota-
litate, c. 3. n. 32

Libere, dictionis vis, c. 3. n. 33.
Libe-

I N D E X

Liberatio facta tutori generaliter non tollit quo minus tutor conveniri possit ratione reliquorum. c. 38. n. 26.

Liberatio se non extendit ad dolum futurum & verum, licet liberatio sit ampla. c. 38. n. 28.

in generali Liberatione non venit id quod potest vendicari, & apud tutorem adhuc est. c. 38. n. 29.

Liberatio facta tutori generaliter, non tollit quo minus tutor conveniri possit ratione doli, qui consistit in faciendo. c. 38. num. 30.

Liberatio testatoris de non reddendis rationibus non relevat, quando quis administravit ante inventarii confectionem, vel decretam administrationem. c. 38. n. 33.

Liberatio de reddenda ratione non excusat tutorem à dolo, vel fraude. c. 38. n. 36.

Liberatio geminata, & ratificata ex intervallo à minore, facit ut tutor, qui semel reddidit rationem, non teneatur iterato reddere. c. 38. n. 127.

Liberatio rationum dolo obtenta, iterum reddi debet, licet fuerit jurata. c. 38. n. 135. 175.

Liberatio generalis dolosè facta nihil valet, nec comprehendit ea, quæ extant penes liberatum, & quæ tenebatur restituere. c. 38. n. 174.

Liberorum appellatione qui veniant. c. 8. n. 24. & c. 12. n. 33.

Liberorum numerus an excuset ab honoribus. c. 26. n. 11.

Liberti solent notitiæ causa tutores dari. c. 7. n. 19.

Libertus filiis patroni sub pœna deserti officii, sive obsequii tutorem petere tenetur. c. 18. n. 24.

Liberti an tutores esse possint. c. 23. n. 14.

Libertus idemque tutor pupillæ, eam in uxorem ducens, vel filio suo tradens, relegatur. cap. 31 effect. ult. n. 19.

Libertus tutor à seipso non exigens quod debuit, removetur ut suspectus, & venit puniendus. c. 32. reg. 9. n. 28.

Libertus, qui non potest patronum de suspecto accusare, non prohibetur iudicis officium implorare. cap. 32. regul. 9. numer. 59.

Libertus nullam habet excusationem à tutela, vel cura filiorum patroni. c. 35. regul. 1. n. 24.

Libertus qui jus aureorum annullorum impetravit, pro ingenuo & libertino habetur, ut tutoris datio teneat. c. 35. reg. 1. n. 28.

Libertus cogitur fieri patroni liberis curator, quorum fuerat & tutor. c. 35. reg. 1. n. 215.

Libertus fraudulenter administrans removetur & punitur. c. 36. reg. 5. n. 8.

Libertus non potest accusare patronum suum crimine suspecti tutoris. c. 35. reg. 6. n. 9.

Liberti possunt tutores patronorum suorum sive filiorum patroni sui accusare de suspecto. c. 35. reg. 7. n. 18.

Literas nescire quis dicatur. c. 35. reg. 1. n. 10.

Litigare volens cum pupillo ad vali-

I N D E X.

- validandum iudicium, vocatis
conjunctis, affinibus & amicis
patris pupilli, tutorem à iudice
pupillo dari petere poterit. cap.
17. n. 9
- Litigare quis facile non debet, sed
ante benè dēliberare. cap. 33.
n. 258
- Lites maximè sunt execrandæ,
ibid. n. 255
- Lis causa multorum malorum.
ibid. n. 259
- Lites inter cives sunt damnosæ
Reipublicæ, ibid. n. 260
- Litis causa multi deducti sunt ad
egestatem, & propriam patriam
reliquerunt. ibid. n. 261
- Lites citò expediri Reipublicæ
interest. ibid. n. 264
- Litis prosecutio sumptuosa, la-
boriosa, & molesta. ibid. num.
266
- Litis occasio amputanda est, quo-
ad fieri potest. ibid. n. 267
- Litibus finem imponere est favo-
rabile. ibid. n. 282
- Livius quo tempore vixerit. c. 15.
n. 21
- Locatio rei minoris non valet
etiam ad novem annos. c. 33.
n. 403
- Locatio ad longum tempus æ-
quiparatur emphyteusi, ibid.
n. 404
- Locatio ad novem annos æqui-
pollet venditioni, eisdemque
regulis constat. ibid. n. 480
- quid de Locatione ad longum
tempus, cujus unicum est pre-
tium. ibid. n. 409
- quid de Locatione ad vitam lo-
cantis, vel conducentis. ibid.
n. 410
- Locatio ad longum tempus non
valet ad novem annos, cum
pacto de renovanda lucratione.
ibid. n. 413.
- Locatio etiam ad modicum tem-
pus non valet, quando fieret in
potentiorē, à quo non posset,
nisi difficulter recuperari ibid.
n. 416
- Locatio cum fit sine expressione
certi temporis, intelligitur de
uno anno tantum. ibid. num.
417
- Locupletior, quando quis dicatur
factus. c. 33. n. 128
- Locupletior ut quis dicatur fa-
ctus, inspicitur tempus, quo
iudicium accipitur, id est, tem-
pus litis contestationis. ibid.
n. 129
- Locupletior præsumitur factus,
qui recepit pretium, nec ap-
paret consumptum. ibid. num.
134
- Lycurgi Lacedæmoniorum prin-
cipis integritas. c. 4. n. 12
- Lycurgus legislator Lacedæmo-
niorum, quo tempore vixerit.
c. 6. n. 6
- Lycurgus tutor Charilli fratris
filii. c. 6. n. 7
- Lycurgus nudas voluit exhibe-
ri virgines puberes. c. 37. reg. 1.
n. 35

M.

- M**agistratus moniti ut darent
curatorem, si non dederint,
tenetur non habenti. c. 18. nu.
28
- Magistratus collegam tutorem
dare potest, c. 19. num. 17
- Magistratus onus. c. 26. n. 32
- Magistratus pœna differentis
care curatorem furioso. c. 18.
num. 8

Magi-

Magistratus non exigens satisfactio-
nem, tenetur pupillo vel
adulto in subsidium, c. 32.
reg. 7. n. 33

Magistratus præstare tenetur pe-
riculum tutoris parum ido-
nei, ibid. n. 37

Magistratus non tenetur pupillo
de futuris casibus, ibid. n. 40.

Magistratus cautionem à tutori-
bus non exigens, habetur loco
fidejussoris, ibid. n. 46

Magistratus moniti, si non dede-
runt tutores vel curatores, te-
nentur ad damnum quod me-
dio tempore passi sunt impu-
beres, ibid. n. 53

Magistratus municipalis data o-
pera tutelam differens in suc-
cessores suos, vel satisfactio-
nem data opera differens, quoad
successores accipiat, tenetur
ad damnum, quod pupillus
medio tempore pati posset,
ibid. n. 54

ad Magistratus, qui tutores con-
firmant sine inquisitione, per-
tinet periculum administra-
tionis, ibid. n. 57

Magistratus tenentur, si Præses
provinciae eos satis exigere
jusserit à tutoribus, & non
exegerint, ibid. n. 59

ad Magistratum non pertinet
periculum tutoris qui satis
non dedit, si tempore finitæ
tutelæ tutor reperiatur sol-
vendo, ibid. n. 63

Magistratus non tenetur pupil-
lo, nisi in subsidium, in eo,
quod de bonis tutoris servari
non potest, ibid. n. 68.

Magistratus majores qui dicantur,
c. 35, reg. 1. n. 101

Magistratus futurus excusatio-
nem non habet à tutela ibid.
n. 106.

Magistratus providere debet ne
pupillum committat inimi-
mico, c. 35. n. 164

Magistratus si tutorem propter
inimicitias dederit, quid ju-
ris, c. 35. n. 165

Magistratus virum arguit, c. 36.
reg. 6. n. 2

contra Magistratum non agitur
actione tutelæ, nisi exclusis
tutoribus, collegis, & fide-
jussoribus, c. 36. reg. 6. n. 265

Magister pagorum, c. 27. n. 37

Marcus Antoninus eximiae do-
ctrinae & probitatis Princeps,
c. 1. n. 32

Mandatum speciale derogat ge-
nerali, c. 9. n. 70.

in generali Mandato non venit
delictum, c. 31. effect. 6. n. 8

Mandans gerere, vel patiens aliū
gerere, cum ipse facere debue-
rit, sine illius discussione re-
cta conveniri potest, nec ex-
cusabitur mandans, c. 31. ef-
fect. 2. n. 10

Maritus ignorans, si detur cura-
tor uxori, excusatur à poena
Senatusconsulti, dum tamen
aliū petat substitui, c. 31.
effect. ult. n. 26

Maritus excusatur curam acci-
pere uxoris suæ etiam se im-
miscendo, cap. 35. regul. 1. n.
39

Maritus potest esse procurator
ad litem uxoris, ibid. n. 40

Masculinum non concipit fœ-
mininum; & an sit perpetuum,
c. 12. n. 14

Ma-

I N D E X.

Mater & avia tutrices esse possunt filiorum suorum, c. 7. n. 41
 Mater tenetur ventri curatorem petere, c. 8. n. 33
 Mater liberis tutorem non dat sine confirmatione, c. 8. n. 38
 Mater non potest filio dare tutorem, si pater ei alium testamento tutorem dederit, c. 8. n. 39
 Mater quæ in potestate patris est, filiorum suorum tutrix esse potest, sine consensu patris, c. 9. n. 7
 Matris & patris appellatione, qui veniant, c. 9. n. 64
 Mater & avia tutrices esse possunt, absque aliqua impetratione jure authenticorum, c. 9. n. 52.
 Mater in educatione liberorum præfertur agnatis, c. 9. n. 54
 Mater non admittitur, quamdiu spes est tutelæ testamentariæ, c. 13. n. 8
 Mater vel avia tutrix legitima, non habet exercitium, nisi tutela fuerit decreta, c. 14. n. 7
 Mater & avia licet excludantur ab hereditate, non tamen à tutela, c. 15. n. 5
 Mater & avia invitæ non fiunt tutrices, c. 15. n. 8
 Mater minor 25. annis, non potest esse tutrix, c. 15. n. 18
 Mater præfertur in tutela avo & aviæ, c. 15. n. 24
 Mater filii spurii potest esse tutrix, c. 15. n. 25
 Mater sæper certa est, c. 15. n. 26
 Mater succedit filiis spuriiis, c. 15. n. 28
 Mater, etiã in potestate patris,

filiorum suorum tutrix esse potest, c. 15. n. 32
 Mater creditrix, vel debitorix pupilli, tutrix esse pot. c. 15. n. 34
 Mater etiam pauper, dato idoneo fidejussore, tutrix esse potest, c. 15. n. 35.
 Mater & avia, omnibus agnatis, & sic legitimis & dativis præferendæ sunt, c. 15. n. 36
 Mater in tutela præfertur fratribus, cum quibus pariter succedit, c. 15. n. 37
 Mater præfertur patruo, licet à filii successionem excludatur, c. 15. n. 38
 Mater etiam dato alio tutore intra tempora, & ante moram, volens præfertur, & volens removeretur, c. 15. n. 40
 Mater testamentario tutori non præfertur, c. 15. n. 41. ampliat, n. 42.
 Mater non admittitur, quamdiu spes est testamentariæ tutelæ, sed interim locus est dativæ, c. 15. n. 43
 Mater an præferatur legitimis ascendentibus vel descendantibus, c. 15. n. 46
 Mater intra quatuor menses, vel aliud tempus à statuto præfixum, debet assumere tutelam, c. 15. n. 49
 Mater tutrix solet apud acta jurato promittere, quod ad secundas nuptias non convolabit; secus hodie, c. 15. n. 51
 Mater tutrix secundis nuptiis apud acta renunciare, eamque renunciationem in testatum sive testationem redigere debet, c. 15. n. 52

Mater

Mater tutrix testamentaria secundis nuptiis an renunciare debeat, c. 15. n. 54

Mater & avia, non admittuntur ad tutelam, nisi renunciaverint SC. Vellejano, c. 15. n. 59

Mater & avia, an tempore renunciationis SCti Vellejani debeant certiorari de ejus beneficio, c. 15. n. 16

Mater & avia fidejussores ut tutrices dantes, illi non obligantur, si non renunciaverint SC. Vellejano, c. 15. n. 62

Mater vel avia tutrix renunciat Vellejano, & omni alio legis auxilio, c. 15. n. 65

Mater an pro debito contracto ratione tutelæ carcerari possit. c. 15. n. 66.

Mater & avia, tutrices, expresse tenentur obligare bona pro defensione pupilli, c. 15. n. 69.

Mater, vel avia, an liberentur dando fidejussores, pro assumptione tutelæ tales, quales possunt, c. 15. n. 71

Matris vel aviæ gesta ante renunciationem, quatenus valeant, c. 15. n. 73

Mater vel avia convolans ad secundas nuptias, tutrix esse definit, c. 15. n. 74

Mater vel avia tutrix testamento data, an amittat tutelam convolando ad secundas nuptias, c. 15. n. 75

Mater an reassumat tutelam ob mortem secundi mariti, c. 15. n. 77

quid in matre sponsalia contrahente de præsentī, non tamen cognita, c. 15. n. 78

Matre transeunte ad secundā vo-

ta tutela in solidum remanet apud tutorem testamentariū, nec potest Iudex alium adjungere, si testamentarius solus sit sufficiens, c. 15. n. 80

Mater transiens ad secundā vota antequam filiis impuberibus alium tutorem ordinari curasset, & rationem reddiderit, & reliqua persolverit, privatur successione eorundem, c. 15. n. 84

an idem in Matre inhonestè vivente, c. 15. n. 85

Matri non sufficit petere tutorem, sed instare debet, ut datus ad administrandum compellatur, & an illa duo requisita concurrere debeant, cap. 15. n. 86

Matrem an excuset ignorantia in petendo tutorem, cap. 15. n. 87

Mater in dubio docere debet, se prius implevisse, ut non repellatur à successione filii defuncti, c. 15. n. 88

Mater tutrix filiorū non jurans, sed tantum renunciāns secundis nuptiis, incidit in easdem poenas, in quas incideret, si jurasset, c. 15. n. 89

Mater volens ad secundas nuptias transire, an teneatur petere tutorem filio, si is habeat agnatos, ad quos spectet legitima tutela, c. 15. n. 90.

Mater non petens tutorem filii an privetur omnibus legatis, & fideicommissis sibi obvenientibus à viro & patre pupilli relictis, ibid. n. 91

quid in donatione causa mortis, ibid. n. 92

I N D E X.

- Matre de facto administrante,** absque susceptione legitimæ tutelæ, an secundi mariti bona sint obligata. c. 15. n. 98.
- Mater non incurrit pœnas secundo nubentis** finita tutela pubertate liberorū. c. 15. n. 99.
- Mater quæ acceptavit & gessit** tutelam filii impuberis, an, si eo mortuo transferat ad secundas nuptias, non reddita ratione fratribus impuberis defuncti, incidat in pœnas, de quibus in *Auth. eisdem pœnis, C. de secund. nupt. c. 15. n. 100.* quid in Matre ingrediente monasterium. c. 15. n. 101.
- Mater quæ petito tutore filiis, & reddita ratione** administrationis, transit ad secundas nuptias, an patiatur pœnas, ob id, quod per errorem calculi minus solverit de reliquis, quā debuerit; & quid si in parva quantitate fuerit erratum. c. 15. n. 102.
- Mater excusatur,** si reddat rationem secundum juris dispositionem, non tamen statuti requirentis forte præsentiam alicujus, qui non fuit adhibitus. c. 15. n. 103.
- Mater an filius egentis tutorem** petere teneatur, ut non incidat in pœnas. c. 15. n. 104.
- Mater, quæ petito tutore filiis, & reddita ratione** transit ad secundas nuptias, an incidat in pœnam, si propter paupertatem reliqua restituere non potuit. c. 15. n. 105.
- Mater an excusetur à pœna,** si non habeat, de quo rationem reddat. c. 15. n. 106.
- Mater minor 25. annis, an teneatur** pœnis *Auth. ejusdem pœnis, C. de secund. nupt. c. 15. n. 107.*
- Mater executrix testamenti non** privatur officio executionis, convolando ad secunda vota. c. 15. n. 108.
- Matri non est permissum** exemplariter substituere, si liberis vitricum inducat, secus in patre. c. 15. n. 116.
- Mater binuba non revocat** collata per donationem in liberos primi matrimonii, prætextu ingratitudinis, secus in patre. c. 15. n. 120.
- Mater licet vehementius amare** dicatur, pater tamen constantius. c. 15. n. 122.
- Mater cōtractis secundis nuptiis,** ipso jure tutrix esse desinit, & est locus legitimo. c. 16. n. 7.
- Mater acceptans tutelam filiæ,** si transeat ad secunda vota, accedens judicis officium pro tutoris provisione, dat locum tutori dativo, non legitimo. c. 16. n. 9.
- Mater intra annum petere debet** idoneum tutorem liberis, si ipsa non velit esse, alioqui privatur successione liberorum. c. 18. n. 1.
- Mater & reliqui ascendentes non** petendo tutorem infra annum, an sint privandi legitima sua. c. 18. n. 10.
- Mater non petens curatorem** filio suo pupillo in calibus, in quibus necessarius est curator pupillo, privatur successione filii. c. 18. n. 11.
- Mater prægnans ventri curatorem** non petens, privatur successione.

- cessione, si posthumus nascatur, & post moriatur, cap. 18. n. 12
- Mater non solum tenetur petere, nominare, & curare, ut detur tutor: sed necesse est eos compellere, ut sese immisceant tutelæ, & eam legitimè administrent, c. 18. n. 13
- Mater petens malum, vel inidoneum tutorem: filiis, expellitur legitima eorum hereditate, ibid. 16
- Mater in locum reiecti, remoti, excusati, vel etiam defuncti, alium tutorem petere debet, ut non privetur successione. ibid. n. 17
- Mater naturalis tenetur petere tutorem liberis intra annum, ad instar matris iustæ & legitimæ, ibid. n. 18
- Mater rustica an excusetur non petendo tutorem filiis intra annum, ibid. n. 19
- Mater vel alia persona non acceptata tutela, etiam si bene & legaliter administraverit negotia pupilli, privatur successione, ob id quod non petierit tutorem, ibid. n. 23
- Mater & alii excusantur in non petendo tutorem, si id differant, ut pupillus à creditoribus non possit conveniri, ib. n. 36
- Mater iuste impedita excusatur in non petendo tutorem liberis, ibid. n. 33
- Mater excusatur in non petendo tutorem, existente testamento, ibid. n. 38
- Mater excusatur in non petendo tutorem, si intra annum ab alio fuerit præventa, ibid. n. 41
- Mater minor annis non petendo tutorem intra annum, an excusetur, ibid. n. 43
- Mater prodiga excusatur in non petendo tutorem filiis, ut non privetur successione, ibid. n. 45
- Mater ingrediens monasterium intra annum, & non petens tutorem, an privetur successione, ibid. n. 46
- Mater ob non petitum tutorem, licet privetur successione, non tamen legato particulari sibi facto, ibid. n. 49
- Mater non petendo tutorem, non privatur successione: si de commissaria, ibid. n. 50
- idem in successione vulgari servatur, ibid. n. 51
- Mater non petendo tutorem intra annum, apud Gallos non privatur successione filii, sed mulctatur pecunia pro iudicantis arbitrio, ibid. n. 29
- Mater impuberi tutorem non petens, si post pubertatem filius decedat, non privatur successione filii, ibid. n. 30
- Mater & avia, quamvis per agnatos exclusæ in successione, non tamen excluduntur à tutela & cura filii, cap. 28. n. 78
- Mater tutrix ex testamento, si administret, licet inventarium non faciat, & tutelam confirmari petat, tutrix est; sed quo ad onera tantum, c. 31. effect. 2. n. 6
- Mater tutrix mandans consutori, vel alteri ut gereret, censetur fecisse suo periculo; contra

I N D E X.

- quem ei competit actio , eo nomine etiam finita tutela, c. 31. effect. 2. n. 8
- Mater pupillæ, cum tutore filiaæ suæ, vel filio tutoris recte contrahit, c. 31. effect. ult. n. 24
- Mater tutrix tenetur conficere inventarium, c. 32. reg. 5. n. 24.
- Mater tutrix testamentaria , inventarium conficere tenetur, etiamsi testator ei confectio- nem inventarii remiserit, ib. reg. 2. n. 26
- Mater non conficiens inventa- rium mox cum facere potest, & creata fuit , § privatæ suc- cessione filiorum , usufructu, donatione propter nuptias, & in litem juratur contra ean- dem, ibid. n. 27
- Mater satisfacere tenetur , ibid. reg. 7. n. 22.
- Mater debitorum filiorum à tutela non repellitur, ibid. reg. 9. n. 240
- Mater in dubio præfertur fratri adulto ipsius pupilli , ibidem n. 241.
- Mater jurefforum nō potuit es- se tutrix, etiamsi iudex eā con- firmasset, c. 34. reg. 1. n. 182
- Mater transiens ad secunda vo- ta , ipso jure tutrix esse desi- nit, c. 36. reg. 1. n. 39
- Mater tutrix an obstante prohibi- tione testatoris , de reddi- tione rationis teneatur solve- re reliqua, c. 38. n. 31
- Mater quæ filii negotia tractavit tenetur reddere rationem fi- lio , & tenetur de dolo & ne- gligentia, c. 38. n. 56
- Matris bona filiis tacite sunt obligata pro administratione, c. 31. n. 61
- Mater licet petat tutorem dari filio ejus periculo, non tamen tenetur ex illo facto, nisi hoc expressum fuerit judicis de- creto, c. 39. n. 264
- Medici docentes Romæ, vel in aliqua civitate Regia , vaca- tionem habent à tutela vel cura. c. 35. reg. 1. n. 203
- Medici non probati decreto or- dinis, non excusantur à tute- la. c. 35. n. 205
- idem quando non bene, & sedu- lo suo munere funguntur, ib. n. 206
- idem quando docent , vel me- dentur alibi quam in patria, ibid. n. 207
- Mensores frumentarii excusan- tur à tutela, ibid. n. 226
- Mensor quis, ibid. n. 228
- Miles à iudice tutor non datur, c. 23. n. 36
- Miles curatorem testamento dare nequit. c. 29. n. 14
- Miles à tutela excusatur, c. 35. reg. 1. n. 184
- Miles veteranus quis , & an ex- cusetur à tutelis paganorum, c. 35. n. 186
- Milites veterani ab una tutela filiorum conveteranorum vacare non possunt post an- num missionis, ibid. n. 187
- Milites veterani ignominia di- missi immunitatem non ha- bent à tutela, ibid. n. 189
- Ministri ecclesiæ, an possint à iudice dari tutores, c. 23. n. 37
- Minor septennio in jus vocari non potest , ut legitime com- pareat , sed vel tutor , si quem habet, citari debet , vel eo de- ficiente, citandi sunt proxi- mio-

I N D E X.

- miores agnati & cognati infantis. c. 14. n. 12.
- Minor 25. annis, licet proximus, tutor esse non potest. cap. 15. n. 16
- Minor 25 annis ante Justinianum non potuit esse fiduciarius tutor. ibid. n. 17.
- Minor 25. annis à iudice non datur tutor. c. 23. n. 28
- Minor 25. annis non potest dari curator bonis absentis. c. 28. n. 75
- Minor procuratorem constituit auctoritate tutoris in causa gravi. c. 30. n. 6
- Minor contrahens procuratorio nomine dominum obligat. c. 30. n. 169
- Minor impetrans literas regias ad obligationem annullandam, si annullata fuerit, non tenebitur is, qui se pro eo obligaverit. c. 31. effect. 5. n. 8
- Minor non potest esse in iudicio criminali sine tutoris vel curatoris auctoritate. c. 32. reg. 9. n. 14
- Minor in iudicio criminali negans sine curatore, licet crimen crescat propter suam negationem, & beneficium confitentis perdat, tamen restituitur. ibid. reg. 9. n. 65
- Minor à delictum in tormentis confiteatur sine curatore talis confessio ei non nocet. ibid. n. 67
- Minor sine curatore potest extra judicialiter confiteri. ibidem. n. 75
- Minor punitur ex confessione facta in iudicio in delictis atrocissimis, ut in crimine læsæ
- Majestatis. ibid. num. 76
- Minoris est electio, utrum petat rem emptam ex pecunia sua, licet non nomine suo, vel pecuniam ipsam, cum usuris centesimis. ibid. n. 181
- Minorum prædia non sunt alienanda, cum extant pecuniæ. c. 33. n. 11
- Minoris bona cum ex causa alienantur, probari debet causa. ibid. n. 34
- Minor non potest sine decreto alienare prædia, etiam inter affines & sanguine conjunctos. ibid. n. 73
- Minor se majorem jurans, licet beneficium restitutionis tollat, non tamen nullitatis allegationem. ibid. n. 74
- Minor etiam obtenta venia, non potest sine decreto alienare immobilia. ibid. n. 76
- Minor non potest sine decreto Prætoris alienare bona, quæ alias ejus pater habebat venalia. ibid. n. 113
- Minor non potest sine decreto alienare fundum emphyteuticum. ibid. n. 114
- Minor non potest sine decreto alienare argentifodinas, salinas. ibid. n. 115
- Minor non potest sine decreto alienare fundum, à se bona fide possessum. ibid. n. 116
- Minor fundum sterilem sine decreto alienare non potest. ibid. n. 118
- Minor non alienat bona communia sine decreto. ibid. n. 119
- Minorum prædia alienari non possunt, etiam ob debitum fiscale. ibid. n. 122

Minor jure digestorum sine decreto judicis alienare potest res mobiles, quæ servando servari possunt. ibid. n. 142

Minor sine decreto, & authoritate tutoris non potest cedere actiones, vel jura sua. ibid. n. 150

Minor non potest sine decreto cedere jus, vel actionem coram petentem ad rem immobilem. ibid. n. 152

Minor sine decreto & authoritate tutoris, potest cedere actionem ex necessitate contractus, cum defuncto initi. ibid. n. 156

Minor potest sine decreto & authoritate judicis cedere actionem ex causa transactionis. ibid. n. 157

Minor adversus fructum venditionem non restituitur. ibid. n. 170

Minor apud suos perinde ac major liberam habet fructuum administrationem. ibid. n. 171

Minorum bona pignori dari non possunt. ibid. n. 182

Minor non potest dare pignori, ut fundum à se emptum, ut inde residuum pretii venditori solvat. ibid. n. 183

Minorum bona communia sine decreto dividi non possunt. ibid. n. 189

Minor provocans ad divisionem, si postea transigat in presentia amicorum, potest restituere si aliud gravamen non habeat. ibid. n. 190

Minor an possit provocare ad divisionem fructuum & reddituum annuorum. ibid. n. 203

Minoris bona ex causa dividi possunt, ut si socius vel frater est rixosus. ibid. n. 205

Minoris bona ex causa dividi possunt, quando provocaretur ad divisionem à majore. ibid. n. 211

Minor sine decreto judicis dividere potest hereditatem, in qua tantum sunt bona mobilia. ibid. n. 222

Minor 25 annis potest ingredi monasterium, cujus bona acquiritur monasterio, etiam sine curatore. ibid. n. 320

Minor in ultima voluntate integram habet personam. ibid. n. 321

Minor potest pro executione ultimæ voluntatis in testamento permittere alienationem bonorum immobilium. ibid. n. 323

Minor juri suo renunciandi ope restitutionis in integrum juitur. ibid. n. 329

Minor sine decreto potest causa remunerationis donare. ibid. n. 336

Minor infans heres venditoris non potest restituere adversus tacitam remissionem. ibid. n. 350

Minor non potest renunciare sine decreto. ibid. n. 377

Minor 14 annuorum sine curatore potest renunciare beneficio ecclesiastico. ibid. n. 380

Minor non potest repudiare delata bona, sine prætoris decreto. ibid. n. 381

Minor non potest in solutum dare bona sua, sine decreto Prætoris. ibid. n. 389

Minor restituitur adversus alienationem

- nationem ab alio factam in re quæ majorum ejus fuerit, licet justo pretio facta. *ibid.* n. 424
- Minorum prædia sine decreto alienari possunt ex testatoris dispositione. *ibid.* n. 427
- Minoris bona tacite obligantur pro dote, sine alia solemnitate. *ibid.* n. 436
- Minoris bona inuenta sunt domino tacite obligata, licet non intervenierit decretum. *ibid.* n. 438
- Minoris bona intrantis religionem, transferuntur in monasterium, sine aliqua solemnitate. *ibid.* n. 439
- Minor sine decreto vendit, quod testator vendi jussit. *ibid.* num. 440
- Minor sine solemnitate statuti potest hereditatem patris retinere, nec objici poterit, quod hereditas non fuerit legitime adita. *ibid.* n. 443
- Minor potest actum facere nomine & periculo alterius, ut Procurator vel aliter. *ibid.* n. 469
- Minor & mulier possunt contrahere alieno nomine, sine solemnitate statutorum. *ibid.* n. 472
- Minor non potest esse tutor legitimus. *ibid.* n. 474
- Minor ad eligendum Prælatum, vel quid simile faciendum suo nomine, est inhabilis. *ibid.* n. 475
- Minor promittens vel alienans rem alienam domino consentiente, cui postea succedat, non potest hujusmodi promissionem infringere. *ibid.* n. 476
- Minor obligatur ex delicto, vel quasi, licet lex prohibeat illum se obligare. *ibid.* n. 507
- Minor sine decreto feudum, vel emphyteusim alienans, eo non priuatur. *ibid.* n. 512
- Minores non restituuntur adversus verum dolum. *ibid.* num. 513
- Minor qui factus major dolum in contractu ab adversario adhibitum scivit, si non contradixit, dolum remisisse dicitur. *ibid.* n. 522
- Minor si effectus major ignoravit, vel dubitavit, sub qua forma olim a se celebratus fuerit contractus, non dicitur eum ratum habuisse, ex lapsu temporis. *ibid.* n. 571
- Minor licet juraverit, data tamen enormi læsione, contravenire potest, petens ad cautelam absolutionem à juramento. *ibid.* n. 578
- Minor anno 14. ætatis potest resignare beneficia, & pro eis agere, sed resus facile restituitur. *ibid.* n. 610
- Minor in beneficialibus, reputatur major. *ibid.* n. 611
- Minor 25. annis major tamen 14. annis in beneficialibus potest in iudicio agere per se, vel per alium, sine solemnitate & beneficio renunciare. *ibid.* n. 612
- Minor legitimam personam habet standi in iudicio, in causa matrimoniali. *ibid.* n. 614
- Minor non potest vèdicare prædium sine decreto venditum, quando æstimationem consecutus fuerit actione tutelæ. *ibid.* n. 617

I N D E X.

Minor 25. annorum hodie non potest esse tutor, etiam si velit, nec opus est excusatione, c. 35. reg. 1. n. 180.

Minor ante vigesimum quintum annum non admittitur ad munera & honores, c. 35. n. 181

Minor in testamento tutor scribi potest, ibid. n. 183

Minor 25. annis non potest habere ecclesiam parochialem, c. 37. reg. 2. n. 19

Minor 25. annis stipulari non potest, ibid. n. 7.

Minores ante annum vigesimum quintum curatorem auxilio reguntur, nec eis committitur administratio, licet rem suam bene gerant, ibid. n. 23

Minor 25. annorum dicitur exephebus à Cujacio, ibid. num. 30

Minore mortuo absque heredib. & venientibus ab intestato, quis succedat, fiscusne, an tutor vel curator, ibid. num. 113

Modestinus Iustus quo tempore vixerit, c. 4. n. 45.

Modestinus Iulii Maximimi Alexandri Imperatoris filii institutor, c. 4. n. 46

Modica non sunt curanda, c. 26. n. 56

Modicum & nihil æquiparantur, ibid. n. n. 57

in re Modica cessat doli præsumptio, c. 32. reg. 5. n. 49

in Medicis seu minimis statuitur privatarum scripturarum, & simplici juramento tutorum & curatorum, c. 32. reg. 5. n. 50

Mora contrahitur in iudice res ipsa, & sine interpellatione, c. 32. reg. 4. n. 5

Mora in non conficiendo inventario purgari per tutorem potest infra breve tempus, si administratione se non ingesserit, ibid. reg. 5. n. 92

Mora purgari potest, cum dies & poena à lege est apposita, c. 18. n. 21

Moræ purgatio non admittitur, quando executio facta est à lege, c. 18. n. 22

Mora non contrahitur per interpellationem factam adultis, super re immobili sine auctoritate iudicis. cap. 33. nu. 387

Mulier olim fuit in perpetua tutela, c. 5. n. 6

Mulieres nudæ in scenam apud Romanos prodire solebant, c. 5. n. 100

Mulier in multis locis contrahere nequit sine consensu maritali, c. 7. n. 52

Mulieres apud Ultrajectinos in iudicio nihil agere possunt sine tutore electo, c. 7. n. 53

Mulier in multis melioris est conditionis quam vir, c. 15. n. 64

Mulier quando inhonestè vivere dicatur, c. 15. n. 95

Mulier Milesia accepta à substituto pecunia, partum suum medicamentis abegit & necavit, cap. 32. regul. 9. num. 260

Mulier minor dotem sine decreto constituere non potest de rebus immobilibus, c. 33. n. 325

Mu-

Mulier si rem prius vendiderit cum auctoritate viri, consensus trahitur ad consequentia. c. 33. n. 497

Mulieres pietate ductæ accusare tutorem suspectum possunt, c. 36. reg. 7. n. 8

Mulieres accusare & postulare prohibentur, c. 36. reg. 7. n. 9

Mulier non potest procuratoris munus obire, & ab omnibus civilibus aut publicis officiis remota est, c. 36. reg. 7. num. 10

Mulier in manum viri veniens, cum capite fortunas suas in familiam ac domum mariti transfert, c. 37. reg. 2. n. 146

Mulier in manum viri veniens, transfert omnia in virum dotis nomine, ibid. n. 147

Mulier maritum habens, tutorem non habet, ibid. n. 148

Munera solemnia quæ dicantur, c. 32. reg. 9. n. 150

Mutus tutor esse non potest, c. 9. n. 34

Mutus factus ex accidenti, an designat esse tutor ipso jure, c. 9. n. 38

Mutus & surdus à iudice tutores dari non possunt, c. 23. n. 24.

Mutus tutor auctoritatem præbere non potest, c. 30. n. 25

Mutus, cæcus, surdus & furiosus, post susceptam tutelam non excusantur, c. 35. re. 1. n. 153

N

Naturales liberi tutoris non possunt pupillam in uxore ducere, licet in adoptione dati fuerint, c. 31. effect. ult. n. 7.

Negligentia tutoris quomodo probetur, c. 32. reg. 9. n. 194. & c. 39. n. 40

Negligentia imputatur patrono in bonis liberti, c. 39. n. 29

quid in matre, c. 39. n. 30

Negligentia propria, siue culpa levis heredi non imputatur, c. 39. n. 58

Necessarii vel necessariae personæ pupillis tutores petere possunt, c. 17. n. 1

Necessariæ personæ quæ dicantur, c. 17. n. 2

Necessarii qui ex opinione Baldi, & qui ex sententia Zassii, c. 17. n. 3. 4

Necessariorum appellatio capienda est pro subiecta materia ampliatiue vel restrictiue, c. 17. n. 7

Necessitudinis verbum quam late pateat, c. 17. n. 8

Necessitatis ratione licitum est privato capere debitorem fugientem, etiam die feriata, c. 29. n. 26

Negotiorum gestor rationem reddere tenetur, c. 38. n. 73

Nobiles possunt esse tutores popularium, & e converso, c. 23. n. 12

Nobiles, qui sceleribus nobilitatem amiserunt, an sint immunes ab oneribus nobilitatis, c. 26. n. 39

Nobilis propter delictum desinens esse nobilis ex dispositione statuti, intelligitur quoad honores & commoda, non autem incommoda & damna, c. 31. effect. 2. n. 7

Nobilis an cogi possit ad suscipiendam ignobilis tutelam.

cap. 35. regula 1. numero, 23.
Nonius Marcellus doctissimus
 Grammaticus, c. 26. n. 30
Notario conficiente instrumen-
 tum de eo, quod ipse fecit, ut
 procuratorem constituens,
 non est rogatus necessarius,
 c. 32. reg. 4. n. 4
Notarii & tabularii non excusan-
 tur à tutela, c. 35. reg. 1. n. 212
Novercarum varia epitheta, c.
 15. n. 127
Noverca juvenis non tenetur
 stare cum privignis, etiam si
 testator mandaverit, c. 32.
 reg. 9. num. 237
Numa Pompilius secundus Ro-
manorum Rex, c. 3. n. 26

O

Obligatio quando confundi
 dicatur, c. 40. n. 57
Obligatio pro ea parte, qua de-
 bitor creditori succedit, vel e-
 contra, confunditur, pro aliis
 verò partibus competit actio
 contra coheredes, c. 40. n. 59
Officiales justitiæ in officio exi-
 stentes cum subditis contrahere
 non possunt, c. 30. n. 62
Officiales administrantes provin-
cias, milites in hybernis vel æ-
 stivis degentes, an possint con-
 trahere matrimonium cum eo-
 rum subditis provincialibus vel
 incolis, c. 30. n. 63
Officialis ad arbitrium superio-
 ris deputatus æquiparatur of-
 ficiali perpetuo, ib. n. 67
Officialis justitiæ palam, bona
 fide, vel cum auctoritate al-
 terius officialis contrahere
 potest, ibid. n. 69

Officialis justitiæ equos & mu-
 las emere potest, c. 30. n. 68
Officialis durante officio heres
 institui & legatum accipere
 potest, ibid. n. 70
Officialis ante ingressum officii
 pignus pro observantia con-
 tractus celebrati capere po-
 test, ibid. n. 72
Officialis per universitatem cui
 præest, contrahere potest, ib.
 num. 74
Officium custodis furiosi, c. 28.
 n. 17
Opinio communis doctorum vi-
 rorum est justa causa litigan-
 di, & excusat à calumnia præ-
 sumpta, c. 40. n. 22
Origo cujusque rei spectanda, c.
 6. num. 1
Originis datio in dubio præva-
 let, c. 20. n. 6
Originis causa fortior domici-
 lii, ibid. n. 7.

P

Pactum de futura successione
 valet, quando fit ex necessi-
 tate precedentis contractus,
 c. 33. n. 442
Pactum non valet, quo promit-
 tit quis nunquam exigere ra-
 tiones, c. 38. n. 46
Paria sunt, nullam ab initio fu-
 isse causam, vel fuisse aliquan-
 do, sed eam non esse finitam,
 c. 3. n. 40
Paria sunt, quid esse certum, vel
 postea certificandum, cap. 10.
 n. 29
Paria sunt non dare, vel dare ma-
 lum tutorem, c. 15. n. 44
Paria sunt, auctoritatem non in-
 ter-

terponere, vel inutiliter & illegitimè interponere. cap. 30. num. 35

Paria sunt, actum non fieri, vel fieri minus solemniter. c. 32. reg. 5. nu. 39

Paria sunt, inventarium non facere, & non omnes res in eo ponere, vel obscure ponere. c. 32. reg. 5. nu. 78

Paria sunt, remittere inventariū, vel fieri vetare. ibid. n. 102

Paria sunt, aliquid non facere, vel minus idoneè facere. c. 32. reg. 7. nu. 39

Paria sunt, non invenire procuratorem, aut invenire, sed non idoneum. c. 32. reg. 9. n. 53

Paria sunt scire & scire debere. c. 32. n. 105

Paria sunt, non facere, vel facere tempore incongruo. ibid. nu. 555

Paria sunt, actiones movere & alienare, seu renunciare. ibid. nu. 613

Paria sunt, esse vel de proximo sperare. c. 35. reg. 1. n. 89

Paria sunt, dolus ex proposito & ex ipsa. c. 38. n. 143

Pastor Ecclesie, Prælati, & parvus Episcopus dicitur. c. 5. nu. 57

Pater præsumitur capere consilium pro liberis. c. 3. n. 38

Patre deportato, filio datur alius tutor. ibid. n. 51. & 57

Patre deportato, nepos admittitur ad avi bonorum possessionem. ibid. n. 56

Patre recusante, obviare vel res filii agnoscere, an ad unum actum possit dari curator, et ob hoc generatim distinguitur. ibid. n. 60

-1109

Pater an in adventitiis possit agere vel defendere, procuratorem constituere sine filii consensu, qui est proximus infantie. c. 5. nu. 67

Pater testamento suo declarans, quis tutorum tutelam geret, ejus declarationi standum est. c. 7. num. 11

Pater potest tutores testamento liberis suis dare, siue masculini, siue feminini sexus sint. modo sint in potestate. cap. 8. num. 2

Pater potest filio suo exheredato pupillariter substituere. ibid. num. 6

Pater dat liberis tutores codicillis testamento confirmatis. ibid. num. 11

Pater dat tutorem filiis emancipatis. ibid. n. 19

Pater dat tutorem liberis invitis. ibid. nu. 21

Pater nepotibus dat tutores, & quibus. ibid. nu. 25

Pater filio suo naturali testamento jure tutorem non dat. ibid. num. 25

Pater relinquens filium suum vivum & mortuum Titio, quid verba operentur. cap. 11. numer. 4

Pater constituens aliquem omnium bonorum administratorem, non videtur per hæc verba eum scripsisse tutorem filiis suis. c. 11. nu. 8

Pater datus tutorem filiis, & unicuique relinquens, ei quoque dedisse censetur. cap. 12. numer. 2

Pater legitimus est tutor filii emancipati. c. 15. n. 14

Pater

I N D E X.

- Pater non potest privare matrem vel aviam tutela, sed tantum indirectè, providendo de alio.** c. 15. n. 45
- Pater convolans ad secunda vota, an privetur liberorum tutela.** ibid. n. 109
- Pater in testamento liberis suis curatorem scribere potest, & quando.** c. 29. n. 15
- Patres morituri antiquitus solebant determinare certum tempus filijs sub tutorum & actorum dominio consultantibus.** c. 31. effect. 1. n. 20
- Patris bona pro administratione bonorum filii, in quibus non habet usumfructum, censentur hypothecata, si gesserit se pro legitimo administratore.** c. 31. effect. 2. n. 26
- Pater legitimus administrator, non tenetur conficere inventarium.** c. 32. reg. 5. n. 88
- Pater tutor filiorum tenetur conficere inventarium.** c. 32. num. 90
- Pater legitimus administrator, non satisfaciat.** c. 32. reg. 7. num. 25
- Pater tutor filii, non potest prædia filii sine decreto alienare.** c. 33. nu. 69
- Pater legitimus administrator bonorum filii, potest bona filii sine decreto alienare.** cap. 33. nu. 71
- Pater legitimus administrator filii in adventitiis potest transigere, etiam sine solemnitate decreti.** ibid. n. 249
- Pater tutor filii, non potest alienare bona minoris sine decreto.** ibid. n. 486
- Pater legitimus administrator bonorum filii, non potest opulentam hereditatem, quam ex successione matris accepit, inter filios minores dividere sine decreto.** ibid. n. 487.
- Pater sine decreto iudicis, an possit transigere super bonis, in quibus habet usumfructum in præjudicium filii.** ibid. nu. 488
- Pater consentiens filio agenti vel defendenti in iudicio, talis consensus non est necesse præstari in executione sententiæ.** c. 33. n. 498
- Pater consentiens filio contrahenti in instrumento guarantee, quod habet executionem paratam, huiusmodi instrumentum pro filio, aut contra ipsum, executione mitti poterit, sine consensu patris.** ibid. nu. 499
- Pater consentiens matrimonio filiae, ejus consensus amplius necessarius non est, cum uxor ducitur ad domum mariti.** c. 33. nu. 500
- Pater consentiens officio tutoris filii, ejus consensus necessarius non est pro exercitio illius.** ibid. n. 502
- Pater non punitur, qui puellam duodecim annorum nuptum collocaverit.** c. 34. reg. 2. n. 11
- Pater plurium liberorum, quæ privilegia habeat.** c. 35. reg. 1. nu. 49
- Pater emancipato filio tutor datus, non debet uti excusatione trium liberorum.** c. 35. n. 81
- Pater habens tres tutelas, filius familias non vocabitur ad quar-**

I N D E X.

- quartam, & e contra, c. 35. nu. 126.
- Pater non tenetur reddere rationem administrationis filio de adventitiis.** c. 38. n. 109.
- Pater in rebus filii actu & habitu plenam habet administrationem.** c. 38. n. 110.
- Pater dolose administrans bona filii, rationem reddere debet.** ibid. n. 111.
- Pater administrans res filii, in quibus non habet usumfructum, rationem reddere tenetur.** c. 38. n. 113.
- Pater administrans ut tutor filii emancipati bona, tenetur rationem reddere.** ibid. n. 114.
- Pater tenetur reddere rationem, quando pleno jure bona perveniunt ad liberos.** ibid. num. 115.
- Pater consentiens filio tutori dativo, in solidum tenetur.** c. 39. nu. 205.
- Pater quando tutelam filii tutoris agnovisse dicatur.** ibid. nu. 206.
- Pater tenetur de dolo filii tutoris commisso ante emancipationem, si filius continuaverit administrationem.** ibid. n. 207.
- Pater non tenetur de dolo filii tutoris, quem commisit postquam emancipatus esset.** ibid. nu. 208.
- Pater non tenetur nisi de periculo, vel de in rem verso tantum, si filio tutori testamentario consenserit, ut tutelam administraret, eoque sciente administraverit.** ibid. n. 209.
- Pater intercedens pro filio, & expresse in se periculum recipiens, tenetur in solidum.** c. 39. num. 210.
- Pater pupilli si tutori aliquid debeat, id consequitur tutor actione tutelæ contraria.** cap. 40. nu. 10.
- Patria duplex.** c. 35. reg. 1. n. 108.
- Patroni cura in præsentando qualis esse debeat.** c. 5. n. 58.
- Patroni intra quæ tempora præsentare debeant.** ibid. n. 59.
- Patroni bona, Ecclesiæ tacite sunt obligata pro mala administratione, ut bona tutoris minori,** ibid. n. 60.
- Patroni periculum præsentantis indignum.** c. 5. nu. 61.
- Patroni defertur tutela libertorum & libertarum.** c. 15. nu. 12.
- Patronorum tutela legitima vocatur.** ibid. n. 13.
- Patronus ejusque liberi satisfacere tenentur.** c. 32. reg. 7. n. 23.
- Patronus honestus tutor sui liberti, non tenetur satisfacere.** ibid. nu. 24.
- Patroni non possunt se invicem provocare ad satisfactionem, nisi ex magna causa.** ibid. nu. 91.
- Patronus tutor non removetur ut suspectus.** c. 36. reg. 3. n. 20.
- Patroni famæ quando parcendum.** ibid. reg. 6. nu. 8.
- Patruus testamento tutores non dat, sed ab eo datos jubet prætor à magistratibus confirmari.** c. 8. n. 41.
- Patruus, qui administravit bona nepotis vel neptis, tenetur rationem reddere.** c. 38. n. 67.
- Paulus Iureconsultus vertex legum, quo tempore floruerit.** c. 4. n. 49.

Pau-

I N D E X

Pauper suo vicio inimicus pu-
pilli vel patris ejus, tutor à
judice non datur, c. 23. n. 30.
Pauper ditescens, cur protinus
non estimetur spoliare pupil-
lum, c. 36. reg. 2. n. 15
Paupertas oneri tutelæ impar,
cur tribuat excusationem à
tutela vel cura, c. 35. reg. 1.
num. 140
impar oneri injuncto quando
quis dicatur, ibid. n. 141
cui incumbat Probatio aliquem
esse imparem oneri injuncto,
ibid. n. 142
quæ sint Partes judicis ad co-
gnoscendum aliquem esse
imparem oneri injuncto, ibid.
n. 143.
Paupertas sola non facit quæ su-
spectum, si alioqui fidelis est
& diligens, c. 36. reg. 2. n. 1
Paupertas hominem in bonis
moribus detinet & industri-
um facit, ibid. n. 5.
Paupertatis laudes, ibid. n. 6
Paupertas in initio tutelam
quando impedire possit, ibid.
num. 13.
Paupertas non est justa causa, ut
quis removeatur, sed ut alius
ei curator, si judici videbitur
adjungatur, ibid. n. 14
Pædagogi potestas apud Roma-
nos desinebat post puberta-
tem, c. 5. n. 119
Pœnæ constitutæ adversus mu-
lieres secundo nubentes, an
habeant locum in muliere
vidua inhonestè vivente, cap.
15. n. 93
Pœnæ secundo nubentium com-
munes sunt viro & uxori, c.
15. n. 111

in Pœnalibus an & quando fiat
extensio, c. 15. n. 129
Pœnæ potius sunt molliendæ,
quæ exasperandæ, c. 36. n. 8
in Pœnis benignior interpreta-
tio facienda est, ibid. n. 9
Periculum tutoris est à tempo-
re scientiæ, c. 32. reg. 4. n. 6
Personæ publicæ, c. 19. n. 31
Personæ honoratæ quæ dicantur,
c. 26. n. 7
Plato gravissimus, & in sancien-
dis legibus nulli ethnicorum
secundus, & quando floruerit,
c. 6. n. 12
Platonis lex de pupillorum tu-
tela & pœna non petentium
tutores, ibid. n. 13
Pœtæ nulla immunitatis præ-
rogativa juvantur, c. 35. reg.
1. n. 210
Pomponius JCtus 78. annos
natus, discendi cupiditate te-
nebatur, c. 12. n. 20
Postulare quid, c. 36. reg. 4. n. 3.
Prædia communia quæ dicantur,
c. 33. n. 120
Præceptor quomodo & quando
rationem reddere teneatur de
receptione pecuniæ à patre
pupilli, c. 38. n. 69
Prælati si pariat rem Eccle-
sia præscribi, ipse ejusque
heredes tenentur damnum
resarcire, c. 32. reg. 9. n. 24
Prælati alienans bona immo-
bilis Ecclesiæ dicitur perjuri-
us, c. 33. n. 68.
Prælati habens liberam admi-
nistrationem, non potest com-
promittere cum potestate pro-
cedendi de jure & facto, & sen-
tentionandi de jure tantum, c.
33. n. 436

Præ-

Prælati non potest jura Ecclesiastica in aliquo remittere c. 7.

33. nu. 237

Præfecti urbis jurisdictionis quam late protendebatur. c. 19. nu. 13.

Præfectus Augustalis. ibid. n. 23

Præfectus vigilum de quibus olim cognoverit. cap. 37. reg. 2. num. 54.

Præses provinciae, si tutorem vel curatorem minus idoneum dederit ex suggestu magistratum, qui nomina Præfidi dederit, Magistratus tenebitur, quatenus dolo, vel lata culpa versatus fuerit. c. 32. Reg. 7. n. 60.

quid si nomina ab aliis acceperint. ibid. nu. 61. 62.

Præses qui tutorem dederit, debet ei in faciem, vel ad domum intimare se datum, post diem autem notitiæ habet datus tutor & alios triginta dies. c. 35. reg. 3. num. 14

Præsides cur sine pecuniæ datione mittantur ad officia. c. 36. reg. 1. nu. 15

Præscriptio nulla est rei judicatæ ex falsis instrumentis. cap. 35. reg. 4. nu. 7

Prætor suscepit tutelam impuberum. c. 1. num. 1.

Prætoris urbani auctoritas & potestas. c. 19. n. 5

Prætores Romæ quam plures fuerunt, & quo tempore creati. c. 19. nu. 6.

Prætor tutelarum à Marco Antonio Philosopho institutus. c. 19. num. 11.

Prætor potest præcise cogere proximiores recusantes suscipere educationem pupilli. ca.

32. regula 9. numero 232

Prætor non potest permittere tutori vendere prædia minoris, si æs alienum non imminet, licet tutor alleget venditionem utilem fore pupillo, & si permiserit, venditio nulla erit. c. 33. nu. 7

Prætor debet observare, ne plus accipiatur sub obligatione prædiorum scænoris, quam opus sit ad solvendum æs alienum. ibid. n. 26.

Prætor curare debet, ut pecunia mutuo à tutoribus solvatur creditoribus. c. 33. n. 27

Prætor sequi debet liberorum utilitatem, non scripturam testamenti vel codicillorum. c. 37. reg. 2. n. 144.

Princeps mandans condemnationes libere cancellari, intelligitur quo ad omnia. c. 3. n. 31.

Princeps solus matrem secundo nubentem ad tutelam admittit. c. 15. nu. 79.

Princeps veniam ætatis concedit. c. 37. reg. 2. n. 36.

Princeps de plenitudine potestatis potest habilitare minorem viginti quinque annis ad contrahendum, obligandum & alienandum bona immobilia. ibid. nu. 45

Privilegium quod datur pupillo in actione personali contra tutorem, ut præferatur omnibus non transit ad heredes. cap. 31. effect. 3. num. 7.

Privilegium in bonis magistratus pupillus non habet, sed ceteris creditoribus parte habiturus est. cap. 32. reg. 1. nu. 52

Pro-

- Probatio specialis, fortior & potentior generali.** c. 9. n. 68.
- Probatio idoneæ satisfactionis cui incumbat.** ibid. n. 41.
- Probatio actus affirmative concepta, recipit consummationem in primo actu, qui celebratur.** c. 38. n. 120.
- Proconsul in proconsularib. provinciis tutorem dare potuit.** c. 19. n. 19.
- Proconsulis dignitas apud Romanos maxima** ibid. n. 20.
- Proconsulum legati potestas, & an tutores dari potuerunt.** c. 19. nu. 22.
- Procurator rerum privatarum** c. 27. n. 21.
- Procurator patrimonii Principis.** ibid. n. 22.
- Procurator rei dominicæ.** ibid. nu. 23.
- Procurator, qui alium defendit in actione reali, si de mandato dubitetur, de rato cavere debet.** c. 31. effect. 1. nu. 7.
- Procurator constitutus à tutore, non dicitur procurator pupilli, sed ipsius tutoris.** ibid. n. 26.
- ex facto Procuratoris nobis non queritur actio directa, vel utilis sine cessione.** c. 31. effect. 4. nu. 3.
- Procurator generalis non habens speciale mandatum ad intendendam certam actionem, tenetur proprio nomine in expensis.** c. 31. effect. 6. n. 7.
- Procuratoris provocatio pendet ex mero arbitrio constituentis.** c. 35. reg. 1. nu. 41.
- Procuratores absentium Reipublicæ vacationem non habent munerum civilium** ibid. n. 95.
- Procurator fisci prius susceptas tutelas deferere non potest.** ibid. nu. 87.
- Procurator fabricæ Ecclesiarum Parochialium finito officio, lite pendente, subrogare debet modernos procuratores.** c. 37. nu. 78.
- Procurator constitui non potest cum pacto, quod revocari non possit, etiam juramento interveniente.** c. 38. n. 48.
- Procurator ad negotia rationem reddere tenetur.** c. 38. n. 71.
- Prodigus etiam minor viginti quinque annis curatorem accipit.** c. 28. nu. 26.
- Prodigus furioso æquiparatur.** ibid. nu. 28.
- Prodigum vel furiosum esse, quomodo probetur.** c. 28. n. 29.
- Prodigi quomodo puniri soleant apud Romanos & Græcos.** ib. num. 35.
- Prodigus mente caret.** ibid. nu. 37.
- Prodigus an contrahere possit.** ibid. n. 38.
- Prodigus declaratus apud unum Tribunal, an possit bona alibi sita alienare.** ibid. n. 40.
- Prodigus palam & aperte bona profundens, ante interdictionem potest alienare bona.** c. 28. n. 43.
- Prodigus ante interdictionem latus, an possit restitui, si non fuerit minor.** ibid. n. 45.
- Prodigus ante interdictionem donare potest cessante fraude.** ibid. nu. 46.
- Prodigus ante curatoris assignationem filiis suis pupillariter substituit.** ibid. n. 47.

Prodi-

- Prodigus delinquendo instar cu-
julvis plectitur, c. 28. n. 48
- Prodigus tutor esse non potest.
c. 36. reg. 1. n. 7
- Prodigi & furiosi si ad sanitatem
vel sanos mores redierint, an
ipso jure desinant esse sub cu-
ra, vel opus sit iudicis decla-
ratoria, c. 37. reg. 2. num. 13
- Prodigus licet quis non sit cui
facta fuerit interdictio, valet
tamen interdictio, ibid. n. 17
- Prohibitus à parentibus tutor à
iudice non datur, c. 23. n. 31
- Prohibitio legis accedens prohi-
bitio hominis fortius ope-
ratur, c. 33. n. 604
- Protestatio tutoris pupillum ni-
hil in bonis habere, loco in-
ventarii habetur, & coram
quo talis protestatio fieri de-
beat, c. 32. reg. 5. n. 96
- Protutor abstinere volens à tu-
tela pupilli, certiorare neces-
sarios pupilli debet, ut ei pe-
tant tutorem, c. 18. n. 25
- Protutor eandem diligentiam in
rebus pupilli præstare debet,
quam tutor, c. 32. reg. 9. n. 11.
& c. 39. n. 24
- Protutor, qui vere non est legiti-
mus tutor, si alienet, vel obli-
get bona pupilli, etiam omni-
bus aliis solemnitatibus re-
quisitis intervenientibus in
alienatione bonorum immo-
bilium minoris, nihilominus
talis contractus vel alienatio
non valet, c. 33. n. 32
- quis dicatur pro tutore negotia
gerere, c. 39. n. 25
- Protutor qui gessit, tenetur ad
usuras tam de gestis quam nõ
gestis, c. 39. numer. 223
- Pubertas quomodo olim in ma-
sculis & foeminis æstimata, c.
5. n. 98
- Pubertas inchoatur anno decimo
quarto in masculo, & duode-
cimo in foemina, & an id sit
perpetuum, c. 5. n. 127
- Pubertas plena, quomodo in
masculo & foemina circum-
scribatur, c. 5. n. 131
- Pubertas quomodo probetur &
præsumatur, c. 37. reg. 1. n. 22
- Pubertas in causa alimentorum
extenditur in foemina usq. ad
14. in masculis usque ad 18.
annos, c. 37. n. 30
- Pubertate ilico finitur tutela i-
so jure, & sine facto hominis,
ibid. n. 45
- Pubertas jure veteri æstimatur
ex inspectione corporis, ibid.
nu. 33
- Pubertate non finitur admini-
stratio tutoris de generali
consuetudine omnium regis-
onum, ibid. n. 86
- Pubes in suam tutelam venire
dicitur, ibid. 8
- Pubes pubertate dicitur recipere
tutelam, ibid. n. 11
- Pubes tutore invito potest exi-
gere sive reposcere tutelam,
ibid. num. 12
- Puberes qui secundum Priscum,
c. 37. num. 39. & reg. 2. n. 2
- Puberes possunt facere testa-
mentum, c. 37. n. 46
- Puberes habiles sunt ad dicen-
dum vel ferendum testimoni-
um, ibid. n. 47
- Puberes habiles sunt ad juran-
dum, ibid. n. 48

I N D E X.

- P**ubes anno decimo quarto potest
in iudicio agere per se vel per
procuratorem in causis benefi-
cialibus & spiritualibus sine
curatore. c. 37. n. 49
- P**ubes factus torqueri potest, non
ante. ibid. n. 59
- P**ubes tenetur poena legis Juliae,
non ante. ibid. n. 60
- P**ubes potest praestare fidelitatem
domino. ibid. 65
- P**uberes virgines Lycurgus nudas
exhiberi voluit. ibid. n. 35
- P**uberes ab impuberibus & pu-
pillis separantur. cap. 37. reg. 2.
num. 3.
- P**uberi viginti annorum restitu-
tio non competit, qui veniam
aetatis obtinuit, antequam con-
traheret. c. 37. n. 37
- P**uberi datur curator ab eisdem
magistratibus, à quibus tutor.
ibid. n. 83
- P**roximus infantiae quis. c. 5. n. 30
- P**roximus pubertati quis. ibid.
nu. 31. & c. 30. nu. 156
- P**roximus infantiae non censetur
doli capax, nec incidit in poe-
nam, *l. si quis in tantum, C. unde
vi* ibid. n. 46
- P**roximus infantiae non commit-
tit causam exheredatione di-
gnam c. 5. n. 47
- P**roximus infantiae non commit-
tit furtum. d. nu. 47
- P**roximus infantiae non potest esse
in iudicio sine tutore. c. 5. nu.
48
- P**roximo infantiae sine tutore ni-
hil notificari, denunciari, of-
ferri vel interpellari potest. c.
5. num. 51
- P**roximus infantiae an possit con-
trahere sponsalia, vel praesen-
tare. ibid. num. 53. 63
- P**roximus pubertati non potest
eligi in iudicem, tam ordina-
rium, quam delegatum, etiam
ex certa scientia, cap. 5. numer.
72
- P**roximus pubertati an torqueri
possit. nu. 81
- P**roximus pubertati an testis esse
possit. ibid. n. 82
- P**roximus pubertati, an possit te-
stari de his, quae in minore aeta-
te vidit. ibid. nu. 83
- P**roximus pubertati non potest
testamentum facere. ibid. n. 85
- P**roximiores ad legitimam tute-
lam non admittuntur, nisi cum
decreto iudicis. c. 14. n. 13
- P**ueri qui dicantur. c. 5. n. 34
- P**uer in alex lusu sodalem occi-
dense exilio punitur. c. 5. n. 79
- P**upilli qui ibid. n. 38
- P**upillus ex consilio tutoris patris
mortem exequi potest. ibid. nu.
96
- P**upillus inhabitans domum pa-
ternam sciente & patiente tu-
tore, non censetur ex eo adire
hereditatem. c. 9. n. 36
- P**upillus vel pupilla educari non
debet apud matrem, quae vitri-
cum induxit. c. 15. n. 82
- P**upilla apud vitricum non edu-
canda. ibid. n. 117
- P**upillus habens pupillarem sub-
stitutum, an excludatur ma-
ter à successione, si tutorem nõ
petiit intra annum. cap. 18. nu.
42
- P**upillus tutore auctore, debito-
rem suum alteri delegare po-
test. c. 30. n. 3
- P**upillus manumittendo præter
tutoris auctoritatem, causam
proba-

- probare debet apud consilium, c. 30. n. 18
- Pupillus heres institutus & gravatus, hereditatem restituere tutori, non potest id sine iudice. c. 30. nu. 75**
- Pupillus tutori donare non potest, etiā res mobiles, & quando id procedat. ibid. n. 77**
- Pupillus sine tutore conditionem deteriore facere non potest, ibid. n. 96**
- Pupillus vendens sine tutore, fidem emptori servare non tenetur, ibid. n. 97**
- Pupillus sine tutore commodato, non obligatur, ibid. n. 98**
- Pupillus novum opus nunciare non potest, ibid. n. 99**
- Pupillus an sine tutore naturaliter obligetur, ibid. n. 100**
- Pupillus major, minor tamen 25, annis, non habens curatorem, obligatur naturaliter & civiliter, sed læsus restituitur, ibid. num. 103**
- Pupillus sine tutoris auctoritate hereditatem adire non potest. ibid. n. 107**
- Pupillus ex constituta pecunia non obligatur, ibid. n. 113**
- Pupillus hereditatem locupletem an adire possit. ibi. n. 115**
- pupillus solus bonorum possessionem agnoscere non potest. ibid. n. 122**
- Pupillus solus potest adire, quando non remanet obligatus, ibid. n. 125**
- Pupillus filius familias major infante solus potest adire, vel bonorum possessionem agnoscere, & quando, ibid. n. 126**
- Pupillus an possit agnoscere bonorum possessionem, si careat tutore & copia iudicis. ibid. num. 131**
- Pupillus suus heres potest se immiscere hereditati paternæ sine tutore. c. 30. n. 133**
- Pupillus sine tutore societatem contrahere non potest. ibid. n. 134**
- Pupilli si patre mortuo utantur eisdem ministris tutore tacente, societas in pupillari ætate contracta, censetur renovata. c. 30. n. 140**
- Pupillus heres debet adimplere inchoata per defunctum. cap. 30. n. 142**
- Pupillus in iudicio esse non potest sine tutore, ibid. n. 143**
- Pupillus à iudice vel arbitro non potest damnari, ibid. n. 145**
- Pupillus accusare non potest regulariter, ibid. n. 147**
- Pupillus ad testimonium non admittitur, ibid. n. 149**
- Pupillus an testis esse possit in causa criminali, & quando. ib. num. 150**
- Pupilli testimonium in criminalibus, admittitur in subsidium, & quando. ibid. n. 151**
- Pupilli testimonium an admittatur in crimine læsæ majestatis, ibid. n. 152**
- Pupillus non potest remittere, quod sibi debetur, ibid. n. 160**
- Pupillus promittendo se obligare non potest, ibid. n. 161**
- Pupillus conditionem suam meliorem facere potest sine tutore, ibi. n. 162**
- Pupillus legatum agnoscere potest sine tutore, cap. 30. num. 163**

- Pupillus hæres factus quodam facto interveniente se immiscere possit sine tutore, c. 30. fn. 164
- Pupillus ab extraneo sub conditione institutus, sine tutore conditionem adimplere potest, c. 30. n. 165
- Pupillus laudare potest sine tutore, ibid. n. 166
- Pupillo alterius nomine contrahente obligatur dominus, c. 30. n. 168
- Pupillus cur contrahere possit sine tutore, non tamen delatam hereditatem consequi, ibid. num. 112
- Pupilli sub tutoribus agentes dicuntur servi, saltem parum à servis differunt, ca. 31. effect. 1. n. 19.
- Pupillus potest constituere procuratorem etiam ante litem contestatam cum auctoritate tutoris, ibid. n. 25
- Pupillus habens tacitam hypothecam in bonis tutoris, præfertur expresse posteriori fisci, c. 31. effect. 2. n. 24
- Pupillorum bona non sunt tacite hypothecata tutoribus & curatoribus pro alimentis & impensis factis pro ipsis minoribus, ibid. n. 38
- Pupillus non habet privilegium tacitæ hypothecæ in bonis magistratus, sed cum cæteris creditoribus partem habiturus est, ibid. n. 41
- Pupillus quando dicatur factus locupletior, c. 31. effect. 5. n. 14
- Pupillus captus si solutionem acceperit tutore auctore, restituitur, si pecunia ejus non sit salva, c. 32. reg. 9. n. 125
- Pupillus non debet ali apud matrem vilem, turpem, vel suspectam de moribus & religione, c. 32. reg. 9. n. 236
- Pupillus educari non debet apud matrem, quæ transiit ad secunda vota, vel suspicio est transiituras, ibid. n. 244
- Pupillus apud substitutum suum educari non potest, ibid. num. 249
- Pupillus apud aviam maternam educandus est post matrem, ibid. n. 251
- Pupillus regulariter educari debet apud tutorem, ib. n. 254
- Pupillus educari non potest apud eum, qui proximus ei futurus est heres, ibid. n. 259
- Pupilli vel adulti vita à quibus servari debeat, ibid. n. 286
- Pupillus potest repudiare hereditatem cum auctoritate tutoris, c. 33. n. 384
- Pupillus cum auctoritate tutoris potest indistinctè deferre iuramentum, sed si lædatur, in integrum restituitur, ibid. num. 393
- Pupillus non restituitur contra id, quod alterius mandato gesserit, ibid. n. 470
- Pupillus potest adire hereditatem periculo alterius, cui venit restituenda, ibid. n. 471
- Pupillus cum decreto judicis re aliquam pignori dans, poterit eam creditor postea alienare sine decreto, ibid. n. 501
- Pupillus probare debet tutorem cognovisse, sibi tutelam esse de.

I N D E X.

delatam. c. 35. reg. 3. num. 15

Pupillus cur in latitantis bonorum possessionem mittatur. c. 36. reg. 1. n. 31

Pupillus si furere coeperit, non datur ei curator, si tutorem haberet, etiam si furor pupillo accesserit tutorem non habenti. c. 37. reg. 2. n. 95

Pupillo ab hostibus capto finitur tutela. ibid. n. 108. 141

Pupillo mortuo, tutor statim debet heredibus pupilli reddere rationem, eoque nomine poterunt heredes tutorem convenire. ibid. n. 112

Pupilli captivi bonis datur curator. ibid. n. 142

Pupillus patre auctore cuius in potestate est, non obligatur, tutore vero auctore sic. ibid. nu. 151

Pupillus heres tutoris non tenetur ad perficienda negotia per tutorem coepta. cap. 39. num. 65

Pupillus pubes factus, si unum ex tutoribus liberaverit, alterum non poterit convenire, etiam si tempore fuerit liberatus. c. 39. n. 127

Pupillus sine tutore stipulans rem pupilli salvam fore, & post pubes factus ratificans, tollitur tutelae actio. c. 39. n. 257

Pythagoras Philosophus summae auctoritatis aetatem hominis quatuor anni temporibus comparavit. c. 5. n. 16.

Q

Q. Vintus Mutius Scaevola, Pontifex Maximus, praeceptor Marci Tullii Ciceronis, & Galli Aquilii. c. 7. n. 32.

R.

Ratificatio contractus nulliter celebrati, lapsu quinquennii à die perfectae aetatis inducitur, c. 31. n. 562.

Ratificare expresse quis dicatur. c. 33. na. 532

Ratihabitio quae verbis expressis fit, vel facto, quomodo actum convalidet ibid. n. 516

Ratihabitio facta ex intervallo tollit omnem nullitatem & allegationem doli, etiam ex proposito. c. 38. n. 118

Rationibus reddendis obnoxii à pupillarum nuptiis arcantur, licet tutores non sint, c. 31. effect. ult. nu. 2

Rationum libro quando stetur, circa expensas. cap. 32. reg. 8. num. 3.

Ratio scrupulosa non exigitur à consanguineis. c. 32. numero 14

Rationibus civitatis occupatus à tutela non excusatur. cap. 35. reg. 1. n. 110

Rationes distrahere quid, cap. 36. reg. 4. n. 10

Ratio reddi debet finita tutela, si ve finiatur morte pupilli tutoris, vel alias. c. 38. n. 2.

Rationum nomine continentur rationes in scriptis redactae, & non scriptae. c. 38. n. 3

Rationes in folle exhibere quid sit. ibid. n. 5

Rationis redditio etiam heredem tutoris vel administratoris astringit. ibid. n. 50

Ratio cui reddenda. ibid. num. 89.

Ratio reddenda est in loco ubi bona sita sunt. ibid. n. 91.

Rat. 3

Rat.

I N D E X:

Ratio plene reddenda est, non pro parte. c. 38. n. 93.

Rationis redditio est quid individuum, quod pro parte præstari non potest. c. 38. n. 94.

Rationem semel reddens non tenetur iterato reddere, ibid. n. 118.

Ratio dolo reddita pro non reddita habetur, & de novo reddi debet. c. 38. nu. 133.

Ratio administrationis reddi debet à tutore coram eodem iudice, vel ejus loci, ubi administratio gesta est. c. 39. n. 217.

an coram iudice domicilii. ibid. num. 218.

Rectores priorum locorum non habentes justam causam litigandi, si litigaverint, tenentur proprio nomine in expensis, nec eas pupillo computare poterunt. c. 31. effect. 6 n. 6.

Regulam generalem pro se habens, dicitur habere intentionem fundatam c. 15. n. 128.

Religionem ingrediens ante legitimam ætatem, professio nulla est. c. 5. nu. 87.

Reipublicæ interest, ut suprema hominum judicia exitum habeant. c. 8. n. 17.

Religiosi reprehensione digni sunt, qui contractui ab eis solemniter celebrato & longo tempore observato, contravenire non verentur. c. 33. nu. 229.

Reliquorum appellatione quid veniat remissive. c. 38. n. 14.

Reliquorum illatio & persolutio annexa est redditioni rationum c. 38. n. 15.

Reliquatio quid ibid. n. 16.

Reliquatum facere quid. ib. n. 17

Reliqua quæ ibid. n. 18.

Remissio actionis injuriarum heredibus non competit. cap. 33. num. 368.

Remissio injuriarum non patrimonii everfionem, sed virtutis opinionem inducit. c. 33. n. 369

Renunciatio secundatum nuptiarum an sit de substantia, ut mater legitimos vel dativos tutores excludat. c. 15. n. 53.

Renunciatio secundarum nuptiarum an morib. Galliæ sit sublata. c. 15. n. 57.

Renunciatio Senatusconf. Vellejani, an exigatur in matre vel avia, ex moribus Galliæ, c. 15. nu. 63.

Renunciationes in matre & avia, an & quando præsumantur intervenisse. ibid. n. 72.

Renunciare quis non dicitur juri quod se habere ignorat. c. 33. num. 585.

Renunciatio jurata non ligat eum, qui prius non renunciare juraverit. c. 33. n. 600.

Reservatio dignitatum simpliciter facta, non comprehendit dignitatem Episcopalem. c. 26. nu. 34.

Rescripti natura est, non præjudicare alicui. c. 33. n. 527.

Rescripta dicuntur esse modici præjudicii. c. 33. n. 528.

Rescripti verba debent reduci ad jus commune, licet natura verborum non patiat. c. 33. n. 529.

Rescriptum Principis tantum valet, quantum decretum iudicis solemniter emanatum, c. 33. nu. 574.

Rescriptum veniæ ætatis ab ipso impe-

impetrante praesentari debet,
& non per procuratorem, c.
37. reg. 2. n. 52

Restitutio in integrum, ut con-
cedatur, laesio non parva pro-
bari debet, c. 33. n. 301

Restitutio in integrum post
quinquennium Ecclesiae non
datur, ibid. n. 303

Restitutio in integrum non da-
tur, nisi ignorantia probabilis
sit, c. 33. n. 304

Restitutio minori non datur ad-
versus testamentum, c. 33. nu.
468

Rolandus à Val. vir de legali
scientia bene meritus, ib. n. 8

Roma caput orbis, c. 3. n. 11

Roma communis patria, ca. 35.
reg. 1. n. 209

Romani à Græcis multa vitia
susceperunt, c. 5. n. 102

Romani multa mutuarunt à
Græcis, c. 6. n. 17

Romani linguae suae valde zelo-
typi c. 6. n. 21

Romani prisca foeminis tam pu-
beribus quam impuberib. tu-
tores dare solent, c. 7. n. 47

Romani veteres solent è servis
deligere Pædagogos liberis
suis, c. 9. n. 15

Romani nomina foeminis octa-
vo die imponere consueve-
runt, masculis vero nono, c.
37. reg. 1. n. 27

Rufinus Britanus, & Stilico Vá-
dalis tutores Honorii & Ar-
cadii, filiorum Theodosii Im-
peratoris, fiunt hostes, & per-
fidiosi proditores, c. 4. n. 10

Rusticitati quando succurratur
vel non, c. 31. effect. ultim.
num. 20

S

Satisfdatum dicitur, datis ido-
neis fidejussoribus, cap. 32.
reg. 7. n. 2.

Satisfactio tutoris præstanda est
ante decretum administratio-
nis, c. 32. reg. 7. n. 5

Satisfactio si necessaria fuerit, &
non facile possit tutor eam
præstare in loco dationis tu-
telæ, potest audiri, si in alia
eiusdem provinciae civitate
satisfactionem præstare para-
tus sit, cap. 32. reg. 7. n. 18

Satisfactio tutoris per errorem
facta, qui satisfacere non coge-
batur, non valet, c. 32. reg. 7.
n. 100

Satisfactio propositum tutoris
malevolum non mutat, sed
diutius grassandi facultatem
præstat, c. 36. reg. 6. n. 15

Sempronius Rutilus improbus
tutor, c. 4. n. 4

Senectus quando incipiat, cap. 5.
n. 151

Senectus apud Lacedæmonios
venerabilis fuit, cap. 35. reg.
1. n. 172

in Senibus mens, ratio, consili-
um est, c. 35. n. 173

Senatusconsultum Rubrianum,
quo tempore factum, cap. 7.
num. 38

Senatusconsultum Libonianum,
& Edictum D. Claudii, an ha-
beat locum in testamentis
nuncupativis, c. 10. n. 35

Senatusconsultum Parisiense de
privilegio pupilli in bonis
tutoris, c. 31. effect. 2. n. 22

Sententia contra pupillum lata
sine tutore nulla est, cap. 30.
n. 144

- Sententia pro pupillo lata absque tutore valet. c. 30. n. 175
- Sententiam approbare censetur, ut amplius appellare non possit, petens dilationem ad id, in quod fuerat condemnatus. c. 32. reg. 5. nu. 65
- Sententia ex falsis instrumentis lata non valet. c. 35. reg. ult. nu. 6
- Sententia lata à iudice pecunia corrupto, est ipso jure nulla, nec appellatio est necessaria. c. 35. nu. 8
- Sententia per ambitionem obtenta non valet, nec prodest ad excusationem. ibid. nu. 9
- pro-Sententia præsumitur. c. 40. num. 21
- Sequestri officium voluntarium est, & non necessarium. cap. 19. num. 21
- Sequester tenetur reddere rationem de fructibus ex beneficio apud eum sequestratis & perceptis. c. 38. nu. 78
- Servius Sulpitius Aquilii Galli auditor, & Marci Cicetonis collega c. 2. nu. 5
- Servii Sulpitii elogium, c. 2. numer. 6
- Servius Sulpitius maluit semper litium controversias tollere, quam actiones instituere. c. 33. n. 268
- Servitus imponi non potest fundo pupilli vel adolescentis. c. 33. n. 121
- Servorum nomina olim in censum non deferbantur. cap. 3. num. 18
- Servus an tutor testamento dari possit. c. 9. n. 9
- Servus alienus an & quando tutor dari possit. ibid. n. 19
- Servi ne in posterum tabulario præficeretur Arcadii & Honorii generali lege prohibitum fuit. c. 19. nu. 37
- Servus à iudice tutor dari non potest. c. 23. nu. 25
- Servus omnium hominum abjectissimus. c. 26. n. 23
- Servorum variæ qualitates ibid. num. 24
- Servi ordinarii alios vicarios habuerunt in peculio cum suis peculiis. c. 26. n. 25
- Servi vicarii peculiare servi nuncupati. ibid. n. 26
- Servorum dignitates respectu aliorum servorum. ibid. n. 27
- Servi nobiles ibid. n. 28
- Servus pupilli potest de fraude tutoris instruere Prætorem. c. 36. reg. 7. n. 7
- Societas à pupillo post ætatem pupillarem ratificari potest. c. 36. nu. 137
- Societas contracta à pupillo valet, si auctoritas patris ejusdemque tutoris post accedat. cap. 30. nu. 138
- Societas contracta in pupillari ætate valet, quando major factus simul vixerit per plures annos. ibid. n. 139
- Societas per scientiam & taciturnitatem tutorum censetur renovata sub eisdem qualitatibus, quibus ab initio fuit ordinata. ibid. n. 141
- Socius communi nomine quicquam faciens, neque damnum, neque lucrum sentire debet solus, sed tantum pro parte societatis participare. c. 32. reg. 9. nu. 168

Socius

I N D E X.

Socius faciens necessarios sumptus in refectionem domus communis, consequitur centesimas usuras, usque ad quatuor menses immediate sequentes post verò semisses duntaxat. *ibid.* n. 271

Socius ad refectionem ædium requilitus, elapsis quatuor mensibus reficienti non restituens partem pecuniæ, dominium in totum transfertur in reficientem. *ibid.* n. 272

Socius administrans bona communia, rationem reddere tenetur. c. 38. n. 72

Socius semel reddens rationem administrationis societatis non tenetur iterum illam reddere, c. 38. n. 181

Solutio fieri potest tutori notitiæ causa. c. 7. n. 21

Solutio & restitutio hereditatis tutori fieri non potest, ipso tutore auctoritatem præstante. c. 32. reg. 9. n. 110

Solutio facta tutori liberat ipso jure debitores. *ibid.* n. 111

Solvens scienter remoto vel suspecto tutori postulato non liberatur. n. 124

Spadones an à judice tutores dari possint. c. 23. n. 8

Spadones idonei sunt tutelæ puellarum, & quæ sit ratio, *ibid.* n. 9

Spado an possit esse Papa. *ibid.* n. 10

Spado non excusatur à tutela. ca. 35. reg. 1. n. 34

Spado quomodo hic accipiatur. *ibid.* n. 35

Spado pubescit anno decimo octavo. c. 37. reg. 1. n. 36

Spurii succedunt matri aliisque conjunctis per lineam maternam. c. 15. n. 27

Spurii possunt dicere testamentum matris inofficiosum & legitimam petere. *ibid.* n. 29

Spurii quo ad matrem pro legitimis habentur. *ibid.* n. 30

Statutum vel consuetudo potest inhabilem facere habilem, & minorem majorem, & quomodo hoc intelligatur. cap. 5. n. 110

Statutum de infirmis an habeat locum in senibus. c. 5. n. 157

Statutum permittere potest tutorem dari ad certum actum, & quomodo id procedat. c. 10. n. 47

Statuto prælatus in successione præfertur & in tutela. c. 15. n. 4

Statuta Italiæ pro refrænando libidine viduarum. c. 15. n. 119

Statuti forma præcise debet servari. c. 16. n. 15

Statuto permitti potest, ut tutorem habenti alius tutor detur. c. 24. n. 20

Statutum dictans agnatos cognatis præferri in hereditate, intelligitur etiam ut præferantur in onere tutelæ. cap. 26. n. 19

Statutum loquens de tutoribus & de curatoribus intelligitur. c. 29. n. 5.

Statuto stante quod filius familias non possit se obligare sine patris licentia vel consensu, si pater & filius familias se simul in eodem instrumento obligent, satisfactum est statuto. c. 30. n. 45

Statuto stante, ne nobilis recipiat

- piat cessionem adversus popu-
larem, poterit tamen
succedere in actione adversus
eum, c. 30. n. 71
- Statuto** stante quod mulier non
possit contrahere sine consen-
su propinquorum, an heredi-
tatem opulentam adire possit,
c. 30. n. 118
- Statuto** stante quod solus pupi-
lus adire possit, valet aditio,
c. 30. n. 128
- Statutum** præfigēs certum tem-
pus circa confectioem in-
ventarii, servandum est, c. 32.
reg. 5. n. 35
- Statutum** requirens alias sole-
mnitates à jure non requisi-
tas, illæ quoque intervenire
debent ultra requisitas à jure
communi, c. 33. n. 37
- Statuti** solemnitas ultra jus cō-
mune copulativè requiritur,
& statutum suppletur à jure
communi, c. 33. n. 40
- Statutum** præsumitur potius
velle conservare alia statuta
quæ ab eodem fonte proces-
serunt, quam jus commune,
ibid. n. 41
- Statutum** loquens de minore a-
lienante, habet etiam locum
in alienatione facta per tuto-
rem vel curatorem, ibi num.
43
- Statutum** loquens de alienatio-
nibus rerum minorum favo-
rabile judicatur, ibid. p. 46
- Statutum** loquens de persona
vera extenditur ad fictam ve-
ram repræsentantem, ibidem
n. 48
- Statutum** in rem loquens locum
habet ubicunque celebretur
contractus, ibid. n. 52
- Statutum** potest facere aliquem
majorem ante vigesimum
quintum annum, & dare po-
testatem se obligandi, contra-
hendi, & immobilia alienan-
di, c. 33. n. 618.
- Statutum** dictans solvi gabel-
lām de hæreditate, non habet
locum in filio, ibid. n. 445
- Statutum** simpliciter annullans
contractum comprehendit
etiam juratum, ibid. n. 588
- si** Statuta aliter loquantur de pu-
pillis, & aliter de furiosis, ser-
vabitur statutum loquens de
pupillis, c. 37. reg. 2. n. 96
- Statutum** loquens indistinctè de
dolo & lata culpa, debet sibi
vendicare locum, tam in dolo
commisso, & lata culpa com-
missa in omittendo, quam in
faciendo, c. 39. n. 48
- Substitutio** pupillaris evanescit
completa ætate quatuordec-
cim annorū, c. 37. reg. 1. n. 63
- Surdus** tutor esse nequit, cap. 9.
n. 43
- Surdus** stipulari non potest, c. 9.
n. 44
- Surdus** non potest fidejubere,
nec postulare in judicio, c. 9.
n. 45
- Surditas** à patrimonialibus one-
ribus non excusat, c. 9. n. 47
- Surdus** ad negotia constitui pos-
test, ibid. n. 48
- Surdus** auctoritatem interpo-
nere nequit, c. 30. n. 26
- Suspecti** tutoris justæ causæ
quæ c. 36. reg. 1. n. 3.
- Suspectus** dicitur tutor etiam ex
moribus, ibid. n. 37
- Suspecti** sunt removendi, & qua-
re.

I N D E X.

re. ibidem numero 1
Suspecti datio sive confirmatio debet ab initio impediri. ibid. n. 12
Suspecti tutoris crimen ex lege 12. Tabularum descendit. ibid. reg. 4. n. 1
Suspecti crimen idem est quod criminatio, accusatio, iudicium turpe, & postulatio suspecti. ibid. n. 2
Suspecti crimen tutoris etiam ad curatorem porrigitur. ibid. n. 7
Suspecti tutoris cognitio cui com- petat. ibid. reg. 5. n. 1
Suspecti tutoris accusatio quo lo- co examinari debeat, & quis pronunciare de huiusmodi questione possit. ibid. n. 3
Suspecti tutoris cognitio delegari potest. ibid. n. 4
Suspecti tutoris cognitio pertinet tam ad iudicem causarum criminalium, quam civilium, c. 36. n. 6
Suspecti iudicium intendens cur se in crimen subscribere non debeat. c. 36. reg. 7. n. 6
Suspecti accusatio cui detur. ib. n. 11
Suspecti postulatio extinguatur, si pendente lite mors tutoris superveniat c. 36. reg. ult. n. 1
Suspecti postulatio etiam extin- guitur, si pendente iudicio tutela finiatur. ibid. n. 2
Suspecti cognitio cessat simul ac tutelæ iudicio locus est. ibid. n. 3. Reliqua vide infra, verbo, Tutor. c. 36. reg. 1
Synopsis quid. cap. 33. numero 17.

T.

Tabularii qui. c. 19. n. 32
Tabulariorum officium in re- bus privatorum, cuiusmodi fuerit. c. 19. n. 33
Tabularii olim servi publici. ibid. n. 34
Tabulæ secundæ quæ. cap. 5. n. 43
Tabulæ pupillares. ibid. numer. 41
Tempus longum in locatione dicitur tempus decem annorum, vel abinde supra. cap. 33. n. 401
Terentius Comicus Afer Teren- tio Lucano Romæ servivit. c. 9. n. 11
Testator an possit privare matrem tutela legitima. c. 7. n. 30
Testator relinquendo liberos suos sub potestate vel manibus alicujus, an faciat eum tutorem. c. 11. n. 2. & 3
Testator relinquendo liberos suos sub gubernio, regimine, administratione, & cura alicujus, an censeatur eum tutorem constituisse. c. 11. n. 5
Testator relinquendo filium sub custodia matris, non censeatur eam per ea verba tutricem constituisse ibid. n. 7
Testator relinquens curam fi- liorum matri, seu ut cum filiis moretur, an censeatur eam tutricem constituisse. ibid. n. 10
Testator si dederit testamento tutores liberis suis, hoc adjecto, ne unus possit gerere sine alio, mortuo uno ex eis, ad quos pertinebit tutela. c. 16. n. 22

Testa.

I N D E X

- Testatoris voluntas pro lege habetur. c. 32. reg. 1. n. 8
 Testator potest legatario concedere licentiam, capiendi legatum propria auctoritate. ibid. n. 9
 Testator an possit tutori remittere confectionem inventarii. c. 32. reg. 5. n. 98
 Testator potest remittere confectionem inventarii in præjudicium legatariorum. ibid. n. 100
 Testator non potest remittere confectionem inventarii in præjudicium creditorum. ibid. n. 104
 Testatoris verba sunt intelligenda secundum consuetudinem loci. c. 37. reg. 1. n. 16
 Testis tractans de se exonerando, rejicitur. c. 31. effect. 1. n. 11
 Testis sponte se offerens ad testificandum censetur suspectus. c. 36. reg. 1. n. 13
 Testimonium majoris facti, valet de his, quæ proximus pubertati vidit, & quando. c. 30. n. 154
 Testimonium paternum pro satisfatione sufficit. c. 32. reg. 7. n. 77
 Theodosius Imperator concessit diebus dominicis emancipare, atque manumittere. c. 25. n. 6
 Theophilus antiquus græcus Paraphrestes. c. 4. n. 43
 Thesaurarius plenè reddere debet rationem, licet habuerit liberationem à rege. c. 38. nu. 70
 Text. l. 1. C. qui num. tut. prist. sue integrit. restit. c. 16. n. 60
 Titulus honorarius dicitur sine administratione. c. 7. n. 13
 Toga pura quæ. c. 5. n. 116
 Toga virilis quo anno fuerit sumpta. c. 5. n. 117
 Transactio legitima ut à lite discedatur, non rescinditur prætextu enormis læsionis. cap. 93. n. 279
 Transactio non rescinditur prætextu instrumentorum de novo repertorum, quantacumque fuerit læsio. ibid. n. 281
 Transactio introducta est ut sit litium finis. ibid. n. 297
 Transactio & res judicata æquiparantur. ibid. n. 300
 Transactio facta in præsentia judicis, vel amicorum, tollit omnem suspicionem, vel fraudem. c. 38. n. 129
 Transactio facta cum uno ex tutoribus non liberat alium. cum quo non est transactum. c. 39. n. 73
 Transigens cum aliquo videtur ejus personam approbare, & eum pro idoneo habere. c. 39. n. 125
 Tributum capitis. c. 3. n. 14
 Tribonianus omnium artium cognitione & memoria præditus. c. 3. n. 54
 Tueri verbum multipliciter accipitur. c. 1. n. 3. & 4
 Tutanus deus gentium. ibid. n. 1
 Tutelaris tractatus frequens, utilis ac quotidianus, ibidem. n. 1
 Tutelarius. ibid. n. 6.
 Tutelina dea. ibid. n. 7.
 Tutela pro defensione, ibid. n. 12.
 Tutela pro curatione, ibid. n. 15.
 de qua

de qua tutela in hoc tractatu agatur, ibid. n. 13

Tutela corporis, & pectoris humani, ibid. n. 17

Tutelarum genera quatuor ex Varone, ibid. n. 19

Tutela rerum, ibid. n. 20

Tutela adium, ibid. n. 21

Tutela navium, ibid. n. 22

Tutela civitatum, ibid. n. 23

Tutela es Du, vel p a m, b. n. 24

Tutelaes Dei, remissive. ibid. n. 28

Tutela ancillae nomen, ibid. n. 29

Tutelaes causae, ibid. n. 30

Tutelarum Praetor, ibid. n. 31

Tutela Ianae & Veneris, n. 34. c. cod.

Tutela Dei, ibid. n. 35

Tutelatus ager, ibid. n. 36

Tutela quid, c. 2. n. 1. & 2

Tutelae datio non tenet in dubitante de suo statu, c. 3. n. 44

Tutela est res minus tuta, incerta, fallax, fragilis, & periculosa, c. 4. n. 2

Tutelarum materia legislatoribus curae & cordi fuit, c. 4. n. 13

Tutela pupillaris, c. 5. n. 4

Tutela muliebris, ibid. n. 5

in Tutelam suam pervenire, quid sit, ibid. n. 7

Tutelare jus antiquissimum, c. 6. n. 5.

Tutelare jus ex vetustissimo Graecorum jure descendit, c. 6. n. 16

Tutela aequitati naturali conveniens, ibid. n. 19

Tutelarum divisio, c. 7. n. 1

Tutela est virile officium, c. 7. n. 35

Tutela fiduciaria, ibid. n. 39

Tutela matris & aviae legitima dicitur, ibid. n. 42

Tutela matris & aviae, nonnunquam extraordinaria, irregularis, saepe etiam anomala vocatur, ibid. n. 43

Tutela matris & aviae legitima voluntaria appellatur, ibid. n. 45

Tutela foeminarum, quae fuerit apud Graecos, ibid. n. 46

Tutela cessitia, ibid. n. 49

Tutela testamentaria ceteris dignior est, c. 8. n. 1

Tutelae causa an tutor dari, & quis debeat, compromitti non potest, c. 9. n. 51

Tutelae datio ad bona existentia in certa villa, an valeat, c. 10. n. 43

Tutelae datio, an sit favorabilis, vel odiosa, c. 12. n. 1

Tutela legitima licet à lege deferatur, tamen ejus exercitium, sive administrandi facultas legitimo tutori non competit, nisi ei à judice decernatur, c. 14. n. 6

Tutela omnis est dativa apud Gallos, c. 14. n. 11

Tutela legitima deferitur etiam invitis proximioribus, c. 15. n. 7

Tutelae legitimae origo. ib. n. 16

Tutela est jus publicum, ibid. n. 33

Tutela an sit munus publicum, c. 23. n. 16. & c. 26. n. 15

Tutela an sit honor, vel onus, c. 26. n. 1

Tutela quid onerosum, grave, & molestum appellatur, c. 26. n. 17

Tu-

**Tutela testamentaria honor ap-
pellatur, c. 26. n. 3**
**Tutela quare onus appelletur, c.
26. n. 18**
**Tutelam affectasse quis dicatur,
ibid. n. 53**
**Tutela affectata non censetur o-
nus, ibid. n. 55**
**Tutela an respectu personæ pu-
pilli dicatur onus, ibid. n. 65**
**Tutela ex parte pupilli est favo-
rabilis, ibid. n. 66**
**Tutela finitur anno ætatis pu-
pilli decimo quarto, & cura-
tio anno demum vigesimo
quinto, c. 29. n. 35**
**Tutelæ administratio per judicē
decerni debet, c. 32. reg. 1. n. 3**
**Tutelæ tres quando censeantur,
c. 35. reg. 1. n. 120**
**Tutela quarta quæ censeatur, si
plures tutelæ concurrant, re-
missivè, ibid. n. 129**
**Tutela affectata non prodest ad
excusationem, ibid. n. 132**
**Tutelam affectasse quis dicatur,
ibid. n. 134**
**Tutelæ honorariæ cur non nu-
merentur in numero trium
tutelarum, ibid. n. 138**
**Tutelarum nundinationem cur
leges coerceant, c. 36. reg. 1.
n. 14**
**Tutela absentis finita tutor tes-
netur legitimis ejus heredib.
rationem reddere, c. 37. reg. 1.
n. 19**
**Tutela finitur pubertate furiosi,
vel mente capti, ibid. n. 44**
**Tutela Regis an finiatur puber-
tate, & quamdiu ei dandus sit
curator, ibid. n. 68**
**Tutela finita quarum obligatio-
num jus maneat, ibid. nu. 83**

**Tutela non transit ad heredes, c.
37. reg. 2. n. 132**
**Tutela individua est, etiam si à
testatore, vel judice divisio
fiat, c. 39. n. 95**
**Tutela finita per captivitatem
tutoris, potest conveniri ejus
defensor, si tamen tutor post-
liminio reversus fuerit, reci-
piet pristinam tutelam, ibid.
n. 239**
**Tutela finita, finitur periculum
administrationis, ibid. n. 251**
**Tutor à tuendi verbo descendit.
c. 1. n. 10**
Tutor pupilli defensor, c. 1. n. 11
**Tutoris appellatione quid veni-
at, c. 1. n. 14. & c. 29. n. 3**
Tutor finium, c. 1. n. 16
**Tutoris potestas circa bona pu-
pilli quæ, c. 2. n. 16**
**Tutor non datur patrem haben-
ti, c. 3. n. 34**
**Tutor non datur ei, cujus pater
est in hostiū potestate, ib. n. 36**
**Tutor non datur filiis emanci-
patis, ibid. n. 39**
Tutor non datur servo, ibi. n. 43
**Tutor non datur matrifamilias,
ibid. n. 45**
**Tutor non datur filio patre mor-
tuo, si est in potestate avi, ib.
n. 47**
**Tutor an ventri dari possit, ibid.
n. 48**
**Tutor dari potest filio adoptivo
in casibus in quibus is in po-
testatem ejus non transit, ib.
n. 65**
**Tutore affectante tutelam, præ-
sumptio est eum velle grassa-
ri in bonis pupilli, c. 4. n. 6**
**Tutor tollitor dicitur Alberico.
ibid. n. 7**

- Tutor fraudans vel spolians pupillum extra ordinem punitur.** ibid. n. 9
- Tutor veneficus à Galba Imperatore cruci affixus.** ibid. n. 11
- Tutor datur moribus pupilli.** ibid. n. 15
- Tutor mercedem præceptoribus pro facultatibus patrimonii, & dignitate natalium constituere debet.** ibid. n. 16. & c. 32. reg. 9. n. 144
- Tutor principaliter datur personæ, & secundario rebus, sine patrimonio pupilli.** c. 4. n. 18. & c. 7. n. 8
- Tutores separatim non dantur, ut unus personæ & alter rebus datur.** c. 4. n. 19
- Tutoris autoritas major curatoris autoritate.** ibid. n. 20.
- Tutor datur pupillo ab eo iudice, cujus jurisdictioni persona ejus est subdita, licet bona alibi sita sunt.** ibid. n. 22
- Tutor simpliciter datus an & quando censeatur datus omnibus bonis.** ibid. n. 23
- Tutor clericus datus à iudice seculari, an habeat potestatem in personam pupilli clerici, & in bonis ecclesiasticis.** ibid. n. 27
- Tutor in qua parte testamenti scribi solet.** c. 5. n. 45
- Tutores pupillorum Regum apud Lacedæmonios vocati.** c. 6. n. 8
- Tutor testamentarius quis.** c. 7. n. 2
- Tutor testamentarius ab Ulpiano dativus nuncupatus.** ibid. n. 3
- Tutores testamentarii quadru-**
- plicis generis sunt.** ibid. n. 6
- Tutores certis rebus dati qui censeantur.** ibid. n. 10
- Tutores honorarii cur ita appellentur, & qui dicantur.** ibid. n. 12. & c. 39. n. 190.
- Tutores honorarii, licet non administrent, æquè tamen tenentur, excussis prius facultatibus ejus qui gessit.** c. 7. n. 14. & cap. 26. n. 63. 64. & c. 39. n. 189
- Tutores notitiæ causa dati, qui dicantur.** c. 7. n. 18
- Tutor datus causa notitiæ ita tenetur ut alius,** c. 7. n. 20. & cap. 39. n. 203
- Tutor legitimus quis.** c. 7. n. 12
- Tutores Attiliani & Juliani dativi appellantur.** ibid. n. 27
- Tutores legitimos nemo dat, sed lex facit.** ibid. n. 29. & c. 14. n. 1
- Tutorum legitimorum duæ species jure veteri cognitæ.** ibid. n. 31
- Tutor Cessicus.** ibid. n. 48
- Tutor Attilianus.** ibid. n. 50
- Tutor Prætorianus.** ibid. n. 51
- Tutor dativus,** ibid. n. 54
- Tutor datus in minus solemni testamento an egeat confirmatione.** c. 8. n. 7
- Tutor datio facta in rupto, falso, vel inofficioso declarato testamento, an valeat sine inquisitione.** ibid. n. 9
- Tutor à iudice confirmatus non satisfat.** ibid. n. 10
- Tutor datus codicillis testamento confirmatis, non satisfat.** ibid. n. 12. & c. 32. reg. 7. n. 81
- Tutor datus testamento simpliciter omnibus aliis præfertur, etiam matri.** ibid. n. 15
- Tutor dativus, tam præsentis, quàm**

- absenti, nec non ignorant &
& invito datur, c. 8. n. 22
- Tutoris officium non finitur pupilli voluntate, c. 8. n. 23
- Tutor quilibet testamento dari potest, siue Prætor siue Consul sit, c. 9. n. 1
- Tutor testamento dari nequit, cum quo testamenti factio non est c. 9. n. 49
- Tutor non solum pure, sed sub conditione, usque ad conditionem testamento dari potest c. 10. n. 1.
- Tutor inutiliter à iudice sub conditione datur, & que sit ratio, c. 10. n. 23
- Tutoris datio actus legitimus est c. 10. n. 10
- Tutor ad certum tempus, vel ex certo tempore dari potest, c. 10. n. 12
- Tutor ante & post heredis institutionem dari potest, cap. 10. n. 13
- Tutor Latinis & Græcis verbis dari potest, c. 10. n. 14
- Tutor testamento datus, posteriori testamento vetari potest, c. 10. n. 15
- Tutor codicillis mutari potest, c. 10. n. 17
- Tutor an codicillis non confirmatus mutari possit, cap. 10. n. 19
- Tutor incertus dari nequit, c. 10. n. 21
- Tutoris datio siue electio in alterius arbitrium conferri non potest, c. 10. n. 31
- Tutor non est qui sibi ascripsit tutelam in testamento; & de illius poena c. 10. n. 33. 34
- Tutor certæ rei, vel causæ dari non potest, cap. 10. n. 40
- Tutor testamento datus tutelam sibi mandatam dividere, & ad certum tempus, vel certos actus tantum acceptare non potest, c. 10. n. 41
- Tutor datur impuberi ad adeundam hereditatem, non curator, c. 10. n. 44
- Tutore testamentario, deficiente, locus est legitimo, excluso dativo, c. 10. n. 45
- Tutor ad unum actum dari potest quando pater administrationem recusit, c. 10. n. 48
- Tutor ex lege Julia de maritandis ordinibus, datur à Prætore urbis mulieri, virginive tutorem non habenti, c. 10. n. 49
- Tutor datus filiis vel filiabus, an censeatur datus posthumis, c. 12. n. 2
- Tutor datus tribus fratrib. indivisum patrimonium habentibus unam tutelam suscipere videtur, c. 12. n. 10
- Tutor datus filiis, an contineantur filiae, c. 12. n. 13
- Tutor datus filio cum plures sint, an censeatur datus omnibus, c. 12. n. 18
- Tutorem dans filiis non censeatur dedisse ei quem ignorabat se habere, c. 12. n. 23
- Tutor datus filiis an censeatur datus nepotibus, c. 12. n. 27
- Tutor datus liberis, censeatur quoque datus nepotibus, c. 12. n. 32
- Tutor testamentarius legitime, & dativo præfertur, c. 13. n. 1
- Tutor testamentar. non satisfacit, secus in legitimo & dativo, c. 13. n. 4. & c. 32. reg. 7. n. 76
- Tutor datus in testamento minus

I N D E X.

- nus solemnè à Præatore confirmatus, præfertur legitimo & dativo. *ibid.* n. 5
- Tutor testamentarius præfertur fratri puberi impuberis. *ibid.* n. 6
- Tutor testamentarius præfertur matri *ibid.* n. 7
- Tutor temporarius potest dari pupillo pendente aditione hereditatis. *ibid.* n. 11
- Tutor testamentarius licet excludat tutorem legitimum non tamen legitimum administratorem. *ibid.* n. 12
- Tutor non potest dari à iudice qui habitat extra jurisdictionem dantis. c. 14. n. 2
- Tutor fiduciarius quis. c. 15. n. 15
- Tutoris bona tacite sunt pupillis pro ejus administratione obligata. c. 14. n. 67. & c. 31. effect. 2. n. 1. & aliquot seq.
- Tutore testamentario deficiente, locus est legitimo, excluso dativo. c. 16. n. 1
- Tutor legitimus quamdiu extat ad dativum non pervenitur. c. 16. n. 2
- Tutor legitimus superveniens excludit dativum. *ibid.* n. 3
- Tutor legitimus per annum expectans, licet privetur successione, non tamen tutela. *ibid.* n. 4
- Tutor alius dari non potest in præjudicium matris negligentis, nisi ad hoc citata, & quando. *ibid.* n. 5
- Tutor legitimus esse potest non subditus, si velit. *ibid.* numer. 6
- Tutore testamentario non existente, nisi spe, locus est dativo, non legitimo. *ibid.* n. 8
- Tutor ad matris petitionem datus, qui dari non debuit, excludit dativum. *ibid.* n. 13
- Tutor cum inquisitione quando dari debeat. *ibid.* n. 17
- Tutore capto ab hostibus, an locus sit dativo. *ibid.* n. 23
- Tutor curare debet ut pupillo pubere facto, administratio transferatur in curatorem, & ut is causas nondum coeptas persequatur. c. 18. n. 27
- Tutor Attilianus quis. cap. 19. num. 1
- Tutoris datio mandari nequit. *ibid.* n. 15
- Tutor testamento datus, non adita hereditate, non est tutor, sed alius datur, qui desinit postea hereditate adita. c. 21. n. 2
- Tutori testamento dato si lis movetur, alius non dabitur tutor, sed scriptus tutor confirmabitur sine præjudicio litis. *ibid.* num. 3
- Tutores plures testamentarii si dati fuerint, non succedet legitima tutela, nisi omnes decesserint, vel in civitate esse desierint. *ibid.* n. 4
- Tutore absente, vel appellante, datur tutor temporarius. *ibid.* n. 5
- Tutor alius datur pendente conditione, vel die, quamvis pupillus legitimum habeat. *ibid.* n. 6
- Tutor si furere coeperit, vel relegatus fuerit, ad tempus curator datur. *ibid.* n. 8
- Tutor alius datur in locum furiosi, muti, cæci, surdi, & eorum

I N D E X.

- rum qui perpetuo excusantur
c. 21. n. 11
- Tutor alius datur in locum eorum qui in consilium Principis assumuntur, vel Reipublicæ causa trans mare absunt. ibid. n. 12.
- Tutor suspecto convicto, ac remoto, alius datur tutor, & quando. ibid. n. 13
- Tutor captus ab hostibus manet tutor, sed interim à Præfidibus alius tutor dabitur. ibid. n. 14.
- Tutore movente pupillo controversiam status datur alius tutor. ibid. n. 15
- Tutor administrationi non sufficiens propter adversam valetudinem, periculo illius actor constituitur. ibid. n. 16.
- Tutor à judice invitatus datur. c. 23. n. 15.
- Tutor an salarium petere possit. ibid. n. 19
- Tutor non potest dari à judice, qui non est suppositus jurisdictioni suæ. ibid. n. 33.
- Tutor à judice non datur ventri. c. 24. n. 4
- Tutor habenti à judice non datur alius tutor. ibid. n. 6
- Tutor non datur pupillo habenti diffusum patrimonium, sed tantum curator. ibid. n. 7
- Tutore non jure dato an valeat alterius datio: priore non remoto, & ejus tutela non cassata. ibid. n. 9
- Tutor Prætorius quis. ibid. n. 12.
- Tutor omni tempore, sive die dari potest. c. 25. n. 1
- Tutor dari potest dieb. feriatis. ibid. n. 2
- Tutoris datio est actus favorabilis, & opus pium. ibid. n. 3.
- Tutoris nomen indebite usurpans an teneatur poena sacrilegii, vel falsi. c. 26. n. 9.
- Tutor ratione officii, & dignitatis, non prius in carcere ponendus est, quam si sit convictus. ibid. n. 10
- Tutores & curatores, in quibus differant. c. 29. n. 1. 6
- Tutor testamento dari potest. ibid. n. 13.
- Tutor invito adolescenti dari potest. ibid. n. 16. 20
- Tutor datur impuberi. ibid. n. 31.
- Tutorem habenti non datur tutor. ibid. n. 32.
- Tutor certæ rei, vel causæ dari non potest. ibid. n. 33.
- Tutoris authoritas pupillis maxime necessaria. c. 30. n. 1.
- Tutor authorari non potest pendente lite super testamento, quo datus est tutor, sed alius datur sine ullo litis præjudicio. c. 30. n. 19
- Tutor non potest esse author in rem suam. ibid. 20
- Tutor testamento datus inutiliter, non potest esse author in negotio pupilli. ibid. n. 22.
- Tutor non satisficiens, an possit author esse in negotio pupilli. ibid. n. 23
- Tutor mutus authoritatem præstare non potest. ibid. n. 25:
- Tutoris authoritas in ipso actu sive negotio interponi debet. ibid. n. 28.
- Tutoris authoritas pure debet interponi. ibid. n. 30
- Tutoris authoritas expressis verbis

- bis interponenda. ibid. nu.
mer. 31.
- Tutor per vim retentus, & au-
thor factus nihil agit. ib. n. 33
- Tutoris autoritas est actus le-
gitimus. ibid. n. 37.
- Tutor interponens autoritatem
præfens esse debet ipsi pupil-
lo. ibid. n. 38
- Tutoris præfentia sufficit in a-
ctibus judicialibus, modo non
contradicat. ibid. n. 48.
- Tutor autoritatem accommo-
dare non potest ei actui, ex
quo principaliter ei aliquid
acquireretur. ibid. n. 58
- Tutor non potest emere bona
pupilli. ibid. n. 61.
- Tutor heres institui à pupillo
non potest. ibid. n. 80.
- Tutor an emere possit rem pu-
pilli, altero tutore authoran-
te. ibid. n. 82.
- Tutor in consequentiam autho-
ritatem sibi præstare potest.
ibid. n. 83
- Tutor insequendo bona fide præ-
ceptum testatoris potest au-
thor esse in causa sua. ibid. n.
86.
- Tutor se facere potest debito-
rem pupilli, accipiendo pecu-
niam pupilli mutuo. ibid. n.
87.
- Tutor an cum pupillo palam, &
bona fide contrahere possit.
ibid. n. 89.
- Tutor an possit in sui beneficium
interponere autoritatem in
contractu ultro citroque ob-
ligatorio. ibid. n. 90.
- Tutor tenetur magis curare res
pupillares quam suas. ibid. n.
93. & c. 32. reg. 9. n. 7.
- Tutor nobilis potest esse author
in causa propria palam con-
trahendo. c. 32. reg. 9. n. 95.
- Tutor non potest adire heredi-
tatem per se absque scientia
pupilli majoris infante. ibid.
n. 120
- Tutor solus pro pupillo bono-
rum possessionem agnoscere
potest. ibid. n. 123
- Tutor fidelis habetur loco do-
mini, & quando. c. 31. eff. 1. n.
1. 6. & 21.
- Tutor mulieris olim apud Athe-
nienses dicebatur *Κύριος τῆς
ἀνδρὸς* ibid. n. 2
- Tutor vel curator non debet ca-
vere de rato, nisi de ejus pote-
state dubitetur. ibid. n. 6
- Tutor nō potest esse testis in cau-
sa pupilli pro pupillo. ib. n. 8.
- Tutor, & curator non potest esse
testis in causa per eum agita-
ta, durante tutela. ibid. n. 9
- Tutores vel curatores testimo-
nium non ferunt in causa,
qua commodum, aut incom-
modum sentire possunt. ibid.
n. 10.
- Tutor aut curator testificari non
potest super his, quæ ab eis
gesta sunt, cum videantur ha-
bere affectionem, non secus
atque advocatus, aut proxe-
neta. ibid. n. 12.
- Tutor ad hoc ut pro pupillo te-
stificari possit, cautela est, ut
detur curator liti. ibid. nu-
mer. 13.
- Tutor absque speciali & expres-
sa concessione testatoris, dici-
tur habere plenam & liberam
administrationem à lege. ib.
n. 14.

I N D E X.

Tutoris potestas circa bona pupilli major est, quam potestas filii circa bona patris, c. 31. eff. 1. n. 15

Tutor in litem jurat in causa pupilli, c. 31. eff. 1. n. 17

Tutor procurat. constituere non potest ante litem contestatam, sed actorem, c. 31. eff. 1. n. 22

Tutor debet constituere actorem cum decreto & auctoritate judicis, alias non valet constitutio, c. 31. eff. 1. n. 24

Tutor ante litem contestatam procuratorem quando constituere possit, c. 31. eff. 1. n. 27

Tutor an constituere possit procuratorem ante litem contestatam, absque auctoritate judicis, c. 32. reg. 9. n. 94

Tutor testamentarius etiam sine permissione obligatur adultus, si quid male gesserit, c. 31. effect. 2. num. 4. & c. 32. reg. 3. num. 9

Tutor male administrans puniatur extra ordinem, c. 31. eff. 2. n. 5

Tutor qui tutelam alii gerendam commisit, ipse gerere videtur, c. 31. eff. 3. n. 9. & tenetur actione tutelae directae, 39. n. 70

Tutor vectigalia conducere non potest, c. 31. eff. 3. n. 1

Tutores conducentes vectigalia, videntur fraudare fiscum, cum asserant se nulli teneri conducendo, & ideo tenentur crimine falsi, c. 31. eff. 3. n. 4

Tutor pupillo & fisco satisfaciens potest conducere vectigalia, c. 31. eff. 3. n. 5

Tutor cum fisco contrahere po-

test, si decesserit is cujus tutelam administravit, c. 31. eff. 3. n. 6

Tutor vel curator ante rationem redditam incidens in contractum fiscalem, non habet locum poena legis Corneliae de falsis, licet vivat is, cujus tutela vel cura fuerit administrata, ibid. n. 8

Tutor tutorio nomine pupillo stipulari potest, alteri vero minime, c. 31. eff. 4. n. 4

Tutor ipso jure semper acquirit actionem pupillo sine cessione. ibid. n. 5

Tutor quando dicatur contrahere ut tutor, ibid. n. 9

Tutores & curatores finito officio non conveniuntur ex administratione pupillorum, vel adolescentium, c. 31. eff. 5. n. 5

Tutor finito officio non tenetur de evictione, quando jure vendidit, ibid. n. 4

Tutor an teneatur de evictione suo nomine, si rem pupilli immobilē vendiderit, & pro evictione obligaverit omnia pupilli bona, c. 33. n. 99

Tutore emente rem nomine minoris tenetur minor accipere acquisitionem; & tutor liberatur reddendo rem acquisitam cum fructibus, etiam si valor rei decreverit, c. 31. eff. 5. n. 5

Tutor in emendis rebus non tenetur circa subsecutam nominis deteriorationem, nisi de dolo & lata culpa, non autem levi, c. 31. n. 6. & cap. 32. reg. 9. n. 185

Tutor propriam fidem astringens.

- gens pro minore, seu de suo nomine obligans, tenetur, c. 31. n. 7
- Tutor** fatuus est qui se obligat, tam nomine tutoris, quam suo, c. 31 n. 9
- Tutore** condemnato actio iudicati datur non contratutorem, sed pupillum, c. 31. eff. 6. n. 1
- Tutor** prosequens causam iniquam sine consilio petitorum, si succumbat, ad expensas litis suo nomine tenetur, ibid. num. 2
- Tutor** salaria advocatis præstita imputare pupillo prohibetur, si supervacaneam litem instituerit, ibid. n. 5. & c. 32. reg. 9. n. 102.
- Tutor** putativus non citatus liti se offerens tenetur, si condemnatus fuerit, ibid. n. 9
- Tutor**, vel curator non potest pupillum suum arrogare vel adoptare, c. 31. eff. 7. n. 1
- Tutor** potest adoptare privignum suum, ibid. n. 3
- Tutoribus** licitum non est liberum caput ditioni alienæ subicere, ibid. n. 6
- Tutor** pupillam suam ducere, vel filiis suis nuptum dare prohibetur, c. 31. eff. ult. n. 1
- Tutor** pupillam despondere non potest, ib. n. 4
- Tutor** nec filiis suis sive sui juris sint, sive non, vel nepotibus, pupillam in uxorem dare potest, ibid. n. 5
- Tutor** vetitas nuptias copulans fit infamis, & punitur alias pœna corporali, pecuniarum, vel extra ordinem, pro dignitate pupillæ, ibid. n. 17
- Tutor** pupillam carnaliter cognoscens punitur pœna deportationis, confiscationis omnium bonorum, & lege Iulia de adulteriis, ibid. n. 18
- Tutor**, vel ejus filius matrimonium contrahere potest cum pupilla, si pater hoc disposuerit testamento, ibid. n. 21
- Tutor**, curatorve cum pupilla matrimonium contrahere potest, si rationes reddiderit, & id tempus effluxerit, quo in integrum restitutionem pupilla impetrare posset, ib. n. 22.
- Tutor** filiam pupillæ ante reditam tutelam defunctæ, filio suo in matrimonium collocare potest, ibid. n. 23
- Tutores** pupillis, vel curatores adultis, filias suas neptive nuptum dare non prohibentur, ibid. n. 25
- Tutor** de Iure Canonico, potest accipere in uxorem pupillam majorem duodecim annis, ibid. 27.
- Tutor** accipiente administrationem rerum minorum, iudicis decretum, requiritur, c. 32. reg. 1. n. 1
- Tutor** testamento datus à iudice confirmari debet, ibid. num. 4
- Tutor** ante decretum, debet jurare utilia pupillo facere, & inutilia prætermittere, c. 32. reg. 2. n. 1
- Tutore** defensionem pupilli non suscipiente, nec utilia faciente, contra eum juratur in litem, n. 4

- Tutor pupillos defendere, & filiis suis propriis præferre debet, cum filii accusant pupillos.** ibid. n. 5.
- Tutor videns res suas, & res pupilli in periculo esse, debet præferre res pupilli suis rebus.** ibid. n. 6. & reg. 9. n. 8.
- Tutor si absens decernatur, dicitur ei dies, quod veniat iuramentum præstitutus.** c. 32. reg. 2. n. 7.
- Tutor ante decretum tenetur jurare se non relicturum pupillum indefensum.** c. 32. reg. 3. num. 1.
- Tutor an debeat defensionem pupilli promittere expresse & specialiter, etiam sub expressa obligatione rerum suarum.** ibid. n. 2.
- Tutor non defendens pupillum, & ejus bona, sed ea alienans absque utilitate & necessitate, nec vendens mobilia, quæ servando servari non possunt, non solum mortaliter peccat, sed tenetur ad restitutionem damni.** ibid. n. 4.
- Tutor ante iuramentum præstitum non potest administrare, & administrans nihil agit.** ibid. n. 6.
- Tutor, qui non legitime accepit administrationem tutelæ, ejus acta non nocent pupillo.** ibid. n. 8.
- Tutor potest administrare ante promissionem defensionis, quo ad tempore peritura, & utilitatem pupilli concernentia.** ibid. n. 2.
- Tutor antequam ei sit decreta administratio, tutor est, si intra tempora constituta se non excusaverit.** c. 32. reg. 4. n. 1.
- Tutorem, qui scit se tutorem datum non interpellari ulterius necesse est.** ibid. n. 2. & c. 39. n. 5.
- Tutor cessans gerere extra ordinem ad hoc cogi potest officio judicis, prævia satisfatione, juramento, & confectione inventarii.** c. 32. n. 7. & c. 39. n. 12.
- Tutor cessans petere decretum, suo periculo cessat.** c. 32. numer. 8.
- Tutor ante decretum non habet, administrationem, sive authorisationem; ejusque auctoritas nihil operatur.** ibid. numer. 9.
- Tutor tenetur conficere inventarium antequam administret.** c. 32. reg. 5. n. 1.
- Tutor inventarium facere debet expensis pupilli.** ibid. n. 2.
- Tutor ante confectionem inventarii nihil agere potest, & gesta sunt invalida.** ibid. numer. 4.
- Tutor ante confectionem inventarii omnia quæ dilationem non recipiunt facere potest & debet, alias pupillo tenetur.** ibid. n. 7. & c. 39. n. 9.
- Tutor, quo ad res tempore perituras vendendas, & dilationem non recipientes, potest contemnere voluntatem patris pupilli.** c. 32. reg. 5. n. 8. & c. 39. n. 10.
- Tutor cessans distrahere res tempore perituras, suo periculo cessat.** c. 32. reg. 5. n. 9.
- Tutor nec conveniri, nec alios conve-**

I N D E X.

- convenire potest, non confecto inventario. *ibid.* n. 10
- Tutor differens confectiorem inventarii, potest ut suspectus removeri. *ibid.* n. 20
- Tutor, quando nimis distulisse dicitur confectiorem inventarii, relinquitur arbitrio judicis. *ibid.* n. 21
- Tutor non solemniter datus, si per errorem gerat tutelam, non videtur ut tutor gessisse, sed ut negotiorum gestor, & negotiorum actione convenietur, *ibid.* n. 23
- Tutor non conficiens inventarium magis delinquit, quam is, qui non petit tutorem *ibid.* n. 37
- Tutor in inventario omittens ponere preciosa, præsумitur esse in dolo. *ibid.* n. 40
- Tutor omittens ponere in inventario omnia pupilli bona, extra ordinem punitur. *ibid.* n. 41
- Tutor nihil in inventario omittere debet. *ibid.* n. 42
- Tutor non conficiens inventarium dicitur esse in dolo, & bonorum usurpator, teneturque ad interesse, & contra eum in litem juratur. *ibid.* n. 43
- Tutor non conficiens inventarium, à munere tutelæ removendus est, tanquam suspectus. *ibid.* n. 44
- Tutor torturæ subjici potest, si res hereditariæ, in quibus minor institutus fuit, non repariantur, carceribus detinebitur, & infamiæ nota afficietur. *ibid.* n. 45
- Tutor quando excusetur à confectiorem inventarii. *ibid.* n. 46.
- 47.94
- Tutor, vel curator debet jurare contenta in instrumento esse vera. *ibid.* n. 52
- Tutor describens in inventario rem aliquam, fatetur eam esse pupilli. *ibid.* n. 56
- Tutor qua forma bona immobilia in inventario describere debeat, ne ad interesse teneatur, & qua forma mobilia. *ibid.* n. 76
- Tutor jura & actiones inferre debet inventario, cum nominibus debitorum, non verò creditorum nomina. *ibid.* n. 79
- Tutor tenetur instrumenta ad pupillum pertinentia ponere in inventario, tam præsentia quam ea, quæ post invenerit. *ibid.* n. 81
- Tutor tenetur ea quæ acquisita fuerint ex hereditate, successione, legato, vel alio titulo addere inventario. *ibid.* numer. 83
- Tutor datus ad unum actum, sive articulum tantum, an teneatur conficere inventarium. *ibid.* n. 84
- Tutor vel curator ad litem datus, an teneatur conficere inventarium. *ibid.* n. 86
- Tutor, vel curator, cui prohibita fuit confectio inventarii à testatore, si illud fecerit, non obstante prohibitione, sive jussu judicis dicitur esse in dolo. *ibid.* n. 103
- Tutor, vel curator sciens liberationem redditionis rationis sibi à testatore factam nullam esse,

- esse, tenetur conficere inventarium, c. 32. reg. 5. n. 114
- Tutor vel curator**, cui relicta fuit liberatio confectionis inventarii, tenetur de dolo in faciendo commisso, ibid. n. 117
- Tutor se excusans à tutela**, privatur indistincte legato, ibid. n. 118
- Tutor licet debeat conficere inventarium**, antequam administratio ei à iudice decernatur, tamen si ei non fuerit oppositum, de non confectione inventarii, non vitiat, ibid. n. 119
- Tutor vel curator**, tenetur parti exhibere inventarium ac librum rationum, & pati ut copia omnium per partem extrahatur, c. 32. reg. 6. n. 6
- Tutores vel curatores**, qui tenentur inventarium conficere & facere librum rationum, si jurent se perdidisse, eis non creditur, nisi hoc probent, ibid. n. 8. & reg. 8. n. 9
- Tutores non excusantur**, si dicant se confecisse inventarium, sed esse sub actoribus, vel negotiorum gestoribus, qui istud exhibere nolint, ibid. n. 9
- Tutor licet redderit rationes**, & instrumenta liberationis, nihilominus tenetur reexhibere, si arguatur dolus, vel error, ibid. n. 10
- Tutor licet quædam rite & recte posuerit in inventario**, sed non omnia, poterit, quoad omissa, contra eum in litem jurari, ibid. n. 11
- Tutor describens in libris rationum**, quæ omissa sunt in inventario, non præsumitur habuisse animum defraudandi pupillos, ibid. n. 12
- Tutores vel curatores**, non restituendo reliqua ac bona minorum, sunt in dolo, ibid. num. 14
- Tutor vel curator**, tenetur satisfacere rem pupilli salvam fore, c. 32. reg. 7. n. 1
- Tutores in suo officio ut plurimum aut infideles**, aut negligentes sunt, ibid. n. 3
- Tutor ante satisfactionem** repellitur ab administratione, ibid. 7. n. 6
- Tutor sine satisfactione officium suum exercere potest**, circa tempore peritura, ibid. num. 8
- Tutor vel curator**, ante emissam satisfactionem non est tutor, nec habet administrandi potestatem, ibid. n. 9
- Tutor qui fidejussores non invenit**, non admittitur ad tutelam, præstita juratoria cautione, ibid. n. 12
- Tutores Principum possunt tales fidejussores constituere**, quales reperire possunt, ibid. n. 14
- Tutor cavere nolens**, vel differens, pignoribus captis, coerceri potest, ibid. n. 15
- Tutores dati in testamento invalido**, tamen confirmati, satisfactioni subjiciendi non sunt, ibid. n. 82
- Tutores in testamento invalido dati**, tenentur satisfacere, quando confirmati fuerint sine in-

inquisitione, c. 32. reg. 7. n. 83
Tutoribus pluribus datis testa-
 mento, uno offerente satisfac-
 tionem, alio nolente satisfac-
 re, præfertur satisfaciens, ibid.
 num. 84
Tutor post testamentum factus
 non solvendo, cautionem
 præstare debet, ibid. n. 94
Tutor à matre testamento da-
 tus, tenetur satisfacere, & con-
 firmatur ex inquisitione, se-
 cus in patre, ibid. n. 95
Tutor ex inquisitione an satis-
 det, ibid. n. 97
Tutores dati à minoribus magi-
 stratibus, satisfacere debent,
 ibid. n. 99
Tutor defendens pupillum, non
 satisfacit de judicato solvendo.
 ibid. n. 101
Tutor librum rationum conscri-
 bere debet, c. 32. reg. 8. n. 1
Tutor in libro rationum debet
 nominare & scribere redditus
 & fructus, quos ex bonis, quo-
 rum administratio ei commissa
 fuit, percepit, ibid. n. 8
Tutor tenetur librum rationum
 cum ipsius tutelæ & curæ
 administratione reddere, eti-
 am non requisitus, ibid. n. 10
Tutor reddita ratione, quod de
 datis & receptis remanserit
 penes eum, restituere tene-
 tur, c. 32. reg. 8. n. 12
Tutor si sufficientem rationem non
 reddiderit, ad iterum reddend-
 um cogi poterit, ibid. n. 13.
Tutor tenetur pro minore facere,
 quod diligens paterfamilias
 faceret, alioqui tenetur de
 suo, c. 32. reg. 9. n. 1
Tutor negligens dicitur esse in

dolo, saltem culpa, & contra
 eum juratur in litem, cap. 32.
 reg. 9. n. 2
Tutor tenetur de omni damno
 ac interesse minoris ibid. n. 3.
Tutor recepta scribere omit-
 tens, dicitur esse in dolo, ib.
 num. 4
Tutor repertus in mendacio
 circa actus suæ administrati-
 nis, præsumitur esse in dolo,
 & contra eum in litem iura-
 tur, & tanquam suspectus re-
 movetur ab administratione,
 ibid. n. 5.
Tutor vel curator potest & de-
 bet nomine pupilli agere
 contra debitores pupillares,
 ibid. num. 12
Tutor vel curator pupillis vel
 adultis agentibus, potest ac-
 commodare suum consen-
 sum, ibid. num. 13
Tutor præstare debet nominum
 debitorum exactionem, ibid.
 num. 15
Tutor à periculo rerum libera-
 tur, si mortuo pupillo res e-
 jus cœperint perire, ibid. n. 16
Tutor exigere debet à seipso,
 quod patri pupilli debet, vel
 in quo pro eo fidejussit, ibid.
 num. 17
Tutor permittens expirare ac-
 tionem temporalem, quam
 pupillus contra ipsum ha-
 bet, efficitur perpetua actio
 tutelæ, ibid. n. 20
Tutor & curator tenetur ad res
 pupilli credita exigere & debita
 solvere, alias si fuerint debi-
 tores non solvendo, vel debita
 præscripta tenebitur de
 suo resarcire, ibid. n. 23

I N D E X.

- Tutor vel curator tenetur minoribus ad damna & interesse ob ejus negligentiam passa.** c. 32. reg. 9. nu. 25
- Tutor debitor patris pupilli à se ipso debitum exigere debet, licet patri pupilli tantum naturaliter debeat.** ibid. n. 26. & pecuniam non solvens, cogendus est agnoscere usuras, quas à se exigere debuisset. ibid. n. 27
- Tutoribus pluribus existentibus, unus agere potest.** ibid. nu. 29. idem quo ad defensionem pupilli. ibid. nu. 82
- Tutor agens non debet cavere de rato.** c. 32. reg. 8. n. 30
- Tutor nomine proprio agere non debet.** ibid. n. 34
- Tutor tenetur, si contutorem suspectum facere neglexerit.** ibid. num. 38
- Tutori imputatur negligentia, si heredem contutoris non convenerit, & damni vicarius substituitur.** ibid. n. 39
- Tutor non faciens suspectum contutorem malè gerentem, in usuras, ejus nomine tenetur.** c. 32. reg. 9. nu. 40
- Tutor datus patrimonio supervenienti, quando teneatur de anteriori, & prior quando teneatur ad augmentum obveniens.** ibid. num. 41. & cap. 39. num. 59
- Tutoris & curatoris præcipuum officium est, defendere pupillum vel adultum, & judicium ejus nomine suscipere.** c. 32. reg. 9. n. 60
- Tutor differens vel recusans defensionem suscipere pro minore, tenetur ei ad omne damnum propter moram vel malitiam illatam refundere, & ut suspectus removeri poterit.** c. 32. reg. 9. nu. 79. 81
- Tutor pro pupillo in judicium vocatus, si solemner caverit de judicio fuiti, & intra moras pupillus ad pubertatem pervenerit, non est cogendus accipere judicium.** ibid. n. 88
- Tutor potest defendere pupillum per se, vel ei defendenti auctorare.** ibid. n. 89
- Tutor pupillum defendere non tenetur quo ad lites supervacaneas injustas vel calumniosas.** ibid. n. 93
- Tutor auctoritatem pupillo præstare non cogitur, in contractibus pupillo damnosis.** ibid. nu. 95
- Tutor in judiciis cogitur pupillo auctoritatem præstare, alioqui removetur tanquam suspectus.** ibid. n. 96
- Tutori imputatur, si res emphyteutica propter canonem non solutum redierit ad dominum.** ibid. n. 101
- Tutor alimenta minori præstita non potest reputare, & in rationem impensarum inferre.** ibid. nu. 103
- Tutor unius regionis potest solvere creditori alterius regionis.** ibid. nu. 104
- Tutor sibi solvere potest, si pecunia fuerit unde solvere possit.** ibid. nu. 105
- Tutor potest sibi solvere de pecunia destinata ad emptionem prædiorum, quæ inter immobilia computatur.** ibid. num. 109

Tutori

- Tutori capitis postulato perseverant in tutelæ administratione rectè solvitur, c. 32. reg. 9. n. 118
- Tutori relegato in perpetuum vel ad tempus antequam ei curator substitutus fuerit, rectè solvi poterit, ib. n. 119
- Tutori ab futuro causa Reipublicæ vel absenti, rectè solvitur, si modo alius in ejus locum non fuerit substitutus, ibid. n. 120
- Tutores quondam pupillorum solventes eorum curatoribus, liberantur, ibid. 122
- Tutor non potest debitori minoris prorogare terminum solutionis, ibid. n. 130
- Tutor nō potest debitori minoris facere pactum de non petendo, nisi esset debitum usurarium, vel simile, ib. n. 132
- Tutor non potest donare, ibid. n. 133
- Tutor non potest confiteri se recepisse mutuum nomine pupilli, vel quid simile, ibid. num. 137
- Tutor circa personam pupilli debet expendere, quod moribus, honestati, & conditioni pupilli congruat, c. 32. reg. 9. n. 142. idque arbitrio judicis, num. 218
- Tutor constituere potest mercedem præceptoribus sororis pupilli, etiam citra magistratum decretum, cap. 32. reg. 9. num. 146
- Tutor potest præstare alimenta servis & libertis rei pupilli necessariis, cap. 32. reg. 9. n. 147
- Tutor etiam præstat nonnullam alimentam extraneis, si hoc pupillo expediat. ibid. n. 148
- Tutor potest mittere solemnia munera parentibus & cognatis, si pupillo expediat. ibid. n. 149
- Tutor matri & sorori pupilli, ad victum necessaria præstare potest, cum se ipsas sustentare non possunt, etiam citra decretum magistratum ib. n. 152
- Tutor si prætermiserit alimentam præstare matri & sorori pupilli, poterit cum eo agi tutelæ judicio, cap. 32. reg. 9. num. 153
- Tutor potest contutori testamentario statuere salarium, quando aliter se exhibere non potest, ibid. n. 155
- Tutor contutori ex inquisitione dato alimenta statuere potest propter rei notitiam. ib. num. 156
- Tutor sumptus litis pupillo reputabit, ibid. n. 157
- Tutor non tenetur ministrare pupillo sumptus litis contra seipsum, ibid. n. 158
- Tutor viatica reputabit pupillo si ex officio necesse habuit aliquo excurrere vel proficisci, ibid. n. 159. & c. 40. n. 28
- Tutor non potest dare dotē sorori pupilli ex alio patre natæ, etiam si ea aliter nubere non possit, c. 32. reg. 9. n. 160
- Tutor non potest propter estimationem pupilli, plus ex bonis ejus erogare, quam ex suis bonis honestissimè esset erogaturus, ibid. n. 161

Tu

I N D E X.

- Tutor nec matri nec forori pupilli mittere potest munus nuptiale** c. 32. reg. 9. nu. 162
- Tutor reputabit sumptus in alimentis ac disciplinis pupilli factos arbitrio judicis.** ibid. n. 165
- Tutor non reputat sumptus factos in alimentis pupilli ultra modum à Præatore statutum.** ibid. n. 166
- Tutor à suscepta administratione post sex menses tenetur necessario pecuniam pupillarem collocare fœnori, aliàs tenetur in usuras ejus pecuniæ** ibid. nu. 170
- Tutor negans se habere pecuniam pupillarem ad alendos pupillos, convictus de mendacio, pendit gravissimas usuras.** ibid. nu. 172. & c. 39. nu. 17
- Tutor non idoneus ad damnum refarciendum ob fœnus pupillaris pecuniæ per contumaciam non exercitum, extra ordinem coercetur.** c. 32. reg. 9. nu. 173
- Tutor tenetur etiam ad usuras ejus, quod à contutore debetur, vel pro contutore debet.** ibid. num. 174
- Tutor debet agnoscere tales usuras, quas à se exigere debuit, licet sint graviores pupillaribus.** ibid. n. 175
- Tutor tenetur agnoscere tales usuras, quas ipsi stipulati sunt, licet testator eis sub levioribus usuris permiserit.** ibid. numer. 176
- Tutor tenetur ad usuras usurarû sortis pupillo auctæ, quas consecutus esset ab heredibus defuncti contutoris.** ibid. num. 177
- Tutori utilius est acquirere nomen minoris, quam nomine proprio.** ibid. n. 18
- Tutor exusatur, si pecuniam pupillarem collocare fœnori non potuerit.** ibid. n. 187
- Tutor habet laxamentum duorum mensium ad exigendum & collocandum pecuniam pupillarem fœnori.** ibid. n. 189
- Tutor tenetur pecuniam pupilli convertere in emptionem prædiorum.** ibid. n. 192
- Tutor negligens in comparandis prædiis pro pupillo, tenetur ad interesse de fructibus, quos percipere potuisset.** c. 32. reg. 9. n. 193. 195. & in dolo constituitur, atque in litem contra eum juratur. n. 196
- Tutor non minorem in rebus minoris, quam in propriis diligentiam adhibere debet.** ibid. num. 197
- Tutor tenetur, si prædia minus idonea comparaverit per sordes aut gratiam.** ibid. n. 198
- Tutor emens ab eo, quem sciebat suspectum, tenetur.** ibid. n. 199
- Tutor in emendis rebus non tenetur, nisi de dolo & lata culpa.** ibid. n. 200
- Tutor tenetur redimere bona pupilli aliis obligata, si pupillo expediat.** ibid. nu. 201
- Tutori culpa vel negligentia non ascribitur, qui non convertit pecuniam pupillarem in prædiorum emptionem, nisi ostendatur, prædia fuisse venalia, quæ emere potuisset.** ibid. num. 200

Tutor, cui in testamento relicta fuit liberatio, de neglectis & omissis non tenetur. cap. 32. reg. 9. n. 204

Tutor pecuniam pupillarem in usus suos convertens propria auctoritate, maximis usuris subjicitur sine ullo laxamento duorum mensium. ibid. num. 207

Tutor convertens pecuniam pupillarem in usus suos, ultra centesimas usuras, extra ordinem à Præsidente mulctatur. ibid. num. 212. & c. 39. n. 16

Tutor quando dicatur pecuniam pupillarem in usus suos convertisse, ut usuris maximis subjiciatur. c. 32. reg. 9. n. 213

Tutor in usus suos pecuniam pupillarem convertens, & inde aliquid in rem pupillarem impendens, quantum impenderit, vertisse definit. ibid. n. 214

Tutor potest accipere pecuniam pupilli mutuo à contutore, vel à seipso palam & bona fide, non non clam. ibid. n. 217

Tutor reficere cogitur ædificium deformatum, aliàs tenetur pupillo ad omne damnum & interesse. ibid. n. 262

Tutor non potest vendere domum, in qua pater pupilli defecit, minor crevit. ibid. n. 263

Tutor tenetur inquirere, an expediat pupillo hereditatem adire. ibid. n. 273

Tutor damnosam hereditatem adiens dicitur suspectus. ibid. num. 274

Tutor ex officio suo tenetur diligenter considerare & discernere, quid ipsi pupillo sit uti-

lius & magis expediat. cap. 32. reg. 9. n. 275

Tutor tenetur nomine pupilli fideicommissariè substituti cogere heredem ut adeat & restituat. c. 32. reg. 9. n. 277

Tutor non implens conditionem utilem pupillo, tenetur ad interesse. ibid. n. 280

Tutore contrahendo damnificante pupillum, in pupilli electione est contra tutorem agere ad interesse, vel in integrum restitui. ibid. n. 282

Tutor negotia minoris celeriter expedire debet. ibid. n. 285

Tutori asserenti de ære alieno, non creditur, sed veritas ulterius per judicem perscrutari debet ab illis, qui notitiam habent de statu minoris. cap. 33. num. 10

Tutor vendere non potest, si Prætor obligare permiserit, aut e contra. c. 33. n. 25

Tutor sine solemnitatibus requisitis bona minorum alienans dicitur esse in dolo, & contra eum in litem juratur, & extra ordinem punitur. ibid. n. 65

Tutor an sine decreto bona minoris immobilia alienare possit, vel transferre in eum, à quo minora habuit. ibid. n. 79

Tutor vendere non potest rem pupilli sine necessitate & judicis decreto, alioqui tenetur ad restitutionem pretii. ibid. num. 109

Tutor non potest vendere redditum minori debitum sine decreto. ibid. n. 123

Tutor non potest nomine minoris sine decreto redditum annuum

num super se, vel bonis suis de novo constituere, vel alteri vendere, c. 33. n. 124

Tutor potest actiones competentes ad res, quæ servando servari non possunt, cedere, c. 33. num. 174

Tutor potest cedere actiones competentes ad fructus pecuniæ, ibid. n. 175

Tutor potest alienare molendina, cum sunt in continuo periculo, ibid. n. 176

Tutor non potest creditori pro securitate constituere hypothecam formalem, ib. n. 186

Tutor potest res à patre pupilli prius hypothecatas solvendo primo creditori à primo liberare, & secundo creditori hypothecare sub levioribus uluris, ibid. n. 187

Tutor alium provocare potest ad divisionem, cum est aperta via per unum ex sociis pupilli, qui provocavit ad divisionem, ibid. n. 214

Tutor non potest compromittere de rebus minorum ibid. n. 217

Tutor quando de rebus minorum compromittere possit, ibid. n. 228. 232. 360

Tutor sine decreto Prætoris de rebus pupilli transigere non potest, & quando possit, c. 33. n. 239. & aliquot seqq. latè ampliatur & limitatur.

Tutor Principis donare potest, c. 33. n. 331

Tutor potest donare causam remunerationis, ibid. n. 332

Tutor potest magistro pupilli donare, ibid. n. 335

Tutor potest diminuire patrimonium minoris pro salute ipsius, c. 33. n. 340

Tutor non potest remittere debitum pupilli liquidum, c. 33. n. 341. & quando possit, n. 362

Tutor non potest remittere jus redimendi, sive contractus conventionalis, c. 33. n. 349

Tutor siens ociose labi tempus sine redemptione rei venditæ, præjudicat iis, quorum administrationem gessit, ib. n. 350.

Tutor non potest etiam non liquidum remittere, modo tamen facile liquidari possit, ibid. n. 353

Tutor remittere non potest exceptionem peremptoriam, c. 33. n. 354

Tutoribus omnia jure administrationis competunt, quæ minori expediunt, ibid. n. 367

Tutor an possit concedere debitori dilationem, ibid. n. 374

Tutor potest impedire debitum & actionem oriri, ibid. n. 375

Tutor potest præjudicare pupillo jure commissi nondum acceptati, ibid. n. 376

Tutor non potest æstimare litem nomine pupilli, ib. 386.

Tutor solus nō potest deferre iuramentum adversario pupilli, nisi deficientibus omnibus probationibus, ibid. n. 392

Tutor non potest locare ad longum tempus, ibid. n. 396

Tutor non potest etiam locare pro uno vel duobus annis, cū pacto, quod finitis illis tenebitur eidem vel ejus successoribus locare pro eodem pretio, ibid. n. 399

I N D E X.

- Tutor licet possit venire contra alienationem nulliter factam in vita minoris, mortuo tamen minore, ei succedens non potest venire contra eam. c. 33. nu. 480.
- Tutor valide obligare potest bona sua propria pro evictione bonorum minoris, sine solemnitate alienatorum. ibid. n. 492.
- Tutor errore lapsus vendens prædium sine decreto, & pecuniam inde redactam creditoribus solvens, si fundum vendere velit, exceptione doli repellatur, nisi offerat pecuniam restituere, cum medii temporis usuris, & sumptus meliorati prædii. ibid. n. 615.
- Tutor datur invitus, quia est munus publicum, à quo ut quis excusetur, requiritur aliqua excusatio legitima. c. 35. reg. 1. num. 1.
- Tutor propter litem quam cum pupillo habet, excusatur. c. 35. reg. 1. nu. 5.
- Tutor testamento datus, si promiserit patri pupilli, se administraturum, non excusatur. ibid. num. 17.
- Tutores excusantur propter numerum liberorum. ibid. num. 46.
- Tutor pupilli non cogitur ejusdem curator esse. ibid. n. 213.
- Tutor excusatur in parte, quando pupillus habet bona in alia provincia, quam in qua tutor habitat. cap. 35. reg. 1. num. 219.
- Tutor legitimus non appellat, sed tantum se excusat ad tempus, quæ proprie non est excusatio. cap. 35. reg. 2. numer. 6.
- Tutor appellatione pendente, de jure non administrabat, sed dabatur pupillo curator. c. 35. reg. 2. num. 7.
- Tutor in recusatione tutelæ, intra tempora præfinita omnes excusationes proponere debet, alioqui post non auditur super non petitis. cap. 35. reg. 3. num. 4.
- Tutori dato testamento sub conditione, non currit tempus quinquaginta dierum ante conditionis eventum. ibid. numer. 16.
- Tutor inutiliter datus testamento, vel ex persona dantis, vel ejus cui datur, vel ex modo dandi, excusatione non indiget, nisi ex die confirmationis. c. 35. reg. 3. nu. 20.
- Tutor inimicus patris pupilli, ut suspectus removetur. cap. 36. reg. 1. n. 4.
- Tutor ut removeri possit levissima culpa sufficit. ibid. n. 5.
- Tutor cujus improbitas tempore testamenti patris erat incognita, non debet à judice confirmari. ibid. n. 6.
- Tutor qui inconsiderate vel dolo fecit pupillum abstinere hereditate, suspectus postulatur. ibid. nu. 10.
- Tutor affectans administrationem bonorum, suspectus habetur, & ab administratione est removendus. ibid. n. 12.
- Tutor non conficiens inventarium, pro suspecto habetur. ibid. nu. 18, 19.

Tu-

I N D E X.

- Tutor quibus casibus pro suspecto habeatur.** c. 36. reg. 1. num. 20. 21. 24. 25. 27. 30. 32. 33. 34. 35. 36. 42
- Tutor suspectus licet offerat de indemnitate satisfactionem, tamen removetur à tutela.** c. 36. reg. 1. nu. 23
- Tutor non tenetur quicquam de suo erogare, nec egenum de suo alere.** c. 36. reg. 2. nu. 3
- Tutori testamentario magis confidunt jura, quam dativo.** ibid. num. 12
- Tutor pauper reddita ratione repertus dives, an præsumatur factus dives de bonis pupilli.** ibid. nu. 17
- Tutor removeri potest ob latam negligentiam.** c. 36. reg. 3. n. 6.
- Tutor an ob levissimam culpam removeri possit.** ibid. n. 8
- Tutor ob cessationem de dolo suspectus fieri potest, etiam si nihil gesserit.** ibid. n. 10
- Tutor an ob solam ignaviæ culpam removeri possit.** ibid. nu. 11
- Tutor non potest accusari suspectus criminaliter.** ibid. n. 14
- Tutor conjunctus vel consanguineus pupilli, non removetur ut suspectus, sed ei curator adjungitur.** ibid. n. 15
- Tutor allegatus suspectus an possit in totum removeri, vel sit associandus, & an lite pendente super inspicione, debeat ei administratio interdici.** ibid. num. 19
- Tutor non removetur, ut suspectus ob dolum extra tutelam commissam.** ibid. n. 21
- Tutor ob facta atrocia non solum removetur, sed etiam punitur, & quod dicatur factum atrocius.** c. 36. reg. 5. n. 7. 9
- Tutor potest removeri ex officio judicis sine accusatione.** c. 36. reg. 7. nu. 4
- Tutor potest accusare contutorem suspectum, etiam si fuerit remotus.** ibid. nu. 14
- Tutor ob dolum remotus infamia notatur.** c. 36. reg. 8. n. 10
- Tutor (nisi judex famosam remotionis causam exprimat) non fit infamis.** ibid. nu. 15
- Tutori statim ipso jure administratio interdicitur, cum suspectus postulatur.** c. 36. reg. 9. numer. 10
- Tutor non potest administrare pendente causa suspecti, sed datur curator, qui interim administrat.** ibid. n. 13
- Tutori legitimo suspecto aut etiam damnato, non adimitur administratio.** ibid. n. 14
- Tutor finita tutela tenetur curatorem petere adulo.** c. 37. reg. 1. nu. 7. & c. 39. nu. 63
- Tutor pubertate pupilli tenetur tutelam reddere, id est, tutelæ rationes reddere.** cap. 37. reg. 1. num. 18
- Tutor non potest absentis bona retinere sub prætextu mortis ejusdem puberis & substitutionis, nisi probata morte.** ibid. num. 20
- Tutor per errorem in officio permanens, caret periculo.** ibid. nu. 43
- Tutore dato duobus impuberibus fratribus, pubertate alterius fratris solvitur tutela dativa, & impubes reincidit in pote-**

I N D E X

- potestatem fratris, c. 37. reg.
1. n. 66
- Tutor post finitum tempus sui
officii causam cœptam ante
pubertatem prosequi potest
etiam post pubertatem, c. 37.
reg. 1. n. 74. & c. 39. n. 64
- Tutor post completam tutelam
non potest agere iudicati, c.
37. reg. 1. n. 77
- Tutor etiam quo ad causas non
inchoatas tenetur periculo
tutelæ, si finita tutela non cu-
raverit puberi dare curato-
rem, & in eum administratio-
nem transferri, cap. 37. reg. 1.
num. 81.
- Tutorum curatorumque datio,
olim ad Prætorem pertinuit.
c. 37. reg. 2. n. 35
- Tutoris capitis diminutione,
per quam libertas vel civitas
amittitur, perit tutela, ibid.
n. 118
- Tutore bannito cum confisca-
tione bonorum tutela finitur,
ibid. n. 119
- Tutoris minima capitis dimi-
nutione legitima tantum tu-
tela perit, ceteræ non pere-
unt, ib. num. 124
- Tutore mortuo pupillus non li-
beratur, sed alius datur, ibid.
n. 134
- Tutor debet actus sui rationem
reddere, c. 38. n. 1
- Tutor debet rationes legendas
offerre cum universi actus in-
strumento, ibid. n. 4
- Tutor rationes reddens tenetur
edere adversaria, id est, volu-
mina rationum, ibid. n. 6
- Tutor non tenetur, libros ratio-
num tradere, quos ipse con-
fecit propria manu, si ejus in-
terfir, nisi soluto eo, quod in-
terest, & facto sibi publico
acceptilationis instrumento,
ibid. n. 7
- Tutor licet à testatore liberatus
fuerit à rationibus reddendis,
& exigendis, tenetur tamen
reddere chartas, in quibus ra-
tiones conscriptæ fuerint, c.
38. n. 10
- Tutor rationem reddens, debet
solvere reliqua, ibid. n. 13
- Tutor rationem non reddens,
dicitur esse in dolo præsum-
to, imo etiam vero, & quan-
do, c. 38. n. 87
- Tutoribus pluribus existenti-
bus unus non potest rationem
reddere sine altero, cap. 38. n.
88
- Tutor rationem fructuum & re-
dituum bona fide percepto-
rum reddere debet, cap. 38.
n. 90
- Tutor rationem reddere tene-
tur de non gestis, ut quia om-
miserit culpa, negligentia,
vel alias, ibid. n. 95
- Tutor rationem reddere debet
de gestis post finitam tutelam,
si probetur eum administra-
tionem continuasse, ibid. nu.
96
- Tutor nomina debitorum tali-
ter præstare debet, quod fue-
rint idonea tempore quo illis
creditum est, cap. 38. numero
97
- Tutor tenetur, si bona nomina
ob ejus negligentiam vel non
exactionem mala facta fue-

- sint, nisi facti fuerint non sol-
 vendo debitores post finitam
 tutelam, cap. 38. n. 98
 Tutor tenetur reddere rationem
 post viginti annos, ibid. num.
 99
 Tutor pupillum in tutela frau-
 dans, vel rem pupilli sibi ap-
 proprians, tenetur actione de
 rationibus distrahendis in du-
 plum, ibid. n. 200
 Tutor pupillum in tutela frau-
 dans, si non est solvendo, pu-
 nitur extra ordinem, & si fu-
 randi animo fecerit, tenebi-
 tur furti, ibid. n. 101
 Tutor non jure datus, non tene-
 tur, si pupillum in tutela
 fraudaverit, ibid. n. 102
 Tutor tenetur reddere rationem
 etiam non requisitus, ibid. n.
 44
 Tutor statim quis est, atque ei
 innotuit se tutorem datum,
 c. 39. n. 2
 Tutor qui scit se tutorem da-
 tum, & administrare cessat,
 suo periculo cessat, indem-
 nemque pupillum servare te-
 netur, ib. num. 3
 Tutor absens datus decreto, sci-
 ens, & se non excusans, tene-
 tur, ibid. n. 4.
 Tutor vel curator debet petere
 & instare, ut sibi decernatur
 administratio, alioqui suo pe-
 riculo cessat, cap. 39. num. 7
 Tutor quando teneatur de do-
 lo lata vel levi culpa. ibid. nu.
 15
 Tutor quando teneatur periculo
 tutelæ remissivè, ibid. num.
 21
 Tutor tenetur faciens contra
 præceptum patris pupilli, c.
 39. num. 22
 Tutor vel curator negligens tue-
 ri corpus ac salutem pupilli
 vel furiosi, tenetur, ibid. num.
 23
 Tutor in rebus pupilli de dolo
 lata culpa & levi tenetur, ib.
 num. 32
 Tutor quando teneatur de le-
 vissima culpa, ibid. num. 36.
 38
 Tutoris officium est necessari-
 um, non voluntarium, ibid. n.
 43
 Tutor quando teneatur de casu
 fortuito. ibid. n. 44
 Tutor tenetur ad lucrum ces-
 sans, ibid. n. 45
 Tutor quando de dolo & lata
 culpa teneatur, cap. 39. num.
 47
 Tutor & ejus heres non tenetur
 de levi culpa, si liberatus fue-
 rit à redditione rationis ad-
 ministrationis tutelæ, ibid.
 num. 51
 Tutor non tenetur de re mino-
 ris furto subtracta, licet fue-
 rit in levi culpa, nisi probe-
 tur dolus ejus, vel lata culpa.
 ibid. n. 52
 Tutor administrans propria au-
 thoritate ante decretam sibi
 administrationem, omnino
 tenetur de mala administra-
 tione, ibid. n. 53
 Tutor non verus si administrat
 negotia pupilli, obligatur ut
 tutor verus, cap. 39. numero
 54
 Tutor quando teneatur de lata
 cul-

I N D E X

- culpa tantum, cap. 39. num. 55, 56
- Tutor** tenetur de damno dato in re alterius provinciae, nisi curaverit ibi dari alium tutorem, c. 39. n. 57
- Tutor** tenetur ex die creationis, licet appellaverit, & ejus appellatio injusta fuerit pronunciata, ibid. n. 60
- Tutor** si antequam verè tutor esset, pro tutore tamen negotia gesserit, deinde post cœperit ut tutor gerere, tenebitur periculo tutelae, ibid. n. 62
- Tutor** qui post pubertatem gerit negotia connexa negotiis inceptis ante pubertatem, poterit conveniri actione tutelae, etiam de his, quæ tutela finita gessit, ibid. n. 66
- Tutor**, qui administravit negotia pupilli, obligatur, licet in nullo auctoritatem interposuerit, ibid. n. 69
- Tutores** singuli & omnes tenentur in solidum, ibid. n. 93
- Tutor** quilibet habet potestatem in solidum administrandi, etiam si essent mille, ibid. n. 94
- Tutor** non jure creatus tutelam gerens, in solidum obligatur, ibid. num. 105
- Tutores** in communi sive administraverint sive non, æque in solidum tenentur, ibid. n. 105
- Tutor** in solidum conventus, tenetur ad usuras ejus, quod à cohtutore debetur, ibid. num. 114
- Tutoribus** pluribus existentibus, si quidam ex eis idonei non sint, cæteri sine dubio operabuntur. ibid. n. 119
- Tutores** testamento inutiliter dati, nec decreto Prætoris confirmati, si negotia pupilli gesserint, tenentur tutelae judicio, c. 39. n. 120
- Tutores** improprii, ut sunt præfecti alicujus civitatis, habent beneficium ordinis, ut prius veri tutores vel eorum heredes, & deinde fidejussores, si qui fortè accesserint, conveniantur, ibid. n. 123
- Tutor** munitus exceptione transactionis, si nō excipiat de transactione, sed patiatur se conveniri, & excussus reperiatur non solvendo, alter non liberabitur, ibid. n. 129
- Tutor** non tenetur ex facto con-
tutoris, qui fuit solvendo tempore depositæ sive finitæ administrationis, cap. 39. num. 130
- Tutores** habent beneficium divisionis, sive omnes administraverint, sive non, cap. 39. num. 157
- Tutores** habent beneficium divisionis, si e sint testamentarii legitimi vel dativi, ibid. n. 159
- Tutor** quando non habeat beneficium divisionis, cap. 39. num. 160
- Tutor** conventus ex communi dolo, si non excipiat de beneficio divisionis, sed per viam petitionis petat tale beneficium, implorando ad hoc officium judicis, an habeat beneficium divisionis, ibid. n. 162
- Tutor** conventus ex communi dolo, an habeat beneficium divisionis, ibid. n. 164

I N D E X.

Tutor non exigens satisfactionem à contutore suo ; rem pupilli salvam fore, videns eum non esse solvendo, in solidum tenetur, ibid. n. 171

Tutor contutorem suum suspectum dolose non faciens removeri, in solidum tenetur, ibid. n. 172

Tutor tarde rationem suspitionis movens, cum alter contutor non solvendo effectus esset, in solidum tenetur, ibid. n. 173

Tutor si suspitionis causam agendo, sua sponte jura pupilli prodiderit, colludendo cum suspecto, & patiente se ab eo superari, in solidum tenetur, ibid. n. 174

Tutor qui tutelam gessit prius est conveniendus quam ille, qui non gessit, ibid. n. 178

Tutor qui si gessit solvendo non est, tenetur qui non gessit in solidum, nec est locus beneficio ordinis, ibid. n. 195

Tutor matri pupilli, vel avo administrationem committens, & ab eis indemnitis promissionem recipiens, officio finito convenitur, sed ipse ab eis conservabitur indemnus, ibid. n. 213.

Tutores omnes & eorum heredes coram uno eodemque iudice debent conveniri ex eadem tutela, ibid. n. 216

Tutor obligatur in singulas res, & tempora, ibid. n. 221.

Tutori non imputatur damnum absque sui culpa contingens, ibid. n. 244

Tutor ignorans se tutorem datum, tutelæ non subicitur, ibid. n. 246

Tutor datus inutiliter testamento non tenetur de periculo ante confirmationem contingente, ibid. n. 248

Tutor gerente negotia puberis, vel ejus qui nondum natus est, non agitur adversus eum protutelæ, sed actione negotiorum gestorum, n. 249

Tutor quid actione tutelæ contraria à pupillo, vel ejus heredibus repetere possit, vel non, c. 40. per tot.

V

Valerius Maximus quo tempore floruerit, c. 5. n. 101

Valetudo adversa an facit quem inhabilem ut à iudice tutor dari non possit, cap. 23. n. 29

Valetudo adversa est justa excusationis causa à tutela, c. 35. reg. 1. n. 145

Valetudo adversa excusat arbitrum, & iudicem à sententia, dicenda, ibid. n. 146

Valetudo adversa est justa excusatio vadimonii deserti, ibid. n. 147

Valetudo adversa est justa causa alienationis mutandi iudicii causa facta, ibid. n. 148

Valetudo adversa est excusatio longioris moræ ejus qui Rei publicæ causa abest, ibid. n. 149

Valetudo adversa excusat emanforem militem, ibid. n. 150

Va

I N D E X.

Valetudo tam à suscepta, quam
à nova tutela excusat. *ibid.* n.
152

Venter heres institui potest, c. 8.
n. 32

Verisimilitudo maximè atten-
denda est in materia proba-
tionis & præsumptionis, c.
10. n. 27

Vestres infantiles, c. 5. n. 25

Vesticeps & investiceps, c. 9. n.
122, 223

Vicarii qui, c. 27. n. 34

Viduæ difficulter abstinent ab
actu venereo, c. 15. n. 118

Vir & uxor ad imparia non judi-
cantur, sed statutum in uno,
militat & in alio. *ibid.* n. 113.

Viro olim permissum fuit uxore
rem adulterantem impunè
occidere, sed non e contra. *ib.*
n. 125

Viro alienante rem dotalem
contra juris prohibitionem,
poterit avocari etiam con-
stante matrimonio, c. 33. n.
90

Vis publica vel privata, quando
dicatur, & quæ sit poena vim
inferentis, c. 36. reg. 1. n. 29

Vitrici bona pro mala admini-
stratione matris tutricis con-
volantis ad secundas nuptias,
sunt tacitè obligata filiis pri-

mi matrimonii, c. 31. eff. 2. n.
35

Ultrajectum est caput aliarum
civitatum iusdem provin-
ciæ, c. 3. n. 12

Ultrajecti nuptæ nullos actus
judiciales faciunt sine marito,
vel tutore electo, *ibid.* n. 46.

Ultrajectinum statutum decla-
ratur, rubrica 28. artic. 6. c. 18.
n. 31. & c. 33. n. 38. & c. 37. re-
1. n. 87, 88

Voluntas in specie fortior &
potentior, c. 9. n. 71

Voluntas hominis talis præsu-
mitur, qualis ex factis colligi
potest, c. 32. reg. 5. n. 66

Voluntas testatoris ex actu nul-
lo declaratur, c. 33. n. 29

Voluntas ex non facto declara-
tur, *ibid.* n. 536

Voluntas testatoris ubique ser-
vanda est, c. 37. reg. 2. n. 154
propter Voluntatem testatoris
servandam receditur quan-
doque à verborum proprie-
tate, c. 37. n. 155

Usufructuarius tenetur facta te-
cta servare, quando impen-
sa est modica, c. 32. reg. 9. n. 265

Uxor potest repetere dotem
marito constante matrimo-
nio vergente ad inopiam, c.
36. reg. 1. num. 9

F I N I S.

